

تصوير ابو عبدالرحمن الكردي

رومان

بهختيار عهلی

شێخانی مۆسیقارە سێپێکان

Boşim 2013

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى اقرأ الثقافي)

بو دابه زاندى جوردها كتيب سه ردانى: (منتدى اقرأ الثقافي)

برای دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

www.iqra.ahlamontada.com

شارى مۇسقىارە سىپىيەكان
بەختيار عەلى

ناوہندی رۆشنبیری و ھونہری ٺہندیښه
بہرہوہری چاپ و بڼوکرښه: دانامہ لاجہسہن
بہرہوہری ھونہری: باسم رسام

ناوی کتیب: شاری مۆسیقارہ سبیبہکان

ناوی نووسہر: بہختیار عہلی

بابہت: پۆمان

تۆبہتی چاپ: سبہم ۲۰۱۴

چاپخانہ: رجایی / تاران

تیراژ: (۱۰۰۰) دانہ

نرخ: (۲۰۰۰۰) دینار

ژمارہی سپاردن: لہ بہرہوہری بہرایہتی گشتی کتیبخانہ گشتیبہکان
ژمارہ (۲۲۲۵) سی سالی (۲۰۱۳) سی پتیراوه.

ISBN: 978-1-63068-980-3

مالی ٺہم بہرہمہ پاریزراوه. بہہی ہزامہندی نووسہر، ہیج کہس و کتیبخانہ و چاپخانہ یفک لہ
ناوموی ولات و دہرہومیدا مالی کۆپیگرنن یان لہ چاپدانمہ ٺہم کتیبہی نیبہ. ھدروھا کہس
مالی ٺہوی نیبہ ہن ہزامہندی نووسہر ٺہم بہرہمہ یان بہشیکسی بھاتہ سہر تۆری نینتہرنیت
یان لہ شیوی CD و کتیبی خوینراوهدا بۆ مہبہستی بازرگانسی تۆمرینکات. بہ ہنہموانہشموہ
بوو بہ بووی بہرہرہسپارنیتی پاسایی دہبیتکوہ.

ناوہندی رۆشنبیری و ھونہری ٺہندیښه/ ٺہندیښه بۆ چاپ و بڼوکرښه

سلیمانہ - شہ قامی مہولہوی - تہلاری سیروانی نوی - ٺہومی چوارہم

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

تیمه هه‌میشه ده‌ژین، نه‌وه‌ی ده‌مریت و به‌سه‌ر ده‌چیت
زه‌مان خو‌یه‌تی.

(ئیریش ماریا ریمارک)

دواهه مین دهرکهوتنی شاروخی شاروخ

سه‌ره‌تای ئەم چیرۆکه‌مان له فرۆکه‌خانه‌ی سخپه‌ۆله‌وه له نزیک ئەمسته‌ردامه‌وه ده‌ست پێده‌کات، ساڵی ۱۹۹۸ که بۆ دووه‌مجار ده‌مویست بگه‌ڕیمه‌وه بۆ کوردستان. ئەوکات له ناو گه‌لیک کێشه و گرفتێ گه‌وره‌ی ژياندا نو‌قمبوو، پۆزگارێک ده‌ژيام به‌سه‌ختی له‌ دله‌وه پێکرا‌بووم و با‌وه‌پم به‌ شتی‌ک نه‌ما‌بوو، هه‌ر له‌ وه‌فته‌یه‌دا ژنه‌که‌م بیهۆ ته‌لاق‌نامه‌یه‌کی له‌ دادگا‌وه بۆ ناردم و نیوان من و ئەو بۆ هه‌تا‌هه‌تایه‌ کۆتاییه‌ات. بۆ چاره‌سه‌رکردنی ئەو کێشه‌یه‌ و سه‌رپه‌رشته‌یکردنی مندا‌له‌کانم، ده‌بایه‌ له‌ پێگای شامه‌وه بگه‌ڕیمه‌وه بۆ ولات. له‌ به‌رده‌م نو‌سینگه‌کانی هێلی ئاسمانی سو‌ریدا، سێ ریز خه‌لک جانتا‌کانیان بارده‌کرد، من له‌ ریزی ده‌سته‌ پاستدا وه‌ستا‌بووم که ده‌نگێک ها‌واری لێ‌کردم: مامۆستا... مامۆستا، به‌ریز، به‌لێ له‌گه‌ڵ تۆمه، ئا به‌لێ جه‌نابت، به‌لێ، تۆ کورديت؟ مامۆستا گیان من ده‌تناسم، نا به‌ هه‌له‌دا نه‌چووم... وانیه، تۆ مامۆستای نو‌سه‌ره‌لی شه‌ره‌فیاریت، وا نییه.. تۆ ئەو نییت؟

کورپکی گه‌نج بوو، سه‌رتاپای جلی سه‌پی بوو، تی شێرتی‌کی سه‌پی «له‌وانه‌ی یاریزانه‌کانی گۆلف له‌به‌ریده‌که‌ن»، پانتۆلی‌کی سه‌پی، جووتی‌ک پێلا‌وی بریقه‌داری سه‌پیشی له‌ پێدا‌بوو. ریزی‌ک خه‌لک له‌ نیوانماندا بوو، ئەو له‌ به‌رده‌م که‌چه‌که‌دا بوو که جانتا‌کان ده‌کێشیت، پێده‌چوو شتی‌کی زیادی هه‌بی‌ت و خانمی هێله‌ هه‌واییه‌که‌ بواری نه‌دات ده‌رچیت، من هێچی

ئەوتۆم لەگەڵ خۆمدا نەهینابوو، جانتایەکی چکۆلانە نەبیت، جلی خەوتن و دەرمانی دان و کەلوپەلی پریشتاشینەگەمی تێدابوو. من گووتم: بەلێ من ئەوم، عەلی شەرەفیارم فەرموو دەتوانم چیت بۆیکەم؟. شتەکان کەمیک ئالۆزگا و ناریک هاتنە بەرچاوم، من کە یفم بەو نەدەهات لەسەفەردا خەلکی ناسیاوم لەگەڵداییت، لە مندالییەو حەزم لەسەفەرە بە تەنیا، پاشان زۆریە ئەوانە لەسەفەردا تووشیان دەهاتم هیندە کیشەیان بۆ دروستدەکردم یارمەتیا نەدەدام. کورپکی گەنج بوو، چوار خالی سووری چکۆلانە، وەک ئەوێ پاشماوەی چوار دڵۆپ خوینی زۆر نیرین و کالەو بوویت لەسەر لاملی بوون، کورپکی چاوشینی جوان بوو، نەمزانی ناخۆ شتەکانی خۆی لە شوینی بارکرینەگەو پەوانەکرد یاخود نا، پێدەچوو بینینی من کەمیک شپرزەیکردییت، ئاگادار بووم لە پیزەگە هاتەدەری و گووتی: مامۆستا تۆ دەگەریتەو بۆ کوردستان؟ وانییە تۆ دەگەریتەو بۆ ئەوێ؟. من گووتم: بەلێ عەزیزم، بەلێ، من دەگەریتەو بۆ کوردستان.

زەرفیکی سپی دامی و گووتی: ئەگەر دەتوانیت، ئەگەر بە ئەرک نابیت، ئەم زەرفەم بۆ بەریتەو بۆ ئەوێ، چونکە من دەچم بۆ شارێکی تر، شارێکی زۆر دوورتر لەوێ، هیند دوور کە کەس دەستی ناگات، دەبیت یەکیک هەبیت ئەم زەرفەم بۆ بگەینیتەو کوردستان و بیداته دەست کچیک بە ناوی پەوشەنی مستەفا سەقزییەو. ناوینیشانەکی لەسەرە، ژمارە تەلەفوونەکەشی لەسەرە.

بەویدا کورد دەرمان و شامپۆ و پیللو و کریمی دەموچاویان لە هەر شت زیاتر لە ئەوروپاوە دەناردەو بە بیزارییەو گووتم: دەرمانی فشاری خویفە؟ زەیتی قرژە؟ شامپۆی پانتینە یاخود چی؟.

سەری باداو گووتی: نا مامۆستا، نا... ئەمە شتیکی ترە، ئەمە مۆسیقایە، پەوشەنی مستەفای سەقزی مۆسیقاره، قوتابی پەیمانگایە، من

لە ھەموو قۇئاغەكان نەمەم بۇ ناربەو، لە ھەموو قۇئاغەكان .
 كۆمەلەك دەفتەرى نۆتە و سى دى بوون، ھەموویانى لە زەرفەكە
 دەرهینا و گووتى تەماشابەكە، لە ھەموو قۇئاغەكانى میژووی مۇسیقا نەمەم
 بۇ ھەلبەرلەبوو، لە پەنیسانس «ئەمیلیۆ دى كافالییری» م بۇ ھەلبەرلەبوو
 لەگەل «گیۆفانى پیرلۆگى دە پالاسترینا». لە قۇئاغى «بارۆك» دەزانم
 ھەزى لە «ئەنتونیۆ فیقالدی» ە، نەمەنەكە تریشم بۇ ناربەو «ھینرى
 پۇرسىلى» لە كلاسیكەكان «ھایدن» و «مۇزارت» م بۇ ناربەو، لە
 رومانىكەكان «گیۆشینۆ پۆزىنى»، ئا پۆزىنى مەزن، كە خۆم زۆر ھەزم
 لىيەتى لەگەل «مىندلسۇن» و «جۆن شتاينەر» دا، ھەتا لە نوسەرە
 مۇسیقىيە مۇدیرنەكانیش شتم بۇ ناربەو «بنیامین بریتن» م بۇ ناربەو،
 «نۇئاتۆس ھاوس» م بۇ ناربەو، «ماركۆس شتۆك ھاوزن» م بۇ ناربەو .
 مامۇستا شەرەفیار لە تۆ باشترم دەستناكەویت، ئەم شتانەى پیاپنیرمەو،
 لە تۆ باشترم دەستناكەویت .

من گووتم: ئەگەر ژمارەى تەلەفونەكەى لەسەر بیئت، بەچاوان، گرنگترین
 شت ژمارەى تەلەفونەكەى .

ئەو گووتى: ئا گرنگترین شت ئەو یە بیدەیتە دەست خۆى، سەد دەر
 سەد دلفیابیت كە ئەو رەوشەنى مستەفای سەقزییە، گەر دلفیابەبوویت
 نەیدەیتى، چونكە ئەو شتانەى ئەو بە تۆى دەلەیت زۆر گرنگن، زۆر زۆر .
 مەسەلەكە ھەر ئەو نىیە تۆ كتیبى نۆتە و سى دى مۇسیقاكانى بدەیتى،
 بەلكو شتیكى تریشه كە ئەو پەیت دەلەیت .

من بە سەرسامییەو پەرسیم: مەبەستت پاسپاردەیهكى تاییەتییە، من
 بۇ تۆى بیهینمەو یاخود چى؟ بەلام گەر ئەو پاسپاردەیهكى بۇ تۆ ھەبوو،
 چۆن بیهینمەو؟ چۆن پەیتبەیم؟ ئایا من بەرپۆزتان دەبەینمەو؟؟

گووتى: نا، نا، ھەرگیز، من و تۆ یەكترى نابەیننەو، من دەچم بۇ
 شارىكى تر، ئەمە نواھەمین چاوپێكەوتنى من و تۆیە . لیرە بە دواوہ تۆ

تا ههتا ههتایه من نابینیت.

به کهمیگ په شوکان و نا حالیبوونهوه، لیم پرسی: به لام بلیم کی ئه من
شتانهی بۆ ناروویت؟

گووتی: بلن شاروخی شاروخ، شاروخ مههدی شاروخ... دلشکاوترین
نهیژهنی دنیا تا پۆزی قیامت.

من ویستم ههندیگ پرسیاری لیبکه م، دهستی گرتم و گووتی: ئه فسوس
که کاتم نییه. ده بیئت برۆم، ده بیئت برۆم، تۆ نازانیت، مامۆستا چهند
گرنگ بوو تۆ ببینم، نازانیت چهند ماوهیهکی کورتم هه بوو، زۆر شتی
گرنگ له سه ره ئه م دیداره ی من و تۆ وه ستاوه، تا ده گه یته وه کوردستان
بیری لیمه که ره وه، تیگه یشتنی ئاسان نییه، به لام جه لاده تی کۆتر هه موو
شتیکت بۆ پوونده کاته وه، چی پرسیاریکت هه یه، ده توانیت له جه لاده تی
کۆتری بکه ییت، من هه یچ نیم، من که پۆیشتم ئیدی نامبینیته وه.

به بیسه برییه وه پرسیم: تۆ ده لئیت چی؟ جه لاده تی کۆتر کییه؟ من
که س نانا سم به و ناوه وه.

به خه نده یه کی پر نه یینییه وه گووتی: جه لاده تی کۆتر، ئه و کورپه یه که
له شاری مۆسیقاره سپییهکانه وه ها تۆته وه.

گووتم: شاری چی؟

به نارامییه وه نوویاره یکرده وه: شاری مۆسیقاره سپییهکان.

له و کاته دا من گه یشتبوومه به ره ده می ئه و جیگایه ی جانتا چکۆله که می
لیبارده که م. زه رفی سپی، ئه و سپیپۆشه نه ناسه هه ره به ده ستمه وه بوو،
خانمیک سه ییری پاسپۆرت و بلیته که ی کردم و جانتا که ی کیشاو له سه ره
باندیکی لاستیکی سرنژ، په وانیه ی جیگایه کی نادیار ی کرد. که بۆردین
کارته که م وه رگرت، ئاو پمدا یه وه ویستم قسه کانم له گه ل ئاغای شاروخی
شاروخدا ته واویکه م، که وه ک شیت و شه وێر هاته به رچاوم، به لام نه ما بوو.
ئه و ماوه که مه ی تا فرینسی فرۆکه که له به رده ممدا ما بوو، به ره له وه ی بچه

ترانزیتته، همووی له نویی نهو کورپه سپیپۆشه گه پام و نه مدۆزییه وه .
 بهرده می هموو هیله ئاسمانییه کان گه پام، چهند کافیتیریا و ورده بازارێکی
 ناو فرۆکه خانه که گه پام، له هیج جیگایه که بهرچاوم نه که وتیه وه . بهر له وهی
 بچمه شوینی چیکی پاسپۆرتته کان و دوا جیگای پشکنین، نووباره هموو
 نهو زهره م دهرهیناییه وه و ته ماشامکرده وه، هیج شتیکی تیانه بوو جیگای
 گومان بیته، شته کانم پێچاییه وه و ژماره ی ته له فونه که م به جیا له دهفته ری
 ژماره کاندای نوسی و له ته نیشتییه وه نوسیم: رهوشه ن مسته فا . به گشتی
 پیمو ابوو ئاغای شاروخ یه کیکه له و کورده به دب ختانه ی سه فهری درێژو
 نه بوونی په ناهه نده گی و فشاری غوریته شیتیانکرده . من خۆم دهردی
 گهره م هه بوو، بیته وهی چیتر بیریکه مه وه له سخپۆله وه به ره و دیه شق
 سواری بووم . نه وه سه ره تای سه ره تای ئه م پۆمانه بوو که دوا جار له جیگایه ی
 دیکه دا نوور له زهوی و زه مانای ئاسایی دوا بیته یته .

من دوا ی گه پانه وه م به هه فته یه که، له دوکانی نۆستیکه وه ته له فونم بو
 نهو ژماره یه کرد که له سه ر زهره سپییه که بوو، کچیکی ئیجگار دهنگ
 ناسک و هیمن هه لیگرت، وهک نه وهی له سه رزه مینیکی تره وه قسه بکات،
 وهک نه وهی له خه ونیکی قوولدا بیته، وهک نه وهی مۆسیقایه کی ته لی سماوی
 له دهنگیدا بیته و بیه ویته به و مۆسیقایه فریوتبدا ته وه لامیدامه وه .
 من پیمگوت: بهرپێز، من ناوم عه لی شه ره فیاره، له ئه لمانیا ده ژیم .
 پاسپارده یه کی تاییه تیم بو خانم رهوشه ن مسته فا هیه، ده مه ویته به
 شه خسی له گه ل نهو خانمه دا قسه بکه م، نه گه ر گونجاویته .
 خانمه دهنگ ناسکه که گووتی: به لێ مامۆستا شه ره فیار، من
 چاوه پێمه کردیته ... هه موومان چاوه پێسی تو ده که یین؟

به‌سهرسامییه‌وه گووتم: بی‌ووره نه‌مده‌زانی هی‌ند په‌له‌تانه، باوره‌پکه نه‌مده‌زانی، من کیش‌وه گپچه‌لیکی زۆر له ژبانم‌دایه، به‌هرحال گهر ئیستا ناماده‌بن، من هر ئیستا ده‌توانم شته‌کان بگه‌ینمه ده‌ستتان. گهر ناوینشانی خۆتم بده‌یتن، ئیستا تاکسییه‌ک ده‌گرم و دیم.

خانمه‌که گووتی: نا مامۆستا، ئیمه چاره‌پرسی خۆت ده‌که‌ین، ئیمه چاره‌پرسی به‌پرزتان ده‌که‌ین، به‌تایبته‌ت جه‌لاده‌تی کۆتر.

جاریکی تر به‌سهرسامییه‌وه پرسیم: ئاه خوای گه‌وره، جه‌لاده‌تی کۆتر کییه؟ من هه‌مه‌و نیمه زهره‌فیکم بۆ تۆ هه‌ناره‌ته‌وه، کاتیکی زۆر که‌مم هه‌یه، شه‌و و پۆز به‌ریگای دانگا‌و تاپۆر نه‌سه‌ره‌وسه‌ره‌وه‌م، ده‌مبوریته خانم... ده‌مبوریته... به‌لام خانم پیمبلی ناغای جه‌لاده‌تی کۆتر چی له من ده‌ووت؟

ده‌نگه‌که به‌هه‌مان هه‌منی و ناسکی خۆیه‌وه، بئ په‌شۆکان گووتی: ده‌زانین هه‌موو ده‌زانین که تۆ چه‌ند سه‌رقالیته، به‌لام شتیکی نیجگار گرنگه، حیکایه‌ته‌که شتیکی پر نه‌ینیه، تیده‌گه‌یت مامۆستا، ئیمه هه‌موومان پێشتر کتیبه‌کانی تۆمان خویندۆته‌وه، هه‌موومان، شه‌وه بپاریکی به‌کۆمه‌ل بوو، تۆ ته‌نیا که‌سیکی ده‌توانیت بینوسیت... ته‌نیا که‌سیکیت.

من پیاویکی بیسه‌بریووم، خه‌لکانیکی زۆر منیان به‌باشترین نوسه‌ری شه‌و زه‌مانه‌ ده‌زانی، به‌لام ده‌بیت بلیم که شه‌وکاته له‌ حالیکدا نه‌بووم بپیر له‌ نوسین بکه‌مه‌وه، نوسین مایه‌ی هه‌موو دورد و به‌لا گه‌وره‌کانی ژبانی من بوو، ئاه... بوه‌ستن زۆر نوسه‌ری تریش هه‌ن وایان گووتوه، به‌لام که‌س به‌ئنده‌زه‌ی من دهردی له‌ نوسین نه‌بینیوه، پتر له‌ شه‌ش مانگ بوو هیچم نه‌نوسیوو، هه‌نده‌ی قه‌له‌مم ده‌گرت به‌ده‌ستمه‌وه، کاره‌ساتیک له‌ ژبانمدا روویده‌دا، هه‌نده‌ی کتیبیکم ته‌واوده‌کرد شتیکی تراژیدی پۆحمی هه‌لده‌ته‌کاند. نا باکم به‌و جنیو و زۆریانه نه‌بوو که له‌وسه‌رده‌مه‌دا پۆزنامه‌کان له‌سه‌ر من بلایانده‌کرده‌وه، پیمابوو هه‌موو تیکستیکی گه‌وره

هميشه کۆمه لايىک دوزمنى گه مزه ي هه يه، منيش پۆرئىک له پۆرئان له و نوسه رانه نه بووم خه لکى گه مزه بعترسين، به پيچه وانوه هيزى خۆم له وه دا ده بينى که توانايه کى سه رسوپه يته رم تيدا يه به پياوانى بيده ماغ پيىکه نم و له سه ر ئيشکرىنى خۆم به رده وام بم. به لام هيدى هيدى نوسينم وه ک پزنگايه ک ده بينى به ره و مه رگ.

به که ميک که مته رخمى و گالته جارپيه وه گوتم: نه ها خانم، ده ترسيم تۆش له وانه بيت، که ژيانى خۆيانم بۆ ده خه نه سه ر بوپه ره و پيمده لئين، ئاغاي شه ره فيار بمانکه به پۆمان، بمانکه به چيرۆکيکى خۆت، عه زيزم گه ر مه سه له که به وجۆره يه له بييرىکه، چونکه من وازم له نوسين هيناوه، چاکتر وايه چيرۆکنوسىکى تر بدۆزيتوه. تيناگه م نه وه دهره چپيه بلأوبۆتوه، چما چى بووه وا هه موو خه لک له ناکاو ده يانه وئيت بين به پالؤه وانى چيرۆک؟

کچه که به سه بريکه وه پيىکه نى و گوتمى: مامۆستا ده بيت به هيمنى قسه بکه ين، هه موو ده زانين ئاسان نييه مرۆفئىک رازيبه کيت کتبيىک بنوسيت، هه موو ده زانين. به لام...

من زۆد ئاره زوى قسه کردم نه بوو، هه ناسه يه کم هه لکيشاو که ميک خۆم ئارام کرده وه گوتم: خانم، به هه رحال که شته کانم بۆ هيناييت، ده توانين زياتر قسه بکه ين... ده توانيت هه موو شتىکم بۆ پوونبکه يته وه، مه ترسه، من گوئيرىکى باشم. هه ميشه ش به مجۆره بيته بر نيم.

ئواى نوو پۆر له و په يوه ندييه بۆ يه که مجار جه لاده تى کۆترم بينى. دياره هيشتا نۆزوووه چيرۆکى چاوپيىکه وتنى خۆم و جه لاده تى کۆترتان بۆ باسبکه م، که به جۆرئىک له جۆره کان ده که وئته ناوه راستى نه م پۆمانه وه، به لام وه ک سه رها ده بيت بليم که نه م پۆمانه ي نه مرۆ ئيوه ده يخويننه وه، به ره مى نه و چاوپيىکه وتنه خه يالى و سه يره بوو که چه ند ساليىک له مه ويه ر له نيوان من و نه و کوپه دا پوویدا، که نه و سه رده مانه

لە نىوان كۆمەلىك جىھانى جىاواز جىاوازدا لە گەرمەى ھاتوچۇدا بوو. من لەگەل ھەموو بېكاتى و دەردەسەرىيە گەرەكانى ژيانمدا، بواجار دەبايە كىتېپكى تر بنوسم، ئەو بە كەمجارىو قەبوولېكەم كىتېپكى بنوسم پالەوانە راستەقىنەكەى بناسم و بىنىيىتىم، قەبوولېكەم پۇلى خۆم وەك نوسەر كورتيكەمەو و دەسەلاتىكى زۆر بدەم بە يەككە لە پالەوانەكان. تەنيا شتىك ئىستا پىويستە بىزانن ئەو رىكەوتنە سەيرەيە كە لەسەرەتاوہ لەگەل جەلادەتى كۆتردا بەستم، ئەوہى من مافى ئەوہم ھەبىت، بە شىكى حىكايەتەكە بگىرپەوہ، مافى ئەوہم ھەبىت لەو بەشانەدا كە ئەو دەيگىرپتەوہ دەسكارى دارپشتن و شىوازى حىكايەت و سروشتى زمان بكام. مافى ئەوہم ھەبىت لە كویدا ويستم من بىم بە حىكايەتخوان، تەواو وەك شانۆگەرىيەك كە دەرھىنەرەكەى خۆى لە نىو شانۆگەرىيەكەدا دەبىتە ئەكتەر و حىكاتخوان. بواجار من ئەو بە شىوہەك لە شىوہەكان ئەم كىتېبەمان بەشكرد... ئىستا دلنىام ھەمووتان دەپرسن، جەلادەتى كۆتر كىيە؟ چ جۆرە مۇقىنكە؟ چ جۆرە ژيانىك ژياوہ شايستەبىت مۇؤف بىكاتە پۇمان؟ چاكتەر وايە لەسەرەتاوہ خۆم ھەموو شتىكتان بۇ بگىرپەوہ.

کتیبہ یہ کہم

(به حیکایه تی عه لی شه ره فیار)

ونبوون له شارپکی خه یالیدا له باشوور

له ناوه پاستی سالی ۱۹۷۰ دا، دوی شه ش مانگ له له دایکبونی جه لاده تی کوتر، خاتوو «مهریم فهیزی» به نه خو شیبه کی نه زانراو کوچی دوا ییکرد. پیده چیت به شیک له هوی مردنه کی بگه پرته وه بو نه و دهر د و مهراقه زورهی دوی جیابوونه وهی له هردوو کوره کی تووشی هاتووه. به سونگی هر شتیک بیت، باوکی جه لاده تی کوتر، دوی شه پریکی دریز و بیحاسل له گهل خزمانی خویدا، سویندیکی گه وره ده خوات که تامردن نه هیلتیت مهریم چاوی به دوو کوره کی بگه ویت. سویندیکی بیپه حمانه که ده بیته مایهی مردنی خانمیکی ناسک که شایستهی جوړه مهرگیکی له و چه شنه نییه. که مهریم دهریت، له گوندیکی دوری سهر سنووردا دهریته ژیر خاک و پاش ماوهیه کی زور کورت له بیر دنیا ده چیته وه. به جوړه جه لاده تی کوتر هرگیز دایکی خوئی نابینیت، ژنیک که سه فرتیکی کورت به سهر زه ویدا ده کات و دهریت، بیته وهی وینه کی چکولانه ش دوی خوئی جیبه یلتیت. به لام پیده چیت نه و ژنه که ژیانیکی وا کورت و ناچیز ژیاوه، نیرادهیه کی قولی له منداله چکوله کی خویدا جیبه شتیت، نیرادهیه کی ناسنین بو په پینه وه له مردن و پزگاریوون له فیل و ته له و مه کره کوشنده کانی. نیرادهیه ک هیدی هیدی له ناو په وتی نه م پومانه دا زیاتر و زیاتر ناشکراده بیت، به جوړیک مروف له کوتاییدا وه سوه سه و خه یالی نه وهی لادروست ده بیت که له نیوان مردنی

بیدنگ و تراژیدی خانمی مهربمی فیزی و توانای جه‌لاده‌تدا له‌سەر برینی سنووره‌کانی مهرگ و گه‌رانه‌وه جوړه په‌یوه‌ندییه‌ک هه‌بیټ، که نه‌ینییه‌که‌ی له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌سه‌لآت و توانای ناچیزی ئی‌مه‌یه له‌سەر ته‌فسیر.

ده‌بیټ بلّیم جه‌لاده‌ت که نزیک‌ی ده‌ سالّ له براکه‌ی مندالّتره، له‌گه‌لّ مردنی دایکیشیدا مندالییه‌کی ناخۆش نه‌ژیا، له ژیر چاوه‌دیری باوکی و برا گه‌وره‌که‌یدا، که له ته‌مه‌نی حه‌فده‌ سالّیدا ژنی هیناو که‌وته به‌پژوه‌بردنی دوکانیکی گه‌وره‌ی ئاردفرۆشی، تا نه‌ندازه‌یه‌ک مندالییه‌کی بی‌گه‌رد و که‌م غه‌می هه‌بوو، به‌ جوړیک مرۆف ده‌توانیټ بلّیت سالّانی سه‌ره‌تای ژيانی به‌راورد به‌و تراژیدییه سه‌یر و گه‌وران‌ه‌ی دواتر هاتنه‌ ریگای خۆشترین و باشترین پۆژه‌کانی ژيانی بوون. تا ته‌مه‌نیشی بوو به‌ ده‌ سالّ جگه له پوداویکی سه‌یر و ترسناکی ئوتومبیل شتیکی تراژیدی ژۆر گه‌وره له ژيانیدا پوینه‌دا. به‌لام دوا‌ی مردنی باوکی گه‌له‌ک غه‌ریزه‌ی شه‌یتانی و شه‌پانی له سه‌وه‌یله‌ی براژنیدا ده‌رکه‌وت، که تا نه‌و کات شاردراره و نه‌بینراو‌بوون. هه‌موو کیشه‌که په‌یوه‌ندی به‌و فلووته چکۆله‌یه‌وه هه‌بوو که جه‌لاده‌ت له ته‌مه‌نی هه‌شت سالّیدا له هه‌لومه‌رجیکی سه‌یردا له مردوویه‌ک بۆی مایه‌وه. فلووتیکی سپی بوو، له مامۆستا «سه‌رمه‌د تاهیر» به‌جیما، نه‌و پیاوه‌ی دراوسئ مالیان بوو، پیاویکی باریکی پيش دريژ، که به‌رده‌وام له حه‌وشه‌که‌ی خۆياندا له ژیر دره‌ختیکدا داده‌نیشته و فلووتی لی‌ده‌دا. یه‌ک دارتووی گه‌وره‌بوو، ژۆر گه‌وره‌بوو. مامۆستا سه‌رمه‌د به‌رده‌وام له ژیر نه‌و دره‌خته‌دا داده‌نیشته و مه‌ستانه‌ موسیقای لی‌ده‌دا. جه‌لاده‌ت له شه‌ش سالّیه‌وه به‌رده‌وام ده‌چووه سه‌ر په‌یژه‌یه‌ک و له‌سه‌ر دیواری نیوان هه‌ردوو حه‌وشه‌که‌یان داده‌نیشته و گو‌یی له موسیقا ده‌گرت. مامۆستا سه‌رمه‌د هه‌رکاتیک فلووته‌که‌ی دابنایه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بچوکی بۆ جه‌لاده‌ت ده‌گرت و پالی‌ده‌دایه‌وه به‌ کورسییه‌که‌یه‌وه و چاوی لی‌کده‌نا. که‌س بی‌ری نایه‌ت مامۆستا سه‌رمه‌د جاریک قسه‌ی له‌گه‌لّ جه‌لاده‌تی مندالّدا

کردبیت، په یوه ندى نه او دووانه هرگیز له سنوورى نه او زه رده خه نه په
 تینه په ریوه، که سیش بیرى نایه ت نه او پیاوه جگه له پوریکى په ککه و ته
 که سى تری هه بووبیت. به یانییه که خه لکانیک له سره ات و هاواری پوره
 په ککه و ته که ی به ناگاهاتنه وه که وهک شیت په ریپووه ناوه راستى کولانه که
 و له خویده دا، نه و به یانییه درواسیکان ماموستا سرمه دیان به خنکاوى
 له ده ستیک بیجامه ی سپیدا «سپى وهک سپیتى کفن» به دار تووه که وه
 نوزییه وه. په تیکى نه ستوورى هه لواسیپوو، به برپا و قه ناعه تیکى به
 هیزه وه، به نیمانیکى نه پساوه وه به مهرگ، بی هیچ ترس و دوولیییه که
 خو ی کوشتبوو. تاکه شتیک له دواى به جیمابیت نه و فلوو ته سپییه بوو،
 که بهر له مردنى له زه رفیکى تاییه تیدا پیچا بوویه وه و به ده ستوخه تیکى
 جوان له سه رى نوسیبوو «نازیزان، تکایه هر که سیک لاشه که ی منى
 داگرت، نه م فلوو ته بدات به جه لاده تى بچکوله، کورپه چکوله که ی کاک
 «نيسماعیلی کوتر» ی دراوسیمان». سه ریبوو مروفیک به جوړه وه سیتیکى
 وه ها کوتایى به ژيانى خو ی بهینیت. به لام له وه سه ریرتر نه وه بوو که بو
 په که مجار فلوو ته که یان دایه ده ست جه لاده تى بچکوله راسته وخو ده یتوانى
 ناوازی قه شنگ ده ربهینیت، هینده ی لیوی دنا به و نامیره وه موسیقایه کی
 جوانى لیده هاته ده ری که هر له و کاته وه خه لکانى سه رسامده کرد.
 توانای منداله که نه وکات به ته واوه تى ده رکه وت که دواى مردنى ماموستا
 سه رمه د تاهیر به رده وام له سر دیواره که نه و ناوازانه ی عه زفده کرده وه که
 بهر له مهرگ ماموستا سه رمه د ژه نیپوونى. به هره ی موسیقى منداله که
 به جوړیک سه رسوره یته ر بوو، باوکى هر زوو خستیه کورسیکی تاییه تى
 موسیقاوه، که له و سه رده مه دا په که مجاریبوو جوړه کورسیکی له و چه شنه
 له و شاره ی نیمه دا ده کرایه وه. له و کورسه وه ناوبانگی جه لاده تى کوتر وهک
 مندالیکى به توانا بلاویووه وه، کاتیک له گه ل تیبیکى موسیقاشدا تووشى
 کاره ساتیکى گه وره بوون، نه و وهک ته نیا مندالی زیندوو له تراژیدیایه کی

گه وره شوینی موحییهت و سۆزی خه لک بوو، که ماوه یه کی کورت بیبه هانه وهک پالنه وانیکسی نه ته وهیسی ته ماشایانده کرد، نه و کات تیپیکسی مۆسیقای مندالانی کوردی بیتوانیبایه له میتروپۆلی داگیرکه رهکاندا بچیته پیشبپرکیوه، وهک فه تحیکسی نیشتمانی سه یرده کرا. مردنی هه موو هاوړپیکانی ناویانگیکی زیاتری بۆ جه لاده تی مندال دروست کردبوو که تا که که سیک بوو له سه ر زه مینی مردن گه راپوووه. به لام دوا ی نه و پوداوه، پله ی ته نهایی و غوریه تی نه و منداله گه یشته ئاستیکسی ترسناک. له و کاته شه وه به جوریکسی سه یرتر ژانی بۆ مۆسیقا ته رخانکرد، زۆریه ی ئامیره کان فیروو، شه و پۆژ له تو ماریکی بچوکه وه گوپی له سؤناتا و سه موفونیاکانی دنیا ده گرت، به بیستن ده یتوانی په نجیه ی عازیفه کان له یه کتر جیابکاته وه، ده یتوانی هه موو مۆسیقاره گه ورهکانی دنیا و ئاوازهکانیان له دورره وه بناسیته وه. به لام ژانی جه لاده ت له مندالییه وه خالی نه بوو له هه ندی شتی سه یر. سه یرترین شتیک سه ره تای هاوده می و هاوړپیتی بوو له گه ل گه نجیکسی دیکه دا به ناوی «سه رهنگ قاسم». پۆژیک له پۆژان له ته مه نی سیازده سالیدا کاتیک جه لاده تی کوتر له دوکانی ئارد فروشییه که ی باوکی له بهر ده رگا له سه ر نه که یه ک دانیشتبوو و شیعریکسی کوردی له بهر ده کرد، به جوریک له ناو جیهانی قه سیده که دا نو قمبوو بوو، له نا کاو ته واوی نه و دنیاییه ی ده ورره یی فه رامۆشکرد و هه موو جه نجالی بازار له سه ریدا وهک کوژانه وهی مۆمیک و کپبوونی له نا کاوی بلندگو یه ک خامۆش بوو، له و بیده نگیه گه وره یه دا جه لاده ت گوپی له مۆسیقایه ک بوو، گوپی له دهنگی فلووتیکسی دوربوو. نه و پۆژه وهک یه کیک له شوینیکسی نادیاره وه بانگیبکات، نه و فلووته دورره بانگیکرد، کتیبه که ی داخست و وهک به ده م خه وه وه بروت، دوا ی دهنگی نه و مۆسیقایه که وت، شه قام به شه قام و کوچه به کوچه پۆی، هه ندیک گه ره کی شاری بری که پیشتر نه بیینی بوون، هه ندیک کۆلانی باریکی ته یکرد و به ناو هه ندیک کوچه ی بی زێرابدا تیپه ری و

دواجار له بهردهم كه لاوه به كدا وهستا، له نزيك نهو كه لاوه به وه به كيک له سهريانيكي به رز فلوتى ليدهدا، به كيک ته نيا سهري دياربوو، كوپيكي قز زهردى چكولانه بوو، پيده چوو كه ميک له جه لاده تى كوتر مندالتر بيت. تا مانگ مه لهات، جه لاده ت لهو كه لاوه به دا وهستاو گويى له موسيقاي نهو منداله ده گرت كه مه ستانه و بپيشوو ئاواز له دواى ئاواز دلئى ده خرؤشانده. نهو پوژه جه لاده ت هيچى نه گووت، به لام بو پوژيى دوايى به خوى و فلوت كه به وه گه رايه وه بو نهو كه لاوه به و له گه ل ده ست پيكردى منداله قز زهرده كه دا جه لاده تيش هه مان شيوه و به هه مان ئاواز ده ستى پيكرده. كوپه قز زهرده كه پاش ماوه به ك وهستاو له هه شارگه كه ي خويه وه سهري ده رهيتا و به زهرده خه نه وه گووتى: برادره، تو فلوت يكي جوان ده ژهنيت، من ناوم سه رهنگ قاسمه ... تو چوئى برادره؟ بو نايه يته سه ري پيکه وه موسيqa ليده ين؟.

جه لاده تى كوتر، پيگوت: من ناوم جه لاده تى كوتره، گه ر تو چه زيگه يت، پيمخوشه پيکه وه موسيqa ليده ين.

نه وه سه ره تاي هاوپي تى دوو مي رده منداله كه موسيqa تا هه تا هه تايه پيكيانه وه گر يده دات. له سالي داها توودا جه لاده تى كوتر خوى ده گواز ته وه بو هه مان نهو قوتابخانه ي سه رهنگ قاسمى ليته. پيکه وه له ئاهه نكه كاني قوتابخانه دا چه پله و ئافره ينى خه لكان يي كه ده به نه وه كه له راستيدا هيچ له موسيqa نازانن، پيکه وه به ريگادا ده پوئن و موسيqa ليده دهن، له ريگاي موسيقا وه قسه له گه ل به كدا ده كه ن، به شه قامه كاني شاردا ده پوئن و پيکه وه فلوت ليده دهن، له ژير باراندا ده پوئن و فلوت ليده دهن، شه هه ر به كه يان له سه رياني خويانه وه له مسه ره وسه ري شاردا ده وه ستن و له ريگاي موسيقا وه له گه ل به كتر و له گه ل بالنده كان و نه ستي ره كاندا قسه ده كه ن. لهو پوژانه دا باوكى ده مر يت و سه وه يله ي براژنى چر نو كه كاني خوى ده رده خات و لهو شه وه پر مه ترسى و كوشنده انه ي شاردا چه ندين

جار جەلادەت دەكاتە دەرىجى. لەو شەوانەدا كە ھىزە تايىبەتايىيەكانى دەولەت بەردەوام لە شاردا ھاتوچۇدەكەن و تەقە لە ھەموو پۇخلەبەرىك دەكەن، ھەندىجار جەلادەت شەوان تايەيانى بە كوچەكاندا دەسورپىتەوہ و فلووت لىدەدات. ھەندىك شەو دايك و باوكى سەرھەنگ قاسم دەرگاي بۇدەكەنەوہ و لاي سەرھەنگ دەخەووت. بابى سەرھەنگ پياويكى سەرپووتاوہى چكۆلەيە كە لە خەستەخانە ئىشەدەكات، دايكى ژنىكى گەنجتر و جوانترە كە نيگايەكى پىر سۆزى ھەيە، بەلام چاوانى ھەمىشە ترسنىكى تىدايە كە مروف تىناگات لە چىيەوہ سەرچاوہى گرتوہ. دوو پۇخلەبەرن بۇ مۇسقىا دروستبوون، ھەردووكيان بە جورىكى سەير لە وانەكانى قوتابخانەدا دەدەنە دواوہ بە تايىت جەلادەت كە دەبىتە قوتايىيەكى نەزان و بىبەھرە، بەلام ھەردووكيان شارەزايىيەكى بىتوينە لە ھەموو ئامىرەكاندا پەيدادەكەن، ھەردووكيان شىتتانه ھەز لە مۇزارت دەكەن. كە پىكەوہ بە شەقامەكاندا دەپۇن و چاو لىكەنەين و بەدەم پۇيشتەنەوہ ئاوازەكانى لىدەدەن. سەرسامى مامۇستا پىرەكانى مۇسقىا و گەنجانى دىكەى مۇسقىار بۇ خۇيان دەبەنەوہ كە ھەك دوو دياردەى بىتوينە لىياندەپروانن. پىتر لە دوو شىت دەچن نەك لە دوو مۇسقىار، ماوہيەك واىان لىدەت لە جل و بەرگى دپاودا دەسورپىنەوہ، كەمخوراكى لاوازياندەكات. دايك و باوكى سەرھەنگ كە ترسنىكى گەرەيان لەسەر ژيان و پاشەپۇزى كوپرەكەيان تىادرستدەبىت، ھەولەدەن بە ھەر شىوہيەك بووہ كۆتايى بە ھاورپىتايىك بەينن كە پىيان وابوو كوپرەكەيان بەرەو كارەسات و دارمان دەبات نەوہك بەرەو نىوبانگ و بەختەوہرىيە. تەنيا كەسىك كە كۆمەكياندەكات ئەو مامۇستا قەلەوہپىرەيە كە بەردەوام كللىلى ھۆلى چالاكى قوتابخانەكانيان دەداتى تا لە كاتى پىويستدا لىي بخەون. ئىواران ھەموو ئامىرەكانيان دەخاتە بەردەست و دەلەت: كوپم مەشقبەكەن، مەترسن و عەزفبەكەن، چاو بنوقىنن و عەزفبەكەن و ھەقى ھىچتان نەبىت. شەوان پىكەوہ تا بەيانى عەزفەكەن، گوئ لە مۇسقىا

دهگرن، همیشہش وا قسہ دہکەن وەک چاوە پوانی کە سینگ بن لە دونیایەکی ترەوہ بیت و فیبری مۆسیقایان بکات. بەلام پۆژیک ئەو پیاوہ مۆسیقارە قەلەو و دلباشە لەسەر چاکەکانی خۆی سزادەدریت و دەیگوژنەوہ بۆ شارۆچکە یەکی دوورو پیاویکی باریکی گورگ پوخسار دادەنێن کە یەکەم ئیشی ئەوہ یە جەلادەت و سەرھەنگ بکاتە دەری. کە لەوێ دەردەکرێن، جەلادەت شوینیکی ئەمین و بەردەوامی نامینیت پووی تیبکات، جەودەتی برای هەندیک شەو جیگایدەکاتەوہ و هەندیک شەو دەردەکات. لە قوتابخانە سالل دوائ سالل جگە لە عەرەبی و ئینگلیزی و کوردی لە هەموو وانەکانی تردا دەکەوێت، مامۆستاکان وەک هەرزەکاریکی ناتەواو تەماشایدەکەن کە ئاراستە ی ژبانی خۆی دۆراندوہ. هەندیک شەو بە خۆی و فلووتە کە یەوہ دەچیتە ناو دارستانەکانی قەرەاغ شارو لە ژێر درەختەکاندا عەزفدەکات و دەخەوێت. دیارە هەمووتان دەزانن لەو زەمانی جەنگەدا کە لەسەریکەوہ ولاتی ئیمە دەسووتاو لەسەریکیشەوہ لەسەر سنوورەکانی ئێران جەنگ بە خویناویترین شیوہ بەردەوامە، خەوتنی گەنجیک لە نیو کۆمەڵیک داری پووتەنی قەرەاغ شاردا چەند ترسناکە. هەندیجار لەو بینایانەدا کە تازە دروستدەکرێن پاسەوانەکان جیگایدەکەنەوہ لە ناو دارو پەردووی خانووە ناتەواوەکاندا دەژی. ئەو ماوہ یە سەرھەنگ قاسم بە ناچاری دەگەریتەوہ بۆ مائەوہو بە نھینی درێژە بە هاوپیستی خۆی لەگەڵ جەلادەتدا دەدات. دۆخی هاوپیکی ناپەچەتیدەکات، زۆر پۆژ ئەو نانی لە مائەوہ بۆ دەدریت، هەندیجاریش هەندیک مۆسیقاری دیکە یارمەتیدەدەن کە پێیان خەسار و حەسرەتە مۆسیقاریکی وا منداڵ دەبینن مۆسیقا بە دەردگەلیکی وەها سەختی دەبات. بیئاگای خۆی ناوی وەک بلیمەتیک سیٹ بلۆدەبیٹەوہ. تا ئەو ئیوارە یە ئیسحاقی لیۆزێرینیش دەردەکەوێت هیوا یەک لە ژیانیدا نییە. بەلام ئەو پۆژە ی ئیسحاق دەرکەوت هەموو شتەکان گۆپدرا. ئەو ئیوارە یە کە ئیسحاق دەرکەوت، لەو ئیوارە دەگەننە بوو کە

جەلادەت بىن ھىچ غەم و ترسىك لە چاوانىدا، دەستى خستبووھ گىرفانى و لە قەيسەرىيەكاندا پىياسەيدەكرد، دوو ناسىاوى لەگەلدا بوو كە ھەر سىكىيان پىكرا باسى سەرمای زستانيان دەكرد، ھەلبەت ھىچ كەس لە جەلادەتیش باشتەر نەبوو بۆ ۋەسفىكردنى سەرمای زستان كە لەو دوو سالى دوايىدا ۋەك ھارپىيەكى بەۋەفا چوۋبووھ ئىسك و خوڤنىيەۋە . دوو دۆستەكەى پەيتاپەيتا دەيانويست بابەتەكە بگۆپن و باسى مۇسقىقا بگەن، بەردەوام باسى ئاۋازى نوڤيان لە جەلادەت دەپرسى، باسى گۆرانىيىزە كۆن و تازەكان، جەلادەتیش بەردەوام باسى زستانى دەكرد، ئەو كات زستان ترسناكترىن بابەتى ژيانى جەلادەت بوو، كە پىيوابوو لەگەل نرىكبوونەۋەى تەۋاۋەتى بەھارىشدا، ھىشتا مەترسى مردن لە سەرمادا ھەر بەھىزە . لە بەردەم عەترفرۆشىكدا كە پۆزانە جەلادەت بە پىشەمىدا دەپۆى، ئىسحاقى لىۋىزىپرىن لىى نرىكبوۋەۋەو خۆى ۋەك مامۇستايەكى پىرى مۇسقىقا پىناساند . ئىسحاق دوور بە دوور ناۋى جەلادەتى بىستبوو، خەلكانىك ۋەك بلىمەتىكى مندال و خەلكانىكى ترىش ۋەك شىتتىكى تازە بۆيان باسكردبوو، كە ئىستا جەلادەتى دەبىنى ئىجگار لەۋە جۋانتىرىو كە چاۋەپروانىدەكرد، لەۋەش ھىمىنتىرىو كە بىستبوۋى، ھەندىك لە شىتتىيەكانىشى بەدىدى ئەو ھىچ نەبوو جگە لە كارىگەرىى لاۋەكى بلىمەتییەكەى . ئىسحاقى لىۋىزىپرىن «بەقسەى خۆى» لەسەر سنوورەۋە ھاتبوو تا بەدۋاى دوو قوتابى مۇسقىقادا بگەرىت، بەلكو بتوانىت مۇسقىقاۋ ھىكەتى خۆبىيان فىرىكات «من ئىستا لە پاست و دروستى ئەو ھىكايەتەش بە گومانم» . دوو مۇسقىقار ئامادەبىن ھەموو شتىك تورپدەن و تەنبا بۆ مۇسقىقا بڑىن . ھەندىك شار گەرابوو، بەلام لە ھىچ جىگايەك جۆرە مۇسقىقارىكى ۋەھای نەدىبوو . يەكبىننىنى ئىسحاقى لىۋىزىپرىن و جەلادەت بە پىياسەيەكى دوورو درىز كۆتايىھات، پىياسەيەك بە درىژاىى شەو بەيانى پۆزى داھاتووش ھەر بەردەوامبوو، بە درىژاىى ئەو پىياسەيە ئىسحاق باسى مۇسقىقاي

ده کرد و جه لادته وهك له ژیر کاریگه ری سیحرئكدا بیته، ده پویشته و گوئیده گرت. وشه کانی ئیسحاق لای جه لادته قوولترو کاریگه رتربوون له هر مؤسیقیهک، پایویک بوو له وانهی له ریگای رسته کانییه وه دهیتوانی وات لیبکات وهك گه پیده یه کی نه سرهوت ولات به دوی ولات دوابیکه ویت. نه و پوژه جه لادته بریارده دات به دوی تیگه یشتنئیکی تازهو فیربوونئیکی قوولتردا بو مؤسیقا دوی ئیسحاقی لیوزیرین بکه ویت. دیاره له سه ره تاوه وه رگرتنی سه ره ننگ قاسم له تیپه که دا ئاسان نه بوو، سه ره ننگ تاکه مندالی دایک و باوکیکی سه ختگریوو. خوئی قوتابییه کی زیره کتربوو له جه لادته و دوو سال له پیشتربوو، به لام شهیدایی بو مؤسیقا و به هره ی گومانی له سه ره نه بوو. ده بیته بلیم که جه لادته له سه ره تاوه دئی نه وه بوو سه ره ننگ له مال و قوتابخانه رابکات و خوئی بخاته ده ست سه رکیشیه کی وه هاوه که نه نجامه که ی دیار نه بوو، نه و پییوایوو هه لومه رچی ژانی نه وان به جوریک جیاوازه ده بیته له و جیگایه دا خودا حافیزیبکه ن و هر یه که یان ریگای خوئی بگرتت. خودایه نه ده چوهه عه قله وه که قوتابییه کی به ویقاری وهك سه ره ننگ له قوتابخانه هه لیبته و دوی ماموستایه کی مؤسیقا بکه ویت، به لام سه ره ننگ له و چند ساله دا سه رسه ختییه کی زوری نیشاندابوو، سه ریچی به رده وامی له دایک و باوکی وایکردبوو پتر له هر که سیکی دی زه جر بکیشیت، نه وه ی باوکی ئامیره کانی بو ده شکاند، نه یده هیشت برواته دهره وه، هه ندیچار به چندین ساعات له ژورئکدا دهرگای لیداده خست، لئی حرام بوو جه لادته کی کوتر ببینیت، لئی حرام بوو بجیته سه ریان و مؤسیقا عه زفبکات، نه با ئاوازه کانی وه سوه سه و خه یائی خراب له سه ری کچه درواسیکاندا دروستبکه ن. هه موو هوکاری گه وره ن وایان له سه ره ننگ قاسم کرد، نه گه رچی یهک سالی مابوو بگاته زانکو، واز له مال و قوتابخانه بهینیت و خوئی بداته ده ست گه شتیک به ره و نادیار... نه و ئیواره یه که ته وای چیروکی سه فه ره که ی جه لادته کی گوی لیبوو، که گوی بو رسته

سیحراوی و پپر حیکمه تهکانی ئیسحاقی لیوزیپین شلکرد، گرنگترین بریاری خۆیدا. هەر ئه و شهوه خۆی ئاماده کرد و به یانی کتیبهکانی قوتابخانهی له ژیر میزی ته له فزیۆنه که دا جیهیشت و بیئنه وهی که س ببینیئت له جله کوردییهکانیدا هاته دهره وه و ئیدی هه رگیز نه که رایه وه بو مال و نه چووه وه بو قوتابخانه. له گه ل هاتنه دهره وهی سه رهنگ قاسمدا، له گه ل ئه و ساته دا که دهرگا که ی مال ه وه داده خات و یه که م ههنگاو ده نیئت به ره و دونیا یه که که به دونیا ی شته نه مرهکانی ده زانیئت، چیرۆکه که ی ئیمه به ته وا وه تی ده ست پیده کات. چیرۆکی دوو گهنج که واز له هه موو شتیگ ده هیئن و دوا ی مامۆستایه کی پیری موسیقا ده که ون. ئه وه سه ره تای راسته قینه ی چیرۆکه که ی ئیمه یه. که نه گه ر سه برتان هه بیئت و له گه لمدا به رده وامبن، به پێگایه کی درێژدا ده تانبه م، که له راستیدا پێگای موسیقاریکه له سه رده می مردن و قهراندنی مرۆفدا بیر له نه مری ده کاته وه. به هه رحال پێویست ناکات له ئیستا وه سه ری خۆتان به هه موو ئه و ناوانه وه بیشینن که له م پێشه کییه زۆر خیرایه دا به رگویتان که وت، بو نمونه جه وده تی کۆتر و سه وه یله ی ژنی، دوو کاراکته رین ده توانن ته واو له بیریانکه ن، چونکه هه رگیز شوینیکی گرنگیان له م پۆمانه ی ئیمه دا نییه، من هه رگیز له گه ل ئه وه دا نه بووم نه مجۆره مرۆفه خراپانه شوینیکی باشیان له پۆماندا هه بیئت، له بیرتان نه چیت که ئه وان له شه وانی سه رماو ته قه و پپر مه ترسیدا جه لاده تیان له مال کردۆته دهره وه، به برسیتی ده ریان کردوه، له به شه تایبه تییه که ی خۆی له دوکانی ئارده فرۆشییه که مه حررو میان کردوه. ئه وانه هه موو به هانه ن مرۆف به وه تۆله یان لیکاته وه که له م کتیبه تایبه ته دا له سه ر ژیا نی جه لاده تی کۆتر شوینیکیان پپی نه به خشیت. به لام کیشه که هه ر ئه وه نییه، مرۆف هه ندیجار هه ندیک کاراکته ری باشیشی هیه که چی له ناو جه نجالی و هه راوه ریا ی ژیا ندا به جو ریک و نده بن مرۆف نایاندۆزیتته وه، وه ک ئه و موسیقاره قه له وه دلباشه، ئه و موسیقاره ی

کلیلی هۆلی چالاکي قوتابخانه کانی دها به جه لادهت و سه رهنگ لئی
 بخون که ئه ویش ونده بیئت و نایدۆزینه وه، یاخود ئه و پاسه وانه پیرانه ی
 پێگای جه لاده تیان دها شه وان له بینا تازه کاندای بنویت و موسیقا لیبدا.
 به هر حال پیموایه له رهوتی ئه م چیرۆکه دا هینده کاراکته رو خه لکانی
 سه یر دینه پێگامان نه وانتان له بیر ده به نه وه. ئیستا وهک سه ره تا ده بیئت
 چاومان له وه بیئت که جه لاده تی کۆتر و سه رهنگ قاسم له گه ل ئیسحاقی
 لیۆزپیندا به پێگاوه ن بۆ جیگایه ک له وئێ ژانی خویان بۆ فیروونی
 موسیقا ته رخانبکه ن. ئیستا گرنگترین شت ئه وه یه بزانی ن ئه و دوو گه نجه
 به ره و کوئ ده پۆن؟

* * *

دوای چه ند سه عاتی ک پۆیشتن، جه لاده تی کۆتر و سه رهنگ قاسم
 له گه ل «ئیسحاقی لیۆزپین» دا گه یشتنه مائیکی قه شه نگ، خانوویه ک
 له ناو کوچه یه کدا سه رتا پای سییه ری درهخت، سپی وهک به ردی سه ر
 ئه ستیره یه کی دوور. مائیک له ناو باغیکی گه وره و هیمنیه کی سیحراویدا،
 پێ له بۆنی سروشتیکی درنده، پێ له و یقاری هه ندئ درهختی پیر.
 ئیسحاقی لیۆزپین هه ر له سه ره تاوه هه ندئ یاسای گرنگی بۆ به یانکردن.
 ده بایه به یانی هه ر سێکیان له سه ر یه ک سفره نانیان بخواردبایه، پۆژانه
 هه ر سێکیان به ئاوی سارد خویان بشۆردایه، هه میشه ئاماده ی فه رمان
 و داواکانی ئیسحاق بن. ماله که خانوویه کی گه وره و نوئ بوو، هه موو
 ژوره کانی به بۆیه یه کی سپی بۆیه کرابوون، ئه ساسیکی که می تیابوو،
 به لام په نجه ره کان و ناگردانه کانی شی گه وره بوون، به شی خه لوه تی چه ند
 سائیک خواردنی تیا گه نجینه کرابوو، ده رگایه کی چکۆلانه ی سپیشی له
 پشته وه هه بوو ده چووه وه سه ر باغیکی مه زن. باغیک مه لبه ندی هه موو

جۆرەكانى درەخت و بالئندە بوو.

چەند پۇژى يەكەم ئىسحاقى زىرىن هيچى نەكرد، لەبەر خۆرەتارى
 كۆتايى ئازاردا، يان لەبەردەم پەھىلەكانى بەھاردا دەوہستا و دەيگوت
 ليگەپىن ھەتاو بچىتە پۇختانەوہ ياخود دەيگوت ليگەپىن باران ناوہوتان
 تەرىكات، دەيگوت كېشەى ھەرە گەرەى جەستە و پۇحمان تاريكى و
 وشكىيە، هيچ شتىك وەك تاريكى و وشكى پۇج دوزمنى مۇسقىقا نين.
 دەبايە ئەو دوو كوپرە گەنجە بەسەعات لەبەردەم باراندا بوہستەن و
 دلۇپ دلۇپ ھەست بە باران بكن، دەيانەويست تيشك بە تيشك ھەموو
 پوناكى دونيا بچىتە ناويانەوہ. ئەزمونىكى سەيربوو، سەرھەنگ قاسم و
 جەلادەت ھەر لەيەكەم پۇژوہ ھەستياندەكرد خۆر و باران لاي ئىسحاق
 مانايەكى تريان ھەيە، تەماشايەكردن و دەيگوت «ھىشتا زۆر زوہ بۆ
 باسكردنى مۇسقىقا، مۇسقىقا درەنگ دىت... لە دواى دواى ھەموو شتەكان
 باس لە مۇسقىقا دەكەين، گەر لە ماناي ھەموو شتەكانى تر تىنەگەن،
 مۇسقىقا چىيە؟» شەوى يەكەم لە سەر سفەرەكە پىيگوتەن مۇسقىقا بە
 شىكە لە سەفەرىكى قولتر، بە شىكە لە سەفەرىكى خودايى بەرەو ئەوسەرى
 ئەوسەرى شتەكان، بەرەو پوہ جاويدانەكەى دونيا. گووتى كە ئينسان لە
 بەردەم سى سەفەرى گەرەدایە سەفەرىكيان بۆ ناو سروشت و سەفەرىكيان
 بۆ ئاسمان و سەفەرىكيان بۆ ناو خۆى. ئينسان بۆ ئەوہى بېيتە ئينسان
 دەبىت لايەنى كەم يەكەك لەو پىگايانە بگرىت، ئىسحاق دەيگوت «لەم
 سەفەراندە مرؤف تەنبايە، هيچ كەسىك ناتوانىت كۆمەكىكى گرنكى ئەوى
 تەرىكات، كە مرؤف دەچىتە وە ناو خۆى، كە دەپوات بەرەو سروشت، كە
 دەپوات بەرەو خودا، بە تەنبايە. ئەوہ تەنيا چاوى خۇمانە فېرماندەكات
 ئەو مرؤفە بىنين كە لە ناوماندايە، بە تەنيا دەبىت تەبىعەت بەينىنە
 زمان و گووى لىبگرين، بە تەنيا دەبىت خودا بدۆزىنەوہ، خوداي دیندارو
 وشكە سۆفییەكان نا، خوداي ئىمە... خودايەك دواتر دەبىت خۇتان

بیینن و بیناسن، خودایه‌کی مؤسیقار، ئەمە ئەگەر هاتوو سەرکه‌وتن و بیینتان و ناسیتان». شەوان ئیسحاقی لیۆزپین بێدەنگترو که مدووتر دەبوو. هەندێچار که مانگەشەو دیاربايه دوو قوتابیه‌که‌ی بانگده‌کردو ده‌یگوت «تەماشای مانگ بکەن». ئیجگار سەرسام بوو بە فیتکی شەوانی بە‌هار، بە چاکەتیکێ تەنکەو هەچوو بە‌رده‌م مانگەشەو، هەوای هەلده‌مژێ، دەرڤەتی بە سیحری زەرده‌خەنەیه‌ک دەدا لە سەر سیمای دەرێکه‌وێت و ده‌یگوت «سەیری مانگ بکەن و زەرده‌خەنەبگرن». پۆژانی یە‌که‌م گە‌له‌ک سەيرو گە‌له‌کیش گران بوون، وانەکانیان پتر خۆدانه بەر سروشت بوو، پاره‌ستان بوو لە بە‌رده‌م باراندا. ئیسحاق ده‌یگوت هەموو دهنکیک باران مؤسیقایه‌کی تایبه‌تی خۆی هەیه، هەر ترپه‌یه‌و به‌ شتیه‌یه‌ک به‌ر له‌شمان ده‌که‌وێت، یه‌که‌مین مؤسیقا نۆزینه‌وه‌ی ناوازی ئەو ترپانه‌یه، ده‌بی‌ت گوێیه‌کتان بۆ دروست بی‌ت بتوانی‌ت ده‌نگی باران له‌ هەموو جینگایه‌کدا جیابکاته‌وه، ئیقاعی دلۆپه‌کان جیابکاته‌وه، ئیقاعی ئەو دلۆپانه‌ی به‌ر سینه‌تان ده‌که‌ون جیاوازه له‌ ئیقاعی دلۆپه‌کانی سەر ده‌ستان یان سەر شانتان، یان سەر گۆناتان، ده‌بی‌ت جیاوازی ترپه‌کان بیستن و تامی جیاوازیه‌کان بکەن. مؤسیقا تامکردنی جیاوازیه‌کانه».

به‌یاننیاں ئیسحاق له‌هه‌رکات گه‌شترو جوانتر ده‌ینواند، هه‌میشه به‌یاننیاں له‌ ئیوارێ و شه‌و گه‌نجتربوو، تا پۆژ پتر هه‌لبکشایه، ئەو پیرتر ده‌ینواند، تاوای لی‌ده‌هات به‌ر له‌خه‌وتن پوخساری پیرتکی که‌فته‌کاری ده‌گرت. به‌یاننیاں گه‌له‌ک زوو هه‌لده‌ستا، هه‌ر کاتیک جه‌لاده‌تی کۆتر و سه‌ره‌نگ قاسم له‌ خه‌و هه‌لده‌ستان ئەو له‌ دهره‌وه ده‌هاته‌وه، زۆر پۆژ به‌یاننیاں زوو ده‌چوو بۆ شارۆچکه‌یه‌کی نزیک و له‌گه‌ڵ خۆرئاوا بووندا ده‌هاته‌وه، هه‌ندێ به‌یانی هه‌وایی کوچه‌و بازاره‌کانی بۆ قوتابیه‌کانی ده‌هینایه‌وه که هه‌میشه له‌سەر سفربه‌یه‌کی شه‌رمن به‌ دیار چهند کلۆ قه‌ندیکێ زه‌ردو که‌میک ماسته‌وه داده‌نیستن و چاوه‌پوانی مامۆستا که‌یان ده‌کرد. سه‌ره‌نگ قاسم

و جهلادهتی کۆتر داده نیشتن و گوئیان له ههوالهکانی جهنگ دهگرت، که له ههموو شوینتیکه وه گهپی سه ندبوو. ئیسحاقی لئوزتپین بهردهوام به نارامیه وه دهیگوت ئیمه دورین له جهنگ. به لام پئویستمان به ههوالهکان هیه تا له شتهکان خه بهردار ده بینه وه، ده بیئت بهردهوام بزانیان شه پکه رهکان له کویدان و ئیمه له کویداین، به لام دوا جار ئیمه جگه له پۆخی خۆمان کارمان به هیچ شتیکێ تره وه نییه، مۆسیقا زمانیکه ناخریته سه ر زمانهکانی تر. نه گه ر راستتان ده ویت مۆسیقارهکان نابیت مه حکومبن به ژیان له ناو روداو و زه مان و میژوو و ئه م شتانه دا، مۆسیقا دوره له هه موو شته پاگوزهر و که م ته مه نه کان، به پێچه وانه وه ئه و ته نیا په یوه ندی له گه ل ئه به دبیه تدا هیه .

زۆر جار سه رهنگ قاسم و جهلادهت به شه رمه وه داوایانده کرد مامۆستاکه یان به زمانیکێ ساده تر قسه بکات، هه میشه دونیا یه ک وشه هه بوو ئه وان تینه ده گه یشتن، له پشت هه موو رسته یه که وه هه ستیان به سیبه ری بیر کردنه وه ی تر ده کرد. له کۆتایی هه فته ی یه که مدا جهلادهت به شه رمه وه ده یگوت «مامۆستامان هه ر قسه یه ک تۆ ده یکه یه ت، لای ئیمه پئویستی به قسه ی تر هیه، هه ر شتیک تۆ با سیده که یه ت پئویستی به رو نکر دنه وه ی تر هیه، زۆر جار ئیمه له شتهکان تینا گه ین».

ئیسحاق به نارامی ته ماشای قوتابیههکانی ده کردو ده یگوت «من ئاوم، پۆژیک له پۆژان ئیوهش ده بئه ئاو، ئاو جگه له خوڤه ی خو ی ناتوانیت به زمانیکێ تر قسه بکات، من بام ئیوهش پۆژیک له پۆژان ده بئه با، «با»ش ناتوانیت له دهنگی خو ی ئاسانتر بدویت، ئیوه لی ره ن بۆ ئه وه ی دهنگی باو دهنگی شه و و دهنگی به رد و دهنگی میرووه بچوکهکان فێربین، هیچ میروویهک، هیچ بولبولیک ئاسانتر له دهنگی خو ی قسه ناکات. ده بیئت سووک و قورسی بخه نه لاره، ده بیئت هه ر دهنگ و هه ر ئاواز و هه ر قسه یه

وہک خوی وەرگرن، چون موسیقای ئو شتانه فیردہ بن کہ مانایان نییہ، دہبیت موسیقای ماناش فیرببن، ہر شتیک کہ مانای ہہیہ، موسیقای خوی ہہیہ، ہر شتیکیش کہ مانای نییہ، موسیقای خوی ہہیہ ... تیگہ یشتن ئوہ نییہ شتہکان بہ ئاوازی ئیوہ بخوینن، وہک چون ہیچ بولبولیک بو تام و چیژی ئیمہ گہروی خوی ناگوریت، ہیچ عہقلیکیش بو ئیوہ حیکہتی خوی ناگوریت، ئوہوی بیہویت بیتہ موسیقار، دہبیت لہ زمانی دونیا تیبگات، موسیقا تیگہ یشتنہ، بہ لام تہنیا تیگہ یشتنی ئوہ شتانه نییہ کہ دہوینن و ہاواردہ کەن و دہنگی خویمانمان دہدہنی، موسیقا بیستنی ئو شتانه یہ کہ دہنگیان نییہ، سہ فہرک لہ ویدیوی دہنگہوہ، سہ فہرہ بہ بیڈہنگیدا».

پوژانہ، دوی بہرچایی دہچوونہ باغہ کہوہ، دوی کہ میک وچان و نارامی ئیسحاقی لیوزیرپن سہیری دونیای دہکرد و پاش کہ میک بیرکردنہوہ بریاریدہدا چی بکن، گہر ہتاوہ بایہ بریاریدہدا بہ ہیمنی چاوی لیکنین و کہمہ کہمہ ئو ہتاوہی لہ دہرہوہیہ لہ سہر جہستہ یانہوہ بیگوازنہوہ بو پوچیان. سہرہتا دوو مندالہ کہ لہ ہیچ تینہ دہگہ یشتن، چاویان لیکدہناو وہک دوو جہستہی نامو تہنیا لہ ویادا دہوہستان. ئیسحاق پییدہ گووتن «قوتابیہ نازیزہ کانم، ہزاران چاوی نہینی و شاردراوہ لہ ناخی مروڈایہ، ناوہوی ئینسان پرہ لہ چاوی تر، بہ لام ئو چاوانہ مان خہوتوون، دہبیت ہولبدہین بگہینہ ئو چاوانہ و لہ خویان ہستینن، ہر یہ کیک لہو چاوانہ دونیایہک دہبینیت کہ بہ چاوانی ئاسایی نابیرین ... دہبیت پوختان پوناکبکہ نہوہ، شہوو پوژی پوچ وہک شہوو پوژی جہستہ نییہ. ہندیچار پوچ دہچیتہ خویکی قوللہوہ و ہلئاستیت، دہچیتہ شہویکی دریزہوہو نایہ تہدہری. ہندیچار مروڈ لہ دایکدہبیت و دہمریت بیتہوہی پوچی لہ دایکبوویت یان مردبیت. بو ئوہوی پوچیش لہ خہو ہستینن، ئو چاوانہ ہستینن کہ لہ تاریکیہکاندا خہوتوون، ئو گوچکانہ

راپەرتىنن كە لە مېژە ھېچپىيان نەبىستوۋە، دەبىت لە سروشتەۋە دەست پىبىكەينەۋە، لە و كىتپە پىرىنەناس و مەرگنەناسەۋە دەست پىبىكەين كە لە بەردەمماندايە و بەلام چاومان نىيە حەرفەكانى بىبىنن، گوچكەمان نىيە دەنگەكانى بىبىستىن... دەبىت پىش ھەموو شتىك بەيوەندىمان لەگەل باو باران و ھەتاۋدا گرئىدەينەۋە، لەشمان جوگەيەكە شتەكانى پىا تىدەپەرىت، باي پىادەپوات، ھەتاۋى پىادەپوات، گەر سەبرىكەن، گەر واز لە شتەكانى تىرەيتىن و خوتان بەنەۋە. پوژ دۋاى پوژ ھەتاۋ تۋزىك قوولتر بە ناۋاتاندا دەچىتە خوار، پوژ دۋاى پوژ باران كەمىك زىاتر پىستەكانتان دەبىت و لە ناۋەۋە قسەتان لەگەلدا دەكات. با زىاتر دەپواتە ناۋەۋە دەرگاي تىرتان تىادەكاتەۋە... ئازىزەكانم با بەمۇسقىقا پوناك بىبىنەۋە، زمانىكى تر قسە بەكىن، دەرگاي تر بەكىنەۋە.. گەر ئىنسان نەتوانىت ئەو دەرگايانەي ناوخۋى بكاتەۋە، چۈن دەتوانىت دەرگاكانى دەرەۋە بكاتەۋە، گەر گوئى لە دەنگى خۋى نەبىت چۈن دەتوانىت گوئى لە دەنگەكانى تر بىت. «پوژ لە دۋاى پوژ دەۋەستان، گەر «با» بايە خۋيان بۆ «با» دەكردەۋە، گەر شەۋ بايە خۋيان بۆ تىرفە دەكردەۋە، گەر باران بايە دلۆپ دلۆپ لەشىيان بۆ باران پادەخست. ھەردووكىيان لەسەر دوو سەكۋى بچوك دەۋەستان و چاۋيان لىكدەناۋ كەمكەم فىردەبوون پوناكى و تىرفە و دەنگە دوورەكان بۆ خۋيان پاكىش، پوژ لە دۋاى پوژ ئارامتر دەبوون، پىر تىدەگەيشتن ھەتاۋ ماناي چى، باران چۈن قسەدەكات، شەۋ چۈن دەردەكەۋىت و ھەر لە كۋىۋە دىت و دەپوات. سەرەتا ھەردوۋ گەنجەكە گەلەك لە خۋيان بەگومان بوون، ھەستىاندەكر ئەو دونىايەي ئىسحاق باسىدەكات گەلەك بۆ ئەۋان دوور دەست و نەگەبىۋە. سەرھەنگ ناسكتر و دوولتر و پەشۋوتىۋو، پوژانى سەرەتا زور دەگىرا، ھەمىشە ئىسحاق دەموچاۋى بۆ دەشت و دەستى دەگرت و دەبىردە ژورەكەي خۋى و دەيگوت «بخەۋە». ئەو سەعاتە دووردرىزانەي بەر باران و

باو هه تاو، ئه و گوئگرتنه بپشوو له سروشت ماندوویده کردن. به لام که مه که مه هستیان به و شتانه ده کرد که پیشتر هه ستیان پینه کردوه، ئه و شتانه یان ده بینی که نه یان بینیوه، روناکیه کی سهیر له قوولایاندا درده که وت، تیشکیک بیسه رچاوه و بیکانگا هه لده قولی، روناکیه کی خۆکرد له ناوه وه ده مات. جهسته یان شیوه یه کی تری وه رده گرت، زیاتر ناسک و وریاده بووه وه، ده یان توانی به جیا هه ست به هه موو دلۆپه بارانیکی بکه ن، ده یان توانی هه ست به دهنگی هه موو کزه بایه ک بکه ن که هه رده م له شوینیکی نادیارو قوولی جهسته یاندا ده نگیده دایه وه. پاش ماوه یه ک له بهر باراندا ده وه ستان و هه ستیان به سهرما نه ده کرد، به لکو هه موو هه ست و نه ستیان لای دهنگه کان بوو، هه ستیان لای ئه و تیکه لاوبوونه سهیره ی خۆیان بوو به سروشت، خه یالییان لای ئه و یه کبوونه بوو که وهک به یه کداچوونی دوو شه پۆلی روناک تیکه لای یه کدی ده بوون. که دواتر ئارامده بوونه وه و بۆ پشوو یه کی دریز ده چوونه زوورئ، ته واو له هه موو شته کان تینه ده گیشتن. سه رهنگ قاسم تاده مات ئارامتر ده بووه وه، دوا ی تیپه پینی چند هه فته یه ک ئاسه واری ماندویتی به ده موچاوییه وه نه بوو، زووتر له جاران هه لده ستا، زووتر ده چووه دره وه بۆ ناو باغه کان، خیراترو چالاکتر له ماموستا هه موو شته کانی ئاماده ده کرد. جه لاده تی کۆتر هه ر له سه ره تاوه هه موو شته کان جوان و سیحراوی بوون له لای. پیشتر خه ونی به جوړه ژبانی ناوه هاوه نه بینبوو. هه ستیده کرد، هه موو ئه و ماموستایانه ی به دریزی ژبانی بینبوونی له به رده م ئه م ماموستایه دا جگه له کۆمه لیک بوکه شوشه ی نه فام هیچی تر نین. یه که مجاریوو له زه تی له گوئگرتن و فیروون ده بینی، که مه که مه باوه پتیکی سهیری به و پرسته سهیرو نالۆزه ی ئیسحاقی لیوژیرین ده هینا که ده یگوت «دروستکردنی موسیقار، گرنگتره له دروستکردنی موسیقا». پیاویک بوو له سه رده ستی سوئی و فهیله سوفان و سروشتدا په روه رده بوویوو، به لام ساده و ساکاری

جوتیارِکی تیا بوو. جه لاده‌تی کۆتر پتر له سه‌ره‌نگ لئی نژیکه‌بووه‌وه، پتر پرسپاری لیده‌کرد، که متر دهره‌تی بیده‌نگی و ته‌نیایی پیده‌دا. ئیسحاق که له قوولاییدا پیاویکی که مدووبوو، له‌برده‌م جه لاده‌تا که سیمای فریشته‌یه‌کی تیا ده‌بینی زیاتر ده‌کرایه‌وه، زیاتر نه‌وه‌سته‌ی تیا دروسته‌بوو که له‌گه‌ل مه‌خلوقیکی به‌هشتیدا قسه‌ده‌کات. زۆریه‌ی ئیواران که دنیا ده‌گه‌یشته ئارامترین و هیوترترین ساته‌کانی خوئی، ئیسحاق و جه لاده‌تی کۆتر له نیوان داره‌کاندا، له‌سه‌ر سه‌کۆیه‌کی چکۆلانه‌ی داپۆشراو به‌ سیبهری دره‌خت و گول قسه‌ی‌انده‌کرد، سه‌ره‌نگیش خوئی به‌ ناماده‌کردنی خواردن و گۆرانی گووتنه‌وه سه‌رقالده‌کرد، زۆریه‌ی ئیواران له رادیوکه‌یان‌وه شه‌یدایانه گویئ له مؤسیقا ده‌گرت. ماله‌که مائیکی گه‌وره‌بوو، ناسه‌واری جوژه ژیانیکی دیکه‌ش به‌ هه‌موو شته‌کانه‌وه دیاریبوو، ناشکرابوو پۆژیک له پۆژان له‌م ماله‌دا که بیانونویه‌کی چاپوک سالار و سه‌روه‌ر بووه. جیگاگان، په‌نگی په‌رده‌کان، پیکه‌ستنی ژوره‌کان، بۆنی هه‌ندئ سوچ و که‌لینی تایبه‌تی، هه‌موو هه‌لوی جه‌سته‌ی بز و نادبیری ئافره‌تی لیده‌هات. ده‌یانزانی ئیسحاق له‌وان زیاتر نه‌وه تارمایی و بۆن و هه‌لوانه‌ ده‌بینیت و هه‌ل‌یانده‌مژیت. شه‌ویک که هه‌ر سیکیان به‌ دیار قۆریه‌کی گه‌وره‌ی چاوه دانیشتبوون، ئیسحاق به‌ نه‌سپایی و نه‌رمیه‌وه گووتی «پۆژیک له پۆژان له‌م ماله‌ی مندا ژن و کچیک ده‌ژیان، ژنیکی خیانه‌تکارو کچیکی بیوه‌فا، کچیک هه‌زی له مؤسیقا نه‌بوو، هه‌زی له باغ نه‌بوو، هه‌زی له هیمنی نه‌بوو. ژن و کچیک ته‌ولو دوورو جیاواز له‌من. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌وه‌من نیم که ده‌ستبه‌رداریان بووم، من سه‌له‌های سال ته‌حه‌مولی نه‌وه‌ ژنه‌م کرد، ته‌حه‌مولی جوانی و نازاره‌کانیم ده‌کرد. ده‌بویه‌ به‌رگه‌ی جوانیه‌که‌شی بگرم و به‌رگه‌ی نازاره‌کانیشی بگرم، هه‌ندیجار ته‌حه‌مولی جوانی له ته‌حه‌مولی نازار سه‌ختره. سه‌له‌های سال چاوه‌روانمه‌کرد، ده‌مویست که‌که‌م گه‌وره‌بیت و بیکه‌مه مؤسیقار، به‌لام

شته کان به جوڑیکی تر چوونه پیشی... من هرگیز هیزو توانای ئه و ژنه م
 نه بوو، پوژنکیان هر دووکیان به جیانهیشتم، له گه ل سیاستمه داریک و
 کوپه کهیدا، پیاویک که من نه دهره قه تی دیم و نه ده توانم شه پیشی له گه لدا
 بکه م. که کچه که مم دۆپاند، ئیتر هه موو شته کان ته واویوون... له و پوژه وه
 من هه موو شه ویک بیر له مردن ده که مه وه. له و کاته وه بریارمدا که
 بگه ریم تا دوو قوتابی بدۆزمه وه، دووان که فیری هه موو ئه و نهینیا نه یان
 بکه م که ده یزانم، ئه وه ی له پۆحمدا شار دومه ته وه بیده م به وان»
 هر دووکیان ده یانزانی له ژیر فشاری مردندا ده ژی، به لام نهیده هیشت
 ئه و فشاره تایبه تیبه ی خۆی، ئه و ترسه قووله له ژیانیدا ده رکه ویته وه.
 به ده گمن باسی مه رگی ده کرد، له گه ل ئه وه شدا هر دووکیان ئه و سامه
 قووله یان له مردن تیا ده خوینده وه. به تایبه ت له کاتی نوژه کانی به یانیدا
 بیئاگا ده له رزی و وه ک یه کیک له ژیر فشاری شه ی تانیکدا بیته عاره قه ی
 ده کرد و له سه ر به رماله که ی ده که وت و بیهؤشانه قسه ی له گه ل مردندا
 ده کرد. کاتیک جه لاده ت یه که مجار به و حاله وه بینی، ویستی ده ستی
 بگریته و له سه ر به رماله که ی خۆی هه لیگریته، به لام به هیمنی له خۆی
 دوورخسته وه و که وته وه ناو دونیای سکا لاو بالۆره کانی خۆی. ده نگیکی
 لیده هات پتر له موسیقای نه یه کی ئه فسوناوی ده چوو، ده نگیکی سه یر
 و هیمن، به ئه ندازه یه ک نزم بوو گه ر له نزیکه وه نه بایه گویت لینه بوو،
 به لام شتیک بوو تیکه ل له گریان و ترس، ئاوازیک پیشتر جه لاده ت
 نه بیستبوو. زۆریه ی به یانیا ن ئیسحاقی لیوژیرین له سه ر به رماله که ی
 تووشی ئه و هه لچوونه ده بوو که دواپی به و ئاوازه سه یره کۆتاییده هات.
 له ویه جه لاده ت باوه ریهینا که ئیسحاق ئامیریکی موسیقایه، باوه ریهینا ئه م
 پیاوه نه یه کی کون کونه، ئه و خۆی فلووتیک بوو بۆنی زه مان و تاریکی
 و ترس و نا ئومیدییه کانی لیده هات، به لام هه میشه باسی جوانی و ژیان
 و ئاسوده یی بو ئه و دوو کوپه ده کرد... ئیواره یه کیان سه رهنگ قاسم

لىنى پىرسى «مامۆستام، بۇ غەمگىن دىارىت و گەشپىن قىسەدەكەيت؟». بە ھىمنى گوتى «لەبەر ئەوھى من ناچارم چاوم لە دوو پىنگاىت، دەبىت دلىكم لەسەر مردنم بىت و دلىكم لەسەر زىانم بىت، لە كاتىكدا ئىوھ تەنبا دەبىت دلتان لەسەر زىان بىت، گەر دەتانه وىت بىنە مۇسقىقار دەبىت حىسابى ئەوھ بكن كە نامرن، نەمرى بەشىكە لە سىفەتەكانى ھەموو مۇسقىقارەنىك... بەلام من ناچارم بىر لە مەرگ بكمەوھ. من بىر لە مەرگ دەكەمەوھ چونكە ھەستدەكەم مۇسقىقار من لەو دىو مەرگەوھ دەستپىدەكات» بىنەوھى تىگەن دەبايە بىرىكەنەوھ و بىدەنگ بن، ئەو خۇى گوتبوى ئەوھى كە ئەمرو تىيناگەن ھەلىگرن، لە پۆزىكى ترو لە زەمانىكى تردا تىيدەگەن.

دواى سى ھەفتە بۇ يەكەمجار چوونەدەرەوھ بۇ ناو ئەو شاروچكەيە، دەبايە سەعاتىك بەپى بىرۇشتباناىە، ھەندى باغ و باغاتيان تەيكردايە، بە قەدپالى ھەندى بەرزايى و بەلاپالى ھەندى نشىويدا گوزەرىانبكرديە، ئەوسا دەگەيشتنە شاروچكەكە. كە گەيشتن بەيانىيەكى زووبوو، شەقامەكان بۇنى ئەو ماستفرۇشانەيان لىدەھات كە بە مەنجەلەكانىيانەوھ لەسەر شۆستەكان چاوپوانى كپارىيان دەكرد، زۆرىەى مىوانەكانى شاروچكەكە ئەو سەريازانەبوون كە يان لە شەر دەگەرەنەوھ يان دەچوون بۇ شەر. لەو بەيانى زووهوھ سەرەتاي جەنجالىيەكى بىسنور ديارىوو، پىرەمىردىك لەسەر عەرەبانايەكى كۆن كەلاكى ھەيوانىكى سەرىرداوى دەگوازتەوھ دەىگوت «ئەم شارە بووھ بە بەحر». سەرھەنگ قاسم و جەلادەتى كۆتر، جگە لەوھى دەيانزانى جەنگىكى كوشندە لە كۆرپىيە خەبەرىيان لە ھىچى دىكە نەبوو. ئىستا دىمەنى ئەو ھەموو چاىخانە چكۆلە و چىشتخانە سەفەرىيە خىرايانەى نانىيان بۇ مىوان و ھەلھاتووان دروستدەكرد بۇنىكى تىرى دابوو بەو شاروچكەيە، جەلادەت پىشتەر شاروچكەى لەو شىوھىيەى نەبىنى بوو، بەلام دلىنباوو كە ئەم شاروچكەيە وانەبووھ... سىماكان و جل

و بهرگه كان هموو نامۆبوون، ئيسحاقى ليوزېرين به هيمنى خۆى له پيش دوو قوتابيه كه يه وه ده پويشت، خۆى له چاوى ئه وانه ده دزييه وه كه وهك پياويكى نامۆ ته ماشا يانده كرد. دلنيا بوو له دواى هه لهاتنى ژن و كچه كه يه وه جار يكي تر له و دونيا يه دا جيگاي نابيته وه. ژيانا مه يه كي سه يري هه بوو، مۇسيقاي له هه موو په يمانگا به رزه كانى خۆره له اتدا خويندبوو، ئه وهى له قوتابخانه به رزه كان فيتر نه بوو بوو، به هه ولى خۆى له سه رده ستى ماموستا ناو داره كانى ئه و زه مانه دا فير بوو بوو، ئيران و تورانى له دووى مۇسيقاره گه وره كان ته يكر دبوو. به لام هه رگيز نه يتوانى بوو زانسته كانى خۆى به جوړ يكي باش به كار به يني ت، نه يتوانى بوو هونه رى خۆى بخاته به رده مى خه لك. نه بوونى تپسى باش، نه بوونى گوڤگرى راسته قينه ي مۇسيقا، ده ردي سه ريه كانى زينده گى، خه ر جكر دنى بو ته واوى سه روه تى جيماوى باوكى به شيتانه له گه نجيدا، وا يان كر دبوو له نزيكى سى سالىدا دواى گه شتيكى دريژ له دووى مۇسيقا بگه رپته وه مالى خويان و له ناو باغ و باغات يكي گه وره دا له نزيك شاروچ كه يه كي بچوك، ژيان يكي تر ده ست پييكات. ماوه يه كي دريژى ژيانى له ويا دا بر دبووه سه ر، بوو بوو به بازرگانى قوماش، بوو بوو به جه له بچى و دواتر يش به به ليئنده رى دروستكر نى بينا. سامانى گه وره ي پيكه وه نابوو، تا سامانى شى زياتر يه بيمار تر و نه خو شتر و نا ئاسوده تر ده بوو. له گه ل هه موو مه تر يكي قوماش دا كه فرو شت بووى، له گه ل هه موو چه يوان يكي دا كه ناو ديوى سنوورى كر دبوو، له گه ل هه موو به رديكي دا كه خست بوويه سه ر يه ك هه ست يكر دبوو درو له گه ل خويدا ده كات، به لام هه ميشه چاوه پوانى ئه وه بوو كچه كه ي گه وره بيت و خو ش بژى. هه موو په نج و قوربان ييه كانى بو ئه وه بوو دوا جار گه وره بيت و بيكاته مۇسيقار. كه هيدي هيدي بوى ده ركه وت كچه كه ي له يارانى مۇسيقا نييه، ژيانى بوو به جه هه نهم... هه ر كاتي ك به كوچه كانى ئه و شاره دا ده پويشت به كوچه ي عومرى به باجووى خويدا تيده په پى. رقى له و شاره ده بووه وه، هه موو

کۆلان و سەر سیله و دیواره‌کانی بۆنی ئەو پۆژه تاریکانه‌یان لێده‌هات که خالیبوون له جوانی و موسیقا، ئەو شارۆچکە یه شوێنێک بوو ته‌واو جیاواز له‌وه‌مه‌له‌که‌ته‌ی ئەو خه‌ونی پێوه بینیبوو... به‌ قوتابیه‌کانی ده‌گوت «ئێره‌ دۆژمنی موسیقایه‌، هه‌یج شاریک له‌ دونه‌یادا وه‌ک ئەم شاره‌ دۆژمنی موسیقا نییه‌...». که‌ ده‌چووه‌ که‌چه‌کانی ئەو شاره‌وه‌ هه‌موو ئاوازه‌کانی ناوه‌وه‌ی ده‌کوژانه‌وه‌و ئەو درنده‌ دژوو نه‌ناسه‌ی ناوی له‌خه‌وه‌هه‌لده‌ستا که‌ سه‌له‌های سال‌ به‌ بازاره‌کان و به‌ نیۆقه‌یسه‌ریی و به‌ پێشده‌م دوکانه‌کاندا گێرپابووی. درنده‌یه‌ک سه‌لانیکی زۆر موسیقای له‌ ناودا کوژاندبووه‌ و له‌بری ئیسحاقی لیۆزێرین پیاویکی تری دروستکردبوو که‌ له‌ دونه‌یای پیاوانی بازار و بازارگانه‌یدا نوقمبوو. که‌ پۆژیکه‌ییان زانی ژنه‌که‌ی خیانه‌تی لێده‌هات، له‌بری ئەوه‌ی وه‌ک پیاوانی تر په‌لاماری چه‌قۆ و تفه‌نگ بدات، په‌لاماری فلووته‌ کۆنه‌که‌ی دایه‌وه‌. سه‌له‌های سال‌ بوو ئامێره‌ موسیقییه‌کانی خۆی شارده‌بووه‌وه‌، سه‌رده‌مانیکی زۆر ته‌نیا به‌ خه‌یال ژيانی موسیقاریک ژیا‌بوو، ژنیکه‌ی خۆشو‌یستبوو، عه‌شق و چاوه‌پوانی ئەو وای لێکردبوو ئەو موسیقاره‌ی ناو خۆی بکاته‌ قوربانی، دواچار و‌یستبووی ئەوه‌ی که‌ له‌ خۆیدا کوشتویتی له‌ که‌چه‌که‌یدا بچێنیت، به‌لام نه‌یتوانی بوو. ئەو شه‌وه‌ی له‌ خیانه‌تی ژنه‌که‌ی تیگه‌یشت، هه‌موو ئەو پێگا هه‌له‌و دژواره‌شی بینی که‌ عومری خۆی تیا ونکردبوو، هه‌ستیکرد له‌ قوولاییدا ئەو مه‌خلوقیکه‌ی تر بووه‌. تێنه‌ده‌گه‌یشت بۆ سه‌له‌های سال‌ حه‌قیقه‌تی خۆی نه‌بینیوه‌، خیانه‌ت و بێوه‌فایه‌ی که‌ج و ژنه‌که‌ی پتر چاویان له‌سه‌ر بینی خۆی ده‌کرده‌وه‌. هه‌ستیده‌کرد له‌ ناویدا یه‌کیکی تر له‌خه‌وه‌هه‌لده‌ستیت که‌ ژیان له‌سه‌روو ئەو شتانه‌وه‌ ده‌بینیت. ئیدی به‌رده‌وام به‌ موسیقا ئەو پیاوه‌ ون و شارده‌راوه‌یه‌ی له‌ ناو خۆیدا ده‌هێنایه‌ ده‌ری، ئەو ئیسحاقه‌ی ده‌بۆزییه‌وه‌ که‌ بووبوو به‌ ژیر عه‌شقیکی درۆوه‌. هه‌ستیده‌کرد سه‌له‌های سال‌ جوانی ئافره‌ت له‌ جوانیه‌کانی تر دووریان خستۆته‌وه‌. ئیسحاق هه‌ستیده‌کرد

ثافرت مهترسيه كى گوره بووه له ژيانيدا، به لام هموو شتيكى ده كرد تائه و ترسه ي خوى له و دوو هه رزه كارهدا نه پويئيت، كه به كينه وه سه يري نه و ژنه يان ده كرد كه پوحي نه و پياوه مه زنه ي نه بينبوو. نه و پوژه كه له كوچه و كوژانه كانى نه و شاروچكه يه دا ده گه پان، له سه هر سيله يه ك خانميكي جوانى بدبايه، به نارامى پيشانى قوتابيه كانى ده داو ده يگوت ته ماشايكه ن. قسه كانى قسه ي پياويك نه بوون قوتابيه كانى به ره و شويني خراب پاكيشيت. به پيچه وانه وه له و كاتانه شدا كه ده يگوت ته ماشاي نه و ثافره تانه بكن، ده يو يست جوانيان پيشانبدات نه وه كو ثافره ت. ئيسحاق ده يگوت «پردیكى گه و ره هه يه هموو جوانيه كانى دونيا به موسيقاوه گرته دات، به لام جياوازي جوانى له ديدى مؤسيقاره وه شتيكى تره، همووان جوانى ده بينن، هه تا نه وانه ش كه ناوى هونه رييان نه بيستوه ده توانن جوانى ببينن، به لام جياوازي نه و جوانيانه ي كه ئيوه ده بيت ببينن له گه ل نه و جوانيه ي پياويكى ديكه ده بينيت ئيجگار گه و ره يه. مؤسيقاره كان، هونه رمه نده كان ده بيت جوانى خاليس ببينن، جوانيه ك پالاوته له هموو شتيك كه جوانى نيه، هه موو شته جوانه كانى نه م دونيايه به هه زاران جه مسه ره وه به شته كانى تره وه گرته دراون، جوانى له هه زار پيگاوه به ناشيرينى و دزئوى و پيرى و درده وه گرته دراوه، له هه زار پيگاوه به شه هوه ت و ئاره زوو شه ره وه گرته دراوه. هه نديچار نه و تيكه لبوونه واده كات جوانى نه بينن، ياخود له داوى سيحرى شتيكدا بين و پيمان وايه له داوى جوانى دايين، له داوى شه هوه تدابين و پيمانواييت له داوى جوانى دايين، يان له داوى شه پردابين و پيمان واييت له داوى جوانيدايين... هونه رمه ند نه و كه سه يه نه مجوره فريوانه ناخوات، نه و جوانيه ي ده بيت ئيوه عه ودالى بن په تيبه، جوانيه كى پاك له فيتنه و شه پرى شته كانى تر. ئيوه ده بيت جوانى خاليس بدوزنه وه، جوانى خاليس بزوين و جوانى خاليس ببينن. نه و دره ختانه ي ده بينن، نه و بالدارانه ي له دوور ده فپن،

ئەو ئاوانەى لە تەنیشتتانه‌وه خوڤه‌ى دیت... هه‌موو شته‌کانى ئەم دونیایه‌ ده‌بیت وه‌ک جوانى ببینن، دره‌خت بۆ ئیوه‌ دره‌خت نییه‌، موسیقایه‌ که‌ پوخساریکی تاییه‌تى وه‌رگرتوه‌، خویندنى بالنده‌ بۆ ئیوه‌ ده‌نگ نییه‌، به‌لکو موسیقایه‌ که‌ له‌ مه‌خلوقیکی تردا به‌رجه‌سته‌بووه‌، ئافره‌ت بۆ ئیوه‌ ئافره‌ت نییه‌، به‌لکو جوانییه‌ که‌ پالیوراو له‌ هه‌ر ئاره‌زوو و شه‌هوه‌تیک، ئافره‌ت موسیقایه‌، وه‌ک موسیقاش گوێیان لیبگرن و سه‌ریانکه‌ن»

سه‌ره‌نگ قاسم و جه‌لاده‌تى کۆتر وه‌ک دوو غولام که‌ سه‌رى ملکه‌چى و شه‌رم بۆ سه‌روه‌ره‌که‌یان داده‌نه‌وینن، سه‌ریان بۆ ئیسحاق و پرسته‌ سه‌یره‌کانى داده‌نه‌واند.

له‌و پۆژه‌دا ته‌واو هه‌ستیان به‌ بیکه‌سى و نامۆی ئەو پیاوه‌ کرد.

که‌رچى سالانیکی درێژ له‌و شاره‌دا ژیا‌بوو، که‌چى که‌ سێک نه‌بوو سالۆیکی لێبکات، ئیسحاق له‌سه‌رى شاره‌وه‌ ده‌چوو بۆ ئەوسه‌رو ده‌هاته‌وه‌، بێته‌وه‌ى یه‌کیک له‌ حالى بپرسیت.

هه‌ردوو قوتابییه‌ که‌ى تیده‌گه‌یشتن که‌ ئەم پیاوه‌ چه‌ند نامۆیه‌. ئیسحاق مه‌خلوقیک بوو نامۆ به‌ زه‌مین، ئەو به‌ قوتابییه‌کانى ده‌گوت «زۆرچار شاره‌کان ده‌مانکه‌نه‌ بیگانه‌، شاره‌کان و شوینه‌کان بێته‌وه‌ى هه‌چ بدرکینن ده‌مانده‌که‌نه‌ ده‌روه‌، زۆر بیده‌نگى هه‌یه‌، بیده‌نگى قه‌بوولنه‌کردنه‌، ده‌بیت بتوانین گوێ له‌ بیده‌نگى بگرن، ئاوازی ناو بیده‌نگى بیستین، ده‌بیت بیده‌نگى ئەم شاره‌ له‌ بیده‌نگى گۆم و دره‌خت و ئاسمان جیاکه‌ینه‌وه‌... بیده‌نگى په‌نگى هه‌یه‌، په‌نگ... بیده‌نگى هه‌یه‌ تاريک وه‌ک شه‌وه‌زه‌نگ، بیده‌نگیش هه‌یه‌ پوناک وه‌ک خۆر»

ئیسحاق هه‌ر کات به‌ کوچه‌کاندا ده‌پویشت، تارمایی بیده‌نگى و کشوماتییه‌کی قوول دونیای ده‌چنى، پیاویک بوو له‌ زه‌مینه‌ تاريکه‌کانى موسیقاوه‌ هاتبوو، یه‌کیک بوو که‌ ده‌پویشت شته‌کان ده‌نگیکی دیکه‌یان لیده‌هات، جه‌لاده‌ت و هاوپیکه‌ى پێیان وابوو که‌ ده‌رواته‌ هه‌واى ده‌روبه‌ریان

مهنگيه كى قوول دايده گريٽ. له ناو قهره بالغتريين و جه نجالترين جيگاي بازاردا نهو هيمن، خودايى و پر ته ليسم دهينواند. خه لكانتيكى زور سهيريان ليده هات ئيسحاق له گه ل دوو گه نجد ا بيبنن كه پتر به دوو فريشته ده چوون، له ناو هه راي سه وزه فروشه كاندا، له كوچه ي پر له بوني مريشك وقازو بالنده دا، وهك هه ميشه به دهرونى ماموستايه ك كه ده زانيت قسه كانى ده توانيت جوره عه تريك بلاويكاته وه، كه هه موو بونه ناخوشه كانى دونيا داده پوشيت، قسه ي بۇده كردن. جه لاده ت به دريژايى ريگا كه سه يري له وه ده هات خه لكى چون نهو هه موو جوانيه ي نهو له ئيسحاقدا ده بيبنيت نايبنن. سه يري له وه ده هات كه به هه ر كوچه يه كدا ده رپون، خه لكى هينده ي ته ماشاي جوانى نهو ده كهن، له جوانى ماموستا كه ي وردنابنه وه. نهو وينه يه كى خودايى له ئيسحاقدا ده بيبنى، وهك مروفيكى بالآترو نانا سايى ته ماشايده كرد، سه رسامبوو به وه ي پوزيٽك له پوزان ژيانتيكى ئاسايى ژياوه، پيى قه بوولنه ده كرا له وه تيبكات چون پوزيٽك له پوزان كاريكردوه، زنى هيناهو مندالى به خيوكردوه، كه قسه يده كرد پيده چوو له دونيا يه كى ديكه وه قسه بكات، شتيكى گه وده ترو سه يرتتر له خو ي له ناويدا نيشته جي بوويت. هه موو نهو شتانه جه لاده تيان شهيدا ده كرد.

كاتيك ده گه رانه وه بو مال و ماموستا كه يان له سه ر به رديك به رامبه ر خور داده نيشت، داواي له قوتابيه كانى ده كرد پشويه ك به خويان بدن، به لام جه لاده ت به چه وه به سه رهنگ قاسمى ده گووت. «كه س ناتوانيت وهك ئيمه بيبنيت، كه س ناتوانيت نهو هه موو جوانيه ي بيبنيت، تيناگه م چون ناتوانن بيبنن، كه س ناتوانيت بيبنيت من و تو نه بيت، وانيه ؟» سه رهنگ قاسم، ده ستى جه لاده تى كوٽرى ده گرت و ده بيرده كونچيكي بيدهنگى نهو ماله وه و ده يگووت «نهو خو ي نيشانى كه س نادات، خو ي به منى گووت، ناماده نيه خو ي نيشانى هه موو كه سيك بدات». جه لاده ت وهك يه كيٽك شه يدايه ك ماندووييكات، راستيه ك ماندووييكات كه ته نيا

خۆی ده‌یزانییت، به هیمنیه‌وه ده‌یگوت «به‌لام من ده‌یبینم، تۆش ده‌یبینیت... شتیکی تیا به واده‌کات له خه‌لکی ئه‌م دنیا به نه‌چیت».

تا شه‌وان زیاتر تیبه‌په‌پایه‌وه پتر له موسیقا نزیکه‌بوینا به‌ته‌وه، ئیسحاق سه‌یرترو ئالۆزتر ده‌بوو. که یه‌که‌مجار فلووتی گرت به‌ده‌سته‌یه‌وه وه‌ک ئه‌وه وابوو چه‌مکی ئاگرینی په‌شه‌با به‌کی گرتبیت، یان بروسکه‌به‌کی دۆزبیته‌وه، یان پوناکیه‌کی له ناکاو سه‌رتاپای هینابیته‌هه‌زان، شه‌ویکی تاریک بوو، په‌شه‌باکانی به‌هار له‌ده‌روه یارییان به‌دوینا ده‌کرد. هیچ شتیکی هیمن و له‌سه‌ره‌خۆ نه‌یده‌نواند، که‌ی پر ئه‌فسونی شه‌و هیچ نه‌بوو جگه له سه‌ره‌تای شیتیتیه‌کی په‌ش، که ده‌ستیکرد به یه‌که‌م وانیه‌ی فلووت، ده‌یگوت «ده‌بیت که‌ردون کورتبکه‌ینه‌وه، شتیکی بژه‌نین نه‌ناسمان، نه‌ئاو پیش ئیمه‌نه‌یانیبستبیت، ده‌بیت خودا والیکه‌ین به‌ئاواریک له‌هه‌موو گونا به‌کانه‌مان خۆشبییت، ته‌نیا گونا به‌کانی خۆمان نا، گونا به‌هی هه‌موو ئاده‌میزاده‌کان، گونا به‌ی به‌رد و دره‌خت و ئه‌ستیره‌کان... ده‌بیت خودا پازیکه‌ین به‌ئاواری هه‌موو ده‌رگا‌کانمان بۆ بکاته‌وه، گوئیگرن، هیچ شتیکی وه‌ک موسیقا ده‌رگا‌کان ناکاته‌وه... موسیقا کلله... کلله... کیشه‌که ئه‌وه‌یه‌ نازانین چه‌ ده‌رگایه‌کمان لیده‌خاته سه‌ر پشت... به‌لام دواکه‌ون، موسیقا بۆ کوئی بردن دواکه‌ون، مه‌وه‌ستن، گه‌ر بۆ ناو ئاگر بیت یان ناو، بۆ ناو پۆشنایی یان ته‌م، بۆ ناو خنکان یان هه‌ناسه‌دان، که پئیگوتن بوه‌ستن بوه‌ستن، که پئیگوتن بمرن بمرن، موسیقا ده‌نگی خودا خۆیه‌تی، ده‌نگی ئه‌وه له سافترین هه‌ناسه‌یدا».

که یه‌که‌م ئاواری ده‌ژهن، پوخساری شه‌و ده‌گۆپا. وه‌ک ئه‌وه‌ی دوینا سه‌رتاپا سه‌ر له‌ نوێ له ئاوکی هیمنه‌وه بیته‌ده‌ری، وه‌ک ئه‌وه‌ی شته‌کان بچه‌ دۆخی بارینه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی پۆج به‌ شه‌رابیکی پر ئه‌فسون ته‌ربیت، یان دل له‌ دوا ئه‌فسوسیکی مه‌زن هه‌ستیته‌وه، ئازامیه‌کی فیئک فاسیله‌ی نیوان جه‌لا ده‌تی کۆتر و سه‌ره‌نگ قاسمی له‌گه‌ل دوینادا

ته پرده كرد. جه لادته ههستیده كرد له نئوان ئه و دونیادا پردیكى ئاویى ههیه، پردیك به تافگهیهكى لهسه رهخۆ دهچیت كه به مؤسیقای خۆی هازه دهكات. ئیسحاق مؤسیقای دهژهن و جه لادته چاوی ده نووقاندو گهردونی له سافترین وینهیدا دهبینی، مندالی خۆی و گه وره بوونی... دهنگی ئه و ئاوازانه، بئقه رار به ره و جیگای ئه وتۆی دهبرد كه له ده ره وهی ژیان و زمان و ئه و جیگایانه بوو كه دهیناسین، بۆ یه كه مجار ههستی به په یوه ندی نئوان مؤسیقاو فرین ده كرد... جه لادته ده فری، جه لادته چاوانی لئكه ناو ههستیده كرد له ئاسمانه. بۆ یه كه مجار قاچی له سه ره زمین به رزده بووه وه، بۆ یه كه مجار ده بیینی درزىكى مه زن ده كه ویته نئوان جهسته و پۆحیه وه... ههستیده كرد له شی ته واو سووك و ئاسان خۆی ئاماده دهكات بۆ فه رامؤشییه كى قوول.

سه رهنگ قاسم كه گوئی له یه كه م ئاوازی ئیسحاقی لئوژیرین بوو، نه خۆشكهوت. پئشتر خه یالی ئه وهی نه بوو جو ره مؤسیقایه كى وا له سه ره زه ویدا هه بیته. دواى یه كه م ئاوازی ئیسحاق، تابه كى گه رمی لئهات، به درزایی ئه و شه وه ورینه یده كرد. ئه وشه وه ئیسحاق وهك ئه وهی چاوه پوانی جو ره نه خۆشییه كى له و جو ره بكات، یهك له سه ره یهك په پۆی ساردی ده خسته سه ره ناوچاوانی سه رهنگ قاسم و ده یگوت «مؤسیقا سه ره به شوینه قووله كانی پۆحه، كیشه ی گه وره ی جهسته مان ئه وه یه كه له و جیگا تارىك و قوولانه وه هه چى نه بیستوهه، جهسته مان فیرنه بووه گوئ له پۆحمان بگریته... هه ندی كات كه دهنگیك له ناكاو له ناوه وه مان دیته ده ری، وهك ئه وه یه كومه لئیک دیوار بروخینیت.. هه ندی زنجیر بشكینیت... مؤسیقا پۆحمان ده هینیته قسه، پۆح چیه، ئیوه واده زانن

پۆچ چیبیه؟ پۆچ لاله، شتیکه بیزمان... عردیکی بیدهنگه، عردیکه هیچ شتیك تیا ناخوینیت، وهک دارستانیک وایه پره له بالدارو جانوههری خهوتوو، پره له ئامیری موسیقی کپ و بیدهنگ، ژووړیکه مروّف پریکردوه له هاوار و دایخستووه... هه ندیجار دهنگیک له دوور دیت و هه موو ئه و شته خهوتوانه به ناگادینیته وه، په شه بایه ک دیت و هه موو ئه و شتانه ی توژی بیدهنگی و خنکان و فه رامۆشی له سهریان نیشتووه خاوینده کاته وه، ئه وکات هه موو ژیا نمان ده گورپیت، ئیتر یان ده بییت تامه رگ هه ولی داخستنی ئه و ده رگایه بدهین، یان هه موو شتیك فه رامۆش بکه یین و مالممان به رینه ئه وئ». .
 نه خو شیبیه که ی سه رهنگ قاسم، تاواناتار و پچرپچریوو... ماوه یهک هوشیار و ماوه یهک بیهۆش، ده مانیکیش که هۆشیده هاته وه به بیدهنگ ده گه رایه وه ناو دونیای مۆسیقا... تا ده رده کانی سه ختت رایه و بیهۆشیبیه کانی قوولترو بیتروسکه تر بایانه، کاتیك به ناگاده هاته وه مۆسیقای سیراویتری ده ژهن. قووللی بیهۆشیبیه کانی و قووللی مۆسیقا کانی یه کشت بوون. له و ماوه یه دا ئیسحاقی لیۆزپین وهک ئه وه ی له مردن یان له تیکچوونیک ی کوتوپری ژیان بترسیت، قوتابیبیه کانی خسته ژیر فشاریک ی گه وره وه. جه لاده تی کۆتر که دواتر ساله های سال به خه یالی ئه و پۆژه سه یرانه ده ژیا، لای وابوو هه موو ئه و کاتانه له ده ره وه ی دونیای بووه.

له و پۆژانه دا فیژیوون ده یه ها پارچه فلوتی سه یر بژهن. له و شه و پۆژه بیکو تاییانه ی ئاوازدا، ئیسحاق فیژیده کردن هه موو شتیك بکه نه مۆسیقا، له ساته کانی مه ستیدا که هه ر سیکیان وهک سی بالنده ی ته ر له سه سرت هه لچوون و داچونه کانی پۆحیان عاره قه یان ده رده دا، مه سته بوون و خوینیان له ناو ئاوازه کاندایه توایه وه، په یوه ندیبیان به هیچ شتیکه وه نه ده ما جگه له و نوره ی وهک لافاو له گه ل خویدا ده بیردن. ئیسحاق له و ساتانه دا که ژیا نی خو ی ده گو شی و ئاوازی لیډروسته کرد، له و ساتانه دا که هه ستیده کرد مۆسیقا بلندی کردۆته وه بو ئاستی خودا وه نده کان، ده یگوت

«گەردون ھىچ نىيە جگە لە مۇسقىياھىكى بىدەنگ. ھەموو شتىك لەگەل لەداىكبوونى خۆيدا ئاوازي خۆى ھەلگرتووه، ھەموو زىندووويەك پارچە مۇسقىياھىكى تايبەتە، ھەموو مردووويەك ئاوازيكە بۆ خۆى. ھىچ گەلەيك نىيە، مۇسقىياى خۆى لەگەل خۆيدا نەھىنىت، فرىنى ھىچ بالدارىك نىيە، ئاوازيك لە ئاسماندا دروستنەكات. دونيا سەرتاپاى مۇسقىياھى... شەو سەرتاپاى مۇسقىياھى، باران سەرتاپاى مۇسقىياھى...». لەو پۆزانەدا وىنەى ھەموو دونيا لە بەر دىدەى جەلادەتى كۆتر و سەرھەنگ قاسمدا گۆرا، لە ھەندى شەودا ئىسحاقى لىوزىرپىن دەھىتەنە دەرى و بە ناو شەودا دەبىردن، دەپۆيشتن و چاويان دەنوقاند و مۇسقىيايان لىدەدا، بە ناو درەخت و باغ و چەمەنزارەكانى بە ھاردا دەپۆيشتن و فلووتيان دەژەند، كپى شەوو دەنگى ئەستىرە و خەوتنى پاسارى و خەياللى گۆلەكانيان دەکرد بە مۇسقىيا. بايان دەکردە مۇسقىيا، جىروھى چۆلەكە برسىيەكان، سىروھى فىنكى سەر گۆمە مەنگەكان. ئاگرى دوورى شارۆچكەكان، نىشتنەوھى پىر لە ترسى كۆترىك لە كاتى پىكاندا، فرىنى تىترواسكىك بە زامدارى لە ناو پەلەيك گەندا، پاكردنى ژىزىكىك لە تاو بروسكەكان، خەونى سەمۆرەيك لە ژىر باراندا، دەنگى پىى بولبولىك لە ناو ھىمنى قەفەزىكى ئەزەلیدا، دەنگى ھەناسەى چۆلەكەيك لە كاتى تەماشاكردنى ئەستىرەكدا... دەپۆيشتن و ھەموو وىنە خەياللىيەكانى سەرى خۆيان دەکرد بە مۇسقىيا، بە درىژاى شەو مۇسقىيايان لىدەدا، ھەندىجار دەربەند بە دەربەند، گەلى بە گەلى ئەو ھەرىمانەى دەورويەر دەگەران، بەلام بىنئاگا و بىخەيال، بىروايەكى قوليان ھەبوو كە مۇسقىيا ونيان ناكات. بەسەر بەردو دارو دىك و تاوئىرو گاشەبەردو كەندەلەندا دەپۆيشتن، بە ھەوادا دەپەرىنەو، بەسەر گۆمەكاندا بە پىى دەپۆيشتن... ھەرگىز بۆ ساتىكىش چىيە چاوياننەدەكردەو، ھەندىجار پۆز ھەلدەھات و ئەوان ھەر مۇسقىيايان دەژەند، شەو دەھات و ئەوان ھەر مۇسقىيايان دەژەند، باران بايە يان بەفر ئەوان لەسەر زەوى

نەبوون. ھەندى شەو کە بە دەم مۆسیقاو ھەگەر پانەو ھەو مائەو، لە ناو جىگا کەدا ھەستىيان بەو بارانە دەکرد کە تاسەر ئىسقان تەپىکردىبوون. شەوئىک بەسەر ئاوى گۆمىچکە يە کدا پۆيشتن، ھەک چۆن بەسەر زەويدا دەپۆن، ھەنگاويان بەسەر وردە شەپۆلەکانى گۆمىکدا نا، لەوسەر جەلادەت ھەک لە خەو رابچلە کىت، ھۆشپھاتەو بەر خۆى و گوتى «خودايە ئىمە بەسەر ئاوەکاندا پۆيشتىن... ھەک ئەو ھى بەسەر پىنگايە کدا بپۆين بەسەر ئاودا پۆيشتىن... ھەک ئەو ھى لەسەر زەوى بىن بەسەر ئەو ئاوانەدا پۆيشتىن و نەخناکىن». سەرھەنگ قاسم رادەچلە کى و ھەک جەلادەت لەو دەرياچە چکۆلە يەى دەپوانى کە بەسەريدا پۆيشتوون. بىئەو ھى ھىچ بلىت دەستىدەخستە سەر زارى جەلادەت و دەيگوت «بىدەنگبە و بپۆ... بىدەنگبە و فلوت بژنە». ھەردووکيان چاويان پردەبوو لە ئاوو باوھشيان بە يە کدادە کرد... موعجىزەبوو، ئىلھام و سىحرى بوو لە ئاسمانەو ھاتبوو. دەستيان دەخستە سەر دەمى يە کتر و ھەک لە ھەوادا ونبىن، ھەک ئەو ھى ھەريە کەيان سووکى و بىکىشى جەستەى ئەو يە دىکەيان ھەلگى. دەستيان لە يە ک دەدا... دوو مرقوف نەبوون بەلکو دوو تارمايى بوون، لە جەستەى خۆيان چووبوونە دەرەو ھەو بووبوون بە پۆج.

ئەو پۆزانە جەنگ بەردەوام نزيکتر و نزيکتر دەبوو ھەو، چەندەھا جۆرى جەنگ لەو سەر زەمىنەدا تىکە لاوى يە کتر بووبوون، جەنگى ولاتەکان و نەتەو ھەکان، جەنگى دىنەکان و حىزبەکان. شەوئىک لەو شەوانە جەنگ گەيشتە نزيکى ئەو شارۆچکە يە، بە درىژايى چەندىن کاتر مېر گوئىيان لە تەقەو تەقىنەو ھەو، بەيانى پىبوازىک ھەوالى ھىنا کە خەلکى ئەو دەقەرە ھەموو چۆلیدە کەن و دەگوازنەو ھەو گوندەکانى دەرووبەر. بە درىژايى شەو بۆردومانى بەردەوام سەدەھا قوربانى جىھىشتبوو، ئىسحاق بەبى قوتابىيەکانى گەشتىکى کورتى کرد وکە گەراپەو نىگايەک لە چاويدا بوو پىپوو لە سىپەرى کارەسات. مەرگ لە ھەموو جىگايەک بوو،

سوپایەکی بێشوماری دەوڵەت لە باشوورەوە دەپژانە کۆچەو کۆلانەکانی
 ئەو شارەو، هەزارەها سەرباز کە زۆریەیان لە ژێر خۆدە ئاسنینه‌کانیاندا
 لە مشکی ترساو دەچوون، هەزارەها چەکداری کورد کە دەوڵەت بۆ
 ئەمجۆرە شەپانە پێچەکی کردبوون، بە خۆیان و سمیلە ئەستوور
 گەمزەکانیانەو، بە هەنگاوی پان و جامانەی قووتی سەرۆکە گەلەکانیانەو
 لە کۆچەکاندا دەسوپانەو. شەو دواي چاوەروانییەکی درێژ ئیسحاق وەک
 بەرامبەر ئەو هەموو مەرگە بۆ تین و تاوی ژیان بگەریت، بە قوتابییەکانی
 گوت فلووتەکانتان دەریهێنن و بابڕۆین، بێئەوێ گوت بە ترسی ئەو
 دوو گەنجە بدات بەرەو جیگایەکی عاسی پێش قوتابییەکانی کەوت. کە
 چوونە ئەو دیو باغچەکەو پێیگوتن «ئێو هێچ شتێک مەکەن، ئەنیا
 گوێگرن». ئەو شەو بە ناو سروشتیکی سەختدا بەرەو تروپیکیکی مەزن
 سەرکەوتن، بە درێزایی پێگا ئەو ئاوازانە دەژەن کە هەست و نەستەکانی
 دەگۆڕی، ئەو نەغمە سەیرانە دەروژاند کە بە جۆریکی دی سەرتاپای
 دونیای نیگاردەکێشایەو. شەو بوو مندالەکان وایاندەزانی پۆژە. تاریکی
 بوو مندالەکان پێیانوابوو لە دەریایەکی نورو تیشکدا مەلەدەکەن، بەسەر
 سەختترین عەرددا سەردەکەوتن پێیانوابوو لەسەر فەرشیکی گیا دەپۆن.
 دونیا ساردبوو ئەوان هەستیان بە فینکییەکی سەیر دەکرد. بەریەیان
 دەگەشتنە سەر لوتکەیه‌کی خورافیانە، لەوێو سەیری ئەو سەری
 ئەوسەری گەردونیان دەکرد، لەسەر بەردێک دادەنیشان و کزەبای بەیان
 یاری بە قزۆجل و هەناسەکانیان دەکرد. هەستیاندەکرد ئەو بەرزبوونەو
 بێمەودا و سەیرە، ئەو شەو درێژە لە فلووت، موچرکە ترسناکەکانی
 دوتینی لە دڵدا سەپونەتەو. ئەوێ لە یادیانابوو کۆمەلێک وێنە تاریک
 بوو، ئیسحاق لەو کەشکەشانی ئاسمانەو دەیگوت «مۆسیقا حەشیشیکی
 ڕەشە... تلایکیکی شیرینە». لەسەر بەردیکی بەرز دەووستاو باوەشی
 بۆ بای بەیان دەکردەو دەیگوت «کاتێک هەست بە ترس دەکەن،

ھەست بە نىزىكى مەرگ و كۆتايىدەكەن، مۇسقىا بژەنن، مۇسقىا دەتوانىت كارەساتەكان ھىوركاتەوہ... دەتوانىت مردن ئاسانترىكات» سەرھەنگ قاسم بە دەنگىكى لەرزۆكى مندالانەوہ دەپىرسى «بەلام مۇسقىا لەم جەنگەدا دەتوانىت چى بۆ ئىمە بكات، چى بۆ ئەو مردووانە بكات؟» ئىسحاق ھەلدەستايە سەرپى... ھىچى لەو پىاوە تىكشكاوہى دوئىنى نەدەچو، وەك ئەوہبوو سەفەرى شەو ھىزىكى ئەفسونائى تىا زىندوو كىردىتەوہ. باى دەمەوبەيان گەمەى بە دەنگ و ھەناسەى دەكىرد، دەستىدەبرد و لە زەوبىيەكە ھەندى گىاي ھەلدەگرت و دەيدانە بەر با. سىحرى بەيانى بەھار ژيانى تىادەبزواند. بەدەنگى پىاوىكى بەھىز، دەنگىك نەغەمى تىابوو نە وەپزى دەىگوت «سوودى مۇسقىا بۆ مرؤف وەك سوودى مرؤف خۆى وايە لەسەر ئەم ئەستىزەيە...دوچار ھىچ كەس نازانىت غايەت لە مرؤف چىيە، كە غايەت لە مرؤف خۆى ئاشكرا نەبوو، بۆ لە غايەتى مۇسقىا پىرسىن؟ تۆ دەلىت مۇسقىا دەتوانىت چى بكات؟ دەلىت بۆ ئىمە لەم جەنگەدا فىرى مۇسقىا بىن؟ دەلىت ئىمە سى فلوت زەنى بچوك چىين و بەرابەر ئەو ھەموو ھىزانە چىمان پىدەكرىت؟ مامۇستايەكم ھەبوو باوہپى و ابوو مۇسقىا دەتوانىت مردووەكان زىندووېكاتەوہ، پىيوابوو دەنگى مۇسقىا تاكە دەنگە لەمدىوى ژيانەوہ دەگاتە ئەودىوى، دەىگوت تاكە دەنگىك مردووەكان دەتوانن بىبىستن مۇسقىايە. كورپىكى مردوى ھەبوو، ھەموو پۆزىك دەچووە سەر گۆرەكەى و مۇسقىاي بۇدەژەن، ھەموو شەويك كورە مردووەكەى دەھاتە خەونى و داواى مۇسقىاي لىدەكرد... باوہپى و ابوو كورەكەى گوى لىيەتى. شەويكىيان لىم پرسى «مامۇستام تۆ دەزانى ھەندىچار زىندووہكانىش لە مۇسقىاي تۆ تىناگەن، بۆ ئىستا پىتوايە مردووەكان تىدەگەن؟» ئەو گوتى «مۇسقىا بۆ ھىچ كەس ناگەرپت... ئەو پىگاي نىيە... ئاراستەى نىيە... نە ھىچ زارىك دەناسىت و نە ھىچ گويچكەيەك... ئەوہ ئىمەين دەبىت بۆى بگەرپىن، ئەوہى ئىمە بەزار

دهيزه نين بهر له ئيمه ليره بووه، به جورىك له جوره كان و به شاردر اووهى ليره بووه... كى گوى له موسيqa بگريت ئوه دهيدوزيتهوه، موسيqa پهيوه ندى به زيندووو مردوو و گياندارو بيگيانه وه نيبه... هه موو شتيك ده توانيت موسيقار بيت و گويگرى موسيqa بيت» ئينجا ته ماشايكردم و به هيمنى گووتى «مردووو كان باشتر ده توانن گوييگرن، تو ئه گهر ته نيا بو زيندووو كان موسيqa ده زه نيت فلووت ته كهت فرېده و بگه رپوه مالى... زورهى زيندووو كان نازانن موسيqa چيه... موسيqa بو هه موو زه مانه كان ليده، بو دوينى كه پويشت و بو سبهى كه ديت... بو ئه وانى تپه پيوون و ئه وانى كه دين، گويگرى راسته قينه پهنگه بالدارىك بيت، كولله يه كى چكوله بيت، په پوله يه ك بيت... له وانى هه گوليك بيت كه خوت پيى پياده نييت». ئيسحاقى ليوزيرين ته ماشايه كى ناسمانى ده كرد و ده يگووت «من گه له ك جار ئه و پرسياره م له خوم كردوه. ئايا له جوره ژيانىكى وادا له جوره عهردىكى وه كو ئه وهى ئيمه دا، له زه وييه كدا كه هه ميشه جهنگه، موسيqa چ كاره يه؟ موسيqa و جهنگ دوو شتى دوورن له يه ك، وه ك دوورى ده ربا له م تروپكانه، به لام هيج كات دهنگى ناوه وهى خوتان بيدهنگ مه كهن. هه ميشه وابوووه واهه مينتته وه. جهنگ هه يه و موسيقاش هه يه، مردن هه يه و موسيقاش هه يه، دلره قى هه يه و موسيقاش هه يه... زورجار به ته نيشت يه كدا ده پون و ته ماشاي نيوجاوى يه ك ده كهن و له يه كدى ناگهن و دوورده كه ونه وه، موسيqa هه ميشه شتيكى جياوازه له جهنگ وه ك ئه وه يه سه ر به دونيا يه كى ديكه بيت، وه ك ئه وهى له ئه ستيه ريه كى ديكه وه هاتبيت. به لام وه زيفه يه تى له ناو خوين و ناگر و ترسيشدا به شداريكا... جارتيك فلووتم بو هه ندى پيشمه رگه ليده، يه كيكيان ليم نزيكبووه وه و گووتى «تو واتكرد من ژيانم خوشبويت... ژيانى خوم نا، ژيانى ئه وانى تر، ژيانى دوژمنه كانم». پويشت و له وسه ر گه رپاهه وه و گووتى «ئيسحاقى ليوزيرين مرژده م به رى، مرژده... كه سم نه كوشت».

بای به‌یان ساردو پر له موج‌چرکی ته‌نیایی بوو. هیدی هیدی پوی سپی خوئساری شهو له‌سەر گه‌لا نزیکه‌کان ده‌رده‌که‌وت... ئیسحاق له‌و جیگا به‌رزوه ده‌یگوت «مؤسیقا جاویدانه، هه‌میشه‌ییه، به‌لام هه‌ندیجار له‌به‌رابه‌ر مردنی ئینساندا بیباک و که‌م غه‌مه». ده‌وه‌ستاو ده‌یگوت «به‌لام له‌وانه‌ییه بمانباته‌ سه‌ر سه‌رچاوه‌کانی نه‌مردن، بمانباته‌ سه‌ر کانیه‌ک لی‌ی بخۆینه‌وه‌و نه‌مرین...». دوو قوتابییه‌که‌ی وه‌ک هه‌میشه له‌ مانای قوولی قسه‌کانی ئیسحاق تی‌نه‌ده‌گه‌یشتن، به‌لام سه‌دای وشه‌کان له‌ پۆحیاندای ده‌نگیده‌دایه‌وه‌.

پۆژانی دواتر ترسناک و تاریکبوون، جه‌نگ به‌ خیراییه‌کی سه‌یر له‌و ماله‌ تاراوکه‌ و گۆشه‌گیره‌ی ناو باغه‌کان نزیکبووه‌وه‌. ئیدی ئیسحاق و قوتابییه‌کانی ناچاربوون نیشه‌جئ و باغی خۆیان جیبه‌یلتن و له‌گه‌ل هه‌زاران هه‌له‌هاتوی دیکه‌دا به‌ره‌و شوئینیکی عاسیتر له‌ باکوور برۆن. جیبه‌یشتنی خانوو و باغه‌کان هه‌سه‌ره‌تیکی قوولی له‌ دلای ئیسحاق و می‌رهمنداله‌کاندا جیبه‌یشت، له‌ سه‌فه‌ریکی نه‌نییدا که‌ که‌س دوا ئامانجی نه‌ده‌زانی به‌ خۆیان و فلووته‌کانیان‌وه‌ به‌ره‌و باکوور که‌وتنه‌پڕی. له‌و سه‌فه‌ره‌دا ئیسحاق فیریکردن چۆن ئه‌و شتانه‌ی ده‌که‌ونه‌ ئه‌ودیدو سنووری ده‌نگه‌وه‌ وه‌ریگێرته‌ سه‌ر زمانی مؤسیقا، که‌ ده‌گه‌یشتنه‌ سه‌ر ئاوه‌کان پێیده‌گوتن «گرنگ نییه‌ ده‌نگی ئاو بکه‌نه‌ مؤسیقا، به‌لکو گرنگ ئه‌وه‌ییه‌ په‌نگی ئاو بگۆین بۆ ئاواز». که‌ ده‌گه‌یشتنه‌ به‌رده‌م په‌شه‌باکان ده‌یگوت «گرنگ نییه‌ ده‌نگی په‌شه‌باکان بکه‌نه‌ مؤسیقا، گرنگ ئه‌وه‌ییه‌ هیزو تین و گوپی په‌شه‌باکان بکه‌نه‌ مؤسیقا» که‌ ده‌گه‌یشتنه‌ گیاکان ده‌یگوت «گرنگ نییه‌ سه‌وزی گیا بکه‌نه‌ ئاواز، گرنگ ئه‌وه‌ییه‌ خه‌وتن و هه‌ستانی، مندالی و پیریوونی بکه‌نه‌ مؤسیقا» که‌ ده‌گه‌یشتنه‌ به‌رده‌می بروسکه‌کان ده‌یگوت «گرنگ نییه‌ ناله‌ی بروسکه‌کان بکه‌نه‌ سه‌روود، گرنگ ئه‌وه‌ییه‌ پوناکییه‌که‌ی به‌رجه‌سته‌که‌ن».

به هر جیگایه کدا ده پویشتن و سه فه ریانده کرد، چه ندین گه پیده و پربوار دوی دهنگی فلورته کانیان ده که وتن. شه ویک مؤسیقیان بۆ ژنیک لیدا که به سهر ژانه وه بوو، مؤسیقا که یان کاریگه رییه کی نه فسوناوی له سهر کارناسانی هه بوو بۆ ژانه کانی، شه ویکیان مؤسیقیان بۆ برینداریک لیدا که به رده وام خوینی له بهر ده پوی، پاش که میک خوینپژانی وه ستاو هه ستایه سه ریئ. شه ویک دیکه مؤسیقیان بۆ پیاویکی شه ل لیدا که ده میئ سال بوو نه یده توانی بپروات. له کاتی پارچه ئاوازیکی مه ستدا هه لده ستایه سه ریئ و له سهر قاچه ئیفلیجه کانی سه مایده کرد.

مؤسیقاره کان بینه وه ی بوهستن به رده وام به ره و باکوور ده پویشتن، له ریگا، گیای ته ری ژیر تاوه بارانه کانیان ده خوارد، شیر ی میگه له به هارییه ئاسوده کانیان ده خواره وه. نه یانده زانی به ره و کوئ ده چن، هر که سیک لیده پرسین بۆ کوئ ده پون؟ ده یانگوت ده چین بۆ باکوور. له ریگا به ناو چه ندین هه ری می جه نگزه ددها رابوردن، گه شتیکی درپژیان به ره و چیاکانی باکوور کرد، له وی وه ک سی غه رب گوند به گوند ده گه پان، موعجیزه یان به مؤسیقا دروستده کرد، له هه تاو بارانیان ده باراند، له باران خوریان دروستده کرد، شه ویان ده کرده به یانی و به یانیان ده کرده شه، تامی گیای شیرو هه نگوینیان خوشترده کرد، به هر شوینیکدا ده پویشتن بهر له مروقه کان، درخت و نه ستیره و باو هه تاو پیشوازیانده کردن. هه ندی شه و به یارمه تی مؤسیقا له مبه ری چیاوه ده فزین به ره و نه و بهر، زورجار که به ئاگاده هاتنه وه خویان له شوینی سه یرو عاسیدا ده بینی، له سهر دره خته کان، له سهر ترۆپکی هه له موته کان، یان له په وه زکی سحر اویدا. به سهر سه نگر ی پیشمه رگه کاندا ده پویشتن و له شه وه سارده کانی چاوه پروانیدا پوناکی و ژیان و شادیان نیشانی نه و مروقه بیه یوایانه ددها، که هیدی هیدی خه ریک بوو ده که وتنه گومانه وه له هه موو شتیکی. هیزیک له مؤسیقا که یاندا بوو هه مووانی تووشی نه شنه یه کی قوول ده کرد. به رده وام

له ژیر درهختیکدا، له ژیرکه پری جووتیارنکدا، له ژیر کۆله که ی مزگه وتیکدا پشوویاندهدا. کاتیک پشوویاندهدا، ئیسحاق به ترسیکی بیئه ندازه وه قسه ی له مهرگ ده کرد وه ک جوریک له ناگری هیمن، ناگریک که له شاریکی گه وه به رده بیئت، به لام له سه رهدادا له درهختیکه وه، له مالیکه وه یان له قه یسه ری و بازاریکی چکۆله وه ده ستبیده کات... سه ره تا ته نیا دوکه لیککی ره ش و باریکه، هیوره هیور گه وه ده بیئت، هیور هیور ده بیته سووتانیکی گه وه، هیور هیور خامۆش ده بیئت.

قوتابییه کانی هه ستیانده کرد تا غه مگین و په شوکاوتریبت، که متر پووی موعجیزه ناسای خو ی ده بیئیت، که متر سحری ناو مۆسیقا که ی ده بیستیت، زیاترو زیاتر به دوا ی موعجیزه دا ده گه ریئت، موعجیزه یه ک خو ی ناتوانیئت پوونیبکاته وه، ناتوانیئت ناوی بنیئت، بیه وده به دوایدا دنیا ته یده کات... موعجیزه یه ک که ناویکی سه یرو پر نه یئی و ئالۆزی هه یه «نه مری».

* * *

هه ندی کۆله پشتی که میان پیوو، تا زیاتر به ره و باکوور برۆشتبانه، سه ره نگ قاسم سپیتر و غه مگینتر و قوولتر ده ینواند. به یانیان گه ره له نزیک گوندیک بانایه، یان له نزیک شوانکاره یه ک، ئیسحاقی مامۆستا چی بۆ به رچایی بشیایه ده به یئناو له ناو هه وای پاک و له سه ر ئاورنگی به یانی ده یانخوارد. له گه شتیاندا به ره و باکوور، به ره و ئه و ترۆپکه پرتهم و پر ئه فسوانه، سه ره نگ هیدی هیدی شیوه ی پۆحیککی سپی وه رده گرت، شیوه ی تارماییه کی ده گرت که شوین پیکانی ئاسه وارنیک له سه ر گیای پیده شته کان جینا هیلین. هه ندیجار به زه حمه ت له ناو ته م و هالآوایی سپی سو بچدا ده بینرا، به ته نیا جیاده بووه وه و فلووتی بۆ گولچکه چکۆله و وردو غه مگینه کانی سه ر ریگا لیده دا، دلنیا بوو گۆله کان گوینیان لئی، تا

زیاتر له ناوهدانی دووریکه و تنایه ته وه ئه و کالترو کالترو ده بووه وه، ئه و ههستیده کرد چ به جهسته و چ به پۆح پتر تیگه لآوی سروشت ده بیئت، ههستیده کرد به پڠاوه یه به ره و جڠاگایه کی دیکه له ده ره وه ی شوپڠ و زه مانى ناسایى . جه لاده تی کۆتر تا پتر فیبری مؤسیقا ده بوو، شتیکی قورس و غه مگینتر له پۆحیدا سه ره به لده دا، تا پتر ده یوانی به فلووته که ی ناسمان و پوو یارو گیا و تریفه بکاته مؤسیقا، پتر غه مگین ده بوو، تا زیاتر ههستی به شادی داهیتان و فیبریون بگردبایه، غه میکی دیکه ی تاریک و تالوئیکی دیکه ی پرت ته لیسم له دلیدا به نهینی گه وره ده بوو، تا زیاتر له که مال نزیکیبایه ته وه ههستیده کرد شتیکی ونکرده . ئه و پتر سه رنجی سه ره نگ قاسمی ده دا، تا زیاتر پوه و باکوور سه رکه و تبان، سه ره نگ بیده نگترو که مدووتر ده بوو. به فلووته که شی هینده ی قسه ی له گه ل باو تاریکی و کزه ی ساردی به ره یاندا ده کرد قسه ی له گه ل ئه ودا نه ده کرد. شه وئیکیان شیتانه مؤسیقایان لیده دا، هه رگیز هیچ کاتیکی دی به و جوړه مؤسیقایان لئ نه دابوو، مانگ وه ک درنده یه کی مه ست به سه ر سه ریانه وه وه ستابوو، پوناکیه ک که پیده چوو له په یمانیکی کۆندا بیئت له گه ل ئه و هه موو زولمه ته ی گه ردوندا به دوا یانه وه بوو، وه ک که وتبیتنه زه ویه که وه نه سه ر به پۆژ بیئت نه به شه، خاکیک گۆله ئه ستوور و مه زنه کانی به به رته قای گۆلی ناو ئه فسانه کان بوو، ده نگی ناوه کانی وه ک هاواری فریشته وه هابوو له نیوان جوگه و جوپیاره کانی به هه شتدا، خاکیک وه ک ئه وه ی به مؤسیقا دۆزیبیتیان وه، وه ک ئه وه ی نرکه ی زامی نیچیره کانیشی هه ر ناوازیبیت. وه ک ئه وه ی مه خلوقیک به ر له وان پڠاگی نه که وتبیتنه سه ر ئه م زه مینه، شتیک سه رسامانه له نیوان هیولاییه تی ده نگ و نه گیرانی مؤسیقا و دوورده ستیتی ئاوازا، له گه ل په قی سروشت و بیړه حمی شه و درۆی تیشکدا دروستبوویبیت. شتیک وه ک ئه وه ی له نیوان مؤسیقا و چرکه ی مردنیدا، له نیوان له دایکبوونی گۆل و حاشای

تبعه‌تدا پرواییت. دره‌خته‌کانی ئه‌و زه‌مینه، شتی‌ک بوون له‌ تی‌که‌لبوونی خولیاکانی ئه‌و سئ موسیقاره به‌و فه‌نتازیا په‌شانه‌ی له‌و سه‌فه‌رده‌ا هاتبووه‌ رینگایان، زه‌وییه‌ک بوو نه‌تده‌زانی ئایا ه‌ال‌وی دروستبوونیک‌ی له‌ناک‌وی لیه‌ل‌ده‌ست‌ی یان دو‌که‌لی‌ خاپووربوونیک‌ی کۆن، غوباری گه‌یشتنی یه‌که‌م مه‌خلوق‌ی لیه‌رزه‌ده‌بیته‌وه‌ یان ته‌می ئاوابوونی دوا‌هه‌مین ئینسان، گوته‌کانی بوونیک‌یان هه‌بوو تی‌که‌ل له‌ بوونی باروت و بوونی له‌دایکبوون... گیاکان له‌ ژیر قاجیاندا ده‌ترسان، به‌لام نه‌ جه‌ل‌ده‌تی کۆتر و نه‌ ئیسحاق و نه‌ سه‌ره‌هنگ، نه‌یانده‌زانی ئه‌و ترسه‌ ترسیکی دیرینه‌یه‌ له‌ ئینسان یان ترسی سه‌وزاییه‌که‌ پیشتر مرۆفی نه‌بینیوه‌ . نه‌ستیره‌کان له‌ هه‌ندئ شویندا به‌ر ته‌ویلیان ده‌که‌وت و له‌هه‌ندئ جیگای دیکه‌شدا به‌ چه‌ند گولله‌یه‌ک ده‌چوون خیرا پوه‌و ناو زولومات بپۆن . ئیسحاق لیژیرین وه‌ک قوتابییه‌کانی سه‌رسام ته‌ماشای ئه‌و دیمه‌نانه‌ی ده‌کرد، دلنیاوو موسیقا هی‌ناونی بو ئه‌م زه‌مینه، خاکیکه‌ پیشتر که‌سی دی پپی تینه‌خستووه‌، زه‌مینیکه‌ ته‌نیا موسیقاره‌کان ده‌توانن بیگه‌نئ . ئه‌و یه‌که‌م که‌س بوو ئه‌و ده‌ریاچه‌ چکۆلانه‌یه‌ ببینیت، ده‌ریاچه‌یه‌ک وه‌ک شه‌پۆلگه‌هیک له‌ ئاواز شنه‌یده‌کرد، ده‌ریاچه‌یه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موو تیشکی شه‌و به‌ مات‌ی به‌ره‌و پووی بی‌ت، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌زاران گورزی تریفه‌ له‌یه‌ک ساتدا به‌ ئه‌ندازه‌یه‌کی ئالۆز به‌ر پوکاری بکه‌وی‌ت و سه‌رکه‌ویته‌وه‌ . ئیسحاق گووتی «ئیمه‌ ئیستا له‌ زه‌مینیک‌دا یان به‌ر له‌ ئیمه‌ که‌سانی ئاسایی رییان تینه‌که‌وتووه‌، ئه‌وانه‌ی به‌ پۆخ موسیقا دروستده‌کن، دیوکی تری دونیا ده‌ژین، ئاستیک‌ی دی بوون تا‌قیده‌که‌نه‌وه‌ که‌ هه‌میشه‌ له‌وانه‌ عاسییه‌ که‌ ناتوانن به‌ موسیقا پۆخی خویان و پۆخی دونیا ببینن». چه‌ند هه‌نگاوێک به‌ ناو ئه‌و مه‌ستی و سه‌رسامیه‌دا پویشن، ئیسحاق ده‌یگووت «ئهم زه‌مینه‌ی ژیر پیمان زه‌مینیکه‌ ته‌نیا بو ئیمه‌ دروستبووه‌، لی‌رده‌ا موسیقا له‌وه‌ درده‌چیت ده‌نگیک بی‌ت له‌ ئامیریک‌ی چکۆلانه‌وه‌ بیته‌ ده‌رئ، موسیقا وه‌ک هه‌ر سحر

وزو نه فسونبازنکی دی شیوه و پوخساری خوی ده گوریت، وهک چۆن پۆح ده تویتته وه ده بیته جوانی، ده بیته پهنگ، ده بیته شیوه، ناوه هاش موسیقا له بیپهنگی و بیپوخساری خوی ده چپته ده ری و ده بیته شوین، ده بیته زه مین، ده بیته باغ. ئه و دونیایه ی موسیقا فرمانه وایه تاییدا نه خشه یه کی تری هه یه جیاواز له دونیاکانی دی... زه وی و گیاو شه و گاره کانی شتیکی دیکه ن، موسیقاره کانی هیتیکی تریان هه یه جیاواز له هیتی مرۆفه کانی تر». زه وییه ک بوو دلنیانه بوون له وه ی ئایا مهستی خویان دروستیکروه یاخود به شیگه له نه خشه کانی خودا، به ره می ئه و ماندوو بوونه توندو بیده روزه و زیندانئاسایه ی ناو ناوازه کانه یاخود شوینیکی شه ی تانییه که فریوی موسیقا دروستیکروه. ئیسحاق له گه ل هه موو سه رسامیه کیدا، له گه ل ئه وه شدا که ماوه یه کی دریز وهک خه لفه چکۆله کانی به مه بهوری له ناو گیاو تریفه و درهوشانه وه ی نه فسونگیری گه لاکاندا وه ستابوو، به لام وهک هه میشه له قوولایی پوانینه کانیدا تیگه یشتن و پوونی و ته فسیریک هه بوو. ته فسیریک تیگه ل به جوانی کۆی شته کانی دیکه ده بوو. جه لاده تی کۆترو سه رهنگ قاسم راهاتبوون له هه موو ساته کانی سه رسامیدا، دهنگی مامۆستاکه یان، دیمه نه کانیان بۆ وه ریگیزیته سه ر زمانیکی تر. سه ره تا هه ر سیتیکیان له ناو گیاکاندا دانیشتن، ئیسحاق هه ستیده کرد مانگ له ژوو سه ریانه وه ده یه ویت شتیکیان پیلایت، به رله وه ی سه رنجی سنووره نادیاره کانی ئه و ده ریاچه یه بدا، که به ته میکی دره وشه دارو زیوین داپۆشرا بوو، سه یری مانگی کرد که پیده چوو به هیمنی بنیشیته سه ر زه وی. ئیسحاق گووتی «هه موو موسیقاریک پۆژیک له پۆژان ده گاته سه ر زه مینی موسیقا، سه ر زه مینی که سه ر زه مینی خۆیه تی، وهک چۆن درهخت و مانگ و هه وا موسیقای خویان هه یه، موسیقاش درهخت و مانگ و هه وای خۆی هه یه، وهک چۆن ده ریاچه کان موسیقای خویان هه یه، موسیقاش ده ریای خۆی هه یه، ئه وه ته نیا شته کان نین که ناوازیان هه یه، به لکو ناوازیش دواچار له جیگایه کدا

سنوره نه بینراوه کانی خۆی ده بپیت و له شیوهی گیاو بالنده و تریفه دا
 دهرده که ویته وه. ئەو سنورهی که ئەفسونی مۆسیقا له ئەفسونی گولیک
 جیاده کاته وه، وهک ئەو سنوره وایه که ناویک له غوبار جیاده کاته وه».
 جه لادەت سەرسام گویندەگرت و چاوی لەسەر ئەو شەپۆلە زیوینانە
 بوو که نەرمەبایەکی باکوور لەسەرەوه پرا بە نارامی دەبیزواندن. شتیکی
 سەیر بەرەو ناو ئەو ناوێی پادەکیشا، وهک ئەوهی مانگ، درهخته کان،
 شنەئێ تەلیسمایی با بەرەو ئەو دەریاچە پالێ پتووە بنیتن. هێزیک له
 هێزی مۆسیقا بەهێزتر، هێزیک له توانایدا نەبوو پێشی لیتگریت، پوهو ئەو
 دەریاچەیهی دەبرد. ئیسحاق قسەیدەکرد، بەلام جه لادەت هەستیدەکرد له
 ناو ئەو تەلیسمەدا گوینگرتن له دەنگیکی ئادەمی مانای نییه، پتینه دەچوو
 مۆسیقا خۆی بانگیبکات، بەلکو شتیکی لهو دیو مۆسیقاوه، قوولتر له
 هێزی هەر ئاوازیکی، توندتر له فریوی هەر دەنگیک بەرەو ناو ئەو ناوێی
 دەبرد، ناگای له هارپیکانی نەدەما، بۆ ساتیک ئەو جوانییه له وانی دادەبپێ،
 بۆ ساتیک له وه لاوازتر بوو بتوانیت جگه لهو سێجرەئێ دەوربەری دوا
 هیچی دی بکه ویت. ساتیکی سەیریوو، له هەمان ئیستی ئەفسووندا، وهک
 ئەوهی توانای خۆی لەسەر جهنگیکی مەزن تاقیبکاته وه، وهک ئەوهی
 له گەل دیوه مۆتله قەکانی خۆی و دیوه کورتیو ئیستیلەییەکانیدا جەنگیت.
 خۆی دەخسته ناو ناوی دەریاچە که وه. تیگه لیبوونی به ناوهکان هەموو
 دونیای دەوربەری پوناکده کرده وه، هیندهی ئەو تیگه ل دەبوو مانگی ناو
 دەریاچە که دەبوو به هەزاران مانگ، هەر یەک له ئەستیره بچوکه کان
 دەبوون به هەزاران ئەستیره. سەرجهمی دەریاچە که دەبووه گۆمیک له
 تیشک. کاتیک بەرەو قوولایی دوورده که وته وه، له ماسییهکی گه وه دەچوو
 که هەموو شتەکانی تری خستبیته سەما. جه لادەت له ناو ناوه که دا نوو
 هەرمی گه وه و جیاوازی دەبینی، یه کیکیان له پووکه شی دەریاچە که داو
 ئەوی دیان له ناوه وه، یه که میان سەرتاپا نوور و ئەوی تریان سەرتاپای

زولمەت. یه‌کیکیان ته‌ماسی له‌گه‌ڵ ئاسمان و ئه‌ستیره‌و هه‌وادا هه‌بوو، ئه‌وی تریان ته‌ماسی له‌گه‌ڵ تاریکی و کچی و بیده‌نگیدا هه‌بوو. نه‌یده‌زانی له‌ کویدا بوه‌ستیت، له‌ کویدا مه‌له‌بکات، له‌ سه‌روه‌و که‌ دونیا تی‌که‌ل‌بوونتیکی زه‌خره‌فیانه‌ی نیوان تیشک و ئاو بوو، یان له‌ خواره‌وه‌ که‌ زولمەت توپتیکی گه‌وره‌بوو چنراو له‌ هه‌زاران پ‌توئیل‌که‌. له‌ناکا و هه‌ک تاریکی و تیشک، هه‌ک ئاو و بیده‌نگی، هه‌ک شه‌و و ئه‌ستیره‌ وه‌لامی‌ده‌نه‌وه‌ ده‌که‌وته مه‌له‌کردن‌تیکی سه‌فائاسا له‌ نیوان پ‌وناکی و تاریکی‌دا، له‌ نیوان سه‌ری ده‌ریاچه‌و زولمەت‌ه‌ بیه‌ره‌ره‌کانی ناوه‌وه‌یدا، له‌ نیوان پ‌ۆشنی و سافی هه‌وادا له‌سه‌روه‌وه‌ ته‌لیسم و نه‌ینی ئاودا له‌ خواره‌وه‌.

ئیسحاق بۆ ئیستی‌ک بیده‌نگه‌ده‌بوو، هه‌ک ئه‌وه‌ی ئاره‌زوی قسه‌ی نه‌بیت، ئه‌و ئاوه‌وا و چرپه‌ شه‌رمانه‌ی شه‌و دۆخیکی دیکه‌یان له‌ ئیسحاق‌دا دروسته‌کرد، له‌ میژوو مه‌له‌ی نه‌کردبوو، ئه‌و سه‌ما‌کردنه‌ سه‌یره‌ی جه‌لادەت له‌ نیوان که‌ناری ده‌ریاچه‌و بنکی بیه‌ره‌رایدا، ده‌یوه‌ستان... به‌ هیمنی ئاوپ‌ی له‌ دوکه‌له‌ درێژه‌ ده‌دایه‌وه‌ که‌ له‌ پشت‌ه‌وه‌را به‌سه‌ری ئه‌وسه‌ری تاریکیه‌وه‌ ده‌بیه‌سته‌وه‌. خۆی پ‌ووتده‌کرده‌وه‌و داده‌به‌زییه‌ ناو ده‌ریاچه‌که‌، له‌وێ له‌ بنکی بیه‌ره‌رای ئه‌و ده‌ریاچه‌دا، جه‌لادەتی ده‌بینی به‌ چاوی کراوه‌وه‌ ته‌ماشای گه‌مه‌ی ئه‌و ماسیانه‌ ده‌کات که‌ له‌ده‌وری سه‌ماده‌که‌ن. هه‌ردووکیان به‌ره‌و قوولایی هه‌ره‌ تاریکی ئاوه‌کان پ‌ۆده‌چوون، له‌ ناو زولمەتی بیه‌نده‌زهی ژێر ئاودا هه‌ستیانه‌کرد شه‌پۆل و شه‌و و هه‌ناسه‌ی گه‌رمی ئه‌و جانه‌وه‌رانه‌ی هه‌زاران سا‌له‌ له‌ویادا ده‌مرن شتیکیان بۆ ده‌هینن نه‌ناسراو و ئه‌زموون نه‌کراو. دروست له‌و شه‌وانه‌ ده‌چوو که‌ ئیسحاق مندال بوو و له‌گه‌ڵ کومه‌ل‌یک گه‌نجدا له‌ قه‌راغ ئاو‌یکی زیویندا فیری مه‌له‌ده‌بوو. ئه‌و شه‌وه‌ له‌و قوولاییه‌ بیه‌نده‌زهی بیسنوره‌دا، له‌ جیگایه‌کدا نه‌ ده‌یان‌توانی ده‌ست بۆ یه‌کدی درێژیکه‌ن، ئیسحاق هه‌ستی‌ده‌کرد له‌و قوولاییه‌ بیه‌نه‌شدا بوونی دوو ئینسان مۆسیقایه‌کی تایبه‌تی هه‌یه‌ به‌رزتره‌ له‌ هه‌ر مۆسیقایه‌کی

دی. هه‌ستیده‌کرد ئه‌و جه‌سته کپ و بچوک و ناسکه‌ی ئه‌و گه‌نجه ده‌نگیکی لیدیته گه‌وره‌تر و به‌سه‌داتره له ده‌نگی هه‌موو مه‌خلوقاته‌کانی دیکه‌ی ناو، ئیسحاق ده‌بیست جه‌سته‌ی جه‌لادهت قسه‌ده‌کات، گوپی لیبوو به ناوازیکی سه‌یر له‌گه‌ل شه‌ودا ده‌دویت، هه‌ناسه‌کانی گه‌یه‌کیان تیا‌بوو پڕ له وشه‌ی ئاگرین، یارییه‌کانی دونیا‌یان داده‌گیرسان. ئیسحاق ده‌بیینی هه‌موو سه‌نگ و سیخرو هوشیاریی ناو ئه‌و ئاوه‌ش له‌ده‌وری جه‌لادهت کۆده‌بیته‌وه، ده‌یزانی هه‌موو گیاو ماسی و سه‌ده‌ف و پوهه‌که نه‌ناسراوه‌کان پوو له جه‌لادهت ده‌که‌ن... جه‌سته‌ی قسه‌یده‌کرد، قسه‌یه‌ک به‌ده‌ر له لۆژیکی زمان، جه‌سته‌یه‌ک بوو ئه‌و ده‌ریا‌چه‌یه‌ی ده‌کرد به پارچه‌یه‌ک عه‌شق، کلۆیه‌کی گه‌وره‌بوو له نه‌فین و که‌وتبووه ئاوژیکی مه‌زنه‌وه، ئیسحاق له‌و زنجیره ناسکانه‌ی ده‌وری مه‌چه‌کی خۆیه‌وه هه‌ستی به ئارامی و عه‌شقی ئاو ده‌کرد... له دل‌ه‌وه هاواریده‌کرد «ئیلاهی... ئیلاهی ئه‌م مندا‌له، هه‌موو ئه‌م به‌حره‌ی کردوه به عه‌شق». ئیسحاق له‌و ژێر ئاوه‌دا به‌خیلی به‌و هه‌موو ژیا‌نه‌ده‌برد که له‌و گه‌نجه‌دایه، به‌خیلی به‌و هه‌موو دره‌وشانه‌وه‌و زیندویتییه ده‌برد که به‌حریکی ئاوه‌دان‌کردۆته‌وه، له دل‌ی خۆیدا ده‌یگوت «خودایه ئه‌مه چیه، ئه‌م مندا‌له‌ی سه‌رتاپای ئه‌م به‌حره‌ی پڕکردوه له ژیا‌ن». ئیسحاق وه‌ک به‌رگه‌ی ئه‌و هه‌موو وزه‌و سه‌رسامییه نه‌گه‌ریت که ئه‌و ده‌ریا‌چه‌یه‌ی هیتابوووه جۆش، له‌ویادا به‌راوردی جه‌سته‌ی ماندوو و که‌نه‌فتی خۆی به جه‌سته‌ی مندا‌ل و شیتی ئه‌و ده‌کرد، به‌راوردی گه‌ری مردنی ده‌کرد له ناو خۆیدا له‌گه‌ل گه‌ری ژیا‌ن له ناو ئه‌ودا، به‌په‌له ده‌هاته‌ده‌ری و سه‌رسام و کاس ده‌وه‌ستا، تک تک ئاو له سه‌رتاپای ده‌تکا، بیته‌وه‌ی کزه‌ی شه‌و بیترسینیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌و قوولاییه‌دا جانه‌وه‌ریکی خورافی دیبیت، به سه‌ره‌نگ قاسمی ده‌گوت. «شتیکی سه‌یر له ناو ئه‌و هاورییه‌تدایه ... هاواریک له هه‌موو هاواریک گه‌وره‌تر، به‌لام بیته‌نگییه‌کیش له هه‌موو بیته‌نگییه‌ک قوولتر... سه‌یری ئه‌و ده‌ریا‌چه‌یه بکه، چ نوریکی سه‌یرو

کوتوپرو ئاسمانی تیکه‌وتووہ... ئیلاهی ئەم مندالە چ جۆرە مەخلوقیکە... وازی لیبھینە... ئیمەئ ئینسان لە تیکە‌لاویوونی سێ مەعدەن خولقاوین. مەعدەنی ئینسان کە بەشی ھەرە گەورەئ پۆجمانی پیکھیناوە، لەتەک مەعدەنی شەیتان کە بەشیک تری بوونمانە، لەگە‌ل مەعدەنیکی جاوید، کە بەشیک بچوکە لە پیکھاتەمان، ئەو بەشەئ کە ئیلهامی جوانی و موسیقای لیوەرەدەگرین، بە‌لام ئەم ھاوپیئەئ تو‌لە کانزایەکی نەمر دروستبوو. سەیرکە ھەموو ئەو بەحرە بەک پارچە جوانییە، ھەموو ئەو بەحرە بەک پارچە ژیانە...».

جەلادەئ کۆتر وەک ئەوہ بوو ئاو بەرەو ئەوسەری دونیایەکی تری بەریت، ھەستی نەدەکرد لە دەریاچەئەکی نوردا سەمادەکات، ئەو لە ناو موسیقادا سەمایدەکرد.

شەویک بوو لە جوانیدا کوشندە، تاکە شەویک بوو پەییوہندی جەلادەت بە دونیاوہ خالی بوو لە ھەر ئاسەواریک جاران، خالی بوو لە پۆشنایی ئەو پۆزە ساردانەئ دلی جەلادەت لە ژیر کاریگەری پەشی دونیادا، لە ژیر کاریگەری دوکە‌ل و ترس و برسیتیدا دەژیا. لە ناو ئەو ئاوەدا کە شەپۆلەکانی وەک نەغمەئەک، وەک سەما لەسەر ئیقاعی فرینی شاعیریانەئ بآندەئەک دەجولایەوہ، ئیستا ھەستیک دی دەژیا. ئەو ھەستە خرۆشاوہی جەلادەت ھەست نەبوو بە بەختەوہری، ھەست نەبوو بە شادیی، بە‌لکو ھەستبوو بە کرانەوہی پۆخ و جەستەئ بەسەر دونیایەکدا کە تا ئەوکات ھەستی پینەکردبوو. ئەو لە ماوہی ئەو چەند مانگەدا کە لەگە‌ل ئیسحاقی لیوژیرین و سەرھەنگ قاسمدا وەک دوو قەلەندەر زەمیننی تەیکردبوو، ھەموو ئەو موعجیزە سەیرانە ژیاوو کە موسیقا لە ناوہوہرا مروؤئی پئ گومرادەکات. دلنیانەبوو ئەو پۆز سەیرو مەستانەئ سەر پنگاکان بەرەو باکوور تەنیا مەستبوون بووہ بە ئەفیونیک کە خەئالی بەرەو ئەوسەری ئەفسانە فراندوہ، یاخود خودی موسیقا دونیایەک دروستدەکات، لەویدا

ئەستەمە مەرۆف مەستی و هوشیاری لە یەكدی جیا بکاتەو. ئەو دۆنیایەکی
 کە ئیسحاق بە دۆنیای مۆسیقاران ناویدەنا، ئەو جەنگەلانی ئەو بە
 جەنگەلێکی دادەنا تەنیا مۆسیقاران دەتوانن پێی تێبینن، لەو یادا دەبوو
 دۆنیایەکی قوول و جوانی و پاکییەکی جەلادەتیان دەترسان. تا تیشک
 زیاتر لە دەوری سەمای بکردایە، تا پاکى زیاتر ئابلۆقەى بدایە، زیاتر
 ئارامییەکی داویدەگرت کە پەڕیو لە خۆشییەکی بێسنوور و ترسێکی تەماوی.
 ترس لەوێ ئایا ئەو تەنیا مەرۆفێکی سادەیه کە تا ئەندازەى شیتى حەزى
 لە مۆسیقایەکیان دەتوانیشت بێتە شتێک لە دەرەوێ شۆرە ئینسانییەکی
 خۆی. وەک ئەوێ ئەو ئاوە دوورپانێک لە بەردەم جەلادەتدا بکاتەو، وەک
 ئەوێ پێشنیاری پاکییەکی ئاسمانی بۆ بکات، وەک ئەوێ هەلیبێژێت
 تا جیاواز لە هەموو ئینسانەکانی تر بیکاتە پەيامهتێکی مەزن. کە
 لە ناو دەریاچە کەدا مەلیدەکرد، وەک ئەو بۆر لە وجودیدا شەپۆک
 دەستی پێکردبێت، وەک ئەوێ ئەو ئاوە بۆ سروشتیک بانگیبکات دوور
 لە سروشتی خۆی. جەلادەت پێشتر بیری لە ماھییەتى بوونی خۆی
 نەکردبوو، بیری لەو نەکردبوو، ئەو چییە؟ ئەو مۆیە کە باش
 یان چەوت؟ لە ناو ئەو ئاوەدا یەكەمجار جەلادەت ئەو پرسیارە گرنگی
 لا دروستدەبوو «ئایا ئەو مۆسیقایە ئەمجۆرە سێحەر دروستدەکات، یان
 ئێمەین دروستیدەکەین، ئەو مۆسیقایە بەرەو زەمینێکی وا دۆلەر و پەر
 تەفرەمان دەبات یان ئێمەین دەکەوینە ژێر کاریگەری فریوێکانی خۆمانەو،
 ئێمەین دۆنیایەکی پەر درۆ سازدەدەین و لیمان دەبێتە حەقیقەت؟ یاخود
 هەر بەپاست سەر زەمینێکی راستەقینە هەیه کە سەر زەمینى مۆسیقایە،
 سەر زەمینى جوانییە؟ ئەو ئێمەین کە دەمانەوێت لە ناو شارو شوێن و
 دوورگەکاندا جوگرافیایەکی دروستبکەین، کە تەواوکەریکی خەیاڵی جوگرافیا
 راستەقینە و غەمگینەکانە، یاخود لە پاستیدا جوانی و مۆسیقاو نەمری
 هەریمێکن نزیك لیمانەو، جوگرافیایەکی لە ناو جوگرافیای شتەکانی تردا

شاردراونه‌توه، له شارژکانان نزیک نزیک لیمانه‌وه، هیئنده هه‌یه ده‌بیت بیبیینین و ده‌ست بۆ میوه‌کان و دره‌خته‌کانی درژیکه‌ین؟». ئه‌و شه‌وه جه‌لادت بیته‌وه‌ی بیر له وه‌لامه‌کان بکاته‌وه، بیترس خۆی ده‌دایه ده‌ست شه‌پۆله‌کان. خۆی فریڤده‌دایه ناو قوولترین جیگای تیکه‌لأوبوونی تریفه به‌ئاو، جیگایه‌ک تیایدا ده‌ستی له ده‌رگا دووره‌کانی مه‌له‌کووت ده‌دا، جیگایه‌ک پتر له‌وه‌ی مه‌له‌ی تیابکات، تیا ده‌فری. به‌چه‌شنیک له ساتیک له ساته‌کاندا جه‌لادت مه‌ستی ئه‌وه‌ی هه‌بوو که ده‌فریت، مه‌ستی ئه‌وه‌ی هه‌بوو له بری باسک بالی هه‌یه، له بری ئه‌وه‌ی به‌ر ئاو بکه‌ویت به‌ر مانگ ده‌که‌ویت. له قوولایی ده‌ریاچه‌که‌دا خۆی هه‌لده‌گێڕایه‌وه‌و له ژیره‌وه، له جیگایه‌که‌دا بارسته‌ی ئاو له هه‌ر شوینیکی تر چرتر و سه‌نگینتر بوو، ئاله‌ویادا چاویده‌کرده‌وه‌و مانگی ده‌بینی. له ناكاو وه‌ک له سه‌ره‌وه‌را ته‌ماشای زه‌مینبکات، وه‌ک له سه‌روو هه‌وره‌کانه‌وه وه‌ستابیت، ته‌کانی به‌ره‌و سه‌ره‌وه ده‌دا، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌زاران نارنجۆکی تیشک له‌وه‌ریاچه‌یه‌دا بته‌قین، پریشکی پوناکی له ناوه‌وه‌را زامداری ده‌کرد، نور تا قوولایی ده‌بیرپی.

ئیسحاق له‌سه‌ر پۆخی ده‌ریاچه‌که وه‌ک شیت ده‌هات و ده‌چوو، هه‌ردوو قوتابییه‌که‌ی له‌ویدا له به‌رده‌م تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی سه‌ختدا بوون. له‌م گه‌ردونه‌ گه‌وره‌یه‌دا هه‌چ که‌سی لی‌دیار نه‌بوو، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ده‌یتوانی زۆر شت ببینیت. له سالانی دوورو درژی فیژیوونی مؤسیقادا، له‌و سالانه‌دا که له به‌ر ده‌ستی مؤسیقاره به‌ناویانگه‌کاندا مه‌شقیکردبوو، له‌گه‌ڵ ئه‌و ئوستادانه‌دا ژیا‌بوو که له خه‌لوه‌ته دووره‌کاندا، له ناو پیده‌شت و چیاو وه‌رده دووره‌کاندا، فیژی مؤسیقایان کردبوو، ده‌ستی له موعجیزه شاردراره‌وه‌کانی ئاواز دابوو، به‌لام نه‌گه‌یشته‌بووه خاکیک وه‌ها په‌شیوی بکات، دلنیا نه‌بیت له سه‌ر زه‌مینه یان فیرده‌وس، دلنیا نه‌بیت سنووری جوگرافیا مادیه‌کانی دنیا له کویدا دوا‌بیدیت، تا سنووری مؤسیقا ده‌ست پێبکات. له ژۆر بارستایی زۆری تریفه‌دا، له ژۆر کاریگه‌ری زۆری ئه‌و

ھەستە سەيرانەدا كە لە ناو ئەو دەرياچەيەدا تياژايوو، دۇنيابوو ئىستا ئەو شاگردە چكۆلانانەي دەكەونە جەنگىكەو ە گەرەترە لە تواناي ئەوان. گومانى لە دەسەلاتى پەھاو سنووربەزىنى مۇسقىقا نەبوو، گومانى لەو ە نەبوو كە مۇسقىقا ھىزىكى گەرە دەدات بە مروف، بەلام گومانى لەو ە بوو ئايا مروف دەتوانىت لە ناو ەو ەرا بەرگەي ئەو ھىزە بگرىت؟ ئايا مروف دەتوانىت بىتە ھەلگى ئەوجۆرە پاكىتبيە؟ ئايا دەرونى ئىنسان، جەستەي دەتوانن بىنە كەمانچە؟ ئايا ئىنسان شتىكى تيا نىبە لەو ە تارىكتەرە مۇسقىقا پوناكيبكاتەو؟ شتىكى تيانىبە لەو ە ئالۆزترەو شەپانى ترە و ھەرچۆنىك مروف دلسۆزى ئاواز بىت، ھىشتا ئەو پوكارە تارىكانەي لەگەل ساقى و پوونى مۇسقىقادا دەكەونە جەنگەو؟ لەو ساتەدا كە ئىسحاقى لىوزىپىن مەلەي ئەو دوو گەنجەي دەبىنى تىدەگەيشت قوتابىبەكانى گەر بگەنە ئەوسەرى ئىعجاز ھەمىشە شتىكى دونيايبان تىادەمىتتەو، ەك ئەو ەبوو قوول چووبنە ناو شەپۆلە سەرسامەكانى ئەو ئاوەو ە تا تىبگەن كە مۇسقىقا شتىكى ئەستەمىان لىداو ەدەكات، تىبگەن يان دەبىت پىنگاى ئەم جوانى و پاكىبە بگرن كە بەرەو ە شىتى دەيانبات يان بگەپتە دواو ە. جەلادەت كە لە نىوان فرىن و مەلەكردندا سەرسامانە دەجولايەو، بۆساتىك سەرھەنگى نەدەدى، كە ەك جەستەيەكى تەنيا تريفە دەبىرد. سەرھەنگ قاسم مەلەكردنى لەو دەرياچەيەدا ەك قەدەر تەماشادەكرد، مۇسقىقا بۆنەو دەريايەك بوو دەبايە تيا بخنكىت. لە كاتىكدا جەلادەت ەك بەلندەيەكى خۆشنوود بوو، سەرھەنگ بە جۆرىكى دى تەلىسىمى ئەو دەرياچەيە دەژيا، سەرھەنگ بە شىو ەيەك خۆي بۆ دەسەلاتى ئەو ئاوە شلدەكرد، لە پەرىك دەچوو لە بەرزايىبەكى گەرەو ە بگەو پتە خواری، پەرىك بە ھەندىك بازنەي خەيالى دەسوپايەو ە بەرەو قوولايى دەپۆي، سەرھەنگ ەك بۆ مردن بەرەو ناو ئەو تىشكستانە بىروات، بەھىمنى بەرەو خوارو ە دەھات، ژىر ئەو دەرياچەيە لاي ئەو مەلەندى نارامىبەك بوو

له سه‌رزه‌مینی مردن ده‌چوو. مردن بۆ ئه‌و شتیک بوو وه‌ک مؤسیقا، له‌کاتی‌کدا له‌گه‌ڵ ئه‌و ئاوه‌دا تیکه‌لده‌بوو، نه‌یده‌پرسی ئایا به‌رگه‌ی ئه‌م هه‌موو جوانیه‌ ده‌گریت یاخود نا؟ ئایا به‌رگه‌ی ئه‌م هه‌موو پوناکیه‌ ده‌گریت یاخود نا؟ به‌لکو دلنیا‌بوو، لای ئه‌و په‌یوه‌ستیک مردن و مؤسیقای پیکه‌وه‌گریداوه... په‌یوه‌ستیک به‌ ئاوازیک ده‌چیت له‌و دیو وجوده‌وه بی‌ت و له‌گه‌ڵ تا‌قمیک فریشته‌دا ئه‌و به‌ره‌و مه‌له‌کووت هه‌ل‌گریت.

سه‌ره‌نگ قاسم که ده‌گه‌یشته بنی ئه‌و ده‌ریاچه‌یه، وه‌ک له تیشک‌ئابادی‌کدا ونبیت. ده‌گه‌یشته ئاوینه‌ خاکیک له‌ویادا وینه‌ دووباره‌کانی خۆی ده‌یانویست ده‌ستی بگرن و به‌ره‌و شوینیکی دیکه‌ی نه‌زانراو بیه‌ن، له‌ویادا ده‌ترسا، هه‌ستی به‌ سامیک ده‌کرد له‌ عه‌شقی مؤسیقا گه‌وره‌تر. خۆی به‌رزده‌کرده‌وه‌و به‌ هیزیکسی گه‌وره‌وه‌ پوه‌وه‌ سه‌ره‌وه‌ ده‌گه‌پایه‌وه، به‌لام هاواریک له‌ قوولایی پۆحیه‌وه‌ پێیده‌گووت، گه‌ر پۆزیک مردی وه‌روه‌ بۆ ئیره، وه‌روه‌ بۆ ئه‌م ده‌ریاچه‌یه، ئیره‌ ده‌روازه‌ی زه‌مینیکه‌ تیدا ئاوازیک ده‌ست پیده‌کات و تا ناکو‌تا خامۆش نابیت، ئیره‌ ده‌رگای شاریکه‌ سه‌رنشینه‌کانی به‌بێ مؤسیقا ده‌خنکین.

* * *

لای سه‌عاتیک هه‌مووان پیکرا له‌سه‌ر که‌ناری ئه‌و ده‌ریاچه‌یه دانیشتبوون، سێ پۆخه‌به‌ری ته‌پ که‌ له‌ تیشکیکی نادیارو پێ نه‌یتیدا نو‌قم بووبوون، هیتتا که‌سیان ته‌واو له‌ مانای ئه‌و شه‌وه‌ تینه‌ده‌گه‌یشتن، که‌سیان ته‌واو نه‌یانده‌زانی چیان بینوه؟ نه‌یانده‌زانی ئه‌و هه‌ست و نه‌سته له‌ نا‌کاوه‌ی ناو ئه‌و ئاوه‌ چ په‌یوه‌ندییه‌کی قوولی به‌ داها‌توویانه‌وه‌ هه‌یه. هه‌ر سێکیان وه‌ک یه‌ک ده‌نگ له‌ ناوه‌ه‌را بانگیان‌کات به‌ پروتی، به‌ نه‌ی ئاوی ده‌ریاچه‌وه، به‌ خو‌رپه‌یه‌کی له‌ نا‌کاوی ناو دل‌وه‌ په‌لاماری

جەلەکانیان دا، خۆیان گۆپی، فلووتەکانیان خستە ناو کۆلەپشتەکیان و پۆیشتن. دواى شەوئىكى وەها جورئەتى ئەوەیان نەدەکرد مۆسیقا لێبەن، دواى شەوئىكى وەها نەیاندەزانى لە کوئین و بەرەو کوئ دەپۆن. سێ قەلەندەرپوون ملی پزگیان دەگرت و دەپۆیشتن، چ پزگیەک؟ نەیاندەزانى. بەرەو کوئ؟ نەیاندەزانى.

ئاسان نەبوو لەو خاکی تەلیسمە بچنەدەری، ئاسان نەبوو لەو پۆشنایەو بەگەرپنەو ژیر زولمەتى ئاسایى ئاسمان. بێئەوئى ئاراستەپەکیان هەبێت دەپۆیشتن، دەپۆیشتن و هەلەلەرزین، وەک ئەوئى شتێک لە ناویاندا شکابێت، یان بە پێچەوانەو شتێک لەناکاو لە ناویاندا سەوزبووێت. بەرەیان دەگەیشتنە دامێنى چیاو جەنگەلستانێک کە پتر لە جێگاكانى دى بۆنى باروتى لێدەهات.

لەوئ پشووئى کورتیان دەداو سەرلەنوئ بەرەو ئەو هەورازو شاخ و دارستانە بەردینانە دەستیان پێدەکردەو.

دەبایە چەند جارێک پزگا و ئاراستەى خۆیان بگۆپن، ئیسحاق و قوتابییەکانى تادەهات پتر بەناو سروشتیكى تاریک و زەمینى ترسناکدا پۆدەچوون، تا بەرەو باکوور برۆشتباناى، زیاتر لە مەترسى نزیک دەکەوتنەو. هەندئ پۆز دەکەوتنە ناو دوورگەى گەرە گەرەو لە دوکەل، بەهەر لایەکدا دەپۆیشتن دەچوووە سەر بەرەیک لە بەرەکانى جەنگ. ئەوکات هەموو ئەم کوردستانەى ئێمە بەرەیکى گەرەو بەرینى شەپزى خەیاڵى بوو، ئیدى بەرەو هەر جێگاىک پاشەکشىیانەکرد دەکەوتنەو ناو بۆسەى دارستانى سووتاو و زەمینى جەنگزەدەو هەزیمى خوئناوى. هەندىجار بە هەفتە بە ناو بۆنى درەختى سووتاو و میرگى پەش و گوندى کاولەدا تێدەپەڕین. لە هەندئ شوئین بۆ ئەوەى درەخت و گیاندارەکان ئارامبکەنەو مۆسیقیان دەژەن، مۆسیقایەک بتوانیت بەلندەو جەنگەل و نزارەکان لەگەل مۆفدا ئاشتبکاتەو، مۆسیقایەک کەمیک خراپەى ئینسان

داپۆشیت و برپک له جوانی بگپۆتتهوه بۆ وێنهى ئه و مهخلوقهى له و زه مینانه دا ئاشووب و کاره ساتی نابووه وه . به لام ده بایه ئاگادارین، چونکه ئیسحاق ده بزانی جوژه مرۆفیک هه یه هیج مۆسیقایه ک ئه و درنده یه ی ناوی بیده نگ ناکات. هه ندیچار ده بایه مۆسیقا نه ژهن، نه با که سیک له تاریکیدا شوینیان دیاریبکات. وه ک ئه وه بوو ئیسحاق بزانیته که وتوونه ته ناو چ توپکی سامناکه وه . هه ندیچار بۆ ماوه ی درێژ بیده نگ ده بوو، له سه ر به رده کان داده نیشته و گوئی له دهنگی توپ و فرۆکه کان ده گرت که له دووره وه گرمه یان ده هات. ئیواره یه ک له سه ر به ردیکی گه وره که به سه ر میڕگوزاریکی مه زندا ده یروانی دانیشتن، قوتابییه کان به ئیسحاقیان ده گووت «مامۆستامان، ئیمه وه ک ته بیرکی بریندار به ده وری بازنه یه کی گه وره دا ده سوورپینه وه، ئیمه وه ک ئه وه ی له ناو دیواره کانی زه مانیکى بیده روازه و بوادا گیرمان خواردبیت، نه ده توانین به مۆسیقا له م گه مارۆیه ده رچین، نه ده توانین بگه رپینه وه بۆ شاره ئاسووده و هیمنه کان، ئیستا ده توانین جوانترین مۆسیقا بژهنین، به لام له خه راباتیکى وادا مۆسیقا بۆ کى بژهنین؟ ئیستا هه قمانه بپرسین، بۆ مرۆف له سه ره تاوه فیرى مۆسیقا ده بیته؟ بۆ ئیمه له سه ره تاوه شتیک فیرده بین که سوودیکی نییه؟ ئه م گه شته به ره و کویمان ده بات، سه رزه مینی مۆسیقا له کوئییه؟ گه نجینه ی تۆته جاویده کان له کوئییه؟ فلوتی زینده گی له چ دره ختیک دروستده کریت؟ ئاوازی ئاسووده گی که هه موو ئاده مییه کان له سه ر سفه ریه ک کوذه کاته وه له کوئییه؟» .

ئیسحاق ده یگووت «مۆسیقاره کان له پۆزگاری جه نگدا، ده بیته وه ک مۆسیقار بمیننه وه، ئه وه ی بۆ ئاوازیکی مه زن ده گه رپته نابیت ماندوو بیته، جه نگ و مردن و ئازاره کان هه میشه هه ن و به رده وامن، ئه و مۆسیقاره ی ناو پۆحیشمان ده بیته به رده وامبیت، ئه و به جودا له م گه ردونه ئیشناکات، ئه و له ناو ئه م جه نکه دایه، ئه و خه زینه یه ی ئه و بۆی ده گه رپته، له پێچیکى

تاریکی ئەم وجوده‌دایه . موسیقا ناتوانییت له‌م دوکه‌ل و خه‌رابستانه ده‌رمانبه‌ئینییت، موسیقا لیڤره‌دایه له ناو ئەم خه‌رابستانه‌دایه، ده‌بییت بیڤره‌دا تیپه‌پرییت، هیچ چاره‌یه‌ک نییه، موسیقار ده‌بییت له‌جه‌ه‌نه‌میشدا بژی . من سه‌له‌های سال‌ل دوا‌ی ئەوه که‌وتم، موسیقا هه‌لگرم و دوور له‌ دونه‌یا، دوور له‌ خه‌رابات و وێرانه‌یی و شه‌ر بیپاریزم، نه‌هی‌لم ئاوازی دووکه‌ل بیته‌گه‌رووی ئەم فلووته‌وه، نه‌هی‌لم ئەم زه‌مینله‌رزه‌گه‌رانه‌ ده‌ستم به‌رزینییت، به‌لام ناکرییت، که‌ه‌وا‌ی پاک له‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌ما، موسیقار ده‌بییت قه‌بوولی بییت ژه‌هریش بکاته موسیقا» .

چهند پۆژیک بوو ده‌یانویست له‌ ده‌ریه‌ندی‌ک به‌په‌رنه‌وه‌و نه‌یانده‌توانی، ئیسطاق له‌ دووره‌وه‌ هه‌ندی چیا‌ی نووری نیشاندانه‌دان و ده‌یگوت «ئیمه‌ی موسیقار بی‌نامانج به‌ زه‌ویدا ده‌سو‌رپینه‌وه، که‌ له‌ مالمی خۆمان دینیه‌ ده‌ری، له‌ موسیقا به‌و لاره‌ هیچ شتی‌ک ده‌لیمان نییه، وه‌ک ئەوه‌ی جه‌سته‌مان به‌ نه‌سه‌ره‌وتی و بی‌ئارامی خۆی، به‌ سو‌پانه‌وه‌ی وی‌ل و بی‌پریگای خۆی، نه‌سه‌ره‌وتی و بی‌ئارامی پۆحمان نیشانداته‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی پۆحمان پی‌ویستی به‌ جه‌سته‌یه‌کی وی‌لبییت تا ببینییت خۆی چ‌قه‌له‌نده‌ریکه‌» . به‌لام قوتابیه‌کانی ده‌یانزانی ئەوان پۆژ دوا‌ی پۆژ به‌ره‌و شوینی ترسناکتر ده‌پۆن، شه‌و دوا‌ی شه‌و زیاتر تی‌ده‌گه‌یشتن که‌ که‌وتونه‌ته زه‌وییه‌که‌وه‌ ده‌رگا‌کانی داخراوه، زه‌وییه‌ک بونه‌سه‌ت و تاریک . زۆر شه‌و ده‌بایه‌ بی‌ده‌نگبن، به‌ئارامی به‌ویشته‌نایه‌ و هه‌یچیان نه‌گوتبایه‌، چه‌نده‌ها پۆژ بوو ده‌پۆیشتن و ئاوه‌دانیه‌کیان نه‌ده‌بینی، له‌ گوندی پوخاو به‌ولاوه‌ پریگه‌وتی هه‌چی دیکه‌یان نه‌ده‌کرد، هه‌ندی‌جار له‌ناو دارو به‌ردی گونده‌ خاپووره‌کاندا خواردنی کۆنیان ده‌دۆزییه‌وه‌و ده‌یانخوا‌رد، وه‌ک شیت ده‌پۆیشتن وه‌ک شیتی‌ش پشوو‌ی دریز درژیان ده‌دا، ئی‌واران هه‌میشه‌ شوینیکی دوورو بی‌ترس و خالییان ده‌دۆزییه‌وه‌ بۆ فلووت لی‌دان . هی‌دی هی‌دی هه‌ردووکیان ده‌بوونه‌ دوو فلووتزه‌نی موعجیزه‌کار، هه‌رکاتی‌ک فلووتیان ده‌ژه‌ند بۆنی زه‌مین ده‌گۆردا .

ئیسحاق به سهرسامییوه ته ماشایده کردن و دهیزانی له ناو بازنه یه کی ناگردا گیریانخواردوووه که ئاسان ناتوانن لئی دهرجن. ئه و ساله دوورو دریزانه ی وهک بازرگانی مه پومالات سنوور به سنوور جه لیبی گه وره ی پیش خوئی دابوو، هاتوچوئی ناو چیاو هه رده کاندایا کردبوویانه که سئیکی شاره ز، به لام ئیستا جگه له موسیقا خه یالی لای هیچی دی نه بوو. ده ترسا ئه و دونیایه ی که بۆ ماوه یه کی دریز ئه وی له موسیقا دوورخستوته وه، شاگرده کانیشی به هه مان ده ردیببات، دهیزانی سورانه وه یان له م زه مینه دا چه ند ترسناکه، ده شیرزانی گه ر له ناو ئه م ته نهایی و سه ختی و جوانییه گه وره ی سروشتدا نه بیئت، هیچ که س نابیئت به موسیقاریکی گه وره. موسیقا لای ئه و تیزپامان بوو له نهیئنی دونیا، له نهیئنی مه خلوقاته کانی سروشت، له نهیئنی گه لاکان و ته لیسمی شه ونه کان.

له و پۆژه وه ی قوتابییه کانی له شار هینابوووه ده ری، دلنیا بوو فه سادی شاره کان به هره و توانایان ده کوژیت، دلنیا بوو له ناو گه رده لولول و باراندا نه بیئت نابن به موسیقار. موسیقا لای ئه و پامان بوو له مه زنی گه ردون، له تیکه لکردنی هه ناسه ی ئینسان به هه ناسه ی شته کانی تر. به لام له ولاتیکیدا سه رتاپای جه نگ بوو، به هه ر لایه کدا ده پۆیشتیت مه رگ چاوه پوانیده کردی، له زه مینیکیدا تاده هات ترسناکتر ده بوو، ئیسحاق بیچاره ده وه ستاو پاده ما، کیشه ی هه ره گه وره ی ئه وه بوو، نهیده توانی به ئاسانی قه بوولی ئه و پاستییه بکات که له ریگای موسیقاوه ناتوانیئت ترس و مه ترسی بسرپیتته وه، نهیده توانی باوه پ بهیئنیئت خراپه ی هه ندیک مرؤف ده توانیئت سروشتیش بگوپیتته سه ر مه دیدانیکی تاریک و پرسام. گه ر شاره کان به که لکی ژبانی موسیقار نه یه ت و سروشتیش به که لک نه یه ت، ئه ی موسیقاره کان بۆکوئی بچن؟ ئه و تا ده ی توانی سه رنجی شاگرده کانی بۆلای پوهه پوناکه کانی دونیا پاده کیشا، به لام له قوولایی پۆحیدا دهیزانی موسیقا ته نیا وه لامی بانگه وازی سروشت و جوانییه کانی نییه، به لکو وه لامی مه رگیشه.

ھەر پۇژىك لە نىوان بۆسەو پاىگاو بىنگەكانى سوپادا گىربان بخواردايە، مۇسقىقاكەيان پىدەبوو لە ترس و دوودلى. ھەندىجار چەند پۇژىك لە ناو بوكلە جەنگ و بۆردومانى فېرۆكە و تىكەلبوونى شەپكەراندا گىربانداخوارد، ھەندى پۇژ فلوتەكانيان دەشاردەو ھەو بەناو جەنگاوەران و تەرمى كوژداو ھەنالى برىندارە جىماوكاندا دەپۇشتەن، لەسەرە پىگاي خۇياندا بە شارى خاپوورو وىرانكراودا تىدەپەرىن، ھەندىجار پىيانداكەوتە ناو مەفرەزەى بچوكى ئەو پىشمەرگە غەمگىنانەى بە كۆمەلىك كۆلەپشتى زۆرەو، بە خۇيان و برىندارەكانيانەو بە ھەورازە سەختەكاندا سەردەكەوتەن. جارناجار كۆمەكى ئەوانيان لە ھەلگرتنى برىندارەكانياندا دەكرد، مۇسقىقاىان بۆ دەژەنن، بەلام ئاوازەكانيان لەو ئاوازەنەبوو ئارەزووى شەپكردن لە مۇژدا بەھىزىكات، زامدارەكان لە ھەر كەس پىتر خۇشيان لەو نەغمانەدەھات كە ھەك تۇفانىكى بەھىز بەرەو ژيان رايدەكەشانەو. جارىكان بە مۇسقىقا خويىنى بەرىوى برىندارىكان وەستان كە قولىپ قولىپ خويىن لە سىنەيەو دەھاتە دەرى. جارىكى دى لەيەكىك لە ئەشكەوتەكاندا كە دكتۇرىكى لاوازو چكۆلانە بە خۇى و چاويلكە و جامانەيكى چلكنەو دەبايە بىبەنج نەشتەركارى بۆ برىندارىك بكات كە گوللەيەك لە گەرويدا وەستاوو، ئەوان چەندەھا سەعات لە برى بەنج مۇسقىقاىان بۆ بىمارەكە لىدا، كە سىحرى مۇسقىقاكە زۆر لە زانى نەشتەرو زامەكانى ھىوردەكردەو. لە پىگاي خۇياندا شەوانىك ژيان پىروون لە پىگاي لەناكاو، لە زەمىنى بەئادەمىزاد نامۆ، گەيشتن بە دەرياچەى دىكە كە بەشىك بوون لە خاكىكى دىكە. زەوى لە لۆچە نەپىنبىەكانى خۇيدا گەلەك ئاوەدانى خەيالى نىشاندان كە دەرگاكانيان تەنيا بە مۇسقىقا دەكرابەو. شەوىكانى دواى ئەو ھەرى سى مۇسقىقارەكە لە قەياغىكى كۇندا لە زىبەكى گەورە پەرىنەو، ھىشتا دەنگى ئەو نەرمە شەپۆلانەى ئاو لەسەرياندا بوو، شتىك كۆتايىبەكى كوتوپرو سەبرى بۆ ئەو گەشتە دانا كە ھىچ يەك لەو مۇسقىقارانە نەياندەزانى چۆن كۆتايى پىبەيتن.

كتيپى دوهوم

(به حيكايه تي جه لاده تي كوئر)

لە يادچوونەوہی مۆسیقا

بەشی يەكەم

بەريکەوت لە زى پەرينەوہ، من بەئەسپایى گووتم با لە زى نەپەرينەوہ، من دلنیا نەبووم، چونکە من بۆنى بالندەم دەکرد، لە زمانیان تیدەگەيشتم، من بە ئیسحاقم گووت «ئەو بالندانەى دەترسن بۆ و بەرامەيەکی تریان ھەيە، دەنگيان جۆرە مۆسیقا يەکی تری تيايە، گوئيگرە تەيرەکانى ئەوبەر ئاو نا ئارام و شپرزەن، شتىكى نا ئاسايى دەبينن، گوئيگرە ئەوان بەو شپرزەيى و پەشۆکانە خەبەريک بە ئيمە دەدەن، لە شتىک ئاگادارماندەکەنەوہ» کە من وامدەگووت پۆليک لە بالدارە شپرزەکان لەوبەرى ئاووہ دەفەرين، بە جۆريک شپرزەبوون ھيچيان لە بالندەى شەويکى ئارام نەدەچوو. ئەو بە ئەسپايى گووتى «دەزانم» و ھيچى دیکەى نەگووت. بە ھىمنى سەيرى ئەوبەرى ئاوى دەکرد، بە ئەسپايى سەيرى شەوى دەکرد. من بە يەقيني مندا ليکەوہ کە گەلەک لە قسەکانى خۆى دلنيا يە تا ئەندازەى گريان، تا ئەندازەى ئەوہى گەرووى پرييت لە تۆفانى فرميسک، دەمگووت «من دەليتم با لە زى نەپەرينەوہ، با لە زى نەپەرينەوہ»، سەرھەنگ قاسم دەستى دەخستە سەر شانم و دەيگووت «دان بە خۆتدا بگرە». بەلام ريگاي دييمان لەبەردەمدا نەبوو، دەبايە لە زى بپەرينەوہ. ھەر سينکمان سى فلوتمان پى بوو، تەمىكى شەوانە کە تريفەيەکی وەک ئاگر پونا کيدە کردەوہ،

هه وایهک له گه‌ل سه‌رماو زوقمیشیدا هیتشتا له ئاگر ده‌چوو، به‌ری زینی گرتبوو. وهک یه‌کیک به‌پیتی خۆی به‌رهو مهرگی خۆی ب‌ه‌روت، یه‌که‌م که‌س پتمخسته سه‌ر قه‌یاغه‌که. بالنده‌کان شیت و شپ‌رزه به‌سه‌ر سه‌رماندا ده‌فرین و ده‌یانقیرانید، له‌و ده‌مه‌وه که له مال هاتبوو مه‌ده‌ری، له‌و کاته‌وه زۆر چه‌شنی مه‌ل و گه‌له‌ک جو‌ر فرنده‌ی عاجباتیم بینیبوو، به‌لام هه‌رگیز بالداره‌کان وه‌ها تو‌رپه‌و شپ‌رزه‌نه‌بوون. ئیسحاق وهک یه‌کیک له وه‌جداییت، شتیک ئیشراقتیکی ترسناک له رۆحیدا دروستبکات، روناکییه‌کی کوشنده پیشچاوی روناکه‌کرده‌وه. وهک ئه‌وه‌ی له‌م رینگیه زیاتر شوینی تر شکنه‌بات، خۆمان و قه‌یاغه‌که‌ی به‌رهو ئه‌وبه‌ر سه‌ولده‌دا، دلنیا‌بوو له‌وبه‌ر شتیک چاوه‌روانمانده‌کات، منیش دلنیا‌بووم، به‌لام سه‌ره‌نگ قاسم، وهک بیناک بیت به‌رابه‌ر هه‌موو شتیک، وهک ئازایه‌تییه‌کی کوشنده و له‌ نا‌کاو به‌رهو کاره‌ساتی به‌ریت، له‌ پیشی ئه‌و قه‌یاغه‌دا وه‌ستابوو، له‌و ساته‌دا شتیک تیا‌بوو که هه‌رگیز له‌ یادی نا‌که‌م، وه‌ستانی له‌ ناو قه‌یاغه‌که‌دا، یاریکردنی با به‌ قژی، جو‌ری گرتنی قلو‌ته‌که‌ی، ئه‌و ته‌نیا‌یه قووله‌ی له‌ چاویدا‌بوو، هه‌موو شتیک ئه‌و له‌و ساته‌دا سه‌یر و نامۆ هاته به‌رچاوی من. له‌و ساته‌دا هینده‌ی له‌ یه‌کیک ده‌چوو به‌ به‌له‌م ده‌یگوازنه‌وه بۆ مرڤ له‌ موسافیریکی ئاسایی نه‌ده‌چوو. هه‌ردوو‌کمان غه‌ریب بووین به‌ ئاو، به‌لئ له‌وساته‌دا هه‌موومان غه‌ریب بووین به‌ ئاو، خه‌یا‌لمان ته‌نیا لای ئه‌و گو‌مانه قووله‌بوو که له‌ دونیا هه‌مان بوو. ده‌بیت بلی‌م له‌و چه‌ند رۆژه‌دا بیته‌ندازه گو‌مانم له‌ غایه‌تی خۆمان په‌یدا‌کردبوو، سن مۆسیقار ده‌بایه‌ بگه‌رین و نه‌وه‌ستین تا شوینه‌کان رۆحمان و دل‌مان نه‌شیوین، ده‌بایه‌ له‌ هیچ جیگایه‌ک له‌نگه‌ر نه‌گرین. مۆسیقا بیه‌هۆشیده‌کردین و ئیمه‌ش دونیا‌مان بیه‌هۆشده‌کرد، مۆسیقا له‌وکاته‌وه بۆ من تا‌که زمانیکی ئینسان بوو له‌گه‌ل سه‌روشتدا، من له‌و گه‌شته‌دا تیگه‌یشتم هیچ هونه‌ریک مرۆف به‌ سه‌روشته‌وه گرینادا‌ته‌وه مۆسیقا نه‌بیت، من شه‌ویک به‌ ئیسحاقم گووت «ئیسحاق،

سه‌یرکه گول و دره‌خت و بالنده ناتوانن له شیعر تیگن، ناتوانن ته‌ماشای تابلویه‌ک بکن، ناتوانن کتیب بخویننه‌وه، به‌لام ئیمه له ناو جه‌رگه‌ی ئەم سروشته‌دا وه‌ستاوین و موسیقا تیکه‌لمانده‌کات، من ناپرسم ئایا منم له ناو ته‌بیعه‌تا ده‌تویمه‌وه یان ته‌بیعه‌ته له مندا ده‌تویته‌وه، به‌لام هه‌ستده‌که‌م گوئییه‌کی مه‌زن هه‌یه ده‌مانیستیت، من ئیستا له بیستنی گول و تیکه‌یشتنی ئاوی ئەم پیده‌شخانه ده‌ترسم، هه‌ندئ شه‌و تو ئاگات لی نییه که موسیقا لیده‌ده‌م ئەژنۆکانم ده‌له‌رزیت، چونکه ده‌زانم با و دره‌خت و ئەستیره‌گویم لیده‌گرن، له دلی خو‌مدا هاوارده‌که‌م «گر ئه‌وان حه‌ز له‌م موسیقایه نه‌که‌ن من ده‌مرم». من وام به‌ئیسحاق ده‌گوت، که دلنیا‌بوو مانه‌وه‌ی ئیمه له ناو سروشته‌دا، مانه‌وه‌مان به‌م گه‌رۆکیه‌ چ ترسناکه، به‌لام ئیمه له‌و موسافیرانه بووین هیند ده‌ستده‌که‌ن به‌سه‌فه‌ر چیدی ناتوانن بوه‌ستن. شاه، ئیوه‌ وا حیسابمان بۆ بکن که ئیمه له‌و ریوارانه‌ین که خو‌یان به‌ ئەنقه‌ست نایانه‌و‌یت بگه‌نه‌ دوا هه‌وار، چونکه دوا‌جار بیتامانج به‌ ناو دونیاو چیاو ده‌ربه‌ند و زه‌مینه‌ شاخستانه سه‌خته‌کاندا ده‌رۆیشتین و نه‌شمانه‌ویست بزانی‌ن بۆ کو‌ی ده‌چین. به‌ دریزایی ئه‌و ماوه‌یه‌ پینه‌که‌وت هه‌چ یه‌ک له‌ من یان سه‌ره‌نگ قاسم له‌ ئوستاده‌که‌مان بپرسین ئیمه به‌ره‌و کو‌ی ده‌پۆین. غایه‌تمان ئه‌وه‌بوو وامان لیبت بیئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ مه‌وداو پووبه‌ره‌کان بکه‌ین موسیقا بمانبات، رۆیشتن به‌شیک بوو له‌و بیه‌وشییه‌ی تووشی ده‌هاتین. خو‌شحال بووین به‌وه‌ی نازانین له‌ کویدا ده‌گیرسیننه‌وه، نازانین له‌ کو‌یوه‌ هاتووین و بۆ کو‌ی ده‌چین. خو‌ونکردن له‌ ناو سروشتیکی بیتا‌و و بیتا‌راسته‌دا به‌شیک بوو له‌ خو‌ونکردنمان له‌ موسیقا‌دا.

ئهو شه‌وه‌ی له‌ زێ په‌پینه‌وه، ئه‌و شه‌وه‌ له‌ هه‌رکات زیاتر پرسیار له‌ مانای ئەم گه‌شته له‌ مندا دروستبوو‌بوو، ئه‌وکات ئیسحاقیش ده‌یزانی که گه‌شتی ئیمه ناتوانیت گه‌شتیک بیت به‌ زه‌مینکی بیترسدا، ئه‌و دونیا سووتاه‌ی رۆژانه‌ پیا‌ده‌رۆیشتین، ئه‌و زه‌مینه‌ سووتاه‌وه‌ی ده‌مانینی، ئه‌و

بریندارانه‌ی هه‌لماندەگرتنه‌وه بوووبوون به به‌شیک له‌وه‌گه‌شته‌مان. ئیمه ده‌مانه‌ویست سووک و ئاسان به‌ناو ئه‌وه‌جەنگەدا برۆین، برۆین و نه‌هیلین کار له‌ مۆسیقاو ژیانمان بکات. ئیسحاق ده‌یزانی ناتوانین وابکه‌ین، ده‌یزانی به‌لام هه‌رکاتیک مۆسیقا مه‌ستیده‌دکرد، وا ره‌فتاری ده‌کرد که زه‌مین سه‌رتاپای به‌هه‌شتیکه ئیمه ده‌ییت بیکه‌ینه کانگای ئیلهام. به‌لام ئیسحاق پیاویکی گه‌مژه نه‌بوو، ئه‌وه‌تا سووتان و تاعوون و ده‌ردیشی ده‌کرد به‌ مۆسیقا، دیاره‌زه‌زیده‌کرد ئیمه‌ته‌نیا به‌ناو سه‌روشتیکی تازوه‌ئه‌فسانه‌ییدا سه‌فه‌ربکه‌ین، شویتمان ته‌نیا ناو دارو دره‌خت بیت، به‌لام سه‌روشت لای ئه‌وه‌شوینیکی گه‌وره‌تر بوو، جگه‌له‌ جوانی دیوی دیکه‌شی هه‌بوو، به‌ جوړیک ده‌توانم بلیم مردن له‌وه‌گه‌شته‌دا بۆئه‌وه‌به‌شیک بوو له‌ مۆسیقا، ئه‌وه‌مه‌خلوقیک بوو بئ هیچ ئامیتریک ده‌یتوانی ئاوازی ئه‌فسوناوی بژهنیت. ئه‌وه‌ده‌یتوانی نه‌هیلیت له‌زی به‌په‌رینه‌وه، به‌لام کاتیک هه‌ر سینکمان له‌ناو ته‌می ناگره‌نگی ئه‌وه‌شه‌وه‌دا سوار ئه‌وه‌قه‌یاغه‌بووین من تیکه‌یشتم ئیسحاق ئه‌وه‌ترسه‌ش وه‌ک مۆسیقا ته‌ماشاده‌کات. که سه‌راسیمه سه‌یریده‌کردین له‌ناوه‌وه‌را گومانی له‌وه‌نه‌بوو که مۆسیقا هه‌له‌هاتن نییه له‌چاره‌نوس، به‌لکو راوه‌ستانه به‌رابه‌ر چاره‌نوس. که له‌زی په‌رینه‌وه وه‌ک هه‌موو کاتیک دی به‌ره‌وه مۆسیقا ده‌په‌رینه‌وه، من به‌رله‌وه‌ی بگه‌ینه ئه‌وبه‌ر به‌سه‌ر ترسه‌کاندا سه‌رکه‌وتبووم، له‌وه‌ساته‌وه سه‌فه‌ری من به‌ناو کاره‌ساتدا بوو به‌سه‌فه‌ریش به‌ناو مۆسیقادا.

قه‌یاغه‌که ئیمه‌ی ده‌برد، ئاو له‌ره‌یه‌کی غه‌مگینی هه‌بوو، به‌لام بالنده‌کان توپه‌و بیزار ده‌یاننواند. له‌شوینیکدا بالنده‌یه‌ک وه‌ک بیه‌ویت بمخاته‌ناو ئاوه‌که‌وه‌خۆی کیتشا به‌سینه‌ما، من به‌ده‌نگی به‌رز گوتم «بالنده‌کان وازم لیبه‌ین، بالنده‌کان برۆن». زۆرمان نه‌مابوو بگه‌ینه ئه‌وبه‌ر ئاو، که‌له‌ک له‌په‌رخی زی نزیکبووین که من بق‌یه‌که‌م جار تارمایی شتیکم له‌ناو دره‌خته‌کاندا بین، پوناکی تریفه‌کان وه‌ها سه‌یر له‌سه‌ر پووی ئاوه‌که

په رچده بوونه وه، دونيايان چه شنيک روناکده کرده وه وهک ئه وهی ئاگریک له ناو درهخته کاندا بهر پاییت. من شته کانم روون و ئاشکرا ده بینی، هم موو شتیکم له و بهر زئی ده بینی، جولهی درهخته کان، جولهی هه ندی مه خلوقاتی گومان لیکراو، شنه ی با که ته می شهوی له گهل خویدا لولده دا. ئیمه هر سیکمان رۆژانیک به بی به له م به سه ر ئاوه کاندا رۆیشتبووین، ئه وکات که موسیقا ساف ده یکر دین به رۆح و جهسته مان حوکمی نه ده ما ده مانتوانی به سه ر ئاوه کاندا برۆین، به لام ئه و درهنگ شامه، ئه و سه ره تا تازه یه جهسته مان هیند سه نگین بوو، هه ستمده کرد قه یاغه که له قورسی ئیمه بن ئاو ده که ویت، ئه وهی سه یربوو ئه و سه نگینییه له ناکاوهی له ش بوو، وهک ئه وهی له ناکاوهی جهسته مان به هم موو جه به ره تر سناکه کانی خۆیه وه هاتیته وه. راسته، به لی راسته مرۆف ده توانیت ترسیش به موسیقاوه گریبدا، به لام من له و قه یاغه دا که خه ریکی دوورخسته وهی بالنده کان و تیرامان بووم هه ستم به قورسی خۆم ده کرد، سه یری جولهی ئه و مه خلوقاته گومان لیکراوانه م ده کردو له شم پتر قورس ده بوو، هینده مان نه ما بوو بگه ینه ئه و بهر زئی که تیگه یشتم ئه وان شه ی تانی گوئ ئاو و جنۆکه ی نیو په له چناران نین، به لکو سه ربازن. له چاوتر وکانیکدا له ته م و تومانی تیکه ل له جهنگی تاریکی و تریفه دا ته واو روخسارو شیوهی به کیکیانم بۆ جیاکرایه وه به خۆی و خوده و سه ره نیزه ی باریکی تفهنگه که یه وه که ته م و با پیکه وه سیته ره که یان ده شکانده وه و چین چین له هه وادا هه لیانده گرت و ده یانبرد. من ده م توانی بقیژنیم، ده م توانی بلیم براده ران له و بهر بۆسه یه کی سه ربازی هه یه، به لام نه مقیژاند، چونکه دلنیا بووم ئیسه حق ناگه رپته وه، ئه و له سه ره تا وه له یه ک جیگادا له ناو ئه و قه یاغه دا وه ستابوو، وهک ئه وهی بیزار بیته له و خۆپاراستنه دوورو دریزه ی خۆی و ئیمه، وهک ئه وهی چیتر به لایه وه گرنگ نه بیته چی چاوه ر و انمانده کات، وهک ئه وهی خۆدانه ده ست موسیقا و خۆدانه ده ست قه ده ری تیگه لاو کرد بیته،

ده‌پروانی و سه‌وله‌کانی له ئاو دهدا و وهک به‌رهو قیامهت بمانه‌په‌پینتیه‌وه له‌سه‌ریهک ئیقاع ده‌ییردین. چه‌ند مه‌تریک به‌ر له‌که‌نار یه‌که‌م ده‌سه‌ریژیان به‌سه‌ردا ته‌قاندین، ئیسحاق لیوزی‌پین له‌سه‌ر هه‌مان ئیقاعی خۆی به‌رده‌وامبوو، وهک ئه‌وه‌ی هه‌رسنیکمان بزانی‌ن به‌رهو کوئ ده‌پۆین و چی چاوه‌پروانمانده‌کات، ئه‌و ده‌سه‌ریژه‌ شه‌رزه‌ی نه‌کردین. سی مؤسیقاربووین له‌قه‌یاغیکدا به‌رهو دوژمن ده‌په‌رینه‌وه. که‌له‌وه‌به‌ر دابه‌زین، هاتوهاواری سه‌ربازه‌ عه‌ره‌به‌کان له‌به‌رده‌مماندابوو، ئه‌وان له‌ناو دارو ده‌وه‌نه‌کانی ده‌وری ئاوه‌که‌دا خۆیان چه‌شاردابوو، له‌وساته‌دا که‌ ده‌بایه‌ ئیمه‌ له‌وان به‌ترسین، پیده‌چوو ئه‌وان له‌ ئیمه‌ به‌ترسن. ئیمه‌ دابه‌زین قه‌یاغه‌که‌مان له‌وه‌به‌رئاو بۆ ساحیتی به‌سته‌وه، دابه‌زین و به‌فلووته‌کانمانه‌وه به‌رهو پرویان پۆیشترین، ئه‌وان هه‌ندێ ده‌سه‌ریژی دیکه‌یان به‌سه‌ردا ته‌قاندین، دواچار ئیمه‌ له‌ فاسیله‌یه‌که‌دا به‌راهه‌ریان وه‌ستاین، نه‌مانده‌توانی به‌پۆین. له‌وه‌وه‌به‌ر ریکه‌وتی کردبوو که‌ به‌ ده‌م مؤسیقاوه‌ به‌ناو کومه‌له‌ خه‌لکدا گوزه‌رمانکردوه‌و نه‌یانبینیوین، به‌لام ئه‌وان له‌ ناو داره‌کاندا ئیمه‌یان ده‌بینی، ئیستییک له‌ویادا وه‌ستاین تا یه‌کیکیان به‌ کوردیه‌کی خراپ گووتی «کاکات، وه‌رن پینش». دوا‌ی ئه‌وه‌ هه‌رچییه‌کیان گووت به‌ عه‌ره‌بی بوو. من بۆئه‌وه‌ی له‌زه‌تی گیرانه‌وه‌و تینگه‌یشتن له‌ ئیوه‌ تیکنه‌ده‌م، هه‌موو عه‌ره‌بیه‌کانی ئه‌وانتان بۆده‌که‌مه‌وه‌ کوردی، دیاره‌ ده‌بیت لیم تینگه‌ن، من به‌دریژی ئیمه‌ کتیبه‌ هه‌موو ئه‌و دیالۆگ و قسانه‌ی به‌ عه‌ره‌بی ده‌کرین بۆتان ده‌که‌مه‌وه‌ کوردی، نا له‌ به‌رئه‌وه‌ی که‌ کوردی به‌ زمانیکی باشتر ده‌زانم، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی عه‌ره‌بی له‌ یاده‌وه‌ری مندا زمانی جه‌لاده‌کانه، له‌ یاده‌وری مندا وه‌ک زمانیکی ترسناک وه‌هایه‌ که‌ ئه‌وانه‌ قسه‌ی پیده‌که‌ن که‌ ده‌ستیان به‌ خوینی ئیمه‌ سووربووه. یه‌که‌مجار مندا‌ترین و چکۆلانه‌ترین سه‌ربازی خۆیان نارد، سوپا ترسنۆکترین ده‌زگای سه‌رزهمینه، له‌ویادا هه‌میشه‌ بچوک و بنده‌سته‌کان سه‌ره‌تا تیا‌ده‌چن. سه‌ربازیکی چکۆلانه‌بوو که‌ هه‌موو

گیانی دہلہ رزی، دواى ئه وهى ئیمه‌ی پشکنی به ترسه وه هاوارى له ئه فسه ره که کرد «هیچیان پی نییه». له دوامانه وه به چه که که ی ئیمه‌ی به ره وه پیش باژوودا، هه رسیتمان وه که له ته م هه لکشابین هه لمیکی ره شمان لینه له دستا، هیدی هیدی له ناو ده وه ن و سه وزاییه وه سه رسه کروتی ئه وانى دیش ده رکه وت، کومه لیک مه خلوقاتى تاریک تریفه روخساریانى پروناکده کرده وه، پنده چوو له نزیک بیرئیکى نه وته وه کاریان کردییت، روخساریان شتیکی وه که زه یتى له سه ربوو وایده کرد هه موویان له ژیر مانگدا بدره وشینه وه. ئه فسه ره که یان یه کیکی بالا به رزبوو، سیمایه کی ترسناکی هه بوو، سمیله فاشستییه دریزه که ی روخساریکی دابووین جیاواز له روخساری سه ربازه کان. ئه وه یه که م که س بوو هاوارمان به سه ردابکات، قیپانی «زووکه ن، وه رنه پیش، وه رنه پیش». به جوړیک ده یقیراند له گه ل ئارامى ئه وه زئ مه زنه دا نه ده گونجا، شتیک له ده نگیدا بوو نه ده بوو به موسیقا، شتیک دژى موسیقا بوو. من تا سه عاتیکیش له وه باوه رها نه بووم که گیرام، شته کان وه که خویکی پر ته م ده هاتنه به رچاوم، خویک ده موست لئی به ئاگابیم، به لام تائه به د به ئاگانه هاتم. که گه یشتینه به رده م ئه فسه ره که یه که م شت پرسىاری له فلووته کانمان کرد، ئیسحاق که له هه موومان زیاتر عه ره بی ده زانی پیئگوت «ئیمه سئ فلووتزه نی گه رۆکین، ئازادانه به زه ویدا ده گه پئین، نه هاوده می که سین و نه دوژمنی که س، وه که چون ته یر ئازاد به سروشتدا ده فریت، ئیمه ش ئازاد به سه ر زه ویدا ده رۆین و ناشزانین بۆ کوئ ده چین». زه حمه تبوو بۆ ئه فسه ریک له وه ولامه تییگات، ئه وه کاری ئه وه بوو که س به ئازادى له وسه ر زه ویمه نه گه ریت. من له وه باوه رهدام گه ر بمانگووتبایه ئیمه سئ راوکه رین، سئ جه له بچین، سئ دانه ویله کرین نه ده گیرایین. به لام هه رگیز به بیرى ئیسحاقدا نه ده هات له به رده می ئیمه دا درۆبکات. سئ موسیقار له ناو ئه وه خاکی خوین و خه رابه دا چ کاره بوون؟ کابرا چلۆن ده بایه بروابکات؟ ئه وه جگه له شه رى

کوشنده هیچی دی نه‌دیو، ئیستا نه‌ده‌کرا باوهر به‌وه به‌ئیت که له‌و دوک‌لی جه‌نگه‌دا سنی که‌س هه‌ن به‌ سنی فلووت‌وه له‌ ئاو دینه‌ده‌ری و ده‌یانه‌ویت بیغایه‌ت به‌ ناو شه‌رو ئاشتی، ئاوه‌دانی و خه‌رابدا برۆن. قسه‌کانمان مایه‌ی پیکه‌نین بوو بوئه‌و. ئه‌فسه‌ره‌که‌ چه‌ند جارێک قسه‌کانی به‌ ئیسحاق دووباره‌کرده‌وه، هه‌موو جارێکیش ئه‌و پیکه‌نینه‌ فاشستیانه‌ی خۆی پیده‌که‌نی، پیکه‌نینیک وه‌ک ئه‌وه‌بوو دره‌خته‌کانیش له‌گه‌لیدا پیکه‌نن. نزیکه‌ی پازده‌ سه‌ربازبوون، هه‌ر پازده‌یان له‌یه‌کده‌چوون، به‌لکو ده‌توانم بلێم ته‌واو وه‌کو یه‌ک بوون، هه‌موو یه‌ک قه‌واره‌بوون، هه‌موو یه‌ک شیوه‌ی سه‌یرکردن و ره‌فتاریان هه‌بوو، هه‌ر پازده‌یان به‌یه‌که‌وه‌ ده‌جولانه‌وه، به‌یه‌که‌وه‌ هه‌لده‌ستان و داده‌نیستن، هه‌موویان هه‌مان جوهره‌ جلی به‌له‌کیان له‌به‌ردابوو، به‌یه‌ک شیوه‌ قه‌یتانی پیلاره‌کانیان گریدابوو. که‌ دلنیا‌بوون ئیمه‌ له‌ سنی که‌سی بیچه‌ک زیاتر هیچی تر نین ترسیان نه‌ما. وه‌ک هه‌موو ترستۆکه‌کان له‌دوای نه‌مانی ترس که‌له‌ک ئازابوون. دوای سه‌عاتیک پرسپاری سه‌یر سه‌یر که‌ ئیمه‌ نه‌مانده‌توانی وه‌لامی هیچیان بده‌ینه‌وه، ئه‌و ناله‌ ترسناکه‌ هات، ناله‌ی خومپاره‌یه‌کی نزیک که‌ هات و هاواری سه‌ربازه‌کانی به‌ دوا‌دا به‌رزبووه‌وه. ته‌نیا هاوه‌نیکه‌ی چکولانه‌ نه‌بوو به‌ته‌قیت و ته‌واو، به‌لکو جوهره‌ داگرته‌وه‌یه‌کی ترسناک بوو بو هه‌موو ئه‌و بیته‌شو که‌ناره‌ که‌ سه‌ربازه‌کان تیا مۆلگه‌یان کردبوو. تا ئه‌وکاته‌ی هاوه‌ن باران ده‌ستی پینه‌کردبوو که‌میک ئاسایی و به‌ حورمه‌ت بوون له‌گه‌لمان، له‌ساتی ئاهه‌نگه‌ قرمزیه‌که‌شدا، له‌په‌رپوو له‌ جینگای خۆیان به‌زه‌ویدا نووسابوون و هاواری خوداو دایکیان ده‌کرد. ئیمه‌ هه‌ر سه‌یکمان نه‌ترساین، ئیسحاق که‌ له‌ته‌نیه‌تی منه‌وه‌ دانیشتبوو، گووتی «مه‌ترسن، به‌لکو به‌ وردی گوئیگرن، شه‌ر ئاسه‌واریکه‌ گه‌وره‌ له‌سه‌ر خه‌یال جیده‌هیلیت، ئه‌وانه‌ی جارێک جه‌نگ ده‌بینن دواتر مۆسیقاکه‌یان پرده‌بیت له‌ ئیقاعاتی به‌هێژ. میلۆدیه‌کانی شه‌ر، گیان هه‌ژینترن له‌ میلۆدی ئه‌و ده‌رویشانه‌ی ته‌نیا له‌ دارستانه‌ سه‌وزه‌کاندا

ده‌گه‌پرین». ئه‌و وای ده‌گوت و خومپاره‌یه‌ک له نزیکمانه‌وه ناله‌یده‌کرد، زیخ و چه‌وی که‌نار ده‌یدا به‌گیانماندا. یه‌کی‌ک له‌سه‌ربازه‌کان هاواریده‌کرد «ئهم کورپی قه‌جبانه، ره‌سه‌دی هاوه‌نی دوژمنن». من تا ئه‌وکاته نه‌مه‌دزانی ره‌سه‌د چیبیه‌و هاوه‌ن چیبیه‌ دواتر گیزانه‌وه‌ی سه‌ربوردی ئه‌و شه‌وه، بوو به‌یه‌کی‌ک له‌حیکایه‌ته‌کانی ژیانم، من له‌یادم نییه‌ چه‌ند جار له‌ژیانمدا چیرۆکی ئه‌وشه‌وه‌م گیزاوه‌ته‌وه، به‌لام پیموایه‌ بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌م گیزاوه‌ته‌وه که‌ دوستی نزیکم بوون. که‌ هاوه‌نه‌کان بیده‌نگبون بۆ ماوه‌یه‌ک هیچ شتی‌ک له‌ شوینی خۆی نه‌ده‌جولایه‌وه، تا چاره‌کی‌ک خامۆشییه‌کی کوشنده‌ بآلی به‌سه‌ر زێ و زه‌میندا ده‌گرت. خامۆشییه‌کی قورس، بیده‌نگییه‌ک که‌ پیش‌ساته‌ سه‌خته‌کان ده‌که‌ویت، تا کات زیاتر ده‌رۆیشت سه‌ربازه‌کان پتر له‌ په‌ناگا‌کانی خۆیاندا ده‌جولان و سه‌ریانده‌هینایه‌ ده‌ری. شتی‌کی به‌د له‌ خه‌یالیاندا وایده‌کرد ئیمه‌ به‌ گونا‌ه‌بار بزانه‌ن، یه‌که‌مجار ئه‌فسه‌ره‌که‌ هاته‌ به‌رده‌ممان و گووتی «سێ کوردی حیز... سێ کوردی دایک حیز». یه‌که‌م شه‌قی توندی له‌ ورگی سه‌ره‌نگ قاسم هه‌لدا، که‌ نالانی و به‌لادا که‌وت. دواتر دوو سه‌ربازی دیکه‌یان به‌ خۆیان و خوده‌ تو‌زاوییه‌کانیان‌ه‌وه‌ هاتن بۆ کۆمه‌ک، دواتر هه‌ندیکی دیکه‌یان وه‌ک ئه‌وه‌ی شادییه‌کی مه‌زن له‌ ئازاری ئیمه‌دا ببینن له‌ده‌ورمان کۆبوونه‌وه، دواجاریش هه‌ر پا‌زده سه‌ربازه‌که‌ لێیاندا‌ین. من یه‌که‌مجار خۆینی لووتم پ‌ژا، یه‌کی‌کیان به‌ بنی پۆستاله‌که‌ی دای به‌ ده‌موچاومدا، هه‌موومان خۆیناوی بووین، هینده‌ی برینی یه‌کترمان ده‌بینی خۆمانمان نه‌ده‌بینی، ئیسحاق له‌ کاتی ئه‌و ئازاره‌دا و دواتریش وه‌ک یه‌کی‌ک ئازاره‌کان وه‌جدیکی تیا دووستبکه‌ن، وه‌ک ده‌رویشیک له‌ساتی مردندا سه‌یری ئاویکی بینکه‌نار بکات، ئاوه‌ها بیده‌نگ سه‌یری ئه‌ستیره‌ی ده‌کرد، سه‌یری غوباری زێپینی سه‌ر زێ که‌ به‌ره‌و ئیمه‌ ده‌هات، سه‌یری ئه‌و بالندانه‌ی له‌سه‌ر سه‌رمان هه‌راوزه‌نایه‌کی سامناکیان دروستده‌کرد. ئه‌وان له‌ ئیمه‌یان ده‌دا و ئیسحاق به‌ هینمی

دەيگوت «بۇئەۋەى ئەم ساتە بگەينە مۇسقىقا دەبىت زۇر بىر لە جەستەمان نەكەينەۋە» وايدەگوت و ئەوان شتىكىيان دەكىشا بە دەمىدا، ئەو بەردەوام دەيگوت «كە لىتانەدەن ئىۋە لە خەيالى خۇتاندا مۇسقىقا بۇزەنن، ئاگاتان لە نوقمبوونى خۇتان بىت لە بەحرىكدا ھەمووى ئاۋازبىت، مۇسقىقا ۋادەكات لەشمان بەرگەى دەردى زۇرتەر بگرىت». وايدەگوت و شتى دىكەيان دەكىشا بەزارىدا، من لە ژىرەۋە تەماشاي ئەو خويئەم دەکرد كە لە لىۋى زىپىنى ئەو دەھاتە خوارى، لەو ساتەدا خەيالم لاي ھەموو ئەو مۇسقىقا بۇاۋەبوو كە دەشنىت لە خويئى ئىسحاقدا بىت.

بالئەدەكان ھەمىشە لەۋى بوون، كە شتەكان تۇزىك ھىۋرۋوبونەۋە، ھەر سىكىمان ۋەك سى سەگى زامدار لەسەر زەۋى بەدەستى بەستراۋە ۋە ۋەتۋوبىن. لە ساتىكدا ۋا تىگەشىتم دەيانەۋىت ھەر سىكىمان بكوژن. چەند جارىك چاۋيان بەستىنەۋە ھەلىانستانىن، كەچى ھەمىشە پاش تۇزىك چاۋيان دەكردنەۋە ۋاىان دەنىشاندىنەۋە، پىدەچۋو ئەو شەۋە كۇتايى نەيەت. نىۋەشەۋ لە جىگايەكى نىكەۋە جەنگىكى قورس دەستى پىكرد، بۇنى سووتانى زەۋى، گېرى ئاگرگرتى ھەزاران درەخت لە پشت بەرزايىەكى نىكەۋە زەمىنى بۇشكردبوۋەۋە. ھەر سىكىمان لەو گەشتەدا بەناۋ گەلەك دارستان و گوندى سووتاۋدا بۇشستبوۋىن، بەلام ئاگرى ئەو شەۋە سەرنجى ئىمەى بۇ بۇشنايىەكى غەمگىن پادەكىشا كە لەكاتى مەستىدا بە مۇسقىقا نەماندەبىنى، ھەندىك لەسەربازەكان ۋەك ئىمە بىچارە لە دوورەۋە سەيرى ئاگرەكەيان دەكردو سەرسامبوون، بەكىكىيان بە ترسەۋە دەبىرسى «كى دەچىتە پىشى و كى پاشەكشى دەكات؟». سەربازىكى دى دەيگوت «ئەبو شەباب، سوپا ھىزىكى تايىەتى ھەيە، كە غەمىد كەمال تەھا دەبىيات بەرپۋە، ئىشيان سووتاندى دارستانەكانە بە جۇرىكى ئەندازەبى، بە جۇرىكى تەۋا ئەندازەبى». ھەر ئەو سەربازە ئەۋانى دلنئادەكردەۋە كە دوژمن دوورە، بەلكو ئەۋە ھىزەكانى دەۋلەتن بە بۇمبى فسفۇرى نزارو

بیشه‌کان بۆ په‌لاماری به‌یانی ده‌سووتینن. دوو سه‌عات به‌وجۆره بوو، دوو سه‌عات هه‌مووان سه‌یری ئه‌و دره‌وشانه‌وه سه‌یره‌یان ده‌کرد که له دووره‌وه له بریسکه‌ی چاوی هه‌زاران پشیله ده‌چوو له‌سه‌ر دره‌خته‌کانه‌وه ته‌ماشامانیکه‌ن.

شه‌ویک بوو، وه‌ک ڕینگایه‌کی دوور به‌ره‌و جینگایه‌کی بیتاوانیشان، بالنده‌کان هه‌میشه به‌سه‌رمانه‌وه بوون. من سات دوا‌ی سات لاوازتر ده‌بووم، فلووته‌که‌م له به‌ر پشتینه‌که‌مدابوو، ئاره‌زوی ئه‌وه‌م هه‌بوو، ئه‌و لاوازی و ترسه‌ی خۆم بکه‌مه ئاوان، به‌لام نه‌مه‌ده‌توانی ده‌ست بۆ مؤسیقاکه‌م به‌رم، به‌ ئارامی سه‌رم ده‌خسته سه‌ر له‌که‌و ته‌ماشای ئیسحاقم ده‌کرد، که جارچار وه‌ک له‌گه‌ل بالنده‌کاندا قسه‌بکات، سه‌یری ئاسمانی ده‌کردو ده‌می ده‌جولاند. هه‌ستمده‌کرد سه‌ره‌نگ قاسم له‌ به‌ر ئازاریکی گه‌وره له‌ جه‌سته‌یدا به‌ بیده‌نگ ده‌گری. هه‌ندیک له‌ سه‌رپازه‌کان که به‌لاماندا ره‌تده‌بوون به‌ پۆستاله‌کانیان ده‌یاندا به‌سه‌رمانداو ده‌یانگووت «کاکات، هه‌موویان کورپی قه‌حبه‌ن، وه‌لاهی هه‌موویان خوشک حیزن. شه‌ریفیان تیا نییه». هه‌ندیکیان ده‌هاتنه به‌رده‌می ئیمه و زنجیری پانتۆله‌کانیان ده‌کرده‌وه‌و میزبانده‌کرده به‌رده‌ممان، به‌کیکیان نیتاقه‌که‌ی کرده‌وه‌و پانتۆله‌که‌ی دامالی و به‌رابه‌رمان دانیشته و پیساییه‌کی گه‌وره‌ی کرد، که پیسترین بۆنی هه‌بوو تا ئه‌وکات بۆنمکردیته، پیساییه‌ک ته‌شتیکی گه‌وره‌ی جلشنتی پرده‌کرد. ره‌نگیکی سه‌وزی کالی هه‌بوو که زولمه‌ت و تاریکی نه‌یانده‌توانی تۆخییکه‌نه‌وه، ده‌موچاوی له‌ به‌ر تیشکی دارستانه سووتاوه‌کاندا دیاربوو که هه‌نجه‌تی له‌ پاشه‌لی خۆی ده‌کرد، ته‌واو له‌وانی دی ده‌چوو، هه‌نده هه‌بوو گوئییه‌کی بیته‌ندازه درێژتربوو له‌وی دیکه‌یان، که ته‌واو بوو ئاسووده پانتۆله‌که‌ی هه‌لبه‌ری و گووتی «گه‌ر غه‌له‌تبه‌کن سه‌رتان ده‌خه‌مه ئه‌و گووه‌وه». ئیسحاق وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌گه‌لاماندا نه‌بیته، به‌رده‌وام سه‌یری بالنده‌کانی ده‌کردو به‌ ئماژه‌وه هه‌یمایه‌کی ئالۆز له‌ نیگایدا قسه‌ی

له‌گه‌لدا ده‌کردن. به‌لام سه‌ره‌هنگ قاسم سه‌ری ده‌خسته ناو له‌که‌وه و ده‌یگوت «وهک مه‌له‌کردن له تیشکدا، وهک مه‌له‌کردن له پوناکیدا». نهمده‌زانی مه‌به‌ستی چیه، به‌لام هه‌ستمکرد هه‌ردووکیان ده‌توانن له شوینی تربن، هه‌ستمکرد له‌گه‌ل سه‌ختی ئه‌و ساته‌دا ئه‌وان ده‌توانن رۆحیان و جه‌سته‌یان له یه‌کدی جودا بکه‌نه‌وه، وابکه‌ن له‌و شوینه‌دا که ئازارو عه‌زاب هه‌یه گیانیان له جیگایه‌کی دیکه‌بیت، ئه‌و حه‌قیقه‌ته هینده‌ی دیکه شه‌وی منی ده‌شواند. وهک ئه‌وه‌ی من سوودم له‌و ماوه دریزه‌ی موسیقا نه‌بینیبت، وهک ئه‌وه‌ی من تاکه که‌سیک بم له نیوانیاندا که ناتوانیت رۆح و جه‌سته‌ی له‌یه‌ک جیابکاته‌وه. من شتیک وایده‌کرد نه‌توانم ئه‌و سه‌ربازانه فه‌رامۆش‌بکه‌م، نه‌توانم ده‌نگی ئه‌و خومپاره سامناکانه له سه‌رمدا هیتوریکه‌مه‌وه، نه‌توانم بۆنی ئه‌و پیساییه سه‌وزه که له‌به‌رده‌مماندا هالای لیه‌له‌ده‌ستا فه‌رامۆش‌بکه‌م، من به‌رده‌وام سه‌یری ئه‌و گووم ده‌کرد له پیتشه‌مدا، به‌لام سه‌ره‌هنگ قاسم وهک گه‌راییته‌وه بۆ ده‌ریای رۆح، بۆ جیگایه‌ک له‌ده‌ره‌وه‌ی ئیره و ئیستا له ئیشراقیکه‌وه که به ئازاره‌کانی جه‌سته‌ی تیکه‌ل ده‌بوو ده‌یگوت «ئاخ ئه‌ی سپیتی، ئاخ ئه‌ی رۆشنایی».

ده‌مه‌وبه‌یان ئه‌فسه‌ره‌که له ده‌زگایه‌کی کوله‌پشته‌وه به سه‌رۆکه‌کانی ده‌گوت «سی گیره‌شوینمان گرتووه، له جلی سی موسیقاردا خویان گۆرپوه». به‌ر له‌وه‌ی خۆره‌لیبت له ریگایه‌کی دووره‌وه زیلیکی داخراوی گه‌وره ده‌هات که کۆمه‌لێک پله‌داری گوردانی ریکخستن و راگرتنی سه‌ربازی تیاوو، چاوی هه‌ر سیکمانیان ده‌به‌سته‌وه و سوار ئه‌و زیله‌یان کردین که ئیمه‌ی برد بۆ جه‌ه‌نم.

ئه‌و زیله وهک گیانه‌وه‌ریکی ترسناک بینیشوو به ریگایه‌کی دریزدا ده‌رۆی، ئیمه له‌و دیو ده‌رگا ئاسنینه‌که‌یه‌وه، وهک رۆحه‌به‌ری قوتو له ناو چه‌نده‌ها ده‌به‌ی بانزین و جلیکانه‌ی گه‌وره‌دا، له نیوان قوتووی گریس و

ویلی ژه‌نگاوی و پارچه گوینی در اودا ده‌که‌وتین، ئه‌وه دوا‌ه‌مین سا‌ته‌کانی پینکه‌وه‌بوونمان بوو، به‌رله‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌مان دووباره بو حیکایه‌تی تایبه‌تی خو‌ی جیابیتته‌وه. ئیسحاق وه‌ک له چاره‌نوسمان دلنیا‌یتت، له ناو زیله‌که‌دا ئه‌و پلانه سه‌یره‌ی بو داناین که دوا‌ی ئازادی چون یه‌کدی بدؤزینه‌وه، ئیسحاق ناو‌نیشانی گورستانیکی داینی، له و گورستانه‌شدا ناو‌نیشانی گوری شاعیریکی نه‌ناسراو، که دوو کیلی هه‌یه یه‌کیکیان ره‌ش و یه‌کیکیان سه‌ی، شاعیریکی هه‌موو ژیا‌نی به نه‌ینی شی‌عری هونیه‌ته‌وه، دؤستیکی نه‌ینی و نه‌ناسی ئیسحاق که پنده‌چیت سه‌رده‌مانیک له نیوان فلووتی ئه‌وو شی‌عری ئه‌مدا شتیکی نادیار هه‌بوو‌یتت. گووتی «بو‌ئه‌وه‌ی یه‌کتر بدؤزینه‌وه، هه‌رکه‌سیکمان زووتر له‌وانی دی به‌ربوو، ناو‌نیشانی خو‌ی له‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌ک هه‌لکولیت و له ته‌نیشت کیلی سه‌پیه‌وه بین‌ژیت». لای ئیسحاق دونیا له‌وه‌گه‌وره‌تر بوو بتوانین به ئاسانی یه‌کتر بدؤزینه‌وه. ئه‌وه‌ی له‌و چند سه‌عاته‌دا ئیسحاقی سه‌رقال ده‌کرد چونیتی یه‌کگرتنه‌وه‌مان بوو. جگه له‌و پلانه، کۆمه‌لنک پلانی دیکه‌شی بو داناین، ناوی هه‌ندیک چیاو ئه‌شکه‌وتی پینگووتین که ده‌شیت ئه‌و وه‌ک قه‌له‌نده‌ریک روویان تییکات، ناوی هه‌ندیک جه‌له‌بچی سه‌ر مه‌رزی داینی که ده‌شیت له کاتی نه‌بوونی شوین و مه‌ئوادا روویان تییکه‌ین، ناوی خه‌یاتیکی داینی له ژیرزه‌مینی کوچه‌یه‌کی ناسراودا که گه‌ر ناوی ئیسحاقمان چپاند به گویندا ده‌رگای مالی خویمان بۆده‌خاته سه‌ر پشت. دوا‌جار سه‌یری منی کرد و گووتی: گه‌ر له‌ویش یه‌کدیمان نه‌بینیه‌وه، سویند بیت جه‌لادت له شاریکی تردا یه‌کتر ده‌بینینه‌وه، سویند بیت یه‌کتر ده‌بینینه‌وه. ئه‌و چند سه‌عاته ئیسحاق باسی مؤسیقای نه‌کرد، باسی رۆحی نه‌کرد، به‌لکو بووه‌وه به‌و پیاوه دونیا‌ناسه‌ی که له هه‌موو جیگایه‌کدا ده‌ستیکی هه‌یه، ئه‌و چند سه‌عاته ئیسحاق تیا گۆرا، نیشانه‌و سه‌ره‌تایه‌کی ترسناک بوو بو من. من له‌و سا‌ته‌وه بۆنی ژیا‌نیکی ترم ده‌کرد، بۆنی دووریه‌کی ناکو‌تاو کوشنده‌م ده‌کرد، هه‌ستم به

پەشەبايەکی زەرد دەکرد لە پېشچاوم دیت و دەچیت، هەندیک لە ماسییه خورافیانەم بینی، کە دواتر بەراستی لە هەوای شاریکی دوردا بینیمن مەلەیانده‌کرد. دوو ئەسپی سپیم لە تاریکیدا دەبینی، دوو ئەسپی سپی کە پۆزگاریکی تر، لە تەپوتۆزی جەنگیکی دیکەدا هاتتەوہ ریگام.

بەشی دووہم

ئێستا دەبیت لە جیگایەکی ترەوہ دەست پێیکەم، زۆر دور لەو سەرەتایە یەکەمجار. دەبیت لە ئەقیب سامیری بابلییەوہ دەست پێیکەم. ئەو پیاوہی چەند سالیکی دواتر من بە دیلی بەرەو شارەکەیی خۆم، شاری ئومیدە بەباچووہکان خستەم پێش خۆم. ئێستا نازانم چۆن سەیرییکەم، دواي ئەو هەموو سالە گەر لێم بپرسی ئەو ئەفسەرە غەمگینەیی لە زۆر لە سەفەرەکاندا، لە پۆزە تەماویی و تاریکەکاندا، لە ژووریکی قاتی شەشی ئوتیلینکی سووتاو، وەک تارماییەکی بیدەنگ لەگەلتدا بوو چ جۆرە پیاویک بوو؟ نازانم چیت وەلامبەدەمەوہ. بەراستی نازانم... من لەیەک شت دانیام، لەیەک شت ئەویش ئەوہیە کە ئەو هەمیشە ئەفسەر بوو، هەتا لە یاخیبوونیشیدا شتیکی لە سروشت و تیزوانین و پەفتاری ئەفسەرەکانی تیدا بوو. ئەو پیاوہی دەیگووت بەردەوام کۆمەلێک ئەسپ لە خەیاڵیدا غار دەدەن. ئەو ئەسپە سەپرو سپی و تەنھایانەیی من لە چاوانیدا دەمبینی، چونکە تەنیا من بۆم هەبوو تەماشای چاوانی بکەم و لە رۆحی بڕوانم. ئەو دەیزانی چاوی هێچ نییە جگە لەدەرەزەییەکی بچوک و نەینی و باریک بۆ ناو رۆح، دەرگایەکی وەک ئەوہی لە پستی سەردایینکی چکولانەدا بیت، بەلام دەرگایەکی لەویوہ دواي سەرکەوتن و دابەزینینکی زۆر، دواي تەیکردنی چەندین رېواق و ریگای باریک ئەوسا دەگەینە حەوشینکی سەپرو پەر ئازاوە کە ناوی رۆحە.

بهلام مهرج نبيه هموو چاويک دهرواجه بيئت بؤ ناو رۆح، ئيمه ي مرؤف هميشه ئه و دهرگا چکولانه يه به جۆريک کلبلده دهين کهس نه توانيئت به تهماشاکردني نيگاکانمان زهفر به نهينييه قووله کانمان بهريئت... نهيني؟ بهلام کي دهليئت رۆحي ئيمه هيچ نهينييه کي تيدايه؟ کي دهليئت رۆحي ئيمه جگه له پاشماوه و پاشهرۆي ژيانمان هيچي تری تيدايه؟. ههله ي ههره گهره ي مرؤف ئه و به که پيئوايه شتيکی گرنکی له ويدا هه لگرتوه، پيئوايه خه زنه يه ک له نهيني هه يه و ئه و نهينيانه ش له گه نجينه يه کي تاريکدان له بني سهرداييکی دووردا که نايبت کهس دهستی بيگاتي. بهلام ساميري بابلي وه ها نه بوو، ئه و رۆژيک رۆحي خۆي نيشاندام، رۆژيک وه ک به ره و گه شتيکی سيجراويم بهريئت، مني به ره و ناو رۆحي خۆي برد. بهلام ئيستا کاتي ئه وه نيه باس له و گه شته سهيره ي خۆم بگه م، ئه وه جيده هيئم بؤ کاتي خۆي، بؤ ساتن ئيه وش له سه ر حياکيه ته که ي ئيمه شتيک ده زانن. بهلام واتيمه گه ن ئه وه ي به رۆحي يه کيکی تردا سه فهر يکرد ده توانيئت هموو شتيک له سه ر ئه و بزانيئت، رۆح شتيکی سهيره که گه لي جاري تر من له دهفته ره گاني خۆمدا باسيده که م، من له هه ر کونييه ک بگيرسيمه وه، ئه و پرسيا ره سهيره ده که م «رۆح چيه يه؟» به هه ر که سيک بگه م ليئده پرسم رۆح چيه يه؟ من ئه و پرسيا ره م له هموو کهس و شتيکی دونيا کردوه، له و درهخته ته نها و غه مگينه وه بيگره، تا ده گاته ئه و بالداره ته نها و ترساوانه ي که ده مه و ئيواران به خيرا ييه کي نائاسايي به ره و جيگايه کي ناديار ده فرن، له و په ريه يه غه مگينه م پرسيوه که ژيان ي داليا سيرا جه دينيان گه مارؤدابوو، له و په پوله هيمنانه ي ئيواران به به رده م بالکونه فينکه که ماندا له تياتري «په رته قالي سپي» ده فرين. له و ريگا دوورو دريژانه م پرسيوه که به ره و قيامه ت ده مي ري و ده گه رامه وه، له و به له مانه ي له ناويدا نامه کاني ئه و ديو دونيام ده هينا يه وه، له و ئه سپه وي لانه ي له قه راغ جاده خه يالييه کاندا به زينکراوي وه ک ئه وه ي خودا بؤ مني به ستيبته وه ده وه ستان. پرسيا ريک

هیچ شتیک، هیچ گولیک و هیچ بایک و هیچ ئاویتک وهلامی نه داومه ته وه، پرسیاریک هه تا کچیکی خوینده واری وهک دالیا سیراجه دینیش نهیتوانی وه لاممبداته وه. سامیری بابلی ته نیا که سیک بوو منی به ره و ناو پوچی خوی برد، له گهل نه وه شدا ئیستا نازانم چون باسییکم، ئایا ئه و باش بوو یان خراپ؟.

دالیا سیراجه دین هه موو شتیک دهر باره ی «شازاده ی بابلی» ده زانی. هه ر ئه و ناوی نابوو شازاده ی بابلی، به لام ئه و له کۆتایی ژیانیدا هه زی نه ده کرد کهس وهک شازاده و شتی وا مامه له بیکات. ئه و کات که من ناسیم هه موو خه یالی لای ئه و ئه سه به سپیانه بوو که شه و و پوژ له خه یالیدا غاریانده دا، هه زیده کرد به بیده نگ ته ماشای غار غارینی هه میشه یی ئه و ئه سپانه بکات که له خه یالی ئه و دا به ره و جیگایه کی نادیار ده چوون. ئه و ئه سپانه ی جاریکی دی له جیگایه کی تری ئه م چیرۆکه دا ده گه رینه وه و دهر ده که ونه وه، ئه و ئه سپانه ی دوا جار نازانم ئه سپی من بوون و له خه یالی ئه و دا غاریان ده دا، یا خود ئه سپی ئه و بوون و من به ره و سه رزه مینه سهیره کان غارمدا ن.

به ره وه ی باس له هاتنی سامیری بابلی بکه م ده بیت باس له ژیا نی دوورو دریزی خۆم له تیاتری «پرته قالی سپی» دا بکه م. من ده زانم که ئاسان نییه ته نیا له پتگای وشه وه بۆتان پوونبکه مه وه که من چون و به چ پتگایه ک که وتمه دونیای «پرته قالی سپی» ه وه، ئه و ماله چکولانه یه ی که یف و ئه و خانه کراوه یه ی سه ماو سه فا که پیاوه غه مباره کانی پوژگاری جه نگ، به تاییه ت سه ربازو ئه فسه ره کان پوویان تیده کرد. من ئیستاش به دروستی نازانم ئه و تیاتره ده که وته کوپوه، نازانم له چ شاریک و له چ هه ریمیکی ئه م ولاته دا بوو، شاریک بوو ناوی نه بوو. من له یه که م شه وه وه، له یه که م ساته وه له خه لکی ئه و خانه غه مگینه م پرسی، ناوی ئه م شاره م

پېلېن، به لام هيچ كهس وهلامى نه دامه وه. شارىك بوو وهك ويته يهك بيت له ويته ناويته يه كانى شارىكى تر، به لام وهك ئه وهى شاره كهى ديش ويتهى ناويتهى شارىكى تربيت، ئه وهى ديش ههروه ها ويتهى ناويتهى شارىكى تر، ئه وهى ديش ويتهى ناويتهى شارىكى تر... به وجوره تا ناكوتا، تا ئه وسه رى نغزوبون له سه رابدا، تا جيگايه ك ويته كان و حه قيقه ت ده بن به يهك، هه ر هه وليكىش بو گه رانه وه به ره و يه كه مين شار، وهك هه وليكى پيكه نيناوى و بيماناى ليدت، وهك هه ولى گه رانه وهى باران بو ئاسمان، يان گه رده لول به ره و دوا. شه ويك داليا سيرا جه دين ويستى بو منى بسه لمينت كه ئيمه له ناو كو مه ليك شارى ناويته ييدا ونبووين. ته نيا ئه و ده يتوانى ئه و جو ره شتانه بسه لمينت. ئه و شه وه من پيمگو ت: داليا سيرا جه دين، ئه ي جوان ترين كچى ئه م زه مينه، نابيت ئه م شاره ناوى نه بيت، ناكريت ئيمه له ناويته يه كى خه ياليدا ونبوويين. تو بو ناوى ئه م جيگايه له من ده شاريت وه؟ بو پيم ناليت من له كوئ نيشتو مه ته وه؟ بو پيم ناليت ئه م شارو چكه سه يرو بيته نكه ناوى چيه؟.

ئه و شه وه ده ستى گرم و سوار تاكسيه كى چكولانه ي كردم، تاكسيه ك به رده وام له به رده م باله خانه كه ي تياترى پرته قالى سپيدا ده وه ستا، ئيشى ئه وه بوو شه و درهنگ ياخود به يان يان زوو هه ندى له ميوانه كان بباته وه بو شارىكى دوور. شو فيريكى پيرى بيته نكى هه بوو كه پي ده چوو له ئه زه له وه له نيو ئه و تاكسيه دا دانيشت بيت و تا قيامه تيش دانه به زيت، نازانم بو له ساتيكد ا وهك مه خلو قىكى ئه فسانه يى هاته به رچاوم كه زياد له ده ستىكى هه بيت، وهك ئه وهى به زياد له ده ده ست ئه و سوكانه سووره ي گرت بيت و بيگيريت، شو فيريك هه رگيز ته ماشاى ميوانه كانى نه ده كرد، وهك بتيكي ئاده مى ئه و تاكسيه نوئ و بريقه داره ي ليده خو رى. هه نديچار ده سته راس ته قينه و خه ياليه كانى خوئ به رده دا و وهك ئه وهى ته نيا به چاو ئه و ماشينه چكولانه يه ئاراس ته بكات، وهك ئه وهى به خه يال بيجوليت بيت،

پاليدەدايەۋ لىيدەخوپى، ئەۋ شەۋە كە داليا سىراجەدىن منى برد پىڭاكان چۆل ۋ ھۆل بوون، ھىچ ئوتومبىلىك، ھىچ بوونەۋەرىكى تىرمان نەبىنى. ۋەك ئەۋەى ئەم پىڭايە بە ناۋ ئەستىزەيەكى دوورو خالىدا لە ئاسەۋارى ئىنسان بىروات، بەلام داليا زوو زوو شۆفىزەكەى دەۋەستان، لە دوورەۋە گلۆپ ۋ چىراخانى شارى دىكەى نىشانىدەدام ۋ دەيگوت ئەۋانەش شارى تىرى ئاۋىنەبىن، رۇشناى خەيالىن كە ناچنە سەر ھىچى دىكەۋ ناچنە سەر شۆيىنەۋارى تر. ئەۋ شەۋە تەنبا چىراخانى دوور ھەبو، چىراخانى دوورو ھىچى تر. لە جىڭايەكدا كەيشتىنە سەر ھەزارپايەكى گەۋرە، پىتىك ھەزاران شەقامى لىدەبوۋەۋە، ھەزاران جادەى سەيرو ناكۆتاۋ دىرژ. داليا سىراجەدىن بە منى گوت «كۆتر، تۆ چ پىڭايەكت دەۋىت ھەلىبىزىرە، ھەزەكەيت بە چ شەقامىكدا بىرۆين، تۆ ھەلىبىزىرە...گىرنگ نىبە چ شەقامىك ھەلدەبىزىرە، گىرنگ نىبە بە چ ئاراستەيەكدا بىرۆيت، ھەمىشە دەگەينەۋە ھەمان شار، ھەمان جىڭا، ھەمان كوچەۋ شەقام، چونكە ھەموو ئەم شارە جىاۋازانە ھىچ نىن جگە لە ۋىنەى ئاۋىنەى شارىكى تر، شارىك كە لە ھەر جىڭايەكەۋە بچىتە ناۋى، چوۋىتەۋە ناۋ ھەمان ۋىنە، ھەر شارىكىان ھەلىبىزىرە، دواجار دەتباتەۋە سەر ھەمان جىڭا، ھەمان مال ۋ ھەمان كوچە كە تۆ دەتەۋىت، ئەۋ كۆلانەى لە شارىكىاندا ھەيە لە ھەموو شارەكانى تىرىشدا ھەيە، ئەۋ تىاتىرۇخانە چكۆلانەى لە شەقامىكىاندا ھەيە، لە ھەموو شارەكانى تردا لەسەر ھەمان شەقام دووبارەدەبىتەۋە، ئەۋ جەلادەتى كۆترو داليا سىراجەدىنەى لە كوچەيەكدا دەپۆن لە ھەمان كاتدا لە ھەموو شارەكانى تىرىشدا لە ھەمان كوچەدا دەپۆن». بىئەۋەى بىر لە ھىچ بگەمەۋە، پىڭايەك ھەلىبىزارد كە لە پىڭاكانى تر دەچو، دواجار من ھەر پىڭايەكى دىكەشم ھەلىبىزاردايە ھەر لە ھەمان پىڭا دەچو، پىڭايەك ئىمەى بىردەۋە بۆ ناۋ شارىك لە ھەمان ئەۋ شارە بىناۋە دەچو كە لىۋەى دەستمان پىكرىد، لەۋى گەپاينەۋە بۆ ھەمان شار، ھەمان شەقام،

همان کۆلان و همان تياترۆخانه که له‌سه‌ر له‌وحيکي ره‌ش به‌خه‌تيکي پينچاوپينچ نوسرابوو «البرتقاله البیضاء». هه‌موو شتيک ئالۆزو ته‌لیسماوی بوو، داليا سیراجه‌دين شته‌کانی پتر لا ئالۆزکردم و گووتی «هه‌زاران پینگا له‌هه‌زاران شاری تره‌وه‌ دینه‌ سه‌ر ئه‌م شاره‌، لی‌ره‌شه‌وه‌ هه‌زاران پینگا جیاده‌بیته‌وه‌وه‌ ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر هه‌زاران شاری تر، به‌هه‌ر یه‌کیک له‌و پینگیانه‌دا ده‌گه‌یته‌ سه‌ر هه‌زارپینگی گه‌وره‌، هه‌زارپینگی وه‌ک ئه‌وه‌ی که خۆت بینیت، له‌ویشدا به‌هه‌ر پینگیه‌کدا برۆیت ده‌تباته‌وه‌ سه‌ر هه‌مان ئه‌م شاره‌ی که من و تو تینیدا قسه‌ده‌که‌ین، ده‌تباته‌وه‌ سه‌ر هه‌مان کوچه‌و هه‌مان کۆلان، هه‌مان مال و هه‌مان ده‌رگا».

شه‌ویکی ترسناک بوو، من توند ده‌ستی دالیام گرت و لیم پرسى «خانم ئه‌مه‌ مانای چی، تیمبگه‌ینه‌، ئه‌مه‌ی تو ده‌یلیت قسه‌ نییه‌؟ ئه‌مه‌ مانای ئه‌وه‌ من هه‌رگیز له‌م شوینه‌ ناچمه‌ده‌ری، مانای ئه‌وه‌ی به‌هه‌ر پینگیه‌کدا برۆم ده‌گه‌ریمه‌وه‌ ئه‌م شاره‌، خانم ئه‌مه‌ یه‌عنی من ناتوانم چاریکی تر بگه‌ریمه‌وه‌ بو شاری خۆم.. وانیه‌، یه‌عنی من له‌ توپینگی گه‌وره‌دا ونبووم که له‌م پینگیه‌وه‌ ده‌مباته‌ سه‌ر ئه‌و پینگی تر، هه‌مووشیان ده‌مبه‌نه‌وه‌ سه‌ر هه‌مان شار». داليا سیراجه‌دين به‌ ساردییه‌وه‌ ته‌ماشایکردم و گووتی «دل‌که‌م جه‌لاده‌تی کۆتر، راسته‌که‌یت، به‌قوربان تو له‌ توپینگی گه‌وره‌ی پر له‌ شاری ئاوینه‌بییدا ونبوویت». به‌ ترسیکی گه‌وره‌وه‌ پرسیم «ئه‌ی ناتوانم بچمه‌ده‌ری؟». ده‌ستی گرتم و به‌ ئه‌سپایی، به‌ جۆریک هه‌ستم به‌ ترسیکی گه‌وره‌ده‌کرد له‌ ده‌نگیدا چرپاندی به‌ گویمدا «ئێستا نا، جه‌لاده‌تی کۆتر، ئێستا نا... هیشتا زۆر زوو.. ئێستانا... به‌ هیچ جۆریک باسی مه‌که‌، به‌ هیچ جۆریک».

ئو شه‌وه‌ ترسیکی گه‌وره‌ دایگرتم، هیشتا له‌ زۆر شت تینه‌گه‌یشتبووم، هیشتا نه‌مه‌زانی داليا سیراجه‌دين کتیه‌.

هاتنی من و نه‌ینی گه‌یشتتم به‌ شاری ئه‌و که‌چه‌ خراپانه‌ هیشتا نه‌ینییه‌کی

قول بوو، شته‌کانم له جیگایه‌که‌وه له بیربوو که سوویدیکی گه‌وره‌ی
 بۆ تیگه‌یشتن له ته‌واوی ته‌لیسمه‌کان نه‌بوو. واته‌ ئه‌وه‌ی یاده‌وه‌ریم
 تۆماریکردبوو کۆمه‌لیک وینه‌ی تاریک و ئالۆزبوو، نه‌مه‌توانی به‌یه‌که‌وه
 گریانبده‌م. من شه‌ویک له‌وئ به‌ ئاگا هاتمه‌وه، هینده‌ی هوشیاربوومه‌وه
 گویم له‌ ده‌نگی گۆرانی بیژیکی کچ بوو گۆرانیه‌کی لادیی عه‌ره‌بی ده‌گوت،
 ته‌پلیکی عه‌ره‌بی شیت، ره‌بابه‌یه‌کی غه‌مگین، ئامیزیکی دیکه‌ له‌ دوور ده‌نگیان
 ده‌هات. من وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ بیهۆشییه‌کی زۆر دوورو دریتز وریابمه‌وه،
 ده‌نگه‌کان له‌ مه‌ودایه‌کی ئیجگار دوورو غه‌مگینه‌وه‌ ده‌مگه‌یشتی، هینده‌ دوور
 نه‌مه‌توانی ئه‌و مه‌ودایه‌ پێوانه‌بکه‌م که له‌ نیوان من و ئاهه‌نگه‌که‌دا هه‌یه.
 وه‌ک ئه‌وه‌ی هیشتا مردن له‌ نیوانماندا بیت، ده‌نگی سه‌فایه‌کی زۆر‌بوو،
 من نه‌مه‌زانی ته‌واو له‌ کویدام، جگه‌ له‌ تاریکییه‌کی سه‌نگین و قورس که
 هه‌ستم به‌ بارستایه‌که‌ی ده‌کرد هه‌چی دیم له‌ده‌ور نه‌بوو، په‌یوه‌ندی نیوان
 هۆش و جه‌ستم په‌یوه‌ندییه‌کی لاوازو بیده‌نگ بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌شم
 له‌لام نه‌بیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی ته‌نیا خه‌یالیک بم و به‌خه‌به‌ره‌اتبم، هوشیاریه‌ک
 بم و له‌ زولمه‌تیکی دووردا نیشتیتمه‌وه، شتیکی ئه‌وتۆم ده‌راره‌ی دونیای
 پیشووتر له‌ بیر نه‌ما‌بوو. بۆ ساتیک وینه‌کانی ئیسحاقی لیوزیرین و
 سه‌ره‌نگ قاسم به‌به‌رده‌مدا گۆزه‌ریانکرد، به‌لام وه‌ک دوو بوونه‌وه‌ری
 غه‌ریب. هه‌ستمه‌کرد من هیشتا مه‌ودایه‌کی به‌رچاو له‌ دنیا دوورم، وه‌ک
 په‌کیک له‌ ریواقیکدا گیری خواردبیت و بیه‌ویت بیبریت و نه‌توانی، وه‌ک
 ئه‌وه‌ی به‌زه‌حمه‌ت خۆت له‌ گه‌رده‌کانی ئه‌و تاریکیه‌ بۆ جیابکریته‌وه‌ که
 به‌ جۆریک تیکه‌لتبون دوا‌جار جیا‌کردنه‌وه‌و راپسکاندن خۆت له‌ زولمه‌ت،
 وه‌ک جیا‌کردنه‌وه‌و هه‌لکه‌ندنه‌ ئه‌ندامیک له‌ ئیسک و پروسک و ده‌ماری
 خۆی ده‌تکوژیت. من هه‌ستمه‌کرد به‌ تاریکیه‌وه‌ نوساوم و گه‌ر خۆم
 له‌ زولمه‌ت راپسکینم به‌شیکم هه‌میشه‌ له‌وئ ده‌مینیته‌وه‌. وه‌ک ئه‌وه‌ی
 چزوه‌یه‌کم هه‌بیت و له‌ویکانه‌ له‌ پۆخی زولمه‌ت گیربووبیت، گه‌ر به‌م‌ویت

دہریہینمہ وہ بہ شیک لہ ہہ ناوم لہ گہ لیدا ہر وات. نوسانی من بہ زولمہ تہ وہ
 و ہک نوسانی وینہ یہک نہ بوو بہ دیواریکہ وہ، بہ پتچہ وانہ وہ، و ہک توانہ وہی
 بہ شیکی بوونم بوو لہ تاریکیدا، بہ جوریک وام بہ خہ یالدا دہات گہر
 ہہستم نیوم لہ ہہ وادا دہر وات، نیوم لہ ویدا با لہ گہل خویدا دہیبات
 و نایگرمہ وہ. لہ ساتی یہ کہ مہ وہ ہہستمکرد دہبایہ لہ جیگایہ کی تربم...
 ہہستمکرد من بہ ہہ لہ لیرہ دام و بہ ہہ لہ گویم لہ دہنگی ٹہ و کیڑہ
 ناسکانہ یہ کہ لہ دور گورانیہ کونہ کانی ناو بیابانیان دہ گووتہ وہ.

تا زیاتر ہوشم دہاتہ وہ، زیاتر ہہستم بہ مہ ودا ٹہ اندازہ بیہ کانی
 ٹہ و جیگایہ دہ کرد، ناراستہ ی دہنگ و سروشتی ٹہ و تاریکیہ ی دہورم
 پیندہ گووتم کہ من لہ ژیر زہمینکدام. غہریزہ ی جیا کردنہ وہی شہ و رُوژ
 ہیتشتا لہ ناومدا زیندو بوو، دلنیا بووم شہ وہ. لہ بیرم نیہ چہند سہعات
 لہ وئی بووم، بہ لام ہہستم بہ جوره نازاریکی سہیر دہ کرد، نازاریک و ہک
 ٹہ وہی لہ دورہ وہ بیت و ہیدی ہیدی لیم نریک بیٹہ وہ. و ہک نوزہ ی
 شہ مہندہ فہریک کہ لہ سہرہ تادا بہ دہنگی کز دہست پیندہ کات، بہ لورہ یہ کی
 دورو خنکاو، بہ لام تا نریک دہ بیٹہ وہ پتر ہہست بہ خیراییہ کہ ی دہکے یٹ،
 پتر و ہک رہ شہ بایہ ک دہ بیینیت کہ شیتانہ دیت و بہ ہہ موو قورسای
 خویہ وہ بہ سہر ٹیسکہ کانتدا تیندہ پہریت.

نازاریک بوو و ہک ٹہ وہی رُوچیکی تر و جہستہ یہ کی تر بیچیڑیت،
 بہ لام سیٹہ رو سہ داکہ ی لہ ناو ہہ ناوو زیندہ گی مندا دہنگیداتہ وہ.

نہ مدہ زانی کہ بریندارم، بیرم لای ہیچ زامیک نہ بوو. یادہ وہریم ٹیشی
 نہ دہ کرد، نا تووشی بیرچوونہ وہ و شتی وا نہ بوو بووم، بہ لام جگہ لہ
 پہیوہندی خوم بہ تاریکیہ وہ بیرم لہ ہیچی تر نہ دہ کردہ وہ. لہ و کاتہ دا
 بونی ٹاویکی دور کاسیدہ کردم، دلنیا بووم لہ و ژورہ دا بونی زہریاچہ یہ کی
 دورو گہورہ من گہ مارؤدہ دات، وام ہہستدہ کرد ٹہ و ژیر زہمینہ ی من

تىياخە وتووم نىزىكە لە كۆمەلىك گۆمى گەورەو،ە، من چاوم لىكەناو بالندەى
گەورەم دەبىنى، ەھزاران مراوى رەنگاوپرەنگ.

هەندى لەو خوليايانە سالانى دواترىش و لە شوينى سەيرترو لە
شەو ە خوش و ناخوشەكانى زىندەگىمدا زىندووبوونەو، بەلام ئەو شەو ە
سروشتىكى دىكەيان ەھبوو، ەك سەرەتاي دەستپىكردى جىھانىكى دى بوو،
ەك لە داىكبونى قەقنەسىكى تازە لە بالدارىكى كۆن، زىندووبوونەو ەى
غونچەيەك لە خۆلەمىشى گولىك.

ماو ەيەك لە دواى بىدەنگبونى مۇسقاۋە، ەك پەرىيەك لە ئاسمان
دابەزىت، كچىك لە جلى فرىشتەكاندا لە سەقى ژورەكەو بە پەيزەيەكى
ئاسنىندا دابەزى. ئەو ە داليا سىراجەدىن بوو كە چرايەكى كزى بەدەستەو ە
بوو، بەر لەو ەى روبكاتە سەر جىگاگەى من گلۇپىكى بچوكى داگىرساند،
بەلام خودايە... رۇشنابى گلۇپەكە زۆر لە رۇشنابى ئەو چرا چكولانەيەى
دەستى ئەو كزىر بوو... خانمىك بوو لەوانەى دەبىت ەناسەى قوليان بۆ
هەلكىشىت، لەو جوانىيە سەيرو ئەفسانەبىيانەى گەر لەگەلىشاندا بخەو یت
هېشتا ەستناكە یت توانووتە بىانگرىت و پىيانگە یت. جوانىيەك ەمىشە
عاسى و ئەفسوناوى دەمىنئىتەو ە. جوانىيەك دواچار دە یتوانى ەندىك كەس
تا ناو مردن بە دواى خۆيدا راکىشىت. من وىستم خۆم وا نىشاننەدەم كە
جوانى ئەو منى راپلەكاندو،ە، من بەر لەو ەى بىم بەو درۆزنە گەورەيەى
پرتەقالى سېى لەو گەنجانەبووم كە نەمدەوىست ئافرەتان تىيگەن من چۆن
بىريان لىدەكەمەو ە. نەمدەوىست وادەركەوم كە جوانى رامدەچلەكىنئىت. ئەو
كات ئەزموونىكى قولم لەگەل كچاندا نەبوو، بەلام ەيزى ئەو ەم تىابوو لە
بەردەم جوانىدا وىقارى خۆم نەدۆرېنم. لەگەل ەاتنى دالىادا بۆنىكى تايبەت
هاتە ناو ئەو ژىر زەمىنەو ە كە دواتر زانىم ئەو ە بۆنى ەموو ئافرەتانى
ئەو شارى خەيالەيە.

وهك ئه‌وهى به وريابوونه‌وهى من زور خوشحال بيت، ياخود چاوه‌پروانى
ئه‌وهى نه‌كردىت، سه‌رسامانه ده‌ستى ليدام و گووتى: ئاه تو چەند دەردت
دامى... چەند دەردت دامى.

يئنه‌وهى پرسم پيىكات، وهك يه‌كيتك خوشه‌ويستىكى خوى ماچىكات،
ليوى هيناو ماچىكردم. من سه‌رسامبووم به‌وهى كه به كوردىيه‌كى وه‌ها
ساف قسه‌م له‌گه‌لدا ده‌كات. ليم پرسى: خانم، من له كويم، من چيمه،
من بو ليره‌م؟ به پيىكەنينىكى عه‌ياره‌وه، پيىكەنينى ژنيك هه‌موو جوړه‌كانى
پيىكەنين ده‌زانيت، گووتى: تو ليره به‌دواوه له چنگى مندايت، تو وهك
چوله‌كه‌يهك كه‌وتيته داوى منه‌وه.

ئىستا كه بير له قسه‌كانى ئه‌وساى ده‌كه‌مه‌وه هه‌ستده‌كه‌م به جوړىك
له جوړه‌كان راستيده‌كرد من له و ساته‌وه تا ئىستا گيرۆدهى ئه‌و دونيايه‌م
كه داليا سيراچه‌دين ده‌رگاكانى بوكرده‌وه. دونيايه‌ك گه‌ر داليا سيراچه‌دين
نه‌بووايه من زووتر جيمده‌هيشت... زور زووتر.

ئه‌وشه‌وه داليا به ئارامى له‌سه‌ر لينوارى قه‌ره‌ويئه‌كه‌م دانىشت، جليكى
نيمچه‌پووتى له به‌ردابوو، كه زانى من سه‌يرىده‌كه‌م به ئه‌سپايى گووتى:
ببوره من له ئيشه‌وه هاتووم، ده‌بايه وابم، كاتم نه‌بوو بو خوگۆپين،
ده‌مزانى ئه‌مپرو دىيته‌وه هوش خوت، دلم خه‌به‌ريدابوو داوى ئه‌و هه‌موو
له هوش خوچوون و بيهوشىيه، ئا دروت له‌گه‌لدا ناكه‌م، ده‌مزانى ئه‌مپرو
چاوده‌كه‌يته‌وه و دىيته‌وه زمان.

تا ئه‌و كاته له‌به‌ر سه‌يركردنى جوانى ئه‌و خانمه‌ ده‌رفه‌تيكم نه‌بوو
ته‌ماشاي ئه‌و ژير زه‌مينه‌ بكه‌م، به ئارامى گويم له قسه‌كانى ده‌گرت
و ژاننىكى قول و دوور له ناوه‌وه ئيفليجىده‌كردم. له ژير قه‌ره‌ويئه‌كه‌وه
كارتونىكى چكولانه‌ى ده‌ره‌ينا، پېبوو له ده‌رمان و مه‌ره‌م و ده‌رزى.
چاويلكه‌يه‌كى چكولانه‌ى چيوه زيرپىنى له چاوكردو له‌سه‌ر پۆشنابى چراكه‌دا
چه‌ندىن جار ناوئيشانى ده‌رمانه‌كانى خوينده‌وه، وهك ئه‌وهى له هه‌له‌يه‌ك

بىرسىت، چەندىن چار ناۋى دەرمانەكان و ۋەسلەكان و پىسولەى زانىارىيى ناۋ قوتوى دارۋەكانى بەراۋردكىرد. پىسولەكان بە ئىنگلىزى نوسىراپوون، بەلام ئەو بە ھىمنى و جىدىيەتىكى زۆرۋە دەيخوئىندەۋە، ۋەك ئەۋەى ھىچ كىشەيەكى لە تىگەيشتىنى ناۋەرۋكەكەيدا نەبىت. شىتىكى سەيربوو بۇ من، كچىك لە جلى سەماكەرىكى عەرەبدا بە كوردى قىسەبكات و بە ئىنگلىزى بخوئىتتەۋە، بەلام دالىا سىراجەدىن ۋابوو. تا دەستى لەسەر سنگم نەدا، راستەۋخۇ ھەستىم بە ئازار نەكىرد... تا ئەو كاتە نەمدەزانى چ جۆرە جلىكم لەبەردايە، كاتىك تەماشاشى ئەو كراسە رەشەم كىرد كە ئەو قوپچەكانى دەترازاند، كۆمەلىك لەفافى خوئىناۋىم لەسەر سنگى خۇم بىنى. ھىچ شىتىكم لە ياد نەماپوو، نەمدەزانى بۇ برىندارم، بۇ كەۋتوۋمەتە ئەم ژىر زەمىنەۋە. بەدەنگىكى گىراۋەۋە لە دالىا سىراجەدىنم پىرسى: كى ۋاى لىكىردوم، خانم تۇ پىمبلى كى ۋاى لىكىردوم؟ بىئەۋەى تەماشامبكات، لەفافەكانى كۆرى، بە كەمىك بىباكىيەۋە گوتى: حەزەكەم بزانم تۇ ناۋت چىيە؟. ۋەك يەكىك دان بە گوناھىكدا بنىت، گوتىم: ناۋم جەلادەتى كۆترە.

دالىا كەمىك ۋەستاۋ بەسەرسامىيەۋە پىرسى: جەلادەتى كۆتر؟ تۇ خەلكى چ شارىكىت؟. من ئارەزووم نەبوو ۋەلامىدەمەۋە. بە دەنگىكى كىرژ گوتىم: نازانم. دەيزانى درۆدەكەم، بىئەۋەى پىرسىارەكەى دووبارەبكاتەۋە گوتى: تۇ ناپىت بىجولىت، چەند رۆژىكى تىرت دەۋىت، برىنەكانت سەخت بوون، زۆر زۆر، بەلام تۇ كورپىكى بەتوانايت، گىرنگ ئەۋەيە تۇ ئىستا دەتوانىت قىسەبكەيت، سىببىنى دىكتورەكەمان دىتەۋە بۇ ئىرە، سىببىنى دەگەرپىتەۋە، لەۋانەيە دەرمانەكانت بۇ بگورپىت.

دوچار ھەستاۋ كەمىك كراسەكەى چاككىرد. بە دەنگىك سىببەرى مەكرو فرىۋىكى كچانەى تىداپوو، پىرسى: دەتوانىت بە عەرەبى قىسەبكەيت؟. من دەستىم گىرت و گوتىم: دەتوانم، زۆر زۆر باش نا، بەلام دەتوانم. ئەى تۇ چى دەكەيت، ئەى تۇ كىتت؟ دەپۆىت يان لىرە دەمىننەۋە؟.

بۆيه كه مجار له نزيكه وه ته ماشايكردم، چاوانى شتيك له بهزه يى و غه مى تيا بوو، وهك ئه وهى دوودل بيت، يان وهك ئه وهى داواى شتيكى حه رامم ليكر دبيت و نه يه ويت بمداتى، گووتى: من ناوم تريفه ي زستانه. له شه ويكى پر تريفه ي زستاندا له داىكبووم، دواى به فريكي گه وره، له به ره وه ناوم تريفه ي زستانه. بيته وهى شه رمبكه م، گووتم: درۆده كه يت، تۆ ناوت تريفه ي زستان نيه، به لام به من ده لييت ناوم تريفه ي زستانه تا ناوى خۆتم پى نه لييت. تۆ درۆده كه يت... وانبيه؟.

چراكه ي له جيگايه كدا داناو كه ميك ده ستى به قۆيدا هيناو گووتى: خه تاي من نيه، تۆ له و كورانه ي هه موو كچيک حه زده كات درۆت له گه لدا بكات. من به نا ره حه تيبه وه گووتم: يان تۆ له و كچانه يت، حه زده كه يت درۆ له گه ل هه موو كورنيكدا بكه يت؟. وهك منداليك بيه ويت ديق به هاوړيكيه ي بكات، يار بيه كي چكۆلانه ي به قۆرى كرو گووتى: وايه، من حه زده كه م درۆ له گه ل هه موو كورنيكدا بكه م. من كه خهريك بوو رقم لبيده بوو، گووتم: دوا ئه وه تۆ من نانا سبت، وا نيه تۆ هيشتا نازانى من كيتم؟.

به ئه سپاي چراكه ي له سه ر ميژيكي چكۆلانه داناو گووتى: پيوست ناكات بتناسم تا بزنام تۆ كييت؟.

بۆئه وهى زياتر ماندوو نه بم چاوم ليكناو نه موست بيينم، نه موست بزنام چى ده كات و چى ناكات، توند چاوم نوقاندو خۆم له تاريكيه كي قوولدا ونكرد. كاتيک چاوم كرده وه ئه و له وئى نه ما بوو، ته نيا شتيك به جيته هيشتوو ئه و بۆنه ئه فسوناويه سه يره بوو، كه بۆنى كچانى ئه و شارى خراپه يه بوو.

ئه وه يه كه مين يه كتر بيينمان بوو له گه ل داليا سيرا جه ديندا كه سه ير تيرين بوونه وه ريك بوو من دببيتم. دلنيام داليا سيرا جه دين له تيكه لاو بوونى زياد له مروفتيک دروستبوو بوو، به لام ئه و شه وه من ده موست بيرنه كه مه وه، ده مزانى شتيك له مندا مردوو. شتيكه هيشتا ته واو جيته هيشتووم، به لام

فاسىلە يەكى ئەوتۇي لە من وەرگرتووہ گىزانە وەشى بۇ ناو من كارىكى نەكردەو زەحمەتە. بەلام ئەو شتە چىيە؟ نەمدەزانى.

لە دواي ئەو شەوہوہ تا ھەفتە يەك دواتر داليا سىراجە دىنم نەبىننىيەوہ. رۇژى دواتر پىرەمىزدىكى سەر پووتاوہى چكولانە ھاتەلام، ئەو كەمە مووانەى كە بە لاجانەكانىيەوہ مابوون تەواو سىبى بوون، برۇكان و برزانگەكانىشى سىبى، كراسىكى چلكنى لەبەردابوو، ھىلەكىكى كۆنى قۇچچە دارو چاكەتىك لەو چاكەتانەى ناتوانىت بزانىت مۇدىلى چ دەورو زەمانىكە. وەك ئەوہى دواي گرىسكردنى مەكىنە يەكى كۆن دەستى بۇ سەر خوانىكى گەورە پاكىكاتەوہ، بە دەسرىكى سىبى دەستى سىرى و بە دەنگىكى پىر بەلام پىر ئومىدو دلنبايى گووتى: ئەمرۇ بەيانى داليا سىراجە دىن تەلفونى بۇكردم و پىتىگووتم، كە تۇ ھۇشت ھاتوتەوہو بەرەو باشبوون دەرۇيت، خەبەرىكى خۇشە... ئىجگار خەبەرىكى خۇشە، لە مىژە لەم شارەدا مرۇف خەبەرى خۇش نابىستىت....

ئەوہ يەكەمىن جار بوو من ناوى داليا سىراجە دىن بىيستم. سەد دەر سەد دلنبا نەبووم كە ئايا داليا سىراجە دىن ھەمان ئەو كچە يە كە شەوئ لەفافەكانى بۇ گۇرپم ياخود يەكىكى دىكە يە. من لە بەيانى زوہوہ گوپم لە دەنگى كچگەلىكى زور بوو، دەھاتن و دەچوون، دەيانزرىكاند و پىدەكەنن. ھەندىجار بانگى تريفەى زستانم دەكرد، دەمگوت: ھىتى كەس گوپى لە منە، بەلام كەس وەلامى نەدەدامەوہ، وەك ئەوہى دەنگەدەنگ و ژاوەژاوى سەرەوہ لەوہ زياتر بىت ئەو نوزە بارىكەى من بتوانىت بىپرىت. بەلام ھەستى ئەوہم نەبوو لە شوئىتىكى خراپدا كىرم خوار دىت. دلنبا بووم كەسىك ھە يە منى بىرناچىتەوہ. من لەو پىاوە پىرەم پرسى: داليا سىراجە دىن ئەو كچە يە كە شەوئ لەفافەكانى بۇ گۇرپم، وانىيە؟ دەستىكى بەسەرە پووتاوہ كەيدا ھىناو گووتى: خۇيەتى، ئەو كچە بالابەرزە قىز درىژەيە، دلنبا م ناوى راستەقىنەى خۇي بە تۇ نەگووتووہ، ھەمىشە

کۆمەلێک ناوی سەירוو سەمەرەیی بۆ خۆی هەیە، دانیام پێگوتووئوتویت ناوم «خۆری پاییز» یان «کوێستانی سیا» «تەواری زەنویران» «گۆلی سولتان». یاخود هەر شتیکی تر لەو بابەتە.

بە پێکەنینکی قوولەووە سەری باداو گووتی: ئیتر ئەووە دالیا سیراچەدینە، ئەووە تەبیعیەتی ئەو کچەیە، تەنیا من و ئەو کچە لەم شارەدا کوردی قسەدەکەین، بۆ ئەووەی زمانەکەمان بێرنەچیتەووە هەفتەیی چەند جارێک تەلەفون بۆیەک دەکەین... بەلام تۆ ئەووە بخەرە ئەولاو، پێمبێت تۆ ئیستا چۆنیت؟

دەستی دامی و پێکەووە تەوقەیهکی درێژمان کرد، وەک ئەووەی لە میژە هاوێی بێن و یەکدی بناسین، دەستی وەک دەستی مندالێکی ساوا نەرم و ناسک بوو. من لێم پرسی: تۆ دکتۆریت؟ سەریکی لەقاندو گووتی: من دکتۆرم؟ بیست و پێنج سالا لەم شارەدا ئیشدەکەم. کە یەکەمجار هاتم بۆ ئێرە چۆلەوانی بوو، جگە لە کۆمەلە دەواریک هیچی تری لێ نەبوو. دەستی خستە سەر ناوچاوانم و گووتی: ئیستا هەستدەکەم هەموو ئەم شارە هی منە.

لە دوا رستەدا خەیاڵی لە جیگایەکی تر بوو. خەیاڵی لای لیدانی دلی من، گەرمایی جەستە و ڕەنگی بیلبیلەکانم بوو. بەوردی تەماشای هەموو گیانی کردم، برینێکی دیکەشی لە خوار ناوکەمەووە نیشاندام. گووتی: مەترسە، چیتەر نامریت، بەشیکت هەمیشە دەژی، تا ئەو ڕۆژەیی خۆت تاقەت نامینیت، تا ئەو کاتەیی ژیان خۆی خاودەبیتەووە مەرۆف چیتەر ئارەزووی نامینێ درێژەیی پێیدات. زۆر باشە، برینەکانت خێرا بەرەو باشی دەڕۆن، ها هەلبەت لەشی گەنج خیراتر چاکدەبیتەووە.

تەماشایکردم و گووتی: برسیتە، دانیام برسیتە، چەندین ڕۆژە بەو دەرمان و خواردنە گیراوانە دەژیت کە لە ڕێگای دەرزییەووە وەریدەگریت. من سبەیی خواردنێکی سووکت بۆ ئامادەدەکەم، تا کاتیگ وات لیدیت بتوانیت

بەئاسانى بىجولئىت زۆر مەخۇ. سىبەى دىمەوۋە بۇ لات سىبەى ھەلتدەستىنم و كەمىك لەم ژىر زەمىنەدا پىياسەت پىدەكەم، دەبىت تۆزىك بىجولئىت... بە ھەرحال تۆ لەشىكى بەھىزت ھەيە، گەنجىكى بە توانايت. بەلام دەبىت بىدەنگ بىت، زۆر دەنگە دەنگ نەكەيت، سەرنجى كەس پانەكىشىت تۆ بە نەئىنى لىرەيت. تىدەگەيت... ئىرە ژىرزەمىنىكى چەپەكە، تىدەگەيت، ناىت كەس بزائىت تۆ لىرەيت.

وەك ئەوۋى بىر لە زەمانىكى ئىجگار دووربەكەمەوۋە ھەناسەيەكم ھەلكىشاو گووتم: ھىندەم لە بىرە لەگەل دوو ھاوړى دىكەدا گىراين... لە بىرە لە زىلىكدا بەرەو باشوور ئىمەيان گواستەوۋە. ئىدى لەوۋە زىاتر شىتىكم لە ياد نىيە. من بۇ لىرەم؟ دكتور من چى دەكەم لىرە؟.

بە كەمىك سەرسامى و دەستەپاچەيەوۋە گووتى: بمبورە، من ناچمە بىچ و بناوانى ژيانى نەخۇشەكانمەوۋە، لەسەرمە تىمارتەكەم... نامەوئىت بزائم نەخۇشەكانم چ جۆرە كەسىكن... من تەماشائى شەيتان و فرىشەكانى ناو ئىنسان ناكەم، سەيرى ئازارەكان و برىنەكانيان دەكەم. رەنگە من زۆر نەئىنى بزائم، بەلام وەك دەريا وەھام... من دەريام... شتەكان دىن و لە ناومدا وندەبن. ھەندىجار بۇئەوۋە شىتىك بدۆزمەوۋە، دەبىت بنى ئەو زەريايە ھەمووى بگەپىم. ئاسان نىيە ھەموو شىتىك لىرەدا لە سەرمدا ھەلگرم، ئاسان نىيە... لەبەرئەوۋە ھەموويان فېدەدەمە ناو دەريايەكى گەورە... ئوقيانوسىكى بەرىن.

پىكەنىنىكى سەير پىكەنى و گووتى: ھەر كاتىك پىويستم بە دەرھىنانەوۋەى نەئىنىك بوو، خۇم فېدەدەمە ئەو بەحرە قولەوۋە لەوۋى دەرىدەھىتم.

پىرىكى شادومان بوو، ھەمىشە كەمىك چاوى دەنوقاند و ئەوسا دەستىدەكرە قسەكرەن. تەنيا ئەو پىرسىارانەى و دلامدەدايەوۋە كە پەيوەندى بە برىنەكان و بارى تەندروسىتىمەوۋە ھەيە، وەك ئەوۋەى يەكىك ئاگادارىكرەبىتەوۋە ھىچ زانىارىيەكى زىاتر نەدركىئىت. ھەر كاتىك پىرسىارى

ئەو شارەم لىدەكرد زىرەكانە دەستى بە سەرە پروتاۋەكەيدا دەھىناۋ دەيگوت: دواتر خۆت ھەموو شتى بە چاۋى خۆت دەبىنيت، فېردەبىت و بە ھەموو شتىك رادىيت.

شتىكى تىدابوو، ھىماي بۇ كۆنى و بەسەرچوون و يادچوونەۋەي زەمان دەكرد، شتىك بە تەنيا پەيوەندى بە چۆنىتى داخستى قۇپچەكان، كورتى سەر قۇلى چاكەتەكەي و رەنگى بۇينباخەكەيەۋە نەبوو، بەلكو پەيوەندى بە جولەو نىگاكردن و جولاندنەۋەي سەرىشىيەۋە ھەبوو. ھەستمدەكرد پىاويكە لە تەرزىكى زۆر كۆنى زىندەگىدا نوقمىبوو، بۆنى سەردەمىكى ترى لىدەھات. پىموابوو دەتوانم لە رېگاي ھەلسەنگاندنى دىمەنى خۆي و جلەكانىيەۋە ھەموو ژيانى بىينم، ژوورەكەي، پىخەفەكەي، جلى خەوتنەكەي. لەو دكتورانە نەبوو كە لە رېگاي زانست و زانىارىيەكانىانەۋە دەتوانم موعجىزە دروستبەكەن، بەلكو لە رېگاي گرېدانەۋەي مرقۇفەۋە بە پىشە دىزىنەكانى ژيانەۋە مرقۇفى زىندوۋدەكردەۋە. پىرېتتېيەكەي لە برى ئەۋەي مردنت بە يادا بەئىتتەۋە جاويدانەكى ژيانى بىردەخستتەۋە. كە لە ژوورەكەدا بوو ھەستم بە دلنبايىەكى قول دەكرد ۋەك ئەۋەي بە ئەبەدىيەتەۋە گرېدابم.

ئەۋە سەرەتاي پەيوەندىيەكى درىژ بوو بە دكتور موساي بابەكەۋە، خۇشحالبووم كە پەيمانى پىدام پۇژانە سەرمبەدات. كاتىك رۇيشت ۋەك ئەۋەي لە دواي خۆي كۆمەلىك تىشكى جىھېشتىت، دەمتوانى شتەكانى ناو ژىرزەمىنەكە وردترو پوناكتر بىينم. ژوورېك بوو نە زۆر تارىك و نە زۆر پۇشن، بەرزەختىك بوو لە نىۋان پوناكى و زولمەتدا، ھەموو شتەكان خۇلەمىشى دەياننۋاند، پىدەچوو بەر لە ھانتى من، ۋەك گەنجىنەيەك بۇ كەلوپەلى فەرامۇشكراۋ بەكارھاتىت، فەرشى كۆن، دۇلابى بىكەلك، بەرمىلى

کون، سۆنده، په تی بارکردن، کورسی شكاو، نوینی بیخاوهن، چویی دراو، پیلای زئانهی کۆن، شوشهی خالی عهتر، تهنهکهی بهتالی پۆن، سه بهته خورمای رزیو، مشاری ژهنگاوی، تۆپیکی دراوی ماسی و چهندها شتی سهیری دیکهش که هرگیز تینهگه یشتم بۆ له ویدا که له که کراون و کی خاوه نیانه و به دهردی چ کاریک دهخۆن؟. یه کییک وهک ئه وهی له مهترسییهک بمپاریزیت قهره ویله که ی منی له تاریکترین و دوورترین سوچی ژیرزه مینه که دا دانابوو، من چه ند جاریک ویستم ههستم بۆئه وهی پروونتر دیمه نی ژیرزه مینه که بیینم، به لام نه متوانی. له یادم نییه چه ند جار به دم ئازارو خه یاله وه به ئاگاهاتووم و خه وتووم، به لام دلنیا بووم شتی سهیر له ناومدا پرووده دن، وهک ئه وهی کومه لیک بالنده له که رومدا بخوینن و من گویم له دهنگیان نه بیته، یاخود دهستیکی نادیار شتیک له هه ناومدا داگیرسینیت... من دهخه وتم و له ناکاو شتیک ئاگاداریده کردمه وه، چاوم لیکده ناو راده چله کیم، خه وتن و وریابوونه وهی به رده وامیش مرؤف تیکده شکینیت. دواي هه موو راپله کانیک من ماندووتر به ئاگا دههاته مه وه، له نیوان هه موو وچانیکی خه وو وریابوونه وهدا هه ستمده کرد لاوازترو گیژتر ده بم. به رده وام دهنگی کچه لیککی زۆر له سه ره وه ده بیسترا، قیزه قیزیکی سهیر که بیدهنگی قوول و دووردریزی به دوا دا دههات. وهک ئه وه وابوو من له بنی گو می کدابم و ئه وان له سه ره وه له قه راغی ئاوه که دا دانیشتب. هه ندیچار وام هه ستمده کرد من ماسیه کم له حه وزیکداو ئه وان له سه ره وه ته ماشامده که ن، وهک ئه وهی ته نیا توژیکی ئاو له نیوانماندا بیته، ئه وان بتوانن سهر به مالی مندا شوپرکه نه وه و من نه توانم سهر به رزیکه مه وه و ئه وان بیینم.

من ناوی دەنیم شاری پێبواره غەمگینەکان، شاری تەپوتۆزی ھەمیشەیی، شاری ئەو مراویانەیی خواستیکی قوولی ھەلھاتن لە زۆنگاوەکانی باشوور بەرەو ئەوی دەھێتان. شاری ئەو سۆزانییە جوانانەیی لە ھەموو لایەکی ئەو ولاتەو دەھاتن و لەو شارەدا ژووریکیان دروستدەکرد، شاری ئەو کچانەیی لە تخووییکی نادیاردا لە نیوان بیابان و زۆنگا و پووبارەکاندا جینگایەکی سەیریان بۆ خۆیان دروستکردبوو. شاریک نە لەسەر نەخشە و نە لە تۆماری دەولەت و نە لە جوگرافیای ئیداری ئەو ولاتەدا نەبوو، بەلکو زەویەکی نوێ بوو، لە زەمانیکی تاییبەتیدا، لە دەرنجامی تیکشکانیکی گەرەیی شوینکاتە جیاواژەکان لەویادا دروستبوو. شاریک بوو لە تیکشکانی شارەکانی تر، لە پاشماوی ژیان لە جینگاکانی دیکەدا دروستبوو.

ھەمیشە سووکە بایەکی سەنگین بە تەپوتۆزی بیابان لە کوچەکانیدا دەگەرێ، من لەیەکەم گەشتمەو بەو شارەدا تا دواھەمین گەشت ھەستم بەو بایەکرد، ھەستم بەو تۆزە وشکەیی بیابان کرد کە ھەمیشە لەسەر پووخساری ئەو پێبوارانە دەنیشت کە لەمسەرەو سەری ئەو ولاتەو بۆ چەند سەعاتیک پوویاندەکردە ئەوێ. یەکەمین کەس منی بەو شارەدا گێرا دکتۆر موسای بابەک بوو. ھێشتا برینەکانم ساریژنەبوو، ھێشتا دالیا سیراجەدین لە سەفەر نەگەرێبوو، ھێشتا بە دونیای «پرتەقالی سپی» ئاشنانەبووم. ئێوارەیک ھاتە لام و گووتی: دالیا سیراجەدین تەلەفونی بۆکردوم و پینیگووتووم کەمیک بە شاردایا بتگێرم و دواتریش بتەمە لای خۆم. دەزانم ھێشتا زوو، بەلام بەر لەگەرێبوو دالیا سیراجەدین دەبێت ئەم شارە ببینیت.

من لە دکتۆر موسای بابەک ناوئێد بووم، چاوەپوانی ئەو نەبووم ھیچ نەپینیەکم بۆ ئاشکرابکات، بە درێژایی ئەو چەند رۆژە بە شیوەیەکی زیرەکانە لە پرسیارەکانم پایدەکرد، شتیکی دروستم لەسەر خۆم و دالیا

سیراجەدین و برینەكانم لئى نەببىست. بەلام لەگەل ئەوەشدا پىنكەننە پېرەكەى شادمانى تيا دروستدەكردم، سەرلەقاندن و نىگا شىرىنەكانى پېرپوون لە حكەت. هېندەى بە زەردەخەنەكانى منى چاكەدەكردەو بە دەرمانەكانى منى تىمار نەدەكرد. من دە پۇژ بوو بە تەنھا لەو ژىر زەمىنە تارىكەدا بووم، شەوان درەنگ ياخود بەيانىان زوو دكتور موسا خۆى خواردنى بۆ دەهېنام، تىمارىدەكردم و جىئىدەهېشتەم، بەردەوامىش دەنگى ئەو كچانە لە گوئىدا دەزرىنگايەو بە شەو گورانىان دەگووت و بە پۇژ پىندەكەننە و دەيانزرىكاند. هېشتا نەمدەزانى لە كوئىم، ئىرە چ جىهانىكەو ئەوئى چ شارىكە. ئەو پۇژە بەناو ئەو تەپوتۇزەدا منى برد، پىشتەر ئاگادارىكردەمەو بە كەسە لەگەل كەسدا نەكەم، كارىك نەكەم كەس هەست بە برىنەكانم بكات. ئەو پۇژە من و ئەو كوچە بە كوچە بەو شارەدا گەراين، لە يەكەم كوچەدا وەك نەپىئىيەكى گەورەم بۆ ئاشكرابكات، توند دەستى گوشىم و گووتى «ئەم شارە ناوى نىيە، هەموو كەس لىرە خۆى بە رېئوار دەزانىت، هەموو سەرنشىنانى ئەم شارە خۆيان بە رېئوار دەزانن، ئەم شارە شارى كەس نىيەو نايىتە شارى كەسىش». من لە چەند كوچەو كۆلاننىكى درىژ بەولاو هېچى ترم نەدەبىنى، كوچەو كۆلاننى تۇزاونى كە بايەكى سەير تارمايى چەندەها مەخلوقى خەيالى لە ناودا دەفراند. ئىوارەبەكى ساردبوو، تەمىكى زەرد هەموو دونىاي داپۇشىبوو، جارچارە هەندىك رېئوارى غەمگىن بە خۆيان و جاننا قورسەكانىانەو بەلاماندا دەپۇشتن. هەموو ئەو شارە بە خانووە چكۆلەو دەوارە رەش و مالە تەنەكانىيەو لە خۆلىكى زەرددا نوقمبووبوو، وەك ئەوئى لەسەر زەوىيەك لە بەھارات دروستبوويت، رېنگايەكى درىژ و ترسناك وەك قەدەر، لەناديارەو تا ناديار بە ناوہراستىدا گوزەرىدەكرد. موساى بابەك ئەو راستە هېتە ئەبەدىيەى نىشانەدام و دەىگووت «ئەمجۆرە شارانە بەشىكن لە خەون، دروستدەبن و لە ناكاوىش دەتوئەوە يان وا هەستدەكەين كە دەتوئەوە، وەك يارىيەك

منداڵیک لە لم دروستیکات، بیئەوهی کەس بزانییت چۆن و بە کاریگەریی چى، لە ناکاو نامینن و لە جیگایەکی دیکەوه سەرھەلەدەنەوه. بە دیویکدا تەماشابکەیت، ئێرە خۆشترین شاری ئەم ولاتەیه، شاری سەفایە، شاری ئەو کچە جوانانەیه کە بە پارەیهکی کەم لەگەل ھەموو پیاویکدا دەخەون، ئەو کچانەى ھونەرەکانى عەشق و سەماکردن دەزانن... سەیرکە جەلادەتى ئازیز، ئێرە ولاتى خەيالە، لەناو ھەزاران شاری پەرگومەزو منارەدا، لەم چۆلەوانییەدا میزگیکت ھەیه ئەو کچانە پرووی تێدەکەن کە لە ھیچ جیگایەکی دنیادا شوینیان نابیتەوه، ئەو پیاوانە پرووی تێدەکەن کە لە ھیچ شوینیک ئامیزانبوونیان دەست ناکەوین و دین و لێرە بە پارە دەیکرن، بەلام بە دیوہ راستەقینەکەشیدا بروانیت ئێرە ھیچ نییە جگە لە سەرابیکی زەرد کە مەخلوقاتى بنباشەپوژتیا ونبوون». من کە پێشتر حیکایەتى ئەو جۆرە شارانەم بیستبوو، بەدەنگیکی سەرسام دەمپرسی «بەپێژ دکتۆر موسا، وەک لە قسەکەى بەپێژت تینگەم، ھەرچی ئافرەتى ئەم شارە ھەیه ھەموویان سۆزانین، لەش فرۆشن؟ ھەموویان... ھەر ھەموویان، ھەتا دالیا سیراجەدینیش؟». دکتۆر بە ئەسپایی سەرى لەقاندو گووتى «ھەموویان... ھەموویان ھەتا دالیا سیراجەدینیش». ئیستیکى کردو کەمیک یەخەى چاکەتەکەى چاککردو چاوى کەمیک نوقاندو دەستیکردوہ بەقسەکردن «پنویست ناکات شتەکان وا سەخت وەرگریت، لە راستیدا ئێرە شارێکی تەواوەتى نییە، ئیمە لێرەدا ھەموومان پێیوارین، پێیواری ھەمیشەى. ھەتا من کە بیست و پینج سالە لەم جیگایەدا نەخۆشەکان تیماردەکەم پێیوارم، ئیمە دین و دەپۆین، جەلادەتى کۆتری برادەرم، خزمە چکۆلەکەى خۆم، ژنانیش وەک ئیمەن دین و دەپۆن، بەلام ئەوان یاسا و پێساکانى ئەم جیگایە دەستنیشاننەکەن». دکتۆر موسا توند دەستی گویشیم و بە جووتى چاوى کراوہوہ، بە جیدیەتیکی قولەوہ گووتى «خزمى خۆم، دەمەوین پیتبلیم، ئەو پوژەى سەرتاپای ئەم شارە نغۆدەبیت زۆر نزیکە، ھەستم

وام پیده‌لیت، دلم وام پیده‌لیت، هه‌موو شه‌ویک مۆته‌که‌یه‌ک رامده‌چله‌کیتیت، هه‌ستیک وه‌ک شیت هه‌لمده‌گریت و وه‌ک دیوانه له ژورره‌که‌ی خۆم ده‌مه‌ینیته ده‌ری، من له‌وه‌و پیش هه‌ستی وام نه‌بووه، به‌لام به‌ر له هاتنی تۆ به‌ماوه‌یه‌کی کورت ئه‌و هه‌سته‌م هه‌یه».

نه‌مویست به‌و ده‌ستوروه ئه‌خلاقانه‌ی له‌ مندا‌لییه‌وه‌ فیزیانبوم قسه‌بکه‌م، دوا‌جار من پیاویکی نه‌خۆش بووم له‌ چنگی دکتۆریکی پیردا که له‌ چاکه‌ی خۆیدا به‌ ناو شاریکی سه‌رابدا ده‌یگیرام. من تا پتر سه‌یری کوچه‌و کۆلانه سه‌یره‌کانی ئه‌و شاره‌م ده‌کرد، زیاتر ده‌مویست بپرسم... شتیک له‌ ناخه‌وه ده‌یترساندم، هه‌سته‌مه‌کرد ئه‌و چۆله‌وانیه سه‌یره که تیه‌پینی ریبواریک، یاخود ده‌رکه‌وتنی ئافره‌تیک له‌ جلکه ئالووالاکانیدا ده‌یشیواند هیدی هیدی قووتمه‌ده‌ات.

ده‌مویست له‌و شاره‌ بڕۆم و بگه‌ریمه‌وه بۆ ئه‌و جیگایه‌ی لیوه‌ی هاتووم، به‌لام نه‌مه‌توانی ئه‌و ئاره‌زووه‌ جله‌وبکه‌م که قوول به‌ره‌و ئه‌و سه‌راب و خه‌یاله‌ش رایده‌کیشام. دکتۆر موسای بابک به‌ قه‌ده‌نگاوه‌کانی من ده‌رۆیشت، منیش ده‌ستم به‌ زامه‌کانمه‌وه‌بوو، نیگام وه‌ک شیت ئه‌و هه‌وایه‌ی ده‌پشکنی که پڕبوو له‌ پڕیشکی خه‌ونی شکاو. دکتۆر موسا بیته‌وه‌ی چاوه‌روانی پرسیاره‌کانی من بکات، وه‌ک یه‌کێک ده‌ستی کۆیژیکی کرتیت و بیه‌ویت به‌ریگایه‌کی پڕ درکدا بیبات، گووتی «ئهم شاره هه‌یج نییه، کوچه‌کانی، ماله‌کانی هه‌یج نین، ویرانه‌یه‌کی گه‌وره‌یه، شاریکه‌ بن بازار، بن مندا، بن مزگه‌وت، بن قوتابخانه و خه‌سته‌خانه... هه‌یج نییه، به‌شیوه‌یه‌ک دروستبووه بتوانیت هه‌موو کاتیک به‌جینیبه‌یت».

له‌ناکاو وه‌ستاو وه‌ک ئه‌وه‌ی زه‌ردی ئه‌و ئاسۆ کراوانه‌ی به‌راه‌رمان سنووری نیوان مردن و زینده‌گی یادبخته‌وه، وه‌ک یه‌کێک یه‌که‌مجاری بیت ئه‌و هه‌سته‌ بژی، سه‌یری ئاسمانی کردو به‌ده‌نگیکی به‌رز گووتی «به‌لام ئاسانیش نییه، جینه‌یشتنی ئهم شاره ئاسان نییه، به‌تایبه‌ت بۆ من و تۆ».

ئەوانەى كە لە شارەكانى تر رادەكەن... شتىك لەم شارەدا ھەيە تەيرى
 ۋەك من و تۆ زوو دەستەمۆدەكات».

پىكەنىنە جوانەكەى خۆى پىكەنى، دەموچاوى ۋەك ھەمىشە پىرپوو
 لە ئومىدى چىرچ و گووتى «ئىرە جوانترىن شارە بۆ ئەوانەى ۋەك من
 و تۆ خەلكى ھىچ شارىك نىن». دەستى بەردام و بەچەند ھەنگاوىك
 پىشمكەوت، دەستى چەپى لە گىرئانى چاكەتەكەيدا بوو. زۆر ئەو دەستەى
 دەخستە گىرئانى چاكەتەكەى ۋەو پىشتى كوردەكردو دەرۆى. ھىند ورد
 سەيرى زەويىەكەى دەكرد، لەو دەچوو لە كىلگەيەكى نەناسراودا بۆ جۆرە
 رۆھكىكى نوئى و نەدۆزراۋە بگەرئىت، من بەھەنگاوى خاوترو سووكتىر
 دواى دەكەوتم و گويم لىدەگرت كە دەىگوت «وامەزانە ئىرە شارىكى
 پىترخە، ئىرە بەشىكى نەبىنراوى ھەموو شارەكانى دونيايە، ئەو شارەيە كە
 بە نھىنى لە ھەموو شارەكانى تردا ھەيە و ئىمە نايىبىن».

لەراستىدا من ھىچ شارىكم نەدەبىنى، تەنيا كۆلانى پەرش و بلاوو
 نارىكم دەبىنى كە ئافرەتانى خراپ و كچانى سۆزانى ئاۋەدانىان
 كوردبوۋەو. شار نەبوو، ھىندەى كۆمەلىك خانووى سەرەتايى قور بوو
 كە لە تەپوتۆزىكى ئەزەلىدا نوقمبووبوون، ھەندىجار بىنايەكى چىمەنتۆشى
 تىدەكەوت، جارجارەش بالەخانەى دووسى قات. لە ھەندى جىگاشدا مالى
 ھەسىرو خانووى تەنەكەو دەۋارى عەرەبىت دەبىنى. من دواتر تىگەيشتم
 كە زەحمەتە مرقۇف ئەندازەكانىشى بىئۆيت، لەبەرئەۋەى ھەمىشە لە گۆرانداندا
 بوو، ھەندىك رۆژ شارىكى گەورەبوو كە ئاسان نەبوو تخبوبەكانى ببىنىت،
 پىر لە كوچەو ئاۋەدانى، ھەندىجارىش بچوكدەبوۋەو بۆ گوندىكى چكۆلانە.
 ھەندىجار لەگەل ھەندىك شارى دىكەدا تىكەلاۋدەبوو و ھەندىجارىش خۆى
 دەبوو بە دەيان پارچەو. دكتور موساى بابەك ھەولیدەدا لەيەك رۆژەو
 ئەو كىميا نھىنىيە لە من تىگەئىت، كىمىايەك مرقۇف تەنيا كاتىك تىدەكات
 كە خۆى لەناويدا بۆى. دكتور موسا تەماشائى ھىمنى ئەو ئىۋارەيەى

دەکرد و دەيگوت «جگە لەو كاتانەى كە ئاھەنگ دەكەن، ئێرە شوپىنىكى
 ھىمنە، ئەو شۇقىزانەى مياوانەكان دەھىتن، لە دەرھوھى شار دەوھستىن،
 بەدەگمەن ماشىنىك دىتە ناوھو، گەر رەشەبا يان عەجاج نەبىت، تەپوتۆزى
 ئێرە ھىچ نىيە جگە لە تۆزى ئەو رېيوارانەى لەملاولای دونياوھ پووى
 تىدەكەن، ئەو رېيوارانەى تەنيا پارەو زىر و تەلا ناھىتن لەگەل خۆياندا،
 بەلكو تەپوتۆزىش دەھىتن، غەم دەھىتن، غەم كە ناروات، من پىتدەلیم
 خزمى خۆم، رېيوارەكان دىن و دەرپۆن، بەلام زۆر شت دەھىتن كە ناروات،
 سووزنەك و گەپى دەھىتن، گولى و سىل لەگەل خۆياندا دەگىرن،
 ھەندىكىان بە بۆنى مەيدانەكانى جەنگوھ دىن، بەلى بە بۆنى باروت كە لە
 ھەناسەيان ھەلدەستىت... من دكتورم لە من پرسە، لە ھەمووشى خراپتر
 ئەوھى ھەر كەسىك دىت و دەرپات ھەسرەت جىدەھىلپت، كورپى خۆم
 ھەسرەتى زۆر بەجىدەھىلن».

دەستىكى بەسەرە رووتاوھكەى خۇيدا دەھىنا، كەمىك يەخەى سېپى
 كراسەكەى و سەردەستە كورتەكانى دەتەكاند، كەمىك رېشى ھاتبوو،
 رېشىكى تەواو سېپى وەك قزى و برۆى، تا زياتر دەرپۇشستىن پتر ئەو
 خۆلە زەردە لەسەر سمىل و لاجان و برژانگەكانى دەنىشت، بەلام وەك
 ھىمنى ئەو ئاسمانە زەردباوھ بەجۆرىك تىكەلاوى بووبىت نەتوانىت لىنى
 جىايىتەوھ، تا دەھات قوولترو دوورتر منى بەرەو ناوھو دەبىرد. لەم
 كوچەوھ بۆ ئەو كوچەوھ لەویشەوھ بۆيەكىكى دى. من بەلاموھ گرنك نەبوو
 بەرەو كوئى دەچووين، كولانەكان ناويان نەبوو، لە بنەرەتدا پىتووستىشان
 بە ناو نەبوو. موساى بابەك وەك ئەوھى منى بىرچووبىتەوھ، پىششەكەوت
 و لەبەر خۆيەوھ قسەيدەكرد. بىئەوھى بىر لەوھ بكاتەوھ كە من ناتوانم بە
 خىزىبى برۆم، بە چەند ھەنگاوىكى خىرا دووردەكەوتەوھ، بەلام لە ناكاو
 ئاورپىدەدايەوھ دەبىينى من دەستم بەبرىنەكەى سىنگمەوھ گرتووھ لە

دورهه ته ماشايد هكهم، پر به هيمنى ټو ئيواريه پيدكهنى و دهيكوت «جه لادهتى كوتر، بمبوره من وام، ټمه دهردى پيرى نيبه، خوم هر وابووم، هميشه له ناوه راسندا بيرمده چيته وه چى دهكهم، بوچى هاتووم له گهل كيم...». به هيمنى دهگه رايه وه بو لام، دهستى دهخسته وه سر دهستم و دهيكوت «بمبوره، بمبوره... به لام ټها شتيك له يادبوو، ټاه، دهويست شتيك بو باسبكه م. خودايه، چى بوو؟ ټم كوچانه من خوم ناوم ليناون، ناوى تايبه تى خوم، كه هيچ كهس نازانيت، بيرت نه چيت من پيرترين دانيشتوى ټم شارهم، له هرچى مه خلوقاتى ټم شاره كونترم. تاكه پيرنكم ليره دا جيكام ده بيته وه، باپيتبلنم هيچ سوزانيه كى پير ناتوانيت ليره بزي، كچه كان له ټمه نيكد اوزه هينن و دهرن، يان خودكوژيده كهن، ههنديكيان رنبارنك هه لئانده گريټ و ده يانبات، يا خود كه سيكى نزيكيان دهرده كه ويت و ده يانكوژيت، له بهر ټه وه من ټنيا كه سم كه ده مينه وه، موسيقاره كاننيس به پيرى ليره دا ته حمول ناكهن... كهس ليره به پيرى ته حمول ناكات من نه بيت، ټم شوينه قانونى خوى هه يه، قانونى ټه وتو كه له شوينى تر دا نيبه».

من به هيمنى پرسيم «قانونى وه كو چى؟».

به ره له وهى وه لاممبدا ته وه كيژيټ كه به شيويه كى فيتته بازانه سنكى رووتكر دبوو، له گهل دوو خانمى زور به رزو زه به لاهى ديكه دا بانگى دكتوريان كرد و شتيكى چكولانه يان چپاند به گوينا، دكتور موساى بابك به زه رده خه نه كه ي خويه وه سه رى له قاند و گووتى: هينى كوترى به رين، خزمه، ليره دا بوسته من هر ئيستا ديمه وه، هر ئيستا». دكتور له گهل سن ټنه كه دا بو ئيستيټيټ ونبوو، دواى ماويه كى كورت به پيكنه نينه وه كه رايه وه بو لام و گووتى «من ليره دكتورى هه موو شتيك، ده بيت ته حمولم بكه يت، ټه مشاره له سه ر من ده زي، ده بيت نازى هه موو ټم ټافره تانه هه لگرم، ټازاره كانيان كه متر بكه مه وه، كه گريان ده ست به سه رياندا

بېنم، كه پرسىارىيان هه بوو وه لاميانبده مه وه، كه نامه يان هه بوو بېنوسم...
 خزمى خۆم من شه وروژۆ له م شارهدا به رېنگاوم، شه وو روژ، هه ندىجار
 به رېنگاوه ده خه وم، هه ندىك شه و ناگه مه وه مال ئىدى له جىگايه ك لاده دم،
 لاي يه كىك لاده دم و ده خه وم، هه ندىجارىش له ناوه پراستى شه قامه كه دا
 پالده كه وم و سه ىرى ئه ستىزه ده كه م... ئاه ئه مړۆ به خته وه رم كه جانتا كه م
 پى نىيه... گهر لىره مایته وه ده مېنىت چۆن ده ژىم... ده مېنىت؟ زۆر جار به
 خۆم ده لىم : من دكتورىكم و يقارى خۆم و نكردوه، به لام و يقارم بۆچىيه...
 ئىره شارىكه مړۆف تىايدا پىوىستى به و يقار نىيه».

دهستى گرتم و گووتى «ئىره پىوىستى به سه بر هه يه، سه بر...».

هه ستمده كرد تا زياتر به و شارهدا بچىنه خوار، تا پتر كوچه كان بېنم
 دىمه نه كان ئالۆزتر ده بن... هه موو شته كان كۆمه لىك مه ته ل و پرسىارى
 نه كراوه بوون. هه تا دكتور موساى بابك خۆى ته لىسمىك بوو له
 ته لىسمه كان، شتىكى تىدا بوو له دهره وهى ته فسىرو تىگه ىشتن، شاره كه ش
 به سه رىه كه وه نه ئىنىيه كى گه و ره بوو. له وساته وه هه ستمده كرد به جۆرىك
 له جۆره كان به و جىگايه وه نوساوم، شتىكى به د به لام فرىوده رو پرگىنگل،
 دزىو به لام دلرفىن و هۆش مه سته كر، منى به ره و ئه و جىگايه راده كىشا.
 ئه و شته چى بوو؟... بۆنى ئه و كچه خراپه كارانه بوو كه هه مووىان
 يه ك عه ترىان له خۆيانده دا؟... دىمه نى ئه و ئاسمان و زه مىنه زه رده بوو
 كه وه ك ئه وهى يه كده ست هه ردو و كىانى پىكه وه ره نگر دىنت، لىك جىا
 نه ده كرانه وه؟... كۆبوونه وهى ئه و هه موو سۆزانىيه قه شه نكه بوو كه
 له مسه ره و سه رى زه مىنه وه هات بوون؟... نازانم.

دكتور موساى بابك ئه و ئىواره يه زۆر كوچهى گىرام، ئه و له وحانهى
 نىشاندام كه له به رده م هه ندى مال يا خود باله خانه دا هه لواسرا بوون. وه ك
 چۆن له شاره كانى دىكه دا پزىشك و پارىزه ر و ما فناس و بازرگانه كان
 بۆردى تايبه ت بۆ ناو نىشانى خۆيان هه لده واسن، ئه و شاره پر بوو له

ناونيشانى سەير سەير كە ھەندىكىيان بە لەوحى ئەلەكترىكى زۆر مۆدىرن دروستكرابوون. ناونيشانى سۆزانيه بەناوبانگەكان، تىپەكانى سەما، بانگەشەكردن بۆ جوانترين خانمان كە بە جوانترين شيۆه خزمەتدەكەن. تا ژمارەى ئەو لەوحانە زياتر بووايه پتر بەرەو ناو شويئە گران و تايبەتتايەكانى ئەو شارە پۆدەچوووين. ئەو شويئانەى كە ميوانى تايبەتتير و پارەدارتر پوويان تىدەكرد. لە ھەندى جىگادا لەوحى ئەلەكترىكى زۆر گەورە ھەبوون كە مەرؤف تەنيا لە شارە گەورەكاندا دەيانيئى، بەلام لەگەل ئەوھشدا ھەموو ئەو شويئە سەيرانە لەسەر ئەو خۆلە پووتە دروستبووبوون، ئەو خۆلە زەردەى لە شەویشدا ھەموو ئەو شارەى بە غەمىكى شارداراھ پەنگرەبوو. لە ھەموو ئەو جىگايەنەدا كچان خۇيان خزمەتيان دەكرد، ھەموو ئەو شارە چىشتخانەىك ياخود چايخانەىكى تيا نەبوو، چونكە لە نيو مالاكاندا چىشتخانە و بارو چايخانەش ھەبوو، ئەو پىبوارە برسسيانەى لە دوور دەھاتن دەيانتوانى پووبكەنە مالىك و لەوئى مەستبن و بخۆن و شتەكانى دىكەش بكەن. من بە كوچەكاندا دەپۆيشتم و ناونيشانى ئەو لەوحانەم دەخويئدەوھ... «مالى سوهيله مەحمود و كيژە چاو خومارەكانى» «تياترؤخانەى ئاسكى سىي» «تېپى سەماى خۆرھەلاتى پەنا» «ميوانخانەى تريتى پەش» «ديوانسەراى پاشا» «كوشكى لەزەت» «خانەى سەربازى دلاوەر» «مىزگى تام و سەما» «تياترى ورجى ئەرخەوانى» «تېپى سەماى فتحىه جوال بۆ سەماى بەدەوى» «سوها يەعقوب و دەستە خوشكەكانى» «سالؤنى تىك تاك بۆ دانسى خۆرئاوايى» «پشوكەى ئەفسەرى زىپىن»... و دەيەھا ناونيشانى دىكەى سەير كە لەگەل ئەو خانووه داروخاوو مالا كەم پەونەقانەدا نەدەگونجان.

دكتور موسا بەو دەنگە گرو ئارامەى خۆى ژيانى ئەو شارەى بۆ باسدەكردم. باسى ئەو قانونە سەيرانەى بۆ دەكردم كە لەم شارەدا ئىشەدەكات، ھەندى لە مالاكانى نيشاندام كە گرانترين سەنتەرەكانى ئەو

شارەبوون، ھەندى جىڭگاي نىشاندام كە پىياۋانى زۆر بەرزو ناسراۋى دەولەت ھاتوچۆيدەكەن. باسى ھەژارى و دەولەمەندى ناو سۆزانىيەكانى بۇ كىردىم. لەسەر بەستىكى چكۆلانى بەرابەر تىياترىك دانىشتىن و دكتور موسا پىيىگوتىم «جگە لە مۇسقىقارەكان ھىچ پىياۋىكى دى بۇى نىيە لىرە بۇى». باسى دروستبوونى ئەو شارەى بۇكىردىم، شارىك كە لە دىر زەمانەو ە پىشەى ھەبوو، بەلام لە ھىچ سەردەم و پۇژگارىكدا ەك ئەمىرۇ گەورە نەبوو، بە درىژى لەسەر ئەو سى خوشكە قسەيكرد كە بناغەى ئەو شارەيان داناو، سى خوشك كە لە خىلە كۆچەرىيەكانى ناو بىبابان جىادەبنەو ە لەويادا دوو دەوار ھەلدەدەن و لەگەل ئەو سەربازو فەرمانبەراندە دەخەون كە لە باكورەو ە دەچن بۇ باشوور، لەگەل شۇقىرى ئەو لۇرىاندە دەخەون كە لە بەندەرىكى سەر كەنداو ە بار بەرەو پايتەخت و شارەكانى ناو ەراست دەگۆزىنەو، لەگەل مىوانە داۋىن پىسەكانى ھەسەن و حوسەىندا دەخەون، پىشۋازى ئەو گەشتىارانە دەكەن كە لە شۋىتە دوورەكانى دونىاو ە بۇ پىشكىن لە دووى زىرەو تەلانى دەوزراو ەكانى بابل دەگەران. سى خوشك كە ھىدى ھىدى كىژانى تەنياو تەرە لە خىل و خىزان لە ھەموو لايەكەو ە پرويان تىدەكەن، ئەو كچە بە دەويىە چاۋرەشانەى كە باوك و براكانيان دەيانھىنن كاربەكەن، ئەو ژنە وىلانەى لە مىردەكانيان ھەلدەن، ئەو كچانەى بە زگى پەرەو دۋستىكى بىۋەفا خىانەتبان لىدەكات و تەنيا جىدەمىن، ئەو بىۋەژنە جوانانەى دۋاى مىردەكانيان لە زەويدا جىگايان نايتەو ە. بەلام دەولەت كە خۇى بە پارىزەرى شەرەف و كەرامەت دەزانىت، چار دۋاى چار ئەفسەرو سەربازەكانى دەنىرىت بۇ تىكدانى ئەو شارۋچكەيەو گرتنى سۆزانىيەكان. ەلى ھەر ئەفسەرىك پىدەخاتە ئەو زەويىەو، چاۋى بەو سەرنشىنە خەيالىانە دەكەۋىت، لەگەل جوانەكانىاندا دەخەۋىت، جەستەو خەندەيان تاقىدەكاتەو، ناتوانىت فەرمانەكان تەواو ەتى جىبەجىبىكات. چار دۋاى چار ئەفسەرە جىاۋازەكان پلان و چارەى جىاۋاز بۇ ئەو شارۋچكەيە

دەدۆزنەو، ھەندىكىيان كەمىك قولتر بەرەو ناو بىابان دەجولئىن، ھەندىكىيان بەرەو زۇنگاۋەكان پالى پىتوھ دەنئىن، ھەندىكىيان بەقەراغ پووبارە گەورەكاندا دەيخزىن، ھەندىكىيان دەيكەن بە ناو قامىشە لانەكانى باشووردا، چەند ئەفسەرىك دەيكەن بە چەند پارچەيەكى جىاوازەو كە لە ھەر پارچەيەيان شارىكى خەيالى تر دروستدەبىت، ھەندىكىيان تىكەل بە كۆمەلىك شارۋچكەى دىكەى دەكەن. موساى بابەك ئەو ئىوارەيە دەيگوت «ھەر لەسەرەتاوھ ئەم شارە ۋەك مەخلوقتىك لەدايكبوو كە بەردەوام دەجولئىت، لە جىگايەكەوھ دەچوو بۇ جىگايەكى دى، بىئەوھى ھەستىكەين كە دەپۆين».

موساى بابەك خۆى يەكىك بوو لەوانەى لەزووھە لەگەل ئەو شارەدا بوو، پزىشكىك بوو ۋەك سوكاىەتى و سزا فرىياندابووھ ئەو شوئەوھ، ھىدى ھىدى لەگەل تىپەپىنى كاتدا بووبوو بە بەشىكى ئۆرگانى ئەو دونىايە. ۋەك خۆى دەيگوت، لە قۇناغىكدا واز لەوھش دەھىتتت چاوەروانى ئەو موچەيە بكات كە لە پايتەختەوھ بە پۇست پىئىدەگات، واز لەوھ دەھىتتت لەسەر خەزنەى دەولەت بژى، بەلكو تەنيا بەو سامان و پارەيە دەيگوزەرىنتت كە لە پىبواران و سەرنشىنانى ئەو شارە دەستىدەكەوئىت. خۆى داروو دەرمان دەكرىت و دەيفرۇشىتەوھ، سال دواى سال سامان و سەرۋەتى پوو لە زىادبوون دەكەن، سال دواى سالىش لەگەلىدا دەژى، لەگەلىدا دەگەپىت، لەگەلىدا پىردەبىت.

من برىنەكانم ھىدى ھىدى ئازارىان دەدام، توانام نەبوو دواى ئەو ماوھىيەكە بە پى پۆىشتىن، بگەپىمەوھ بۇ پرتەقالى سىپى. ئەو شتانەى بەسەريەكەوھ بىستبووم بەس بوو بۆئەوھى ماندووبىم. ھەستمدەكرد بە شارىكدا سەفەردەكەم لەدەرەوھى زەمىنە، پىوئىستىم بە خەوىكى قول و پشووئەكى درىژ ھەبوو تا شتەكان پىكەوھ كرىدەم. موساى بابەك دەيزانى تەپوتۆزى ئەو شارە مرؤف ماندوودەكات، ئاگاداربوو بىنىنى ئەو تارمايىە زەردانە، تەماشاكردنى ئەو سۆزانيانە مرؤف نەخۆشدەخات. دەستى

ده‌خسته سهر ده‌موچاوم، گهرمای ده‌پیتوام، لیدانی دلی حساب ده‌کردم و له به‌رده‌رکی میوانخانه‌یه‌کدا له‌سهر به‌ستیک دایده‌نام و ئاوی ده‌دامی و ده‌یگوت «که‌میکی تر ده‌گه‌ینه مالی، ده‌توانیت له‌وی پشووبده‌یت». من دوا‌ی ماندوویتییه‌کی زور، له ئیواره‌یه‌کی دره‌نگدا، له رۆژیکدا که ئیستاش هیچ شتیکی ته‌واو ده‌رباره‌ی سال و زهمانی نازانم، چووم بۆ مالی دکتور موسای بابک.

مالی دکتور له کۆلانی‌کدا بوو وه‌ک هه‌موو کۆلانه‌کانی دیکه‌ی ئه‌و شاره، به‌خه‌تیکی نارێک که له ده‌ستوخه‌تی دکتوره‌کان خویان ده‌چوو، له‌سهری نوسرابوو «الطیب الاخصائی - موسی سلیم بابک» و هیچی دیکه. ماله‌که‌ی دکتور بابک نیشانه‌یه‌کی تایبه‌تی ئه‌وتوی نه‌بوو له ماله‌کانی ده‌وروبه‌ری جیابکاته‌وه، به‌لام له ناوه‌وه دونیا‌یه‌کی تایبه‌تی بوو. سه‌ره‌تا هیچ که‌س نه‌یده‌توانی بزانیته‌ ئه‌و ماله‌ چهنده‌ گه‌وره‌یه، یه‌که‌مین سه‌رنجم ئه‌وه‌بوو که ئه‌م ماله‌ دونیا‌ی یه‌کیکه له سه‌رده‌میکی دیریندا ده‌ژی. لیتان ناشارمه‌وه که سه‌ره‌تا من شته‌کانم به‌وجۆره‌ بینی که خۆم چاوه‌روانمه‌کرد، قه‌ره‌وتله‌یه‌کی کۆن، دۆلاییکی ته‌خته‌ی کاله‌وه‌بوو، که چهند چاکه‌تیکی قۆل کورت و چهند بۆینباخیکی دیرینی پیا‌هه‌لواسرابوو، قه‌نه‌فه‌یه‌کی سه‌وز که کومه‌لێک خاولی له‌سهر که‌له‌که بووبوو. ژووره‌که بۆنی شتییه‌کی لیده‌هات، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیستا یه‌کیک خۆی شتبیته و به‌هالاوی هه‌مامه‌وه له‌ویوه تپه‌رپیته، به‌لام بیده‌نگیه‌کی قورس و دیرینیش له‌وی بوو، بیده‌نگیه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی میژووویه‌کی درێژی هه‌پیته. له ژووره‌که‌ی ته‌نیشتیدا کتیبخانه‌یه‌کی گه‌وره‌م بینی، که ره‌فی پر کتیب به‌شی هه‌ره زۆری دیواره‌کانی گرتبوو، ئه‌وه‌ی له کتیبخانه‌که مابوووه به‌وینه‌ی زه‌مانیکی به‌باچووی تر پرکرابوون، وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هند رۆسته‌م له فلیمی باب‌الحدید، پلاکاتی فلیمی گرام و انتقام ی ئه‌سمه‌هان و ئه‌نوه‌ر وه‌جدی، عومه‌ر شه‌ریف و پلاکاتی فلیمی فی بیتنا رجل له‌که‌ل

زوبیدہ سہروہ تدا، لهولاتریشہوہ ہر عومہر شہریف له فلیمی دکتور
 ژیفاکوڈا له گہل جولیا کریستیدا. وینہی یاریکەرہ کونہکان، بیلپہو پیکہنینه
 ئەسمرهکهی، بۆشکاش له یارییہکدا دهگہرایہوہ بۆ سہردہمی زێپینی
 ریال مہدرید، ئۆزییۆ خاویلیہکی دابوو بہ شانیداو دہگریا، بۆی شارلۆتون
 و سہرہ کہچہلہکەئ، بۆی مۆر له فانلیہیہکی سوورو دہرپیتہکی سپیدا
 کاتیک کاسی جیہانی سالی ۱۹۶۶ بہرزدہکاتہوہ، وینہیہکی غہمکینی جیمس
 دین له سوچیکی بہرزی ژوورہکدا، وینہیہکی فہیروز له فلیمی بیاع
 الخواتم دا، چہند وینہیہکی پزیشکی، ئیسکہ پیکریکی بۆر، پلاکاتیکی زۆر
 کونی راگہیانندن بۆ کوتانی مندالان. ژوورہکہ نمونہی ناپیکی بوو، لهگہل
 ئەوہشدا جۆرہ سیستمیکی تیاوو کہ چاوی ئەو کاتی من نہیدہبینی،
 پیدہچوو دکتور موسا ہموو ژیانی خۆی لهویدا شارڈبیتہوہ. کہ چووینہ
 مالہکەوہ راستہوخۆ منی لہسەر ئەو قہنہفہ سہوزہ داناو ہندیک دەرمانی
 تاییہتی بۆ گرتمہوہ، من تا دہہات نازاروو بیتاقہتییہکەم زیادیدہکرد. چاوم
 لیکدہناو بیرم له دہموچاوی ئەو کچہ عہرہبانہ دہکردہوہ کہ بینومن، بیرم
 لهو کۆلانہ سہیرو پلاکاتہ رەنگاوپرەنگانہ دہکردہوہ کہ تۆز دایپۆشپیوون.
 حەزمدەکرد بۆ جاریک بچوو مایہتہ مالیک لهو مالانہوہ، حەزمدەکرد بزائم
 چی لهو دیو دیوارہکانہوہ پوودہدات. چاوم لیکدہناو بہ دکتورم دہگووت:
 دکتور من دہمەویت بمبہیت بۆ یەکیک لهو مالانہ.

بیتہوہی سہیری دکتور بکہم، ہر بہ چاوی نوقاوەوہو چاوەروانی
 وەلامەکەیم دہکرد، ئەو بہ پیکہنینہوہ دہیگووت: ناتوانم، ناتوانم بتبہم بۆ
 ہیچ یەکیک لهو مالانہ، تییگہ، بہم ہموو برینہوہ، ناشتی واناکریت...
 کورم. ئیستا ژیان لیرہ وەک جاران نہماوہ، لیرہش دہبیت بترسیت... گویت
 لیمہ، لیرہش دہبیت بترسیت.

موسای بابەک دہستی دہخستہ سەر شانم، من لہسەری پەنجەکانییہوہ
 ہستم بہہناسەکانی دہکرد. بہ ہیمنی چاوم دہکردہوہو ئەو لہشہ

توزاوييهى دكتورم دهينى. بهو سه ره كه چهل و له شه چكولانه يه وه له به رده ممدا وه ستابوو، له په يكه ريكي لم ده چوو، يه كينك له قه راغ ئاويك دروستيكرديت و جنيه شتيت، په يكه ريك با هه ندى به شى بردينت و نيوه يه كي سه يري له ويادا جنيه شتيت. چا كه ته كه ي داده كهن و له منى ده پرسى: ئاغاي كوتر، پيمبلئ، هه رگيز خهوت بهم شاره وه بينوه. من كه ميك بيرمه ده كرده وه ده مگوت: دكتور من خهوم به هه موو شتيكه وه بينوه. كه ميك ده وه ستاو وهك بق حيكه تيكي قوول بگه رئ ده يگوت: ئهم شاره به شتيكي تاريكي رۆحي هه موومانه.

ئهو كات ئه گه رچى ميردمندال بووم، پر بووم له خهون، به لام ئهو رۆژه كه له سه ر ئهو قه نه فه يه دانيشت بووم، هيچ خهونيكم نه بوو... هيچ شتيكم نه ده ويست. ده مويست كه ميك رابكشيم و بيربكه مه وه، توزيك خۆم كۆبكه مه وه و تيبگه م له كويدا ده ژيم. دكتور موسا هه موو جله كاني داده كهندو به ده رپيگورتكي كه ميك دريژه وه به رابه رم ده وه ستا و به پينگه نينه شيرينه كه ي خۆيه وه ده يگوت: سه يركه ئاغاي كوتر، سه يري دلى خۆتبكه. ده ستى گرمۆله ده كردو ده يخسته سه ر دلى خۆي، چاوى ده نو قاندو ده يگوت: زور جار هه سته كه م ئهم شاره خهونيكه له خهونه كاني من. كوربه برينداره كه م، چى پياويك هاتوته ئهم زورره ليم پرسيوه: تو خهونت بهم شاره وه بينوه؟ هه موويان گووتويانه: به لئ.

سه ريكي باده داو به غه مه وه ده يگوت: ئهم شاره له خهوى تيكشكاوى ئيمه دروست بووه. من به ده نكيكي خه والوو، وهك يه كينك ئيستا ببوريت هه ده مپرسى: بق بهم خراپه خانه گه وره يه ده لئيت شار؟ من شار نابينم، هيچ شتيك نابينم جگه له ماله سۆزاني كه له پال يه كدا ريزبوون. سه ره كه چه له كه ي به رابه رم باده دا و ده يگوت «به ره وه ي بچم خۆم بشۆم، چه زده كه م پيتبليم، كه ئيره جارن شار نه بوو، شوينيكي چكولانه بوو،

به لام جهنگ، کوپی بریندارم جهنگ هموو ئهم شارانهی دروستکرد. ئهو سهربازانهی له بهرهکانی شهپهوه دههاتنهوه، ئهو تیپ و گوردان و هیزانهی که له پیگیاندا بو مردن دهیاندا بهسهر ئهم مالاندها، ئهوان پهواجی ئهم شارهیان بهرزکردهوه، پیاو بهرلهوهی بمریت چهزهدهکات لهگهل کومهلیک ئافرهتدا بخوایت... هموو پیاویک وایه».

دهوهستاو سهه له نوێ چاوی دنوقاندهوه و بههرو پووم دههات. باسی ئهو گوردانانهی دهکرد که تانک و زرێ پۆشهکانیان لهدهروه دهوهستان و وهک فهتکردنی داگیرکهریک بو قهلایهکی دوزمن، دهیاندا بهسهر مالهکاندا، وهک شیت باوهشیان به ژنهکاندا دهکرد، کچهکانیان دههینایه دهری و له ژیر مانگه شهودا لهگهلیاندا دهخوتن، به پروتی خویان له خۆلی ئهو شارهدا دهگهوزاند. دهیانخوارددهوهو مهستدهبوون، له ناوهپراستی کوچهکاندا دهخوتن... موسای بابهک دهیگوت «ئهو سهرباز و ئهفسهراوه هیچ هیواپهکیان به ژیان نهبوو، دهیانزانی دهمرن، دههاتن دواجار لهویدا دواشهوی خوشی ژیانان بزین. بهلام که شهه دریزههی خایاند و گهرم بوو، که دهپهها شار ویرانبوون، که ههریمی گهوره گهوره خالیکرانهوه له ئادهمیزاد، که وای لیهات «با» بۆنی لاشههی سهربازهکان له بهرهکانی جهنگهوه به هموو نیشتیماندا بهینیت، که سهدان ههزار بیتوهژن له شهوگاره تاریک و دریزهکاندا تهها کهوتن... ئیدی ئهم شاره گهوره بوو، هموو پوژیک کوچهیهک زیادی دهکرد، شهو دهخوتیت و بهیانی چاوت دهکردهوه شوینی تازهو مالی تازهو ئافرهتی نویت له سهه شهقامهکان دهبینی. تا وای لیهات واتدهزانی ئهم شاره هموو ئهم دونیایه دهخوات، هموو شارهکانی تر قووتدهات».

موسای بابهک بیریدهکردهوهو دهیگوت: لهگهل هاتنی ئهو ژماره زورهدا له ئافرهتان ئیره بوو به شوینیکی ترسناک، دهولت چاوساغهکانی خوشی نارد بو ئیره. له نیتو کچهکاندا خانمی وا دهکرهوت که کاری تهنیا

نوسىنى راپۇرت و ئاگادار كىردنە وەى ئاسايش بوو. ئىرە ئەو شوپنە نىبە مرۇف تىبا نە ترسىت.

دەھاتە بەردەم و چەناگەى پىنەلدە بىرېم و سەرى بەرزە كىردمە وەو بە ئەسپاى دەيگوت «دەبىت لىرەش بترسىت، ئىرەش مە ترسى خۇى ھەيە».

دكتور بە ھەناسەى پىاويكى ماندو وەو قسەى لەسەر مېژووى ئەو شاره دەكرد، باسى ئەو سۆزانيبە بە ناوبانگانەى دەكرد كە دواتر بوون بە رنى وەزىرو دۇستى سەركردە گەورەكانى سوپا. بە دەرپى كورتهكە و پشته كۇماوەكەيە وە، بە مووہ سىببىانە وە كە رەنگ و پرووى تارمايە كىان دابوويى بە ژوورەكە دا دەھات و دەچوو، بۇ ساتىك چىبە لە قسە كىردن نە دە وەستا. دەچووہ بەر دەرگاكە و جارىكى دى دەگە رايە وە، خاويليەكەى ھەلدەگرت و دايدە نايە وە. تىكە لەيەك بوو لە پىرىكى روخۇش كە پىنكە نىنى بە ھەموو شتىك دىت، لەگەل پىاويكى بىئوقرە كە لەگەل ھەموو شتىكدا تا ئەوسەر دەژى. بەرلە وەى ژوورەكە جىبھىلنىت سەيرىكى منى كىردو گوتى «ئىرە شارىكە مردو وە كانىش سەرى لىندە دەن. بىرت نە چىت مردو وە كانىش سەرى لىندە دەن».

كە ئەو دەچوو بۇ خۇشتن، من خۇم بە مالەكە دا كىشە دەكرد، دەمويست قەرە و پلەيەك بدۇزمە وە و لەسەرى بخەوم. برىنە كانم بە جۇرىك لاوازيان كىردبووم، چىتر ئەو كورە بە توانايە نەبووم بتوانم زۇر برۇم و زۇر گوپىگرم. ھەستەم كىرد لە پشت ژوورى كىتبخانەكە وە چەند ژوورىكى تر ھەيە، بە راپە وىكى بچوكدا رۇيشتم. ژوورىكى چكولانەم بىنى بە دەستوخە تىكى جوان لەسەرى نوسرابوو «دەرمانخانە». ژوورىك بوو پىر لە رەف و پاكەت و بۇنى دەرمان، دوو دەرگای ترى لەسەر بوو، لە پشت

رهف و دۆلابى تاييه تى دهرمانه كانه وه له سوچىكى ژووره كه دا كه مانىك دانرابوو، كۆمه لىك و يتهى رهش و سېي گه و ره هه لواسرابوون كه پىده چوو ديمه نى هه ندىك ئۆپراى ئه وروپى به ناوبانگ بن. من بيته وهى ته ماشايانېكه م به لاياندا تىپه پىم و دهرگاي ژووره كهى ترم كرده وه كه پرېوو له تيشك. وهك تاريكى ناو ژوورى دهرمانخانه كه ترساند بىتمى، به خىزاييه كى سهر دهرگاكه م داخست و به ره و ناو ئه و پوناكويه چووم. له ژووره كهى ديكه دا چوار قهره ويله هه بوو، چوار قهره ويله خالى و ئاماده، به چه رچه فى پاك و سهرىنى خاوين و به تانى نويوه كه پىده چوو بۆ كۆمه لىك ميوان ئاماده كرابىتن. من خه يالم بۆ ئه وه چوو كه دكتور وهك قاوشىكى تاييه ت و هه ميشه به رده ست بۆ دۆخى لىقه و مان، نه خۆشى سهخت و روداوى ناوخت به كار يان به ينىت.

به ئارامى له سهر يه كىك له تهخته كان پاكشام، له سهر سامى و ترسيش به ولاوه هه ستم به هىچى تر نه ده كرد. له ناو ئه و بيته نكيه كوشنده يه دا له هه موو شتىكى ئه و شاره دهرسام، له كوچه كانى، له وه هوا زهردهى، له سۆزانيه كانى. وهك مندالېكى بچوك خۆم گرمۆله كرد و ده ستمگرت به سنگمه وه له نىوان ترس و نا ئاراميدا وهك يه كىك له هۆش خۆى بچىت خه وتم.

كه له خه وه ستم شه ويكى تاريك بوو، دكتور موساى بابك لىگه پابوو ماوه يه كى درىژ بخره وم. به لام وهك ئه وهى يه كىك له خه ومدا هه ندىك شتم بۆ به يانېكات، كه هه ستم هه ندىك شت له به رچاوم رووتربوون. ده متوانى شته كان ساف و ساده تر ببىنم. دلنباووم ئه و رۆژهى له گه ل ئىسحاقى لىوزىرپىن و سهرهنگ قاسمدا گىراين، ئىمه يان له زىلنكدا به ره و باشوور هيتا... دلنباووم له گه ل كۆمه لىك زىندانى تردا كۆيانكر دينه وه... به دروستى و پىكى له به رچاوم بوو چۆن جارىكى تر سوار زىلنكى سهر بازى تر بوو ينه وه، چۆن له زيله كه دا ده نكيك پىنگوتم «موسىقامان

بۆ لئىده، مۆسیقا». له بیرمه من فلو وتم لئىدا... له بیرمه هه‌موویان به جۆریکی ترسناک و مه‌رگه‌ئین بئده‌نگ بوون. من به هۆی ئه‌و مۆسیقایه‌وه هه‌موو شتیکم لئیتی‌کچوو، نه‌مه‌ه‌زانى به‌ره‌و کوئ ده‌رۆین و چه‌ند سه‌عاته به‌ریگاوه‌ین. له نیوه شه‌ویکی تاریکدا ئیتمه‌یان دابه‌زاندا، تارمایی کومه‌لئیک پیاوم له یاده به‌چه‌که‌کانیانه‌وه به‌ره‌و روومان هاتن، جگه‌ له‌ پوناکی گلۆپی پیتشه‌وه‌ی زیله‌کان هیچ پوناکیه‌کی ترم بئیر نییه، هه‌ندئ ده‌نگ و ده‌موچاوم له یاده که نازانم کئین، نازانم چۆن پتکه‌وه گرئینابده‌مه‌وه، ده‌نگی ته‌قه‌کانم له‌بیره، ئیستا ئه‌و گوژمه‌ ترسناکه‌م له یاده که به‌ره‌و دوا پالی پئوه‌نام، ئه‌و گورزهم له‌بیره وه‌ک ده‌نگی هاواری جانه‌وه‌ریکی که‌وره له‌سه‌رمدا ده‌نگه‌داته‌وه، ده‌نگیک دئت و شتیگ له ناخدا هه‌له‌که‌نیت و ده‌بیات، وه‌ک ئه‌وه‌ی ره‌شه‌بایه‌کی قایم به‌یه‌ک گفه‌ هه‌زاران که‌لا له‌ دره‌ختیک بکاته‌وه‌و به‌ خیرایی بیانبات، یان بۆمیکی بچوک به‌یه‌ک ته‌قینه‌وه، هه‌زاران ماسی به‌ره‌و سه‌ره‌وه به‌رزبکاته‌وه‌و به‌ جۆریکی که‌وانه‌یی فرئیان بداته‌وه‌و ناو ده‌ریا، شتیگ بوو له‌و جۆره. ده‌زانم ئه‌و کاته‌ی گولله‌کانم به‌رکه‌وت بئیرم له‌ ره‌شه‌با ده‌کرده‌وه... بۆ بئیرم له‌ ره‌شه‌با ده‌کرده‌وه نازانم، به‌لام شتیکی تاییه‌ت که له‌ بۆنی که‌رده‌لول ده‌چوو له‌ هه‌وای ئه‌و شه‌وه‌دا بوو. ئه‌و ساته‌ی گولله‌کانم به‌رکه‌وت وه‌ک ئه‌وساته‌و ابوو یه‌کیک له‌ نا‌کاو بکه‌وئته‌ ناو ئاویکه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی تو به‌ راسته‌ شه‌قامئیکدا برۆیت و کتوپر خۆت له‌ ناوه‌راستی زه‌ریادا ببینیته‌وه، هه‌ستده‌که‌یت گورزئیکی قایمه‌و تۆی پئکاوه، به‌لام هئند خیرایه‌ بواری ئه‌وه‌ت پئنادات بئیری لئیکه‌یته‌وه. شتیگ له‌ هشتدا ده‌ره‌وشیتته‌وه، وه‌ک تئپه‌رئینی دلۆپئیک ئاوی زۆر سارد به‌سه‌ر دلتدا، یان بۆنکردنی ژه‌هریک که له‌ نیوه‌یدا ده‌ته‌وئیت بئوه‌ستئینی و چئیر هه‌ناسه‌ نه‌ده‌یت و هه‌لئینه‌مژئیت... من ئه‌و گورزهم له‌بیره، ئه‌و گوللانه‌م له‌بیره، ده‌توانم ئیستا بیانبئینم که به‌ ئارامی به‌ره‌و رووم دئین، ئه‌وه‌م له‌بیره که ده‌که‌وم، ئه‌وه‌م له‌ یاده سه‌رم به‌ر شتیگ ده‌که‌وئیت، ئه‌وه‌م له‌ یاده

وهك ئه وهى له خه رهنديكه وه به ره و بنى بيقه رارى تاريخيه كى كوشنده به ربمه وه و وهك دابه زينيكي سهير به په ره شووتيكى خودايى شته كان خاو ببنه وه و ئيدى هيچم بير نه مي نيت. ئيستاكى له بيرمه له چ ساتيكدا هوشياريم وهك خاموشبوونى تريفه يهك خاموش بوو، وهك ماسيه ك چون له ساتى مردنيدا ده رىاي له بير نامي نيت، وهك مؤميك چون دواى كوژانه وه روناكى له بيرده چيته وه. ئاوها ئيدى هيچم بيرنه ما.

ئىستا دنيا بووم يه كيك هه ليگرتووم، يه كيك ده ستى هينا وه له و ساته دا كه به ره و بنى ئه و خه رهنده به رده بوومه وه گرتوومى و ده ريه ئاومه ته وه، به لام ئه و كه سه كى بوو؟ نازانم.

به يانى له سه ر دهنگى داليا سيرا جه دين و دكتور بابه ك به ئاگا هاتمه وه. من له و شه وه وه به رده وام دهنگى ئه و له گويمدا ده زرينگايه وه، له گه ل يه كه م چرپه ي داليا سيرا جه ديندا توانيم بيناسمه وه، هه ردوو كيان له ژوورى ده رمانخانه كه دا پي كه وه قسه يانده كرد. داليا سيرا جه دين ده گريا، باسى له يه كيك ده كرد كه خه له تاندوي تى، پياويكى بيزه حم هه موو شتيكى له گه لدا كردوه، هه فته يه ك له گرانتري ن ئوتيلى پايته خت له گه ليدا ژيا وه، به لام دروى له گه لدا كردوه. حيكايه ته كه په يوه ندى به يه كيك له خه ونه دي زينه كانى داليا سيرا جه دينه وه هه بوو كه بتوانى خو شه ويستيكي خو ي له زيندان ئازاد بكات و دواتريش دوا هه مين سالى كولي تزي ئه ده بى ئينگلي زى ته واوبكات. شه ويك داليا سيرا جه دين وهك هه موو ئافره ته خرا په كانى ئه و شاره له گه ل ميوانيكدا ده خه ويت كه پينده ليت گوايه ئه و فه رمان به ريكي به رزى وه زاره تى خو يندنى بالا يه، كابرايه كى ده موچاو كونج كونجى بالا

به‌رزه، تهنه‌یه‌ک ئاره‌زووی هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه له‌گه‌ل گه‌وره‌ترین ژماره له سۆزانییه‌کانی دونیادا بخه‌وێت. به‌ یقارو هه‌بیه‌تیکی گه‌وره‌وه دالیا سیراجه‌دین پووتده‌کاته‌وه‌و له‌ کاتیکدا وه‌ک کړیاریکی شاره‌زا ته‌ماشای ئه‌و جوانییه‌ نه‌یتی و ئه‌فسوناوییه‌ی دالیا ده‌کات، ده‌لێت «خانم، تو ژنی ژماره دوو‌هه‌زارو دووسه‌دو بیست و دووی منی، به‌ر له‌ تو من له‌گه‌ل ئه‌وه‌نده ژندا جیماعم کردوه، بړیاریشمداو هه‌موو ئه‌و خانمانه‌ی پڼکه‌وتی جوړه ژماره‌یه‌کی وه‌ها پڼکه‌که‌ن که‌ تیایدا چوار ژماره‌ی وه‌ک یه‌ک دووباره ده‌بیته‌وه، شتیکی ناوازه‌و گرنگیان بۆ بکه‌م. ئه‌وه‌ی که‌ سه‌یره ئه‌وه‌یه هه‌مان ئه‌و پڼکی و جوانییه‌ی له‌و ژماره‌یه‌دا هه‌یه له‌ له‌شی تو‌شدا هه‌یه، خانم تو خۆشبه‌ختیت، له‌به‌رئه‌وه داوای شتیکی گرانبه‌هاو قورس بکه‌ بۆت جیبه‌جیبه‌که‌م... من پیاویکم ده‌وله‌مندم، ده‌توانیت بلێت ده‌ست پۆیشتوشم، داوایه‌ک بکه‌ له‌ سنووری ده‌سه‌لاتی ئاده‌مییه‌کدا بیت بۆتی به‌یتمه‌دی». دالیا سیراجه‌دین که‌ ژانکی گه‌وره‌و ترسناک له‌ دلایه‌تی ده‌لێت «من ته‌نیا دوو ئاره‌زووم هه‌یه، دوو ئاره‌زوو هیچی تر، یه‌که‌میان : باسم وه‌لید ئه‌لجه‌زائیریم له‌ زیندان بۆ بدۆزه‌روه‌ تا بزاتم ماوه‌ یاخود مردوه‌. ئه‌وی دیش بتوانم جاریکی دی بگه‌ریمه‌وه بۆ زانکۆ و دواه‌مین سالی کولیزی ئاداب به‌شی ئینگلیزی ته‌واوبکه‌م». کابرای سۆزانیاز په‌یمان به‌ دالیا سیراجه‌دین ده‌دات که‌ هه‌ردوو داواکه‌ی بۆ جیبه‌جیبه‌کات، به‌لام پڼشوه‌خت ده‌بیت هه‌فته‌یه‌ک له‌ پایته‌خت له‌گه‌لیدا بمیته‌وه، له‌و هه‌فته‌یه‌دا پڼکه‌وه ده‌خه‌ون و ته‌واوی کاروباره‌کانیش جیبه‌جیبه‌که‌ن.

حیکایه‌تی باسم جه‌زائیری گریی هه‌ره سه‌ختی ژبانی دالیابوو. یه‌که‌مین عه‌شق و گه‌وره‌ترین عه‌شقی ژبانی بوو، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی کچیک له‌ خۆشه‌ویستیدا ده‌بیته‌وه دالیا له‌و کوپه‌دا ده‌بیته‌وه. یه‌کدی ده‌ناسن، یه‌کدی خۆشده‌وێت، پڼکه‌وه ده‌گه‌رین، پڼکه‌وه ده‌خه‌ون، پڼکه‌وه نان ده‌خۆن، به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌بن به‌ دوو به‌ناوبانگترین عاشقی

نیو زانکو، دوو پوچ که له یه‌کدی جیانابنه‌وه. دالیا ده‌زانیت حیسابی ئه‌و عه‌شقه‌ی چهند قورسه، ئه‌و دوو برای هه‌یه که له ناو بازاره‌کانی شاریکی راسته‌قینه‌ی کوردستاندا گه‌وره‌بوون. لای ئه‌وان عه‌ره‌ب هه‌یچ نین جگه له دوژمنیکی خوینمز، دوژمنیکی بی‌رحم و کوشنده که شایسته‌ی به‌زه‌یی نین. براکانی که ده‌ماو‌ده‌م چیرۆکی خۆشه‌ویستی خوشکه‌که‌یان له‌گه‌ل عه‌ره‌بیککی باشووریدا ده‌بیستن، به‌ نه‌ینی دین بۆ پایته‌خت و له‌ نزیکه‌وه له‌ هه‌موو حیکایه‌ته‌که‌ دلنیا‌ده‌بن. بیته‌وه‌ی قسه‌بکه‌ن به‌ هه‌یمنی ده‌گه‌رینه‌وه بۆ کوردستان و چاوه‌رپنده‌که‌ن تا دالیا له‌ پشوری نیوه‌ی سالدا ده‌گه‌رینه‌وه بۆ مالی. براکان بریارده‌ده‌ن دالیا به‌ ئارامی بکوژن، به‌ جوړیک که‌س نه‌زانیت و خۆشی درێژترین عه‌زاب بچێژیت، عه‌زاییک شایسته‌ی ئه‌و هه‌موو ناو‌میدی و ئابروو‌چوون و ده‌رده‌ بیت که‌ ئه‌وان چه‌شتوویانه، بۆیه له‌ شه‌ویکدا به‌ ئارامی بیته‌وشیده‌که‌ن، ده‌یخه‌نه‌ پشتی پیکابیکه‌وه‌و ده‌بیسه‌ن بۆ چپایه‌کی دوور، بۆ شاخستانیکی سه‌خت، له‌وێ کۆنه‌ بیریکی فه‌رامۆشکراو هه‌یه که‌ پاشماوه‌ی یه‌کیکه‌ له‌و گوندانه‌ی له‌ میژه‌ خاپووربووه، ده‌یخه‌نه‌ ناو بی‌ره‌که‌وه‌و خۆیان «چاو به‌ فرمیسک» ده‌گه‌رینه‌وه. دالیا چهند پوژیک له‌ بنی بی‌ره‌که‌دا ده‌مینیته‌وه، دوا‌جار کاروانیکی قاچاغ‌چیان که‌ له‌ به‌فردا رینگا هه‌له‌ده‌که‌ن پێیان ده‌که‌ویتته‌ سه‌ر ئه‌و بی‌ره‌ و به‌ زه‌حمه‌تیککی زۆر ده‌ریده‌هه‌ینه‌وه. رینگه‌وتیککی ئیلاهی، ئه‌فسونیک زۆر جار خودا له‌گه‌ل مرۆفدا ده‌یکات، به‌وه‌ی تاسه‌ر لیواری مردن ده‌بیات، ده‌یخاته‌ سه‌ر خه‌رنده‌که‌ له‌ویوه‌ پالێکی هه‌یمنی پتوه‌ ده‌نیت بۆ خواره‌وه، به‌لام هه‌ر خۆی له‌ویوه‌ ده‌ستیک ده‌نیریت و به‌ر له‌وه‌ی به‌ره‌و بنی بنه‌وه‌ بپوات ده‌ریده‌هه‌ینه‌وه. کاروان‌چیه‌کان به‌و جوژه‌ دالیا رزگاره‌که‌ن، چوار کاسبکار که‌ جامانه‌کانیان وه‌ک له‌چک له‌سه‌روو گوێیان ئالاندووه، له‌ نانی خۆیانی ده‌ده‌ن، له‌به‌ر ئاگری خۆیان گه‌رمیده‌که‌نه‌وه، پالتوی خۆیانی ده‌ده‌ن به‌ شاندا، له‌ پوزه‌وانه‌و گوره‌وی خۆیانی له‌ پنده‌که‌ن.

دهموچاوی بۆ هه‌لده‌به‌ستن، جلی ژنانه‌ی گونجاوی له باره قاچاغه‌کانی خۆیان بۆ ده‌ردینن و پاره‌ی ده‌ده‌نی، بیته‌وه‌ی لیپی‌رسن تۆ کئیت، چیت، بۆ له‌بنی بیریککی وها ته‌راکه‌وته‌و تاریکدا بویت؟ ده‌یخه‌نه‌وه سه‌ر راسته جاده‌و مالاوایی لیده‌که‌ن.

دالیا سیراجه‌دین تیده‌گات ئه‌و جاریککی دی ناتوانیت بگه‌پته‌وه بۆ کوردستان. دلنایه‌ه براکانی جاریککی دیش ده‌یکوژنه‌وه. چه‌ند رۆژیک به‌ر له کۆتایی پشووی نیوه‌سال ده‌گاته‌وه پایته‌خت، ته‌له‌فوون بۆ باسم جه‌زائیری ده‌گات، ئه‌و کوپه‌ی که خه‌ریکی ئاماده‌کردنی نامه‌یه‌کی ماسته‌ره له‌سه‌ر «به‌راورد له ره‌گه‌زه کومیدیه‌کانی گێرانه‌وه‌ی چیرۆکدا له‌نیوان مارک توین و چارلز دیکنز» دا، له «نیوه‌ندی کولتوری ئیسپانی» یه‌ک ده‌بینن که شوینیککی چه‌په‌ک و که‌م میوانه، له کافیتریاکه پیکه‌وه داده‌نیشن و دالیا هه‌موو شتیکی بۆ ده‌گێرته‌وه. باسم که دالیا به‌ نیوه‌ی رۆحی خۆی ده‌زانیت، رۆژیک له پۆژان کوردستانی نه‌بینیوه، کوپه‌ی خیزانیککی ده‌وله‌مه‌نده، له گرانبه‌هاترین گه‌ره‌کی شاردا ده‌ژی، گرانبه‌هاترین ئوتوموبیلی ئه‌و سه‌رده‌مه لیده‌خوپیته، یاریکه‌ریکی ناسراوی بلیارده، شاره‌زایه‌کی بیوتنه‌ی ئه‌ده‌بی ئینگلیزی دیرینه، عاشقیکی بیهاوتای کریستوفه‌ر مارلویه، به‌رده‌وام رۆمانی «به‌رزایه‌کانی ودزه‌رینگ» سی ئه‌میلی برۆنتی پینیه «ئه‌و کتیبه‌ی له هه‌موو چاپه‌کان و به‌رگه‌کاندا هه‌یه‌تی». کوپه‌یکه له پیاسه‌کانیدا قه‌سیده‌ی قوبلای خانسی سامویل تایلهر کۆلیدرج، عه‌شق و مردنی لۆرد بایرۆن یان چوارشه‌ممه‌ی خۆله‌میشی ئالیوتی له‌به‌ر ده‌گووته‌وه. به‌لام له هه‌ر شت زیاتر چه‌زی له قه‌سیده‌ی «ئه‌نابیل لی» ی ئه‌دگار ئالان پویه که له‌که‌نار دیجله به‌ ده‌نگی به‌رزو به‌ ئینگلیزییه‌کی ساف بۆ دالیا سیراجه‌دینی ده‌خوینده‌وه. پیکه‌وه چه‌زیان له قلیمی «هیزۆشیمای مۆنامۆر» بوو، که چه‌زیانده‌کرد له‌به‌رده‌م هاو‌پیکانیاندا ناوه‌که‌ی به‌ فه‌ره‌نسی بلینه‌وه، چه‌ندین جار له‌گه‌ل یه‌کتهدا ته‌ماشایانکردبوو له دونیادا له هه‌ر شت شیرینتر له

لايان ئو دوو عاشقه بوو، داليا هه زیده کرد له «مانوئىلا رېقييه» بچنت، نهگه رچى داليا چه ندين چار له و خانمه فره نسويه جواتر بوو، شتتیکيش له باسندا هه بوو، به تاييهت قزو نيگاکانى «ئيجى ئوکادا»ى به يادا دهه يئنايه وه، پيگه وه زوربهى شته کانى دیکهى مارگریت دؤريان په يداکرد، پيگه وه رومانى دلداريان خوینده وه. به لام ئو پوژه که له نيوهندى کولتورى ئيسپانى يه کيان بينى، داليا دلنيايکرده وه که ئو چيتر ناتوانيت بيت بؤ زانکو، ئو چيدى له لای خيزانه کهى مردووه و ئاشکرا بونى جاريكى تر ژيانى دهخاته مه ترسييه کى گه وره وه. باسم جه زائيرى که سه رسام و ناحالى گوئ له حياکيه ته سهيره کهى داليا دهگریت، هيچ ريگايه کى له بهردهمدا نيهه جگه له وهى رازى بيت و کومه کيبکات، تابتوانيت ژيانى خوى له دهره وهى زانکو به جورىکى تر بڑى و به ريگايه کى تر دا ئاراسته ييبکات، داليا زانکو جیده هيليت و به کومه کى کچيکى هاوپړيى له «هپلى ئاسمانى فليپينى» ساليک کارده کات، خانوويه کى چکوله له گه ره که کانى باشوورى شار دهگریت و ئارام و بهخته وهر له چاوه پروانى داهاتوودا دهژى. باسم خوى کۆده کاته وه بؤ ته و اوکردنى نامهى ماسته ره کهى، له کاتیکدا خه ريکى ئاماده کردنى فه سلیکى به راورده له نيوان تۆم سويز و دافيد کۆپه رفيلدا، شه ويک ماشينىکى ره شى دهولت ده بييات و ئيدى ناگه رپيته وه.

و نبوونى باسم جه زائيرى ويرانبوونى ته و اوهتى ژيانى داليا سیراجه دينى به دواويه که هه ميشه له بهردهم هاوپړيکانيدا ده يگروت بيته و کورپه ناتوانيت هه وای سه ر زمين هه لمژيت. هه موو زيندانه ئاساييه کانى بؤ دهگه رپيت و نايذوژيته وه. هه موو ده زانن ئه وانهى و نده بن ده چن بؤ کوئ، ده زانن دوزينه وهى ريگايه ک به ره و جيهانى ناديارو نه دوزراوهى مروقه و نه کان چهند سه خته، به لام داليا سیراجه دين کولنادات، به و ريگايه دا ده پروات که ته نيا رپگاو دواهه مين ريگايه بشيت بيگرپته بهر، ريگايى خو نزيکرده وه له پياوانى دهولت، خه وتن له گه لياندا. به ريگايه کى زنجيره يى ئالوزدا

دهروات که تیايدا هر بهرپرسيک دهیکات به دیاری بۆ ئه‌وی دی، هر به‌که‌یان دهینتریت بۆ لای به‌کیکی له‌خۆی بالاتر، هر به‌کیکیان دهیخاته‌خه‌یالییه‌وه که ئه‌وی دی کليلی نه‌ینی و هه‌لگری شيفره‌کانی رزگارییه، له‌پنخه‌فی پاسه‌وانه‌کانه‌وه ده‌گاته‌پنخه‌فی ئه‌فسه‌ره‌کانی ئاسایش، له‌ویشه‌وه ده‌گاته‌ناو جیگای به‌پیره‌به‌ره‌کانی زیندان، له‌دهستی ده‌لاله‌کانی حیزبه‌وه ده‌گاته‌ژووری خه‌وتنی وه‌زیره‌کان، پاسه‌وانه‌کانی سه‌رۆک تاقیده‌کاته‌وه، له‌گه‌ل راویژکاره‌کانی ئه‌نجومه‌نی شوپرشدا ده‌خه‌ویت. له‌رۆژنامه‌نوسه‌کانه‌وه ده‌گاته‌ژیر زه‌مینی لایووره‌گه‌وره‌کانی تاقیکردنه‌وه له‌سه‌ر مرۆف، له‌هه‌موو جیگایه‌کدا به‌دوای باسم جه‌زائیریدا ده‌گه‌ریت، له‌گه‌ل هر که‌سێکدا ده‌خه‌ویت مه‌رجی ئه‌وه‌ی له‌گه‌لدا ده‌به‌ستیت به‌یه‌کیکی گه‌وره‌تری بناسیتیت که بتوانیت یارمه‌تییدات. هه‌ندیجار ده‌گاته‌ناو زیندانه‌تاریکه‌کان، له‌ویادا ئه‌و زیندانیانه‌ ده‌بینیت که چه‌نده‌ها سال روناکیان نه‌بینیوه، ئه‌وانه‌ی به‌مندالی هاتوون و به‌گه‌وره‌یی له‌ویدا ده‌مرن، به‌لام له‌هیچ جیگایه‌کدا ئامازه‌یه‌ک یان ئاسه‌واریکی بچوک که بچینه‌وه سه‌ر باسم وه‌لید جه‌زائیری نادۆزیته‌وه، رۆژیک هه‌سته‌ده‌کات ئه‌و هینده‌دور له‌گه‌ل ئه‌و یارییه‌دا رۆیشتووه به‌ئاسانی ناتوانیت بینه‌وه ده‌ری. له‌بری ئه‌وه‌ی وه‌ک کچیک ته‌ماشابکریت که شه‌ره‌فی خۆی قوربانی خۆشه‌ویستی ده‌کات، به‌پنجه‌وانه‌وه وه‌ک سۆزانییه‌کی هه‌رزانی بنده‌ستی پیاوانی ده‌وله‌ت نیگاده‌کریت. ئه‌و هه‌سته‌ترسناکه‌ی که ئه‌و بینه‌وده له‌گه‌ل بکوژانی باسمدا ده‌خه‌ویت نا‌ئومیدیده‌کات، به‌لام جگه‌ له‌و رێگایه‌ رێگایه‌کی دی شک نابات. له‌رۆژیکێ بیه‌گه‌سی و بپاره‌یی و نا‌ئومیدیدا خانمیک به‌ناوی سه‌مه‌ر سالحه‌وه له‌گه‌ل هاو‌رپیه‌کیدا ده‌ینتریت بۆ ئه‌و شاره‌و له‌وێ بۆیه‌که‌مجار دکتۆر موسای بابک ده‌بینیت که له‌به‌رده‌م پرته‌قالی سپیدا قسه‌ له‌گه‌ل په‌تاته‌فرۆشێکدا ده‌کات که له‌پیکابه‌که‌یدا جگه‌ له‌په‌تاته‌رۆژنامه‌و گوڤاری کۆنیش ده‌فرۆشیت.

چيرۆكى داليا سيراچهدين چيرۆكىكى غه مگين بوو، من هه موو به شه كانيم به سهره كه وه نه بيست، به لكو له كاتى جياوازداو به شيوه يه كى پارچه پارچه بيستبووم، دواتر خۆم رسته له دواى رسته و راستى له دواى راستى پيڤكه وه گرئيدان، رۆژ دواى رۆژيش به شه كانى له بهرچاوم رپووتربوونه وه ئاشكراتربوون، زۆر بهى چيرۆكه كه شم له چهند هه لومه رچيكي سه يردا له ده مى داليا سيراچهدين خۆيه وه بيست كه دواتر ده گه ريمه وه سه رى.

داليا سيراچهدين هه نديچار زۆر غه مگين، هه نديچار زۆر رپوخۆش بوو، هه نديچار زۆر پر دوو، هه نديچار هيچ قسه ي نه ده كرد، هه نديچار زۆر نه رم و نيان هه نديچار يش بي پرهم بوو. ئه و رۆژه به زمانيك كه راستى و خه يال تيا تيكه لاوبووبوون قسه ي له و يه كه مين رۆژه ده كرد كه هات بۆ شارى بينا و نيشانى سۆزانيه گه رۆكه كان. ئه و ده يگوت «ئه وه ي منى وا ليكرد بمينمه وه، ئه و فريشته بچكولانانه بوو كه پيشوازيان ليكردم، كه من هاتم كومه ليك فريشته ي زۆر له هه وادا له ده ورم كه وتته سه ما كردن، فريشته ي هه مه رهنگ، كه هه ر يه كه يان به ئه ندازه ي نوقليكي چكولانه بوون، له و جۆره فريشته انه ي له فليمى مندا لندا هه ن... ئه وان هاتن، له سه ره تادا يه ك فريشته ي چاوشين بوو، دواتر بوون به دووان، دووه ميان چاوى رهنگيكي تربوو كه بيرم نيبه، دواتر زۆر بوون، ئنجگار زۆر، هه موو هه واو ئاسمانى ئه و شاره يان پر كرد، هه موو هه موو ئه و شاره، هيچ جينگايه ك نه مايه وه فريشته كانى منى تيانه بيت، ئا... بۆ وا سه ير مه ده كه يت، فريشته كانى من... پيويست ناكات وا سه ير م بكه يت و بجه په سييت، چونكه ئه وان به راستى راستى فريشته ي من بوون... ئينجا به جۆريكي زۆر سه ير له ده ورم كۆبوونه وه له سه ر سه رم و سنگم و شانم نيشتنه وه، به سه دان خۆيان به كراسه كه مدا هه لواسى، فريشته ي رپوخۆش كه هه موو به بيدهنگ پيده كه نين... تا ئه وان ليژه بن من ده بيت ليژه بمينمه وه... ئه ي چۆن گولى خۆم، تا ئه وان پيم نه لين من ليژه نارۆم، شته كه ئاوهايه. ته نيا من ده يانينم، چونكه

فریشتەى منن... ھى منن و بەتەنیا ھى كەسى تر نین. من و ئەوان بە ئیشارەت قسە دەكەین. چونكە ئەوان زمانى ئیمە نازانن، بەلام دەتوانین لەیەكتر تیگەین، زۆرباش نا، بەلام لەیەكتر تیدەگەین».

یەكەمین جار كە چیرۆكى فریشتەكانى دالیا سیراجەدینم بیست ھەمان ئەو پۆژەبوو كە لە دەرمانخانەكەى دكتور موسای بابەكدا دەگریا، ئەو پۆژەى لەسەفەریكى ناویمید گەرابوو ھو و بەر لەو ھى بگەپیتەو ھى پرتەقالى سېى ھاتبوو بۆ لای دكتور تا ھوالى من بزانیت. ئەو ماو ھى ھى كە لە پایتەخت بوو، ھەموو پۆژیک تەلەفونى کردبوو، ھەموو پۆژیک ھوالى منى پرسیبوو، لەسەر تەلەفونەكان گریا بوو، كە دەشگریا بە شیو ھى كى شیتانە دەگریا، بە دەست دەیکیشا بە دیوارەكاندا، سەرەتای دەست پیکردنى خۆشەویستى من بۆ ئەو، لەسەرسامى من ھو بەو گریانە توندو کوتوپرانەى دەستپیکرد. ئەو گریانەى لە پۆحیکەو دەھاتە دەری كە درۆ نازانیت، ئەو ھو وایکرد تا ھەتا ھەتایە خۆشمبویت و تا مردن گریانەكانى ئەو لەگویمدا بزرینگینەو ھو. من ھەرگیز گریانەكانى دالیا سیراجەدینم بیرنەچوو ھو، ھەك پیکەنینەكانى، ھەك گالته کردنەكانى، ھەك چاوانى لە كاتى ترسدا، ھەك خەندەى لە كاتى مەكردا، ھەك ئەو پەنجە بارىك و ناسكەى كە دەیخستە سەر ناوچاوانم و دەیگوت «چى لەم میشكە پووتەى تۆدایە، تۆ بۆوا گەمزەیت؟».

ئەو پۆژە كە دالیا دەگریا من ھەستام و بە ئەسپایى دەرگا كەم کردو ھو گووتم. دالیا سیراجەدین بۆ دەگری؟ ئەو لەگەل دكتوردا لە ژوورى دەرمانخانەكە لەسەر كورسییەك دانیشتبوو و سەرى خستبوو كۆشییەو ھو، كە منى بینى، ھەستاو ماچیکردم و گووتى. «بەقوربان چەند غەمت دامى، من ھەر غەمى تۆم بوو، تەنھا غەمى تۆم بوو... چەند خۆشحالم ئاوا تەندروست و زیندوو دەتیینم، ئاھ دكتور، خودایە من پیم نەگووتى كوپىكى ئیچگار ناسكە، شایەنى ئەو ھى مەرۆف خۆى بكات بە قوربانى». دالیا

ئەمپۆ لەو کچە نەدەچوو کە لەو شەو تاریکەدا لە ژێر زەمینه کەدا بینیم، زیندووترو روناکتر دەهاته بەرچاوم. من دەستی دالیام گرت و گووتم «باش بوو گەراپتەو، باش بوو، من قەرزاری تۆم، دەزانم تۆ شتت زۆر بۆ کردوم، من زۆر سوپاسی تۆ دەکەم، دکتۆر موسا پینگووتم کە تۆ چیت بۆ من کردو، بەلام دالیا سیراجەدین تۆ کیتیت؟ بۆ بە منت گووت ناوم تریفە ی زستانه، تۆ چی منیت، بۆ من گەیشتمە ئەم شارە؟»

دالیا لە تەنیشت خۆیەو دەیدەنام، دەستیکی دەخستە نیو هەردوو دەستی خۆیەو و دەیگووت «ئاه، جەلادەتی ئازیز، بە قوربان تۆ شایستە ی هەموو شتیکی، سەیری چاوت دەکەم، دەست بە قۆتدا دەهینم و دەزانم تۆ شایستە ی هەموو شتیکی، جەلادەتی کۆتر، وانیه؟ ناوہکەتم بەراستی گووت؟ ئاه زۆر باشە، جەلادەتی ئازیز، من پیندەلیم کە تۆ چۆن هاتی بۆ ئێرە، بەلام دەبیت باوهرم پینکەیت، تیدەگەیت دەبیت باوهرم پینکەیت، چونکە گەر باوهرم پینکەیت من لەوہ زیاتر ناتوانم هیچت پینلیم، گەر باوهرم پینکەیت سویند دەخۆم بە خوداو بە پینغەمبەر و بە هەر شتیکی تر کە ئینسان لەم دونیایەدا سویندی پیندەخوات ناتوانم هیچی ترت پینلیم... ناتوانم قسەت لەگەڵدا بکەم. جەلادەتی کۆتر، فریشتەکان تویان هینا... تیدەگەیت، فریشتەکان... دەبیت باوهرم پینکەیت، پینم نەلینت کە من خورافات و شتت بۆ باسدەکەم، دەبیت سویندم بۆ بخۆیت کە بە یەکیکم نەزانیت کە سیحر و شت دەکات. من باوهرم بە غەیب هەیه، بەلام باوهرم بە سیحر نییە، پینشم ناخۆشە یەکیک پینبلیت سیحر باز، قەتیش لەو کچانە نەبووم کە حەزەکەن یەکیک پینیان بلن سیحر باز، قەتیش سیحرم نەکردو. بەلام ئەو پۆژە ی کە تۆم بینی، لە بەردەست فریشتەکاندا بوویت، من لە بەیانیهوہ دەمزانن شتیکی روودەدات. شتەکان وانەبوون وەک ئەوہ ی دلم خەبەری داویت یان نازانم چی، باوهر پینشم بەو کەسانە نییە کە دەلین دلمان خەبەری داوونین و نازانم چی، ئەگەرچی من خۆشم زۆرجار دەلیم دلم خەبەری

داومەتى، بەلام چۆنت بۇ دەگىز مەوۋە ئاواھايە. لە بەيانىيەوۋە فرىشتەكان بە جۇرىكى تر دەفرىن، يەئنى زەحمەتە پرونىبىكە مەوۋە بلىم چۆن، وەك ئەوۋى لە ھەوادا كۆمەلىك سىگۇشە دروستبەكان، باپىتېلىم من ئەوۋەندەى لە زمانى ئەو فرىشتانە تىگەيشتېووم، سى گۇشە پەمزېو، يەئنى چى تىناگەيت؟ ئا پەمزېو، پەمز بۇ سورپىكى ئەبەدى و بىكوتايى ژيان، مردن، زىندووبوونەوۋە، يەئنى يەككىك دەمرىت و دەژى و زىندوودەبىتتەوۋە، وەك لە سورپىكى ھەمىشەى و داخراودا».

داليا سىراجەدىن كە قسەيدەكرد تەماشايەكردىت و ھەر خۇشى لەگەل نىكاكانتدا دەكەوتە گىتوگۇ، زۇرجار بىتتەوۋەى بوارى تۇ بدات بەپاستى قسەى خۇت بەكەيت، لە شىوۋەى نىكاكردنتدا پرسىارى دروستدەكردو خۇشى وەلامىدەدايەوۋە. پىموايە لەو پۇژەوۋە قسەو گىتوگۇكردنى من و داليا سىراجەدىن شىوازىكى تايبەتى وەرگرت و تا ماوۋەيەك درىژىش كۇرپانكارىيەكى گەورەى بەسەردا نەھات. ئەو پۇژە من تەماشاي داليام كردو تەماشايەكى موساي بابەكىشم كرد كە خۇى بە چاككردنى دەرمانخانەكەيەوۋە سەرقالكردبوو، ھەندىك گولى ئاودەدا، شتەكانى پاكدەكردەوۋە، بەردەوامىش مىشىكى لە خۇى دەكرد كە من لە بەر تارىكى ژوورەكە مىشەكەم نەدەبىنى. لەبەرئەوۋە دىمەنىكى سەيرى ھەبوو، دىمەنى يەككىك ھەر لە خۇيەوۋە دەست بچولئىنت، يان لە ھەوادا شتىكى خەيالى راوبكات. من سەيرى دەستى خۇم كردو گوتم «داليا سىراجەدىن، من باوهرت پىدەكەم، بەلام ئەو فرىشتانە كوان، لە كوئىن؟».

داليا ھەناسەيەكى ھەلكىشاو وەك ئەوۋى كوتى لە پرسىارەكەى من نەبووئىت، لەسەر چىرۇكى خۇى بەردەوامبوو «ئىنجا فرىشتەكان شتى سەيرترىان دەكرد، وەك ئەوۋەى زۇر نزم لە سەر زەوى دەفرىن و لە پىكدا بەرزەبوونەوۋە بۇ سەرەوۋە... ھا بۇ سەرى سەرەوۋە، من لە خۇم پرسى خوايە ئەوۋە دەبىت ماناي چى بىت؟ ئەگەرچى زۇر ئاسان بوو،

كەچى يەكەمجار تىنەگە يىشىتم... تۇ خۆت بىرى لىكەرەو، شتىك بوو پەيوەندى بە مردن و زىندوو بوونەو وەو هەبوو. وەك نزمبوونەو وەى پۇج تا بنى بنەو وەى مردن و دواتر بەرزبوونەو وەى بۇ سەرى سەرەو. بەلام سەيرترىن شت لە ئىوارەدا پویدا، ئەو كاتەى كە من دەمويست جەكانم بگۆرم بۇ خزمەتكردى مىوانەكان، ها، جا پىتېلىم، زۆر ترسناك بوو. ئەو پۇژە وەك بۇنيان كرىدىت وەك ئەو وەى پياوانى دەولەتیش كۆمەلىك فرىشتەى خراپى خۇيان هەيىت، سالۆنەكەى پرتەقالى سېى پېبوو لە جاسوس، پېبوو لەو عەرەبە شەرگاويىيە سمىل زلانەى بە دىسداشەى درىژەو وەى دىن و جار جار لەگەل كچىكدا دەخەون و بە چاوياندا ديارە بۇ شتىك دەگەرېن، وەك ئەو وەى لە هەوادا بۇنى مىوانەكان و بۇنى نيازى دەرونيان بكەن... جمەى دەهات. زۆر زۆر بوون... بەقوربان بۇ وا تەماشام دەكەيت، كچەكانى پرتەقالى سېيش هەموويان دەزانن، حەزەكەيت لەوان بېرسە... بەلام فرىشتە بچكۆلەكان وازيان لىتەدەهينام، بەيەكجار هەزار فرىشتە لەسەر سەرو سىنگم و كراسەكەم نىشتتەو، بەيەكجار وەك ئەو وەى پىكەو هەلمگرن منيان پاكىشا، بە كچەكانم گووت «سەيركەن ئەمانە وازم لىتاهىتن». بەلام خۆت دەزانىت لە بەرئەو وەى ئەوانە تەنيا فرىشتەى منن، من و بەس، كەسى تر نايانينىت، يەعنى داواى لىيورندەكەم ناتوانم فرىشتەكانت نىشانبدەم... واى زۆر عەيب بوو، زۆر عەيب بوو، من نەمزانى بۇ كۆيم دەبەن، وەك عادەتى هەمىشەى خۆم بە زەردەخەنەى جوان مىوانەكانم والىكرد خەياليان بۇ شتى خراپ نەچىت، گووتم «بزانم ئەمانە چىيان دەويت». لەدەرەو وەى دنيا خەرىك بوو تارىكدەبوو، من لەگەلياندا پۇيشتم، بەدەورى خانووەكدا پىچىكيان پىكردەو، منيان برده ژوورى زەخىرەكەو، لەو وەى رايانكىشامە ژىر زەمىنەكەو. لەو وەو شتىك هەيە كە بوتى ناگىرمەو، يان ئەمرۆ بووت ناگىرمەو، لەوانەيە جارىكى ترو لە كاتىكى تردا بووت بگىرمەو، بەلام سوئىتت دەدەم بە چاوى داىكت، بە

ھەرچى شتىك كه حەزت لىيەتى و خۇشتدەۋىت ئىستا داوام لىمەكه ئەو نەپتىيەت بۇ ئاشكرابكەم، لە بەرئەۋەى ناتوانم بۇتى ئاشكرابكەم... ھەر چىيەكم بەدەيتى پىت نالىم. نا... نا، خۇت ھىلاك مەكه. لەو ژىر زەمىنەدا بۇ يەكەمجار تۇم بىنى، سەرتاپاي گىانت خۇين بوو، بەلام شەبەنگىكى روناك لە دەورت بوو، ۋەك مەشايەخ و قەدىسەكان، لەسەر قەرەۋىلەيەكى كۆنى فەرامۇشكراو دانرابوويت... ۋاى چەند جوان بوويت، چەند بەزەيم پىاتا ھاتەۋە. لە ھىكايەتەكاندا بىستبوم كه ئەمىرەيەكى خەوتوو بە ماچ وريا دەپتەۋە، يان ئەمىرىكى برىندار ماچ زىندوۋىدەكاتەۋە، تۇم ماچكرد، بەلام زىندوو نەبوۋىتەۋە. دەستم لەدەستتدا مردبوۋىت... سەھۇلى سارد چۇنە ئاۋابوويت. نەمدەزانى چى بكەم، لە پەشۇكان و سەر لىشىۋاندا دكتور موساى بابەكم بىر نەبوو. ئا من بىرم خراپە، بەتايىت كه شتىكى ئاۋەھا گەرە بىنم، ئىتر ھىچم لە بىرنامىنىت، مەپرسە ۋا سەرم لىدەشئويت دەست و قاچى خۇم بۇ جىنانكرىتەۋە، كه ئەم پىرەمىردە پۇح سووكەم كەۋتەۋەياد. ۋەك با ھەلمبگرىت، ۋەك شەپۇلىكى سىحرى بمخاتە سەر دەستى خۇى ئاۋەھا فرىم، نازانم بە چەند گەپشتمە ئىرە. نا. نەدەكرا تەلەفونى بۇ بكەم... ئا، تەلەفونەكه لە پرتەقالى سىپى لە جىكايەكدايە كەس ناتوانىت دوو قسەى لىۋەبكات، يەئنى تىمدەگەيت، كەر تەلەفونم بكردایە ھەموۋيان دەيانزانى، ھەموو دەيان پرسى «دكتور بۇچىيە؟ كۆيت دىشى؟ بابت شىلم؟ ۋەختى عادەكەتە يان نا؟». ئا ۋەب لەالمىن، بەلام ئىستاش بىرم نىيە چ سىحرىك منى ۋەھا خىرا گەياندە مالى موساى بابەك، كه ۋەك عادەتە بەدەكەى خۇى، بە دەرىپتەكى كورنەۋە دانىشتبوو، ھەرۋەك ئىستا مىشى لە خۇى دەردەكرد، كىتپىك، دەستنوسىكى بەدەستەۋەبوو... ھا ۋا سەپرممەكه، مىش زۇر دەخوئىمەۋە، زۇر لە دكتور بابەك زىاترىش، يەئنى دەلىت لە خوئىندەۋارو شتى ۋا ناچم، ھا بەلام من لەگەل خوئىندنەۋەدا ناگرىم، دواچار لەگەل كىتپدا گرىابىتم لە كۆتايى رۇمانى «پان»ى كىنۇت

هامبسن بوو... ها ئیستا وازیته، من له کویدا بووم.. له کویدا؟».

پارچهیهک بوو له ناسکی، پارچهیهک بوو له جوله، که بیدهنگدهبوو هموو گیانی بیدهنگ دهبوو، که دهکهوته قسه هموو گیانی قسهیدهکرد. من هیئتده سهسامانه گویمدهگرت بیرم چوو بووهوه که ئه و حیکایهتی من دهگپریتهوه. بهلام من له و تهمنه دا له و کورانه بووم که ناهیلن سهرسامی و شهیداییان ده رکه ویت، ههلبهت دواتر له پرتهقالی سهی شتهکان تهواو پیچهوانه ده بیتهوه و ده بم به یه کینک له زمان دریزهکان له بواری وهسف و ده رخستنی سه رسامیدا. ئه و کات من تهمنم هه فدهسال بوو، دالیا سیراجه دین له سه رهتای بیست و پینج سالیدا بوو، له گه له ئه وه شدا که میخ له تهمنی خوئی گه وره تر دیار بوو، من بوئه وهی پهستییکم، گوتم «من نازانم تو باسی چیده کهیت، تا بزانم له کویدا بوویت». موسای بابهک که به وریایه وه گویندهگرت گووتی «له وه دا بوویت که هاتیت بو لای پیره مزیدیک که له هیوانی ماله کاو له بووه که ی خویدا به ده ریپیه کی کورته وه، کتیبی ده خوینده وه». دالیا دهستیکی به قزیا هیئاو گووتی «پاستده کهیت دکتور، تو زور پاستده کهیت. من له ویادا بووم که تو م په لکتیشکرد بو سه ره ئه م داماره... ها به لام دکتور سه یرکه خودایه ئیستا چون ته ماشامانده کات، وهک ئه وهی ئیمه خرابه مان ده رهق کرد بیت، به لام قهیناکا، ئیستا گرنگ ئه وهیه تو ده ژیت، من ده مگوت له هه زار پوچ یه کیکیان ده رنابات، وایه ئاختر تو خو ت نازانیت، برینه کانی خو ت نه بینیه. گوئیگره، من تا ئه و شه وهش باوه رم به م دکتور موسای بابه که نه بوو، که ئیستا هه سته که م هه ردووکتان له پشته وه فیلم لیده که ن... وانیه، هه ردووکتان فیلم لینا که ن؟ به لام قهیناکا، من هه میشه باش بووم. جه لاده ت ئه و پوژه که دکتور تو ی بینی، نه ترسا، تا ئه و شه وهش من به پیاوئیکی گرینوکی ترستوکم ده زانی که له ترسی دونیا رایکردو ته ئه م شوینته چه په که وه، باوه ریشم وابوو له حه بی مهنعی زگ پرپوون و ده رمانی ئه نقلونزا زیاتر هیچی دی نازانیت. من ئه و

شەو بەرنامەم ھەبوو، دەبايە برۆيشتمايە، بۆئەوھى كەس شك لە ھيچ شتىك نەكات، نەدەبوو لەوئى بمابايەتەو، دواى ئەو، نەمدەتوانى سەيرى تۆ بكەم دەمرىت، كە درەنگ وەختىك گەرامەو دكتور چاوەروانىدەكردم و گووتى: دەژى، ژيانى وەكو خەلكى تر نايىت، بەلام دەژى، ھەميشە شتىك لە مەرگ لەگەل خۆيدا دەھىنيتتە ژيانى زىندووھكانەو، شتىكىش لە ژيان دەبات بۆلاى مردووھكان. ئەو وايگووت... دكتور بابەك كە خۆى ئەوھتا لە بەردەمماندايە، ئەو وايگووت. من و ئەو پرىكەوتىن كە ھيچ كەس نەزانىت تۆ لىرەيت، تۆ پرىكەوتىكى سەير، بىگومان پرىكەوت، پرىكەوت و ھيچى تر پرزگارىكرىت، نازانم لەوانەيە پرىكەوتىش نەيىت، خودا دەزانىت يان نەيىتيەكى تر، ياخود شتىكى تر كە من ھيچى لەسەر نالىم... گويم لىنگرەو ھيچ قسەيەكى زياد مەكە، نايىت لەمشارە بچىتە دەرى، نايىت كەس بە برىنەكانت بزانىت، تىدەگەيت من ئىستا دەزانم چى دەلىم و چۆن وادەكەم بتوانىت لىرە بژىت، تىنگە، من ئەو ھەفتەيە لە پايتەخت تەنيا بىرم لە تۆ دەكردەو، بەيانيان كە لە ئوتلەكەدا بە تەنيا بەرچايىم دەخوارد بىرم لاي ئەو بوو چى بۆ تۆ بكەم، چۆن وابكەم بژىت. ئاھ، دكتور بابەك، پياوھ مەزنەكە، پياوھ عاقلە شىرىنەكە، دەمبورىت، دەمبورىت، من ئاوھە ناخۆشكى سەختم بەسەرتا جىھىشت، بەلام تۆ بە دلى گەورەى خۆت، ھەموو شتىك جىبەجىكر، زياتر لەوھى كە پىويستە... خودايە من بەس لەو دەترسام يەككىك پىويستىيەكى بەو شتە شكائانەى ژىر زەمىنەكە بيت و لەوئى بۆى بگەرىت. ئىستا سوپاس بۆ خودا، سوپاس بۆ ئەو فرىشتە چكۆلانە، ھەموو شتىك باش دەروا... ئاھ، چەند غەمت دامى، چەند غەمت دامى».

ھەستاو دەستىكى بە كراسەكەيدا ھىناو گووتى «دەبيت ھەموو وايزان كە تۆ كورپى پورى منىت، تۆ لەمپروھ كورپى پورى منىت، كە ھيچ كەست نىيە بە خىوتبكات، ئاھ، گوپىگرە، گوپىگرە تۆ ھيچ قسەناكەيت، تىدەگەيت،

تۆ هيچ قسه ناكهيت، من هه موو حيكايه ته كه ده گيرمه وه، تۆ وهك كه مژه زه رده خه نه يه كي گيلانه ده گريت و هه موو شتيك بۆ من جينه هيليت. ئه ي چون من زمانى ئه مانه ده زانم، ئيستا نازانى چهند خوشحالم كه كچانى پرته قالى سېي نه يانزانى تۆ له وي كه وتوويت، شاه ئه وه مه خزنه چهنده باشه، چهنده باشه... دكتور بابك، دووباره سهر ئيشه يه كي زورم هه يه. دووباره به ئاسانى خه وم لى ناكه ويت، بيرت نه چيت كه تۆ كورې پورى منيت، ليره يت بۆ ئه وه ي ببيت به مۇسيقار، ئه ي دكتور بابك حه به كانم، كه ميك حه بى سهر ئيشه ي ترم ده ويت، رۇژيكي ته واو به م ده رده ئيشه وه ديم و ده جم، گنژده خوم، ئه مسه ره وه سهر ده كه م، به لام بيرم نييه حه به كانم بخوم. من خراپترين نه خوشى دونيام له به رده ست خراپترين دكتورى دونيادا، هه رواده يت... هه رواده يت، ئيمه له خراپترين رۇژگارى دونيادا له خراپترين مه مله كه تى دونيادا ده ژين، ده ته ويت چون ده رچين، ها... چون؟ دلى من بيرت نه چيت كه ئاگات له خوت بيت. زور ئاگات له خوت بيت، خه فه تى ترم نه ده يتى، تۆ نازانيت چهنده خه فه تت دامى».

له به رده رگاي ژوره كه دا وه ستاو و به جوره ده نكيكي تر گووتى «تۆ شاهيديت، تۆ ته نيا شاهيدى زيندوويت، له هه ر جيگايه ك بتينن ده تكوژن». واى گووت و له ده رگاي ژوره كه چووه ده رى و بيمالاوايى پوى، ئه وه كچيك بوو هه رگيز مالاوايى نه ده كرد، هه لده ستاو ده روى. من هه رگيز نه مبينى بۆ جار يكيش چيه خودا حافيز بيكات، كه ليمده پرسى بۆ خودا حافيزى ناكه يت، به په نجه ناسكه كانى چه ناگه ي ده گرتم و ده يگووت «بۆ خودا حافيزى بكه م، گولى گول، بۆ هه ر كوئى بجم هه ر ديمه وه بولات». ئه وه رۇژه من و دكتور بابك به ته نيا له ژوره كه دا ماينه وه. دكتور بابك ته ماشاي منى كردو گووتى: «كوپه برينداره كه م، ئه مه يه داليا سيراچه دين، ئه مه يه. من ناتوانم وه سفيكه م هيچ قه له ميكيش ناتوانيت وه سفيكات. هه نديجار له شيتيك ده چيت ئيستا له شيتخانه رايكرديت،

هەندىجارىش لە فەيلەسوفىك دەچىت شەوورپۇژ نوقمى بىرکردنەوە بىت.»
 دكتور بابەك دەبوايە جارىكى تر ئەو شتانەم بۆ كۆپكاتەوە كە داليا بەو
 جۆرە باسىکرد. يەكئىك منى بەرەو ئەو ژىر زەمىنە بردبوو، كى؟ نازانم.
 ئاخۆ فرىشتەكانى داليا بوون ياخود دەستىكى نەناسراوى تر؟ ئەوئىش
 نازانم. بە ھەرحال لە ھەسرىكى درەنگدا من بە زامدارىيەكى سەختەوە
 لەو ژىر زەمىنەدا بووم. من تاكە زىندووويەك بووم لە قەسابخانەيەكى
 گەورە ھەرچووبووم، تاكە زىندووويەك بووم لە ناو دەيان ھەزار قوربانىدا
 پزگارم بووبوو. دكتور دەيزانى چى پروودەدات و من نەمدەزانى، داليا
 سىراجەدىن دەيزانى چى لە بىابانەكان و دەقەرى چۆلى ئەو ھەرىمەدا
 پروودەدات و من نەمدەزانى، من قوربانىيەكى بچوك و نەفام بووم كە
 نەيدەزانى لە كوئىداو بۆچى و لەگەل كىدا دەمرىت. دواچار لە ژىر زەمىنىكى
 فەرامۆشكراودا، دواى چەندىن پۇژ بىھۆشى وريادەبوومەوە، دكتورىكى
 ھەربە ھەر و تەنيا لە خۆلى زەردى شارىكى ئەفسانەبيدا منى پزگاردەكرد،
 ئىستاش دەبايە بىم بە كورپى پورى داليا سىراجەدىن كەئەوئىش بىكەسىكى
 ترى ئەم سەرزەمىنەبوو. ئەوھى ئەو كات تىنەگەيشتم ئەوھبوو چۆن داليا
 سىراجەدىن دەزانىت من دەتوانم مۆسىقا لىبەدم؟.

ئەو پۇژە دكتور موسا دەستى خستە سەردەستم و گووتى. بۆ ئەوھى
 نەترسىت، بۆئەوھى دۇنيابىت كە من ھاوړىيى تۆم، نەئىننىيەكت پىدەلیم كە
 ھىچ كەسى تر نایزانىت، تەنيا تۆ و داليا سىراجەدىن دەيزانن. واىگووت و
 دەستى گرتم و بەرەو ژوورىكى دىكەى بردم كە يەكەم جارم بوو پىي
 تىخەم.

بهشی سیھم

ئەو جیھانەى موسای بابەک نیشانیدام، ھەمیشە لە خەیاڵمدایە، سالەھای سال نھیتیئەکەیم پاراست و لەگەڵ خۆمدا گێرام، بە جۆریک لە جۆرەکان ئەو جیھانە بوو بە بەشیک لە من و من بووم بە بەشیک لەو جیھانە. موسای بابەک بیست و پینج سال بەر لە ھاتنى من لەوئ دەژیا، وەک ئەوھى لە ئاسمانەوھ ناردبیتیان کۆمەک بە دروستبوون و گەرەبوونی ئەو ئاوەدانئییە بکات. بوونی ئەو لەویدا وینەى جیگایەکی راستەقینەى دابوو بە شوینیک ھیچ کەس ئامادە نەبوو وەک شوین تەماشایبکات. زەمانیک کە دکتۆر بابەک دەگاتە ئەوئ، کورپیکى گەنجە تازە لە «پەیمانگای شاھانەى بەریتانى» پزیشکى خویندووەو گەرەتەوھ بۆ نیشتمان. پیاویکە نیوھ کۆمۆنیست، نیوھ بۆرژوا، نیوھ ئیماندار، واتە شتیک لە ھەستى سۆسیالیستى، شتیک لە شانازى و غرورى بۆرژوايانەو شتیکیش لە دلەراوکیى دینى تىدایە. کە دەگاتە ئەو دەفەرە جگە لە جانتایەکی چکۆلانە زیاتر ھیچى تری پئ نییە، لە بنکەیکى تەندروستى بچوک و خالیدا نیشتەجى دەبیت، ئیشى ئەوھیە نەخۆشەکانى ئەو دەورووبەرە تیماربکات، پۆشنبیرییەکی گشتیش دەرھەق بەو نەخۆشیانە بلابکاتەوھ کە بە ھۆى گەرماو ئاوى پىس و جووتبوونی جنسییەوھ بلادەبنەوھ. کورپى ملیۆنێرىکى کوردە کە ھەمیشە لە پایتەخت ژیاوھ و لە ژێر دەسەلات و پەحمەتى باوکیدا گەرەبووھ، تا دەگاتە زانکۆ بە کوردییەکی تیکشکاو قسەدەکات، لە مندالییەوھ فیزبووھ بەو کوردییە شکاوە لەگەڵ خۆیدا بدویت، چونکە باوکى نەبیت ھیچ مەخلوقیکى دیکەى نەبیینوھ ئەو زمانەى ئەو بدویت، سەردەمانیک پینوایە کە کوردی زمانیکە باوکى داھینتاوھ بۆئەوھى کەس لەو جینۆانە تینەگات کە دەیخاتە نۆ رستە عەرەبییەکانییەوھ. لە لەندەن بۆ یەکەمجار

يەككىك لە ھاۋرىكانى دوو كچى جوان بەلام دەموچاۋدرىژى نىشاندهدات و پىئەدەلىت ئەوانە كوردن. كە دەگەرپىتەو، ئەو خەيالە لەسەريايەتى كە كورد نەتەو، يەكە دەموچاۋيان بە جۆرىكى ئاتاساى وەك سەرى فىگەرى ھەندى لە تابلۇكانى مۆدلىيانى درىژە، ئەو وىنەيە لەگەل خۇيدا ھەلدەگرىت و بەرەو باكوور سەفەردەكات، كوردستان لە خەيالیدا زەوييەكە مەخلوقگەلىكى لە بابەت وىنەكانى مۆدلىيانى ئاۋەدانىانكردۆتەو. ھىندەى بەدواى ئەو جوانىيە شاردراروھىدا بەرەو باكوور دەكەوئتە پى بەدواى كورددا ناگەرپت. پۆژى يەكەم لە سەفەرەكەيدا تووشى ئاۋمىئىدبىيەكى كوشندە دەبىت. لە جياتى ئەو ھى كۆمەلىك بوونەو ھەر بىيىت كە لە فىگەرەكانى مۆدلىيانى دەچن، خەلكىك دەبىيىت پىر لە مەخلوقاتە برسېيەكانى برۆگل و پەتاتەخۆرەكانى قان كوڤ دەچن. بۆ ئەو ھى ئەو وىنەيەى لا نەشيوئت، كۆمەلىك كىيى كوردى دەگرپت و بەپەلە دەگەرپىتەو بۆ پايتەخت. لەوئ لە خەستەخانەيەكدا دەبىتە پزىشك، بەردەوام لە ناو پزىشك و برىنپىچ و سستەرەكاندا باس لە پۆلى ھونەر دەكات لەسەر پاشەپۆژى مرقوف، لە قسەكانىدا بە جۆرىكى سەير گەرەيسى كۆمۇنىزم و گەرەيسى خودا تىكەلاۋدەكات، بەلام وەك كۆمۇنىست يان زاھىد ناژى، بەلكو پىر وەك بۆرژوايەك دەژى كە لە ئاھەنگ و گەلەرىي و ئىۋارە شىعەرىيەكاندا بە مىلىكى بارىك و بۆينباخىكى درىژو قۆزىكى كورتەو كە ھىندى ھىندى بەرەو پووتانەو دەپوات دەردەكەوئت. سامانىكى مەزنى لە بىندەستدايە تەنيا لە يەك شتدا سەرفىدەكات، كرىنى تابلۇى سەير سەير كە كۆياندەكاتەو تا پۆژىك مۆزەخانەيەكى ھونەرىي تايبەت دابمەزىنئىت بە ناۋى مۆزەخانەى بابەكەو. ئارەزوۋى ھەرە گەرەى كۆكردنەو ھى پەيكەرى چكولەو تابلۇى نوئ و ئىشى دەستە. پەيوەندىيەكى ھىمن و دۆستانەى لەگەل ھونەرمەندە شىۋەكارەكاندا دروستدەكات، لەگەل ھەر يەككىكاندا جۆرە پەيوەندىيەكى ھەيەكەسى دىكە لە وردەكارىيەكانى نازانىت. كە كۆدىتاي شوبات

پرووده‌دات، له دواى يازده سعات له كوشتنى «قاسم» پاسه‌وانه ناسيوناليسته‌كان كه ميليشيايه‌كى درنده‌ى كوديتاچيه‌كانن، ددهن به سهر ماله‌كه‌يدا، تابلوكانى ده‌سوتينن، په‌يكه‌ره‌كانى ده‌شكينن، خوښى په‌وانه‌ى زيندانتيكى گه‌وره‌ده‌كهن كه پره له شاعيرو شيوه‌كارو موسيقار. هموويان به تومه‌تى كومونيزم گيراون و هموويان چى ده‌سنتوس و تابلوو ناميزان هه‌يه سووتينراوه، دكتور بابك له ناوياندا هه‌نديك له هاوپتيكاني خوځى ده‌ناسيته‌وه. ميليشيا فاشيسته‌كان كه برياريانداوه پايته‌خت له كومونيزم پاكبكه‌نه‌وه شه‌وى په‌كهم له هه‌مان ښو قاوشه‌دا كه ښو تيا ديله سى و سى كه‌س تيربارانده‌كهن، هه‌نديكيان هاوپتي ښو دكتوره كورته‌بنه مل باريكه‌ن كه له زيندانش كراسيكي سپى و بويىباخيكي زور دريژى له ملدايه، دكتور بابك له ليستى دووه‌مدايه كه ده‌بيت ده‌مه‌و به‌يان تيربارانكريت. به‌لام موعجيزه‌يه‌ك كه عاده‌ته‌ن توشى دكتوره‌كان ديت و له ژيانى زور له پزيشكه‌كاندا دووباره‌ده‌بيته‌وه، موساى بابك له مردن رزگارده‌كات. ښو ویش برينداربوونى مندالى په‌كيك له پاسه‌وانه‌كانه له پيكادانتيكى لابه‌لايى سه‌رشه‌قامه‌كانى پايته‌ختدا، منداليك ناوى «عه‌واد پيكابييه» كورى په‌كيك له سه‌ركرده خوښيږه‌كانى كوديتايه. ته‌مهنى يازده‌ساله‌و باوكى بردويتى تا له مندالييه‌وه فيزى راوكرنى كومونيسته‌كانى بكات، له پيكادانه‌كاندا گولله‌يه‌ك به‌ر قاچى ده‌كه‌ويت و گولله‌يه‌كى دى له شانويه‌وه به‌ره‌و شوښيكي ناديار له سينه‌يدا ده‌بيريت. باوكى ده‌يه‌ويت رزگاربيكات، به‌لام خه‌سته‌خانه‌كان زورى داخراون، ښو‌وانه‌شى كه كراونه‌ته‌وه بى دكتورن. باوكى كه ده‌بينيت منداله‌كه‌ى ده‌مريت، هيج چاره‌يه‌كى نويه‌ جگه له‌وه‌ى له ښو زيندانه‌كاندا دكتوريك بدوزيته‌وه، كوپه‌كه‌ى بو زيندووبكاتوه. دوو سعات به‌ر له تيربارانكرنى ده‌سته‌ى دوهم، پاسه‌وانه‌كان دكتور بابك بانگه‌ده‌كهن و له‌گه‌ل خوياندا ده‌بيهن، سه‌ره‌تا دكتور پيوايه بو كوشتنى ده‌بن، چهنډ جاريك شايه‌تومان

دهه‌نیت و داوای لیوردن له گوناهاه‌کانی خۆی له خودا ده‌کات، به‌لام که سوار ماشینیکی ده‌کن و به خیراییه‌کی شیتانه به شه‌قامه خالی و تاریک و پیچاوپیچه‌کانی پایته‌ختدا، که نه کاره‌باو نه‌روناکی خودا تیا‌یانداندره‌وشیته‌وه ده‌یفرتین، تیده‌گات بۆ سه‌ر برینداریکی ده‌بن که ژیان و مردنی ئەم به ژیان و مردنی ئەوه‌وه گریندراوه. دکتۆر بابەک که منداله‌که له مردن رزگاردە‌کات، خه‌لاتی ئەوه‌یه به دوو پاسه‌وانی فاشی ده‌یگه‌یتنه‌وه ماله‌وه و پینده‌لین : پیروژ، ئەمجاره نامریت. له پشته‌وه ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر داده‌خن و پینده‌لین: دکتۆر باش بخه‌وه، مه‌یره ده‌ری، ئەگه‌رچی کۆمۆنیسته‌کان هه‌موو کۆری قه‌حبه‌ن، به‌لام تو ئاگات له خۆت بیت، له‌وانه‌یه هه‌ر ئەمشه‌و پنیوستان پیت بیته‌وه. دکتۆر ده‌بینیت ماله‌که‌ی ویرانکراوه، چی تابلۆو په‌یکه‌ریک له‌و ماوه‌یه‌دا کۆیکردۆته‌وه هه‌موویان شکاون، ئەرشیفه‌ تابه‌تیه‌که‌ی خۆی سووتیتراوه، که مانچه‌و چه‌لۆو ئۆکۆردیۆنه‌که‌ی شکاون، ده‌یه‌ها کاری هونه‌ری قه‌شه‌نگ میزیان به‌سه‌ردا کراوه، قوونی بۆگه‌نیان به جانفازی تابلۆکان پاکردۆته‌وه. دکتۆر ده‌زانیت، ئەوه‌یه که‌مجار و دواه‌مین جار ناییت به‌عسییه‌کان گوو به‌سه‌ر هونه‌ردا ده‌کن. ئەوشه‌وه دکتۆر ناخه‌ویت، به‌سه‌ر یادگارە شیرین و جوانه‌کانیدا ده‌گری، به‌سه‌ر یادی ئەو هاو‌پنیانه‌دا که له ژوره‌که‌دا له‌گه‌لیدا بوون و ئیستا له ژیر خاکدان، ده‌زانیت ئەو ولاته ئافه‌تییکی ترسناک پووی تینکردوه، ئافه‌تیک پشه‌کان و میژووی له‌و شه‌وه کۆنتره، داهاتووو پاشه‌پۆژیسی له‌و شه‌وه دریزتره. دکتۆر موسا هه‌ر ئەوشه‌وه بریارده‌دات که مه‌نفایه‌کی دور بۆ خۆی هه‌لبژیریت، دور له هه‌موو ئەو جیهانه ترسناکه، دور له درنده‌یی فاشییه‌کان و ترستۆکی کۆمۆنیسته‌کان، به‌لام نازانیت بچیت بۆ کوئ. نایه‌ویت بگه‌رپته‌وه بۆ له‌نده‌ن، نایه‌ویت جاریکی تر ئەم ولاته جیهیلیت، به‌لام له‌و شه‌وه به‌دواوه ناشیه‌ویت تیا بژی. سه‌ره‌تا ده‌یه‌ویت بپرات بۆ باکوور، بیر له‌وه‌ده‌کاته‌وه په‌یوه‌ندیبکات به شۆرش‌گیره

كورده‌كانه‌وه له چياكان، به‌لام نازانيت ئه‌وان چۆن پيشوازي له دكتوريك ده‌كهن كه هيچ شتيك له خه‌ياليدا نيبه ئه‌وه نه‌بيت رۆژيك له رۆژان مۆزه‌خانه‌يه‌كي هه‌بيت خه‌لكي له‌مسهره‌و سه‌ري دونياوه روي تيبكه‌ن. به‌لام دكتور ده‌زانيت له‌و تيكچوونه ترسناك و شه‌رزه‌يه‌دا ماوه‌يه‌كي زۆري ده‌ويت تا يه‌كيكي باوه‌پيكره‌و ده‌دۆزيته‌وه له ريگايه‌وه نامه بۆ شوپش بنيريت. خه‌يالي وابوو نامه‌كه‌ي ريگايه‌كي دريژ ده‌بريت، به‌چه‌نده‌ها چي‌اي به‌رزو ده‌شتي كاكي به‌كاكيده‌روات، له‌سه‌دان گوندي سه‌ر ريگادا ده‌ه‌ستيت، قاسيد له‌ دواي قاسيد ده‌يده‌نه ده‌ست يه‌ك تا ده‌گاته ده‌ست سه‌راني هه‌ره‌گه‌وره‌ي شوپش، له‌وانه‌يه له‌ دوورترين و عاسيترين جيگاي ناو شاخه‌كانيشدا بگاته ده‌ست ئه‌و پياوه ئه‌فسانه‌يه‌ي كه پييده‌لڤين به‌رزاني. ئه‌و هه‌فتانه‌ي دواي كۆديتا، دكتور موسا له‌ مال نايه‌ته‌ ده‌ري، به‌جه‌ه‌نه‌ميكي رۆحي و ده‌رونيده‌په‌ريت، شيوه‌ي نيگاو په‌فتاري ده‌گوريت، دواي سه‌ هه‌فته كه به‌ ريشيكي دريژ و سه‌ريكي ته‌واو پروتاوه‌و جووتني چاوي ماندووه‌وه ديته‌ده‌ري كه‌س ناياناسيته‌وه. دكتور موسا به‌رده‌وام له‌ خه‌ياليدايه نامه‌يه‌ك بۆ شوپش بنوسيت، به‌لام رۆژ دواي رۆژ دوايده‌خات، تا دواچار هه‌رگيز ئه‌و نامه‌يه نانيريت، كه ده‌گه‌رپته‌وه بۆ سه‌ر وه‌زيفه‌كه‌ي خۆي، له‌ يه‌كيك له‌ گرنگترين خه‌سته‌خانه‌كاني پايته‌ختدا نوسراويكي په‌سمي چاوه‌رواننده‌كات، كه فه‌رماني گواستنه‌وه‌يه‌تي بۆ جيگايه‌ك له‌وبه‌ري فورات، قوول له‌ باشووري دووردا، بۆ جيگايه‌ك ناوي «بنكه‌ي سه‌رپه‌رشتي و پاراستني ته‌ندروستيه بۆ خۆرئاواي فورات». بنكه‌يه‌كه له‌ ناو ئاوه‌دانيه‌يه‌كي تۆزواي ناو بيباندا خه‌وتوه، بابه‌يه‌كي ساردي زستانه تينئالاوه، بابه‌يه‌كه دكتور موسا له‌ شه‌وه هه‌ره سارده‌كاني له‌نده‌نیشدا هه‌ستي پينه‌كردوه... له‌وي فه‌رمانبه‌ريكي په‌شي گه‌وره، به‌ ده‌نگي سه‌رۆك خيلكي عه‌ره‌بي ناو بيبانه‌وه، له‌ ژوووركي داروخاودا پيشوازي ليده‌كات و پييده‌لڤيت «غهم مه‌خۆ هاوپريم، تۆ يه‌كه‌م

دكتور نيت له پايتهخت دوريان خستيتته وه. فرمانه كه وايه بتدهم به مسته وسه فيكي تازە، كه ده بيت خوت داييمه زرينيت، له جيگايه كي بيناودايه، له شوينتيكايه به ئوتومبيل چەند سەعاتيك ليرە وه دورە، هينده ي شوفيره كه مان هاته وه دهنتيرم، ئو له هر كهس باشتر ده زاني ده كه ويته كويوه... راستت ده ويته، جيگايه كه له سەر نه خشه نييه، شوينتيكه هەندى ده له به ده ويى و سه ماچى قەرەج و ژناني نيرخورى سه حرا دروستيانكرده. شوين نييه، عەزيم شوين نييه، به هر حال دكتور هيوادارم خوش له جه نابتان بگوزهر يت، ئەگەر ئارەزوتان له كه يف بيت شوينتيكى خراب نييه، تو كومونىستى وانىيه؟ هاوپريم له به ينى خوماندا بيت، كومونىسته كانى ئەم ولاته كوشتەى ژن، ئەها دهرديكه پيدە چيت له گەل كتيبه كانى لينيندا چووبيته خوئينانه وه، من جيگاكه بۇ دكتورىكى كومونىست به شوينتيكى خراب نازانم. بمبوره ئاوا به ره و پوو قسه ده كه م، به عنى چاوم له چاوتدايه و هه موو شتيك ده ليم، به لام من خوم له حيزبدا بووم ئاگادار بووم شته كان چون دهرات. كى هه به له حيزبدا نه بوويته؟ به لام به ريز له وه گهرى، ئيشى ئيوه ئه وه به جگه له دهرمان و پشكنين و تيمار كردنى ئاسايى كه ميك فيرى خو پاراستنيشيان بكن. دكتور ده زانيت خو پاراستن چەند گرنگه؟». دكتور موسا كه له وه ماندووتره ئارەزوى هيج گفتوگو و قسه به كي هه بيت، بيته وهى وه لامى ئه و پياوه بداته وه داواي ليده كات بوارييدات تا شوفيره كه ديتته وه، له بهر ده گاي ژووره كه له سالژنه كه داو له بهر به كيك له په نجه ره كاندا چاوه پروان بكات. دكتور به خو ي و جانتايه كي چكولانه وه له سەر كورسييه كي ره ق داده نيشيت و چەندين سەعات له په نجه ره كه وه سه يرى ئه و ئاسمانه سووره ده كات كه به كيك له تابلوقانى ئيدوارد مؤنشى به يادا ده هيتيته وه كه پوژيک له به كيك له پيشانگا گەرۆكه كاندا بينبووى. بونىكى سه يريش كه بونى ئالوده بوونى فوراته به گل و خول و به ردی ده به چياي دور، له جه ستەى هه موو ئه و نه خوش و فرمانبه رانه ديت

که به رده و ام خوځيان ده کهن به ژورداو ده پونه ده ری. دکټور موسا ټو پوژه له بهر ټو په نچه ریه دا بویه که مجار له هه موو ژيانیدا هه ست به ته نهایه کی قول و بیین ده کات، هه سته دکات هیچ شتیکی نییه بوی بژی. هیچ یهک له که سوکاری خوځی ناسیت، هه سته دکات هیچ یهک له هاوړی که چه کانیشی به قولی و راستی خوځیانویستوه. که سیکي نه بوو له دوی بگری، که سیکیش نه بوو ټم هه سره تی بو بخوا. پیشی و ابوو تا ټه مړو چی ژیانیک له و شاره گه و رانه دا ژیاوه هه مووی به هه دهر پویشتوه. ټو دیمه نه تلغ و غه مگینه ی ناسمان وهک ناوینه یه کی چکوله بو ژیان و ته نهایی خوځی ده بیینت. ټیستاش ټه و تا چاوه پروانی ماشینیک ده کات هه لیگریت و بیبات به ره و شوینیکی نادیار له و بهری فورات.

ټو پیاوینکی بیچاره نه بوو، سامانیکي هیند زوری هه بوو به شی ټه وهی ده کرد بیته وهی کاربکات هه موو ژيانی شادومان بژی. به لام دواچار ده یویست له و کوډیتاچییه درنده رابکات که ولاتیان گورپیووه هه وزیکی گه وهی خوځین، له ده ست ټو بیماناییه گه وره یه ی ژیانیش هه لیتت که تانه و کاته قول له گیزه نه کانیدا ونبوو بوو.

که ده موو ټیواره یه کی درهنگ گه یشته ټو ده فوره، له کومه له ده واریکی کورچه ری و چهند خانووییه کی دپروخواو به و لاهه هیچی تری نه بیینی. ماله کان هه موو تاریک و پرووت و چکولانه بوون، کچیکی مندل به لایتیکه وه پیشوازیکردو به ره و مالی خوځیان پیشیکه و ت. هیچ شتیکی له و گونده دا نه بوو، نه درهخت، نه شه قام، نه پروناکی، به لام له یه که م شه وه هه ستیکرد له وئ دوو شت زور باو و بهر بلاون، نه خوځشی و ته نهایی. دکټور موساش سه روکاریکی دریزی له گه ل هه ردو و کیاندا هه بوو. هه ر له یه که م شه وه هه ستیکرد ټه وئ ټو زه مینه دیرین و ونه یه که ټو له مندالییه وه بوی ده گه پیت. پیده چیت زور زوو ټو بریاره ی دایتت له وئ بژی، له ماوه یه کی کورتدا خانوویه کی چکولانه بو خوځی دروسته دکات، که

سال دواى سال نه خشه كى و پروبه ره كى ده گورپت، به لام هر له بناغى يه كه مجار ييه وه، بير له و پرؤزه خه يال ييه ده كاته وه كه ده يويت زينده گى خوى بو تر خان بكات. له يه كه م پاچى بناغه كه يه وه بيرى لاي ئه وه يه چون بيكاته موزه خانه يه كى ناوازه و گوره، به لام موزه خانه يه كى نه يتى، تا هر كار يكي هونه رى كه له سر زهوى جيگايه كى ئه مين و سه لامه ت نادؤز يته وه له وي له و موزه خانه سه يره ي ئه ودا جيگاي بيته وه. دكتور موسا له گه ل بناغى خانو وه كه دا، درگاي سه رد ايكي نه يتى داده مه زرينتت كه جگه له خوى هيچ كه سيكي دى ده روازه كى نازانيت، له وسه ريشه وه ئه و درگايه له ناو زنجيره يه ك ژوروى به نيو يه كچو ودا به جور يك ونده كات دؤز ينه وه ي ئه ستم بيت. كه بريارده دات له و ده فوره دووره دا بميت يته وه، سو ينديش ده خوات تور يكي گوره و نه يتى دروست بكات كه له مسه ره و سه رى ولاتا تابلؤ، په يكه رو كارى هونه رى بو كؤبكه نه وه. له شه ش مانگى يه كه مى ئيشكر دنيدا ته نيا بير له هه نده سه ي ئالؤزى ئه و ماله ده كاته وه، ده يويت پتر له عياده ي دكتور يكي غه مگين بچيت كه قه در فر يدا وه ته باشوورى خؤر ئاواي فوراته وه. چه ند ژور يك بو كتيبخانه يه كى گوره جنده ه يلت، كه پريانده كات له كتيبي بايؤلؤزى و پزيشكى. هه فتانه سه فه رى پا يته خت ده كات، سه فه رى به نده ره بچو كه كانى باشوور ده كات، هه نديجار ده په ر يته وه بو كويت و ميرنش ينه كانى لم و مروارى له رؤخى كه ندا ودا. سه ره تا ته نيا جيهانى سه ره وه ي ماله كه ي دروست ده كات، ته نيا ژووره كان، پار په وه كان، ژوروى پشكنين، ژوروى خه وتنى نه خؤش، كه له سه فه ره كانى ده كه پ يته وه هه موو جار يك ژماره يه كى گوره كتيبي هه مه رهنگى ئينگليزى له گه ل خؤيدا ده ه ينتيت. له ريگاي ئه و ناسيا وانه وه كه له پا يته خت ده يان بينى، خه تيكي چكولانه ش دروست ده كات له وي وه كتيب و بلا و كرا وه ي كوردى بو ديت، كه له بهر هر هؤيه ك بيت، دكتور چه زده كات ئه و زمانه به جور يك فتر بيت، بتوانيت تيكسته نه ينييه كانى خوى پى بنوسيت. له و زه مانه دا

که کتیبی کوردی کالایه‌کی ده‌گمه‌نه، دکتور موسای بابک له و سه‌حرا دوورده‌دا سهدان کتیبی ناوازه و ده‌گمن کوده‌کاته‌وه که دواتر ده‌زانیت ئه و تاکه که‌سینکه توانیویتی بیانپار‌یزیت. ده‌بیت بلیم کتیب ئاره‌زووی هه‌ره گه‌وره‌ی دکتور بابک نییه، ئه و هینده‌ی شیتی کاری شیوه‌کارو گوینگرته له موسیقا شه‌یدای کتیب نییه، که پینوایه هه‌ندیجار بۆ ماوه‌یه‌کی دریز مرۆف سه‌رقالده‌کات و کهم جاریش سوودیکی راسته‌قینه‌ی هه‌یه. له هه‌ر شت گرنگتر له دنیادا له‌لای کتیبی پزیشکی و بایۆلۆژی بوو، که له هه‌موو شتیکی تر قوولتر هه‌نده‌سه‌ی ئه‌م بوونه‌وه‌ره ته‌نهایه شیده‌که‌نه‌وه که ده‌توانیت له‌یه‌ککاتدا له بیابان و سه‌رشاخ و بنی زه‌ریاشدا هه‌لبکات. یه‌که‌مجار دالیا سیراجه‌دین رۆمانیکی رۆدیارد کیپلینگی پیشکه‌شده‌کات و له‌ویوه‌هه‌ز له‌ خویندنه‌وه‌ی رۆمان ده‌کات، پیشتر ئاره‌زوویه‌کی ئه‌وتوی نییه ئینگلیزییه‌که‌ی خۆی له‌ خویندنه‌وه‌ی تیکستی ئه‌ده‌بیدا خه‌سار‌بکات، دواتریش هه‌ر پای وایه، تاکه رۆمانی راسته‌قینه له‌ میژووی مرۆفایه‌تیدا «ئه‌سلی ژانره‌کان» ی داروینه. به‌لام دکتور رایه‌کی ته‌واو جیاوازی له‌سه‌ر هونه‌ری شیوه‌کار هه‌بوو. تابلۆ شتیکی دیکه‌یه، یه‌که‌یه‌کی ته‌واوه‌تییه، مرۆف به‌ر له‌وه‌ی به‌عه‌قل چێژبیکات ده‌بیت به‌هسته‌وه‌ره‌کانی دیکه‌ی هه‌لیسه‌نگیتیت. وه‌ک تیکستیش نییه هیدی هیدی و پارچه‌ پارچه مرۆف له ماناکه‌ی نزیک‌بیتته‌وه، به‌لکو هه‌مووی به‌یه‌کجار له‌ پیشده‌متدایه، جیهانیکه هه‌موو دوورییه راسته‌قینه‌و مه‌جازیه‌کانی پیکه‌وه له‌به‌رده‌م مرۆفدایه. هه‌ناسه‌یه‌کی هونه‌رمه‌نده‌که‌یه، شتیکه به‌ جی پهنجه‌و جی رۆحی ئه‌وه‌وه راسته‌وخۆ دیته به‌رده‌ممان، هه‌موو تابلۆیه‌ک شتیکی ناوازه‌و یه‌ک دانیه، هه‌چ کۆپیه‌ک شوینی تابلۆ راسته‌قینه‌که ناگریتته‌وه، مرۆف ده‌توانیت شیعریک له‌ یاده‌وریدا هه‌لگریت، چیرۆکیک ده‌ماو ده‌م بگوازیتته‌وه، به‌لام تابلۆیه‌ک جگه له‌ خۆی هه‌چ جیگایه‌کی تری نییه بۆ ژبان، که فه‌وتا ئیدی دروست نابیتته‌وه. تابلۆ تاکه شتیکی هونه‌رییه که له‌ ته‌نهایه‌ی و ناوازه‌بیدا

وهك تهنه‌یایی و ناوازه‌ییی مرؤف وایه. پاراستنی تابلویهك وهك پاراستنی مرؤفیک وه‌هایه له کاره‌سات، بزگارکردنی په‌یکه‌ریک وهك بزگارکردنی ژیانیک وایه له مردن.

دکتور موسای بابک دوی ته‌واوکردنی خانووه‌ک‌ی، دوی دروستکردنی بؤ پینچاوپینچیکي ئالۆز له ژورو کتیبخانه، له قاوشی نه‌خۆش و لابوری پشکین، له شوینی حه‌وانه‌وهو شوینی تایبه‌تی خۆی، له په‌کیک له ژورره‌کاندا، له بن په‌کیک له قهره‌ویله‌کانه‌وه ده‌رگایه‌کی تایبه‌تی ده‌کاته‌وه، ده‌رگایه‌ک به‌ره‌و مۆزه‌خانه‌ی خه‌ونه‌کانی ئه‌و ده‌چیت.

ئه‌و پۆژه که ده‌ستی منی گرت و به‌ره‌و ژورریکی تازه‌و نه‌ناسراو بردمی، هیشتا شتیکی ئه‌وتۆم له ئەندازه‌ی ئالۆزو پینچاوپینچی ئه‌و ماله نه‌ده‌زانی، ژورره‌کانی دی، له مالیکی خالی ده‌چوون که خاومه‌ک‌ی دوی پاکردنه‌وه و پیکه‌ستنیکی وردو به سه‌لیقه جیه‌یه‌شتین، تابلینی خاوین و بریقه‌داربوون، بیده‌نگ و پوناک. ئەگه‌رچی زۆربه‌ی په‌نجه‌ره‌کان به په‌رده‌ی سه‌ی ئه‌ستور داپۆشرا‌بوون، به‌لام تیشکیکی نه‌ینی له هه‌موو جینگایه‌ک بوو. بیده‌چوو ئه‌و ژورانه له ده‌ره‌وه‌ی زه‌مه‌ن بن، هیچ جۆره ده‌نگیک له ده‌ره‌وه نه ده‌گه‌یشتنه ئه‌وئ... هیمنییه‌کی سه‌رسوره‌ینه‌ر، بیده‌نگیه‌کی قولتر له بیده‌نگی شه‌و له‌وئ بوو. هه‌موو شتیک له‌و ژورانه‌دا سه‌ی بوو، له هه‌ندئ جیگادا ده‌یان قهره‌ویله‌ی ئاماده‌م ده‌بینی، وهك ئه‌وه‌ی بؤ شه‌پینکی نادیار ئاماده‌کرا‌بن، بؤ کاره‌ساتیک که دکتور چاوه‌پوانیده‌کرد، ژورر له دوی ژورر، قاوشی خالی له دوی قاوشی خالی. وهك ئه‌وه‌بوو ئه‌و پیاوه سه‌اله‌های سال خۆی بؤ کاره‌ساتیک ئاماده‌بکات و بیه‌ویت له‌ویوه له‌و قاوشانه‌وه دوا کۆمه‌ک به مرؤفه‌کانی تر بکات.

ئه‌و پۆژه به‌ر له‌وه‌ی بمباته ئه‌و ژیر زه‌مینه‌وه، له‌سه‌ر کورسییه‌ک داینام و خۆشی به‌را‌به‌رم دانیشت و پینگوتم «جه‌لاده‌تی کۆتر، گوینگره، شه‌وه‌ی ئیستا بؤ تۆی ده‌گێرمه‌وه، شتیکی که‌م نییه، یارییه‌ک نییه پیاویکی

بیر له گهل ژياندا بيكات، ئه وهى ده ييبنييت گه وره ترين نهيني ژيانى منه. من تنها له بهر وه پزى و تيمار كردنى ئه م ئافره ته به سته زمانانه له م زونگا و سه حرايه دا خو م وننه كردوه، به لكو له بهر ئه وهى ئه م جيگايه تنيا جيگايه كه ده توانم ئه م خه ونه ي تيا به ينمه دى. گو ييگره كور ي بريندارم، من هه ميشه چه زم له وي نه و نيگار كردوه، هه ميشه... به لام شتيك كه واى ليكردم ئه م جيهانه دروستبكه م، ترس بوو له مردن، ترس بوو له وه هيزه ره شه ي ديكتاتور ه كان له مرقودا زيندوو يده كه نه وه، ئه وه هيزه ي هه موو شتيك له ناوماندا ده كوژييت، له هه ستر كرن به خو مانه وه تا هه ستر كرن به ئاده ميزاده كانى تر. خو م ئه وه م هه لبرارد لي ره بژيم، هه ر ساتيك بمويستايه ده م توانى برؤم، به لام خو م ئه م جيگا چه په ك و دووره م هه لبرارد. ويستم لي ره وه، له م كونجه ي دونيا وه رودا وه كان ببينم. له ساتيكا ده ستم كرد ئيشى من تنيا ئه وه نيهه نيهه ژيانى ئينسانه كان رزگار بكه م، ئيشى من تنيا ئه وه نيهه نه هيلم بمرن، به لكو ئيشى من ئه وه يه نه هيلم شتيك هه يه بكوژريت. جه لاده ت گه رداويكى تاريك هه يه ژيان و جوانيمان له گهل خو يدا ده بات، يادگار ييه كانمان، ئه رشيفه نه ينويه كانى خو شه ويستيمان، ئه لبومه به كه كانمان، سندوقى تاريكى ياده وريمان، ئه وهى ده ست و ئه وهى رؤحمان دروستيده كات. جه لاده تى بريندارم، من لي ره وه، له م مالى جالجالو كه يه ي خو مه وه، له م شوينه دا ده بايه وه ك پياويك كه له گه رده لولودا ده وه ستيت و هه ولده دات هه نديك شت بگريته وه كه با ده يانبات، وه ك مه له وانتيك كه له لافاويكى پر له زي ردا ده سته دات هه ندى خشل رزگار يكات، ئاوه ها بوه ستامايه و هه ندى شتم رزگار بگردايه. هه موو خه لك تنيا له خه يالى رزگار كردنى خو ياندا بوون. من دكتور ه كانم بينى، ته ماشاى ژيان ده كه ن با ده بيات و هيج نالين. ئه ندا زياره كانم بينى، كو شكه كانيان ده روخين و با پاشما وه كانيان ده بات و هيج نالين، هه موو له خه يالى رزگار كردنى خو ياندا بوون. جه لاده تى كور ي من، ئه وه ره شه بايه خه لكى فيرده كات تنيا بير

لە خۇيان بىكەنەۋە، تەنيا فرىيائى ئەۋە بىكەۋن ژىيانى خۇيان پىزگار بىكەن، كاتىپىكان نەبىت دەستبەرن و ھاۋرىپىكانىيان لە ئاگر دەربەھىتىن، ئىشە جوانەكانى خۇيان پىزگار بىكەن. مەن نوسەرەكانم بىنى، كىتەبەكانىيان با دەبىيات و بىياك تەماشايان دەكرد. نىگار كىشەكانم بىنى، تابلۇ ۋ رەنگ و فلچەكانىيان با دەبىيات و دەۋەستەن لە باڧا تەماشايەكەن. كەس نەيدەتوانى جگە لە ژىيانى خۇي ھىچى تر پىزگار بىكات، مەن ھاتمە ئەم جىگا دەۋرە، ھاتمە ئەم كۈنچە كە ھەستەكەم كەمتر لە ھەر جىگايەك گەرداۋ دەبىگىتەۋە، لىرەدا لە پەشەباڧا ۋەستام، سەيرمەكە، ۋەك پىرەمىردىكى پەككەۋتە و دىكتورىكى خەرەفاۋ تەماشاممەكە، مەن بىست و پىنچ سالە بەم بالا كورت و چاۋە ماندوۋانەى خۇمەۋە ۋەستام و شت دەگرمەۋە، ھەناسەى با بىردوۋى مرقۇقەكان، خەيالى لە دەستچوۋى ئادەمىزاد... جەلادەت مەن لىرەدا ۋەك پراۋكەرىك، ۋەك تۇرەۋانىك كە لە باڧا تۇرى خۇي ھەلدەدات، تۇرى خۇم ھەلدەدەم ۋە شت دەگرمەۋە، ۋەك خۇدايەكى چكۆلانەى گىرىكى، دەستەكانم بە باڧا درىژ دەكەم و نىگارى بابردوۋ، مېژوۋى كوژراۋ دەگرمەۋە، ئەۋە تەنيا رىگاۋ شىۋەى شەرى مەن لە گەل ژىاندا، ۋەك يەككە لە پىشتى بەرەيەكى دوۋرو درىژى جەنگەۋە ۋەستابىت و ئەۋ شتانە لە ھەۋادا بىگىتەۋە كە لە جەنگاۋەران دەرباز دەبىت. ئا، جەلادەتى كۆتر مەن پىرەمىردىكى ئاۋا شىتەم.. جەلادەتى كۆتر، مەن گەۋرەترىن شىتەى ئەم مەملەكەتەم، بىست و پىنچ سال لە مەۋبەر، ھىشتا تۇ لە دايك نەبوۋبوۋىت، دۋاى كۆدېتاي شوبات، مەن شتىكى ترسناكم بەسەرھات... شتىكى ترسناك، ئەۋە ۋاى لىكردەم بىپارىدەم ژىيانى خۇم بۇ شتىك تەرخانبەكەم كە كەسى دى بىرى لى نەكردۇتەۋە، ئەۋە مەنى كەرد بەم شىتەى ئەمىرۇ».

دىكتور موساى بابەك ھەموۋ ئەۋ چىرۆكەى بۇ گىرامەۋە، لە چىرەكەساتى كرتىبەۋە تا ھاتتى بەرەۋ باشوۋرى خۇرئىۋاى قورات. باسى ئەۋ قۇناغە جىاۋازانەى بۇ كەردەم كە ئەم خانوۋەى تىبا دروستكردەۋە. لە گەرمەى

قسه کردندا، ههستاو قه ره وێله یه کی جولاندو سه ری ده رگایه کی نهینی هه لدایه وه کووتی «چه لاده تی کوتر، جگه له من و دالیا تا ئیستا هیج مه خلوقیکی دی، نه چۆته ئه ویدیو ئه وه ده رگایه وه، هیج مه خلوقیکی تر... تو ته نها که سینی دوا ی ئیتمه پیده خاته ئه م مؤزه خانه یه وه، باش گویم لێگره، ئه و رۆژانه ی تیمارمه ده کردیت، منیش ئه و شه به نگه م له ده ورت بینی، ئه و شه به نگه ی که دالیا سیرا جه دین با سیده کات. شه به نگیک له ده وری پیغه مبه ران و په یامهینه کانه. تو رۆحیکی بو ئه وه دروستبوویت شتی گه وره بکه یت. کاتیک ئه و شه وه دالیا سیرا جه دین جیهیشتین و من و تو ماینه وه، من و تو به ته نیا، تو مردبوویت... مردبوویت، به لام رۆحت له وئ بوو، شتیک له تو له هه وادا بوو، شتیک ئه و گه رده لوله تاریکه ده بویست بیبات و من نه مده هیشت، شتیک ره شه بایه کی ترسناک له گه ل خۆیدا لرفی ده دا و من به م ده سته پیرانه م وه ک سیر بازیک شه رم له گه لدا ده کرد. من توند به ژیا نته وه نوسام، ده مزانی ناییت بمریت. من له میژه بو یه کیک ده گه ریم کلیلی ئه م زه مینه ی بده من. من پیرم، وا سه یرممه که، هه ر کاتیک بمرم ده مرم، ده مه ویت یه کیک هه بیته له دوا ی من کلیلی ئه م زه مینه ی له لا بیته... کلیلی ئه م سه ردا به ی که خه زنه ی نهینی ئه م مه مله که ته یه، لێره دا به شیکی گه وره ی ئه م ولاته خه وتوه... لێره دا شتیک خه وتوه که رۆژیک ده بیته ده ری... تا ئه مرۆ که سیکم نه بینیه بتوانم بیکه م به پاسه وانی ئه م نهینییه، که ئه وشه وه تو م به و خوینه وه بینی، تیگه یشتم ئه وه ی که ده توانیت نهینی ئه م مؤزه خانه یه پپاریزیت، ده بیته یه کیک بیت خۆی مردنی بینیت و له تاریکستانی مه رگه وه گه رابیته وه، ته نیا ئه و که سانه ده توانن بین به پاسه وانی ژیا ن که مردنیا ن بینیه».

من تا ئه و کاته به دروستی نه مده زانی ده شیته چی له و سه ردا به دا بیت، ده شیته ئه و پیره چ نهینییه کی هه لگرتیته، که ده رگا که ی کرده وه من

سه‌رداییکی دریژ و ناکوژتام بینی، سه‌رداییک یه‌که‌مجار وا ده‌هاته به‌ر چاوم
 بنی نییه، سه‌د مه‌تری یه‌که‌می جیگایه‌کی تاریک بوو، شه‌وه‌زه‌نگیکی هیئد
 ترسناک که ده‌شیت هم‌وو که‌سیکی نه‌شاره‌زا و هیچ نه‌دیده به‌ جوړیک
 بتوقینیت راسته‌وخو بگه‌رپته‌وه‌وو بیر له‌وه نه‌کاته‌وه به‌رده‌وامیئت. به‌لام ئه‌و
 ده‌روازه تاریک و خنکاوه هیچ نه‌بوو جگه له‌ ده‌رگایه‌کی تر بو ترساندن
 و سه‌رلیتیکدان، که دواچار دواى زیاد له‌سه‌د مه‌تر ده‌رگایه‌کی ئاسن هاته
 به‌رده‌ممان و ئیمه‌ی برده‌ ناو گه‌وره‌ترین گالیری ئه‌م مه‌مله‌که‌ته‌وه... له‌ویدا
 من پیمخسته ئه‌و مؤزه‌خانه سه‌یره‌وه که دکتور موسای بابک بیست و
 پینج سال به‌ تنیا کاری تیاکردبوو.

گه‌له‌رییه‌کی گه‌وره‌بوو، له‌ هزاران وینه‌و تابلو دروست بوو بوو، له
 سه‌دان په‌یکه‌ری چکوله‌و نه‌خش و هه‌لکولین و زه‌خره‌فه‌ی سه‌ر ته‌خته.
 له‌سه‌دان کاری مینیاتور و کولاج و گرافیک. سامانیکی بیثومار مه‌زنی کاری
 هونه‌ریی که دکتور له‌ ماوه‌ی بیست و پینج سالدا کویکردبوونه‌وه. کاتیک
 چوینه‌ ناو راپاره‌وه‌کانه‌وه دکتور به‌ سه‌ره که‌چه‌له‌که‌یه‌وه ته‌ماشایکردم،
 که‌میک ناو‌میدی و غم له‌ چاویدا بوو، به‌لام به‌شی ئه‌وه نه‌بوو، ئه‌و
 شادی و به‌خته‌وه‌رییه نه‌ینی و قول‌ه‌ی ناو نیگای داپوشیت. به‌ ده‌نگی
 پیاویکی دوو دل گووتی: گوئیگره‌ کوپم، ئه‌مه‌ تنیا دیاری منه، که ده‌رم
 ئه‌مه‌ تنیا شتیکه له‌ دوام جیده‌مینیت. هه‌زاران هه‌زار تابلو، کاری ئه‌و
 هونه‌رمه‌ندانیه که که‌س نایانناسیت، سه‌یرکه ئه‌مانه به‌هه‌ر هویه‌ک بیت
 نه‌یان‌توانیوه کاره‌کانیان له‌ هیچ پیشانگایه‌کی ئه‌م دونیایه‌دا نیشانبدن،
 کاری ئه‌و هونه‌رمه‌ندانیه که کوژراون و ده‌بوو دواى خو‌یان کاره‌کانیان
 تورپدریت و بفه‌وتیت، کاری ئه‌وانه‌یه جیگایه‌کیان نه‌بووه تابلوکانی خو‌یانی
 تیا به‌پاریزن. له‌ هه‌ر جیگایه‌ک تابلویه‌ک له‌ مه‌ترسیدا بوو بیت من له‌وی
 بووم. من خوم نا... نا کوپم، من خوم نا، من به‌ تنیا نه‌مده‌توانی ئه‌م
 هه‌موو زیانه‌ بزگاربه‌کم... به‌لی ژیان... من هه‌میشه‌ ناوم ناوه‌ ژیان،

هموو تابلویهک شتیکی زیندووه، له پشت هموو نیگاریکهوه رۆحیکی زیندوو وهستاوه، یهکتیک ههناسهدهدات، من گویم له ههناسهکانیانه، سهیرکه جهلادهت، من سیبهری پهنچه غهگینهکانیان دهبینم که تا ئیستا لهسهر ئهو ویتانه سهمادهکات. من خۆم نا، من به تهنیا چیم پیدهکرا، به تهنیا نهدهگهیشتمه ئهم هموو قوربانیه، جهلادهت هیچ کهس نییه بتوانیت به فریای هموو قوربانیهکان بکهویت، هیچ کهس نییه. بهلام من ههمیشه له پشت هموو ریزهکانهوه، وهک مایسترویهک، وهک ئهاندازیاریکی نهیتی که له پشت دانانی هموو خشتیکهوهیه لهوئ بووم. من ئهو پیاوهبووم که به تهنیا دهمزانی چی دهکهم، چی رزگاردهکهم.

چاوی دهنوقاند و دهیگوت: من نهدهتوانی هموو شتیک رزگاربهکهم، نهدهتوانی، دهموست، بهلام نهدهتوانی... وهکو ئهوهیه وایه مهلهوانتیک خۆی بکات به ناو گزمیکی گهرههی خویندا که سهرتاپای پره له جهستهی مرۆفی بریندار، پره له ههزاران ههزار دهست که ههموویان هاواری بۆ دهبن، بهلام ئهو تهنیا دوو دهستی ههیه، تهنیا دهتوانیت یهک کهس ههلگریت و رزگاریبکات. بهلام من رۆچوومه ناو ئهو گۆمی خوینتهوه، من بیست و پینچ ساله به نهیتی دهچمه ناو ئهو گۆمهوهو شتیک رزگاردهکهم و دیمهدهرئ، بهلام لهنیوان چوونی من و گهرانهوههدا سهدان شت نوقمههبن و دهپۆن، سهدان دهموچاو، سهدان رۆح، سهدان هاوار، خویناو قووتیانندهاو کهس نایانبینیتهوه. من ههمووچاریک دهمکیشا به خۆمدا، دهمکیشا بهسهری خۆمداو دهمگوت: ئهی یادهوهیری مهلعون، شتیک له خۆتدا ههلگره، شتیک ههلگره... بهلام چی؟ کورپی بریندارم... چی؟ یادهوهیری دهتوانیت چی ههلگریت؟ نا وامهزانه، من هیزیکی ئهفسانهبیم ههیه، من له رهشهبادا وهستاوم و شتهکان بهسهر سهرمدا دهفرن، دوور له دهستم بهرهو دونیای رهشی یادچوونهوه دهپۆن.

دکتور دهستی دهگرتم و بهسهر ههندئ له تابلۆکاندا دهگیتیرام و

دهیگوت: «من ئەم حەشارگایەم دروستکرد، دوور لە دنیا، دوور لە هەر شتیک بۆ ئەوەی ئەو نیگارانه‌ی پزگار بکەم که دەفەوتان، بەس خودا خۆی دەزانیت ئیشتی وا چەندە سەختە، دەبوو لە هەموو شارێکدا تۆرپکی چکولانە و ئەینی دروستبکەم که ئیشیان ئەوەبوو هونەرماندە ون و نادیارەکانم بۆ بدۆزنەوه، ئەوانە ی بێ هیچ دەنگ و هەراو هوریا، پۆچی خۆیان لە پەنگدا دەتویننەوه، ئەوانە ی ناوی گەورە نین، بەلکو بە بیدەنگی ئیشتەکن و دەپۆن. ژیان دەیانبات، بەلام ئەو چرکە ساتە ی تیایدا نیگاردەکێشن وەک زەمەنیکی نەمر دەووستیت و دەبیتە هاوڕینی ئەبەدیەت. بمبوره جەلادەتی کۆتر، من قسەکه‌ریکی باش نیم، لە بیرت نەچیت کورم، دواجار من دکتۆرم، ئیشتی من ئەوەیە ژیان پزگار بکەم، ژیان خۆی وەک ئەوەی هەیه، بێئەوەی مانای تەواوەتی خۆی وەرگرتبیت. ئەوەی لای من گرنگە نەمردنی ئەو چرکەساتانەیه... عومرمان دەروات... من بیست و پێنج سالە لێرەدام، زۆر سەفەر مکردوه، بەلام هیچ کات نەمتوانیوه لە هەفتهیه‌ک زیاتر ئەم شارە جێهێلم. لەوانەیه... لەوانەیه تەعبیرم تەواو نەبیت، بەلام دەتوانم گۆی شلێکەم و ئەو هاوارە بیستم که لە پشت پەنجە ی ئەم مرقۆانەوه بووه. ئەو چرکەیه بیستم که نایەویت بپروات، ئەو هەستە بیستم که پێ دادەکووتیت و دەیه‌ویت بیستین و تا ئەبەد بژی. من دکتۆرم... ئەو هەستەم لە لەشی مرقۆیشدا تاقیکردۆتەوه، وەک پۆحیک که دەمریت، بەلام سەرسەختانە نایەویت بپروات، سەرسەختانە خۆی بە جەستەوه دەنوسینیت و ناروات، وەک مردووییه‌ک که هیچ ئەندامیکی ئیشناکات، بەلام هیشتا هەر دەژی، هیزیک هەیه لە ناویدا خۆی بە هەواو ئاسمان و زه‌وییه‌وه دەنوسینیت، شتیک هەیه که ناروات، شتیک هەیه زیندووه‌و ناروات. ئەم تابلۆیانەش هیچ نین جگە لە ئاوینە ی ئەو شتە، ئاوینە ی ئەو ساتانە ی مرقۆف بە ئەبەدیەتەوه دەبەستنه‌وه، مرقۆف دەیه‌ویت زەمەن رابگریت و نەهیلێت بپروات، چرکەیه‌کی قوول و بیسنووری

پۇخلە بەرىك، چرکە يەك لەوانە يە ھەموو ھاواری كۆبوو ھەي ناو پۇحمانی تیا بیت، ھەموو تورە بوونی كە لەكە بووی ژیا نمان، یاخود ھەموو ھەستمان بە جوانی، ھەموو قوولبوونە ھەمان لە وجوددا. لەوانە يە كاریکی بەرز نەبیت، بەلام سینیەریکی تیدا يە كە سینیەری ئەو ھەولە ی مرۆفە كە لیژەدا بمینیتە ھەو بژی».

ھەزاران تابلۆ بوون، زۆریان بێناو بوون، لە قۇناغی زەمەنی جیاواز جیاوازا دا ھاتبوونە ئەو ژیرزەمینە نھینییە. ھەندیکیان چیرۆکی تابلۆكان و ھونەر مەندەكانی لەگەڵدا بوو، ھەندیکیشیان بێناو زانیاری لەوی ھەلواسرا بوون. ھەندیك لە تابلۆكان كاری ھونەر مەندی ناسراو بوون، ھەندیکیشیان بە فلچەو دەست و پەنجە ی ھەندی كەسی نەناس كیشرا بوون. بە گشتی ھونەری كەسانیک بوون لە ژیرەو ە میژووی نھینی ئەم مەملەكە تەیان نوسی بوو ھەو. تابلۆی كەسانیک لە زیندانەكاندا مردبوون، كەسانیک یە كجار شتیکی قەشەنگیان نیگار كردبوو و ئیدی نەگە پرابوونە ھەو سەر رەسم، چەندەھا تابلۆ كە وینە ی غەمگینی ئەو نیگار كیشانە بوو كە ھەولیاندا بوو ژیا نی خویان و میژووی ولاتە كە یان لە پۆرتریتیكدا كورتبەكە نە ھەو. تابلۆی كەسانیک لە مسەری خۆر ھەلاتە ھەو ئەوسەری خۆر ھەلات گەرابوون و ھەموو شتیکیان تۆمار كردبوو، نیگاری مەیدانەكانی كار، نیگاری دەستگێرەكانی بازار، خانمی پۆشتەو پەرداخ ی ناو بالەخانە بەرزەكان، ژنانی سەر كانی و ئاو، ھەژارانی سەر شوستەكان. لە شوپینكدا سەدان تابلۆم بینی كە لە بەرەكانی جەنگدا كیشرا بوون، نیگار سازەكانیان لە ھێرش و پەلامارەكاندا كوژرا بوون و تابلۆكان بە تەپۆتۆزی جەنگە ھەو مابوونە ھەو. ھەندیکیان ھیلکاری ئەوانە بوو كە لە ژووری خنكان و سیدارەدا خەونەكانی خویان نیگار كردبوو، پەنگی ئەوساتانە یان نیگار كردبوو كە دەكەونە نیتوان مانە ھەو مردنە ھەو. ھەندیك لە تابلۆكان لە سەردابە تاریكەكانی ئەشكەنجە ھەو ھاتبوون بە دەست و پەنجە ی خویناوی، بە

ترسى مردنەوہ دروستكرابوون، پېبوون لە شفرەى نھىتى كە تەنيا جەستەى ئەوانە تىياندەگات كە بە ھەمان كوچەدا گوزەريانكردوہ. لە سوچىندا ھەندىك نىكارى ئەفسەرىكى غەمگىنم بىنى لە خوینى سەربازانى كوژراوى گوردانەكەى خۆى دروستىكردبوون، لە خوینى ھەر سەربازەو نىكارىكى كىشابوو، لە خواریشەوہ ناوى خۆى و سەربازەكەى نوسىبوو. لە جىگايەكى دىكەدا تابلۇكانى جەلادىكم بىنى لە خوینى قوربانىيەكانى وینەى مانگ و پۆژ و ئەستىرەى گەورە گەورەى دروستكردبوو، وینەى گولى گەورە گەورەى سوور. تابلۇى درەختم بىنى كە سەدان ئەھرىمەنى چكۆلانە لەسەرى ھىلانەیان كردوہ، مانگ بە برىندارى لەسەر بالى كۆترىك، ئەستىرە لە سىنەى خنكاوى مندالىكدا كە لەسەر فەرشىكى سېى پالکەوتووہ، حۆرى كوژراو لە سەر كەشتىيەكى كۆن، فرىشتەى ھەلواسراو بە ھەمودى ئەلەكترىكى شارى سەيرو پېر تەپوتۆزدا، رەشەبا كە ھەزاران گولى زىرپىن لەگەل خۇيدا دەبات، شەپۆل كە دەرياوانەكانى خستۆتە سەر دەستى خۆى و بەرەو مەلەكووت ھەليانەدات، كۆمەلىك دەستى بېردراو بىتساحىب بە خوینەوہ لە سەر مېزىك كىتتىك ھەلدەدەنەوہ، بالدار كە ناو زىگان پېرە لە موستىلە، پۆرتىتى خانمىكى ئىجگار جوان بە ناوى «لەيلای نىلۆفەر» ھوہ كە لە پشتىيەوہ جىگايەك ھەك كەمپى پەناھەندان بىت دياربوو، كەرويشكى سەربېردراو و دانراو لە ناو كۆمەلىك كىتتىدا، دوو مرقۇى بالدار لە ھەوادا سىمرغىك سەردەبېن، مۆمىايەك لە ناو كۆمەلىك ژنى سېپىپۆشدا ھەستاوہ و تەماشای بولبولىك دەكات، باغچەيەك پېرە لە پلنگى شوشە... ھەزاران تابلۇ بوو، نەدەكرا ھەمووى تەماشابەكەيت، بەلام ھەك مەستىك بە شەقامى شارىكى خەيالىدا بېروات بىشاگای خۆم تابلۇكانم سەيردەكرد. سەيرى نىكارەكانى كچىكم كرد كە دواى ئازادبوونى لە زىندان وینەى ئەو پياوانەى كىشابوو كە لاقەيانكردبوو، زنجىرە پەسمى مندالىك كە لە مندالىيەكى زووہوہ تەنيا ھەورى پەسمكردوہو ھىچى تر، ھەورو

هيچي تر.

که له ريبه کي نپتني و سه يربوو، پرېوو له سوچ و پيچ، هرگيز
 تينه ده که يشتي که ي و له کويدا ته واو ده بيت. هه موو نيگاريک ده يوه ستاني، له
 هه ندئ جيگاندا موساي بابک توند ده ستی ده گوشيم بؤئه وه ي بتوانم خوم
 بگرم و به رده وامبم، له به رده م زوربه ي تابلوکاندا ده مويست ده سته که م به
 گريان. به لام تابلوکان له وه زورتر بون مرؤف بتوانيت له پرؤژيک يان له
 هه فته يه کدا ته ماشا يان بکات، دواچار موساي بابک ده بيردمه به رده م تابلوی
 موسيقاريک، که له سهر به ستيکي سهوز وه ستاوو له پشته وه شاريکي
 سپي دياره، شاريک هه موو شتيکي سپيه، شاريکي گه وره که پوخساري
 به هه شتيکي هيمني هه يه، موسيقاره که ش جليکي سپي له به ردايه سهری
 به جورکي نااسايی به لای راستدا لارکردو ته وه به هيمني که مانچه يه کي
 خو له ميتشي لينده دات، له سهر شپيه وه کومه ليک بالنده ي سپي ده فرن. له
 پشتيشه وه ناسويه کي ئه رخوا ني هه يه، که پتر له پهنگي کوتايي دونيا
 ده چيت. موساي بابک ده يگوت: ئه م تابلويه، جوانترين تابلويه که من له
 ژيانمدا دييتم. جوانترين کاريکه من دييتم، ئه فسونتيکي تيدايه، جه لاده ت
 من له هيچ تابلويه کي تري دونيادا نه مي بينوه. هاواريکي تيدايه بانگم ده کات...
 جه لاده تي کوتر، گويم ليته بانگم ده کات، شه و پرؤژ. شه وو پرؤژ... زورچار
 ديم و که مانچه که م ده هينم و به رابه ري داده نيشم و موسيقا لينده دم،
 سه يرمکه جه لاده تي کوتر، هه سته که م بانگم ده کات، به لام به ره و کوئ
 نازانم. هه سته که م که که مانچه لينده دم، ئه ويش له که لمدا موسيقا لينده دات،
 هه موو ژير زه مينه که پرده بيت له ئاواز، پرده بيت له دهنگي موسيقايه کي
 ناسماني.

ئوه يه که مجارېوو بييستم که دکتور بابک ده توانيت موسيقاش
 ليندات، من ده ستم خسته سه رشاني و گوتم: تابلويه کي جوانه، که ر
 شيوه کاربو مایه عومري خوم ده دا، به مه رچيک بيمه خاوه ني تابلويه کي

ئاۋھا. بەسە مەرۇف نىگارىكى وابكات و بمریت.

ھەردو دەستى خستبوو پشستییەو، چاوی کزکردبوو خوی
 کەمەکیک بۆ پششەو ھەماندبوو ھەو ھەماشای وینەکەى دەکرد و
 دەیگوت: جەلادەتى کۆتر، من چیرۆکیکی دریژم لەگەل ئەم تابلویەدا
 ھەیە. ھەندىجار وا ھەستدەکەم ئەم وینەئە نەینى ھەرە گەورەى ژیانمە.
 لە ژنىکم کرى مێردەکەى بازارى تابلۆ گولى ھەبوو، کابرا لە ریکەوتیکی
 ئوتومبیلدا مردبوو، ژنەکەى ھىچى لە سەر تابلۆکان نەدەزانى ھىچ، بەلام
 من سالانىکی زۆر دواى نەینى ئەم تابلۆیە کەوتم، کچى ئەو پیاووم لە
 شاریکدا دۆزییەو ھە باکوور، شووی بە ئەفسەریکی گاردی کوماریى
 کردبوو، بە نەینى دووجار بینیم، لە ترسى مێردەکەى نەیدەویرا زۆر
 خەلکی غەریب ببینیت، بەلام من دووجار بینیم، دووجار... ھەموو تابلۆکانم
 نیشاندا. زۆر شتى لەسەر نىگارەکان دەزانى، کە ئەو وینەئەى بینى، داواى
 لیکردم بیدەمەو، ھەستمکرد ئەویش پەیوھندییەکی رۆحى سەیرى لەگەل
 ئەو تابلۆیەدا ھەبوو، من ھەر ئەوکات لە خۆم پرسى، دەبیت چ سىحرىک
 لەم تابلۆیەدا بىت کە خانمىکی واش سەرسامدەکات؟ ئەویش تەواو
 نەیدەزانى کى خاوەنى ئەو تابلۆیەئە، دەیگوت لە ناو ژمارەئەکی زۆر
 تابلۆدا بوو کە باوکى لە بازارگانىکی ئێرانى کرىوئەو، بەلام زۆرئەى
 تابلۆکان بىئاو بوون. ئەوکات نەیدەتوانى زۆر یارمەتیم بدات، بەلام من تکام
 لیکرد ناونىشانى ئەو بازارگانە ئێرانىئەم بۆ بنیريت، دواى سالیک کچىک
 ئیوارەئەکی درەنگ لە دەرگايدام، خانمىکی رەشپۆشى لەچک بەسەربوو،
 ھەک ئەوئەى بە کارىکی زۆر گرنگ و نەینى ھاتبیت، لەدەرگاگەو ھە خىزایى
 نامەئەکی دامى و رۆیشت، من دواى کەوتم بەلام نەمگرت، ھەک ئەوئەى
 تاریکی قووتبىدات، یاخود لە ھەوادا بتوئتەو. نامەئەکی چکولانە بوو، بە
 دەستوخەتیکى جوان نوسرابوو، لەودىو خەتەکانىئەو ھەستم بە ھەسرەئەى
 زەمانىکی بەباچوو دەکرد، ناونىشانى بازارگانىکی فەرش و شتى ئەتتىک و

تابلوی بۆ نوسیبووم به ناوی «کیومه رسی یه زدانی خورهم» دانیشتوی ئەسفەهان. دیاره گەیشتن به ئەسفەهان ئاسان نەبوو، بەلام بەو دا من تۆریکی گەورە ی ھاوڕێ و ناسیاوم هەیه، که لەمسەرەو سەری زهوییه وه په یوه نیدیان پێوه ده کهم، هەر هەمان شەو نامەیه کم نوسی و به ڕیگی ئەو روپادا رهوانه ی ئێزانم کرد، هەلبەت نامە کهم له له نده نه وه گه پرایه وه و گەیشت به ئەسفەهان. کیومه رسی یه زدانی خورهم بازرگانی تابلوی گران و بۆماوه ی کۆن بوو، دهیان تابلوی جیهانی گرانگ به ژیر ده ستیدا پۆیشتبوون. ئەوه ی سهیره ئەوه یه که هاوڕێ ئێرانیه کانم دوایی پێیان گووتم که کیومه رس له سه ره تاکانی سه ده ی بیستدا و له قو ناغی جهنگی جیهانی دووم که له فه رهنگستان دیته وه ده سته داته ئەو کاره و کومه لیک شاکاری گه وره له ناگری جهنگی جیهانی پرگارده کات و دواتر له زه مانی موسه ده قدا ده کوژریت. وهک بیستم ئەو به شیک بووه له تۆریکی جیهانی گه وره که له نیوان ئەو روپاو ئوسترا لیا دا ئەو جوۆره کارانه یان ده کرد. به لام ئەوه ی عه جیهی و هەرگیز تیناگه م ئەوه یه دوای پتر له سالیک، به چیاکاندا، له ڕیگی قاچاغچیه که وه که به شاخ و رووباره کاندایا ره کانی خۆی ده گه یانده هه موو شوینیکی خۆره لات، ئەو پیاوه کوژراوه نامەیه کی بۆناردم، باس له وه ده کات ئەوه جوانترین تابلۆ بووه له هه موو ژیانیدا بینیبیتی، ناو نیشانی شه قامیکی کۆن و کوچه یه کی دامی له پایته خت، که گوايه ئەو ده سال له مه و به ر ئەو تابلۆیه ی له کچیکی نیگارکیش کرپوه ته وه که ناوی «سه لوا طحان» ه. خودایه، من که ئەو ناوهم بینی شیتبووم. جه لاده تی کوتر، من ئەو کچه م ده ناسی، ئەو کچه هاوڕێم بوو، به رله وه ی کو دیتا چیه کانی شو بات ئەتکیکه ن و بیکوژن، هاوڕێی من بوو، ده بوو بین به دوو دۆستی نزیک، له و ساته وه ی بینیبووم خۆشم ده ویست، ئەویش له گه ل مندا خۆش حال دیار بوو، ده مزانی ره سم ده کات، به لام هیچ ئیشیکم نه بینیبوو... که کوژرا له سه ره تای دۆستایه تیه که دا بووین که ده شیا به

عەشقیکی گەرە و ئاسمانی دوایبیھاتبایە، نا نەدەکرا ئەو کچە خاوەنی ئەو تابلۆیە بێت، ئەو کچە چەندین سال لەووەبەر مردبوو، سەلوا طحان کە لە سەر ھەمان شەقام، لە ھەمان کۆچە، لە ھەمان مالدادا دەژیا نەدەشیا دواى دەسال لە مردنی لە ھەمان مالدادا، لە ھەمان کۆچەدا کیومەرسی یەزدانی خورەمی بینیییت. من ئەو پۆژەى نامەکەى کیومەرسی یەزدانی خورەم پینگەیشت، ھەر ھەمان پۆژگەر پامەوہ بۆ کۆچەکانی ئەو شارە، جەلادەتی کۆتر لەو پۆژەوہ تا ئەمڕۆ دونیا تەلیسمیکی گەرەبە لە بەرچاوم. لە ھەمان پۆژدا چوومەوہ ھەمان کۆچەو سەر ھەمان مال، ھیچ کەس ھەوالی «سەلوا طحان» ی نەدەزانى. پیرەکان ئەوہیان لە یادبوو، پۆژیک لە پۆژان کچیک لەو کۆچەدا بووہ کە کۆدیتاچیەکانی سالی شەست و سێ کوشتوویانە. ئەو زەمانەى کیومەرسی یەزدانی خورەم باسیدەکات، ناكریت سەلوا طحان لەوئ بوویت، چونکە ئەوکات ئەو مالا خیزانی پۆژنامەفرۆشیکی تیا دەژیا. ئەستەم بوو... بەلام گەر واش نییە، کیومەرسی یەزدانی خورەم چۆن سەلوا طحان دەناسیت؟ چۆن ژمارەى شەقام و کۆچەکەیان دەزانیت کە پتر لە بیست سال لە مەوہەر تیا ژیاوہ... چۆن؟ ئەوہ شتەکانی دەیانجار لای من قورسترو تەلیسماویتر کرد. لەو کاتەوہ ئیدی من لە بازنیەکی خامۆش و تەلیسماوی و ئالۆزدا دەسوریمەوہ، دەپرسم؛ ئایا دەشیت ئەو تابلۆیە، شفرەیک یاخود نامەیک بێت کە لە ئەبەدیەتەوہ بۆ من ھاتبیت؟ دەپرسم، ئەو خانمە کى بوو ئیوارەیکى درەنگ ئەو ناوینشانەى بۆ ھێنام؟ بۆ دەموچاوی خۆی پینچابوو؟ بۆ لە تاریکییدا ونبوو؟ ئەسفەھان کوئیە؟ ئاخۆ ئەوہ ناوینشانى شاریکی خەيالى تر نییە، دەشیت جیگایەکی نەینی تر نەبیت کە شارەکان و مرقەھەکان تیايدا بەیەکدەگەن؟ دەشیت شاریکی تر نەبیت کە رابوردوی ھەموو شارەکانی دونیا پیکەوہ کۆدەکاتەوہ؟ دەشیت ئەم تابلۆیە لە بنەرەتدا ئامازنەبیت بۆ سورپیکی سەیری ھونەر کە ھەموومان لەدەرەوہى شوین و کاتە

ئاسايىيەكان پىكەوھ گرىدەداتەوھ؟ من گەرامەوھ بەر قاپى ئەو ژنەش كە خىزىنى ئەفسەرىكى گاردى كۆمارىيى بوو، ئەو ئاگادارى هېچ نەبوو، ئەو يەكجار ناوو ناونىشانى ئەو بازرگانە ئىرانىيەى و نكردبوو. كەواتە كى ناونىشانى كىومەرسى بۆ من نارد؟ كىيە دەيەوئىت من بە خەتئىكدا بىبات كە من و سەلواو ئەم تابلۆيە پىكەوھ كودەكاتەوھ؟ بەلام جەلادەت سەيرترىن شت ناوى تابلۆكەيە، سەيرترىن شت ناوھكەيەتى... تۆ كەمىك بوەستە، كەمىك بوەستە.

دكتۆر موسا تابلۆكەى داگرت و پشتەكەى نىشاندام، بە خەتئىكى سېي ئىجگار جوان نوسرابوو «شارى مۇسقىقارە سېيىەكان».

ئەو يەكەمىن جار بوو من ئەو ناوھ بېيىستم. ھەر لەگەل بېيىستنى ناوھكەيدا ھەستمكرد، شتىك ھەيە توند بەرەو لای ئەو تابلۆيە رامدەكىشىت، شتىك وەك موچرئىكى نەئىنى بەگىانمدا تىدەپەرىت و وەك دەستئىكى نادىيار من بەرەو ناو ئەو نىگارە دەبات.

* * *

ئارەزووئى جىئەشتنى ئەو شارە لە مندا لە ھەر شت بەھىزترىبوو، ئەو شەوھش كە لەو مۆزەخانە سىحراويىيە ھاتمەدەرى، ھىشتا خولىيائى راكردن و گەرانەوھ بۆ كوردستان لەناومدا بە جۆرىك بەھىزبوو، دەمتوانى ھەمان شەو ئەو سنوورانە بشكىنم و بېئىشوو خۆم بگەينمەوھ باكوور، تەنيا شتىك دەيترساندم ئەو برىنانەم بوو كە سەرسەختانە نەياندەويىست سارپژىن. لە پوژانى دواتردا پەيوەندىيەكى ھاوپرېيانەترم لەگەل دكتۆر موسادا بەست. زۆربەى كات نەدەبايە خۆم زۆر دەربخەم، لە ژوورىكى پشتەوھدا خەرىكى ئەو دىوانە شىعرانەبووم كە موساى بابەك دەيدامى

بیانخوینمه‌وه، ئه‌و به‌یانیان ده‌چوو بۆ گه‌شته پۆژانه‌کانی خۆی، منیش له کتیبخانه‌که‌ی ئه‌ودا داده‌نیستم و ده‌مخوینده‌وه. له‌و ماوه‌یه‌دا دالیا سیراجه‌دین دووجار به‌ کورتی سه‌ردانی کردم، من هه‌ردوو چاره‌که پیمگوت «ده‌مه‌وێت برۆم، ده‌مه‌وێت له‌م شاره‌ ده‌رچم». دالیا دواجار حیکایه‌تی ئه‌و شاره‌ ئاوێنه‌ییانه‌ی بۆ دروستکردم که ئیمه‌ تیا ونبووین. ئه‌و رای وابوو که ته‌نیا یه‌ک رینگا هه‌یه بۆ ده‌رچوون له‌و شاره‌، یه‌ک راسته جاده‌ هه‌یه که له‌مسهری دونیاوه دیت و تا ئه‌وسهری ده‌روات، ئه‌وه تاکه رینگایه‌که مرۆف بتوانیت پیا بروات. له‌وه به‌ده‌ر مرۆف تووشی تورپکی ترسناک له‌ شاری ئاوێنه‌یی ده‌بیت، که هه‌رگیز لێی ده‌رناچیت، شار که سه‌رابی شاره‌. به‌ رینگا پینچاوپینچه‌کانیدا ده‌رۆیت و هه‌میشه‌ دیتته‌وه هه‌مان شوین، به‌ ناو ده‌یان بازنه‌ی داخراودا ده‌رۆیت، که دواجار ده‌ته‌ئینه‌وه سه‌ر هه‌مان پنت، دالیا ده‌یگێزایه‌وه و ده‌یگوت: که ده‌رۆیت پووبه‌رووی رۆشنایی ده‌یه‌ها شاری خه‌یالی ده‌بیتته‌وه، ده‌یه‌ها شار که پیتوایه‌ شاری دیکه‌ن، به‌لام هه‌ر کاتیک دواي رۆشناییان که‌وتیت بۆت ده‌رده‌که‌وێت که تۆ دووباره‌ که‌راوێته‌وه هه‌مان شارو هه‌مان جیگا که تیا بوویت، چونکه ئه‌م شاره‌ له‌ راستیدا هه‌چ نییه جگه‌ له‌ زه‌وییه‌کی خه‌یالی، زه‌وییه‌ک له‌ هه‌چ جیگایه‌کی دیکه‌ی دونیا ناچیت. ئه‌م شاره‌ هه‌چ نییه جگه‌ له‌ خه‌ونی شاره‌کانی تر، له‌ فه‌نتازیای جیگا‌کانی تر. شاریکه‌ له‌ نه‌ستی زه‌مین و ناڤاگای جیگا‌کانی تر دروستبووه، سروشتی قه‌لایه‌کی هه‌یه که هه‌چ که‌س ناتوانیت به‌بێ پاسه‌وان بچیته‌ ناوی و به‌بێ پاسه‌وان لێی بپته‌ده‌ری، وه‌ک چۆن هه‌چ خه‌ونیک ناتوانیت به‌پینچاوه‌دیری و کۆنترۆل بپته‌ ده‌ری، هه‌چ که‌سیش ناتوانیت بیگۆران و کۆنترۆلێکی توند بپته‌ ژووری و برواته ده‌ری. به‌لام له‌ ناوه‌وه ئه‌م قه‌لایه‌ پره‌ له‌ وینه‌ی خه‌یالی، جۆره‌ یاسایه‌کی تر حوکمیده‌کات، ئاوێنه‌ی ئاره‌زوویه‌کی که‌وره‌یه‌ که به‌ جۆریکی زنجیره‌یی سینه‌ری خۆی دروستده‌کات، ریزیک دووباره‌بوونه‌وه‌ی ناکو‌تا له‌ ناو یه‌کدا

دروستدهکات. جیگایهک ئەم راسته شهقامه نهبیت که له و سه‌ری جیهانه‌وه دیت و به‌ره و ئەوسه‌ری جیهان ده‌روات، بۆ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل جیگاکانی تردا ریگایه‌کی دیکه‌ی نییه، له به‌رئوه مه‌ودایه‌کی خه‌یالی و دووریه‌کی ئاویتیه‌یی و قوولاییه‌کی وه‌می بۆ خۆی دروستکرده، به‌وه‌ی تا نا‌کو‌تا له ناو خۆیدا دووباره‌ده‌بیته‌وه. گه‌ر مرؤف ده‌یوینت بیته ئیره یاخود به‌روات ته‌نیا ده‌توانیت دوا‌ی کۆنترۆلئیکی توندو نائاسایی ده‌ربازیبیت. وه‌ک چۆن هیچ شتیک له نا‌ئاگاو‌ه بێ پرسی هه‌ست نایه‌ته ده‌ری، هه‌ست ته‌نیا ریگاو دوا‌هه‌مین ریگایه که بواری ئەو ده‌ربازبوونه ده‌دات، هیچ شتیکیش له‌م شاره به‌بێ تپه‌پین له‌و خاله زۆرو زه‌به‌ندانه‌ی پشکنین له‌سه‌ر ریگا نایه‌ته ژووری، ئەو خالانه‌ی له هه‌موو چه‌ند سه‌د مه‌تری‌کدا جاریک دووباره‌ده‌بنه‌وه وه‌ هیچ مه‌خلوقیکی گومان لیکراو ناتوانیت بیانپریت... هه‌موو شوناسنامه‌کانت لیدا‌واده‌که‌ن، جه‌سته‌ت ده‌پشکنن، زمانت تاقیده‌که‌نه‌وه، لیتده‌پرسن بۆ له سوپا نیت، به‌چ بریاریک له خزمه‌ت چووته ده‌ری، له چ وه‌حده‌یه‌ک بوویت، ئامیره‌که‌تان کی بوو، له کوئ هاتوویت، ده‌جیت بۆ کوئ، کی ده‌ناسیت، لای کی بوویت؟ جه‌لاده‌تی کۆتر تو له هیچ یه‌ک له‌و تاقیکردنه‌وانه‌دا ده‌رناچیت، تو وه‌ک غه‌ریبه‌یه‌ک که شاره‌زای ئەم خاک و سه‌حراو زه‌مینه نیت، زمانی ئەم ناوچانه نازانیت، هیچ شوناسنامه‌یه‌کت پێ نییه، له خه‌لکی ئەم ده‌قه‌ره ناچیت، ناتوانیت به‌ راستی وه‌لامی پاسه‌وانه‌کان بده‌یته‌وه. ئەمه له کاتیکدا ئەوان هه‌موو گومان لیکراویک گلده‌دنه‌وه، به‌دوا‌ی ئەوانه‌دا ده‌چن، که پێیانده‌لێن: خپوه‌کانی سه‌حرا. ئەوان به‌دوا‌ی ئەوانه‌دا ده‌گه‌رین که به‌شپوه‌یه‌ک له شپوه‌کان ده‌رگایه‌کیان بۆ ده‌کریته‌وه و له گۆره‌کانی خۆیان هه‌لدین، ده‌توانن ئەو له‌می سه‌ر سنگی خۆیان لابه‌ن و هه‌سته‌وه‌و به‌زه‌ویدا ئاواره‌بن. چه‌ندین سه‌له شه‌و له دوا‌ی شه‌و له و بیابان و زۆنگا‌وانه‌ی پشت ئەم زه‌مینه‌وه ئەوان خه‌لک له باشوور و باکووره‌وه ده‌هینن و له‌و خاکانه‌دا ده‌ینێژن، گۆری گه‌وره گه‌وره‌یان بۆ دروستده‌که‌ن،

ئۇقپانوسى مەزن و بىكەنار لە ئىسك و پروسك، ھەندىچار بە زىندووىى و ھەندىچار بە مردووىى دەيانكەن بە ژىر لەمەو. ئەو بە دەوىى و خىلەككىيە ونبووانەى پىيان دەكەوئىتە سەر ئەو گۆرەنە گويىيان لە ھاوارى مردووەكان بوو لە ژىر زەويىيەو دەنركىنن، ھەندى لەو سەربازانەى دىنە ئەم شارە، چىرۆكى ئەو تارمايىيە برىندارانە دەگىرەنەو كە وئىل بە شەقام و پىنگا و لىوارى ھۆر و كەنارى روبرەكاندا دەسورپىنەو بە خوئىنەو ھاواردەكەن، ھەندىك لە تارمايىيەكان دەگەنە شارە گەرەكان، ھەندىكيان خۇيان بە ماشىن و شەمەندەفەرەكاندا ھەلدەواسن، ھەندىكيان لە دورەو دەوستن و لە قەراغ شەقامە گەرەكاندا دەست بۆ ئەو شوقىرانە بەرزدەكەنەو كە لە باشوورەو ميوە دەبەن بۆ باكور. بەلام پۆزىك حىكايەتى ئەو خىوانە دەگاتەو دەمى سەرۆك، ئەو بەفەرمانى خۇى برىاردەدات ھەموو پىنگايەك لەو سىپەرانە بگىرىت، ھەموو كونج و كەلىنىكى زەويىيان لى قەدەغەبكرىت، ھەر شتىكىش بۆنى ئەو ھى لىتت لە مردن گەرەپىتەو، جار دواى جار بە زەبرى ھىز بنىردىتەو بۆ مردن. ئەو پۆزانە بۆ يەكەمجار پىوانى دەولەتى ئەم زەويىيەشيان كۆنترۆلكرد، مال بە مال بۆ خىوەكان دەگەرەن، بۆ ئەوانەى لە گۆرە دەستەجەمعيەكانى بىابان ھەلدەھاتن، تىپىكى گەرە بوون، چگە لە تەنگچى و جەلاد، مەلاو سىحربازىشيان لەگەلدابوو، ھەتا مردووخۆرەكان و راوكەرانى تايبەتى خىوەكانىش كۆمەكيانەكردن، ئەوانەى چۆن گياندارىكى كىوى راودەكەن و لە بنەى خۇى ھەليدەستىن ئاوەھا تارمايىيەكان راودەكەن و لە شوئىنى خۇيان دەريانەھىنن. لە يەكىك لە مالاكاندا تارمايىيەكيان ھەستان، تىپەكانى راوكردن كۆلانەو كۆلان بەو شارەدا دووى كەوتن، تارمايىيەكى درىژى بەستەزمان بوو، بە دەموچاويكى سوورەو ھەك ئەو ھى دۆزەخ سووتاندىتتى، بە رىشىكى درىژى رەنگ ئاگرىنەو، ھەموو بىنىمان بە دەورى خۇيدا دەسورايەو ھە ئاراستەكانى نەدەزانى، نەيدەزانى چ پىنگايەك سەلامەتترە، سىحربازو مەلاكان بە تەھلىلەو

دؤعا کوچو و کوچو دواى كه وتببون، دواچار كومه ليك مردووخور گرتيان، به لام بهر له وهى بيخون خانميتك فريايكه وت، خودايه، ئه وه نه تارمايى بوو و نه هيچ، ته نيا موشته رييه كى كوني به كيك له سوزانييه كان بوو، له بهر هر هزيه ك بيت له ترسدا رايكردبوو. خانمه كهى هاوپرى هاوارى له سه ربازه كان ده كرد: وازى لينيئن، كورپ قه حبانه، ئه ويش موشته رييه كه وهك ئيوه، ئه گهر ناته نه ويت له گهل ئيمه دا بخه ويت، بييهن سوار دايكتانى بكن.

داليا سيراچه دين ئه و حيكايه تانهى ده گنرپايه وه و پيئه كهنى، منيش دواى ماويه كى دريژ له دل وه پيئه كه نيم.

تا ئه و شه وهى من و داليا له و تاكسييه دا جوگرافياى ئه و هر يمه مان تا قيكردوه، باوه پم به حيكايه تى ئه و شاره ئاوينه بيانه نه كرد. ئه و شه وه داليا زياتر شته كانى بوو و نوكردمه وه. ئه م شاره به جورىك له جوره كان ئه و به شه بوو له شوينه كان و شاره كان كه حاشاى ليئه كريت، له چه رگهى هممو جيگا كاندا بوو، له دهر وهى هممو جيگا كانيش، له قوولاى هممو شاره كاندا بوو، دووريش بوو له هممو شاره كان، به شى كوژراوى ناو جه ستهى هممو ئاوه داننيه كانى ئه م ولاته بوو. هه نديچار وا هه سته كه يت وهك ئه وهى هممو شاره كانى له خويدا قووتدا بيت، هه نديچاريش وا هه سته كه يت له دهر وهى هممو تينگه يشتنىكى ئيمه بيت له شوين و كات. هه نديچار بيئه رمانه له ناوه راستى شاره كاندا دهر ده كه وت، به هه مان خه تى خويه وه، به شه قامه سه يرو راسته ريكهى خويه وه كه له و سه رى زه مينه وه به ره و ئه و سه رى ده رويشت. هه نديچاريش وهك كه شتتيه كى ته نيا له دهر يايه ك ته پوتوزى زه ردا مه ليه ده كرد. داليا سيراچه دين باسى پوزيكي بوئه كردم كه بتوانم برؤم، رؤزيك گمؤكه و هه زار لو و وه همه دووباره كانى ئه م شاره ده شكين، بنكه كانى پشكين هه لده گيرين، جاده كان له به رده م هممو موسافيره كانى دونيادا ده كرينه وه، ئه م شاره وهك

کلژی‌هک شه‌کر له ناو شوین‌گه ئاساییه‌کانی دونیادا وندهبیت و ده‌تویت‌ه‌وه. دالیا سیراجه‌دین رای وابوو ئه‌و پوژه یان دوا‌ی کاره‌ساتیکی گه‌وره یاخود دوا‌ی سه‌رکه‌وتنیک‌ی له ناکاوی فریشته‌کان به‌سه‌ر خراپه‌و پیسیدا دیت‌ه‌دی. ده‌ستی ده‌خسته سه‌ر ده‌ستم و ناوچاوانی ماچده‌کردم و ده‌یگوت «تا ئه‌و پوژه دیت، من له‌گه‌لتدا ده‌بم، منیش برۆم خه‌یالم له‌لات ده‌بیت، یه‌عنی چی، قه‌ت له‌بیرتناکه‌م، هه‌ستده‌که‌م، یه‌عنی وه‌کو ئه‌وه‌ی شتیک له ئاسمانه‌وه تۆی به‌من سپاردبیت، وه‌ک مریه‌م، وه‌ک خانمی مه‌جده‌لییه، ئا، ده‌زانم ته‌شبییه‌کی خراپه، تۆش واده‌لینیت، ها، نات‌ه‌ویت به‌ده‌نگی به‌رز بیلینیت، به‌لام ده‌ت‌ه‌ویت وا بیلینیت، به‌لام شتیک له ئاسمانه‌وه، ده‌نگیک که هه‌ر من گویم لیه، تۆی به‌من سپاردوو. تۆ ته‌نیا منت هه‌یه، منت هه‌یه، ده‌بیت بروام پێبکه‌یت، نام‌ه‌ویت خه‌فه‌تت به‌ده‌سته‌وه بخۆم... تیده‌گه‌یت، من خه‌فه‌تم زۆر خوارد، زۆر شتم له‌ده‌ست چوو، هه‌موو دونیا، هه‌ر شتیک بۆنی ئینسانی لیبیت، هه‌مووی رۆی، خودایه‌ بۆ با‌ه‌رم پیناکه‌یت، تۆ شتیک‌ی له‌بری هه‌موو شتیک‌ه‌ات‌و‌ویت، سه‌یرکه‌ من چ‌ه‌ند له‌تۆ گه‌وره‌ترم، من بۆئ‌ه‌وه‌ باشم بېم به‌دایکت، به‌ت‌ه‌ویت و نه‌ت‌ه‌ویت، شتیک له‌بای ئی‌واران و نه‌سیمی سو‌ب‌گه‌هاندا وام پیده‌لینیت، ئاخ، جه‌لاده‌تی کۆتر تۆ ده‌لینیت چی، ده‌ت‌ه‌ویت گالته‌ به‌م شاره‌ بکه‌یت؟ بیلینیت، نه‌سیمی سو‌ب‌گه‌هانی لئ‌ نیه، شنه‌ی شه‌مالی لئ‌ نیه... تۆ بیئه‌وه‌ی هیچ بیلینیت من ده‌کوژیت، هیچ نالینیت و من ده‌کوژیت، به‌و سه‌یرکردنانه‌ت ده‌کوژیت، که‌س ئا‌وه‌ها سه‌یری نه‌کردوم، تیده‌گه‌یت، تۆ وه‌ک فریشته‌ چکولانه‌کان سه‌یرمه‌ده‌که‌یت... باری ته‌عالا، نه‌سیمی مه‌له‌کوت، تۆ فریشته‌یه‌کی چکولانه‌یت و گه‌وره‌ بوویت... زۆر گه‌وره‌بوویت، وه‌ک یه‌کتیک دیارییه‌کی گه‌وره‌ی پێشکه‌ش به‌من کردبیت، به‌دالیا سیراجه‌دینی به‌ده‌خت...ها وامه‌لئ‌، مه‌لئ‌ من ده‌مه‌ویت لیره‌ زیندانته‌بکه‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چه‌زده‌که‌م له‌گه‌لمدا بیت، که‌ر وا بیر بکه‌یت‌ه‌وه‌ ده‌مرم، جه‌لاده‌ت، تۆ ته‌نیا شاهیدیت، من ده‌زانم که‌س به‌

زیندوویی له و گورستانانه دهرنه‌چووه، تو ته‌نیا که‌سیت، وهره دلی من، وهره ده‌ستت لی‌بدهم، تو تارمایی نیت، تو خه‌یالی من نیت، شتیک نیت ئه و لم و سه‌حرایه دروستیکردبیت، تو ئه‌مانه‌تی خودایت له ملی مندا، پاسپارده‌ی شیرینی مه‌له‌کوتی لای خه‌تاکاریکی وه‌ک من، من پیتده‌لیم تو ده‌بیت بژی، نه‌وه‌ک ته‌نیا بؤ‌ئه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌که بؤ دونیا بگنرپته‌وه، به‌لکو ئه‌وه‌تا سه‌یری چاوت ده‌که‌م و ده‌بیینم تو ده‌توانیت شتبه‌کیت که من ناتوانم، ئاه، بؤ هه‌سته‌ده‌که‌م تو میشکینکی که‌میک پوتت هه‌یه، له چاو ئه و قه‌ده‌ره پیروژه‌ی که له نیوچاوانت نوسراوه، له چاو ئه و شه‌به‌نگه موباره‌که‌ی له ده‌ورته میشکینکی پوتت هه‌یه، هه‌سته‌ده‌که‌م ئیشه‌کانی خالق ئاوه‌ایه، زور فه‌رمانی مه‌زن ده‌دات به‌سه‌ر جوړه به‌شه‌ریکدا که له هه‌چ تیناگن، ئا عاجز مه‌به، تو تیناگه‌یت، به‌لام هه‌سته‌ده‌که‌م سه‌ریکی به‌تالت هه‌یه، ئه‌وه‌ش ده‌مکوژیت... ئه‌وه له هه‌ر شت زیاتر خه‌فه‌تم ده‌دات، ئای خودایه من چه‌نده به‌دبه‌ختم، چه‌نده به‌دبه‌ختم، چه‌نده به‌دبه‌ختم، ئاه چی ده‌بوو خودایه ئه‌م کوړه ئاوها سه‌یری منی نه‌کردبایه».

دالیا سیراچه‌دین له ناکاو ده‌گریا، له ناکاو ده‌که‌وت به‌سه‌ر ده‌ستما و ده‌گریا، به‌جوړیک نه‌مه‌ده‌توانی ئارامیکه‌مه‌وه، ده‌ستی ده‌کینشا به دیواره‌کاندا، خو‌ی ده‌دا به زه‌وییه‌که‌دا و نینوکی له فه‌رشه‌که گیرده‌کرد، من هه‌لمده‌ستانه‌وه، به‌لام ئه‌وه هه‌ر ده‌گریا، هه‌ر ده‌گریا، که تووشی ئه‌وه حاله‌تانه ده‌بوو ده‌بایه یه‌کینک بیگریت و رایوه‌شینیت، یه‌کینک به‌سه‌ریدا هاواربکات «دالیا سیراچه‌دین به‌سه»، گه‌ر وانه‌بوایه ئارام نه‌ده‌بووه‌وه. ئه‌وه پروژه بیژه‌حمانه من زله‌یه‌کم لی‌دا. که زه‌لله‌که‌ی پیکه‌وت، سه‌رسامانه به چاوی پر فرمیسه‌که‌وه سه‌یری‌کردم و باوه‌شی پیا‌کردم... هه‌چی نه‌گووت، هه‌چ شتیک سه‌یری‌کردم و به‌گریانه‌وه رو‌ی.

من له‌وه‌ساته‌وه بؤ هه‌تا هه‌تایه دالیا سیراچه‌دینم خو‌شویست.

دالیا سیراجه‌دین تهنیا کچیک نه‌بوو که کومه‌لیک فریشته‌ی چکولانه‌ی
 هه‌بوو... له ناکاو ده‌ستیده‌کرد به گریان... کتوپر دیارنه‌ده‌ماو بی
 خوداحافیزی ده‌پویشت... له ناکاو زور لیت نزیکه‌ده‌بووه‌وه، له ناکاو زور
 دوورده‌که‌وته‌وه. ماوه‌یه‌ک گهرم ده‌یدوانیت، ماوه‌یه‌کیش وه‌ک بیه‌وشیک
 به‌سه‌ر زه‌میندا تیده‌په‌ری و که‌سی نه‌ده‌بینی. به‌هفته‌سه‌فه‌ریده‌کردو
 به‌غهمگینی ده‌گه‌رایه‌وه. جگه‌له‌ه‌موو ئەمانه‌ش ئەو خانمیکی تابلیی
 ورده‌کارو وریا بوو، ئەندازیاریکی زیره‌کی ژیان بوو.

گوزاره‌ی «ئەندازیاری ژیان»م، جاریک له‌زاری خۆیه‌وه بیست. پلانی
 نیشته‌جیبوون و ژیانی من له‌و شارهدا له‌نه‌خشه‌ی «ئەندازیار دالیا
 سیراجه‌دین» بوو. ئەو هه‌موو شتیکی ریکخست، من نزیکی سنی هه‌فته
 لای دکتور موسای بابک به‌نهینی مامه‌وه، دره‌نگ یان زوو ده‌بایه‌رۆژیک
 له‌وئ ده‌رچومایه‌ و بکه‌وتمایه‌ته‌سه‌ر ره‌وتی سروشتی ژیان، ده‌بایه‌شتیک
 بکه‌م بژیوی و زینه‌گی خۆم له‌و شارهدا دابینبکه‌م. ئیواریه‌ک که‌دکتور
 بابک له‌مال نه‌بوو، دالیا سیراجه‌دین به‌جانتایه‌که‌وه که‌به‌تایه‌ت بۆ
 ئەو ئیواریه‌ی ئاماده‌کردبوو، خۆی کرد به‌مالی دکتور موسادا، زه‌رفیکی
 نایلونی گه‌وره‌له‌ده‌سته‌که‌ی دیکه‌یدا بوو، که‌قاتیک جلی ره‌ش و کراسیکی
 سه‌ی و جووتی گۆره‌ویی سوور و بۆینباختیکی ساتانی تیدابوو. له‌دوای
 ئەو پۆژمه‌وه که‌ئازارمدا نه‌مدیبوو، کراسیکی سه‌ی درێژی له‌به‌رکردبوو،
 وه‌ک هه‌موو ژنانی دیکه‌ی ئەو ده‌قه‌ره‌سوراویکی زه‌ق و سه‌رپرومه‌تیکی
 زه‌قتری خستبووه‌سه‌ر ده‌موچاوی، دلنیا‌بووم خۆی ده‌زانتیت ئەو شیوه
 مه‌کیاجکردنه‌ناشیرینیده‌کات، به‌لام ده‌یویست له‌وانی دیکه‌بچیت. ئەو
 ئیواریه‌خۆی منی گۆپی، جله‌تازه‌کانی له‌به‌رکردم، قژی به‌شیوه‌یه‌ک
 بۆ داهینام پوخسارو په‌نگیکی تری دامن. ئاگاداریکردمه‌وه که‌هیچ که‌س

نابیت بزانتیت من برینداربووم. ئیدی من کوپی پوری ئو بووم که به ریکهوت له پایتهخت یه کدیمان دوزیوه ته وه، هاتووم دهمه ویت له گهل تیبی موسیقای پرتقالی سپییدا کاربکه م. ده بیت له گهل هه موواندا به شسول بم، زور قسه نه که م، تورنه بم، زوریش بیده نگ نه بم، چونکه هه موویان پیکرا خراپن، وهک چون قسه ی زور مرؤف ده خاته هه له وه، بیده نگ ی زوریش شوینی گومانه. من به نابه دلی هه موو شته کانم قبولکرد، به لام پیمباش بوو ئه و کچی پورم نه بیت. پیمگوت «ئه مه چ شه ره فیکه خانم، تو به منی ده به خشیت، کئ قه بوولی دهکات، کچی پوره که ی ئیشیکی وه ها جوانی هه بیت وهک ئیشه که ی جه نابتان، تو ژیانم رزگارد هه که ییت به لام شه رم و شووره ییم به سه ردا ده هینیت، دلنیا م ئه م شماره هیچ موسیقاریکی تیا نییه کچی پوری خوی هه لپه رینیت، چاکتر وایه بلیم تو کچی دراوسیمان بوویت، یان عه شیقهم بوویت و دواتر بۆ پیاویکی تر منت فرؤشتووه، یاخود ژنی هاوپتییه کم بوویت که من له ژیره وه له گهلندا خه ریکی شتی خراپ بووم، یاخود تو ماوه یه ک مامؤستای ئینگلیزیم بوویت و ئیتر له به ره ئه وه ی زور حه زت له م ئیشه بووه وازت لته یناوه... یان هه ر حیکایه تیکی بیمانای تر، ئه م چیرۆکی کچی پوره ناچیت به عه قلمدا».

ده وه ستاو سه یریده کردم و ده یگوت «چه ند شه ریفیت، خودایه، ته ماشا، من بۆ کئ ئه م هه موو ره نجه ده کیشم؟». ده وه ستاو که میک دهستی به قژی خویدا ده هینا و ده چوو به ر ئاوینه یه کی گه وه که له ژووری دانیشته که ی موسای بابه کدا بوو، خوی که میک ریکه کردو ده یگوت «به لام وازبهینه هیچ چیرۆکیکی تر وهک چیرۆکی کچی پور ناچیته عه قلی خه لکه وه، تو له وه گه مژه تری تیبگه ییت، له م ولاته ی ئیمه دا کچان به رده وام دؤسته کانی خویان به ناوی کوپی پوره وه پيشکهش به خه لکی غه ریبه ده که ن، ئه وه له هه ر حیکایه تیکی تر باشت ر ده چیته عه قله وه، لیت ده پرسن ئه و کوپه کتییه؟ ده لئیت کوپی پورمه و ته و او، سه الهه ی سه الهه ئه م درۆیه وهک گول ده پروات

و کەس کیشەیی نەبوو لە گەلیدا، دواتر دەبیت من بە هانە یەکم هەبیت کە
 مشوورت بخۆم، گەر بە هانە کەم بەهیز نەبیت، یەعنی شتیک نەبیت پنی
 تیچیت، دواتر هەموو شتی خراپ دەروات، لە کاتیکدا من دەمویت هەموو
 شتیک باش بروات، پێشت بلیم، من لەو گەورەترم بمکەیتە مەعشوقەیی
 خۆت و بابەتی قسەیی پرۆپوچی خۆت، تێدەگەیت، من لەو گەورەترم،
 چاکتر وایە بلیم من پورتم یان هەر شتیکێ تر، بەلام دەبیت هەموو بزانی
 من بۆ بەتەنگی تۆو دەیم». من بۆئەو هی زیاتر نازاریبەدم گووتم «پێم
 باشە بمرم و تۆ نەکەم بە کچی پوری خۆم». بە تۆرەبیەو سەیریکردم
 و گووتی «درو دەکەیت، تۆ ئیستا حەزناکەیت بمریت». بە و پرکێکی کەمیک
 مندالانەو گووتم «حەز دەکەم بژیم، بەلام حەزناکەم تۆ کچی پورم بیت».
 بیئەو هی گوئی بگریت، بیباکانە سەیریکردم و گووتی «شەو دادیت و ئیمە
 هەر خەریکی قسەین، ئەستێرە هەلدیت و ئیمە هەر لێرەین، جەلادەتی
 کۆتر، ئەمشەو تۆ یەکەم شەوتە، تەنیا سەیر دەکەیت و تێدەگەیت». ئینجا
 دەستی بۆ ئاسمان بەرز دەکردەو گووتی «خودای گەر، فریشتە
 پاکەکانی مەلەکووت، پۆچی ئارام و خۆش بەختی سالحان، کۆمەکیکەن
 تیبگات و ئاگای لە خۆی بیت». بە مەکرێکەو سەیریدەکردم و بە نیگایەک
 کە خالی نەبوو لە عەیارییەکی کچانە، خالی نەبوو لە نیگای کچیک کە
 تێدەگات هیدی هیدی خەریکە دلی پیاویک داگیر دەکات دەیکووت «چونکە
 من ناتوانم هەموو وەختیک ئاگام لیبیت، کورپیکێ لەو خراپترە کەس
 بتوانیت چاو دەیرییکات، بەلام لەو هەش باشترە مرۆف جیببەیت، لەو
 خراپترە بەزەیم پیندا بیتەو، لەو هەش باشترە جیببەیم بیکەسکوژی بکن،
 لەو خراپترە دلی خۆش بکەم لەو هەش باشترە خەفەتی لی نەخۆم».

ئەو رۆژە بە قاتیکێ رەش و کراسیکێ سبیه‌و، بە بۆینباختیکێ خۆلەمیشی
 ساتانەو، بە قزیکەو کە بۆ یەکەمجار لە ناو پاستەو بەرەو سەرەو

هەلەمدابوو، چووم بۆ پرته‌قالی سپی، جله ره‌شه‌کانی من و جله سپیه‌که‌ی
 ئەو له جلی زاواو بووک دەچوون. من بۆئەو‌هی تو‌ره‌بیکەم به‌چه‌شنی
 زاواکان دەستمکردبوو به‌قۆلیدا و هەر وه‌ک ئەوان خۆم قیتکردبوووه‌و
 ده‌رۆیشتم. بۆیه‌که‌مجار هه‌ستمکرد که‌ ده‌توانم بیخه‌مه‌ پیکه‌نین، ئەوه
 ئامۆژگارییه‌کی موسای بابەک بوو، گووتی بۆئەو‌هی بتوانیت ئافره‌تیک
 وایینکه‌یت تۆی خۆشبویت، ده‌بیت دوو سیفه‌تت ئینداییت، یه‌که‌م بتوانیت
 تو‌ره‌بیکه‌یت، دووه‌م بتوانیت بیخه‌یته‌ پیکه‌نین. من ئەو کات هه‌ستمده‌کرد
 ده‌توانم دایا سیراجه‌دین تو‌ره‌شبکه‌م و بشیخه‌مه‌ پیکه‌نین. ده‌بوایه‌ خۆم وای
 نیشانده‌م که‌ له‌ پیکه‌یه‌کی دووره‌وه‌ هاتووم. پرته‌قالی سپی مالینکی دوو نه‌وم
 بوو، هه‌لبه‌ت جگه‌ له‌ ژیر زه‌مینه‌ گه‌وره‌که‌ی و گه‌نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌ که
 ده‌که‌وته‌ پشت‌وه‌ شانۆیه‌کی گه‌وره‌ش له‌ ته‌نیش‌ت ماله‌که‌وه‌ بوو، سالۆنیک
 گه‌وره‌بوو، پرپوو له‌ مینزو کورسی، له‌ بۆفیتیککی گه‌وره‌، له‌ سه‌حنیک
 بازنه‌یی له‌ ناوه‌پاستدا، له‌ به‌ستیککی که‌وانه‌یی که‌ لای راستی ده‌رگا‌که‌وه
 ده‌ستی پیده‌کردو تا به‌ری ئەوبه‌ر بۆ شوینی پیتشکه‌شکردنی شه‌راب و
 خواردنه‌وه‌ درێژده‌بووه‌وه‌ که‌ به‌رده‌وام له‌ پشت به‌ستیککی ته‌ختی به‌رزوه‌وه
 کورپیککی میسرپی پیده‌نگ راده‌وه‌ستا ناوی «شحاته‌ رضوان» بوو. ئەو
 به‌سته‌ که‌وانه‌ییه‌ شوینی مۆسیقاره‌کان بوو، جیگای بلنگۆو ئەمپریفایه‌ر
 و ده‌زگا‌کانی دیکه‌ی ریکخستنی ده‌نگ بوو، یه‌کێک له‌ مۆسیقاره‌کان ناوی
 «غازی هولیل» بوو به‌رپرسی ئەو شتانه‌ بوو، پتر له‌ ده‌ چلچرای گه‌وره
 به‌ سه‌قفه‌که‌وه‌ بوو، من له‌ ژیاندا هینده‌ چلچرای زۆرم نه‌بینیبوو. به
 گشتی گه‌ر ئەو چلچرایانه‌ یاخود پرۆجیته‌ره‌کان پێ نه‌بوونایه‌، شوینیک
 تاریک بوو. به‌لام جیگایه‌ک بوو من له‌ هەر شوینیککی دیکه‌ زیاتر که‌یفم
 پیده‌هات. که‌ تاریک ده‌بوو وه‌ک گۆرپیککی گه‌وره‌ی لیده‌هات، جۆره
 زولمه‌تیککی هیند بیتروسکه‌و داخراوی هه‌بوو، زولمه‌تی پیتش له‌دایکبوونی
 به‌یادی مرۆفدا ده‌هینایه‌وه‌. کچانی پرته‌قالی سپی به‌و جیگایه‌یان ده‌گوت

«سالۆنى تهره‌ب»، به‌لام دالیا سیراجه‌دین ناوی نابوو «شانۆی ره‌شی ژیاى من». له ژووره‌کانی پرته‌قالی سېپپه‌وه دوو ده‌رگای ساجی گه‌وره ده‌هاتنه‌وه سه‌ر سالۆنه‌که، به‌کیکیان له پشت به‌ستی مۆسیقاره‌کانه‌وه که تایه‌ت بوو به مۆسیقارو که‌ه‌کان، ده‌رگایه‌کی تریش له سالۆنه‌که‌وه که ده‌چوو به‌رده‌می پلیکانه‌یه‌کی به‌رز له‌ویوه میوانه‌کانی پرته‌قالی سېی هه‌ر که‌چیکیان بو‌یستبایه له‌گه‌لیدا سه‌رده‌که‌وتن بۆ ناو ژووره‌کان. نه‌ومی خواره‌وه‌ی پرته‌قالی سېی ژووری دانیشتن، مه‌تبه‌خ، سالۆنى ته‌له‌فزیۆن، نوسینگه‌ی حیسابات، شوینی خۆگۆرین، مه‌خزه‌نی جل و به‌رگی که‌ه‌کان و چه‌مام و توالیته‌کانی لیبوو. قاتی سه‌ره‌وه‌ش بیته‌ندازه گه‌وره‌بوو، له‌لای چه‌په‌وه دریزبوو بو‌وه‌وه بۆ سه‌ر سالۆنه‌که‌وه له‌لای راستیشه‌وه به‌هه‌ندیک پایه‌ی به‌رز به‌ره‌و پێشه‌وه کیشابوو، قاتی سه‌ره‌وه‌وه دوو ده‌سته‌ی له‌یه‌کتیری جودابوون، ده‌سته‌یه‌کیان ژووری که‌ه‌کان بوو، که له‌ویدا له‌گه‌ل موشته‌ریبه‌کاندا ده‌خه‌وتن، ده‌سته‌یه‌کی بچوکتیش ژووری مۆسیقاره‌کان بوو، تا‌که شتیکی باش له‌ ژووری مۆسیقاره‌کاندا نه‌وه‌بوو هه‌موو ژووره‌کان بالکۆنیان هه‌بوو. له‌ نیوه‌ندی هه‌ردوو ده‌سته‌که‌دا ژووریکى گه‌وره‌و رازاوه هه‌بوو شوینی تایه‌تی خاتوون «سه‌مه‌ر سالخ» بوو، خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی پرته‌قالی سېی و چه‌ند تیاتریکی بچوکتیری دیکه‌ش له‌و شاره‌دا. ژنیکی باریکی که‌له‌گه‌ت بوو، بیته‌ندازه لاوازیوو، هه‌میشه له‌چکیکی سووری به‌سه‌ره‌وه بوو، به‌رده‌وامیش چاکه‌ت و ته‌نووره‌یه‌کی شه‌رابی له‌ به‌ردابوو. به‌جۆریک باریک بوو، هه‌ندى‌جار وامده‌زانی ده‌زوویه‌که‌وه به‌هه‌وادا ده‌روات. می‌ردیکی له‌خۆی دریزتروو باریکتیری هه‌بوو، هه‌ندى شه‌و پیکه‌وه له‌سه‌ر سه‌حه‌که سه‌مایانده‌کرد، له‌ دوو شریت ده‌چوون با بیانیه‌تی و بیانبات، من هه‌موو جاریک ده‌مچپاند به‌گوئی که‌ه‌کاندا «ئاگاداریان بن نه‌ئالۆزکین، دواتر بۆمان جیا‌ناکرینه‌وه». ئه‌وه‌ی لای من زۆر سه‌یربوو ئه‌وه‌بوو به‌رده‌وام به‌له‌چه‌که سووره‌که‌یه‌وه سه‌مایده‌کرد، وه‌ک باسیانده‌کرد به

دلسوزییه کی بیوتنه وه هه موو فرمانه دینییه کانی جیبه جیده کرد. ژنیکی زور بیده نگ بوو، زور بهی کاروباری پرته قالی سپی به سهر دالیا سیراچه دیندا جیده هیشت، مانگی دوو سن جار دهات، دهیانگوت له پایتهخت کومه لیک کوشک و بازار و تاکسی تاییه تی هه یه. یه که م ئیواری که چومه پرته قالی سپییه وه، بیده چوو هه مووان چاوه پیمبکه ن، هه موو کچه کان له سالۆنه که دا کۆبوو بوونه وه، پیشوازییه کی گه رمیان کردم. دالیا سیراچه دین منی وه ک کوپی پوری خوی پیناساندن، وه ک فلووتزه نیکی لیها توو که ده توانیت خزمهت به پرته قالی سپی بکات. من هه میشه له قهره بالفیدا شه رمده کرد، جانتاکه م داناو سلاوم له هه موویان کرد، ده بایه هه ولبدم زور نه جیب و به نه زاکهت ده رکوم نه با که س گومانی خراپم لیبکات. دالیا کاتیکی زور باشی بۆ گه یشتنی من هه لباردبوو، ته نیا چاره کینک پیش کردنه وه یی ده رگای سالۆنی سه ماکه، کاتیک هیچ یه ک له ئیشکه رانی پرته قالی سپی هینده یان کات نییه، زور پرسیار له من بکه ن، هه ر یه که ی خه ریکی شتیکن، به رده م ئاوینه کان به رناکه ویت، سهر پلیکانه کان پره له جوله جول و راکه راک، ناو سالۆنه که پره له خشه ی کراس و زریکه ی کچان، سهر شماره به بۆنی مه کیاج، هه ناسه ی بۆدراوی و عه تری مرۆککوژ. له وساتانه دا ده موچاوه کان پتر له ده موچاوی لیبۆکی سیژک ده چن، ده نگه کان شپرزوه خنکاوان، نیگاکان رووکه شبین و خیران. له راستیدا که س کاتیکی نه بوو زور له گه ل مندا بکۆلیته وه، دالیا سیراچه دین پیشمکه وت و به عه ره بییه کی ساف کووتی «کوپی پوری نه زیزم، تو ماندوویت، نا مه لئ ماندوویم، خو هه موومان ناخۆشی شه و ریگایه ده زانین، هه موومان پیا رویشتووین، من ده تبه مه ژووره که ی خۆت... شه ی چۆن؟ تو لیتره به دوا ژووری خۆت هه یه، یه کیکی له ئیمه، هه ر که س له پرته قالی سپی کاربکات ژووری خۆی هه یه». به جۆرینک قسه ییده کرد هه موو نه وانی تر گوئیان لیبینت، منیش ده مگوت «سوپاس، کچی پوری نه زیزم، چه ندم پینخۆشه دوا ی

ئەو ھەموو سالە دەتۆز مەو، وەک دۆزینەو ھەی مروارییەک لە بەحرێک سەدەفی چروکدا، وەک دەرھیتانەو ھەی گولێک لە گەروی بورکاندا». من بە کوردی قسەمدەکرد، دالیا بە زەردەخەنە یەکی ئارامەو پێشمدەکووت و بە کچەکانی دەگووت «خۆتان لادەن، ئاھ کۆرەکە ماندوو، خودا دەزانیت چەند سەعاتە بە پێگاویە، تۆش بیت پتووستت بە پشوو ھەیە، ئەمشەو تیر دلی خۆت بخەو... ئاھ، تۆ مریەم چ سەماچیەکی عەجیبی، ئەگەر ئەو پانە سەپی و سۆلانەت نەدەبوون، بە ھۆی ئەم شەپزەیی و نارێکییەتەو لە ھیچ جینگایەک نانت دەستتەدەکووت... شوکور بۆ خودا بەس نییە سەر ئەم پلەکانە بەردەوام وا شەپزە نییە».

دەستی خستە سەر شانێ من و بە کوردی گووتی: «شوکور بۆ خودا کە ئەمانەش لە ھەموو قسە یەکی من و تۆ تیناگەن، لەوانە یە ژوورە کەت زۆر خۆش نەبیت، من ھەمیشە گووتوو مە ژووری مؤسیقارەکان خۆش نییە، لە ژووری ئوتیلێکی ھەرزان دەچیت، بەلام رازی بە کە دواچار شویتنێکی وەھات چنگ کەوتوو، گولی من، بیری نەچیت تۆ لە مردن گەراویتەو».

ژوورە کەم ژوورێکی چکۆلانەبوو، قەرەوێلە یەکی تازەو میزێکی سەپی کۆنی تێدابوو، چەرچەفەکان پەمیی و سەرینەکان زەردنێکی سپیابووون. پێدەچوو ئەو بەیانییە یەکیک لەوئ بووینت، تا ئەوکات فلچە یەکی دان و سابوونێکی کۆنی ریشتاشین لەسەر دەستشۆرە کە جیمابوو. بۆنی پۆچیکێ غەریب لەوئ بوو، کە پێدەچوو نابەدل ئەو ژوورە ی چۆلکرد بیت. دالیا سیراچە دین جانتاکە ی بۆ خستە پشت دەرگا کەو گووتی «بای بای گولی من، تا داویی، من بەرنامەم ھەیە، بخەو و خەوی خۆش ببینە».

ئەستەم بوو بتوانم بخەوم، من دواچار توپەبووم، دواچار کە چوومە ژوورێ بە ھەموو توانای خۆم شەقیکم لە میزە کە ھەلدا، نەمدەزانی چیبکەم، پۆژیک چاوەروانی ئەو م نەدەکرد ژیانم وەک مؤسیقاریک لە خراپخانە یە کدا تەواوبکەم، لە کویش لەوسەری دونیا، لە خۆرئاوای باشووری فوراتدا.

لېتان ناشارمه وه گهرچى من دكتور موساى بابەك و داليا سیراچه دینم به دوو پوخله بهرى زور جوان ده زانى، به لام تا سهر ئيسقان پوختكى بريندار بووم، ههستمده كرد ژيانم له م شوينه دا واده كات هه موو پيزيكم بو خوم بدوپرینم، لهو ساته وه بوونه وه ريك بووم بريندار، بوونه وه ريك تا سهر ئيسقان پوختكى كوشندهم له خوم هه بوو. تاكه دلنه واییم بیرکردنه وه م بوو له وهى پوژيک ده بم به خاوهنى موزه خانه يه كى پر له تابلوى خه يالى، يان وهك داليا سیراچه دین ده يگوت ده بایه خوم بو پوژيک هه لگرم هه موو چيروكه كه بگيرمه وه، راستييه كان ئاشكرابه كم، جيهان ئاگاداريكه مه وه لهو شتانهى كه بينيوومن. من تاكه شاهیدی زیندووی کاره ساتيكي گه وره بووم. به لام له شارى كدا له مسهر بو ئه وسهرى تياتر و هولى سه ماو ژنانى قه حبه بوو، ده متوانى چييكه م؟ ئه و ماوه يه چه ندين جار بو ئيسحاقى ليوزيرپين و سهرهنگ قاسم گريابووم، به لام ئيستتا ده مويست هيندى هيندى هه موو رابوردوو له بير خوم به رمه وه.

تياترى پرته قالى سه يى يه كيك بوو له چوار گه وره ترين تياتره كانى ئه و شاره. ده سته يهك له جوانترين كچان له وى خزمه تيان ده كرد، قيبله گايه كى سه ره كى ميوانه شاره زاكان بوو. ده بيت بليم ميوانه كانى شارى سۆزانييه كان دوو ده سته بوون، ده ستهى هه ره گه وره يان ئه و پيواره نه شاره زاو كه م پارانه بوون كه بو چه ند سه عاتيك لايانده دا، ئيواره يهك يا خود شه ويك ده مانه وه، شتيكى ئه وتويان له سهر شوينه كان و شاتوكان و ماله كان نه ده زانى، زوربه ي كات كه ميك بيتامانج به كوچه كاندا وهك ئه وهى با گه ميان پييكات ده سوپانه وه وواتر له هه ر مالىك بايه له ماله كان، يا خود له هه رزانترين ويستگه دا لايه نده دا. زوربه ي زورى سۆزانييه بيته هره و به دبخته كان له سهر ئه و جوړه رپيوارانه ده ژيان، به لام جوړى دووم ئه و ميوانانه بوون كه ميژوويه كى دريژيان له گه ل ئه و شاره دا هه بوو. هه نديكيان

بیست و پینج سال بوو میوانی بهرده و امبوون، هموو جیگایه کیان دهناسی، هموو مالیکیان تاقیکردبووه و، پیاوانی پاره‌دارو شماره زابوون له شماره دووره‌کانه و دهاتن، له‌گه‌ل میوانه بیگانه‌کاندا دهاتن، به پاره‌ی زوری نه‌وته‌وه له ولاتانی که‌نداوه‌وه پرویان له‌و شماره زهرده ده‌کرد، به‌رپرسی زور گه‌وره‌ی حیزب بوون، سه‌رکرده‌کانی سوپابوون، ده‌وله‌مهنده هره ناوداره‌کانی باکوورو باشوور بوون که به هژی جه‌نگه‌وه نه‌یاندته‌وانی سه‌فهریکه‌ن و دهاتن سامانی خویان له‌ویکانه‌دا ده‌دا به ه‌ده‌ر. ئەمانه مامۆستای که‌یف بوون، شه‌و به پاره‌ی زوره‌وه دهاتن، تا دره‌نگ شه‌راب و مه‌ییان ده‌خواره‌وه، دره‌نگ هر یه‌که‌یان جوانترین که‌چانی ئەو شماره‌یان هه‌لده‌گرت و تا به‌یانی له‌گه‌لیاندا ده‌خه‌وتن.

ئەو رۆژه‌ی بۆ یه‌که‌مجار موسیقام لیدا، هموو شتی له ژیاندا ئالۆزترو غه‌مگینتر بوو. ئەه‌وکات نه‌مده‌زانی کئ نه‌ینی منی لای دالیا سیراچه‌دین ئاشکر کرده، نه‌مده‌ویست که‌س بزانیته که من موسیقا ده‌زانم، پیمباش بوو ساله‌های سال له پشت بارپیکه‌وه بوه‌ستم و شه‌راب بفروشم، مه‌ی بگنیرم، زه‌وی پاکبکه‌مه‌وه، به‌لام له‌وی موسیقا لینه‌ده‌م. ئاره‌زوویه‌کی راسته‌قینه‌م بۆ موسیقا نه‌مابوو، وه‌ک ئەه‌وی گولله‌کان له‌گه‌ل خویاندا چه‌زو ئاره‌زووی منیان بۆ موسیقا کوشتیته، نه‌مده‌زانی کئ به دالیا سیراچه‌دینی گووتوه که من موسیقارم. به‌رله‌وه‌ی بۆ یه‌که‌مجار سه‌رکه‌ومه سه‌ر سه‌حنه‌و بۆ تاقیکردنه‌وه له به‌رده‌م تپیی موسیقا که‌دا عه‌زفیکه‌م، به دالیام گووت: که‌ر پیم نه‌لیته، تۆ چۆن ده‌زانیته من موسیقارم، هیچ شتی که‌م هیچ شتی که‌م، هه‌تا فوویه‌کی بچوکیش به‌و فلووته‌دا ناکه‌م. ئیتر که‌یفی خۆته بامکوژن. دالیا که له ساته‌کانی میحنه‌ت و کیشه‌دا هه‌میشه چاره‌سه‌ریکی هه‌بوو، به عاده‌تی خۆی ده‌ستی گرتم و خستییه ئینو هه‌ردوو ده‌ستی خۆیه‌وه‌و گووتی: خودایه، ئیستا من چی به تۆ بلیم؟ بۆ ده‌بیته یه‌کیکی تر پیمبلی که تۆ موسیقاریته؟ عه‌زیم، ئەو شه‌وه‌ی به برینه‌کانته‌وه له

ژیر زهمینه که دا که وتبوویت، من گویم له جوړه موسیقایه که بوو پښتر هرگیز گویم لئ نه بووه، هه وای ژیر زهمینه که، فه زای پرته قالی سپی، له شی خوت، هه موو پیکرا موسیقا بوون، موسیقایه کی نادیار که مروف ته نیا به هه ست ده توانیت بیبستیت، واته شتیک نه بوو ته نیا په یوه ندی به بیستنه وه هه بیت... یه عنی بلیم چون؟ وهک ئه وهی مروف به پیست، یان به په نجه کانی له هه وادا دهستی لیدات، وهک له روحتدا ئاوازیکی نهینتی شاردراوه بیت. سه رم لیتیکمه ده، هه موومان شتیک شاردراوه له روحماندا هه یه، به لئ وایه، شتیک له ساتی مردندا نایه ویت له که لندا بمریت. من به راستمه، وهک تیکستیکي جوان، شیعریک که له دلندا یه و ده یه ویت له دایک بیت، نیگاریک که ساله های سال چاره روانی توی کرده دروستیکه ییت و نه تکرده، ئاه خودایه تو باوه رت به هیچ نییه، به چی واکم باوه ربکه ییت؟ هر یه کیک له ئیمه شتیکي زورجوان له روحماندا یه که نه مان کرده، هیزیکمان هه یه به کارمان نه هیئاوه، شاکاریک له دست و په نجه ماندا خه وتووه که له ساتی مردندا دیته ده ری و ده روات... من هه میسه رام و ابووه، تو... تو که یفی خوته... ئاه، تو هر وامه لئ، به لام ئیمه ده روین و شته جوانه کانی ناومان ناومیدانه جیمانده هیلن و ده روین بق یه کیکي تر ده گه رین، بق ساحیتیکي باشتر، ئیمه ده مرین، به لام ئه وان تا له دایک نه بن، تا روچیکي شیت نه دوزنه وه بیانکاته هونه نارامناگرن. خودایه ئه م کوره که ی جاریک باوه به من ده کات. ئه و پوژه وهک ئه وه بوو تو به حریکي گوره بیت له موسیقا، وشه ی به حر وهک مه جازو شتی واکارناهیتم، وهک زه ریچه یه کی لیوان لیو له موسیقا، که هاتمه ژیر زهمینه که وه، که فریشته بچکوله ناسکه کانم تو یان نیشاندام، که ماچمکر دیت، هه موو ئه و شتانم له ده ریایه که موسیقادا نه جامدا که دهنگی نایه کی سیراویی له پشته وه دریز به ناو ئاوازه که دا هه لیده کرد، وهک ده زوویه کی شین له سایه قه له ناو گه رداویکدا، بوهسته، وامه که وهک ئه وهی گالتت به هه موو

قسه يه كم بيت. چؤنت پئده ليم وايه، وهك قليم، نازيز، چؤن بهرده وام هه موو شته كان له ناو مۆسيقادا پرووده دن، وهك ئه وهى يه كئيك پالاهوانه كانى خستبيته ناو ده رايه كى مۆسيقاوه. ئاوه ها تو مردويهك بوويت له ناو حوزيك مۆسيقادا مه له تده كرد... خودايه چند كه مژه هيت، دياره شتيكى تريش هه يه، نه ئييه كى تريش هه يه، كه جاريكى تر سوئندت دده م به هه رچيهك كه باوه پت پئيه تى داوام ليمه كه پئتبليم، چونكه ناتوانم، ئيستا هه سته، هه سته، من ده زانم ده زانم كه تو ده توانيت جوان مۆسقا ليده هيت، گوئيگره، وامه زانه من زور شت له سهر تو ده زانم، من هيج له سهر تو نازانم، به لام دوو شت زور باش ده زانم، به لى دوو شت زور باش ده زانم يه كه ميان ئه وه يه كه تو كه مژه هيت، دووه ميان ئه وهى باش ده زانيت مۆسقا ليده هيت.

داليا سيرا جدين گالتهى نه ده كرد، من له بهرچاوى ئه وه كه مژه يه كى گوره بووم، ئه وه له دلوه باوه پى وابوو كه هيج پياويكى ترى له ژيانيدا نه بينيوه به ئەندازهى من كه مژه بيت. خه سارى له وه ده هات، خودا منى بؤ كه ياندى پهميكي وه ها گوره ديار يكر دوه. من هه ميشه دواچار ملم بؤ ئاره زوه كانى ددها، وهك چؤن ئه وه پرؤزه ش ملم بؤ داواكهى داو دواى ماويه كى دريژ بؤيه كه مجار فلووتيكم گرته وه ده ست. له دلشه وه ته نيا يهك ئاره زووم هه بوو كه ئه وه رازيبكه م.

هه موو مۆسيقاره كان و كچه كان له سالؤنه كده دانيشتبوون، هه ندئ مۆسيقارى تپه كانى ديش له وئ بوون، وهك ئه وهى بؤنه يه كى گوره بيت و مرؤف نابيت له ده ستي بچيت، موساى بابه كيش به ناوى شتيكه وه هاتبوو. من پئشتر له قوتابخانه چند جاريك چوو بوومه سهر سه حنه، به لام هه موو وهخت به شانازييه وه ئه وه م كرديوو، به لام ئه وه پرؤزه به شهرم و زهليلييه وه چوومه سهر به ستي مۆسيقاره كان و فلووته كه م هه لگرت، به لام وهك ئه وهى ئاسمان هيزيكي ون و ناديارم پئببه خشيت، وهك ئه وهى شتيك

له زهوییه وه بیت و وهک ته زووییه کی نهینی به له شمدا سه رکه ویت، وهک په نچه کانم له دهرگای بایه کی سیراوی بدن، یان له ناکاو په نچه ریه کی نادیار بکریته وه وه لویوه، له زه ریایه کی دوروه ئیلهامم بؤیت، ئاوه ها موسیقام لیدا. پارچه موسیقایه ک بوو، بؤ ساتیک هه مووانی له ثیقاعی ژیانی خوین دهرهینا، شتیک له مهستی و شهیدایی خسته سهر پوخساریان. من له کاتی فلووت لیداندا چاوم لیکنابوو، به سهر دهریایه کی دوردا ده فریم که پرپوو له بالندهی سپی، به سهر چیاکاندا ده فریم، هه ستمده کرد شتیک له ناو مندا دهیه ویت له گهل موسیقا که دا بپروات، شتیک قول به دلمه وه گریدراوه، به وه دهماران وه گریدراوه که ژیان و مهرگی منی پئویه، به لام موسیقا که دهیبات، له سنووریکم نزیکه کاته وه که من نه ئاشنام پتی و نه ناموشم، نه ناسم تیایدا و نه نه ناس، نه دؤستم له وئ و نه نه یار. به لام هه ستمده کرد وهک چؤن دهستیکی دریز له هه وایه کی سارددا بؤ په حمه تیکی دور دهکشیت، ئاوه ها شتیک له مندا به ره و جینگایه کی ته ماوی دهکشیت و له ناکاو وهک هوشیاربیته وه، وهک یه کتیک به هه موو توانای خوی به ره و دواوه رایبیکشیت ده که ریته وه بؤ خانهای خوی. که چاوم کرده وه هه موو سه راسیمه ته ماشایانده کردم. ته نیا سه رسامی نه بوو به لکو شتیک له به زهی و خؤشه ویستیشی تیدا بوو، پیده چوو هه رگیز موسیقای وایان نه بیستیت، موسیقاره کان له وانی دیکه زیاتر سه رسامبوون. یه که م که سیان که لیم نزیک بووه وه «عیزهت وهردان» بوو، که به «ابو ورود» بانگیانده کرد، که مانچه ژهنی سه ره کی تپه که بوو، دهستی خسته سه رشانم و گوتی «ئیعجاز بوو کورپی باو کم، شتیکمان بیست پئیشتر نه مان بیستوه، تو ئه م ئاوازه له کوئی فیزبوویت». به غه مگینی سه یرمکردو گوتم «لای مامؤستایه کی موسیقا که ناوی ئیسحاقی لیوزیزین بوو». دالیا دهیزانی خه ریکم که مژهییه کی دی بنوینم، به دهنگی به رز هه موویانی لیته کاندمه وه وه گوتی «من پئمگوتن، کورپی پوره که م موسیقاریکی باشه، پئمگوتن،

باوەرتان پېننەكردم، ئىستە خۆتان گۆيتان لىيوو، بەلام من دەيناسم زۆر ستايشى مەكەن با لە خۆى نەگۆرېت... دەستخۆش دەستخۆش». لەوساتەدا ھەموو دەيانوويست بىدويىتن، دەستم لىيدەن، قسەم لەگەلدابكەن، داليا دەستى لەسەر دلى بوو. گويم لە عىزەت وەردان بوو گووتى من ناوى ئىسحاقى ليوزېرېنم نەبىستوو، زۆربەى مۇسقىقارەكانى ولات دەناسم و ناوى وام نەبىستوو. مۇسقىقارەكانى دى تەوقەيان لەگەلداكردم، ھەندىكىشىيان بەگەرمى ئامىزانم بوون، ھەندى لە كچەكان بە ناسكى ماچيانكردم و گووتيان «بە پشتىوانى خودا دەبىت بە باشترىن مۇسقىقارى دونيا». ھودا تەواب، كە بەردەوام بە ھودەھود بانگانەكرد، لە ھەموو كچەكانى دى مندالترو بەنىكاتر بوو، گەرمتر لە ھەركەسىك باوەشى پياكردم، بە دالياى گووت «داليا، چ كۆرە پورىكى شىرىن و خوشەويستت ھەيە، ئاكات لىيىن من لە ئىستاو ھەزم لىيىكردو. ئەمە كۆرى پورە يان چكىتە تۆ ھەتە؟».

داليا بەردەوام دەويست بىمفرىنىت و بىمكىرېتەو ە بۆ زوورەكەى خۆم، من بە ھىمنى سوپاسى ھەموويانم كردو گەرامەو ە دواو، داليا لەگەلمدا سەرکەوتەو ە بۆ ناو زوورەكەى خۆم، بە توندى دەرگاكەى لەسەر داخستم، بە جۆرىك تۆرەبوو كە چاوانى سووربوو بوون و ھەناسەى بۆ نەدەدرا، من تىنەدەگەيشتم لە چى تۆرەيە، ھەموو شتەكانم بەدلى ئەو كرىبوو، ھەتا مۇسقىقەشم عىيى نەبوو. ھىندەى دەرگاكەى داخست گووتى «تۆ گەمزەيت، گەمزەى تەواويت، باوەرناكەم لەم سەر ئەستىرەيە بىمىشكى وەكو تۆ ھەبىت، ھا، تۆ وادەزانى لە كوئ مۇسقىقا لىدەدەيت، لە كوئ؟ لە ئۆركستراى پاريس، بىعەقل تۆ لە تياترۇخانەيەكى سەھرادا مۇسقىقا لىدەدەيت، گەمزە رىك و راست پىتېلېم تۆ لە قەحبەخانەيەكدە مۇسقىقا لىدەدەيت، ئا، خواى ئەرزو ئاسمان، تۆ دەتەويت بەم مۇسقىقايە بلىيت چى، دەتەويت بلىيت چى؟ دەتەويت ھەموو پىت سەرسامېن، بەلام

بیرناکەیتەو دەره‌نجامەکی چییە؟ عاقیبەتەکی چییە؟ خودای گەور
 چیکەم، تۆ تیناگەیت، تۆ بیرت چۆتەو تۆ کئیت، چۆن کەوتوویتە ئێرەو،
 دەبیت چی بکەیت بۆئەوئە نەتدۆزەو و وەکو سەگ نەتکوژن؟ ئاە تۆ
 چەند خەفەتم دەدەیت، تگات تیا دەکەم بەوجۆرە سەیرمکە وەک ئەوئە
 گایەکی بالدار لەسەر سەرم ببینی، وەک ئەوئە شاخ و گویی تر لە
 سەرم روابیت، یان سەرم بووبیت بەسەری فیل. من دەزانم دەلیم چی...
 گەر لێرە ئەمجۆرە موسیقایی لێدەیت، دەتدۆزەو و دەتکوژن، وادەزانی
 کە سەرسامبوون پیت ماچتدەکەن و دەرۆن، ئێرە تیا ترۆخانە، شەوان
 پردەبیت لە ئەفسەرو بەرپرسی ئاسایش، پردەبیت لە پاسەوانەکانی کۆشک،
 لە پۆلیسی نەیتی، لە جەندرمەئە هیئەتی تاییبەتی، لە برادەری کرپەکانی
 سەرۆک، لە پاسەوانە تاییبەتیەکان، لە پەسپۆرەکانی پیشەسازی سەربازی،
 لەو جەلادانەئە خەلک بە قووندا هەلەدەواسن، خودایە، تۆ بینیشکیت یان
 بە ئەنقەست وادەکەیت؟. هەر مەخلوقیک سەرنجیان رابکێشیت دەچنە بنج
 و بناوانی، تۆرێکی بیسەرۆبی کۆکردنەوئە هەوال و زانیارییان هەیه کە
 دەتوانن رەچەلەکی بچوکتین مێشوو لە بدۆزەو. هەموو دەزانن هەندیک
 لەوانەئە لە قەسابخانەو گۆرە دەستەجەمعیەکان رادەکەن، رۆودەکەن
 ئەم شارە بەدبەخت و پەرتەوازانەئە ناو سەحرا. تۆ دەبیت شتیک بکەیت
 سەرنجی هیچ کەسێک رانەکێشیت. چونکە ئەوان بە جولاندنەوئە پەنچەیک
 دەتوانن داوا لە سەمەر سەلح بکەن تۆیان بدات، واتە لێرە بتەنە دەری،
 بەناوی ژنەینانی هاوڕێیەکیانەو، بەناوی جەزنی لەدایکبوونی کچیکیانەو،
 بەناوی ئاھەنگیکی تاییبەتی خۆیانەو، کە تۆشیان برده دەری وایحساب
 بکە مردوویت، چونکە هەر لە یەکەم خالی پشکنینی سەر رینگاوه دەزانن
 چ بەدبەختیک، هیندەئە کراسەکیان داکەنیت دەزانن لە چی راکردووه تۆ
 کئیت. تۆ دەبیت وەعدم بدەیت، جارێکی تر موسیقایی وایئەدەیت، خودایە
 تۆ دەبیت موسیقاییکی وەها لێنەدەیت سەرنجی کەس رابکێشیت، نابیت

كەس بېرسىت ئەم مۆسىقاره لەناكاو لە ناو ئەم سەحرايەدا لە كوێو
هەلتوقى؟ دەبىت مۆسىقاىەك لىدەهەيت مۆسىقاي تياترۆخانەيەكى پرۆپوچ
بىت، ئىرە قەحبەخانەيەكى پرۆپوچى ئەوپەرى دونيايە، من دەزانم تۆ
مۆسىقارىكى باشى، دەزانم. لەبەرئەو دەتكوژن، نابىت بزەنن تۆ چ جۆرە
مۆسىقارىكى.

من بە غەمگىنيەو سەيرمکرد و گوتم: من نازانم خراپ مۆسىقا
لىدەم، باوەرم پىنكە داليا سىراجەدىن ناتوانم خراپ مۆسىقا لىدەم. تۆش
جارىك باوەر بە من بكە.

كەمىك بەبەزەيى و حەسرەتەو سەيرىکردم و گوتم: بەقوربان دەبىت
فېربىت، ئىرە شوپىنك نىيە مرۆف بتوانىت مۆسىقاي مەزنى تيا لىدات،
خوای گەورە من دەزانم تۆ چەند مۆسىقارىكى باشىت، ئەو رۆژەي كە لە
ژىر زەمىنەكەدا كەوتبووىت و نوقمى ئەو ئاوازەبووىت، زانيم تۆ چەند
مۆسىقارىكى نايابىت، گوپىگرە تۆ دەبىت وەك شەركەرىك رەفتار بەكەيت
كە هەندىجار ناچارە بۆماوئەك لە بەرگى پياوئىكى ترستوكدا خۆى
بشارىتەو، دەبىت تواناكانت بشارىتەو، من بەراستىمە، ئەمە مەسەلەى
ژيان و مردنە، گەر لەمە تىنەگەيت، يەعنى هېچ، يەعنى منىش و تۆش و
دكتۆر بابەكيش تيا دەچىن. دەبىت بە ئەندازەي ئەو مۆسىقا لىدەهەيت كە
كچەكان بتوانن سەماي لەسەربەكەن، ئىرە شوپىنى مۆسىقاي راستەقىنە نىيە،
دەنگ يان زوو هەموو مۆسىقارىكى راستەقىنە گەر نەيكوژن دەبىت خۆى
خۆى بكوژىت.

دەستەوستان بەرابەرى وەستام و گوتم: بەلام چۆن، دەتەويت
چىبەكەم؟

هەستمکرد هەيدى هەيدى ئارامتر دەبىتەو، سەيرى دەستيم كرد هەشتا
هەر دەلەرزى، بەلام هەناسەدانى كەمىك لەسەرەخۆتربوو، گوتم: دەبىت
لە بەيانىيەو فېربىت، ئەو مۆسىقاىە لىدەهەيت كە ئەوانى تر لىدەدەن،

ده‌بیت شه‌وه فیربیت.

هه‌ستمکرد دالیا سیراجه‌دین راستده‌کات، دواجار مؤسیقای راسته‌قینه له‌و جیگایه‌دا کوشنده‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل شه‌وه‌شدا من‌وا فیربوو‌بووم مؤسیقا په‌یوه‌ندی به‌جاویدان، به‌کاملی، به‌بالگرتتی رۆحه‌وه‌هه‌یه، له‌کاتیکدا شه‌و شاری ته‌پوتۆزه، شاری شه‌و باره‌شه‌ی لمه‌ی له‌وسه‌ری دونیاوه‌ده‌هات، له‌دیدى شه‌وسای مندا شاریکی تیپه‌ر‌بوو، هه‌موو شته‌کان تیایدا کاتی و راگۆزه‌ربوون. هه‌یچ شتیکی جاوید و ناکووتا له‌وئ خۆی نه‌ده‌گرت، تاکه شتیکی شه‌به‌دی، شه‌و غوباره‌ زه‌رده‌بوو که‌به‌ر له‌ئیمه‌ له‌وئ و دواى ئیمه‌ش هه‌ر له‌وئ ده‌مینتیه‌وه.

هه‌یچ شتیک له‌وه‌به‌دتر نییه‌ مرۆف مؤسیقاریکی باش بیت، به‌لام له‌ تیپیکی مؤسیقای خراپدا کاربکات. مردن له‌وه‌ئاسانتره‌ تو‌پریت له‌ مؤسیقا و له‌گه‌ل که‌سانیکدا مؤسیقا لێبده‌یت که‌پرن له‌ده‌نگه‌ده‌نگ و نوته‌ی شکاو، خۆکوشتن له‌وه‌سانانتره‌ تو‌قسه‌ له‌ مؤسیقایه‌کی ئاسمانی بکه‌یت و له‌گه‌ل که‌سانیکدا مؤسیقا لێبده‌یت که‌پرن له‌تۆن و ریتمی پیکه‌وه‌نه‌گونجاو.

من‌له‌و رۆژه‌وه‌ دۆزه‌خیکی گه‌وره‌ ژيام، سه‌فه‌ریکی ترسناکم ده‌ستپیکرد، سه‌فه‌ری بیرچوونه‌وه‌ی مؤسیقا، ده‌بایه‌هه‌موو شه‌و مؤسیقایه‌م بیربچیته‌وه‌ که‌فیریبووم، بۆ شه‌وه‌ی بژیم ده‌بایه‌هه‌رچییه‌ک ئیسحاقی لئوزی‌رین فیزیکردوم له‌یادیبکه‌م. له‌راستیدا ده‌بیت بلیم بیرچوونه‌وه‌ کاریکی ئاسانتر نییه‌ له‌فیربوون، لایه‌نیکه‌م مرۆف به‌دریژایی میژوو که‌له‌ک ته‌کنیکی گرنگی بۆ فیربوون گه‌شه‌پیداوه، به‌لام مرۆف زانستیکی تایبه‌تی بۆ بیرچوونه‌وه‌ دانهم‌زاندووه، توانای ئینسان له‌سه‌ر بیرچوونه‌وه‌ ده‌یانجار له‌ توانای له‌سه‌ر فیربوون لاوازتره‌. دیاره‌ من تیده‌گه‌م بۆ، هه‌لبه‌ت هه‌موو مرۆقایه‌تی روه‌به‌رووی جۆره‌ دۆخیکی‌وا نه‌بوته‌وه‌ که‌ ناچاربیت شه‌و شتانه‌ی بیربچیته‌وه‌ که‌فیریانبووه. که‌س شه‌زموونی کوردیک نه‌ژیاوه، به‌پریته‌ بیابانیکه‌وه، له‌ویش بکه‌ویته‌ شاریکی زه‌رده‌وه‌ که‌پریت

لە پياۋانى ئاسايش كە دىن بۇ سواربۈونى كۈمەلىك كچى مندال و بەدبەخت كە جگە لە لەشى خۇيان ھىچى تريان نىيە پىيىزىن. پياۋانىك بە جۆرىك لە خراپەدا نوقمبۈون، توانايەكى سىحراويان تيا دروستبۈوہ بتوانن مۇسقىقەكى خۇيان، لە ھەر مۇسقىقايەكى بلندو مەزن جياپكەنەوہ، بە جۆرىك گەر يەكىكى غەرىب رىگای كەوتە ئەو زەوييەوہ، مۇسقىقايەكى دىكەكى لىدا، ئەو مۇسقىقا مەلەونە بىخاتە بەردەم مەترسىيەك كە دەشىت بە مردن تەواويىت.

من دەبايە لە رۆزى يەكەمەوہ ھەولبەدەم ئەو مۇسقىقايەكى ئەوان فېرىبم، ئەو ئەزمونە راستىيەكى زۆرى بۇ سەلمانم، لە ھەموو ھونەرىكدا دوو دىوى تەواو جياواز ھەيە، دوو دىو ھەرگىز بەيەكتر ناگەن، ھىچ ھونەرىك نىيە لە ناوہو ئەھرىمەنىكى تىدا نەيىت، واتە چۆن ھىزىك ھەيە جوانى دروستدەكات، ئەھرىمەنىكىش ھەيە بەھەمان ئەو رەگەزانەكى كە جوانى پى دروستدەكرىت دىزىوى دروستدەكات، ئەھرىمەنىكە تەنيا ھونەرمەندە قوول و وردىننەكان دەتوانن بىيىنن، ھەمان سىماو پوخسارى ھونەرمەندانى ھەيە، ھەمان ئامىرو كەرەستە بەكاردەھىتت، زۆر جار ھەمان ئەو بابەت و بىرۆكەو خەيال و وشانەش بەكاردەھىتت كە ھەر ھونەرمەندىكى راستەقىنە ئىشى پىدەكات، بەلام ئىشى ئەم ئەھرىمەنە ئەوہيە تەونىكى ترسناك بچىت، تەونىكى گەورە، دىوارىكى پىچاۋ پىچ لە زەخرەفەو تۆرۈ داۋى رەنگاۋرەنگ كە دواچار جىھانىك و فەزايەك دروستدەكەن تىيدا جياكرىنەوہى ھونەرو ئەو شتانەكى لە ھونەر دەچن ئەستەم بىت. بۇئەوہى مۇسقىقام بىرچىتەوہ، پىويستىم بە كۈمەكى ئەھرىمەنىكى وەھابوو، ئەھرىمەنىك ئىشى ئەوہيە سەلىقەمان بە شىۋەيەك سىرو تارىك بكات ھونەرى بى زەمان و زەمىنمان لە ھونەرىك بۇ جىانەكرىتەوہ كە نەمرەو لە ناكوتاشدا سەوزدەبىت، واتە جاۋىدە. جاۋىد ئەو وشە سەيرەي

ئیسحاقی لیو زێڕین فیریکردم و لەم کتێبەدا شای ھەموو وشەکانی دیبە. من ئیستا دواى سەفەریکی درێژ بە شاری بیسنووری نوردا قسە بۆ ئێوە دەکەم، دلنیام سەفەری من ھێدی ھێدی بەرەو تەواوبوون دەپوات، ئێوە ھێزی ئێوەم دەداتى پتر لەسەر ئەم وشەییە قسەبکەم، ئێوە ئەریمەنەى من باسیدەکەم دەتوانیت تەنیا ئێوە کارانە دروستبکات کە جگە لە چەند کورتە ساتیک ناژى، بەلام توانایەکی گەورەى لەسەر کوکردنەووە کە لەکردن و دووبارەکردنەووەى ئێوە چرکەساتانە ھەیە، کە پیکرا دیواریکی فریودەر و خەلەتین دروستدەکەن، دیواریکە لەسەر دووبارەکردنەووە و چینی ھەمان نەخشی سادە دروستبوو. ئێوە ئەریمەنەى من باسیدەکەم دەتوانیت زیاتر بەرھەمبھێنیت، ژمارەى زۆرتر لە بکەر و خزمەتچی ھەبێت، دەتوانیت شارەکان و کوچەکان و گوزەرەکانی دنیا پرېبکات لە ھونەرماندەکانى خۆى. بەجۆریک گەر لەناو لەشکری پر قەوامى ئێوەو ھونەرماندەى پراستەقینە لە دایکبوو، ئومیدیکی نەبێت. خزمەتچیەکانى ئەم ئەریمەنە دەتوانن خوشحال بن، دەتوانن بە ئارامى خۆیان بە گەرە بزانن، دەتوانن دەرکەون، بناسرێن، بەلام ناتوانن یەک شت بکەن، ئێویش ئێوەیە لە مردن نزیکبێنەووە، مردن بۆئەوان کوتایى ھەموو کوتایبەکانە، مردن دیواریکە بۆیان نابەدریت، لەگەڵ مردندا توانای کارکردنیان لەسەر زەمین و زەمان دەمریت. نا وامەزانن من باسى مردن بەو مانایە دەکەم کە ئێوە ھەمووتان لەسەری رێکەوتوون، وەک زەمینىکى بێدەر و سەرگراو و یەک ئاراستە، وەک گومەزىکى رەش کە ئادەمیزادەکان دەچنە بنى و لەویدا وندەبن و ئیدی تا ھەتاھەتایە نایەنەووە. من دلنیاتاندەکەم جاویدان ئێوە نێبە کە لەدواى مردنیش ئێمە لە یادی شتیکدابين و بیرمان نەچیتەووە ھەمیشە بگەرێنەووە سەرى، جاویدان شتیکى ترە، جاویدان شوینە، شارىکى گەرەییە، ھەریمیکە لە ھەریمە نەدۆزراووە نادیارەکانى وجود، خاکیکە وەک ھەر خاکىکى تر کە دەشیت سەفەرى بۆ بکەین، بچینە ناوى و بچینە دەرەووە. جاویدان شارىکى

نزىكە لە خۆمانەو، لەگەلماندایە، ھەندىجار ھىندەمان پىويستە چاۋ لىك
بنىين و ببىينين. ئەھرىمەن ئىشى ئەوھىيە كە ئىمە لە ناو ساتەوھختەكاندا،
لە ناو جىگا بچوكەكاندا وەھا دىلبىكات، تواناى ئەو گەشتەمان نەبىت بەرەو
ئەوبەرى دونيا، بەرەو ئەوبەرى ئەم شوين و كاتانە.

من دەبايە ئەو ئەھرىمەنەى ناو خۆم لە خەو ھەستىنم، دەبايە مۇسقىا
لە ياد خۆم ببەمەو ھەو سەرلەنوئى بە جۆرىكى دى فېرىبمەو، بەجۆرىك
لەگەل دۆخى مندا وەك تەراكەوتەيەك لە زەمىنىكى ترسناكدا بگونجىت،
ھىندەش مەزۇف ھەولیدا مۇسقىاكەى شتىك بىت لەگەل شوين و كاتدا
بگونجىت، ئىدى درزىكى ترسناك كەوتۆتە نىوان ئەو ئەو خاكە دورو
ناديارەى دەكەوئتە ئەو دىو ژيان، ئەو جىگايەى خەلىقەت بوونەو ھەرە
پاك و بىگوناهەكانى خۆى تيا ھەلدەگرىت. جاويد، تەنيا شوينى ئەوانە
نىبە كە ھونەرىك دروستدەكەن لەو دىو تەونى ئەھرىمەن و سەرپۆشى
ئەو ھەو ھىشتا ھەر دەبىنرىت، بەلكو شوينى ھەموو ئەوانەشە كە چۆنىتى
مردىيان مافىكى بىكوتاييان دەداتى بەردەوام پەيوەندىيان بە ژيانەو ھە
بىت، لەزەمىنى جاويدا ھەموو ئەو كەسانە دەژىن كە ھىشتا لەوئەو
قسەيەكيان لەگەل ژياندا ماو، قسەيەكيان ماو كە بەرەستەكانى كات
و شوين دەبىرىت و دەمانگاتى، ھەموو ئەوانەن كە نامەيەكيان ھەيە بۆ
دۆست و ھاوئى و ئەزىزەكانيان، چىرۆكىكىيان ھەيە كە دەشىت قوول
ماناى ژيان دەستكارىبكات.

داليا سىراجەدىن دەزىانى چ داوايەكى قورسى لە من ھەيە... بەيانى
دواتر، من لە جىگاكەى خۆمدا ھىشتا كىنگلمدەدا، دەستىك بە ئارامى
لەدەرگای دام، كە دەرگاگەم والاكرد، دالىام لەگەل پياويكى چكولانەى
سەيردا بىنى، پياويكى بىئەندازە سەرزىل، كە تەواو سەرى خۆى
سەفرکردبوو. جووتىك چاوى رەشى بىئەندازە گەورەى ھەبوو، لووتىكى
بىئەندازە بچوك و سەمىلىكى تاشراو و دوو لەجى عەرەبى ئەستور. دياربوو

خۆى به دهستى خۆى برۆكانى بارىككردۆتهوه، برۆ دريژ و ريكهكانى سىمايهكى ترسناكيان پييهخشى بوو، لهشى بهخۆوه بوو، بهلام بهراورد به گورهى سهري هيشتا بچوك دهينواند. وهك مراوييهكى شهل به ريگادا دهروى، هيندهى هاته ژوروى پيگه نينيكي بهرز پيگهكى، وامدهزاني لهگهليدا ئاوينه و پهنجهرهكان دهشكين، بهلام جگه لهو پيگه نينه بهرزو ناوهختانهى پياويكى ئارام بوو ناوى «فهيمى البصرى» بوو. كه به «استاذ فهيمى» بانگياندهكرد. چاكه تيكي له بهردابوو، پرپوو له چوارگوشهى سهوزو بيچى، چاكه تيكي گورهتر له لهشى خۆى و قوله كانيشى دريژتر له دهستى خۆى. كه چاكه تهكهى داكهن ههر دوو دهستى سووتابوون، هيچ نينوكتيك به پهنجه كانيهوه نه مابوو، ئهوه وايكردبوو دهستى له دهستى بۆتيك بچيت له وهرزى زاويزدا، بهلام لهگهلهوه شدا به ئاسانى دهيتوانى هه موو پهنجهكانى بچولينييت. داليا وهك مامۆستاي مۇسيقا به منى ناساند، خۆى له وسهري شارى ته پۆتۆزه زهرهكان له تياتريكي تر كاریدهكرد، داليا بهو بهيانى زوه له جىگاي خۆى خه به ريكردبووهوه، جلى له بهر كردهبوو، به دواى خويدا كيشيكردهبوو و هينابوو بۆ ئيره تا ئيشيكي گورهه بۆ ئهجامبدات، مۇسيقام له بير به ريتهوه.

فهيمى به سري، كه له بهر ئهوهى من پييتى «ذى عهرييم باش بۆ نهدهات، هه ميشه به «ئوستاز» بانگمهكرد، حيكايه تيكي هه بوو نزيك له حيكايه تى من. سهردهمانى ئه ندامى تپيى سه مفۆنى ولات دهبيت، دواتر به گومانى ئۆپۆزيسيۆن ده يگرن، نينوكهكانى دهردينن، دهستى له شانوه تا سهه پهنجهكانى به جۆره شلهيهكى سووتينه بۆ ده سووتينن و دهينينن بۆ ژوروى خنكاندن، ههفتهيهك بهر له جيبه جيكردى حوكمهكه بهر ليبوردينيكى تاييه تى دهكه ويت كه له كوشكى كومار ييهوه به بۆنهى جهژنى له دايكبوونى سهروكهوه دهرده چيت. فهيمى به سري تا ئه وشه وهش كه له زيندان ئازا ديدهكهن، بهردهوام له سهريدا ئاوازهكانى موزارت، بيتهؤفن،

باخ و چايكۇفسكى لىندەدات. ئەو مۇسقىقايەى لە ھەر شتىك زىاتر ئىرادەى دەداتى بەرگەى ئەو ھەموو ئەشكەنچەىە بگرىت، سۆناتەكانى بىتھۆقنە. كە دەىبەن بۇ ئەشكەنچە، ئەو لە خەىالى خۇىدا بتھۆقن لىندەدات، سەمقۇنىاي نۆ لىندەدات كە ئىقاعاتەكانى پتر لەگەل تەوژمى ئازاردا دەگونجىن، زۆرچار پەنادەباتە بەر فاگنەر. دواى چەندىن مانگ ئەشكەنچەى كوشندەو زۆر، مۇسقىقا يارىدەىدەدات نەمرىت، لە ژوورى ئىعدامىشدا شەوو پۆژ وەك سەماكەرىكى بالىبە بە دەستە زامدارەكانىبەو سەمادەكات و بە مۇسقىقا ئەو كوونەپەپوۋە تارىكانەى مردن دەردەكات كە لەسەر پەنچەرەكەى دەنىشئەو و لە كوونەكانەو تەماشایدەكەن. كە ئوستاز لە زىندان دىتەدەرى، دەزانىت ناتوانىت جارىكى تر بەو دەست و پەنچەىەو بەگەپىتەوۋە بۆ كارى ئۆكسترالى، دەزانىت ئىدى لە پاىتەخت جىنگاى ناپىتەوۋە ناتوانىت تىكەلاوى مۇسقىقارە ناسراوۋەكانى ئەو ناوۋەندە بىىت. بپىاردەدات بەگەپىتەوۋە بۆ شارە دىرىنەكەى خۆى لە باشوور. لەوئ ھەولدەدات بىىتە مامۇستاي مۇسقىقا، بەلام لە شارىكدا خەلكى تىر زكى خۇيان نان ناخون، كى دەتوانىت بىر لە مۇسقىقا بكاتەوۋە؟ لە ماوۋى سالىكدا تەنىا سى قوتابى چىنگدەكەوئىت كە بتوانىت فىنرى مۇسقىقايان بكات، واى لىدىت فەرشى مالەكەى، گلۇپەكان، دەرگاكان و شوشەى پەنچەرەكان دەفرۇشىت بۆئەوۋەى بڑى... لەدەمى رىبوارو مىوان و ھاورپىكانىبەوۋە دەىبىستىت، كە تاكە جىنگايەك لەو ولاتەدا مرۆف تىىدا بتوانىت بە مۇسقىقا بڑى، ئاۋەدانىبەكى گەرۆكە كە سۆزانىبەكان لە نىوان ئاۋو سەحرادا دروستيانكردوۋە، مرۆف تەنىا لەوئىدا دەتوانىت بە مۇسقىقا بڑى. ئوستاز كە بە خۆى و كەمان و چەلوۋ ئۆكوردىۋەنەكەىەوۋە بەرەو ئەو شارە دەكەوئىتە رى ھىشتا نازانىت مەوال و بوزىبە چىىن. پپە لە ئاۋازى فاگنەرىى، لە شنەى ھایدنى، دەروات و سەرى پپە لە نەغمەى شۇپانى، بە پىچەوانەى زۆر لە مۇسقىقارەكانى ترەوۋە بىئەندازە عاشقى فىقالدىبە. بە دەستە بۆقىلەبىبە چكۆلەو بىنىنۆكەكانىبەوۋە بە رىگادا دەروات

و وەك مایسترویه کی شیت به خه یال مۆسیقا لیده دات. یه که م که س له و شاره زه رده دا پیشوازی لیده کات ته پل ژهنیکه له وانیه که هه موو ژیانیه ته نیا له ژیر ده واری به ده ویه کاندای ته پلی ژهنیوه، که گوئی له مۆسیقا که ی ئوستاز ده بیت، هینده شتیکی بیتام و بیتمانا ده بیت له به رگوئی وهخت ده بیت ته پله که ی خۆی له سه ردا بشکینیت، ئه وه ی فریای ئوستاز ده که ویت، مۆسیقاریکی پیره که سالانیک له وه و به ر به هه مان ئه زمونی ئه ودا پۆشستوه... مۆسیقاره پیره که بۆ چه ند هه فته یه ک ئوستاز لای خۆی گلده داته وه، ئه و به ئارامی فیریده کات، گه ر ده یه ویت به مۆسیقا بژی و خۆی تووشی کیشه ی گه وره نه کات و ئاسووده بیت، ده بیت هه موو ئه مۆسیقایه ی بیربچته وه که تا ئیستا فیریبوه.

ئوستاز له ماوه ی سالگه لیکه درێژدا ته کتیکه ی بیرچونه وه و سپینه وه ی بنه ما ته کتیکیه کانی مۆسیقا به جۆرنیک په ره پیده دات، وای لیدیت بتوانیت له بری ئه وه ی بیت به مامۆستای مۆسیقا، بیت به مامۆستای بیرچونه وه ی مۆسیقا که پینوایه ئه وه ئیشیکه ناوازو ده گمه نه و له سه ر ئه م ئه ستیره به ده خته دا ئه و ته نیا که سیکه ده توانیت له و بواره دا بیته کاسیبیکه ده ست په رنگین. ئه و به یانییه که من بینیم، به ئارامیه وه دانیشته و گووتی: غه مت نه بیت، وه ها مۆسیقات له یاده به مه وه، له هیزی هیچ مه خلوقیکه ی زیندوودا نه بیت بیرتبخاته وه. منیش سه یری دالیا سیراچه دینم کردو بیته وه ی بزانه مرقۆف له مجۆره حاله تانه دا ده بیت بلێ چی، له به رخۆمه وه گووتم: سوپاسته که م.

من له و به یانییه وه هه موو پۆژنیک هه شته تا ده سه عات، له چه ند شوینیکه تایبه تیدا وانیه ی بیرچونه وه ی مۆسیقام ده خویند، وانه کان پۆژانه پینچ تا شه ش ماده ی تایبه تی بوون که یه ک له دوا ی یه ک ده مانخویند، سه ره تای سه ره تای هه موو ئیشه کان، گوگرتن بوو له هه ندی سه مفۆنیاو پارچه مۆسیقا که به ده ست و په نجه ی مۆسیقارو گروپی زۆر نه شاره زا

لیدرابوون، به جۆریک هەر له‌یه‌که‌م گوینگرته‌وه نه‌شازی ده‌نگه‌کان
 ئه‌زییه‌تی گوینچکه‌ی ده‌دایت، ده‌بایه پتر له‌سه‌د جار گوئ له‌و ئاوازه سه‌قه‌ت
 و نه‌شازانه بگرمه‌وه تا له یاده‌وه‌ریمدا شوینی موسیقا راسته‌قینه‌کان
 بگرنه‌وه، هیند ئه‌و ئاوازه خراپانه‌مان لیده‌دا بتوانن به‌جۆریک پال به
 موسیقا پاکه‌که‌ی ناومانه‌وه بنین، دواتر نه‌توانم تینگه‌م کامه‌یان «کۆپییه
 ئۆرجیناله‌که‌یه». ئه‌و فیری زاراوه‌ی «کۆپی ئورجینال» ی کردم، خراپترین
 شت ئه‌وه‌بوو که ئاسه‌واری کۆپییه ئه‌سلییه‌کان له مندا بدۆزیته‌وه. وانه‌کانی
 دی له‌وه خراپتربوون، وانه‌یه‌کیان وانه‌ی «تینکه‌لاوکردن» ی پیده‌گوت، وه‌ک
 ئه‌وه‌ی من موسیقام لیده‌دا و له‌پال مندا ته‌سجیلنیک به‌ده‌نگنکی بیته‌ندازه
 به‌رز کاریده‌کرد، کاسیتینکی چه‌پله‌و هه‌له‌له‌و هۆسه‌ی له‌سه‌ریبوو، له‌گه‌ل
 به‌رزبوونه‌وه‌ی زیاترو زیاتری ده‌نگی هۆسه‌و هه‌له‌له‌دا ده‌بایه من پتر
 خۆم بگونجینم و ئیقاعم له‌گه‌ل ئیقاعی هۆسه‌و هاوارو چه‌پله‌کاندا رینکبخه‌م.
 وانه‌یه‌کی دی که بۆ من زۆر کوشنده‌بوو، وانه‌ی «دووباره‌کردنه‌وه»
 بوو، به‌وه‌ی ده‌بایه من گوئ له‌کۆمه‌لنیک گۆرانی عه‌ره‌بی و تورکی و
 فارسی ئینجگار ناخۆش بگرم، له‌به‌ریانبکه‌م و بیشیانلیمه‌وه، ئه‌وه سه‌ختترین
 وانه‌بوو که پیموایه منی گه‌یانده ئاستی رقبوونه‌وه‌ی ته‌واو له موسیقا.
 ئه‌وه‌ی که منی ده‌کوشت ئه‌وه‌بوو، نه‌ده‌بایه هیچ کات خۆشم وانیشانبده‌م
 که موسیقار نیم، ده‌بایه واده‌رکه‌وم که من له قوولایی دله‌وه حه‌زم له‌و
 موسیقاو گۆرانیانه‌یه، ده‌بوو گۆرانییه‌کان بلیمه‌وه له‌سه‌ریشیان سه‌مابه‌کم.
 فه‌می به‌سری ده‌یگوت «موسیقاش حالی وه‌ک حالی شیعوو ئه‌ده‌ب
 وایه، ئه‌وانه‌ی که نایزانن له هەر که‌س زیاتر خویان وا پیشانده‌دن که
 ئوستاز و ره‌خنه‌گرو به‌هره‌وه‌رن تیبیدا».

وانه‌یه‌کی کوشنده‌ی تر، وانه‌ی «لیاقه» بوو، من و ئه‌و پیکه‌وه
 پامانده‌کردو موسیقاریکی به‌ده‌ویی به‌ته‌پله‌وه راویده‌ناین، ده‌بایه من
 جارنیک ئیقاعی راکردنه‌که‌م له‌گه‌ل ئیقاعی ته‌پله‌که‌دا بگونجینم و جارنیک

دی تێکبێدەم، بیگونجینم و تێکبێدەم، بیگونجینم و تێکبێدەم، تا وام لێدەهات بە دەمدا دەکەوتم. بەلام هێشتا ئەو وانەیە باشتر بوو لەوانەیەکی دی که پێیدەگوت وانەی «تەئەمول»، ئەم وانەیەمان لە ژووریکێ تایبەتیدا دەخویند ناوی «ژووری دیسکو» بوو، ئوستاز ئەم ناوێ لە زیندانەوه هینابوو. هەندێجار لە کاتی ئەشکەنجەدا بۆئەوێ بیانەوێت ئازاریبەدن، بردبوویانە ژووریکێ تایبەتیەوه که پێبوو لە ژاوه ژاوه، دەنگەدەنگ، وژەوژ، زیکەزیک و جیرەجیر، بە جۆریک «ئوستاز» دواي ئازادبوونیشی ئەو دەنگانە هەر لە گوێیدا بوون. دواتر ئوستاز بۆ وانەکانی خۆی ژووریکێ لەو جۆرێ دروستکردبوو، سەقفی ژوورەکه سەرتاپا قوتووه تەنەکهی ژەنگاوی بوو، لە ناوهراسندا بەتانییهک داخرا بوو، من لەوێ بە نیازی تەئەمول پادەکشام و چاوم لێکدەنا، هیندەهی خەریک دەبوو بچمە قوولایی تێرامان و ئارامییەوه تەنەکهکان دەستیاندەکرد بە تەقەتەق، لەگەڵ تێپەڕینی کاتیشدا تا دەهات دەنگی تەنەکهکان بەرز دەبوو، لە ناکاو پێدەبوو لە دەنگی تەقینەوهی دەمەرقاچان، کهوتنەخوارەوهی مەنجەلی گەورە، دەنگی تلبوونەوهی سینی، خویندنی قەلەموون، تەقینی میزەلدان، قلیبوونەوهی شەربە، خلبوونەوهی بەرمیل، بۆرەهی مانگا، شکانی بوتل، جیرەهی تەباشیر، قوقەهی کەلەشیژ.

که لەو ژوورە دەهاتمە دەری، زۆر جار تا چاره‌کیک نەمدەتوانی گویم لە هیچ دەنگیکێ دیکە بیت، بەلام ئوستاز بۆئەوێ ئارامبکاتەوه، هەمیشە سووکترین وانەی دەخستە دوا سەعاتی وانە بەنرخەکانییەوه. وانەی «کۆنترۆلکردنی ئیقاغ»، لەو وانەیەدا کچێک دەهات، بەجلیکی سیکسییهوه، بە جووتیک پیللوی بەرزەوه، منیش ترومپیتیکێ شکاوم هەلەگرت و دەبایە لەگەڵ ئیقاغی جولاندنەوهی قاچ و دەست و سمتیدا ترومپیت لیبەم. ئوستاز بۆ هەریەک لە جولەکان جۆرە دەنگیکێ تایبەتی دەویست، بۆ نمونه که کچه‌که قاچی تەواو دەکردهوه، دەبایە دەنگیکێ درێژ دەربکەم، که

دایده‌خست، دهنگیکی باریکی غه‌مگین، که به‌رزیده‌کرده‌وه دهنگیکی خوش، که کراسه‌که‌ی به‌رزده‌کرده‌وه دهنگیکی سه‌رسامی، که سمتی ده‌جولاند، ثیقاعیکی خیراو به‌رزونزم به‌جوریک له‌گه‌ل جول‌هی عه‌ورته و که‌فه‌لیدا بگونجیت. که مه‌مکی ده‌له‌رانده‌وه دهنگی له‌رین و هه‌لته‌کان.

که من له‌و کورسه هاتمه‌ده‌ری، چیت‌ر نه‌مده‌توانی مؤسیقایه‌کی جوان لیدهم، ئوستاز فه‌می به‌ماوه‌یه‌کی که م‌ئو مؤسیقاره‌ی ناومی کوشت و ژیانمی له‌مردنکی سه‌ده‌ده‌ر سهد‌ر زگارکرد.

سه‌یرترین شت که دوا‌ی مردنی مؤسیقاره‌که‌ی ناوت تووشت ده‌بیت، ئه‌وه‌یه که ده‌توانیت هه‌موو چه‌شنه مؤسیقایه‌کی دی لیده‌هیت، به‌سه‌ناوی گورانییه‌کت پیلین و تو‌بی سی و دوو ده‌ست پینکه‌یت. ئیجگار سه‌یره، کابرای سه‌ره‌ک تیپ ده‌ستیک به‌رزده‌کاته‌وه‌و تو وه‌ک ئامیریکی قورمیشکراو به‌دوایدا ده‌ستده‌که‌یته زرموکوت، هیچ شتیکت لا زحمته‌ ناییت. که مؤسیقاره‌که‌ی ناوت ده‌مریت، ئیدی مؤسیقاربوون ده‌بیته ئاسانترین کاری دنیا. ئیدی وات لیدیت به‌رابه‌ر ده‌نگه‌کان بیتاک ده‌بیت، گرنگ نییه ئامیره‌کان چی ده‌که‌ن و چی ده‌لین، گرنگ نییه هاو‌ریکه‌ی ته‌نیشته چی ده‌ژه‌نیت و چون ده‌یژه‌نیت... هه‌موو شتیک ئاسایی ده‌بیت. له‌بیرچونه‌وه‌ی مؤسیقا کارئاسانییه‌کی زوری بۆکردم له‌گه‌ل ته‌واوی ئه‌و جیهانه‌دا بگونجیم. ژیان و شیوه‌ی خواردن و زه‌وق و جلوه‌برگم به‌شیوه‌یه‌کی تراژیدی گۆپا، هینده خیرا گۆپان، دالیا سیراجه‌دین نه‌یده‌ناسیمه‌وه. له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا بووم به‌مروقیکی تر که به‌ده‌گه‌ن روخساری راسته‌قینه‌ی جه‌لاده‌تی کۆتری تیا‌بوو، به‌ئه‌ستم سینه‌ری ئه‌و مروفت تیا ده‌بینیه‌وه که چه‌زی له‌مؤسیقا و بلندگه‌راییی و فرین و یاریکردن بوو له‌گه‌ل جاویددا، زوریشی ویست تا دووباره ئه‌و مروقه‌ راسته‌قینه‌یه‌ی ناو ناخی خۆم دۆزیه‌وه.

من به‌شیوه‌یه‌ک گۆپدرام دالیاشم بۆ ماوه‌یه‌ک له‌خۆم ته‌ره‌کرد.

شەویکیان کە بەزەوقەوہ فلوتەم بۆ بەدریہە رەحمان لێدەدا کە سەماکەرێکی قەلەوی سەپیکەلە بوو، من لەبەردەمیدا چووبوومە سەر چۆک و ئەویش دەمی فلوتەکەیی خستبووہ نێو مەمکییەوہ و یاری پێدەکرد، من لە خۆشترین حالەتیکدا بووم کە پیاو خەیاڵی بۆی بچیت، لەو کاتەدا دالیا سیراجەدین بە بیانووی شتیکەوہ سەرکەوتە سەر سەحنەکەو بە ئەسپایی چپاندی بە گوێمداو پێیگووتم «بێشەرەف، حەربای پیسوپۆخل، ھەمی سەخیف». دالیا سیراجەدین دەیویست لە جیگایەکدا بموہستین، بەلام من نەدەوہستام. کە پێیگووتم حەربای پیسوپۆخل من خۆشحالتربووم، خراپتر دەستمکرد بە سەما، فلوتەکەم دەبردە شوینی خراپترەوہ. بەدریہە رەحمان کە لەگەل دالیادا زۆر خۆشیان لە یەک نەدەھات، ھەموو یارییە چەپەلەکانی لەگەلدا دەکردم، وەک بلی تەماشاکە لەگەل کورپی پورە جوانەکەتدا چی دەکەم، چیم بکردایە، ئەو لەگەلدا دەیکرد. من دوای دوو مانگ بووبووم بە ھاوولاتییەکی دەستەمۆ باشی شاری زەردی سۆزانییەکان. لەو ماویەدا ئیواران ریشم دەتاشی و دادەبەزیمە سالۆنەکە، پەرۆیەکی سەپی بریقەدارم دەبەست بە مەوہ، جگەرەیکم بە ناسکی دەگرت بە دەستمەوہو بە ناسکییەکی دەستکردو زەردەخەنەیکە پانەوہ بە کچەکانم دەگووت «ئێوارەتان باش، گەرەشاژنانی سەحراو دەریا». لە سالۆنەکەدا کورسییەکم دەگرت، وەک پیاویک باوہرێکی زۆری بە خۆی بیت، قاچم دەخستە سەر قاچم و لەگەل مۆسیقارەکانی تردا باسی سیاسەتم دەکرد، فووم لە سووتوی جگەرەکە دەکردو وەک ئەوان دەمگووت «ئەگەر ئەو ئێرانییە باوک سەگانە، شەر نەوہستین، خراپترین بەسەر دیت، واللہ العظیم ئەمریکا تەخت و بەختیان ناھێتیت، سەید الرئیس خۆ کەم نییە، ھەموو دنیا لە پشتیتی، شاخ بەلام گەر ئەو ئێرانیانە نەدەبوون، کورپی قەحبەن، وەلقران العظیم، کورپی قەحبەن، ئەگەر ئەوان نەدەبوون، ئیستا سوپای ئیمە لە قودس بوو، والرسول الکریم لەولا قودسیشەوہ بوو.

يەنى لەولا بەحرەكەشەو».

ئەوجۆرە قسانەم دەکرد، دەستم دەخستە ژىر چەناگەم، كە كچەكان بەلامدا دەپۇيشتن، دەمگوت «هینی ئەم ھەموو جوانیە چیبە. هینی ئەم ھەموو لەنجەولارەت لە كوئى كریو، هینی تۆ دوئیتیش وەھابوویت یان من ئەمرۆ چاوم پوونبوتەو دەتینم، هینی كەى قومىك ئاۋ دەدەیت بەم تینوۋ داماوہى بەردەمت، ئاھ ھەمبايە، ھەر نىگايەك و كیلۆيەك زىرم دەدايتى... كچى خودا بۆ وات لە خۆت كىردوۋ كوئیتیبەكان دەتقرىتن، ئاھ، كە شیرینی، پۇژىك لە پۇژان لەمناوۋ جەبەيەكى تر لەسەر تۆ دەكریتەو، ئاخ مەعقول نیبە، خانم تۆ دلى ئیمە بە ئاسن تیدەگەيت یان چى، بەم ھەموو حوسن و دەلالەوۋ دەپۇیت و سەپىرمانناگەيت. هینی ئەرى ئەم شەرہى فاو لە سەر ئەو چاوانەى تۆ نیبە خانم؟ دە توخودا پىمبلى تا ئىستا چەند كەس لەسەر ئەو لیوانەت كوژراون؟».

بەگشتى ھەمووان خۇشياندەوېستم، توانايەكى سەپرىشم تىدابوو لەگەل كورە مۇسقىقارەكاندا خۆم بگونجىتم، كە وەسفى بەھرەو داھىتانیانم لە مۇسقىقادا دەکرد، بىئەندازە درۆى گەرەم بۆ دەکردن، بە كەمانچەژەنەكەم دەگوت «توانای وەك تۆ دەگمەنە، سالى داھات بپۆ داوايەك بنوسە بۆ تىبى رادیوۋ تەلەفزیون، دەستىشت ماچدەكەن، ھەموو ولات دوو مۇسقىقارى ترى وەك تۆى تیانیبە، يەنى تۆ وەرەنگرن كى وەرەنگرن؟». يەككىمان لەگەلدا بوو عودى لیدەدا، ناخۇشتىن عودىك لەسەر ئەم ئەستىرەيە بېسترايىت، بەلام من دەمگوت «گوئىگرە، من بېستوومە لە ئەندەنوسىاو مالیزیا و باشوورى تایلاندىش پىوئىستیان بە مامۇستای عودە، تیدەگەيت؟ عود ئامىرى ئیمەيە، ھېچ كەس وەك ئیمە نازانىت عود لىپىدات، ئەو قسەى تیانیبە، تۆ خۆت بگەينیتە ئەوئ دەبىت بە ملیونىز، تۆ مال كاۋول بەھرەيەكت ھەيە ولاتىك ئاۋەداندەكاتەو، بەلام تۆ قىمەتى خۆت نازانىت، بپۆ بەقسەم بگە، بچۆ بۆ سەفارەتى مالیزى، یان ھەر ولاتىكى تر، لەوئ داۋابكە سەفیر

به شه خسى ببينيت، ئيشيكي قورسه به لام موسته حيليش نيبه، عوده كات له گهل خوتدا به ره، دلنيام سه فير گويي له م عه زفه ي تو بيت ده سته ردارت نابيت، برام تو رووبكه يته هر ولاتيگ تو قازانچ ناكه يت ئه و ولاته قازانچ ده كات». كه به كومه ل داده نيشتين، من ده مگووت «ماوه يه كى تر شه ر ده وه ستيت، ئه و ئيرانيانه له فاو بشكين تا تاران ناوه ستنه وه، ئه و كات دلنيابن، ئيمه وه ك تپ ده توانين سه فه رى ئه وروپا بكه ين، ئه وروپييه كان يه كجار گو ييان له عه زفى ئيمه بيت وازمان لى ناهيتن، له وانه يه شارىك يان ولاتيگ بمانكرپت، له وى خه لكى لئيه موسيqa ده ناسيت، ئه گه ر به س ئه و ئيرانيانه له فاو بشكين پاشه رپوزى ئيمه له رپوز روناكتره، هاوينان سه فه رى ئه وروپا ده كه ين و زستان ديينه وه بؤ ئيره، يان به پنجه وانه وه، ها هادى خضر تو حه زده كه يت به هاوين ئيشبكه يت و به زستان سه فه ر بكه يت يان به عه كسه وه؟».

كه ئه م قسانه م ده كرد هه موو له ده ورم كوده بوونه وه، من ئه و درق بيتامانه م ده كردو كه چى كاريگه ريبه كى ئىجگار قولى له سه ر بروا و ده روونى ئه و مروقه تىكشكاوانه هه بوو. سالاتيگ دواتر كه رومانى «ياقوبسى دروزنم» خوينده وه، تيگه يشتم له كاتى ترس و جهنگدا هه موو ميلله تىك، هه موو شارىك پئويستيان به جوره دروزنىك هه يه ئاسووده يانبكات. من ئه و روزهانه به شيوه يه ك له شيوه كان به رده وام درؤمده كرد، مروف كه موسيqa لى نه دا، ده توانيت به ئاسانى درؤبكات.

* * *

تا له موسيقاره كان و كچانى پرته قالى سبى زياتر نزيكبوومايه ته وه، زياتر له داليا دوورده كه وتمه وه. ئه و ماوه يه داليا به هه نديك دوخى سه ير دا تيده په رى، زوو زوو سه فه ريده كرد، كه م ده رده كه وت، كه م له گهل مندا

دهدوا، به‌لام دلنیاش بووم دور به دور به‌دوام ناگاداری من دهکات،
 شه‌وی له دوروهه خهم بق دهخوات و دلی بوم دهسوتیت، دهیکوشتم.
 که شه‌وانه دهچوممه سهر جیگاکه بیرم له چاوانی دهکرده‌وه، دهچوممه
 بالکونه‌کهو بیرم لهو دهکرده‌وه، چام دهخواردوهه بیرم لهو دهکرده‌وه،
 خوم دهشت بیرم لهو دهکرده‌وه، خهم ده‌بینی بیرم لهو دهکرده‌وه، که
 سه‌فهری دهکرد تا ده‌گه‌رایه‌وه من شیت ده‌بووم، شه‌وه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل
 میوانیکدا سه‌رده‌کهوت من خهم لی نه‌ده‌کهوت، شه‌وه‌وانه‌ه‌زنده‌کرد
 فلوت‌ته‌که‌م به‌رم و له ژیر په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که‌دا وه‌ک جارام موسیقا
 لیتده‌م، به‌لام ده‌مزان‌ی چیدی ناتوانم شتی وابکه‌م، چیدی ناتوانم موسیقای
 وا لیتده‌م. شه‌و کاتانه‌ی موسیقام لیتده‌داو شه‌و له سالونه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وت، من
 ده‌ستم ده‌له‌رزی. که ده‌مبینی له‌گه‌ل شه‌و پی‌اوه‌ تنگ شه‌ستورو سمیل فاش
 و دزیوانه‌دا دانیشتوهه له ناوه‌وه ده‌سوتام، که ده‌مبینی ده‌ست ده‌خه‌نه
 قژی‌وه، یاخود هه‌ولده‌ده‌ن ماچیکه‌ن، یاخود ده‌ست ده‌خه‌نه که‌مه‌ری، من
 فلوت‌ته‌که‌م له ده‌ست ده‌که‌وته خورای. هه‌ستمده‌کرد هه‌موو شه‌و په‌فتاره
 سه‌یرانه‌ی له پرته‌قالی سه‌پیدا ده‌نیوتیم هیچ نییه جگه له مه‌ره‌میک بق
 بیرچوونه‌وه‌ی دالیا سیراجه‌دین، شه‌و زمانه دریزه‌ی دلی کچانی تری
 پی‌خوشده‌که‌م هیچ نییه جگه له توله‌یه‌کی مندالانه له‌و. به کورتی، من
 به جۆریکی گه‌مژانه عاشقی دالیا سیراجه‌دین بووم، شه‌و دورکه‌وته‌وه
 شه‌نقه‌ست و سه‌یره‌شی وایده‌کرد پتر بسوتیم، بیرتان نه‌چیت، من شه‌و کات
 حه‌فده سال بووم، هه‌ستمده‌کرد دورکه‌وته‌وه‌که‌ی شه‌و هیچ نییه جگه له
 نازاردانیک‌ی بی‌ره‌حمانه‌ی من، پوژیک له‌سه‌ر پلیکانه‌کان گرتیم و به ده‌نگیک‌ی
 غه‌مبار لیم پرس‌ی: دالیا بق قسم له‌گه‌ل ناکه‌یت؟. بیباکانه سه‌یریکردم
 و گووتی: نا هیچ نییه، که‌میک سه‌رم قاله. یه‌ک دوو پله سه‌رکه‌وت و
 بیته‌وه‌ی ته‌ماشام بکات، گووتی: نا ته‌نیا سه‌رم قاله و هیچی تر، هیچی
 تر، یه‌عنی چی بیت؟. نه‌مده‌زانی نایا راستنده‌کات یان نا، نه‌مده‌زانی

نایا هه‌ستم پنده‌کات یاخود نا. بیماناترین شت له ئافره‌تدا ئه‌وه‌یه که نازانیت هه‌ستت پنده‌که‌ن یان نا. به شیوه‌یه‌ک خۆیان ته‌لیسماویده‌که‌ن جگه له خۆکوشتن رینگایه‌کی ترت بۆ ناهیلنه‌وه. که ده‌چومه ساڵۆنه‌که‌وه به‌رده‌وام له جیگایه‌کدا داده‌نیشتم ئه‌و بیبیم، دلنیا‌بووم ده‌زانیت من به‌رده‌وام سه‌یریده‌که‌م، زۆر هاو‌پیی کچیک بوو ناوی «سودا ره‌مه‌زان» بوو. منیش هه‌ولمده‌دا له‌گه‌ل سودادا بېمه هاو‌پیی، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی رینگاکانم لیبه‌ستیته‌وه، هه‌ولیده‌دا تاده‌توانیت سودا له من دووربخاته‌وه. من نه‌مه‌دووست وا ده‌رکه‌وم که خه‌ریکه له عه‌شقادا ده‌مرم، ئاه هه‌موو شتیکم ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی عاشقیکی وا بیمانا ده‌رنه‌که‌وم، پیم باش بوو بمرم و که‌س نه‌زانیت من له چ حالیکدا ده‌ژیم. من ئه‌و ماوه‌یه له هه‌یج ئافره‌تیک نزیک نه‌بوومه‌وه، له‌گه‌ل هه‌یج کچیکدا نه‌خه‌وتم، مۆسیقاره‌کانی تر هه‌موو له‌گه‌ل کچه‌کانی پرته‌قالی سپیدا ده‌خه‌وتن، به‌لام من جگه له زمانیکی درێژ هه‌یج دیم نه‌بوو، که به هه‌موو جیگایه‌کدا ده‌مگیرا، بیته‌وه‌ی کرده‌وه‌یه‌کی له‌گه‌لدا بیت. هه‌تا جارێکیان هودا ته‌واب ئه‌و کچه‌ی سه‌ره‌تا زۆر به مۆسیقا‌که‌م سه‌رسامبوو، له به‌رده‌م ئاوینه‌کاندا گرتمی، من ئه‌وکات تازه پیم‌گووتبوو «خانم جوانی تۆ له‌و چه‌شنانه‌یه که به‌حر له‌تده‌کات. فیرعه‌ون ده‌کوژیت، ئیمپراتورییه‌ت ده‌روختنیت، مه‌مله‌که‌ت دروستده‌کات، سوپا هه‌پرون به هه‌پرون و تاج و لنده‌کات با بیبات». هودا به نازه‌وه گووتی «که‌وايه بۆ نایه‌یت ئیستا بچینه ژوره‌که‌م، کو‌پیی قۆز بۆ تۆ به‌لاشه، ئیمه پاره له کو‌پیی جوان ناسه‌نین». ئاه من هه‌یج چاره‌یه‌کم نه‌بوو، جگه له‌وه‌ی بلیم «جوانی وه‌کو تۆ شایسته‌ی پادشاه‌خانه، گه‌دای وه‌کو ئیمه، چاکتره هه‌ر له دووره‌وه ته‌ماشاییکه‌ین، چاکتره ئه‌م روخساره شاهانه‌یه هه‌ر له خوینتی شاهان جووت بیت». ئه‌و سه‌ریکی بادا و به‌ده‌نگیکی به‌رز که هه‌مووان کو‌پیان لیبوو، دووجار گووتی «ده‌به‌نگی کو‌پیی ده‌به‌نگ».

من ئه‌و ماوه‌یه به ده‌گه‌من ده‌چومه ده‌روه، شه‌و که له به‌رنامه‌کانم

دەبوومەو، سەردەكە وتمەو، بۆ ژوورەكەم، دەرگاگەم گلۆمدەكردو لە
 بالكۆنەكەدا بە تەنیا سەیری ئەستێرەم دەكرد، بەدوای ئەو پرسیارە
 ناكۆتایانەدا دەگەرەم كە وەلامیان نەبوو، لە خۆم دەپرسی: مۆسیقا چیه؟
 ژیان چیه؟ پۆح چیه؟ خۆشەویستی چیه؟ بۆ هیچ یەك لەم وشانە
 مانایەکیان نییە مەرۆف ئاسوودەبكات. ئەو شەوانە زۆر درەنگ خەوم
 لێدەكەوت، بە پڕۆیش كە بە ئاگادەهاتمەو، عەسریكى درەنگ بوو، ئیدی
 هیندەم كات هەبوو نان بخۆم و خۆم بشۆم و خۆم بۆ بەرنامەكانی ئیوارە
 ئامادەبكەم. من ئەگەر چی لەسەر سەحنەكە دادەنیشتم، بەلام هەموو خەیاڵم
 لای دالیا سیراجەدین بوو، بەردەوام چاوم لەسەری بوو، سەیرمەكرد
 چی دەكات، چۆن پێدەكەنیت، چۆن لەگەڵ میوانەكاندا دادەنیشیت، چۆن
 لەگەڵیاندا دەچیتە دەری، ئەو بە جۆری سەرقالیدەكردم، زۆرجار گویم
 لە قسەى سەرەك تێپەكەش نەدەبوو. ئەو كەمجار سەیریدەكردم یاخود
 لە راستیدا وام هەستدەكرد سەیرم ناكات. دەبیت بلێم چاوی ژنان وەكو
 چاوی ئیمە نییە، بە هیچ جۆریك سەیرتەكان كەچی دەتبینن، شێوەی
 سەیركردنیان جۆریكى ترە، پشتیان لیتە و دەتبینن، لە سوچىكى مردوودا
 وەستاون و تەواوی دیمەنەكە لە پێش چاویانە. ئەو شەوێ كە فلوتم
 بۆ بەدریبه رحمان لێدەداو ئەو سەرکەوتە سەرەووە پێیگووتم حەربای
 بیس و پۆخل، زۆر خۆشحال بووم، لە خۆشیدا نەمدەزانى چیبكەم، دواچار
 توانیبووم بیهێنمەو قسە. كە بەرنامەكانم تەواو بوو، بە خۆشییهكى
 بێئەندازەو گەرەمەو بۆ ژوورەكەم، لە بالكۆنەكەدا هەردوو دەستم
 كرددبوو وە بۆئەوێ بفرم. شەویكى سەیربوو، تا چەند سەعاتىكیش
 دوای خامۆشبوون و بێدەنگبوونی تەواوی شار من خەوم لێنەدەكەوت،
 هەستىكى سەیرم هەبوو كە بپۆم و پیا سەبكەم، یەكەمجار بوو حەزبكەم
 بپۆمەدەری و هەوا هەلمژم، بەو شارەدا بگەرێم، كوچهكانى بناسم، تەنیا
 وەك قەلەندەریكى دلخۆش بگەرێم و لەو كۆلانە خالیانەدا سەیری ئەستێرە

یکم. له پلیکانه کان هاتمه خوارئ، دونیا کش و مات و خاموش بوو، سالوئه که بیده نگیه کی ترسناکی تیابوو، به لام پرپوو له بونی به جیماوی کچان، پرپوو له غریبیه ک که تهنیا له بیده نگیدا دهرده کهوت، له غمیک که هندی جیگا تهنیا دواي خالیوونه وه بیان له ناده میزاد ناشکرایده کهن. نهوشه وه که دابه زیم ههستم به دهنگیک کرد له سالوئه که دا. به هیمنی دهرگای سالوئه که م کرده وه، تاریکیه کی نهنگوسته چاوو ترسناک بوو، هیند تاریکبوو نه مده توانی برۆم. گه رامه وه و چه رخیکی به جیماوم له سه ریه کی له میزه کان هه لگرت و دیسان چوومه وه بو ناو سالوئی سه ماکه، بونیکی کوشنده ی شهرباب و جگهره له دیواره کان ده هات، که له کاتی تردا ههستم پینه کرد بوو. چهند ههنگاو یک له تاریکیدا رۆیشتم، دلنیا بووم یه کی یک له وئییه، ههستم به هه ناسه ی مرفییک ده کرد، گویم له دهنگیکی خنکاو بوو له بهر خویه وه قسه ده کات. که چه رخی که م داگیرسان، دالیا سیراچه دینم له سوچیکی سالوئه که دا بینی، به تهنیا دانیشتبوو ده گریا، نه گه رچی ریک به رابه ری من بوو، نه گه رچی ده بایه روناکی چه رخی که م بینیت، به لام نه بینی، وه ک کویرییک چون سهیری نادیار ده کات، ناوه ها له هه وادا تماشای شتیکی دیکه ی ده کرد، قسه ی له گه ل مه مخلوقیکی خه یالیدا ده کردو فرمیسک به چاوانییدا ده هاته خوارئ.

بیته وه ی ناگای له من بیت ده یگووت: ناخر تو گووتت، که وا ناکه ییت، تو گووتت، له هه ر کوئی بیت ناگادار مده که یته وه، گووتت نه با، نه ناو، نه ناگر ناتوانن له یه کمان دووربخه نه وه.

که میک وه ستا، وه ک نه وه ی له کورسییه که ی به رامه بریدا کوئی له وه لامیک بگریته وه، که من ناتوانم بییستم. دواي نه وه ی به رابه ره که ی پرسته کانی ته واوده کرد، سه ری باداو گووتی: به لام تو وات نه گووتت، تو دهنگووتت، ئیمه له هه موو شتیکی به هیترین، هه تا له مردنیش، هه تا له و

دیوارانش که مردن و ژیان له یه کتر جیاده که نه وه.

دیمه نیکی ئیجگار سه یربوو، من تا نزیکتر ببوومایه وه ئه وه هر نهیده بینیم. دالیا به گه رمیه کی بیۆینه وه ده یگوت: ژیانم هیچ نییه، گرنگ تۆیت، گرنگ ئه وه یه تۆ بیته ده ری، ژیانم من له بهردهم ژیانم تۆدا وه ک ژیانم چۆله که یه ک یان په پوله یه ک وایه، من لیرهم بۆئه وه ی بۆتۆ بژیم، من ئامادهم بۆ مردن، به لام تا تۆ نه یه یته ده ری نامه ویت بمرم.

که میکی دی ده وه ستایه وه و ئینجا به دهنگی بهرز ده یگوت: ده زانم، ده زانم تۆ نازانیت له کویت، من پیم نه گووتوویت که تۆ ده بیت بزانیته... تۆ له کوئی بزانیته له کویت؟ ها له کوئی بزانیته، بهردهوام چاوت ده به ستنه وه، وانیه؟ چاوت ده به ستنه وه، دلنیا... پشم نه لیت خۆم ده زانم، ده زانم له و پۆژه وه ی بردوویانیت پروناکیت نه بینیه، پتویست ناکات خهفته له من بخۆیت، من داوای هیچم لیکردویت؟ نه مگووتوه که هاتیه ده ری من بهینه، نه مگووتوه سۆزانییه کی به ره لای سهر شانۆی تیاترۆخانه کان بینه، ئه گهر واده زانی من ده مه ویت تۆ به مینیت به هه له دا چوویت، من ده مه ویت زیندووویت، هه سته که له م سهر زه وویییه... من دلنیا ماویت، مه لئ من مردووم، دلنیا، مه مترسینه، ههر پۆژیک من مردم ئه وسا باوهر به مردنی تۆ ده که م، تا تۆ هه ناسه به ده یته، منیش زیندووم. ئه گهر تۆ نه مینیت من ده مرم، بیته وه ی که س پیمبلیت، بیته وه ی هه وایک بیستم، من ده مرم، تا من بتوانم هه ناسه بدهم دلنیا تۆ ده ژیت. هیچ قسه یه کی بیمانام بۆمه که، گوئی له م قسانه ی تۆ ناگرم. پشم مه لئ ئه م جیگایه به جیبه یلم، وه ک شه وانی تر زویرم مه که، گهر ئیره به جیبه یلم ئیتر ناتوانم به دوای تۆدا بگه ریم، ئیره باشترین جیگایه، هه موو نه یینییه کانی دونیا دینه ئه م شه ره وه، تۆ ئه وه ندهت له سه ره ئاگات له خۆت بیت.

من مۆمیکم ده هیناو دامده گیرساند و له سوچیکی نزیکه وه داده نیشتم و سه یرمه کرد، هیچ تینه ده که یستم، به لام ده زانی قسه کانی په یوه ندیان

به نهينيهكى زور قوولى ژيانى داليا خويه وه هيه. بهلام نهمدهزانى ناخو هوشياره يان خهوتووه، مهسته يان وريا. لهقسهكانيدا توردهدبوو، بردهوام به بهرامبرهكهى دهگوت «تو تيناگهيت، دواچار هر دهندوزه وه دهرتدههينن، تيدهگهيت، من شهو رور ئيشدهكهم و هرچيهكيش پهيدا دهكهم دهيدهم بهوان... چاكه و سهدهقه؟ ها تو ناوى دهنيت چاكه و سهدهقه؟ تو بهم قسانه دهموژيت. نا من هيچم له تو ناويت... كه بهربوويت، مهبره وه به هاوپريم، گهر لهو بهرى شهقاميكه وه منت بينى سلوم لى مهكه، برؤ به ريگاي خوتدا و بلئ ناياناسم، من باكم نييه، ليت زويرنابم. بهلام خو شهويستى مهكه به چاكه، من چاكهت لهگهل ناكهم من خو شمدهويت.»

ماويهكى دريژ دهستى دهخسته سهر دهموچاوى و بيدهنگ دهبوو، ههنديچار سهرى دهلهقاند وهك شهوى تهنيا بهسهر وهلامى پرسيارهكان بداته وه، كه دهستى لابرده كه ميگ چاوى سهرى و گوتى «درهنگه، باسم، درهنگه دهبيت برؤم، ناگهمه وه مال، دوا قسم شهويه من دهمويت كو ليچ ته واوبكه م، گهر تو رازى نيت نايكه م، گهر بزانم دهستم دهگريت و ناهي ليت به دواى تو بكهوم، نايكه م، بهلام دلنيام دهتوانم پيكه وه ههمويان نه نجامبدهم. پيتخوشه؟ من دلنيابووم له وهى پيتخوشه، دلى من دلنيابووم، تو ههميشه له پشتم بوويت... ئيستا زور زور درهنگه، خودايه چون دهگهمه وه مالى؟ به چاوى تو ناتوانم زياتر بمينمه وه. ناتوانم. سبهى شهو هر ليره يه كتر دهبينن، گهر نه تتوانى بيت قهيناكا، من هر ليره دا چاوه پتدهكهم.»

وهك عادهتى ههميشه يى خوئى له ناكاو ههله دستاو بي خوداحافيزى دهروئى. له وساته دا كه ههله دستا، من له تاريكييه كه دا، بو يه كه مجار شتيكى سهيرم بينى، بويه كه مجار شهو فريشته بچكولانانهم له هه وادا بينى كه باسياندهكات، رهنگه وشه ي بينن زور راست نه بيت، راستتر وايه بلتم

هه‌ستم پیکرد، ده‌یان تارمایی بچوکم هه‌ست پیکرد که له ده‌وری ده‌فرین، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌لیبگرن و بیبه‌ن، وه‌ک رۆحیکێ ئاسمانی، گیانیکێ وینل له گه‌رده‌لولدا ب‌روات، ئاوه‌ها به‌ ته‌نیشتمدا تپه‌ری و نه‌بیینیم.

من وه‌ک یه‌کیک له‌ رۆژی نیوه‌رۆدا، له‌ به‌ر سووره‌ه‌تاوی بیاباندا ب‌روسکه‌ لیئیداییت سه‌راسیمه‌و چه‌په‌ساو سه‌یرمه‌کرد. مرۆف که‌مجار تووشی سه‌رسامی وه‌ها ده‌بیئت، وه‌ک ئه‌وه‌بوو هه‌موو شته‌کان ته‌نیا له‌ چرکه‌ ساتیکێ کورتدا روویاندا بیئت، وه‌ک له‌ نا‌کاو رو‌ناکیه‌کی به‌هیزت لیئیده‌ن و تا ماوه‌یه‌ک نه‌توانیت هیچ له‌ ده‌وری خۆت بیینیت. من به‌ په‌نچه‌ مۆمه‌که‌م خامۆشده‌کردو له‌ تاریکیه‌که‌دا داده‌نیستم، بیئه‌وه‌ی بتوانم هیچ بکه‌م، بیئه‌وه‌ی بتوانم بجولیمه‌وه، بیئه‌وه‌ی بتوانم بیربکه‌مه‌وه. نازانم چه‌ند سه‌عات له‌و تاریکیه‌دا دانیشتم، نازانم به‌ درێژی ئه‌و ماوه‌یه‌ بیرم له‌ چی ده‌کرده‌وه، نازانم ده‌گریام یان وه‌ک بالداریکێ غه‌مگین له‌ تاریکیه‌ک راده‌مام که‌ تا ده‌هات بیسنوور له‌ به‌رده‌مدا قوولترو قوولتر ده‌بووه‌وه.

* * *

رۆژانیک که‌ داها‌ت خا‌وو بیمانابوون، دالیا چه‌ند جارێک سه‌فه‌ریکردو ها‌ته‌وه، هه‌ر جارێک که‌ ده‌گه‌رایه‌وه به‌ کۆمه‌لێک دیاری چکۆلانه‌وه ده‌ها‌ته‌وه، که‌ به‌ تاییه‌ت بۆ منی ده‌هینا، به‌لام وه‌ک هه‌میشه‌ که‌م قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردم. هه‌رکاتیکیش بمویستایه‌ بیدوینتم به‌ به‌هانه‌یه‌ک لیم دوورده‌که‌وته‌وه، هه‌ندیجار له‌ به‌رچاوی که‌چه‌کان باوه‌شی پیاده‌کردم و ماچیده‌کردم و ده‌یگوت: کو‌پی پوری عه‌زیزم چۆنی؟ به‌لام له‌وه‌ بترازایه‌ نه‌یده‌هیشت زۆر نزیکي بمه‌وه. له‌ قوولایی دلیدا ده‌یزانی من خۆشمه‌ده‌ویت و ده‌یویست به‌دوورکه‌وته‌وه ئه‌و خۆشه‌ویستیهم بکوژیت. تا ئه‌ویش

زیاتر و زیاتر دووربکەوتایەتەو، من زیاتر زیاتر لە دونیایەکی پر درۆ نادروستدا نوقمەدەبووم، زیاتر پووی خراپم لە کاراكتەری خۆمدا بۆ دەردەكەوت، توانای ترسناک و بێمانام لە خۆمدا دەدۆزییەو. هەرچاریک لەسەفەر دەهاتەو، کۆمەلێک کتیبی ئینگلیزی زۆری پێیوو، وەک ئەوێبوو هەمووان بزانی دەچیت بۆ کوێ، بەلام لە راستیدا من نەمەزانی چی دەکات و دەچیت بۆ کوێ؟ لەگەڵ ئەوێشدا من بەوجۆرە دەپۆشتم کە دەبایە برۆم، من لەسەر دانیشتن و پێکەنین و درۆکانی خۆم بەردەوامبووم. ئیواران پێش هەموویان دادەبەزیمە سالۆنەکە، بە راست و چەپدا ستایش و نوکتەم دا بەشەکرد، بە جگەرەیه کەوێ ناوەر راستی سالۆنەکەم دەگرت، لەگەڵ مۆسیقارەکاندا باسی یارییەکانی هەلبژاردە ی نیشتمانی و یانە ی قوتابیان و هیزی ئاسمانی و یانە ی پۆلیسم دەکرد. بێئەوێ ناوی یاریزان و یانەکانیان بزانی وەک ئەوانی تر وێنە ی کۆمەلێک یاریکەرم پەیدا کردبوو و بە ژوورە کەمدا هەلمواسیبوو. لە راستیدا هیچ شتێک لەوێ ئاسانتر نییە کە مرۆف خۆی تیکە لاوی ئەو قسەو باسانە بکات، قسە ی زۆریان تیا بکات بێئەوێ هیچ بزانی، من بێئەوێ هیچ لە یاری شەق بزانی کەسانێک لە پرته قالی سپی وەک پەسپۆر تەماشایان دەکردم. لە کاتی یارییەکاندا لە ناوەر راستی هەموواندا لە بەردەم تەلەفزیۆنە کەدا دادەنیشتم و بەردەوام قسە مەکرد و دەمگوت: ها، دیفاعی چەپم زۆر بە دل نییە، من بێم لە بری راپێنەرە کە ژمارە هەشتە کە، مەبەستم شوبهە کە ی ئەوسەرە دەبێت مە شوینی دیفاعی راست، ئەو رەقەم سێیە دەبە مە ئەوسەر، بۆئەوێ لە ویادا بۆشایی دروست نەبیت، ئەویا زۆر گرنگە، چونکە توپەکانی زهورا زۆر بە ی بە لای چەپدا دەروات، یان من بێم سەر لە بەری پلانی یارییە کە دەگۆرم، دەیکەم بە پێنج - سێ - دوو، لەمجۆرە یارییە کە خال کۆکردنەوێ گرنگە، دەبیت دیفاع بکەیت.

یان دەمگوت: عەدنان ئەمرۆ زۆر باش نییە، لەم حالە تانەدا کە

يارىكەرىكى ئەساسىت تەواو نىببە، دەبىت زۆر بلاوبىتەو ۋە توپى درىژ يارىبىكەيت، زۆر تۆپ لە قاچى خۇتدا بەھىتتەو ۋە، ئەۋەندە تۆپەكە بەھىتتە و ببەيت تا يارىكەرىكانى ئەۋلا شىتدەبن، لەم حالەتەدا شووت بۆ گۆل لىمەدە، ھەر تۆپەكە بەھىتەو بببە، بەھىتە و بببە، ببببەو بببە، سەيردەكەيت پاش تۆزىك دىفاعەكەيان گىژ بوۋە. ۋەلقورعان لعظىم لە يارىدا ئەۋە موھىمە ئەۋلا گىژبەكەيت. من بم لە جىياتى مودەرىبەكە گىژياندەكەم.

لەو ماۋەيەدا بېرىكى زۆر لەم قسانە فېزبوۋبووم كە مانايان نەبوو، بەلام ۋەك قسەى زۆر گرنگىش دەردەكەوتن. لە يارىبە نىۋ دەۋلەتتەكاندا دەمكرد بە ھەرا، كە ھەلبىزاردەى نىشتىمانى دەيدۇراند لە ھەمويان زياتر دەگريام، لە كاتى پەنالتى لىداندا دەكەۋتمە نىۋۆك خواردن، كە فاوليان لە يارىكەرىكانى ئىمە دەكرد، جنىۋم دەدا، كە دەشماندۇراند ھەموو ۋەخت خەتاكەم دەخستە مىلى ھەكەمەكە.

مۇسقىقارەكانى پرتەقالى سببى، ھەمىشە ھەزىيان لەۋەبوو پىيان بلتتە گوناھى ھەكەمەكە بوۋە كە دۇراندوۋتانه، منىش ئەۋ درۆبەم بۆ دەكردن كە ھەزىيان لىببىو. لە دواى تەۋاۋبوۋنى كەمەكان تا دوو رۆژ ھەموو گوئىيان لە تەفسىرەكانى من دەگرت، دەمگوت: لەسەرەتاي يارىبەكەدا پەنالتىبەكى بۆ ئەۋان ھسابكرد، پەنالتى نەبوو، كوپرىش دەبىبىنى لەۋ دىۋ خەتى جەزاۋە بوو، ۋەلھوسەين لەۋ دىۋ خەتى جەزاۋە بوو، گۆلى بەكەمىيان تەسەلۇل بوو، ئەخىل كەرىم، تۆپ دەرنەچوۋ، ھجومەكەيان دە مەتر لەۋ دىۋەۋەيە، بەعنى چى ئاۋتسايد نىببە، بەعنى ھەر ئەۋ ھەكەمە قانۇن دەزانىت؟ ئاخىر ئىمەش شىتتىكى لىدەزانىن، ۋە شەرەف ئەلئەنبىاء من رەئىسى ئىتىھادى كورە بم، سببەئىن موقاتەعەى ھەموو دەۋرەكە دەكەم، يارىكەرىكان سەھبەكەمەۋە ۋە خەلاس، با ئىتىھاد ئاسىاۋى سەرى خۆى لە دىۋار بدات، بىن مونتهخبى ئىمە ۋە ھەقل رەسولل كەرىم دەۋرەكە

دهيٽه مهزله.

بهلام دروگانم هر له م ئاسته دا نه بوون، به لگو په لي ده کوتا بۆ هه ندي بوارى تريش، هه نديک شه و له به ينى بهرنامه کاندا داده نيشتين و سه يري زنجيره ميسرييه کانمان ده کرد، من هه مان شيوه ده مکرده هه را، ده مگوت گه من ده رهينه ره که بامايه، فلانه ئه کتهرم ده کرده ده ري، فلانه ده ور بۆ ئه م باش نييه و بۆ ئه وي تر باشه. مه کياجى ئه م ئه کتهره توختره ده بيت که ميک کالبکريته وه، جوله ي کاميزا که لي ره دا ده بيت له راسته وه بۆ چه پ بيت، نه وه ک له چه په وه بۆ راست. لي ره دا باشتره ئه کتهره که له مسهروه بيته ناو کادروه، پوناكى لي ره تو زيک که متربووايه ديمه نه که جواتر ده بوو.

هينده م قسه ده کرد، هه نديک له کچه کان له ناوه راستى زنجيره کاندا به پيلاو لينا نده دام تا بيده نگ بم، به لام هه نديكى ديکه يان هينده ي چه زيان له قسه کانى من ده کرد چه زيان له زنجيره که نه بوو. من بهرده وام کۆمه ليک سيناريۆم داده پرشت، که هه نديجار له و سيناريۆ بيتمانايه ي سيناريسته که باشتر بوون، من بۆ خوّم له برى زنجيره که، له پاله وان و پوداوه کان زنجيره يه کى ترم دروستده کرد، که هه نديک له کچه کان به هه مان شه وق و ئاره زووه گو ييسته ي ده بوون، بۆ نمونه گه ر له زنجيره که پاله وانه که بچوبايه بۆ شار يکى دوور، من پاله وانه که م ده نارد بۆ دوورگه يه کى چۆل و ناديارو نه دۆزراوه له ده رى اى سه ي ناوه راست. گه ر پاله وانه که هه ندي چه ته و پياوخراپى تووش ببوايه، پاله وانه که ي من له دوورگه چۆله که دا هه نديک خيلى سه ره تايى نه دۆزراوه ي تووش ده بوو، گه ر کچيک له ناو چه ته کاندا پاله وانى زنجيره که ي خو شبو يسته بايه، پاله وانه که ي مينش عاشقى خو ريبه ک ده بوو که به رۆژ ده چووه وه ناو ئاوو به شه و ده ها ته ده ري... ئيدى شان به شانى پوداوه کانى زنجيره که من چيرۆکيکى دريژم دروستده کرد، که سه رتا پاي کوشتن و شه رو خو شه ويسته بوو،

به‌لام پر له قسه‌ی پرپوچ و گورانکاری ناوه‌خت و نابه‌جی، له راستیدا گورانکارییه‌کان به جۆریک کوتوپرو سه‌یربوون، من خۆم پینکه‌نینم پینده‌هات، به‌لام له‌بری ئه‌وه‌ی وا له‌کچه‌کان بکات برشینه‌وه هه‌ندیکیان زیاتر به‌خه‌یال و فه‌نتازیاکانی من سه‌رسامده‌بوون.

دالیا سیراچه‌دین هه‌میشه له‌دوره‌وه ته‌ماشایده‌کردم و تیکه‌ل به‌دانیشتنه‌کانم نه‌ده‌بوو، له‌گه‌ل ئه‌وانی تردا وه‌ک خۆی قسه‌یده‌کرد، وه‌ک خۆی هه‌لده‌ستاو داده‌نیشتم، هه‌موو رۆژیک ئه‌ملاولای کچه‌کانی ماچده‌کرد، دلی موسیقاره‌کانی ده‌دایه‌وه، که قسه‌یده‌کرد هه‌موو گیانی ده‌جولا، که پینده‌که‌نی شته‌کانی ده‌وروبه‌ری ده‌ره‌وشانه‌وه. به‌خه‌زایی ده‌هات و ده‌چوو، به‌ر له‌ده‌ست پیکردنی به‌رنامه‌کان به‌و کراسه‌پوله‌که‌گران و قه‌شه‌نگانه‌وه، به‌و پینلاوه‌زۆر به‌رزانه‌وه که به‌زه‌حمت ده‌یتوانی پینوه‌ی بپروت، به‌هه‌رپه‌هاری کۆمه‌لیک خه‌شلی به‌ده‌وییه‌وه ده‌بایه‌هه‌موو شتیکی کۆنترۆلبکات، ئه‌و مکیاچه‌شیتانه‌یه‌ی نه‌بیت که به‌جۆریکی ترسناک له‌ده‌موچاوی ده‌سوو هه‌موو شتیکی تری جوان بوو. که منی ده‌بینی به‌هه‌منی قزی لاده‌دا و ده‌یویست سه‌یرمنه‌کات... ناخۆشترین شت له‌که‌چاندا ئه‌وه‌یه که ته‌ماشات ناکه‌ن له‌به‌رئه‌وه‌نیه‌که ته‌ماشات ناکه‌ن، به‌لکو بۆئه‌وه‌ی تیتبگه‌ینن که ته‌ماشات ناکه‌ن. بۆئه‌وه‌ی پیت بلین: به‌لی جه‌ناب، من ته‌ماشات ناکه‌م و تۆش چیت له‌ده‌ست دیت بیکه. ته‌ماشات ناکه‌ن بۆئه‌وه‌ی وات لیتکه‌ن زیاتر ته‌ماشایانیکه‌یت. بۆئه‌وه‌ی دوا‌یی که شتیکی له‌نیوانتاندا دروستبوو، که تۆ قسه‌یه‌کت له‌ده‌م ترازای بلین «ها من ئه‌وکات تۆم هه‌ر نه‌ده‌بینی، تۆ کی بوویت، من ئه‌سله‌ن سه‌یری تۆم نه‌ده‌کرد، تۆ رینگات به‌من گرت». من ئه‌وکات هه‌موو ئه‌و فیلانه‌ی دالیا سیراچه‌دینم به‌سه‌ردا تیده‌په‌ری، ئه‌گه‌رچی له‌ناوه‌راستی که‌چان و موسیقاره‌کاندا وه‌ک شه‌یتانیکه‌ی حه‌وت شاخ ده‌رکه‌وتبووم، به‌لام له‌به‌رده‌م هه‌موو ته‌کنیکیکه‌ی سه‌ره‌تایی دالیادا په‌کمه‌ده‌کوت. ئه‌و ده‌یتوانی به‌مندالانه‌ترین یاری که به‌سه‌ر مندالیکه‌ی

دوازده سالدا تیناپەریت، تانهوسەری دونیا من بەدوای خۆیدا ڕاکیشیت. که دەمینی تەماشام ناکات، من ئیتر بەردەوام تەماشامدەکرد، که دەمینی ئەو بە هیچ جۆریک بیر لە من ناکاتەو، من بەردەوام بیرم لەو دەکردەو، لەبەرئەو هەموو شتیکم لە دالیا سیراجەدیندا لەبەرکردبوو، جولانەوێکانی، هەستانی، ڕۆیشتنی، گۆرانی نیو نیگای، شوینی تالەکانی پرچی، جۆری مکیاجەکی، ڕەنگەکانی پششچاوی، ژمارەیی ئەو قەلەمانەیی که لێوی پێ سوردەکات، جۆری ماسکاراکەیی. هەندێجار هیندە سووک دەجولایەو پێدەچوو بفریت، هەندێجاریش هەستمدەکرد ناتوانیت بروت، مەسەلەکه تەنیا پێلاوێکانی نەبوو، بەلکو شتیکیش بوو لە ڕویدا که هەندێجار هیند لەشی قورس دەکرد نەتوانی بجولیتەو، هەندێجاریش بەجۆریک باری سووکدەکرد بتوانیت بفریت.

من دوای ئەو شەو گەلەک شەوی تر دالیا سیراجەدینم لە هۆلی سەماکەدا بینیو، هەمیشە بە مۆمیکەو لە سوچیکدا دادەنیشتم و تەماشامدەکرد، لە کاتیکی دیاریکراودا دادەبەزی، لە سەر هەمان کورسی دادەنیشتم، باوێشیدەکرد بە سێبەری پیاویکی خەیاڵیدا، پێکەو دادەنیشتم و تا بەرەیان قسەیان دەکرد. لەو شەو سەیرانەو چیرۆکی ژیانی دالیا سیراجەدینم زانی، ڕستەڕستە حیکایەتەکم نایەو بەیەکەو. هەموو شەویکیش لە بەر ڕوناکی مۆمەکەمدا فریشتە بچوکهکانیم دەبینی لەگەڵیدا دین و دەڕۆن، دەستی دەگرن و پارێزگاریدەکن.

بەلێ، ژیانی دالیا سیراجەدین و هەبوو، بە ڕۆژ لە ژوورەکی خۆیدا تا درەنگ دەمایەو و بە شەویش دوای بەرنامەکان ژوانیکی خەیاڵی هەبوو، لەگەڵ کوپیکی خەیاڵیدا، لەشوین و کاتیکی خەیاڵیدا.

ئەو ڕۆژانەیی دالیا سیراجەدین لە شاری زەردی سۆزانییەکان نەبوو، وەپزی و بیتاقەتی منیان فێری گەڕانی ناو کوچەکان کرد. من لەو کاتەو

دەمزانى ئەو خۇشەويستىيە خەنجەرىكە لە دلمدا، بەلام دەشمزانى بىئەو خەنجەرە ناتوانم بە زەويدا برۆم، دەمزانى ھەرچىيەك بىكەم ئەو كچە منى وەك خۇشەويستىك قىبول نىيە. ئىستاش دەلىم گەر مرۆف يەكەمىن خۇشەويستى گەرەى خۇى دۆراند، ئىدى تا مردن بوونەوهرىكى دۆراوہ. خۇشەويستى وەك شەترەنج نىيە، مرۆف كە دەستىكى دۆراند خۇى كۆيكاتەوہ بۇ دەستىكى تر، مەشق بىكات، فىزىبىت، لە عەشقدا يەك دەست ھەيە، يەك يارى ھەيەو تەواو، كە دۆرانت بزانه بۇ ھەتاھەتايە دۆراندووتە، ھىچ كەس نىيە لەم سەر ئەستىزەيە دوچار بە ھەمان شىتى، ھەمان سۆز، ھەمان پلەى سووتان و ديوانەگىيەوہ عاشق بىت. وەك چۆن لە ژيانى ھەموو سەركردەيەك يان سەرھەنگىكى سوپادا شەپىكى زۆر گەرە ھەيە، شەرىكە بوون و نەبوون و ماناي ژيانى لەو شەپەدا كۆدەبىتەوہ، لە ژيانى ھەموو مرۆفكىكىدا عەشقىكى وەھا ھەيە، عەشقىكە دەچىتە دەرەوہى قانونەكانى عەقل، دەچىتە ئەودىو سنورى شياو و نەشياوہوہ. ئەمجۆرە عەشقىكە پەيوەندىيەكى بەو تاكتىك و گەمانەوہ نىيە كە بە درىژايى مېژوو ژنان و پياوان گەشەيان پىداوہو لەسەر پلان و نەخشەكانى يارىدەكەن، ژنان و پياوان ھەموو پۆژىك، لە ھەموو يەكدى بىننىكىدا، لە ھەموو نىكبوونەوہيەك و دووركەوتتەوہيەكدا ئەو گەمانە دەكەن، ھەر يەكەيان كۆمەلىك تەكنىكى خۆنزيكخستتەوہو دووركەوتتەوہى ھەيە، ھەر يەكەيان جۆرە پلانكى پاكىشان و دووركەوتتەوہى ھەيە، ھەريەكەيان ژمارەيەك فىلى كۆنترۆلكردن و دەستەمۆكردنى بەرامبەرەكەى لەلايە، ئەم تەكنىك و گەمانە لە ھەموو پەيوەندىيەكى ژن و پياوفا پەنگدەدەنەوہ، ھەتا كاتىك ژن و پياويك بۇ كوررتىن ساتىش لە كوچەيەكى خالىدا بەلاى يەكتردا تىپپەرن و كەسىشىان تەماشاي ئەوى دىكەيان نەكەن، ھەتا ئەو كاتانەش ئاسەوارى ئەو گەمانە لە لەش و جولەو شىوہى رۆيشتىاندا دەرەكەوئىت. بەلام عەشق شتىكى ترە، عەشق ئەو جىگايەيە كە ھەموو ئەم ياسايانە

په‌کیانده‌که‌ویت، هه‌موو ئەم گه‌مو ته‌کنیک و پلانانه ئیدی ئیشناکه‌ن. جیاوازی نیتوان عه‌شقی راسته‌قینه‌و گه‌مه‌کانی تر وه‌ک جیاوازی نیتوان کوشتنی مروفتیک وایه به‌ راستی له‌گه‌ل کوشتنیدا له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ، وه‌ک جیاوازی خویتییک وایه که‌ خه‌نجه‌ریکی راسته‌قینه‌ له‌ دلت ده‌ریده‌هینیت له‌گه‌ل شوشه‌یه‌ک مه‌ره‌که‌بی سووردا که‌ ده‌ره‌ینه‌ریک ده‌یریژیت به‌سه‌ر سینه‌دا، مروفت ته‌نیا له‌ ساتی عه‌شقا ناتوانیت ئەکته‌ر بیت، ئەو ساته‌ی لێده‌رچیت له‌ کۆی ساته‌کانی تری زینده‌گیدا مروفت ئەکته‌ره و که‌سیش هه‌ستی پیناکات.

من له‌ پرته‌قالی سه‌پی ئەکته‌ریکی گه‌وره‌بووم، ته‌نیا شتی راسته‌قینه له‌ ژیانمدا ئەو عه‌شقه نه‌یتیه‌ بوو که‌ بۆ دالیا له‌ دلمدا بوو، شتیکی سه‌یره‌ گه‌ر بلیم عه‌شقم بۆ ئەو بیهوده‌و سه‌رابی بوو، چونکه‌ بیهوده‌یی، نه‌گونجان له‌گه‌ل ژیاندا، تیکه‌لنه‌بوون به‌ ئیقاعی شته‌کانی تر به‌شیکه‌ له‌ خۆشه‌ویستی. شتیکی سه‌یریش ده‌بیت گه‌ر بلیم خۆشه‌ویستییه‌که‌م بۆ دالیا شتیکی ترسناک بوو، مه‌ترسییه‌کی بیۆینه‌ی له‌سه‌ر ژیا‌نی منیش و ئەویش هه‌بوو، من شیتانه‌ خۆشمده‌ویست، بۆئه‌وه‌ی زمانیکیش بده‌م به‌و خۆشه‌ویستییه‌م ده‌متوانی شتی زۆر خراپ بکه‌م. تا ئەندازه‌ی ئەوه‌ی بتوانم بیکوژم، یاخود بتوانم خۆم بکوژم یان شتی خراپتریش. به‌لام ئەوه‌ی وا له‌ مروفت ده‌کات ده‌ستبگیریته‌وه‌، چاوه‌پروانکردنی موعجیزه‌یه‌، من دوا‌ی ئەم چه‌ند ساله‌ ده‌توانم بلیم، من چاوه‌پروانکردنی موعجیزه‌ له‌و شاره‌دا رایگرتم. من به‌ موعجیزه‌ له‌سه‌ر زه‌مین مابووم، هه‌ر که‌سیک بۆ کوشتن برده‌بیتیا‌نه‌ ئەو بیابانانه‌ی باشوور و به‌ زیندوویی هاتیته‌ ده‌روه‌ به‌ موعجیزه‌ ماوه‌، له‌ به‌رئه‌وه‌ له‌ بیرتان نه‌چیت من مندالی موعجیزه‌ بووم، من کو‌ری موعجیزه‌ بووم، یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک موعجیزه‌ی سه‌یر سه‌یر له‌ ژیانمدا پرویانده‌دا. ئەو کاتیش که‌ له‌ کوچه‌کانی شاری زه‌ردی سو‌زانییه‌کاندا ده‌سو‌رامه‌وه‌ چاوه‌پروانی موعجیزه‌م ده‌کرد.

شارىك بوو تا پتر بە كوچەكانىدا بگە رابايتايە ترسناكترو سەيرتر دەردەكەوت، لە گۇرانيكى بەردەوامدا بوو، لە دەريايەك دەچوو كە ھەلچوون و داچوونى ھەبىت، ھەندىچار كە پىياسەمدەكرد تا ناكوتا كوچەى بارىك و درىژ و پىچاوپىچ بوو، پىموابوو ھەرگىز ناگەمە ئەوسەر، ھەك دەريايەك و ابوو كە تىندا شەپۇل شەپۇلى تر دروستدەكات، ھەر كوچەيەك كوچەيەكى ترى ھەك خۇى دروستدەكرد، كە بەردەوام كۆمەلىك پىيوارى تۇزوى بە ناوياندا دەگەرەن. ھەتا دىمەن و نىگاو پوخسارى پىيوارەكانىش دووبارە دەبوونەو. ھەستمدەكرد ھەندىك لەو پىيوارانە ئەزەللىين، ھەستمدەكرد كۆمەلىك ميوان ھەن لەم شارەدا تارمايىن، بەردەوام بە ھەموو كوچەكاندا دەگەرەن، ھەندىك مەخلوقاتم دەبىنى بە جانتاكانى دەستيانەو لەو تۇزە زەردەدا بەدواى ناوئىشانىكدا وئىلبوون كە نەياندەدۆزىيەو، ھەندىكيان تارمايى سىپپۇش بوون كە ھەمىشەو ھەمىشە بىئامانج دەسورپانەو. ھەندىك پىاوى شەرمبوون كە ھىزى دەستيان نەبوو لە ھىچ دەرگايەك بەدەن. ھەندىكيان بۇ مەبەستى نادىيار، نىازى بەد، خواستى خراپ لەوئى بوون، ھەندىكيان عاشق بوون بەدواى تۆلەيەكى گەورەدا دەگەرەن، ھەندىكيان لەوانەبوون كە بۇ سۇراغى يەككىك دىن و ئىدى بۇ ھەتا ھەتايە وندەبن، ھەندىكيشيان سووك و سادە مەخلوقاتىكى بىشويىن و جىگا بوون، پۇحى وئىل بوون و لەو كوچانە زياتر شوئىنىكى دىكەيان نەبوو پووى تىبكەن. بەلام ئەو شارە ھەندىچار لە ناكاوئىش بچوكدەبوو، ھەك ئەوئى زەوييەكە ھەناسەو ھەرگىت و لەگەل ھەوادا شەقام و كوچەكانىش ھەلمۇزىت، يان ھەك بەحرىك داچىت و لەگەل كىشانەوئى شەپۇلەكانىدا كوچەو مال و شەقامەكانىش بچنە بنەو. مەن ھەندىچار كە دەھاتمەدەرى بۇ پىياسە، دەمبىنى ئەو شارە بەجۆرىك بچوك و تەسكبۆتەو، ھەك ئەوئى ھىزىكى نەئىنى مالەكان و كوچەكانى ترازاندبىتە ناو يەك، مەن دەوہستام و بە خۇم دەگووت ھەموو ئەو قىسانەى كە موساى بابەك لەسەر ئەم يۇتۇپىاي

ناو لمه كردى راستببون، هه نديچار شته كان له ناکاو ده گوران، وهك
 ئه وه بوو، ئيمه و پرته قالى سېي به تانيا له ده رايهك لمدا ونبوو بين. وهك
 ئه وه بوو كه وتبتيينه بورجتيكى نادياره وه، شتيك ئيمه ي جيا كردبتيه وه له
 هه موو ئه و شاره ي دابرييتين. چه نده ها پوژ چاوه پيمانه كرد و كه س
 نده هات بۆ پرته قالى سېي، من ده هاتمه ده ره وه ده مو يست به و شاره دا
 پياسه بكم، به لام جگه له بيا بانتيكى بيسنووي لم هيچي ديكم نه ده بيني.
 ئه و پوژانه موسيقاره كان و كيژه كانيش ده گه رانه وه ژوره كانى خويان،
 هه ركه سه و له خه لوه تي خويدا ده رگاي له سه ر خوي داده خست و نه ده هاته
 ده ري، هه نديك له موسيقاره كان ئه و پوژانه يان ناوده نا «جه ژنى لم»، به لام
 بۆ من جگه له وه رزي زه ردو ترسناكي مردن زياتر هيچي دي نه بوو.
 له و پوژانه دا من به تانيا له بالكونه كه دا يان له سالونه كه دا داده نيشتم و
 بيمرده كرده وه. له پرته قالى سېي هيچ هاوړنيه كي راسته قينه م نه بوو، به
 گشتي وهك كورديكي غه ري به سه يرده كرام كه پيشه يه كم له و زه وييه دا نيه.
 باوه رناكم هه موو ئه وانه شي كه له پرته قالى سېي كار يانده كرد باوه ريان
 به چيرو كه كه ي داليا سيرا جه دين كردبتي، ده رباره ي كورپي پوريتي من
 بۆ داليا، به لام هه موو ئه وانه ي كه له و تياتر خوانه تو زاوييه كار يانده كرد
 به گشتي نه يني خويان هه بوو، نه ينيه ك نه يانده ويست كه سي تر بيزانيت،
 له به رئه وه جوړه په يمانتيكي بيته نگ و شار دراوه له نيوان هه مو واندا هه بوو
 كه نه يني يه ك بياريزن. ئه و پوژه سه يرو سارد و خنكيته رانه تانيا يه ك
 ئافره ت ده هات بۆ پرته قالى سېي، ژنيكي عه ره بي زل بوو، ئه سه م ريكي
 توخ بوو به دوو گواره ي ئاسنيني كه وره وه، به لووته وانويه كي ره شه وه،
 به پريزيك خالي سه وزه وه كه پيته چوو به دريژايي هه موو لاي چه پي له
 ناوچاوانيه وه تا قووله پي دريژبوويته وه، به جووتني مه مكه وه كه له دوو
 جه ومنده ي پر هه وا ده چوون، پنيانده گووت «شاژني توژ»، ئيشي ئه وه بوو
 ئه و ته پوتوزه بسريت كه به جوړيكي سه ير هه موو جيگايه كي داده پوژشي،

ئافره‌تیک بوو تهنیا له‌سەر سرپینی تۆز ده‌ژیا، زنجیره‌یه‌ک مال و کوچه و شاری هه‌بوو به‌سه‌ریاندا بگه‌رپیت و له تۆز پاکیانبکاته‌وه، هه‌موو ژیانی له شه‌رپیکی کوشنده‌دا له‌گه‌ل ته‌پوتۆزدا برده‌بووه‌سه‌ر. هینده‌ی ئه‌و با بیابانییه خنکینه‌رانه به خۆیان و گێژهنه سامناکه‌کانی لمه‌وه هه‌لیده‌کرد، ئه‌و سه‌فه‌ری ئه‌فسون‌اوی خۆی له ره‌شه‌باکاندا ده‌ست پیده‌کرد، تهنیا که‌سیک بوو له‌و گه‌رده‌لووله سامناکه‌نه‌ی لمدا به ئاسانی ده‌ژیا، ده‌یتوانی بپروات و رپیکا ونه‌کات، شاره‌و شار بگه‌رپیت و نه‌خنکیت.

پۆژیک له‌و پۆژه ترسناکه‌نه‌ی ته‌پوتۆز، له ژووره‌که‌ی خۆم دابه‌زیم، کراسیکی بیجیم له به‌ردابوو، ده‌سته‌سرپیکی سووری خه‌تدارم کردبووه، ملم و جگه‌ریه‌کم داگیرساندبوو، به‌ده‌م فیکه لیدانه‌وه هاتمه‌ سالتۆنه‌که‌وه، له‌ده‌روه‌ه گه‌رده‌لوولیکی ترسناک لووره‌ی ده‌هات، ده‌رگا‌و په‌نچه‌ره‌کانی پرته‌قالی سه‌پی هه‌موویان داخرا‌بوون، به‌لام له ژووره‌وه‌ش گویم له‌ده‌نگی ئه‌و ده‌نکه زیخانه‌بوو که ده‌یاندا به‌په‌نچه‌ره‌کاندا، من فیکه‌م لیده‌داو سه‌مامده‌کرد و له‌به‌ر خۆمه‌وه گۆرانییه‌کی عه‌ره‌بییم ده‌گووته‌وه که له‌کو‌تاییه‌که‌یدا ده‌بو‌ایه به‌ده‌نگیکی کچانه‌ بلنیت «سوکه‌ر یا سوکه‌ر».

گۆرانییه‌کی زۆر بیمانابوو، به‌لام به‌وه‌دا کچه‌کان زۆر له‌سه‌ر سه‌خنه‌که ده‌یانگوت منیش له‌به‌رم کردبوو. که‌شاژنی ته‌پوتۆز ده‌رکه‌وت من له‌مه‌تبه‌خه‌که‌دا پارچه‌یه‌ک گوشتی قوتوی کۆرن بیفم له‌گه‌ل هیلکه‌دا سوورده‌کرده‌وه‌و گۆرانیم ده‌گوت، وه‌ک هه‌میشه به‌ده‌م گۆرانی گوتنه‌وه به‌سه‌ر سل‌اویکم لیکرد و هه‌چم نه‌گوت. ئه‌و ژنیککی بیده‌نگ و پر نه‌ینی دیاربوو، به‌لام تو‌ره‌یی و رقیکی بیده‌نگ به‌رابه‌ر به‌هه‌موو گه‌ردون له‌چاویدا بوو. ژنیککی جوان نه‌بوو، به‌لام ناشیرینییه‌کی ته‌لیسماویی هه‌بوو، هه‌ر جاریک ده‌مبینی گه‌رده‌لوول و لم و بیابانی ناکو‌تام به‌یادا ده‌هاته‌وه، ناشیرینییه‌که‌ی له‌و دزیویانه نه‌بوو که شه‌یتان دروستیده‌کات، به‌لکو‌ جو‌ره ناشیرینییه‌ک بوو خودا به‌وردی کاری تیا کردبوو، ده‌موچاویک بوو له‌

ده‌موچاوی جوانی کچانی پرته‌قالی سپی زیاتر به‌رهو خه‌یال و بیرکردنه‌وهی راده‌کیش‌سایت. ئەو رۆژه شپ‌رزه‌ترو سه‌یرتر هاته به‌رچاوم، به‌ر له‌وهی ده‌ستبکاته پاک‌کردنه‌وه، سه‌رکه‌وته سه‌رئ بۆ لای دالیا. پاش تۆزیک به‌ شپ‌رزه‌یی هه‌ردووکیان هاتنه‌ده‌رئ و له‌ پرته‌قالی سپی چوونه‌ده‌ره‌ئ. من به‌ ده‌سته‌سه‌رکه‌ی مالمه‌وه زوو زوو ملم له‌ مه‌ته‌به‌خه‌که‌وه درێژ‌ده‌کردو به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌مگوت «سوکه‌ر یا سوکه‌ر وه‌ حیاتک یا سوکه‌ر، یا به‌طه‌ یا سوکه‌ر». به‌ده‌نگیک گۆرانیم ده‌گوت هه‌موو مال‌که‌ ده‌له‌ریبه‌وه، زۆری پینه‌چوو دالیا سیراچه‌دین هاته‌وه ژوورئ و به‌رهو لای من له‌ مه‌ته‌به‌خه‌که‌دا هات، که دالیا سیراچه‌دین هاته ژوورئ خه‌ریکبوو خواردنه‌که‌م پیده‌گه‌یی، دالیا گووتی: بیزه‌حه‌مه‌ت ده‌توانیت تۆزیک راوه‌ستیت و ئەم گۆرانییه‌ بیته‌عنايه‌ نه‌لئیت.

من گووتم: بۆچی بیوه‌ستینم گۆرانییه‌کی خۆشه‌، ده‌نگی من زۆر له‌گه‌لیدا ده‌گونجیت، وانیه‌؟ دالیا به‌ ده‌نگیکه‌وه که تکای تیاوو، گووتی: تکات تیا‌ده‌که‌م جه‌لاده‌ت شتیکی زۆر گرنگه‌... شتیکی زۆر زۆر گرنگه‌، ده‌مه‌وئیت گویم لیتیگریت، مه‌سه‌له‌ی ژیان و مردنه‌، پیوستیم به‌ یارمه‌تی تۆ هه‌یه‌.

من گووتم: خانم گه‌ر ده‌ته‌وئیت، تا مردن قسه‌ناکه‌م، تا مردن گۆرانی نالیم، گه‌ر چه‌زده‌که‌یت سه‌د سال له‌ پیناوی تۆدا به‌ پیوه‌ له‌سه‌ر قاچیک ده‌وه‌ستم، با لم و په‌شه‌با لیم‌بدن، من بۆ جوانیه‌کی وه‌ک تۆ ئاماده‌م هه‌زار سال به‌ که‌رو لالی له‌سه‌ر زه‌وی بسورپیمه‌وه، ئاماده‌م هه‌زارسال ده‌ستیخه‌مه‌ سه‌ر ساجیکی گه‌رم و نه‌لیم وه‌ی. ئاماده‌م شه‌ش هه‌فته‌ ئاو نه‌خۆمه‌وه‌و نه‌لیم تینومه‌، شایه‌تومان له‌سه‌ر ناوت به‌ینم و خۆم فرییده‌مه‌ ناو ته‌نوره‌وه‌و نه‌سووتیم، له‌ناو لمدا خۆم بنیژم و ته‌نیا لووتم به‌ده‌ره‌وه‌ بیته‌، به‌شی ئه‌وه‌ی هه‌وا هه‌لمژم، بچه‌ ژیر داری که‌ژاوه‌یه‌ک که تۆ به‌ بوکینی بۆ غه‌ریم و په‌قیبانم ده‌بات، هه‌ر به‌و مه‌رجه‌ی تۆ رازییت.

دالیا وهک هه موو کچهکانی تر، حهزی له دروکانی من دهکرد، به زه دهخه نهیهکی غه مگینه وه گووتی: جه لادهتی کوتر، کاتی ئه م قسانه نییه، که میکی تر وه ره خواره وه بق ژیر زه مینه که، کارم پیته.

* * *

هه سیکیان چاوه پروانیا نده کردم. له ده ره وه گه رده لولویکی تر سنایکی لم بوو، هه ستمده کرد هه وا پره له دهنگی گیانه وه ری زامدارو نه بینراو، من هه میسه پوژانی ره شه با گویم له دهنگی ئه و گیانه وه رانه ده بوو له بادا، دلنیا بووم پوژانی ره شه با هه موو پوخله به ره زامداره کان دینه ده ری و هاوارده کهن. ره شه با پوژیکتی باشه بق هه ر پوچیکتی بریندار بیه ویت هاواربکات. که گه یستمه ژیر زه مینه که «دالیا سیراچه دین» و «شاژنی ته پوتوز» و پیاویکی غه مگین چاوه پروانیا نده کردم. نه قییبیک بوو له ته واری جله سه ربازییه کانیدا. به هیمنی له سه ر لیواری قه ره و یله که ی من دانیشتبوو «مه به ستم ئه و قه ره و یله یه یه که من یه که مجار به برینداری له سه ری که وتبووم»، من له و ئیواره یه وه که موسای بابک له ته ک خویدا برمی ئیدی ئه و ژیر زه مینه م نه بینیبوو. جوړیک له ترس له دالیادا بوو که به پو خساری ناناشنا بوو، هه وای ژیر زه مینه که وه سه وه سه و دوودلی لیده باری. من وهک موسیقاریک پوژیک له پوژان بروام به که سیک نه بووه له سوپادا کاربکات، هه موو ئه وانیه له سوپادا کارده کهن درنده یه کی نه خووش له ناویاندا یه، لای من گرنگ نییه تو له چ سوپایه کدا کارده که یته، له سوپای ولات و ده فیه ری مندایت یاخود له گه ل دوژمندایت، هه موو ئه فسه رو ده ره جه داره کانی دنیا لای من درنده ن، حه زیان بق کوشتن له هه رشتی گه وره تره، حه زیان له ده سه لات و لیخو پینی ئه وانی دی

لهه موو چه زيكی دی فراوانتره، ههتا و يقاريان له و يقاری گورگيک ده چيت بهرله وهی ده مبخاته خوينی نيچيره که يه وه. داليا ده يزانی وهک کوردتيک من بروام به هيچ که سيک نيهه جلی سه ربازی له بهر داييت، ده بيینی چون خوميان ليده پاريزم، چون له پرته قالی سپی بيدهنگ سلاويکيان ليده که م و مل شوږده که م و به لاياندا دزه ده که م. دزيوترين کاراکتريک له سه ر ئه م ئه ستيره يه کاراکتري ئه وان يه که جلی سوپايان له بهر دايه، لای من هه موو له شکره کانی دونيا له شکرى شه يتانن، خودا پوژيک له پوژان سوپای نه بووه، ئه گهر خودايه ک هه بيت ئه وا هرگيز پيويستی به سوپا نيهه. خودا شاعيرانی هه بووه، خوفيداکارانی هه بووه، پيغه مبه رانی تاک و تنهای هه بووه که چوونه ته ناو ناگرو سه ر خاچ، به لام پوژيک له پوژان پيويستی به سوپا و جهنگاور نه بووه، پيويستی به ئه فسره و ده ره جه دار نه بووه.

ئو پوژه يه که مين پوژم بوو نه قيب «ساميری بابلی» بييم. يه که مين جاريشم بوو ئه فسره يک به غه مگيني بييم، له و ماويه دا که له ک سه ربازو ئه فسره ي ماندوو شکستم بيینی بوو، به لام ريکه وتی ئه فسره يکی وه ها غه مگينم نه کردبوو. ئو ئه فسره بيړه حمانه ي که له ده سالی رابوردو دا سوپا په روه رده يکردبوون، چه شنه جانه وه ريک بوون له ساتی شکست و دوراندنيشدا غه مت له چاوياندا نه ده بيینی. دوو شت له روخسارياندا بوو، سه رکه وتن يان زه لیلی، شانازیی يا خود مله وړی، به لام به خته وه ری راسته قينه يا خود غه م له چاوياندا نه بوو. هه تا کاتيک که ده هاتنه پرته قالی سپی و له سه ر کورسيه کان داده نيشتن هه مانشيوه به و يقاريکی سه ربازی په قه وه پاليانده دايه وه، که ده يانخواردوه چه رچترو دزيوتر و دريژتريش ده بوون، که زور زوريان ده خواردوه وهک ئه وه بوو له سه ر ناگريکی هيمن پيشيان خواردبيت لچيان به جوړيکی سه ير شوږده بووه وه، چه ناگه و بهر گه روويان به جوړيکی نااسايی ئه ستورده بوو، وهک ئه وه ی چه ند

توۋىژىكى دى لە چەرمەت تىگرتىت. كە لەگەل كچەكانىشدا ھەلدەستان بچنە سەرھو، ھىشتا ھەر لەو ھەچو بە گۇچانەكانى بنبالىانەو ھە مەيدانى مەشق و ھەرەزاتدا بن، ھەر ھەمان گىرژى و مۇنى لە چاوياندا بوو. ئەو ھەكەمجار بوو بېنىم ئەفسەرىك دوو چاوى رەشى گەورە ھەبىت، دوو چاوى سەير، ھەك چاوى تەرى بالدارىكى گەورە كە بە درىژايى شو بە ژىر باراندا فرىت.

داليا سىراجەدىن بە دەنگىكەو ھە كە پىبوو لە دوولى گوتى: جەلادەتى كوتر، ئەمە ئەو نەپتىيە ھە كە لە مېژە لە تۆى دەشارمەو، ئىستا كاتى ئەو ھاتوو پىتبلىم. گويىگرە، ئەم دوو كەسە تۆيان لە مردن رىزگار كىرد. نەقىب سامىرى بابلى و ئوم فەزل، شاژنى تەپوتۆز، ئەم دووانە پىكەو تۆيان لە سەھرايەكى دوورەو بە برىندارى ھىتا بۇ لای مەن.

خوداى گەورە ئوم فەزل شاژنى تەپوتۆز مەنى رىزگار كىردبوو، ئەو ژنەى مەن تەنيا بەسەر سىلوم لىدەكرد، ژنىك ھەركىز تەماشاي نەدەكردم، ھەك مەخلوقىكى بىلایەن و دوور لە دونيا خەرىكى ئەم مەملەكەتە پىر تەپوتۆزەى خۆى بوو. ژنىك ھەك شاژنى كوشكىك تەماشامدەكرد سەرتاپاى لە پلەكە و پەيزەو پەنجەرەى تۆز دروستبوو، خانمىك لە گەنجىدا لەگەل يەكەمىن نەو ھەى كەشتىيەكانى ولاتدا، لەگەل بارە خورمادا بەرەو دونىاي ئەوبەرى زەرىكان پۇشستبوو، ھەك راکەرىكى غوبار، ھەك خانمىك كە پەنجەرەكانى كەشتى پاكەكاتەو، غوبارى نىشتووى سەر دەزگاکان و مېژەكان و شوشەى دەزگاکان دەسپىت. لەسەر تەختەى ئەو كەشتىيە دەرياوانىكى خۇشدەو، لەسەر ئەو كەشتىيە شووى پىدەكات، پۇژى بوكىنىشى تا ئەو سەعاتەى دەچىتە ژوورى بۇ لای مېزدەكەى ھەر غوبارى كەلەكەبووى سەر ژيان پاكەكاتەو، دواى سالىك لە خۇشەويستى، دواى ئەو ھەى لەگەل مېزدەكەيدا لە ھەموو بەندەرەكاندا، لە ھەموو شوپنە نەپتى و چەپەكەكانى ئەو كەشتىيەدا دەخەو، پۇژىك

له دمه قالیته کی بچوکدا له سهر سه لکنیک پیازی رزیو له گهل سه روکی چیشته که رانی که شتییه که دا، میرده که ی به کیردیکدی دریز که نه مدیوه و نه ودیو له که مهروه ده بیپریت، ده کوژریت. نه و دمه شازنی ته پوتوز زگی به کورپیک پره که مانگیک دوی کوژرانی باوکی له نیواره یه کی غوباردا له ناوه راستی زهریای باشووردا له دایکده بیت، مه خلوقیکی زهر دباوی سهیره، پتر له وهی له گیانه وهریکی ئاوی بچیت یان بونی دهریای لیتیت، وهک باپیره به دوهوییه کانی بونی لمی لیتیت. مندالیکه به نه خوشی له دایکده بیت، غوبارو شی دهریا به سییه کانی ناکه ون. پزیشکی که شتییه که پییده لیت «نه منداله ناتوانیت له هه وای زهریادا بزی، تاکه جیگایهک بق نه مجوره مه خلوقانه ناو سه حرایه، چونکه سییان به جوړیک دروستبوه له هه وای تهردا وهک نه سفه نجیک له باراندا جیببیلیت دهرزیت». دایکی به ناچاری واز له ئیشه که ی ده هیتیت و پرووده کاته گوندیکی که نار سه حرا، منداله که ی کورپیکی که پرکه که ته نیا خولایای که مه ی خوونکردنه له ته پوتوزی بیاباندا، بهر له وهی ته مه نی بیت به ده سال رۆژیکی ته پوتوز پرووده کاته بیابان و ئیتر ناگه پرته وه. دایکی چهنده ها مانگ له سهر یهک ناو سه حرای بق ده که پریت و نایدوزیته وه، به لام وازنا هیتیت، بؤنه وهی بتوانیت بق کورپه که ی بگه پریت و له گه لیشیدا بزی، ده بیته شه پرکه ریکی گه وره له گهل په شه با و خولی بالدارو پوخساره بالداره کانی ناو لمد، له گهل پاکردنه وهی هر چینیکی لم و خولدا، له گهل پروونکردنه وهی هر په نجه ریه کدا، له گهل سرینی هر ئاویته یه کدا چاوه پروانی ده رکه وتتی کورپه که یه تی. له سه فهره کانیدا له نیوان شاره کان و گونده کاندا هه همیشه بق فه زلی کورپی ده که پریت، ده بیته شاره زاترین گه پریده ی سه حرا، که سیک بست به بستی نهیئی چوله وانیه گه وره و بیینه کان ده زانیت.

رۆژیک له رۆژان ئوم فه زل له گه شته کانی بیاباندا له بری نه وهی کورپه که ی بدوزیته وه، سامیری بابلی ده دوزیته وه که چون راوکه ریک

ئاسکیکی کوژراو دەدا بە شانیدا کوپکی برینداری داوه بە شانیدا و لە بیاباندا بە دواى شاری ئاویتهی و زەردی سۆزانییەکاندا دەگەریت. ئەو کورە بریندارە منم کە بەردەوام خویتم لێدەروات، سازنی تەپوتۆز تەنیا کەسیکە کە دەرگا نەینییەکانی گەشتن بەم شارە دەزانیت، تاکە کەسیکە لە رینگا پێچاوپێچەکانییەو دەیت و دەروات. ئەو کە ماندویتی سامیری بابلی دەبینیت، کە تینویتی و کەنەفتییەکەى دەبینی. من دەدات بە شانی خۆیدا و دەستی سامیری بابلی دەگریت بۆ ئەو ژیر زەمینە. هەردووکیان دالیا سیراجەدین دەناسن، ئەو کورده پۆخ شیرینە بەدەختەى تاکە کوردیکە لە تخوی سەحرادا نیشتەجێ بوویت، تاکە مروفیکە دەتوانیت نەینى پیاوێزیت، تاکە خانمیکە دەتوانیت ژیان رزگاربات.

ئەو پۆزە من لەو ژیر زەمینەدا، بە هەر سێ فریادەسەکەى خۆم گەیشتم، بۆیەکەمجار لە بەردەم تینگەیشتنی تەواوی چیرۆکی زیندوو بوونەو هەمدا بووم. بەلام دالیا منى بۆئەو بانگ نەکردبوو تا نەینى زیندوو بوونەو هەى خۆم بۆ ئاشکرا بات، بەلکو بۆئەو هەموومان پیکرا سامیری بابلی رزگار بکەین کە دوا جار جینگایەکی نەبوو خۆى تیا بشاریتەو. پیاویکی ئەسمەرى بالابەرزبوو، دەموچاویکی باریکی هەبوو بە چەناگەیهکی درێژ و تیزهوه، قژیکی کەمیک لول و کورت، بە خالیکى گەورە لەسەر لای چەپی پوومەتى، کوانوویەکی خورما لە نینوان برۆى چەپ و گوێچکەیدا، بە دوو چاوی تەپو سەپو ئیجگار ئیجگار گەورەو، دوو چاوی لە دوو دەنکە خورماى رەشى گەورە دەچوون.

دالیا وەک هەمیشە دەبویست شتیک لە من بشاریتەو، بە منى گووت: ئەم پیاوێز بوو ژیاى تۆى رزگار کرد، تۆى لە مردنەو هیناو پێشکەش بە منى کردیت، وەک ئەمانەتیکى خودایی تۆى خستە گەردنى من. ئەمەرق دەبیت من و تۆ چاکەى بدەینەو، ئەم کەسەى سەحرا بە سەحرا تۆى برینداری دا بە شانیدا و رزگار کردى... ئا، جەلادەتى کۆتر، من هەمیشە

پنمگوتووه شازادهی بابلی من تیناگم چ بهدبهختیهک توی کردوه به نهقیب، له کویش له فهیلهقی چوار، تو دهبووایه ئەندازیار بوویتایه، نیکارکیش، شاعیریکی شهرابخۆر، بهلام تو ئەمانه هیچیان نییت، تو نهقیب سامیری بابلیت، که له بهر کتیشهیهک که جهلادهت لیم مهپرسه چییه دهبیته به نهینی زۆر به نهینی له ژوورهکهی تۆدا بمینیتتهوه. تاکهی نازانم... تاکهی؟ خودای دهکرد تا رۆژی حهشر، بیرت نهچیت ئەو ژیانی تۆی رزگارکردوه.

ئهوکاته سامیری بابلی به هیمنی گوتی: نا خانمی دالیا، ئەوهیان ئیشیکی باش نییه، بهوجۆره نابیت، جهلادهت دهبیته بزانیته من چیم کردوه، دهبیته بزانیته، چونکه گهر نهزانیته له گهورهیی مهترسییهکان و بهر پرسیاریتیهکان تیناگات. پاشان تهنیا له بهرئهوهی رزگارمکردوه، مافی ئەوهم ناداتی جاریکی دی ژیانی بخرمه بهر مهترسییهکی وا گهورهوه، دهبیته به برۆای خۆی و قهناعهتی قوولی خۆی قبوولمبکات، ئەهمیان قهناعهته، شتیک نییه له ژیر باری منهتدا بکریته. ئینسان نابیت له ژیر باری منهتدا یارمهتی کهس بدات.

سهری داخست و گوتی: یارمهتی ئینسان بۆ ئینسان، هیچ نییه جگه له دۆزینهوهی ئینسان بۆ خۆی. جگه له پهشیمانی مرووف له گوناهاکانی خۆی.

دالیا به پهژارهوه سهیریکرد و گوتی: ئاه، شازادهی بابلی، تو نایناسیت، چ مندالیکی سهرکیش و زۆر بلێیه، چ گهنجیکی سههرهپۆیه، نازانم چی دهکات و چی ناکات، من خۆشمدهویت، بهلام برۆام پینی نهماوه، ههرگیز نههمدهزانی دهتوانیت بهوجۆره درۆزن بیت. ها ئوم فهزل تو له و باوهپه‌دایت...

سامیری بابلی خۆی ههستاو گوتی: نا با ئوم فهزل هیچ نه‌لیته، دالیا هیچ رێگایهکی تر نییه، جهلادهتی کوتر دهبیته بزانیته من بۆ خۆم دهشارمهوه، گهر نهزانیته هیچ شتیک ناکریته، مهترسی گهوره لهوه‌دایه

که نه زانیت.

به نارامی هه‌ستایه سه‌رپن و هاته به‌رده‌مم و گووتی: گویم لیتیگره جه‌لاده‌تی کۆتر، تۆ کورپیکی گه‌وره‌یت، تۆ مندالیکى نه‌جیبیت، من له تۆ دلنیام، دلنیام شایسته‌ی ئه‌وه‌یت نه‌ینی زۆر گه‌وره‌ بپاریزیت، من له چاوتدا ده‌بیینم، مرۆف ده‌توانیت، بۆ هه‌موو شتیکی گه‌وره‌ بروای پیتیت، جه‌لاده‌تی کۆتر، من له ده‌وله‌ت رام‌کردوه، سه‌یری ئه‌م جلانه‌م مه‌که، سه‌یری ئه‌م روتبانه‌ مه‌که، من به‌شیک بووم له پلانی کۆدیته‌یه‌کی گه‌وره که ده‌بوو سه‌رۆک کۆمار بروخینیت، ده‌بوایه‌ دیکتاتورمان بگرتایه و خۆمان ده‌سه‌لات وه‌ربگرین، چل و سى ئه‌فسه‌ر بووین، به‌رله‌وه‌ی نه‌خشه‌که‌مان ده‌ست پیتکه‌ین هه‌موو شتیکی ئاشکرا‌بوو، من ئیستا تاکه که‌سیکم له ناویاندا زیندووم، له هه‌فته‌یه‌ک له‌وه‌به‌ره‌وه هه‌موو خیزان و خزم و هاو‌پیکانم گیراون، هیچ جینگایه‌کم نییه له‌م دونیایه‌دا بۆی بچم، هیچ جینگایه‌ک نییه له‌سه‌ر زه‌وییه‌ رووی تیکه‌م، له هه‌ر جینگایه‌کیش بمرن هه‌موو ئه‌وانه‌م پینه‌ ده‌کوژن که دالده‌یان داوم، تیده‌گه‌یت... گه‌ر من له ژووره‌که‌ی تۆدا بگرن تۆش ده‌کوژن. به‌لام من داوات لیده‌که‌م چه‌ند پۆزیک لای تۆ بمینمه‌وه، له ژووره‌که‌دا به نه‌ینی و بیده‌نگی، تا کاروباری خۆم ریکده‌خه‌م و به رینگایه‌کدا خۆم ده‌گه‌ینمه‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات.

من گووتم: من چیم هه‌یه، من له مردن ناترسم، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که ویستووته سید الرئیس بکوژیت، ئیشیکی خراپت نه‌کردوه، ئه‌و کورپی قه‌حبه‌یه‌ دوا‌جار هه‌ر یه‌کیک ده‌بیت بیکوژیت، یان ده‌بیت بزانتیت که خه‌لکیک هه‌ن ده‌یانه‌ویت بیکوژن. مه‌عقول نییه‌ وا بزانتیت ئه‌وه‌نده‌مان خۆشه‌ده‌ویت هه‌موو بۆی مردووین. هیوادارم ئیستا تیگه‌یشتیتیت که خه‌لکیک به جیدی ده‌یانه‌ویت بیکوژن بۆ ئه‌وه‌ی تۆزیک بچیته‌وه به‌سه‌ر خۆیدا.

دالیا ده‌یگووت: جه‌لاده‌ت، ئه‌مه‌ چ زمانیکه، ئه‌مه‌ چ جۆره قسه‌کردنیکه، تۆ کورپیکی خیزیش تیا‌بیت به جۆزیک ده‌یکه‌یت، خراپیده‌گه‌یت. ئاه، من

قسەم زۆرە لەگەڵتدا، دلی من قسەم زۆرە لەگەڵتدا. خوای گەورە، بەس تێگەم تۆ چۆن بێر دەگەیتەو؟.

دەترسام دالیا ھەموو درۆکانم بۆ ئەوان بگێریتەو، لەبەرئەو زوو گووتم: بەپێز نەقیب سامیر، زۆر سوپاس کە ژبانی منت پزگارکرد، خانمی نازیزم ئوم فەزل، من ھەر دەمزانێ تۆ شتیکی گرنگی، تۆ ژنیکی ئاسایی نیت، ھەموو ئەو چیرۆکە جوانانە لەسەرت دەیبیستم ھێشتا نیوہی حەقیقەتی خۆت جوان نیین. من لە خزمەتی ئیوہدام، بەپێز بەلام ئیستا کاتیکی باش نییە تۆ بییتە زوورەکە من، شەو کە تاریک داھات، لە دەقیقەو ساتیکی گونجاودا خۆم ئاگادارتدەکەمەو وەرە سەری، دەتوانیت لای من بمییتەو. وادانی من میوانی تۆم.

بە غەمگینییەو گووتی: ئیمە ھەموومان میوانی یەکی، کەسمان ھیچ شتیکیان نییە، ھەر چوارمان دۆراوی گەورەین، من ھەول دەدەم زۆر نەمیتمەو، بەلام دەبیت دەستم بگاتە ھەندێ کەسی تاییەتی، پێویستیم بە ھەندێ ئەوراقی تاییەتی ھەیە، دەمەوێت لێرە دەرچم، ئەو تەنیا ھیواو دوا ھیوامە.

کە من لە ژێر زەمینەکە ھاتمەدەری مرقۆئیکی تر بووم. چەندە بە خۆی سەرسامبووم، دە ھیندەش بەو زمانە سەرسامبووم کە قسە ی پێدەکرد، عەرەبییەکی ھێند ساف و جوانی ھەبوو، پێشتر لە زمانی ھیچ مەخلوقیکی ترەو گویم لێ نەبووبوو، یەکەمجارم بوو حەزبکەم زیاتر گویم لە عەرەبی بیت. ئەو زمانە ھەستەکرد جۆرە کاراکتەریکی درۆزن و پز فیشال بەسەرمدا دەسەپینیت. نازانم لەبەر ھەر ھۆیکە بیت من بەشیکی گورانی کاراکتەری خۆم دەگێرایەو بۆ ئەو خواستە نەینیانە عەرەبی وەک زمان لە مندا دروستیدەکرد. بەلام گەر راستگویم دەبیت بلێم، کە سامیری بابلی بیروبۆچوونی منی لەسەر زمانی عەرەبی گوێی، وەک چۆن پێشتر ئیسحاقی لیۆزیرین بۆچوونی منی لەسەر زمانی کوردی

گۆرپیوو، کوردیش لای من زۆر جار زمانی تورپه‌بوون و جنیودان و هاوار هاواری ناو کوچه‌کان و دهمه‌قالینی ناو بازار بوو، زمانی قیره‌قیر و زۆربلینی بیمانابوو، به‌لام ئیسحاقی لیوزتپین یه‌که‌مین کهس بوو منی والیکرد تییگه‌م کوردی چ توانایه‌کی نهیتی و سه‌یری تیدایه. دواى گویگرتن له سامیری بابلی گه‌یشتمه‌ئو بروایه‌ی هه‌موو زمانه‌کانی دنیا ته‌نیا چهند که‌سیکی که‌م ده‌توانن قسه‌ی پتیکه‌ن. له‌راستیدا ئه‌وه‌ی منی والیکرد دواى ئیسحاقی لیوزتپینیش بکه‌وم بۆ ناو چیاکان ته‌نیا ئاره‌زووی من نه‌بوو بۆ موسیقا، به‌لکو سیحری ئه‌و زمانه‌ سه‌یره‌ی بوو، که‌ وایده‌کرد بئ هیچ بیرکردنه‌وه‌یه‌ک به‌دوایدا برۆم، ئه‌وه‌ی وای له‌ من کرد رینگای سامیری بابلی بده‌م بیته‌ ژووره‌که‌مه‌وه، دوو شت بوو، ئه‌و سیحره‌ بوو که‌ له‌ ده‌نگ و زمان و چاویدا هه‌ستم پیکرد، له‌گه‌ل بۆنیکى سه‌یر، بۆنى بیستانیکى ناکوتای پرته‌قال که‌ له‌ جه‌سته‌ی ده‌هات. بۆنیک هیند ترسناک بوو، وایده‌کرد بمانخاته به‌ر مه‌ترسی ئاشکرا‌بوون و مردنه‌وه، به‌ شیوه‌یه‌ک منی ناچارکرد له‌و شه‌وه‌وه‌ هه‌موو وهخت سه‌به‌ته‌یه‌ک پرته‌قالی تازه بکرم و له‌ به‌رده‌م ژووره‌که‌مدا داینیم تا هیچ که‌س گومانی بۆ ئه‌و پیاوه نه‌چیت که‌ بۆنى له‌و هه‌ریمه‌وه‌ هه‌موو هه‌ریمه‌کاندا به‌ناوبانگ بوو. پیاویک هیزه‌کانی ده‌ولت باغه‌ پرته‌قاله‌کانی ئه‌و هه‌ریمه‌یان له‌ دووی ده‌سووتان، چونکه‌ پنیان وابوو ئه‌و به‌ هۆی ئه‌و بۆنى پرته‌قاله‌وه، له‌ باغاتى پرته‌قال بترازیت حه‌شارگایه‌کی نییه‌.

چیرۆکی من و سامیری بابلی له‌ چیرۆکی هه‌زار شه‌وو یه‌ک شه‌و ده‌چوو، ماوه‌یه‌ک په‌یوه‌ندی من و ئه‌و وه‌ک په‌یوه‌ندی شه‌هره‌یارو شه‌هره‌زاد وابوو. ئه‌و هه‌ندیک شه‌و تا به‌ر به‌یان چیرۆکی بۆ ده‌گێرامه‌وه، من شه‌و له‌ دواى شه‌و تکام تیا‌ده‌کرد نه‌روات تا هه‌موو چیرۆکه‌کانم بۆ ته‌واوده‌کات، ئه‌و له‌ رینگای چیرۆکه‌کانییه‌وه حه‌قیقه‌تى ئه‌و ولات و زه‌مینه‌ی نیشاندام که‌ تیا‌ده‌ژيام، حه‌قیقه‌تیک پتیش ئه‌و من ته‌نیا وینه‌یه‌کی ته‌ماوی و

کالم دهرباره‌ی هه‌بوو، ئه‌و وهک هه‌ر حیکایه‌تخوانیک بیه‌ویت گوینگره‌کانی شیتبکات، هه‌میشه له شوینه پر مه‌ترسییه‌کاندا ده‌ه‌ستا، باویشکی دهاو ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی کوتر، ئه‌ی هه‌رزه‌کاری به‌نه‌زاکه‌ت، ئیدی بخه‌وه سبه‌ی شه‌و بۆت ته‌واوده‌که‌م.

به‌شیک له چیرۆکه‌کانی نه‌قیب سامیری بابلی له‌ گه‌شتی دوور ودریژیدا له‌ نیوان جه‌نگ و په‌شیمانیدا

جه‌لاده‌تی کوتر، ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ئه‌ی هه‌رزه‌کاریکی تازه‌که زۆرشت له‌ دونیا نازانیت، که‌میک سه‌رسامی به‌دبه‌ختی خۆت و که‌میک له‌ خۆبایی و مه‌غروری گه‌نجیتیتی. حیکایه‌تی من وهک گه‌شتی سنه‌بادیکی نوییه، سنه‌بادیک که‌ وهک سنه‌بادی یه‌که‌م له‌ به‌غداد له‌ دایکبووه، به‌لام من هه‌رگیز سوار که‌شتی نه‌بووم و به‌ده‌ریادا سه‌فهرم نه‌کردوه، نه‌چوومه‌ته‌ ده‌ریاو به‌ گێژه‌ندا نه‌پۆیشتووم، هه‌یج سیمرخیک هه‌لینه‌گرتووم، هه‌یج دیوکی یه‌کچاو دیلی نه‌کردوم، له‌دۆلی هه‌یج نه‌ژدیه‌یه‌که‌دا گیرم نه‌خواردوه، له‌سه‌ر پشتی هه‌یج نه‌هه‌نگیکی خه‌وتوو ئاکرم نه‌کردۆته‌وه، به‌لام من له‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ ترسناکترم بینیه... من جه‌نگه‌له‌کان و چیاکان و زۆنگاوه‌ ترسناکه‌کانم بینیه، ئه‌و جینگایانه‌ی به‌ده‌گه‌من مرو‌ف به‌ زیندوویی له‌ویوه‌ گه‌راوته‌وه. به‌ر له‌وه‌ی باسی هه‌یجت بۆکه‌م ده‌بیت من بناسیت، په‌نگه‌ مندالی من شتیکی نه‌وتۆ گرنگ نه‌بیت، مندالی له‌م ولاته‌ی ئیمه‌دا کۆمه‌لیک راگردنی شیتانه‌یه، به‌ کۆمه‌لیک کۆلاند، هه‌له‌هاتنی کتوپرو کاتییه‌ له‌ مال و گه‌رانه‌وه‌یه به‌ په‌شیمانی. من دایکی خۆم نه‌بینیه، له‌به‌رئه‌وه‌ زۆربه‌ی ژیانم له‌ ناو باغی خورماو میرگ و بیستانه‌ بیکوتاییه‌کانی پرته‌قالدا بردۆته‌سه‌ر. گرنکترین شت که‌ له‌ مندالیه‌وه‌ تا ئیستا له‌گه‌لمدا ده‌ژی بۆنی گه‌لای

پرتەقالە. جەلادەتى كۆتر، من پياويكەم ھەمىشە بۇنى گەلای پرتەقالم لىدەيت، ئەو بۇنەي زۇرجار مايەي دەردو زۇرجار مايەي رزگاريم بوو. من كوپى بىستاندارىكى گەرەبووم، ھەزاران ھەزار فەدان زەويمان ھەبوو، رۇژانىك لەو باوەرەدابووم ھەموو گۆى زەوى مولكى باوكمە، باغەكانى باوكم بىكۆتايى بوون، بەشى ھەموو ولات پرتەقال و ھەنارو لىمۇ و لالەنگيمان دەنارد. لە ديوەخانەكانى باوكمدا شەوان سەدان كەس نانيان دەخوارد. لەسەر سىنى مەزن، كە چىوەكانيان لەم ژوورەي تۇ گەرەتر بوو بريانى پۇدەكرا، لە دەرياي سۈورەوھە تا باكۈورى دوور بازركان و توجارى ھەمەشىوھ دەھاتنە مالى ئىمە، لە ديوەخانەكانى ئىمەدا رىكەوتنى سەدان ھەزاري دەنوسرا، كۆمپىالەي سەير سەير كە ژمارەي ئەوتويان لەسەر بوو، من سفەرەكانيانم بۇ نەدەژمىردرا. بەدەست ئىمەبوو، مىللەت پرتەقال بخوات يان نا، ھىچ حكومەتتىك نەيتوانى لەدەسلاتى باوكم كەمبكاتەوھ، پياويك بوو لە ھەر جىگايەك بىزانىبايە ھەژارىك ھەيە، كۆمەكى بۇ دەنارد، لە بن خەيمە ئەفسانەبىيەكانى ئەودا ۋەزىرەكان دادەنران و لادەبران، لە زارى ئەوھوھە شەرەتەكانى باشوورو ناوہراست كۆدەبوونەوھ، خۆى بە عبا سىببەكەيەوھ دەچووھ ناوہراستى ئاگرو شەرى خويناوى خىلە عەرەبەكانى دەكۆژاندەوھ. لە كاتى شەرى باكوردرا، چەندەھا جار چوو بۇ بىنىنى سەركرەدە ئەفسانەبىيەكانى شۆرش، جارىك لە ئەشكەوتىكى دوورى ناو شاخەكاندا سەرۆكەكانى كوردى بىنى بوو، بەلام لەوسەر لە برى ئاشتى، كيسەيەك توتن و سەبىلىكى بەديارى ھىتايەوھ. ئەو پۇژە كە باوكم لە باكۈور گەرەپايەوھ، تا ھەفتەيەك نەھاتەدەرى، من تەنيا كەسىك بووم دەمتوانى بچمەلای، بەردەوام لە ژوورەكەي خۇيدا دەگريا و دەيگوت: سامير ئەگەر كوردو عەرەب رىنەكەون، ژيانى ھەموومان دەبىتقە جەھەنەم، بە تايبەت ژيانى تۇ.

ئەو كات من نەمدەزانى كورد چىيە، ۋەك مندالەكانى تر ئەو گورانىم

دهگوتوه که باس له سهريازيکی قارهمانی عه‌رب دهکات، که له شيمال کچی کورد دههيتيت، تا ليره زگیان به مندالی چاورهشی عه‌رب پریکات. بهلام وامهزانه من مندالیکی خوشدهست و ئاسان بووم، باوکم جگه له هه‌وله بیوچانهکانی بۆ کوژاندنه‌وهی شه‌پ، خه‌میکی قورسی هه‌بوو، که ناوی سامیری بابلی بوو، من دهرديکی راسته‌قینه بووم... جه‌لادت من له مندالییه‌کی زوه‌وه نه‌خوشم، هه‌رگیز بیرت نه‌چیت من پیاویکی نه‌خوشم و هه‌رگیز دواي وه‌سوه‌سه‌کانی من مه‌که‌وه، من بی مۆته‌که و دیوه‌زمه‌ی به‌رده‌وام نازیم. کابوس... کابوس... کابوس... ئه‌وه ژيانی منه، وه‌ک ئیتستا که به‌رده‌وام کومه‌لیک ئه‌سپی سپی له‌سه‌رمدا غارده‌ده‌ن... جه‌لادتی کۆتر مانگیکه به‌رده‌وام کومه‌لیک ئه‌سپی سپی له‌سه‌رمدا ده‌فین و په‌وتده‌که‌ن و ده‌سوپینه‌وه... شه‌وانه ده‌تلیمه‌وه و ئه‌وان هه‌ر غارده‌ده‌ن، ده‌نگی سمیان وه‌هایه، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر زه‌وییه‌کی ئاگراویدا بپۆن، هه‌ندیچار وه‌ک پشکو ده‌گه‌شینه‌وه، ده‌بنه قه‌واره‌یه‌ک له ئاگر و دووباره سپی ده‌بنه‌وه. هه‌ستده‌که‌م پۆژیک ده‌مبه‌ن بۆ زه‌مین و زه‌مانیکی تر. به‌لام ئه‌ی هه‌رزه‌کاری بیتحاسل ده‌نگی حیل و سمکولی به‌رده‌وامیان ئازارمه‌دا، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌شکرێک له‌ سه‌رمدا به‌ره‌و پیتش په‌لاماربدات، ده‌یانینم له هه‌وادا دین و به‌ته‌نیشتمدا غارده‌ده‌ن، هه‌ست به‌ته‌پوتۆزه‌که‌یان ده‌که‌م له هه‌ناسه‌مدا، به‌لام چاو داده‌خه‌م و سه‌رده‌خه‌مه ناو کراسه‌که‌مه‌وه. وه‌ک خوداوه‌ندیکی دیرین له عه‌ره‌بانه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی به‌ستیتن، به‌تیژی غار ده‌ده‌ن.

ئه‌وکات که مندال بووم و له‌گه‌ل یازده براکه‌ی دیکه‌مدا له باغه‌کانی زوه‌یری بابلیدا ده‌ژيام، مۆته‌که‌یه‌کی ترم بۆ هات، هه‌میشه کومه‌لیک سه‌گی ویتگه‌ر و بیلانه له دوام بوون، شه‌وان که له کابوسه‌کانمدا دهرده‌که‌وتن من رامده‌کرد، ئه‌و شه‌وانه ده‌چوومه سه‌ر لقی باریک و ناسکی دار پرته‌قاله‌کان، هه‌ندیک له‌و لقانه‌ی من ده‌چوومه سه‌ریان به

جۆرىك ناسك بوو، چۆلكەش ناتوانىت لەسەريان بوەستىت، بەلام من دەمتوانى، من وەرزگەلىكى درىژ لەسەر درەختەكانى پرتەقال زىام كە تاكە شوينىك بوو، بۆى خۇشى گەلاكانى منيان لەو سەگە خەيالپانەى ناو سەرى خۆم وندەكرد، لەويدا بۆ ئەبەد بۆنى درەختى پرتەقالم گرت، بۆنىك دواتر كچان شەيدا دەكات، ناوبانگم وەك «پرتەقالى بابلى» بەزەويدا دەپوات، كە دەشېم بە ئەفسەر، لە ھەر وەحدەيەكدا ئىشېكەم ناويدەنن «گوردانى پرتەقال». بەلام لەوگەرئى، جەلادەتى كۆتر لەو شەوانەدا باوكم «زۆھىرى بابلى» بە خۆى و عەباكەيەو بە ناو باغەكاندا دوامدەكوت و دەيگوت: سامير، كورپى بەدبەختم، ئەو سەگانە تەنيا لەسەرى خۆتدا ھەن، تەنيا سەگى ناو خەيالى خۆتن، مرؤف لە ھەر شتىك رابكات، ناتوانىت لە جانەوەرەكانى ناو خۆى رابكات.

بەلام جەلادەت ئەو جانەوەرانە خەيالى نەبوون، من ھەموو مۆتەكەكانى ناو سەرى خۆم لە دەرەو دەبينمەو، ھىچ مۆتەكەيەك نىيە لەسەرى مندا، پىشەكى روداويكى گەرە نەبىت.

رۆژىك لە رۆژان من لە باغەكانى پرتەقالدا پىاسەمدەكرد، لە ناكاو ئەو سەگانەم بينى، ھەمان ئەو سەگانەى سالىك بوو راوياندەنام، دە سەگى گەرەى لمۆز خوينتاوى بوون، كە بە ھەمان شىوہى راگردنيان لە ناو خەونەكانمدا بەرەو من رايندەكرد، من رامدەكرد و ئەوان بە دوامدا رايندەكرد، ئەو يەكەمىن جار بوو بېروابھىتم جانەوەرىكى دېندەترو خىراتر لە سەگ لە ناومدايە، ئەو سەگانەى سالىك بوو لەسەرمدا دەوەرپىن، منيان كېرەبوو سەگىكى دى، سەگىكى خىراترو دېتر. ئەو رۆژە سەگەكان رايندەكرد و منىش رامدەكرد، سەگەكان پشووينايدەدا و منىش پشومدەدا، جەلادەت من نازانم چەندە بە زەويدا رامكردو، ھىند دەزانم بە ولاتى سەيرو خاكى نەبينراو و جەنگەلى پېر جانەوەرەو شەقامى پېر ئەژدېھادا رۆشىتم، بە تەك شارى جەنجالدا، بە ناو كوچەى پېر خودا و كۆلانى پېر لە مزگەوت و

کلیسه‌دا رامکرد، به‌که‌نار ده‌ریاچه‌کاندا پویشتم، به‌قه‌راغ پوویاردا پربوو له ماسی که له ئاو ده‌هاتنه ده‌ره‌وو ده‌بوون به‌بالنده، ده‌چوونه‌وه ناو ئاوو ده‌بوونه‌وه به‌ماسی. به‌کیلگه‌ی گه‌نمدا پویشتم، به‌کیلگه‌ی لۆکه‌دا، به‌ناو مه‌ره‌زه‌ی سه‌وزدا، به‌ناو به‌حری بیسنووری گوله‌به‌پوژده‌دا که له‌ویندا گوله‌کان سه‌بیریانکردم. جه‌لاده‌ت من نازانم چه‌ندجار مالاواییم له‌مانگ و نه‌ستیره‌کرد، چه‌ند جار خۆر له‌به‌رده‌مدا هه‌له‌هات و ئاوابوو، له‌چه‌ند وه‌رزو ولات و ئاوه‌دانیدا پشوومداوه، به‌لام ده‌زانم ئه‌و راکردنه‌ بیره‌حم و دوورو دریزه‌ منی کرد به‌سه‌گی ته‌واو. جه‌لاده‌ت هه‌ندیگ پوژ من و سه‌گه‌کان به‌رابه‌ر به‌کتری داده‌نیشتین و هیچ لایه‌کمان هیچمان نه‌ده‌کرد، له‌کوچه‌و کولانی هه‌ندیگ شاردا خاومانده‌کرده‌وو به‌پیاسه‌ ده‌پویشتین، له‌و شارانه‌دا که هه‌مووی پوناکی بوو، که تیایدا پینواره‌کان له‌فواره‌ی تیشک ده‌خۆنه‌وه نه‌وه‌ک ئاو، له‌فواره‌کان پوناکیمان ده‌خوارده‌وه و سه‌ر له‌نوێ ده‌ستمانده‌کرده‌وه به‌راکردن. هه‌ندیجار سه‌گه‌کان له‌سه‌ر پیتگا نیچیری ئاده‌مییان ده‌ستده‌که‌وت و ده‌یانخوارد، من به‌رابه‌ریان داده‌نیشتم و لیمده‌پوانین، هه‌ندیجار به‌لای دیمه‌نی خۆره‌لاتن یان خۆرئاوابووندا تیده‌په‌رین و ده‌وه‌ستاین ته‌ماشامانده‌کرد، ده‌سه‌گی سه‌بیربوون، کاتیک له‌هه‌ندیگ شاردا قوبه‌ی مزگه‌وت و مناره‌کانیان ده‌بینی سه‌رسامانه لیتراده‌مان، کاتیک به‌ناو باغی پرته‌قالدا ده‌پویشتین پشووی دریزیان ده‌دا، له‌هه‌موو کیلگه‌یه‌کی گه‌نمه‌شامییدا ده‌خه‌وتن، له‌نزیگ هه‌موو تاقگه‌یه‌که‌وه ده‌وه‌ستان، جه‌لاده‌ت به‌ناو شاری ئه‌وتودا رامانده‌کرد، دیواره‌کانی هه‌مووی ته‌م بوون، به‌ناو گوندی بیده‌نگدا تیده‌په‌رین که سه‌دای ئه‌به‌دی مه‌لایه‌ک له‌بلندگۆی مزگه‌وتیکی دووره‌وه له‌ناو کوچه‌کانیدا ده‌نگیده‌دایه‌وه. به‌لای بورجدا رامانده‌کرد پاییز له‌گه‌لا دروستیکردبوون، به‌ناو گورستاندا که مردووه‌کان چرایان بۆ ده‌گرتین تا به‌ردی کیله‌کان بریندارماننه‌که‌ن، به‌لای قه‌لادا که له‌غوبار دروستبووبوون و شازاده‌ی سه‌پی سه‌پی له‌ریواقه‌کانیدا

دهگريان، به لای شاردا به شهو دروستدهبوون و به پوژ نه ده مان. به لام
 شهو چند وهخته سه گه كان هميشه مه ودايه كيان له نيوان خويان و مندا
 ده پاراست، هه نديچار به جوړيک ماندوو ده بووم ده مگوت ئيستا ده گنه
 سه رم و پارچه پارچه مده كه ن. كاتيک ئاورمده دايه وه ده مييني شهوان به قه
 توانای من له سه ر راکردن راده گنه، هه رگيز خيراتر له وه پاياننه ده کرد که
 پيوست بيت بمگر نه وه، که هه ستيانده کرد ده بيت پشووبده ده وه ستان، که
 ده يانزانی ده بيت بخوم ده خهوتن، که ده يانزانی ده بيت نانبخوم شهوانيش
 ده يانخوارد. له پوژيکدا هه ستمکرد جله وی من به ده ست شهوانه نييه،
 به لکو جله وی شهوان به ده ست منهويه، وهک شهوهی من بووم به پابه ری
 که له سه گيکی در و له پيشيانه وه پابه کم. تيگه يشتن له وه حقيقي ته زوربه ی
 شته کانی گوري، شهويک له شهوان به ژير مانگه شهويکی روشندا
 پامانده کرد، به لای باغيکی پرته قالدا تپه پرين، جه لادهت من چومه ناو شه
 باغه وه و ئاورمدايه وه و سه ير مکرد به دوامه وه نين. له ناکاو وهک هه وا
 هه ليانگريت و مانگه شهو بيان توئينيته وه نه مان، وهک زه وی قورتيان بدات و
 ئاسمان هه ليانگيشيته وه ونبوون.

شهی مندالی نه جيب له وه شهوه دا له کوتايی شهو باغه دا، من له ده رگای
 ماليکی گه وره مدا، پياويک وهک شهوهی چاوه پروانم بکات ده رگای ليکرده وه وه
 فه رموی ليکردهم بؤ مالی خوئی و گووتی: من نه قيب بيلالی بابليم، خزمی
 توم، تو ساميري بابليت، کورپی زوهيتری بابلی، برای مه هدی و هيدايهت
 و هادی و هوزهيل، برای جهليل و جهمال و جهبارو جه ميل و جاسم و
 جسوری بابليت، تو بچوکتري کورپی شهو شيخه موباره که يت، خودا لیتی
 رازيبيت، من ئاموزای توم، کورپی زوبیتری بابليم، مامی تو، به لام من و تو
 يه کترمان نه بينيوه، چونکه من له ژنی پيشووتری مامتم که دور له ئيوه
 ده ژياین، ئيره مالی خوته، ده ميکه چاوه پيئنده که م. باوکت وه سيبه تی خوئی
 بؤ تو لای من داناهه.

ئەو ھەستبەگم چ زەمانیکی دوورو دریز بەسەر مندا تێپەریو ھەو تەنیا رامکردو ھ. لەو نێوئەندەدا سەئ برام لە باکوور کوژرابوون، دوو برام لە شەری خێلەکیداتیاچووبوون، بڕایەکم لە غەمی خوشەو یستییەکی ناکامدا خۆی کوشتبوو، ئەوانی تر ھەر یەک بە کونجیکی دونیادا پەرتەوازەبووبوون، خوشکیکم لەسەر شەرف سەربردابوو، خوشکیکی دیشم لە ھەقی خۆینیکدا درابوو بە پیاویکی کویرو سەفەریکردبوو بۆ شاریکدا ھیندە دوور ئادەمیزاد تەنیا بە خەیاڵ دەتوانیت سەفەری بۆ بکات. بە کورتی ھیچ کەس لە خیزانەکەئە من نەمابوو، زەوی و باغەکانیشمان تەفروتنوونا بووبوون.

نەقیب بیلالی بابلی حیکایەتی ئەو سالانەئە بۆ گێرامەو ھەو ئەوئە من لەوئە ئەبووم، باسی شەریکی خۆیناوی بۆ کردم لە نیوان عەشیرەتی ئیمەو ھەموو خێلەکانی دیکەدا کە لەسەر نرخی پرتەقال دروستبوو، باسی کوژرانی براکانی لە سەر پیکابیک لیمۆ بۆ کردم بە پۆزی نیوہەرۆ، لە ناوہراستی شاردا و بەقەمەئە سەئ. باسی سووتانی باغە پرتەقالەکانی ئیمەئە کرد، کە تا چەندەھا ھەفتە خامۆش نەبوو، باسی گریانە بەردەوامەکانی باوکمی بۆ کردم کە یەک لەدوای یەک کوپەکانی بە کوژراوی لە کوردستان دەگەرانەو ھ. باوکم بەر لە مردنی لە ناو خۆلەمیشی ھەتا ھەتایی باغەکانیدا چاوہرانی منی کردبوو، چاوہرانی ئەو بۆن پرتەقالە ئەزەلییەئە کردبوو، کە من لەگەل خۆمدا بە زەویدا دەمگێرا. دواچار دەیتوانی لە بۆنی مندا بۆنی ھەموو باغە ونبووہکانی خۆی بدۆزیتەو، بەلام مین نەبووم... من لە کوئە بووم؟

بیلالی بابلی بە فرمیسکەو ھەسییەتەکەئە باوکمی نامی و من خۆیندەو، باوکم ھەسیتی کردبوو، کە بچمە کولیزی سەربازی، چونکە خیزانی من ھەزاران دۆژمنی ھەئە، دەیزانی من و ھک تاکە و ھچەئە زوھیری

بابلی ھەمیشە لە ژێر ھەرەشەیی مردندا دەبم، گەر واشبیت، سوپا و ئەو دەزگا سەربازییە گەورانە تەنیا شوینن من بتوانم خۆمیان تیا بشارمەو، من پۆحیککی بیدیفاع تەنیا دەولەت دەتوانیت بمپارێزیت، دانیابووم گەر وا نەبایە باوکم ھەرگیز بیری لەو نەدەکردەو ھەم بە ئەفسەر، بەلام لەو ساتەدا کە ئامۆژگاری منی کردبوو بێم بە ئەفسەر، خەیاڵی لای پاراستنی نەسلی بابلییەکان بوو، کە دەیزانی یەک نەسیمی کوشندەیی تر، بۆ ھەتا ھەتایە لەسەر زەوی دەیانسپێتەو. بەلام باوکم لە خواری ھەسیتەکەیدا فەرمانیککی سەیرو ھەجیبی نوسیوو، فەرمانیک لەوانەییە ئەو تاکە باوکیک بووینت لە ھەموو ئەو سەردەمەدا شتی وای لە ھەسیتیکدا تۆمارکردبیت، باوکم نوسی بووی: ھەرگیز مەچۆ بۆ ھیچ شەپک، نە شەپ لەگەڵ جولەکەکاندا بکەو نە لەگەڵ نەسرانییەکاندا. بشارانە ھیچ شتیک لە کوشتی کوردیک لای من ھەرگیز نییە، ھەرگیز مەچۆ بۆ شەپ کورد، گەر چووشیت، کەس مەکوژە، گەر کوشتیشت دەبیت بزانی ھیچ شتیک پاکت ناکاتەو.

براکانی پێشووم کوشتەیی ئەو ھەسیتەبوون، ھەر سێکیان لە شەپدا کوژرابوون، چونکە شەپیان نەکردبوو. ئەو ھەسیتە شەپ نەکات دەکوژریت، ئەو ھەسیتە قانونی ئەو سەردەمە تازەییە بوو کە باوکم تێنەدەگەیشت. ئەو پۆژە من زۆر توپە بووم، زۆر توپە، باوکم بەم ھەسیتە بێمانایەیی ھەموومانێ بە کوشت دا بوو. لە عورفی ئەو دا شەپکردن گەورەترین ھەرامی دۆنیا بوو، ھەموومان کوشتەیی ئەو یاسا پۆلایینەیی ئەو بووین «شەپ مەکەن». ئەو یاسای ھەرە گەورەیی ئەو بوو، ئەو یاسایە لای ئەو لەسەر دەستور و دین و نەریتەکانی قەبیلەو بوو. ھیچ شتیک لە گەردوندا لای ئەو بەئەندازەیی ئەو خراپ نەبوو مەروەف شەپکات. ئەو ھەمیشە بە سېپپەکەیی پادەو ھەسیتەکان و دەیکووت: لێگەرین بێتاکوژن و شەپنەکەن. دانیابووم کە منی نارادەو بۆ کۆلیژی سەربازی بۆ ئەو

نەبوو ەبىم بە جەنگاوەر، بەلکو بۆئەو ەى وەك ژنىكى ترسنۆك لە ناو سوپادا خۆم بشارمەو ە. من ئەو ەموو سالە بووبووم بە سەگىكى دى، وەسپتەكەى باوكم بە چاوى پىر فرمىسكەو ە دى و گووتم: بىلالى ئامۇزام بمبە بۆ كۆلىژى سەربازى، من دەمەو پت تۆلەى براكان و باوكم و باغە پرتەقالە كانمان بكەمەو ە.

جەلادەتى كۆتر لەو دەقىقەى دە نىو ەم بۆنى سەگى لىدەهات و نىو ەشم بۆنى پرتەقال.

لە كۆلىژى سەربازى مرۆف دەكەن بە سەگ، من لەو ى فىزىيان كردم چۆن مرۆف بە كالى بخۆم، فىزى قەپالگرتىيان كردم لە سەرى ئەژدېها و گەرووى كەروىشك، فىزىيانكردم چۆن دەستبخەمە بىنى گورگ، چۆن لەگەل پلنگ و ورچدا زۆران بگرم. جەلادەتى كۆتر، تا لەسەر ئەم ئەستىزەى كۆلىژى و ەها ەبىت مرۆف ناخەسپتەو ە، من لەو ى فىزىبووم چۆن قەمەبكەم بە دلى مرۆفدا، فىزىبووم دەستبخەمە زگى دوژمن و رىخۆلەكانى راکىشم و دەم بخەمە ناو خوینەكەى ەو ە، ئىمە فەسىلىك بووین لەسەر نمونەى زىندو ە مشقماندەكرد، لە ەموو كۆلىژەكانى دونىادا لەسەر ئەو شتانە مشقەكەن كە پىدەلین ئۆبجىكتى دەستكرد، بەلام من لەو ى قوتابى وەحشىترىن سەرەنگ و ژەنرالى دونىابووم، ئەوانە لە وانە كانماندا ئۆبجىكتى زىندووىيان بۆ دەهپناين، دەبوو ە ترسمان لە كوشتنى مرۆف بشكايە، كەرەستەى مشقەكەنمان ئەو كوردانە بوون كە لە زىندانى دائىرەى ەوال و بىستى ەسكەرى كۆدەبوونەو ە نەياندەزانى چىيان لىبەن. من لەسالى يەكەمەو ە، بووم بە بەرپرسى ەلېزاردنى ئەو كوردانەى كە لە دائىرەى ەوال دەمانهپنان بۆئەو ەى مشقپان لەسەر بكەين. لەو سالانەو ە فىزىبووم چاويلكەى كى رەش بكەمە چاوم و وەك كرىار لە بازارىكى مانگافرۆشتندا يەكەى كە ەلئانېژىرم. لەو ساتەو ە من وەسپتەكەى باوكم لە بىركرد. ئەو پۆزانەى من دەچووم بۆ بەندىخانە

عەسكەرىيەكان، پېتىش خۇم بۇنى پرتەقالم بە ژوورو پىواق و زىندانەكاندا
 بلاودەكردهوه، بۇنىك سامى دەخستە دللى ئەو دىلانەوه كه دەيانزانى
 دەيانبەم بۇ مردن، ھەر كەسىك من پەنچەم بختباياتە سەر بە زىندووى
 نەدەگەراپەوه.

من لەو مەشقانەدا بۇ يەكەمجار مرقۇم كوشت، لەو مەشقانەدا فىرى
 سەربېنيان كردم، فىرى ئەوھيان كردم چۆن بە لەقە جومجمومەى مرقۇف
 وردبەكم. تىپىكىيان لى دروستكردين شەوورۇژ لە خەيالى ئەوھدا بووين
 شەپ ھەلگىرسىت، تا ئەو غەرىزە ترسناكانەى ناومان ئاسوودەبەكەين.
 زۆربەى ئەوانەى لە كاتى مەشقا دەمانكوشتن كوردبوون، فېزبوو بووين
 كه دەپارانەوه دەمیان بېەستين، من يەككىك بووم لەوانەى زمانيانم دەبېرى،
 ھەندىك لە قوتابىيەكان زەكەرى كورده كوژراوھكانيان كودەكردهوه، بەلام
 من زمانم كودەكردهوه، ھەمان بوو پەنجەى كودەكردهوه، ھەمان بوو
 گوچكە و ھەشمان بوو چاۋ. ھەموومان لە شوشەى تايبەتيدا ھەلدەگرت،
 بەر لە تەواوكردى سالى سىتھەم من زمانى بىست و يەك كوردم ھەبوو،
 بە ناوھكانيانەوه. شەوان بە لاقرتییەوه دەچومە بەردەمى شوشەكان و
 دەمگوت: كاك ھەسەنى خەليل داود، ئاغام بەو زمانە جوانەى خوت
 كەمىك بۆم بخوینە. كاك عەلى ئەكبەر، تو شەرھى باپىرە كىويەكانت
 ئەگەر گۆرانىيەكم بۇ نەلىت. جەلادەت من عومرىكم لەو گەمانەدا
 بردەسەر كه لەگەل ئەو زمانانەدا دەمكرد، زمانى بىدەنگ و بىخەتا كه
 لە شلەيەكى زەردا ھەك كۆمەلىك ماسى بچوك مەلەيان دەكرد. سالى
 يەكەم و دووھم لە كۆلىژ ھىچ مۆتەكەيەكم بۇ نەدەھات، لە ناو كۆلىژدا
 مەشق و ماندویتی دەيكردین بە گورگى برسى، دواتر كه بەرەلای شەقام
 و كوچەكانيان دەكردین دەمانوىست ھەك پادشا بژين، بە سوار ماشینی
 زۆر گرانبەھاوہ دادەبەزینە خۆشترين بارەكانى پايتەخت، لەگەل جوانترين

کچدا دهچووين بؤ سینه‌ما، له هر شوئینیک بمانویستبایه شه‌رمانده‌کرد. چ خانمیکمان بویستایه له میزده‌که‌ی یان ده‌ستگیرانه‌که‌یمان ده‌پچراند، هه‌موو شتیک رینک و ئاسووده بوو، من هه‌ستم به هیچ عه‌بییک نه‌ده‌کرد له خؤمدا. ته‌نیا هه‌فته‌یه‌ک به‌ر له ته‌واو‌کردنی سالی سته‌می خوئندن، شه‌ویک جو‌مجومه‌یه‌ک هاته‌خه‌وم. سه‌ریکی بالدار بوو، که دوو چاوی خه‌وتووی تیابوو، بیته‌وه‌ی دهم بکاته‌وه به منی ده‌گوت: گهر ده‌توانیت، زمانم ده‌ره‌ینه‌و بیبه بؤ خؤت. من له خه‌وه‌که‌مدا هه‌موو شتیکم ده‌کرد بؤ ئه‌وه‌ی زمانی بکه‌مه‌وه‌و بیبه‌م بؤ خؤم، به‌لام نه‌ده‌کرا، من شیت ده‌بووم، هه‌موو رینکاکانم ده‌گرته به‌ر و سوودی نه‌بوو. ماوه‌یه‌ک هه‌موو شه‌ویک ئه‌و خه‌وه‌م ده‌بینی، هه‌موو شه‌ویک ئه‌و سه‌ره ده‌هاته‌خه‌وم و خه‌به‌ریده‌کردمه‌وه، وای لیده‌هات نه‌مه‌توانی بخه‌وم، هه‌ناسه‌م بؤ نه‌ده‌درا، لاوازو بیثیراده ده‌هاتم و ده‌چووم. جه‌لادت شه‌ویک له شه‌وان من له شه‌قامیکدا پیاسه‌مه‌کرد، جلی تایبه‌تی قوتابیان‌ی کولیز‌ی سه‌ربازیم له به‌ردابوو. بؤ یه‌که‌مجار له سه‌ر سوچی کولانیکدا بیست و یه‌ک زاری خوئناویم بینی، له ده‌ورو به‌رم ده‌فرین، بیست یه‌ک زمان هاواریانده‌کرد «پرته‌قالی بابلی مه‌رۆ... پرته‌قالی بابلی مه‌رۆ». بیست و یه‌ک زاری کراوه، که بیست و یه‌ک زمانی به‌رداو له ناویدا سه‌مایانده‌کرد، منیان به‌کوچه‌کانی ئه‌و شارهدا راونا، قه‌پالیان لیده‌گرتم، ده‌یانقیژان به‌گوئچکه‌مدا، گازیان له ده‌ستم ده‌گرت، قه‌پیان به‌پشتملدا ده‌کرد. له‌و شه‌وه‌وه بؤ ماوه‌یه‌کی دریز ژیانم بوو به‌نۆزه‌خ، به‌ر له‌وه‌ی سالی چواره‌می کولیز ته‌واوبکه‌م ماوه‌یه‌کی دریز له‌نه‌خۆشخانه‌ی ده‌رونی که‌وتم، سه‌ریان له‌کاره‌با دام، به‌لام سوودی نه‌بوو، بؤ هر کوئیه‌ک ده‌چووم ئه‌و زارانه له‌به‌رده‌مدا هاواریانده‌کرد، ده‌ستم ده‌گرت به‌گوئمه‌وه‌و خؤم گرمۆله‌ده‌کرد به‌لام ئه‌و هاواره ترسناکانه هر له‌سه‌رمدا ده‌زرینگانه‌وه، ئه‌و ساله‌نه‌متوانی دریزه به‌خوئندنه‌که‌م بده‌م. نه‌مه‌توانی بخه‌وم، هیچ مرۆفیک نه‌یده‌توانی ئاسان

لیم نزیك بیتهوه. که دههاتن بۆم شتم فریدهدا، شتم دهشکاند، به کوچه و کولانهکاندا رامدهکرد، خۆم له شوینی بهرزوه دهخسته خوارئ، پالم به ریبوارانهوه دهننا، دهچومه ناو ئاو، بهرهو مهزراو کیلگهکانی دهرهوهی شار رامدهکرد، بهلام ئهوان بهردهوام له دوامهوه بوون، نازاریاندهدام، دهگریان، پیدهکهنین، گورانیان دهگوت، هوتافیان دهکیشا، جهلادت هه مووشی به کوردی بوو، زمانیک من تیننه دهگه یستم. شهویک چووم بۆ لای ئه و پیره میزدهی لاشه ی کوردهکانی دهناشت، ئه و کوردانه ی ئیمه له کاتی مه شقدا ده مانکوشتن، پیره میزدیک بوو پیکایکی هه بوو، مه یتهکانی هه لدهگرت و ده یبردن دهناشت، تیا پارامه وه که گۆری ئه و کوردانه م نیشانبدات که له و چه ند ساله دا ناشتونی، پیاویکی سه یربوو، ناوی هه موو مردوهکانی ده زانی، هه ر شونا سنامه یه کیشی ده ست که وتیبت پاراستبووی، منی له حالیکی هیته ره جال و په ککه وته دا بینیه وه به زه یی پیامدا هاته وه، پیمگوت: ده بیت ئم زمانانه بده مه وه به ساحیبه کانیان، ئه گه ر ئم زمانانه نه گنیمه وه تا قیامه ت ئاسوود نابم. پینیگوتم: تۆو ئاسوده یی؟؟؟ تۆو دلنیایی؟؟؟ درنده ی وه ک تۆ هه رگیز ئاسووده نابیت، تۆزیک به ره وه به مرؤف... من تۆم بینیه وه، وه ک وه حشیکی بی ره حم ره فتاره که یته. هیزی خۆت له هه ندئ به سه ته زماندا تا قیده که یته وه که ده ست و ده میان به سه تراوه و ناتوانن هه یج بکه ن، ئه وه که ی پیاوه تیبه، یه کیک شه هاهمه تی بیته وا له گه ل هه ندیک نه فسی بی دیقاعدا ناکات، تۆ چیت له گورگ بوویت یان ئینسان؟. من هیته مه جبوری ئه و بووم، هه رچیبه کی بگوتایه لیم قه بوولده کرد، به کۆمه کی ئه و، به یاریده ی ئه و ناوانه ی لای من هه بوون و لای ئه ویش هه بوون، زۆربه ی گۆره کانمان نۆزیبه وه، زۆربه یمان هه لدایه وه، زمانه کانمان خسته وه جینگای خۆیان و سه ری گۆره کانمان داخسته وه.

له دوا ی ئه وه وه تارماییه کان وازیان لیته نام و دوا ی سالیکی دریز له نازار گه رامه وه بۆ ته واو کردنی خویندن... به لام جهلادته ی کۆتر، ئه ی هه رزه کاری

نہجیب، ئہی کوردی بہنمک و شہرہف، ئہمشہو بنوو، ئہی مندالی پیکراو، ئہی کورپی وہفا، بنوو بنوو، بہربہیان نزیکہو کہمیکی دی کہلہشیر دہخوینیت و عندهلیب بہیانی دیتہ زمان، تہبیعت ہانتی سوبحیکی دی رادہگہینیت، سبہی تو کارت زورہ، سہر بخہ سہر بالیفہکہت و بنوو۔ ئہی مندالی داہوتوو لہ سوارچاکترین خیلہکانی سہر ئہم ئہستیرہیہ، بنوو۔

* * *

سامیری بابلی لہ ژورہکہی مندا وک گیانلہبہریکی بینخسپہ دہژیا، من لہو ماوہیہدا ہوارم بہ کہس نہدہدا بیتہ ژورہکہی من۔ ئہو لہو ژورہوہ ہہولیدہدا دہمی بگاتہ ہندی کہس تا بتوانن بیننیرن بہرہو دہرہوہی ولات، بہلام ہیچ کہس نہیدہویرا بچیتہ ژیرباری یاریبہکی وا ترسناک، ہاورپیکانی وہلامیان نہدہدایہوہ۔ دؤستہ کونہکانی حاشایان لیدہکرد۔ من بہ غہمگینی بہ دیاریبہوہ دادہنیشتم و نہمدہزانی چی بکہم؟

ہندیک شہو بؤئہوہی لہگہل خہیالہکانی خویدا تہنہا بژی، من جیمدہہیشتم و لہ سالونہ تاریکہکہدا چاوہروانی دالیام دہکرد، ئہو زوربہی شہوان بہ دہم خہوہوہ دہہات و لہو سالونہدا تارمایی باسمی جہزائیری دہبینی۔ ہیدی ہیدی دوہبارہبوونہوہی ئہو شہوانہ بوون بہ لہزہتیکی قول و بیننی ژیانم۔ لہو شہوانہدا تیدہگہیشتم کہ دالیا گہراوہتہوہ بؤ خویندن و خوئی بؤ دواہمین قوناعی کولیز ئامادہدہکات۔ ہہندیچار لہ ناکاو بہ ئینگلیزیبہکی ساف دہکہوتہ قسہکردن لہگہل باسندا۔ ہہندیچار دہگریا، ہہندیچار ہلدہستاو بہ تہنیا سہمایدہکرد۔ من شہو دواى شہو چاوم تیزتر دہبوو، شہو دواى شہو پتر دہمتوانی قولایی ئہو تاریکیبہ داخراو و ترسناکہی ناو سالونہکہ بینم، تا زیاتر بمینیاہ زیاتر دہترسام ئاشکراہیم۔ زیاتر خووم دہخزاندہ سوچہکانہوہ، ہیدی ہیدی چاوم وک

چاوی کونه په پوییه کی لیده هات که به ئاسانی ناو زولمهت ده بینیت. چیر پیوستیم به مؤم نه بوو، به لکو تینی ئه و هم تیا بوو وردترین و بچو کترین شته کانی ناو تاریکی ببینم، ده متوانی ئه و میثسوله بچو کانه ببینم که له تاریکیدا له نابهینی کورسیه کاندایه فرین، تا زیاتر ده مبینی، شتی سه یرترم له تاریکیدا ده دوزییه وه، هه ستمده کرد ورده ورده له وه درده چم که سیکی ئاساییم، وهک ئه وهی حیجایتک هه بیت له نیوان دوو جیهاندا که مه که مه ئه و حیجاب له پیشچاوم بدریت و که مه که مه هیزی ئه و هم تیا دروستیتیت بتوانم دونیایه کی تریش ببینم که ده که ویته ئه و دیو ئه م دونیایه وه. سه ره تای دوزینه وهی من بؤ دونیایه کی تر، له و سالونه تاریکه ی پرته قالی سپییدا بوو، له و کاته به دواوه زور شتی گرنگی ژبانی من له تاریکیدا پرووده دن، تاریکیه کی ئه نگوسته چاو، که ئاده میزاده کانی تر لایان وایه هیچ شتیکی تیا پروونادات، تاریکیه ک تیایدا جولای جیهانیک ده وه ستیت و جولای جیهانیکی تر ده ست پنده کات. له یه کیتک له و ساته تاریکانه ی عه شقی دالیا سیراجه دیندا، هیدی هیدی تارماییه کی تنک و پرووم ببینی، شتیکم ببینی که له شه پۆلیکی نهرمی ئاو ده چوو له هه وادا مه له بکات. شه وی یه که م به گومان بووم، نزیک بوومه وه و قوول قوول به ناو زولمه تدا روانیم، به لام هیشتا تینی نیگام نهیده توانی ئه و تویتزه ئه ستوو رو سه یره ی تاریکی بپریت. که چوومه وه ژوو ره که م، سامیری بابلی، نیوه رووت له جیگاکه ی خزیدا له تاریکیدا ته ماشایده کردم، خودای گه وره، له تاریکیدا سه یری یه کترمان ده کرد و یه کدیمان ده ببینی، بیته وهی موسیقا مه ستیکردبین، یا خود وهجدیک ئیمه ی کرتیتیت. وهک ئه وهی سامیر سه راسیمه یی و ناحالی بوونی من بخوینتیه وه، هه لده ستاو به و دهنکه هیمنه ی خووی که ته نیا تا ئاستی گوینچه کی من بریده کرد، دهنگیتک وهک چۆن خوین به بۆریه کی باریکدا له جهسته یه که وه بؤ جهسته یه کی تر ده روات، ئاوه ها به ریگایه کی باریکدا له زاری ئه وه وه بؤ لای من ده هات، بیته وهی هیه شه پۆلیکی به هیه

جنگاہ کی دیکھا پھر شبیٹہ وہ، بیٹھو ہی ہیچ چپہ کی بہ ہوادا پروات۔ سامیری بابلی کہ وہک پادشاہیکی ٹہ کہ دی دیرین پالکھوتیوو، گووتی: جہ لادہ تی کوتر، ہی میژمندالی نہ جیب، ٹہی ہرزہ کاری بہ دبخت، لہوہ سہرسامیت کہ لہ تاریکیدا دبینیت، لہوہ سہرسامیت کہ چیتر تاریکی و پروناکی بو تو نرخیکیان نییہ، تو دبیت لہ تاریکیدا ببینیت۔ ٹہوہ قہدہری توہ لہ تاریکیدا ببینیت، چونکہ گہر لہ تاریکیدا نہ ببینیت، ناتوانیت برویت، ناگہیتہ ہیچ۔

خوی راستدہ کردہوہو وہک یہ کینک لہ غہیبہوہ قسہ بکات دہیگووت: ہندیچار ہموو پیکہوت و پلانہکان کوزہ بنہوہ بوٹہوہی مرؤف بگہیتنہ شوینتیکی دیاریکراو، ہموو ہیزہکانی سروشت و سہرتاپای ئیرادہیان لہسہر ٹہوہ پینک یہ کینک بیاریزن، ہندیچار لہ ناو جہرگہی ہموو شتہ ٹاساییہکانی دونیادا، لہ ناکاو موعجزہیہکی سہیر روودہدات، بوٹہوہی دووبارہ ٹہوہ راستییہ بچوک و سادہیہمان نیشانداتہوہ کہ ٹیمہی گہمژہ زوو زوو لہ یادیدہکین۔ تو ٹہی مندالی نہ جیب، ٹہوہ کہسہی کہ لہ ناو دونیاکاندا سہفہردہکیت، تو ٹہوہ پڑوہیت کہ نہیتی تاریکی دہہینیت بو پروناکی و نہیتی پروناکی دہبہیت بو تاریکی۔ نہیتی ٹیمہ دہبہیت بوٹہوہ دونیا و نامہی ٹہوان دینیت بو ٹیمہ۔

قسہکانی سامیری بابلی بہ پەخشان و رەمز تیگہیشتم، بہلام ٹہوہ دہستی دہخستہ سہرشانم و چاوہ پەشہ گہورہ گہورہکانی لہ تاریکیدا وہک دوو دہرگای پروناکیان لیہات، کہ لیوہی مرؤف دہتوانیت وہک تونیلکی ٹہفسوناوی بہرہو ٹہوسہری ہموو تہلیسمہکان سہفہربکات، گووتی: دوو سال لہ مہوبہر، لہ یہ کینک لہ شارہکانی کوردستاندا، دہوریہ بووم، لہگہل ہیزیکی تاییہتدا دوو پیکاب سہریازم پیوو، شہوان بہ شہقام و کوچہکاندا دہگہرام، تہقم لہ ہموو شتیک دہکرد، تہقم لہو گہلایانہ دہکرد کہ با لہ درہختہکانی دہفرینیت، تہقم لہ بالندہ بچوکہکان دہکرد،

ته‌قم له مارمیلکه و خشوک و میشووله‌کانیش ده‌کرد. خۆم ده‌چومه سهر دوشکا‌که و شریتیکی دریزم ده‌خسته سهر و نیشانم له په‌نجره‌ی مالان ده‌گرته‌وه، نیشانم له‌ته‌نکی سه‌ریانه‌کان ده‌گرته‌وه، نیشانم له‌ئهریلی ته‌له‌فزیونه‌کان ده‌گرته‌وه، پشیلهم له سهر ستاره‌کانه‌وه فریده‌دایه خواری، له‌قه‌یسه‌رییه‌کاندا به‌ناو مه‌خزنی بۆدرو و عه‌تره‌کاندا ده‌ستریژمه‌کرد، ئاگرم له‌دوکانی کوتالچییه‌کان به‌رده‌دا، قفلم ده‌شکاند، به‌ته‌قه‌دوای په‌پوله‌ی بچوک ده‌که‌وتم، مانگی سهر مناره‌کانم ده‌کرد به‌نیشانه، به‌دوشکا بلندگۆکانم به‌سهر مناره‌کانه‌وه ده‌شکاند، به‌فیشه‌ک له‌سهر دیواری مزگه‌وته‌کان ناوی خۆم له‌پال ناوی خودادا ده‌نوسی، که‌سینک بووم ترسناک. ئه‌و کاتانه‌ی من به‌شهو ده‌ورییه‌بووم، چۆله‌که‌کانیش نه‌یاندته‌وانی سهر ده‌ربه‌ینن، هیلکه‌ش نه‌یده‌توانی بتروکیت، تنۆکی ئاو له‌سهر پوپه‌پی گه‌لاش نه‌یده‌ویترا به‌ریته‌وه. که‌من به‌و شاره‌دا ده‌سورامه‌وه «با»ش ده‌وه‌ستا، سه‌عات چرکه‌ی نه‌ده‌کرد، ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ده‌بوايه‌من ئیجازه‌به‌ئه‌ستیره‌بده‌م بدره‌وشیته‌وه، من ئیجازه‌به‌هه‌وربده‌م تیپه‌پیت له‌شه‌ویکی وه‌هادا من مانگه‌شه‌و مه‌ستیکردبووم، هه‌موو گیانم له‌تریفه هه‌لکشابوو، خۆم له‌پیزی هیزه‌هه‌ره‌ئه‌فسانه‌ییه‌کانی ناو سروشتدا ده‌بینییه‌وه. به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ش تیک رویدا هه‌موو ئه‌و غروره‌ی شکاندم. ئه‌و شه‌وه‌گۆیم له‌ده‌نگی فلوتیکی غه‌مگین بوو له‌کوچه‌یه‌ک له‌کوچه‌کانه‌وه به‌رزده‌بیته‌وه. فلوت، له‌شه‌وی ده‌سه‌لاتی مندا؟! فلوت له‌کاتی گه‌شتی مندا به‌و شاره‌دا؟! جه‌لاده‌تی ئازیز، من ده‌پۆیشتم و ئه‌و فلوته‌ش ده‌پۆیشتم، ده‌چومه‌هه‌ر جیگایه‌ک ده‌نگی ئه‌و فلوته‌له‌کۆلانه‌که‌ی ئه‌و دیوتر بوو، به‌دریژایی ئه‌و شه‌وه‌من ده‌مویست راوی ئه‌و موسیقاره‌بکه‌م و بۆم نه‌ده‌گیرا، ده‌چومه‌لای راست ئه‌و ده‌چوو له‌لای چپ، ده‌چومه‌لای چپ ئه‌و ده‌هاته‌لای راست، من ده‌چومه‌دواوه ئه‌و ده‌چوو پێش، سه‌رده‌که‌وتم به‌کوچه‌کاندا ئه‌و داده‌گه‌را، پۆژ ده‌بووه

من شکست و کہ نہفت دہگہ رامہوہو ٲو موسیقایہش خاموش دہبوو۔ بہلام
 وہسوہسہیہکی سامناک لہ مندا دروستدہبوو، شتیک لہ دلندا دہیگووت،
 گہر ٲو موسیقایہ بیدہنگ نہکہیت، ہہموو شہرف و ناوبانگ و شکری
 خوت دہدورٲنیت۔ ٲہی مندالی بہنہزاکہت و بہوہفا، ٲو رٲژہ تا ٲیوارہ
 دٲعامدہکرد جاریکی تر گوٲم لہ دہنگی ٲو فلووتہ نہبیت، حہزمدہکرد
 گہر شہویکی تر چووم بٲ گہران و بہسہرکردنہوہی شہقامہ خالی و
 تاریکہکانی شار، ٲو دہنگہ نہبیستم، ٲو ٲاوازم گوٲی لہ نہبیت۔

شہوی دواتر لہ ہہمان جینگادا، لہ ہہمان ساتدا، لہ ژیر ہہمان درہخت
 و ٲہستیرہدا دہنگی ٲو فلووتہ دووبارہ بہرزبووہوہ۔ نہمدہزانی لہ چ
 مالٲکہوہ دیت، لہ چ کوچہیہکہوہ؟ لہ چ زہویہکہوہ ہلڈہقولٲیت یاخود
 لہ چ ٲاسمانٲکہوہ دادہبہزیت؟ فہرمانم بہ ہیزہکانم دا فیشہک بتہقٲن،
 چہی فیشہکمان ہہبوو بہ ہہوادا تہقاندہم، بٲٲوہوی ٲو دہنگہ نہبیستم،
 بہ دہیہا کلاشینکوف و دیکتاریٲف تہقہماندہکرد، بہلام ٲو موسیقایہ
 بہردہوام لہ ژیرہوہ دہہات، ہہستمدہکرد گوللہکانی من ہیچ نابرن، بہلام
 ٲو موسیقایہ قوول تا ہہناوی من نہشتہری خوی دہبات۔ ٲہی مندالی
 نہجیب، ٲہی جوانترین گوٲگریک من بینیبیتہم، من کٲلم نہدہدا، شتیک بوو
 لہ خوتنہکہمدا، دہبوویہ بیگرم، دہبوویہ یان من بیکوژم یاخود ٲو من
 بکوژیت۔

ہہموو شہویک ٲو چیرٲکہ دووبارہ دہبووہوہ، ٲو موسیقایہ شتیک
 بوو بہ گژ ہہموو ہیزو جہبہروتی من و دہولت و سوپادا دہچووہوہ،
 بینٲوہوی ہیچ شتیک بکات۔ بینٲوہوی مانایہکی زہق لہودیو ٲاوازہکانیہوہ
 بیت۔ موسیقایہک بوو لہویادا، شتیک بوو پٲچی بہ رٲج دہکردہوہ، شتیک
 بوو ناچاریدہکردیت بیدہنگ بیت و گوٲی لٲیگریت، دونیای ناچاریدہکرد
 بیدہنگ بیت و گوٲی لٲیگریت۔ من شٲت دہبووم، بلدٲزہرہکانم دہہٲنا
 و دہکہوتمہ ٲیکدانی مال و گہرہکہکان، لہ ناو وٲرانہ و داروپہردووی

مالە خاپوورو وىراناكاندا بەدواى ئەو مۇسقىقايدا دەگەرام بىدەنگىبەكم.
 ناگرم لە باغچەكان بەردەدا و لە خۆلەمىشەكەيدا بۇ ئەو ئاوازانە دەگەرام
 بىدەنگىيانبەكم، خەلكم لە مالەكانى خۇيان دەھىتايەدەرى و بە درەختەكاندا
 ھەلمدەواسىن، بۇئەھى ئەو مۇسقىقايدا خامۇشبەكم، بەلام سوودى نەبوو.
 ئەو لە دونىايەكى ترەو دەھات، دونىايەكى ھاوسى بە ئىمە، نىك لىمانەو،
 تىكەل لەگەل خوينماندا، بەلام نادىارو نەبىنراو. نازانم چەند ھەفتە و چەند
 مانگ شەرم لەگەل ئەو مۇسقىقارەدا كرد... نازانم، بەلام دەزانم ھەر پۇژەو
 شتىك لەو دىوارە تارىكەى ناو پۇجم دەپوخا، لەدەرەو دەپندەتر دەبووم،
 بەلام لە ناوھە غەمگىنتەر. شەوئىك لە شەوان دانم بە شكستى خۇمدا
 نا و ھەموو ھىزەكانم گىزايەو بۇ بىكەكانى خۇيان و بەتەنبا، بەدەستى
 بەتال، بەبى ئەو چاويلكە رەشە تارىكەى دەمكردە چاوم، دەستمكرد بە
 گەران بە كوچەكاندا و گوگرتن لەو مۇسقىقايدا. يەكەمجارم بوو لە ژيانمدا
 بەراستى گوئ لە مۇسقىقا بگرم، يەكەمجارم بوو ھەستبەكم خەرىكە دلم
 دەستەمۇ دەبىت. جەلادەتى نەجىب، ئەى كوپى غەمگىنتىن خاكى سەر
 ئەم زەويىيە، ئەو مۇسقىقايدا منى بەزاند و قول ھاتە ژيانمەو. شەوان ئەو
 شارە سەرتاپاى خالى بوو، ئەو مۇسقىقارە ئىوارەيەك لە ناو تارىكەيەو
 بە خۇى و فلووتەكەيەو دەركەوت و سللوى لىكردم. ئەو لەسەرەتاو
 بۇ ئەو ئىوارەيە گەرابوو، منىش لەسەرەتاو لەو ئىوارەيە رامدەكرد، ئەو
 لەسەرەتاو دەيزانى لە ساتىكدا من و ئەو پووبەپووى يەك دەبىنەو. بە
 ھەموو جەلە سەربازىيەكانمەو، بە نۆتەو مەدالیاكانمەو بەرابەرى وەستام،
 ئەو دەستىك جلى سببى سببى لە بەردابوو، قژى كەمىك بە خاوى ھاتبوو
 سەر چاوى، فلووتىكى سببى پىبوو. لەو شەوھە زمانى من گۇردرا، دلم
 بە جۇرىكى تر پىچىكردەو، من پىمگوت: ئەى سەرگەردان و بىجىتى
 شەو، تۇ كىت؟ لە كوئەو دىت. چىت لە من دەوئىت، چ شەرىك لەگەل
 مندەكەيت، كە بە من ناكرىت.

به هيمنيه كه وه قزى لابرډ و گووتى: هر كه سيك گرنك نيه، من له شارى مؤسيقاره سڀيه كانه وه هاتووم بۆ لای تو. هيچ شتيك له تو ناويت نه وه نه بيت گوڀگريت.

من دووباره پرسيام ليكرده وه، گووتم: له كوڀوه؟

به هيمنى و به دهنگيكي ساف وهك تكه ي شهونم، وه لاميدامه وه: له شارى مؤسيقاره سڀيه كانه وه هاتووم، له و شاره دور وه بۆ نه وه ي گوڀم ليگريت.

من دهستم گرت و ويستم له گه ل خوڤدا بيهم، به لام به هيمنى نه وه دهستی وه رگيڀراو مه چه كي منى گرت و گووتى: نه مشه و تو له گه لمدا وه ره. من دۆراوو شكسته ي نه وه جهنگه بووم. بيته وه ي بير له هيچ بکه مه وه خوڤ دايه دهست نه وه مؤسيقا سيحراوييه ي رۆحمى له ته پوتۆزو تاريكى و خوڀنرڀيڀي چه نده ها سال پاكده كرده وه. من نه وه شه وه تيگه يشتم مؤسيقا مه عده نى راسته قينه ي مرۆقه كان ده دۆزيتنه وه، نه و كانزا جاويدو پاكه ي ئيمه ي لى دروستبووين، جه لاده تي كوتر نه وشه وه من به ناو دارستانه كاندا ده رۆيشتم، نه فسهر يكي دزيو كه هه موو ژيانم له كوشتن و سووتان و ويران كردندا بردبووه سهر، نه قيب ساميرى بابلى، هاوڀي سهرۆك كوڤار، دلاوه ترين نه فسهر ي فهيله قى چوار، خاوه نى نۆته ي قاره مانى، نه و پياوه ترسناك و ته نيايه ي كه بۆنى پرته قالى ليديت. نه و پياوه ي سه دان گوندى له كوردستان له گه ل زهويدا ته ختكر دبوو، چه نده ها شارى پوخاندبوو، نه ي مندالى به نه زاكاه ت من نه م جانه وه ره ترسناكه ي به رده مت، كه ده ستردى سوڀا و سياسه ت و قه بيله كانى ولات بووم، مؤسيقا وهك مندالتيك ده سته مۆيده كردم. وهك يه كتيك خه وى ليكه وتييت و بڀوات، دواى دهنگى نه و فلووته ده كه وتم كه سات دواى سات تيگه ل به سروشت و ژيان و جوانى ده كرده وه. پارچه مؤسيقايه كي ناكۆتا بوو، هيچى نه ده گووت و هه موو جوانى و شيرينى ژيانيشى ئاشكراده كرد، هيچى نه ده گووت و له ناوه وه

هه موو شتیکیشی بۆ من پوناکده کرده وه، منی به ره و ناو دارستانیکی خه یالی برد، له ویوه به ره و که ناری زه ریچه یه که وه که ئه وه ی سهر له نوئی له دایکبمه وه، خۆم له شه پۆله کانی هه لکیشا، ئه و فلووتی لینه دا و من به هیمنی مه له مده کرد، له گه ل هه موو ته کانیکی تازهی ناو ئاودا، ئه و مروقه خه وتوو و دیله ی ئاو پۆحم به ئاگاده هاته وه.

دوای چه ندین سه عات مۆسیقا و مه له، مۆسیقا و ئاو، فلووت و پاکی، ئاوازو ئیشراق. له ئاو هاتمه دهره وه و بووبووم به مروقیکی تر.

من دهستی سامیری بابلیم ده گرت و تکام لینه کرد، به رده و امییت، من ده متوانی چه نده ها سه عاتی تر دانیشم و گوئی لینیگرم، به لام ئه و گووتی: ئه ی مندالی نه جیب بخه وه، تۆزیکی تر که له شیرزی به یان ده خوینیت و نه سیمی سوپج هه لده کات، تۆزیکی تر لاولاو ده گه شیته وه و شه ونم بۆ مردن ئاماده ده بیت. بهر له وه ی عه نده لیبی به یان بیته زمان بخه وه، تۆ سه بی کارت زۆره و که میک پشووبده.

ئه وه دووه مین جار بوو، ناوی شاری مۆسیقاره سپییهکان بیستم. دووباره بوونه وه ی ئه و ناوه، شتیکی سه یربوو، من ئه وه ته ی هاتبوومه شاری ته پوتۆزی سۆزانییه کان، ته لیسم له دوای ته لیسم، نه ینتی له دوای نه ینتی تووشم ده بوو. به لام ئیستا هه ستمده کرد ئه و ناوه پتر له هه ر شتیکی تر، هه وایه کی نه ینتی و ئاوازیکی ته لیسمای له خه یالی مندا ده ورۆژینیت، به لام وه ک سروشتی هه میشه یی خۆم هیند سه برم هه بوو، بژیم و چاوه پروانکه م. دلنیا بووم سامیری بابلی نه ینتی زیاتری لایه، دلنیا بووم ده توانیت یارمه تیمبدات، که میک ئه و ئامازه و نیشانه سه یرانه

پیکه‌وه گریبدهم.

شهووی دواتر دواي ته‌واوکردنی هه‌موو کاره‌کانی خۆم له‌سه‌ر سه‌حنه‌که، دواي ئه‌وه‌ی پاره‌ی شاباشه‌کانم له‌سه‌ر ته‌خته‌که کوکرده‌وه، ئه‌و پاره‌یه‌ی پیاوه بیهۆش و مه‌سته‌کان به‌سه‌ر سه‌ماکه‌ر و کچه گورانییژه‌کاندا هه‌لیانده‌دا. گه‌رامه‌وه بو ژووره‌که‌ی خۆم، ئه‌و شه‌وه دالیا له سه‌ره‌تای ده‌ست پیکردنی به‌رنامه‌کانه‌وه له‌گه‌ل پیاویکی باریک و غه‌مگیندا چووبوو ژووری، یه‌کیک بوو له‌و میوانانه‌ی له‌دوو‌روه ده‌هات تا به‌تایه‌ت له‌گه‌ل دالیا سیراجه‌دیندا بخه‌وێت. ئه‌و شه‌وه له‌وانه بوو که من مه‌راق ده‌یکوشتم، دلنیا‌شبووم دالیا نایه‌ته‌ خوارێ، له‌ گه‌نجینه‌که‌ی پشته‌وه سه‌به‌ته‌یه‌ک پرته‌قالی نویم هیناو له‌ پێشده‌م ده‌رگا‌که‌دا دامنا تا که‌س گومانی هه‌یج نه‌کات، گه‌رامه‌وه‌و ئه‌و خوارده‌نه‌ی له‌کاتی به‌رنامه‌دا پێچابوو مه‌وه هه‌لمگرت و هه‌تانه‌سه‌ری و چوومه ژووری و ده‌رگا‌که‌م داخست. سامیر بیستۆکیکی چکۆلانه‌ی له‌ گویدا‌بوو گوئی له‌ رادیو ده‌گرت، دواتر من و ئه‌و پیکه‌وه نانمانخوارد. من پیمگوت: سامیری بابلی، تو چی له‌سه‌ر شاری مؤسیقاره سپیه‌کان ده‌زانیت؟ سه‌یریکردم و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه که به‌ده‌گمه‌ن ده‌که‌وته سه‌ر رۆخساری، گووتی: ده‌زانم ده‌ته‌وێت له‌ ئیستاوه هه‌موو چیرۆکه‌که بزانی‌ت. منیش وه‌ک تو وه‌هام، منیش زۆر جار بیسه‌بر و ببه‌روام، به‌لام گه‌ر مرۆف په‌له‌نه‌کات، ژیان خۆی له‌هه‌ر هه‌یزیکی تر جوانتر شته‌کان ته‌فسیره‌کات، هه‌رگیز هه‌یزی ته‌فسیرکردنی ئینسان له‌ ئاستی هه‌یزی ته‌فسیرکردنی ژیاندا نییه، من ئه‌م چهند سه‌له‌ی دوا‌یی ئه‌زموون دواي ئه‌زموون بۆم ده‌رکه‌وتوه، گه‌وره‌ترین حه‌یکایه‌تخوون ژیان خۆیه‌تی.

که‌میک بیده‌نگ بوو، به‌ هه‌منی تیکه‌که‌ی له‌گه‌ل مندا قووتداو به‌ غه‌مگینی گووتی: ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ئه‌و کورپه مؤسیقاره هه‌چی پینه‌گووتم، به‌لام زۆر شه‌و، له‌ زۆر جیگا‌دا، من مؤسیقا‌که‌یم بیسته‌وه. وه‌ک رۆحیکی گه‌رۆک وابوو... ئه‌و شه‌وه بپیارمدا تاماوم ده‌ست نه‌خه‌مه خوینی که‌سه‌وه و هه‌یج

مروفتیک نه کوژم، لهو شه ووه به پيارمدا ئازاری بالندهیهک نه دم، به لام درۆمکردو نه متوانی. من جار دواى جار په یمانی خۆم ده شکاند، ئه و جانه وهره ی ناوم دپرتیبوو له وه ی من چاوه پروانده کرد، له گه ل ئه وه شدا ئه و مۆسیقایه هه میشه له سه رمدا ده نگیده دایه وه، بۆ هه ر کوئ ده چووم له گه لمدا بوو، وه ک ئه وه ی له پۆحمدا تۆمار بوو بیت و له ناكاو یه کتیک په نچه بنیت به دوگمیکى نهینیداو سه ره له نوئ دابگیرسیته وه.

جه لادهت... من به رده و امبووم له سه ر کوشتن، به رده و امبووم له سه ر ویزانکردن، به لام له دواى ئه و شه ووه هه رچییه کم بگردایه، له زه تم لئ نه ده بیینی، بۆ هه ر جیگایه ک ده چووم غه مگین بووم، هه رچییه کم ده کرد ته نها بووم، هه موو ئه و شتانه ی له وه وپیش له زه تم لیوه رده گرتن له زه تیان نه ما، ئه و مۆسیقایه ی جاران که یف و سه قام پیده هات، نرخى که وت و به هایه کی له لام نه ما. ئه و مۆسیقایه یه کجار منی له و دونیایه ی خۆم هه لگرت و فرییدامه ناو دونیایه کی تره وه. جاران به ئیمان وه گونده کانم ده سووتان، به لام دواى ئه و مۆسیقایه ئیمانم گۆردر، جاران به له زه ته وه خه لکم ده کوشت، دواى ئه و ئاوازه تیگه یشتنم له له زه ت گۆردر، جاران به واجییم ده زانی دوژمنان زینده به چالبکه م، به لام وشه ی فه رمان و به رپرسیاریتی بوونه کاو با، له گه ل ئه وه شدا ژیانى من له سه ر ئه و وشانه دروستبوو بوون، ژیانى من له سه ر ئیمان و له زه ت و واجیب خولقا بوو، سئى ده ردی کوشنده که ده شیت هه ر یه که یان به ته نیا مانایه کیان هه بن، به لام که کوڊه بنه وه ئافاتی ئه وتۆ دروستده که ن له تاعوون به دتر. نه مده زانی چی له و مۆسیقایه بکه م، نه مده زانی چۆن بیکه م به شتیک پینمایى ژیانى لیوه رگرم، له به ره ئه وه به رده وام گوناھى که وره م ده کرد و په شیمانده بوومه وه، خه لکم ده کوشت و دواتر ده گریام. تا دواچار شتیکى دیکه رویدا پۆحى منى هیتده ی تر له بنه وه هه لته کاند.

هينزيكى نهينى بهردهوام ريگاي منى دهخسته سهر ريگاي مؤسيقارهكان. شهويك وهك شهوانى تر، لهيهكيك لهو شماره خاپوورانهى كوردستاندا، به ناو كوچهو كهلاوهو كولانهكاندا پياسهمدهكرد، گيانم له تريفهدا شهلال بوو، له ناكاو دهنگى كهمانچهيهك بهرزبووهوه، به وينهى يهكه مين جار، به وينهى ئه و زمانهى مؤسيقا شيتيكردم، دهنگيكي كوتوپرو سهيرو پر حيكمت بوو، دهنگيكي بوو منى بانگدهكرد، منيكي كه وهك نازهلينيكي تورهم ليهاتبوو، به گايهكي بيمار دهچووم كه شيتانه سهر به ديوارينيكي سووردا دهكيشيت. من دهمويست وهك نهقيب ساميري بابلى بمينمهوه، تا هميشه ئه و پياوه ترسناكهم كه جينهدهستم بهسهر ژيانى همموو بالندهو مرووف و بهرديكهويه، ئه و كهسه بمينمهوه كه هر بهرهبهسيكتهيهك هيلانهيكرد، دهبيت حيسابى ئه وهبكات كه دهشيت من بيروخينم، هر ژنيك هيلكهيهكي له گولداندا سهوزبوو حيسابى ئه وهبكات دهشيت من مندالهكهى لهناوبهرم، هر باغهوانيك درهختيكي چاند، ئاگاداربيت كه ئه گهر له بهرى ئه و درهختهى خوارد، ئه وه منم بوارمداوه نه وهك خودا... ئه ي كورپى به نهزاكته، ئه مجاره من روژ و ههفته و مانگ دواى سهرچاوهى دهنگه كه نهكه وتم، هر ئه وشهوه دوزيمهوه، كه مانچه زهنيكى بالا بهرزو باريك بوو، لهسهر بهرديكى گهوره له ناوهراستى كهلاوهيهكدا كه مانچهى ليندهدا، وهك ستوونيكى دريژ وابوو له برؤنز، له ناو داروپهردووى ويرانهيهكدا ئاوازيكى دهژهن سيحراوى وهك ئه و ئاوازهى له قلووتى ئه و مؤسيقاره سپيوشهم بيستبوو. من نهفرهتم لهو روژه دهكرد كه مؤسيقا تيا لهدايكبووه، دهترسام همموو مؤسيقارهكانى دونيا خويان لهسهر روحي من تاقيبكه نهوه، هاوارمدهكرد: بو من... بو به تهنيا من. ئه م ولاتهى ئيمه پريتي له ههزاران ئه فسهرى مروفكوژ، ئه مه چ هينزيكه من بهم شيويه تاقيدهكاتهوه؟ چ هينزيكه ناهيئيت ئاسوده بژيم و بخهوم؟ تفهنگه كه م دادهگرت و دهمدايه بهر گولله، نه دهكرا بهيتم ئه و كهمانهش به هه مان دردمبهريت. ئه و به

ئارامى كەمانچەى خۇى لىندەداو دەپۇى، من دىنباپووم پىكاومە، دىنباپووم...
 جارىكى دى تەقەم لىكردەو، بەلام جەلادەتى كۆتر هىچ، ئەو لەسەرەخۇ
 كەمانى لىندەداو دەپۇى. من دواى دەكەوتم، دىنباپووم خويىنى لەبەر دەپرات،
 بەلام بى هىچ ماندووبوونىك كەمانى لىندەدا، بەرەو قوولايى ئەو شارە
 پۇى، بەرەو بازارە بىدەنگەكانى شەو، بەرەو قەيسەرىيە ساردەكان، من
 خويىنەكەيم دلۇپ دلۇپ حىسابكرد، بەلام لە نيوى رىگانا ھەستمدەكرد من
 دلنىكى مەبھورم كە دواى مۇسقىقا كەوتووم، نەوەك ئەفسەرىكى بىرەحم كە
 دواى نىچىرىك كەوتبم. ئەو بە ھەموو شەقامەكاندا دەپۇى و مۇسقىقاي
 لىندەدا، من شەيداي ئەو ئاوازە دواى دەكەوتم و نەمدەزانى بۇكويم دەبات،
 فرىوى نەغمەكانىم دەخوارد و مەستبووم. ئەو دەپۇى و وەك بە ھىزىكى
 ئەقسوناوى پامكىشىت بەدوايدا دەپۇىشتم، ئەو دەپۇىشت و من دەپۇىشتم،
 ئەو دەپۇىشت و من دەپۇىشتم، لە جىگايەكى ئەو رىگا درىژەدا بىئەوھى
 پىترانم تەنگەكەم فرىدا، لە شوينىكدا كە نەمدەزانى كوئىيە، چاويلكەكەم
 لىكەوت. دەپۇىشت و دەپۇىشتم... دەپۇىشت و دەپۇىشتم. دواچار بە
 ماندووىى لە گوزەرى قەسابەكاندا كرتەو، پالى دابوو بە دەپابەكەوھو
 نيوہ مردوو تەماشاي شتىكى دەكرد كە من و تۇ نايىبىن. پىنگووتم:
 سامىرى بابلى، منت كوشت. لەو دەقىقەپەدا ھەموو پەشىمانى كەردون
 لە گەرووى مندا بوو، من بووبووم بە پياوئىكى بىمانا، دەستمدايە خۇى
 و كەمانەكەى و گووتم: ھەستە فرىاتبكەوم، ھەستە فرىاتبكەوم. پىكەنىنىكى
 غەمبار پىكەنى و گووتى: ھىشتا زووه، سامىرى بابلى، ھىشتا زووه، پۇژىك
 دىت، دەبىت فرىاي مۇسقىقارىك بكەويت، شەويك دىت، وەك ئەمشەو
 مۇسقىقارىك دەكوژىت، بەلام لە ناكاو ئەم ئاوازە سىحراويانە دىنەوھ بىرت،
 دەگرىت و پەشىمان دەبىتەو، بە سەحرانا رادەكەيت، جەستەى دەدەيت
 بە كۆلتدا و رزگاريدەكەيت. بەلام من ئەو مۇسقىقارە نىم، تۇ ناتوانىت من
 رزگاربەكەيت.

كەمانەكەي بەدەستەوہ بوو، بە ئارامی دەستی خستە سەر دەستم و گوتی: غەمی منت نەبیت، من دەگەریمەوہ بۆ شاری خۆم، دەگەریمەوہ بۆ شاری مۆسیقارە سەببەکان، من تەنیا نامەیکم ھەبوو بۆ تۆی بەینم، ئاوازیکم ھەبوو دەبایە یادی تۆی بەینمەوہ... شەوێکی دی، لە زەمانیکی دیکەدا، تۆ یەکیکی تر دەبینیتەوہ، ئەو پیویستی بە کۆمەکی تۆیە نەوہک من، ئەو پیویستی بە کۆمەکی تۆیە...

جەلادەتی کۆتر ئەو مۆسیقارە تۆ بوویت.

جەلادەتی کۆتر، من لەو چەند سالە ی دوایدا، بەردەوام ئەو مۆسیقارانەم دەبیست، کە دەھاتن و لە جیگایەکی نزیکەوہ ئەو ئاوازیان لێدەدا، لەبەرەکانی جەنگدا، لە شەوی تاریکی شارە دوورەکاندا، لەو شەوانەدا کە لە بیابان گۆری گەرەمان ھەلدەکەند و ژن و مندالمان تیا زیندە بەچالەکرد. ئەو کاتە ی من بەرپرسی یەکەمی گۆرە دەستەجەمعیەکان بووم، من نەخشەکانیانم دادەنا، من بەرپرسی ریکخستن و دابەشکردنیان بووم، دەبایە بە جۆریک لە زەویدا و نیانیکەم ھیچ فریشتەو ئەھریمەنیک نەیاندۆزیتەوہ، بیانخەمە جیگای ئەوتۆوہ ئاسەواریکیان لەسەر زەوی نەمیتیت، تونیلان بۆ دروستبکەم کە راستەوخۆ دەچیتەوہ سەر قیامت. ئەو شەوانە ی من خۆم لەگەل فەسیلی تیرباران و ناشتن و کوشتندا کارمەکرد، لە ھەر جیگایەک بوومایە، دەنگی ئەو مۆسیقایە بەرز دەبوو، ھەندێجار لە ناو زوڵمەت و تاریکیدا مۆسیقارەکانم دەبینی، ھەموویان جلی سەپیان لەبەردابوو، لە تاریکیدا مۆسیقیان لێدەدا، فلوتیان لێدەدا، کەمانیان لێدەدا، ھەندێجار لە جیبەکە ی خۆمدا بە سەحرادا دەگەرەمەوہ، بە درێژایی رینگاکە دەمینین، لە رۆخی شەقامەکە دەوستان و ئەو ئاوازی سەحراوی و قەشەنگانە یان لێدەدا، لە ناکاوی یەکیکیان لە بەر پۆشنایی چرای ئۆتۆمبیلەکەمدا دەردەکەوت و وندەبوو. ئەوانە تا ئەو رۆژە ی تۆم پزگارکرد بە دوامەوہ بوون، جەلادەتی کۆتر ھەموو ئومیدی ئەوان ئەوہبوو، تۆ پزگاربکەم، پتر لە سالیکی بە

دوای منەوہ بوون بۇ ئەوہى تۇيان بۇ پزگار بىكەم. دۇنيام دەيانزانى ناتوانن ھەموو ئەو كوزراوانە پزگار بىكەن، ناتوانن بەر بەو دەريا گەورەيەى لاشە بگرن كە من و دەيەھا ئەفسەرى تىرى وەك من دروستماندەكرد، بەلام دەبووايە يەكىك دەربازىت و بتوانىت چىرۆكەكە بگىرپتەوہ، يەكىك ئەركىكى مەزنى ھەيە. سەيرە كە من نازانم چىيە، جەلادەتى كۆتر ئەو كەسە تۆيت. تۆيت وەك پىغەمبەرىكى تازە وەھايەت، من دەبووايە پزگار تىكەم، لە گۆر دەرتبەيتمەوہ بۇئەوہى بۇيت.

من بە غەمگىنيەوہ دەمگوت: پىغەمبەرى چى و قسەى چى؟ نايىنيت لە ھوتى ئىوارەوہ تا دووى شەو قەحبە ھەلدەپەپىنم، پىغەمبەرت بىنيوہ ئاوا بىت؟

ئەو بىئەوہى ھىچ بلىت دەيگوت: ئەى مندالى بە نەزاكەت، ئەو شەوہى تۆم تىابىنى، شەوئىكى تىرى سەيرى ژيانم بوو، من لە ماشىتىكدا بووم لە پىش ئەو زىلەى ئىوہوہ دەرپۇشتىن، يەكىك بوو لەو شەوہ دەگمەنانەى ھەستم بە ئاسوودەيى دەكرد. لە رىگا بۇ شتىك وەستايىن، يەكىك لە زىلەكانى پىش ئىمە تا يەكەى تەواو نەبوو. من بە دەستوورى ھەمىشەى خۆم لە وكاتانەدا دادەبەزىم، كەمىك ھەوام ھەلدەمژى و سەيرى ئەستىزەكانى بىابانم دەكرد. زىلەكەى ئىوہ راستەوخۇ لە دوای جىتەكەى منەوہ بوو، كە دادەبەزىم گويم لە مۇسقىقەكەى تۇ بوو، سەرەتا وادەزانى ئاوازى يەكىك لەو مۇسقىقارە سىپپانەيە كە بەردەوام بەدوامەوہ بوون. بەلام وانەبوو، ئاوازىكى نزيكترو سىحراووتىر بوو، جىاوازىيەكى گەورەى لەگەل ھەموو ئەو ئاوازانەدا ھەبوو كە پىشتەر بىستبووم، ئاوازىك بوو وەك ئەوہى راستەوخۇ خالق خۇى دەستى لە دارشتىدا ھەبىت. بە جۆرىك ئاسمانى و بزوين بوو، ھەستەدەكرد ھەواش وەستاوہ و گوئدەگرىت، لەو كاتەدا دۇنيابووم كە ئەو مۇسقىقايە جودايە لە ھەر مۇسقىقايەكى تر كە من لە ژيانمدا بىستوومە، ھەتا جىاوازە لە مۇسقىقاي ئەو گەنجە سىپپۇشەى

له گوئی ئهو ده‌ریاچه‌دا بۆ ماوه‌یه‌ک له‌هه‌موو پیسی و دزیوییه‌کانم پاکیکردمه‌وه، موسیقا‌که‌ی تۆ زیندووترو کاریگه‌رتربوو، وه‌ک گریان‌ی ئاسمان و له‌خه‌وه‌ستانی زه‌وی بوو به‌سه‌ر کاره‌ساتیکی گه‌وره‌دا، تۆ بوویت له‌و زیله‌دا فلووتت لێده‌دا، هه‌موو دیل و سه‌رباز و ئه‌فسه‌ره‌کان، زینده‌وه‌ران و نازیندووه‌کان گوتیان ده‌گرت، هه‌ستمکرد هه‌موو بیهۆشن، ئهو موسیقایه‌ به‌ شیوه‌یه‌ک بردوونی مردن و تیربارانیان بیرچۆته‌وه، من چادری سه‌ر زیله‌که‌م که‌میک لادا بۆئه‌وه‌ی بتینم، خۆشت نوقمی بیهۆشییه‌کی قوول بوویت، ئه‌ی مندالی نه‌جیب، هه‌موو ئه‌م گه‌ردونه‌ له‌ ڕینگای ئهو فلووته‌ی تۆوه‌هاواریده‌کرد. من دلنیا‌بووم تۆ ئهو منداله‌ی که‌ له‌ شه‌ویکی تاریکدا تووشم دیت و ده‌بیت ڕزگارتبکه‌م. دلنیا‌بووم تۆ ئهو که‌سه‌ی که‌ ده‌بیت ڕزگارتبکه‌م، تۆ ئهو موعجیزه‌ چکولانه‌یه‌یت که‌ ده‌بیت بژیت. به‌لام چۆن، که‌ ماشینه‌کان ده‌ستیان‌کرده‌وه‌ به‌ ڕۆیشتن تۆ بیده‌نگ بوویت، له‌ ڕیگا زیله‌کان پاش و پیشکه‌وتن، نه‌مه‌زانی چۆن ڕزگارتبکه‌م، ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌هینرانه‌ ئهو سه‌حرايه‌ هیچ هینزیک هیچ قانونیک، هیچ په‌حمیک نه‌یده‌توانی فریایانکه‌ویت، ئه‌وه‌ی که‌ ده‌هاته‌ ئه‌وئ ده‌بایه‌ بمردایه، ئه‌وه‌ی تیکه‌ل به‌ یه‌کیک له‌و قافلانه‌ی مردن ده‌بوو، هینزیک نه‌بوو له‌سه‌ر زه‌مین ده‌ریبه‌یتیت، هه‌رکه‌سیک شتیکی وه‌های بگردایه‌ ده‌جار ده‌یانکوشت و زیندوویانده‌کرده‌وه، نه‌ من نه‌ هیچ که‌سیکی تر نه‌یده‌توانی ئه‌وه‌بکات، ئه‌وه‌ی که‌ ده‌هات نه‌ده‌بایه‌ بگه‌رپه‌ته‌وه، ده‌مزان‌ی گه‌ر ئه‌وانی تر ته‌قه‌ت لێیکه‌ن ده‌تکوژن، نه‌مه‌دو‌یست بمریت، ده‌بایه‌ خۆم ته‌قه‌ت لێیکه‌م بۆئه‌وه‌ی دواتر بتوانم ڕزگارتبکه‌م. سالانی دوورو دریی‌ی ته‌قه‌کردن و مرۆف کوشتن فیری ئه‌وه‌ی کردبووم، چۆن ده‌توانم خه‌لک برینداربکه‌م بیته‌وه‌ی بمرن. ئه‌وه‌ ته‌نیا ڕینگابوو، له‌وه‌ زیاتر ڕینگایه‌کی تر نه‌بوو، هیچ هینزیک نه‌بوو تۆ له‌و قافله‌یه‌ ده‌ریبه‌یتیت. که‌ هه‌مووتان له‌ زیله‌کان دابه‌زین به‌رله‌وه‌ی سه‌ربازو مولازمه‌کان سه‌رنجی هیچ بدن، یه‌که‌م ده‌سپێژم له‌

تۆکرد، ته‌قەم لیکردیت و بە‌پال فریئدایتە که‌ندیکێ چکۆلانە‌وه له‌ قەراغ رینگاکە‌داو ھاوارم له‌ بلدۆزەرە‌کان کرد «ئەم کوپێ سە‌گە، نە‌کە‌ن بە‌ ژیر گله‌وه، ھە‌روا فریئە‌دن تا بە‌یانی سە‌گ دە‌یخوات، شایە‌نی ئە‌وه نییە‌ گوپیشی ھە‌ییت»، ھە‌ندیجار وامان له‌ ھە‌ندیک دیلی تر کردبوو، لە‌ بە‌رئە‌وه کە‌س گومانی لێ‌ نە‌کردم. بە‌دە‌ستی خۆم فریئدایتە‌ قە‌راغیکێ چە‌پە‌کە‌وه، بۆ‌ئە‌وه‌ی کە‌س بییر له‌ ھیچ نە‌کاتە‌وه. ھاو‌پیکانتمان ھە‌موو کوشت، ئە‌ی مندالی نە‌جیب، ھاو‌پیکانی تۆمان کوشت و کردمانن بە‌ ژیر لە‌مە‌وه. ئە‌وه پیشە‌ی ھە‌میشە‌ییمان بوو. ئە‌وه‌ی تۆی بزگار کرد ئە‌و ئاوازه ئاسمانییە‌ی خۆت بوو، کە‌ بە‌ یە‌کجارو بۆ‌ ھە‌تا ھە‌تایە‌ منی گو‌پێ. ئیستا ئە‌وه‌ تام له‌ بە‌ر دە‌ستتدا، ئە‌ی مندالی نە‌جیب، من لە‌ بە‌ر دە‌ستی تۆدام و دە‌توانیت بمکو‌زیت. بە‌لام من له‌ تۆ دە‌ پرسم، ئە‌ی ھە‌رزە‌کاری بە‌ نە‌زاکە‌ت دە‌تە‌ویت تۆ‌لە‌ی کێ‌ بکە‌یتە‌وه و له‌ کێ‌؟ له‌ من یان له‌ ھە‌زاران بکو‌زی تر، له‌ من یان له‌ ئاسمان؟ ئە‌و شە‌وه، لاشە‌کانمان شار دە‌وه، بە‌لام بە‌ر دە‌وام ئە‌و موسیقایە‌ لە‌ سەر‌مدا بوو، له‌ دە‌مارە‌کانمدا بوو، له‌ دلمدا پیا‌سە‌یدە‌کرد. له‌ گە‌رانی ھە‌دا من له‌ دوو‌پیانیکدا پێ‌چم بە‌ جێ‌بە‌کە‌م کردە‌وه و گە‌رامە‌وه سەر تۆ، ئە‌ی مندالی نە‌جیب تۆ مردبوویت، بە‌د‌ریژایی چە‌ندین سە‌عات خوینت لێ‌رۆ‌یشتبوو، ھەر شتیکم له‌ تیمار کردن دە‌زانی بۆم کردیت و تۆم خستە پشتی جێ‌بە‌کە‌وه و ھاتم، ھیچ جینگایە‌ک نە‌بوو ب‌ت‌بە‌م، تە‌نیا کە‌سێک شکم دە‌برد دالیا سیرا‌جە‌دین بوو، من و ئە‌و له‌ میژبوو یە‌کترمان دە‌ناسی، ئە‌وکات له‌ پایتە‌خت بوو، ھینشتا کچیکێ تازە‌ پیا‌کە‌وتوو بوو کە‌ ناسیم، سە‌مەر سالح پیناساندم، تاکە‌ کوردیک بوو من لە‌ سەر ئە‌م ئە‌ستێ‌زیە‌ دیبووم و ئە‌زیە‌تم نە‌دا‌بوو، لە‌و ب‌ت‌را‌زیت ھەر کوردیکم بینیبوو ئازارمدا‌بوو، بە‌لام نە‌مە‌دە‌توانی بە‌راستە‌جاردە‌دا تۆ بە‌ینم. جێ‌بە‌کە‌م له‌ قە‌راغ شە‌قامیک پە‌کخست و بە‌ جێ‌م‌ھ‌یشت، تۆم ھە‌لگرت و بە‌ ھە‌موو بیاباندا ھاتم، دە‌مویست له‌ جینگایە‌ک کۆمە‌لێک دە‌واری بە‌دە‌ویی بدۆز‌مە‌وه و کە‌میک پشووبدە‌ین

نه بوو، پوژيکي ريک نه شارهزا به سه حرادا هاتم، شه وه که ی گرده لولو ليکی لم هه ليکرد، دلنیا بووم تو مردويت، به لام نه مده ويست داتبنيم، به رده وام له سه رمدا نه و ناوازه دو باره ده بووه وه، هه ستمده کرد يه که مجاره له ژياندا نيشيک ده که م بونی نه وه ی ليدنيت که منيش مرقم، نه وه يه که مجارم بوو له ژياندا يارمه تی مرقمک بدهم، پيشتر له هه موو ته مه نمدا ته نيا ژان و به دبختيم بلاو کردبووه وه. تو مردبوويت، به لام ده مزانی ده شيت بريت و زيندو بکريته وه. به لام من ده رگاو ده روازه نه نيه کانی نه م شارم بو نه ده دوزرايه وه، نه م شاره له دووره وه وهک سه راب وايه، دنيت و پيتوايه ده بينيت، نزیکه دبته وه، وه خته ده ست بگاته ديواره کانی، واهه ستمده که يت، گه شتوتيه ناو کوچه کانی، به لام ده بينيت له ناو کومه ليک وه هم و خيال و نيگاری ناويدا و نبوويت، به ناو نه و لمه زه رده دا ده هاتم، له م شاری سه رابه وه به ره و نه و شاری سه راب، له م کوچی ناوينه وه به ره و نه و کوچی تر. تا نه و ژنه م له ته پوتوزدا نه بيني نه مزانی که زيندووم، پويشتنی زور به سه حرادا، به لاشی يه کيکه وه که قول چنگی له بنکی بيته راری مهرگ کير کرده، پوخساری زمين و ژيان له بهرچاوت ده گوريت، من بهر له و پوژه هه موو شتيکم کردبوو، له چياکان و زونگاوه کان و ده فوره گردين و پنده شته دپکاوييه کانی سنوردا شه پمکردبوو، چووبوومه شارو شاروچکه جياوازان، به لام نه و پوژه هه رچيم ده کرد نه مده توانی نه م شاره له ته پوتوزی وه همه کان بسرم. شازنی ته پوتوز، نه و خانمهی که نيشی نه وه بوو توزی سه ر پوخساری زمين بسريت، نه و منی دوزيبه وه، هيند ماندووبووم چيتر نه مده توانی تو هه لگرم. بيته وه ی هيچ بليت، تو ی دا به شانی خويدا و پيشمکه وت، نيواره يه کی درهنگ گه يشتینه پرته قالی سپی، تو هر خويتن لیده پويشت و په شه با خوينه که تی به سه حرادا ده برد، من هه نديجار ناو پرده دايه وه و داويک ده زوی باريک و دريژم له هه وادا ده بيني که با ده بيات، تا نه وسه ری نه وسه ری جيهان، ده زویه کی باريکی خوين که

وهک خه تیکی نهینی و سهیر تۆی به شتیکه وه ده‌به‌سته وه ده‌که‌وته نه ویدیو
 ئەم دونیایه وه... تۆی به کهسانیکه وه ده‌به‌سته وه لیژنه‌نین، کهسانیک سەر
 به‌م دونیایه‌ی ئیمه‌ نین. ئەو ئیواره‌یه بیته‌وه‌ی ئیمه‌ دالیا بانگبکه‌ین تۆمان
 هینایه‌ ئەو ژیر زه‌مینه‌ چۆل و فه‌رامۆشه‌وه، بیته‌وه‌ی دالیا بانگبکه‌ین،
 خۆی و فریشته‌ چکۆله‌کانی له‌ به‌رده‌مماندا ئاماده‌بوون. من تۆم ته‌سلیمی
 ئەو کردو گووتم «به‌ دۆعا خانمی فریشته‌ بچوکه‌کان، ده‌بیت ئەم کوپه‌
 نه‌مریت، به‌ دۆعا، من ده‌بیت برۆم، من ئیشی ترسناکترم هه‌یه، به‌لام بزانه
 ئەمه‌ نه‌ینییه‌کی گه‌وره‌یه که ته‌نیا خۆت و خودا ده‌بیت بیزانن».

* * *

بۆ به‌یانی که له‌ خه‌و هه‌ستام سامیری بابلی نه‌ما بوو. پارچه‌ کاغه‌زیکی
 چکۆلانه‌و زۆر کورتی له‌سه‌ر سه‌هرینی خه‌وه‌که‌ی جیه‌شتیبوو، تیانوسرا بوو:
 ئە‌ی مندالی نه‌جیب، ئاگات له‌ خۆت بیت، من و تۆ یه‌کتری ده‌بینینه‌وه...
 به‌لام که‌ی؟ نازانم، من ده‌بیت برۆم... به‌ره‌و کوئ؟ نازانم، زۆر نه‌ینی
 گه‌وره‌ هه‌یه ده‌بیت بیده‌مه‌ ده‌ست تۆ... چۆن؟ نازانم.
 من ئەو به‌یانییه‌ له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ی دالیامدا، له‌وه‌به‌ر هه‌رگیز له
 ده‌رگای ژووره‌که‌یم نه‌دابوو، به‌ جوتیک چاوی خه‌والو و جلیکی زۆر ته‌نکی
 خه‌وه‌وه‌ ده‌رگای لیکردمه‌وه، له‌درزی ده‌رگاکه‌وه‌ ئەو پیاوه‌ باریکه‌ درێژه‌م
 بینی به‌پووتی خه‌وتبوو. نامه‌ چکۆله‌که‌ی سامیری بابلیم دایه‌و پیمکووت:
 ها خانم، شه‌ویکی خوش بوو؟ بۆ خۆت باش ده‌ژیت، ئیمه‌ش به‌ حساب
 پیغه‌مبه‌رین هه‌موو ده‌رده‌کان بۆ ئیمه‌ ده‌مینیته‌وه... ها خانم من تا به‌یانی
 گریاوم، به‌لام تۆ چیت کردوه، ها تۆ پیتوايه‌ ئیمه‌ دالده‌ی یه‌کیکمان داوه،
 که‌ منی له‌ مردن رزگار کردوه؟ ئەوه‌ی من و تۆ رزگارمان کردوه، هه‌یچ
 نییه‌ جگه‌ له‌ جه‌لادیک که ته‌قه‌ی له‌ من کردوه، هاوړیکانی کوشتووم، من

ئەمشەو ئەو ھەم زانی، من ئیستا چی بەکم... ئیستا من نازانم چی بەکم، بە تاییەت کە تۆ دەبینم بەم کراسە تەنکەو ە و ئەو پیاو ە دەبینم بە ڕووتی لەویا خەوتوو، ھیندەوی تر سەرم لیدەشیویت، ھا ئیستا تۆ پیمبلی من چی بەکم؟

من بەراستی دەستەپاچەو زەلیل بووم، بەلام قسەکانم بە جۆریک مندا لانە بوو، دالیا دەستیکردە پینگەنین، نامەکەوی دراندو پارچەکانی خستە مستییەو، چەناگەوی گرتم و گووتی: چی دەکەیت بیکە، تۆ ھەمیشە دلی منیت، بۆ ھەر کوئ بچیت ھەر گولی خۆمیت. وایگووت و دەرگاکی داخست.

من نەمدەزانی چیبیکەم، ئەو شەو ە لە قوولایی یادەو ە ریمدا شتیکی سامناک زیندو بوو ەو، شتیک کە دەبیت ئیو ەش بیزانن، ئەو شەو ە دوای ئەو ەوی سامیری بابلی پیگووتم: جەلادەتی کوتر بنوو، تۆزیک دی کە لە شیرزی بەیان دەخوینیت، ەندەلیبە زامدارەکانی تاریکی دەچنەو ە ھیلانەکانیان، کوکوختی بیزار دیتە دەری و ئەستیرەوی ماندوو دەروات بۆ خو. من نەنوستم... ئەو نوست و من نەنوستم. ھەموو شتیکم بیرکەوتەو ە، ھەموو شتیکم بیرکەوتەو ە، ھەموو شتیک، بەو شەو ە خەریکبوو و ەک شیت ڕاکەم بۆ ناو کوچەکان، وەختەبوو ھاواربەکم، وەختەبوو پڕ بە ھەموو پرتەقالی سەپی بنەپینم، نەمدەزانی چی بەکم، نەمدەزانی بگریم یان پینگەنم... من پیغەمبەر بووم، سووک و سادە لە قوولایی یادەو ەری خۆمدا ئەو بەلگە گەورەبەم دەدۆزییەو ە کە من پیغەمبەرم.

ئەو یادگاریبە سالاھەوی سال بوو لە یادەو ە ریمدا خەوتبوو، یادگاریک بوو، قوول لە ڕۆحمدا خەوتبوو، بەلام نەمردبوو، شتیک ھەلیگرتبوو بۆ ئەمشەو. چەند سالیک لە مەو بەر کە ھیشتا مندا ل بووم، زۆر مندا ل بووم لەگەل تیپی موسیقایی شارەکەماندا سەفەرکرد بۆ شاریکی تر، شاریکی زۆر دوور لە شاری خۆمان، بۆ فیستقالیکی موسیقی چکۆلە. لە ڕیگا، پینش

سەد كیلۆمەتر دور لە شاری مەبەست، پاسەكەمان وەرگەرا و ھەموو سەرنشینەكانی مردن، ھەموویان مردن من نەبیت، بیست و سێ مۆسیقار بووین، ئەوانی دی ھەر ھەموویان مردن. من دواى بێھۆشییەکی درێژ بەئاگا ھاتەو، ھەموو ئەو چیرۆكەش كە بۆتان دەگێرمەو، لە ماوەی بێھۆشییەكەمدا پوویدا. من لە بیرمە دواى روداو كە من و مۆسیقارەكان لە پاسە وێرانەكەمان دا بەزین و كەوتینە رێگا بەرەو شاریكى تر، ھەموو كەمان و ئۆكۆردیۆن و عودو سەنتورەكانی خۆمان پێیوو، ھەموویان لە ناو ئاسنی تیکشكاوی پاسەكەدا دەرھینا، تەپۆتۆزو وردە شوشەى شكاو مان لیتەكاند، خوینی خۆمان لەسەر ئامیرەكان سەری، وەتەرەكانیانمان تاقیکردەو، لە جانتاكانمان جلە سېپپەكانی خۆمان دەرھینا و لە قەراغ ئەو رینگایە خۆمان گۆرپی و كەوتینە رێگا بەرەو شاریكى دیکە. نازانم چەند پۆیشتین، گەلیك شارو خاك و زەریاچەمان بەری، كە نزیک كەوتینەو، لەسەر بورجیكى بەرزەو، مۆسیقاریك كە بە گیتاریكەو پاسەوانیتی ئەو دەقەرانی دەكرد، ھاواریكرد، بەخیزبین بۆ شاری ئیمە، بەخیزبین بۆ شاری مۆسیقارە سېپپەكان، دلنیام لە بیرمە، دلنیام ئەو وشانەم لەو كاتی بێھۆشییەدا گوئی لیبوو، ئیستا وشە بە وشە ئەو ناوێم لە یادە، وەك چۆن ئاویكى ساف خورەى بیت، وەك كانیەكى روون لیبخۆیتەو، ئەو ناوێ روون و ساف لە خەیاڵمدا. دلنیاشم ئەو خەیاڵیك نەبوو دواتر لە ژێر كاریگەریی چیرۆكەكانی پرتەقالی بابلیدا لە مندا دروستبوو، بە پێچەوانەو، ئەو حەقیقەت بوو، یەكێك بە گیتاریكەو لە بەرگیكى سېپپا، لەسەر قوولە یەكی بیئەندازە بەرزەو، كە پێدەچوو بەسەر زەویەكى زۆر بەریندا بڕوانیت ھاواری لیتكردین بەخیزبین بۆ شاری مۆسیقارە سېپپەكان. بەخیزبین... بۆ... شاری... مۆسیقارە... سېپپەكان. ئەو وایدەگووت و لەو دیو ئاسۆو، شاریكى گەرە گەرەمان لیدەردەكەوت، شاریكى سېپى سېپى، پڕ لە منارەو بورج و قوولەى بلندی سېپى سېپى. شاریكى گەرەبوو

له ناو پیده‌شتینکی سه‌وزدا، شتینکی زور عاجباتی تیانه‌بوو، گهر شه‌رو ویرانکاری نه‌بووایه ده‌بوو هه‌موو شاره‌کانی دنیا ئاوه‌هابن، ئاسوودهو هیمن به کومه‌لیک بالندهی سپییه‌وه که به‌سه‌ر گومه‌زو قه‌لا و مناره سپییه‌کانیدا ده‌فین. له به‌رده‌رکی ئه‌و شاره‌دا سئ پاسه‌وان وه‌ستا‌بوون که سئ که‌مانچه‌یان پنبوو، یه‌که‌یه‌که‌هه‌موو هاو‌ریکانی منیان کرده ژووری، که هاته‌سه‌ر سه‌ره‌ی من گووتیان : نا جه‌لاده‌تی کۆتر بۆی نییه، جه‌لاده‌تی کۆتر بۆی نییه، کاتی نه‌هاتوو، ئه‌و ده‌بیت بگه‌رپیته‌وه. من منداڵ بووم، به‌لام له هه‌موو مؤسیقاره‌کانی تر منداڵتر نه‌بووم، له من منداڵتر له تپه‌که‌دا هه‌بوو که بۆی هه‌بوو بچپته‌ شاری مؤسیقاره سپییه‌کان. ده‌ستمکرد به‌گریان، نه‌مه‌ده‌ویست له‌وانه جیا‌بمه‌وه که هه‌موو به‌خۆش‌حالی به‌ره‌و شاری مؤسیقاره سپییه‌کان به‌رپنگاوه‌بوون.

مؤسیقاریک منی برده‌ئه‌ولاوه، میزینکی سپی له ناو چیمه‌نیکي سه‌وز سه‌وزدا دانرابوو، گووتی: جه‌لاده‌تی کۆتر فه‌رموو دانیشه. من به‌گریانه‌وه پرسیم: من بۆ بۆم نییه‌له‌گه‌ل هاو‌ریکانمدا برۆم، بۆ من جیا‌ده‌که‌نه‌وه؟. مؤسیقاره‌که‌گووتی: له‌به‌رئه‌وه‌ی هیشتا کاتی تۆ نه‌هاتوو، تۆ له‌سه‌ر زه‌وی ئیشی گرنگت هه‌یه‌ئه‌نجامی‌ده‌یت، سه‌فه‌ری درپژت له‌به‌رده‌مدايه، رینگای پنچاوپنچ که تهنیا تۆ به‌خۆت و نامیزه‌کانته‌وه ده‌توانیت پیا‌برۆیت، تۆ ناوت جه‌لاده‌تی کۆتره، ده‌بیت بگه‌رپیته‌وه باش شاره‌زای سه‌ر زه‌مینی خۆت ببیت، مه‌شقیکی دووردرپژ بکه‌یت، چونکه تۆ ئیشت زۆره. منداڵیکی بیخه‌یال مه‌به، دلنیا‌شبه‌رۆژیک له‌رۆژان ده‌گه‌رپیته‌وه بۆ ئه‌م شاره.

من هه‌موو قسه‌کانیم له‌بیربوو، وشه‌به‌وشه. دوا‌ی ئه‌وه‌نازانم چی پویدا، هیند ئاگادارم له‌بیمارستان چاوم‌کرده‌وه‌و تهنیا منداڵی زیندوو‌بووم که له‌کاره‌ساتینکی سه‌یرو ئالۆزی ئۆتۆمۆبیل رزگارم بووبوو.

من هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه به‌موعجیزه‌ده‌گه‌رامه‌وه‌بۆسه‌ر زه‌وی، ژیانم له

جۇلانئىيەكى بەردەوامدا بوو لە نىوان مردن و زىندوبوونەوهدا. جۇلانئىيەك دواتر ئىقاعىكى خىراتر و سەيرتر وەردەگرىت، وەك ئەوہى يەكىك لە ناکا و گورمىكى گورہى پىئوہنايىت و دىلانئىکردنەكەى منى بە جورىك خىراکردىت، بە كەس نەگىرسىتەوہ.

* * *

ئەو بەيانىيە چووم بۇ لای موسای بابەك، لە ميژبوو نەمىنى بوو، ھەستمدەكرد ئەو تاكە كەسىكە دەتوانىت يارمەتىمبات. دەستمكردە مىلى و گووتم: سەيركە، دكتورى خۇشەويستم چىيان لىكردوم، سەيركە، منيان كوشت؟ سەيركە مۇسقىقارەكەى ناويان كوشتم، ئىستا ھىچم بۇ لى نادرىت، بووم بە كورپىكى درۆزن، خۇم دۇراند... تەماشامكە چىم لىھاتوہ. موسای بابەك وەك باوكىكى بە رەحم دەستى بەسەرمدا ھىناو گووتى: جەلادەت، من بېروايەكى گورہم بە تويە، من دەزانم تۇ سەردەمىكى ترسناك دەژىت، تۇ دەردى گورەت تووشدىت، بەلام دواچار تۇ شتىك دەكەيت بە ھىچ كەس ناكارىت.

من ھەموو چىرۆكەكەم لە نوكەوہ بۇ گىزايەوہ، باسى مندالى خۇم بۇ كرد، باسى ئەو سەفەرەم كرد بۇ شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان، باسى سامىرى بابلى و چىرۆكەكانى، باسى سەربوردى مردن و رزگاربوونم و ھاتم بۇ ئەو شارە. دكتور موسای بابەك تۆزىك سەراسىمەو كەمىكىش پاماننىگا سەيرىدەكردم و بىرىدەكردەوہ. من لىم پرسى: دكتور چى بكەم، دەتوانم چى بكەم؟ دەبىت من لەو پىاوہ بىوورم يان نا؟ ئەو ھاورىكانى كوشتم، پىاوكورپىكى گورەيە، بەلام ئەمپۆ جوانتر لە ھەر فرىشتەيەك قسەدەكات، جوانتر لە ھەر پەبەنىك كە خۇى بۇ پاكى تەرخانكردىت لەگەل پۇخى خۇيدا ھىلاكە، دواى ئەوہ منىشى لە مردن رزگاركرد، پىمبلى

چيڪه، لتي بيورم ياخود نا؟

دكتور بابڪ سهيريددهڪردم و دهگوت: گورهترين نازاريڪ مرؤف بيجيژيت پهشيماني راستهقينيه، هيچ سزايهكي دهرهكي وهك پهشيماني مرؤف له ناوهوه پاڪناكاتوه، دواي ئهوه تو دتهويت بير له چي بكهيتهوه، له توله... دتهويت توله بكهيتهو؟... ها، پيمبلي، دتهويت توله بكهيتهوه؟ تو دهبيت تيگهيت كه سزاي هيچ كهس لاي تو نيه. ئينسان دهبيت ههوليدات مرؤفكان خويان خويان سزا بدهن. جياوازي نيوان جهلاد و فريشته ئهويه جهلاد مافي كوشتنى نيه و خهلك دهكوژيت، بهلام فريشته مافي تولهي هيه و تولهناكاتوه، تو كاميانيت؟.. ها پيمبلي كاميانيت، دتهويت كاميان بيت؟ ها دتهويت كاميان بيت؟

من دستمدهكرد به گريان و بهدم فرميسكهوه دهگوت: هيچيان، دكتور موسا، هيچيان، من دمهويت مرؤف بم و تهوار. نامهويت هيچي تربم، نامهويت فريشتهبم، نامهويت جهلاد بم، نامهويت پئغهمبهربم، نامهويت شهيتان بم، دمهويت بژيم، پوژيڪ له روژان داليا سيراچهدين شووم پنيكات و بيبهم بؤ شوئينيكي تر، دهزانم شتيك له بييميشكي له مندايه، بهلام من دمهويت فيري موسيqa بيمهوه، دهزانم داليا چهند شتي خراپي كردوه، دهزانم مني خوشناويت، دهزانم له ههموو شتيكي من پهستدهبيت، بهلام من دمهويت لهسهر شاخيكي دور لهگهل داليادا بژيم، دمهويت لهسهر ئهو شاخه موسيqa فيربيمهوه، ئهگهر نهكرا، ئهگهر دالياش لهگهلدههات، دكتور گيان، من دمهويت بيم به شوان، يان بيم به جووتيارنيك لهسهر تهپولكهيهكي دور، لهوي ههميشه فلووت بؤ ههورهكان ايندهم. يان گهر ئهوهش نهبوو، له سهر مهرزيكي دور، لهسهر ريگاي كاروانهكان، له ناو شاخه ههره بهرزو ساردهكاندا، لهوي خاننيكي بچوك بكهمهوه، كاروانچييهكان لهوي لابدهن، من له پهنجرههري ژورهكهي خومهوه تهماشاي كاروانچي و ئهسپ و بالندهكان بكه م و

فلوت لىبىدەم، يان دەمەۋىت بە ھەمان ئەۋ رېگاۋ شارانەدا بە دەم فلوت لىدانەۋە برۆم، چاۋ بنوقىنم ۋ ھەستېكەم ھەموۋ كۆترو پاسارى دونيا بەدوامەۋە دەقەرن، دەمەۋىت شتىك بىكەم كە خۆم دەمەۋىت... ئا، موساى بابەك، من حەزەدەكەم تۆلە بىكەمەۋە، يەكىك بىكۆژم ۋ بەزەۋىدا رابىكەم، يەكىك لەۋ پىاۋكۆژە گەۋرانە بىكۆژم ۋ بە زەۋىبەكى بەرىن ۋ بىئەمسەرو ئەۋسەردا رابىكەم، چونكە ئەۋ راکردنە، ئەۋ ھەلھاتنە دوورو درىژە لەۋانەيە چاكىبكاتەۋە... دىكتور من دەبىت ماۋەيەكى درىژ درىژ بە تەنھا بەزەۋىدا سەفەربىكەم... ئىۋە ھەموۋ نالىن تۆ پىغەمبەرى، ھەموۋ نىشانەۋ ئامازەكان بۆ ئەۋە نىبە كە من پىغەمبەرم، پىغەمبەر دەبىت ماۋەيەكى درىژ بچىتە خەلۋەتەۋە، دەبىت بىربىكاتەۋە، ھا، ھەموۋ پىغەمبەرو شتەكان ۋابوون، بەلام من دەمەۋىت بە جۆرىكى تر بىكەم، دەمەۋىت ۋەك كوردىك بىم بە پىغەمبەر، ۋەك ئەۋەى گۆچانىك ھەلگرم ۋ فەرەنجىبەك لەبەركەم ۋ جامانەيەك لە مەمەۋە بئالېنم ۋ رىشىكى درىژ درىژ بەلېمەۋەۋ بچم بۆ ھەسارۋست، بۆ سەكرى سەكران، نازانم لەۋانەيە بۆ قولەى قافىش، برۆم لە نىۋان كەندو كەندەركانى ئاسۋسدا ۋنېبىم، لە قەندىل كوختىك بىكەم، لەۋى دانىشم ۋ لەگەل بەفر بارىندا چاۋەروانى ھاتنە خوارەۋەى فرىشتە ۋ ئەۋ شتانە بىكەم. يەئنى من چۆن دەبىم بە پىغەمبەر ئەگەر يەكىك نەيەت بۆلام، يەكىك دوو قسەم لەگەل نەكات، من كە سەيىردەكەم دەبىنم، پىغەمبەرەكان بلىمەت نەبوون، ھەرچىبەكىان گووتوۋە خۇدا فىزىكردون. من دەلېم ئەگەر زەمانى ئەمىرۋ بوۋايە لەۋانەيە خۇدا لە برى پىغەمبەرەكان رېگاي ئاسانتىرى بگرتبايەتە بەر، ۋەكو ئەۋەى جوبراىل لە ناكاول كەنالى دوۋى تەلەفزیۋنەۋە دەردەكەوت ۋ خۆى راستەۋخۇ سورەتەكانى بەدەنگ ۋ بە نوسىن بۆ دادەگرتىن، من دەلېم، من دەزانم پىغەمبەرەكان بەبى قودرەتى ئىلاھى كەسانى ئاساىى بوون، يەئنى ئەۋەى من زۆر بلىمەت نىم، مەرج نىبە شانسىكى باش نەھىتم...

من زور به راست قسه مده کرد، که زور له دله وه قسه مده کرد هه موو پیم پنده که نین، تا من زیاتر قسه مبردايه دکتور موسا پتر پنده که نی. دواتر که هه ستیکرد به پیکه نینه کانی من نازارده دات، چاوه کانی کز کردو که میک به ره و پروم چه مییه وه وه دستیکی به سهره پروتاوه که یدا هیناو به هیمنی گووتی: گوئیگره جه لادته، باواز له نهیتی پیغه مبرایه تی بهیتین، من زور سهر له وه بیان دهرناکه م، من هینده ی له مانای جوانی رامام له نیلاهیاتدا قول نه بوومه ته وه، نا راست دهویت زور له نیلاهیاتدا تی فکرینم نه بووه، به لام شتیکی گرنگ هیه ده مهویت پیتبلیم من هه رگیز باوه رم به عدالت نه بووه، هیچ عداله تیک، هیچ توله یه ک ئه و نازارانه ناسرپته وه که قوربانیه کی بیگونه ده چیژیت. من باوه رم به شتیکی تر هیه، باوه رم به جوانی هیه. مرؤف ناتوانیت دادپه روه بیت، به لام ده توانیت له بری نازار جوانی دروستبکات... گه وره ترین توله له ناهه قییه کانی دنیا ئه وه یه مرؤف شاعیر بیت، موسیقای جوان لیدات، تابلو دروستبکات له پیشده میدا سه رسام بوه ستین، له وه بترازیت هیچ عداله تیک نییه. پیتده لیم، گه مژه ئه و که سانه ن که چاوه پروانن سیاسییه کان عداله تیان بؤ بینن، ئه و گه مژانه ن دونیا یان ویرانکرد، په ح، ده بیت چند بیمیشک بن ئه و به شه رانه ی چاوه پروانن سه رۆکه گه مژه کانیا ن عداله تیان بؤ بهیتن، ئه وانه ن دونیا یان به رشانه وه بۆگه نه کانی خویان پیسکرد، ئه و گه مژانه ی چاوه پروانن دین دونیا یان له شهیتان بؤ پاکبکاته وه، تیئاگه ن که شهیتان ده توانیت ملیونیک جار له پوخساری خودادا به رجه سته بیت، ملیونیک جار و پیشی نه زانین، هه موو میژووی مرؤفایه تی حیکایه تی ئه و پیرابواردنه. گه ورانه یه که شهیتان له گه ل مرؤفدا ده یکات، هه میشه مرؤف به ناوی خودا وه ده یکاته شه، ده یکاته خوینرشتن، دواتر که هه موو شتیکی ته واوده بیت، که خوین تا بینه قاقامان ده گات، له وسهر شهیتان ده مامکه که ی لاده بات و ده لیت: هه لاه کورگه ل، یوهو من شهیتان بووم و خودا نه بووم. نا جه لادته... نه

قانۇن، نە دىن، نە سىياسەت پەيوەندىيان بە دادپەرورەيىەوۋە نىيە، جوانى تاكە شىتىكە دەتوانىت ھاوسەنگى بۇ دونيا بگىرپتەوۋە، مەرۇف دەكرىت لەسەر ھاوسەنگى قسەبكات، بەلام لەسەر دادپەرورەرى نا، دادپەرورەرى نامومكىنە. ئەگەر شىتىكىش ھەيىت ناوى عەدالەت بىت، ئەوا لەو مۇسقىقايەدا بوو كە من گويم لىيوو، ئەو مۇسقىقايەى يەكەمىن رۇژ لە پرتەقالى سىپى تۇ پىشكەشى ئىمەت كرد. ئەوۋىيە عەدالەت، ئەو مۇسقىقا سىحراويە بوو عەدالەت، كورپى من، عەدالەت شىتىكە لە ئاستى زىانى تايبەتى مەرۇفدا ناتوانىن سەيرىبىكەين، بەلكو لەسەر ئاستى ھاوسەنگىيەكى گەردونى لە نىوان جوانى و خراپەدا دەيىت تەماشايىبىكەين. تۆلە پەيوەندىيەكى بە جوانىيەوۋە نىيە، حەقىقەت پەيوەندى بە جوانىيەوۋە ھەيە، بەلام تۆلە نا.

بە ژوورەكەدا دەھات و زوو زوو دەستى بەسەرىدا دەھىنا، پىشتە پىرو كۆمەكەى دادەنەۋاند و سەيرى شتى دەكرد كە من نايانىبىنم، بەدەم قسەوۋە پەنچەى لە تووكە سىپپەكانى لاجانى دەدا دەستى دەخستە سەر دلئى و ۋەك لە عەشقى شىتىكدا بفرىت، دەيگوت: جوانى، مۇسقىقا، تابلۇ دەتوانن ئەو ھاوسەنگىيە دروستبەكن، ئەو ھاوسەنگىيەى بە ھىچ شىتىك ناگەپرتەوۋە. زولم لەسەر ئەوۋە دروستبوۋە بەردەوام بىرى ئادەمىزاد دەھىتتەوۋە كە تىپەرۋ بچوك و لەناوچوۋە، زولم لەسەر ترساندى مەرۇف لە مەرگ كاردەكات، بەلام جوانى بە پىنچەۋانەوۋە لەسەر ئەوۋە كاردەكات بە مەرۇف بلىت، تۇ نامرىت، راگوزەر نىت، لە ناۋ ناچىت. بەلام جەلادەت ئەوۋەى تۇ ئەمرو باسىدەكەيت، ئەوۋەى خەونى تۆيە دوورە لە ماناى بوونى تۆۋە، من نازانم ماناى بوون يانى چى، نازانم، چونكە ھەر يەكەمان بۇ شىتىك دەژىن، بەلام تۇ لە چىايەكى دووردا دەتوانىت چى بكەيت؟ وا دانى تا دەمرىت فلوت بۇ ھەورەكان لىدەدەيت، وا دانى، دەزانم ئەمە جوانە... بىگومان دەزانم، دەزانم مەرۇف نابىت داۋاى ھىچ لە ھونەر بكات، بەلام تەماشاكە ساتىك ھەيە ھونەر پىشكەشماندەكات، ساتىكە تىا ھەستەكەيت دەفرىت،

هەستدەكەيت تۆ زەمان و شوينەكان هەمووی دەشكینیت، هەستدەكەيت لە قەفەزی خۆت دەرچوویت و بەسەر هەموو وجودا كراویتەو، بەسەر ئەو دیوارەدا كە تۆ لە من جیادەكاتەو، تۆ لە بالندەكان جیادەكاتەو، تۆ لە سەردەمەكانی تر جیادەكاتەو. دادپەرورەری ئەو نئیە دوژمنەكەت بكوژیت، دادپەرورەری ئەو یە دوژمنەكەت مۇسیقاكەى تۆ ببیستیت و بگری، مۇسیقاكەى تۆی گوئ لیبیت و ئەو ئادەمیزادە خەوتووہی ناو رۆحی خەبەریبیتەو. دادپەرورەری ئەو یە بەر لە دوژمنەكەت تۆ دەستت بگاتە زەویبەكانی ترو سەردەمەكانی تر، دادپەرورەری ئەو یە كە تۆ رۆحی قوربانیبەك هەلگریت و بیهینیتەو قسەى خۆی بكات، قسەى خۆی بەتەنیا... قسەى ناو خەیالی خۆی، قوربانیبەك هەلگریت و مۇسیقاكەى ناو دلى لیبیدەیت، شیعەرە كوژراوہكەى دلى بدۆزیتەو، جەلادەت ئەگەر عەدالەتیک هەبیت، ئەو یە كە مرۆف تیبگات چی دەنیریت بۆ ئەبەدیەت و لەویوہ چی دەهینیتەو. مرۆفی دادپەرورەر، بەتایبەتە دادپەرورەرە گەرەكان موسافیریكن لەسەر ئەو رینگایە.

من دەمگوت: جەنابی دكتور ئەى زولم، ئەى ئەوانەى بە زیندوویی مرۆف زیندە بەچالەكەن، ئەى ئەوانەى مرۆف دەرخواردی سەگ دەدەن. ناتەوایت جارێك یەكینكیان بكوژیت؟ من پەر بەدل حەزەكەم یەكینكیان بكوژم.

بە غەمگینی و تورەیبەوہ سەرى بادەداو دەیگوت: عەدالەت ئەو نئیە زالمەكان بكوژیت، ئەو یە شتیكى جیاواز بخەیتە جینگای زولم. دادپەرورەری ئەو مۇسیقا یە كە شوینی مردن دەگریتەو، ئەو ئاواز یە كە جینگای ترس دەگریتەو، ئەو نینگار یە كە جینگای ئازار دەگریتەو... ئەو یە تۆ باسیدەكەيت دادپەرورەری حاکم و دادگاو یاساكانە، من باسى عەدالەتى خۆمت بۆدەكەم، گوئیگرە، عەدالەت هەرگیز ئەو نئیە كە حاکمیتكى پیر لەسەر كورسیبەكەى خۆیەوہ دەریدەكات، بەلكو ئەو بپیارە یە كە

پارچەيەك مۇسقىا دەريدهكات، شيعيرىكى مەزن دەريدهكات، تابلۇيەك بە نەيتى لە رەنگەكانيدا دەينوسىتەوہ... ئەوہ تەنيا عدالەت و دوا عدالەتە لەسەر ئەم ئەستىزەيە.

دەمپرسى: دكتور مرقوف لە ھەقى خويندا دەيەويت خوين بينيت، ئيمە وا دروستبووين. مرقوف وا دروستبووہ. من دەمەويت لە ھەقى خوينى ھاوپىكانمدا، خوينى يەكيتك بريتزم، يەكيتك لەم عەرەبە خوينمزانە كە مليونيك سالە ليتمان دەكوژن. راستت دەويت من دەمەويت يەكيتك بكوژم. دكتور پەنچەى بۇ دريژدەكردم و بە نيگەرانييەوہ دەيگوت: نا، مرقوف وادروست نەبووہ، تۇ تەماشاي جەوھەرى ھاوكيشەكە بکە، تەماشاي مانا قولەكەى بکە، مرقوف ئازار دەچيژيت، بەلام تەماشاکە بە دريژايى ميژوو، چ وەلامىكى مرقوف بۇ ئازار نەمرو ئەبەدييە، چ وەلامىك... تەنيا ئەو وەلامە ئەبەدييە كە جوانى دەيداتەوہ، كە مۇسقىا و تابلۇ شيعر دەيدەنەوہ. وەلامى مرقوف بۇ ئازار ئەوہ نيبە ئازارى تر دروستبكات، ژان لەسەر ژان كەلەكەبكات، برين لەسەر برين سەفتە بكات، ئەوہ وەلامە ئاسان و سادەو بيماناكەيە، مرقوف وا وەلامناداتەوہ، ھەرگيز وا وەلامناداتەوہ، مرقوف بە ھاوارىك وەلامدەداتەوہ كە دەكاتە ئەبەدييەت و دەگەریتەوہ. ئەو ھاوارە وەلامى مرقوفە.

دەوہستاو دەستى دەخستەوہ سەر دلى و مەستانە دەيگوت: من چەندىن سالە دەمتوانى برۆمە دەرى، بيمە چەكدار، زيانى گەورە لە دوژمن بدەم، بكوژم، سەيرى ناو چاوى جەلادە خويناييەكەم بکەم و بليتم: تەماشاکە مەلعون، من ئاوەھا تۆلەت ليئدەكەمەوہ. ئاوەھا لە ھەقى ئازاردا ئازارت دەدەمەوہ، نا... جەلادەت، بەلام پوژىك بييرمكردەوہ و گووتم: ئەمە دپندەكەى ناومانە كە واپيردەكاتەوہ. جەلادەت من ھونەرمنەندم، ئەگەر پوژىك لە پوژان يەكيتك بييرى لە من كردەوہ، ئوميدم ئەوہيە ئەو شەرەفەم بداتى و بلى تۇ ھونەرمنەندى، من شاعيريكم كە ناتوانم

شیر بنوسم، نیکارکیشیکم که دست و پنجهی رهسم نییه، موسیقاریکم به که مانه کهم هندیک ئاوازی کهم دهرده کهم، توانای سازکردنی ئاوازی نه مرم نییه، به لام من گویده گرم... من له م ولاته دا مامه وه بؤئه وهی گوئی له و هاواره بگرم، رهنکی ئه و قریشکه یه بیبیم که له دست و پنجهی مرؤقه وه به ره و ئه به دیبیت دهروات. کاره سات ئه وه یه که مرؤف نه توانیت به تابلؤ، به موسیقا وه لامی کاره سات بداته وه. من لیتره مامه وه و گویم هه لخصت، چاوانی خؤم تیژکرده وه، ورد به زه ویدا پروانیم و بؤ ئه و هاواره ده که پام. ئه و تابلؤ یانه ی له و که له ریبه نه یئییبه دا خه وتوون، ئه وانن توله ی راسته قینه ی ئینسان، ئه وانن که ده بیت هه لگیری، ئه وان که بؤئه وه ی بین به به شیک له ئیمه ده بیت بین به به شیک له ئه به دیبیت، بؤئه وه ی بشین به ئه به دیبیت ده بیت بین به به شیک له ئیمه، ئا جه لاده ت له ناو رسته کاندا سهرت لی نه شیوتیت، من قسه که ریکی کارامه نیم... عه فومکه، قه ت پؤژیک له پؤژان قسه که ریکی کارامه نه بووم، به لام ئه و ئه به دیبته ی من باسیده کهم په یوه ندی به خودا و به هه شت و دؤزه خه وه نییه، په یوه ندی به و هاواره وه هیه که من بؤ توی ده پاریزم و تۆ بؤ منی ده پاریزیت، ئه به دیبیت ئه وه یه رۆحی من ببیت به شوینیک سه دای هاواره کانی تۆ تیا ده نگداته وه، رۆحی من ببیت به و موزه خانه نه یئییبه ی هه موو هاواره کان له ناویدا جیگایان ده بیته وه، هه روه ها رۆحی تۆ، هه روه ها رۆحی هه موو ئه وانیه ی که تنیا ریگه به مرؤقه که ی ناویان ده دن هاواربکات، هاواربکات، هاواربکات... تا دواچار تۆریکی گه وره له هاوار دروستده بیت.

من قوول گویم له قسه کانی موسای بابه ک ده گرت، هه ستمده کرد ده زویه کی سه یرو نه یئنی ئهم پیاوه به ئیسحاقه وه گریده دات، به لام له موسای بابه کدا شتیکی سه یرترو قوولتر هه بوو، خوی هونرمه ند نه بوو، به لام شتیکی بوو گه وره ترو زیاتر له هونرمه ند. له ساتیکدا وه ک

پېغەمبەرىك ھاتە بەرچاوم كە نەوەك لە ئاسمانەوہ ھاتووہ، بەلكو زەوى خوى دروستىكردوہ، پەيامھىتىكى كە لەم تەپوتۇزە زەردە خولقاوہ. من بە فزولى يەككەوہ لە پىشدەم غەيبىدۇزىكى مەستدا وەستايىت، دەمگوت: ئەى دكتور، شارى مۇسقىقارە سېپپەكان چىيە، تەفسىرى تۇ چىيە، ئەمە چ نھىيىيەكە كە بە ھىچمان ناكرىتەوہ؟

سەردەستە سېپپەكانى ھەلدەكرد، قۇبچەيەكى ھىلەكە كۆنەكەى دادەخست و دەيگوت: نازانم، من ناتوانم شتىكى ئەوتوى لەسەر بلېم، زانىارىيەكم نىيە، چىرۆكەكە كەمىك سەيرو عەجىب دىتە بەر گويم، بەلام دواچار دەشىت تورپىك بىت، تورپىكى لە من و توگەرەتر، كە ھاوارى ھەموو مرۆفەكان پىكەوہ دروستيانكردوہ، شارىكە ئەو رۇخانە دروستيانكردوہ كە ھىشتا دەنگيان لە سەر زەوى سەداى خوى وەرەگرتووہ، تورپىكە ئىمەى زىندوو و داھىنەرو مۇسقىى و نىگاركىشە ناومىدەكان پىكەوہ گرئىدەداتەوہ، لەوانەيە ئەو شوپىنە بىت كە ئىنسان لە ئاوازي خوى بىنايناوہ... ئەو شارە بىت كە دەكەوئىتە سەر سنوورى تەمەنى كورتى ئىمەو ئەبەدىيەتەوہ، رەنگە لەوى ماىستروئىيەكى نھىنى ھەبىت كە جولەى ھاوارەكانمان رېكدەخات، لەوانەيە ئىمە ھەمىشە لەو تورەدا بووبىن، ھەمىشە يەكىك بووبىن لە ھاولاتىيانى شارىك كە ھەموو جوانپەرستە ناكامەكانى دونيا تىادەژىن. شارىك وەك ئەم گەلەرىيە نھىيىيەى من، بەلام لە برى ئەوہى تابلوو ئاوازەكان كۆبكاتەوہ، رۇحى مۇسقىقارو شاعىرو نىگاركىشەكان كودەكاتەوہ. من بەسەرسامى سەبىرمەكردو دەمگوت: قورسە تىتبگەم، ماوہيەكى درىژى دەوئىت.

ھەمان ئەو جۆرە وەلامە سەبىرانەم لىدەبىستەوہ كە ئىسحاقىش دەشىت بىدایەتەوہ، ئەو دەيگوت: لە بەر ئەوہى مرۆف خوى بوونەوهرىكى ئالوزو سەختە. ھىچ شتىكى ئاسان لەسەر ئەم ئەستىزەيە نىيە، تەنيا گەمژەيى ئاسانە، تەنيا خوئىنرشتن و دلرەقى ئاسانە، ئىدى ھەموو شتىكى تر سەختە.

سه‌یریده‌کردم و ده‌یگوت: جه‌لادته‌ته‌گه‌ر شاریکی وه‌ها هه‌بیت، ئه‌وه شاری هه‌موو جوانیه‌ کوژراوه‌کان ده‌بیت، هه‌رچییه‌ک دیکتاتور‌ه‌کان له‌م ولاته‌دا کوشتوویانه‌ ده‌بیت له‌وئ بن، ده‌بیت هه‌موو ئه‌وانه‌شی لیبت که ده‌شیت ببوونایه‌ به‌ موسیقار و نه‌بوون، ئه‌وانه‌ش که ده‌شیت ببوونایه‌ به‌ نه‌قاش و نه‌بوون، ئه‌وانه‌ی به‌ دلیکی مه‌سته‌وه‌ قه‌له‌میان هه‌لگرتووه‌ بنوسن و نه‌بوون به‌ نوسه‌ر. ئه‌گه‌ر مردم ئومندم ئه‌وه‌یه‌ که له‌ بری به‌ه‌شت یان دۆزه‌خ به‌ره‌و شاریکی وه‌ها بپۆم.

من ده‌مگوت: دکتۆر ئه‌وه‌ی من به‌ مندالی بینیم شاریکی گه‌وره‌ بوو، زۆر زۆر گه‌وره‌، پڕبوو له‌ قه‌لای سپی و بورجی سپی، بالنده‌ی سپی به‌ ئاسمانیدا ده‌پۆیشن، موسیقارم ده‌بینی له‌سه‌ر پاسکیلی سپی ده‌پۆیشن و که‌مانیان لینه‌دا، ئه‌سپی سه‌پیم بینی له‌ میزگه‌کانی ده‌ورو به‌ردا ده‌له‌وه‌پان، شاربوو وه‌ک هه‌ر شاریک، به‌لام ئاسووده‌و بیخه‌م له‌ ناو ده‌شتیکی بینکوتایی سه‌وزه‌ گیادا خه‌وتبوو، سه‌وزه‌ گیایه‌کی ئه‌به‌دی... ئه‌به‌دی.

له‌و ساته‌دا ده‌که‌وتمه‌وه‌ درۆکردن، به‌ هه‌مان ده‌ستوو‌رو عاده‌تی خۆم له‌ ناو کیزانی پرته‌قالی سه‌پیداو ده‌مگوت: ئه‌و کاته‌ی که‌ من بینیم فواره‌کانی سپی سپی بوون، وه‌ک ئه‌وه‌ی شیریی لیبت‌ه‌ده‌ر، هه‌ندیک دره‌ختی سه‌پیم بینی که‌ میوه‌یه‌کی سه‌پیان گرتبوو، که‌ مرۆف ده‌ستی لینه‌دا، ده‌نگی موسیقایه‌کی شیرین به‌رزده‌بووه‌وه‌، هه‌موو شتیک سپی بوو، چۆله‌که‌و که‌رویشکه‌کان، دکتۆر هه‌تا من کۆمه‌لیک تاوسم بینی که‌ په‌ره‌کانیان هه‌موو سپی بوو، به‌لام له‌ جوانیدا له‌ تاوسی په‌نگاوپه‌نگ که‌متر نه‌بوون. خه‌لکم ده‌بینی گۆرانییه‌کیان ده‌گوت هه‌رفه‌کانی به‌ سه‌پتی له‌ گه‌رویان ده‌هاته‌ ده‌ری، به‌ جۆریک تا ده‌نگی گۆرانییه‌که‌ زۆر به‌رز نه‌بووایه‌ته‌وه‌ بۆ ئاسمان هه‌رفه‌کان نه‌ده‌خوینرانه‌وه‌. هه‌لکه‌ی سپی سه‌مرغم بینی که‌ به‌ موسیقا ده‌تروکا، کچم بینی به‌ که‌مانچه‌وه‌ له‌ هه‌وادا ده‌فین...

وه‌خت بوو زۆر درێژه‌ به‌درۆکانم بده‌م، که‌ دکتۆر بابەک تیگه‌یشت و به‌

ناماژه‌یه‌ک له ده‌ستییه‌وه پئیبیریم، دانیابووم یه‌کیتک چیرۆکی درۆکردنه‌کانی منی له پرته‌قالی سبیی بۆ گێژاوه‌ته‌وه، به‌لام گێژانه‌وه‌یه‌کی ئاسایی نا، به‌لکو زۆر به‌دریژی، چونکه هەر ده‌ستمکرد به درۆکردن ئه‌و له هه‌مان جیگاوه، نه‌ پرسته‌یه‌ک پێشتره‌وه نه‌ پرسته‌یه‌ک دواتر ده‌یزانی درۆده‌که‌م.

* * *

ئێواره که گه‌رامه‌وه، بیری سامیری بابلیم ده‌کرد، هینده‌م بیرده‌کرد نه‌متوانی بگه‌ریمه‌وه بۆ ژووهره‌که‌م، له سالۆنه‌که‌دا به‌ ته‌نیا به‌رابه‌ر ته‌له‌فزیۆنه‌که دانیشتم و سه‌یری لاشه‌ی سووتاری ئه‌و ئێرانیانه‌م ده‌کرد که له‌گه‌ل ده‌نگوباسدا نیشانده‌ران. که‌چه‌کان هه‌موو ده‌یانزانی من داته‌نگم، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا قاچم خستبووه سه‌ر قاچم و گوله‌به‌رۆژه‌م ده‌خواردو به‌ فیکه‌ ئاوازیکی فارسیم لینه‌دا، به‌وه‌دا له‌و سه‌رده‌مه‌دا قه‌ده‌غه‌بوو مرۆف گۆرانی فارسیش به‌ فیکه‌ لێدات، هه‌میشه‌ ده‌مگوت: فیکه‌ی گۆرانییه‌کانم، ئاوازی هه‌ندیک مه‌قاماتی کوردیه‌یه که دایکم له‌سه‌ر بێشکه‌ بۆی گووتووم. ئه‌و شه‌وه له‌ کاتی به‌رنامه‌کانیشدا غه‌مباربووم، مؤسیقای سه‌مام لینه‌دا و خۆم تا بلیتی غه‌مگین بووم. شه‌وانی دی وانه‌بووم، زۆر شه‌و به‌ جۆریک تیکه‌لی ئاهه‌نگه‌که‌ ده‌بووم وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ مندالییه‌وه له‌سه‌ر سه‌حنه‌ی تیاترۆخانه‌ ئیشمکردبیت، شه‌وانی تر هه‌له‌ده‌ستام له‌گه‌ل که‌چه‌کاندا سه‌مامده‌کرد، به‌ده‌وری مؤسیقاره‌کانی تردا ده‌سوپامه‌وه، که عود ژه‌نه خراپه‌که‌مان هه‌موومانێ بیده‌نگه‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ته‌نیا سۆلویه‌ک عه‌زبکات، من خۆم و نیشانده‌دا که له‌ سه‌رسامییدا به‌به‌ره‌ی ئه‌و خه‌ریکه‌ ده‌بووریمه‌وه. که که‌چه‌کانمان گۆرانیان ده‌گوت، من ده‌مم له‌ قلووته‌که‌م به‌رده‌دا و له‌گه‌ل کۆرسه‌که‌دا ده‌مگوته‌وه، له‌ هه‌موو وچانیکی بیده‌نگیدا من به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌مگوت: یا عین یا لیل... فدوه یا بدرالبدر،

يا ام الشمس، يا اخت الهلالين. هه نديچار به حماسه ته وه، وهك يه كيتك له خو پيشان دانيدكا هوتاف بكي شيت، هاوارمه كرد: يا حلوه، والله العظيم، والله العظيم هوا غلاب. قسه و جوله و كومينتاره كاني من بووبوون به به شيك له و ديمه نانه ي بينه ران چه زيان لتيوو. به تاييه ت كه هه نديكيانم به شيوه زماني ميسرى و لوبناني و سووري ده گووت، هاوارمه كرد: لكان، مابقى لى صبر، يا قمر. شوو يا حبيبتى، يالى تقبرنى و تحيينى. دخيلك شوو جبار و شوو دمار الحب.

كه كچيك باش باي بديايه، ده چومه سر چوك و فلوت ته كه م له سر ناستى كه مه ريدا ده گرت و له نيوان عه زفه كه مدا سر م باده داو ده مگووت: ياويلى من رقتك يا سمره. غدار الزمن و غدار عيونك يا ملك.

ئو شه وه به جوريك غمگين بووم هه موو ده يانزاني من مه راقيتك لتي داوم، ئو روزه هيج جوره تيگه لاوييه كم له گهل مؤسيقاو به زمى سر سه حنه كه دا نه بوو. شه و كه هه موويان خه وتن، كاتيك چى دى دهنگ نه ماو پرته قالى سبى بوو به ناشى ئاو كه وتوو، من به نه سپايى گه پامه وه بؤ سالونه كه و له تاريكييه كه دا دانيشتم، هيشتا داليا سيراچه دين نه هاتبووه خواري. من به رده وام سه يري تاريكييم ده كرد، سه يري ناو جه رگه ي تاريكييم ده كرد، ناو ده رگا نه ينى و دابه شبوونه سه يره كاني، گه مرؤف له سه ير كردنى تاريكيذا قول بيته وه، ده بينيت كه تاريكى پره له دابه شبوونى سه ير سه ير، له ناستى پر نه ينى، له ناستى ديكه ي تيگه لاوبوونى سيته رو تيشك. مرؤف تاواى لن نه يه ت به ته واوى له تاريكيذا بينيت ناتوانيت له روناكيذا بينيت، پيموايه كومه ليك بالنده و مرؤف و مه خلوقات هه ن ته نيا پر حله به رى تاريكين، له ناستيكي ساده ي بينندا نابي نرين. من تا زياتر له تاريكيذا بماية ته وه تا پتر ته ماشاي ناو جه رگه ي زولمه تم بكر دايه، بوونه وه رى سه ير تر و شتى نه بينزاو تر م ده بينى. ناو تاريكى پريتى له

درەخت و گىيائى تايىيەتى كە تەنيا پىئوۋارانى ناۋ جەنگە لەكانى شەۋ دەيىنن، پىرتى لە فەزائى تايىيەتى كە دەرگائى دونىيائى نەيىنراۋترو نەيىننن. ئەۋ شەۋە دالىا سىراجەدەين ھاتەخوارى، مەن لە ھەر شەۋ باشتر و پوۋنتر فرىشتە چكۈلەكانىم دەيىنن. فرىشتەكان پەشۋكان و ناۋارامىيەكى سەيرىيان پىئوۋەديار بوۋ. سەمەيەكى تايىيەتتىيان دەكرد، سەمەيەك لە سەمەي شىۋەن و سەرسامى دەچوۋ، دالىا لەسەر ھەمان كورسى شەۋانەي خۋى دانىشت، ئەۋ شەۋە بۇ يەكەمجار لە تارىكىدا تۋانىم باسمى جەزائىرى بىيىنم، ئەۋ شەۋە مەنىش خەيالى ئەۋ كورەم بىنى كە لەۋەوبەر تەنيا دالىا دەيىنن، مەن دەمزانى تەنيا كەسىك دەتۋانىت ئەۋ جۆرە تارمىيانە بىيىت كە پۋچىكى وپلگەردو تارىكىدۆز بىت. پۋچىك بىت، بتۋانىت لە تارىكىشدا بىيىت. سەرسامى مەن لەۋەدا نەبوۋ كە دەيىنم، بەلكو لەۋەدا بوۋ كە دەمزانى دالىا شەۋان بە خۋرا دانابەزىتە خوارى، دالىا لەگەل ۋەھمىكدا كۋنابىتەۋە، بەلكو لەگەل تارمىيەكى راستەقىنەدا، لەگەل پوخسارىكدا كە بە جۆرىك لە جۆرەكان تارمىيە جەستەيەكى ھەيە، پەيامەننى نامەيەكە كە مرقۇتىك لە جىگايەكى ئەم جىھانەۋە بە سىبەرىك لە سىبەرىكانى خۇيدا دەيىننن. مەن تا ئەۋ كات بە تەۋاۋى دەنگى تارمىيەكەم نەدەيىست، ۋەك ئەۋە بوۋ لە دالىا بپارپىتەۋە، ۋەك ئەۋەبوۋ چىرۋكى ئازارىكى بۇ بگىرپىتەۋە كە لە تۋانائى مرقۇدا نىيە تەحەمولىيىكات. ۋەك ئەۋەي كىرۋشى بۇ بەرىت تا لە دەردىك ئازادىيىكات كە چىتر لە تۋانائى تاقەتيدا نىيە بەرگەي بگىرت. دالىا تەماشائى پارانەۋەي تارمىيەكەي دەكردو دەگىريا، دەستى دەخستە سەر دەمى خۋى و بەدەم فرمىسكەۋە دەيگۋوت: نامەۋىت ھىندە لاۋاز بىيىنم، نامەۋىت، گەر ھىندە لاۋاز دەبىت، گەر ئاۋا چۈك دادەدەيت مەيە بۇ لام. كە بەۋ جۆرە دەتتىيىم دەمرم.

پىئەچوۋ تارمىيەكە چىرۋكى ژانەكانى خۋى بگىرپىتەۋە، چىرۋكى دىلى و تەنىيائى خۋى، باسى ئەۋە بكات كە تەنيا مەۋدايەكى بچۈك لە مەرگەۋە

دووره، له جینگایه کی دووره وه دهست دریزبکات و هر له ویتوه ئومیدی به یه کینک بیت له بنی ناکوتای ترسه وه دهر بییه نیته وه. دالیا وهک ئه وهی خوین له چاری بیته خواری دهگریاو ده یگوت: هه موو شتیکم کرد، هه موو شتیک... هه موو شتیک به لام ناتدۆز مه وه، نازانم له کویت، کهس نازانیت تۆ له کویت، تۆ شیتمه کهیت، وهک دیوانه هه موو شاره کان گه پراوم، وهک دیوانه هانام بۆ هه موو جه لاده کان بردوه، به لام هیچ کهس نازانیت تۆ له کویت. به لام دهزانم تۆ زیندوویت، ده بیت خۆت بگرت، ده بیت بهرگه ی ئه شکه نجه کان و دهر ده کان و ته نیاییه کانت بگرت. من ماندوونایم. هه میسه له دووتم تا کوتای.

له شوینتیکی دیاریکراوی قسه کانیا نه وه، پیده چوو ئه و رۆحه عاشق و ماندووانه له یه کدی تینه گهن، دهنگیان نه گاته یهک، وهک ئه وهی باو گه رده لوول و گیزه نی نهینی له نیوانیاندا بیت، وهک ئه وهی هیژیکی گه و ره و تاریک ئه و تارماییه به ره و ناو خۆی راکیشیت، ره شه بایه کی شیت په لیگرت بیت و نه هیلیت به و جوژه جوگرافیای شوینه کان بشکینیت. ده مبینی وهک ئه وهی شه ره له گه ل هیژیکی ترسناکدا بکات، وهک خۆی له هه وایه کی رهش بهاریزیت که قوول به ره و ناو تاریکی ده بیاته وه، دهستی بۆ رزگار که ریک دریزده کرد که هه رگیز په نچه کانی نه یده گرت و نه یده گه یشتن، دوو دهست که نه ده گه یشتن به یهک، دالیا به هه موو تینی خۆی ده یگرت، به لام له راستیدا ئه و جگه له هه وایه کی سه یی چنگی له هیچی دیکه گیر نه کرد بوو، دالیام ده مبینی هاواری لیده کات مه رۆ، به لام وهک ئه وهی زولمهت بیتوینیته وه، تاریکی بیخاته وه ژیر بالی خۆی، له هه وادا نه دهما، هیژیکی له عه شق گه و ره تر ده پرفاندو ده بیرد. دالیا وهک بیه ویت به دوایدا له تاریکیدا بتوینته وه، دهرگای دهر وهی سالۆنه که ی ده کرده وه و به ره و ناو زولمه تی بیقه راری شه و پایده کرد. ئه وه یه که مجاریبوو شه و دهرگا که بکاته وه و به ره و ناو کوچه کانی ئه و شاری ته پوتۆزه رابکات. من

وھك بېنەرىكى سەرسام دوايدەكە وتم، شو ھىشتا ھەر ساردبوو، زولمەت پېرېو لە دەرگاۋ رېنگاى سەير، شەقامەكان وھك لولەى تلىسكوپىكى رەش دريژدەبوونەو، لەوسەرىش لە ناكوتادا فەزايەكى پېر ئەستېرەم دەبىنى، كە ئەستېرەكانى ھىند نزيكبوون خەرىكبوو دەپژانە سەر شەقامەكان. داليا بە ھىمنى بەرەو ئەوسەرى تونلىك دەپژى، كە لە ناو باغىكى گەورەى ئەستېرەدا كۆتايىدەھات، من وا تىدەگەيشتەم كە ئەو دواچار دەكەويتە ناو دەريايەكى ئەستېرەو، ئوقيانوسىكى ئارام كە مرزۇف لە جىگايەكدا لەوسەرى ئەوسەر ئەو شەقامە پىتى لە زەوى دەبېرېت و ئىدى بە ھەوادا بۇ ناو ئەستېرەكان دەپرات، ھەستمدەكرد خىراىى داليا چەندەھا جار لە خىراىى من گەورەترە. بەلام ئەو ھەر دەپژىى و ھەر نەدەگەيشتە ئەو باغى ئەستېرە گەورانە، فرىشتە چكۆلەكانى پەرىشان و غەمگىن بەسەر ھەموو كونج و كەلىنىكى ئەو خاكەدا بلابووبوونەو. ھەموو جىگايەكى ئەو رېنگاى ئەستېرەيە فرىشتەى چكۆلەبوو، بەلام نەمدەزانى ئەو بۇ كوئى دەپرات، پىگايەكى پاست وھك رېنگاى قىامەت من و ئەوى بەرەو سەر سنوورە ھەرە تارىك و ناسكەكانى ئەو شارە دەبرد، داليا دواى تارماىى عەشقى ناكامى خۇى و من دواى تارماىى عەشقى ناكامى ئەو كەوتبووم، ئەو بەدواى قوربانىيەكدا بەرەو تەخوبى جىابوونەوھى ئىمەى زىندوو لە خاكى قوربانىيەكان دەپرېشت، بەرەو سەر سنوورېك كە ھاوارى زىندووھەكان و ھاوارى مردووھەكان تەنيا ديوارىكى نەبىنراو لە يەكيان جىادەكاتەو. داليا بەرەو ئەوسەرى پىگايەك دەپرېشت كە نەمدەزانى لە كوئىدا تەواودەبېت، پىگايەك پىدەچوو بەرەو سەرى ئەوسەرى ژيان بېرات. من ھەمىشە لەدوايەو بووم، ئەو ھەتا جارېكىش ئاوپى نەدەدايەو، نەمدەزانى ئاخۇ ئاورپىشېداتەو دەمبىنېت ياخود نا؟ تا زىاتر بېرېشتباىنايە دەنگىكى نەپتى و ناديار پتر و پتر بەرزەبووھو، سەرەتا تەنيا واژەواژىكى نادياربوو. نەمدەزانى ئەو دەنگانە لە كوئىو دەين، ھىچ مەخلوقىك بە پىگاۋە نەبوو.

به دریا بی نهو ریگایه له فریشته ترساوو شپرزه کانی دالیا سیراچه دین به ولاره هیچی دیکه نه بینی. له جیگایه کدا هه ستمکرد ئیمه دهگینه سه ر تخبوی شاهنشینیکی دیکه، هه ستمکرد دیواره کان له وه دهرده چن دیواری کوچه و کولانی شاریک بن، به لکو دیوارن له گاشه به ردی نه ستووری تاریکی دروستبوون، له شورای زولمهت، که له هر بهر به ستیکی دیکه ی دونیا ره قتر و سه ختتره برینی. نهو دهگه یشته بهردهم نهو زه ریا بیسنوورو خنکینه ره ی تاریکی و له ویادا ده وه ستا، ناله ویادا دهنگه دهنگیکی سامناک به زرده بووه وه، هاواری هه زاران ئاده می تیکه له به گفهی گهرده لول و ره شه بایه کی بیابانی ده بوو. له و دیو نهو دیواره به رزو په رده ترسناکانه ی تاریکییه وه، له زولمه تیکی بیوینه دا، من هه زاران تارمایییم ده بینی هاوارده که ن، هه زاران تارمایی وه که نه وه ی بایه ک به ره وه دهر وازه ی دوزه خ بیانفرینیت، ده ستیک به زور به ره وه جیگایه کی ترسناک بیانبات ده یانقریشکاند، له دیمه نیک ده چوو له دیمه نه کانی قیامهت، هه زاران تارمایی له مه و دایه کی دیاریکراودا رایانده کرد و دهگه رانه وه، نه وانه ی که رایانده کرد تیکه لاوی نه وانه ده بوونه وه که به خیرایی دهگه رانه وه، نه وانه شی دهگه یشته کورتایی وه که نه وه ی هیزیکی سیراوی بیانسورپینیته وه دو باره ده هاتنه وه سه ره تا. من ده بینی له جیگایه کی دیاریکراوه وه زه وییه که شه قده بیت و تارماییه کان ده خوات، تارماییه کان به ره وه ناو جهرگه ی ره شی خوی قووته دات، نه وانه ی که ده پویشتنه بن زهوی هاواریکیان لینه زرده بووه وه که پیشتر من هه رگیز گویم لی نه بووبوو، هاواریک ده بایه گویم بگرم تا نه بییستم، هینده تیژ و قول و کوشنده بوو، له ده می خه نجه ریک ده چوو کاتیک روج له تده کات. هه موو قریشکه یه ک برینیکی تاریکی له خه یالما جیده هیشته، که ده زمانی تا مه رگ خوین و تاریکی و لمی لیده تکیت. خوم وه ک پیاویک ده هاته پیشچاو که ده پوات و له سه ر سه ری فواره یه ک لمی خویناوی به زه ویدا ده گنرپیت. فواره یه ک که له جیگایه کی نادیا ری سه رییه وه به

پرتاو دیتە دەری و هەمان ئەو قریشکەو ھاوارانەیی تیانوسراوہ کە ئیستا دەبیستم، سەیری ئەو تارماییە زەجرکێشانەم دەکرد و خەیاڵم لای خۆم بوو کە دەبم بە مرقۆفیک بە فوارە یە کەوہ لە لمی خویناوی لەسەر سەریدا. گویمدەگرت و دەترسام ئەو ھاوارانە تا مردن لەسەرمدابن. دالیا وەک یەکیک لە شوینی خۆی کردبیتی بە بەرد دەوہستا، ئەویش وەک من دەستی دەخستە سەر گوئی، فریشتەکانی وەک شیت بە ھوادا دەفرین و خۆیان دەدا بە زولمەتدا. من و ئەو و فریشتەکان لەسەر سنووری دوو زەوی جودا و ھستابووین، تھوبی ئەو شارە لەگەڵ بیاباندا دواھەمین خالی لیکجیابوونەوہی ژیان و مردن بوو. دواھەمین پنتی لە یەکجیابوونەوہی قوربانییە زیندووہکان بوو لە قوربانییە مردووہکان، ھەستمدەکرد من و دالیاش جیگامان ئەو دیوی ئەو بەر بەستانە یە، جیگامان ناو ئەو تاریکییە یە، وەک یەکیک نە یەوێت لە قەدەری خۆی رابکات، بە ھەموو توانای خۆم وە وەک مردووہکان ھاوارمدەکردو بەرەو ناو تاریکی رآمدەکرد، بەرەو ئەو دیوی ئەو دیوارە سەیرو ئەستورانەیی زولمەت، بۆ یەکەمجار دالیا سیراجەدین منی دەبینی، بۆ یەکەمجار من خۆم دەدا بەو دیوارەدا و وەک یەکیک بەر سنووری خەونەکانی خۆی بکەوێت، دەکەوتم. لەو ساتەدا دالیا ھەلیدەگرتم و بەسەرسامییەوہ دەپرسی: خودای گەرە، خالیقی بە ھەشت و دۆزەخ، خاوەنی ئەردو ئاسمان، تۆ چیدەکەیت لێرە؟ ئەوہ یەکەمجار بوو دالیا خەبەری بییتەوہو من بییت.

کتیبہ سیہم

(به حیکایه تی عه لی شه ره فیار)

ئەسپە سىپپىھەكان

بەشى يەكەم

لېرەوۋە دووبارە من «ئەلى شەرەفيار» چىرۆكەكە لە جەلادەتى كۆتر وەرەگرمەوۋە. ھەستدەكەم ئەو بەشانەى كە دواتر جەلادەت لە كىتپەكەى خۇيدا لەسەر ژيانى خۇى لە شارى سۆزانىيەكاندا نوسىويىتى، پەرن لە خولياكانى يادەوۋەرىيەكى ماندوو، تا تەواوى ساتە ھەلھاتوۋەكانى خۇى دووبارە بدۆزىتەوۋە، پەرن لە خواستى زىندووكردەنەوۋەى ھەموو ئەو پۇژانەى كە بەپىنى تېرۋانىنى جەلادەت سەرھەتاي تىگەيشتنى ئەو بوون لە تەواوى ئەو ھىماو شفرە سەيرانەى ژيانىان كۆنترۆلكردوۋە. پىموايە ھىندەى بەسەرھەتى ونبوونىكى گەرەيە كە يەكىكى ونبوو خۇى بۇ خۇى دەگىرپىتەوۋە، گىرپانەوۋەى چىرۆكىك نىيە كە بشىت مروف بىكاتە پۇمانىك. بەسەرھەتى كەسىك كە لە گىرپانەوۋەكەيدا مەبەستىتى ھەموو ئەو كەلپنە تارىكانەى ناو يادەوۋەرىسى خۇى دابخات كە تىپەپىنى پۇژ و ھەفتەو مانگە غەمبارەكان دروستيانكردوۋە.

مەبەستى جەلادەتى كۆتر لە گىرپانەوۋەكانى بە دواداچوونى سات داوى ساتى ژيانى خۇيەتى، تىرمانە لە پەفتارە سەيرەكانى خۇى لە پرتەقالى سىپپىدا، يادەھىتانەوۋەى بەردەوامى درۆ و رامان و غەمەكانىتى. ناىبىت ئەوھمان لە يادبچىت كە جەلادەتى كۆتر ژيانى خۇى ۋەك گولدانىكى شكاو

تەماشادەكات، كە ھىناوېتى بۇ من پىكەوۋە پارچەكانى بىننەوۋە بە يەكەوۋە، ئەو مەبەستى نىيە دواجار ئەو گولدانە شكاوۋە كە ئىمە پىكەوۋە دەينىنەوۋە بە يەكەوۋە لە چى دەچىت، جوانە يان ناشىرىن؟ ئەو دواجار بۇ روخسارى خۇى دەگەرا، ئەو بەلايەوۋە گرنگ بوو بەر لە رۇيشتنى، گولدانەكە بگرىت بە دەستىيەوۋە وە بلىت، ئەمە من بووم، ئەمە غونچەكانى عومرمەو ئەمە پشكوكانى، ئەمە گولەكانىتى و ئەمە درزەكانىتى، ئەمە ئەو نىگارە روكەشانەيە كە چاو فرىودەدات و نەخشى روكارى سەر گولدانەكەيە، ئەمەش ئەو نەخشە نەينى و سەيرانەيە كە شكان و درزى يەك لە دواى يەك لە بنەوۋە، لە ديوى ناوۋە گولدانەكەدا دروستيانكردوۋە.

من رام و ابو، ئىمە دواجار گولدانىكى قەشەنگمان پىويستە، گرنگ نىيە دووبارە ھەمان گولدانى شكاو لەسەر نەخشەو چۆنىتى يەكەمجارى خۇى دروستبەكەينەوۋە، بەلكو دەبىت دانانى پارچەكان ملەكەچى جوانىيەكى تايبەتى بن. ئەو خۇى مۆسىقاربوو، من ماوۋەيەكى درىژ باسى مۆسىقاي ناوۋەكى تىكىستەكانم بۇكرد، باسى پەيوەندى و كىمىيائى نەينى نىوان رستەكان و بەشەكان و وىنەكان، بەلام ئەو تىنەدەگەيشت ماناي چى چىرۇكىك لە ناوۋە مۆسىقاو كىمىيائى نەينى ھەبىت، ئەو تەنيا ھەقىقەتى مەبەست بوو، ھەقىقەت بىئەوۋەي بە مەوشورى ھىچ جوانىيەكدا تىبەپەيت. من و ئەو ماوۋەيەكى درىژ لەسەر پەيوەندى نىوان ھەقىقەت و جوانى قسەمانكرد، من رام و ابو لە ھونەردا ھەموو ھەقىقەتە تىك دەبىت جوان بىت، ھەقىقەت لە ھونەردا وەك ھەقىقەت نىيە لە ژياندا، لە ژياندا ھەقىقەت تال، غەمبزوئىن، زامئەنگىزە، زۆر جار ناشىرىن و كوشندەيە، بەلام لە ھونەردا شتە ناشىرىنەكانىش دەبىت بە جوانى دەرکەون. دزىۋى لە ھونەردا دەبىت بە ستايلىكى ئىستاتىكى بنوسرىتەوۋە. مرقۇف لە ھونەردا ناتوانىت گولدانەكە وەكو خۇى بىننەوۋە بە يەكەوۋە، گولدانەكە وەكو خۇى گرنگ نىيە، بەلكو گرنگە گولدانىكى نوئى قەشەنگ دروستبەكەين كە بەشىك لە روخسارى

گولدانە ئەسلىيەكەى تىدايىت و لە ھەمان كاتيشدا بە جۆرىك قەشەنگ بىت، نرخیكى نەمرى بداتى، من پىمدەگووت: ئەوھى وادەكات كارىك نەمر بىت، ھەقىقەت نىيە بەلكو جوانىيە. كتیبەكان لە بەرئەو ھە بوونەتە كتیىى نەمر چونكە ھەقىقەتیان پىيە، بەلكو چونكە جوانن، تابلۇكان زۆر بەیان دوورن لە پەنگ و پوخسارى راستىيەو ھەلام جوانى دەیانكاتە كارى نەمر.

ھەستمدەكرد ئەو دلىيايە لە جوانىيەكانى خۆى... شتىكى سەير لە ناوھە ئاسوودەگىيەكى پىتەخشی بوو، ھىزى ئەوھى پىدابوو تىبكات لە جىھانى ئەودا ھەقىقەت و جوانى بە جۆرىك تىكە لاوبوون لە يەكدى جىاناکرىنەو، جارىك بە منى گووت: شەرەفىار، جوانى چىيە؟ ئەویش ھەر ھەقىقەتە، ھەقىقەتیش چىيە؟ ئەویش ھەر جوانىيە. تىزمىكى ھەلسەفى بوو ئەو بىئاگا لە ھەموو قوتابخانەكانى ھەلسەفە لە قولایى ئەزموونى خۆیەو پىنگەىشتبوو. ئەو ھەمیشە لەو تۆرەدەبوو كە دەمگووت، من بەلامەو ھەم گەنگ نىيە ئەم چىرۆكە راست بىت یاخود ھەلە، ئەو ھەم بەلاو ھەم گەنگ تىكستىك بنوسم درىزترین كات بژى و بمىنىتەو. ئەو تەواو جەلادەتى كۆترى ناپەھەتدەكرد، بەتایبەت خۆى كەسىك بوو بەدرىزایى ژيانى لە ژىر گوماندا بوو. ئەو پىی وانبوو ئەو مەیلە قولەى بۆ ھەتتازیاو درۆكردن مانای ئەو بىت كە راستگۆ نىيە، بە پىچەوانەو كە بەرابەرم دادەنىشت، كە قاچى دەخستە سەر قاچى و قسەكانى بۆ دەگىرامەو، ھىند راستگۆيانە قسەیدەكرد، ھەرف بە ھەرف باوھەرى بە ھەموو شتىكى خۆى بوو. من ھەتا جارىكیش ھەستمنەكرد كە درۆ دەكات، ئەو خۆى بە وردى ئەو جىگایانەى ژيانى خۆى لە یادبوو كە تىايدا درۆيكردوھ. دۆنكىشۆتىك نەبوو راستى و درۆ لەیەكتر جىانەكاتەو، بە پىچەوانەو كەسىك بوو تەواو دەیزانى لە چ كاتىكدا راستگۆ بووھو لە چ كاتىكى دىكەدا درۆزن بووھ... بە پىچەوانەى زۆر لە ئىمەو كە باوھ بە درۆكانى خۇمان دەكەین، ئەو بەغەمەو ھەسەرى بادەداو دەىگووت، ئاغا ئەو رۆژە درۆزنىكى رەزاگورس

بووم. كە پىمگوت لىرەوۋە من دەبمەوۋە بە حىكايەتخوانى چىرۆكەكە، بە غەمگىنىيەوۋە گووتى: لە بىرت نەچىت ئەمە كىتپى منە نەوۋەك ھى تۆ، ناوى منى لەسەر دەبىت، ھەموو لاپەرەكانى باسى من دەكەن، من تەنيا پالەوانى ئەم چىرۆكەم، ئەمە لەو چىرۆكانە نىيە كە زياد لە قارەمانىكى ھەبىت، من يەكەم و دواھەمىن قارەمانى ئەم چىرۆكەم، كە من قسەم نەما ئىدى ئەم كىتپە تەواو دەبىت، تامن قسەم ھەبىت ئەم كىتپە بەردەوامە. من پالەوانى تاك و تەنياى ئەم حىكايەتەم، ھەموو شىتىكى ترى دونيا لە پەراويزى مندا ھەيە و دەژى، ھەتا مېژووش، ھەتا جوانىيەكان و جەنگەكانىش، ھەموويان بە ھۆى منەوۋە لەم حىكايەتەدا جىگايان دەبىتەوۋە، من جەلادەتى كوتر، منم خاۋەنى ئەم موعجىزەيە، پاشان ۋەك دەبىنى من زىندووم، بەوۋەدا بەرابەرى تۆ دادەنىشم و ھوشيارى تەواوم ھەيە ھەموو شىتىكت بۆ بگىرەوۋە، كەواتە ھىشتا نەمردووم، ئەوۋەش مافى ئەوۋەم دەداتى، بزانم تۆ چى بە ناوى منەوۋە دەنوسىت. ئەوۋەى نوسەرىكى باشىت، لە من چاكتەر رىستە دادەرىژىت و وشە دەدۆزىتەوۋە مافى ئەوۋەت ناداتى، يارى بە ھىچ حەرفىكى ئەم حىكايەتە بەكەيت، چونكە دواجار ئەم چىرۆكە لە بەرگەوۋە تا دواھەمىن لاپەرە لەسەر ژيانى من قسەدەكات و لەدەورى تەمەنى من دەسورپىتەوۋە.

من ھەر بەشىكم بنوسىايە چەندجارتىك دەيخويتندەوۋە، تىبىنىيەكانى لەسەر زمان و پىنكەتاتى رىستەكان تورەيدەكردم، جارىك پىنگوۋتم: تۆ بۆ مۇسقىار بەكار دەھىنىت، بۆ لە برى ئەوۋە وشەيەكى كوردى دروستناكەيت، ۋەك مۇسقىاكار يان مۇسقىازان ياخود مۇسقىازەن. من لەو ساتەدا ۋەك ئەو پەخنەگرانە ھاتە بەرچاوم كە لەو دەورو زەمانەدا بە چاخانەكاندا دەسورپانەوۋە، لە ناو پۆژنامەكاندا تەراتىنئاندىكرد و دونىايان بەو جورە تىبىنىيانە سەرقالكردبوو. بە سەبرەوۋە دەمگوت: لاي من ئەوۋە گرنگ نىيە ئايا ئەم وشەيە كوردىيە يان عەرەبى يان توركى، ئەوۋە گرنگە چەند ماناۋ

بارگەي ستاتيكي ھەلگرتووه، من ئەو وشانە دەزانم بەلام مۇسيقار لەسەر زاری من خۆشتر، پەرماناترە، ئاھەزناکەم وەک ناسیونالیستیکی تەسکبیر سەیری زمان بەکەیت، تۆ پیتەبلی گەر توانیشت مۇسيقار بەکەیتە کوردی، ئەي مۇسیقا خۆی چۆن دەکەیت بە کوردی، گەر تۆ راستگۆیت مۇسیقارم بۆ مەکەرە کوردی، بەلکو مۇسیقارم بۆبکەرە کوردی... ھا گوینگرە دواچار گەر پۆژیک ئەو کتیبە دەرچیت خەلک پەرخنە لە من دەگرن... سەد کەس ھەن لەم سەرەو سەری دونیادا، لەسەر ئەم کاسیبیە دەژین، کە کاسبی نوسەرە پیتەھرەکانە، پتویست ناکات تۆ سەری خۆت بەوھوہ پیتشینیت.

دەمزانی ھەندیچار تەنیا بۆ ئازاردانی من ئەو قسانەدەکات، ھەر کاتیک بمزانیبایە دەیەویت ئازاری من بدات پەق و پیتەزەیی وەلامدەدایەو، بەلام ئەویش لە شتەکانی تردا پەق و پیتەحمانە پەفتاریدەکرد. بەلایەوہ گرنگ بوو ئەوہی من دەینوسم وەک ئەوہی خۆی دەینوسیت لە سەدا سەد حەقیقەت بیت، زۆرجار لەسەر بۆچوونە سەیرەکانی لەسەر حەقیقەت دەبوو بە شەرمان، من سووربووم لەسەر ئەوہی شتیک نییە ناوی حەقیقەتی سەد دەر سەد بیت، ئەو سوور بوو لەسەر ئەوہی کە بۆ ھەموو مرفۆئیک شتیک ھەیە ناوی حەقیقەتی سەد دەر سەدە. دەیکووت: لەوانیە ئەوہی لای من حەقیقەتی سەد دەر سەدە لای تۆ حەقیقەت نەبیت، بەلام دواچار ئەوہ ھیچ لەوہ ناگۆریت کە لای من ئەوہ حەقیقەت و تەنیا حەقیقەت و دوا حەقیقەتە.

لە ھەر شتیک زیاتر ترسی لەوہ بوو، چیرۆکەکەي وەک فەنتازیا، وەک ئەدەب، وەک پۆمان تەماشابکریت، ئەو پیتوایوو کە ئەو مێژوو دەنوسیتەوہ، بەلام من پیتوایوو ئیمە ئەدەب دەنوسین، کیشەیکە لەسەرەتاوہ تا کۆتایی لە نیوان من و ئەوہدا بە ھەلواسراوی مایەوہ.

ئەو شەۋە كە جەلادەتى كۆتر و دالىا سىراجەدىن پىكەۋە لەسەر سنوورى نىۋان شارى تەپوتۇزە زەردەكان و بىبابانەكانى مردن تارمايىبە سەيرو پىر ھاۋارەكانىيان بىنى، بىئەۋەى شتىكى ئەوتۇ لەگەل يەكدا بلىن گەرانەۋە بۇ پىرتەقالى سىبى.

ئەو ھەفتەيە ھەموو شەۋىك دالىا دىتە خوارى، زۆربەى شەۋان كراسىكى سىبى و ھىلەكىكى شىنى لەبەردايە، شتىك لە مەستى و پەشۇكان لە نىگىدايە، ۋەك يەكىك بە پىگادا دەروات كە دەزانىت توفانىكى ترسناك لە پىشەدەمىايەتى و ناشتوانىت بەرپىتەۋە بۇ دواۋە. دىت و لەسالۇنەكەدا تارمايىبەكى سىبى دەبىنىت، باۋەش بەو تارمايىبەدا دەكات، لە فرىشتەيەك دەچىت نامىزى كرەبىت بە ھەۋرىكدا تا نەكەۋىتەخوارى. ھاۋارى تارمايىبەكە و تلانەۋە و ئازارەكانى دەيخاتە گرىان دواچار تارمايىبەكە لە ناو زولمەتدا وندەبىت و دالىا ۋەك شىت بە شەقامىكى پىر ئەستىزەدا دواى دەكەۋىت، ئەو تارمايىبە ۋەك شەپۇلىكى گەۋرەى تارىكى بىفپىنىت لە زولمەتدا وندەبىت و ئەو بەرەو كوتايى ئەو شەۋە ئەنگۈستەچاۋە دواى دەكەۋىت. دەگاتە كوتايى ئەو شەقامەى مردن لە زىندەكى جىادەكاتەۋە. لەۋيادا دەۋەستىت و جەلادەتىش لە دوايەۋە دەۋەستىت... ھەمىشە جەلادەت بە دوايەۋەدەتى، لەسەر سنوورى ئەو شارەدا پىكەۋە دەۋەستن و ۋەك دوو شاھىدى بىدەنگ تەماشاي ئەۋانە دەكەن كە لە بەردەمىاندا زىندەبەچال دەكرىن. ھەزاران رۇچ كە بە بىباباندا رادەكەن و لە سەر ئەو سنوورەدا كە زىان لە مردن جىادەكاتەۋە دەۋەستن، لەو دىو تەلبەندەكانى تارىكىيەۋە دەست بۇ فرىادەرسىكى نادىار رادەكىشن كە لە ھىچ دەرگايەكەۋە ناتوانىت بىتە ژوورى، ناتوانىت دەستى بىانگاتى و رزگاربانىكات.

ھەموو شەۋىك ئەم دىمەنە دووبارەدەبىتەۋە، ھەموو شەۋىك ئەو مەحشەرە دەبىنن، دەست لەو كوتايىبە ترسناكەى دۇنيا دەدەن، بىبابان

له هموو لایه که وه وینه کانی خوی دهه نیتیت و له بهرده میاندا دهیکاته وه، وهک شه وهی زهمین نه ندازه و قانونه کانی خوی بگوریت بؤئه وهی شه وان شتیک بینن که هیچ که سیک له سهر شه نه سستیره یه نایبیتیت. جه لادته دلناییه تارمایی شهرزه و غمگینی باسمى جه زائیری دیت بؤئه وهی شتیک ترسناکیان نیشانبدات. شه دهیان هیتیه بهرده شه سهرایه و خوی له زولمه تدا ونده کات. به لام شه ویک تارمایی باسمى جه زائیری ونده بیت و ئیدی ناگه رپتیه وه، چه نده ها شه دالیا چاوه پروانده کات و شه تارماییه نایهت، له و شه وانی دریزی چاوه پروانی و دوودلی و ترسانده دا، همیشه جه لادته له سوچیکي شه هوله دا له تاریکیدا داده نیشیت و تماشای دالیا ده کات، سهرنجی ترس و گریان و دوودلییه سهره کانی ده دات. پرسیاریک مرؤف همیشه له خوی ده کات شه وهیه: به راست دالیا له و شه وانده دا، هیچ ناگایه کی له جه لادته کی کوتر نه بووه، کاتیک له ناو کورسییه کاند، له ناو بونی شه رابی پڑاو و سوتوی جگهره و پاشماوهی مؤسیقای سه مادا داده نیشیت؟ به راست نه یزانیوه له تاریکی شه هوله دا همیشه و همیشه دوو چاوی عاشق له تاریکیدا سهریان کردوه؟ نه یزانیوه که جه لادته له سوچیکدا وهک چاوه پروانی هله اتنی موعجزیه که بیت تماشایده کات؟ دالیا هموو شه ویک به کوچه کانی شه و شاره زهرده دا به ره و سنووری نیوان مردن و ژیان، هاوار و بیده نگی، خوین و فه رامؤشی راده کات.

ههفته یهک دواتر پوژتیک جه لادته له ده رگای ژووره که ی دالیا سیراچه دین ده دات، تا شه و پوژه جه لادته ژووره که ی دالیای نه بینوه، چه ند جار ویستوتیتی بچیته ژووری، دالیا همیشه به هر به هانه یه ک بیت رینگای لنگرتووه، به لام شه و پوژه دوی ههفته یهک له پیکه وه ژیانی بیده نگ، دوی شه وهی هموو شه ویک پیکه وه له و دیو شورایه کی نه نیشیه وه تماشای یه کتیک له سه برترین دیمه نه کانی قیامت ده کن، نه نیشیه کان قوولترو سه برتر پیکه وه گرئیانده دات، ئیتر کاتی شه هاتبوو پیکه وه دانیشن و

بدوین. دیمه‌نه‌کان له خه‌یال و نیگای هه‌ردووکیان دهرنه‌ده‌چوو، دیمه‌نی خاکیکی ناکوتای لم که ده‌سته به دواى ده‌سته هه‌زاران گیانله‌به‌ری خویناوی له هه‌ناوی خویدا ده‌شارده‌وه، هه‌زاران بالنده و په‌پوله، هه‌زاران مانگی سه‌یر سه‌یر که به‌سه‌ر قیامه‌تا دهره‌وشانه‌وه، مانگ که ده‌که‌وتن و له‌گه‌ل مردوو‌ه‌کاندا نغزده‌به‌بون، مانگ که دواى خنکانیش بو ماوه‌یه‌کی دریز له ژیر له‌ه‌که‌نه‌وه پۆشنبوون و ده‌سووتان. ئه‌ستیره که وه‌ک گرکانی بچوک له ناوه‌پراستی بیاباندا ده‌ته‌قینه‌وه و خامۆشده‌بوون. دالیا وجه‌لا‌ده‌ت ده‌یانقوانی خه‌ونی قوربانیه‌کان ببینن، هیواکانیان که وه‌ک هاواریکی پروناک به ناو زوله‌تا ده‌کشان، هه‌ندیکیان به بیده‌نگی و سه‌بره‌وه ده‌مردن، هیچیان نه‌ده‌کرد، ده‌چوونه سه‌ر ئه‌ژنوو سه‌یری خودایان ده‌کردو ده‌مردن، به‌لام هه‌موو پۆحه‌کان موسیقایه‌کی سیراوی و غه‌مناکیان لیه‌له‌ده‌ستا. هه‌ندیکیان وه‌ک شه‌ر له‌گه‌ل ئاسماندا بکه‌ن له‌ه‌که‌نیان هه‌له‌ده‌گرت و ده‌یانگرتنه‌ ئاسمان، ئه‌و له‌مانه‌ی ده‌بوونه توژیکی زیترین و بیه‌وده «با» به‌سه‌ر زه‌ویدا په‌خشیده‌کردنه‌وه، هه‌ندیک له‌ مردوو‌ه‌کان ده‌چوونه ژیر لم و به‌ کاری هه‌زیکی ئه‌فسوناوی ده‌هاتنه‌وه سه‌ره‌وه، له نیاوان هه‌موو داچوون و سه‌رکه‌وتنه‌وه‌یه‌که‌دا ناله‌یه‌کی ترسناکیان لیده‌هات، وه‌ک هاواری یه‌کیک به‌ ناهه‌ق بینیرن بو دۆزه‌خ. له ناو تارماییه‌کاندا هه‌زاران مندال هه‌بوو، هه‌ندیک له‌ منداله‌کان به‌ده‌م سه‌ماکردنه‌وه ده‌مردن، سه‌مایانده‌کردو زه‌وی وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌یه‌ویت ئازاریانبدات له‌سه‌ره‌خو قووتیده‌دان، هه‌ندیک له‌ مردوو‌ه‌کان به‌ کۆمه‌ل ده‌ستی یه‌کدیان ده‌گرت و گۆرانیان ده‌گوت، تا زیاتر تیکه‌لی زه‌وی ببوونایه زیاتر ده‌نگیان به‌رزده‌کرده‌وه، سه‌دای گۆرانیه‌کانیان شته‌کانی پروناکتر ده‌کرده‌وه، که ده‌مردن سیمایان پروناک و عاشقانه بوو، هه‌ندیکیان به‌ جۆریک باوه‌شیان به‌یه‌که‌دا ده‌کرد به‌ر له‌وه‌ی زه‌وی قووتیانبدات له ناو یه‌که‌دا ده‌توانه‌وه، هه‌ندیکیان کۆتری سپیان پییوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیان‌ه‌ویت ئاشتییه‌کی ئه‌به‌دی له‌گه‌ل مردندا به‌ستن، یان

له و سه‌حرا نا‌کورتایه‌ی مردنه‌وه هه‌والیکی پیا‌بئیرنه‌وه، هه‌میشه به‌ر له‌وه‌ی زه‌وی بیانبات کۆتره‌کانیان به‌ره‌و ئاسمانیکی قوول و بیین ئازاده‌کرد، هه‌ندی‌ک له‌ بالنده‌کان ده‌کۆژران و ده‌که‌وتنه‌وه سه‌ر زه‌وی هه‌ندی‌کیشیان ده‌فرین و له‌ قوولایی ئاسماندا ونده‌بوون. بایه‌کی باکووری جامانه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ مردووه‌کانی به‌ره‌و جی‌گایه‌کی نادیار له‌ سه‌حرادا ده‌رفاند، هه‌ندی‌ک له‌ ژنه‌کان به‌ر له‌ مردن له‌چکه‌ خویناوییه‌کانیان ده‌کرده‌وه و به‌ره‌لای هه‌وایان ده‌کرد، سه‌رپۆش و له‌چکه‌کان هه‌ندی‌جار به‌ جو‌ریکی ئه‌فسوناوی سه‌رده‌که‌وته سه‌ری وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ هه‌موو زه‌ویدا پوه‌و شارو ولات و کیشوهری تر سه‌فه‌ربکه‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر پوو‌بارو دارستان و زه‌ریاکاندا بپۆن و له‌ هه‌موو جی‌گایه‌ک تنۆکیکی خوین جی‌به‌ئیلن. هه‌ندیکی دی له‌ قوربانییه‌کان به‌ جو‌ریکی سه‌یر ده‌ستیان ده‌خسته‌ خوینی خۆیانه‌وه‌و به‌ر له‌ مردن هه‌ندی شتیان له‌سه‌ر زه‌وی ده‌نوسی، هه‌ندیکیان ناوو ناو‌نیشانیان جیده‌هیشت، هه‌ندیکیان نیگاری سه‌یریان په‌سمده‌کرد، هه‌ندیکیان ته‌نیا ده‌ستیکی خویناویان به‌زه‌وی ده‌سپری و ده‌پۆشتن. به‌لام هه‌میشه با به‌سه‌ر له‌کاندا ده‌هات و ده‌نک ده‌نک ئه‌و ناو و نیشانانه‌ی ده‌کرده‌ تۆزو به‌ بیاباندا په‌خشیده‌کرده‌وه. به‌لام ئه‌و مؤسیقا ئاسمانیه‌ ون نه‌ده‌بوو، مردووه‌کان ده‌مردن و ئه‌و مؤسیقایه‌ به‌ سه‌حرادا به‌ره‌و ئاوه‌دانییه‌ دوورو نادیاره‌کان تیده‌په‌ری، به‌ ئاراسته‌ی پوو‌باره‌ دووره‌کان ده‌پۆشت و له‌ ئاسۆکاندا زرینگه‌یه‌کی غه‌مگینی جیده‌هیشت، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌ویت بچیت بۆ مه‌له‌کووت، یاخود ببیته‌ هه‌ور، یان به‌ ته‌رزی دوکله‌ی دوا‌ی خه‌راباتی جه‌نگیک تیکه‌ل به‌ ئیقایه‌ی با ببیت، په‌خشبوونه‌وه‌یه‌کی شه‌پۆلایی به‌سه‌ر مردووه‌کان و بیاباندا په‌خشیده‌بووه‌وه، وه‌ک شه‌نه‌بایه‌کی سیحراوی به‌ره‌و لای دالیاو جه‌لاده‌ت ده‌هات، یاری به‌ قژیان ده‌کرد، ده‌چووه‌ ناو خوینیانه‌وه، ده‌چووه‌ ژیر کراسه‌کانیانه‌وه‌و گه‌مه‌ی به‌ پۆحیان ده‌کرد، له‌ جه‌سته‌یاندا ده‌نگیده‌دایه‌وه، به‌ خوینیانه‌وه‌ ده‌نوساو به‌ ئارامی

بەرەو ناو دەھلىزە تارىك و ئەبەدىيەكانى يادەۋەرىيان شۆردەبوۋە. ھەموو شەۋىك ئەو دىمەنانە دووبارەدەبوۋنەۋە، ھەموو شەۋىك جەلادەت دەبوۋىست خۇى فرىداتە تارىكىيەۋەو بگاتە مردوۋەكان، بەلام لە تارىكى بەۋلاۋە نەدەگەيشتە ھىچ شۇنىكى دىكە. ھەمىشە بەربەستە ئەستورەكانى تارىكى بەريان لىدەگرت و وايان لىدەكرد لە بازنىكى بۇشدا بەدەۋرى دىمەنى ھەزاران تارمايدا بسورپتەۋە. بەلام شتىك لە ناۋەۋە پىئىدەگوت تۆ لە بىاباندا ونەبوۋىت، تۆ لە خەيالە پر مۆتەكەو ترسەكانى داليا سىراجەدىندا ونبوۋىت كە لە كوچەو تخبى ئەم شارەدا بەدۋاى لاشەى خۇشەۋىستىكى ناكامدا دەگەرىت، كچىك كە خەۋتنى زۆر لەگەل جەلادەكاندا... تەماشاي دوورورىزى لم... ھەستىكى خۇنىن بە گوناھ... خۇنىدەنەۋەى بىۋچانى ئەدەب... ئابروۋچوۋنىكى ئەزەلى توۋشى وپىنەۋ ھەلوەسەى سامناكيان كرىبوو. جەلادەت نەيدەزانى ئاخۇ ئەو لە ناۋ جوگرافىاي ئەو شارەدا دەگەرىت ياخود تەنيا لە ناۋ كوچەيك لە كوچەى ترسەكانى داليا سىراجەدىندا؟

ھەموو شەۋىك داليا جەلادەتى ماندوۋى ھەلدەگرت و لىئىدەپرسى :
خوداي گەۋرە، پىغەمبەرى گەۋرە، تۆ چىدەكەيت لىرە؟

ھەموو شەۋىك ھەمان پرسىارو ھەمان دىمەن دووبارە دەبوۋەۋە. ھەموو شەۋىك داليا پىئىدەگوت: تۆ نابىيت بىت بۆ ئىرە، تۆ لەۋە مندالتىرە لە ئىستاۋە ئەم ھەموو مردنە بىنىت. تىگەيشتى... تىگەيشتى، تۆ دۋاى ئەۋەى مۇسقىقەى خۆت تەۋاۋدەكەيت دەبىت بچىتە ژوورەكەى خۆتەۋە و بە ئارامى سەربخەيتە سەر سەرىنەكەت و بنوۋىت، تىدەگەيت، تىتاگەم تۆ بۆ ۋادەكەيت، خودايە تۆ چەند ئەزىتم دەدەيت، تۆ دەبىت بە كوچەو كۆلانەكانى ئەم شارەدا نەگەرىت، تىگەيشتى... نابىت شەۋ درەنگ بەم شارەدا بگەرىت. تۆ لەۋە مندالتىرە سەپرى ئەم شتانە بگەيت.

داليا وهك ئه وهى له بازنه يه كى خاليدا بسورپيته وه، وهك ئه وهى شهو دواى شهو ديمه نه كونه كانى له يادچوويته وه، ئه و قسانه ي دووباره ده كرده وه.

ئهو رۆژه كه جه لادته چووه به رده رگاي ژووره كه ي داليا چاوه پوانى ئه وه نه بوو ئاسان بيكاته ژوورى، به لام وهك شتىكى ترسناك له نيوانياندا گوراپيت، داليا به هيمنى ده رگاكه ي كرده وه و ته ماشاي نيكا ويل و غه مگينه كانى جه لادته ي كردو گووتى: جه لادته ي نوقل، وه ره ژوورى. پۆخى من، خودايه كيان بؤنت چهند خۆشه.

ژووره كه ي داليا، له هه موو شتىك ده چوو له ژوورى سۆزانبيه ك نه بيت، به شى هه ره زۆرى ژووره كه دۆلابى پر كتيب بوو، سه دان كتيبى ئينگليزى كه به جۆرىكى سه ير و ئه ندازه يى ريكخرابوون، ديواره كان پرپوون له وينه ي گه نجىكى قز ره ش به جووتىك چاوى غه مگينه وه، جه لادته دلنيا بوو كه ئه و كورپه هه مان ئه و پۆحه ته نياو ئازارچيزه يه كه شه وانه له سالۆنه كدا سيبه ره غه مگين و برينداره كه ي ده بينى. جه لادته به هيمنى چووه پيشده م يه كىك له وينه گه و ره كان و به ده نكىكى غه مگين پرسى: داليا، ئه مه باسمى جه زائيريه، ئه و كورپه ي تو شيتى بوويت، وانبيه، خانم ئه مه ئه و نبيه؟

داليا بيته وهى پيرسيت: تو له كوئى باسم ده ناسيت؟ به ئه سپيائى گووتى: به لى، دلى من، ئه مه باسمه، ئه و كورپه يه كه من شيتى بووم و تا كوتاييش هه ر شيتى ده بم... تا مردن... تا دواى مردن... تا ئه به د.

ئهو رۆژه جه لادته ئاره زوويه كى نبيه له سه ر ژيانى داليا قسه بكات، ده يه ويت تيبكات ئه و ديمه نانه چيين كه شه وان پيكه وه ده بينن، ده ستى داليا ده گريت و ده لىت: ئه ي جوانترين خانمى دونيا، پيمبلى من و تو شه وانه چى ده بينن... چى؟ ئه و تارمايانه چيين؟ ئه و پنده شته به رينانه ي مردن چيين؟ ئه و لاشه و خوين و هاوارانه له كوئوه دىن؟

داليا ده ستى ده گريت و له سه ر كورسيه يه كى چكۆلانه ي ژووره كه ي

دايدەنەشېنىت و دەلىت: دەزانم، گولى من دەزانم تو تا دەمرىت ئەو دېمەنەت لە ياد ناچىتەو، تو بەم ھەموو مندالى و پاكيىھى خۆتەو، نابت شتى و ببىنىت بەم ھەموو بۆنە خۆش و جوانىيەو، خواى گەورە، جارىك بەو ھەموو برىنەو دەئىتە لام و جارىكى ترىش مەحكومى سەيرى ئەو قات و قرانە گەورەيە بگەيت. من چىت لىكەم؟

دەست بەسەرى جەلادەتدا دەھىنىت و دەلىت: گوئىگرە دلەكەى من، گوئىگرە، سوئندم بو بخۆ كە پىمگوتى خۆت شىت نەكەيت، تىگەيشتى، نازانم لەو ناچىت تىمبگەيت، خوداى گەورە. جەلادەت گوئىگرە، من ھەموو شتىك لەسەرەتاو بو باسدەكەم، لەوانەيە نەتوانم وەلامى ھەندى پرسىارت بدەمەو، چونكە من خۆشم وەلاميان نازانم، بەلام لەگەل ئەو شدا باش گوئىگرە، ئەوھى من و تو دەبىنىن خەيال نىيە، دەبىت تىگەيت، من و تو تارمايى و ئەو شتانە نابىنىن. من و تو لەو سەحرايەدا شتىكى راستەقىنە دەبىنىن، يەككە ھەيە، لە زەوى بىت ياخود لە ئاسمان، لەم دونيا بىت ياخود لەو دونيا دەيەويت من و تو ببىن بە شاھىدى شتىكى گەورە. لەوانەيە من و تو نەمانەويت، نە من ئەو كچەم شايسەتى ئەو ھەم بىم بە شاھىدى شتى وا، نە مندالىكى وەك تۆش دەبىت شتى و ببىنىت. بەلام لە ژياندا شتەكان ھەموو دىن و دەروڭ كەسش پرسىارمان پىناكات. قەت مەلى نەدەبووايە من ئەم ژيانە بژىم... نەدەبووايە ئاوام بەسەر بىت، ھەمىشە خۆشحالە كە زىندووويت، تو دەبىت زىندووويت، ئەگەر منىش مردم تو دەبىت زىندووويت... سەيرمكە، دەبىت چاوبكەينەو ھە تەماشابكەين، ئا دلى من، من و تو ئىستا يەك شتمان لەسەرە كە چاوبكەينەو ھە تەماشابكەين، ھەر شتىك من و تو ئىستا دەبىنىن نرخی خۆى ھەيە، تىگە، وامەزانە من ھىچ ناكەم، وامەزانە. منىش وەك تو تەماشادەكەم و ھەموو نەئىيەكان لىزەمدا، ئا لىزەمدا، يەنى دەزانىت لە كوئىدا؟ لە يادەو ھەرىمدا دەنوسمەو. گوئىگرە لە جىگايە كدا كە ھىچ كامىرايەك نىيە وىنە بگرىت، ھىچ شتىك نىيە

ھاوارەكان تۆمارىكات، جەلادەت لە جۆرە شوپىنىكى وەھاذا تەنيا ناو پۇحى ئىنسانەكان ھەن راستى ھەلگرن، جەلادەت، كۆرە پورە گەمژەكەم گوڭبىگرە، لىرەدا تەنيا پۇحى من و تۆ ھەيە دەبىت ھەموو شتەكان ھەلگرىت، تەنيا چاوى ئىمە، كە بەلگە نەما، ناو پۇحى ئىنسان خۆى دەبىتە بەلگە، ئا دلى من، ھاوارەكانى ناو دلمان دەبن بە بەلگە. خۆمان و ژيانمان دەبىن بە بەلگە.

جەلادەت بە تورەبىيەو دەلەت: داليا ئەوانە كىن دەمرن، ئەوانە چىين دەمرن، بۇ دەمرن؟

داليا بە ئەسپايى دەلەت: ئەوانە ئىمەين دەمرىن، كەسى ئىمەن كە ھەموو شەويك دەيانھىننە ئەو بىابانەو دەيانكۆژن، ئەو كوردانەن كە وەك تۆ لە باكورەو دەيانھىنن و لەو دەشتانەدا دەيانكۆژن، گوڭبىگرە، دەبىت ھەموو ھەموومان بمرىن، ھەموو ھەموومان، من دەزانم، لىم مەپرسە چۆن دەزانم، بەلام لە دەمى ھەموويان ئەو قسەيەم بىستوو، ھەموويان لە ئەفسەرە بچوك و گەرەكانەو تاسەر دەرەجەدارە گچكەكان، جەلادەت ھەموويان ئەو دەزانن، ئەفسەرە زۆر بەرزەكان و سەربازە بچوكەكانىشيان ئەو دەزانن، ئىمە دەبىت بمرىن، دەبىت دەشتەكان و شاخەكان و مانگەكان ھەموو بمرن، دەبىت درەختەكان و زەرياچەكان و مىرگەكان بمرن، دەبىت ھىچ شتىك نەمىنەت، بىت بە زەويەكى خالى، تىدەگەيت، پۇژىك دىت شتىك نامىنەتەو نە مرۇف، نە كىلگەكان، نە بىرەكانى ناو چىاكان، نە فوارەكانى باغچەى گشتى لە شار، نە قەيسەرىيەكان، نە بۆنى بەھارات لە گوزەرى دارووفرۆشەكاندا، نە بۆنى ھەنگوین لە جەنگەلە دوورەكاندا. پۇحى من جەلادەت، ھىچ شتىك نامىنەت، ھىچ شتىك... ھىچ شتىك. بۆنى ئەو عەترە نامىنەت كە لە شارەكانى باكوردا كورن ئىواران دەيدەن لە خۆيان، ئەو مۇسقىايە نامىنەت كە كچان خۆيانى بۇ دەسوتىنن، پەرەسىلكە وىلەكانى ھاوین نامىنن كە ھىندە نزم دەفەن سىنەيان دەدات لە زەوى،

پاییزی شه قامی خهسته‌خانه‌که نامینیت، سه‌هولفرۆشه‌که‌ی هاوینان دهمریت، سه‌رمای ریگای مه‌کته‌ب دهمریت، مانگی خنکاو له فرمیسکی کچاندا دهمریت. ئه‌و کات جه‌لادته که هه‌موو شتیک مرد، من و تو له‌م زه‌وییه‌دا وه‌ک نوینته‌ری نه‌سلیکی له‌ناوچوو ده‌مینینه‌وه، له‌وانه‌یه ئیستا من و تو یان له‌بیرنه‌بیت، به‌لام که هه‌موو شتیکیان له‌باکوور کوشت، ئه‌وسا من و تو ش ده‌کوژن، له‌به‌رئه‌وه ده‌بیت ئه‌و نیگیانه له‌سه‌رماندا هه‌لگرین و بیر له‌وه‌بکه‌ینه‌وه رۆژیک له‌رۆژان رابکه‌ین بۆ ولاتیکی تر.

جه‌لادته ده‌پیرسی: شاخ دالیا، تو ده‌لینیت چی؟ چ وریته‌یه‌ک ده‌که‌یت؟... تو شیتی یاخود چی؟ ئه‌وه‌ی من و تو به‌شه‌و ده‌بیینین خه‌ویکه‌ پیکه‌وه ده‌بیینین، یان خه‌ویکه‌ تو ده‌بیینیت و له‌به‌رئه‌وه‌ی منیش خۆش‌مه‌ه‌وتیت ده‌توانم بیینم له‌گه‌لتدا. وانیه، خه‌ویکه‌و هه‌ردوو‌کمان ده‌بیینین، من چه‌ندین مانگ له‌کورده‌ستان به‌شاخ و هه‌رده‌کاندا پیاسه‌م‌کردوه، گه‌راوم، مو‌عجیزه‌م ساز‌کردوه، به‌مؤسیقا مردووم زیندوو‌کردۆته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی ئیستا ده‌بیینم خه‌وه؟ دالیا من ده‌لیم خه‌وه، دلنایام راست نییه.

دالیا سه‌ری باده‌داو ده‌یگه‌وت: نا گولی من خه‌و نییه، من و تو هه‌موو شه‌ویک ده‌چینه‌قهراغی ئه‌م شاره، خۆمان ده‌گه‌ئینه‌نزیکی ئه‌و گۆرستانانه، ئه‌وان هه‌موو ئه‌م بیابانه‌یان کردوه به‌گۆرستان، چوارده‌وری ئه‌م شاره‌و هه‌موو شاره‌کان، ئه‌م بیابانه‌و هه‌موو بیابانه‌کان، قهراغی روبراره‌کان، دامینی چیاکان، ژیر دره‌خته‌کان و ژیر شه‌قامه‌کان. جه‌لادته هه‌ر که‌سیک بتوانیت شه‌وان خۆی بگه‌ئینته‌ قهراغی تاریکی، توانای بیینی ناو جه‌رگه‌ی زوله‌متی هه‌بیت، هه‌موو شتیک ده‌بیینیت، هه‌موو ئه‌و رۆحانه ده‌بیینیت که من و تو ده‌بیینین.

دالیا ئه‌و رۆژه‌دا ده‌نیشت و به‌هیمنی چیرۆکی خۆی له‌گه‌ل تارماییه‌کاندا بۆ جه‌لادته ده‌گه‌یتره‌وه. ئه‌و له‌سه‌قه‌ری درژیدا به‌دوای باسم جه‌زائیریدا، په‌نجه‌ی جه‌نرال و جه‌لاده‌کان به‌سه‌ر له‌شیدا تپه‌رپیوون، ئه‌و په‌نجانه‌ی

مردن دروستدەكەن، مردن دەنوسنەو، ئازارەكانى لە سەرى پەنجەيانەو، دیتە دەرى، ئەو دەستانەى كە دەيخەنە سەر ھەر جىگايەكى لەشى دالیا لەگەلیدا ئازارى مردوویەك، سىبەرى كوژراویك دەچیتە ژوورى بۆ ناو خوینى، بۆ ناو خەون و مۆتەكەكانى. ئەو بە ھەر كوئیەكدا دەروات لەگەل خۆیدا بۆنى مردووەكان دەھینیتەو، ئەو بۆنەى لە دەستی ئەفسەر و سەربازەكانەو دیتە دەرى و دەچیتە ناو پۆحى. ژەنرالەكان چىرۆكى مردووەكانى بۆ دەگىرنەو. دالیا لە كوچەى شارە دوورەكاندا ئەو مردووانە دەبینیت، لە شەقامە تارىك و خامۆشەكانى شەودا، لەو كۆلانى تارىكى شارە جياوازەكاندا، لە باغچەى كولىژەكەياندا، لە رىواقە غەمگینەكانى بەشى ئىنگلىزىدا، لەو ئوتومبیلە رەشانەدا كە بە پرتاوە بە شەقامەكاندا دەپۆن، لەژىر سىبەرى درەختەكانى ھاویندا. دیتە بەردەمى، بە خىرايى بە تەنیشتىدا دەپۆن، ئاوردەداتەو دەیانبینیت. ھەندىجارىش دوايان دەكەویت و لەگەل خۆياندا دەیبەن بۆ جىگای نەینى مردنیا. دالیا لە رىگای ئەو تارمايانەو پىدەباتە سەر دەیان گۆرستانى شارداراوە. ئەو گۆرستانانەى دالیا دەلێت ھەموو جىگاكانى لە خەيال و يادەو ھەرى خۆیدا ھەلگرتووە.

ئەو شەوانەى كە بەرەو تخبى ئەو شارى تەپوتۆزە دەروات، دەزانیت چى پروودەدات، پۆژنامەكان دەخوینیتەو، گوئى لە رادىۆكان دەگریت، قسەى ئەو ئەفسەرەنەى دیتەو ياد كە لە ژوورەكەى ئەودا لە پاشەلە پرووت و دزیوھەكانیانەو پىدەكەنن و باس لە نەینى شەوگارە سەیرەكانى خۆيان دەكەن لە بىاباندا، ئىتواران لە پەنجەرەى ژوورەكەى خۆیەو تەماشای ئەو دەريا بىسنوورەى لم دەكات و گوئى لىيە با ھاواری ئەو پۆحانە دەھینیت كە لە گەردەلوولدا دەلاوینەو... با دەنگى گریانیا دەھینیت، دەنگى پىي راکردنیا لە ناو لىدا، دەنگى ئەو ماشىتانە دەھینیت كە گوپى گەورە گەورە دروستدەكەن، گوپ كە بە ئەندازەى گەرووى ئەم

ئەستیرەیه بیت بۆ ھاوار. گوئی لە بیلدۆزەرەکانە لە بیاباندا ئیئەدەگەن، دەنگی زنجیری ئەو مەگینە گەورانە دەبیسیتیت کە لە ولاتە دوورەکانی مردنەو دەگەرپینەو. گوئی شلەدەکات و دەزانیت لە کوئی ئەو شارەو دەتوانیت بەرەو لای قوربانیهکان بچوات. دەیهوینت بیانبینیت و بیانناسیت، دەیهوینت شوینی گۆرەکان و نەخشە سەخت و دژوارەکانیان لە یادەوهری خۆیدا ھەلگەنیت. دەست دەخاتە سەر دەستی جەلادەت و دەلپت: کوری پوری ئەزیزم، من و تۆ ھەردوو کمان تەنیا شاھیدین، تەنیا شاھید.

* * *

بەدریژایی بەھاری ئەو سالە تا دواى سەرەتاکانی ھاوینیش، دیمەنی تارماییەکان بەردەوامبوو، شەو دواى شەو ژمارەى قوربانیهکان گەورەتر و شیوہى سەماکان بەجۆشتر و سروشتی گۆرانیهکان غەمگینتر دەبوون، جەلادەت و دالیاش وەک دوو پۆج کە شاھیدن لەسەر گوناھیک کە شاھیدیکی دیکەى لەسەر زەوی نییە، لە تخبوی ئەو شارە خەیاڵیەو سەیری شەپۆلی یەک لە دواى یەکی تارماییەکان دەکەن کە شەو دواى شەو دین و سەحرا دەیانخوات و لم دەیانبات و با لە یادیان دەباتەو. لە ھاوینی گەرمی ئەو سالەدا، گەرما گەیشتە ھەندیک ئاستی خەیاڵی، لە ھەندیک جیگادا ھەموو زەریاچەکان بوون بە ھەلم، ھەزارەھا مراوی تینو لە زۆنگاوەکان و ھۆرە غەمگینەکانی باشوورەو پەلاماری ئەو شارانەیان دا کە دەکەوتنە لێواری فورات، ھەندیک باغی خورما بە باغەوانەکانەو ھەندیک گریانگرت، لە ھەندیک جیگادا ھەندیک شاروچکەى چکۆلە بە تەواوی سەرنشینهکانیانەو ونبوون، ھەندیک بورجی بەرز لە ناكاو بلیسەیان سەند، ھەندیک کەشتی لە دەریادا سووتان. لە بەرەکانی جەنگدا ئیرانیەکان کە کەمتر دەیانتوانی بەرگەى گەرما بگرن پاشەکشیهکی قوولیان بەرەو

ناوه‌وه‌کرد، خۆر له سه‌نگه‌ره‌كاندا هه‌زاره‌های گوشت. جه‌نگ كه‌مه‌كه‌مه له باشووره‌وه به‌ره‌و باكوور سه‌رکه‌وت، توپی سه‌یرسه‌یری ئاگر له ئاسمانی هه‌ندئ شویندا ده‌رکه‌وتن، له هه‌ندئ كیلگه‌و ئاوه‌دانیدا چه‌نده‌ها فریشته به‌بالی وه‌ك مه‌شخه‌له‌وه بینران، له بیابانه‌كانه‌وه گه‌رما هه‌زاره‌ها چه‌شنه‌جانه‌وه‌ری به‌ره‌و شاره‌كان راونا، له هه‌ندئ شویندا لمیکی ئاگرین و تهاوه به‌ره‌و ناو مال و كوچه‌كان هه‌ژه‌یكرد، با بۆنی هه‌ندیک ژه‌هری له شاره‌ دووره‌كانه‌وه به‌ره‌و ناوه‌وه گه‌رپه‌یه‌وه و مرۆقه‌كان له سه‌رتاسه‌ری ولاتدا ده‌بایه هه‌وای كوشنده هه‌لمژن، بازه‌كان په‌ربوون له میوه‌ی په‌ش، كوچه‌كان په‌ربوون له و تارماییانه‌ی كه نه‌یاندته‌وانی هه‌ریمی مردن و ژیان له یه‌كدی جیا‌بكه‌نه‌وه.

ئهو به‌هه‌اره‌ دالیا سه‌یراجه‌دین، به‌گشتی سه‌رقالی خویندن بوو، گه‌ر ئهو په‌یوه‌ندییه سه‌یرانه‌ی نه‌بایه كه ده‌یبه‌ستیتته‌وه به‌په‌رتقالی سه‌پیه‌وه ده‌شیا ژووره‌كه‌ی خوشی چۆلبكات و به‌ته‌واوه‌تی به‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ پایته‌خت، به‌لام شتیك پالی پته‌وه‌ده‌نا به‌رده‌وام ئاگای له جه‌لادته‌ بیت، كه هه‌میشه له ژیره‌وه تگای له هه‌موو مؤسیقاره‌كان و كیزه‌كانی په‌رتقالی سه‌پی ده‌كرد ئاگیان لیبیت و به‌ئهنه‌زهی عه‌قلی خۆی وه‌ریبگرن. دالیا له پایته‌خت ده‌یخویندو له‌په‌رگای خاتوو سه‌مه‌ر سالحیشه‌وه ده‌رگای نه‌ینی و تازه‌ی به‌ره‌و ناو ژووره‌هه‌ره نه‌ینی و سه‌یره‌كانی ده‌وله‌ت ده‌دۆزییه‌وه. هه‌فته‌ی په‌رۆژیک یاخود دووان ده‌گه‌رپه‌یه‌وه بۆ په‌رتقالی سه‌پی، به‌په‌رۆژ هه‌میشه خه‌ریکی خویندن بوو، شه‌وان كه‌مه‌تر له جاران ده‌هاته‌ سالۆنه‌كه. جه‌لادته له دووری ئهو وه‌ك شه‌یت به‌كوچه‌كانی ئهو شاری ته‌پوته‌وزه‌دا به‌دوای تارماییه سه‌یره‌كانی ناو خه‌یالیدا ده‌په‌ویشته. ژیانی جه‌لادته له‌و شاره‌دا ته‌نیا له‌چاوه‌روانی شتیکی نادیارو نه‌زانراودا به‌رده‌وامبوو... مرۆف ده‌شه‌یت په‌رسیت ده‌بیت جه‌لادته له‌و ته‌پوته‌وزه‌دا چاوه‌روانی چی كرده‌یت؟ له راستیدا زۆربه‌مان نازانین چاوه‌روانی چی ده‌كه‌ین، مرۆفیش به‌گشتی

هه‌ندیجار نازانیت چاوه‌پوانی چی ده‌کات، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مرۆف به‌رده‌وام دلنیا به‌شتیک به‌ریگاوه‌یه، ئه‌وه‌سته هیوا به‌کی گه‌وره‌ی ده‌داتی به‌رده‌وامبیت. هه‌موو به‌یانیه‌ک جه‌لاده‌ت له‌خه‌وه‌له‌ده‌ستیت، چاوه‌پوانه شتیکی گرنگ و گه‌وره‌پوبدات، خووشی نازانیت ده‌بیت ئه‌وه‌شته چی بیت، به‌رده‌وام نیگا و ینه‌ی تارماییه‌کان له‌خه‌یالیدان، تیناگات ئایا ئه‌وه‌له‌سه‌ر سنوره‌کانی شیتی و عه‌قلدا گیرۆده‌وه‌ستاوه، یاخود له‌نیوان خه‌یال و حه‌قیقه‌تدا ده‌سورپه‌ته‌وه؟

کۆتایی به‌هارو سه‌ره‌تای هاوین که‌مه‌که‌مه‌دیمه‌نی ئه‌وه‌تارماییانه که‌متر و که‌متر ده‌بنه‌وه، بیابان خامۆشده‌بیت و جگه‌له‌هه‌ناسه‌ی دووری مردووه‌کان که‌جارجار له‌خاکه‌وه‌هه‌له‌ده‌ستی هه‌چی تر نامینیت. دالیا جار دوا‌ی جار هه‌والی قات و قریبه‌گه‌وره‌کان بۆ جه‌لاده‌ت ده‌هینیت، هه‌موو جاریک بانگیده‌کاته ژووره‌که‌ی خووی و به‌ده‌م چا خوارده‌وه‌وه‌له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ولات شوینه و یرانه‌کانی نیشانداده‌ت، قوومی درێژ له‌چا‌کانی ده‌دات، یاری به‌کلۆ دیشله‌مه‌کانی ژیرزمانی ده‌کات و چیگای ئه‌وه‌عه‌شره‌ت و خه‌یلانه‌ی نیشانداده‌ت که‌ئاسه‌واریان نه‌ماوه. دالیا پای وایه که‌دوا‌ی چه‌ند سالیکی زیندووه‌کان به‌چه‌شنیک دینه‌که‌می و کزی، هه‌موویان له‌سه‌ر که‌شتیه‌ک جێیان ده‌بیته‌وه، هه‌موویان ده‌توانن له‌شه‌مه‌نده‌فه‌ریکدا سواریین و به‌زه‌ویدا سه‌فه‌ربه‌کن، شه‌مه‌نده‌فه‌ریک ته‌نیا به‌شه‌وه‌بۆی ده‌بیت له‌ناو پیده‌هشت و کێلگه‌وه‌که‌نار پووباره‌کاندا بپروات. فه‌نتازیا ترسناکه‌کانی دالیا هه‌میشه‌جه‌لاده‌تی ده‌ترسان، ئه‌وه‌ده‌یگوت: پۆژیک دیت مردووه‌کان چادر هه‌لده‌ده‌ن، باغ دروستده‌کن، شاری تازه بونیاد ده‌نن که‌هه‌ند سبیه‌هه‌چ شتیکی نایشیونیت. به‌ترسه‌وه‌ده‌ستی جه‌لاده‌ت ده‌گریت و باسی ئه‌وه‌که‌مایه‌تییه‌ زیندووه‌ی بۆ ده‌کات که‌به‌کاروانی بچوک بچوک، وه‌ک گه‌پۆکی بیئارام و هه‌میشه‌یی زه‌وی ته‌یده‌که‌ن. باسی ئه‌وه‌که‌سه‌نه‌ده‌کات که‌ده‌بنه‌په‌یامنیر له‌نیوان مه‌رگ و ژياندا. ده‌لیت:

ژيان و مردن به شيوه يک تیکه لده بن هيچ کهس نازانيت زیندوه يا خود مردو. ده يگوت: باغه کان به چه شنیک تیکه لده بن، کهس نازانيت ئه وهی بۆنیده کات گولی مردنه يان زینده گی. له وانه يه رۆژیک بیت سنوره کانی نتيوان ژيان و مردن هینده تنک بییت، مرؤف به ئاسانی بروات بۆ مه رگ و بگه رپته وه. دالیا وهک عاده تی هه میشه یی خۆی چیرۆکه کانی ده گپه رپته وه و سه ماده کات، قسه ده کات و پینده که نیت، له ناکاو سه رسام و نا ئومید ده بیت و ده سته ده کات به گریان. ده گری و ده گری، که ئارام ده بیته وه ده سته ده کات وه به پیکه نین. که پینده که نیت هینستا پره له پاشماوه ی گریان، قاقا کانی ته پرن به فرمی سک و خنده کانی پرن له هه نسک.

په یوه ندی دالیا و جه لاده ت ده گورپیت، ئه وه ی هه ردو وکیان پیکه وه په یوه ندییه کی نهیتی و سه یریان به زه مین و زه مانی مردنه وه هه یه زیاتر له یه کدییان نزیکه کاته وه، به وه دا هه ردو وکیان ده توانن سه یری ناو تاریکی بکه ن و مردوه سه حراییه کان بیین شتیک له په یوه سستی سو فیا نه له نتيواناندا ده خولق نیت... خۆشه ویستی جه لاده ت بۆ دالیا تیکه له به پیزیکي بیسنور ده بیت که تا راده یه کی کوشنده له و بیحه یایی و که م شه رمییه ده کورپیت که عه شق پیوستی پینته تی، تا دیت خۆی دوورتر و ناموتر له دالیا ده بییت، زمانی دانیشته کانیان ده بیته زمانی گریانایی، هه وای پیکه وه بوونیشیان غه میکی ره ش بالی به سه ردا ده کیتشیت، دالیا ده روات و هه موو جاریک به دیدیکی مه رگ بیتره وه ده گه رپته وه. هه میشه باسی پایته خت و ئوتیله گه وره کان و شه قامه تابه تیه کان و سه ردا به نه نیه کان ده کات. به ر له کۆتایی به هار گۆرانکارییه کی تراژیدی و بنچینه یی له ره وتی هه موو رودا وه کاندایه رووده ات. یه کیک له ئه فسه ره کان دالیا ده باته ناو سه ردا بیکی نه نیه وه که پره له ملیونه ها فایل، به دالیا ده لیت ئه گه ر باس می جه زائیری کورزابیت فایل که ی لیره دایه، ئیره مۆزه خانه ی فایل ئه و که سانه یه که له ده سالی رابوردو دا کورراون. هه فته یه ک بۆت هه یه بگه رپیت، ئه م هه فته یه

من لیتره خه‌فرم، ئەگەر لەم ههفته‌یه‌دا فایله‌که‌یت دۆزییه‌وه ئەوا باسمى جه‌زائیری مردووه، ئەگەر نه‌شتدۆزییه‌وه ئەوه مانای یان زیندووه یان ده‌بیت بوه‌ستیت تا جاریکی دی من خه‌فر ده‌بم و دووباره ده‌ستبکه‌یه‌وه به‌گه‌ران. دالیا ده‌یزانی ئەوه ته‌نیا شانس و دواه‌مین شانسه‌ بتوانیت له‌ ونبوونی کوتوپری تارمایی ئەو کورپه‌ تیبگات. ئەو شه‌پۆله‌ ترسناکه‌ی قران و له‌ ناوبردن که‌ ئەمسهره‌وسه‌ری ولاتی گرتۆته‌وه‌ دالیایان خستۆته‌ گومانیکی قووله‌وه، هینده‌ قوول که‌ چیت برۆا به‌ هه‌سته‌وه‌ره‌و سه‌لیقه‌و خه‌یالی خۆی ناکات. شه‌وان ئەو ئەفسه‌ره‌ بۆ سه‌عاتیک دیت، له‌ ناو ته‌پوتۆزی فایله‌کاندا، له‌ ناو بۆنی کوشنده‌ی مردنه‌وه‌ که‌ له‌ فایله‌کان دیت له‌گه‌ل دالیا سیراچه‌دیندا ده‌خه‌ویت، بیده‌نگ پووتیده‌کاته‌وه‌و به‌ ناو پیتاوپیتی دۆلابه‌کاندا راویده‌نیت. دالیا واهه‌ستده‌کات به‌ ناو خوینی هه‌زاران مرۆفدا راده‌کات، وا هه‌ستده‌کات ئەوه‌ی ئیستا له‌ ناو ئەو فایلاندا ده‌یکات تیه‌پینه‌ به‌ ده‌روازه‌ی دۆزه‌خیکی ترسناکدا که‌ هه‌ر ده‌بیت به‌ ناویدا برۆات، پینوایه‌ بۆئه‌وه‌ی بگاته‌ کوتایی جه‌نگه‌لیکی ترسناک که‌ سه‌اله‌های سه‌اله‌ به‌ ناویدا تیده‌په‌ریت، ده‌بیت ئازاری ئەو شه‌وه‌ ترسناکانه‌ش بچیتیت. گه‌شتی به‌و سه‌ردابه‌ کوتایی گه‌شتیکه‌ که‌ له‌ میژه‌ ده‌ستی پیکردوه. له‌گه‌ل ئەو ئەفسه‌رده‌دا ده‌خه‌ویت و واهه‌ستده‌کات، له‌ بری شه‌هوه‌تی ئەو هاواری هه‌موو کوژراوه‌کان ده‌چیته‌ خوینیه‌وه، که‌ له‌ ناو فایله‌کاندا ده‌یگه‌وزینیت وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ له‌ خوین و تاریکی هه‌لیکیشیت. هه‌موو ئەو ژیر زه‌مینه‌ نسرمه‌ لای دالیا هه‌چ نییه‌ جگه‌ له‌ ژووریک له‌ ژووره‌کانی سه‌قر، ساردی په‌نجه‌کانی ئەو ئەفسه‌ره‌ له‌ ساردی رۆحی ئەو مردووانه‌ ده‌چیت که‌ له‌و سه‌ردابه‌دا دین و ده‌چن، وه‌ک ئەوه‌ی مانه‌وه‌ی زۆر له‌گه‌ل فایل و دۆسییه‌ی دیرینی ئەو مردووانه‌دا هه‌ستی راسته‌قینه‌ی ژیانیان له‌و پیاوه‌دا کوشتیت، نیکاکانی، جوله‌کانی، تیه‌پینی به‌کاوه‌خۆی له‌ نیوان ره‌ف و دۆلاب و سندوقه‌کاندا له‌ جوله‌ی پاسه‌وانی گورستانیکی غه‌مگین ده‌چیت

که به شهو ناچاره زوران له گهل شهو پوچه سه رکيشانه دا بگريت که له گوره کان راده کهن، شيوه ی خهوتنی شهو شهفسره له گهل داليادا له زورانگرتن دهچيت نه وهک له عهشق. که تهواودهبيت به قوونیکي پرووت و ره شهوه له سهر شهريزه که دريژدهبيت و به داليا دهليت: داليا، ورده ورده شيت دهيم، هه موو شهويگ ئيره پردهبيت له پوحي مردوو. دين بو شهوه ی فايلاه کانی خويان بيه نه وه، هه موو شهويگ دين، من دهره قهتي هه موويان نايه م. که بينيتن مه ترسه، به هيمني سلاويان ليتکه و تورهيان مه که، له وان هيه هه نديک خه ترناک بن، له وان هيه پوحي ئاژاوه چي بن... له بهر شهوه تورهيان مه که.

شهفسره که که مولازميکی ره شتاله ی لاوازو چکولانه هيه، په نجه بو جيگايه کی ناديار دريژدهکات و دهليت: من شهوان له نزیک شهو شورا بهر زانه ده وه ستم و به کيتليکی شهستوره وه شهو پوچانه دهرده که م که به سهر ديواره کانداه سهرده که ون و خويانده که ن به نيو شه م سهر دابه دا و فايلاه کانی خويان ددزن و ده بيه ن بو جيگايه کی تر، به لام عه زيزی من هه رچيه ک ده که م سوودی نييه، شهوان له هه ر شوينتيکه وه بووه خويان ده که ن به م سهر دابه نه داو کولنا دن.

شهو شهفسره چيروکی جيهانیکي سهير ده گيريته وه، جيهانی جهنگيکی نهيني له گهل شهو پوچه غه مگين و بريندارانه دا... هه موو شهوانه ی له و شوينه دا کارده که ن ده زانن کوژراوه کان شهو دين و دولابه کان به سهر يه کدا ده پوخينن و فايلاه کان تیکه لده که ن. هه موو پوژيک به يانين پاسه وان هه کان دين و له و سهر دابه دا فايلاه تیکدراوه کان چاکده که نه وه، ره فه کان پرده که نه وه له دوسيه. هه موو شهويگ پوچه کان دين و ده گه رين، هه نديکيان فايلاه کانی خويان ده دوزنه وه و ده پون، هه نديکيان ناي دوزنه وه و له رقدا دوسيه کان به سه ريه کدا ده پوخينن، دولابه کان ده خه ن و سندوقه کان ده شکينن، شهوانه ی دوسيه کانی خويان ده دوزنه وه، به جورنيکی سهير ده ينوسينن

بەسنگى خۇيانەۋە و ئەم خانەيە جىدەھىلن و ئىدى ناگەپىنەۋە، ئەۋانەشى نايدۆزىنەۋە جار دۋاي جار تورەترو شەپرانگىزتر دىنەۋە. ئەۋ ئەفسەرە ۋەك شىت لە دالىا دەپرسىت: دالىا كچان باشتەر لە دنيا تىدەگەن، ئەۋانەى دۇسىيەكان دەبەن، دەچن بۇ كوئى؟ عەزىزى من بەپراى تو ئەم مردووانە ئەم فايلانەيان بۇچىيە؟ خۇ ئەگەر من بمرم باۋەرناكەم مشوورى كۆمەلە كاغەزىكى ۋەھا بخۇم. دالىا بىردەكاتەۋەو بە ھىمنى دەلىت: چىت پىبلىم؟ نازانم، بەلام دلنىام ئەۋان دۇسىيەكانيان زور دورناخەنەۋە، نرىك لە ئىمەۋە داياندىن، دەبەن بۇ شارىك ئىمە ئاسان دەستمان بگاتە ناۋ تاغەكانى. حەزەكەن پۇزىك لە پۇزان ئىمە بىخوئىنەۋەو تىبگەين بە چ دەردىك مردوون.

دالىا بە چەشنىك باسى ئەۋ شارە دەكات، ئەفسەرەكە سەراسىمە دەبىت، بەپراى دالىا ئەۋ شارەى كە مردوۋەكان دۇسىيەكانى خۇيانى بۇدەبەن ھىند نرىكە مروف دەتوانىت لە پەنچەرەكەى خۇيەۋە دەست درىژ بكات ۋ دەستى بگاتە سەر پەفەكانى، دەتوانىت لە پەنچەرەى مالەكەى خۇيەۋە تەماشائى فۋارەكانى بكات. لە زورەكەى خۇيەۋە بۇنى گولەكانى بكات، لە حەۋشى مالى خۇيەۋە لە سەر كورسى باغچەكەى خۇى دانىشىت ۋ بارانەكانى ئەۋ شارە تەرىبەن.

دالىا لەۋ چەند شەۋەدا ئەۋ كوژراۋانە دەبىنىت كە بە دەست ۋ پلى توژاۋى ۋ بە بەرگى خوئىنەۋە دىن ۋ لە ناۋ ئەۋ سەردابەدا دەيكەنە ھەلەيكەى گەرە، لەۋ شەۋانەدا چۇن ژنىكى لادىتى مروىيەكى سرک پاۋدەنىت، دالىا ھەندىك لەۋانە لە ناۋ دۇلاب ۋ پارەۋەكاندا پاۋدەنىت، ۋەك چاۋشاركىيەكى تالى لەگەلدا بگەن، تا شەكەت نەبىت ۋازناھىتن. ھەندىجار نىۋ ئەۋ سەردابە پردەبىت لەۋ پىاۋوژنە غەربىانەى ھەر يەكەى بە بىدەنگ بە دىار كۆمەلىك دۇسىيەۋە ۋەستاۋن ۋ ۋەك خوئىنەرى كىتخانەيەكى گەرەبن بە بىدەنگ ژيانى يەكتر دەخوئىنەۋە. ھەندىكىان پىناچىت بۇ

دۆسييهكى تاييهتى بگه پرين، بهلكو له خويتهرى راگوزهر دهچن، ههنديكيان مردن ناوو سه ربوردى خويانى يادبردونه ته وهو به ئاشكرا نازانن بۇ چى دهگه پرين، ههنديكيان خويته وهاريان بيرچوته وهو ئه لف و بيتى ژيان له گهل ئه لف و بيتيهكى ديكه دا تيكه لاوده كهن كه ئه لف و بيتى مهرگه. داليا تيناكات ئاخۇ ئه و خۇي يه كيكه له و مردووانه و به ريگايهكى پنچاوپنچدا كه پراوته وه بۇ ئه و ژيززه مينه ياخود زيندو وه ده ژى و به راست هه واي سه ر زه مين هه لده مژيت. له و ژير زه مينه دا به رده وام ده پرسيت فاسيله ي نيوان ژيان و مردن چييه؟ مرؤف چون ده توانيت دنيا بيت كه زيندو وه؟ شه وان كه ئه و ئه فسه ره بۇ سه عاتيك پؤسته كه ي خۇي جته هيتيت بۇ ئه وه ي له ناو دؤسييه كاندا پروتييكاته وه و له گه ليدا بخويت، له ساردى به ولاره هه ست به هيچ ناكات، به لام له ميژه ئه و هه ست به هيچ ناكات، له ميژه له تارمايه ك ده چيت كه پياوان به ناو سنبه ره كه يدا تيده په پرن و دينه ده رن، وه ك تيه پيني هه وريكي سارد به ناو هه وريكي ديكه دا.

ئه و هه فته يه داليا په يوه ندييه كى سه ير له گهل ئه و مردووانه دروسته كات، له گه لياندا كۆده بيتته وه، ئه وان ده ست به قزيدا ده هينن، ماچيده كهن، له نزيكييه وه ده وه ستن، فايله كانى خويانى نيشانده دن، داليا به ده ستورى هه ميشه يى خۇي حيكايه ته دوورو دريژه كانى خويان بۇ ده گنپيته وه، كه ده ست به قسه ده كات ناتوانيت بوه ستيت، چيروكى په ريه چكوله كانى خۇي ده گنپيته وه، ئه و په ريه بچوكانه ي به نه نذازه ي چوكليتيك ده بن. له شارىكى دووردا ده پياريزن، له وين تا پوژيتك پوحي به ره و جيگايه كى جوان بيه ن، له وين بۇئه وه ي شه يتانه كان نه كه ونه سه ر خه يالى ئازاردان و پفاندى بۇ دۆزه خ، ئه و جه هه نه مى نيه، داليا له ناو سه ردا به كه دا ته ماشاي پوچه غه مگينه كانى هاوپيتى ده كات و هاوارده كات: من دۆزه خى نيم، من جه هه نه مم نيه... په ريه كان له وين بۇئه وه ي بمبه ن بۇ به هه شت... من ده بيت له وي بم... تامردن ده بيت له وي بم. داليا ده گه ريت و ههنديچار

وا ھەستەكەت ھەموو ئەوانى دىش لەگەلیدا دەگەرپىن، گۆنى لە چەپەھەكى نەنپىيە لەمسەرەوسەرى سەردابەكەدا دەنگەداتەو ھە «باسمى جەزائىرى... باسمى جەزائىرى... باسمى جەزائىرى». ھەك ئەو ھى تارمىيەكان پىكرا ناوى ئەو كورە بلىتەو ھە لەگەلیدا بگەرپىن. دالىا بە جۆرىكى سەير لە ناو زەرياي ئەو دۇسىيانەدا نوقمەدەبىت، ھەندىجار بە شىوہەيك نوقمى خويندەنەو ھى فایلەكان دەبىت ھەموو شتىكى بىردەچىتەو، شەوان ناخەویت، بۆئەو ھى بەسەر وەنەوزو ماندووبوونەكانىدا سەركەویت، زوو زوو رادەكەت و لەسەر دەستشۆرىكى بچوك و چلكن دەموچاوى دەشوات. لە گەرانىدا فایلى ھەندىك كەس دەدۆزىتەو كە لە كات و شوینى جىاوازی ژيانىدا ناسىونى، فایلى كچىكى ھاوپى دەدۆزىتەو كە لە كۆلىزى ئاداب فەرەنسى دەخویند، بەرنامەى رۆژانى ئەشكەنجەو شەوانى نەخەوتنى دەخوینىتەو، ناوى ئەو جەلادانە دەخوینىتەو كە ئىشيان تەنیا ئەتكرردن و لاقەكردى ئەو بوو، فایلى پۆلىسىكى پىر دەدۆزىتەو كە جاران لە فولكەھەكى چكولانەدا لە نزیك ھىلى ئاسمانى فلیپپىنى رادەوہەستا، فایلى شەربەت فرۆشىك دەدۆزىتەو ئىواران لەگەل كىژەكانى ھاوپىدا لە نزیك كۆلىز شەربەتيان لادەخواردەو، فایلى شۆفىرىك دەدۆزىتەو شەوىكى درەنگ لە پرتەقالى سىبىھەو بەردبووى بۆ گەرەجى شارىكى دوور. دۇسىيەى ئەفسەرىك كە ھەموو ھەفتەھەك دوو شەو ژنەكەى دەناردەو بۆ مالى باوكى، تا خۆى لەگەل سۆزانیيەكاندا مەست بىت و بادەبكات، دواچار لە ناو دۆلابىكى كوندا دۇسىيەى «فەخرەدىن سىراجەدىن عبداللە» دەدۆزىتەو، برا گەرەكەى خۆى كە بە بارىك قاچاغەو لەسەر سنوورە شاخاوى و دوورەكانى باكوور، كۆپتەرەكان ھەلیدەگرەنەو بە تۆمەتى گوازتەو ھى كەلوپەلى لۆجستى بۆ دوژمن لە شارىكى باشووردا لە سىتارەیدەدەن.

ئەو ھەكەمجارە دالىا دەزانىت كە فەخرەدىنى براى مردوو. بە

جۆریک دەگری ئەفسەرە خەفەرەکەى ھاوپی گویى له دەنگى گریانەکەى دەبیت که دەرگا بە دەرگاوا دالان له دواى دالان دیت و بە حەوشیکى گەورەدا تێدەپەریت و دەگاتە گویى ئەو له کاتیکدا خەریکی نانخواردن و تەماشاکردنى بەرنامەیکەى تەلەفزیۆنى تاییەتە لەسەر چەشنەکانى ماسى له باشوورى پاسفیک. ئەفسەرەکە پیتیوايە دالیا فایلەکەى باسمى جەزائیری دۆزیووتەو، بە خێرایى بە دالان و حەوش و پلیکانەکاندا راڤەکات، بەلام تووشى سەرسوڕمانیکى گەورەدەبیت که تێدەگات دالیا فایلێى برایکەى کوژراوى خۆى له سەردابەکەدا دۆزیووتەو، ئەو شەو ئەفسەرەکە هەرچییەک دەکات ناتوانیت دلى ئەو کێژە بداتەو که خەيال و قسەو عاتیفەى له خەيال و قسەو عاتیفەى ئەو سۆزانیانە ناچیت که ئەو پیاو تائەو کاتە بینونى. تەنیا دەمەو بەیان دالیا کەمیک ئارامدەبیتەو و بە پانتۆل و تى شێرتەکەى خۆیەو لەسەر بەتانییەکى نوێ دەخویت که ئەفسەرەکە بە تاییەت له نۆردووی تاییەتى ئەفسەرەکان دەریدەهێنیت و بۆى راڤەخات.

بۆ پۆژى دواى که دالیا بە ئاگا دیتەو، ئارامترو واقیعیتترە، تێدەگات جاریکی دیکە ناتوانیت بگەریتەو بۆ ئەم ژیر زەمینە، له بەرئەو دەبیت بەسەر گریان و فرمیسک و ترسەکانیدا سەرکەویت. ئەمە دواھەمین شانسەو دەبیت بەجۆریک بەکاربەهێنیت بگاتە حەقیقەت. له ئێوارەى شەشەمین پۆژدا تارمایی کچیکى چکولانە که هەمیشە بە ماکسییەکى ئەرخەوانى تۆخەو، بە جووتى پرچی رازاوووە بە گولێ یاسەمین ناو فایلەکان دەگەریت، فایلێکی گەورە دیتیت و دەیخاتە بەرپینی دالیاو دەروات، دالیا بە بێدەنگ هەلبەدەگریت و لاپەرەى یەکەمى هەلدەداتەو، بە خەتیکى جوان نوسراو «المتهم باسم ولید صبحی الجزائری». لاپەرەکانى فایلەکە هەلدەداتەو و له دواھەمین لاپەرەدا بریاری مردنەکەى دەخوینیتەو «حکم علیه بالموت و على الجهات المسؤولة تنفيذ الحكم». بە هێمنى فایلەکە

هله‌گریت و ده‌یخاته شوینیکی تایبه‌تی. ده‌موچاوی ده‌شوات، به‌هموو توانای خوی فرمیسک و ژانه‌کانی ده‌باته‌وه ناوه‌وه، له‌جانتا ده‌ستییه‌که‌ی مکیا‌جه‌کانی ده‌ردینیت و مه‌کیاجیکی ته‌واوده‌کات، ده‌چیته‌وه سه‌ری، به‌دالان و پیواقه دریزه‌کاندا تیده‌په‌ریت، گره‌ی ئیواران له‌هوشه‌که‌دا لئیده‌دات، ده‌چیته ژووری ئەفسه‌ره‌که، فایله‌که له‌سه‌ر میزه‌که‌ی داده‌نیت و په‌رده‌کان داده‌داته‌وه و له‌به‌ر پوناکی گلۆپینکی زه‌ردا خوی پروتده‌کاته‌وه و بۆ دوا‌همین جار له‌گه‌ل دوا‌همین پی‌اودا ده‌خه‌ویت.

* * *

له‌دوای مانگی پینجه‌وه سه‌فه‌ر به‌رینگا‌کانی باشووردا کوشنده‌یه، جگه له‌تیشکی خۆر که‌رپی‌واره‌کان تووشی و‌رینه‌و ریشکه‌و‌پیشکه‌ده‌کات، تو‌زینکی وشکی خنکینه‌ر به‌دریزایی هه‌موو شه‌قامه‌کان دیته‌ناو ماشینه‌کان و توانای بینین و بیرکردنه‌وه له‌مرۆف ده‌ستینیته‌وه. له‌و‌جۆره‌وه‌رزانه‌دا سه‌فه‌رکردن له‌ئوتومبیلینکی بچوکی موسافیراندا خواستینکی ترسناکی خۆکوشتن و بینزاری له‌مرۆفدا دروستده‌کات. هیچ‌شتیک وه‌ک‌گه‌رما‌وا له‌مرۆف‌ناکات بیر له‌خۆکوشتن بکاته‌وه، به‌تایبه‌ت‌گه‌ر مه‌حکوم بیت به‌رینگایه‌کی چۆل و بی‌ئاوه‌دانیدا گوزه‌ریکات که‌له‌نیویدا تا‌ناکو‌تا‌لم و خۆر به‌شینه‌یه‌کی بازنه‌یی و ئاوینه‌یی له‌ناو‌یه‌کدا دووباره‌ده‌بنه‌وه. ئەو‌پۆژه‌ی دالیا سیرا‌جه‌دین له‌پایته‌خت‌گه‌رایه‌وه‌و دۆسیه‌که‌ی باس‌می‌جه‌زانی‌ری له‌بنده‌ستدا بوو. به‌دریزایی رینگا‌دالیا بیر له‌خۆکوشتن ده‌کرده‌وه، له‌وه‌وبه‌ر‌چهنده‌ها جار بیر له‌خۆکوشتن کردبووه‌وه. هه‌ندی‌جار که‌له‌گه‌ل ئەفسه‌ریکی‌جان‌ه‌وه‌رئاسادا ده‌خه‌وت، که‌بیری له‌وه‌ده‌کرده‌وه ئەو‌چ‌ئیشیکی‌بی‌مانده‌کات و له‌گه‌ل‌چ‌توخمه‌ئاده‌مییه‌کدا تینکه‌لاوده‌بیت، هه‌زی به‌مردنیک‌کو‌توپرده‌کرد... مردنیک‌وه‌ک‌بروسکه‌بیت و ته‌واوی ئەم

نازارانەى لە بىر بەرپتەو. كە لەبەر ئاوينەدا تەماشاي شوين قەپالەكانيانى دەكرد لەسەر مەمكى، كە ناچار دەبوو سوراوئىكى زۆربكات بۆئەوهى شوين ددانەكانيان لەسەر روومەتى بشارىتەو، بەردەوام بىرى لە خۆكوشتن دەكردەو، بىرىدەكردەو بەگەرپتەو بۆ باكوورو خۆى بخاتەو ناو هەمان ئەو بىرەى چەند سال لەووەبەر براكانى فرېتياندا بوو ناوى، بىرىدەكردەو لە نزيك فورات دابەزيت و خۆى بخاتە شەپۆلە لاواز و كزەكانىيەو، بەلكو لەسەرەخۆ لاشەكەى بەرەو باشوور ببەن. دلنيابوو فورات هيند لاوازو بيتينە چەندەها سالى دەويت تا جەستەى دەگاتە ناو كەنداوو لەوئۆه دەچيت بۆ دەريا. ئەو خەيالەى كە پۆحيشى تەكان لە دواى تەكان لەگەل جەستەيدا دەروات و لە ئاوه گەورەكان دەدات و لە تۆرپو بازنەى ترسناكى مينەكانى دەريا نازاددەبيت و دەگاتە ئوقيانوسە دوورەكان، لەگەل پۆحى راوكەرە خنكاوكانى ماسيدا دەبيتە دۆست، بىرىكى هيند پۆمانسى و خەيالاولى بوو، دالباى بە جۆرىكى سەير فریودەدا. ئەو پۆژە كە دالبا سىراجەدين دەگەرپتەو بۆ پرتهقالى سەبى نازانيت بۆچى دەگەرپتەو، بېريارى داوه تا مردن لەگەل هېچ پياوئىكدا نەخەويت، بېريارى داوه واز لە خويندن بەهينيت و نەگەرپتەو بۆ دوا تاقىكردنەو تەكان لە بەشى ئىنگليزى. كۆمەلئىك سىنارىوى لە خەيالدايە، لەلايەك چىرۆكى ئەو كەسانەى بىستوو كە بە نهينى لە بەندەرى باشوور سوار كەشتىيەكان دەبن و دەچن بۆ كيشوهرىكى دى و لەسەر زەمىنىكى دوور دەگىرسىنەو و داواى پەتاھەندەيى دەكەن، لەلايەكى تروشەو نايەويت ئەو شارى تەپوتۆزە بەجىبھيليت، نايەويت جەلادەتى كۆتر جىبھيليت كە وەك مندالئىكى ئىسك سووك تەماشایدەكات، دەزانيت كە خۆشیدەويت، بەلام دەشزانيت كە عەشقى ئەو، عەشقىكى ھەرزەكارانەيە، لەو عەشقه دىرینانە دەچيت كە خۆى لە رىگای قوتابخانە لە شارە ساردو غەمگینەكەى خۆيدا لە باكوور تياژيابوو، جۆرە خۆشەويستىيەكە كە بۆ ماژەيەكى كەم گەردەگریت و قوول ناوہوى مرؤف دەسووتينيت و دەروات،

دواتر مروّف دهموچاوی مه عشوقه کهی بیرده چیته وه، به لام هرگیز ژانه کانی بیرناچیته وه. خوشه ویستی له و تمه نه دا هیچ نییه جگه له کلپه یه کی کوتوپر که له ناکاو هه لده کات و له ناکاویش خاموشده بیت، به لام له گهل ئه وه شدا هه ستیده کرد هیئیکی سه یرو نهینی به و کورپه وه دهیبه ستیته وه که ده بیت زور چاوه پروان بکات تا ته واو دهیدزیته وه، ده بیت لینگه پری هیدی هیدی نهینییه کانی ده رکه ویت. ده یزانی ئه و شه وه سهیرانه ی پیکه وه له قه راغی بیابان ته ماشای که رنه فاله کانی مردنیان ده کرد، شه وی ئاسایی نه بوون، ده شیرزانی سروشتی شیتانه ی ئه و کورپه هیچ نییه جگه له پهرده یه ک بو شار دنه وه ی کومه لیک شتی دیکه، رهفتاره مندالانه و نه فاله کانی ئاوینه ن بو قه ده ریکی تایبه تی. ئه و له میژبوو هه ستیده کرد که له خویندا مه له ده کات، ده یویست تا له و خوینه ده پهرنه وه دهستی جه لاده ت به رنه دات، گوزاره ی مه له کردن له خویندا، گوزاره ی ئه فسه ریک بو له و چند ساله دا هه رچاریک به مؤله ت له به ره کانی جهنگ بگه رایه ته وه ده هات بو لای دالیاو دهستی ده گرت و به ترستیکی گه وره وه ده یگوت: دالیا، ئیمه له خویندا مه له ده کهین، له خویندا مه له ده کهین. هه ندیجار له کاتی سینکسر دنیشدا به هه ناسه ی قوول و چاوی داخراوه وه ئه و گوزاره سهیره ی ده گوته وه، دوا ی ئه وه ی که ته واو ده بوو به خا ولییه کی سپی هه موو گیانی خو ی ده سپی و وه ک شیتیک خو ی له چلکیکی وه همی پاکبکاته وه یه ک له سه ر یه ک ده یگوت: ئیمه له خویندا مه له ده کهین، ئیمه له خویندا مه له ده کهین، ئیمه له خویندا مه له ده کهین. دالیا له میژبوو دلنیا بوو که هه موو ئه و ئاده میزادانه ی ئه و سه روکاری له گه لیاندا هه یه له خویندا مه له ده کهین، ده شیرزانی جه لاده ت دهستی به دهستی ئه وه وه یه ده بیت تا تینی تیدا بیت بیگریت، ده ترسا ئه و دهستی لیته ربدات نوقمبیت. ئه و کورپه له و زیاتر که سی تری نه بوو، راسته ئه و خو ی وا نیشانده دا که ژیا نکی سه ره بخو ده ژی، ئه میس نهیده ویست و ایزانیت به بی ئه م ناتوانیت بز ی، له گهل ئه وه شدا نهیده زانی به بی

چاوه دیری بهرده و امی شه، چۆن ده توانیت بهرده و امیت؟. ناسیاوه کانی له باکور چیرۆکی کاولبوون و خاپوورکردنکی ترسناکیان ده گیزایه وه، چۆن ده کرا مندالکی و بگیزیته وه بۆناو شه و کاولکاریه، مندالیک که سیککی نییه، پشت و په نایه کی نییه. ده کریت و نیت و جاریکی دی بیگرنه وه و بیکورن. له باشترین حاله تدا له بیاباندا ویلده بیته وه، له ناو وینه ناوینه بیه کانی شه و شارهدا ونده بیت، شه و شارهی که وهک دووباره بوونه وهی ده که کانی لم خوی دووباره ده کاته وه، شه و شارهی سه رابی خوی له سه رابی چاره نوسه تاریکه کانی ناویه وه و هرگرتووه. هریمیک هه موو مرۆفینکی به شیککی له سه رابدایه، دریزکراوه یه کی له جیگایه کی دیکه دایه. دالیا له و باوه رهدا بوو، هه ندیک که س هه ن ته نیا به شیککی ژیانیا ن له وه هه وه ده نالیت، هه ندیککی تریش هه ن له سه ره تاوه تا کوتایی مندالی وه همن. جه لاده ت هه ر له سه ره تاوه وهک که سیککی خه یالی ناو چیرۆکینک که وتبووه ناو شه و شاره وه. شه و ئیستا له گه رمای هاوین و له دۆزه خی ناو شه و ماشینه دا هه ستیده کرد ته نیا بۆ لای جه لاده ت ده که رپته وه... دلنیا بوو گه ر بژی ده بیت بۆ شه و میزد منداله بژی که خودا ده زانیت تا چه ندی دیکه ش هه لی بۆ ناره خسیت ببیته وه به موسیقاره که ی جارن. هه ستیده کرد له ئیو دلیدا، له جه ستیدا نه ئینییه که هه یه ده بیت پیش مردن بیدات به و، له و ساته وهی له و سه ردا به وه هاتبووه ده ری، ده نگی شه و مردوانه هه مووی به دوایه وه ن. هه ستیده کرد شه و رۆخانه ی له سه ردا به که دا ناسینی بوون به هاو پرسی، له و ماشینه دا له که لیدا سواری بوون، له ده ره وهی ماشینه که و له بهر سووره هه تاوی بیاباندا ده یانینیت و ده ستی بۆ به رزه که نه وه، فایله کانی خویانی نیشانده دن. ده یویست نه یانینیت به لام ده یبینین، ده یزانی هه مووی خه یاله، به لام چما هیچ ئاده میزادیک هه یه بتوانیت له خه یال ئازاد بیت، ده یزانی شه و گه رمایه ی ناو ماشینه که تووشی و پینه و هه لوه سه ی ده کات، به لام هیشتا شه و و پینانه ی پیناشتربوو له وهی ته نیا سه یری دووباره بوونه وهی

لمه‌کان بکات... ئو چەند ساله ترسیکی قوولی له دووباره‌بوونه‌وه تیا دروستکردبوو، دووباره‌بوونه‌وه‌ی گۆرانییه‌کان له پرته‌قالی سېی، دووباره‌بوونه‌وه‌ی موشتەرییه‌کان، دووباره‌بوونه‌وه‌ی بۆنی کوشنده‌ی باروت و خۆین و زه‌لکاو له‌سه‌ر جه‌سته‌یان، دووباره‌بوونه‌وه‌ی ناکووتای لم، دووباره‌بوونه‌وه‌ی به‌رده‌وام و بیوچانی په‌شه‌باکان به‌همان ئیقاعی ترسناکی خۆیان‌وه، به‌همان ئاوازی غه‌مگینه‌وه. دووباره‌بوونه‌وه‌ی شاره‌کان، وه‌ک یه‌کی کوچه‌کان، وه‌ک یه‌کی جه‌لاده‌کان، وه‌ک یه‌کی قوربانییه‌کان... خودای گه‌وره، خاومنی زه‌وی و مه‌له‌کووت هه‌موو شته‌کان به‌جۆریکی بیمانا دووباره‌ده‌بوونه‌وه. ئه‌گه‌ر مردن دووباره‌بوونه‌وه‌بیت ئه‌وا ده‌بیت ئه‌و مردبیت، له‌دواجاردا که‌به‌کوچه‌کانی پایته‌ختدا ده‌گه‌را هه‌ستینه‌ده‌کرد که‌جیاوازییه‌کی له‌گه‌ل شاری ته‌پوتۆزی سۆزانییه زه‌رده‌کاندا هه‌بیت. کوچه‌کان به‌جۆریکی ترسناک له‌یه‌کده‌چوون، هه‌ستیده‌کرد هه‌موو فرۆشیاره‌کان له‌به‌ریه‌ک دروستکراونه‌ته‌وه، هه‌موو ئه‌و قوتابیانه‌ی به‌یانیان ده‌چوون بۆ قوتابخانه‌و ده‌هاتنه‌وه‌یه‌ک کارخانه به‌ره‌مه‌په‌تاون، ده‌بیینی کوچه‌کان و فولکه‌کان و بورجه‌کان هه‌موو له‌به‌ریه‌ک دروستکراونه‌ته‌وه، ئه‌و پیاوانه‌ی که‌ده‌یانینیت و له‌به‌رده‌میدا خۆیان رووتده‌که‌نه‌وه، هه‌موویان له‌یه‌ک قالب هاتوونه‌ته‌ده‌ره‌وه.

دالیا له‌و پۆژه‌وه‌ی هاتبووه‌سه‌ر سنووری ئه‌و سه‌حرایه، ده‌یزانی بیابان هه‌چ نییه‌جگه‌له‌ئاره‌زوویه‌کی ترسناک بۆ دووباره‌بوونه‌وه. له‌بیاباندا تیشک خۆی دووباره‌ده‌کاته‌وه، له‌خۆی دووباره‌ده‌کاته‌وه، سه‌راب خۆی دووباره‌ده‌کاته‌وه، شاره‌کان خۆیان دووباره‌ده‌که‌نه‌وه. له‌شاری زه‌ردی سۆزانییه‌کاندا چه‌ندین جار به‌هه‌موو ماله‌کان و کوچه‌کاندا گه‌راپوو، ده‌بیینی ده‌موچاوی سۆزانییه‌کان خۆیان دووباره‌ده‌که‌نه‌وه، پیخه‌فه‌کانی خه‌ویان، دۆشه‌کی غه‌مگین و راخراویان له‌سه‌ر زه‌وییه‌کی رووت و په‌ق، مه‌رکانه‌ی چلکنی ئاو و مه‌سینه‌ی تۆزایی و سه‌به‌ته‌ی هه‌لاه‌لای

میوه هاته سیسه کانیان خویان دووباره ده که نه وه، ئه و میثه گه ورانه ی که له دهوری فه قیریسی ده ئالین، هه مان ئه و میثه گه وره و درندانه ن که وه ک ئه وه ی له ئاوینه دا زاوژیکه ن به رده وام زورده بن، میث که هه ندیجار وه ک لمیان لیدیت، با له زونگاوه کانه وه ده یانه ینیت و به کوچه و شه قامه کانی ئه و شارهدا ده یانبات بۆ ئه وسه ری زه مین، هینده زورده بن ده بیت به ده ست له هه وادا لاینده یت ئه وسا برۆیت، هه موو شتیک خوی به وینه ی دیرینی خوی دروستده کاته وه، مؤسیقاره کان... کچانی سه ماچی که به رده وام په پزی عاده کانیان به ته نافه کانه وه باده ییات. دووباره بوونه وه ی ئه و پیاوانه ی ئیشیان کۆکردنه وه ی ئه و په رۆیانه یه، له شاره دووره کانه وه به تاییه ت دین و له باکاندا ده وه ستن و ئه و په رۆیانه له هه وادا ده گرنه وه و وه ک یادگار هه لیانده گرن، دووباره بوونه وه ی بۆنی بۆیه ی نینۆکی شکاو له سه ر تاقه کان، ئه سیتونی پزّاو به سه ر جلی ژیره وه دا، بیخه وی دووباره ی ناو بیده نگه ی شه و، قریشکه ی دووباره وه هه میشه یی ناو زولمه ت که هه رجاره ی له مۆته که ی سه ر سینه ی ئافره تیکه وه دیت، بۆنی فاسۆلیای و تۆکی تیکه لاو له سه ر مه نجه لیکه ره ش، دووباره بوونه وه ی بۆنی خواردنی سووتاو له سالۆنه که ی پرته قالی سپیدا، هاواری دووباره ی ئه و کچانه که به رده وام نوکی ته وه و چقلی شان و ده رزی شکاو ده چیت به قاچیاندا، دووباره بوونه وه ی له یادکردنی حه بی مه نع که کچه کانی ده خسته مه راقی ره شه وه... له هه مووشی به دتر، دووباره بوونه وه ی لم له پتلاوه که تدا... دووباره بوونه وه ی با له ژیرکراسه که تدا، دووباره بوونه وه ی جیره ی ره بابه له خه وتدا، دووباره بوونه وه ی ده نگه ته پله به ده وییه کان له سه رتدا.

له ناو ئه و هه موو دووباره بوونه وه یه دا ته نیا جه لاده ت، وه ک ئه وه ی مندالی سه ر ئه ستیره یه کی تر بیت، به نیگاکانی، به فلووته که ی، به درۆ سه یره کانی، به گۆرانییه عه ره بییه کانی سه ر زاری که له گۆرانی که س ناچیت. تا ئیستا که س وه ک ئه و سه یری نه کردوه، سه یریده کات و فلووته که ی لیده که ویت،

ئاوپر له و دەداتەو و خۆی دەدات بە کورسییە کدا، قسە لە گەل یە کێکدا دەکات و خەیاڵی لای ئەمە، ئیدی پرستەکان تیکە لاودەکات، کوردییە ک قسە دەکات لە کوردی هیچ پۆلە بەرێکی تر ناچیت، عەرەبییە ک تیکە لاو لە سیحیری زمان و هەلە ی زمان و گالته کردن بە زمان. تەنیا جە لادەت دووبارە بوونە وە ی هیچ بوونە وەرێک نییە، هەلە دەدات لە شتەکان بچیت و ناتوانیت، لە نێوان خۆی و خیانەتکردندا لە خۆی مەوێکی تر دروستبوو کە پەرە لە سەر سامی و پرسیار. ئەو تەنیا کە سێکە خەلکی ئەو دەقەرە نییە، هاتوو و دەروات... حەرف بە حەرف باوەرێ بەو چیرۆکە بوو کە سامیری بابلی دە یگێرێ وە، چیرۆکی ئەو مۆسیقارانە ی کە لە شارێکی دوور وە دین و مۆسیقاریکی نەناسی دەخەنە ئەستۆ، پاسپاردە یەکی دووری دەخەنە گەردن، دە یگەنە بە پرسیار لە ژیا ئی کورێک کە شەو ی ک چارەنوسی دە کە ویتە دەستی ئەو وە. خۆشی لە سەرەتای گەنجییە وە هەستێکی وا ژیا بوو، دە یزانی ئەو هەرگیز مندالی ناییت، ناییت بە دایک... خودایە پۆژیکیش چییە لە ژیا ئیدا خۆی وەها نە یینیو بە کەلکی ئەو بە ییت بییت بە دایک... لە گەل با سمشدا جاریکیش باسی مندالیان نە کردبوو، هەمووی قسە ی هیچ بوو کە خەو بە مندالە وە بیینن، هەردووکیان کالدویلیان دە خویندە وە، تینسی ولیامزیا ن دە خویندە وە، جۆن ئۆزبۆر نیا ن دە خویندە وە و گالته یان بە خیزان دە هات. با س دە یگوت ئە دەب لە سۆفۆ کلیسە وە، لە ئۆدی یی پادشا وە هیچ نییە جگە لە هیجا یەکی بەر دە وامی خیزان. بە لام لە قوولایی دایدا، لە ناو شو ئینێکی تاریکی دە رو ئیدا با وەرێکی سەیری هە بوو کە پۆژیک دە توانیت وە ک دایک با وەش بە مندالی کدا بکات، ئەو هەستە دایکانە سە یرەشی بە رابەر ئەو کچە مندالانە هە بوو کە دە هاتن بۆ ئەو شارە و لە مندالییەکی زوو وە لە تە پوتۆزە زەردە کانیدا وندە بوون، چەندە ها جار ویستبووی یە کێک لە و کچانە پزگار بکات، بە لام هەموو هە ولە کانی بە خەسار دە پۆیشیت، زۆر جار کە کارە ساتە کان کە لە کە دە بن کە ژیا ن وە ک کێلگە یەکی مینی لیدیت، گرنگ

نییه به کویدا ده‌رۆیت، قاچ له کویدا داده‌نییت، هه‌رچۆنیک بجۆلیتته‌وه هه‌ر ده‌بیت پی بخه‌یته سه‌ر مینیک، هه‌ر ده‌بیت بکه‌ویته ناو تونیلکی کوشنده‌وه که له تاریکیه‌کی بیسنوردا دوا‌بیدیت. هه‌ر ده‌بیت کاره‌ساتیک به‌رۆختا بته‌قیتته‌وه. به‌لام دالیا له‌جه‌لاده‌تا ئه‌و کورهی ده‌بینیه‌وه که خودا بۆی ناردوه... ره‌فتاره‌ پیاوانه‌کانی جه‌لاده‌ت زیاتر مندالی و ناکاملی ئه‌وی به‌رجه‌سته‌ده‌کرد، که‌سیک بوو له‌یه‌که‌م ده‌قیقه‌وه ده‌توانی باوه‌ری پینکه‌یت. ئه‌و باوه‌ری پینکردبوو، له‌یه‌که‌م ده‌قیقه‌وه مرۆف چۆن باوه‌ر به‌پیغه‌مبه‌ریک ده‌کات، ئاوه‌ها باوه‌ری پینکردبوو، سامیری بابلیش باوه‌ری پینکردبوو، موسای بابه‌ک نه‌ینی ترسناکی بۆ درکاندبوو... به‌ته‌نیشت هه‌ر که‌سیکدا ده‌رۆیشت دلنیا‌یی په‌خشده‌کرده‌وه، له‌پرته‌قالی سپیدا قسه‌کانی ژیانان خۆشتر ده‌کرد. هه‌تا ئه‌و موسیقارانه‌ی که‌هیچ که‌س له‌ژیاناندا پی نه‌گوتبوون ئیوه‌ عازیفکی باشن، جه‌لاده‌ت ستایشی گه‌وره‌ی ده‌کردن. ئه‌و کچانه‌ی که‌س پی نه‌گوتبوون ئیوه‌ جوانن جه‌لاده‌ت به‌وه‌سغه‌ سه‌یره‌کانی ده‌یکردن به‌جوانترین په‌ری. جه‌لاده‌ت له‌سه‌ره‌تاوه له‌یه‌که‌م رۆژه‌وه که‌هاتبوه‌ ناو ئه‌و شاره‌ له‌گه‌ل مرۆفه‌کاندا قسه‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لکو له‌گه‌ل خه‌ونه‌کاناندا قسه‌یده‌کرد، له‌گه‌ل به‌رزترین ته‌ماحییاندا له‌زنده‌گیدا، له‌کچه‌ ناشیرینه‌کاندا شتیکی جوانی ده‌دۆزیه‌وه که‌ له‌ویوه‌ بجیته‌ ژووری و ستایشیانبات، به‌یه‌کتیک له‌کچه‌کانی ده‌گوت «فیجه‌نتی مالا»، کچیکی ناشیرین بوو، به‌لام جه‌لاده‌ت له‌به‌رده‌میدا ده‌چووه‌ سه‌ر چۆک و هه‌زار سویندی ده‌خوارد که‌ ئه‌و له‌فیجه‌نتی مالا جوانتره‌، به‌یه‌کتیکی دیکه‌یانی ده‌گوت؛ خانمی «نوش ئافرین»، سویندیشی به‌په‌ریزاده‌و فریشته‌کان ده‌خوارد که‌ ئه‌و ده‌نگ و ره‌نگی نوش ئافرینیان تیپه‌راندوه، به‌یه‌کتیکی دیکه‌ی ده‌گوت خانمی «سو‌فی مارسۆ»... دالیا دلنیا‌بوو جه‌لاده‌ت له‌گه‌ل خه‌ونی ئه‌و کچانه‌دا قسه‌ده‌کات، له‌گه‌ل هیوا‌یه‌کی دوورو ناراستیاندا که‌ ئه‌و ده‌هات و له‌چرکه‌یه‌کدا به‌ستایشیک که‌ باوه‌ریان پی ده‌کرد، بۆی

دهکردن به حقیقت... وهک ئه‌وه‌بوو پۆحیک بیت له دووره‌وه هاتینت و له پرته‌قالی سبیدا ئه‌و خه‌ون و هاوارو هیوايانه سه‌وزبکاته‌وه، که له ناو مرۆفه‌کاندا مردبوون. سه‌ره‌تا دالیا له هه‌موو شتیکی توپه‌ده‌بوو، که له‌گه‌ل به‌درییه‌ په‌حماندا ده‌بیینی ئه‌و کچه‌ دوپشکه‌ی له‌ده‌ستی ده‌هات زه‌هر بکاته خواردنه‌که‌ی دالیاوه، ته‌واو ده‌هری ده‌بوو. هه‌موو شتیکی قه‌بول بوو ئه‌وه نه‌بیت جه‌لاده‌ت، کوپه‌ پوره‌ شیرینه‌که‌ی خۆی، چوکلته‌که‌ی پرته‌قالی سبیا «وهک کچان ناویان نابوو» له‌گه‌ل به‌درییه‌ په‌حماندا ببینیت، که به‌ دووری نازانیت له‌یه‌که‌م فورسه‌تدا بیخاته داویکی خه‌ترناکه‌وه ته‌نیا بۆشه‌وه‌ی دلیا بشکینیت. به‌لام جه‌لاده‌ت به‌وه‌سفه‌کانی به‌ ستایشه‌کانی ده‌یتوانی هه‌تا ژه‌هری ئه‌ژدیه‌یه‌کی وهک به‌درییه‌ په‌حمانیش پوونبکاته‌وه و مه‌ترسی نه‌هیلت.

له‌و پۆژه‌وه‌ دالیا ده‌یویست به‌ جوړیکی تر بژی، ده‌یویست له‌و شارهدا بژی و چیتر سه‌وزانی نه‌بیت، ئیستا قیزی له‌ هه‌موو پیاوه‌کانی دنیا ده‌هاته‌وه، قیزی له‌و ئاژه‌له‌ برسی و خه‌وتووه‌ی ژیر ناوکیان ده‌هاته‌وه که هه‌میشه‌ بۆنیکی پیستر له‌ زیرابی لیدیت، قیزی له‌ بۆنی بنباخه‌لیان ده‌هاته‌وه که به‌ خوینی جه‌نگ و عاره‌قی سه‌نگه‌ره‌کانی شه‌په‌وه‌ ده‌یانه‌ینا بۆ ناو ژووره‌کانی پرته‌قالی سبیا. سالوه‌ختیک بوو موسای بابه‌ک پینده‌گوت: وه‌ره و کومه‌کی من بکه، له‌گه‌ل مندا ده‌رزی لیده، ده‌رمانه‌کانی ده‌رمانخانه‌که‌م بۆ پیککه، که من ده‌پۆم ئاگات له‌ هه‌ندیک نه‌خۆشی تاک و ته‌نها بیت که ناچار له‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کان ده‌میننه‌وه. به‌لام دالیا هه‌میشه له‌دوای سپه‌رو تارمایی ئه‌و کوپه‌بوو که له‌ هه‌ر کوپه‌کی دنیا بووایه ده‌هات و ده‌یدواند، ئیستا به‌ دوولییبه‌وه‌ باوه‌پی به‌ مردنی باسم هینابوو، فایله‌که‌ی و به‌رواری مردنه‌که‌ی هیند نزیکبوون ده‌گه‌پایه‌وه‌ بۆشه‌و کاته‌ی باسم له‌ خه‌ونه‌کانی ئه‌ودا ونبوو. باسم تا مردن هیوای به‌و بوو، تا مردن. به‌لام نه‌یتوانی هیچ بکات... نه‌یتوانی. ئیستا ده‌بیت چاوه‌روان بیت تا

پوڑیک لہ سہرزہ مینیکی تر و لہ دونیا یہ کی تر یہ ک دہیننہ وہ۔
 دالیا لہ گہرما ی باشوردا لہ خوی دہ پرسی: چون مردوہ کان یہ کتری
 دہ دوزنہ وہ و چون لہ یہ کدی وندہ بن؟۔ گومانیک سالانیک دواتر جہ لادہ ت
 تالاوہ کھی دہڑی۔ سالانیک دواتر دہیہ ویت دو بارہ ئو قہ دہرہ رہش و
 بین و تاریکہ بشکینیت کہ دو مروّف مہ حکومتدہ کھن تا ہتا ہتا یہ جودا
 لہ یہ کتر بڑین۔

* * *

ئو پوڑہی دالیا گہرما یہ وہ بؤ پرتہ قالی سہی و فایلہ کھی باس می جہ زائیری
 لہ بندہ ستیدا بوو پوڑیکی غہ مگین بوو۔ جہ لادہ ت لہ نیوہ پوڑیہ کی زوہ وہ
 لہ بالکونہ کدہ سہیری ئو پھولانہی دہ کرد کہ بہ شیوہ یہ کی سہیر
 وک ہوا دروستیانیکات و بیانبات لہ ہوا ی بالکونہ کدہ دروستدہ بوون
 و دہ توانہ وہ۔ ہندیچار لہ وہ دہچو و پھولانہ لہ بیابانہ وہ بین و
 ہندیجاریش لہ وہ دہچو ہر راستہ و خؤ لہ ناو بالکونہ کدہ دروستبن و
 لہ ویاشدا بمرن۔ لہ بالکونہ کدہ دہتوانی بہ شیک لہ و پیکا دوورو دریزہ
 بینیت کہ پئیوارہ کان لہ شہ قامہ گشتیبہ کدہ دہیانگرتہ بہر بؤ گیشتن
 بہ پرتہ قالی سہی۔ جہ لادہ ت یہ کہ مجار دالیای لہ سہر ئو پیکایہ بینی
 بہ جانتایہ کی قورس و فایلیکی ئہ ستورہ وہ لہ بندہ ستیدا، ئو ہمیشہ
 ئو وکاتانہ دہگہ بیستہ وہ، کہ دہشگہ رایہ وہ دہچوہ ژورہ کھی خوی و تا
 سہی بہ یانی دہخہوت۔ پوڑی دویسی بہ یانیاں زو بہ کراسیکی تہ نک
 و قڑیکی ہلچو و نیگایہ کی زامدارہ وہ دہاتہ سالونہ کدہ و پھرداخیک
 چای گورہ و پاکہ تیک ئہ سپرینی بہ دہستہ وہ بوو۔ جہ لادہ ت ئو بہ یانیاں
 دہاتہ خواری و بہ گہرمی پییدہ گووت: کچی پور چونیت؟۔ ہمیشہ یہ ک
 ولامیدہ دایہ وہ و دہیگووت: باش نہخہ و تووم، لہ میژہ باش ناخہوم، پینچ

سالىش دەبىت باش ناخەوم.

ئەو رۆژە كە دالىا گە يىشتەو پرتەقالى سىپى، رەنگى بە جۆرىكى سەير سىپى بووبو، جەكانىشى پرتەقالى بو، جەلادەت بە فانىلەيەكى ئەلاگەي رەشەو، بە مىش كۆزىكى زۆر گەورەو، بە زنجىرىك لە ملېدا كە لە كۆتايىدا توتۇبىيەكى زىرېنى پىئو بو، لە دەرگاي ژورەكەي خۇيدا بانگى لىكردو گووتى: ھا كچى پور، تۇ دەتەوئىت شىتمانېكەيت يان چى؟ من ئەم ماوئەيە داخى دوورى تۆم بە مىشەكان رىشتو، ھا ھەر كاتىك ئەستىرەيەك بىكىت، وادەزانم رۆحى جوانى ئىئوئەيە بە ئاسماندا بەرەو لاي ئىمەي چكولانەو غەمگىن دىتەو، تەنيا بە بىننى فرىشتەكان لە خەودا تاسووقى فىراقى عەزىزانى وەك ئىئو دەشكىت، تۇ كە خۇت غەربىيەيت، دەبىت باشتەر لە دەردى غەربىيى وەك من تىنگەيت، تۇ كە خۇت تەبىت دەوئىت، بۇ زام دەكەيتە رۆحى ئىمەي دلشكستەو بىمار.

دالىا كلىلەكانى لە جانتا سىپىھەكەي شانى دەر دەھىتاو دەيگوت: خودايە، ئەمچۆرە بە لاغەتە لە كوئى فىرېبووئىت، كورم ئەمە بە لاغەتى مەلاكانى سەدسال لەمە وپىتە.

دوچار جەلادەت دەبوئىست دالىا بە رۇبەكى خۇش و بە ھەندى وشەي شىرىن پىيخاتەو ژورەكەي خۇي، بە جۆرىكى شەرمىنتر لەسەر ستايشە عوزرىيەكانى خۇي بەردەوام دەبو، دەچووە بەردەم دالىاو بە چۇكدا دەھات و وەك ئەكتەرىك لە شانۇگەربىيەكى كلاسكىدا رۇل بىننىت دەيگوت: بەلى ئەي خانمى زىزم، وادانى ئەمە بە لاغەتى رۇژگارى بابەتاھىرى عورىانە، ئەو شاعىرە بەدبەختەي تا ئىستا خۇشى نازانىت شاعىرى چ نەتەوئەيەكە لەم نەتەو سەر لىشىئاوانەي ئەم دەفەرى جەنگ و ئاگرە، بەلام ئەمەي من دەيلىم بە لاغەتى عاشقىكە كە خوينى دلى خۇي دەخواتەو، فرمىسكى خۇي دەنوشىت.

دالىا پىئەدەگووت: جەلادەت بىدەنگ بە... تۇ ھەمىشە كاتىك خۇت

دهكەيتە لیبۆك كه من ئاقتى پىكەنېم نېيە. وەرە، دلى من، واز لەمانە بهینە، ئاھ ئەگەر دەتوانیت ئەو جانتایەم تا ژورەوہ بۆ ھەلگری، بەقوربان، تینم نەماوہ، تینم نەماوہ ھەتا ناتوانم جانتاکانى خۆشم ھەلگرم. گەرما دەمکوژیت، دواجار دەزانم من گەرما دەمکوژیت... ھەر کاتیک بە ژیر ئەو خۆرەدا دەپۆم ھەزدەكەم بمرم. تۆ گووتت چی، گووتت كه من وەك كشانى ئەستیزەيەك وەھام... تۆ راستدەكەيت، ئاھ خواى گەرە، من لە كشانى ئەستیزەيەك دەچم، بەلام جەلادەت ئەستیزەيەك لەمپووە كوژاوہ تەوہ، دلى من وەرە، زۆر شتم ھەيە بۆتى باسبکەم، ئازیزم، جانتاکەت بۆ ھەلناگیریت؟ وازی لیبەینە... زۆر شتم ھەيە بۆتى بگيرمەوہ. لەمپووە من دەپۆم... ئیشوکارەکانى خۆم پىكدەخەم و تەواو، ئاھ ھەزم لە چايە، با چاکەتەكەم داكەنم، بارى تەعالا ئەو سوورە ھەتاوہى ھاوین كە مرۆف بە زیندووپی دەبرژینیت، لەم ژورەى من فینكترە. تۆ باسى خۆتم بۆ بکە، باسى خۆتم بۆ بکە... دووبارە پىمبلى: تۆ بەراست بیری ئەم كچە پورە غەمگینەى خۆت دەكەيت، یان وەك ھەمیشە درۆزنىكى فیلزانی كە ھەموو درۆی دنیا دەكەيت تا دلى كچىك بشكىنیت؟

جەلادەت دەيگوت: من دەتوانم درۆ لەگەل مانگ و ئەستیزەكاندا بکەم، دەتوانم درۆ لەگەل زەمین و ئاسماندا بکەم... بەلام خانمی سیراجەدین، ئەى كچىك پىكەوہ چیرۆكى عەشق لە نێوانماندايە، ناتوانم درۆت لەگەلدا بکەم. داليا دۆسییە گەرەكەى باسمى دەخستە سەر ككتیخانەكەى و دەيگوت: جەلادەت گوئیگرە، بۆ من ھەموو شتىك تەواو، من ئیتەر بۆ تۆ دەژیم، یەئنى چەند بتوانم ئاگام لە تۆ دەيیت.

ئەو پۆژە داليا سیراجەدین بە ھیمنى دەستی بەقسەکردن كرد، زۆر بە ھیمنى، بەلام زۆرى نەبرد وەك ئەوہى رەشەبايەكى ناو پۆحى بەرەلابكات دەستىكرد بە گریان، واتە پىنش ئەوہى جەلادەت لە حىكايەتەكە تىبىگات، لە نێوان ھەنسكەكانى داليادا ھەندىك وشەى گرتەوہ كە پىكرا مانايەكیان

نەدەدا بە دەستەو، وەک وشەگەلی لە بابەت «سەرداب، شەو، مولاژمێکی رەشتالە، مۆزەخانە، فایل، باسەمی جەزائیری، فەخرەدین سیراچەدین عەبدوللا، ماسییه‌کان لە باشووری پاسفیک، لاشەمی من لە فوراراتدا». کە دەگریا ئیدی دەبایە راپۆه‌شیتیت، دەبایە بە هەموو هێزی خۆت زلله‌یه‌کی لێدەهیت، بە هەموو توانای خۆت هاواربکەیت بە سەریدا ئەوسا ئارام دەبوو. بەلام جەلادەت دەستەپاچە بە دیارییه‌وه دانیشت و تەماشای ئەو هەنسک و گریانە هیستیرییه‌ی دەکرد، دەیزانی دەهیت شتیک بکات، بەلام نەیدەکرد، دایا لە نێو هەنسکەکانییه‌وه بەردەوام دەیکووت «دەمه‌وێت بمرم... دەمه‌وێت بمرم».

جەلادەت هێشتا لەو تەمەنەدا نەبوو کە بزانی ت مروف چون ئافرهت لە کاتی فرمیسک پرشتندا دەلاوینتیت، چون بە ئارامی دەیگریته ئامینز، چون سووک بال بەدەوریدا دەهینتیه‌وه، وەک ئەوه‌ی پۆحیکی ناسکی لە باوہش گرتیت، بەجۆریک لە دلە شکاوه‌کە‌ی کچدا هەستیک دروستبیت کە ئەو مەخلوقیکی شوشەیی ناسکەو تەنیا تۆ دەزانیت چون ئەو دلە شوشەیه هەلگریت تا نەشکیت. گرنگرین شت لەو کاتەدا ئەوه‌یه ئافرهت تیبگات کە تۆ دەزانی دلی ئەو چەند شکاوه‌و تۆش دەزانیت چون بە ناسکی پارچەکانی بنیت بەیه‌کە‌وه، کەسێکی هەولده‌هیت ئەو دلە زیڕینە گەردیکی تر نەگریت، هیند بە ئارام و وریایانە باوہشی پیاوه‌کە‌یت، وەک ئەوه‌ی بەو هینمی و ناسکیه‌ت مەرهمیکی سیراوی بخه‌یتە سەر ئەو دلە شکاوه‌ تا هەموو بەشەکانی یەکبگرنەوه. بەلام جەلادەت جگە لە زمان، هیچ کردەیه‌کی شاعیرانە‌ی تری نەبوو، دەه‌ستاو تەماشای دایای دەکرد، باوہری وابوو تەنیا زلله‌یه‌کی رەشەبا ئاساو هیستیری وەک گریانەکانی دایا خۆی دەتوانیت ئارامبکاتەوه، خە‌یالی بۆئەوه نەدەچوو کە پەنجەیه‌کی ناسک، مەلمەسیکی هینم، دەست بەسەرا هینانیکی شاعیریانە دەتوانیت هەموو شتیک لە دلی کچدا بگۆریت. جەلادەت لەو ژوورەدا وەک بتيکی

گه مژده دوه سستاو تهماشايده كرد. كه س نازانيت داليا ئهو پرژه چند گرياو، به لام به حيكايه تي جه لادته خوي، گريانه كه ي چندين سه عاتي خايه ندووه، گريانيك له وانهي كه مرؤف هه سستناكات له دلي غه مگيني ئاده ميزادتيكه وه ديت، بهلكو هه سسته كات له كاننيه كي ئه زه لي فرميسك له مه له كووته وه هه لده قوليت. به دريژايي ئهو چند سه عاته داليا خوي ده دات به سهر ئهو قهره ويته يه دا، ده موچاري له ناو باليفه كه دا ده شارپته وه ده گري، جه لاده تيش به ژوره كه دا ده سوپيته وه، يان ميش ده كوژيت يا خود سه يري كتتيه كان ده كات، يان له سه ره خو به داليا ده لیت: هوو داليا، ئيدي به سه مه گري. كچي پور، تو بؤ واده كه يت، يه عني ئيستا ده توانم چي بؤ تو بكم.

كه داليا ژيرده بيته وه، هه لده ستيت و به ئارامي ده ست به سه يري جه لاده تدا ده هيتيت و ده لیت: دواچار گولي من، ته نيا فرشته كان ده توانن ژيرمبكه نه وه. كه ئارامده بيته وه وهك ئه وه يه مه خلوقيكی تر له خويته كه يدا هه ستا بيته وه. وهك ئه وه يه بوويته مرؤفيكي تر، بوويته رؤحنيك كه له كاننيه كي سروشتي پاك خوي شت بيت. داليا ئيتر به حه رفي پوون قسه ده كات. باسي ئه گه ره كانی مردني باسمی جه زائيري بؤده كات، باسي ئهو سه فه ره دريژه ي خوي بؤ ده كات بؤ گه يشتن به حه قيقه ت، سه فه ريك له يه ك كاتدا له چند جيهانيكي جياواز جياوازدا رووده دات. سه فه ريك له دونيا ي ئاگايي و حه قيقه تدا، سه فه ريكي ديكه له دونيا ي بيتاگايي و خه يالدا، سه فه ريكي له م سه ر زه مين و جوگرافيا ئاشنايه ي ئيمه پرؤژانه تيا ده ژين، سه فه ريكي ديكه له سه ر زه مين و جوگرافيايه كي تر كه ته ريب به دونيا ي ئيمه دريژده بيته وه. سه فه ريك له ناو هه سته ساده و پووكه شه كانماندا، سه فه ريكي تر له ناو ئهو توانا سيحراويي و قوول و نا ئاساييه ي كه به نه يتي له ناوماندا ده ژي.

سه يري جه لادته ده خاته نيو ده ستيه وه وه ديلارونييت، به وه هيمنيه

کوتوپره وه که زورچار له ناکاو له نیگاو دهنگیدا دروستده بوون، دهیه ویت نیگاهی خوی سه بارهت به فاجیعه کان بۆ باسبکات. پینوایه هم موو برینیکی قول، سه دایهک دروستده کات که هرگیز دهنگدانه وهی کوتایی نایهت. دالیا رای وابوو له زهمه نی کاره ساته گه وره کاند، که بهردیکی ترسناک بهر ئه و گومه گه وره یه ی ژیان ده که ویت، مرقف گهر بپروانیت ئه و شه پۆلانه ده بینیت که تا ئه بهد ده پۆن و ده گه پینه وه. هرگیز له فه زاکان و شوینه کان و کاته کاند و نئابن، نه مردن ده یانوه سستینیت و نه دووریبه ناکوتا و نه ناسراوه کان. ئه و شه پۆلانه ی وهک هه لچوون و داچوونی ده ریایه کی گه وره وه هان، دین و ده پۆن، دین و ده پۆن، دین و ده پۆن. به جوریکی هیند توند ده جولینه وه ئه و ئه اندازه یه تیکده دن که له خه یالی ئیمه دا مردن له زینده گی جیاده کاته وه. که دین له گه ل خویاندا بریکی زور له ژیان راده دن و ده یبه ن بۆ مه رگ، که ده گه پینه وه بریکی زور له مردن له گه ل خویاندا ده یینه وه. هه ندیچار شه پۆله کان به جوریک تیکه لاوده بن هه ندیکیان به ئاراسته ی ناوه وه وه هه ندیکیان به ئاراسته ی ده ره وه ده پۆن، ئه وه ی له ئه به دیبه ته وه ده گه پینه وه بهر ئه و شه پۆلانه ده که ویت که به ره و ئه به دیبه ت ده روات، ئه وه شی به ره و ئه به دیبه ت ده روات به و هاوارانه تیکه لده بیت که له ئه به دیبه ته وه دینه وه.

دالیا رای وابوو، له ولاتی ئیمه دا که به رده وام به ردی گه وره گه وره بهر ژیان ده که ویت، بروسکه ی سه یر سه یر بهر ئه و گومه چکولانه یه ده که ویت، ئه و ئه اندازه دیرین و نه گۆره ی ژیان و مردن به جوریک تیکده چیت، وهک پوخانی چهند شورایه کی لیدیت که دوو ئاری جودا له یه کتر جیاده که نه وه. له ناوه پراستی ژوره که دا ده وه ستا، دهستی به رزده کرده وه، کراسه سپیه که ی و ته نووره پرته قالیه که ی ریکده کرد، دهستی به قزیدا ده یینا و ده یگووت سه یرکه جه لاده ت من ده سوپیمه وه، ده سوپیمه وه، ده سوپیمه وه وهک دوا پارچه سه ما، وهک دوا بزواتی سه ما که ریک له سه ر سه حنه یه کی

گه وره، دهسورپيمه وه وهوا جله كانم ده بات، دهسورپيمه وه وه موسيقايه كى شيت كوتايى شم سه مايه راده گه ينيت، به لام له كاتى سه ماكه دا موسيقا ده مبات، ده مبات بؤ نور، نورتر له هر جى گايه ك هه ست و نه سته كانمان تيبكات، من هر دهسورپيمه وه، من هر سه ماده كه م، شو موسيقايه ليره دا له ناو ده ماره كانمدا هر ليده دات، له چركه يه كدا نيتر تيناگه م ئاخو شو موسيقايه له ده ره وه هر به رده وامه يا خود نا، ده زانم شو موسيقايه له ناو جه سته مدا هر ليده دات... ليده دات. كه چاوده كه مه وه له سر زه مينيكى ترم، به لام من هيچ ناكه م جگه له وهى كه سه ماده كه م، سه ماده كه م، سه ماده كه م. جه لادته مردن شهويه، مردن شهويه تو سه ماده كه يت و له ناكاو چاوتده كه يته وه و ده بينيت له سر زه مينيكى تريت، شه پولىك له شه ويكى تاريكدا هه ليگرتوويت، كه روزه ده بيته وه، كه جاريكى دى يه كه م تيشكى روناكيت به رده كه ويت ده بينيت، تو چوويت بؤ خاكينكى تر. هه نديچار كه هاواريك له گه روتدا بيت، بيته وهى چاوبكه يته وه شه پوله كان به دم سه ماكرده وه ده تهينن و ده تهن، جاريك ده په رپيته وه بؤ سر زه مينى مردن و جاريك ده گه رپيته وه بؤ زيان.

شو روزه داليا بيوچان قسه يده كرد، سه مايده كرد، پنده كه نى، ده گريا. هه نديچاريش وهك ماموستايه ك يه كينك بؤ گه شتيكى ترسناك به خاكى مردندا ناماده بكات قسهى له هاتوچويه كى بيته ندازه دريژده كرد له نيوان دوو زه ميندا كه جياوازيان ته نيا وهك جياوازي نيوان دوو مه مله كه ت وايه. حيكايه ته كانى شو ژير زه مينه ي ده گنپراه وه، چيروكى شو كوژراوانه ي به دواى حيكايه تى مردنى خوينا دا گه رابونه وه بؤ زيان. باسى شو كچه چكولانه يه ي كه قزى به گولى ياسه مين ده رازنده وه و ناو دؤلابه كان بؤ فايلى خو و باوكى و خوشكه كانى ده گه را. شو پياوه پيره ي له سوچينكدا دؤسييه ي هه موو كوره كانى يهك له دواى يهك ده دؤزييه وه. شو گه نجه ي هر كه سيك فايله كه ي ده گرت به ده ستييه وه ده ستي خويناوى ده بوو، شو

دۇسىيەيى ھەر دەتكردەوہ پەشەبايەكى تۇزايويى ھەلپدەكرد و گلپنەكانتى پەردەكرد لە تۇز، ئەو فاپلەي بۇنى گۇرپكى لپدەھات تازە ھەلدراپتەوہ. ئەو فاپلەي دەتكردەوہ و لاپەرەكانى ھاوارپاندەكرد، پەنچەت بۇ ھەر پەرپەيەكى دەبرد وەك چەستەيەكى برپندار دەپقپژاند.

چپرۇكەكانى دالىيا مايەي سەرسامى جەلادەت بوو، ھەندىچار واى ھەستدەكرد دالىا خاوەنى فەنتازپايەكى پەشە. ئەوہى سەپربوو ئەو برپارەي بوو كەواز لە گۇرانى و سەما بەپنپت، واز لەوہ بەپنپت وەك سۇزانپپەك بژى، تا ئەوكاتە ھەرچپپەكى كرددبوو بۇئەوہبوو باسمى جەزائپرى نازادبكات، ھەرچپپەكى كرددبوو بۇ ئەوہبوو لە پىگاي لەشى خۇپەوہ ئەو قەلا تارىكانە بپرپت و بشكپنپت كە بە سەختپرن دەزگاكانى سىخوپرى دۇنيا نەدەبپردان، وپستبووى بگاتە ناو تارىكپرن و نەپنپترپن زپندانەكانى سەر ئەم ئەستپزەپە. سەفەرىك بكات سەختتر لەسەفەرى پالەوانى ئەفسانە كرىكپپەكان بۇ دۇنياي خوارەوہ، سەختتر لەسەفەرى پالەوانى ناو چپرۇكە خەيالپپەكان بۇ سەر ئەستپزەپەكى دۇورو پەر دپندە. دالىا لەو سەفەرەدا ھەموو نەپنى و كەلپن و سوچەكانى ئەو ماشپنە جەھەنەمپپەي پپنى بوو كە ولات دەباتبەپۆتە، كەپشتبۇوہ زپندانە زۇر تارىكەكان، كەپشتبۇوہ شوپنە زۇر نەپنى و نەزانراوہكان، بەلام ھەرچەند دەگەپشتە جىگاپەك كە پپنى وابوو ئەوہ دوا ھەرپم و دوا وپستگەپە، شوپنى قولترو تارىكپرو نەپنپترپى لە ژپر قاچى خۇپدا دەپپنى، بە جۇرپك نەپدەزانى ئەو پۇچوونە بە ناو ژوورەكانى ئەشكەنچە و زپندان و گۇرستانەكاندا لە كۇپدا دواپپدپت. تا پۇچپواپە ئەو شانشپنى مردن و تارىكپپە قولترو قولترو دەبووہوہ. ھپچ جىگاپەك نەبوو كە ناوى خالى سەرەتاو خالى كۇتاپى پپت، بەلكو داچوونپكى ترسناك ھەبوو تا ئەبەد بە ناو گوزەرپكى تارىكدا كە پۇژ دواى پۇژ ئالۇزتر و لقدارتر و فرەبالتەر بەرەو ناو ئۇقپانوسپكى پپن لە نەپنى دەكشا. ئەوانەي لەو جپهانە ئالۇزو پەر نەپنپپەدا وندەبوون ھپزپك

نه‌بوو بیان‌دۆزیت‌ه‌وه، چونکه له بنه‌ره‌تدا بوونه‌وه‌ریک نه‌بوو بتوانیت بزانیته
 له هه‌موو به‌شه‌کان و لقه‌کان و ژووره‌کانی ناو ئه‌و ئامیره‌ گه‌وره‌یه‌دا
 چی هه‌یه... ئیدی گه‌ران به‌ دوا‌ی یه‌ک‌یکدا دوا‌جار ونبوونیک‌ی بیسه‌روین
 بوو له گه‌وره‌ترین و ئالۆزترین گمۆکه‌ی سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌دا. وه‌ک
 ئه‌و‌مبوو له ناو ملیونیک بازنه‌دا ونبیته که هه‌ر یه‌که‌یان له هه‌زاره‌ها
 ژوور دروستبووه، هه‌ر ژووره‌و کۆدی نه‌ینی و شفه‌ری تایبه‌تی هه‌یه بۆ
 کردنه‌وه‌ی ده‌رگا‌کانی، به‌ جۆریک سه‌رنشین و به‌رپر‌سیاران‌ی هه‌یج یه‌ک له‌و
 ژووران‌ه‌ ناتوانن بزانی چی له‌ ژووره‌که‌ی تر‌دایه. دالیا له‌ ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند
 سه‌له‌دا ده‌رگای هه‌زاران ژووری کردبووه‌وه، به‌لام نه‌یده‌زانی ئه‌و شوینانه‌ی
 ئه‌و ده‌ستی پیا‌را‌گه‌یوه له‌سه‌دا چه‌ندی ته‌واوی ئه‌و سه‌ره‌زمینی نه‌ینییه
 پیکه‌هه‌ینن. نه‌یده‌زانی چه‌ند قات به‌و ژیر زه‌مینه‌ تاریکه‌دا رۆچۆته‌ خوار،
 دوا‌جار یه‌کتیک له‌ ئه‌فسه‌ره‌کان پێیگوتبوو، هه‌یج کات جۆره‌ پر‌سیاری وه‌ها
 له‌ خۆت مه‌که، چونکه هه‌یج ئاده‌میزادیک نییه بزانیته‌ خۆی له‌ کو‌یی ئه‌و
 ئامیره‌دایه، بزانیته شوینی له‌و ئامیره‌دا چه‌ند گرنگه. چه‌ند که‌س له‌خوار
 ئه‌وه‌وه‌ن و چه‌ندی تر له‌سه‌روو ئه‌وه‌وه‌ن. دالیا هه‌ستیده‌کرد له‌و گه‌شته‌دا
 نه‌ینی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی سه‌باره‌ت به‌ ئیشتی هه‌موو ئه‌و ئامیره‌ تر‌سناک
 و زه‌به‌لاحه‌ دۆزیوه‌ته‌وه، نه‌ینی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر پیاوه‌ تر‌سناکه‌کانی
 ناو ئه‌و ئامیره‌ فێر‌بووه، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و ره‌نجه‌ گه‌وره‌یه‌شدا،
 له‌گه‌ل ئه‌و رینگا پر مه‌ترسی و کوشنده‌یه‌دا نه‌گه‌یشتبوو هه‌یج، چونکه
 له‌و گه‌شته‌ ئالۆزه‌یدا هه‌رگیز نه‌که‌وتبووه سه‌ر رینگایه‌ک بیه‌گه‌ینتیه‌وه به‌
 باس‌می جه‌زائیری. ئه‌وه‌ی له‌ سه‌فه‌ری ئه‌و چه‌ند سه‌له‌ ده‌ستی که‌وتبوو،
 ئه‌و دۆسیه‌یه‌ بوو که به‌ هه‌موو گه‌رمای باشووردا هه‌تابووی بۆ پرته‌قالی
 سه‌ی. ئیستا هه‌ستیده‌کرد درێژه‌دان به‌و سه‌فه‌ره‌ مانایه‌کی نییه، ئه‌و هه‌موو
 ژیا‌نی ته‌نیا رۆلی سۆزانی بینی بوو، چونکه ده‌یزانی ئه‌و پیاوه‌ در‌دانه‌ی
 ئه‌و ده‌زگا سامناکه‌ دروستیکردون ته‌نیا له‌شی ئافه‌ره‌ت چۆکیان پێدا‌ده‌دات،

تەنیا ئەو شەھووتە دایل و چەوساوەیە ناویان و ایان لێدەکات خیانەت لەو ئامیرە زەبەلاحەیکەن. تەنھا شتیک بەمروڤەو دەیانبەستیتەو نە دلایانە، نە ھۆشیانە، نە عەقل و خەیاڵیانە، بەلکو ئەو پارچە گۆشتەیه کە وەک مۆمینی ھەلگەراو ھەمیشە لە ناو پانتۆلەکانیاندا دەسووتیت. ئەو سۆزانی نەبوو، خولیا ی ئەو ھەبوو ببیت بە وەرگێر لە یەکیک لە بنکەکانی وەرگێران، ببیت بە پۆماننوسیک و ژیانی خۆی بگێریتەو. ببیتەو بە مامۆستای ئینگیزی و بپروات لە کوردستان، لە شاری مندالی خۆی وانە بلیتەو. بەلام ئەو خولیایانە چیتەر سوودی نەبوو، سەعاتیکی نھینی لە ناو ھەو ئاگاداریدەکردو ھە کە دەبیت ئاگاداریبیت چونکە مردن لێو ھە نزیکە. ھاتەو ھەو ھەو ئەمجارە بە جۆریکی تر لە پرتەقالی سەبی بژی. باو ھەشیدەکرد بە جەلادەتدا و دەیگوت، لەبەر تۆ ئەم شارە جیناھیلیم، دەترسم پۆژیک تەپوتۆزەکان بتەن، دەبیت ئاگادارتبم. جەلادەتیش نەیدەویست بپروات. ئەو جەلادەتی وەک کورپە مندالەکە ی خۆی سەیردەکرد، ئەگەرچی لە یەکەم پۆژو ھە دەزانیت کە خۆشی دەویت، ئەگەرچی لە ناو پۆجیدا ھەندێجار ھەستە کچانە و ھەستە دایکانەکانی تیکەلدەبوون، لەو دەترسا لە ساتیکی تیکەلاوی و سەرلیشێواندا، ھەستەکانی بە جۆریک لەدەستبەت تەسلیمی و ھەسەسەکانی بیت و دوا ی تەماعەکانی جەلادەت بکەویت، کە دەویست وەک عەشیقەیک لە ئامیزیدا بیت. لە یەکەم پۆژو ھە دەویست زۆر زۆر لینی نزیک بیت و زۆر زۆریش دووربیت، عەشقی کچان ھەمیشە ئاوەھا پپە لە داواکاری ئەستەم و نەکردە. لەیەککاتدا نزیکی و پپچەوانەکەشیان دەویت، دووری و پپچەوانەکەشی، خۆشی و پپچەوانەکە ی، ئازار و پپچەوانەکەشی. دالیا پۆژی دوا یی شتەکانی کوکردەو ھەو چوو بۆ لای موسای بابەک. بەلام سویندی خوارد کە ھەتاھەتایە ئاگای لە جەلادەت بیت، ھەموو ھەفتەیکە ببیتەو ھەو لای، جەلادەتیش ھەر کاتیک ویستی دەتوانیت بچیتەلای، چونکە ئەو دواجار لە بەر خاتری ئەو لەو تەپوتۆزەدا دەمینیتەو. چۆلکردنی

ژورہ کہی دالیا لہ پرتہ قالی سہی پرہو لہ سۆزو عاتیفہی گہرم،
 ہموو مؤسیقارہ کان و کچہ سہ ماچیہ کان گریان، جہ لادہت لہ ہمووان
 زیاتر گریا۔ پیکابیکی سہی چلکن ہموو کتیبہ کانی دالیای گواستہ وہ بۆ
 بیمارستانہ چکولہ کہی موسای بابہک، جہ کانی خۆی بہ سہر کچہ کانی
 پرتہ قالی سپیدا بہ شکرد، تہختی خہوتنہ کہی بہ خشی بہ مؤسیقاریک کہ
 چہ ندین مانگ بوو لہ سہر زہویہ کہ دہخہوت۔ کہ دالیا رۆیشٹ غہمیکی
 ترسناک بالی بہ سہر ہموو پرتہ قالی سپیدا کیشا۔ سہ مہر سالح و میژدہ
 باریکہ کہی لہ ہموو کہس غہمگینتربوون، کہ لہ ماوہی ئہو چہند سالہ دا
 پہویہندیہ کی سہیریان لہ گہل ئہو کچہ چاونہ ترسہ دا پیداکردبوو کہ بوو
 بوو بہ ہاورپیہ کی نزدیکیان۔ بہ لام موسای بابہک دلخۆشترین کہس بوو
 بہو ہرپارہ، ئہو پیاوہ پرخہندہو حکمہ تہ پیوآبوو لہ دالیاو جہ لادہت دا دوو
 شتی گورہی دۆزیوہ تہ وہ کہ پیشتر بہ دریزایی ژیانی لئی مہ حروم بووہ۔

کہ جہنگ کوتایی ہات، چہ ندین ہفتہ بوو دالیا لای موسای بابہک
 کاریدہ کرد، کوتایی جہنگ کوتوپرو چاوہ پروانہ کراوبوو، ئیرانیہ کان یہک
 لایہنہ قہ بوولی یاداشتیکی نیودہ ولہ تی کۆنیان کرد، لہ بہرہ کاندہ بہ
 چہ شنیکی خیراو ناٹاسایی کہ ہیچی لہ گہل ئہو عینادہ دیرینہ یاندا نہدہ گونجا
 پاشہ کشتیان کرد، لہ ہر شوینیکہ وہ بستیک ہاتیتنہ پیشہ وہ گہرانہ داوہ۔
 پاشہ کشہی ئیرانیہ کان غوباریکی ترسناکی لہ سہر سنورہ کان جیہیشٹ،
 لہ گہل لہ شکرہ شکستہ و براوہ کاندہ تارمایی ہہ زارہا سہریازانی کوزراو
 لہ سہنگرہ کانی مردن ہہستان و کولہ پشٹہ کانیان ہہ لگرت و گہرانہ وہ بۆ
 مال، لہ ئہ مہرہو بہری سنوردا مارشیکی سہیر دہستی پیکرد، مارشیکی
 ہیمن، غہمگین، پر ئہ فسوس۔ لہ ہہردوولاوہ سہریازہ مردوہ کان

له خاکی یه کتردا هه‌لده‌ستانه‌وه، قه‌یتانی پۆستاله‌کانیان ده‌به‌ست، کلاره سهر‌بازییه‌کانیان ده‌کرده‌ سهر، ته‌پوتۆزی مردنیان ده‌سپری و پروویان وهرده‌گه‌پراو ده‌گه‌پانه‌وه بۆ نیشتیمان. سهر‌بازو گوردانه زیندووه‌کان به‌ خه‌تی ئاشکراو رینگای ریک و زهمینی دیاریکراودا ده‌گه‌پانه‌وه، به‌لام مردووه‌کان ده‌بایه به‌ هه‌موو پنده‌شت و چیاو کینگه‌ تاریکه‌کانی شه‌ودا بپۆشتبانا‌یه، هه‌یچ رینگایه‌کی تاییه‌ت نه‌بوو له‌ویوه پاشه‌کشه‌به‌کن، هه‌یچ ئه‌فسه‌ریک نه‌بوو فه‌رمانیان بداتی چون‌ بپۆن، هه‌یچ گوردان و وه‌حده‌یه‌ک نه‌بوو خۆیانی پینناسیتن، له‌به‌رئوه‌ نازادانه له‌ قوولایی خاکی دوژمنه‌وه هه‌لده‌ستان و به‌ ناو گه‌رمای کوشنده‌ی ئابدا، به‌ ناو ئه‌و خاکه‌دا که هه‌شتا له‌ برینه‌ دیرینه‌کانییه‌وه تۆز هه‌لده‌ستا، به‌ ناو زه‌ریاچه‌و جۆگه‌له‌و جویباره‌کاندا که تا ئه‌وکات ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌ی خه‌یالی له‌ ناو ورده شه‌پۆله‌کانیاندا مه‌له‌یده‌کرد. له‌ رینگا مردووه‌کانی هه‌ردوولا به‌ ره‌و پرووی یه‌ک ده‌هاتن و سلوویان له‌ یه‌ک ده‌کردو به‌ هه‌یمنی به‌لای یه‌کدا تیده‌په‌رین. سه‌دان هه‌زار مردوو‌بوون که ده‌گه‌پانه‌وه بۆ نیشتیمانیک مه‌رگی ئه‌وان هه‌یچی تیا نه‌گۆریبوو، رینگاکان هه‌موویان له‌ جینگای خۆیان بوون، ئه‌ستیره‌کان له‌ جینگای خۆیان بوون، گرده‌ چکۆله‌کان له‌ جینگای خۆیان بوون، کانییه‌کان و دره‌خته‌کان، هه‌تا بالنده‌کان هه‌موویان له‌ جینگای خۆیان بوون... سه‌فه‌ری گه‌پانه‌وه‌ی مردووه‌کان بۆ ماله‌وه سه‌فه‌ریکی درێژ بوو، هه‌یچ که‌س نه‌بوو په‌رسیاری لیبکه‌ن، به‌بیده‌نگ به‌ سهر مه‌رزه‌کاندا ده‌په‌پینه‌وه، به‌ شه‌و به‌ ناو کینگه‌ی ته‌ماته‌و باغی خورماو مه‌رزه‌ی ئاودارو بیستانی میوه‌هاتدا ده‌هاتن. ئه‌وانه‌ی زوو گه‌یشته‌وه سه‌رجاده‌کان، یه‌که‌مین ده‌سته‌بوون که تیگه‌یشتن ئه‌وان نابنه‌وه به‌ نیشه‌جی ئه‌و ئاره‌دانی و خاک و شه‌قام و کینگانه، به‌لام شه‌پۆل له‌دوای شه‌پۆل ده‌هاتن و تیکه‌ل به‌ ژیان ده‌بوونه‌وه، ته‌نها ئه‌وانه‌ش ده‌یاننینه‌ن که ده‌یانتوانی ناو جه‌رگه‌ی تاریکی ببینن. ژماره‌یان هه‌ند زۆر‌بوو، جیا‌کردنه‌وه هه‌لا‌ویردکردنیان کاریکی نه‌کرده‌بوو.

هەموو بەر لەو هی بگەنە بەر قاپی مالهۆه دەیانزانی نابیت لەدەرگا بدەن، نابیت کەس بەئاگا بەیننەوه، نابیت هیچ شتیک بچولینن. دەیانتوانی بوەستن سەیری قاپی کۆنی دەرگاکانی مال بگەن، سەرکەونە سەر سەربان و لەویوه لە حۆشە کۆن و غەمبارەکانی مندالیان بپروانن، بچنە ژووڕەکانەوه، دایکیان ببینن، مندالە خەوتووەکانیان ماچبگەن، دەست لە قژی ژنەکانیان بدەن کە تەنهایی سەپى کردوہ. بەلام نەدەبوو هیچ مەخلوقیک لە خەوہەستینن، خۆیان لە هیچ شتیک بدەن، ئاسەواری دەستیان لەسەر هیچ پەنچەرەیک جیپھیلن. دەیانتوانی ئاو بخۆنەوه، بیئەوہی زیندووہکان گوێیان لە دەنگی بەلۆعەکان بیت، دەیانتوانی چراکان داگیرسینن بیئەوہی زیندووہکان خەبەریان بیتەوه، لەسەر کورسییە کۆنەکانی ناو چیمەنی هاوین دانیشن، یادگارەکانی جارانی خۆیان بدۆزنەوه، تەماشای وینەکانی خۆیان بگەن، بۆنی گولەکان بگەن... بیئەوہی کەس بیان بینیت.

ئێوارەیکە دەنگ یەکیک لەو مردووانە بە خۆی و فلوتیکەوه، دواى گەشتیکی دوورو درێژی چەند پۆژە بە زۆنگاوەکانی باشوور و باغەکانی نیوان دیجلە و فوراتدا گەیشتە شاری تەپوتۆزی زەردو لە یەکیک لە کوچە تاریکەکاندا جەلادەتی کۆتری بینی. چاوپیکەوتنیک دواتر سەدایەکی سەیری لە هەموو ژيانى جەلادەتدا دەبیت، کە دەرنگ تیدەگات، یەک بینین لەگەل مردووێکدا هیچ نییە جگە لە داوہتیکى کراوہ بۆ سەفەر بە ئەبەدییتدا. دواى کۆتایی شەر، ئەو چەند هەفتە یە ولات هەمووی شادیدەکرد، لەمسەرەو سەری ئەو زەمینەدا ئاھەنگی شیتانە پیکەخرا، لەهەموو کوچەکاندا، لە هەموو فولکەکاندا، لە ناوہراستی شارەکاندا، لەبەردەم مزگەوتەکان و لە ناو قوتابخانەو لە یاریگا گەورەکاندا. هیچ ئان و زەمانیک وەکو ئەوساتە ولات پینووستی بە سەماکەر و موسیقار و لافیتەنوس نەبوو، هەر لە دوو پۆژی یەکەمەوہ شاری تەپوتۆزە زەردەکانی ئیمەش

له‌سه‌ر نشینه‌کانی خالی بووه‌وه، له هه‌موو شاره‌کان و به‌نده‌ره‌کان و ناوه‌دانیه‌کانه‌وه که‌سانیکه نه‌ناسراو به ماشینی تایه‌تیه‌وه هاتن و له پاسی گه‌وره گه‌وره‌دا موسیقارو کچانی سه‌ماچی و سۆزانیان سوارکرد و به‌دهم هۆرن لیدانه‌وه بردیانن بۆ ئه‌و ئاهه‌نگه خه‌یالی و گه‌ورانه‌ی له‌سه‌ر شه‌ره‌فی ژهنراله‌کانی سوپا و سه‌رۆکه حیزبیه‌کان پیکه‌خرا. له‌و بگه‌ره‌و به‌رده سه‌یره‌دا، له‌و فرکان فرکانه‌دا، له ساتیکدا شاره‌کان له‌سه‌ر سه‌ماکه‌ریک ده‌یانکرده شه‌ر، له ساتیکدا فیشه‌که شیته ده‌ته‌قینرا، ئاسمان یه‌ک پارچه تیشک و دره‌وشانه‌وه بوو، له هه‌موو کۆلانه‌کانی ئه‌و شاره‌دا ده‌نگی سه‌روود له بلندگۆی گه‌وره گه‌وره‌وه ده‌گوێزرایه‌وه. کچه سۆزانییه‌کان به‌ پروتی خۆیان فریده‌دایه ناو پاسه‌کانه‌وه، مه‌مه‌که زله‌کانیان له په‌نچه‌ره‌کانه‌وه شو‌رده‌کرده‌وه بانگی یه‌کتریان ده‌کرد، قوونه زله‌کانیان ده‌خسته سه‌ر کوشنه گه‌رمه‌کان و ده‌یانزریکاند، له کاتیکدا پرته‌قالی سه‌پی له گه‌رمه‌ی خۆئاماده‌کردندا بوو. تا به‌ته‌واوی ئیداره‌یه‌وه پروبکاته باغیکی گه‌وره‌ی پایته‌خت تا له ئاهه‌نگه مه‌زنه‌کانی سه‌رکه‌وتندا به‌شداربیت، جه‌لاده‌تی کۆتر که ده‌یزانی ناتوانیت له‌و شاره‌ بچیته‌ده‌ره‌وه، ده‌یزانی ده‌شیت تووشی چ مه‌ترسییه‌ک بیت، له هه‌رای خۆئاماده‌کردن و خۆپێچانه‌وه‌و بارکردنی که‌لوپه‌لدا، له ساتیکدا دلنیا‌بوو که هیچ که‌سینک نایینیت له تاریکی کوچه‌یه‌کدا خۆی ونکرد. وه‌ک یه‌کتیک به‌دهم خه‌وه‌وه بروات، سه‌یری ئه‌و چرا هه‌واویه به‌رزانه‌ی ده‌کرد که وه‌ک په‌رشبوونه‌وه‌ی گولتیک، وه‌ک ته‌قینه‌وه‌ی شه‌ست په‌ریک ده‌ته‌قینه‌وه‌و ده‌بوون به‌ بارانی ره‌نگ و ده‌بارین. له ناو ئه‌و تیشک بارانه‌دا جه‌لاده‌ت به‌ره‌و لای موسای بابه‌ک که‌وته‌رئ، دلنیا‌بوو له‌وه‌را گه‌وره‌یه‌دا که‌س ئاگای له‌و نییه. له‌وساته پرتامانه‌ی خۆشیدا هه‌مووان له بیرباندکه‌وه، به‌لام چاکتر... ئیستا بێخه‌م ده‌ستی ده‌خسته گیرفانی پانتۆله‌که‌ی و سه‌یری شه‌وقی فیشه‌که گه‌رداره‌کانی ده‌کرد که گروه‌تیک سه‌رباز، له‌وانه‌ی ده‌روازه‌کان و

ئەمسەرەو سەری شارپان کۆنترۆل دەکرد دەياتتە قاند. هەستیدە کرد ڕەنگە ڕوناکەکان، لاقاوه سەبەرەکانی تیشک بێباک لە هەموو شتیک بەسەر ئەودا دینە خوارێ، بەلام ئەو بەجۆریک لە جۆرەکان هەر لە زۆلمەتدا بوو، گوێی لە فیشکە ی پەرشبوونەو و بۆلابوونەو ی ڕوناکیەکان بوو، گوێی لە هاواری سەرسامی کێژەکان بوو، گوێی لە هەلەلە ی شیتانەیان بوو، گوێی لە هۆسەکردنەکانیان بوو. بەلام لە چاوی زۆر بەشیاندا غەمیکێ پەنھانی دەدۆزییەو، غەمیک کە ئەو لە هەر کەس زیاتر دەبینی. «جەنگ تەواو... جەنگ تەواو... جەنگ تەواو» هەموو هەلەدەپەین و وایان دەگوت، شیتانە بە کوچەکاندا ڕایان دەکرد و وایان دەگوت. سۆزانیەکان لە بەردەرگا کۆشیان بۆ ڕیپوارەکان هەلەدایەو و وایان دەگوت. جەلادەت لە خۆی دەپرسی دواي جەنگ چی دەبیت؟ دەبیت دنیا بە جۆریک ئارام و ئەمین بێتەو و بتوانیت بگەریتەو بۆ باکوور؟ بەلام خودای گەرە کوردستانی چی، ئەو ئیستا هەژدەسالە... بێگومان دەبێتەو بە سەرباز... هەرگیز لێناگەرین... دەبیت بڕوات بۆ ناو سوپا... لەوانە یە جەنگی تر سەر هەلبەت... لەوانە یە قات و قری تر... ئا ئەو دوا جار نایەو ویت مردووەکانی خۆشی لە بێرەکان، چیرۆکی خۆی لە بێرەکان... بەلام چیرۆکی چی؟ دەتوانیت چی لەو چیرۆکانە بکات بە خەوتووی لەسەریدا... ملیۆنیک چیرۆکی خەوتوو لە ناو سەری ئادەمیزادا، سوودی هاواریکیان نییە کە مەرف بێ وشە لە گەرۆی خۆیەو دەریدەکان... لەسەرییەو فیشکە شیتە یەک دەتەقییەو و تاریکی پەردەکرد لە ڕەنگ. بیری دەکردەو، بەلام بەر لەو ی فریابکە ویت بزانییت بێر لە چی دەکاتەو تەپۆزی ماشینیکی شیت، بە دەیهەا سەرنشینی شیت و بە ئاوازی گۆرانییەکی عەرەبی شیتانە ترەو دایدەپۆشی. جەلادەت وەک شتیک لە دنیا یەکی ترەو پەيوەندی پێو بەستیت دەووستا، کوتۆپر وینە یەکی سەیر دەهاتە خەیاڵی، وینە یەک بۆ ئیستیک لەو کەرنەفالی ڕەنگ و موسیقا شیتانە یە

شادىيى دوورىدەخستەوہو دەيىردەوہ بەرہو ئەو زەويىيە خەيالىانەيى لە سات و كاتى ئاسايىدا تىادەژيا. لەوساتەدا مردووەكانى دەيىنى لە سەنگەرە دوورەكاندا ھەلدەستەن... مردووەكانى دەيىنى خۇيان دەتەكيتن و پىلاوہكانيان لە پىدەكەن و كۆلەكانيان دەكەنەوہ كۆل و دەگەرپىنەوہ. ساتىك چاويدەكردەوہو پاشەكشەيى ھىمنى ئەو مردووانەيى دەيىنى لە كۆرەپانەكانى مردندا، بەلام بەرلەوہى ئەو تەپوتۆزە لە نىكايدا بسىرپىتەوہ چاويدەكردەوہو چاوانى پردەبوونەوہ لە تىشكى ئەو روناكىيە رەنگاۋرەنگانەيى كە وەك بروسكە دەھاتن و تىدەپەرىن، دەھاتن و تىدەپەرىن. جەلادەت لە ناو دەنگى تەقىنەوہو رەنگى پىرشنىگدارى روناكىيەكاندا ھەنگاۋرەنگانى خۇي خىراتر دەكردو پىر بە ھەموو شەو دەينالاند و دەيگوت: ھاوار.

بەشى دووہم

شارى سۆزانييەكان دەپۆژ بوو چۆل بوو، لە موساي بابەك و داليا سىراجەدىن و جەلادەتى كۆتر بەولواو كەسىكى ترى تيا نەمايوو. كوچەكان سەرتاپا چۆل و مالەكان سەرتاپا خالى. جگە لە بارەشيكى زەرد كە وەك غەربىيەكى بىسروەت بە ناو شەقامەكاندا دەسوراپىوہ دەنگى ھىچى تر نەدەھات. لە مندالييەكى زۆر زووہو جەلادەت خەونى بىنى بوو كە جارىك لە جارەكان بە شارىكى وھا چۆلدا دەپوات. شارىك شەقامەكانى و كوچەكانى تەنيا بوئەو دەبن، ئەستىرەو مانگ و رەشەباكانى تەنيا بو ئەو دەبن. لەو دە پۆژەدا جەلادەت ھىچى نەكرد، بەردەوام بەو شارە چۆلەدا دەگەرپا. گوپى لەو دەنگانە دەگرت كە رەشەبا لە ناو شارىكى پىدەنگدا دروستياندەكات. پىنى وابوو ئەو دەنگانە دەنگى جىاوازن، رەشەبا كە بە شارى جەنجالدا دەپوات دەنگىكى تەواو جىاوازى لەگەل ئەو دەنگەدا ھەيە

کاتیک به شاریکی ئاوه‌ها چۆل و هۆلدا ده‌گه‌پریت. به شیوه‌یه‌کی تر په‌نچه به‌سه‌ر شته‌کاندا ده‌هینیت، به جۆریکی تر یاری به له‌وح و په‌رده‌و ته‌ناف و ئاریله‌کان ده‌کات. ته‌واو وه‌ک مۆسیقاریک له سالۆنیکی گه‌وره‌دا بۆ خۆی عه‌زفبکات، له‌گه‌ل مۆسیقاریکی دیکه‌دا له به‌رده‌م ده‌یان هه‌زاران خه‌لکدا مۆسیقا بژهنیت. جه‌لاده‌ت هه‌ستیده‌کرد ئه‌و بایه‌ی به ناو شاریکی چۆلدا ده‌روات هه‌مان هه‌ستی ناکوژتاو ترس و ته‌نهایه‌ی تیدایه‌ که مۆسیقاریک هه‌یه‌تی کاتیک به ته‌نیا له‌سه‌ر لووتکه‌ی چپایه‌کی به‌رز له بازنه‌ی ده‌یان گه‌واله هه‌وردا مۆسیقا لیدات. جه‌لاده‌ت خۆی به پسه‌پۆریکی گه‌وره‌ی گوینگرتن له با ده‌زانی، له شاره‌که‌ی خۆی گوینگریکی زیره‌کی ره‌شه‌با بوو، له چپا دووره‌کان ئیسحاقی لیوژیرین پتی گووتبوو، ئه‌وه‌ی له با تینه‌گات هه‌رگیز نابیته مۆسیقار، له شاری سۆزانییه‌کان تیکه‌لاو به باکان بووبوو که هه‌میشه به ئیقاعیکی قورس له ناو کوچه‌کاندا ده‌گه‌ران و رۆحیکی پیریان یاد جه‌لاده‌ت ده‌هینایه‌وه کاتیک به هه‌ناسه‌ی قورس و هه‌نگاوی له‌رزۆکه‌وه به زه‌ویدا پیاسه‌ده‌کات.

گوینگرتن له با یه‌کێک بوو له خولیا سه‌یره‌کانی جه‌لاده‌ت که پیده‌چوو له باپیره کاروانچیه‌کانیه‌وه بۆی مابیته‌وه. به‌دوای گوینگرتن له ده‌نگی ئه‌و بایه‌دا شه‌وو رۆژ له‌ده‌ره‌وه بوو، ته‌نیا نیوه‌پروان و ئیواران ده‌گه‌رایه‌وه بۆ لای موسای بابک و دالیا. شه‌ویک به دوای مۆسیقای نه‌هینی ئه‌و بایه‌دا له کوچه‌کانی باشووری شاردا هیند دوورکه‌وته‌وه، هه‌ستی به ونبوون کرد، شه‌ویک بوو ره‌شه‌باکان له شه‌وانی تر به‌هینتریبوون، شه‌ویک بوو سه‌بیرترو توپه‌تر له‌سه‌ر لم و په‌نچه‌ره‌و ده‌رگاگان په‌نچه‌کانی خۆیان ده‌جولاند. توندتر شته‌کانیان له بناغه‌وه ده‌له‌قاند، چینکۆ ئه‌ستورره‌کانیان راده‌وه‌شاند و به ئیقاعیکی خیراتر شته‌کانیان له هه‌وادا ده‌جولانده‌وه. جه‌لاده‌ت چۆن عاشقیکی مۆسیقا ته‌ماشای په‌نچه‌کانی پیاوژهنیک ده‌کات کاتیک له‌سه‌ر کلاڤیره‌که‌ی سه‌ماده‌کات، دوای په‌نچه‌ی ئه‌و بایه ده‌که‌وت

و له‌گه‌ل شه‌پوله‌کانیدا ده‌پویشت. دواچار له‌یه‌کیتک له‌کولانه‌کانی نه‌و
 شارهدا هه‌ستیکرد تارماییه‌کی ماندوو له‌ناو ته‌پوتوزو زولمه‌ته‌وه به‌ره‌و
 پووی دیت. سه‌ره‌تا پنی وابوو نه‌وه‌ی ده‌بیینیت فیلتیکه له‌فیله‌کانی نیگا و
 هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌ی پروانینه که با له‌هه‌ست و نه‌سته‌کاندا دروستیده‌کات.
 جه‌لادت له‌جینگای خو‌ی ده‌هه‌ستاو نه‌و تارماییه‌ماندوو‌ی ده‌بیینی
 به‌کاوه‌خو به‌ره‌و لای نه‌و دیت. تا نزیکتر ببوویه‌ته‌وه ناشکرترده‌بوو،
 شیوه‌و روخساریکی هه‌بوو له‌و سه‌ربازانه‌ده‌چوو که له‌شه‌وی
 سه‌رکه‌وتندا کاتیک به‌پنگاوه‌بوو بۆلای دالیا له‌ناو ته‌قینه‌وه‌ی ره‌نگه‌کاندا
 بیینیبوونی... نه‌و شه‌وی سه‌رکه‌وته‌شوومه، نه‌و شه‌وی ولات وه‌ک
 قه‌بیله‌یه‌کی به‌ره‌ری له‌سه‌ر که‌لاکی خو‌ی هه‌لده‌په‌ری، نه‌و شه‌وه‌جه‌لادت
 به‌رده‌وام روخساری نه‌و سه‌ربازانه‌ی ده‌بیینی که له‌مردن هه‌لده‌ستانه‌وه‌و
 به‌ره‌و دوا ده‌گه‌رانه‌وه. وه‌ک مۆته‌که‌یه‌کی ترسناک وابوو چاوی ده‌نوقاند
 و سه‌ربازی مردوو‌ی ده‌بیینی له‌گوره‌کانیان هه‌لده‌ستته‌وه‌و پۆستاله‌کانیان
 له‌گوره‌پانی جه‌نگدا ده‌دۆزنه‌وه‌و له‌پینده‌که‌ن و به‌مارشیکی هیمن به‌ره‌و
 دوا ده‌گه‌رینه‌وه. نه‌و شه‌وه‌چهند ده‌نوست له‌ناکاو خه‌ونی نه‌و سه‌ربازانه
 به‌ناگایانده‌هینایه‌وه، له‌خه‌ویدا ئاسمان ده‌بووه‌تونیلکی کراوه‌و ترسناک
 که له‌نیویدا ده‌یه‌ها توفانی گه‌وره‌گه‌وره‌ی ره‌نگ له‌مه‌سهری گه‌ردونه‌وه
 بۆ نه‌وسه‌ر ده‌جولانه‌وه، له‌سه‌ر زه‌ویش ئاده‌میزاده‌کان یه‌ک له‌شکربوون
 به‌ریتمیکی هیمن له‌تاریکیدا ده‌پویشتن. نه‌مشه‌ویش که له‌په‌شه‌بادا
 ده‌هه‌ستا ریتمی پویشتن و نزیکبوونه‌وه‌ی نه‌و تارماییه‌له‌ریتمی مه‌خلوقاتی
 نیو خه‌ونه‌کانی ده‌چوو. جه‌لادت وه‌ک بترسیت له‌باکاندا ده‌هه‌ستاو
 نه‌ده‌پویشت. سه‌ربازیک بوو به‌کوله‌پشتیکی قورسه‌وه، له‌هافینکی خویناوی
 به‌ناوچاوانییه‌وه به‌ستبوو، سه‌یری له‌وه‌ده‌هات که جه‌لادت به‌رده‌وام
 تهماشایده‌کات، وه‌ک نه‌وه‌ی به‌راگوزه‌رو نه‌زان هاتبیتته‌نه‌م شاره‌وه،
 نه‌یده‌زانی چۆن ری‌ی که‌وتوته‌نه‌م چۆله‌وانییه‌وه. چهن‌دین پوژ بوو به‌

ریگاوه‌بوو چەندین شاری قەرەبالغی بریبوو، لە ھەموو جینگاگاندا بە ناو ټاھەنگ و سەماو دلخۆشییەکی بێتۆنەیی ئادەمیزادەکاندا تێپەربوو، بێتەوہی بزانیت دەچیت بۆ کوێ، بەردەوام بە زەویدا ھاتبوو، لە ڕووبارە گەرەکان پەربیبوو، بێپشوو زۆنگاوو ھۆرەکانی لە دوای خۆیەوہ جێھێشتبوو، زەلستانەکان و پرە ئاوییەکان و میترگە زەردەکانی دەورووبەری ئێو شارە گەرابوو، لە بەلەمی چکۆلەیی ڕاوکەرەکانی مەراویدا سواریبوو، بەلام تا ئێوکاتە ھیچ کەس تەماشای نەکردبوو. وەک ئێوہبوو ھەموو ئێم سەفەرە درێژەیی بۆئەو کردبیت بەم نیگا سەیرو زیندووہی ئێم کۆرە تەنیاہی ناو ڕەشەبا بگات. کە لە جەلادەتی کۆتر نزیکدەبوو، دانیابوو بەرلەوہی درێژە بەسەفەرەکەیی بدات دەبیت لێردا پشووہک بدات. جلیکی سەربازی ڤراوو کونی لە بەردابوو، زنجیریکی ژەنگاوی لە ملیدا، خەندەہیکی دێرین و تال لەسەر لێوی، چەند دلۆپە خۆینیک لەسەر لامی، پاکی تیک جگەرە لە گیرفانی چەپیدا، ھارمۆنیکایەک لە گیرفانی راستیدا. سەری فلوتیک لە کۆلەپشتەکەیی ھاتبوو دەری. مەتارەہیکی لباداری سەربازی بەلای راستی کەمەریدا و قەمەہیکی سەیی بە لای چەپیدا شۆرپووبوو. دانیابوو جەلادەت دەبیت، ئێو یەکەم زیندووہ ببینیت، لە دوورگەکانی مەجنونەوہ بە پێ ھاتبوو، پێی بەسەر ھەموو مینەکانی سەر ریگادا نابوو، لەسەریان ھەلپەربوو بەلام نەتەقیوونەوہ، بە ھەموو شارەکانی باشووردا ھاتبوو، چووبوو بەردەمی مندالان لە بەردەمیاندا ھەلپەربوو، سەمایکردبوو، کەس نەببینبوو. ئیستا دانیابوو لەم شارە چۆل و ھۆلدا کە لە ھەموو شارەکانی باشوور بیدەنگتر و مردووترە یەکیک لە بادا وەستاوہوہ تەماشایدەکات. بە دوولیی یەکیکەوہ دانیانیہ ئێوہی بەرامبەری دەبیسیتت یاخود نا، بە دەنگیکی قوول کە پێدەچوو سالانیکی درێژبیت قسەیی نەکردبیت، دەنگیک کە قرغەہیکی سامناکی تێدابوو، پێدەچوو وشەکان گەرووی برینداربەکن دەیگوت: ئێی ئێوہی لە بادا وەستاویت دەبیتت یان نا؟ گەر

دهمبیینیت قسه بکه. من خۆلی مهیدانهکانی جهنگم له گهروو و گوپچکهکانم پاککردۆتهوه، واته ماشاممه که وهک ئه وهی پۆحی غه ریبانت نه بیینییت، گهر ده مبینیت، مه مخهره گومان و دوودلییه وه، و اغه مگین ته ماشاممه که، ده سست بیته و بیخهره سهر دلم، دلنکم نییه لیبدا، من لیروه به رهو جیگایه کی تر تیده پهرم، به رهو شاریکی تر ده پۆم... شاریک له مندالیمه وه له خه یالمدایه، ده سزانم مروّف لیروه به بۆی ده چیت؟

با یاری به قزی جه لادهت ده کرد، چاوانی له ناو ته پوتۆزدا که میک کزتر به لام به خه به تر ده دره و شان وه. له دوا ی شه وهکانی ناو سه حرا له گه ل دالیادا فیزبو بوو سه یری مردوه کان بکات و نه ترسیت. له و کاته وه بیر کردنه وه له مردن و ته ماشا کردنی مردن و خه و بیینین به مردنه وه به شیکی ژیا نی بوو. به لام ئه م سه ربازه غه مگینه که به له فافیکی سپییه وه له وسه ری دونیا وه هاتوو به بۆ ئیره، راسته وخۆ قسه ی له گه ل ده کات، یه که مجار بوو مردن راسته وخۆ بیدوینیت. جه لادهت و ئه و غه ریبه زامداره ی ناو ره شه باکانی شه و له یه کتر نزیکه بوونه وه له ناو بادا به رامبه ر به یه ک ده وه ستان. جه لادهت سه یری چاوه شینهکانی ده کرد که پیده چوو ته ماشای دوور و دریزی ئاسمان شینی کرد بیت، شینییه ک که تاریکی و زولمه تی شه و نه یانده شارده وه، به لکو پوونترو ئاشکراتریان ده کرد. جه لادهت بیته وه ی بترسیت، ده یگوت: تو کینیت؟ چی ده که یت له م بایه دا؟ که ده توانیت وه ها ساف و پوون کوودی قسه بکه یت، بۆ نه گه رایت وه بۆ باکوور؟ تو ئه ی پۆحی غه مگین و ویل به هه له هاتوویت بۆ ئیره، تو خه لکی ئیره نیت، سه یرکه، من ناتوانم یارمه تیت بده م، چونکه نازانم مروّف لیروه چۆن ده که ریت وه بۆ باکوور. گهر ده ته ویت من رینگات نیشان بده م ئه و شاره بدۆزیت وه، من رینگای هیچ شاریک نازانم... هیچ شاریک، لیروه س ده رچیت شاره ئاوینه سپییهکان ده تبه ن، ئه و شارانه ی هه ر چۆنیک برۆیت ده ته یتنه وه بۆ ئیره.

سەربازەگە گەمیک دەوہستا، کۆلە پشتەگە ی تۆزیک راستدە کردوہ. دەستیدەخستە سەر لە فافەگە ی ناوچاوانی و دە یگوت: کەواتە تۆ گویت لیمە، تۆ دەمیستیت، من دە پۆژە بە زەویدا ویلم و کەس نامیستیت. هیچ کەس، پیمبلێ سەرنشینانی ئەم شارە لە کوین، لە ترسی با ئێرەیان چۆلکردوہ، یاخود لە ترسی شەویک کە ئاوا ناییت؟

جەلادەت دەپرسی: شەویک کە ئاوا ناییت؟ لێرە هیچ شەویک نییە ئاوا نەبیت، هیچ پۆژیک نییە ئاوا نەبیت. ئێرە شارە وەک ھەموو شارەکانی تری دونیا... ھێند ھەبە کە ھەندێجار تۆزی زۆر لە سەحراوە دیت، ھەندێجار مراوی زۆر لە زونگاوەکانوہ بەسەر ئەم شارەدا دەفەرن... ھەندێجاریش میشتیکی زۆرو زەبەندو دێن کە با لێرەوہ دەیانبات بۆ جێگای تر.

سەربازەگە وەک ئەوہی بیربکاتوہ دە یگوت: میشتی دێ، کە با لێرەوہ دەیانبات. میشتی دێ... بەلام ئە ی تۆ چیدەگەیت، تۆ بۆ شارەزای هیچ شاریکی تر نیت، بۆ بە تەنھا لەم شارەدا دەژیت، کە خەلکی ئێرە نیت، بۆ ناڕویت؟

جەلادەت دە یگوت: نازانم، دەبوایە بەتایامیە بۆ ئێرە، من موسیقار بووم، لە شاخەکان، لە پیدەشتەکاندا موسیقارم لیدەدا. پۆژیک من و ھاوڕیکانم گیراین، دواتر ھاوڕیکانیان کوشتم و من بە برینداری ھاتم بۆ ئێرە. پیاویک منی ھەلگرتوہ ناوی نەقیب سامیری بابلی بوو. نەقیبکی دێرندوہ خوینمژ کە دوایی لە ھەموو شتی ک پەشیمانبووہوہ، بەلام من لیتی نابوووم... ھا، ئە ی پۆچی غەمگینی ناو پەشەباکان، من لیتی نابوووم... لە قوولایی دلمدا لیم نەبووردوہ و ناتوانم لیتی ببوووم. تیدەگەیت من ھەرگیز لیم نەبووردوہ، کە ھاتم بۆ ئێرە ئیتر ھەموو ژیانم وێران بوو. تیدەگەیت پۆژیک دیت ژیانێ مرووف کۆتاییدیت، گەر ئینسانیک دەستبختە ئەو گەمە یوہ ھەموو شتی ک تیکدەچیت، تیدەگەیت... نا کریت من بەردەوام بمرم و یەکیک نامەردانە دەست بختە ناو گەمەگەوہو نەھیلتیت بمرم، ئەمە

جۆریکه له نامەردی... ناوی سامیری بابلی بوو... هاوڕێم ناوی سامیری بابلی بوو، ئیستا نازانم له کونییە، بەلام سویندی خواردووە بمیینت تا نهینتی گەرهم پینلنت، من هەموو پیندەلین بۆیە لێرەم تا نهینتی هەلگرم... شتیک بکەم بە کەس ناکریت... شتیک بینم کە کەس نایبینت... ناوی سامیری بابلی بوو، له سوپادا بوو، نهقیب بوو، دێندەیهک بوو ئیستا خۆی چاککردو، تۆ له مردن هاتوویتەوه پیمبلنی مرقوف دواي ئه وهه موو خوینرێژییه ههقی ئه وهی ههیه خۆی چاکبکات و بژی... ههقی ههیه...؟

باکه زیاتر به رهو پرووی سهربازه که ههلیده کرد، به زهرده خه نهیهکی تاله وه ته ماشای جه لاده تی ده کرد، دلۆپه خوینه کانی لاملی دهره وشانه وه، چوار دلۆپ خوینی قه شهنگ بوون. بیژییه که ی داده کەند، سه ری ته واو سفر بوو. بیژییه که ی ده ته کاند و ده یخسته گیرفانی، کۆله پشته که ی داده نا و له ته نیشته دیواریکی نزیکه وه هه لیده په سێراو ده یگووت: تۆ مندالیککی سهیری، باسی موسیقات کرد، ده ته ویت پیکه وه که مینک موسیقا لیده یین. ده ته ویت؟ مینش موسیقارم... قلووت لیده ده م، پیاوژنه نیکی باشم، جاران بهر له وهی بخه وم شه وان له ژیر به تانییه که وه هه میشه هارمۆنی کام لیده دا. تۆ چی عه زفده که یته... چی؟

جه لاده ت به غه مگینی ده یگووت: زۆریه ی ئامیره هه واییه کان ده زانم، هه ندیک له وه ته رییه کانیش... ئاه وازیینه، من له میژه موسیقا م بیرچۆته وه... ئه و شتانه ی لێره عه زفیده که م موسیقا نین... پیمبلنی، تۆ کینت... ها، بۆ له م شاره وه ده رۆیت... ناوت چییه؟؟

کوچه سهربازه که داده نیشته و پالیده دایه وه به کۆله پشته که یه وه وه ده یگووت: دوو سال له مه و بهر ئاوه ها کوژرام؟ پالمدایه وه به کۆله پشته که مه وه گولله یه ک له دوور دوور هات، ووویو... ووویو... ووویو. بهر ناوچاوانم که وت. من وه ک خه و بینم مردم. هاوڕێیه کم له گه لدا بوو ته نیا یه ک له فافی پێبوو، بۆی به ستم و رۆیشته... گووتی ده رۆم و

دیمه‌وه بۆلات، به‌لام من دوو سال ئاوه‌ها دانیشتم، هیچ شتیکم نه‌کرد، هه‌ستم به‌گولله‌که ده‌کرد له‌سه‌رمدا، به‌لام هیچ نه‌جولام، ته‌نیا سه‌یری ئاسمانی شینم ده‌کرد. پوژ هه‌لده‌هات من سه‌یری ئاسمانی شینم ده‌کرد... شه‌وه‌لده‌هات من سه‌یری نه‌ستیزه‌کانم ده‌کرد. دوو سال سه‌ربازه‌کان به‌لامدا هیزشیان ده‌هیناو ده‌گه‌رانه‌وه، نه‌فسه‌ره‌کان به‌لامدا په‌لاماریانده‌داو له‌وسه‌ر به‌شکستی و برینداری ده‌هاتنه‌وه، به‌لام من پالم دابوو به‌کوله‌پشته‌که‌مه‌وه و سه‌یری ئاسمانم ده‌کرد. هیچ شتیک له‌وه خو‌شتر نییه له‌جه‌نگدا بتوانیت پالده‌یت به‌کوله‌پشته‌که‌ته‌وه و سه‌یری ئاسمان بکه‌یت، ئاگادار بووم به‌پوژ هه‌ندیجار لاشه‌ی هه‌ندیک سه‌ربازیان هه‌لده‌گرته‌وه، به‌لام به‌شه‌وه من چاوم ده‌نوقاند و هه‌ستم وا بوو که له‌وین. هه‌زنده‌کرد ده‌ستبهرم و هارمۆنیکاکه‌م ده‌ربینم، به‌لام ده‌ترسام گولله‌که له‌سه‌رمدا بجولیته‌وه و هه‌ست به‌بۆشاییه‌کانی ناو جه‌ستم بکه‌م. له‌به‌رئه‌وه هه‌موو شه‌ویک ده‌مگوت. نه‌مشه‌ویش مۆسیقا لیناده‌م... ها لیت پرسیم ناوت چییه؟ و ابوو لیت پرسیم ناوت چییه: ناوم سه‌ربازی موکه‌له‌ف «شاروخ مه‌هدی شاروخه». له‌وه‌حده‌ی سه‌دویازده‌م فیرقه‌ی هه‌شت فه‌یله‌قی دوو. پیشتر له‌لیوای موده‌ره‌عی زولفه‌قار لای ئامیرلیوا «مثنی شهاب جواد» بووم. که پیکرام له «جزر مجنون» له‌پیشی پیشه‌وه بووم.

جه‌لاده‌تی کوتر، به‌غه‌مگینی لیتی پرسی: به‌لام که مردوویت، بۆ هه‌ستاویته‌وه؟ بۆ هاتوویت بۆئهم شاره؟ چ کاره‌یت و بۆ لیره‌وه تیده‌په‌ریت؟ به‌زه‌رده‌خه‌نه‌غه‌مگین و تاله‌که‌ی خۆیه‌وه گووتی: هه‌ستاومه‌ته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌بیت به‌رۆم بۆ جیگایه‌کی تر، بۆ شاریکی درور، شاریک له‌مندالییه‌وه خه‌ونی پیوه‌ده‌بینم. دوا‌ی ئه‌وه ئازیزم... برا، له‌میژه‌ زیندوو و مردوو نه‌ماوه. پیش ئه‌وه‌ی ئه‌و گولله‌یه‌ش بمپیکتیت، من ده‌زانم زیندوو و مردوو نه‌ماوه، زیندوو و مردوو له‌ولاتیکدا نییه‌ مرۆف ته‌نیا له‌خه‌یالدا ده‌ژی. مه‌سه‌له‌که‌ته‌نیا جه‌نگ نییه، من له‌مندالیی زوه‌وه هه‌ستم پیکردوه،

مردن تەنيا گوللە يەكى گە مژە نىيە لە دور بىت و بچىتە كەللە تەو، بەلكو شتىكى ترە، شتىكە ھەستە كەيت تەواو، ھەستە كەيت ئىتر پىوستناكات لەم سەر زەويىە بىت، ھەموو مرقۇئىك جۆرە ساتىكى وەھىاى ھەيە، ساتىكە تىايدا دەلئىت ئىدى بەسە، با پرۆم بۇ جىگايەكى تر. مرقۇف كە لە تەماشاي درەخت و بالندە تىرېوو، ئىدى واتە تەواو. كە لە گوئىكرتنى مۇسقىقا تىرېوو ئىتر تەواو. بەلام گەر وانەبىت، گەر باوهرت بە مردن نەبوو، واتە مردن نىيە. ھىى برا، وەك مردوو تەماشامەكە، زۆر ھەستم برىنداردەبىت. من دەچم بۇ شارىكى دور، شارىكى زۆر دور، شارىكە لەسەر نەخشەكان نىيە، تىدەگەيت، نە خودا ئاگاي لىنەتى، نە ئەرېمەن، نە زىندووەكان، نە مردووەكان. شارىكى دورە، كە لە دەرەوھى دەستەلاتى سىياسەت و شەرپ و دىكتاتورەكاندايە، شارىكە خودا كارىكى بەسەرېوۋە نىيە، شارى ئەر مرقۇفانەيە كە ژيانيان وەك پارچەيەك مۇسقىقا وايە. ھاوړىم تۇ لە خۆت پرسىوۋە: ئايا پارچەيەك مۇسقىقا دەمرىت؟ ھا.. ھەرگىز بىستوو تە پارچەيەك مۇسقىقا بمرىت؟ نا.. يەكجار لە دايك دەبىت و تا ھەتا ھەتايە دەزى. ژيانىش ھەيە لە پارچەيەك مۇسقىقا دەچىت... مرقۇف ھەيە لە پارچەيەك مۇسقىقا دەچىت. من دەچم بۇ شارى ئەر وان... شارىكە وەك مۇسقىقا وەھايە، دەچم بۇ شارىك لە مندالىيەوۋە دەزانم دەچم بۇئەوئ... لە مندالى زووۋو، دەرۆم بۇ شارى مۇسقىقارە سىپپەكان.

جەلادەت كە جارىكى تر ناوى ئەر شارەى دەبىست رادەچلەكى و دەيگوت: ئەمە يەكەمجار نىيە من ناوى ئەر شارە دەبىستم، دلئىام بە خۇراش نىيە من و تۇ لەم رەشەبايەدا يەكتر دەبىنن. ئەر شارەى تۇ باسى دەكەيت چ جۆرە شارىكە؟ من پۇژىك لە پۇژان تا بەردەرگاي ئەر شارە چووم و بىئەوھى بچمە ژوورئ، پۇژىك لە پۇژان كە ئىستا واهەستەكەم من لە خەودا بووم... پۇژىك لە پۇژان ئەر شارە منى دەرکرد. بۇ ئىستا ھەستەكەم بانگمەكەت... بۇ؟

شاروخ مەھدى شاروخ سەرى با دەداو دەيگوت: نازانم. منيش لە منداليبەو ھەستدەكەم دەبیت بچم بۆئەوئ. لەم دوو سالەدا كە لە جەنگ پالم بە كۆلە پشتمەكەمەو دەبوو، شەويك مۇسقىارېك بەلامدا رابوورد كە لەويۆ ھاتبوو، بە منى گووت: مۇسقىا ھىوا دروستدەكات، كورگەل مۇسقىا ھىوا دروستدەكات. من ھاتووم لىرەو تىپەرم و مۇسقىا لىدەم، تا ئەو ھى گويم لىدەگریت، نا ئومىد نەبیت. من لە بەرەكانى جەنگدا ھەندىك شەو گويم لەو مۇسقىارانە بوو كە لەويۆ دەھاتن، كاتىك دەنگى خومپارە و گوللەتۆپەكان ئارامدەبوونەو دەستیان بە عەزفدەكرد، مۇسقىايەكى خودایى كە ھەردوولامان، شەركەرەكان لە مەرەو ئەوبەر گويمان لىدەگرت. ھەردوولا، مەبەستم ئەو رۆخانەيە كە دەتوانن مۇسقىا بىستن، لە بىدەنگىدا گوئ ھەلخەن و ئەو مۇسقىازەنە نەپىيانە بدۆزەو كە بىدەنگى دەژەنن. قەت لە بىرت نەچىت دائىمە لە تارىكىدا مۇسقىارېك ھەيە، دەبیت بىدۆزىتەو، ھا كورې كۆتر... ئىستا كە من و تۆ قسەدەكەين مۇسقىارېك ھەيە لە جىگايەكدا كە من و تۆ نايبىنين، دلناتدەكەمەو مۇسقىارېك ھەيە... دلناتدەكەمەو. شەويك يەكېك لەوانە باسى شارى مۇسقىارە سېپىەكانى بۆكردم. گوئىكرە شارى مۇسقىارە سېپىەكان شارى ئەو مرقانەيە كە پەيوەندىيان بە ئەبەدىيەتەو ھەيە. ھەموو مۇسقىارېك، شاعىرېك كە لەدايكەبىت، خوليايەك لەسەريايەتى خولياي ئەبەدىيەتە، ھا تۆ وادەزانى من مردووم، بەلام من ھەمىشە لەگەل شتە ئەبەدىيەكاندا ژياوم. ئەو كاتانەي لە سەربازگا مەشقىان پىدەكردم، يەك، دوو، يەك دوو، بۆلاي راست وەرگەپئ... لەو كاتانەدا بىرم لای شارىك بوو كە شتە نەمرەكانى تىايە، دەمزانى ئەو ئەفسەرە ناشىرىنەمان ناگاتە ئەو شارە، لەوانەيە زۆر بژى، لەوانەيە دواى مردن ھەستىتەو، بەلام نەيدەتوانى وەك من چاو بنوقىنیت و ئەبەدىيەت بىنیت، نەيدەتوانى وەك من پىانۆيەكى گەورە لەسەرى خۆيدا بشارىتەو، كەمانچەيەك لە دلیدا بشارىتەو. من دەمتوانى... من لەسەرمدا

مۆسیقام دهنوسی، گۆرانیم دهنوسی که لام و ابوو راسته‌وخۆ په‌یوه‌ندی به
 پۆحه‌وه هه‌یه و به‌لام وه‌ک ئاو له‌ده‌ست و هه‌ناسه‌و چاروم هه‌لده‌قولیت.
 هه‌ندیجار له‌ ژیر به‌تانییه‌که‌وه له‌ شادی ئه‌و ئاوازانه‌ی که به‌ خویتمدا
 ده‌روات ده‌گریام، مۆسیقایه‌ک بوو له‌ جه‌سته‌مه‌وه ده‌هاته‌ده‌ری، به‌لام له
 کویتی جه‌سته‌وه نازانم؟ ئه‌و ساتانه ساته‌وه‌ختی سه‌یرن، شتیکه له‌ ناوتدا
 ده‌تویته‌وه، هه‌موو بوونت وه‌ک ئامیژیکی لیدیت... ئیتر ژیانته‌وه مۆسیقایه
 جیانا‌بیته‌وه، جیاوازی مردن و نه‌مردن ئه‌وه‌یه. یه‌کیک پۆحیکی هه‌یه له
 جوانییه‌کان جیانا‌بیته‌وه، یه‌کیکیش پۆحیکی هه‌یه ناتوانیت به‌ هیچی نه‌مه‌وه
 بنوسیت. نازیزم که تۆ مۆسیقایه‌کی نه‌مر له‌ ناوتدابوو که ده‌تکوژن ئه‌و
 مۆسیقایه‌ی ناوت نامریت... هیچ هیزیک نییه ئه‌و مۆسیقایه‌ی ناوت بکوژیت،
 شاری مۆسیقاره سپییه‌کان شاری ئه‌و جوانییه ئه‌به‌دی و نه‌مه‌ریه که له
 ناوماندایه. په‌یوه‌ندی به‌ خوداوه نییه، به‌لکو سوک و ئاسان ئه‌و جوانییه‌ی
 ناو پۆحی من و تویه که شه‌رو مردن و ده‌ردو ئه‌شکه‌نجه‌ نایکوژیت.
 من دوو سال له‌ جه‌نگ پالم نابوو به‌ کۆله‌پشته‌که‌مه‌وه به‌رده‌وام ئه‌و
 مۆسیقایه‌م لیده‌دا... ئیستا هه‌سته‌که‌م شتیکی نه‌مرم هه‌یه... مردوه‌کانی
 هاو‌پیی من ئه‌وانه‌ی هیچی نه‌میان نییه له‌ که‌رمادا ده‌وه‌ستن، ده‌چه‌ سه‌ر
 دره‌ختیک و تا هه‌تا هه‌تایه‌ نایه‌نه‌ خوار، له‌ باراندا ده‌میننه‌وه‌و باران
 سپه‌ره‌کانیان له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بات، له‌ بادا ده‌وه‌ستن و هیدی هیدی با له
 زوله‌تدا ده‌یان‌توینیته‌وه، به‌لام ئه‌ی په‌فیقی ناو تاریکی، من شتیکم هه‌یه‌و
 ده‌بیت برۆم، ده‌بیت برۆم بۆ شاری مۆسیقاره سپییه‌کان... ده‌بیت بگه‌مه
 ئه‌وی... سه‌ربازه‌که هه‌لده‌ستا و خۆی ده‌ته‌کاندو جاریکی تر ده‌یگوت:
 ده‌بیت برۆم... ده‌بیت بگه‌مه ئه‌وی... ده‌بیت برۆم.

کۆله‌که‌ی هه‌لده‌گرت، که‌مه‌کیک ناواخنه‌که‌ی چاکده‌کرد، کتیییکی له
 کۆله‌پشته‌که ده‌رده‌هینا، به‌ ناو‌نیشانی «گوناو و ئاهه‌نگ»، کتیییکی لاکیشه‌یی
 چکۆله‌ بوو، تۆژیکی زۆری لینیشتبوو، له‌سه‌ره‌خۆ تۆزه‌که‌ی لیده‌ته‌کاند و له

دوو فانيلهى ده پېچاو ده يخسته وه ناو باره كهى خوى. هه لدهستا و سه يري ره شه باكانى ده كرد و ده يگوت: شاريكى خاموشه... برۆ... هاو پريم برۆ له م شاره مه مينه.

وايده گوت و ده ستى به رزده كرده وه و ده پوى، جه لادته كه به جوړيك سه راسيمه بوو نه يده زانى چى بكات، له ناو گفهي ره شه بادا بانگى ليده كرد: هاو پيم، مه پۆ، تكات تيا ده كه م مه پۆ، بۆ واكورت له م بايه دا ده ركه وتيت و ئاوا خيرا ده پويت. كه ميك بوه سته، تكات تيا ده كه م... پيويستيم به وه يه تو قسه م بۆ بكه يت... برادره گيان، ئه مشه و له م شاره چۆ له دا لاي من به... تكيه لاي من به... فلووتم بۆ لئيه... مه پۆ. سه ربازه كه وهك با بيبات، له ماوه يكي كه مدا مه ودايه كي زۆر له جه لادته دووركه و ته وه... به جوړيك ته پوتوزى شه و دا پيوشى جه لادته گوئى له هيچ وه لاميكى نه بوو. ئه و له تاريكيدا له شوينى خوى وه ستابوو هاواريده كرد: برادره گيان... من ده زانم هاواريكانم له وين... ده زانم... هاواريكانى مندالى و گه وره يم له و شاره دان كه تو بۆى ده پويت... برادره گيان، پتيان بلن من ليرهم، من جه لادتهى كوتر... پتيان بلن بيريانده كه م... من ليرهم... له م توژه زه رده دام... ناوه كهى منت بير نه چيته وه، ناوم جه لادتهى كوتره، برادره گيان، پتيان بلن، با يارمه تيم بدهن... من جه لادتهى كوتر... ليرهم... له م شارى ته پوتوزه گه وره يه دام... پتيان بلن... تكات تيا ده كه م... پتيان بلن.

وهك با قوتى بدات، وهك شه و له خويدا هه ليگريت، له چاو ونده بوو، جه لادته به و شاره دا رايده كردو بانگى لئ ده كرد... به و شاره دا رايده كردو ده گرياو ده يگوت: پتيان بلن من ليرهم... پتيان بلن يارمه تيم بدهن... پتيان بلن فريام كه ون.

به لام جگه له سه داي خوى كه با وهك جو لاني ده يهينا و ده بيرد هيچى ديكهى نه ده بيبست.

ئاخۇ بەراست، جەلادەت سەربازىكى لەو جۆرەى بىنىبوو، ياخود
 حىكايەتەكە وپىنە وپىشكە وپىشكەى مىردمنداىكى ھەژدە سالە كە ماندویتی
 و پەشەباو بىر كىردنەوہى زور لە مردن ماندوویان كىردوہ؟ زەحمەتە لە
 ئىستاندا مروۇف وەلامىكى تەواوہتى بنوسىت، لەو ساتەدا جەلادەت لە ھىچ
 شتىك دلئىانە بوو، بە جۆرىك لە نىوان وپىنەو حەقىقەتدا جۇلانئىدە كىرد،
 خۇشى نەيدەزانى لە چ خالىكدا پىنى خستوتە ناو مەملەكەتى خەيال و
 پىشكە وپىشكە و وھمەوہ و لە چ خالىكدا جۇلانئىكە ھىتاو پىتىبەوہ بۇ ئەوسەر.
 بە جۆرىك سالانىك دواتر كە حىكايەتەكەى بۇمن دەكىراپەوہ دەىگوت
 «وہك جۇلانئىكە وەھايە كە بە چاوى نوقاوە دەىكەىت، سەرەتا دەزانىت
 تۇ لە خوارەوہىت ياخود لەسەرەوہىت، بەلام كە ھەر بەردەوام بووىت،
 ھەر گوزمت دا... لە ساتىكدا ئەو ھەستەت تىا دەمرىت، نازانىت جۇلانئىكە
 بە چ ئاراستەىك دەتبات، نازانىت تۇ لە ناو جۇلانئىكە داىت ياخود دەستت
 بەرداوە دەفرىت، نازانىت جۇلانئى دەكەىت ياخود پەشەباىك ھاتوہو
 تۇى پفاندوہ، نازانىت خۇت چاوت لىكناوہ ياخود كوئىرو نادىدە بووىت،
 نازانىت خۇتیت گىژبووىت ياخود شوئىنەكانى دەوروبەرتن جىا لە تۇ
 دەسورپىنەوہ». جەلادەت بەو ھەستەوہ كە ئەو سوار جۇلانئىكەى وەھا
 شىت بووہ، بىرى لە بىنىنى ئەو سەربازە دەكردوہ.

تا رۇژى گەرانەوہى مۇسقىقارو كىژە سەرسامەكان بۇ پرتەقالى سېى
 ئەو ھەموو شەوىك لە كوچە خالىبەكاندا دەگەرا و كەسى نەدەبىنى.
 چەندەھا جار بىرى لەو يەكدى بىنىنە سەىرە كىردوہ. دواچار قەناعەتى
 ھىنا كە شاپوخى شاپوخ ھىچ نىبە جگە لە بەرھەمىكى ئەو خەيالە نەخۇش
 و پىر تۆزەى كە پىرە لە تارماىى و ترس و بوونەوہرى تىكشكاو.

لهو ماوهى بيزارى و بيكارييه دريژدها، جه لادته چه ندين جار دهره تى
 دوزيه وهو گه رايه وه بؤ ناو تابلوكانى موساى بابك. هه رجارىك پىتى
 ده خسته ئو ژير زه مينه سهيره وه كه وهك گه له ريه كى به شكرو به
 فهرش و هورتى فارسى سهير سهير رازينرابووه وه، هه ستيده كرد
 ده گه رپته وه بؤ نيشتيمانى راسته قينهى خوى. هيندهى پييده نايه به ردهم
 ئو نيگارانه وه دلنبايى دايده گرت، زوربهى پوژ له و ژير زه مينه دا به ديار
 تابلوى شارى موسيقاره سپيه كانه وه ده وه ستا. تابلويهك له گه ل خويدا
 به ره و قولاييه كى بيسنور هه ليده گرت، به ره و جيگايه كى دور. تابلوكه
 شتيك له سيحر و ته ليسمى تيدابوو كه مروقى ئالودهى داويك ده كرد
 له داوى ئه فين ده چوو. نيگاي ئو موسيقاره سپيهى به كه مانچه يه كه وه
 مى لار كرد بووه وه، شتيكى له ئارامى و هيواي تيدابوو، ئو به ده گمه ن
 له چاوى مروقه زيندوو كاندا نيگاي وه هاى بينيبوو، چاويك بوو هيمن و
 قوول ته ماشايده كرديت و به ره و خوى بانگيده كرديت، جولانده وهى ده ستى
 به شيويهك له شيوه كان ئاماده يده كرديت بؤ بيستنى موسيقايه كى ئاسمانى
 و ناوازه. كه جه لادته له ناو ورده كارى تابلوكه دا نوقمده بوو هه ستيده كرد
 هيدى هيدى گوپى له موسيقايهك ده بيت له تابلوكه وه ديته ده رى، تا پتر
 له ناو ئو نيگارده دا نوقمبووايه دهنگى ئو موسيقاره زياتر به رزده بووه وه.
 كه جه لادته له تابلوكه دورده كه وته وه بؤئوهى سهيرى تابلوكانى تر
 بكات، هه ستى به غه ريبييه كى قوول ده كرد، هه ستى ده كرد ئو تابلويه
 بانگيده كات. ئو ماويه هه نديچار موساى بابكيش له گه ليدا ده هاته ژير
 زه مينه كه وه، هه نديچار كه مانچه يه كى زور كوئى ده هيتنا و به رابه ر ئو
 تابلويه ده وه ستا، هه ميشه پاش ئيستىك چاوى داده خست و نه يده كرده وه،
 ئو پيره وهك به خيال بروا بؤ سه رزه مينيكى تر هيدى هيدى به
 ته ماشا كردن مه ست ده بوو، چاوى ده نوقاندو نه يده كرده وه، وهك ئه وهى
 به چاوى داخراوه وه جوانتر تابلوكه بينيت. هيند به كوئيرى و به نيگاي

ناو دل له بهردهم ئهو تابلۆیهدا دهووستا لهشی شهکات دهبوو، بهلام روخساری ههمیشه ئارام و ئاسوودهو خوښنوودبوو، زهردهخهتهیهکی نهیئنی لهسەر لیئوی بوو. جهلادت لهسەر سیمای ئهو پیاوه پیره سینهی گیشتیکی دریژی به خاکیکی نیهاندا دهبینی. که تیر دهبوو لهو سهفهره، جاریک چاویدهکردهوهو کهمانچهکهی ههلهگرت و دهستیدهکرد به مۆسیقا. مۆسیقاکهی موسای بابک تیکهلهیهک بوو له ههندیک پارچهی کلاسیکی و ئاوازی ههندیک گورانی عهرهبی دیزین که له رۆژگاری کهنجیدا عاشقیان بووبوو، بهلام شتیکی زۆر له سۆزو راستگویی تیداوو. مۆسیقای یهکیلی بلیمهت نهبوو، بهلام ئاوازی پیاویک بوو له بری ئهوهی بگری، له بری ئهوهی ئهلبومی یادگارکانی دهربهیئت و فرمیسک بریژیت، مۆسیقای لیدهدا. وهک خۆی دهیگوت، بهم مۆسیقایه شهه له دژی بیدهنگی دهکات، که له مندالییهوه وهک تاعوون راوی دهنیئ و قولترو قولتتر به ههریمی خۆیدا راپنچیدهکات. که موسای بابک مۆسیقای لیدهدا جهلادت کات و شوین و ههموو شتیکی له بیردهکرد. زۆرچار به سهعات لهو ژیر زهمنهدا دادهنیشت و گوئی له کهمانچهکهی ئهو دهگرت. بیرى لهوه نهدهکردهوه که خۆی رۆژیک له رۆژان مۆسیقاریکی ئهفسونساز بووه. له سهر کورسییهکی چکولانه دادهنیشت و گوئی لهو کهمانچه غهمگینه دهگرت که دکتوریکی پیر چیرۆکی عومری خۆی له ریگیاهوه دهگیرایهوه. ئهو ئیستا رقی لهوهبوو هیچ کهس وهک مۆسیقار تهماشایکات، خۆی به دیوانهیهک دهزانی که له ناو تهپوتۆزی ئهو شارهدا ونبووه... دیوانهیهک و هیچی تر... هیچی تر. خوښحال بوو که بهیانیان ههلهستیت و دالیا سیراجه دین دهبینیت، ئهوه یه کهمین و دواهمین بهختهوهی عومری بوو. دالیا که ههمیشه له ههوانه کهدا دادهنیشت و رۆمانی ئینگلیزی دهخویندهوه. دی. ئیچ. لۆرانس و توماس هاردی و گولدینگ. ترۆمان کاپۆت و پۆل ئاستهر و جۆن ئیرفینگ. زۆربهی شهو جهلادت لهوه دهینالاند ناتوانیت

باش بخویت، زۆربەى شەو كە لە گەشتە دوورو درێژەكانى دەهاتەوە لە بادا بە جۆرىك ماندووبوو وەك ئەوە بوو لەگەل جانەوەر و درندەى سەير سەيردا زۆرانى گرتیت، بە زەحمەت دەیتوانى دەستبەرىت و خەيارىك لە سەبەتەكان ھەلگرى و پاكىيكات. داليا دەيبىنى كە خەيارەكە پاكدەكات و دەستى دەلەرزى، خويدانەكە دەگریت بە دەستیئەو و خويكە دەرژیت. شتىك لە لاوازى و شەكەتى تىابوو كە كەمە كەمە روخسارى تىكدەدا. شەوان كە دەهاتەوە موسای بابەك لەسەر قەرەوێلە ھاوینەكەى خۆى، بە فانیلەو دەرپى سەپپىەكانىئەو، بە برۆو لاجان و سەمپلە سەپپىەكەئەو خەوتبوو، ئەو لە سەر كورسىيەكە بەرابەر داليا دادەنىشت، ئەو سوراحىيە بەفراوێى خالىدەكردەو كە شتىك لە گەرى ناو رۆحى دادەمركاند، دەيگوت ئەو لە و درەنگ وەختەدا تامىكى تری ھەيە. ئەو كۆنە گەرۆكىكى چىابوو ھەندىك شەو لەگەل ئىسحاقى لىوزىرپىندا درەنگانىك، دواى كە شتىكى درىژ، دواى عەزفى چەندەھا سەعاتە بە رىگاوە، دەگەيشتنە سەر كانىيەك، كە دەمى دەخستە ناو ئەو ئەو و ھەستىدەكرد لەيەككاتدا رۆحى شەو لەزەتى بىسنوورى ئەو دەچنە گەروويىئەو، ھەستىدەكرد لەيەك قومدا ئاسمان و ئەستىرەش دەخواتەو. دەيزانى كە مرقوف سەرى پردەبىت لە مۇسقىقا لەزەتىكى تر لە ئەو دەيبىت. بەلام شەوان درەنگ كە دەگەرپاىئەو بۆ لای داليا ھەستىدەكرد سەرى پرە لە رەشەبا، پرە لە شەپۆلى تۆزاوێى گەرما، پرە لە بۆنى رزىنى مەخلوقات لە ژىر ئاسمانى ھاویندا.

داليا و موسای بابەك پىدەچوو پىكەو ھەناسوودەبن، زۆرچار نىوەرەوان موسای بابەك دادەنىشت و باسى يادگارە دىرینەكانى خۆى دەكرد، باسى ئەو كاتانەى لە لەندەن دەچوو بۆسەيرى يارىيەكانى مانچستەر يونایتد، باسى سىجىرى بۆبى شارلتون و بۆبى مۆرى دەكرد لە گۆرەپاندا. سەرى دەخورد و يادگارىيەكانى خۆى لەگەل گورانىيەكانى كلثومدا دەگىرپاىئەو. ھەموو شتىكى لە يادبوو، لە يادى بوو كەى يەكەمجار گۆرانى «ژىردەريايى

زەرد» سى بىتلزەكانى كوئى لىبوو، ئۇپراي «ھۆلەندى بالدارى» فاگنەرىسى بە گەروىيەكى گېر وەكو گورانىبىژەكانى ئۇپرا دەخوئىند، ھەندى پارچەى لە «فیدىلىيۇى» بىتھۇئۇن لەبەر دەگووت و لە نىوانىدا دەوہستا و تەواوى چىرۇكى ئۇپراكەى دەگىرايەو، چۇن فلۇرستان بە زولم و ناھەق لەلايەن پىتزارۇى زالمەوہ دەگىرپىت و فرىدەدرىتە بەندىخانەو، چۇن لىۇنۇراى ژنى خۇى دەكات بە پىاوو بە ناوى فیدىلىيۇوہ وەزىفەيەكى دەستدەكەوئىت و مىردەكەى رزگار دەكات. بەلام ھەمىشە لەگەرمەى گورانىيە ئۇپراىيەكانىدا دەوہستاو دەستىكى بەسەرى خۇيدا دەھىتاو وەك شىتىكى گرنكى بىركەوتىتەوہ باسى ئەو ساتەى دەکرد كە يەكەمجار گوئى لە ئىرەج بوو، دەوہستاو كەمىك بىرىدەكردەوہو دەىگووت: دالىا بەلاتەوہ سەىر نەبىت، تاسەر گۇرانى پەپولەى ئازادى مەزھەرى خالقى من باوہپم بە بوونى گۇرانى كوردى نەبوو. دالىا نىوہپران چەندىن جار چاى لىدەنايەوہ، موساى بابەك حىكايەتى گەشتە كورتەكانى خۇى لە پىچاوپىچى شارەكاندا بەدواى تابلۇو ھونەرمەندەكاندا باسدەكرد. جەلادەت لەزەتىكى بىسنورى لە قسەكانى ئەو پىاوو دەبىنى، ھەستىدەكرد گەر بمرىت سەدەيەك لە جوانى و نەپنى لەگەل خۇيدا دەبات. شەوئىكىان جەلادەت زۇر غەمگىن بوو، كەمىك زووتر لە گەشتە شەوانەكانى خۇى گەرايەوہ. ھىشتا موساى بابەك نەخەوتبوو. بەدەرپى و فانىلە سىپپىكەيەوہ دوو سى ئىنجانەى بچوك و زەردو بىرەونەقى ئاودەدا، كە جەلادەت باوہپى واپوو لەم تەپوتۇزەدا نەسەوزدەبىن، نەدەمرن. ھەموو ئىنجانەكانى ئەو شارە واپوون، نە بەتەواوہتى سەوزدەبوون و نەدەشمردن، وەك ئەوہى ئەوانىش لە نىوان ژيان و مردندا جۇلانئىكەن. وەك ئەوہى ئەوانىش ئەو ئازارە بچىژن كە لە تىكەلبوونى ژيان و مردن دروستبووہ. جەلادەت ئەو چەند پۇژە زۇر قوول بىرى لەوہدەكردەوہ كە ئەو دەتوانىت دواى مردنى موساى بابەك چى بكات؟. لە ناخىدا ھەستىدەكرد كە ئەو تابلۇ بىشومارو زۇرانە

له ملی ئه‌ون... به‌لام چۆن؟ چۆن ده‌توانیت دواي مردنی موسای بابه‌ک ئه‌م تابلۆیانه‌ی رزگار بکات، بیانبات بۆ کوئی؟ ئه‌و شه‌وه‌ی هه‌موو خولیای له‌سه‌رئه‌وه‌بوو گهر موسای بابه‌ک بمریت، گهر ئه‌م پیره‌میرده‌ی غه‌مگینه‌ی بمریت، ئه‌و موزه‌خانه‌ی سه‌یرو ناوازه‌یه‌ی چی به‌سه‌ر دیت؟ دلنیا بوو رۆژیک هه‌موو ئه‌و ئیرسه‌ی ده‌که‌ویته‌ی ملی ئه‌و، ئاه، ئه‌ی ئه‌وکات ئه‌گهر نه‌یتوانی هیچ بکات، ئه‌گهر نه‌یتوانی ئه‌و میژوووه‌ی دوورو درێژه‌ی بپاریزیت، ئه‌وسا چی؟ هه‌ستیده‌کرد له‌وه‌ی بچوکترو بیته‌زمونترو بیته‌زتره‌ی ئیرسیکی وه‌ها بخریته‌ی گهرنی، ده‌شیزانی له‌و زیاتر که‌سی تر نییه‌، هیچ که‌سیکی تر. به‌ موسای بابه‌کی گووت: ده‌بیته‌ی پیکرا پلانیکمان هه‌بیته‌، ده‌بیته‌ی شتیکی هه‌بیته‌ له‌ کاتی مه‌ترسیدا بیکه‌ین... من ده‌بیته‌ی که‌ له‌م شاره‌ی ده‌رچووم تابلۆکان له‌گه‌ل خۆمدا بیه‌م. خۆ تا قیامه‌ت له‌م ته‌پوتۆزه‌دا ناژیم، من تو نیم، دکتور من ناتوانم لێره‌دا بژیم.

دکتور ئینجان‌ه‌کانی ئاوده‌داو پیده‌که‌نی و ده‌یگووت: جه‌لاده‌ت تو کاتیکی زۆرت هه‌یه‌، بۆ ئه‌وه‌ی ته‌ماشای تابلۆکان بکه‌یت و خۆشتبۆین. من نازانم چی رووده‌ات، چی ده‌بیته‌؟ چۆن بزانی؟ به‌لام ده‌زانم که‌ ده‌بیته‌ی تابلۆکانته‌ خۆشبویت. جه‌لاده‌ت مه‌هیله‌ مه‌هیله‌ تیا بچن، هیچ نه‌بیته‌ی له‌ خه‌یالی خۆتدا هه‌لیانگره‌، له‌ خه‌ونه‌کانته‌دا هه‌لیانگره‌، هه‌موو توانای خۆت بخه‌ره‌ کار، به‌لام گهر شتیکی له‌سه‌روو ئیراده‌ی تووه‌ بوو، خه‌م مه‌خۆ، دلنیا به‌ جیگایه‌ک هه‌یه‌ که‌ شته‌ جوان و نه‌مره‌کانی لێ ده‌ژین. شته‌ جوانه‌کان نامرن.

جه‌لاده‌ت ده‌ستیده‌گرت به‌سه‌رییه‌وه‌و قسه‌کانی ئه‌و سه‌ربازه‌ی بیرده‌که‌وته‌وه‌. ده‌رباره‌ی نه‌مردنی موسیقا، ده‌رباره‌ی شاریک که‌ له‌ جوانییه‌ جاویده‌کان دروستبووه‌. وه‌ک له‌ نیاوان ئه‌و هه‌موو پرسیاره‌دا وێل و ده‌سته‌پاچه‌بیته‌، ده‌یگووت: به‌لام جوانییه‌کان چۆن ده‌ژین... چۆن، که‌ نه‌گه‌ن به‌ ده‌ستی مرووف، نه‌گه‌ن به‌ چاوی، نه‌گه‌ن ناو رۆحی؟

دكتور سەرى دەخورداند و كەمىك بىرىدە كىردە و دە يگوت: گوئىگره كوپرى گەنج... جوانى دەگمە نترىن شتى سەر ئەم ئەستىزە يە يە، لە وانە يە بتوانىت دروستىيەكە يە، بە لام چۆن وای لىدە كە يەت بىمىنىتە وە و بڑى؟ ئە وە پرسىيارە كە يە... چۆن ناھىلىت لە مەملەكە تىكى جەھەنە مى وەك ئەم ولاتە دا كە ھە موو شە وىك سە دان رۆحە بەر بە زىندووىى دەكرىن بە ژىر زە وىيە وە و دەمرن، چۆن... چۆن وادە كە يەت بىر كىردنە وە لە جوانى نە مرىت؟ ئە و ساتە ي كە بىر كىردنە وە لە ھونەر مرد ئىتر ھە موو شتى كۆ تا يىدە يت، نە تە وە، ولات، شەرەف ھە موو شتىك... ھە موو شتىك. رەنگە نە توانىن ھىچ شتىك رزگار بە كە يەن، رەنگە دواجار ھە موو ئەم شتانه بفعوتىت، من نازانم... جە لادەت... چوو زانم... دە توانم چىت پىنلىم؟ من وە لامىكە نىيە، من ھىچ خودايە ك، ھىچ دەنگىكى نە ئىنى فەرمانى پىنە كىردوم ئەم مۆزە خانە گە و رە يە دروستبەكە م... ھىچ شتىك... لە بەر ئە وە نازانم كە من مردم ئەم شتانه دە چن بۆ كۆي؟ تۆ تا كە كە سىكى كە دە توانىت شتىك لە مانە دە رىاز بە كە يەت. رەنگە بتوانىت ھە مووى رزگار بە كە يەت، و لە وانە شە بتوانىت تە نىيا حىكايە تە كە يان رزگار بە كە يەت. لەم شارە بچىتە دە رى و بلى پىاوىكى شىت لە سە حرادا ھە بوو كە ژيانى خۆ ي لە خۆ شە وىستى تابلۇدا سە رف كىرد. ھە ندىچار ھە ستدە كە م رزگار كىردنى حىكايە تىكىش وەك رزگار كىردنى ھە موو بە شەر يىە ت وايە.

جە لادەت دە يگوت: دكتور، من دواجار بە بى نىشتىمانى خۆم نازىم... تۆ تا كە كوردىكى بىننىيەت ھىند بەر گە ي سە حرای گرتىت، دكتور من بە م ئە ستىزانە و بە جوانى دالىا سىراجە دىن سوئىدە ت دە دە م كە شتىك بە ك، ئە م تابلۇيانە بگە نە جىگايە ك لە باكور. من لە وى ھە موو عومرم بۆ ت دە پارىزم، دە بىم بە پاسە وانىان، پىشانگاي گە و رە گە و رە يان بۆ رىك دە خە م... دە يانگىرە م بە زە وىدا، شارە و شار دە يان بە م... بە لام دكتور من لىرە دا تە نىيا دە توانم لە تە پوتۆز و تارمايى و رە شە با ھە لىيە م، دكتور دە توانم چىبە كە م، لىرە دا دە توانم چى بە كە م؟

موسای بابہک دەستی دەکشیا بە ناوچاوانیدا و وەک خەفەت لە
 بیخەبەری جەلادەت بخوات دەیگوت: چەندە نەفام و بیئاگایت، کوردستان
 ئیستا ترسناکترین شوینی دۆنیایە... ئیستا هیچ جیگایەکی نییە ئەم تابلۆیانە
 بپاریزیت ئیترە نەبیت. ئەم ژێر زەمینە تەنیا جیگایەکی مەرۆف ئەم نەپتییە
 تیا هەلگریت. وەکو خۆت، وەکو دایا، وەکو من، ئیمەش مەخلوقاتین وەک
 ئەو تابلۆیانە لێرە زیاتر جیگایەکی تر نییە تیا بزین و بمانپاریزیت، رۆژیک
 هەموو شتەکان دەگۆریت، هەموو شتەکان، ئەوکات پێکەو تابلۆکان
 دەبەین بۆ شارێک لە باکوور، لەوێ هۆلیک دەگرین گەر وەرە ئەفسانەیی،
 هۆلیک درێژتر لە هەر گەلەرییەکی دۆنیا، هەموو نیکارەکان نیشاندەدەین،
 بەلام تا ئەو کاتە بە ئومێدی ئەو بە کە جوانی نامریت. جوانی هەرگیز
 نامریت. لەوانە یە من و تۆ لە جیگایەکی کدا وەستابین نەیبینین، بەلام نامریت.

کۆتایی جەنگ لەگەڵ خۆیدا شاری تەپۆتۆزە زەرەکانی بە جۆریکی
 سەیر چکولانە کردووە، هەزاران ئاfrهت کە میترد و براو بااییان لە جەنگدا
 گیرابوون، یاخود مال و حالیان فرامۆشکردبوو، سالا هابوو بی مۆلەت
 لە نیوان بەرەکانی باشوورو باکووردا هاتوچۆیان دەکرد، گەر پانەو بە
 مالی جارانی خۆیان و خولیایان بوو ژیا نیکی نوێ دەست پێکەنەو.
 ئاfrهتانیشت لەدووی کۆتاییهێنان بە زیلەتیکی درێژ، بە کۆمەل شاریان
 چێدەهێشت، جەلادەت زۆر بەی بەیانیان لە بالکۆنەکەو ئەو خانمانە
 دەبینی کە لە پیکابی چکولانەدا بە هەلەلە لێدان مالاواییان لە شار دەکرد،
 لە پرتهقالی سەپی زۆر بەی کچان و خانمان وازیان هێناو جگە لە چەند
 خانمە گچکە یەکی بیکەس کەس نەما لەسەر سەحنەکە سەما بکات، هەندیک
 لە موسیقارەکان بە جۆریکی ئالۆزو بیبەهانەو بی قسە یەکی پیشووەخت

و نیوون و نه‌گه پانه‌وه بۆ پرته‌قالی سبیه. رۆژگارێک هاته پێشێ جه‌لادته به ته‌نیا عه‌زفی بۆ سه‌ماکه‌ریکی چکۆلانه ده‌کرد، په‌ونه‌قی رۆژه زی‌پینه‌کان نه‌مان، سالۆنه‌که‌ی پرته‌قالی سبیه زۆربه‌ی شه‌وان خالی بوو له‌ میوان. هه‌ندیجار جگه له‌ جه‌لادته که‌س له‌ پرته‌قالی سبیه‌دا نه‌ده‌ما. هه‌ندیک شه‌و جه‌لادته ده‌چووه‌ده‌ری و به‌ کوچه‌ چۆله‌کاندا ده‌گه‌را که‌ جگه له‌ هه‌ندی رۆحی غه‌ریب و ویل میوانیکی تریان نه‌بوو. مانگه‌کان ده‌پویشتن و وه‌ک ئه‌وه‌بوو ئه‌و شاره له‌ بیر دونیا چوو‌بیته‌وه، هه‌ندیک شه‌و جه‌لادته هه‌لده‌ستا و هه‌ستیده‌کرد ئه‌و شاره ده‌جولیته‌وه، زۆر شه‌و له‌ تاریکیدا له‌ بالکۆنه‌که‌دا ده‌وه‌ستا و وه‌ک ئه‌وه‌بوو له‌ سه‌ر که‌شتیه‌کی گه‌وره‌ وه‌ستا‌بیت و له‌ ده‌ریادا ته‌ماشای به‌نده‌ره‌ دووره‌کان بکات. هه‌ندیجار چۆن موسافیریکی ده‌ریایی له‌ دووره‌وه‌ چرای شارانی دوور ده‌بینیت، له‌ دووره‌وه‌ چرخانی هه‌ندیک شاری خه‌یالی ده‌بینی، هه‌ندیجاریش هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشاو بۆنی رووبارو ئاوی نزیک سینه‌ی پێ ده‌کرد له‌ شیه‌کی غه‌مگین، له‌ بۆنی ماسی به‌جیماو له‌ هه‌وادا. هه‌ندیجار وا هه‌ستیده‌کرد به‌ ناو باغی خورمادا ده‌پۆن، هه‌ندیجاریش هه‌ستی وابوو به‌ ناو جه‌رگه‌ی شاری جه‌نجالدا سه‌فه‌رده‌که‌ن، به‌لام که‌ به‌یانان هه‌لده‌ستا جگه له‌ سنووری ئاسنینه‌ی ئه‌و سه‌حرا پیرو دزیوه‌ زیاتر هه‌چی دیکه نه‌بوو... هه‌چی دیکه.

له‌ زستاندا جه‌لادته و دالیا کاتیکی زۆر زیاتریان پیکه‌وه‌ برده‌سه‌ر، زۆربه‌ی به‌یانان جه‌لادته ده‌چوو بۆ بیمارستانه‌ چکۆله‌که‌ی موسای بابه‌ک. ئه‌و ماوه‌یه‌ کاتیکی دوورو درێژیان له‌ ناو تابلۆکاندا ده‌برده‌سه‌ر. زۆرجار دالیا سیراجه‌دین و دکتۆر موسای بابه‌ک گفتوگۆی درێژیان له‌سه‌ر جیاوازی هونه‌ره‌کان ئه‌نجامده‌دا، دالیا پای وابوو به‌راورد به‌ هونه‌ره‌کانی دیکه‌ی وه‌ک شیعەر و موسیقاو سه‌ما توانای هونه‌ری شیوه‌کار له‌سه‌ر ته‌عبیر له‌ ناخی مرۆف که‌مترو سنووردارتره. پێیوابوو تابلۆ شتیکه له‌وانه‌یه‌ باش ته‌عبیر له‌ رۆحی هونه‌رمه‌ند بکات، به‌لام ناتوانیت باش

قسه له گهل رۆحه کانی دیکه دا بکات، توانای له سه ر دواندنی قوولایی مروؤف، له سه ر هه ژاندنی ناوه وهی بچو کتره. به لام موسای بابه ک رای وابوو توانای شیوه کار له وه دا نییه چه ند کار له ناوه وه ده کات، به لکو له وه دایه چه نده چرکه یه کی رۆحی ده گورپیت بۆ ئه به دبیه ت. چه نده ده توانیت نهی نییه ک ئاشکرابکات که به شیوازه ئاساییه کان ئاشکرانا کریت. پینو ابوو هونه ر نیگار کردنه، هیچ هونه ریک ناتوانیت له نیگار کردن نازادیت. هه موو هونه ریک خولاییه تی شتیک نیگار بکات و به و نیگار هه ش تیکه ل به ئه به دبیه ت بیت. هیچ هونه ریکیش وه ک شیوه کار ناتوانیت ئه و توانای نیگار کیشانه به رجه سته بکات. پینو ابوو نیگار کیش چه کیکسی سیراوی هیه که هیچ هونه رمه ندیکسی تر نییه تی، ئه ویش ره نگه، به هۆی ره نگه وه دونیا به ته واوه تی ده گورپیت. هه موو گورانکاری به کانی دونیا، گوران له سه ر ئاستی فه نتاز یادا، ته نیا له تابلۆ دا ئه و فه نتاز یایه سروشتی ته ماوی و نادیا ری خۆی ونده کات و ده بییت به به ره مه میکی راسته قینه. موسای بابه ک پنی له سه ر زه وییه که داده کوتا وه ک ئه وهی ئاماده بییت بۆ شه ر ده یگوت: دونیا له ناو تابلۆ نه بییت، هیچ وه خت گورانکاری به سه ردا نه هاتوه، ئه وه ماتیس و پیکاسۆن سه یرکردنی ئیمه یان بۆ جیهان گورپوه نه وه ک موحه مه د و مارکس، نه وه ک شوپرسی فه ره نسسی و شوپرسی ئۆکتۆبه ر. به لام دالیا سیراچه دین ده یگوت: مامۆستا بوه سته، بوه سته. تابلۆ که متر ده توانیت ئاوها کاریگه ربییت، خوای گه وره تۆ باسی چی ده که ییت؟ کیشه ی هه ره گه وره ی نیگار کیشان ئه وه یه که ده شیت بفه وتیت و له به ینبجیت، تابلۆ شتیکسی ناسکه، بوونیکسی مادیی هه یه قاییلی هه لگرتن نییه.

دالیا روون و ئاشکرا رای وابوو هونه ر شتیکه ده بییت مروؤف له گهل رۆحی خۆیدا هه لیبگریت، له یاده وه ریدا هه لیبگریت، بتوانیت بیپاریزیت، به لام تابلۆ دیلی خۆیه تی، یه کجار که له ناوچوو، ئیتر بۆ هه تا هه تایه

دروسىنا كرىتە ۋە. لىرە ۋە شىۋەكار پەيۋەندىيەكى لاۋازى بە ئەبەدىيەت ۋە ھەيۋە نوقمى ساتە ۋە ختە تىپەرەكانە.

موساى بابەك ۋەك ئەۋەى پىشىتر زۇر بىرى لەم مەسەلەيە كرىدىتە ۋە دەيگوت: تابلۇيەك كە دەمرىت بۇ ھەتا ھەتايە دەمرىت، ئەۋە زۇر راستە، فورسەتى نىكارىك بۇ زىان لە فورسەتى شىعەرىك يان مۇسقىايەك كە مترە. بەلام ئەۋ شىتانەى تابلۇ دەربازيان دەھكات ۋ دەيانبات بۇ ئەبەدىيەت، لە ھەر شىتىكى نەمرى دىكە بىنراۋترو بەرچەستەرن. تواناى مۇنالىزا لەسەر مانەۋە ھەزاران جار لە تواناى ئىمپراتورىيەتە گەرەكان لەسەر زىان ۋ بەردەۋامى درىژترە. پادشاكان دىن ۋ دەپۇن... سەرۋكەكان دىن ۋ دەپۇن... بەلام مۇنالىزا تەمەنى لە تەمەنى ھەموو پادشاكان ۋ ئىمپراتورىيەتەكان درىژترە. مېژو دەروات بەلام مۇنالىزا ھەر لەۋىيە، مايای پووت ۋ قوتى گۇيا ھەمىشە تا كۇتايى مرۇف لەسەر ئەم ئەستىزەيە لەۋىادايە ۋ بە چاۋە عەيارەكانى سەيرماندەھكات، ئۇلۇمپىيىاي چاۋخومارو كارەكرە پەشپىستەكەى ھەر لەۋىن، ئەستىزەكانى قان كوڭ ھەر لەۋىن. با ئەستىزە لە ئاسمان نەمىنىت، با بەيانىيەك ھەستىن ۋ كەوتىنە زەمىنىكەۋە بىن ئاسمان ۋ ئەستىزە، تا ئەبەد ئەستىزە گەرەكانى قان كوڭ لەسەرماندان. مۇسقىاۋ شىعەر پوخسار لە شىتەكان دەستىننەۋە ئىنچا دەيانبەن بۇ ئەبەدىيەت، بەلام شىۋەكار پوخسار بە شىتەكان دەبەخشىت، ئىنچا بەرەۋ ئەبەدىيەت ھەلىاندەگرىت... پوخسار... پوخسار جەۋھەرى ھونەرە. ھونەر تەنبا ھەستكرىن نىيە بەۋ شىتانەى كە نايانىنن بەلكو بىننى ئەۋ شىتانەيە كە دەبىت بىننىن. ئەبەدىيەت شىتك نىيە تەنبا بە خەيال ھەستى پىتكەين، ئەبەدىيەت شىتكە دەبىت بىننىن. تەنبا ھونەرى شىۋەكار ئەۋ دەرفەتەمان بۇ دەرەخشىت ئەبەدىيەت بىننىن.

جەلادەت سەيرى لەۋەدەھات دكتور موساى بابەك بەردەۋام باس لە «بىننى ئەبەدىيەت» دەكات. ھەمىشە گىفوگۇرگانى دالبا ۋ دكتور لەۋ

خاله‌دا ده‌گه‌یشته بونبه‌ست که قسه‌یان له «بینینی ئه‌به‌دییته» ده‌کرد. دکتور رای وابوو مرؤف له ریڭگای تابلویه‌که‌وه ده‌توانیت ئه‌به‌دییته بینیت، رای وابوو بینینی مؤنالیزا بینینی ئه‌به‌دییته، بینینی ئه‌و جوانیه‌ جاویدان و ئاوانه‌بوویه‌که‌ تمه‌نی له تمه‌نی هه‌موو شته‌کانی دیکه‌ی مرؤف دریزتره. به‌لام لای دالیا ئه‌به‌دییته شتیکی تر بوو، ئه‌به‌دییته ئه‌وه‌بوو چاو بنوقینیت و به‌سه‌رزه‌مینیکا سه‌فه‌رکه‌یت که تا ناکو‌تا دریزده‌بیته‌وه. هه‌ستکردن بوو به‌و ده‌رگا که‌وره‌یه‌ی ئاوازیکی له‌خه‌یالتدا ده‌یخاته سه‌ر پشت، شتیکی بوو له‌سه‌فه‌ریکی ده‌چوو له‌سه‌ر که‌شتیه‌ک له‌ناو زه‌ریایه‌کی که‌وره‌دا به‌ناو بیثومار دیمه‌نی نه‌ناسراودا. ئه‌به‌دییته لای دالیا بینین نه‌بوو به‌لکو مه‌له‌کردن بوو له‌ئوقیانوسیکا پر له‌وشه‌و نه‌غمه‌و هه‌ست. ئه‌و ده‌یگوت: ئه‌به‌دییته به‌چاو نابینریت، به‌لکو ته‌نیا به‌خه‌یال ده‌بینریت، چونکه‌سه‌فه‌ریکی دووردریزه‌به‌ناو ته‌لیسما.

جه‌لاده‌ت نه‌یده‌توانی هه‌چ بلیت. به‌لام سه‌رسام بوو له‌وه‌ی دوو مرؤف که‌شه‌یدای شته‌جاویده‌کانن له‌م شاره‌تته‌په‌رو ناجیگیرو سه‌رابیه‌دا ده‌ژین، شاریک که‌هه‌ردووکیان باوه‌ریان وابوو له‌لم زیاتر هه‌چ شتیکی تیانییه‌به‌رگه‌ی گورزه‌کانی زه‌من بگریت. جه‌لاده‌ت خۆی شتیکی دیاریکراوی نه‌بوو له‌سه‌ر ئه‌به‌دییته بلیت، هه‌ستیکرد له‌و رۆژه‌وه‌ی که‌مۆسیقای له‌یادی خۆی برده‌وه، په‌یوه‌ندی به‌هه‌موو شتیکی جاویده‌وه‌په‌چرا‌بیت، هه‌ستیده‌کرد توانای له‌سه‌ر تیگه‌یشتن تا بیت بچوک ده‌بیته‌وه. باوه‌ری وابوو شتی زۆر قوول ده‌بینیت به‌لام له‌ماناکانیان تیناگات. پرسیاوی زۆر تاریک و سه‌یر له‌سه‌ریدا سه‌ره‌له‌ده‌دن وه‌لامه‌کانیان نازانیت، له‌ویستگه‌ی تاریکه‌وه‌بۆ ویستگه‌ی تاریکتر ده‌پوات و نازانیت بۆ ده‌پوات. رۆژ دوا‌ی رۆژ خۆشه‌ویستی بۆ دالیا قوولتر و پر ژانتر و ئه‌سته‌متر ده‌بوو. دلنیا‌بوو ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ش به‌شیکه‌له‌و شته‌دوورده‌ستانه‌ی تینانناگات. جه‌لاده‌ت ئه‌و سه‌رده‌مه‌جگه‌له‌خۆشه‌ویستی بیرری له‌هه‌چی

بەكات، بەلام چى دەويست؟ خۆشەويستى لاي جەلادەت وەك مۇسقىابوو، وەك چۆن لە مۇسقىادا دواجار مرۆف نازانیت دەیەویت بلیت چى، لە خۆشەويستى راستەقىنەشدا مرۆف نازانیت دەیەویت بلیت چى. کیشەکە ھەر بیتوانايى زمان و کەم قودرەتى وشە نەبوو لە تەعبیرکردندا، بەلکو ئەوہبوو کە دواجار خۆشەويستى راستەقىنە وەك مۇسقىا ئامانجىكى نىیە، تەفسىرىكى نىیە بۆ لێرەيە و چى دەویت، کە توانى تىنگات چى دەویت، لەو دەکەویت خۆشەويستى بیت، کە روخسارىكى نەگۆر و تەفسىرىكى کوتايى وەرگرت ئیتر دەمریت. خۆشەويستى ئەوہیە کە شادومانى بە بوونى ئەم مرۆفە لەسەر زەوى، شادومانىیەک کە ھىچ مەبەستىكى لە پشت نىیە، عاشقى راستەقىنە یەکیكى خۆشناویت لە بەرئەوہى جوانە، بە یقارە، ئەفسوناوییە، بەرەوشتە، بەمەکرە یان ھەر سىفەتیکى بى مانای تر. بەلکو لەبەرئەوہى ئەوہ تەنیا رېگایە بىر لە ھىچ غایەتیک نەکاتەوہ. خۆشەويستى لاي جەلادەت لەو کاتانەدا ئەوہ بوو واز لە ھەر مەبەستىک بەئیتیت بیئەوہى واز لە ژيان بەئیتیت، واز لە بىرکردنەوہ بەئیتیت بیئەوہى شیت بووینت، واز لە پاشەپۆژ بەئیتیت بیئەوہى مردبیت. ھىچ داوايەكى لە داليا نەبوو، بەلکو تەواوى عەشقى بۆ داليا لەسەر ئەوہ دروستبوو بوو کە عەشقیکە بێھۆ و بى داواکاری. کە خۆشەويستى ئامانجى ئەوہ نەبوو لە بەیەگەیشتندا کوتايى بیت، وەك ژوانىكى لیدیت کە تا ھەتا ھەتايە دواەخریت، ژوانىک کە جىئەھىلیت لە ئەبەدییتەدا بیتەدى. کە خۆشەويستى ئامانجى نەبوو وەك فیراقىكى لیدیت کە لە زەمانىكى دووردا پرویدابیت و لێرە لەسەر زەوى دەرکى پندەکەریت، کە وای لىھات وەك ئەوہ بیت پۇحیک ھەستبكات پىشتەر لەگەل مەعشوقەدا یەك شت بوو، پىشتەر لەسەردەمىكى لە بىرکراوو لە ناوچوودا ئەو بەشیک بووہ لە یار، کە دەگاتە ئەو برۆایە زەمین و ژيان ھىچ نىیە جگە لە وىستگەيەك بۆ ھەستکردن بەو فیراقە، کە خۆشەويستى لە برى خواستى یەکگرتنەوہ بوو

به هستیکی قولی دابران، ئیتر دهییت به پرۆزه‌ی ئەبه‌دییه‌ت. که دالیا به دکتۆر بابەکی ده‌گوت: دکتۆر ئەبه‌دییه‌ت به چاو نابینریت، بەلکو به خەیاڵ دەبینریت. لای جەلادەت وەک ئەوہ بوو بەو بلی عەشق بە چاو نابینریت، بە دەست ناگیریت، بەلکو تەنیا بە خەیاڵ دەتوانیت تیا بژیت. چەند سالیکی دواتر که دەهات بۆ لای من، که به جزمه دریز و پالتۆ چەرمه رەشەکه‌یه‌وه به خۆی و جگەرەیه‌که‌وه بەرابەرم دادەنیشت، پیکه‌وه گویمان له «سیرانادا میلانکۆلیکیۆ» ی چایکۆفسکی، یان هەر کونسیرتیکی فیۆلینی دیکه‌ی ئەو دەگرت. هەمیشە سەیری بنمیچه‌که‌ی دەکردو ده‌یگوت: خۆشه‌ویستی من بۆ دالیا ئاواتی تیکه‌لاوبوونی تیا نەبوو، بەلکو وردبوونەوه بوو له فیراق. خۆشه‌ویستی هەیه تەنیا بیر له یه‌کگرتن و تیکه‌لاوبوونی رۆح و جەستەکان دەکاتەوه، عاشقیش هەیه تەنیا له فیراق رادەمینیت. عاشقه‌ بچوکه‌کان دەپرسن که‌ی به‌مەعشوقه‌ ده‌گەم، عاشقه‌ گەرەکان دەپرسن، که‌ی و له‌ کوی‌ی ئەم وجودەدا من له‌مەعشوقه‌ جیابوومه‌تەوه. وەک ئەم که‌مانه‌ تەنیاو هەناسه‌ دریزانه‌ی چایکۆفسکی که‌ هەرکات گویمان لێی ده‌ییت وەک ئەوه‌یه‌ دەنگیکی خەوتوو له‌ ناو سەری خۆماندا بدۆزینەوه، دەنگیک که‌ له‌ سەرەتای خەلیقه‌تەوه‌ له‌ دلماندا پوو‌او‌هو دواتر لیمان جیابۆتەوه. عەشق وەک هەموو مؤسیقایه‌کی مەزن شتیکه‌ هەستەکه‌یت له‌وه‌وبەر، له‌ دیزه‌مانه‌وه‌ بەشیک بووه‌ له‌ تۆ.

* * *

تەواوی زستان پرتەقالی سپی شوینیکی خامۆش بوو، تەنیا جەلادەتی کۆتر و یه‌ک دوو کچی غەمگینی تیابوو که‌ به‌ جله‌ عەرەبییه‌ دریزه‌کانیانەوه‌ له‌ سالۆنه‌که‌دا دادەنیشتن و لڤکه‌یان دەچنی، به‌ خەنه‌ نەخشیان له‌ سەر دەست و قاچ و سنگیان دروستدەکرد. له‌وجۆره‌ که‌چانه‌ نەبوون جەلادەت

بتوانیت به ستایشکردن و پیاوه‌لدان خوشحالیانبات. دوو کچی شیئت بوون نه‌عله‌کانیان ده‌خسته سەر میزه‌کان و خۆیان له‌سەر زه‌وییه‌که پانده‌بوونه‌وهو پیکه‌وه به دیالکتیکی باشووری گۆرانی ناو هۆره‌کانیان ده‌گوته‌وه. گه‌له‌ک دره‌نگ دره‌نگ خۆیان ده‌شت، به‌جووته له‌سەر یه‌ک سینی نانیا‌نده‌خوارد که پریانده‌کرد له برنج و شله‌یه‌کی زۆر و به‌ده‌ست تینده‌نیشتن. جۆره گیایه‌کیان ده‌دا له له‌شیان بۆنیکه‌که‌سکونی هه‌بوو، جه‌لاده‌تی وا لیده‌کرد دره‌گای ژووره‌که‌ی داخات و نه‌یه‌ته‌ده‌ری. هه‌ندی شه‌و که تاک و ته‌را هه‌ندی‌ک میوان ده‌رده‌که‌وتن سه‌مای خاوو بی‌رۆچی شه‌و دوو کچه هه‌رزوو ده‌یتۆرانن و پاش ئیستیکی کورت هه‌له‌ده‌ستان و ده‌پۆیشتن. شه‌و پۆژانه سه‌مه‌ر سالخ و میرده‌که‌شی به‌ده‌گه‌من ده‌هاتن بۆ پرته‌قالی سه‌ی، چه‌ندجاریک کپیریان هه‌تایه سه‌ر پرته‌قالی سه‌ی بی‌فرۆشن، به‌لام پینده‌چوو که‌س ئاره‌زوی نه‌ییت پاره‌یه‌کی زۆر بخاته شوینیکی وه‌ها مردووه‌وه. له کوتایی زستاندا بارانیکه‌ی زۆر باری، دوا‌ی نزیکه‌ی سالیک شه‌وه یه‌که‌مجاربوو جه‌لاده‌ت باران بی‌نیئت. باران هه‌ستیکی سه‌یری به کوتایی تیاروستکرد، شه‌و چه‌ند پۆژه‌ی باران باری له پرته‌قالی سه‌ی نه‌چوو ده‌ری، که هیدی هیدی ده‌بووه شوینیکی خالی و په‌تی، له‌و نیوه‌نده‌دا شه‌و دوو کچه‌ش پرته‌قالی سه‌ییان چۆلکرد و جه‌لاده‌ت به ته‌نیا مایه‌وه. بیده‌نگی نیو شه‌و مال و سالۆن و ژوورانه شتیکی کوشنده‌بوو، بۆیه‌که‌مجار جه‌لاده‌ت ده‌یتوانی به ناسانی هه‌موو ژووره‌کان بی‌نیئت، هه‌موو دره‌گا‌کان بکاته‌وه، تارماییه‌کانی رابوردوو رابو‌بات و بۆنه خه‌یالییه‌کانی شه‌و پۆژگاره به‌سه‌رچووانه پر به سینه‌ی هه‌لمژیت. هه‌ندی‌ک ئیواره به ته‌نیا له‌سەر پلی‌کانه‌کان داده‌نیشت و به خه‌یال دیمه‌نی شه‌و پۆژگاران‌ه‌ی ره‌سمده‌کرده‌وه که پینده‌چوو بۆ شه‌به‌د له به‌ین چووبن. به‌ر ئاوینه‌کانی پر ده‌کرده‌وه له‌و کچانه‌ی به په‌له‌په‌ل ده‌یانویست مه‌کیا‌جه‌کانیان ته‌واوبکهن، به سالۆنه‌که‌دا رایانده‌کردو به‌سه‌ر یه‌کدا ده‌یانزریکاند، ده‌که‌وتن و پینده‌که‌نین، باوه‌شیان

دەكرد بە يەكدا و دەگريان. خۇشحال بوو بە خەيالىش بىت يادگارى بە جىماوى ئەو كچانە بىنىت كە ھەمووى چەند مانگ لەو ھوبەر ئەو تياترە چكولەو شادمانەيان بەسەفاو جوانى خۇيان پىركردبوو، بەلام ئىستا بۇ ھەتاھەتايە ونبووبوون، پۇشىتبوون و لە شارىك لە شارەكانى ئەم ولاتە غەمكىنەدا جۆرە ژيانىكى تريان دەست پىكردبوو. جەلادەت دۇنيابوو گەر بىروات لەوانەيە چىتر ئەو خال و بىكانەي پىشكىن وەك جاران سەختىرەنەبن، لەوانەيە بتوانىت لە دەستيان. دەربازىت و بگاتە پايتەخت، لەو پۈە ماشىنىك پەيدابكات بىباتەو ھە بۇ كوردستان. بەلام لەوئ دەتوانىت چىبكات؟ تاكە جىگايەك مالى ئەو برا گەورەھەتى كە بەدرىژايى مندالى ئازارى دابوو، مىزى بەدەفتەرى نۆتەكانىدا كىردبوو، دۇنيابوو ناتوانىت لە ھەفتەيەك زياتر بەولاولە بىنئىتەو، ژنەكەي كەوئىستى دەرىبكات، گەر شەوى تەرزەبارانىش بوو دەرىدەكات. لەوئ بىترازىت كوئ ھەيە پووى تىبكات، دەبىت بىت بە سەرباز، بەلام مردن لە سەربازى خۇشترە. لەو ساتەدا جەلادەت لەم شارى تەپوتۆزە زياترى نەبوو كە بىكات بە پەناگا، لەم تياترۇخانە خالىيە زياتر جىگايەكى ترى نەبوو لىنى بۇئى. ئەو ماوھە جار دواى جار دەگەرايەو ھە بۇ تەماشاكردنى ئەو تابلۇيە لە مۇزەخانە نەپتىيەكەي موساى بابەك. شتىك بەو تابلۇيە دەپەستەو ھەك پەيوەندى راوكەرىكى ماسى بە دەرياو، پەيوەندى بالدارىكەو بە درەختىكەو لە ناو مليۇنەھا درەختدا، پەيوەندى مامۇستايەكى ماتماتىك يان فىزىك بە پرسىيارىكەو كە ناتوانىت وەلامەكەي بدۆزىتەو. ھەمىشە دواى ماندوبوونىكى درىژ دەگەرايەو ھە بۇ لاي دالىا و سەرى دەختە سەر كوشى و دەگريا. نەيدەزانى بۇ دەگرى، بەلام دەيزانى دەتوانىت بەدەنگى بەرز لە بەردەم دالىادا بگرى، دەيزانى ھەردووكيان بۇنى مردنپان لىدەت. ئەو مردوانەي كە پىكەو بىنىبوويانن لەگەلىاندا بوون، لە نۆواناندا بوون، كە سەيرى چاوى يەكتريان دەكرد ئەو مندالانەيان بە يادا دەھاتەو كە لە سەحرا بىنىبوويانن، ئەو مندالە

بچوکانه‌ی که با له‌سه‌حراوه ده‌هات بۆنی پۆحیان له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هیتا. که سه‌ری خسته‌ناو ده‌ستی دالیاوه‌وه ده‌گریا هه‌ستیده‌کرد بۆ ئه‌و پۆحه‌ ته‌نهایانه‌ی ژیر لم ده‌گری که خه‌یالی هه‌ردووکیانی پپرک‌دبوو. دوو که‌س بوون بی‌ئامانج، بی‌پاشه‌پۆژ، بی‌ئومید... چاوه‌پوانی پوودانی موعجیزه‌یه‌کیان ده‌کرد له‌و شاره‌ ده‌ریانبه‌یتیت و بیانخاته‌ سه‌ر پیتمی ژیانیکی تر.

هه‌ندیجار له‌گه‌ل هه‌ندیک مؤسیقاری دیکه‌ی ئه‌و شاره‌دا له‌ سالۆنیکی چکۆلانه‌دا که فه‌می به‌سه‌ری ده‌ییرد به‌ریوه‌یه‌کتریان ده‌بینی، کومه‌لیک مؤسیقاربوون هه‌ر یه‌که‌یان له‌گه‌ل گروپیک و تیاتریکدا کاریانده‌کرد، زۆربه‌یان ته‌نها مابوونه‌وه، بی‌کارییه‌کی کوشنده‌ هه‌موویانی گرتبووه‌وه، بچوکه‌بوونه‌وه‌ی ئه‌و شاره‌و ته‌سکه‌بوونه‌وه‌ی کوچه‌کانی ئه‌وانی زیاتر له‌یه‌ک نزیکه‌کرده‌وه، زۆربه‌ی کات له‌ کوچه‌کاندا یه‌کتریان ده‌بینی، که پیکابی فرۆشیاره‌گه‌رۆکه‌کان ده‌هات له‌ نزیکیه‌وه له‌گه‌ل یه‌کدا ده‌هه‌ستان، زۆربه‌یان خه‌لکیک بوون شوینیکی تریان نه‌بوو له‌م سه‌ر زه‌مینه‌ پووی تیکه‌ن. پیکه‌وه له‌ کوله‌یه‌کی گل و شیداردا کۆده‌بوونه‌وه، هه‌موو ده‌یانخوارده‌وه‌وه مه‌سته‌ده‌بوون، جه‌لاده‌ت بۆ یه‌که‌مجار له‌و دانیشته‌خانه‌دا فیزی خواردنه‌وه‌ بوو. که داده‌نیشت خۆی له‌ بیرده‌کرد ئه‌و دانیشته‌خانه‌ کردی به‌ جگه‌ره‌کتیشیکی هیند زۆرکینش له‌گه‌ل ته‌مه‌نیدا نه‌ده‌گونجا. ئه‌و ماوه‌یه‌ی که کارنه‌بوو بۆ پاره‌ی بیره‌و جگه‌ره‌کانی ده‌بایه‌ له‌ دالیا قه‌رزبکات. ئه‌و هه‌میشه‌ به‌ په‌ژاره‌یه‌کی زۆره‌وه ته‌ماشای جگه‌ره‌ خواردن و بیره‌ خواردنه‌وه‌کانی ده‌کرد و به‌ ناسکییه‌که‌ی خۆی ده‌یکوت: عومری من تو چیده‌که‌یت، وا بپروات هه‌ر به‌ گه‌نجی خۆت ده‌کوژیت.

ئه‌و شه‌وانه‌ی مه‌ستی و بی‌هۆشی یارمه‌تی جه‌لاده‌تیا‌ن ده‌دا خۆی له‌ بیربکات، له‌گه‌ل مؤسیقاره‌عه‌ره‌به‌کاندا «فوک النخل فوک» ی ده‌گووته‌وه. له‌و دانیشته‌خانه‌دا فه‌می به‌سه‌ری په‌بایه‌ی لیده‌دا، جه‌لاده‌ت که ته‌ماشایده‌کرد پاشه‌پۆژی دووری خۆی تیا‌ده‌بینیه‌وه، مؤسیقاریک له‌ تپیی سه‌مه‌فۆنی

ولاتتەوۋە بوۋوبوۋ بە رەبابەژەنىكى عەگال بەسەر، كە بۇ نىشاندانى ميواندانى
 و كەرەمى خۇى قاۋەى بۇ ميوانەكان تىدەكرد. جار جار ھەلدەستا و
 دەستە سووتاوۋەكانى ھەلدەكردو عەگالە سوورەكەى دەبەست بە سمتە
 زلەكەيەوۋە بايدەدا. قەھمى ئەو پياۋەى كە مۇسقىقاي لە بىر دەيان مۇسقىقار
 بردبوۋەو، كە مەستدەبوۋ، كە ئاگاي لە خۇى نەدەما خۇى دەدا بەسەر
 دەستى مۇسقىقارەكاندا و دەيگوت: بمبورن. دەگريا و سەرى خۇى
 دەدا بە قەراغى مېزەكەدا، سەرى دەدا بە قەراغى ديوارە كۆنكرىتېيەكاندا.
 دەينالاند و دەيگوت: ئەى ھاوار، من ئىوۋە خۇشم كوشت، من ئىوۋە
 خۇشم كوشت. لەو كاتانەدا جەلادەت بە مەستى و بە پىلارەكانىيەوۋە
 دەچوۋە سەر مېزىك لە مېزەكان و بە سەرخۇشى دەيگوت: ئوستاز، تۇ
 ئىمەت نەجات دا... ھا.. ھا. ژيان گرنگە ئوستاز... ژيان. بژى و شەرابەكەت
 ھەلدە، ھەموو مۇسقىقاي دونيا ئەو ساتە ناھىنيت كە بەمەستى دەچىتە
 سەر مېزىك و بوتلىك دەگرىت بەدەستەوۋە ھەلىدەدەيت. مۇسقىقا ھەر
 عەزايىكى پروتە... تىپھەلدە ئوستاز... تىپھەلدە. مېزىكە بە مۇزارتدا و بژى.
 دانىشتەكان بەوۋە تەواودەبوۋ، ھەمووان بە مەستى و بېھۇشى قەھمى
 بەسريان تا ناو جىگاكەى خۇى ھەلدەگرت و دايندەپۇشى و ماچياندەكرد و
 خوداحافىزىان لىدەكرد، جەلادەت بە سەرخۇشى بە كوچەكاندا دەگەرايەوۋە
 بەدەم لەنجەولارى مەستانەوۋە، جار جار دەوستاو مېزىدەكردە بەردەمى
 مالان، مېزىدەكرد بە شەقامەكاندا. تا دەگەيشتەوۋە مالى بە خەيالى خۇى
 قسەى لەگەل قەھمى بەسرىدا دەكردو دەيگوت: تىپھەلدە، لە جوانى ھەلدە،
 مېزىكە بە شۇپاندا... و بژى، ئوستاز، وەك من سەيرمكە... سەيرمكە چۆن
 مېزى پىادەكەم... ئاۋەھا مېزى پىابكە و بژى.

لهگه كوتايى زستاندا، وهك ئهوهى دونيا دهستارايكى زه به لاج بيت و يه كيك له ناكاو به ئاراسته يه كى پنجه وانه بيسورينيتته وه، وهك ئهوهى هيزيك زه من به ريتته وه به ره و دوا، هه موو شتيك له شارى ته پوتوزه زه رده كاندا گوږدرا. له ناكاو ريگاكان پرپوونه وه له سهرباز، له پرده ديان كه رت و كه تيبه و ليواى زريپوش جاريكى تر به ئاراسته ي باشور كه و تنه وه پرى. هه زاران سهربازى مندال به خوڤيان و كوله پشته كانيانه وه له ئوردوگا و سهربازگه كانى ده و روبه رى شارى ته پوتوزدا ده ركه و تن، له ماوه يه كى كورتدا ده يه ها خانم و كيژى گهنج له نيومال و گروپ و تياتره كانى ئه و شارهدا سهرباز هه لدايه وه، له كه متر له مانگيندا پرته قالى سه ي وهك جارانى ليها ته وه، پرپووه وه له كيژى ناسك، سه ماكه رى نوئى، مؤسيقار به نيگاي پر نه ينى و زه رده خه نه ي شه رمنه وه. هه موو بوئى شه ريكى ديكه يان له هه وادا ده كرد، ئه و ژنانه ي جاريكى تر كه سوكاريان كرابوونه وه به سهرباز، بيچاره و په شيمان له هه ر خه ويكى بيتانا كه ديبيتيان به ليتشاو ده گه رانه وه بو ئه و شاره. بويه كه مجار كوچه كان پرپوون له سهربازى كورد كه به خوڤيان و ته پله نارينكه كانى سهرباز و نيگا كه روك و بزپوه كانيان هه موو شتيكيان ده پشكنى، بويه كه مجار جه لادته گويى له هاوار هاوارى ئه و سهربازه كوردانه بوو كه بيته روا به سه ر ماله خراپه كاندا ده گه ران و گورانيان ده گوت. ئتواره يه ك چوار سهربازى كورد به دم گورانى ماملتوه خوڤيان كرد به پرته قالى سپيدا. چوار سهربازبوون به دهنگيكي هاوبه ش و گر ده يانگوت «هه نده هه ندى به يانان دؤست و دوژمن زا هيربوون - به سؤزه ي باى پاييزان مه مكو له ي كيژان خرپوون - ئه ي گه رده و گيانم گه رده . گه ردن هه لاله ي زه رده». چوار دهنگى غه مگين بوون كه له قوولايى حوزنيكى سه يره وه ماملتيان ده چرى. جه لادته له ميژبوو جگه له دالياو موساى بابك كوردى ئاوه ها له نزيكه وه نه دييوو، به لام شه رم و شورره ييه كى قوول واى ليته كرد خوئى ئاشكرا نه كات،

پوژانی دواتر دهسته دهسته ئه و سه‌ربازه کوردانه که هه‌موو هه‌لاتووی جه‌نگی پیشوووون و ئیستا له‌تخوبی ئه و سه‌حرایه‌دا بۆ جه‌نگیکی تر کۆکرابوونه‌وه له‌و شاره‌دا ده‌رده‌که‌وتن. به‌لام ئه‌وه‌ی جه‌لاده‌ت له‌یادینه‌کرد ده‌نگی غه‌مگینی ئه و چوار سه‌ربازه‌بوو که‌له‌ داها‌توودا پۆلیکی سه‌یر له‌ ژیا‌نی جه‌لاده‌ت‌دا ده‌بینن.

جه‌نجال بوونه‌وه‌ی شار ما‌یه‌ی خۆش‌حالی جه‌لاده‌ت بوو، ئه‌و ما‌وه‌یه هیند به‌سه‌ر دالیا سیرا‌جه‌دیندا گریابوو، دالیاشی له‌ ئاقاره‌کانی شی‌تی نزیک‌کردبووه‌وه. شه‌وانیش به‌ جۆریک مه‌سته‌ده‌بوو، مه‌سته‌ده‌بوو، هه‌موو شتیکی له‌یاده‌کرد.

ئه‌و چه‌ند مانگه‌ی دواتر تا نزیک‌ی هاوین، به‌رده‌وام شار پ‌رپوو له‌و سه‌ربازه‌ کورده‌ برسیانه‌ی که‌ ده‌هاتن و بۆیه‌که‌مجار له‌ ژیا‌نیاندا له‌و مالانه‌دا له‌گه‌ل یه‌که‌م ئا‌فره‌ت‌دا ده‌خه‌وتن. به‌جۆریک برسی و گیزبوون چه‌نده‌ها جار خۆیان له‌ ناو کوچه‌کاندا ونده‌کرد، خۆیان ده‌دا به‌ ده‌رگای ما‌له‌کاندا، که‌ ئا‌فره‌تیان به‌ رووتی ده‌بینی ده‌بووران‌وه... مه‌سته‌ده‌بوون، شه‌ریانده‌کرد. ده‌هاتن و ئازاره‌کانی سه‌ربازیا‌ن له‌ با‌وه‌شی ئه‌و کی‌ژه عه‌ره‌بان‌دا خالیده‌کرده‌وه. کاتی‌ک له‌گه‌ل ئه‌و کی‌ژه عه‌ره‌بان‌دا ده‌خه‌وتن پینا‌نابوو تۆله‌ی ئازاره‌کانی خۆیان ده‌که‌نه‌وه، به‌ تاییه‌ت ده‌هاتن بۆ ئه‌وه‌ی شکانی شه‌ره‌ف و نوشوستی خۆیان به‌وجۆره هه‌ستینه‌وه. پینا‌نابوو خه‌وتن له‌گه‌ل عه‌ره‌بی‌کدا به‌سه‌ تۆله‌ی نوشوستی و مردن و کاولکاریه‌کانی نیشتیما‌نیان بۆ بکاته‌وه.

له‌ ناوه‌راستی هاویندا جه‌نگیکی ترسناکی تر ده‌ستی پیکرد، هیزه‌کانی ده‌ولت مارشیا‌نکرده‌ ناو ولاتیکی چکولانه‌ی بیده‌سه‌لاته‌وه له‌ باشووری باشوور و له‌ ما‌وه‌ی چه‌ند سه‌عاتیکدا هه‌موو شاره‌کان و بیره‌ نه‌وته‌کانیا‌ن داگیرکرد. میرنشینیکی چکولانه‌ که‌ تا ئه‌و پۆژه له‌ خه‌ویکی قولدا ده‌ژیا. تا ئه‌و پۆژه زۆربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ژیا‌نیان له‌ سه‌فه‌ر و پا‌وکردنی

ئافرهت و تەماشاکردنى يارى تۆپى پيدا بربدبووهسەر، سەرەتاي ئەو جەنگە سەرەتاي کوتاييه گەورەکان بوو..کوتايى سەدەيەک و پوخانى ئەفسانەکانى بوو... کوتايى دونيايەک و سەرەلدانى دونيايەكى تر بوو لە خۆلەميشە خويناوييهکەى، وەك قەقنەسيك که دەسووتيت و لە خۆلەميشى خويدا دروستدەبيتهو. ئەو جەنگە تەنيا سەرەتاي گۆراني ژيانى جەلادەتى کۆتر نەبوو، بەلکو سەرەتاي گۆراني هەموو دونيا بوو. سەرەتاي دەست پيکردنى رۆژگاريكى تر بوو لەسەر ئەم ئەستيزەيه.

بەشى سێهەم

بەر لە دەست پيکردنى پاييز بە چەند هەفتەيەک دەيهەا هەزار سەرباز لەملاولاي جيهانەو گەيشتنە ئاوه نيۆدەولەتاييهکانى کەنداو و لەويوه بەرەو ئەو بەندەرە زۆرو زەبەندانە کەوتنە پيگا کە شەو رۆژ بيوچان لە کەنارەکانى خوياندا پيشوازي سەربازو زريپۆش و نەفەرەلگريان دەکرد. هيندە ئاميرى سەير و چەكى نەبينراو دەرکەوتن کە پيشتر مرۆفایەتى لە ميژووى خويدا شتگەليكى لەو جۆرەى نەبينيوو. لەشارى تەپۆتۆزە زەردەکان، وەك لە زۆرەي شوينى دونيادا، خەلک شەوو پۆز گوڤيان لە راديۆکان دەگرت. جەلادەتى کۆتر تاکە کەسيك بوو ئارەزووييهكى نەبوو گوى لە هيج هەوالنيك بگريت، لە قولايى دلیدا نەيدەويست هيج ئوميدنيك لەسەر ئەو شەرە دروستبکات. دەترسا هيوايەكى گەرە بونيدابنيت و دواتر جەنگ پوونەدات، ديكتاتۆرو سوپاکەى زيان نەخۆن. دەيويست گەر جەنگ پوویدا ئەو لە حالەتيكى رۆحى ئەوتۆدا بيت بيري لى نەکاتەو. جەنگ تاکە ئوميدى بوو گۆرانيکاري گەرە لەگەل خويدا بهنيت، تاکە ئوميدى بوو بتوانيت بگەرپتەو بۆ باکوور. بەلام دواجار جەنگ کارەساتى

ترسناکیشی له پشت بوو. جه‌لادته تهماشای ئه‌و سه‌ربازانه‌ی ده‌کرد و ده‌ترسا هه‌موو له‌و جه‌نگه‌دا بمرن. موسای بابک پتر له‌هر که‌سیکی دی گویتی له‌ رادیۆکان ده‌گرت. پێده‌دا به‌ زه‌وییه‌که‌دا و ده‌یگوت: نابیت جه‌نگ رووبدات، ئه‌مه‌ جه‌نگ نییه، ئه‌مه‌ کوتایى دونیایه، ئه‌مه‌ مه‌حشره‌ه. هه‌یج که‌سیک هه‌یج ئاده‌میزادیک ناتوانیت پێشبینی ئه‌وه‌بکات چی رووبده‌دات. ویرانه... ویرانه... جه‌لاده‌تی کۆتر من ویرانه‌ ده‌بینم... کاولکاری ده‌بینم... نغروبوونی دنیا ده‌بینم. دالیا ده‌یگوت: دکتۆر من ده‌زانم، جه‌نگینکی وه‌ها نه‌بیت هه‌یج شتیک ناگوریت. ئه‌ی چۆن، هه‌یج هه‌یزیک نییه‌ ئه‌م ده‌وله‌ته‌ بروخینیت، هه‌یج هه‌یزیک نییه. با من و تو بیر له‌ خۆمان نه‌که‌ینه‌وه، خودای گه‌وره‌ من هه‌ر بیر له‌ خۆم و تو ناکه‌مه‌وه. گه‌ر ئه‌م سوپایه‌ شکست نه‌هینیت، وه‌ک دیوکی گه‌وره‌ پوژ دواى پوژ گه‌وره‌ ده‌بیت، پوژ دواى پوژ پتر زه‌مین و ولات و میله‌تان ده‌کات به‌ خۆراکی خۆی، پوژ دواى پوژ پتر ولات ده‌خوات، ژیان ده‌خوات، نه‌وه‌ له‌ دواى نه‌وه‌ مندالان گه‌وره‌ ده‌کات و قووتیان ده‌دات. دکتۆر سه‌یری ده‌ستی من بکه... ئا. ده‌ستی من، هه‌یج خوینیکی له‌سه‌ر ده‌بینیت، نا هه‌یج خوینیکی له‌سه‌ر نییه، دواى ئه‌وه‌ فریشته‌کان شاهیدی من، به‌لێ دکتۆر، فریشته‌کان شاهیدی من که‌ گوناهم نییه. من ده‌زانم لیڤه‌دا ده‌مرم، چونکه‌ فریشته‌کان ته‌نیا کاتیک له‌گه‌لمدان که‌ له‌ سنووری ئه‌م شاره‌دا بم، تێده‌گه‌یت، به‌لام من ترسم له‌ مه‌رگ نییه، ها یه‌عنی چی، جه‌لادته‌ باوه‌رم پێناکه‌یت... نا... نا... گولی من، دلنایم باوه‌رم پێده‌که‌یت، تو ده‌زانی من ترسم له‌ مه‌رگ نییه. من ئه‌م جه‌نگه‌ به‌ ترسناکترین شتی دنیا ده‌زانم، به‌لام چاری من موسیبه‌ته‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ پاشه‌پوژی ئێمه‌ به‌ موسیبه‌ته‌وه‌ به‌نده. ده‌بیت هه‌موومان به‌ دۆزه‌خدا تێپه‌رین ئه‌وسا ئه‌وه‌ی ده‌رچوو ده‌رده‌چیت و ئه‌وه‌ی په‌پویه‌ ده‌په‌ریته‌وه‌و ئه‌وه‌ی له‌ رینگا مرد ده‌مریت. وازبینه‌ دکتۆر با‌ترسم له‌ مه‌رگ نه‌بیت، ئه‌وه‌ی ترسی له‌ مردن نه‌بیت با‌شتر بیره‌کاته‌وه.

جەلادەت دەيزانى دەيىت بە دۆزەخدا تىپەپىت، بۆنى ئەو دۆزەخەى دەکرد، بۆنى ئەو شەپۆلە سەيرو ئاگرين و كوشندانەى دەکرد كە لە دورەو دەين، ھەندىك شەو لە بالكۆنەكەى خۆيدا دەوھستاو سەيرى ناو جەرگەى زولمەتى دەکردو ئەو لىشاوھ ئاگرانەى دەبىنى كە لە دورەو دەين.

شارى تەپوتۆزە زەردەكان لەو وەرزەدا ھەك شوپىنىكى ترسناك دەيواند، دەيان سەربازگەى تازە لە بىبابان و سەحرا نزيكەكاندا كرابوونەو، تا دوژمنان سەربازى زۆرتريان بەيتايەتە ئاوەكانى كەنداوھو، تا ھەرەشەى ئەمريكايەكان و ئىنگليزەكان توندتربووايە، ژمارەى ئەو ئۆردوگاو سەربازانەى كە دەولەت دروستيدەكرد زياتر دەبوون. ھەر شەويك سەركردەكانى ئەوان رستەيەكى تونديان بگوتبايە، بۆ پۆزى دواتر دەولەت دەيان ھەزار خەلكى بانگەيشتى سەربازى دەكرد. بەجۆرىك ئۆردوگاكانى دەوروبەر پەربوون لە مندالى چكولانە و پىرى پەككەوتە كە ھەموو بە زۆركرابوونە سەربازو لەو بىبابانەدا توپدراپوون. ئەو چەند مانگەى كەوتە نىوان پىشەكى جەنگ و جەنگى راستەقىنە خۆيەو، شارى سۆزانييە غەمگىنەكان بە جۆرىكى سەير جەنجال بوو، سەرە پىي ھەزاران سەربازو ئەفسەر بوو بەرەو مردن، ھەك ئەوھى ئەو شارە ئەو تونيلە خەيالييە بيت كە دەيىت بەر لە گەيشتن بە دوا كەنارى ژيان ھەموو موسافىرەكان پياتىپەن. كوتايى ھەفتان ئەو شارە پەردەبوو لە ھەزاران سەرباز كە بە جەلە سەربازيە توزاويەكانيانەو دەھاتن و لەبەردەم مالەكاندا ئاپۆرەيان دەبەست، ئەو ماوھە پەربوو لە پۆزانی پەتەم، ئىواران ھەميشە تەپوتۆزى سەحرا تىكەلاوى تەمىكى سەپى دەبوو. سەپتى تەم و زەردىتى خۆل پوخسارى كۆمەلىك تارماييان دەبەخشی بەو ميوانە ماندووانەى بە خۆيان و كلىتە خوارەكانيانەو ھەك ئەوھى لە دوكلەى مەحشەردا مەلەبكەن بە كوچەكاندا دەسورپانەو. ميوانەكانى ئەو سەردەمە، لەو ميوانانە نەبوون

كە شەوان بىننە سالۋنەكەو بخۋنەو و مەست بن و زەوقبەكن. لەو عەرەبە
 عەگال بەسەرانە نەبوون كە رۇژگارنىك پارەيان بەسەر سەماكەرەكاندا
 فرېندەدا، بەلكو پتر ئەو سەربازە لاواز و نەخۇشانەبوون كە دەھاتن چەند
 دەھىقەيەكى بەتام لەگەل كچىكدا بىنەسەر و برۇن. ئەگەرچى كىژەكان
 شەو و رۇژ كارنىكى زۇريان ھەبوو، بەلام بەدەگمەن سالۋنەكە شەوان
 وەك جارانى لىدەھاتەو، زۆر شەوئىش مۇسقىقارەكان يان ھەر ئىشيان
 نەبوو ياخود پىكرا بە كوچە تۇزاويەكاندا بۇ گورانى گوتن دەردەچوون.
 ئەو چەند ھەفتەيە كە فەقىرىيەكى گەورە روويكردە ولات، كە ئابلۇقەيەكى
 دوورو درىژى ئابوورىي دەستى پىكرد، زۆربەي دەرمانخانەي شارە
 گەورەكان بى دەرمان و بى كەلوپەلى پىئويست مانەو. وەك دەستىكى
 سىحىرىي دەرمانە گرنگ و دەگمەنەكان لە بازاردا كوچكاتەو، بازارگانە
 ترسناكەكان ھەموو شتىكيان گسكدا و ولات كەوتە نەدارىيەكى توندى
 دەرمان و كەلوپەلى تەندروستىيەو. مرقۇف لە عەلەفى بزن و كەرو ھىستەر
 خواردىنى بۇ خۇي دروستدەكرد. ئەو دەمە موساى بابەك زەخىرەيەكى
 گەورەي لە كەلوپەل و دەرمان ھەبوو كە خەلكانىكى زۇرى بىمار لە ھەموو
 لايەكەو پوويان تىدەكرد. سەربازە نەخۇشەكان كە چىتر دەرمانيان لە
 بنكەكانى سوپا وەرنەدەگرت، پووياندەكردە ئەو دكتورە سەر سىپپەي بە
 رەھمىكى بىئونەو ھەبىمارەكانى دەلاواند. ئەو ماوہيە دالباو دكتور بابەك
 بە جۇرىكى سەير سەرقالى خەمخواردن بوون بۇ ئەو سەربازە داماوو
 نەخۇشانەي لە چاوەرۋانى شەرىكى كوشندەدا لەو سەحرايەدا توردرابوون.
 بەلام خەونى پوونەدانى جەنگ، خەونىكى دروست نەبوو. بەلكو ئومىدىك
 بوو ئەو سەربازە تىنو و برسىيانەي ناو سەحرا «كە دەبايە بە نانى
 جۇو شلەي شىلم بچن بۇ مۇدىرتترىن شەرى سەر ئەم ئەستىرەيە» دلى
 خۇيانيان پىخۇشەدەكرد.

لەدەرەوہى سەنگەرەكان ھەموو جىھان دەيزانى شەر دەبىت. ھەستىكى

ترسناک به نزيکبونه وهی قیامت له هه موو ولاتدا، وهک گه رده لولول بلاویبکاته وه، وهک سه ما که ریکی نه هریمه نساز له سه ر هه موو سه حنه یه ک سه ما یده کرد. هیه کات وهک نه وه سه رده مه مروفه کان پیتشوه خت گورپان بق خویان ناماده نه کردبوو، گورستانه کان به جوریکی سه یر پرپوون له خه لکانیک له نابهینی کیته کاندا بق شوینیکی گونجاو ده گه ران شوینی خویانی تیا بگرن. نه وانه ی ده یانو بیست له نزیک که س و کاریانه وه بنیژرین له گورستانه گه ره و ناسراوه کاندا جه نجالییه کی بیمانایان خستبو وه وه. نرخ ی گور له وه ده مه دا له نرخ ی خانووبه ره کان گرانتربوو. سه دان که س که خوشبهخت بوون به وه ی گوری تازه و باشیان بق خویان پچریوه، شه وانی سه رما که هه موو گورستانه کان ده که وتنه به ر گیزه نی گه لاریزان، چه تریان هه لده داو له چاوه پروانی ناخیره تدا به چیچکانه وه له سه ر گوره کانی خویانه وه سه یری ناسو دووره کانیان ده کرد. ده بیست بلیم که وینه کانی قیامت به پینی شاره کان و گونده کان ده گورا، نه وانه ی له به رده م گوره کانی خویاندا چاوه پروانی کوتایی دونیایان ده کرد، قیامه تیان وهک بایه کی سارد ده بیینی که له دووره وه دیت و به خیراییه کی کوشنده هه زاره ها گه لای زه رد له گه ل خویدا ده هینیت، ره شه بایه ک به تورپیی هه لده کات و له گه ل خویدا ده تبات، تو هینده ده زانیت که نه و بایه بر دویتی بق جیگایه کی تر، له نا کاو له جله کانت پروت بوویته وه به وینه ی که وتنه خواره وه ی خودایه کی گریکی له ناسمانه وه، له شوینیکی به رزه وه که ناسمانی زیندو وه کانه به ره و زه وییه کی تر که زه وی مردووکانه به ربوویته وه.

به لام سه ر بازه برسییه کانی ناو سه نگر، خه یالیکی تریان له سه ر قیامت هه بوو، قیامت له دیدی نه وانه وه وهک په لاماری کومه لیک سواری ره شه پشوش بوو که له ناو لمه وه دین. هه زاران هه زار سواری ره شه پشوش که که س ناتوانیت به دروستی پوخساریان ببینیت، پیتشتر گلینه ی مروف پرده کن له لم تا نه توانیت ببینیت. ره شه بایه کی توزاوی له گلینه کانماندا

دادەگىرسىتىن و ۋەك چۆن سوارچاكتىك نىچىرىكى بەنرخ لە زەمىن ھەلدەگرىتەۋە، ھەر بە سوار ئەسپەكانيان پېر بە پۇخلەبەراندا دەكەن و دەيخەنە پاشكۆى ئەسپەكانيان و لە رەشەبايەكى سامناكدا «كە رەشەباى كرانەۋەى دەرگاكانى قىامەتە» بە خىزايىھەكى شىتانه ھەلماندەگىرن و دەمانبەن بۇ دونىايەكى تر.

ئەوانەى لە گوندە دوورەكانى ناو چىادا دەژيان، قىامەت لەلايان ۋەك بەفربارىنىكى ھىمىن ھىمىن بوو كە لەسەرخۇ دەبارىت و دەبارىت، تا ھىدى ھىدى لەگەل بەرزبوونەۋەى خۇيدا ئىمەش بەرەو سەرەۋە بەرزدەكاتەۋە، ھىند بەرز فرىشتە سېپىۋشەكانى ئاسمان دەستيان بمانگاتى. ھىند بەرز ئەو فرىشتانە دەست درىژدەكەن و ئىمەش دەست درىژدەكەين، ۋەك ئەۋەى مرقۇت كە لە سەربانىكى نزمەۋە سەركەۋىت بۇ سەربانىكى بەرزتر. ئاۋەھا دەستماندەگىرن و سەردەكەۋىن بۇ ئەو دونىا، لەۋى فرىشتەكان باۋەشمان پىادەكەن و ماچماندەكەن و دەلىن «بەخىزىن».

ئاۋەھا ۋىنە جىاۋازەكانى قىامەت لە مسەرەۋە سەرى ولاتدا لە ھاتوچۇدا بوون. جەلادەتى كۆتر كە چىرۆكە جىاۋازەكان و ۋىنە جىاۋازەكانى قىامەتى دەبىست، خۇى ۋىنەيەكى ترى لە خەيالدا بوو، قىامەت سەفەرىك بوو لەسەر ئاۋازى كۆمەلىك سەمفونىاي گەۋرە گەۋرە كە پىاۋىكى تەنھا بە ناو دارستانىكى درىژو ناكوتادا دەيگرد. سەفەرىكى ھىمىن لە ناو شنەى شەمال و درەختى بە ئاورىنگ بەرداردا. رېئوارىك كە ئازادانە دەپرات، قىامەت لاي ئەو زىندانىك نەبوو شوراي گەۋرە و دەرگاي گەۋرەى ھەبىت، دوو باغ نەبوو يەككىيان فىردەۋوسىن و ئەۋىترىان ئاگرىن. بەلكو يەك باغى ناكوتابوو، مرقۇف ۋەك گەرۆكە دىزىنەكان بە كۆلەپشتىكى چكولانەۋە پىى تىدەكەوت و بە ناو ھەموو ئەو شتانەدا كە لە ژيانى خۇيدا جاۋىد و بىسنووربوون سەفەرىكى بىسنوورى دەست پىدەگرد. مردن لاي جەلادەت

پوژی دستپیکردنی بیرکردنه وهی راسته قینه بوو له شته کان، پوژی لهزه تبردنی راسته قینه بوو له و جوانییه قولانهی مروّف له سر زهوی نهیتوانیبوو لهزه تیان لی بهریت. ئه و له مندالییه وه به ته رزیکدی دینی بیرى له مردن نه کردبو وه، هر یارییه کی نه توانیایه بیگات دهیگوت: دواچار له و دنیا دهتوانیت بیگات. هر پرسیاریکی نهیتوانیایه هلیبگات، سووک و ساده دهیگوت، له و دنیایهی تردا که دواى مردن دادیت، له وانهیه بتوانیت شیکاریبگات. هر موسیقایه که نهیتوانیایه نازادانه چیژی لی ببینیت، دهیگوت له و دنیا نازادانه چیژی لی دهبینیت.

بهر له دست پیکردنی جهنگ خه لک به گشتی رهفتارو رهوشتیان دهگوریت، مروّف دهتوانیت ته ماشابگات و بهوردی ببینیت که ترسیکی تاییه تی و گومانیکی قول له چاویاندايه، هتا شیوازی قسه کردن، شیوهی پارهستان و چۆنیتی جلوه رگه کانیان دهگوریت. ئه وهی سهیره له کاتی جهنگدا ژنان پتر له پیاوان دهگورین، هندیکیان به جوریکی سهیر و کوتوپر هزه کهن چی حرام و نه کردهیه له و وهزه دا بیکه و هندیکیان به پنجه وانه وه له پریکدا خویان داده پۆشن و دهگه رینه وه بۆ لای خودا. جهلادت به شیوهیه کی سهیر سهرنجی ئه و گورانکارییه قولانهی دهدا که له دنگ و گهروو و نیگا و خنده کاندایا پوده دن، گورانیک به سه رهتای دست پیکردنی گورانی دنیای دهزانی، چونکه به پای ئه و گوران سه رهتا له دنگ و نیگای مروّف وه دست پیده کات. شهوی دستپیکردنه وهی جهنگ شار چۆل و هۆل بوو. جهلادت ئه و شهوه دیسانه وه فریشته کانی دالیای له هه وادا بینیه وه، ئه و فریشته چکولانانهی که به جوریکی سهیره شیوانه له هه موو کوچه کاندایا دهفرین. فرینیان نا ئاسایی و غه مگین بوو، له بازنه ی گهوره گه وردها دهسورانه وه، وهک ئه وهی شتیک پاسبکه، یاخود خویان بۆ هندی پووداوی نادیار ناماده بکه. به لام فریشته شپرزه و بیثارمه کان ته نیا ده رکه وتهی سهیری ئه و شهوه نه بوون، له گه ل نزیکبوونه وهی کات و

ساتی شه‌ردا له ناکاو سه‌دان هه‌زار بالنده‌ی په‌شۆکاو له زه‌ریاوه هاتن، شتیکی سه‌یربوو که به پۆلی جودا جودا گه‌وره، ده‌هاتن و له‌سه‌ر بان و سه‌ر سه‌کۆو به‌ربه‌ست و عه‌موده ئه‌له‌کتریکیه‌کان ده‌نیشته‌وه، هه‌زاران بالنده که هه‌شتا ته‌ری زه‌ریاکانیان پێوه‌بوو، پێده‌چوو له دووره‌وه هاتبن و له‌و شاره‌ش زیاتر شوینیکیان نه‌بیت رووی تیبکه‌ن. هاتنی بالنده‌کان شتیکی سه‌یربوو که سه‌رنشینانی ئه‌و شاره‌ی په‌شۆکان، به پۆلی گه‌وره گه‌وره ده‌فرین و ده‌نیشته‌وه. مرۆف ئیستا به‌دروستی نازانیت له چ ساته‌وه‌ختیکدا هه‌موو شته‌کان سه‌روشتیکی سه‌یرو خه‌یالیان وه‌رگرت، هاتنی بالنده‌کان و تیکه‌لاوبوونیان به‌ فریشته‌کان ته‌نیا و یستگه‌یه‌کی ئه‌و ئالوگۆره خه‌یالیانه‌بوو که له‌گه‌ل سه‌ره‌تای شه‌ردا لی‌ره‌دا روویانده‌دا. دوا‌ی چهند سه‌عاتیک له‌ گه‌یشتنی بالنده‌کان و پێش چهند سه‌عاتیک له‌ ده‌ست پێکردنی شه‌ر هه‌وای ئه‌و شاره وه‌ک هه‌وایه‌کی خه‌یالی لی‌هات، له ناکاو سبیه‌ری ماسی گه‌وره گه‌وره له هه‌وادا ده‌رکه‌وتن، تارمایی که‌شتی خه‌یالی، تارمایی ده‌ریاوانی خنکاو، جان‌وه‌ری ئاوی جیاواز جیاواز، پراوکه‌ری مرواری خنده‌دار به‌ ددانی زێرینه‌وه، پۆحی که‌شتیه‌وانه‌ مردووه‌کانی پۆژگاری دێرین. هه‌موویان له ناکاو له کوچه‌کاندا سه‌ریانه‌لدا، په‌ویکی سه‌یرو ترسناک بوو له قه‌راغه‌ پر مه‌ترسییه‌کانی زه‌ریاوه به‌ره‌و ئه‌و شاره غه‌مگینه. جه‌لاده‌ت ده‌یزانی ئه‌م شاره له‌سه‌ر نه‌خشه‌کان نییه، شاریکه له‌سه‌ر سنووره‌کانی حه‌قیقه‌ت و خه‌یال، به‌لام ئه‌وه‌ی له ناکاو هه‌موو زینده‌وه‌رو تارمایی نیو که‌نداوه دووره‌کان رووی تیبکه‌ن شتیکی بوو له‌ودیه‌و توانای باوه‌رو دید ئه‌وه‌وه. جه‌لاده‌ت ئه‌و شه‌وه دوا‌ی گه‌شتیکی کورت له‌ ناو کوچه‌کانی ئه‌و شاره‌دا که پهبوو له بالنده‌ی راسته‌قینه‌و ماسی خه‌یالی گه‌راپه‌وه بق ژووره‌که‌ی خۆی. به‌دریژیی شه‌و به‌ته‌نها له‌ بالکۆنه‌که‌ی خۆیدا دانیش‌ت و سه‌یری ئه‌و پۆحه سه‌رگه‌ردانانه‌ی ده‌کرد که ترسی شه‌ر له‌ باشووره‌وه راوی نابوون و ئیستا بی‌ئامانج له‌م شاره‌دا ده‌سو‌رانه‌وه. ئه‌وشه‌وه وه‌ک

ملیونه‌ها رۆحله‌بهری دیکه له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیزه‌یه نه‌خه‌وت. بریاربوو له دوازده‌ی شه‌ودا جه‌نگ ده‌ست پێبکات، چه‌ند سه‌عاتیک دوا‌ی ئه‌وه موشه‌که ترسناکه‌کان دایان به‌ زه‌ویدا. جه‌لاده‌ت ئه‌و گرکانه‌ ترسناکانه‌ی ئاگری بینی که له سه‌ربازگه‌و ئۆردوگا نزیکه‌کاندا به‌رزده‌بوونه‌وه، له تاریکی و زوله‌تدا ده‌پروانی و چاوانی قوول مه‌ودا دووره‌کانی ده‌بهری و له ناو دوکه‌ل و ئاگریدا ئه‌و سه‌ربازه‌ سووتاوانه‌ی چاوده‌کرد که به‌ گرپه‌وه له سه‌نگه‌رو په‌ناگاکانیان ده‌هاتنه‌ده‌ری. ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان هێند سامناک بوون، جه‌لاده‌ت دلنیا‌بوو ئه‌و موشه‌کانه‌ ده‌رگا‌کانی سه‌ده‌یه‌کی تازه‌ده‌که‌نه‌وه. به‌و شه‌وه چاکه‌تیک‌ی ره‌شی ئه‌ستووری له‌به‌رده‌کردو دیسانه‌وه ده‌هاته‌ ده‌ری، له کوچه‌کاندا به‌ ناو پاشماوه‌ی سه‌رده‌مه‌ دووره‌کاندا ده‌پۆیشت، به‌ ته‌نیشته‌ ئه‌و ماسییه‌ خه‌یالیانه‌دا ده‌پۆیشت، به‌لای فریشته‌کاندا، به‌ ناو پۆله‌ مراوی دیوانه‌دا... روویده‌کرده‌ قه‌راغ شار، ته‌واوی خه‌لکی له شوینه‌ قائمه‌کاندا خۆیان هه‌شاردابوو، ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان له‌وه‌ گه‌وره‌ترو به‌ ناله‌تری‌بوون مرۆف لییان نه‌ترسیت، پریشکی ئاگرینی موشه‌که‌کان ده‌گه‌یشتنه‌ سه‌ر ئه‌و شاره‌و وه‌ک فواره‌یه‌کی ئاگرین ده‌هاتنه‌خوار، فرۆکه‌و موشه‌که‌کان به‌ سه‌ر سه‌ریدا ده‌فرین و روویانده‌کرده‌ بنکه‌ سه‌ربازییه‌ بيشوماره‌کانی باشوورو باکوور. جه‌لاده‌ت ئه‌وشه‌وه به‌ چاکه‌ته ره‌شه‌ ئه‌ستووره‌که‌شییه‌وه هێشتا هه‌ستی به‌سه‌رمایه‌کی کوشنده‌ده‌کرد. له لیواری ئه‌و شاره‌دا له‌سه‌ر به‌ستیکی چکوله‌ داده‌نیشته‌ و سه‌یری ته‌قینه‌وه‌ گه‌وره‌کانی ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌بوو هه‌موو ئه‌و ولاته‌ به‌یه‌کجار بته‌قینه‌وه، هه‌موو ئه‌و هه‌ریمه‌ی چواره‌دوری بیته‌ پارچه‌یه‌ک زه‌مینی هه‌له‌هاتوو له دۆزه‌خ. له‌ویادا ئه‌و سه‌ربازانه‌ی بینی به‌ ئاگره‌وه‌ پووبه‌ رووی ده‌هاتن، سه‌دان سه‌ربازبوون به‌ ئاگره‌وه‌ رایانده‌کرد و ده‌یانویست بگه‌نه‌ به‌ر ده‌روازه‌کانی ئه‌و شاره‌، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی نزیکبینه‌وه‌ ده‌بوونه‌ خۆله‌میش و با ده‌بیردن. ناو تاریکی پرپووبوو له‌ بوونه‌وه‌ری سووتاو، بۆنی بۆکپوزی

ئىنسان، جەلادەت لە جىگای خۆپەو سەیرى ناو زولمەتى دەکرد و چاوە تیزو سەیرەکانى لە ناو تارىکیدا بە ھەموو لایەکدا دەیانروانى، چاوانى وەک چاوانى بەختگرەو پەسەنە، وەک نىگای یەکتىک بتوانیت بە ناو شۆین و زەمەندا سەفەرکات بە یەكجار ھەموو دیمەنە سامناکەکانى دەبینى. ھەزارەھا سەرباز کە ھەندىکیان بە زیندوویى و ھەندىکیان بە مردوویى لە سەربازگە نزیك و دوورەکانى خۆیان پاياندا کرد. جەلادەت چارىکى تر ئەو تىکە لاوبوونە سامناکەى دەبینی، تىکە لاوبوونى ژيان و مەرگ. چاوی دەکردهو و شارەکانى دەبینى لە بەردەمیدا دەسووتین. بالەخانە بەرز و دوورەکانى دەبینى گەردەگرن، منداڵە بەرەلاکانى ناو زولمەتى دەبینى لە گەل ھەناسەیاندا دوکەل دیتە دەری. ئەو ئافرەتانەى دەبینى کە بە ئاگرەو دەفەرین و خۆیان لە رووبارەکان ھەلەکیشا و دەبوونە پارچە خەلوزىکى سەرئاو کەوتوو. شەپۆل لە دواى شەپۆل بوونە وەرى سووتاو لە تارىکیدا بەردەکەوتن و دەبوونە غوبار، دەبوونە بەشیک لە ھەورىكى بریندار کە دەشیت پۆزىک لە پۆزان لە برى باران ھاوارى ئادەمى بيارتیت. تا دنیا پوناک دەبوو و بەردەوام جەلادەت لە تارىکیدا مرقۇفى دەبینى بە گرەو پاياندا کردو دەبوونە خۆلەمیش... پاياندا کردو دەبوونە خۆلەمیش.

کە شەفەق دادى دنیا ئارامیەكى ترسناكى تىگەر، جەلادەت لە شۆینی خۆى ھەستا و ھەک ئەوێ لە دۆزخەو بەگەریتەو، بە سیمایەكى ھەپەساو ھەگەر پەسەنە قالى سەپى و ھەک بمریت لە سەر جىگاکەى خۆى خەوى لىکەوت.

پۆزانى دواى جەلادەت بەردەوام بە پالتویەكى درىزى سەپى و کاسکىتىكى پەش و جووتى چاوی گەورەو کە لە چاوی عەرافەکان دەچوو، بە ناو شاردا دەگەر. پێدەچیت ئەو سەرەتای ئەو ئارەزوو سەیرەى بیت بۆ لە بەرکردنى پالتۆى سەپى درىز، کە سالانىک دواتر بەردەوام زستانان لە بەریدا بوو. شار بە جۆرىكى نااسایى پەبوو بوو لە بالندەو جانەوەر

و تارمایی سہیر سہیر۔ گہلک جنسی سہیر و نہ دوزراوہی بالندہ لہ سہر بالکون و سہکڑو گوئسہ بانہ کان دہرکہ وتن، جہ لادہت و ہک چوویتہ قوناغیکی ترسناکی ہلہوہ سہو تیکچوون و لہ دہستدانی روشنائی عہقل، بہ شاردہ دہ پڑی و بیئہ وہی سللو لہ ہیچ ناسیاویک بکات، لہ ہہوادا ٹہو بہ لہ مہ چکولانانہی دہ بیینی کہ بہ سہر سہریدا دہ فرین، کہ شتی ٹارام و گہورہی دہ بیینی بہ سہر مالہ کاندا دہ پڑی، مرؤفی خویناوی و بیسہری دہ بیینی دہستیان خستبوہ گیرفانیان و لہ شہ قامہ کاندا دہ گہران۔ تارمایی سووتاوی دہ بیینی لہ مالہ سوزانیہ کان دہ ہاتنہ دہری۔ ہہ مووشتی لہو شاردہا بونی نہوت و باروتی لی دہ ہات۔ ہہ موو شتیک۔ ٹہو ماویہ ہندیک پوڑ دہ چوہ لای دکتور موسای بابہک و دالیا، کہ بہ جوڑیکی سہیر سہریان قال بوو۔ بہر دہوام خہلکی زامدار و نہ خوش لہ بہر دہم مالہ کہ یاندا لہ سہر مادا چیچکہ یان کردبوو و چاوہ پروانی دہرفہ تیکیان دہ کرد بچنہ ژووری۔ شہوان کاترمیڑیکی زور دہ رنگ دہ یانتوانی دہرگای بیمارگا چکولہ کہ یان داخن و بہ شہکے تی لہ جیکاکانیاندا بکہون۔ دکتور بواری بہ چہند سہر بازیکی زامدار دابوو لہ یہ کیک لہ ژورہ کاندا بمیننہ وہ، دالیاو دکتوریش دہ یانزانی چ مہ ترسییہ کی کوشندہو یارییہ کی ترسناکہ لہم پوڑانہ دا دالدهی ٹہو سہر بازہ زامدارانہ بدہیت کہ بہ برینداری لہ و ہدہکانی خوئیان ہلہاتوون۔ ہندیک شہو کہ جہ لادہت دہ ہات بو مالی دکتور موسای بابہک، سہدان سہر بازی بیماری دہ بیینی کہ بہ بونی جہنگہ وہ، بہ خوئی ناو سہنگہرہ کانہ وہ، بہ شتیہ کی زستانہ وہ لہ سہر لیویان، بہو چاوہ عہرہ بییہ جوان و غہمگینانہ وہ کہ پریوو لہ بیگوناہی، بہ پوستانالہ دراوہ کانیانہ وہ، بہو قہ مسہلہ پرمانییہ ٹہو ستورانہ وہ کہ تہ پوتوز ہیندہی تر قورسی کردبوون، دہوہستان بونہ وہی دکتور تہ ماشای زامہ کانیان بکات۔ جہ لادہت لہ ناوہ راستیاندا دہوہستاو نہ یدہ زانی ناخو زیندوون و بو دہرمان دہگہ پین، یان مردوون و خوئیان تیکہ لاوی

جهنجالی و قهرهبالغییهکان کردوه. ههمویان یه کجۆر نیگا و سهیرکردن و لاوازی و پهژموردهبیان ههبوو. دکتۆر موسای بابکک ئه و ماوهیه ریشیکی سپی هیشتبوهوه. کاتیکی نهبوو وهک جارن بایهخ به خۆی بدات، رۆژ دواى رۆژیش ریشی دریژتر دهبوو، چاوانی کزتر و پشتی کومتر. بهردهوام خهریکی تیمارکردنی نهخۆشهکان بوو، سهیری ههلهندهبهری بۆئهوهی بزانیئت کئی تیماردهکات، کئی لهدهوریتی. جهلادهت ههندیجار به سهعات له نزیکیهوه دهوهستا بیئهوهی ههست به بوونی بکات. ساتیکی قوولی خۆفهرامۆشکردن بوو، ساتیک بوو دکتۆر ههستیدهکرد دنیا پیویستی پییهتی، بیئهوهی گویداته هیهچ بهردهوام کاریدهکردو ههمیشه رادیۆکەش له تهنیشتییهوه به کزی دهسوتا. دالیا زۆر رۆژ جهلادهتی له تهنیشت خۆیهوه دادهناو به غهمیکی زۆرهوه سهیری نیگا پهشوگاوهکانی دهکرد، سهیری ئه و له رزه کوتوپرانهی دهکرد که تووشی دیت، سهرنجی ئه و نهوبهته دریژانهی بیدهنگی دهدا که دایدهگریت. گوینی له و قسه بزپکان و ورینه دوورودریژانهی دهگرت سهبارت به دهکهوتنی جانهوهرو. بالندهو ماسی سهیر سهیر له خهیا لیدا. بهردهوام هندیک دهرمانی تایبهتی دهدايه و شهربهتی تایبهتی بۆ دهگرتهوه که له هندیک گیای تایبهتی و پیکهاتهی کیمیایی ئامادهیدهکرد. ههندیئ شهو که حالی زۆر خراپ دهبوو، نهیدههیشت بروات، خواردنی دهدايه و له قهرهویلهیهکدا گهرم دایدهپۆشی و خۆی له تهنیشتییهوه له سهر کورسییهک بهتانییهکی له خۆی دهئالاندو له تاریکیدا گوینی له دهنگی تهقینهوهکان دهگرت.

چه ندين ههفته ژيان بهوجۆره بهردهوامبوو. بهدریژیی ئه و ماوهیه ههموو شتیکی له شاری تهپوتۆزه زهردهکاندا وهستاوو. ههموان بهردهوام چاوهروانی قیامهتیان دهکرد، هندیک له سۆزانییهکان ئه و مانگه حیجابیان لهسهرناو له مالیکی تایبهتییدا پیکهوه نویژی دهستهجهمعیان دهکرد. هندیک به حیجاب په شهکانیانهوه به کوچهکاندا دهسوورانهوه و به

دەنگی بەرز تۆبەیی خۆیان را دەگەیاندا. هەندیکى دیکەشیان بە پێچەوانەو بە رووتی دەهاتنە بەردەرگا و تارمایی و ریتیوار و سەربازە نەخۆشەکانیان فریوودەدا، بە هەمووانیان دەگووت گەر بەر لە مردن مەرۆف تیر لە ئامیزانبوون و پاموسان و دەست لە ملان نەبیت بە جەهەنەمی دەمریت. ئیوارەیهکی تەماویی جەلادەت لە سەر یەکیک لە مالهکان لەوحنیکی گەرەیی خۆیندەو، یەکیک بە خەتیکی جوان نوسیبووی : بەر لەو هی بمریت، بە خۆراییی وەرە بۆ سەیری بە هەشت. جەلادەت کە زوو فریوی ئەو جۆرە ناوینشانانەیی دەخوارد، دەرگای ئەو مالهیی کردەو و چوو ژووری، مالهیکی گەرە بوو بە دەیان ژووری گەرە گەرەو، حەوزیکی چکولانەیی وشک لە ناوەرەستی حەوشەکەدا بوو، لە دەوری حەوزەکە دەیان کچی رووتی بینی، دەیان ئافرەت بیتەو هیچ چلیکیان لە بەردا بیت، هیچ هیچ وەک چۆن لە دایکبوون ئاوەها. هەموویان بە بیدەنگ لە قەرەغ ئەو حەوزە وشکەدا وەستاوون و بەزەرەخەنەو تەماشای میوانەکانیان دەکرد، حەوشەکە پربوو لە سەربازی نەخۆش کە وەک لە دەوری مردنی خۆیان بسورینەو بە دەوری ئەو خانمانەدا دەسورائەو کە لە بەر سەرماي زستاندا بە رووتی و بە مەکرەو لەشی خۆیان لە تیشک و تەم هەلدەکیشاو میوانەکانیان داووتی شەویکی جەهەنەمی دەکرد. جەلادەتی کۆتر نەیدەتوانی لە هیچ دلنابیت، نەیدەزانی ریتیگای و نکرده یاخود دزەیکردۆتە سەر زەمینیکەو بە هیمنی بەرەو بەهەشتی دەبات. لە قەرەغ کۆلەکەیهکی ئەستور دەووستا و نەیدەزانی کەوتۆتە چ زەوییهکەو، کچیکی مندالکاری سپیکەلە کە لە تەمەنی خۆیدا دەبوو، دەستیدەگرت و بە هیمنی لیتی لە لیتی نزیکە کردەو ماچبیکات، جەلادەت وەک بترسیت، نیگایدەکردو لێدەپرسی: تۆ کییت؟ کچەکە وەلامی نەدەدایەو، دەستی دەگرت و بە ناو تەمی ئیوارەدا دەبیرد، حەوشەکە بە جۆریکی سەیر درێژ دەبوو، بە جۆریکی نااسایی، جەلادەت ماوہیهکی درێژ لەگەل ئەو کچە

مندالكارە پروتەدا بەناو تەمدا دەرپۇى، نەيدەزانى ھەر لەو مالەدايە ياخود نا، لە ناكاو ھەستى بە بالى مراويبەكان دەكرد لە ھەوادا. وەك ئەوھى بە ناو تەمى دەرياچەيەكدا بېرۇن، بەسەر بەحرىكدا بېرۇن كە دەرپۇتتە ناديارەوھ، دواى ئەو كىژە دەكەوت كە بەردەوام بە زەردەخەنەيەكى سىحراويى و پاكەوھ تەماشايەدەكرد، دەموچاويكى خېر و مندالانەى ھەبوو، جووتىك چاوى بادەمى كە پېرېو لە موژدەى بەھەشت. تا دەھات پتر بە ناو بىدەنگىدا شۆرپەبوونەوھ، وەك ئەوھبوو لە ھەوشىكى تەماويبەوھ بچنە ناو ھەوشىكى تەماوى تر، وەك ئەوھبوو گوڤى لە دەنگى فوارەيەكى سىحرى بىت، وەك ئەوھى كېى و ھىمنى ئەو مالە پىنچەوانەى ئەو دونيا جەنجال و پېر تەقىنەوانەى دەرەوھبىت. كىژەكە دەبېرد بۆ جىگايەكى ناديار، كە دەوھستا تەماشاي دەوروبەرى خۇى بكات، كە دەوھستا تەماشاي ئەو فانۇسە خەيالىانەبكات كە لە ھەوادا ھەلواسرابوون، كچەكە بە دەنگىكى ناسك بانگىدەكرد «جەلادەتى كۆتر بېرۇ». دەچوونە ھەوشىكى گەورەوھ، ھەوشىكى بەرىنەوھ كە دەيەھا فوارەى گەورەى تىابوو، كە وەك ئەوھى لە خەيالەوھ ھەلقولېن، ئاومكانيان لە ھەوادا دەبووھ غوبارو نەدەگەيشتە سەر زەوى. لە ژىر ئەو فوارە خەيالىانەدا جەلادەت سەدان سەربازى برىندارى دەبىنى، سەدان سەرباز بە خوڤن و برىنەوھ، بە لەشى سووتاوھوھ، بە كۆلەپشتەكانيانەوھ، بەو بەيداخە ناشىرىنەى ولاتەوھ كە دەست و خەتىكى ناشىرىن لە ناوھراستدا نوسىبووى «اللە اكبر». لەو ھەوشەيەدا لەگەل ئەو ئافرەتە پروتانەدا دەخەوتن، بەلام شوڤىتىك بوو لە برى ئەوھى بۆنى خۆشەويستى لىبىت، بۆنى شادى لىبىت، بۆنى مردنى لىدەھات. جەلادەت دەستى ئەو كىژەى بەردەداو لە نزىكەوھ تەماشاي چاوى ئەو سەربازانەى دەكرد، دلنباوو سەبرى بنى بىكەرانى كىشورەىكى ناديار دەكات، كە كىشورەى مەرگە. كچەكە دەستى دەگرت و دەبويست پروتېيكاتەوھ، پالتۇ چەرمە سىببەكەى دادەكەند، كاسكىتە رەشەكەى دادەكەند، سەبرى ئەو

چاوانہی دہکرد کہ ہالوی تاہ کی ترسناکیان لی بہرزدہ بووہوہ۔ جہ لادہت ہیچی نہ دہکرد، سہرسامانہ لہو کیڑہ ورددہ بووہوہو سہیری ٹہو مراویبہ سہوزانہی دہکرد کہ لہ ہوادا دہفرین و پەرہ گرانبہ ہاکانی خویان لہ ہوادا دہوہراند۔ لہو ساتہدا کیڑہ کہ دہستی دہبرد بؤ زنجیری پانتؤلہ کہی گویی لہ دہنگی مؤسیقایہ کی خہیالی دہبوو لہ ہوادا، پیانویہ کی مہزن، سؤناتی بیست و سئی بیتھؤفن، ف، مینؤر۔ قسہی ٹہو سہربازہی بہیادا دہہاتہو کہ دہیگوت، ہہمیشہ مؤسیقاریکی نہینی لہ تاریکیدا ہہیہ، مؤسیقاریکی نہینی و تورہ، یہ کیتک و ہک ٹہوہی بہ لیدان و سہر پہنجہ تورہکانی ٹہو مؤسیقا سیحراویتر کردبیت۔ وہسوہسہی پیٹغہمبہرہکانی دہہاتہو یاد۔ ٹہو کیڑہ دہیویست زیاتر پروتیبیکاتہوہ، دہستی کچہ کہی دہگرت و دہیگوت: تؤ مردویت یان زیندوو؟ تؤ چیت، تؤ فریشتہت یان ٹہہریمہن... پیمبلی؟ بیٹہوہی چاوہروانی و ہلامی کیڑہ کہ بکات، تہماشای ٹہو سہربازو سؤزانیہ غہمگینانہی دہکردو دہیگوت: ہاوار۔ پپر بہ شہو، پپر بہو حہوشہ ترسناکہ دہیقیزاند: ہاوار۔ ٹہوانہ ہیچ نہبوون، نہ فریشتہبوون نہ شہیتان، نہ زیندووہوون نہ مردوو، کومہلیک پؤحلہ بہربوون لہ چاوہروانی کوتاہیہ کی ترسناکہا، تیکہ لوی یہ کتردہبوون و لہ یہ کتر جیادہبوونہوہ۔ ہیچ نہبوون، سؤزانی و سہرباز بوون... ٹہو ولاتہ سی سال بوو لہ سؤزانی و سہرباز بہولاوہ ہیچ شتیکی تری پەرورہدہ نہ کردبوو، حہوشیکی ناکوتا بوو، جہ لادہت دہیویست ٹہوسہری ٹہو حہوشہ ببینیت و نہیدہتوانی، تا ناکوتا سؤزانی و سہربازبوون لہ گہل یہ کدا دہخہوتن و خویان دووبارہ دہکردہوہ، سؤزانی و سہرباز... سؤزانی و سہرباز... سؤزانی و سہرباز۔ و ہک ٹہو شارہی تا ناکوتا فیکہرہ ترساو و ناٹومیدہکانی خوی دووبارہ دہکردہوہ۔ جہ لادہت و ہک ٹہوہی لہ نہینییہ کی ترسناک تیگہیشتبیت، زیرہی پانتؤلہ کہی دادہخست و پالتؤ چہرمہ کہی ہلادہگرت و کاسکیتہ کہی دہکردہسہری و و ہک شیت بہو تہمہ سپییدہا

پایده‌کردو سۆناتی بیست و سئی «بیتھۆفن» به هیمنییه‌کی سه‌یر له سه‌ریدا لێیده‌دا... پایده‌کردو پیا‌تویه‌کی گه‌وره له تاریکیدا دوایده‌که‌وت. بیتھۆش پایده‌کردو ده‌یگوت: هاوار. که به ئاگا ده‌هاته‌وه له ناوه‌راستی شه‌قامیک له شه‌قامه‌کاندا که‌وتبوو... ده‌مه‌و به‌یان بوو، جگه له ته‌میکی سه‌پی سه‌پی هیچ شتیکی دی دیار نه‌بوو، جگه له ده‌نگی بیده‌نگی به‌یانیان چرکه‌یه‌کی دی له هیچ شتیکی گه‌ردونه‌وه نه‌ده‌هات.

* * *

ماوه‌یه‌ک بوو که‌س له پرته‌قالی سه‌پی جه‌لاده‌تی نه‌ده‌بینی، به‌رۆژ پتر خه‌ریکی گه‌شت و سوپانه‌وه‌ی ناو کوچه‌کان بوو، ئیوارانیش دره‌نگ به‌ لمیکی زۆره‌وه له قزیدا ده‌گه‌رایه‌وه بۆ لای موسای بابه‌ک و دالیا. حالی له حالی شیته‌کان به‌دتربوو، که‌س له‌و گۆرانه‌کو توپه‌ر تینه‌ده‌گه‌یشت، که‌س له‌و حوزنه‌ترسناکه‌ تینه‌ده‌گه‌یشت، به‌لام جه‌لاده‌ت هه‌ستیده‌کرد ئه‌و بووه به‌مه‌خلوقیک که‌ دیویکی تری دونیا ده‌بینیت که‌که‌سی تر نایبینیت. دالیا هه‌میشه‌ کاتیکی ده‌دۆزییه‌وه، ملی جه‌لاده‌ت بگری‌ت و بلی: هیشتا قیامه‌ت هه‌لنه‌ستاوه، هه‌ر وه‌ختیک قیامه‌ت هه‌ستا تۆ ئاوها خۆت شیت بکه. سه‌ری به‌ توندی ده‌خسته‌ ژیر دوشی هه‌مامه‌که‌وه تا له‌ لم و بۆنی باروت پاکیبکاته‌وه ده‌یگوت: گولی من، نازانم له‌که‌یه‌وه فی‌ربوویت ئاوها خۆت وه‌کو که‌ر له‌ لهما ده‌گه‌وزینیت، تیناگه‌م ئه‌و میشکه‌ پوته‌ی تۆ چی تیا‌یه. رۆژی چه‌ندین جار ئه‌و رسته‌یه‌ی پیده‌گوته‌وه: نازانم ئه‌و میشکه‌ پوته‌ی تۆ چی تیا‌یه؟

رۆژ به‌ رۆژ ئیشی بيمارگاکه‌ی دکتۆر بابه‌ک زیاده‌کرد. رۆژ به‌ رۆژ سه‌ربازی هه‌له‌هاتووو زامدار پتر روویانده‌کرده‌ ئه‌و شاره. دالیا هه‌ستیده‌کرد هیدی هیدی گه‌مه‌که‌یان شتیکی ترسناکی لێده‌ره‌چیت. به‌لام موسای

بابەك بەردەوام يەك رستەي دووبارە دەكردەوه و دەيگوت: نامەوئیت بە ویزدانئیکي بیئارام و بریندارەوه بمرم. دالیا دلتیاوو دواي جەنگ ئەم چیرۆکە دەگاتەوه دەمی پیاوانی ئاسایش و ئەوانیش بە دوورودریژی دەکەونه سۆراغی. تاکە هیوای دالیا ئەوه بوو کە دەبیینی هیدی هیدی سوپا لە یەك هەلەوه شیت، سەربازەکان ئارەزوویەکیان نامینتت بۆ شەپ، ئەوهشی بە ئاماژەیهکی سەرەتایی دەزانی بۆ لە دایکبوونی جیهانئیکي دیکە. بە جەلادەتی دەگوت: جەلادەت پێدەچیت هەنگاوئیک، یەك هەنگاوی بچوک ماییت و پرگارمان بیت. بەلام جەلادەت کە سەیری چاوانی دالیای دەکرد جگە لە دوکەل و هاوار هیچی تری نەدەبیینی. دوکەل و هاوار. دوکەل و هاوار، دوکەل و هاوار.

دەستی دەخستە سەر دەستی دالیاو دەيگوت: دالیا بابڕۆین... دلی من، بابڕۆین، بابڕۆین ئیستا کاتیتی لێره دەر بازبین. دالیا بە مەکرئیکي کچانەوه سەیریدەکردو دەيگوت: گولی من ئەي فریشتە چکۆلەکانم چی لئیکەم. جەلادەت دەيگوت: ئەو فریشتانە هیچ نین جگە لە دەرکەوتنەوهی جوانی تۆ لە هەوادا، لە دەرکەوتنەوهی رۆحی خۆت لە هەوادا. تۆ لە کوئی بیت ئەو فریشتانە لەوین، بەلام دەبیت بیاندۆزیتەوه... دالیا بابڕۆین... بابڕۆین. دەچین لە شوئینیک بە هیمنی دەژین و دەمرین... نەوهک لێره دا، ئێره شاری ئادەمیزاد نییه. دالیا باوهشی پیادەکردو دەيگوت: چەند قسەي شیرین و خۆشم بۆدەکەیت، خودای گەوره بەو قسانە دەمکوژیت. ئاه... چەند پۆژه حەز دەکەم بگرم، بەلام کاتم نییه، تێدەگەیت، هیندە خەلکی زامدارو غەمگین دەبینم کاتم نییه بگرم... جەلادەت، تۆ دەلئیت چی، دیسانەوه بەو تەماشاکردنەت دەمکوژیت، من کاتم نییه بگرم، تێدەگەیت، کاتم نییه، خودای گەوره، چەند پۆژه دەمەوئیت بگرم، بەلام کاتیک بە ئاگادیمەوه ئەو سەربازە بەستەزمان و بیمارانه لە بەردەگان داوای ئاو دەکەن، داوای نان دەکەن، داوای دەرماندەکەن. جەلادەت ئاه دەمەوئیت بگرم و وهختیک

نادۆزمهوه تیا بگریم.

«مهلعون بوو ئو پوژانه... مهلعون». که جهلادت چیرۆکهکی بۆ دهخوینمهوه، مژی له جگهرهکهی دهداو وایدهگوت.

«من شیت بووم... شیت، بهلام ئو ساتانهی قسهه لهگهله دایادا دهکرد، خهیاڵیکی ساقم ههبوو، تام نهبوو، وپینهه نهدهکرد، نهدهلهرزیم... بهلکو به ههموو هوش و وریایی خۆمهوه به دالیام دهگوت: بابروین، پیم دهگوت: من ناو تاریکی دهبینم... مهسافه دوورهکان دهبینم... پینگاکان... من ههموو شتیک دهبینم، نهخشهیهکی شیت لهسهرمدايه، تیدهگهیت نهخشهیهکی تهیا لهسهری مندایه، که نازانم چ شهیتانیک خستوتیییه سهرمهوه، بهلام دهزانم دهريازماندهکات.

بهلام دایا دهیویست حیکایهتهکه بهجوژهبیت که ئو دهیهویت. دهستی جهلادهتی دهگرت و دهیگوت: پوژیک که ترس لهسهه پینگاوبانهکان نهمان من پیندهلیم. تو دواي ئو نهخشه کهرانهیهی سهری خۆت مهکهوه، خودای گهوره، گولی من ههستناکهه ئهه میشکه پووتهی تو نهخشه و شتی وای تیدابیت. جهلادت دهپارایهوهو دهیگوت: دایا باوههرم پینکه... باوههرم پینکه، من نهخشهیهکی سههیر لهسهرمدايه و ههموو شتیک دهبینم... من پیغهمبهرم... تیدهگهیت... من خودا نهیناردووم، بهلکو له زهویهکی ترهوه هاتووم، له شاریکی ترهوه هاتووم که ناوی شاری موسیقاره سپییهکانه... ههستی پیندهکهه... دایا من ههستی پیندهکهه».

دایا دهیگوت: دلی من دلنیا به دهروین. بهلام هیشتا زوه. بهقسهه بکه... ئهه وهک یارییهکی ترسناک وایه، عهزیزم، دهزانی چۆن، وهک یهکینک بهسهه پهتینکی باریکدا بپروات، ههه کاتیک قاچی بههه له جیگایهکدا دانا یاخود پهلهیکرد بهردهبیتتهوه. ناتوانم تو بخمه مهترسی ئاوهاووه... دهبیت بوهستین.

جهلادت دلنیا بوو ئو پوژانه دواههههین فرسهتن و ئیدی دهرفهتیک

ناره خستیت تیایدا دهستی دالیا بگریت و لهو ته پوتوزه دهربازیکیات. به هر حال رووداوه کان هیتند سهیرو خیرا تیپه رین کاتیکی نه هیشته وه بۆ بیرکردنه وه. جهنگی هره گه وره ی دونیا له ناکاو گه یشته دواهه مین پوژو سه عاته کانی خوی، هیزه پیاده کانی هاوپه یمانان له ماوه یه کی کورتدا نه یاره کانی خویان راداوه گه وره ترین ههره سی سوپایه ک له میژوودا دهستی پیکرد، ههره سیک نه بوو له یهک چیگاوه، به لکو له هه موو به ره کانه وه، له هه موو ئوردوگا کانه وه، له هه موو بنکه یه کی سه ربازییه وه، له چهند سه عاتیکیدا زوری هیزه کانی ده ولت وهک نه وه ی له به فر بن توانه وه، سه ر پینا کانی باشوور پرپوون له دهیان هزار تانک و زرپیوش و نه فهره لگری سووتاو، دهیه ها هزار سه رباز که له قه راغی شه قام و له ناو ماشینه کانی خویاندا بووبوونه خۆله میش و ئیسیکی پوکاوه ی رهش. بۆنی سووتانی ئاده میزاد تا ده ریا زور دووره کان ده پویشته. دهیه ها هزار سه ربازی دیکه به پینی په تی و تینویتی و برسیتی به سه حرادا که وتنه مارشیکی نهفسانه یی، مارشیک به ره و شماره کانی خویان، به لام به ناو لم و توژو گه ردولولودا، هزاره ها سه ربازی پیپه تی و زامدار که نه یانده زانی بۆده بیته به ده ردیکی و ایچن. دوکه لیککی خۆله میشی تیر له سه ر زهوی چۆکی دادابوو، ساتیکی ترسناک بوو، جه لادهت چاوی خوی ده گرت و به رده وام سه ربازی سووتاو ی ده بیینی، به گره وه به رینا کانددا ده پویشتن، سه رباز که بووبوون به خه لوز و هه ر مارشیا نده کرد، سه رباز که سهیری ئاسمانیان ده کردو به یهک دهنگ ده یانگوت: هاوار. جه لادهت چاوی ده نوقاند و ده بیینی ئاسمان پرپووه له بالدار ی سووتاو، کوتری خه لوزین، ریناگان پرپوون له نه سه ی سووتاو که هه ر غارده دن، له ئاسک که به گره وه له سه حراکانه وه دین، له ماسی که له هه وادا وهک چرا داگیرساون.

جه لادهت له پوژانی کوتایی شه ردا پینچ روژ له پرته قالی سپی نه چووه ده ری. به رده وام شو ربایه کی پیازی دروستده کردو چایه کی لیده ناو وهک

یه‌کینک دهر دینکی کوشنده‌ی گرتبئی له ناو جینگاکه‌یدا و پینه‌ی ده‌کرد، چاوی لیکه‌ناو وهک عه‌رافیکئی پیر شتی ده‌بینی، شاره دووره‌کانی ده‌بینی، بورچه سووتاه‌کانی ده‌بینی، خانووی پوخاوی ده‌بینی، ژن و مندالی ده‌بینی په‌لاماری ده‌زگا‌گه‌وره‌کانی ده‌وله‌ت دهن، دوکه‌لی ده‌بینی له هه‌ر چوار لای دونه‌یاوه هه‌لده‌ستیت. نه‌یده‌ویست ئه‌و ژوره جیبه‌لیت، شوربای گهرمه‌کرده‌وه‌و هه‌لیده‌قوراند و وهک یه‌کینک دهر دینکی سه‌ختی گرتیت ده‌چوه‌وه‌و ناو جینگاکه‌ی خوی. به‌رده‌وام هه‌ستی به‌برسیته‌کی کوشنده ده‌کرد، هیه‌چ شتیک له‌و شاره‌دا نه‌بوو، بیکریت، رینگاکان هه‌مووی داخرا‌بوون، پرته‌قالی سه‌ی له‌ناکا‌و ته‌واو چۆل و هۆل بو‌بوو. له‌جینگاکه‌دا فه‌رده‌یه‌ک پیازی کۆنی دۆزیه‌وه‌و به‌رده‌وام به‌کۆمه‌لێک نانه‌په‌قی کۆنه‌وه، به‌سه‌موونی وشک هه‌له‌هاتوه‌وه‌و ده‌یخوارد، ده‌یکرد به‌شورباو هه‌لیده‌قوراند. چاوانی هیدی هیدی ده‌چوون به‌قولدا، نه‌یده‌توانی ریشی بتاشیت، که‌خوی ده‌گۆری ده‌ستی ده‌له‌رزی. به‌رده‌وام هاواریکئی سامناک له‌سه‌ریدا بوو، له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه‌و ته‌ماشایده‌کردو ئه‌و دوکه‌له‌ره‌شه‌ی ده‌بینی که‌به‌ناو هه‌موو شاردا ده‌پۆی، ئه‌و پۆخه‌به‌ره‌برسیانه‌ی ده‌بینی ناو خۆله‌کان بۆ پاشماوه‌ی خواردن ده‌گه‌ران... سه‌ریازه‌کانی ده‌بینی له‌ناو شه‌قامه‌کاندا مراوی راوده‌که‌ن، ماسیه‌خه‌یالییه‌کانی ده‌بینی له‌ناو دوکه‌له‌کاندا مه‌له‌ده‌که‌ن. به‌حری ده‌بینی له‌به‌رچاوی ده‌سووتیت. هاوپرێکانی خوی ده‌بینی له‌دوکه‌لدا بانگیده‌که‌ن. زۆربه‌ی شه‌و له‌سه‌ر بانگی هاوپرێکانی به‌ئاگاده‌هاته‌وه، زۆربه‌ی شه‌و سه‌ره‌نگ قاسم و ئیسحاق ده‌هاته‌هه‌ته‌خوی و مؤسیقایان بۆ لیده‌دا، ده‌یویست بیانگریت، به‌ناو ژوره‌کانی پرته‌قالی سپییدا دوايان ده‌که‌وت، له‌سه‌ر پلیکانه‌کان به‌رده‌بووه‌وه، له‌په‌نجه‌ره‌کانی پرته‌قالی سپییه‌وه‌و ده‌بینین له‌سه‌حرادا ونده‌بن، هاواری لیده‌کردن... ده‌ستی به‌سه‌ریه‌وه‌و ده‌گرت و ده‌نگی ئه‌و فلووته‌ی ئیسحاقی زترین له‌سه‌ریدا بوو. سه‌ری خوی ده‌دا به‌دیواره‌کاندا به‌لام سویدی نه‌بوو.

که دواى پينج پوژ داليا له و دوخه ترسناکه دا دوزييه وه باوه پرينه کرد، سه رتاپاى گيانى شين بو بووه وه، جله گانى سه رتاپا پاشماوهى خوراكى پزاوبون، قزى وهک شيته کان هه لچو بوو، له هه موو ئاده ميزادىک ده ترسا... تا داليا پينه گوت. من داليام، داليا سيراچه دين، نه يده ويست لى نى نزيک بيته وه. ترس و که مخوراكى و لاوازى و هه لمزىنى به رده وامى ئه و دوکه له ژه هراوييه تووشى حاله تنكى ترسناکيان کردبوو. به و تاکسييه چکولانه يه که روژانى ناشتى و شه ر له به رده م پرته قالى سپيدا ده وه ستا، به و شوفيزه وه که پنده چوو له ناو ئه و ماشينه دا له دايکو ويئت، داليا جه لاده تى گه يانده لاي دکتور بابک، جله گانى گورپى، شتى، خواردى دايه و پينگوت: جه لاده ت ئيستا ده بيت خوت بگورپت بوئه وهى بروين، ئيتر ته و او هيچ شتيک نه ما من و تو ليبترسين، له هه موو شاره گانى باشورور شورشه، تيده گه يت له هه موو شاره کان پاپه رينه، له هيچ جيگايه ک ده ولت نه ماوه. ئيستا تو ده توانيت به و شه قامه دا برويت و نه ترسيت.

ئيواره يه کى درهنگ، داليا و جه لاده تى کوتر مالاواييان له دکتور بابک کردو له و شاره ده رچون، دياره دوا مالاوايى و دوا ساتى جيا بونه وه يه کى گوره نه بوو، به لکو جه لاده ت و داليا ده يانويست برؤن و پيکه وه بينن چ باسه، هه والى شورشيني گوره که سه رجه مى باشوروى گرتوته وه له هه موو لايه که وه ده هات، ده ولت و بازگه ي پشکين و هيزى سه ربازي له هيچ جيگايه ک نه مابوون. دکتور بابک له بهر هه نديک له نه خوشه کان نه يده توانى شوينى خوى جيه ئليت، که مالاوايى ليکردن سويندى لى سه ندى که نه گه ر سبه ي نه گه رينه وه ئه و ا به دلنيايييه وه له دوو پوژى داهاتوودا چاوه روانيانده کات. هيچ يه ک له جه لاده ت و داليا نه يانده ويست به چه شنيتكى وه ها خيراو کوتوپر ئه و شاره چولبکهن، به لام ئه و ئيواره يه ده يانويست سنورره گانى ئازادى خويان تاقيبکه نه وه. که به و شه قامه دا که و تنه رى دونيا هيندى هيندى تاريک ده بوو، که مى سووته مه نى و سووتانى

بیرهکانی نهوت وایدهکرد بهدهگمهن ماشینیک بهو جادانهوه بیت، پینگایهکی دریژیان له بهردهمدا بوو، که دهبايه به شهقامیکی غه مگیندا بیبرن، به ناو دهیهها ئوردوگای سهربازی خاپووردا راپوردن، ئه و بنکه گه ورنه ی سوپایان بینی که بووبوون به که لاوه ی گه وره، به ناو سهدان جه مه لونی گه وره گه وردا تئیه رین که تنیا چئوه کانیان مابووه وه، به سهر هزاران شیلمانی تواوه و کوله که ی ئاسندا رویشتن که وهک مؤم رڙابوونه سهر زهوی. دهیان مروقی برینداریان بینی له ژیر دارو پهردووه کاندا که س نه بوو دهریانتهیت، سهدان ژن و مندالیان بینی له ناو پاشماوه ی ئه و سهربازگه و ئوردوگا سووتوانه دا خواردن و جل و چه کیان دهردهیتناو به سهر خویاندا دابه شیانده کرد. جه لادته به دریژیایی پینگاکه به دهگمهن قسه یده کرد، وهک شیت به لوقه دریتز و ههنگاوه گه ورهکانی به پینگادا ده رویشت و سهری به جوړیکی سهر داخستبوو. دالیا له جلیکی عهره بی رهش و دریتزدا، به له چکیکی ره شه وه، به خیراییه کی گه وره هاو ده م و هاوئا ههنگ له گهل جه لادته دا ده پوی، له پینگا هه ندی ماشینیان ده بینی که سهرنشینهکانی له چکی سهوزیان له په نجره که وه دهرهیتابوو و ههله له یان لیده دا. هه ماشینیک به لایاندا ده پوی تا ماوه یه کی دریتز ته بوتوزه که ی له هه وادا ده مایه وه. له پینگا وینه سووتاوهکانی سه روکیان ده بینی، که تا ئه کات دوکه لیان لی هه لده ستا. دوا ی چند سعات رویشتن پیکابیکی سپی که دهیان فهرده ئاردی بارکردبوو، پیریکی که پولال لینه ده خوپی، که له گهلیدا مروفت نه یده زانی ده چیت بۆ کوئ سواری کردن. گرنگ نه بوو ده چیت بۆ کوئ، ئه و ساته ده میتک بوو خه لکان هه موو نه یانده زانی ده چن بۆ کوئ، گرنگ ئه وه بوو مروفت بروت، بروت و بهس. هه ندی ساتگهل هه ن له ژیاندا، مروفت تنیا ده بیت بروت بیته وه ی پیرسیت به ره و کوئ؟. خوی بداته ده ست شو فیریکی که پولال و لینگه پی بیگه ینته جیگایه کی دیکه ی ئه م ژیانه. ئه و پوژه دالیاو جه لادته خویان دایه ده ست ئه و شو فیره و دواچار

له شارينكي تاريك بهلام جهنجالدا خويان دوزيهوه، شارينك لهو شاره پيروزانهي باشوور، ئهو شارانهي پرن له گومهزي زيپين، منارهي تهلا، قوبهي ئهلماس. شوفيرهكه له نزيك يهكيك لهو منارانهوه دايگرتن و وهك كهپولائينكي نهجيپ بيئهوهي پارهيان لي وهرگرينت مالواوي ليكردن. شارينك بوو به جورينكي سهير خرؤشابوو، پندهچوو سهدان سال بيت خرؤشاني وههاي به خويهوه نهبينينت، لهوه دهچوو دواي چهند سهدهيهك شتيني خهوتوو له ههناوي ئهو شهقام و كوچانهدا به ئاگاهاتييتهوه... له ههموو مناره و گومهزهكانهوه هاوار بوو، بانگ و سهلا بهو نهغمه غهمگينهي دلي لهت لهتدهكرد. له زور شوين دهنكي تهقو گوللهبارانينكي سهير بوو، لهگهلهوهشدا خهلكي به پولي گهوره گهوره به شهقامهكاندا دهپويشتن و پرويان له قسنهكان و نيو گورهپاني بهر مەرقهدهكان دهكرد. خهلكانينك به چهكي سووكهوه پهرويهكي سهوزيان به نيوچاوانيانهوه بهستبوو ليني نوسرابوو «يا علي» «ادركني يا مهدي» «ئوره ئوره جعفريه». ههلايهكي سهيربوو، ههزاران خهلك بن هيچ ئاراستهيهك به شهقامهكاندا راياندهكرد، ههنديكيان دهگريان، ههنديكيان پندهكهنين، ههنديكيان له خويانندهدا، ههنديكيان به ديسداهشي چلكنهوه به كوچهكاندا ههلههاتن و هاواريان له حوسهين دهكرد. ههنديك خهلك خواردنيان هيتابوو سهر جادهكان و هاواريان له غهريبهكان دهكرد بين نان بخون. خهلكانينك باوهشياندهكرد به يهكدا و پيروزبايان له يهك دهكرد. جهلادتهت و داليا كهوتبوونه دونيايهكي تازهوه، دونيايهك بن دهولتهت، بن پؤليس، بن سوپا، بن پياواني ئاسايش. دونيايهكي جوان، بهلام بن هيچ دهستينك بتوانيت شتهكان رينكبخات. بيئهوهي بزائن دهچن بق كوچ، له نزيك دهركاي يهكيك له مزگهوتهكان دوو لهفهي شفتهي ساردريان خوارد، له سهر عهرهبانهيهك دوو چايان خواردوه... جهلادتهت وهك شيت سهيري ههموو شتيني دهكرد، سهيري منارهكان و گومهزه تهلاكان، سهيري مانگ كه به جورينكي سهيرو

گه‌وره و بیتمانا له‌سەر سه‌ری وه‌ستابوو، بۆنی رۆحانییه‌تیکی تاریک له زاری مزگه‌وته گه‌وره‌کان ده‌هاته‌ده‌ری، هالای چه‌نده‌ها سه‌ده‌ی کۆن له قوبه و بالنده‌کان و سوهره‌تی هه‌لکه‌نراوی سه‌ر دیواره‌کان ده‌هات. ئه‌و شه‌وه جه‌لاده‌ت بۆ هه‌ر کوێ ده‌چوو وا هه‌ستیده‌کرد مانگ راسته‌وخۆ له‌سه‌ر سه‌ریتی. به‌و چاوه‌ جوان و سه‌رسامانه‌وه که هیچیان له‌ چاوانی ئه‌و موسیقاره نه‌فامه‌ی پرته‌قالی سه‌ی نه‌ده‌چوو سه‌یری ئه‌ستیره و شه‌قام و ده‌موچاوه‌کانی ده‌کرد، ئیستا نیگا‌کانی له‌ نیگای که‌شتیوانیکی ده‌کرد که رێک سه‌یری گه‌رده‌لولیکی گه‌وره‌بکات له‌ به‌رده‌میدا، نیگایه‌ک دواتر من زۆرجار له‌ چاوانیدا بینیومه‌ته‌وه، نیگایه‌ک پهبوو له‌ ترس و سه‌رسامی، غه‌م و قوولی، ته‌نهایی و غوربه‌ت.

که له‌ به‌رده‌رکی مزگه‌وته‌که‌دا وه‌ستابوو گۆنیا لیبوو، که‌ شه‌ساماتیکی زۆر له‌ یه‌کتیک له‌ کوچه‌کانه‌وه‌ رایانده‌کرد، شه‌ساماتیکی به‌ هات و هاور، بیسه‌بر و پڕ له‌ ده‌نگه‌ده‌نگ، سه‌دان خه‌لک بێ هیچ هۆیه‌ک رایانده‌کرد و دوا‌ی گروپیکی تری ئاده‌میزاد که‌وتبوون که‌ ئه‌وانیش دوا‌ی کومه‌لیک مندال که‌وتبوون که‌ ده‌یانگوت زیندانیکی نه‌ینیان دۆزیوه‌ته‌وه. جه‌لاده‌ت و دالیا دوا‌ی ئه‌و شه‌شامه‌ته‌ زۆره‌ ده‌که‌وتن، سه‌دان ژن و پیاو، هه‌ندیکیان به‌ پاچ و چه‌کوش و قولنگه‌وه‌ شه‌قامه‌که‌یان ته‌یده‌کرد و ته‌کبیریانده‌دا. خه‌لکانیک که‌ دیساشه‌ دراوه‌کانیان، چاوه‌ پڕ فرمیسکه‌کانیان، ده‌سته‌ برینداره‌کانیان، هه‌ناسه‌ سارده‌کانیان له‌ هه‌ر کتیبیک روتتر قسه‌یده‌کرد، مه‌قه‌ورترین رۆحله‌به‌ری سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌بوون، مه‌گه‌ر ته‌نیا مردووه‌کان له‌وان شکسته‌تر و ماندووترین. جه‌لاده‌ت و دالیا بێ هیچ به‌هانه‌یه‌ک به‌ حه‌ماسه‌تیکی زۆره‌وه‌ دوا‌ی ئه‌وانه‌ که‌وتن. به‌ چه‌ندین کوچه‌ی ته‌سک و تاریکدا رۆیشتن، کوچه‌ی درێژ که‌ بۆنی بوغرد و خوین و هه‌ریسه‌یان لیده‌هات. له‌ کۆتاییدا گه‌یشته‌ گۆره‌پانیک که‌ به‌ سه‌دان چرای ده‌ست روناککرا‌بووه‌وه. پێده‌چوو به‌ر له‌وانیش چه‌ندین که‌س له‌و جیگایه‌دا کاریانکردبیت، دیاربوو یه‌کتیک

له ده‌رگایه‌کی نه‌ئینییه‌وه سه‌ردایینکی دۆزیبووه‌وه که راسته‌وخۆ بر‌دبوویه سه‌ر زیندانیکی نه‌ئینی له ژیر زه‌ویدا. به‌ر له‌وان ده‌یه‌ها که سه‌ر چیمه‌نتۆیان شکاندبوو، دیواریان روخاندبوو، ده‌رگایان هه‌لکه‌ندبوو، بۆشه‌وه‌ی بگه‌نه ده‌می ئه‌و سه‌ردابه‌ نه‌ئینییه‌. گۆرپه‌پانه‌که ئیجگار گه‌وره‌بوو، ده‌می زیندانه نه‌ئینییه‌که ده‌که‌وته سه‌ر حه‌وشی مالتیک که به‌قه‌سه‌ی که‌سانیک له‌ ناو حه‌شاماته‌که‌دا بنکه‌یه‌کی تایبه‌تی هیزه‌کانی ئاسایش بووه. له‌ویوه زیندانیکی سه‌یریان دۆزیبووه‌وه به‌ هه‌زاران لق و پۆپه‌وه، به‌ هه‌زاران ژووره‌وه، به‌ ده‌یان هه‌زار زیندانییه‌وه که که‌سه نه‌یده‌زانی له‌ چ ده‌ورو زه‌مانیکدا گیراون. هه‌ندیکیان زمانی سه‌رده‌م و پۆژگاریکی تر قه‌سیان ده‌کرد، هه‌ندیکیان ناوی خۆیان یادکردبوو، هه‌ندیکیان زیندان تووکی پتوه نه‌هیشتیبون، هه‌ندیکیش به‌ جۆریک سه‌رو ریشیان دریزبووبوو له‌ درنده‌یه‌کی دارستان ده‌چوون. خه‌لکانیکی زۆر پاله‌په‌ستویانده‌کرد بچنه‌ ژووری بۆ ناو سه‌ردابه‌که، کۆمه‌لیک خه‌لکی چه‌ک به‌ده‌ست دووریان ده‌خستنه‌وه‌و ده‌یانگوت: به‌وجۆره‌ نابیت، به‌وجۆره‌ نابیت، خواره‌وه خه‌لک زۆر ناگریت، پتویستیمان به‌ چه‌ند که‌سیکی گه‌نجه‌ زنجیره‌کان بشکینن، تیده‌گه‌ن خه‌لکمان ده‌ویت زنجیره‌کان بشکینن. جه‌لاده‌ت که سه‌یرترین روخساری ناو حه‌شاماته‌که بوو، به‌ چاکه‌ته‌ ره‌ش و کاسکیته‌ چه‌رمه‌که‌یه‌وه پتر له‌ نه‌کته‌ریکی سینه‌ما ده‌چوو نه‌وه‌ک له‌ زنجیرشکینیک، به‌لام به‌ده‌ر له‌ ئیراده‌ی خۆی یه‌که‌م که‌سه بوو، گوتی: هاو‌پیم بیده‌ن به‌ من، من ئاماده‌م ئاماده‌م. من زنجیره‌کان ده‌شکینم. ئه‌وه‌ی کاروباری به‌ر ده‌رگاکی پیکه‌خست کورپیکی گه‌نج بوو، پیده‌چوو شتیک سه‌روسیمای جه‌لاده‌تی خستبیته‌ دلپه‌وه، گوتی: تۆ و دوو که‌سی ترم ده‌ویت، دوو که‌سی تر، ئه‌وانی تر هه‌موو بپۆنه‌ ده‌ری، زیندانییه‌کان پتویستیان به‌ کۆمه‌که، لیژنه‌یه‌ک دروستبکه‌ن بۆ کۆمه‌کی زیندانییه‌کان، ها برام لیژنه‌یه‌ک دروستبکه‌ن بۆ کۆمه‌کی زیندانییه‌کان. مال و حال و شوینی خه‌ویان بۆ بدۆزنه‌وه، تیماریانبکه‌ن... نا که‌سه نه‌یته

ژووری، خواره‌وه که‌سی تر ناگریت. ئه‌وه‌ی که‌س و کاری هه‌یه سه‌برگریت ئیستا یه‌که یه‌که زیندانه‌کان به‌رده‌دهین، زۆرن زۆر زۆرن، که‌س نازانیت چهند ساله زیندانن، له زه‌مانی هه‌جابه‌وه، چوزانم له زه‌مانی هارون ئه‌لره‌شیده‌وه... هاهاها... په‌ب‌الطو... به‌رمه‌کیه‌کانیش لی‌ره‌ن... سه‌برتان بیت ئه‌مشه‌و به‌رمه‌کیه‌کانیش ده‌بینن، هاهاها... هه‌موویان لی‌ره‌ن... په‌ب‌الطو له عه‌بدوله‌رحمانی داخه‌وه تا مه‌لیکه به‌چکۆل.

خه‌لکی به‌گشتی پیده‌که‌نین، کورپه‌گه‌نجه‌که به‌ده‌نگیکی به‌رزتر ده‌یگوت: که‌س نازانیت چهند هه‌زار زیندانه، تا عه‌قل ده‌یبری‌ت زیندانه و دریژ بۆته‌وه، من خۆم مه‌لیک غازی و عه‌بدوله‌که‌ریم قاسم به‌چاوی خۆم دی، په‌ب‌الطو باوه‌رم پیناکات. ده‌به‌شه‌ره‌ف له‌وانه‌یه نوری سه‌عه‌یدیش هه‌ر له‌وئ بیت. تا ده‌هات خه‌لکه‌که پتر له‌گه‌ل قسه‌کانی کورپه‌که‌دا تیکه‌له‌ده‌بوون و پیده‌که‌نین. خه‌لکی له‌گه‌رمه‌ی پیکه‌نیندا بوون که‌تپه‌کانی ژیره‌وه یه‌که‌م زیندانیان ده‌هتیا‌یه سه‌ری. پیاویکی پیرو باریک که‌هیتده‌ی هه‌شاماته‌که‌ی بی‌نی ده‌ستی‌کرد به‌گریان، خه‌لکانیک باوه‌شیان پیاده‌کردو ده‌یانگوت تو ئازادبوویت، ئازادبوویت، پیره‌میرده‌که زنجیریکی ئه‌ستور له‌قاچ و ده‌ستیدا بوو ده‌یگوت «نامناسن... نامناسن، من سه‌عه‌یدم کورپه‌چکۆله‌که‌ی ئایه‌تولا هه‌سه‌نی قه‌زوینی». پیاوه‌که‌ته‌نیا ده‌رپینه‌کی کورتی له‌پیاوو، ته‌مه‌نی له‌سه‌روو هه‌فتاوه‌بوو، هه‌چ موویه‌کی ره‌ش به‌ده‌نییه‌وه نه‌ما‌بوو، به‌وه‌دا هه‌شتا خۆی وه‌ک کورپه‌بچوکی ئایه‌تولایه‌ک ناوزه‌ده‌ه‌کرد که‌که‌س یادی نه‌ما‌بوو، شه‌تیک بوو عه‌ربه‌به‌خته‌وه‌ره‌کانی زیاتر ده‌هسته‌پیکه‌نین، که‌ته‌نیا ئه‌مشه‌و دوا‌ی زیاد له‌هه‌فتا‌سال یه‌که‌مین شه‌وی ئازادی ده‌ژیان. جه‌لاده‌ت چه‌کوشیکی گه‌وره‌ی هه‌له‌گرت و هاواریده‌کرد: دووربه‌که‌ونه‌وه، با زنجیره‌کانی بشکینم... دووربه‌که‌ونه‌وه. خه‌لکه‌که‌پیره‌که‌یان له‌سه‌ر ده‌ست هه‌له‌گرت، مه‌ستانه و گه‌رم به‌جۆش و خروشیکی بی‌ئینه‌ی شادی ده‌یانگوت: بژی... بژی، کورپه‌هه‌ره‌چکۆله‌که‌ی

تايه تولا قه زويني. له سر به ستيكي كونكريتي كه له كاتي ناساييدا بو گرتني
 به رده مي شوينه دهوله تيبه كان به كارده هات، جه لادته وهك شه وهي هيزيكي
 شه سانه يي تيا به رجه سته بوويت، به زرمه يكي گوره وه، به ده ست بادان
 و بازو وه شانديكي پاله وانثاساوه شه و زنجيره شه ستورانه ي ده پچراند.
 داليا له نزيكيه وه له جله عه ربه ييه رهش و له چكه به حيشمه ته كه يدا
 ته ماشايده كرده تينه ده گيشته شه هيزه كوتوپرو گوره يه چيه كه له
 جه لادته دا كو بوته وه، كورپك پروژاني رابوردو، كاتيكي سه ختي برسيتي
 و گيزي به سر برديوو. خلك كه زنجيره پچراوه كه يان ده بيني ده يانكرده
 چه پله ريزانيكي زور... جه لادته وهك شتيك مه ستيكات، چه كوشه كه ي
 به رزده كرده وه ده يگوت: زنجيره كان بينن... زنجيره كان. به دريژايي
 شه جه لادته زنجيري شه زيندانيانه ي ده شكاند كه ده هاتنه ده ري، زنجير
 له دواي زنجير... زنجير له دواي زنجير. له گهل هاتنه ده ره وهي هه موو
 زيندانيه كدا خلكي ده يانكرده چه پله ريزان و ته كبير ليتدان، ده گريان و
 هاواري هه سن و حوسه ينيان ده كرد، هه نديك خوشحالانه باوه شيان
 به يه كدا ده كرد، جه لادته هه ر زنجيريكي ده شكاند، باوه شي به زيندانيه كه دا
 ده كردو پينده گوت: برو برام نازاد به، تا هه تا هه تايه، مه هيله جاريكي
 تر هيج كه سيك بتگريته. هه نديچار كه ماندووه بوو چه كوشه كه ي ده دايه
 گهنجيكي تر كه هه ر له ته مه ني خويده بوو، داليا له ناو خه لكه كه وه،
 خواردن و ناوو چاي شيريني بو ده هينا، كه سانيك به سه تلي گوره وه
 شه ربه تيكي هيلداريان به سر خه لكدا ده گنرا. جه لادته به رده وام چه ند
 په رداختيكي ده خوارده وه له ناو هه شاماته كه دا هاواريده كرد: شه ربه تي
 سه ركه وتن، شه ربه تي رزگار بووني نيمه ي نادمه ي له ژيانتيكي هه يواني و
 پر زه يله ته... بزي نينسان... بزي خودا. داليا هه ركات ده يزاني جه لادته
 جوش و خروشي تيده گه ري، ده ترسا، به تايه ته دلنيا بوو جه لادته هيج
 له عه قليه تي شه خه لكه نيماندارو چه وساويه تيناكات، نازانيت چه نده

ناجیگیرو مه‌زاجی و زووگۆرن. جه‌لادەت به‌حه‌ماسیکی بیوینه‌وه، ئاره‌قه‌ی دەرده‌دا و زنجیره‌کانی دەشکاند، هه‌زاران زیندانییوون که‌ ده‌سته‌ ده‌سته‌ له‌و ژیر زه‌مینه‌ ده‌هاتنه‌ده‌ری و نه‌یانده‌زانی چییکه‌ن و بۆ کوئی بچن. زیندانی سه‌رده‌م و زه‌مانی جیاواز جیاوازیوون، هه‌ندیکیان بۆنی قه‌رنه‌ دووره‌کانیان لیده‌هات، نه‌ ناویان هه‌بوو نه‌ ناوینشان. سی گه‌نجی میزه‌ر به‌سه‌ر و چاویلکه‌ له‌ چاو که‌ هر سیتیکیان به‌یه‌که‌وه‌ ده‌جولانه‌وه، به‌یه‌که‌وه‌ چاویان ده‌تروکاندو به‌یه‌که‌وه‌ ده‌ستیان به‌رزده‌کرده‌وه، ده‌یانگوت: قوتابی چه‌وزن. له‌ ناو چه‌شاماته‌که‌دا زیندانییه‌کانیان وه‌رده‌گرت و له‌ پاسیکی تایبه‌تدا که‌ به‌رده‌وام له‌ هاتوچۆدا بوو ده‌یانناردن بۆ چه‌مامیکی تایبه‌تی و له‌ویوه‌ بۆ ناو مه‌رقه‌ده‌کان. دالیا له‌گه‌ل چه‌ند ژنیکی تردا، ئه‌و جل و که‌لوپه‌لانه‌یان جیا‌ده‌کرده‌وه‌ که‌ خه‌لک بۆ زیندانییه‌کانیان ده‌هینا، هه‌ندیکیان پروت و قووت بوون، که‌ ده‌هاتنه‌ سه‌ری و هه‌وا لیده‌دان هه‌لده‌له‌رزین، به‌جۆریک ده‌له‌رزین مرۆف ده‌ترسا له‌ویادا بمرن. زۆربه‌یان دوا‌ی شکاندن زنجیره‌کانی ده‌ست و قاچیشیان هر نه‌یانده‌توانی به‌پینگادا برۆن. دالیا جله‌کانی ئاماده‌ده‌کردو ده‌یدایه‌ گه‌نجیکی یه‌کچاو که‌ ده‌یگوت «به‌عسییه‌ کافره‌کان چاویکیان ده‌ره‌یناوه‌و داویانه‌ به‌ پشیله‌یه‌کی گه‌ر». جه‌لادەت تا ده‌مه‌وبه‌یان بیماندوو بوون زنجیری دەشکاند، له‌ نزیکی به‌ربه‌یان خه‌لکانیکی زۆر که‌ شه‌و نه‌خه‌وتبوون ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌یان چۆلده‌کردو خه‌لکانیکی تر جینگایان ده‌گرتوه‌، له‌ وچانیکدا جه‌لادەت جگه‌ریه‌کی داده‌گیرساند و به‌ له‌زه‌تیکی قووله‌وه‌ مژیکی لیده‌دا، له‌و مژانه‌ی که‌ سالانیک دواتر له‌ کاتی گێرانه‌وه‌و خوینده‌وه‌و چاگردنی تیکسته‌که‌یدا من ده‌مبینی و پینوا‌بوو ده‌یه‌ویت له‌گه‌ل مژه‌کانیدا هه‌موو بای گه‌ردون بباته‌ ناو پۆحی خۆیه‌وه‌. داده‌نیشت و سه‌یری مانگی ده‌کرد که‌ هه‌میشه‌ به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ بوو، له‌ ناکاو ئه‌و گۆرائیه‌ ئه‌فسوناوییه‌ی «مه‌زه‌ری خالقی» ده‌هاته‌وه‌ یاد: له‌یه‌کیک تاریک ئه‌ی مانگ، له‌یه‌کیک پوناک / تاکه‌ی ده‌که‌وم ئه‌ی مانگ،

مات و تہنیاو تاک، سہیربوو لہ ناوہراستی ئو مہیدانہدا، لہ شاریک لہ
 شاره موبارہکہکاندا، لہ ناو دہنگی تہکیرو و ہلوہلہی شیعہمہزہبہکاندا، لہ
 سیبہری مزگہوت و منارہ زہرینہکاندا، لہناکاو مروّف سہیری مانگ بکات
 و مہزہری خالقہ بیربکہویتہوہ، ساتیکی ناماقوول و بیمانابوو، بہلام ئو
 شہوہ خوئی بیمانابوو، ساتیکی کورتی ئازادی بوو لہ بہحریکی ترسناک و
 قولی ئہشکہنجہدا، ہیندہی لہگہل ئیسحاقدا و ہک فلوت ژہنیک بہ زہویدا
 گہرابوو، ئو گورانییہی بہیادنہکہوتبووہوہ، بہلام لہ ناکاو و ہک لہگہل
 شکاندنی زنجیرہکاندا، ئو زنجیرہ سہیرانہی سہر پّوحیشی شکابیت،
 ئو قفلانہش شکابیت کہ چہندین کاتہ لہ پّوحی دراون، لہ پردا خہیالی
 پردہبووہوہ لہو ئاوازو گورانی و سؤناتانہی لہ یادیکردبوون، و ہک ئوہی
 ئو تہماشاکردنہ کورتہی مانگ، ئو سہر ہہلپرنہ، ئو دزہکردنہی
 دہنگی ئہفسوناوی مہزہری خالقہ، ہہموو یادہوری لہخوہہستاندبیت،
 ہہموو ژیانہی خوئی دوزبیتہوہ، ہہموو تہپوتؤزی ئو شاره زہردہی
 سہرپیتہوہ، بہیہکجار مژی لہ جگہرہکہی دہداو چاوانی پردہبوون لہ
 ئاو، و ہک ئوہی بہدریژیایی شہو زنجیرہکانی ناو خہیال و سہری خوئی
 شکاندبیت... و ہک ئوہی یہکجار پّوحی خوئی لہ ہہموو کوّتہکانی کات و
 شوین پزگارکردبیت، یہکجار بووبیت بہو کوّترہی بال دہکاتہوہو بہ ناو
 موستہحیلدا دہفریت.

بہر لہوہی جگہرہکہی تہواوبکات، لہو پہری گۆرہپانہکہوہ چوار
 چہکداری دیسدانہپؤش دہردہکہوتن، کہوہک ئیستا لہ شہر گہرابیتہوہ،
 گورچ و بہپرتاؤ لہ شہقامہ کہ دہپہپنہوہ، دونیا بہرہو پوناکبوونہوہ دہپؤی،
 ہہندیک چراکانیان کوژاندبووہوہ، جہلادہت لہ ناکاو بؤن پرتہقالیکی سہیر
 دہچوو بہسہریدا، کہ پیتوایوو بؤنی پرتہقالی ناو خہونہکانیتی، دالیا کہ لہ
 ناو بارگہی جلہ کوّن و دیسدانہی بؤنداردا بہ بؤی عارہق و پیسی نوّم

بووبوو، گوئی لیوو، دەنگىكى سەرسام و خوشحال پەر بە شەو، پەر بەو مەيدانەى لە نىوان تاريك و پروندا جۆلانئيدەکرد، ھاواردەكات: جەلادەت، ھاوپرئ كوردەكەم، ئەى مندالى نەجيب، ئەى گەورەترين مۇسقىقارى سەر ئەم ئەستىزەيە، خواى مەزن تۆ شىت بوويت، بەم بەيانىيە زووہ چى دەكەيت لىرەدا؟.

داليا تەماشايەکردو چاوە عەرەبىيە تەرەكانى سامىرى بابلى دەبىنى، ئەو شادومانىيە قولەى دەبىنى لە روخسارى پياويكدا كە پىدەچوو لە دلەو سەرسام و شاد بىت. جەلادەت بىئەوہى كاتى بىر كرنەوہى ھەبىت، لە قولايى رۇحىيەوہ ھاواريدەکرد: پرتەقالى بابلى، مەلەونى كوپرى مەلەون. تۆ چيدەكەيت لەم بەيانىيە پاكەدا... ھا، ھەى پياوى پيسو پۆخل تۆ چى دەكەيت لەم بەيانىيە پاكەدا؟

وايدەگووت و باوہ شىاندەکرد بە يەكدا و ھەردوو كيان ۋەك دوو مندال دەستياندەکرد بە گريان.

* * *

سامىرى بابلى پىنگووتن، ھەرايەكى گەورە بەرپوہە، تىپىكى زرى پۆشى گاردى كۆمارى بەرەو ئىرە دىت، ئەوان ئىشيان ئەوہىە كە چەك بەسەر خەلكدا دابەشەكەن بۆئەوہى لەدەرەوہى شار بەر بە تانكەكان بگرن. سامىرى بابلى دەيگووت «جەلادەت من پىتان دەلئىم شەرىكى دۆراوہ ئىوہ بگەرپنەوہ بۆ شوينى خۆتان، نابىت لەم شەردا بكوژرئىن، شەرىكى سەد دەر سەد دۆراوہ... ھىزمان نىيە، چەكمان نىيە، ھىزىك دروست نەبووہ خەلك لە ژىر فەرمانيدا بچەنگىت... دەبىت ئەمپۆ بگەرپنەوہ بۆ جىگاي خۆتان، من زۆر شتى نەئىنيم ھەيە پىتى بلىم، گەر لەم شەردە دەر بازبووم دىمەوہ بۆلات لە پرتەقالى سېى، نەئىنەكى گەورەم ھەيە بىدەمى، نەئىنەكى كە

دەيىت تۇ خاوەنى بيت، تۇ ئەي مندالى نەجيب... داليا سووربوو لەسەر ئەو ەي كە ھەردووكيان لە ناو شاردا بىمىننەو ەو چاوەروانبكەن. سامىرى بابلى پىنگوتن كە لە ھەموو حالەتكددا كە جەنگ لە ناو ەراستى شار نزيكبوو ەو نەچنە ناو قسنەكان ەو، گەورەترين خەتەر ئەو ەي ەو بۆكەنە قسنەكان ياخود گۆرستانەكانى دەورووبەرى. دەيىت بە جۆرىك لە جۆرەكان ەو بۆكەنە دەروازەى باشوور و لە رىگايەكى سەحرايى ەو ەو بۆكەنەو ەو شارى خۇيان. جەلادەت داليائى لە شوينىكددا نزيك يەككە لە قەيسەريەكان بەجىھىشت و لەگەل سامىرى بابلىدا رۆيشت تا لەيەككە لە مەشجەبە كۆنەكان چەك ەو ەركریت. پىشتەر لە ھەموو ژياندا چەكى نەگرتبوو بە دەستى ەو، بەلام ئەو پۆژە ئارەزوويەكى سەيرى ەو بوو بچىت بۆ شەپ. بەلام سامىرى بابلى دەيگوت «ئەگەر تۆم بە ەمودىكە ەو بەستۆتەو، گەر دەست و قاچ و دەم بەستۆتەو ەو فرىمداويتە خانىكە ەو ناھىلم بيت بۆ شەپ. تۇ چى لە جەنگ دەزانىت، چى؟ دەيىت بەختە ەو ەيىت كە ھىچ جەنگىك نەيىت. خۆشبەخت و نەجيب ئەو مرقۆئەى لە ژياندا مەيدانى شەرى تاقىنەكردۆتەو، شادو بە شكۆيە ئەو رۆحەى ەو رگىز تەنگ بەپوى مرقۆئەكانى تردا بەرزناكاتەو...» وای دەگوت و دەو ەستا، كەمىك تىدەفكرى و دەيگوت «بەلام گوينگەر دەيىت ئىستا تەنگىك ەو ەركریت تا گەر پىويست پىيوو ژيانى خۆت دەربازىكەيت... ژيانى خۆت و بەس».

جەلادەت دەيگوت «يان رۆحى تۇ، يان ويژدانى تۇ، سامىرى بابلى تۆش نايىت بمریت، من و تۆش حيسابىكمان لە نيواندايە، نايىت بمریت، و ەدم بەدەرى كە نامریت و دەگەرپىتەو».

ھەردووكيان لەو بەيانىيە زۆر ساردەدا بە شەقامەكاندا دەپۆيشتن و قسەياندەكرد، سامىرى بابلى بىئەو ەي بزانىت جەلادەت مەبەستى چىيە، بەو ەو ەربىيە شىرىنەى دەيگوت «ئەي مندالى نەجيب، من و تۇ زۆر شت لە نيوانماندايە... زۆر شت... پەيمانەت دەدەمى بە زىندوويى بگەمە ەولات...

لېم مەترسە، مەن گورگم... نا عەزىزم تۇ قەت لە گورگ مەترسە...»
 لە ناکاۋ دەۋەستا و دەستى جەلادەتى دەگرت و دەيگوت «جەلادەتى
 كۆتر، بەردەوام ئەو ئەسپانە لەسەرمدا غار دەدەن... جەلادەتى كۆتر،
 بەلى، چۆنت پېدەلېم وايە، بەردەوام ئەو ئەسپە سېپپە شېتانە، لەسەرمدا
 بەرەو جىگايەكى ناديار غاردەدەن، دوو ئەسپى شېت، چەندىن مانگە
 لەسەرمدا بېوچان رەۋتدەكەن، دەھىلېنن، كورژندەكەن، چەندىن مانگە...
 گەر شەو نەخەوم، لە وچانە چكۆلەكانى نىۋان ھوشيارى و زىندەخەۋدا
 دەردەكەۋنەۋە، دوو ئەسپى سېپپىن، ۋەك چوۋپى شىر، ۋەك كەفى دەريا،
 ۋەك بەفرەكانى باكوور...». جەلادەت تېنەدەگەشت بۇ حىكايەتى ئەو
 ئەسپە سېپپانەى بۇ باسدەكات، بەلام سامىرى بابلى، بوارى بىر كىرەنەۋەى
 نەدەۋا دەيگوت «جەلادەت ئەۋانە ئەسپى موعجىزەن، تەنيا موعجىزە
 دەتوانىت رزگارمانبكات، گەر ئەو ئەسپە سېپپانە نەگەنەلامان رزگارمان
 نايىت».

جەلادەت باۋەپى وابوۋ ئەۋانەى موعجىزە رزگارماندەكات، لە مردنەۋە
 نىكىترن تا لە ژيان. ھەر مرقۇنىك دەست لە دىۋارى مردن بدات و
 بگەرېتەۋە، ھەرگىز ۋەك مرقۇنە ئاسايىھەكان ناژى، پردىكى پتەۋترى بە
 دۇنيای مردوۋەكانەۋە دەبىت. سالانىك دواتر كە لە پىشى ماشىنەكەمدا
 توند خۇى دەگرت و بە سامىكەۋە لە تەنىشتەۋە دادەنىشت، بىتەۋەى ھېچ
 لە شۇفېرى بزانىت سەبرى دەست و قاچى دەكردم، بەۋ نىكا خەيالىيەى
 تەماشای پىتەۋەى دەكرد، راي وابوۋ مرقۇف يان دەبىت بمرىت يان نايىت
 لە رىگاي موعجىزەۋە بژى. موعجىزە نايەت بۇ ئەۋەى بمانگىرېتەۋە بۇ ژيان
 بەلكو دىت بۇئەۋەى دەرمانبكات لە مردن. بەلام ئەو پۇژە لە شارى منارە
 موبارەكەكانى باشووردا، ھىشتا تەۋاۋ لە ماناي موعجىزە تېنەگەىشتىبو،
 موعجىزە لەلای ئەو تەنيا بازىك بوو بەسەر ئاگرىكى گەۋرەدا بىتەۋەى
 بسووتىت، بەلام سالانى دواتر موعجىزە دەبىتە شىتىكى دىكە ۋەك گەمەى

پوليتى روسى. وهك ئوهى تو پىنج جار بچركىنىت و نه مردىت، سهرى شه شهم جاريش بچركىنىت و گولله يهكى مالعون و دواپراو نه بيت له سهرتدا ناله بكات. وهك ئوهى له بهختى تو هميشه گولله كه خانه يهك بازىداته دواوه و تهره قه كهى خوى نه داته بهر ئو چه كوشه چكوله يه، جه لادته دهىگوت «گهر گه مه كه وى لىهات چىتر ئوه ژيان نيه باوهش به تودا دهكات، بهلكو مردنه توى ناويت».

ئو پوزه جه لادته به چه كى كه وه «كه نه يده زانى به كارى بهىنىت» له گه ل داليا سىراجه دىندا به شاردا ده سورانه وه، شارىك جار دواى جار پهنگى ده گوزرا، له هه ندىك ساتدا هه وايه كى خوله مىشى مايل به ره و سې ده هاته سهرى و هه ندى ساتى دىكهش تۆزىكى سوورباوى خوينئاسا له باكووره وه ده هات. لاي نيوه پو، چند كزه يه كى زهره له باشووره وه هاتن و هه ناسه يه كى زه غفرانىيان به خشى به كوچه بىدهنگ و خاموشه كان، دواترىش شه پولى سهىرو گه و رهى دوكل له هه وادا دهرده كه وتن. له گه ل گورپىنى پهنگى هه وادا په يتا په يتاش هه والى جورا و جورو دژىش سه بارهت به هىزه كانى گاردى كۆمارى ده گه يشته ناو خه لك، سه بارهت به شكستى هىزه كانى راپه رىن، سه بارهت به راپه رىنى تازه له باكوور، سه بارهت به مارشى كورده كان به ره و پايتهخت. به لام خه لكانىكى زور له هه موو كوچه و گه په كه كاندا خۇيان كۆكرده بووه تا رووبكه نه سه حراكان و به ره و باشوور بكه ونه رىگا. داليا و جه لادته له هه موو شوئنه كاندا چايان ده خوارده وه، له فه يان ده خوارد. گهر پىويستبايه له نرىك مزگه وت و حوسه نىيه كانه وه پشويانده دا. جه لادته به رده وام به رىگادا ده پوىشت و يارى به كاسكىته كهى ده كرد، شه قى له شته كانى به رده مى هه لده دا، كوچه و شه قامه كان پرپوون له هه ر شتىك كه مرؤف ده شىت خه يالى بوى بچىت، له هه ندى جىگادا منارهى چكوله چكوله لاشه يان ده بىنى، كه له سه ريه ك كه له كه كرابوو، لاشهى ئو به كرىگىراوو جه لادانهى ده ولته كه له بنكه

حیزییه‌کانیاندا کوژرابوون و هه‌ندیک هه‌رامیانکردبوو بئیزرین، سه‌ده‌ها لاشه‌که هیدی هیدی بۆگه‌نیانده‌کرد. سه‌ری هه‌ندیک له‌سه‌ربراوه‌کان له‌ ناوه‌پاستی شاردا به‌پریز له‌سه‌ر هه‌ندیک ته‌نه‌که‌ی ژه‌نگاوی دانرابوون، ده‌ستیک به‌خه‌تیکی کوفی جوان، به‌لام به‌شیوه‌ته‌عبیریکی که مرۆف دروست نه‌یده‌زانی فارسبیه یاخود عه‌ره‌بی له‌سه‌ر ته‌نه‌که‌کانی نوسیبوو «انتقام ربانی». له‌بازاریکی چکولانه و داخراوو جه‌نجالدا چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی ده‌فرۆشرا، هه‌ندیک له‌شوسته‌کان پرپوون له‌شتی تالانکراو که خه‌لک له‌مه‌خزنه‌گه‌وره‌کان ده‌ریانه‌یتابوون. له‌هه‌ندیک گه‌ره‌کدا دالیاو جه‌لاده‌ت هه‌ستیانکرد ده‌نگه‌ده‌نگ و ته‌ق و هوپی ترسناک که‌وتوته‌ناو پیزی خه‌لکانی راپه‌ریو خۆیانه‌وه، ده‌ورو به‌ری قسنه‌کان پتر به‌ده‌ست کومه‌لیک چه‌کداری عه‌بابه‌شانه‌وه بوو که خۆیان وه‌ک قوتابییانی حه‌وزه به‌خه‌لک ده‌ناساند، هه‌ندی به‌شی تر به‌ده‌ست خه‌لکانیکی تره‌وه بوون که ئه‌وان ته‌واو له‌ناوه‌کانیان حالی نه‌ده‌بوون. ده‌مه‌و ئیوارئ یه‌که‌مین فرۆکه‌ی هیزه‌ ده‌وله‌تییه‌کان له‌ئاسماندا ده‌رکه‌وته‌وه، سه‌ره‌تا له‌به‌رزاییه‌کی گه‌وره‌وه هه‌ندیک موشه‌کی ئاسمانی گرته‌کوچه‌و ریگاکانی باکووری خۆره‌ه‌لاتی شار، له‌و جیگایه‌وه که ده‌بایه‌تانک و زرنپۆشه‌کانی گاردی کوماری به‌ره‌تلی گه‌وره‌بیته‌وه ناوه‌وه. له‌دوو به‌رده‌وام ده‌نکی ته‌قینه‌وه‌و زرمه‌ی توپ و پێژنه‌ی ره‌شاش ده‌هات، دیکتاریۆفیک به‌دریژیی پوژ له‌شوینیکی نه‌زانراوه‌وه ته‌قه‌یده‌کرد. خه‌لکانیکی دیش بیته‌هانه‌ته‌قه‌یانده‌کرد، ژن و مندالیکی زۆری ترساو به‌بوخچه‌ی چکولانه‌وه خۆیان ئاماده‌ده‌کرد له‌شار بچنه‌ده‌ری... هه‌موو شتیکی ئالۆزبوو، هه‌موو شتیکی بیمانا بوو، هه‌موو شتیکی له‌ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌ی ته‌مدا مه‌له‌یده‌کرد.

«ناه دالیا... ناه دالیا سیراجه دین... راکه، ئه وان له هه موو لایه که وه دینه وه ناو شار، له هه موو لایه که وه به تانک و زریپۆشه کانیانه وه دهگه پینه وه، ئه و پیاوکوژانه ی دینه وه ناو خه ونه کانمان... به خۆیان و خوده ئاسنین و قه مه خویتاویه کانیانه وه، دالیا سیراجه دین ئه ی خانمی ناو خه ونه کانی من، راکه، من نازانم چه که که مم له کویدا فریدا... دهستم بدهری و راکه. ئه وان بست به بست و کوچه به کوچه ئه م شاره بۆردومانده که ن، گومه زه کان بۆردومانده که ن، قوببه ی ته لا بۆردومانده که ن، سه حنی پیروز ده دهنه بهر موشه ک... دالیا له نزیکه مانه وه خومپاره ده ته قیته وه، دالیا که سانیک هه ن له نزیک من و تۆوه ده مرن، مندال هه یه له پێش من و تۆوه ده که ویت، ناه دالیا خۆشه ویسته خه یالییه که م، خۆشه ویسته ئه فسانه یی و ناو مینده که م، ئه ی عه شقیک که هه میشه لیمه وه نزیکیک و به ئه ندازه ی دوورترین ئه ستیره ش لیم دووری، بازده دالیا سیراجه دین... ئه ی ئه و سۆزانییه چکوله یه ی فریشته کانت سه رسامکرده... بازده، سه یرکه هه ردووکمان به سه ر ژن و مندالدا بازده دین، به سه ر لاشه ی خه لکی بیخه تا دا بازده دین، به سه ر لاشه ی ئه و زیندانیانه دا که دوینی شه و من زنجیره کانیانم ده شکاند، من که له ناکاو توانایه کی ئه فسوناویم تیا دروستیوو بوو، وه ک ئه وه ی توپه یی هه موو ئاسنگه ره کانی دونیا له ده ستمدا بیت، توپه یی ئه و ئاسنگه رانه ی ده یانه ویت له سه ر سندانه کانی خۆیان زه من و قه رنه دووره کان بشکینن، ناه دالیا سیراجه دین راکه و ته ماشای ئه و پیاوانه مه که که دوینی شه و من ئازادمکردن و ئه مرق به گره وه له ده رگای مزگه وته کان دینه ده ری، ئه مرق به گره وه به کوچه کاندرا ده که ن، ناه دالیا... من چیم کرد... چی؟ من ئه وانم کوشته یاخود نا؟ تو پیمبلن؟ ئه ی عه شقه نه کرده و بیئومیده که ی من. سه یری مناره کان مه که ده روخت، سه یری خودا مه که ده درپته بهر گولله، سه یری ئه و مندالانه مه که که زیپی گه رم و تواوه ی قسنه کان ده یانسووتینیت، دالیا سیراجه دین راکه... راکه... کن هه لده گریته وه؟

تانکه‌کان نزیکه‌دنه‌وه دالیا، دالیا من و تو له‌به‌رده‌م لوله‌ی تانکه‌کانداین، ده‌بیت پرتبکیتشم... دالیا، ده‌بیت نه‌هیتم سه‌یری چاوی مردووه‌کان بکیت، نه‌هیتم ده‌ست بۆ‌عه‌بای سووتاوی ئه‌و ژنه‌ شیعانه‌ به‌ریت که به‌سه‌دان راده‌کن و عباو جبه‌و کراسه‌ ره‌شه‌کانیان گری گرتووه، هه‌زاران دالیا... هه‌زاران... عه‌باکانیان وه‌ک مه‌شخه‌لانیکی گپ له‌ دو‌یانه‌وه ده‌سووتیت و راده‌کن، دالیا ئاوپ له‌ هیچ که‌س مه‌ده‌روه که له‌ نزیکه‌مانه‌وه ده‌که‌ویت، ئاوپ له‌ هیچ لاشه‌یه‌ک مه‌ده‌روه. هیچ شتیک وه‌ک سه‌یرکردنی چاوی مردووه‌کان ترسناک نییه، دالیا پراکه‌و پیمبلن، بۆ‌من و تو قه‌ده‌رمانه‌ بکه‌وینه‌ ناو مردووه‌کانه‌وه، بۆ‌رینگاکان هه‌میشه‌ من و تو به‌ره‌و ناو مردووه‌کان ده‌بن. خودای گه‌وره، ئاوپ له‌ هیچ مه‌ده‌روه... شه‌ویکی بی موسیقایه... تو واده‌لئیت: ده‌لئیت جه‌لاده‌ت شه‌ویکی بی موسیقایه... پراکه‌ دالیا، له‌م کوچه‌یه‌ی باشووره‌وه، به‌ سه‌ر لاشه‌ی ئه‌م گه‌نجه‌ غه‌مگینه‌دا که کۆماندۆکانی ده‌وله‌ت تیربارانیانکردون، لیره‌وه دالیا، لیره‌وه، ئه‌مه‌ شه‌قامیکی خالییه، رینگایه‌که بۆنی سه‌فه‌ریکی دریزو شه‌ویکی ناکوتاو خه‌میکی ئه‌به‌دی لیدیت. گرنگ نییه بۆ‌کوئ ده‌چین... هه‌ر رینگایه‌ک بگرین یان ده‌مانباته‌وه سه‌ر مه‌رگ یان ده‌مانباته‌وه سه‌ر پرته‌قالی سپی. پراکه‌ دالیا و گوئ له‌ بیده‌نگییه‌کی کوتوپر بگره، گوئیگره له‌ نیوان ته‌قینه‌وه‌کاندا، له‌ نیوان لرفه‌لرفی ئاگریکی سامناکدا که به‌ه‌واو ئاسماندا هوروشم ده‌هینیت، گوئیگره‌ ده‌نگی پیا‌نۆیه‌کی گه‌وره ده‌بیستیت، دالیا گوئیگره، گوئیگره... گه‌ر چرکه‌یه‌ک خیزه‌ خیزی خویناوی سه‌ر زه‌مینی ئه‌م شاری ته‌پوتۆزو له‌ هه‌من بووه‌وه گوئیگره، گویت له‌ موسیقاریک ده‌بیت، له‌ تاریکیدا بانگمانده‌کات... نا موسیقاریک نییه بگری، به‌لکو ته‌ماشامانده‌کات و بانگمانده‌کات. سه‌یری هه‌نگاوه‌کانی من و تو ده‌کات و ئه‌وکات موسیقا ده‌ژهنیت، ئه‌و پۆ‌حی من و تو ده‌ژهنیت... پراکردنه‌کانی من و تو ده‌کات به‌ موسیقا... ئه‌و موسیقاره ترسی ئیمه‌یه له‌ شه‌ودا ده‌بیت به‌ه‌لم و

لهوسه‌ری گه‌ردونه‌وه وهک ئاواز ده‌گه‌رپتیه‌وه. دالیا راکه، هه‌ست ناکه‌هیت
 ئه‌ستیره‌کان ده‌که‌ونه خوارێ، هه‌ست ناکه‌هیت بآئنده‌کان له‌ به‌رده‌ماندا
 بالی دیکه‌ قه‌رزده‌که‌ن و ده‌فهرن، مه‌هپله‌ مردووه‌کان دامینت بگرن، من
 ده‌یانینم که ده‌یانه‌ویت بمانگرن، به‌لام له‌مجۆره‌ شه‌وانه‌دا مرۆف ده‌بیت
 توانای هه‌بیت به‌سه‌ر مردووه‌کاندا بازبدا، بتوانیت بازبدا... بازبده
 به‌سه‌ر لاشه‌کاندا، بازبده به‌سه‌ر خۆیتیکدا که وهک فواره‌ له‌ سینه‌ی
 مردووه‌کانه‌وه دپته‌ده‌ری، ئه‌و مردوانه‌ی تکاده‌که‌ن یه‌کیک تینانگه‌پنیت
 جه‌ه‌نه‌مین یان به‌هه‌شتی. خومپاره‌کان له‌ چواره‌ورمان ده‌ته‌قنه‌وه. هاوار.
 دالیا ته‌قینه‌وه‌کان له‌ پینچاوی من خاوده‌بنه‌وه، ته‌قینه‌وه‌کان خاوده‌بنه‌وه،
 پارچه‌ی خومپاره‌کان به‌ هیمینیه‌کی ترسناک به‌ هه‌وادا ده‌فهرن، ده‌یانینم
 پارچه‌ی ته‌لایینی خومپاره‌کان ده‌بینم وهک فواره‌یه‌کی روناک له‌ تیشک
 که خودا خاویکردبپته‌وه له‌ هه‌وادا ده‌وه‌ستن، هه‌زاران پارچه‌ زیری
 کوشنده‌ له‌ شه‌ودا ده‌بریسکینه‌وه، به‌لام وه‌ستاوان، له‌ سه‌ر سه‌ری ئیمه
 وه‌ستاوان، من و تو ده‌توانین به‌ ناویاندا رابکه‌ین، به‌ ناو ئه‌و پارچه
 وه‌ستاوانه‌ی موشه‌که‌کاندا رابکه‌ین که وهک خه‌زانیک له‌ ناکا و بووبپته
 به‌رد، وهک زه‌مانیک بۆ موسافیریکی دور وه‌ستاویت، وهک کومه‌لێک
 بآئنده‌ هه‌ور به‌ رۆحی خۆیدا هه‌لیواسیبیتن وه‌ستاوبن. من و تو به‌ ناویاندا
 تینه‌په‌رین. دالیا ئه‌مشه‌و که مردن له‌سه‌ر هه‌چ که‌س ناوه‌ستیت له‌سه‌ر
 من و تو ده‌وه‌ستیت، من مندالی موعجیزه‌کانم ده‌ستم لێ به‌رمه‌ده، راکه
 له‌گه‌لمدا، دالیا... راکه. ئه‌ی ئاگر ببه‌ به‌ سه‌رما و سه‌لامه‌تی بۆ ئیمه،
 سه‌یرکه‌ دالیا ئه‌و ژنه‌ بالدارانه‌ ببینه‌ که به‌ جبه‌ سووتاوه‌کانیانه‌وه به‌ پۆل
 به‌رزده‌بنه‌وه بۆ ئاسمان. ئه‌و هه‌زاران هه‌زار مردووه‌ ببینه‌ که به‌ خۆینی
 خۆیانه‌وه، به‌رزده‌بنه‌وه بۆ ئه‌وپه‌ری مه‌له‌کوت. له‌ سه‌دان مرآوی ده‌چن
 که به‌ کوژراوی ده‌فهرن. دالیا مردووه‌کان به‌سه‌ر سه‌رماندا ده‌فهرن و من
 و تو له‌سه‌ر زه‌وی ده‌توانین به‌ ناو دوکه‌لی وه‌ستاوی ئه‌م کاره‌ساته‌دا

رپاکه‌ین. ئەمه هه‌مان ئەو شه‌قامه‌یه که ده‌مانبات، تو ده‌توانیت رپاکه‌یت و سه‌رنجده‌یت که شه‌قامه‌که ده‌مانبات، هه‌وایه‌کی نه‌یتی که له قوولایی زه‌وییه‌وه دیت ده‌مانبات... دالیا ده‌ستت بکه‌ره‌وه، وه‌ک مه‌سیح له‌سه‌ر خاچ، راکه‌و ده‌سته‌کانت وه‌ک مه‌سیح بکه‌ره‌وه، حیجابه‌که‌ت فرینده، چونکه خودا مروقی حیجابدارى خوشناویت، ده‌ستت وه‌ک مه‌سیح بکه‌ره‌وه و رپاکه... مه‌یله ته‌ماشاکردنی ئەو دوکه‌له‌ی له مال و خانووبه‌ره‌و قه‌یسه‌ری و بازاره‌کان دیت بتکوژیت، له‌سه‌رخۆ راکه، چیتەر ئاسان نییه ئەو تانک و زرێ پۆشانه بمانگرنه‌وه، ده‌بیت ئەو خومپارانە له‌سه‌رمان بوه‌ستن، ده‌بیت ئاگرو گولله له‌سه‌رمان بوه‌ستیت، راکه دالیا.. رپاکه».

مۆنۆلۆگیکی درێژبوو که هه‌ندیک شه‌و جه‌لاده‌ت له به‌رده‌م خۆیه‌وه ده‌یگوته‌وه، من چه‌ندینجار گویم لیبووه که وه‌ک ئەکته‌ریک له شانۆگه‌رییه‌کی مۆنۆدرامادا ده‌وه‌ستاو هه‌له‌له‌ری و چاوانی پرده‌بوون له ئاو و سه‌رله نوێ ئەو رسته پر سه‌یرو سه‌مه‌رانه‌ی خۆی ده‌گوته‌وه. هه‌ندینجار له شه‌وانی سه‌رمادا، له ژیر باراندا ده‌ستی به‌رزده‌کرده‌وه و ئەو مۆنۆلۆگه‌ی دووباره‌ده‌کرده‌وه. نازانم من چه‌ندین جار گویم لیبووه، به‌لام دلنیام له شه‌وانی سایه‌قه‌دا گویم لیبووه، له ئیوارانی ره‌شه‌باو گه‌رده‌لولدا بیستومه، بینومه‌وه که به ناو به‌فردا رۆیشتووه و ئەو قسانه‌ی کردوه، وه‌ک ئەوه‌ی رسته‌کان گه‌رمیکه‌نه‌وه، وه‌ی تیگه‌پینن و توانای له‌به‌رخه‌ن. بینومه له شه‌وی لیزمه‌و بروسکه‌دا، له ژیر باراندا وه‌ستاوه و هه‌موو ئەو تیکسته‌ی وه‌ک خۆی دووباره‌کردۆته‌وه.

جه‌لاده‌ت که یاده‌وه‌رییه‌کی بیته‌ندازه به‌هیزی هه‌بوو، به‌هیزتر له یاده‌وه‌ری فیلیک، زۆر ورده‌کاری ژبانی خۆی له بیربوو، به‌لام پیتاچیت هیچ پارچه‌یه‌کی زینده‌گی خۆی به هه‌مان ورده‌کاری وه‌ک پوداوه‌کانی ئەو شه‌وه له‌بیربیت... کاتیک خۆی و دالیا، به ناو ئاگرو سووتان و ته‌قه

و تهقینه وهدا لهو شاره پیروژهی باشوور ده ریازبوویون، جه لادهت بونی شه قامه کانی له یادبوو، رهنگی کوچه کانی له یادبوو، دهنگی دلی ئه و پاساری و کوکوختیانه شی له یادبوو که به سهر سهریدا فریبوون، هیچ یهک لهو خولیاو خه یال و وشانهی یادنه چووبووه که لهو شه وهدا به دلیدا گوزهریان کردوه، ههتا دهیتوانی دلۆپ دلۆپ له سهر ئه و خوینانه قسه بکات که بینوونی، له سهر رهنگ و هالاوو گه رمیان، دهیتوانی له سهر ئه و برینانه بدویت که له ناوچاوانی کوژراوه کاندای بینبووی، له گوشه ی زاریان که بهر له مهرگ بق هاوار کردبوویانه وه.

به دریزیایی شه و راده کن، به کوچه و شه قامه کاندای، به شارۆچکه و گونده غه مگینه کانی سهره رینگادا، له هه موو جیگایه کدا له سووتان و کاولکاری و مهرگ به ولاره هیچی تر نابینن. مرۆف که به عمودی کاره باوه به سترانه ته وه و تیرباران کران، مندال و ژن که پیکه وه کوکراونه ته وه و سووتیزان، که سانیک له بن دارخورماکاندا سهر برپاون... به دریزیایی شه و به سهر لاشه کاندای بازده دن، گوئیان له دهنگی تانک و زریپۆشه له دویانه وه دیت، خه لکانیک ده بینن به پینخاوسی هه لدین. خه لکانیک به ئاگره وه دهفرن، خه لکانیک به جبه کانیانه وه به رزده بنه وه بق ئاسمان، سه ری مه لکانی حه وزه که تلده بنه وه بیته وه ی میزه ره کانیان بکه ویت. ده مه و به یان به دوو قاچی زامداره وه، به روخساریکه وه که دوکله ی جهنگ و تهقینه وه ره شیکرده، به چاوانیکه وه ترس و بیخه وی ماندوو یکردون ده گه نه وه شاری ته پۆتۆزه زهرده کان، شاریک چیتر به هیچ سهراب و ئاوینه یهک ده وره نه دراوه، شاریک هه تیوو غه مگین له ناو رووبه ریکی ترسناک و بیسنووری لمدا وهک دوا قه لای حه قیقه ت پالکه و توره. شاریک که به دریزیایی میژووی خوی له ناو هاوکی شه یه کدا ژیا بوو، که له بنه ورا له سهر جیا بونه وه ی ژیان له مردن، جوگرافیا له وه همه کانی، شار له سیته ره کانی، واقع له خه یاله کانی، میژوو له حه قیقه ته کانی دروستبوو بوو. به ره مه ی میژوو یه ک

بوو شاره‌کانی گۆریبوو بۆ گیانله‌به‌ریکی دوو دیو، دیویکی ئاشکراو دیویکی نهینی، دیویکی هوشیار و دیویکی ناناگا، شاره‌کانی دایه‌شکردبووه سهر دهیه‌ها پوخسار، دهیه‌ها چه‌شنی کوچه، که هر چه‌شنیکیان ناته‌بابوو له‌گه‌ل‌ئه‌وانی دیکه‌دا. به‌لام ئه‌و شه‌وه چیتراستی و درۆ، ژیان و شتیوه خه‌یالییه‌کانی له‌یه‌کتر جیانه‌ده‌کرانه‌وه. شاری ته‌پوتۆزه زه‌رده‌کان، وینه‌یه‌ک نه‌بوو، خه‌یالێک نه‌بوو له‌ شاره‌کانی تر جیابووینه‌وه، ئه‌و به‌شه‌ نه‌ینییه‌ی ناو جوگرافیا نه‌بوو که جگه له‌ ده‌روازه‌یه‌ک ریگایه‌کی تری نه‌بیت بۆ گه‌یشتن به‌ جیهان. چیترا شوینی شته‌ حه‌رام و نه‌ینییه‌کان نه‌بوو، چیترا حه‌رام و نه‌ینی بوونیان نه‌ماوو، به‌لکو خۆیان بووبوون به‌ ته‌نیا حه‌قیقه‌ت. ئیدی ئه‌و شاره‌ بووبوو به‌ ته‌نیا شاری دونیا. له‌ به‌ر ده‌روازه‌کانی شاردا هه‌زاران فریشته‌ی غه‌مگین پیشوازی دالیایان ده‌کرد، به‌سهر سه‌ریدا فرین، له‌سهر سنگی ده‌نیشته‌وه. ئه‌و پۆژه ده‌مه‌و به‌یان دالیا و جه‌لاده‌ت گه‌رانه‌وه بۆ لای ته‌نیاترین دکتۆری سهر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه، بۆ لای موسای بابه‌ک. به‌یانیه‌کی زووبوو، ده‌نگی تۆپ و ته‌قینه‌وه له‌ دووره‌وه ده‌گه‌یشته‌ کوچه‌کان، موسای بابه‌ک به‌ خۆی و ریشیکی سپی درێژه‌وه کورسییه‌کی له‌ به‌ر ده‌رگاکه دانابوو، به‌تانیه‌کی دابوو به‌ خۆیدا له‌سه‌ره‌خۆ که‌مانی لنده‌دا. کاتیک جه‌لاده‌ت و دالیا گه‌یشته‌ پیشده‌می به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک ماندووبوون له‌به‌رده‌م موسای بابه‌کدا که‌وتن که به‌ هه‌موو پیری و ماندویتی خۆیه‌وه ده‌بایه‌ کۆمه‌کیان پینکات هه‌ستن. موسای بابه‌ک له‌و تاریک و پوونه‌ غه‌مگینه‌دا ده‌یگوت: ئازیزان ده‌بیت خیرا پشووبدن، ئه‌وان به‌ریوه‌ن، له‌ چه‌ند سه‌عاتی داها‌توودا ئیشیکی زۆرمان هه‌یه.

له‌ ژووره‌وه قاچه‌ زامداره‌کانی بۆ بیمارده‌کردن و زامه‌کانی ده‌به‌ستن و ناوچاوانی هه‌ردووکیانی ماچده‌کردو ده‌یگوت: بخه‌ون، چه‌ند سه‌عاتیک بخه‌ون... جه‌ه‌نه‌م به‌ریوه‌یه.

پینکه‌وه له‌ ژووریکی تاریکدا ده‌خه‌وتن. جه‌لاده‌ت نه‌یده‌توانی بخه‌ویت له

هه وادا فریشته غه مگینه کانی دالیا سیراجه دینی ده بیینی ده گرین، فرمیسه که کانی ده بیینین وهک مرواری له هه وادا ده دره وشانه وه. ته ماشایده کردو سه رتا پای تاریکی ناو ژوره که پر بو بوو له دلۆپه فرمیسه کی زیوین که له هه وادا مه له یانده کرد. دالیا وهک فریشته یه ک ده خهوت، جه لادهت هه لده ستاو له تاریکییده ته ماشای ئه و نیگا و پوومهت و لیوه زهرانه ی دالیا سیراجه دینی ده کرد، که ماندویتی روخسارییکی خودا وه ندانه یان پی به خشیبوو، بۆیه که مجار وهک عاشقیک به هیمنی لیوی ده خسته سه ر پوومه تی و ماچیده کرد، ئه وه یه که مین ماچ و دوا هه مین ماچی راسته قینه ی هه موو ژیانی بوو. ماچیده کردو وهک به سه ر لاشه ی مردووییه کدا بگری، سه ریده خسته لیواری قه ره ویله که یی و ده یگوت: هاوار... هاوار. ده که پایه وه ژیر جیگا که ی خوی و ده گریا، خوی له ژیر به تانییه کدا گرمۆله ده کرد و ده گریا.

به یانی بوو، پۆژ هه لاتبوو جه لادهت له په نجه ره که وه گوپی له دهنگی هه ندیک بالنده ی غه مگین ده گرت که به پۆلی که وره که وره له به رده م په نجه ره که دا کۆبوو بوونه وه، یه که م دهنگی ئاده می گوپی لیبوو، دهنگی گۆرانییه کی کوردی بوو، دهنگیک له وه به ر جاریکی تر له پرته قالی سه پی بیستبووی، چوار که سه بوون، چوار قۆلی به دهنگیکی کورالی گۆرانییه کی دیرینیان ده گوت وه «ئهری به توپی عاره قچن وا پۆیی و به جینییه شتم»... هه لده ستاو له هه یوانه که وه ته ماشای دهره وه ی ده کرد. ئه و چوار سه ربازه ی ده بیینییه وه، له جلوه رگیکی دپاودا، له پۆستالی دپاودا، به سه رو روخساریکی لاوازه وه، ره شدا که راو، پر برین. هه ر چوار یان ده ستیان کرد بووه ملی یه که، به ئیقاعیکی هیمن به ریگادا ده پۆیشتن و گۆرانیان ده گوت، یه کتیکیان خراب ده شه لی. له نا کاو له به رده رگای دکتۆر بابه کدا ده وه ستان، چوار سه ربازی کورد بوون، به دیریایی چه ندین پۆژ بیخه به ر له دنیا به هه موو سه حرادا هات بوون، که گه یشته شاری ته پوتۆزه زهر ده کان و ئه و له وحی دکتۆره یان بیینی هاتن تا برینه کانیان بۆ بییچیت و به ره و باکوور

بىكەۋنەۋەپى. جەلادەت لە ھەيوانەكەدا پىشۋازى لىكردن ھەر چوارىيان لەۋە سەرسام بوون، لە شارىكى ئاۋەھادا، لە مالىكى ئاۋەھادا كوردىك بېيىنەۋە، چوار ھاۋپى بوون تاۋيان «حەسەنى توفان» «عەبدولاي تەرزە» «نورى بەفر» «جەلىلى باران» بوو، چوار بۇياخچى كە پىكەۋە گىرابوۋنەۋە بە سەرباز، پىشتر بەردەوام پىكەۋە قۇتتەراتى بۇيەيان گرتىبوو، بەيەكەۋە تىپىكى مۇسقاۋ مىللى چكولانەيان دانابوو، چوارۋەرزە پىكەۋە گورانىيان گوتىبوو. جەلادەت ئەۋ رۇژەي لە بىرىبوو كە بەدەم گورانى ماملئ ۋە خۇيان كرد بە پرتەقالى سېپىدا. چوار زەردەخەنەي غەمگىنيان ھەبوو، چوار نىگا كە پىندەچوو لە چوار چەشن بۇيەي جىاۋاز ھەلكىشرايىت، ئەۋكات پىر جولەۋ بىزۆك و زىندووتربوون، ۋەلى ئىستا ۋەك ئەۋە بوو لە ناۋ ئاشىكى گەۋرەي باروتەۋە ھاتىن بۇنى جەنگيان لىدەھات. جەلىلى باران لە ھەموويان بچوكتىبوو، لە ئەنجامى تەقىنەۋەي خومپارەيەكدا لە نىزىكىيەۋە، قاچى چەپى پىرېوبوۋ لە ۋردە پارچە، لە ۋەحدەكەي خۇيان پىزىشكەكەيان بە جۇرىكى سەرھتايى بىرىنەكانى بۇ پاككردىبوۋەۋە بۇي پىچابوو، دۋاي ئەۋە لە چەند شەۋىكدا ۋەحدەكەيان كەۋتىبوۋە ژىر بەرداشى بۇردومانە ترسناكەكانەۋە بەشى ھەرەزۇرى سەربازەكانى ھاۋپىيان كۇرزابوون. ئەۋ چوار كوردە كە پىكرا لە مەخزەنى باركردنى تەقەمەنى كاردەكەن، شەۋىك پەيۋەنديان بە سوپاۋە دەپچىت، دوو شەۋ لە ناۋ جەمەلۇنە خالىيەكانىاندا بە پۇستال و بىزىيەكەيانەۋە دادەنىشەن و بەردەوام گورانى دەلئىن، بەلام چىترنە نان دىت، نە ئاۋ، نە ھەۋال. شەۋى سىھەم دەستدەكەن بەسەفەرىكى ئۇدىسۇسى بەسەحرادا. لە رىنگا توۋشى چەندىن گەردەلوول و تارمايىي و ئەژدىھاي سەپىر سەپىر دىن، بەلام دۋاي شەش شەۋ دەمەۋبەيان ژىتىك بە ناۋى ئوم فەزلەۋە، كە لە گەردەلوول و سەحرادا بۇ كۇرە ۋىبوۋەكەي خۇي دەگەپىت لە سەحرادا دەياندۇزىتەۋە پىشياندەكەۋىت بۇ ئەم شارە، لە بەر دەروازەكانى شاردا ناۋنىشانى دكتور

بابەكیان دەداتى و بە بىدەنگ لىيان جىادەبىتتەوہ.

سەرەتا ئاۋ دەخۇنەوہ، چوار قاپ نىسك ھەلدەلوشن، چەندىن سەموون بە چاۋە دەخۇن، چەندىنىش دەخەنە ناۋ تورەكەكانيان، لەو سەموونانەى ژنىكى ەرەب لەو ۋەرزى بىئىشىيەدا بەتايىت بۆ موساى بابەك و خەستەخانەكەى دروستدەكات. دكتور دەلىت، بەر لەوہى بەرەو باكور بەكونەوہ پى دەبىت كەمىك برىنەكانى جەلىلى باران پاكبكاتەوہ. سى سەربازەكەى دى دەپۇن لە ناۋ مالە سۆزانىيەكاندا پىاسەبەكن. جەلادەت، جەلىلى باران دەھىنئىتە ژوورىكى تايبەتەوہ. كورىكى گەنجى پوخۇشە، بە دوو چاۋى كال و خەندەيەكى كراۋەوہ. لەسەر شوپنى تىماركردنەكە پاليدەخات، ئەمە يەكەم نەخۇشە لە ژياندا كۆمەككىكات. جەلىل باران كە پىدەچىت تەنيا سالىك لە جەلادەت گەرەتر بىت، بە ھىمىنى لەسەر تەختەكە رادەكشىت و تەماشائى ئەو پانكە چكۆلانەيە دەكات كە جالجالۆكەى زستان نىوبالەكانى بە جۆرىكى ئەندازەيى تەنيوہ، دواى ئىستىك پامان بەئەدەبەوہ دەپرسىت: برام تۆ ناۋت چىيە؟ جەلادەت بە ئارامى سەپرىدەكات و دەلىت: ناۋم جەلادەتى كۆترە. جەلىلى باران ۋەك ئەوہى شۆكىكى ئەلەكترىكى لىبىدات رادەچەنىت، چاۋانى پردەبن لە ئاۋ، دەستىدەگرىت و پىدەلىت: ھاۋرىم بە راستى پىمبلى، تۆ ناۋت چىيە؟ جەلادەت سەرسام دەۋەستىت و دەلىت: ئازىزم، من يەك ناۋم ھەيە، ئەۋەتەى لە دايكبووم، پىمدەلىن، جەلادەتى كۆتر، يەئنى دەبىت ناۋم چى بىت؟ مرؤف لە ھەر چىيەكدا درۆبكات نابىت لە ناۋى خۇيدا درۆبكات، ناۋ شتىكى موقەدەسە. جەلىلى باران چاۋانى دەنوقىنىت و دەلىت: نابىت، نابىت، جەلادەتى كۆتر ئەفسانەيە، جەلادەتى كۆتر ناۋىكى ئەفسانەيە، تۆ لە من بېرسە، نابىت مرؤفىكى راستەقىنە ھەبىت ناۋى جەلادەتى كۆتر بىت.

جەلادەت نارەھەت و تورە دەستى دەگرىت و پىدەلىت: كى واى بە تۆ گوتوۋە؟ كى گوتوتىتى جەلادەتى كۆتر ئەفسانەيە؟

جەللىلى باران، چاۋ لىككەنئىت و دەلئىت: منى بەدبەخت دەلئىم، من دەلئىم... من دواى ماۋەيەكى دورودرىژ ھاتمە سەر ئەۋ باۋەرەي كە جەلادەتى كۆتر ئەفسانەيە، تىدەگەيت، حىكايەتەۋ ھىچى تر... تۇ ئەۋ نىت، ناتوانىت من بخەلەتئىت... ئاە، مۇسقىارىكى وا گەرە كە دەلئىن موعجىزەي دروستكردو، چى دەكات لەم گوندى پيسەدا؟

جەلادەتى كۆتر دەلئىت: بەلام، من جەلادەتى كۆترم... حىكايەت نىم، بەشەرىكى بەدبەختم و تەۋاۋ، بۇدەبئىت حىكايەت بم، بۇ دەبئىت ئەفسانەبم؟ جەللىلى باران دەيگوت: گوبىگرە، لەۋانەيە تۇ يەككىكى تر بىت، عەفوومكە، دەشئىت ناۋەكانتتان لە يەك بچن، ئەۋەيان شتىكى ھىند گرنىك نىيە. دوو سالىشە ھىچ ئادەمىزادىك جەلادەت و ھاۋرىكانى نەبىنيۋە. من ھاۋرىپئەكم پىيگوتم، جەلادەتى كۆتر ئەفسانەيەكى ناۋ مۇسقىارەكانە، درۋىيەكە مۇسقىارەكانى شار خۇيان بۇ خۇيانىان دروستيانكردو.

جەلادەتى كۆتر دەيگوت: ھاۋرىپم، بۇم باسبەكە... بۇم باسبەكە... چۇن باسى جەلادەتى كۆتر دەكەن... چۇن، خودايە، بۇ ھىچ كەس ھەيە باسى جەلادەتى كۆتر بكات؟

جەللىل دەيگوت: منى داماو چۇن شتەكانت بۇ بگىرەمەۋە، منىش جەلادەتى كۆترم نەبىستبوۋ، ئەۋ بەدبەختەم نەدەناسى. ھەموو حىكايەتەكە لەۋ فلوتەۋە دەستى پىكرىد كە من لە جەمىلى پروسەۋە بۇم مايەۋە. من ھاۋرىپئەكى مۇسقىارم ھەبوو مرد. ناۋامانابوو «جەمىلى پروسە»، ئەۋكات ئىمە پىنج كەس بوۋىن قۇنتەراتى بۇياخمان دەگرت، پۇژىك قۇنتەراتى بەرزترىن بىناى شارمان گرت، دەبايە سەرتاپاي ئەۋ بىنايە بۇيەبەكەين، جەمىلى پروسە لە ھەر چوارمان دەنگى خۇشتربوۋ، لە ھەر چوارمان باشتر فلوتى دەزانى، لە ھەر چوارمان باشترىش بۇياخى دەكرد، پۇژىك كە ئاسن و تەختەۋ پلەۋ پىيانمان بۇ قاتە بەرزەكان دادەنا، كاتىك ھەر پىنجمان پىكەۋە گورانىمان دەگوت، كاتىك لە ئامادەكردن و بەستى

تخته‌کاندابووین، جه میلی پروشه، بیتیه‌هانه فلوت‌ه‌ک‌ه‌ی ده‌ژهن، بیتیه‌هانه مه‌ست بووبوو، له‌و به‌رزاییه‌وه بیتیه‌وه‌ی تخته‌و پیتیه‌هانه کانمان قایم‌کردیت، راسته‌وخ‌ف له‌س‌ر ئه‌و راره‌وه باریکانه مه‌ستانه که‌وته فلوت ژهنین، به‌شیوه‌یه‌ک فلوتی ده‌ژهن منی داماو وامده‌زانی ده‌فریت، هه‌ستمده‌کرد قاچی له‌ تخته‌کان پچراوه‌و به‌رزبوته‌وه، که به‌ربووه‌وه لام و ابوو بالی گرتوه... که‌وته‌خواره‌وه‌که‌ی له‌ نزمبون‌ه‌وه‌ی کوتریک ده‌چوو له‌ کاتی فریندا، وه‌ک پریک چۆن له‌ به‌رزه‌به‌رزانی دونیاوه له‌ بالی سیم‌ریگ ده‌بیته‌وه‌و به‌ هیمنی و به‌ بازنه‌ی چه‌شناو چه‌شن دیته خواری، ئاوها به‌ربووه‌وه، من گویم لئ نه‌بوو بدات به‌زه‌ویییه‌که‌دا، به‌لکو وه‌ک نیشته‌وه‌ی که‌لایه‌ک له‌س‌ر زه‌وی به‌و چه‌شنه نیشته‌وه، که‌گه‌یشینه‌ی سه‌ری مردبوو. بوچی مرد، نازانم؟ منی داماو نازانم بق خه‌لک له‌ خویانه‌وه ده‌مرن. که‌ جه‌میلی پروشه‌ مرد، فلوت‌ه‌که‌ی بق منی ده‌ستخه‌رؤ به‌جیه‌یتشت. پیش ئه‌وه‌ی بمریت وه‌سیتیکی وه‌های نویسیوو که‌ ده‌بیت من فلوت‌ه‌که‌ی ئه‌و به‌ ئیرس وه‌رگرم، ئه‌وه‌ ته‌نیا شتیک بوو له‌و به‌جیما. هه‌ندیجار به‌ شه‌قامه‌کاندا ده‌رؤیشتم و فلوت‌م لینه‌دا، من هه‌میشه به‌یادی جه‌میلی پروشه‌وه مؤسیقام لینه‌دا، له‌ گۆرستان به‌ ناو گۆره‌کاندا ده‌رؤیشتم و مؤسیقام لینه‌دا، به‌ کوچه‌کاندا ده‌رؤیشتم و فلوت‌م لینه‌دا، هه‌میشه هه‌ستمده‌کرد تارمایی جه‌میل له‌گه‌لمدایه.

جه‌لیلی باران هه‌ناسه‌یه‌کی دریزی هه‌لده‌کیشاو بینه‌نگ ده‌بوو. جه‌لاده‌ت سه‌راسیمه‌و چه‌په‌ساو، وه‌ک یه‌کیک دوا‌ی کاره‌ساتیک ئه‌ژنۆکانی شکایتن، به‌رابه‌ری داده‌نیشتم و تکای تیا‌ده‌کرد به‌رده‌وامبیت، نه‌یده‌زانی چی ده‌بیسیتت، حیکایه‌تی دووباره‌ی خۆی، یاخود چیرۆکیکی دیکه‌؟.

جه‌لیلی باران، که‌میک قاچی ده‌جولاند و ده‌ستی به‌ قژه‌ کورت و چلکنه‌که‌یدا ده‌هینا و ده‌یکووت «شه‌ویک له‌ شه‌وان منی به‌ده‌خت به‌ کوچه‌یه‌کدا ده‌رؤیشتم و فلوت‌م لینه‌دا، له‌ تاریکیدا رۆحه‌به‌ریکی غه‌مگین

ئىم نىكبوو، پىاوتىكى كۇماو، پىر بو، پىرىك بو، پىدەچو، لە ھەشر جىمابىت، لە سوالكەرىك دەچو ھاتىت منى بەدبەخت خىرى پىكەم، من پىمگوت «پىرى بەدبەخت تۇ ھاتووت داواى كۇمەك لە يەكىك بەكىت، لە خۇت بەدبەختتەرە... ھەزار جار لە خۇت داماترە». پىرەمىردەكە بە دەنگىكى ھەسرەتاوى پىمى گوت «من ھاتووم لىت پىرسم، تۇ جەلادەتى كۇتر دەناسىت، سەرھەنگ قاسم دەناسىت، ئىسھاقى لىوزىرپىن دەناسىت؟». بە جۇرىك ناوھكانى دەخوئىدەو، ھەستەدەكرد ئەستىرەو مانگ لەسەرمانەو، دەلەرىنەو، دەنگى لە دەنگى سوارچاكىكى پىر دەچو، نەفەسى بە نەفەسى مىرزادەھىكى غەمگىنى دەكرد. من پىمگوت: «پىرەمىرد بە دەنگىدا لە ئاغازادەھىك دەچىت ھال و مالى دۇراندىت، ئەمانە كىن. من كەس ناناسم ئەو ناوانەھى ھەبىت». پىرەمىردەكە گوتى: «من مىرزادەنىم، ئاغازادەنىم، كورم، من دىوەرەھىكى دامام بە كوچەكاندا دەپۇم و شت دەفرۇشم، ماوھىك لەو، بەر بەر لە تۇ دوو كورپى تر، بە كوچەكاندا دەپۇشتىن و فلوتىان لىدەدا... نەيان لىدەدا، زۇر خۇشيان لىدەدا. بە ھوكمى ئەو، كوچەگەرم پۇژانە دەمىنىن. بەلام لە پىرە و نىبون، لە پىرە و ھەك زەوى قوتىان بەدات ھەوالىان نەما. پۇژ و ھەفتەو مانگ من چاوەروانمكردن، كەس خەبەرى لىيان نەبوو... دواتر بىستەم مۇسقىارىكى پىر بە ناوى ئىسھاقى لىوزىرپىن بردوونى لەو شاخانە دەرسىاندابات... خەلكى دەگىزەنەو، دەلەين لەو شاخ و گوندانە موعجىزەھىان دروستكردو، كورپىان چاكردۇتەو، مردووىان زىندووكردۇتەو، بارانىان باراندو، كانى و شىكان خستۇتەو، سەر فەر، شتى زۇرىان كردو، كە خەلك باسىدەكات، شتى زۇر... كورپى من، دلەت لە دىوەرەھىكى ھەك من نەپەنجىت كە ئاوەھا دەتووستىنم و شەوت لى ناخۇشەدەكەم... من نەھەكەھى جەلادەتى كۇترو، سەرھەنگ قاسم ھەز لىبوو... گوتەم، رەنگە تۇ بىاناسىت، برات بن، كەسىكى ئەوان بىت».

جھیلی باران، ئو سہربازہ زامدارہی لہ جیگای خویہوہ سہیری
 جھلادہتی دہکرد، دہیگوت: تو ئو نیت؟ وانیبہ، بارہ پناکم تو ئو
 بیت؟ حیکایہ تیک ہیہ دلیت ئوان چوون بو ئاسمان... پویشتون، خودا
 ہلیکیشاون بو مہلہگوت، تالہوئ لہ بہ ہشت، لہ بہر مہقامی باری
 تہعالادا موسیقا لیدہن.

جھلادہتی کوتر ہیچی نہدہگوت، باران بہ غہمگینیہوہ ہناسہی
 ہلہدہکیشاو دہیگوت: لہ ماوہی ئو سالہدا بہرلہوہی بمکن بہسہرباز،
 لہ ہر شوینیک لہگہل موسیقارہکاندا بووینیم، باسی ئہفسانہی جھلادہتی
 کوترو سہرہنگ قاسمیان کردوہ... لہہر کوئ بووینیم.

جھلادہت دہیگوت: برام جھیلی باران من ہیچ شتیکم لہ تو ناویت،
 ہیندہ نہبیت، لیت پیرسم: گہر پوژیک لہ پوژان گہراموہ بو باکوور، ئایا
 تو ئو موسیقارانہم پیدہناسینیت؟ گہر گہراموہ بوئہوئ دہمبہیتہ لای
 ئو موسیقارانہ؟

جھیلی باران زہردہخہنہیہکی دہگرت و دووبارہ تہماشای پانکہ
 چکولانہکھی سہقفہکھی دہکردوہو دہیگوت: چہندین جاری تر ئو
 دیوہرہ پیرہم بینیبہوہ. ہہموو جاریک بانگیدہکردم و دہیگوت: کورم،
 پیمبلن، ہیچ ہوالی تازہت لہسہر جھلادہتی کوتر و ہاوریکانی نیہ؟ ئا،
 برینہکانم زور ئازارمدہدہن، ناشزانم بو لہ ہہموو شوینیک ئہم چیروکہ
 دہگترمہوہ، برام لہوانیہ لہ بہر ئوہ بیت، حیکایہ تیکی تر نازانم، شتیکی
 گرنگ و بہ نرخ لہ ژیانمدا پوونادات، ہا، دہبیت لہ ژیانی داماوکی وک
 مندا چی پووبدات؟ برام گہر ناوی راستہقینہی خوتم پی بلینیت، بہ
 ہہموو موسیقارہکانی شارت دہناسینیم، من ہہموویان دہناسم... بہلام مال
 خراپ ئہم گوندہ خوئشہ بو جیدہہیلیت؟... برام مہیرہوہ بو باکوور، خودا
 دہزانیت چ کارہساتیکی تر بہریگاویہ؟ ئیرہ لہ ہر جیگایہکی تر بو تو
 باشترہ.

جەلادەت سەری دەخستە ناو دەستییه‌و‌و لە جیگای خۆی گرمۆلە‌دە‌بوو، چاوانی پرده‌بوون لە‌فرمیسک و دەیگوت: رقم له ته‌پوتۆزه، رقم له‌م زمانیه، خۆت دەزانی عەرهبی زمانی جەلادە‌کانه، ها خۆت دەزانیته که‌س ناتوانیته شه‌و پۆژ ئەم زمانه قسە‌بکات که‌ پیاوکۆژە‌کان قسە‌ی پێدە‌که‌ن. رقم له‌ بێدە‌نگی بە‌ر‌به‌یانی ئەم شارە‌یه، رقم له‌ تارماییه‌کانیته، رقم له‌ سە‌ربازو سۆزانیه‌کانه... رقم له‌ هە‌موو شتیکه، رقم له‌ خۆمه.

جە‌لیلی باران دە‌یگوت: من شتیگ له‌ تۆ گە‌وره‌ترم، شتیگ له‌ تۆ گە‌وره‌ترم، گەر گە‌یشتمه‌وه‌ باکوور و تۆش گە‌یشتیته‌وه، دە‌توانم کۆمه‌کت بکه‌م. مه‌ترسه، له‌ بازاری ئاسنگە‌ران له‌ هەر که‌سیگ بپرسیت جە‌لیلی باران، کوپی موحسینی لوله‌‌ساز دە‌تبات بۆ‌لای باوکم.

جە‌لادەت وه‌ک گیانداریکی ته‌نیاو بریندار دە‌ینالاند: هاو‌ریم من که‌س ناناسم، که‌س ناناسم، هاو‌رئ و که‌سم نییه، گەر پۆژیک بیه‌وه‌ نازانم دە‌بیت له‌ کوئ بخوم... له‌ کوئ بژیم، چ کاریک بکه‌م؟ نازانم.

جە‌لیلی باران به‌ به‌زه‌یه‌وه‌ سە‌یریدە‌کرد و پێدە‌که‌نی: ئاوها قسە‌بکه، باشتره‌ له‌وه‌ی درۆ بکه‌یت و بلیت من جە‌لادە‌تی کۆترم. جە‌لادە‌تی کۆتر مۆسیقاریکی به‌‌ناوبانگه، له‌ هە‌موو شوێنیک حورمه‌تی خۆی هە‌یه، خە‌لکانی زۆرزه‌‌بە‌نده دە‌ست دە‌گرن به‌ سنگیانه‌وه‌ بۆی. ها تۆش له‌ ناو ئەم قە‌حبه‌‌خانه گە‌وره‌یه‌دا خۆد ه‌که‌یت به‌ جە‌لادە‌تی کۆتر... مرۆف درۆ نه‌کات باشتره.

جە‌لادەت بێته‌وه‌ی هیچ بلیت له‌ ژووره‌که‌ دە‌پۆیشته‌ دەر‌وه‌ وه‌ک هێزیکي نه‌ینی پاکتشیبکات پوویدە‌کرده‌ نیوکۆچه‌کان. ساتیکی سە‌یربوو، له‌ هەر چوار‌لاوه‌ دە‌نگی ته‌قینه‌وه‌ ده‌هات، له‌ هە‌موو لایه‌که‌وه‌ خە‌لکانی ئاواره‌و هە‌له‌اتوو له‌ هە‌موو شارە‌کانی باشووره‌وه‌ ده‌هاتنه‌ ژوورئ بۆ ئەم شاره‌ چکۆله‌یه، وه‌کو ئە‌وه‌ی ئیره‌ دواه‌مین په‌‌ناگای ئە‌و سەر زه‌مینه‌ بیت. جە‌لادەت سه‌ده‌ها ژن و مندالی سەرگە‌ردانی ده‌بینی وه‌ک شیت دە‌پژانه‌ ناو

جه لادته سهری دهخسته ناو دهستییه وهو له جیگای خوی گرمۆله ده‌بوو، چاوانی پرده‌بوون له فرمیسک و دهیگوت: رقم له ته پوتۆزه، رقم له‌م زمانیه، خۆت ده‌زانی عهره‌بی زمانی جه لاده‌کانه، ها خۆت ده‌زانیته کهس ناتوانیته شهو رۆژ ئه‌م زمانه قسه‌بکات که پیاوکۆژه‌کان قسه‌ی پنده‌کن. رقم له بیده‌نگی به‌به‌یانی ئه‌م شاره‌یه، رقم له تارماییه‌کانیته، رقم له سه‌ریازو سۆزانییه‌کانه... رقم له هه‌موو شتیکه، رقم له خۆمه. جه‌لیلی باران ده‌یگوت: من شتی که له تو گه‌وره‌ترم، شتی که له تو گه‌وره‌ترم، گه‌ر گه‌یشتمه‌وه باکوور و تۆش گه‌یشتیته‌وه، ده‌توانم کومه‌کت بکه‌م. مه‌ترسه، له بازاری ئاسنگه‌ران له هه‌ر که‌سێک بپرسیت جه‌لیلی باران، کورپی موحسینی لوله‌ساز ده‌تبات بۆلای باوکم.

جه‌لادته وه‌ک گیانداریکی ته‌نیاو بریندار ده‌ینالاند: هاو‌پیم من که‌س نانا‌سم، که‌س نانا‌سم، هاو‌پیی و که‌سم نییه، گه‌ر رۆژی که‌س بیتمه‌وه نازانم ده‌یت له کوئی بخه‌وم... له کوئی بژیم، چ کارێک بکه‌م؟ نازانم.

جه‌لیلی باران به‌ به‌زه‌یییه‌وه سه‌یریده‌کرد و پنده‌که‌نی: ئاوها قسه‌بکه، باشتره له‌وه‌ی درۆ بکه‌یت و بلێیت من جه‌لادته‌ی کۆترم. جه‌لادته‌ی کۆتر موسیقاریکی به‌ناوبانگه، له هه‌موو شوینی که‌س حورمه‌تی خوی هه‌یه، خه‌لکانی زۆرۆزه‌بنده ده‌ست ده‌گرن به‌ سنگیانه‌وه بۆی. ها تۆش له ناو ئه‌م قه‌به‌خانه گه‌وره‌یه‌دا خۆت هه‌کیت به‌ جه‌لادته‌ی کۆتر... مرۆف درۆ نه‌کات باشتره.

جه‌لادته بیته‌وه‌ی هه‌یج بلێت له ژووره‌که ده‌رۆیشه‌ ده‌ره‌وه و وه‌ک هه‌یزیکی نه‌یتی پراکتیسیکات پوویده‌کرده نیوکۆچه‌کان، ساتیکی سه‌یربوو، له هه‌ر چوارلاوه ده‌نگی ته‌قینه‌وه ده‌هات، له هه‌موو لایه‌که‌وه خه‌لکانی ئاواره و هه‌له‌اتوو له هه‌موو شاره‌کانی باشووره‌وه ده‌هاتنه ژووری بۆ ئه‌م شاره چکۆله‌یه، وه‌کو ئه‌وه‌ی ئیره دواه‌مین په‌ناگای ئه‌و سه‌ر زه‌مینه‌ بیت. جه‌لادته سه‌ده‌ها ژن و مندالی سه‌رگه‌ردانی ده‌بینی وه‌ک شیت ده‌په‌زانه ناو

کوچه کانه وه، دهيه ها چه کدارى ده بىنى له پوخسارياندا ترس و شکست هه بوو، هه موو ده يانگووت: هيزه کانى گاردى کومارى له هه موو قوله کانه وه به خيراى و بن به رگرييه کى گه وره به ره و پيش ده چن. له چهنده ها لاوه چه کداره کان برينداره کانى خويان له دهسته به ردا ده هيتايه ئه و شاره و بو دکتور ده گه ران، هه نديک له برينداره کان به کولى هاوپريکانيانه وه بوون، هه نديکيان له به تانيدا هه لگيرابوون و خوينه که يان له به تانييه کانه وه ده تکايه سه زه وى. ناله ي برينداره کان تیکه له به هاوارى ئه و ژنانه بوو بوو که دويى شه و ميتردو براو کوپه کانيان له شه ردا دؤراندبوو. هه نديک له چه کداره کان به زور ده رگاي ماله کانيان ده شکاندو به دواى نان و ئاودا ده چوونه ژوورى. جه لادهت وه ک شاهيدىکى شيت ته ماشايده کردو هيچى نه ده کرد، به کوچه کاندا ده گه ران و سه يرى ئه و ژنانه ي ده کرد که به خويان و عبا ره شه کانيانه وه شاريان پرده کرد له گريان و فيغانىکى گه وره. له هه ندى جىگادا چه کداره کان له گه ل سؤزانييه کاندا ده بووه شه ريان، هه نديک له سؤزانييه کان به ترسه وه ده يانقيژاندا و ده يانگووت: برؤنه ده رى، به هؤى ئيه وه هه موو ئه م شاره خاپوورده کهن... جه لادهت چه کداره کانى ده بىنى قورئان ده خوئين و ته قه له که چه کان ده کهن، قزيان ده گرن و به شه قامه کاندا رايانده کيشن. ده بىنى له دوا ساته کانى ژياناندا هه موو غه ريزه وه حشيه کانيان ده هيننه ده ره وه... کچ سه رده بپن، به له قه ده رگاگان ده شکينن، تووشى هيستريا ده بن، هاوارده کهن، ده گرين... ئه و چاو ده نوقينيت و ده بىنيت تانکه کان له هه ر چوارلاوه به ره و ئه و شاره دين، به هه موو شه قام و کوچه تۇزواوى و زه رده کاندا ده گه ريتيه وه بو پرته قالى سه پى، بو ژووره که ي خوى، بو لاي يادگار ه کانى خوى. له وى ده يه ها چه کداره کانى راپه رين ده بىنيت چاوه رپى ئه وه ن له کوچه کانى ئه م شاره دا شه رى مان و نه مانى خويان بکه ن. پرته قالى سه پيان کردوه به بنکه ي سه ره کى خويان. ده يه ويت به ناوياندا دزه بکاته ژوورى، پييانده ليت من

مۆسیقارم و ئیتره مالی منه، دهیهوئیت تییانبگه ینیت که که لوپه لهکانی لهوین. بهپال دهیکه نه دهری، تفهنگهکانی له روودا بهرزدهکه نهوه، پالی پیوهدهنن، هه ره شهی لیده کهن و دووریده خه نهوه. گرمهی تهقینه وهکان تا دیت زیاتر نزیک دهبیتهوه، تا دیتیش کوچه و کۆلانهکانی شار پتر پرده بن به ژن و مندال و پیاوانی ماندوو و بریندار، که له گهل مراوی و ماسیه خه یالییهکانی ناو سهری جه لاده تدا به جۆریک تیکه لده بن ناتوانیت له یهکیان جیابکاتهوه. ههوا پره له بوونه وهری بریندار، له بالندهی خورافی که له سهردهمه دوورهکانه وه رایانکردوه، مراوی که به پۆلی گه وره به ناو شاردا دهفرن، کوکوختی که له دهوری بریندارهکان نیشتوونه تهوه، قولنگی پیر که به ناو دوکه لهکاندا دهفرن و دهگه پینه وه. له گه رانه وهیدا بۆ لای دکتۆر بابکه، هه ندیک له مۆسیقارهکان دهبینیت، له بهر ده رگاگان وه ستاون و مۆسیقا لیده دهن، مۆسیقایهک غه ربیه بهو رۆژه، نامۆیه به دیمه نی بالندهکان، نامۆیه به ترس و ته نهایی و ناؤمیدی ئه و ساته. مۆسیقایهکی پووچه... مۆسیقای بیهودیهیه. جه لادهت بیردهکاتهوه، که مۆسیقا ده توانیت پووچ بیت، راکردن بیت له هه موو مانایهک، ده توانیت تهعبیر بیت له بیهودیهی ئینسان. گوئچکهکانی خۆی دهگریت و ده لیت «هاوار، مۆسیقا هیچ نییه جگه له چاوه پوانیهکی دووردریژی کاره سات... مرؤف مۆسیقا لیده دات چونکه له نیتوان چاوه پوانی کاره سات و کاره ساتدا هیچی دی نییه بیکات». ئه و پرسیاره ئه به دبییه هه میشه له دلیدا بوو، ئه و پرسیاره ی له یه کهم رۆژانی فیربوونی مۆسیقاوه له خۆی پرسیبوو: په یوهندی نیتوان، مۆسیقاو کاره سات چیه؟. له و رۆژهدا مۆسیقا له دیدی ئه ودا هیچ نه بوو جگه له بیهودیهی، ئه ویش هیچ نه بوو جگه له مهخلوقیکی بیسوود، مۆسیقاریک که ناتوانیت هیچ بکات، نازانیت هیچ بکات. ئیستا جگه له کاره ساتیک که له هه وادا مه له یده کرد، شتیکی دی نه بوو مانای هه بیت، له و شاری سهراب و خه یال و ته پوتۆزه دا کاره سات ته نیا شتیکی بوو مانای ده به خشی، وهک ئه وه بوو

مؤسيقاره‌كان ريزبوو بيتن تا بينه‌ده‌يي بنووسنه‌وه... سه‌يريدنه‌کردن له به‌رده‌رکي ماله‌کاني خوځيان مؤسيقايان ليدنه‌دا، به‌چاوه‌غه‌مگينه‌کانيانه‌وه به‌دوکه‌لي شو ساته‌دا ده‌رؤيشتن و هيچيان نه‌بوو بيلين. جه‌لادته بيريدنه‌کرده‌وه، له‌هموو ساته‌گرنگه‌کاني ميژوودا مؤسيقاره‌کان مه‌خلوقاتي بيسوودن. نه‌يدنه‌زاني ناخو شو مه‌ردنه‌که‌گوي ناگريت، ياخود مؤسيقايه نايه‌ويت له‌گه‌ل مردندا ديالوگي هه‌بيت؟ شو مه‌ردنه‌که‌وه‌ک ره‌شه‌بايه‌کي که‌وج ديت و ناوه‌ستيت تا مروف به‌عقل، به‌ئاوان، به‌مؤسيقا قسه‌ي له‌گه‌ل‌دابکات، ياخود مؤسيقايه بيناکانه‌شان هه‌لته‌ته‌کينيت و به‌ره‌و شه‌به‌ديته‌ده‌روات و ئيستاي به‌لاوه‌گرنگ نيه‌؟ شو چ نه‌ئينيه‌که مؤسيقاره‌کان ده‌گوريت بو بوونه‌وه‌ري بيسوود؟ جه‌لادته به‌ناو قوربانويه‌کاندا ده‌گه‌راو ده‌يوست شتيک بکات، به‌لام چي؟ چون ده‌توانيت بچيته شم گه‌مه‌يه‌وه بينه‌وه‌ي بيت به‌مه‌خلوقيني تر؟ بو مؤسيقا ده‌بيت ته‌نيا له‌پيش کاره‌سات يان دواي کاره‌سات قسه‌بکات؟ بو له‌ساتي کاره‌ساتدا مؤسيقا قسه‌يه‌کي نيه‌بيکات؟ جه‌لادته له‌ناوه‌راستي شته‌کاندا ده‌وه‌ستاو به‌ده‌وري خويدا ده‌سورايه‌وه. وه‌ک شو وه‌بوو شو هيشتا کاتي قسه‌کردني نه‌هاتيت، هيشتا شو ساته‌نه‌هاتيته پيشي شو بيته‌سه‌ر شانو. ده‌وه‌ستاو ده‌يگوت، به‌لام چي شه‌گر شه‌مرؤ من مردم، شه‌گر کوژرام؟ بينه‌وه‌ي وه‌لامي هه‌بيت، وه‌ک شيت به‌کوچه‌کاندا ده‌گه‌رايه‌وه بو‌لاي موساي بابه‌ک، له‌کوچه‌کاندا سي هاورپکه‌ي جه‌ليلي باراني ده‌بييني ده‌ستيانه‌کردو ته‌ملي يه‌ک و له‌ناو ده‌نگي ته‌قينه‌وه‌کان و ترسي شو چيشته‌نگاوه‌دا گوراني ماملئ ده‌لين. له‌به‌رده‌رکي خه‌سته‌خانه‌که‌ي دکتور بابه‌ک ده‌يان برينداری ده‌بييني له‌کولانه‌که‌دا ريزبوو بوون، به‌ناو چه‌کدارو برينداره‌کاندا ده‌چوه‌ژوورئ، سه‌رتاپاي حه‌وش و هه‌يوانه‌که‌ش خه‌لکي زامداربوون، به‌ناو ژووره‌کاندا ده‌گه‌راو ده‌بييني هه‌موو قه‌ره‌ويله‌کان پرڼ له‌بیمار، نيوان قه‌ره‌ويله‌کانيش پرڼ له‌که‌سانیک که‌ده‌نالين، وه‌ک شو وه‌بوو

دکتور بابەک هەموو ئەو قەرەوێلانەیی بۆ پۆژێکی وەها دانابێت، بەلام ئیستا دەیبینی کارەساتەکان لەو گەرەترە بتوانیت هیچ بکات. وەک شیت بە خۆی و پێشە سپیبهکە یەو لە نێوان قەرەوێلەکاندا هاتوچۆزیدەکرد، برینهکانی دەبەست، باوەشی بە زامدارەکاندا دەکرد، مندالەکانی ماچدەکرد، مردوووەکانی بە کۆمەکی هاوڕێ و کەسوکاریان هەلدەگرت، کاتیکی نەبوو تەماشای جەلادەت بکات. ئەو وەک شیت بەدوایەو بوو، تەماشایدەکرد، ئیلهامی لێوەردەگرت. جەلادەت لە کاتێکدا لە گەرمەیی سەیرکردنی دکتور موسای بابەکدا بوو، لە ناکاو پۆل پۆل فریشتەکانی دالیای دەبینی لە هەوادا دەگرین، دیمەنی غەمگینی فریشتەکان دەفراند بۆ لای دالیا کە بەسەریکی تر سەرقالی بیمارەکان بوو، کەمە خواردنی دەدانی، ئاویدەکرد بە دەمیانهو، برینهکانی دەپێچان، حەبی ئازاری دەدانی، دەستی دەخستە سەر ناوچاوانیان و باوەشیتیدەکردن. جەلادەت دەیویست بچیتە لای جەلیلی باران، بەلام کەسی نەدەبینی، قەرەوێلەکە یەکیکی دی لەسەر بوو. هەموو ژوورەکان دەگەراو جەلیلی بارانی نەدەبینی، لە هەموو جینگایەکیش وەک شیت بەر ئەو فریشتە چکۆلانانەیی دالیا سیراجەدین دەکەوت، کە هەوایان پێکردبوو لە فرمیسیکی زیوین. دالیا لە گەرمەیی سەرقالیدا جەلادەتی دەبینی و دەیکووت، جەلادەت یارمەتیم بدە، بەلام ئەو نەیدەزانی چی بکات، وا هەستیدەکرد ئەو دەبیت بە تەنیا تەماشابکات و هیچی دی... تەماشابکات و هیچی دی. دەستەووەستان لە ناو کارەساتدا دەووستاو سەیریدەکرد. هەموو ئەو نیوهرۆ سەیرەیی لە سەیرکردندا دەبردەسەر، حەزیدەکرد دالیای دکتور بابەک هەموو شتێک جیبهیلن و وەک جارێک لە هەیوانەکاندا دانیشن و باسی پۆژگارە زیرینهکانی جارێک بکەن، حەزیدەکرد دکتور بابەک جارێکی دی باسی ئۆپرای «هۆلەندی بالدار» بۆ بکات، ئەو دیمەنەیی بۆ دووبارەبکاتەو کە سینتا و کەشتیەوانە هۆلەندییەکان پیکەو دەچن بۆ ناسمان. دەیویست چاوی بنوقینیت و چیتەر ئەو فریشتە چکۆلەو غەمگینانە

نہ بینیت له هه وادا، ئه و ماسییه خورافیانه نه بینیت که له زه ریا دوره کانه وه رایانکردبوو، ئه و مراویبانه نه بینیت که به هزاره ها به ناو شاردا ده فرین. جاریکی تر ده چوو ده ری و له کوچه کاندایا به دوای جه لیلی باران و هاو ریکانیدا ده گه راپا، به لام که سی نه ده بینی. دهنگی ته قینه وه کان زور نزیکه ده بو نه وه، تا ده هات خه لک و چه کداری زیاتر ده هاتنه شاره وه. جه لادته چا ویده کرده وه ده بینی له هه ر چوار لاهه تانک و زری پۆشه کان به ره و ئه وئ دین. پالیده دا به دیواریکه وه وه هه ستیده کرد ئه و شاره ده جولیت، ئه و شاره ده روات، وه ک که شتییه ک له به حریکی گه وره ی لمدایا بجولیت به ته وای سهر نشینه کانییه وه به ره و نادیار ده چیته پیشی... وه ک چون گیانداریکی بریندار ده یه ویت له ئابلوقه یه ک ده رچیت، ئه و شاره وه ک نه ههنگیکی بریندار له سه ره خو پیچیده کرده وه به ناو شه پوله کاندایا ده رۆیشت. جه لادته چا ویده کرده وه گوئی له دهنگی یه که مین موشه کی گه وره ده بوو دهیدا به ناو شاردا، له ماوه ی چند ده قیقه یه کدا ده یه ها موشه کی گه وره گه وره ده یاندا به شاردا، خه لکانی بیته ناو په ریشان به دم هاوارو دوعا کردنه وه به کوچه کاندایا ریا نده کرد، به لام هیه چ جیگایه کی ئه مین له و شاردا نه بوو، موشه که کان ده یه ها کوژراویان به جیده هیشته، خه لکان به شه پۆل له شوینی ته قینه وه کان دورده که وتنه وه، له و ساتی ترس و سامه دا جه لادته ته نیا که سیک بوو به ره و ئه و شوینانه ده رۆی و ده یویست له نزیکه وه بوئی باروت بکات، بوئی خوینی کوژراوه کان بکات و له یاده وه ری خویدا بینوسیته. له شوینی موشه که کاندایا مندالی پارچه پارچه و لاشه ی هه لاهه لای ده بینی، سه ری برآو و دهستی قرتا و قاچی بیساحیب، له ناو دوکهل و هالاوی مردندا ده رۆیشت و هه ستیده کرد وه زیفه ی ئه و ئه وه یه کاره ساته کان بینیت، وه زیفه ی ئه وه یه ته ماشای کوژراوه کان بکات و هه وای مردن هه لمژیت.

له گهل تاریکبوونی دنیا دا ژماره ی موشه که کان به جو ریکی ترسناک

زیادیکرد، لہ ہموو لایہ کہ وہ ناگر ہلدہستا، ہموو شاری تہ پوتۆزہ زہردہکان دەسووتا. وہک کہشتییەک بە دەیہا کہشتی تر ئابلۆقەدرایت، ئەو شارە دەبویست لہ گەمارۆ دەربازیت، دەیہویست خۆی لہ زہوی راپسکینیت، مەویدا نزیک و دوورەکانی زەمان بېریت، دەست بە ئاسمانەوہ بگریت و بە تەواوی سەرنشینەکانییەوہ بەرہو کہشکەشانی فەلەک سەرکەویت. بەلام هیچ هیزیک نەبوو ئەمجارە رزگاربیگات. بۆنی ناگرو دوکەل دونیای تەنیوو، سەر شەقام و مالەکان پربووبوون لہ لاشە. جەلادەت دەگەرایەوہ بۆ مالی دکتۆر، لەویش دەیہا مروۆفی سووتاو و پارچە پارچە ی لہ پیش دەروازەکەدا دەبینی، موشەکیک لہ ناو بریندارەکاندا تەقیبووہو دەیہا کہسی پارچە پارچە کردبوو. جەلادەت بەناو بۆنی باروت و دوکەلدا رایدەکردە ژووری، دالیای دەبینی بە جلە خویناوییەکانییەوہ لہ ناو دوکەل و ناگردا برینداریک ہلدەستینیتەوہ. موسای بابەکی دەبینی خەلکانیک دەباتە ژووری و ھاواردەکات «بەرہو ژیر زەمینەکە، بەرہو ژیر زەمینەکە». خودایە چۆن بەرہو ژیر زەمینەکە؟ ئەی تابلۆکان؟ موسای بابەکی دەگرت و ھاواریدەکرد: نا دکتۆر، تۆ چیدەکەیت، ہموو رەنجی خۆت دەدەیت بەبا، ماندووبوونی چەند سالت دەفەوتیت... ھاوار تۆ چی دەکەیت؟ دکتۆر بیئەوہی وەلامییداتەوہ، پالیکى هیمنی پتوہدەناو پەیتا پەیتا خەلکانی دەکردە ئەو ژیر زەمینە نەینییەوہ کہ ژیانى خۆی لہ دروستکردیندا بە ھەدەردابوو.

جەلادەت لہ ساتی یەکەمەوہ دەیزانی ئەو ژیرزەمینە فاقەیەکی گەورەیە، تۆرپیک کہ ہموو ماسیپەکان بەرہو رپووی مەلەدەکن. جەلادەت لہ ناو ئاسەوارو دوکەلی تەقینەوہکەدا دەستی دالیای دەگرت و دەیکووت: دالیای، مەرۆ، تۆ شیت بوویت، ہمووان لہو ژیر زەمینەدا دەمرن... ئتوہ چی دەکەن؟ مەرۆ، وەرە لەگەلمدا، تۆ ناینت بچیتە ژووری، تۆ نا.

دالیای وەک فریشتەیک زەردەخەنەیک دەگرت و وەک لہ سەر زەمینیکى

تره وه قسه بکات، وهک له قوولايى مهرگه وه قسه بکات، به هيمنيهک که له هيمنى مه مخلوقتيک ده چوو مه له کووت ببينيت ده يگوت: جه لاده تي نازيز، تو ده لييت چي؟ نه وانه پيويستيان به منه، نه مرقو نه وانه پيويستيان به منه. نازيزم، وهره دلي من چه زده که م باوه شت پيا بکه م، تو ناگات له خو ت بيت، تو مه يره ژيره وه، به لام من ده بيت سه ره رشتيان بکه م... پيويستيان به منه... ته نيا نه مرقو پيويستيان به منه، ته نيا نه مرقو.

جه لاده ت ژن و منداله کاني ده بييني به کومل ده چنه ژير زه مينه که وه. دکتوري ده بييني کومه کي هه ندئ که س دهکات برينداره کان بگويزنه وه، داليای ده بييني ده ستي پيره ميژديک ده گريت، به پليکانه کاندا داده به زيت. ترسيکي کوتوپر دووري ده خسته وه، دهنگي ته قينه وه يه کي نزيک چاريکي تر هه موو خسته خانه که ي ده لهرانده وه. جه لاده ت پايده کرده ده ري، شه و داده هات و کوچه کان خالي بوون له هه ر روج له به ريک، وهک شيت پايده کردو موشه کي گه وره گه وره له چوارده وري ده ته قينه وه. ته واري شار وهک که لاوه و خه رابات يکي گه وره ي لئ هاتبوو... جه لاده ت پايده کرد و دهنگي ته قينه وه کان زياتر و زياتر ده بوون، پايده کردو له هه ر چوارلاوه ناگر ده باري، له يه کيک له کوچه کاندا ده وه ستاو يه که مين زرينپوشي ده بييني، سه ربازيک له سه ر زرينپوشه که وه ستابوو و دوو سه ري براري به ده سته وه بوو، دوو سه ري براري که تنوک تنوک خو ننيان لئ ده چورا، جه لاده ت له ناو زولمه تدا سه ره کاني ده بييني، سه ري فه مي به سه ري و نوم فه زل بوون. سه ري موسيقاريک به ده بخت و ژنيک که نه مشه و نه يتواني بوو ته پوتوزي دونيا بسريت. هاوار... هاوار... هاوار. به ره و نه وسه ري شار پايده کرد و دهنگيک له دوايه وه بانگيده کرد، پايده کردو دهنگيک پر به هه موو کوچه و کولانه کان بانگيده کرد «جه لاده تي کوتر تو له کونييت؟» دلنيا بوو نه و دهنگه دهنگي داليايه، به لام پيده چوو له دونيا يه کي تره وه بيت،

له ئاسمانه‌وه دابه‌زیت، له شویتنیکی نادیارای ناو وجوده‌وه بانگی لینیكات. به‌دوای ئه‌و دهنگه‌دا ده‌گه‌رایه‌وه‌و هیچی نه‌ده‌بینی، پر به‌شه‌و هاواریده‌کرد «دالیا... من لیره‌م، لیره‌م...» به‌لام گرمه‌ی موشه‌ک و ترس و ماندویتی نه‌یاند‌ه‌ه‌یشت هاواره‌کانی ب‌روات، گه‌روی‌ان به‌ده‌ردیکی سامناک ب‌ردبوو. ده‌وه‌ستا نه‌یده‌زانی ئه‌و هاوارانه‌ته‌نیا زرينگه‌ی وه‌همیکه‌له‌ وه‌همه‌کانی ناو سه‌ری خۆی یاخود ده‌نگی مروّثیکی راسته‌قینه‌یه. دیسانه‌وه‌ پر به‌شه‌و هاواریده‌کرد، به‌لام هاواره‌کانی به‌جۆریک تیکه‌ل ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان ده‌بوون، خۆشی ده‌نگی خۆی نه‌ده‌بیست.

له‌یه‌کتیک له‌کوچه‌کاندا بۆن پرته‌قالیکی تازه‌ده‌چوو به‌سه‌ریدا. ده‌وه‌ستاو له‌زولمه‌تا سامیری بابلی ده‌بینی به‌خۆی و دوو ئه‌سپی سپییه‌وه‌ به‌ره‌و پرووی دیت... دوو ئه‌سپ وه‌ک که‌فی ده‌ریا... وه‌ک چوری شیر... وه‌ک به‌فری دور. دوو ئه‌سپ له‌ئه‌سپی سه‌ر زه‌مین نه‌ده‌چوون، به‌لکو له‌ئه‌سپی ناو چیرۆکه‌ئه‌فسانه‌یه‌ کونه‌کان ده‌چوون. سامیر بیئه‌وه‌ی هیچ ب‌لیت، به‌ده‌نگی پیاویکی شکست ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی کۆتر سواریه‌... سواریه‌له‌گه‌لمدا و با له‌م شاره‌ده‌رچین. جه‌لاده‌ت ئاو‌پیده‌دایه‌وه‌و به‌رده‌وام یه‌کتیک له‌تاریکیدا بانگیده‌کرد. ده‌نگی دالیا بوو، که‌ وه‌ک با بیه‌نیت نزیک ده‌بووه‌وه، ده‌وه‌ستا و ته‌ماشای زولمه‌تی ده‌کرد، دالیا به‌خۆی و فریشته‌غه‌مگینه‌کانیه‌وه‌له‌تاریکیدا ده‌رده‌که‌وت، ده‌هاته‌پیشی و شتیکی پێچ‌راوه‌ی پێبوو، له‌هه‌ر کاتیکی تر جوانتربوو، له‌و شه‌وه‌ش جوانتربوو که‌یه‌که‌مجار به‌جلی سه‌ماوه‌هات تا زامه‌کانی بيماربات، ئه‌و شه‌وه‌ی پێیگوت من ناوم «تریفه‌ی زستانه‌». «ئاه‌ دالیا بۆ برینه‌کانی منت تیمارکرد، بۆ لینه‌گه‌رایت بمرم، بۆ له‌بری گولله‌یه‌ک هه‌زار برینی ترت کرده‌رۆحم». ساتیکی سه‌یریوو، جه‌لاد و قوربانی و فریشته‌یه‌ک له‌ناو کۆلانیکی تاریکدا، له‌ناو ناله‌ی موشه‌ک و زرمه‌ی ته‌قینه‌وه‌ی سامناکدا به‌یه‌کدی ده‌گه‌یشتنه‌وه، باوه‌شيان به‌یه‌کدا ده‌کرد، هه‌ر سینکیان یه‌کتريان

ماچده کرد، هر سيکيان دهگريان، هر سيکيان له ناو ته پوتؤزى تهقينه و ناگرو دوکه لدا ده وهستان. داليا ناو ئه و هموو تهقينه وه و ترسه ي بريوو تا ئه مانه تيکى گوره بؤ جه لادته بهيئيت، وهک ئه وه بوو هموو ان کوتايى ئه م حياکيه ته بزائن، داليا ماچيده کردو به و دهنگه مه له کوتيه ي خؤى پيئده گووت: جه لادته، ئه مه دواه مين پاسپارده ي من و دکتؤر موسايه بؤ تؤ، تؤ ده بيت ئه م فايله و ئه م تابلؤيه رزگار بکه يت، ده بيت له م شاره ده رچيت و ئه م شتانه رزگار بکه يت؟ جه لادته ته ماشايده کرد، فايلى مردنى باسم جه زائيرى و تابلؤى «شارى مؤسيقاره سپيه کان» بوو. به دهنگيکى پر فرميسک وه ده چپاند به گوئيذا: داليا سيراچه دين، خانمى ناو خه ونه کانم، له گه لدا وه ره، تؤ له گه لدا نه بيت ده مر م. داليا ده يگووت: گولى من، من و تؤ لي ره دا ده بيت له يه کدى جيا بيينه وه، هموو چيرؤکيک کوتاييه کى هه يه، حياکيه تى من و تؤش پيئده چيت له م شاره دا و لي ره دا کوتايييت. له م شه وه تاريکه دا، چه زنده کرد له شوئينيکى ديکه دا کوتايى بيت، له شار يکى تر دا، به لام گولى من سه رى نه گرت، ئه گه ر نه مر دم، ده تدؤز مه وه، سال و رؤژ و جيگا گرنه نييه، گه ر نه مر دم دواچار له شوئينيکى ئه م دونيا يه دا يه ک ده بيينه وه... جه لادته گولى من، ده بيت به جيت بهيئم... پيويستيان پيمه، من له گه ل ئه و ژن و مندالانه دا ده مينمه وه... تؤ ده بيت برؤيت... له وان يه له سه ر زه وييه کى تر و له زه مان يکى تر دا من و تؤ يه کدى بيينه وه، ئيستا تؤ ده بيت برؤيت... برؤيت و غه م نه خؤيت.

داليا جه لادته ي ماچده کردو ده يگووت: گه ر ئاوه ها خه فه تبار بيت، زؤر مه راقم ده ده يتى، من پيويستيم به ئوميده، ده بيت هيزى ئه وه م هه بيت يارمه تيان بده م، دؤعام بؤ بکه هيزى ئه وه م تيا بيت يارمه تيان بده م. جه لادته ده ويوست باوه شى پيا بکات و نه هيئيت بروات، به لام داليا ده ستيده گرت و ده يگووت: جه لادته ده بيت به ته نيا به رده وام بيت، بمبوره، من جگه له وه ي خه م و ده ردم بؤ زياد کرديت، هيچم نه کرد... من وام...

من به لای هر رۆحله‌به‌ریکدا ده‌رۆم غه‌مباریده‌که‌م. له بیرت نه‌چیت که تو ته‌نیا شاهیدیت، من ناتوانم له‌گه‌لتدا بێم، تو ته‌نیا شاهیدیت. سوار ئه‌و ئه‌سه‌په‌ بیه‌و ئاور مه‌ده‌ره‌وه، ئه‌م شاره‌ وه‌ک شاره‌کانی تر نییه، که نغروبو هیچ ئاسه‌واریک له‌سه‌ر زه‌وی جیناهیلێت. جه‌لادته‌ ده‌یویست بیگریت، ده‌یویست باوه‌شی پیابکات و له‌گه‌ل خۆیدا هه‌لیگریت، به‌لام وه‌ک باوه‌ش به‌سه‌راویکدا بکات دالیا له‌ ناو تاریکیدا بێ خوداحافیزی ونده‌بوو، جه‌لادته‌ پر به‌ شه‌و هاواریده‌کرد: دالیا، خانمی ناو خه‌ونه‌کانم. پر به‌ شه‌و هاواری ده‌کردو جگه‌ له‌ سه‌دای ته‌قینه‌وه‌و گرمه‌و ناله‌ی موشه‌که‌کان هیچی تری نه‌ده‌یویست. ده‌نگی له‌ ناو گرمه‌ی ته‌قینه‌وه‌کاندا ونده‌بوو. ده‌ه‌ستاو هه‌سته‌یده‌کرد بایه‌کی قایم هه‌لده‌کات، بایه‌کی ترسناک. له‌گه‌ل سامیری بابلیدا سوار یه‌کێک له‌ ئه‌سه‌په‌ سپیپه‌کان ده‌بوو، وه‌ک یه‌کێک هه‌موو ژیانی له‌ ئه‌سه‌پ سواریدا بردبێته‌ سه‌ر، وه‌ک ئه‌و بایه‌ به‌ره‌و زه‌مانیکی تر هه‌لیانگریت، وه‌ک گه‌رده‌ه‌ولولینک بیت فریانداته‌ ده‌ره‌وه‌ی شوین و زه‌مانه‌وه‌ ئه‌سه‌په‌کان ده‌ییردن... که بۆ یه‌که‌مجار به‌ ئاگا ده‌هاته‌وه‌ له‌ ناو سه‌حرایه‌کی گه‌وره‌دا بوو، ته‌نیا خۆی و سامیری بابلی بوون، له‌ دوو ئه‌سه‌پی سه‌پی و مه‌له‌فیک و تابلۆیه‌ک به‌ولاوه‌ هیچی بییان پێ نه‌بوو، تابلۆیه‌ک وه‌ک تاکه‌ پرد له‌ نیوان شوین و زه‌مان و نازه‌ماندا ده‌مینێته‌وه‌.

* * *

دوای سێ سال ژیا‌ن له‌ شاریکی بیاباندا جه‌لادته‌ی کۆتر له‌گه‌ل سامیری بابلیدا له‌سه‌ر دوو ئه‌سه‌پی سه‌پی گه‌یشته‌وه‌ کوردستان. به‌ر له‌وه‌ی جه‌لادته‌ بگاته‌وه‌ شاری خۆی، له‌سه‌ر ئه‌سه‌په‌ سپیپه‌که‌ی سه‌فه‌ریکی درێژی له‌ باشووردا ئه‌نجامدا. هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ی که هاتته‌ده‌ری، تا به‌یانی بێده‌نگ له‌ دووره‌وه‌ ته‌ماشای سووتانی ئه‌و شاره‌یان کرد، تا به‌یانی هه‌موو شتیکی

سووتا، سەرتاپاي شار يەك ئاگرى گەورەبوو، كە پىشتەر نە چاوى مرقۇف و نە خەيالى شتىكى و ايان نە بىيىنىبوو، ئاگرىك نغزۇبوونە ئەفسانە يىپەكانى ياد دەھتياپەو، سووتانى شارە گەورەكان، نوقمبوونى سادوم و ئامورا، خنكانى كيشوهرە كونهكان لە ژىر دەريادا. ديمەنەكانى ئەو نغزۇبوونە مەزنە ھەميشە لە چاوانى جەلادەتدا دەمىتنەو، سالانىك دواتر بە منى دەگووت: عەلى شەرەفيار، سەيرمكە سەيرى چاومبەكە، بزانه چى دەبىنىت؟ من تەماشاي قوولايى بىلبىلە پۆشنەكانى ئەوم دەكرىو لە ناوھە ئاگرىكى داگىرساوى گەورەم دەبىنى. ئەو دەستى دەخستە سەر شانم و دەيگووت «ئەو ئاگرى نغزۇبوونى شارى تەپوتۆزە زەردەكانە لە پۆحى مندا». ھەر ئەو پۆزە دەمەوبەيان ھىدى ھىدى لەگەل كەوتنى خۇردا ھىچ ديار نەما، نە ئاگر، نە شار، نە ئاسەوارى ويرانە يەك جەلادەت و سامىرى بابلى بە خۇيان و ئەسپەكانيانەو بەسەر ئەو زەويىدا ھاتنەو ھىچيان نەبىنى، وەك ئەوھى ھەرگىز پۆژىك لە پۆژان شارىكى وەھا لە بووندا نەبوونىت، لە شوئىنى ئەو شارە تەنيا لمىكى پاكىيزو زەرديان بىنى، كە پىدەچوو ئەو بەيانىيە لەویدا پۆكرابىت. شارى زەردى سۆزانىيە غەمبارەكان، شارى سەربازە ئائومىدەكان، شارى ئەو مۇسقىارانەى مۇسقىايان يادچووبووەو يەكجار لەسەر زەوى ونبوو، تاكە شاھىدش لەسەربوون و نەبوونى تابلۆيەك بوو جەلادەتى كۆتر لە پشتى ئەسپەكەى خۆى بەستبووى.

بەسوار ئەسپە سەپپەكانيانەو، وەك با بيانفەرتىت، بە سەحراكانى باشووردا ھاتن، بەتەك ئەو شانارەدا تىپەرىن كە تەنيا خۆلەمىشەكەيان مابوو، بەتەك ئەو باغانە پۆيشتن كە ھەميشە دەسسووتان، بەتەك ئەو پروبارانەدا تىپەرىن كە ماسىيەكانى ئاوە ليخن و ژەھراويىەكانيان جىھىشتبوو و لە ھەوادا مەلەياندەكرد، دواچار لە ناو كۆمەلىك بورجى ئەفسانەيىدا وەستان، كۆمەلىك ئاسەوارى كۆن و عەجىب كە بۆنى دەستى يەكەمىن مرقۇفى سەر ئەم ئەستىزەيان لىدەھات. سامىرى بابلى

له بن دیواری یه کینک له بورجهکاندا، هه ندیك دهفته رو کاغهزی پیچراوهی ده رده هیناو دهیگوت: جه لادهتی کۆتر، لیم مه پرسه ئەمانه چیین، لیم مه پرسه، تا پۆژیک من خۆم پیتده لیم. جه لادهت بیئنه وهی هیج بلیت، سهیری دهسته تۆزاییه کانی سامیری ده کرد و دهیگوت: پرته قالی بابلی باسواریین و برۆین. جه لادهت ئەو کات نه پیرسی ئەو نوسراو و به لگه نامه پیچراوانه چیین؟ کئ له بناغه ی ئەو بورجه ئەفسانه ییانه دا شار دونه تیه وه؟ بۆ کئ هه لگیرون و سوودیان چییه؟

کەس نازانیت جه لادهتی کۆتر و سامیری بابلی چه ند به ریکاوه بوون، چون به سه حراو پتده شت و شاره ئالۆزه کاندایه ربارز بوون، چون له سه ر ئەو ئەسه په سپی و ئەفسانه ییانه به ناو زه مینه ترسناک و تاریکه کاندایه تینه پرین. جه لادهت ته واوی ئەو سه فه ره ی وه ک خه ونیک ده گێزایه وه که مرۆف له ناو ته م و دوکهل و ره شه بادا ببینیت. سه فه ریک که ناگێردریته وه، هه ولی گێزانه وه شی هیج نییه جگه له هه لشاخانیکی که مژانه به کاریکی ئەسته م و نه کرده دا. له وه ش بترازیت، ده بیت بلیم منیش و جه لاده تیش که حیکایه تخوانی که وه ره ی ئەم چیرۆکه یین چه زمان به گێزانه وه ی سه ربورده دوورودرێژه کانی سه فه ر نه بوو. هیند هه یه که جه لادهتی کۆتر شه ویک ی باران به سوار ئەسه پیک سپییه وه که یشته قه راغ شار، شاری راسته قینه ی خۆیان، سامیری بابلی له ژیر باراندا ده له رزی، دوو کهس بوون نه یانده زانی ده چن بۆ کوئ، که یشته ناو باغیک که له به رزاییه وه به سه ر شاردا ده یروانی، باران هیند به هیزبوو، مرۆف باش گوئی له دهنگی یه ک نه بوو. هه ردووکیان له سه ر ئەسه په کانیان دا به زین، دوو ئەسه پی سپی که پتده چوو له جیگایه کی دووره وه هاتین بۆئه وه ی ئەوان هه لگرن و به ناو کاره سات و دوکهل و مردندا بیانپه رینه وه، دوو ئەسه پ ته نیا له ساتی موعجیزه کاندایه رده که ون. جه لادهت تابلۆکه ی خۆی به چه نده ها شت پینچابووه و تا ته ر نه بیت، سامیری بابلیش، هه مان شیوه به لگه نامه کانی خۆی به شیوه یه کی

سهير به رابه ر باو باران و بروسکه قايمکردبوو. ناوها له بهر دهر وازه کانی شاردا، له زولمه تی شه ویکي باراندا، هه ر دوو کيان مالا وایيان له شه سپه کان کرد و به ره و نزیکترین کوچه و کولانی خه وتوو که وتنه ری. بهر له وهی پی بخه نه سه ر یه که مین شه قامی شار، جه لادته له باراندا ده وه ستاو ده یگوت: سامیری بابلی، له ئیستاوه، له م ساته وه تو دیلی منیت، تو شه سیری منیت. گوئیگره من هه رگیز له تو خوش نه بووم.

بابلی بیته وهی هه چ بلیت، له ژیر لیزمه که دا ده وه ستاو ده یگوت: شهی مندالی نه جیب، تو چونت ده ویت باوا بیت، له ئیستاوه من شه سیری تو م. له و چرکه یه وه که پینان ده خسته ناو شه و شاره، که جه لادته بوئی کولانه کانی مندالی خوئی ده کرد، هه ناسه ی شه و ناوه دانیه ی هه لده مزی که پر بوو له تیشک و ناسووده گی، رۆژگاریک کوتاییده هات و رۆژگاریکی دیکه ده ستی پیده کرد. له و ساته وه ئیدی په یوه ندی نیوان سامیری بابلی و جه لادته وه ک په یوه ندی پاسه وان و دیلی لیده هات، جه لادته ده ستی سامیری بابلی ده گرت و ده یگوت: شه م شاری مندالی منه، شاریکه نامریت، به لام که س نازانیت لیره وه چون بر وا به ره و شه به دییه ت.

وای ده گوت و چون پیغه مبه ریک رووده کاته مه لبه ندی په یامی خوئی، به ناو باراندا به ره و شاریک ده رۆیشتن شه گه رچی کون بوو، به لام له پیشچاوی شه وان تازو شه فسانه یی ده ینواند. جه لادته له ناوه راستی یه که م شه قامدا ده وه ستاو ده یگوت: شهی شار، من ده رگا کانی خوتت بو ده که مه وه و کلیلی زه مین و زه مانی ترت بو ده ییتم..

سامیری بابلی ده یگوت: شهی مندالی نه جیب، بوه سته، بوه سته، له م شه وه دا که شه وی چه قیقه ته دوای خه یال مه که وه.

به لام جه لادته ده یگوت: شهی شار، شه م منم، منم، جه لادته کی کۆترم دووباره ده گه ریمه وه، مندالی موعجیزه کانم...

له سه ریانه وه بروسکه کان دهنگی ده هات، له پشتیان وه کزه یه کی سارد

پاشە و پاش بەرە و رابوردو دەگەراییە وە، لە پش دەمیشیاندا شاریکی تاريک رۆحی خۆی دەکرده وە دەبیردن. جەلادەت لە باراندا دەکەوت و دەیگوت: سامیری بابلی ئەمە باران نییە، ئەمە تۆفانی گەرانیە وە هی من و تۆیە.

بابلی دەیگوت: هەستە جەلادەتی کۆتر، هەستە با برۆین، دەبیت ئەم حیکایەتە دووردریژە تەواوبکەین.

جەلادەت بیناکانە دەیگوت: هاوڕیم با برۆین، با برۆین ئەم حیکایەتە تەواوبکەین.

هەردووکیان ئاوریان دەدایە وە دانیابوون مالاواییان لەسە دەیه ک کردە، لە تاريکترین سەدەکانی دنیا. دانیابوون لەوسەری گەردەلووولیکە وە هاتۆتە نەتە دەری، لە تونیلێکی ترسناکی زۆلمەت پەریونەتە وە، کە تا هەتا هەتایە جانە وەرو دیوێزمە و درندەکانی وازیان لێناهیتن، شەیتانەکانی لەسەریاندا دەژین، ئیبلیسەکانی راویان دەنێن.

کتیبہ چوارم

(به حیکایه تی عه لی شه ره فیار و جه لاده تی کوتر)

به‌شی یه‌که‌م

ئوتیلی گیلای سیپی

ئو کاته‌ی له‌گه‌ل ره‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزیدا چووین بۆلای له‌ ژوورینکی ساردو داروخاوی ناو ماله‌ ئاواره‌کاندا ده‌ژیا، له‌ ئوتیلیکی سووتاو و ویراندا بوو له‌ ناوه‌راستی شاردا، که‌ چهند سالیک دواتر، گۆردراو له‌ بنه‌وه‌ تازه‌کرایه‌وه، بوو به‌ شوینی ئه‌و وه‌فده‌ بیئیشانه‌ی له‌ مسه‌ره‌وسه‌ری دونیاوه‌ روویان له‌ کوردستان ده‌کرد، ئه‌و وه‌فدانه‌ی بیئه‌وه‌ی هیچ نیازیکی دیاریکراویان هه‌بیت ده‌هاتن و بیئه‌وه‌ی هیچ شتیکی دیاریکراو بکه‌ن ده‌رۆیشتن. ئه‌و کاته‌ی من چومه‌ ئه‌و ئوتیله‌ سووتاوه‌وه، نیشانه‌و ئامازه‌یک له‌ گۆرئ نه‌بوو که‌ سه‌رده‌میک دیت ده‌بیته‌ شوینی که‌له‌ک له‌ گه‌وره‌پیاوه‌کانی سیاسه‌ت، ده‌بیته‌ قیبه‌گامی وه‌زیرو بارۆنه‌ گه‌وره‌کانی ده‌سه‌لات و پاره. ئه‌و کات ئه‌و ئوتیله‌ جینگایه‌ک بوو بۆنی فه‌قیری و به‌دبه‌ختی لیده‌هات، دوو بۆن من به‌ دریزایی ژیانم ریزو مه‌حه‌به‌تیکی قوولم بۆیان هه‌بووه. فه‌قیری که‌ پیموابوو تاکه‌ نیشانه‌یه‌کی شه‌ره‌فه‌ له‌م شارهدا مابیته‌وه، فه‌قیری که‌ تاکه‌ مه‌دالیایه‌ک بوو مرۆف بیکات به‌ سینه‌ی خۆیه‌وه‌و بلیت «سه‌یرکه‌ن خه‌لکینا من هه‌یشتا پاکم، هه‌یشتا نه‌بووم به‌ قه‌حبه‌». ئه‌، به‌ هه‌رحال ئیستا کاتی باسکردنی ئه‌و رۆژه‌ زیرینانه‌ی ئوتیلی ناوبراو نییه‌ که‌ ئه‌وکات مالی ئاواره‌ به‌دبه‌خته‌کان بوو، ئه‌و ئاوارانه‌ی سالانیک

دواتریش گهلهک سیاسهتی چهپهل لهسه ر خوین و ئیسقانی شهوان دهکریت. بهلام بیورن قسهکردنی من لهسه ر رۆژگاری زیرین، سهردهمی تهلایی شه و ئوتیله مانایهکی بۆ ئیوه نییه، که شهگه ر مرؤف راسنگۆ بیت دهیبت بلیت، هه رگیز رۆژگاری زیرینی خه لکانی وهک جهلادهتی کۆتر نهبووه، که بهبی ههچ سهردهمیکی زیرین دهژین و دهمرن. شهوکاتهی ئیمه چووینه شه و ئوتیله بلندهوه، شه له ژووریکی تاریک و پهشدا دهژیا. یهکه مجار روخساره سپیپهکهی سه رنجی منی راکیشا، ئیجگار سپی بوو، پهنگی له پهنگی شه نهورسه پاکانه دهچوو که له سه ر پۆخهکانی دهریای باکوور بیینیوو من. شه و ریشه درێژ و چاوه خه یالیانهی منیان وهستان که پرپوون له نیشانهی هه سه رته و دوودی. شه و چاوه گه شانهی که وام ههسته دهکرد لیوان لیوان له شهستیره... سیجری نیگاکانی سهروشتیکی شه رستوکراتیانهیان پی دابوو، سهیریوو مرؤف بهو نیگایه وه لهجوره ویرانه یهکی وه هادا بزێ. که سهیری نیگا وئله کانیته دهکرد تیدهگه یشتی نایه ویت زور لینی نزیک بیت. سهلیقهی زوری من له گهل نوسیندا فیزی شه وهی کردبووم خه لکان زور به وردی بخوینمه وه، واته که یه کینکم ده بینی ده زمانی ئاخۆ خۆشحاله به وهی له نزیکه وه بیینیته، بیناسیت یاخود نا. جهلادهتی کۆتر له وه که سانه بوو که له یه که م نیگاوه ههسته دهکرد مه خلوقیکه سه ر به دونیایه کی تر، شتیکی تیدایه له ئیمه دا نییه. بیباکییه کی تیدایه له توانای تینگه یشتی ئیمه قوولتره، بهلام له یه که م دهقیقه دا بۆ من زهحمهت بوو بزانه، ئاخۆ ده رهق بهچی بیباکه؟ ده رهق به دونیا بیباکه یاخود به ژبانی خۆی؟ ژووریکی سهیری هه بوو، جگه له قه ره وئله یهک و ته پله کیک و دوو کارتۆن و چوار میخی گه وره ههچی تری تیا نه بوو، سه ره تا خۆی سه رنجی بۆ بزماره کان راکیشام و گووتی: برام بزماره کانت له بیر نه چیت، شه وانه رۆژیک له خوینی مندا بوون.

وهک شه وه بوو بزانیته من سهیری دارونه داری شه وه که م. سه ره تا

تینه گیشتم مه به سستی چیه، به لام ههردوو دهستی کرده وه به روونی شوین میخه کانم له سهر دهستی بینی، دوو شوین میخی گه وره وهک ئه شوین میخانهی دهکرا له سهر دهستی مه سیح بماندیابه، گه ره له خاچ دابه زیبایه و نه مردبایه. من وا چاوه پروان بووم قاچیشیم نیشاندات، به لام له بری ئه وه قوچیهی کراسه کهی کرده وه جهسته یه کی پر زامی خسته به دهستم، سهر سینه و زگی هه مووی جی برین بوون، به لام ئه وهی ترسناک بوو دوو برینه کهی دیکه ی بوون له سهر سنگی، وهک دهستیک ویستیتی میخیکی گه وره به ناو دلیدا به ریت، یه کیک له سهر ههردوو گوی سینهی، له ملالاولوه دوو بزمار ی گه وره ی چه قانده بوو و دوو جیگا برینی گه وره ی جیهیشتبوو که له پشتیشه وه دوو ده لاقه ی خوینینیان دروستکردبوو. من به چه په سانه وه گوتم: کی وای لیکردویت؟ چه کوری سه گیک وای لیکردویت؟ ئه مه چه ویژدانیکه؟ به زه رده خه نه یه که وه گووتی: گرنگ نییه کی وای لیکردوم، گرنگ ئه وه یه مرؤف هیه و له مرؤف دهکات. ئه وه گرنکه... له وه بترازیت هیچی تر گرنگ نییه. که ی گرنکه ئه وه ی وای لیکردوم کورده یان عه ره ب، کۆمۆنیسته یان ئیسلام، دیموکراته یان ناسیونالیست، عه شایه ره یان نویخووان... ئه وه گرنکه دواچار مرؤفیک هیه و له مرؤف دهکات.

ئه وه دوو برینه سهیره ی سهر دهستی، ئه وه دوو میخه ی پوژیک له پوژان له سهر سنگی چه قینرا بوون وایکرد له گه لیدا برۆم، وایکرد ژیا نی خۆم بو نوسینی ئه م کتیه تیکبدهم، کتیه تیک به ته نیا کتیه ی ئه و بیته. پیاویکی ئه فسانه یی که میخه کانی سهر له شی خۆی به زیر زپکه فته کردبوو و له ژووره که ی خۆیدا پالتۆ و کاسکیته کانی پیا هه لده واسین.

له ساتی یه که مه وه جیاوازییه کی گه وره له نیوانماندا بوو، من ده مویست وهک شیت هه موو شتیک له سهر ئه و بزانه، به لام ئه و دلۆپ دلۆپ حیکایه ته که ی خۆی ئاشکراده کرد. ئیستا ده زانه چه خولیا یه کی

گھورھى تېدا بوو تا ھەموومان چىرۆكەكەى ئەو بە راستى بزائىن، چەند بەلايەوھ گرنگ بوو ژيانى خۆى لە نىوان ھەندىك رستەى كورت و ھەندى نىگارى خىرادا كال نەكاتەوھ. من لە دواى يەكەمىن سەعاتەوھ ويستم بىم بە ھاوپىى، بەلام ئەو بىياكانە گووتى: گەر توانىمان لە بەردەمى يەكدا بگرىن ئەوا ھاوپىى يەكىن، مروف تا لە بەردەمى يەكدا نەگرى ناپىت بە ھاوپىى يەك. قسەكانى ھەك ئەوھبوو نەيەوئىت من و ئەو بىين بە ھاوپىى، لايەنى كەم بەو مانايەى ئەو لە ھاوپىى تىگەيشتووھ. ھەك بزائىت ئەو مروفىكە پەپىوھتەوھ بۆ ئەو بەرى فرمىسك و لە جىگايەكدا ھەستاوھ تا لە ماناي ژيان و مردن رابمىنىت. دانىشتنى يەكەممان بۆ من سەخت بوو، چونكە لە زور شت تىنەگەيشتم. ھەك ئەوھ بوو بىەوئىت پەيمانىك لەگەل مندا مۆرىكات. ھەندىجار وام ھەستدەكرد بە مىفىستوفىلىسم تىدەكات لە چىرۆكى فاوستدا، بە جۆرىك لە جۆرەكان دەىگوت: من رۆحى خۇمت دەدەمى و تۆ نەمرىم پىدەبەخشىت. ئەو گىرانەوھى حىكايەتەكەى خۆى بە جۆرىك لە فرۆشتنى رۆح دەزانى. بەلام ئەوھى جەلادەتى كۆترى لە دكتور فاوھست جىادەكردەوھ ئەوھبوو كە وشەى رۆح و وشەى نەمرىش لاي ئەو مانايەكى مەجازيان ھەبوو. راي ابوو لەو ساتەوھى كە لە ژىر زەمىنەكەى موساي بابەكدا تابلۇكانى بىنىوھ، چىتر رۆحى مولكى خۆى نىبە، چىتر ئەو حىكايەتەى دەبىت بىگىرپىتەوھ بە تەنيا حىكايەتى خۆى نىبە، نەك ھەر ئەوھ بەلكو پىئوابوو كە ئەوھى لە رىگاي جەلادەتى كۆترەوھ دەژى و نەمر دەبىت، خودى جەلادەت خۆى نىبە، ھىندەى ئەو پوداو و كاراكتەرانەى ترن كە ئەو دەبىت بە دونىايان بناسىتت. زورجار ھەستمدەكرد رىزى گورھى بۆ خۆى لەوھوھ دىت كە رىزىكى قولى بۆ ھەموو ئەو مروفانە ھەيە كە بە ژيانىدا تىپەپىوون. بايەخى گورھى بۆ چىرۆكەكەى خۆى لەوھدا دەبىنىبەوھ كە تەنيا رىگاي ناساندنى ئەو مروف و پوژگارنەيە كە ئىمە نەمانىنىوون، بە جۆرىك لە جۆرەكان ھەستىدەكرد ھەموو ئەو سەردەمە

تهنيا به ناو ژيانى شهودا هازه يکړدوه، دلنيا بوو حياکايه تى شهو شتيکه سهيرتره له چيرؤکى سياسيه کان و هونه رمنده کان و مرقفه ساده و ساکاره کانى تر. له ساتى يه که مه وه من پيمگووت، نوسينى کتنيک شتيکه و گيړانه وهى ياداشت شتيکى تره، من شه گه رچى به جوړيک سه رسامى شهو کورهبوبووم، ناماده بووم واز له زور شتى خوم بهينم بو شه وهى تيبگه م، له گه ل شه وه شدا شهو ههسته سهيره به دوورى و دابران، شهو نيگايانهى که پرېوون له جوانيه کى کوشنده، شهو دلنيا بوونه قول شهى دهره هق به سيحرو شه فسونى خوى وايده کرد به زحمت بتوانين له يه کتر تيبگه ين. من پيمگووت، ناغاي کوتر، من ده توانم دواچار رومانىک بنوسم، من على شه ره فيارم، که ستيک به هرهى چيرؤک نوسينم تيدايه، چيرؤکيش ماناى شه وهى برىک له حقيقت دوور بکه وپته وه.

به غه مگينيه وه سه يريکردم و گووتى: يه که مينچار ناوى توم له زارى مؤسيفاريکى گه وره وه بيست، له سه ر زه مينىک که تو نازانيت هه يه ياخود نييه، شهو مؤسيفاره گه وره يه پنيو ابوو من و تو ده بيت پيکه وه کتنيک بنوسين، کتنيى حقيقت ه گه وره کان، ئيدى تيناگه م تو چون ده ته وپت له حقيقت دوور بکه وپته وه.

من و شهو گه له ک شهو رور زمان به يه که وه به سه ربرد، به لام هه رگيز شهو ژوورهم له ياد نه چووه وه، شهو نيگا سه رسامانه م له ياد نه کرد، بونى شهو ئوتيلهى که پنده چوو به رديک بيت له هه ساره يه کى سووتاوه وه که وتيپته خواري. يه کدى ناسينى من و شهو وهک به ريه که و تنى دوو مانگ بوو، دوو شه ستيرهى گه وره که به جوړيک پارچه پارچه ده بن له ناسماندا که س نازانيت کام پارچه يه له کام مانگ بوته وه. شهو رور شهى که شهو باسى فروشتنى روى خوى ده کرد، من ده مزانى که دواچار شه وهى له نيوان من و شهودا رووده ات، کرين و فروشتنى روى نييه، هيندهى پارچه پارچه بوونى ياده وه رى و ئاره زوو و زمانه، هيندهى نيکه لېبونى

دوو تەقىنەۋەى ترسناكە، يەككىيان لە ناو ژيانى ئەودا و ئەوى تريان لە ناو خەيالى مندا پروودەدات. من تىكەلبوونى دوو جور لە وەرزە دەبىنى، تەقىنەۋەى دوو فوارەى جياوازم دەبىنى لە پرووى يەكدا، تىكەلبوونى دوو شەوم دەبىنى كە ئەستىزەكانيان دەگرەنە يەك، تىكەلبوونى دوو گەردەلوول كە ھازەيان لەسەر دەستى يەك دەپژئ. من ئەوكات تەنيا لەسەرەتاي نەينىيەك رادەمام، ئەو نەينىيە بەس بوو كە بمبات و خۆم فەرامۆشېكەم. ئەو رۆژە بىئەۋەى لە ھىچ تىگەم لەو ئوتىلە ھەلھاتم، چونكە نەمدەزانى دەبىت چى بكەم... دەمزانى ئەستەمە ھىچ كەس رۇحىكى وا وىل و ناوازە بكات بە حىكايەت، رۇحى گەنجىك كە لە ھەرىمىكەۋە دەگەرپايەۋە ئىمە ھەرگىز پىتى تىناخەين، دەرک بە بوونى ناكەين، لە نەبوونىشى دلتىانابىن. ئەستەمە بتوانم چىرۆكى ئەو رۆژە بگىرمەۋە، ھەلبەت باس لەو بەشەى چىرۆكەكە دەكەم كە دەكەۋىتە ئەودىۋى زمانەۋە، ئەو بەشەى ھەستەكەيت لىت رادەكات و نامومكىنە تۆ بتوانىت بىگىرپتەۋە، باس لە گىرانەۋەى «يەكەم تىگەيشتن» م لە ژيانى يەككىك كە بە پىنۋەرە ئاسايىھەكانى من و تۆ ناپتورىت. من ھەمان ئىۋارە بە رەۋشەنى سەقزى و ھاۋرىكانىم گووت: نا ھاۋرىتيان بمبورن، من لەۋە بىتواناترم چىرۆكى جورە مرقۇئىكى ۋەھا بنوسم. ئەو خۆى لە يەكەم ساتەۋە دەيزانى من ۋادەلىتم، لە يەكەم ساتەۋە كە چوومە ژوورەكەى بە ھىمنى پىنگوتم: تۆ دەبىت گومانەت لەۋە بىت بتوانىت چىرۆكى من بنوسىت. ئەو دەيزانى تەنيا خۆى دەتوانىت خۆى بنوسىتەۋە. راي ۋابوو زۆر بەى چىرۆكنوسەكان تەنيا دەتوانن درۆ بنوسنەۋە، راي ۋابوو ھەموو چىرۆكنوسەكانى مېژوو كۆبكەيتەۋە بە ھەموويان ناتوانن ژيانى مرقۇئىك بە راستى ۋەك ئەۋەى ھەيە تۆماربەكن. بەلام دەشيزانى ھەر زىندەگىيەك نەبىتە ئەدەب ناتوانىت نەمر بىت. جارىك بە زەردەخەنەۋە پىنگوتم: نەمرى ھەموومان لەۋەدایە يان بىبىنە مۇسقىا، يان بىبىنە شىعەر. سەرەتا تىنەدەگەيشتم مەبەستى چىبە،

بهلام دهمزانی خولیای گهری ئه و ئه وهیه مروّف بییت به مؤسیقا، واته وهک چۆن له ناکاو خاکیکی وشک و برینگ ده بیته لانکه ی به هاریکی سهوز، ئاوه ها مروّف له هه موو لایه نه دونیایه کانی بیته وهو بیته جوانیه کی جاویدان که ده که ویته سهروو گومان و کاریگه ری زه من و مردنه وه. من جاریک راشکاوانه پیمگوت: جه لاده تی کوتر، من نازانم تو کاتیک باس له وه ده که یت، مروّف بیته مؤسیقا مه به ستت چییه؟ هه ست ناکه یت ئه مه جگه له یاریکردنیکی بینانا به وشه هیچی تر نییه؟ وهک ئه وه ی زور ئازارم داییت، به نائومیدییه کی قووله وه سه یریکردم و گووتی: هه ر وهختیک تو جوان بوویت و مردیت، که واته بوویت به مؤسیقا. مؤسیقا ئه وهیه به ناو ژیاندا سه فه ربه که یت بیته وه ی هیچ تیکبشکینیت. واته ره شه بایه ک بیت، نه بزانیته له کوپوه هاتوویت و نه بزانیته بو کوپوه ده رویت... وهک مؤسیقا، که هیچ کهس نازانیته له کوپوه دیت و بو کوپوه ده روات... تو پیمبلئی علی شه ره فیار مؤسیقا له کوپوه دیت؟ پیت وایه له روچه وه دیت؟ به لام روچ له کوپوه.. ها تو پیمبلئی... کامه یه روچ؟... ئه ی له م ئامیره چکولانه ی مؤسیقا وه دیت؟ ها گه ر له م ئامیره وه دیت ئه ی ئیمه رولمان له م گه مه یه دا چییه؟. بو مؤسیقاره کان نابن به مؤسیقا، بو دوای ئاوازه کانیان نابنه ده زوویه ک دوکه لی سپی و به ره و ئه ستیره دووره کان برۆن؟... چی ده که ن له سه ر زه وی؟ بو مؤسیقا ده روات و مؤسیقاره کان سه ر گه ردان له سه ر زه وی ده میتنه وه؟ بو له ناکاو ئه و سیحره کپ ده بیته و ئیمه وهک کومه لیک لاشه ی بیهوش و گیز له سه ر زه وی ده میتینه وه؟. ئه ی بو ئیمه ده مرین و ده روین و مؤسیقا که مان جاریکی دی له ریگای ده ست و په نه ی مؤسیقاری تره وه ده گه ریته وه سه ر زه وی؟ ئه و له کوپوه و ئیمه له کوپوه؟ علی شه ره فیار، وهک تو و وشه کانت، تو له کوپوت و وشه کانت له کوپوه، ها تا تو زیندوویت، ئه و ساته ی حه رف ده خه یته سه ر کاغه زو ته واو ده بیته هه سته ده که یت بوویت به لاشه یه کی به تال، هه سته ده که یت

هرچییه‌کت نویسه‌رسته به رسته خیانه‌ته له مانایه‌ک که هرگیز او هرگیز نه‌تدرکاندوو. به‌لام تو ده‌رۆیت و دهرمیت و سهر له نوی وشه‌کانت دینه‌وو دور له تو ده‌ژین، ده‌زانی مروّف ببیته موسیقا یانی چی، واته مروّف له‌گه‌ل ئه‌و حه‌قیقه‌ته نه‌مره‌دا یه‌بکیریته‌وه که قوول له ناخی هه‌موو جوانییه‌کدا خه‌وتوو... قوول له‌گه‌ل هه‌موو هونه‌ریکدا ده‌ژی. واته من که تو ده‌خوینمه‌وه، ته‌نیا حه‌رفه‌کانت ناخوینمه‌وه، ته‌نیا ئه‌و وشانه ناخوینمه‌وه که دواى خوٚت به جینانده‌هیلت، به‌لکو تو زیندوو ده‌که‌مه‌وه، تو که بۆ هه‌میشه دبیته ناومه‌وه و ئیدی نارۆیت، تو که ئیتر له ریگای منه‌وه هه‌ناسه‌ده‌ده‌یت، دبیته‌وه و ده‌ژیت، به‌زماندا سه‌فه‌رده‌که‌یت، له هه‌موو شوینیک ده‌بیت و له هیچ جینگایه‌کیش، له مردندايت و له زینده‌گیشدا، مالت ده‌که‌ویته سهر تخوینیک که هیچ یه‌ک له ژیان و مردن ناتوانن داگیریبکه‌ن. ئاه‌ه‌لی شه‌ره‌فیار تو پیتوایه که موسیقای نه‌مر ژيانه؟ بیگومان نا؟ هه‌موو کاریکی مه‌زن قاجیکی له مه‌رگدایه، کاری مه‌زن ئه‌و کاره نییه که ده‌ژی و ده‌ژی و ده‌ژی، به‌لکو کاریکه دهرمیت و زیندوو ده‌بیته‌وه، دهرمیت و زیندوو ده‌بیته‌وه، دهرمیت و زیندوو ده‌بیته‌وه. کاری مه‌زن شتیکه وه‌ک مروّف خوئی، نامه‌رده‌کان به‌ر تانه‌ی ده‌دن، که‌سه خراپه‌کان به‌ر خه‌نجهری ده‌دن، بیشه‌ره‌فه‌کان له خاچی ده‌دن. دهرمیت و جیمانده‌هیلت، ده‌رۆات، ونده‌بیت، ده‌فه‌وتیت، به‌لام له ناکاو به‌ جوړیک له جوړه‌کان له جینگایه‌کی تره‌وه دبته‌وه، تا نه‌شمريت نازانین که بۆ هه‌تا هه‌تایه زیندوو. وه‌ک مروّفی مه‌زن که ده‌بیت به‌ریت بۆ ئه‌وه‌ی بزانیین زیندوو. به‌لام مردنی موسیقا، مردنی جوانی وه‌ک مردنی چۆله‌که‌یه‌ک نییه که یه‌کجار به‌رده‌بیته‌وه ده‌که‌ویته خواری، وه‌ک مردنی گیایه‌ک نییه که له باغچه‌یه‌کدا پینی پیاده‌نین و ده‌رۆین. نا با پیتبلیم، مردنی موسیقا ئه‌و کپییه له ناکاو و بیفاسیله‌یه‌یه که پیوستمان پیتته‌ی بۆ ئه‌وه‌ی بزانیین لیتره نییه، بوئه‌وه‌ی گوئی له ده‌نگی گه‌ردون بگرین دواى بیده‌نگی ئه‌و. گوینگرتن و بیده‌نگی...

گوینگرتن و بیدهنگی وهک ژیان و مردن... ژیان و مردن. مرؤف بیته
 موسیقا مانای ئهوهی بروات لهو پهری مهرگهوه په‌یامیک بهینیت، وهک
 چۆن موسیقا ده‌روات لهو پهری بیدهنگییه‌وه په‌یامیک ده‌هینیت. بیته به
 موسیقا مانای ئهوهی له نیوان ژیان و مردندا جۆلانییکه‌یت، وهک چۆن
 موسیقا له نیوان دهنگ و بیدهنگیدا جۆلانییده‌کات. علی شه‌رفیاری گهر
 مرؤف به‌رده‌وام قاچیکی له مهرگدا نه‌بیته ناتوانیت بنوسیت، چونکه ئه‌وه
 بیدهنگی مردنه‌وا ده‌کات تۆ گویت له دهنگی خۆت بیته. هه‌موو دا‌هینه‌ریک
 که‌سیکه لهو هه‌ریمه‌دا ده‌ژی که نه‌ ژیانه و نه‌ مهرگ...

دیاره‌ده‌زانم که کاریکی ساده‌نییه مرؤف له مانای ته‌واوی ئه‌وه
 تیپروانیانه‌ی جه‌لاده‌ت تینگات، به‌تایبه‌ت هه‌ستمده‌کرد ئه‌وه دوا‌ی سه‌فه‌ریکی
 دریز له‌نیوان ژیان و مردندا که‌یشتۆته ئه‌وه بر‌وایانه، له دهنگی ئه‌ودا
 سه‌دای دهنگی ئه‌وه که‌سانم ده‌بیسته‌وه که لای ئیمه‌ مردبوون و به
 جۆریک له جۆره‌کان هیشتا ئه‌وه په‌یوه‌ندی له‌گه‌لیاندا هه‌بوو.

سه‌فه‌ری راسته‌قینه‌ی جه‌لاده‌تی کۆتر ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ماوه‌یه‌ک دوا‌ی
 گه‌رانه‌وه‌ی له شاری ته‌پوتۆزه زه‌رده‌کان. بۆ کاتیکی له واده‌ی خۆیدا ئیوه‌ش
 خه‌به‌ری ته‌واوه‌تیتان لێیده‌بیته. به‌لام ئیستا بۆ ئه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌که‌مان
 لیتیکه‌چیت، ده‌بیته به‌ خیرایی هه‌ندیک شتتان بۆ باسبکه‌م. له به‌ر ئه‌وه
 ده‌گه‌رپمه‌وه ئه‌وه جینگایه‌ی که جه‌لاده‌تی کۆتر و سامیری بابلیمان تیا
 جیه‌یشت، له کوچه‌یه‌کی شاردا، له شه‌ویکی تاریکدا که باران ده‌باری،
 جه‌لاده‌ت له حاله‌تی خوماردا بوو، به‌لام پینش ئه‌وه به‌ سامیری بابلی
 گووتبوو: تۆ دیلی منیت. من ده‌بایه له‌ویادا بوه‌ستا‌بامه‌یه، چونکه ئه‌وه
 ساته‌ی جه‌لاده‌تی کۆتر پیده‌خاته‌وه سه‌ر زه‌وی و ناو زیدی باو‌پیرانی
 خوی، ده‌کریت مرؤف به‌ خالیکی وه‌رچه‌رخانی ببینیت، ئه‌وه ئه‌وه ساته‌یه
 که جه‌لاده‌ت به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ یاخود مه‌جازی ده‌توانیت له
 دیلییه‌ پرگاری بیته که رۆژیک له رۆژان له سه‌ر چه‌م و رووباریکی

دوور تووشی هاتبوو، ئو ساته ساتی وه‌رگه‌رانی شتیکی گه‌له‌ک قول و ماناداره، من ته‌نیا وه‌ک ئاوه‌ژوو بوونه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی نیتوان جه‌لاد و قوربانی ته‌ماشایناکه‌م، وه‌ک ئه‌وه‌ی جه‌لادته‌ بییته‌ زیندانه‌وان و سامیری بابلی بییته‌ زیندان، به‌لکو وه‌ک دروستبوونی جوّره‌ په‌یوه‌ستیکی دیکه‌ له‌ نیتوان جه‌لادته‌ و دونیادا ده‌بیینم. ئه‌و شه‌وه‌ جه‌لادته‌ و سامیری بابلی هیچ‌ جیگایه‌کیان نییه‌ بۆی بچن، شار جوّره‌ خاموشییه‌کی ترسناکی تیدایه‌، هیزه‌کانی ده‌وله‌ت به‌ ژماره‌ که‌من و به‌ جوّریکی زور شه‌رمن و ترستوکانه‌ له‌ هه‌ندی شویندا بلابوونه‌ته‌وه‌. جه‌لادته‌ که‌ گه‌رۆکیکی پیری ناو کوچه‌و بازاره‌کانی ئه‌و شاره‌یه‌ ده‌زانیت چون جیگایه‌کی ئه‌مین بۆ خۆی بدۆزیته‌وه‌، له‌ کوچه‌ ته‌سک و باریکه‌کانی بازاره‌وه‌ ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر شوینی دوکانه‌ دیرینه‌که‌ی باوکی و له‌ پشت ئه‌وه‌وه‌ به‌ سه‌ربانیکی که‌میک نزمدا بۆ ناو چه‌وشیکی فه‌رامۆشکراو و کۆن و له‌ویشه‌وه‌ بۆ سه‌ردابیکی کۆتتر، که‌ هه‌ندیک بازرگانی بازار که‌لوپه‌لی دیرین و شتی ستۆک و کالای بیکه‌لکی تیا هه‌لده‌گرن. له‌ مندالییه‌وه‌ ئه‌و جیگایه‌ی ده‌زانی، تا راده‌یه‌کیش دانیابوو که‌ تپه‌پینی کات و به‌سه‌رچوونی زه‌مه‌ن هیچی له‌و چه‌وشه‌ فه‌رامۆشکراو سه‌ردابه‌ دیرینه‌ نه‌گۆریوه‌، که‌ سالانه‌ ته‌نیا جاریک پاکده‌کریته‌وه‌و که‌لوپه‌له‌کانی تورده‌درین تا شوین بۆ کالای دیکه‌ چۆلبکه‌ن. شه‌و له‌وئ ده‌خه‌ون و فایل و تابلۆ نه‌خشه‌کانیان ده‌شارنه‌وه‌. دواتر جه‌لادته‌ ده‌یگوت: یه‌که‌مین شه‌وی نوستن له‌و شارهدا، وه‌ک خه‌وی ئاسمانگه‌رێک وه‌هابوو که‌ له‌ رۆکیتیکی بچوکدا له‌ده‌ره‌وه‌ی هیزی کیشکردنی زه‌وی به‌ هه‌واوه‌ ده‌خه‌ویت. رۆزانی دواتر شتی ئه‌وتۆ گرنگ پرونادات، شار نیمچه‌ خالییه‌، خه‌لکانیکی که‌م تیا ده‌ژین، که‌ حیکایه‌تی ده‌ست پیکردنی پرۆسیسی «چه‌کوشی ناماده‌» له‌ باکوور ده‌ست پینده‌کات، جه‌لادته‌ و سامیر به‌پن پرووه‌ده‌که‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ی شار، له‌گه‌ل کۆمه‌لێک ماله‌ ئاواره‌دا تیکه‌لده‌بن که‌ له‌ نزیک مه‌رزه‌کان له‌ مه‌زرایه‌کی گه‌وره‌دا چادریان

هه‌لداوه، له یه‌کیتک له‌و پیک‌خراوانه‌ی که هاتوون کومه‌ک به‌ خه‌لکی پ‌اکردوو و ئاواره‌ بکه‌ن چادریک وه‌رده‌گرن و تیبیدا ده‌خه‌ون. ئاشکرا نیبه‌ چه‌ند پ‌وژ له‌و چادرده‌ا ده‌مینه‌وه، له‌و ساته‌وه‌ی ده‌گه‌رینه‌وه ئیدی جه‌لاده‌ت پ‌وژه‌کان هیساب ناکات، مانگه‌کان و ساله‌کان به‌وردی هیساب ناکات، به‌ جوړیک ئه‌وکاته‌ی که من بینه‌م نه‌یده‌زانی ته‌مه‌نی چه‌نده، نه‌یده‌زانی ئه‌و فاسیله‌یه‌ی پ‌وداوه‌کان له‌ یه‌کدی جیا‌ده‌کاته‌وه چه‌نده، دره‌نگ و زووی کاتی بۆ گ‌رنگ نه‌بوو، له‌ راستیدا من وه‌ک یه‌ک‌یک هاته‌ به‌رچاوم که نازانیت کات چیه‌. ته‌نیا شتیک له‌سه‌ر کات ده‌یزانی گ‌ورانی شه‌وو پ‌وژ بوو، له‌وه‌ بترانیت له‌ده‌ره‌وه‌ی زه‌مان ده‌ژیا. پینه‌چیت ئه‌و پ‌وژانه‌ی که له‌گه‌ل ئاواره‌کاندا له‌و ژیر ده‌وارو چادره‌ سه‌وزانه‌دا بردویتیه‌ سه‌ر، کردبیتی به‌ ئاواره‌یه‌کی جاوید، ئاواره‌یه‌ک به‌ پ‌یچه‌وانه‌ی هه‌موو ئاواره‌کانی تره‌وه‌ چیت‌ر خۆی وه‌ک قوربانی سیاسه‌ت و جه‌نگ ته‌ماشانه‌ده‌کرد، به‌لکو وه‌ک یه‌ک‌یک سه‌یری خۆی ده‌کرد له‌ زه‌وی، له‌ باغه‌کان، له‌ جو‌یباره‌کان، له‌ شاره‌کان و شوینه‌کان ئاواره‌ بیت. من پ‌یموایه‌ ئه‌و ماوه‌ درێژه له‌ بیده‌نگی و بیئیشی و تیزمان و خه‌ون، زور شتی تیا گ‌ورپیوو که خۆی نه‌یده‌بینی.

ئه‌و هه‌ستی ئاواره‌بوونه‌ لای ئه‌و شتیکی تازه‌بوو، کاتیک له‌گه‌ل سامیری بابلیدا به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی شار پ‌ویشتن ده‌یانزانی ئه‌وان زور له‌ دوا‌ی ئه‌و په‌وه‌ گه‌وره‌یه‌وه‌ن که پ‌تر له‌ چه‌ند هه‌فته‌بوو دونیای ده‌هه‌ژاند، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شتیکی تایبه‌تی پالی پ‌یوه‌ده‌نا ببیت به‌ ئاواره‌، شتیک من ناوی ده‌نیم ئاره‌زووی جه‌لاده‌تی کوتر بۆ جیا‌بوونه‌وه له‌ دنیا، من پ‌یموایه‌ جه‌لاده‌تی کوتر دواتر هه‌رگیز له‌و ساته‌وه‌خته‌ ده‌رناچیت، له‌وه‌سته‌ رزگاری نابیت که ئه‌و ئاواره‌یه‌. سه‌رده‌مانیکیش که ئاواره‌یی نامینیت، کاتیک ده‌توانیت وه‌ک گه‌نجیک بژی و سه‌روه‌ت و سامانیک بۆ خۆی پ‌یگه‌وه‌بنیت، ئه‌و هه‌رده‌م وه‌ک ئاواره‌یه‌ک ده‌ژی. ئه‌و پ‌وژه‌ی من له‌ ناو ئه‌و ئوتیله‌ ره‌شه‌دا بینه‌مه‌وه، هه‌ستم‌کرد ئاواره‌یی قوولاییه‌کی شاعیریانه‌ی

بۇ دروستكردوۋە، ئاۋارەيى لاي ئو وەك تراژىدىا نەكەوتبوۋەو بەلكو جۇرىك بوو لە بە ختەوهرى، لە خۇشحالى، لە يارىكردنكى قول مانادار لەگەل ھەموو شتەكاندا. جۇرىك لە تەبايى نىوان رۇچ و زىندەكى، نىوان ھەستە ناۋەككىيەكان و واقىعى دەرەو. رۇژىك پىنگوتىم: عەلى شەرەفىار، تەنيا ئاۋارەكان لە ژيان تىدەگەن. من ئو ھەم پى ئاسايى بوو، بەلام كە گوتى: تەنيا ئاۋارەكانىش لەگەل جىھاندا تەبان. كەمىك ۋەستام و سەيرمكردو پىمگوت: جەلادەتى كۆتر تىناگەم دەلىت چى؟ چۇن ئاۋارەكان لەگەل جىھاندا تەبان؟ ئاۋارەيى خۇى ناتەبايى. بەو چاۋە سەيرانەيەو كە بە شىۋەيەكى سەير دەرەنەو لىنى پرسىم: تۇ ھەرگىز زنجىرى ھىچ مەخلوقىك شكاندوۋە؟ من گوتىم: نا عەزىم، من زنجىرى ھىچ مەخلوقىك نەشكاندوۋە. بە ئەسپايى گوتى: عەلى شەرەفىار، من زنجىرى زۇر كەسم شكاندوۋە، ھەتا زنجىرەكانى ناو رۇچى خۇشم ھەر خۇم شكاندوۋە. ئاۋارەبوۋن ئەو ھەم مەرۇف زنجىرى خۇى بشكىنىت و بروات. ئەى ئەو رۇچى ئىمە نىيە لە ژيان ئاۋارە دەبىت و دەمرىت، ئەى ئەو رۇچى ئىمە نىيە لە عەدەم ئاۋارە دەبىت و لەدايكەبىتەو، ئەى ئەو رۇچى ئىمە نىيە لە يەكتر دەترازىت و دەپوات و يەكناگرىتەو. گەردون چىيە جگە لە يەكناگرىتەو يەكى مەزن... يەكناگرىتەو ھى ئەستىرەكان و ھەسارە دوورەكان لە يەكتر، يەكناگرىتەو ھى ۋەرزەكان، لە يەكترازانى ئەبەدى نىوان مەرۇف و خودا، يەكناگرىتەو ھى رۇچ لەگەل يەكدا ھەتا لە دوا پلەكانى عەشقىشدا. گەردون ھىچ نىيە جگە لە جىابوۋنەو ۋە ونبوۋنىكى بەردەوام، دواچار تەنيا كاتىك ئاۋارەيى نامىنىت، كە ھەموومان بچىنە يەك مالەو كە مالى ھەموومان بىت، ھا پىناسەى ئاۋارەيى چىيە؟ ئاۋارەيى دەر بەدەر بوۋن نىيە لە مال؟... تۇ نالىت ئاۋارەيى دەر بەدەر بوۋنە لە مال... بەلام پىمبلى، كەر ئەو مالە نەبوو تۇ چىدەكەيت، كەر جىھان ئەو مالەى تىانەبوو... ھا... بۇ ۋەلامم نادەيتەو؟ ئاغاي شەرەفىار ۋەلامەكەى زۇر

سادو ئاسانه ئوسا تو دهبيت به يه کيک که هميشه بۆ مال دهگه پريت، دهبيت به پوچنيک که له فهنتازياکردنى بهردهوامى مالدايه... دهبيت به يه کيک پرووده کاته هر جيگايه ک دهليت ئه مه مالى منه، به لام دواتر دهرده که ویت که ئه وه مالى ئه و نيه... دهپوات شتيكى ديكه هه لده گريت و دهليت ئيره مالى منه، به لام ئه ویش هر مالى ئه و نيه... دهگه پريت و دهگه پريت و مالى راسته قينه نادوزيته وه، پوژنيک دهگاته ئه و بپروايه ي که دواهمين مال و راسته قينه ترين مال له وانه يه ته نيا مردن بيت. به لام مردن کاتيک دهبيت به مال که دهروزه يه کي هه بيت ليوه ي سه يري دواوه بکه ين، چونکه جيگايه ک که ده رگا و په نجه ره ي نه بوو، دۆزه خه نه وه ک مال. دهبيت په نجه ره يه ک هه بيت له ویتوه گويمان له سه داي دهنگى خو مان بيت له سه ر زه وى. زۆر به مان نازانين له وديو مه رگه وه چى پرووده دات، به لام ده زانين مردووه کان چاوه پوانى چين. ده زانين مردووه کان په نجه ره يه کيان هه يه له ویتوه سه يري ئيمه ده کهن. مرؤف شه يدای ئه وه يه دهنگى خو ي بيستيته وه... ئاواره يى راسته قينه هاوارى کى دوورو دريژه له پیده شتيكى بيپرانه وه دا، که سه داکه ي هه ريم به هه ريم ده پوات و دهگه پريته وه. شکاندى ئه و زنجيره ئه ستوره يه که له نيوان من و زه ماندا هه يه. گه ر ئه و زنجيره نه شکيت مرؤف نه مر ناييت... ئاواره يى ماناي نه مری، واته جيته مان له زه من، نه چه قين له جوغزى کى ميژوودا، نو قمنه بوون له يه ک شويندا، نه خنکان له يه ک گو مدا، پروونه کردن له هيج دارستانى ک که دره خته کانى به دره خته کانى ترى دوناوه نه به ستراون. ئاواره يى هيج شتيک نيه جگه له جوله يه کى ناکوتا به هه موولا يه کدا، جگه له وه ي زه مين و زه مانه کانى تر تو ببين و بتيستن، عه لى شه ره فيار پيمبلئى موسيقاي يه کيکى وه ک مؤزارت، چيه جگه له ئاواره ييه کى گه وره له نيو زه ماندا؟ هيج نيشتيمانى ک نيشتيمانى ئه و نيه، هيج زه مانى ک زه مانى ئه و نيه، هه مووان ده بيستن و هه ستي پیده که ين... ديت و له ئيمه وه ده پوات بۆ پوژگارى کى تر... ئاواره يى نه مریه، جيهانيش

نەمرە، نەمرە لەوەدا کە سەر بە هیچ زەمانیک نییە، سەر بە هیچ جیگایەک نییە...

ئەو کاتەى کە من ناسیم تینگە‌یشتنى قوول و فەلسە‌فیانه‌ى بۆ ژيان له تروپكى پيگە‌یشتن و کامل بووندا بوو، خۆى وهك ئاواره‌یه‌كى جاويدان ته‌ماشاده‌كرد. نازانم ئەو رۆژگارانە‌ى لەو چادره‌ قوراوییه‌دا له ژیر بارانى به‌هاریكى بپه‌حمدا ده‌ژیا، هه‌مان ته‌فسیری فەلسە‌فیانه‌ى بۆ ئاواره‌یى هه‌بوو یاخود نا؟ رۆژانیک زۆربه‌ى وهخت له ناو ئەو چادره‌دا، له سەر دۆشه‌کیك پالده‌که‌وت و بیرى له رابوردوى خۆى ده‌كرده‌وه، ئەو رۆژانه‌ به‌رده‌وام له‌گه‌ل سامیری بابلیدا قسه‌یانده‌كرد، باسى ماناكانى گوناھ و لیبورن، باسکردنى به‌رپرسياریتى مروّف له تاوانه‌كانى خۆى له دواى په‌شیمانى. باوه‌رناکه‌م ئەو سه‌رده‌مه‌ جه‌لاده‌ت بیرىكى قوولى له مۆسیقا كرده‌بیته‌وه، به‌لكو زیاتر خه‌یالى له‌سه‌ر تیرامان بووه له مانای ئاواره‌یى. پینماویه‌ له‌و قوناغه‌دا به‌ ته‌واوه‌تى وهك ئاواره‌یه‌ك ده‌رك به‌ خۆى ده‌كات. گه‌رانه‌وه‌ى بۆ كوردستان و ده‌ست پيكرده‌نه‌وه‌ى به‌ ژيان له ناو كومه‌لیك چادردا ئەو هه‌سته‌ى تیا دروسته‌ده‌كات كه ئەو سەر به‌ هیچ جیگایەك نییە، پیناچیت له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌ولیدابیت هیچ جۆره‌ هاوڕیتییه‌ك دروستبكات. به‌دریژایى رۆژ له ژیر چادریكدا ده‌ژى، كه‌م دیته‌ده‌رى، ئیواران دره‌نگ خۆى و ئەو هاوڕى عه‌ربه‌ ته‌لیسماوویه‌ى ناگریك له به‌رده‌م چادره‌که‌دا ده‌که‌نه‌وه‌و خواردن ئاماده‌ده‌که‌ن، گه‌ر خۆشییت سه‌یری ئەسته‌یره‌ ده‌که‌ن، گه‌ر ناخۆشیش بیت ده‌چنه‌وه‌ ژیر چادره‌که‌و به‌ به‌تانییه‌کانیان خویان داده‌پۆشن و گوى له ئیقاعى باران ده‌گرن. له‌و کات‌وه‌ ریش ده‌هیلیته‌وه، به‌ خۆى و پالتویه‌كى دريژ و شه‌روالیكى كورته‌وه‌ كه له شار له كونه‌فرۆشینی كریوه ئیواران به‌ ته‌نیا به‌ناو چادره‌كاندا پیاسه‌ده‌كات، خۆى وهك مۆسیقاریك به‌ خه‌لك ده‌ناسییت، وهك هه‌میشه‌ زمانیکى شیرینی له‌گه‌ل مروّفه‌ ساده‌كاندا هه‌یه، دواى سه‌له‌ه‌ى سال له نزیکه‌وه‌ مندالان ده‌بینیته‌وه، ده‌بیت بیرتانیت كه

شاری تەپتۆزە زەرەدەکان مندالی تێدانه‌بوو، جەلادەت ئەو چەند سالا مندالی نەبینیوو، لە دوا رۆژی خاپووربوونی شاری تەپتۆزە زەرەدەکاندا مندالی ئاوارەو کوژراوی بینیوو، مندالی بینیوو ئازارو ژانی دونیای گەورەکان دەچێژن، سزای گوناھیک دەنەنەووە کە نازانن چییە. بەلام بۆ یەکەمجار لە ناو ئەو چادرانەدا دەبیتەووە بە دۆست و هاوڕێی ئەو مندالە بچوکانەیی کە بەردەوام لە قورپو لیتەکاندا یاریدەکەن، دەبیتە هاوڕێی ئەو خیزانە ئاوارانەیی بە خۆشحالییەووە ئامیزیی بۆ دەکەنەووە. بەلام ئەو لە ھەر شت زیاتر کە سێکی گەرۆکە، ھەندیک شەو سامیری بابلی جێدەھێڵێت و بە ناو تاریکیدا دەروات، خۆشی نازانیت بۆ کوێ دەچیت، ھەمیشە دەروات، دەچیتە سەر ترۆپکە بەرزەکان، بە ناو پێدەشتەکاندا تێدەپەریت، لەویکانەدا موسیقا ئەفسوناوییەکە ی ئیسحاقی لیوزیپینی دیتەووە یاد، گوێی لە ھاواریکی نادیار دەبیت لە تاریکیدا بانگیدەکات، گۆچانیک دەتاشیت و بەسەر چیا سەختەکاندا سەردەکەوێت، لە ناو ئەشکەوتەکاندا تونیلی دوورو درێژ دەدۆزیتەووە، بۆیە کەمجار لەسەر یەکیک لە لوتکە سەختەکانەووە، ئەو بالندە سپییە سەیرانە دەبینیت کە لەسەر سەری دەسورپینەووە، بالندەیی نەناسراو نەبینراو کە تیکەلەپەکن لە کۆترو مورغیکی خورافی دیکە، سەریان سەری کۆترەو بالە گەورەکیان لە بالی سیمورغیک دەچیت کە خۆرەتاو پەرەکانی بە تیشک داگیرساندبیت. لەشیکیان ھەیە وەک بەفر و دەنگیکیان ھەیە وەک دەنگی بولبولیک لە سپێدەدا.

جەلادەت بە جۆریک لە جۆرەکان ھەستدەکات ئەووە سەرەتای دەرکەوتنی کۆمەلێک نیشانەیی سەیری دیکە یە کە رۆژ دواي رۆژ کۆدەبنەووە بۆ ئەوھی نامە یەکی تایبەتی بۆ جەلادەت بگوازنەووە. لەو شەوانەدا جەلادەت بەردەوام کۆمەلێک تەیری سپی دەبینیت کە نە لە راستی دەچن و نە خەیاڵیشن، ئەو بالندە سەیرانە بەردەوام لەسەر چادرەکەیی دەنیشنەووە، کۆمەلە بالداریکی سەیرن لە ناکاو وندەبن و لە ناکاو دەگەرپینەووە، دەرکەوتن و

وئوبونىشيان وەك دواتر دەردەكە ویت پەيوەندى بە شفرەيەكى نەئىيە وە
 ھەيە كە جەلادەت بە نىشتىمانىكى دوورو ناديارە وە گرئىدەدات. پئىدەچىت
 جەلادەت سەرەتا لەو بالئدانە ترسا بىت، ھەر كاتىك لە سەر ترۆپكەكان
 دەيانبىنىت گۆچانەكەى ھەلدەگرىت و دىتە وە خواری، ھەر كاتىك لە ناو
 پئىدەشتەكاندا دەيانبىنىت بە خىزراى دەگەرپتە وە بۇ ژىر چادرەكەى خۆى،
 كە بالئدەكان دادەبەزن و لەسەر چادرەكەى دەنىشە وە دەچىتە ژىر
 بەتانییەكەيە وە، بەلام كە لە ناكاو وندەبن دووبارە لە چىكاكەى خۆى
 دىتەدەرى و بەدوایاندا دەگەرپت. ماوہەكى درىژ ناتوانىت تىبىكات ئاخۆ
 ئەو بالدارانە مورغى ئەفسانەيىن و لە خەيالى ئەودا زىندووبوونەتە وە
 ياخود بالدارى راستەقىنەن و تىشكىكى كىوى لە نىگای ئەودا بەرە و خۆى
 راياندەكىشىت. سامىرى بابلى كە ناتوانىت ئەو بالدارانە بىنىت، پئىدەلەيت:
 ئەوانە سەرەتای شىتبوونى تۆن. گەر بزانین شىتبوون لای سامىرى بابلى
 سەرەتای گەرانە وەى راستەقىنەى مرۆفە بۇ عەقل، سەرەتای ھوشيارى
 مرۆفە بە مانای راستەقىنەى ژيان. تئىدەگەين كە سامىر ئاگادارى ئەوہیە
 جەلادەتى كۆتر لەسەر پىگايەكى گەرەى خۆدۆزینە وەدایە.

دەبىت ئاگادارى ئەوہيىن جەلادەت لە شارى سۆزانىيە زەردەكاندا
 كەسىكە لە چاوہرۋانى مەرگ يان رزگار بووندا دەژى، مرۆفیش لە دۆخى
 چاوہرۋانيدا مرۆفئىكى راستەقىنە نيە، مرۆف لە كاتى چاوہرۋانيدا لە مندالىك
 دەچىت ھىشتا لە دايك نەبووىت. ھىچ شتىك وەك چاوہرۋانى ماھىيەتى
 مرۆف زەوتناكات، چاوہرۋانى مانای ئەوہى ھىشتا ئەو ھەلومەر جانە
 لە دايك نەبوون كە مرۆف تئيدا جەوھەرى خۆى ئاشكرابكات، ھىشتا
 مرۆف ناتوانىت برىار لەسەر برىارە گەرەكانى خۆى بدات. جەلادەت
 لە ناو ئاوارەكاندا تئىدەگات كە ئەو ناتوانىت تا مردن لە چاوہرۋانيدا
 دانىشىت، ديارە زەحمەتە بۇ مرۆفئىكى بئىشت و پەناى وەك ئەو لە سفرە وە
 دەست پئىكات. راستە ئەو شارە شارى خۆيەتى، ئەو نىشتىمانە نىشتىمانى

خۆيه تى، مرۆفەكان ھەمان زمانى ئەو قسەدەكەن، بەلام لەوئى جگە لەو مندالانەى لە قورۇچلپاودا يارىدەكەن دلى بە ھىچ شتىكى دى خوش نىيە، ئەوئى كچىكى ۋەك داليا سىراجەدىنى لى نىيە، دكتورىكى ۋەك موساى بابەكى لى نىيە كۆمەكى پىنكەن و رىنگاى نىشانىدەن. رۆژىك مەفرەزەيەكى پزىشكان رۈو لە چادرگەكەى ئەوان دەكەن، لە ژىر درەختىكدا چادرىك ھەلدەدەن و دەكەونە پىشوازى نەخۆشەكان. جەلادەتى كۆتر كە ھەمىشە وىنەى دكتور موساى بابەكى لە خەيالدايە، بە يادى ئەو ۋە دەچىت بۆ بىنىنى ئەو پزىشكانەى كە پىتوايە لەوانەيە سىبەرىك لە سىبەرەكانى رۇحى موساى بابەكيان لادۆزىتەو، بەلام لە برى دۆزىنەو ھى مرۆفئىكى ۋەك موساى بابەك، ھەندىك گەنجى لە خۇبايى دەبىنىتەو كە لە ژىر لىويانەو بە لووتىكى منگن لى دەپرسن: ھا... كاكە چىت دەوئىت؟. لەو دكتورانەبوون لە برى ئەو ھى مرۆف چاكبەنەو، ھەر بىنىيان مرۆفى نەخۆش دەخست. جەلادەت پاشەو پاش لە ژىر ئەو چادرە دىتەدەرى و تىدەگات ھەندىچار ئەو بىخورمەتییەى پياو ھەريزەكانى نىشتىمان بە مرۆفى دەكەن، كەمتر نىيە لەو بىخورمەتییەى جەلادەكان لە غەرىبىدا پىتدەكەن. ئەو ماو ھە كورته بەسبوو تىبگات سەختترىن جۆرى ئاوارەيى ئاوارەيى نىيە لە نىشتىمان، بەلكو ئاوارەيى لە مرۆفەكانى دى.

ئەو ماو ھەى سامىرى بابلى بەدەگمەن لە ژىر چادرەكەى دەھاتەدەرى، بە جۆرىكى سەير خۆى لە ھەموو كەس دووردەخستەو، بۆن پرتەقالى جەستەى دەماردەمار بە ھەموو لايەكدا دەرۆيشت. سامىرى بابلى لەو ئۆردوگايەدا بەشى زۆرى كات لە رادىويەكى چكولانەو گۆيى لە گورانىيە درىزەكانى كەلسوم دەگرت و دەگريا، گۆيى لە دەنگ و باس دەگرت و دەگريا، گۆيى لە باران و پەشەبا دەگرت و دەگريا. تەنيا بە شو دەھاتەدەرى، ھەندىك ئىوارى لە بەردەم چادرەكەدا سەيرى ھەورەكانى دەكرد و خۆى بە ئامادەكردنى خوارنەو سەرقالدەكرد، ۋەك دىلىك

رەفتارىدە كۆردى. ئەو پەيمانىكى راستەقىنەي لەگەل جەلادەتدا ھەبوو، بە جۆرىك مامەلەي لەگەل ئەو كۆردا دەكرد ۋەك ئەو ھى مان و نەمانى، ژيان و پاكبۇنە ھى بە دەست جەلادەت بىت. دىلىتى سامىرى بابلى پتر لە پەيمانىكى رۇجى دەچو، نە ۋەك جورىك لە سزاي جەستەيى. جۆرىك بوو لە رىكە ۋەتتى موقە دەس، ئەو دىل بوو، بەلام بەپىي ھىچ قانۇنىكى نوسراو نا، بەلكو بەپىي پەيمانى نيوان دوو رۇج كە رىكە ۋەتوون يەككىيان لەلای ئەو دىان ئەسىر بىت.

لېرەدا دەبىت ئىستىك بگەين و بلىن: سامىرى بابلى كەسىكە بۇ پاكبۇنە ۋە دەگەرەت، بەلام پرسىيارەكە ئەو ھى كى دەتوانىت لە كەسانى ۋەك سامىرى بابلى ببورىت؟ كى دەتوانىت پاكى بەخشىت بە رۇجىكى بەشىمان كە قول لە خوین و بەدكارىدا رۇچوۋە؟ ئاخۇ بەشىمانى بەسە، بۇئە ۋەي مروۇف پاكىتە ۋە؟ ئايا دىلى بەسە بۇ ئە ۋەي مروۇف پاكىتە ۋە؟ ئايا مردن ياخود سزا بەسە، بۇئە ۋەي لە جەلادە ۋە بىنە ۋە بە قوربانى؟ دەبىت بلىم كە ئەم پرسىيارە سەختانە شوپىنى قسەو دىالۇكى دوورو درىژى نيوان سامىرى دىل و جەلادەتى زىندانە وان بوون. لافاۋى ئەو پرسىيارانە شەۋىك دەستى پىكرد كە سامىرى بابلى بە جەلادەتى گووت: ئەي مندالى نەجىب، من دىلى توم، قەدەرى من ئىستا بە دەست تۇيە. تۇ زىندانە وانىت و من ئەسىر. ھەرچىيەك بگەين و ھەرچىيەك بلىن ھەمىشە زىندانە وانە كانن چارەنوسى ئەسىرەكان دىارىدەكەن، نە ۋەك بە پىچە وانە ۋە. جەلادەت ئەو شەۋە «كە شەۋىكى فىنكى بە ھار بوو» دەيگووت: سامىرى بابلى، ئەي نەقىبى جەھەنەمى، ئەي ئەفسەرى ئەھرىمەنەكان، راستە تۇ ئەسىرى نىت، بەلام من دواچار خاۋەنى چارەنوسى خۇم نىم... تا ئىستا تۇ و جەنگەكانى تۇ، ئىۋە شەرە دزىۋەكانتان من دەبات بەرپۇە. تا ئىستا لە قوولايدا ھەر من دىلى ئىۋەم، من كۆيلەي رۇژگارە دزىۋەكانى ئىۋەم... وانىيە جەنابى نەقىب... وانىيە؟

سامیری بابلی، که چا خۆریکی سهیربوو، وهک یه کینک بزانتیت جه لادته له سهه رهقه، سهیری ئهستیزه دوورهکانی دهکریو چا له سهه چا دهیخواردوهو دهیگوت: ئهی مندالی نهجیب، جاریک له جارهکان له پیشی پیشهوهی شهیربووین، من له ژیر فرماندهیی عهقیدیکدا بووم که خه یالینکی هیند شهرانی هه بوو دهیتوانی بییت به ماموستای شهیتان، ناوی عهقید علوان عریبی بوو، به تهمن له من گهنجتر بوو، به لام به هوی ئهوهی له ههه درندهیهکی تری سهه ئهه ئهستیزهیه درندهتر بوو، به خیراییهکی سههیر به پلهوپایهکانی سوپادا سهه دهکوت. رۆژیکیان چاوه پروانی هیرشی ئیرانییهکانمان دهکرد، هیزیی ئیمه که متربوو له هیزیی ئهوان، چهند رۆژبوو له هه موو بالهکانی شههروه فشاریان دههینا، دروست نهماندهزانی هیرشه گهورهکیان له چ قوولیکه وهیه. ئهه رۆژهی که ئهه ئهفسه ره ئیرانییهمان گرت، عهقید علوان یه که مین جار بی هیچ قسه وباسیک ئاگریکی خوشکردو زهکهری بهو کابرایه دههیناو به زور پییخسته ناو مهقهلی پشکوکه، من زهکهری ئهه پیاوه م بینی دهسووتیت، به لام هیچی نهگوت، ئازاریکی گهوره له دهموچاویدا بوو، عارهق له هه موو دهمارهکانی دههاته دهههه و هیچی نه درکاند. عهقید علوان خوی پهیتا پهیتا له ئاگردانیکیی چکولانه وه پشکووی دهگهشانهوهو به منی دهگوت به مهقاش پشکوکان وردبکهه. دوا ی ئهوهی که زهکهری ئهه ئیرانییه بووه زوخال، ئینجا به چوارکهس ئهه پیاوه بی زهکهره مان به دههدا پالخشست، وهک یه کینک چوارمیخه ی بکهه دهست و قاچمان بهسته وه، به جوریک گهه له ئاسمانه وهرا ته ماشای ئهه پیاوه بگردایه وهک زهه بیکیی چکولانه له سهه زهوی دهتبینی. من دهبایه بۆرییهکی باریکی به لۆعه له کومه وه را بیههه ژورئ، بۆرییهکی تازه دایسکراو، من دهبایه به رهحه تیهکی ئاسن ئهه پشکو ورده بکهه ناو کۆمییه وه، دهبایه تۆزیک پشکو بکهه کۆمییه وهه چهند دلۆپ بانزینیکیش به دوایدا، تۆزیکیی تر پشکو رۆکهه و تۆزیکیی دیکه بانزین، هه رجارهش تۆزیک زیاتر پال

بهو بۆریه دایسکراوهوه بنیم. دروست نازانم ئەو پیاوه کهی مرد، بهلام کاتیک مرد دوکهل له کهروو و گوینچکهکانییوه دههاتهدهری. ئەهی مندالی نهجیب، من سالانیک دواتر که ورده ورده ئەو ههستم تیا دروستبوو که ئەو درندهیهی ناو خۆم لهو مروڤهیی ناوم جیابکهمهوه. شهوانیک له خۆم دهپرسی ئاخۆ ئیمه ههموو ئەسیری هیزیکی له خۆمان گهرهتر نین، هیزیکی شهرانی که له بناغهیی دروستبوونی گهروندایه، هیزیک بیئوهی بزانین دهمانجولینیت، ههموومان دهخاته ناو چنگی خویهوه، دهیسهپینی بهسهماندا چی بکهین و چی نهکهین. جهلادهتی کوتر من ههمیشه که بیردهکهمهوه وا ههستهکهکم ئەوه من نهبووم، من نهبووم که ئەو گوناهانم کردوه، من نهبووم ورده پشکۆم کردۆته قوونی دیلیکی بهستهزمانهوه که ههرگیز پینستر نهمیینیوه، بهلکو شتیکی ترسناکترو گهرهتر و گهردونی تر له من و له ههموو ئەفسهههکان ئەو گوناهانهی کردوه... تو ئەسیری من نیت جهلادهت، تو ئەسیری ئەو هیزه گهرهیهیت. ئەسیری شتیکی له بناغهیی گهروندایه... شتیک دهتوانیت ههموومان بکاته جهلادی ئەوی دیکهمان... هیچ یهکیکمان ناتوانین لینی دهربازیین، وهک چۆن کومهلیک بهرد لهسهر داشمالیکی شهترهنج ناتوانن هیچی دیکه بکهن جگه لهو شتانهی که یاساکانی سهه ئەو داشماله دیاریدهکات.

جهلادهتی کوتر دهیگوت: جهنابی نهقیب، با ههستین... با ههستین و کهمیک پیاسه بکهین... ئەمشه و پره له ئەستیره، وههه و با بۆنی ئەو پرتهقاله سیحراوییهی تو زهوی پرېکات. لیرههه، له بن ئەم جیاپههه پیاوانی سهروک چیتر دهستیان ناگاته تو؟ جهنابی نهقیب، منیش موسیقاریکی گهروک بووم، من باوهپم وهک تو نییه، دهشیت له بناغهیی گهروندانا شیرینی ههیت، دهشیت سروشت پرېت له خراپه، بهلام خراپهیی مروڤ بهرامبهه مروڤ لهو خراپهیه ناچیت که سروشت له مروڤدا چاندویتتی، بابروین جهنابی نهقیب بابروین و به سروشتدا پیاسه بکهین... گهر پهله نهکهین،

مرؤف ده بينين درهخت ده سووتينيت، مرؤف ده بينين بالنده راوده كات و ده يخوات، مرؤف ده بينين ده وروربه رى خوئى ويرانده كات. جه نابى نه قيب ئه و خراپه يه ي له بناغهى گه ر دوندا هه يه خراپه يه كه مرؤف والنده كات بالنده كان بكوژيت و بيانخوات، به لام ئه و خراپه يه واتليناكات بوئى دايسكراو به قوونى ئاده ميزاده كاندا راننيت. ئه و خراپه يه ي له ره شه باو لافاو گه ر ده لولودا هه يه، شتيكى ديكيه، هيچى له و خراپه يه ناچيت كه ده بيته مايه ي ئه وه ي زه كهرى ئينسان به زيندوويى بسوتينيت. ئينسان ناتوانيت زهوى سزا بدات، ده شيت زهوى و ئاسمان و ده ريا گه مژه يى خويمان هه بيت، به لام ئه مانه مرؤف يان له باوه شگر توه، ئه مانه ئيمه يان گه وره كردوه... به لام كه تو بوئى له قوونى من راده نيت، جه نابى نه قيب ناچار مده كه يت، منيش بير له وه بكه مه وه كه بوئى له قوونى تو رانيم. من و تو دوو داشى شه تره نج نين كه مه حكوم بين به كتر بخوين، ئه و خراپه يه ي له تو دايه واده كات من ديلى ئه وه بم بير له توله بكه مه وه، ديل بوونى راسته قينه جه نابى نه قيب ئه وه يه، من تا ده مرم مه حكوم به وه ي بو ئازادى خووم بگه ريم و به دواى توله دا له تو عه ودال بم. بوئيه گه ر ورد ته ماشابكه يت، ئاغاي نه قيب، جه لاده كان به دوو جوور حوكمى قوربانى ده دن، جاريك به وه ي ده يانكه ن به قوربانى و جاريكيش به وه ي ده يانكه ن به كويله ي خوليايه كى تر، كويله ي ئاره زوويه ك كه نامريت، ئاره زووى ئه وه ي رؤژنيك له گه ل جه لاده كان ياندا جيگاكان يان بگو رنه وه.

ساميرى بابلى ده ليت: ئه ي مندالى پر موحيه ت، ئه ي مؤسيقارى بيكس، گه ر قوربان ييه كانيش هه مان شت بكه ن كه جه لاده كان ده يكه ن، ئيتر هيچ شتيك نامينيت زهوى رابگريت، هيچ كو له كه يه ك نامينيت مرؤف ژيانى خوئى بخاته بن سيهرى.

جه لاده تيش ده ليت: گه ر منيش توله نه كه مه وه، گه ر شتيك نه بيت تو هه مان ئه و ئازاره بچيژيت كه من چه شتوومه، ئه ي عه داله ت چيه؟ ها

ئەي عەدالەت چىيە؟ عەدالەت ئەوئەيە ھەمان ئەو ئازارە بىيىتەو ە كە من بىيىومە، ھەمان بۆرى دايىسكراو بە بەنزىنەكەو ە لە قوونى تۇدا بىيىنم. پرتەقالى بابلى ھاوارەكات: بەلام گەر وايت ئەوا عەدالەت ھەردووكمان دەكات بە جەلاد، عەدالەت ئەوئەيە بەكىنكان بوەستىن و وانەكەين.

جەلادەت بە تورەيىەو دەلەيت: ئەمە چۈن عەدالەتتەكە، چۈن عەدالەتتەكە؟ ھا سامىرى بابلى... پىمبلى ئەمە چۈن عەدالەتتەكە... تۇ ھاوپرىكانى منت كوشت، تۇ منت كوشت و دەيىت من ھىچ نەكەم، بلىم لىگەرئ ئەم پىاوە خودا ئازارى بدات، وىژدانى خۇى ئازارى بدات، خودا تۆلەى لىبىكاتەو... ھا، ئەي ئەگەر ھىچ خودايەك نەبوو تۆلە لە تۇ بىكاتەو، ھا.. ئەي ئەگەر خودا نەبوو، ئەوكات چى؟ ئەي ئەگەر ھىچ وىژدانىك نەبوو تۇيان ئەوانى تر ئازار بدات، ئەو كات چى؟ ھا ئەو كات چى؟ ئەوئەش عەدالەتە... ھا ئەوئەش عەدالەتە؟

سامىرى بابلى بە ھىمىنىيە قوول و پرى سەداكەى خۇيەو دەلەيت: عەدالەت ئەوئەيە ھەموومان نەيىن بە جەلاد... لەو دەرچىت ئىتر نازانم عەدالەت چىيە. گەر تۇش بىيت بە جەلاد ھىچ بەھانەيەك نامىنىت تا ئىدى من دىلى تۇ بىم، ھىچ ھۇيەك نامىنىت من ئەسىرىم لەلاى تۇ، ئەي مندالى نەجىب، گويىگرە، من زۇر بە راستمە، من تا ئەو دەقىقەيە ئەسىرى تۇم كە تۇ جەلاد نىت، كە تۇ مۇسقىقارىت و من نەقىبىكى شەرانى و نەخۇش، تۇ بۇنى فلووت لىدىت و من بۇنى پرتەقالى ژەھراوى... كە ئەو نەما، كە تۇش بوويت بە پىاوكوژ، ئىتر چۈن من بىم بە دىلى تۇ، ئەوكات ئىتر من و تۇ دەيىن بە دوو سەرى يەك جانەوەر، دوو سەر كە بەكتر دەخۇن. جەلادەتى كۆتر بە ژىر ئەستىرەكاندا دەروات و شەق لە بەردو دارى پىشەدم خۇى ھەلدەدا، ھەواى فىنكى شەو لە برى ئەوئەى ھىمىنىكاتەو تورەيدەكات. بە گالئەچارىيەو دەلەيت: من فلووت ژەن بووم، فلووت ژەنىكى باش بووم؟ تۇ خۇت بلى، من مۇسقىقايەكى سىحراووم لى نەدەدا؟

كى منى گرت، ها.. كى من و هاوړى به‌سته‌زمانه‌كانمى گرت... كى منى خسته ناو زيليكى پيسه‌وه و بردمى بو باشوور.. كى؟ كى ته‌قه‌ى ليكردم؟ كى ناچارىكردم موسيقا له بير خوم به‌رمه‌وه؟ ئيوه موسيقاره‌كه‌ى ناو متنان كوشت... تيده‌گه‌يت، ئيوه كوشتان.

ساميرى بابلى، كه هيندى هيندى هيندى خوى له ده‌سده‌دات، ده‌لئت: من نا... من نا. من نوم رزگار كړد... تو خوت ده‌زاني من له بهر خاترى ئو موسيقاره ژيانى خوم خسته مه‌ترسييه‌وه.

چه‌لادت كه له پيشه‌وه بو سهر ترؤپيكيكي سه‌خت سه‌رده‌كه‌وت، كه دهنگى هه‌نديك بالنده‌ى سهر ليشيو او سهر ساميانده‌كړد، به قيزو لاقرتيه‌وه گووتى: به تهنيا چاكه‌يه‌ك ده‌ته‌ويت بيته‌وه به فريسته... دواى ئو هه‌موو گوناوه هيچ كه‌س به تهنيا چاكه‌يه‌ك نابيته‌وه به فريسته.

له ناكاو به كه‌ميك جيديه‌ته‌وه سه‌يرى ساميرى بابلى ده‌كړد، ده‌چووه به‌رده‌مى و وهك تيا بپارپته‌وه ده‌يگوت: پرته‌قالى بابلى... ساميرى هاوړيم... بمبوره، بمبوره، من دوژمنى تو نيم... من دوژمنى كه‌س نيم... هاوار، سه‌يركه من دوژمنم نييه. به‌لام تو ده‌بيت سزاي خوت وه‌رگريت... له‌بهر خاترى هه‌موومان، له پيتاوى خوتدا... له پيتاوى هه‌مووماندا... له پيتاوى هه‌موو شتيكدا، تيده‌گه‌يت... تو ديلي منيت و ده‌بيت من بيربكه‌مه‌وه چون سزاي خوت وه‌رگريت... من نامه‌ويت بيم به جه‌لاد... نامه‌ويت، به‌لام ده‌بيت ريگايه‌ك هه‌بيت تو بيته‌وه به مروف، ئو ريگايه‌ش يان ريگاي سزايه يان ريگاي ليووردن... له‌و دوو ريگايه زياتر هيچى تر نييه، به‌لام پرته‌قالى بابلى... من هه‌موو شتيك نيم... من ئو كه‌سه نيم ئو هه‌قه‌م هه‌بيت سزات بدهم يان ليتبورم... ده‌بيت دادگايه‌ك ليتبوريت... دادگايه‌ك... وا نييه، ده‌بيت دادگايه‌ك ليتبوريت.

ساميرى بابلى ده‌لئت: چ دادگايه‌ك؟... ئه‌ى مندالى نه‌جيب... چ دادگايه‌ك؟ هه‌موو ئه‌وانه‌ى له‌م ولاته‌دا دادگايان به‌ده‌سته، خويان له من خراپترن.

جهلادتهت وهك خه یالینکی بالدارو قوول له سه ریدا بیت، ده لیت: نا سامیری بابلی، من تو ته سلیمی دادگای حیزبه کان ناکم، ته سلیمی ئه وه حاکمانهت ناکم که له کۆلیزهکانی قانون دهرچوون، ته سلیمی ئه وه قازی و داوه رانهت ناکم که له چل سالی رابوردودا له دادگاکانی ولاتدا خه لکیان حوکمداوه، ئه وانه هیچ شتیگ له عه دالهت نازانن... هیچ شتیگ...

سامیر به سه رسامییه وه دهرسیت: به لام چ دادگایه ک... جهلادتهتی کوتر، چ دادگایه ک؟.

جهلادتهتی کوتر، ده ست ده خاته گیرفانی و به نیگایه کی پر ماناوه ته ماشایده کات و ده لیت: دادگایه ک من و تو پیکه وه دایده نیتین، من و تو، له کهس و کاری ئه وه قوربانیا نهی تو کوشتووتن، له وانهی هیشتا ده ژین و نه مردوون... دادگایه ک تو خووت دروستیده کهیت... ته نیا ئه وه دادگایه ده توانیت لیتبوریت و هیچ دادگایه کی تر نا... ئه وه ته نیا دادگایه که سامیری بابلی تو ده بیت حوکمهکانی قه بوولیکه یته.

چیرۆکی ئه وه دادگایه ده بیت به به شتیگ له خولیا سه ره کییهکانی جهلادتهتی کوتر، که ئیمه له م به شهی چیرۆکه که ماندا دواي ده که وین. ئه وه شه وه شه وانی دی جهلادتهتی کوتر و سامیری بابلی به رده وام باس له وه دادگایه ده که ن... دوو بوونه وهرن دابراو له جیهان. هیدی هیدی دنیا هینور ده بیته وه، به لام وهک ئه وهی ئه وان له وه کونجه فه رامۆشکراوه دا له زهت له ئاواره یی ببینن، له ژیر چادره که یاندا ده میتنه وه و نارۆن... رۆژ دواي رۆژ ئاواره کان چادره کانیان ده پێچنه وه وه ده که رینه وه بو شارو گونده کانیان، به لام جهلادتهتی کوتر و سامیری بابلی نه شاریان هیه بۆی بگه رینه وه وه نه گوند. له دوو بالنده ده چن که باي ئه وه ئاسمانه دوورانهی تیا فریون، به چه شنیگ بالی قورس کردبن چیتر نه توانن له زهوی هه سته وه. جهلادتهت شه وان له ژیر چادره که یدا بهر له وهی بخه ویت، گوئی له باي ساردی

شه وگاران دهگريت و دهليت: ساميرى بابلى ئەم بايه من بانگدهکات... ههسندهکەم بهرهو قوولايى تاريخييهكى زور دور بانگدهکات. ئەو له تاريخيدا هاوارىک دهبيستيت که پيڊهچيت هاوارىكى نهيتى بيت و تهنيا ئەو بيستيت. له ناکاو ههلهستيت و له پرتهقالى بابلى دهپرسيت: تو گويت لیبوو... گویت لیبوو، يهکيتک له دوورهوه منى بانگکرد؟ بهلام ساميرى بابلى گووى له هيچ نيبه. ئەو شهوانه سروشتى دهگوريت، له چادرهکى ديتهدهرى و به تاريخيدا دهروات و دادهبهزيت بو ناو ميرگ و دارستانىكى چر، لهويوه هاواردهکات: هينى، تو ئەى ئەوهى من له ناو زولمهتهوه بانگدهکەيت... من گويم ليته، گويم ليته تو کييت؟ جهلادەت دلنبايه يهکيتک له ناو تاريخييهكى زور دوورهوه بانگيدهکات، بهلام ئەوه دهنگى کييه؟ ههنديچار وهک دهنگى سهرهنگ قاسم دهبيستيت، ههنديچاريش وهک دهنگى ئيسحاقى ليوزيرين... ههنديک شهو گووى رادهديريت و دلنبايه ئەوه دهنگى داليا سيراچهدينه... ههندي شهو يش له نوزهى پيرىكى وهک موساى بابەک دهچيت، بهلام زورجاريش له دهنگى کهسيكى بيمار دهچيت که لهو بهرى شهوهوه بانگيدهکات.

ساميرى بابلى پيڊهليت: جهلادەتى کوتر، ئەى مندالى بيتاگا له دونيا، ئەوه دهنگى رابوردوى خۆته. ئەوه دهنگى رابوردوه، شهوانى رهشهبا تیکهله به گهردهلوو لهکان دهبيت و ناهيئت بخهويت.

پيموايه ئەو هاواره تا ماوهيهكى دريژ لهگهليدا دهمينتتهوه، دهنگىک نازانيت کييه و له کوپوه هاواری ليدهکات. بينينى بهردهوامى ئەو بالنده سپيانه، بيستنى بهردهوامى هاوارىكى ناديار که سهزو سهرچاوهى نيبه، پوژ دواى پوژ زياتر جهلادەت بهو چادرگهيهوه گریدهدهنهوه که بهردهوام بچوک دهبيتتهوه، هيدى هيدى سهرنشينان مالاواييدهکەن و دهرون، يهکدى ماچدهکەن و خوداحافيزى لهيهک دهکەن و مالهکانيان له پشتى کاميونىک دهنين و دهرون، ئەوانهش که لهوى دهمينتتهوه زوربهيان

پیریژنی بیکه‌س و ژنی بیمیرد و پیره‌میردی بیخه‌مخورن. له‌دوای تینه‌پینی چه‌ند مانگیک، رۆژیک فه‌رمانبه‌ریکی قرژ زه‌ردی نه‌ته‌وه یه‌کگرتووه‌کان له لاندکروژینکی س‌پیدا دیت، له‌گه‌ل گه‌نجیکی چاوسه‌وزی باریک‌دایه که وه‌ک وه‌رگیزی ئینگلیزی خوی به‌خه‌لک ده‌ناسینیت، گه‌نجیکه به‌غورریکه‌وه قسه له‌گه‌ل ئاواره‌کاندا ده‌کات. ئه‌و وه‌رگیزه هه‌موو سه‌رنشینانی چادرگه‌که خرده‌کاته‌وهو خوی ده‌چیته سه‌ر به‌ردیکی گه‌وره، له‌ویوه زوو زوو ده‌ست به‌دهم و سمیله تاشراوه‌که‌یدا ده‌هینیت و پیمان ده‌لیت: چیتر نه‌ته‌وه یه‌کگرتووه‌کان و پیکخراوه ئینسانیه‌کان کۆمه‌کی ئه‌مجۆره چادرگایانه ناکه‌ن، له‌ماوه‌ی مانگیکدا ده‌بیت هیج یه‌ک له‌م چادره په‌رته‌وازه و نارێکانه نه‌مینیت، ئا ئازیزان و ابزانم به‌فه‌ره‌نسی قسه‌ناکه‌م، به‌کوردی پیتان ده‌لیم، ئیره ده‌بیت نه‌مینیت.

گه‌نجه‌که به‌فیزی یه‌کیکه‌وه ته‌رجومانی پینغه‌مه‌ر بیت باس له‌ئهن و ئاسایشی شارده‌کات، باس له‌کشانه‌وه‌ی هیزه‌کانی ده‌وله‌ت له‌سه‌رتاپای شاره‌کانی باکوور ده‌کات، دواجاریش به‌ده‌نگیکی وشک و بی‌پۆح پینانده‌لیت: مژده‌تان ده‌ده‌می، که له‌شار شوینی ترمان بو دابینکردون.

پیریژن و پیره‌میرده‌کان زۆریان له‌قسه‌کانی ئه‌و گه‌نجه تیناگه‌ن که به‌کوردیه‌کی تیکه‌لاو به‌ده‌یان وشه‌ی عه‌ره‌بی و ئینگلیزی قسه‌ده‌کات، جه‌لاده‌ت له‌ژیر دره‌ختیکی نزیکدا، له‌ناو گیایه‌کدا که هیندی هیندی ده‌بیته پوشیکی زه‌رد دانیشتووه‌و گوینده‌گریت، خوری سه‌ره‌تای هاوین خه‌ریکه ده‌بیت به‌جان‌وه‌ریکی درنده که مرۆف ناویریت توخنی بکه‌ویت. له‌و چه‌ند مانگه‌دا ئه‌و چه‌نده‌ها له‌م فه‌رمانبه‌رو وه‌رگیزانه ده‌بینیت که دین و ده‌رۆن و ئیتر نایانبینیت‌وه، چه‌نده‌ها له‌و به‌رپرسانه ده‌بینیت که به‌هیزی زۆرو تفه‌نگچی بیشوماره‌وه خویان ده‌که‌ن به‌ئۆردوگاکه‌دا، به‌رۆژ کۆبوونه‌وه به‌خه‌لک ده‌که‌ن، به‌شه‌ویش خویان ده‌که‌ن به‌ژیر هه‌ندیک له‌و خپوه‌تانه‌دا که ژنه قه‌شه‌نگ و کچه جوانه‌کانی ئۆردوگای تیندایه.

له و ماوهیه دا چەندین جار لەلایەن بەرپرسی «بەرەوی نیشتیمانییەوه» بۆ ئەوهی بزانی کێیە بانگهیشت دەکریت؟. خۆی وەک سەر بازیکی هەلاتوو دەناسیتیت که لە باشوورەوه لەگەڵ ھاوڕێ عەرەبەکهیدا هەلھاتوو و لە ژێر ئەم چادرانە بەولاوه شوینیکی تری لەسەر ئەم ئەستێرەییە. بەرپرسی بەرەوی نیشتیمانی پیاویکی سەرپووتاوی ورگزلە، هەموو جارێک پشتینە شلەکهی توندەکاتەوه، جامانە ناریکەکهی «که هەر دەم بەلای چەپدا خوار دەبیتەوه» راستەکاتەوه دەلێت: جەلادەت عوسمان، بزانی درۆدەکهیت، لولەهی کلاشینکوفەکه دەبرمە قوونت. جەلادەت هەموو جارێک دەلێت: گەرەم مەبەستت، جەلادەت ئیسماعیلە، وا نییە، مەبەستت منە. بەرپرسەکه سەری دەخورینیت و دەلێت: نازانم بۆ بەردەوام تۆم لەگەڵ ئەو کورەدا لیتیکدەچیت، کوریکێ گەنج بوو، ماوهیەک حیمایەم بوو، ناوی جەودەت عوسمان بوو، پوژتیک تۆرەبیکردم، لولەهی کلاشینکوفەکهیم برێهە قوونی، دواي ئەوه خوا بیگرئ، پوژتت هەر نەهاتەوه بە حیزبدا، تەسەوریکە لەسەر ئەوه وازی لە پینشمەرگایەتی و شتیش هینا. ئاخەر میللەتی ئیمە بۆیە قەت هیچمان ناییت بە هیچ. تەسەوریکە، کەس هەیه لەسەر شتی وا واز لە پینشمەرگایەتی بیتت، ئەگەر دل و دەروونی پاک بیت.

هەفتەیهک دواي ئەو سەردانە ئازوقەیان لە ئۆردوگاکی بێری، لە راستیدا زۆر بەی ئەوانەهی که لەوی دەژیان جێیان هیشتبوو، جگە لە هەندیک خەلکی پەککەوتە نەبیت که شوینیکیان نەبوو پووی تیبکەن. دواي دوو هەفتە لەو سەردانە، ئیوارەیهک رەشەبایەکی زۆر سەیر هەلەدەکات، جەلادەتی کۆتر تا ئەو کات رەشەبای وەهای نەبینیوو، تا دنیا تاریکتر دەبوو رەشەباکە بەهیزتر دەبوو، بە ناو چیاکاندا بە لوورەلوور دەهات و لە تەسکە دولیکی بچوکدا کۆدەبوو وەو بە خیراییەکی شیتانە خۆی دەکرد بە ئۆردوگاکی دا، لە نزیکی سەعات دەی شوو رەشەباکە بە جۆریکی وەها سەیر گوروتینی

دايە خۇي، جەلادەت لە شوينى خۇيەوۋە وای ھەستدەكرد با خەرىكە ئەو پارچە زەويىيە لە زەمىن ھەلدەكەنیت و لەگەل خۇيدا بەرەو ئاسمان دەبيات، لە ساتىكدا جەلادەت و پرتەقالى بابلى لە چادركەي خۇيان سەردەھىننە دەرىي دىمەنىكى ترسناك دەبينن، تەواوى ئەو ئوردوگايە با دەبيات، دەبينن با چادركەن بەرەو كەشكەشانی فەلەك ھەلدەگریت، چادر لە دواى چادر... لە ئىستىكدا سەر بەرزەكەنەوۋە ئوردوگايەكى فرىو بەسەر ئەو چىاو پىدەشت و دۆلانەوۋە دەبينن كە لە تارىكىدا دەفرىت. تەنيا خىووت و خەيمەيەكى بەجىماو لەسەر زەوى خىووت و خەيمەكەي خۇيانە، ئەو شەوۋە دووقۇلى بە دواى سەرنشینیانى ئوردوگاكەياندا دەكەونە نیو ھەردو دۆلەكان، پوودەكەنە ئەو بیستان و بەردەلانە گەورانەي دەورویەر، بە دەربەندەكاندا ویل دەبن، بەلام كەس نادۆزنەوۋە. خودای بىكەس و بىمەكان لە چەند ساتىكدا گەردەلوول ھەموو ئەو خىووتگايە دەبات بۇ ئاسمان، بە ھەموو سەرنشینه پىرەكانىيەوۋە، بە ھەموو ئەو چادركە شىنانەوۋە كە پىكخراوۋە مرقۇدۆستەكان لەو دۆلەدا بەسەر خەلكانى ھەزارو ئاوارەو لىقەوماودا دابەشيانكردبوو، كە بەيانى دەگەرپىنەوۋە، جگە لە چادركەي خۇيان ھىچ چادرىكى دى لەو ئوردوگايەدا نییە... سامىرى بابلى و جەلادەت تىناگەن كە لە خەوندان یان لە راستیدان... تىناگەن ئەوۋەي شەو بىنیویانە ھەلوۋسەو خەيالاتى دوو پىاوى نەخۇشە یاخود كوتایى كۆمەلىك رۇحلەبەرى بىكەسە كە جگە لە فرىن بۇ ئاسمان دەروازەيەكى دىكەیان لە بەردەمدا نەبووۋە. بۇ رۇژى دوايى جەلادەتى كۆتر ھەوالى فرىنى ئوردوگاكەیان لە بىكەيەكى نزیكى بەرەي نىشتىمانى تۆماردەكات، لە حالىكدا بەرپرسەكان خەرىكن لە پىكەنىندا دەپچرىن، بەدەم قاقاۋە داواكەي جەلادەتى كۆتر تۆماردەكەن، كەوۋەك یەككە بەرمىلىك باروت لە نزیكىيەوۋە تەقىبىتەوۋە وپو كاس، غەمكىن و سەراسىمە دىتەدەرى و نازانىت پروو لە كوئى بكات. ھىچ كەس باوەر بەو حىكايەتەي جەلادەتى كۆتر ناكات، كە

همیشه به حسره توه باسی فرینی ئوردوگایه کی ئاواره کان دهکات بۆ ئاسمان، فرینی چهندهها پیریژن و پیره میردی بیکهس که پوژیک ره شه با هه لیانده گریت و دهیانبات و ئیدی هیچ کهس نایانینیته وه.

ئا، بوهستن دیاره دهمه ویت زور شتی ترتان له سه ره ئه و پوژگار ه بۆ بگیره وه، زوره ورده نهیتی تر له ژیا نی ئه و ئوردوگا چکولانه یه دا، به لام نا... ئیدی لیره وه بیمانیه من رۆلی حیکایه تخوانیک ببینم که ده زانم پاله وانی چیرۆکه که م له من باشتر ده توانیت شته کانتان بۆ ئاشکرابکات، من دوا ی تیروانینیکی ورد له هه موو ئه و کاغه زو ده ستتوسانه ی جه لاده ت خسته یه به رده ستم، رام وایه من دوا ی ئه م پیشه کییه کورته، چیرۆکه که بده مه وه ده ست جه لاده تی کو تر خۆی، تاباسی ئه و پوژانه تان بۆبکات که ده گه ریته وه بۆ شار، باسی مسته فای شه ونمتان بۆ بگیره یته وه، باسی دروستکردنی دادگایه کتان بۆبکات که هه رگیز ناتوانیت عه داله ت به رقه راریکات. من لیره وه مالاوایتان لیده که م و ته نیا له گه ل دیمه نی هه لواسین و له میخدانی جه لاده تی کو تر دا ده گه ریته وه، دیمه نیک که هه رگیز له یاده وری من ده رناچیت... به لام ده بیت بزائن که مالاوایی حیکایه تخوان له پۆماندا هه میشه مالاواییه کی فیلزانانه یه، ده بیت بزائن من له هه موو رسته یه کدا له گه ل جه لاده تی کو تر دا بووم، هه موو دارشتن و وه ستان و هه ستانه وه یه ک له م چیرۆکه دا کاری منه، راسته من پاله وانی ئه م چیرۆکه نیم، به لام بیرتان نه چیت که من علی شه ره فیار حیکایه تخوانی ئه م چیرۆکه م، ده بیت بشزانن که هه میشه حیکایه تخوان له پاله وان گرنگتره.

من و پرتهقالی بابلی بیر له ریگیاهه دهکهینهوه بهرمو پاکى و ئاسوودمی

نا نازیزان هه‌میشه پاله‌وان له حیکایه‌تخوان گرنگتره. ئه‌وه من بووم
ئهو رۆژه تاریکانه‌م بینی نه‌وهک عه‌لی شه‌ره‌فیار. من بووم له باشوور
نغزوبوونی شاریکم بینی که سه‌رابیک بوو تیکشکانی شاره‌کان و
شوینه‌کان دروستیانکردبوو. من بووم به سوار ئه‌سپیکی خورافی سپییه‌وه
به هه‌موو ولاتدا له باشووری دووره‌وه تا باکوور گه‌رامه‌وه، من بووم
له‌م شارهدا ویل بووم و شوینیکم نه‌بوو رووی تیبکه‌م. من بووم به
سامیری بابلیم گووت بۆئه‌وه‌ی له کوچه دل‌ره‌قه‌کانی ئه‌م شارهدا له برسا
نه‌مرین رووبکه‌ینه ئوردوگای ئاواره‌کان. من بووم ئاواره‌بیم وهک قه‌ده‌ر و
وهک ئازادی هه‌لبژارد. من بووم شه‌ویکی ره‌شه‌با ده‌یه‌ها چادرم بینی به
ئاسماندا ده‌فرین... هه‌موو ئه‌م میژووه، میژووی من بوو.

من یه‌که‌مین که‌س بووم که چوومه ئه‌و ئوتیله سووتاوه‌وه، به‌رله‌من
که‌س بیرى له‌وه نه‌کردبووه‌وه ئه‌و جیگیاهه به‌که‌لکی ئه‌وه دیت بکریته
نیشه‌جینی ئاواره‌کان. من سه‌ره‌تا له قاتی شه‌ش ژووریکم بۆ خۆم و
سامیری بابلی پاککرده‌وه. که من چوومه ئه‌و ئوتیل. خشتا بۆنی دوکه‌ل
و سووتانی به‌رنه‌دابوو، بۆسۆیه‌کی ترسناک له هه‌موو گایه‌کی ده‌هات،
له‌وه ده‌چوو به‌شیک بووبیت له دۆزه‌خ و ئیستا فه‌راموشکرا بیت. من به
دریژیایی ژیانم زۆر جیگام بینی بوو که پیموایه به‌شیک بوون له دۆزه‌خ
و دواتر فه‌راموشکراون. هه‌سته‌ده‌که‌م خودا زۆر زوو شوینی دۆزه‌خ
ده‌گۆریت تا ئیغه نه‌یناسینه‌وه. ئه‌و رۆژه‌ی که من چوومه ئه‌و ئوتیله‌وه،
هه‌ستیکم هه‌بوو که ئیره‌ پۆژیک له پۆژان دۆزه‌خ بووه، ئوتیلیکی گه‌وره‌بوو
له ناوه‌راستی شارد، ئه‌ندازیاریکی به‌ نیوانگ دروستیکردبوو. نه‌مه‌دزانی

کی سووتاندویتی و بزچی سووتاوه؟ به هر حال ئه وجوره پرسیارانه دوی راپه رین بیمانان، زوربهی بینا و ساختمانه گوره کان سووتابوون، من هرگیز له که سم نه پرسی کی ئه م ساختمان و بینا گه ورا نهی سووتاندوه؟ کی دادگای سووتاندوه؟ کی به ریوه به رایه تی په روره ده و خهسته خانه کان و بینا گه و ره کانی زانکوی سووتاندوه؟. له و باوه ره شدام هیچ کهس ئه و پرسیاره ی له خوی نه کرده. تا سه رده م و روژگاریش زیاتر بروات خه لک که متر ئه و پرسیارانه ده کهن، دواچار گه ر ئیوه شاره زای ولاتی ئیمه بن تیده گهن، مرؤف گه ر وه لامه راست و دروسته کهش بزانیته سوودیکی نییه. من له مندالیعه وه حه زنده کرد بچمه ئه و ئوتیله وه، به لام پیده چیت من له و که سانه بچم که ته نیا له کاتی کاولبوون یان دوی کاولبوون بۆم هه بیته رووبکه مه شوینه خوشه کانی سه ر زهوی. ئه و روژه من به نیازی نیشه جیبوون رووم نه کرده ئه و ئوتیله، دواچار ده مزانی روژتیک دیت ده مانگه نه دهره وه، به لام له و ده قیقه یه دا که چومه ژووری و پیم خسته ناو دارو په ردووی بینا که وه، هه ستیکی سهیر دای گرتم، هه ستیک که زورچار دوولم باسیبکه م، به لام سویندم خواردوه جگه له راستی هیچی تر نه گیرمه وه. من له و ساته دا که له ناو دارو په ردووی سووتاو و پارچه شوشه ی شکاودا وه ستابووم، هه ستمکرد دالیا سمیرا جه دین ده بینم. دالیا که هرگیز له بیرم نه چووبووه وه، شه وانی ویلگه ردیم له ده و روبه ری ئوردوگای ئاواره کان هه همیشه بیرم لیده کرده وه. به لام هیچ کات ئاوه ها به روژشنی و نزیکی نه مبینیوو، ئه و روژه هه ستمکرد له پیشمه وه ده روات، پشتی لیم بوو، من له شوینی خۆم وه ستام... وهک هه ر پیاویکی تر سنوک که له تاریکیدا خیونیک ده بینیت و ده وه ستیت، منیش ئاوه ها وه ستام... ئه و له پیشمه وه ده رویشته و له ناو ساختمانه که دا ونبوو، پاش ئیستیک گویم لیبوو بانگمه دکات... وهک هه مان ئه و شه وهی له کوچه کانی شاری به دبه ختیماندا ئه و له ناو گرمه ی زریپوش و تانگه کاندای بانگی له من کرد و هاواره کانی

بە نىۋ ھەموو شەۋدا تىنەپرىن و دەنگىاندایەۋە، ئاۋەھا بانگىكردم. سەرتاپاى ئەو بىنايە دەنگىدەدایەۋە، دەنگى ئەو لە ھەموو جىگايەكى ئەو ئوتىلە سۈوتاۋەدا بوو، من رامكرد بە دوايدا و ئەو بانگىدەكردم. من رامكردو ئەو بانگىدەكردم، بە پىنلىكەكاندا سەركەۋتم و گويم لە دەنگى بوو، قات لە دواى قات دەرويشت و من بەدوايەۋە بووم... ھەمىشە پىشتى لىم بوو. دلىابووم پىم دەلىت، ئەو شوينە بگەمە نىشتەجى خۇم، بىنىم بە ھىمنى دەچىتە ئەو ژوورەۋە لە قاتى شەش، بەدوايدا رۇيشتم و نەمىبىنيەۋە، ئالەويادا لىم ونبوو، بەلام دلىابووم بىنيومە، دلىابووم ئەو منى گەياندە ئەو نھۆمە. كە چوومە ئەو ژوورە بۇنى دالىا لەۋى بوو، بۇنىك ۋەك بۇنى لەو رۇژانەدا كە لە سالۇنە گەۋرەكەى تياترى پرتەقالى سېيىدا دەردەكەوت. ئەو ژوورە تاكە شوينىك بوو لەو بىنا گەۋرەيەدا بۇنى دۇزەخى لىنەدەھات. ئەو ساتە زانىم كە دالىا سىراجەدىن ۋازى لىنەھىتاوم و لەگەلمدایە... ۋەك چۇن منى لە دۇزەخى ئەو شارە ترسناكەى باشووردا پاراست، ئاۋەھا لەگەلمدایە. ژوورىكى ناۋەند بوو، نەزۇر گەۋرەۋ نەزۇر بچوك. پەنجەرەكانى بەسەر ھەموو ئەو شارە كپ و خامۇشەدا دەپروانى، لەۋىۋە دەمتوانى ھەموو ئەو شارە بىنىم. لەو ژوورەدا ھەستم بە ھەناسەكانى كرد، ھەستم بە ھەۋايەكى فىنك كرد كە ھەۋاى رۇحى ئەو بوو. من لە بەر پەنجەرەكەدا ۋەستام و گوتم ئىرە مالى منە... دالىا ئىرە مالى منە. لەو ساتەۋە دەستمكرد بە پاككرىنەۋەى ژوورەكە، بە كۆكرىنەۋەى ئەو دارو پەردۋە سۈوتاۋەى لە ژوورەكەدا كۆبووبوۋەۋە. بۇنى ئەو لەۋى بوو، لەگەلمدا بوو. من لە پەنجەرەكەۋە سەيرى ئەو شارەم دەكرد و دواى ماۋەيەكى ئىجگار درىژ بۇ يەكەمجار ھەستم بە خۇشحالىيەكى گەۋرە دەكرد، دلىابووم دالىا سىراجەدىنم بىنيۋە، دلىابووم گەر بۇ ساتىكى كورتش بىت خۇى نىشانداوم، گەر بۇ چەند بانگىكى كورتىش بىت، بانگىكردوم. من نەۋەستام تا ئەو ژوورەم پاككردەۋە، نەۋەستام تا وام لىكرد كەلكى دانىشتن و

خهوتنى ھەيىت، بىئەھەي نەينى خۇم بىرکىنم گەرامەو ھە بۇ لای سامىرى بابلى، لەگەل ئەودا دۆشەك و بەتانى و كەلوپەلەكانمان بە كۆل تا نزيكترين جاده پراكىشا، لەويو ھە پىشتى جىبىكى كۇندا سواربووين و مالهەمان لە بەردەم ئەو ئوتىلەدا داگرت و بووين بە يەكەمىن ئاوارە كە پىندەخاتە ئەو كۆشكە سووتاو ھە.

من ھىچم لای سامىرى بابلى نەدرکاند، بە ھىچ جۆرىك باسى بىنىنى دالیا سىراجەدىنم لە وىزانەي ئەو ئوتىلەدا بۇ نەکرد. شەو درەنگ دوو پاسەوان كە چاويان بە چراكەي ئىمە كەوتبوو لە قاتى شەشدا دەسووتىت ھاتن بۇ لامان، دوو پىشمەرگەي مندالكاربوون. من و سامىرى بابلى ئەو شوناس و بەلگەنامانەمان نىشاندان كە بەرپرسەكانى بەرەي نىشتىمانى لە ئۆردوگا بۆيان كەردبووين. لای ئەوان خۇمان ھەك سەربازى ھەلھاتوو نەناساند، خۇمان ھەك دوو زىندانى سىياسى ناساند كە لەگەل پاپەپىندا لە زىندانەكانى باشوور رامانكردو ھە ئىستا جىگامان نىبە پووى تىبەكەين. پۆژانى سەرەتا ھىمن و ئاسوودە تىپەپىن، من شەوان ھەستمدەكرد گويم لە دەنگى پىنى خانىكە بەو ئوتىلەدا دىت و دەچىت، شەوان لە تارىكىيەكەدا دادەنىشتم و چاوەپوانى دەرکەوتنەھەي دالیا سىراجەدىنم دەکرد، بەلام بىسوود بوو، ئەو چەند شەو ھە من دالىام نەبىنىيە ھە. پۆژىك لە ناکاو من جەللى بارانم بە يادا ھاتە ھە، جەللى باران ئەو سەربازە برىندارەي كە لە دوا سەعاتەكانى شارى تەپوتۆزە زەردەكاندا من تىمارمکرد و ناونىشانى خۆيم لىو ھەركرت. ئەوكات بەر لەھەي دەستبەكەم بە خۆئامادەكردن بۇ دروستكردنى دادگايەك بۇ سامىرى بابلى، دەبايە ئىشبەكەم بۆئەھەي بۆيم، دەبىت بزەنن كە من زۆر لە سامىرى بابلى دەترسام، لە ھە دەترسام بىناسنە ھەو بىكوژن. من ھەركىز بىرم لە كوشتنى نەدەكردە ھە، بەلام نەشمەزەنى ئەو پىاو ھە شايستەي چ جۆرە سزايەكى دىكەيە. بە درىژايى ئەو ماو ھە سامىرى بابلى نەينى ھە ھە گەورەي خۆي پىنەگووتبووم،

نهیینی ئه و نوسراوه سهیرانهی له شوینیکی تایبهتیدا له باشوور له بناغهی بورجه دیرینهکانی بابلدا، له بناغهی باغچه ئهفسانهییه ههلواسراوهکاندا شاردهبوویهوه، نهیینی ئه و شتانه تا ئه و کات لای من نهزانراووبوون. من دهزمانی کومه لیک دۆکومینت و بهلگهی گرنگی پییه، دهزمانی شتی ترسناک دهزانیت، دهزمانی ئه و دهریایه که له نهیینی که دهتوانین بیکهینه شاهیدیکی گهوره، ده بییت بلیم دواچار سامیری بابلی پاکبوونهوهی خۆی له وهدا ده بیینی بییت به شاهید له سه ره عه سرو زه مانیک که خۆی دروستیکردبوو. ماوهیه که بوو له و ئوتیلده به یه که وه دهخه وتین، شه و یکیان دوا ی ئه وهی چراکانمان خامۆشکرد له ژیر جیگا که یه وه هه ستاو و گووتی: جه لاده تی کۆتر، ئه ی مندالی نه جیب بۆ لیم ناپرسیت، نهیینی ئه و بهلگه نامانه چیه که من پییه... بۆ لیم ناپرسیت؟ من به هیمنی گووتم: سامیری بابلی، ده زمان ئه وانه کومه لیک بهلگه ن تۆ گونا هبارده که ن، باوه رناکه م تۆ هیچ بهلگه یه که ت هه بییت باشی و نه جیبیت سه له مینیت، له به ره ئه وه لیت ناپرسم، نامه ویت له وه زیاتر توپه و نیگه ران بم لیت.

له جیگا که ی خۆی هه ستاو چووه بالکونی ئوتیلده که وه سه یریکی ئه و شاره بیدهنگه ی کرد، که وه ک هه میشه کاره بای به شیکی ده سووتاو کاره بای به شیکی دیکه ی خامۆش بوو. له بالکونه که وه گووتی: جه لاده تی کۆتر، من گه و ره ترین و سامناکترین نه خشه ی دونیام پییه، نه خشه یه که پیشتر له سه ره ئه م ئه ستیره یه دروست نه کراوه، نه خشه یه که پیشتر نه بووه و دواتریش دووباره نابیته وه.

ئه و شه وه زانیم سامیری بابلی ده یه ویت قسه م بۆبکات، ئه و ساتانه ی بیویستبایه راستگویانه قسه بکات، له کاتی ئاسایی زیاتر بۆنی پرته قالی لیده هات. له جیگا که ی خۆم هه ستام و که میک ئاوم له و قوتووه دا خوارده وه که له راستیدا قوتووی دۆشاوی ته ماته بوو ئیمه کردبوومانه په رداخی ئاو خواردنه وه. گووتم: سامیری بابلی، نه خشه ی چی؟ به غه مگینییه وه گووتی:

نه‌خشه‌ی هموو گۆره ده‌سته‌جه‌معييه‌كان... هموو گۆرستانه نه‌ئينييه‌كان،
 ئه‌و گۆرستانه نه‌ناسراو و نه‌زانراوانه‌ی سه‌دان هه‌زار كه‌سيان تيدايه...
 سه‌دان هه‌زار مروّفي بيخه‌تا.

ده‌نگي ترس و په‌شيماناييه‌كي سه‌يري تيداوو، كه‌ يه‌كه‌م رۆژ و يه‌كه‌م
 شه‌وي يه‌كترناسينماني به‌ياداهاينامه‌وه. من هه‌ناسه‌يه‌كه‌م هه‌لكيشاو گوتم:
 ئاه، خوداي گه‌وره تو ده‌لييت چي؟ ده‌لييت چي؟ به‌ئه‌سپاي گوتم: ده‌ليتم،
 من نه‌خشه‌ی هموو ئه‌و گۆرستانه‌م پييه‌ كه‌ له‌ بيست سالي رابوردوودا
 به‌ نه‌يني له‌مسهره‌و سه‌ري ولاتدا دروستكراون، ئه‌و به‌لگه‌ نامه‌يه‌م پييه
 كه‌ ده‌توانيت ديكتاتور بروخينيت.

من نه‌مه‌زاني بليتم چي، كه‌ميك سه‌رم خوران و گوتم: باري ته‌عالا،
 تو ده‌لييت چي، ديكتاتوري چي و ته‌ره‌ماشي چي، گوئيگه‌ره، تو ئه‌و
 به‌لگه‌نامه‌يه‌ت پييه‌ كه‌ سه‌ري هه‌ردووكمان ده‌دات به‌ فه‌تاره‌تدا... گوئيگه‌ره
 هه‌ر كه‌سيك بزانيت ئيمه‌ شتي وامان پييه، به‌ زيندوويي كه‌ولمانده‌كه‌ن...
 تيده‌گه‌يت، تو ده‌زانيت ده‌لييت چي؟

ده‌بيت بليتم كه‌ ساميري بابلي ئه‌فسه‌ربوو، به‌لام شتيكي له‌و دونيا
 ترسناك و درنده‌يه‌ي تر نه‌ده‌زاني كه‌ له‌ده‌ره‌وه‌ي سوپا هه‌يه، واته‌ له‌و
 گه‌مزانه‌بوو كه‌ لايمان وايه‌ خه‌لكي درنده‌ و پياوكوژ ته‌نيا له‌ ريزي گاردي
 كۆماری و ده‌زگای هه‌والگري سه‌ربازي و هيزي پاراستني تايه‌تي و ئه‌م
 شتانه‌دا هه‌ن، له‌وه‌ بترازيت هيند گه‌مژه‌ بوو هه‌نديجار هيجي له‌سه‌ر ئه‌و
 خراپه‌و دلره‌قييه‌ نه‌ده‌زاني كه‌ له‌ نيوان خه‌لكاني ساده‌ و ساكاريشدا له
 گۆرپييه‌. وه‌نه‌بيت من له‌و رووه‌وه‌ له‌و بليمه‌تتر بم، به‌لام ئه‌و سه‌اله‌ دووره
 دريژانه‌ي خوشاردنه‌وه‌و خو و نكردن له‌ پرته‌قالي سپييدا، وانه‌ به‌رده‌وامه‌كاني
 داليا سيراچه‌دين، ئه‌و گومانه‌ قوول و ترسناكه‌ي داليا به‌رابه‌ر زۆر كه‌س
 هه‌يبوو به‌ جۆريك له‌ جۆره‌كان له‌ منيشدا سه‌وزبووبوو. من به‌ غه‌ريزه
 ده‌مزاني ئه‌وه‌ ترسناكترين شتيكه‌ مروّف هه‌ليگريت. خودايه‌ هه‌رچييه‌كمان

بكر دىبايه ترسناك بوو. من به جورىك له جورهكان دهسته پاچه و توقيووم، له شوپنى خوم ههستام و گووتم: سامىرى بابلى، تو بوهسته، بوهسته دهبيت بيربكه ينه وه، دهبيت زور به وردى بيربكه ينه وه، ته ماشاكه منيش دوو شتم پييه، دوو شت، يه كىكيان تابلويه كه كه تا ئىستا له نهپنى و سىحرى تىناگه، له گه ل فالى زىندانىيه كدا كه نازانم چى لىكه م... به لام يادگارى داليا سىراجه دىنه، يادگارى نه و خانمىيه كه له م سهر نهستىزه خانمىكى دىكه و ناينم وه. به لام بارى ته عالا، پىمبلن، يارمه تىمبده، دهتوانن چى له و نه خشانه بكه ين... ئاه، نه گهر واده زاننيت به عسىيه كان لىره دهستيان به ئىمه دا ناكات كه مژه نيت، تىده گىت، نه وان لىره، راسته سوپاكانيان دوور خستوت وه به لام هىشتا لىره، لىره.

سامىرى بابلى دهىگووت: به لام جه لادهتى كوتر، ئه م نه خشانه دهبيت بگاته به رده مى دونيا، دهبيت بلاوبىته وه.

من به تورپىيه وه ده مگووت: چون؟ ناغاي بابلى چون؟ تىمبگه ينه، چون؟... دهته وىت بىفروشىت به روژنامه كان؟... ها دهته وىت بىفروشىت به وان، له وه ناترسىت بكه وىته به رده ستى روژنامه گهرىك كه به چند مليون دولارىك بىفروشىته وه به ده ولت، له وه ناترسىت نه و سىخورى دهزگا نىوده وه لىيه كان بيت و نه خشه كان بىه ن و نه پىهننه وه، له وه ناترسىت خوتى بو ئاشكرابكه يت و حىكايه ته كه ت بكه وىته سهر هه موو زارىك و دواتر كه س له م دونيايه دا نه بىته پشتوپه نات و وهك سه گىكى گهر هر دوو كمان له م ئوتيله حىزه دا سهر برن و كه سىش پىمان نه زاننيت؟؟؟ ها.. دهته وىت چى لىكه يت؟ ها دهده يت به حىزه كان؟ نه و ساته ي نه وان ده زانن تو نه خشه ي وه هات هيه، هه ر دوو كمان كه ولده كى، به زىندوى پىستمان داده مالن... گوپىگره، دهبيت من و تو نه و نه خشانه هه لگرىن... ئىستا كه س نه و نه خشانه ي لا گرنگ نىيه، ده يانه وىت لىمانى بسىنن، دلنىام، ئا پرته قالى بابلى، دلنىام، ده يانه وىت لىمانى بسىنن، به لام نه بوئه وه ي بىكه ن

بە نیشانەى حەقیقەت، بە لکو بۆئەوہى بە جۆرىک لە جۆرەکان بیکەنە
فەزلىک بۆ خۆیان، یان بىفرۆشنەوہ، یاخود بىفەوتىتن و لە بىرىبەنەوہ،
بەلام لە ھەموو حالەکاندا من و جەنابت وەک دوو بابای بى پش توپەنا
تیا دەچىن.

من دەوہ ستام و لە تارىکییە کەدا سەیرى سىبەرە کەم دەکرد. دلىابووم
تەواو تیگەیش تووہ من دەلیم چى. ھەردوو کمان دەمانزانى چارەنوسى
قوربانىیەکان ھەرگىز نایتە غەمى راستەقىنە. منیش و سامىرى بابلىش
دلىابووین کەس بە لایەوہ گرنگ نىیە مردووەکان لە کوئ نىژراون... دەبیت
بزائن لەو ساتەدا کەس گۆرۆ گۆرستانى بە لاوہ گرنگ نەبوو، ئەوہ سالانىکى
دواتر حىکایەتى ئەو گۆرانە سەرھەلەدات، کە کامىرا بە دەستەکان بست بە
بستى زەوى بەدواى ئىسک و پروسک و جومجومەکاندا ھەلەدەگىرنەوہ تا
بیکەنە فلیمىکى ترسناک و بەدوئىای بفرۆشنەوہ. بەلام لەو ساتەدا سامىرى
بابلى نەیدەزانى چى بکات، لە لایە کەوہ دەبووست ھەموو دونیا ئەو نەخشانە
بىنىت، لە لایە کى دىشەوہ دەترسا نەخشەکانى لىستىتن و بیکەن بە مالى
خۆیان و بىکوژن. من لەو ساتەدا ھەستەدەکرد کە دەبیت ئەو نەخشانە
بشارىنەوہو بىدەنگىن، بەلام لە ناخى دلشەوہ ھەستم بە ترسنوکییە کى
گەورە دەکرد... ھەستم بە خیانەتىکى قوول دەکرد. بەلام نەمدەزانى چۆن
برىارىدەم.

ھیچ شتىک لەوہ سەختتر نىیە لە سەردەمىکدا شاھىد بىت مرۆفەکان
پىوستیان بە شاھىد نىیە، ھیچ شتىک لەوہ سەختتر نىیە بىت بە زمانحالى
قوربانىیەکان لە سەردەمىکدا ھەموو مرۆفەکان، ھەتا جەلادەکانىش خۆیان
بە قوربانى دەزانن. ھیچ شتىک لەوہ غەمگىنتر نىیە بىت و ابىت حەقیقەتىکى
گەورەت پىیە، بەلام دلىاش بىت کەس پىوستى بە حەقیقەت نىیە. من کە
وا دەلیم دلىام گەر ئىسحاقى لىوزىرىن یان موسای بابەک یاخود دالىا
سىراجەدیم لە گەلدابایە ئەوان شتىکى دیکەیان دەگووت، بەلام من لەو ئوتیلە

سووتاوهدا دلنیابووم من له سه ر ئهستیرهیهک دهژیم حهقیقهت لهوینکانه شتیکی هیند گرنگ نییه. من دهمزانی ئه و نهخشانه شتیکی بهرخن، بهلام کئ ههبوو ئه و نهخشانهی بدهینه دهست، دهبایه بیدهنگ بین و بوهستین تا باشترین پینگا ده دۆزینهوه نهخشهکان بپاریزین. من به سامیری بابلیم دهگوت: پرتهقالی بابلی، ده بییت ئه و نهخشانهم بدهیتی، تیدهگهیت، ده بییت ئه و نهخشانهم بدهیتی، تو دیلی منیت، ده بییت هر ئه مشه و ئه و نهخشانهم بدهیتی... هر ئیستا ده بییت ئه و نهخشانه له جیگایه کدا هه لگرم که هیچ کهس نه یزانیت. باری تهعالا تازه درهنگه، تازه بهم شهوه تاریکه هیچ ناگریت... سبهی ده بییت هه موو شتیگمان جیبه جیگرده بییت. گوینگره... زور حهقیقهت ههیه ده بییت مرؤف هه لیانگریت... زور حهقیقهت ههیه ده بییت بیشاریتهوه تا ساتیکی تایبهتی دیت، تا پوژیک دیت هه ستهده کهیت خه لکی هه موو پتویستیان به و حهقیقهتهیه.

سامیری بابلی وهک ئه وهی بپروایه کی کویری به من بییت، وهک یه کیک دلنیا بییت که من له خوی باشتر ئه و ئه مانه ته ده پاریزم، هاته وه ژوورئ، نوینه کانی هه لدایه وه، له ژیر دوشه که کهیدا به سته یکی پتچراوهی دهرهیناو گووتی: له تاریکیدا سهیری مه که، وه عدم بدهرئ له تاریکیدا سهیری نه کهیت. له راستیدا من نه مده ویست سهیری بکه م. به ترسیکه وه نهخشه کانم وه رگرت و نووساندم به سنگمه وه. به دهنگیکی له رزوک گووتم: سبهی له جیگایه کدا دهیشارمه وه، سبهی... ئیستا بخه وه، سامیری بابلی بخه وه و زور بیرمه که وه.

پوژی دواتر من دوو جانتای دهست، سندوقیکی ئه له منیۆم، چه ند مه تریک چه رم و بریکی زور مشه ماو سوژنیک و که میک به نم کرئ. به ردیکم له ناو دهر به ندیکی گه وره دا پیده زانی، جیگایه ک بوو له ماوهی نیشته جیبووندا له ئوردوگای ئاواره کان دۆزیبوومه وه، شوینیک بوو دوور دهست له هه ر خولیاو ته ما حیکی ئاده میزاد. ئه و نهخشانهم برد

بۇ ئىش، بىئەھەي ھېچ كەسىكى دى، جگە لە من ئىش نەھىيە بزانىت. نەخشەكانم خستە ناو چەند چىنىك لە موشەماو، موشەماكەم خستە ناو جانتايەكى چكولانەو، جانتاكەم سەرلەنوي بە موشەما دەوردايەو، ديسانەو خستەو ناو جانتايەكى دەستى تر، سەر لە نوي ئىش جانتايەم بە موشەما گرتەو و خستە ناو ئىش سندوقە ئەلەمنىقەمەو، سندوقە ئەلەمنىقەمەم بە چەند قاتىك لە چەرمى رەش و ئەستور پىچايەو و دواجار لە ھەموو جەمسەرەكانەو درووم، بە جۆرىك ھېچ تەكەك ئا، ھېچ شىيەك، ھېچ كارىگەرىيەكى سروشت نەگاتە سەر ئىش نەخشانە. ئىوارەيەكى درەنگ رۆشىتم بۇ شوين ئوردوگا بابردووەكەمان كە ئىشكات بووبو بە زەويەكى خالى لە ناوەرەست پوئىلاننىكى زەردا، ھەوا بە جۆرىك خۇش بوو مرۆف پىويستى بە پىخەف و راخەرىك نەبوو بۇ ئىش ئاسوودە لە ژىر ئەستىزەكاندا بخەويت، من پاچىك و خاكەنازىكى چكولەشم لە بەتانبىيەكەو پىچابوو، ئىش سەردەمە لە ھەر جىگايەكدا خەلكت بە كۆلە پشت و بە تانى و باروبنەو بەدىيە ئاسايى بوو، كەس لەسەر ئىش شتانە گومانى لە كەس نەدەكرد. من بە ھىمنى لە ژىر درەختىكدا پالەكەتم و دىمەنى ئىش ئوردوگايەم دەھاتەو ياد كە شەويك لە شەوان فېرى و نەگەرايەو. تا تارىك دانەھات من لە شوينى خۇم نەجولام. كاتىك دۇنيا و ھەا تارىك بوو ئىدى كونەپەپوو چاوى لە كونەپەپووى ھاوستى نەبوو، بارەكەى خۇم ھەلگرت و روومكردە ئىش بن بەردە. بەردىكى گەرەبوو دەكرا مرۆف لە سەرەو ھەرا بەرەو خوار بنى بۇشبات، بىئەھەي ھېچ لە ئارامى و جىگىرىيە بلەقنىت. بە جۆرىك گەرەو بەرقەرار دەپتواند دەكرا مرۆف ھەموو نەھىنى جىھانى لە بندا بشارىتەو. لە چەند سەعاتىكدا من ھەموو شتىكم جىيەجىكرد. پىمابوو ئىش ئەمىنتر جىگايەكى دۇنيە، بەلام نەمدەزانى ئاخۇ من حەقىقەتىك دەپارىزم يان دەپخنىكىم؟ نەمدەزانى من راستىيەك ھەلدەگرم يان بۇ ھەتەھەتايە دەپكوزم؟.

ئەو شەو بە بۆ دەمو بە بیان گەیشتمەو ئەوتیلە غەمگینە کەمان. کە
 گەیشتمەو ئەوئ سامیری بابلی لە ناو جیگا کەیدا چاوەروانیدەکردم، لیتی
 نەپرسیم لە کوئی نەخشەکانم هەلگرتوو، بەلام من پیمگووت، لە جیگایە کدا
 قایمکردووە کە هیچ رۆحە بەریک نایدۆزیتەو. لەو شەو بەدواوە هیچی
 دەربارەئ ئەو نەخشەئە لیتەپرسیم، هیچ کات. بەلام من دانیام چیرۆکی
 ئەو نەخشانەئە لە بیرنەکردبوو، بەلام چاوەروانی پاکبوانەوئەوئەکی
 گەورەئ دەکرد تا ژيانی بۆ ئەو پەيامە تەرخانبکات. دواجاریش هەموو
 ئەو روداوانەئە لە ژيانی من و ئەودا رویاندا پیرگریکی گەورەبوون ئەو
 خەونە بیتەدی.

* * *

رۆژانی دواتر ژیان لەو ئەوتیلەدا گۆرا. دەبیت بزانی من لەو ئێوەندەدا
 ئەوتیلە کەم ناوانبوو «ئوتیلی گیلانی سپی»، وەک وەرگێرانیک و
 یاریکردنیکى مندا لانه بە ناوی «تیارى پرتەقالى سپى» کە من عومریکم
 لە ناودا بردبوو سەر. گیلانی ناوی کچیکى ئاوارەبوو کە تەنیا بۆ
 هەفتەئەک لەگەل خیزانە کەیدا هاتە ئەو ئەوتیلە. یەكەمین خیزان بوو دواى
 ئێمە لەو ئەوتیلەدا نیشته جیبوون، خەلکی شارێکی دیکەبوون، کچە کە تەمەنى
 لە تەمەنى مندا دەبوو. هیند قەشەنگ بوو، جارێک بە جۆریکی شیتانە لینی
 نزیکبوومەوئەو پیمگووت: پیت وایە خانم زەوی چەند جوانی دیکەئە وەک
 تۆئ تیدایە؟ راستیت دەوئیت مەگەر مەرۆف کۆمەلێک بالی گەورەئە هەبیت،
 هەموو ژيانی لە گەرانیکى بیوچاندا بیاتە سەر تا بتوانیت یەکیکی دیکەئە
 وەک تۆ لە کونجیکى تری سەر ئەم ئەستێرەئەدا بدۆزیتەو.

کچیکى شەرمن نەبوو، بە نارامی پینیگوتم: ئەئ تۆ پیت وایە چەند
 کەمژەئ تری وەک تۆ لەسەر ئەم ئەستێرەئە هەبیت، مەرۆف دەبیت چەند

بالی ھەبىت تا بىتەقلىكى تىرى ھەك جەنابت بدۆزىتەوہ؟ من پىمگوت: نازانم، لە راستىدا نازانم، بەلام دلنياشت دەكەم كە ھەموو بالندەكانى دونيا بالى خويانت بدەنى، كەسىكى تىرى ھەك منت بۆ پەيدا ناكريت بەئەندازەى من شەيداي جوانى تۆ بيت.

لەسەرەخۆ پالىكى پىوھنام و گووتى: شەيدايەكەت ھەلگرە بۆ خۆت با لىت نەكەويت. تىپەرى و تا رۆيشتن سەيرى نەكردمەوہ. خانمىكى زۆر جوان بوو، سى براى ھەبوو كە شەو رۆژ چاوەديرياندەكرد. ئەو ھەفتەيە من تەنيا چوار جار بينىم، جارىكيان لەگەل براكانىدا خويان گۆرپبوو دەيانگوت دەچىن بۆ سەيركردنى خانوويەك، جارىكيشيان لەبەردەركى ژوورەكەياندا بە ماكسىيەكى زەردەوہ وەستابوو و دايكى بانگىدەكرد «گىلاس وەرە ژوورەوہ... وەرە ژوورى، عەييە زۆر لەويا مەوہستە» من بەوہدا زانىم ناوى گىلاسە. جارىكيشيان لەگەل كچىكى دىكەدا بينىم لە شەقامى بەردەم ئوتپلەكە دەپەرىنەوہ، دواجارىشيان ئەو كاتە بوو كە بە رىكەوت پىكەوہ سەردەكەوتىن و من ئەو قسانەم پىگوت. من ئەو ئوتپلە خاپوورو وىزانەم بە ناوى ئەوہوہ ناونا «مالى گىلاسى سى». رۆژىك رۆيشتن و ئىتر نەگەرانەوہ، پىدەچوو خانوويەكى كرئيان لە گەرەكىك لە گەرەكەكانى شاردا دەستكەوتىت و چىتر پىويستيان بەو نەبىت لە ناو ئەودارو پەردووەدا بژىن.

پۆژ دواى پۆژ «گىلاسى سى» پردەبوو لە خەلك، پۆژ دواى پۆژ ئەو ئاوارانەى شوين و جىگاوارىگاي گەرەنەويان نەبوو دەھاتن بۆ ئەو ئوتپلە سووتاوہى كە دەبايە ھەموومان لە خۆ بگريت. دروست نازانم كى بە تەواوہتى ئەو پىشنيارەى بۆ لاينە بەرپرسەكان كرد، ئەو ئوتپلە بكرىتە مەلبەندى كۆبوونەوہى ئاوارەكان. لە ماوہى دوو سى پۆژدا ھىند ئاوارە ھاتن ئىدى جىگايەكى خالى نەمايەوہ. واى لىھات من و سامىرى بابلى لەو دەترسايىن ژوورەكەمان لىبستىننەوہ. دەبايە ھەموومان ناوى خۆمان

لە بىنكەيەكى تايىبەتى ئاسايش تۆمارىكەين كە تازە بە تازە دامەز رابوو، شەوانە نوينەرى حيزبە جياوازەكان دەھاتن و ھەريەك جيا لەوانى تر ئىستىمارەى تايىبەتى خۆى پى پرەكردىنەو، بەو ھەدا ھىچ ھىزىك كاغەزى ھىزەكانى ترى نەدەخويندەو، دەبايە ئىمە لەيەككاتدا پسولەى و رىئاسانى ھەموو حيزبەكانمان پىيىت. لە ماوھەكى كورتدا لە رىگاي دەسترنەگىنى ئەو ۋەكىلانەو كە بەرپۆبەرى دائىرەكان لەدەرەوھى ئۇفيسەكان دايندەمان، بە پارەيەك كە بەرتەقاي بەرھەمى ئىشكردنى چەند سالەى من بوو لە تياترى پرتەقالى سېى ھەموو ئەو شوناس و رەگەزنامەو بەلگەنامانمان دەستگەوت كە ئادەمىزادىك بو ژيان پىويستى پىيەتى. لە گىلاسى سېيشدا ژوورەكەى خۆمان ۋەك ژوورى دوو زىندانى ھەلھاتوو تۆماركرد كە جىگايەكى ترىان لەسەر ئەم ئەستىرەيە نىيە.

سامىرى بابلى دلنباوو ناتوانىت ماوھەكى درىژ لەو ئوتىلە غەمگىن و سووتاوھدا بژى، بە پىچەوانەى منەو كە برىارم دابوو گەر لىم بگەرپىن تا مردن لەو ئوتىلە دەرئەچم. دواچار من مرؤفنىك بووم ھىچ خەونىكى ئەوتۆم نەبوو، لە يادم نىيە رۆژىك خەونم بە ژيانى خۆشەو بىنيىت، تا رادەيەكى زۆر دلنباوووم چۆن لەسەرەتاو بە ھەژارى ژياوم تا كۆتايىش بە ھەمان شىوھ دەروات و ھەر بەو جۆرەش حىكايەتەكە كۆتايىدىت. ھاتنى ئاوارەكان منى ۋەك سامىرى بابلى نىگەرەن نەكرد، ھات و ھاوارى مندالان و قىزەقىزى ژنانى زامدارو دل برىندار بە جۆرىكى سەير سامىرىان لەو شوپنە ھەلگەند. نارەھەتتەيەكەى لەو ۋەو نەھاتبوو كە دەنگەدەنگى مندالان پشووېان لىتتىكەدا، بەلكو لەو ۋەو ھاتبوو كارەساتى ئەم خىزانانە، كارەساتى ولايتىكيان بەيادادەھىنايەو كە دەرھەق بە تراژىدىكانى سامىر خۆى بە بەرپرسى راستەوخۇ دەزانى. من نەمىيىنى بگرى، بەلام ھەر ۋەخت باسى ھەژارى و لىقەومان و بىدەرەتانى ئەوانەمان دەكرد، شەرمىكى قوولم لە روخسارىدا دەبىنى. بو من ژيان لە ناو ئاوارەكاندا ژيانىكى خۆش بوو،

ھېچ كەسىك ۋەك خەلكى ئاۋارە پاك و بېگەرد نىن. ئەو مرقانەى كە ھېچ شىتىكىان لەسەر زەوى نىيە لە مرقەكانى تر جوانترن، ئاۋارەش خەلكىكىن خاۋەنى ھېچ شىتىك نىن. ئەوان لای من لە دوو سەرەۋە جوان بوون، ئەو كاتەى كە باسى رابوردوويان دەكرد و يادى ئەو پۇژە خۇشانەيان دەگىزايەۋە كە خاۋەنى مال و شكوو سامان بوون، زۆربەيان لە چىرۆكى رابوردووى خۇياندا درۆياندەكرد، ھەولياندەدا زەرەرو زيانى خۇيان چەندەھاجار گەرەتر نىشانبدەن، مال و حالى فەوتاوى خۇيان بە سەدان ھەزار دىنار دەقەبلاند، نازانم بۇ كاتىك ئەو چىرۆكانەيان بۇ دەگىزايەۋە ۋام ھەستدەكرد پىياناۋايە من دەتوانم شىتىكىان بۇ بىكەم كە خەلكانى دىكە ناتوانن بىكەن. بەلام لەۋەش جوانتر ئەو كاتە بوو كە خەونيان دەبىنى، بىريان لە خۇرى سەرھەلدانى سەردەمى نوڭ دەكردەۋە، باسى ئەو پۇژانەيان دەكرد كە لەۋى دەربازدەبن و بەسەرفرازى دەگەرپىنەۋە بۇ شارەكانى خۇيان، دەگەرپىنەۋە سەر مالەكانيان، دەچنەۋە كوچەو كۆلانى چاران.

لەو ماۋەيەدا گەلەك خىزان ھاتن و پۇشتن، بە جۆرىك ھەر لە سەرەتاۋە من ماندووبووم لە ناسىنى خەلك و مالاۋايكردن لىيان. من لەو ئوتىلە سووتاۋەدا ھىندە خىزان و خەلكم ناسى سالانىك دواتر كە ناچاربووم بە ھەموو نىشتىماندا بسوپىمەۋە لە زۆر شوپىنى ئەم ۋلاتەدا خەلكانىكم تووشدەھاتەۋە كە لە بازارپەكاندا، لە كوچەكاندا، لە قەراغ رىگاكاندا دەستيان بۇ بەرزدەكردمەۋە و دەيانگوت: كاك جەلادەت ئىسماعىل چۆنى... كاك جەلادەت ئىستا لە كۆپى؟. كە دواى تىپەرىنى ئەو سالانە، دواى ئەۋەى كوردستان بووبوو بە ھەوزى پارە، من بە پىكەنىن و خۇشىيەۋە دەمگوت: ھا بەپىز من ھەر لە شوپىنى خۆم، ھەر لەو ئوتىلە جوانەدام كە تازە بوۋە بە نىشتىمانى من. زۆربەيان سەبىريان لىدەھات، گەنجىكى ۋەك من لەو چەند سالەدا نەمتوانىۋە خۆم دروستبىكەم.

ھەندىكىيان حورمەتتىكى زۆريان لىدەگىرتىم، ھەندىكىيان جلوبەرگى كۆنى خۇيانىيان بۇ دەپپىچامەۋە دەياندامى، ھەندىكىيان ھەۋالى ھەندىك كەس و خىزانى تريان دەپرسى كە من يادم نەمابوون، ھەندىكىيان لەلاۋە پارەيان دەخستە گىرفانم. من سەرەتا لە بەرچاۋى ئەۋان بە خۇشحالىيەۋە ھەموو شتىنكىم ۋەردەگىرت، جەلكانم ۋەردەگىرت، پارەكانم ۋەردەگىرت، ۋەردە دىارى و شتە بچوكەكانم ۋەردەگىرت و دواتر لە ھەر شارىكەۋە نىزىكامايە دەچووم ھەموو شتەكانم لە مزگەۋتىك يان لە جىگايەكى بەرچاۋدا دادەناۋ دەپۇيشتىم، ھەموو شتەكان، ھەتا پارەكانىش، بە جۇرىك لە جۇرەكان خۇم بە شايستەى ھىچ جۇرە يارمەتتەك نەدەزانى. لە راستىدا من كۆمەكى دالىا سىراجەدىن نەبىت، پىۋىستىم بە كۆمەكى ھىچ مۇۋقىنكى تر نەبوو. من سەرەتا زۆربەى رۇژ لە بەردەركى ئوتتەكەدا دەۋەستام و يارمەتى ئەۋ خىزانانەم دەدا كە مالىان دەھىتايە ژوورىك لە ژوورەكانى ئەۋ ئوتتەك، نۆينەكانم بۇ ھەلدەگىرتن مندالەكانىانم سەردەخست، بارە قورسەكانىانم دەخستە سەرشانم، ئەگەر ژوورەكانىان پىۋىستى بە پاككردنەۋە ھەبايە يارمەتتەمدەدان، رۇژانى دواترىش بەردەوام تەنەكە رۇن و ئازوقەم سەردەخست، دەبەى نەۋتم تا قاتى ھەشتەم دەگەياندى، بوتلى غازم دەنايە سەرشانم و ھەلمدەگىرت بۇ ئاسمان. من لە رۇيشتىشىدا كۆمەكى خەلكم دەكرد، ھەمان ئەۋ كارەم بۇ دووبارەدەكردنەۋە، شتەكانم لەگەلدا دادەگىرتن، نۆينم لەگەلدا دەپپىچانەۋە، مەلۇتكەم بۇ دادەبەزاندىن، بىشكەم بۇ دەگەياندىنە بەر پىكابەكە. ھەموو ئەۋانەى «گىنلاسى سېپى» يان جىدەھىشت زۆربەى ۋەخت پەيمانى ئەۋەيان دەدامى كە سەرم لىدەدەن، سۆيندىيان دەخوارد كە دەگەرىنەۋە داۋەتمدەكەن، بەلام لە راستىدا ھەرگىز رىكەۋتى نەكرد ھىچ يەك لەۋانە بگەرىنەۋە و سلاۋىشم لىتكەن. دەبىت بلىم من لە گىنلاسى سېپى لەسەر ھەمان رەقتارو كىردارى خۇم بەردەوامبووم بەۋەى كچان و ژنانم بە قسە خۇشەكانى خۇم دەبزواند، ئەۋە دەردىكى

کوشنده‌یه مرؤف له عه‌شقدنا زمانیکی هاری هه‌بیت و کرداری نه‌بیت. ده‌بیت بزائن ئافرهت بالداریکی عه‌جیبه، هه‌ردوو شته‌که‌ی له پیاو ده‌ویت، واته‌ گه‌ر پیاو ته‌نیا کرداری هه‌بیت و خۆی مه‌ریکی شه‌رمن و بیده‌نگ بیت، وه‌ک زۆر به‌ی پیاوی ولاتی ئیمه، ئه‌وا ژنان وه‌ک ئازهلکی بیده‌م و پل سه‌یریده‌که‌ن، گه‌ر وه‌ک منیش هه‌ر ده‌می هه‌بیت و کرداری نه‌بیت، وه‌ک زۆر بلتییه‌کی ره‌زاقورس ته‌ماشایده‌که‌ن. واته‌ هونه‌ری لاواندنی ژنان و کچان، هونه‌ریکی دوو سه‌ره‌یه، سه‌ره‌تا به‌و قسه‌ لووسانه ده‌ست پیده‌کات که من مامۆستایه‌کی گه‌وره‌بووم تیایدا، پاشان ده‌بیت ده‌ستت که‌میک ئیشبکات، دوا‌ی ئه‌وه‌ جاریکی تر زمانت، دوا‌ی ئه‌وه‌ ده‌ستت، دوا‌ی ئه‌وه‌ زمانت، دوا‌ی ئه‌وه‌ ده‌ستت و دوا‌ی ئه‌وه‌ زمانت و دوا‌ی ئه‌وه‌ شتی تر و... هه‌تا دوا‌یی. من له‌و که‌سانه‌بووم که ده‌متوانی ته‌نیا قۆناغی یه‌که‌م بپریم، پاشماوه‌یه‌کی که‌م هه‌موو کچان و ژنانی ئه‌و ئوتیله‌ منیان ده‌ناسی، هه‌موو بپروایان پیمبوو، که‌س ترسی له‌وه‌ نه‌بوو من شتیک بقه‌ومینم. ره‌فتاری من به‌جۆریک ئاشکراو له‌ روو بوو پیاوه‌کانی گیتلاسی سپیش ده‌یانزانی چۆنم، ناووناوبانگی من وه‌ک کورپکی باش له‌سه‌روو گومانه‌وه‌بوو. به‌لام من جگه‌ له‌ودیه‌و ئاشکرایه، دیویکی نه‌ینیشم هه‌بوو که‌س نه‌یده‌زانی، من له‌وئ سنی نه‌ینیم هه‌بوو، سنی نه‌ینی گه‌وره، یه‌که‌میان نه‌ینی من و دالیا سیراچه‌دین بوو، نه‌ینی ئه‌و تارماییه‌ی دالیا بوو که ده‌مبینی، نه‌ینی دووه‌میشم نه‌ینی ئه‌و بالداره‌ خورافیانه‌ بوو که دواتر من به‌ که‌ستیکی زۆر سه‌یر ده‌ناسینن، سه‌یه‌ه‌میش ئه‌و هاواره‌ سه‌یرانه‌ی له‌ تاریکیدا ده‌میست و سامیری بابلی به‌رده‌وام ده‌یگوت: ئه‌وه‌ ده‌نگی رابوردوه‌. له‌نیو ئاواره‌کاندا که‌س ئاگاداری نه‌ینییه‌کانی من نه‌بوو. من له‌و ماوه‌یه‌دا چه‌ند جاریک دالیا سیراچه‌دینم بینی، چه‌ند جاریک شه‌وان له‌ تاریکیه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وت، هه‌میشه‌ له‌سه‌ر پلکانه‌کان ده‌مبینی یان سه‌رده‌که‌وت یاخود ده‌چووه‌خواری، هه‌میشه‌ له‌ شوینیکدا ونده‌بوو، به‌لام من ده‌متوانی

بۆنییکهم. هیچ جارێک لهو جارانه قسهی له‌گه‌ل نه‌کردم، ته‌نیا خۆی نیشانده‌دام و ده‌رۆیشت، وه‌ک ئه‌وه‌بوو بیه‌ویت دلنیا‌بم که ئه‌و ئاگای له‌ منه، ئه‌و له‌گه‌لمدایه، هه‌میشه ئه‌و جله سه‌یرو جوانانه‌ی له‌ به‌ردابوو که له‌ تیاتری پرته‌قالی سه‌ی له‌به‌ریده‌کرد. له‌ دالیاش بترازیت، ئه‌و بالنده سپیانه‌بوون که ده‌مبیین، من له‌ هه‌فته‌ی یه‌که‌مه‌وه له‌و ئوتیله‌دا، له‌و بالکونه چکولانه‌یه‌وه ئه‌و بالداره سپیانه‌م بینی، که تیکه‌له‌یه‌ک بوون له‌ کۆترو سیمرخ به‌وجۆره‌ی له‌ هه‌ندی‌ک وینه‌ی کۆندا بینیبووم، بالنده‌یه‌کی سه‌ی سه‌ی، به‌ جه‌سته‌گه‌وره‌تر له‌ بالدارێکی مالی و شارنشین، به‌لام جوانتر و ئارام‌تریش له‌ بالدارێکی کتویی. ئه‌و بالدارانه به‌ جۆریکی سه‌یر له‌ ئاسماندا ده‌فرین، هه‌ندی‌جار به‌ جۆریکی سه‌یر لێم نزیکه‌بوونه‌وه، من نه‌مه‌زانی ئایا خه‌لکانی تر ئه‌و بالندانه ده‌بینن یاخود نا. پۆژیک له‌ پۆژان من به‌ ناو بازاردا ده‌رۆیشتم، به‌ ناو بازارێکی زۆر قه‌ره‌بالغدا، هه‌ستم‌کرد ئه‌و بالندانه به‌ دوامه‌وه‌ن، دیمه‌نیکی سه‌یربوو پیاویک به‌ شه‌قامیکدا ب‌روات و ده‌یان بالنده‌ی سه‌ی ده‌وری‌ده‌ن و به‌سه‌ر سه‌ری‌دا ب‌فرن... من ده‌رۆیشتم و بالداره‌کان به‌ دوامه‌وه‌بوون، وه‌ک ئه‌و کاته نه‌بوو که له‌ ئۆردوگای ئاواره‌کان دوامه‌که‌وتن، ده‌هاتنه سه‌ر چادره‌که‌م، له‌سه‌ر دره‌خته‌ نزیکه‌کان ده‌نیشتنه‌وه، به‌لکو جوانترو شاعیریانه‌تر ده‌فرین. من ده‌مبیینی به‌ نیتو خه‌لکه‌که‌دا فرکه‌یان ده‌هاتن، له‌و قه‌ره‌بالغیه‌ گه‌وره‌یه‌دا به‌ پۆل خۆیان ده‌کرد به‌ ناو چه‌شاماته‌ گه‌وره‌کاندا، وه‌ک کۆمه‌لیک تارمایی که به‌ر به‌ست و پێگره‌کان نایانوه‌ستینیت... ده‌فرین و به‌ر هیچ شتی‌ک نه‌ده‌که‌وتن، وه‌ک کۆمه‌لیک بالدارێ سه‌رابی، سینه‌و جه‌سته‌ی رێبواره‌کانیان ده‌ب‌ری و پێش من ده‌که‌وتن. من سه‌ره‌تا ترسیکی گه‌وره‌م له‌و بالدارانه هه‌بوو، ترسیکی گه‌وره‌ گه‌وره، به‌لام دواتر تیگه‌یشتم که ئه‌وانه بالنده‌ی منن. ده‌بیت بزانی که من له‌و زینده‌گییه‌ کورت و بێمانایه‌ی خۆمدا په‌یوه‌ندییه‌کی زۆرم له‌گه‌ل بالنده‌کاندا به‌ستبوو، له‌و بالنده‌ بچوکانه‌وه که به‌ مندالی خۆشمده‌ویستن،

تا ئو ھەموو پەلەوەرە کئیویە قەشەنگە ی لە گەشتە دوورو دریزەکانمدا لەگەل ئیسحاقی لئوزیزین و سەرھەنگ قاسمدا بینییووم. ئیتر لەویو ھەرن بۆ لای مراویە قەشەنگەکانی باشوور کە لە ھۆرە غەمگینەکانەو ھەرەو شارێ سۆزانییە ناسک و دل پەر لە غەمەکان دەفین، وەرن بۆ لای ئو ھەموو بالدارە ی لە رۆژانی شەری دووھمی کەنداودا لە ئاوە گورەکانەو ھەرەو باکوور دەفین، بەلام هیچ کات من ھەستمە کردو ھە کۆمە لە بالداریک ھە یە بالدارێ من... ئاھ من ئیستا دلنیام مەرۆف زۆر شتی تاییەتی لە گەردوندا ھە یە کە پنی نازانیت، زۆر شت ھەن کە شتی ئەون بە تەنیا و شتی ھێچ کەستیکی دی نین، گرنک تینگە یشتن و ناسین و دۆزینەو ھێ ئو شتانە یە کە تەنیا و تەنیا شتی تۆن. دیارە دەزانم من ئیستا لەدەرگای چ باستیکی سەخت دەدەم، بەلام باسیکە ئیجگار گرنکە بۆ تینگە یشتن لە ھەموو شتەکان. من پیموایە ھە لە ی گەرەو مەرۆف لەو ھە دەست پیدەکات کاتیک پە یو ھندی خۆ ی بە جیھانەو ھە ک تەنیا جۆری پە یو ھندی تە ماشادەکات. واتە گەر مەرۆفیک نە یتوانی لەگەل ھەرەکاندا قسە بکات، لای وایە ئیدی ھێچ مەرۆفیک دی ناتوانیت لەگەل ھەرەکاندا قسە بکات، گەر مەرۆفیک نە یتوانی شتی جاوید و نەمر بنوسیت لای وایە ئیدی ھێچ مەرۆفیک دی ناتوانیت شتی جاوید و ھە تاهە تایی بنوسیت. گەر مەرۆفیک نە یتوانی بڕوات لە بنی دەریادا ماسییە ک ببینیت و خۆشی بویت لای وایە ھێچ کەس نییە بتوانیت لە قوولایی ئاودا ھەز لە مەخلوقات ی دوور دەست بکات.

منیش بە ھەمانجۆر وامدەزانی نابیت و نا کریت پۆلە بالندە یە ک ھە بیت بالندە ی من بن، بەلام ئیستا چۆن دلنیام لەو ھێ ئەم چیرۆکە تەنیا چیرۆکی منەو چیرۆکی ھێچ ئادە میزادیک ی دی نییە، چۆن دەزانم ئەم ژیانە ی لیرە دا دە یگتێر مەو ژیانی منەو ژیان ی ھێچ کەستیکی دی نییە، ئاوە ھاش دلنیام کە ئو بالندانە بالندە ی من بوون و بالندە ی کەسی تر نە بوون. ھەموو

مىرۇڧىك ھەندىك شتى لە گەردوندا ھەيە، مەبەستم ئەو ە نىبە بلىم ئەو ماسىبەي تۇ لەسەر سفىرەكەت دايدەنىيت و دەيخۇيت، ئەو ماسىبەي كە لە دەريايەكى دوردا ژياو، لەوانەيە بە ئۇقيانوسە گەورەكاندا گەشتى شاعىريانەي كىردىت، لە ئەزەلەو ماسى تۇ بوو، لە بناغەي وجودەو ەيەزىك بۇ تۇي ديارىكردو، نا... من بەو مانايە قسە ناكەم، من مەبەستم ئەو ەيە كە زۆر شت لە گەردوندا ھەن دەيانەويت تۇ بدوينن، نامەي تايبەتيان لە سروشتەو بۇ تۇ پىيە، كاتىك تۇ ناتوانيت لەو نامانە تىگەيت، خۆت ماندووناكەيت بىگەيتەو ەو ناوہكانى ببىنيت و شفرەكانى تىگەيت، ئەو نامەي دەروات و بۇ ھەتا ھەتايە لە دەستدەچىت. وەك سروەيەكى ھىمن كە لە بەياندا ھەلدەكەت، سروەيەك كە ھەموو ناسكى سروشتى ھەلگرتوو ە بۇ ئىمە لە دورو ەو ھاتوو، تۇ ئازاديت پەنجەرەكەت بگەيتەو ەو بۇنى سروشت بگەيت، ئازاديت پىر بە سىنەت ئەو نەسىمە ھەلمژىت و لە سىجرى ئەو بنۇشيت، گەر تۇ پەنجەرەكەت نەكردو ە ئەو ئەو سروەيە بۇ تۇ نىبە، چونكە يەكىكى دى لە شوينىكى دىكەدا پەنجەرەكەي كىردۆتەو ە ھەو ھەلدەمژىت. ئەو سروەي ئەو كەسەيە كە چاو ەروانىدەكەت.

ئەو بالندانەش بالندەي من بوون، من لە ساتىكدا وەستام و ھەستمىرد كە پەيامىكيان بۇ من پىيە، پەيامىك كە ئەو كات نەمدەزانى چىبە. ئەو پىرژەي كە تىگەيشتم ئەو بالندانە بالندەي منن، دەمتوانى باشتىر و پىرۆنتىر بىانبىنم، كە لە شتىك دلنئادەبىت ئىدى پەيوەندىت لەگەلدا دەگۆرىت. پەيوەندى من لەگەل ئەو بالندانەدا وەك پەيوەندى باغەوانىكى لىدەھات لەگەل گولەكانىدا. وەك چۆن ئىمە چەندە گولمان خۇشبويت، پەنجەمان لە ناسكىدا ھىشتا ناگاتە ناسكى پەنجەي باغەوان و ھەردەم غەربىبەك لە نىوانماندا دەمىنيت. منىش بۇ بالندەكانى خۆم و ھابووم، من سەروكارم لەگەل ھەر بالدارىكدا بوويت، ھەمىشە وەك دەستىكى غەرىب و ابووم كە لە دورو ەو بىن موحبىبەتىكى قوول و ناسىنكى راستەقىنە دەستى سلاو

دریژده‌کات، به‌لام بۆ ئه‌و بالداره سپیبه سه‌یرانه چه‌شنیکی دیم لیده‌هات. ئه‌و بالدارانه بالداری من بوون. شه‌و که دونیا خامۆشده‌بوو که سامیری بابلی ده‌خه‌وت، بالنده سپیبه‌کانی من ده‌هاتنه ژووری، یاخود من ده‌چومه ده‌ری بۆ به‌ر بالکۆنه‌که‌م و له‌ دوور ده‌میینین وه‌ک په‌له‌یه‌ک هه‌وری سبی به‌ره‌و لای من دین، له‌ نزیکم ده‌نیشتنه‌وه، له‌ سه‌ر شان و سه‌رم ئارامیانده‌گرت. هه‌ندیک شه‌و من ده‌چومه ده‌ری، بۆ گه‌رانیکی کورت به‌ کوچه‌و کۆلانه‌کانی ده‌ورو به‌ری ئه‌و ئوتیله سووتاوه‌دا، هه‌ستمده‌کرد له‌گه‌لمدان، ده‌میینین به‌سه‌ر سه‌ربانی مال و باله‌خانه نزیکه‌کاندا ده‌فرین، هه‌ندیجار به‌ پۆل له‌سه‌ر دره‌خته گه‌وره‌کان ده‌نیشتنه‌وه‌و به‌ پۆلیش ده‌فرین. من ئه‌و کات به‌ ته‌واوه‌تی له‌ حکمه‌تی ونبوون و ده‌رکه‌وتنیانم نه‌ده‌زانی. به‌لام هه‌ندیک شه‌و که ئه‌و هاواره نه‌ناسراوه له‌ قوولایی تاریکیه‌وه سه‌ری ده‌رده‌هینا، ئه‌و بانگه سه‌یره‌ی له‌و به‌ری زۆلمه‌ته‌وه منی بانگه‌کرد، من هه‌ندیجار وه‌ک شیت ده‌که‌وته‌مه کۆلانه‌کان، وه‌ک شیت له‌و ئوتیله سووتاوه ده‌هاتمه‌خواری و له‌ به‌ر ده‌رکی ئوتیله‌که‌دا ده‌مقیژاند «کئیه من بانگ ده‌کات؟»، به‌لام هیچ که‌س وه‌لامی نه‌ده‌دامه‌وه... سه‌دای غه‌مگینی خۆم له‌وسه‌ری شه‌وه‌وه ده‌هاته‌وه‌و جگه له‌ ترس و ناکامی هیچی دی له‌گه‌لدا نه‌بوو. هه‌ندیک شه‌و کوچه به‌دوای کوچه له‌ دوای ئه‌و هاواره ده‌پۆیشتم و بالنده‌کانیش به‌دوامدا ده‌هاتن... هه‌موو شه‌و ده‌گه‌راین و هیچ شتیکمان چنگ نه‌ده‌که‌وت.

رۆژیکیان من چووم بۆ گۆزه‌ری ئاسنگه‌ران، له‌وئ پرسیارم له‌ موحسینی لووله‌ساز کرد، پیاویکی چکۆلانه‌یان نیشاندام که کلاویکی گه‌وره‌ی له‌سه‌ردا بوو، دیاربوو چاوی به‌ دیار کووره و گویی له‌سه‌ر ده‌نگی ئه‌و چه‌گوشه گه‌ورانه کزبووبوو که به‌رده‌وام له‌ چوارلاوه زرمه‌یان ده‌هات. ئه‌و کات وه‌رزی بیثیسی بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئاشکرا بوو ئاسنگه‌ران هیدی هیدی شت بۆ رۆژانی داهاوو ئاماده‌ده‌که‌ن، موحسینی لووله‌ساز سه‌ره‌تا به‌

کوپری دؤستیکى قهديمى خوی تیمگه یشت، زۆری ویست تا تیمگه یاند من
 ئەونیم، من ناسیایویکی جەلیلی بارانم. پیاویکی بەرپزبوو، ئاسنگەرەکان
 هەرچەندە زۆر سەرکاریان لەگەل چەکوش و قۆل و بازوودایە، بەلام
 خەلکانیکى زۆر هیمن و پرموحبیەتن، پیندەچیت شەپى بەردەوامیان لەگەل
 ئاسندا، کاریکبات پۆژانە هەموو شەپانگیزی خویان لەو پارچە تەنەکەو
 لەوح و ئاسنانەدا بەتالکەنەووە کە پۆژ لەگەل شەنەى بەیانیدا تاخۆرئاوا
 دەیکووتن. موخسینی لولەساز تا گەرانەوہى جەلیلی باران منى لای
 خوی دانا، کە جەلیلی باران گەراپەوہ سەرەتا منى نەناسیبەوہ، پیتوابوو
 یەکیکم هاتووم پەنجەرەیک بەدەم بەکردن یان لەوحتیکى چینکۆ بکرم، کە
 پینگوت: من جەلادەتم، ئەو کوپەم کە لە باشوور لە خەستەخانەکەى
 دکتۆر موسای بابەکدا تۆم تیمارکرد. کەمیک پەنگى سەپى بوو، دیاربوو
 لەوہ دەترسا باوکى شتیک لەو گەشتە سەیرانەى ئەو لە شاری زەردى
 سۆزانییەکاندا بزانیتم. من بە ئەسپایی تیمگە یاند کە من بۆئەوہ نەهاتووم
 حیکایەتى ئەو لەگەل سۆزانییەکاندا بۆ باوکى بگێرمەوہ، من بۆ شتى دیکە
 هاتووم. خۆشحال بوو کە من تەواو لە مانای تیکچوون و ترسەکانى
 تیندەگەم، بەلام پیندەچوو باوہرەنەکات کە من دەبینیت، پیندەچوو لەو ماوہ
 کورتەدا هەموو ئەو پۆژە تاریک و سەیرانەى بیرچوو بیتەوہ. من بە
 ئارامى لیم پرسى: دەتوانیت یارمەتیم بدەیت؟ پرسى: یارمەتى؟ چ جۆرە
 یارمەتییەکت دەویت؟ من بە غەمگینییەوہ گووتم: کاریکم بۆ بدۆزەوہو
 بمانسینە بەو گەنجانەى کە ئیستا لەم شارەدا خەریکی موسیقان. بە
 کەمیک بیتاقەتییەوہ گووتى: بە مەرجى درۆ نەکەیت، نەلیت من جەلادەتى
 کۆترم... تینگە یشتى، لەبەرئەوہى هیچ کەس باوہرت پیناکات، دواى ئەوہ تۆ
 بە یارمەتى خۆت دەزانیت موسیقا لیبەیت؟

من ئەو پۆژەم لە یادبوو کە ئەو و هاوپیکانى بە دەم گۆرانى «ماملى»
 وە خویان کرد بە پرتەقالى سپیدا، من لەسەر سەحنەکە فلووتم لیدەدا، بەلام

دنيا بووم منى نه بينيوه، چونكه پياوان كه دههاتن، به جورتيك له سه يري كچه سه ماكه رو گورانينيزه كاندا نوقمه ده بوون موسيقاره كانيان نه ده بينى. چاره نوسى موسيقاره كان له ولاتى ئيمه دا ناواهيه، له سه شاتوبن و له سه شانو نه بن كه س نايانينيتت. دياربوو ئه و روزه منى له سه سه خنه كه نه بينيوه، ته نيا ئه و به شهى له يادبوو كه له مالى دكتور بابك پتكه وه قسه مانكر دبوو. بؤئه وهى رازييكه م گووتم: من جه لاده تى كوتر نيم، من ناوم جه لاده ت ئيسماعيله. هيچ شتيك له موسيقا نازانم... هيچ شتيك، ته نيا چه زده كه م موسيقاره كان بناسم. من پياويكى بيكه سم، ئيستا له گه ل ماله ناواره كاندا له و ئوتيله سووتاوه دا ده ژيم، پتويستيم به كار، هيچ كه سيكى وه ها ناتاسم كومه كم بكات، بؤيه هاتووم بؤ لاي تو.

جه ليلي باران وه عده كهى خوى له يادبوو، گووتى: ئه مشه و من له گه ل كومه ليك موسيقاردا وه عدم ههيه، ده توانيت له گه لمدا بيتت.

من له راستيدا ده مويست كومه ليك موسيقار بناسم، ده مويست بزانم به راست خه لكانيك هه ن ناوى ئه و موسيقاره چكولانه گه روكانه يان بيستوه كه چه ند ساليك له مه بهر به ناو پنده شت و چياكاندا سه فه ريكي دريژيان كرد، موعجيزه يان ساز كرد، به موسيقا مردويان زيندووكرده وه؟ ده مويست به دواى خؤمدا بگه ريم، به دواى جه لاده تى راسته قينه دا، جه لاده تيك كه له بياپانه كانى باشووردا مردبوو.

* * *

ده كه س بوون، له ژير زه مينيكى دوكه لاويدا كو بوو بوونه وه، ده كه سى له يه كتر جودا، له ژير زه مينيكدا سه قفيكى زور نزمى هه بوو، هه ر ده يان ده موچاويان غه مگين بوو، ده كه س بوون وه ك له تابلويه كى ديژين رايانكر دبيت سيماي سه رده م و زه مانيكى تريان هه بوو. گه نج

بوون، بهلام پیدهچوو له رۆژگارێکی گهلهک کۆنهوه هاتبن، وهک ئهوهی له میژه خهوتبن و ئیستا زیندوو بوو بیتنهوه. چاویان خهوالوو و ههستیان پهت. هه ره که یان خهریکی ئامیتریکی مؤسیقا بوو، هه ره که یان به تنیا شتیکی جیاوازی عه زفده کرد. تیپیکی مؤسیقیان دروستکردبوو ناوی تیپی «بهلهمی بهفر» بوو. جهلیلی باران لهو تیپه دا فلووتی لیده دا، که ئیمه چوینه ژووره وه، که س ته ماشای منی نه کرد... دلنیا بووم هه ندیکیان منیان بینوه، بهلام که س به ته وا وه تی سهری به رزنه کرده وه سلووم لیبکات. یه کتیکیان له سوچیکی ژیر زه مینه که دا کتیبی ده خوینده وه، یه کتیک دیشیان له سوچیکدا له پێشده م سئ پایه کی وینه کیشاندا وینه یده کرد... سه یربوو ببینیت له ناو ئه وه موو مؤسیقاره دا که هه ره که یان شتیکی عه زفده کات که له وانی دی ناچیت، یه کتیک بخوینیته وه و یه کتیک نیگار دروستبکات. هه موو به جوړیک له دونیای خۆیاندا رۆچوو بوون، هه ستت نه ده کرد هیچ ئاده مییه ک له وان ئاگای له وانی دیکه یه، ئه وه ی سه یربوو ئه وه له وه گه وره یه بوو که یه کتیک به ده ستوخه تیکی ئیجگار جوان نوسی بووی، «ئه ی به له می به فر... هه لمگره بۆ شاریکی دوور... بۆ شاریک نه شه یتانی لیه و نه خودا.. شاریک نیشتمانی ئه وه مؤسیقارانیه که ناتوانن بمرن». تابلۆیه کی گه وره ش له سه روو ئه وه شیعه وه بوو، تابلۆی که شتییه کی گه وره ی سه هۆل، که شتییه ک له شه خته ی سپی، له ناو ده ریایه کی هیمن و ئارامدا که هالوویکی گه رمی لینه لده ستا و چین چین بوخاری ده کرد. من له جهلیلی بارانم پرسی: هاوړیم، ئیره کوویه، ئه م شیعه مانای چی؟ بۆ ئه م تیپه ناوی تیپی به له می به فره؟ جهلیلی باران به ئه سپایی گووتی: ئه وه شیعه ی محه مه دی فیره وه سییه، ئه وه کوره ی له ویادا ره سمده کات، ئه وه که شتییه ش که ده ببینیت هه ره ئه وه نیگار یکرده وه، شاعیره و شیوه کاره. دوایی ده توانیت لینی بپرسیت... ئیستا وه ره تا ته واو ده بن، من و تو شتیکی بخۆین. له جهلیلی بارانم پرسی: ئیوه چی ده که ن لیره دا، ئاههنگ و شت

پيشكه شده‌كەن، لەگەل گۆرانبيیژەكاندا دەردەچن، يان چى دەكەن؟؟. جەللى باران بە ھىمنى پيگوتەم: گوڤگرە جەلادەت ئىسماعىل، لەم دەسالەى دايدا كۆمەلئىك تىپى زۆر دروستبوون، دەيەھا تىپى مۇسىقى، زۆر بەيان لەو مۇسىقارانەن كە بۆ ژيان و پارە مۇسىقا دەژەنن، مۇسىقارى ئاھەنگى ژنەيتان و شووكرەن و مونسەبات و ئەو شتانەن، لەگەل گۆرانبيیژە دەنگ ناخۆشەكاندا عەزفەدەكەن، مۇسىقارى بەرپرسە سياسىيەكانن. لەو دەسالەدا ھەميشە رېكەوتو، مۇسىقارىك بە خەيالیدا ھاتوو بە خۆى بليت: ئەمە مۇسىقا نىيە ئيمە دەيژەنين، ئەمە ھونەر نىيە، مرؤف دەبيت بۆ شتىكى تر بگەريت، بۆ مۇسىقايەكى تر، بۆ جۆرە ھونەرىكى تر، لە ھەموو ئەو شتانەى پيشوو بەرزتر بيت، ئەم تىپەى تۆ دەبيىنيت لەوانە دروستبوو... لەو مۇسىقارانەى كە رۆژىك لە رۆژان دلنابوون ئەوہى لەم شارەدا ليدەدریت و خەلكى گوڤى ليدەگرن مۇسىقا نىيە... ئيمە ھىچ نين، ئيمە تىيمان نىيە، ئيمە ھەولى يەك شت دەدەين ئەويش ئەوہىە خۆمان لەو مۇسىقايە رزگاربەكەين كە لەدەرەوہ ھەيە.

من گويم لە جەللى باران دەگرت و دەمپرسى: ئەى ئتوہ چى دەكەن ليرەدا؟

جەليل بە ھىمنى دەيگوت: بۆ مۇسىقا دەگەرئين، مۇسىقايەك نەمریت، مۇسىقايەك لەو مۇسىقايە نەچيت كە لەدەرەوہيە. بۆ نمونە من ماوہيەك لەگەل ئەو ھاوپرئانەدا كە تۆ بينيتن تىپىكى مۇسىقاي ميليمان ھەبوو، تىپىكمان ھەبوو لە ئاھەنگەكاندا ھەموو خەلكمان دەھيتايە ھەلپەركى. بەر لە دوو مانگ، ھيتشا زۆرنەبوو بەعسىيەكان كوردستانيان چۆلكردبوو، بەرپرسىكى گەورە ئيمەى بانگكرد ئاھەنگى بۆ بگيرين... ئاھەنگىكى گەورە بوو، زۆر زۆر گەورە، ژنان بە جوانترين تەرز خۆيان رازاندبووہو، كچانى ناسك لە دە قۆلەوہ ھەلدەپەرين، من لە ناوہ راستى ئەو ھەرايەدا، لە ناكاو وەستام، وەك ئەوہى تووشى دەردىك بووبم، دەردىكى كوتوپر، لە پرىكدا

دەمم لە شمشالەكە بەرداۋ ھەستەمكرد ئەمەى من دەيكەم ئىشىكى بېمانايە، ئەمەى من دەيكەم خۆكۆشتەنە. ھەموو ئەم مۇسقىقارانەى لىرەدا دەيانبىنیت، تووشى ساتىكى ۋەھا ھاتوون، ساتىكە ناتوانم بۆت باسبەكەم، باسكردنى قورسە.

من دەمگوت: نا جەلىلى باران بۆم باسبەكە، تىكايە بۆم باسبەكە، من دەبىت بزەنم ئەو ساتە چىيە... زۆرجار ھەستەكەم من لەو شارەى باشوورەۋە بۆ كۆمەلىك شتى زۆر تايبەت گەراومەتەۋە؟ لەوانەىە يەكىكىيان ئەۋە بىت كە من ئىستا گویم لەو حكايەتە بىت.

جەلىلى باران دەىگوت: ساتىكى سەىرە، لە ناكاو شتىك لە ناوتدا دادەگىرسىت، ۋەك چرايەكى سېى سېى ۋەھايە، رۆشنايىەكى بەھىزە، لە ناكاو ھەموو شتەكان لە پىش چاوت دەگوپىن، من جارەن كە مۇسقىقارە لىدەداۋ خەلكم دەبىنى ھەلدەپەرن زۆر دلم خۆش بو، دەمگوت: تەماشاشا من چ جۆش ۋ خروشىكم سازكردو، بەلام كە لە ناكاو تووشى ئەو دەردە دەبىت، دىمەنەكان ۋ ماناى دىمەنەكان ھەموويان لە پىش چاوت دەگوپىن، من لە ساتىكدا ھەموو ئەو خەلكەم ۋەك خىلىكى مەيمون دەبىنى كە لەسەر دلى من ھەلدەپەرن، لە ساتىكدا تىدەگەيشتم ئەو ھەلپەركىيە ھىچ نىيە جگە لە ھونەرىكى نزم كە ھەست ۋ نەستمان سەردەكات، بۆئەۋەى نەتوانىن شتىكى قولترو جوانتر بىينىن. من ئەو ساتەى دەمم لە شمشالەكە بەردا، ناخۆشترىن ۋ خۆشترىن ساتى ژيانم بو، ناخۆشترىن سات بو چونكە زانىم من مۇسقىقارە نىم... بە خۆم گوت: جەلىلى باران، لىو لەو ئامىرە بەردەۋ بەشەرەفەۋە بگەپتوۋە بۆمالى، تۆ بە تەماى چىيىت؟ دەتەۋىت بەم مۇسقىقا تۆپىۋەى خۆت بلىتى مۇسقىقا، لەو ساتەدا ھەستەمكرد من لە ژياندا ھەرچىيەكم كىردو بە زاىە چوۋە ۋ لە خۇرا باى شەوگار بردوۋىتى. بىئەۋەى ھىچ بلىم لە شانۆكە ھاتمەخوارى ۋ رۆيشتم. ئەو شەۋە نەچوومەۋە بۆ مالى، جەلادەت ئىسماعىل ۋەك شىت رۆيشتم بۆ قەراغ شار، لەۋتوۋە بە

چیا به کدا سه‌رکه و تم، شار تاریک تاریک بوو، من له سه‌ریکه وه ده‌گریام و له سه‌ریکه وه خوشحال بووم، ده‌گریام و ئارام ده‌بوومه وه وهستم به ئاسووده‌یی ده‌کرد. ئاسووده‌بووم له وهی ئیستا ده‌زانم چیم ده‌ویت، ده‌مزانی بۆ رام‌کرده... به‌لام نه‌مه‌زانی ده‌بیت چی بکه‌م؟. بۆ رۆژی دوایی هاو‌پیکانم ده‌یانویست تینگه‌ن بۆ وام به‌سه‌رهاتوه، ده‌یانویست بزانه له ناکا و چ جرو‌جانه‌وه‌ریکم بینیه تووشی ده‌ردی وه‌های کردوم؟. من ته‌فسیریکی ته‌واوم نه‌بوو، به‌لام ده‌مزانی جاریکی تر مؤسیقای وه‌ها لێناده‌مه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌واندا ناچمه‌وه سه‌ر سه‌حنه. ئه‌و شه‌وه که ویل و بیئا‌راسته به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌سورامه‌وه ده‌زانی بیرم له چی ده‌کرده‌وه؟ بیرم له جه‌لاده‌تی کۆتر ده‌کرده‌وه، بیرم له تۆ ده‌کرده‌وه که گووتت من جه‌لاده‌تی کۆترم. نازانم بۆ ناتوانم باوه‌رت پینکه‌م که تۆ جه‌لاده‌تی کۆتریت... بۆ نابیت تۆ ئه‌و بیت؟ بۆ نابیت تۆ ئه‌و بیت؟

ساتیکی قورس بوو بۆ من، نه‌مه‌زانی بلیم چی. ده‌مویست بلیم من جه‌لاده‌تی کۆترم، به‌لام من ئه‌و نه‌بووم، ده‌مویست بلیم من جه‌لاده‌تی کۆتر نیم، به‌لام من ئه‌و بووم. به‌هیمنی سه‌رم باداو گووتم: به‌راستی نازانم چیت پینلیم.

ویستم به‌ کۆمه‌لێک گوزاره‌و رسته‌ی بێمانا حیکایه‌ته‌که تپه‌رینم، پاش ئیستیک گووتم: مرۆف ئازاده له‌ چ گوشه‌ نیگایه‌که وه سه‌یرده‌کات، ئیمه‌ی مرۆف به‌ جۆریک ئالۆزو تیکه‌لاوین زۆرجار خۆمانمان لێونده‌بیت، زۆرجار وا هه‌سته‌که‌ین شتیکی و دواتر بۆمان ئاشکرا ده‌بیت که وانیه‌و ئیمه‌ ئه‌و شته‌ نین، زۆرجاریش به‌ پێچه‌وانه‌وه پیمانوايه هیچ نین و سه‌یرده‌که‌ین شتیکی.

جه‌لیلی باران به‌ وردی گوئی له‌ وه‌لامه‌که‌م گرت و گووتی: تۆ پیت وایه‌ پۆژیک له‌ پۆژان جه‌لاده‌تی کۆتر بوویت؟.

پرسیاریکی کوشنده‌بوو، من بیته‌وه‌ی ته‌ماشای بکه‌م گووتم: به‌لێ من

پیم وایه، پوژنیک له پوژان جه لادهتی کوتر بووم.

به جیدیه تیکی سهیره وه دهستی گرتم و گووتی: که واته تو ده توانی
فلووتیکی سیحراوی بژهنیت؟ ده توانیت؟ قسه بکه ده توانیت یان ناتوانیت؟
به که ساسییه که وه گووتم: ناتوانم، جه لیلی باران ناتوانم... تو ده زانیت
که ناتوانم، ئیدی بو ئه و پرسیاره م لیده که یته؟

به هه موو هیزی خوی دهستی کیشا به میزه که ی بهرده مماندا و گووتی:
که واته بو درۆده که یته؟ بو ده لئیت من جه لادهتی کوترم؟
من که ده ترسام په لامارم بدات، دهستم گرت و به سه بریکی زوره وه
گووتم: له بهرئه وه ی من ئه وم، جه لیلی باران، له بهرئه وه ی من ئه وم و
که سی دیکه نیم.

به سه رسامیییه وه پرسى: که واته چون ناتوانیت فلووتیکی قه شهنگ
بژهنیت؟

گووتم: جه لیلی باران، چیرۆکه که ی من به پیچه وانه ی چیرۆکه که ی
توره یه. تو شمشالی خراپت لیده داو له ساتینکی ئیشرا قدا تیگه یشتی که
ئه مه موسیقاییه کی جاوید نییه، ئه مه ئاوازیک نییه پوخی موسیقایی تیا
به رجه سته بیته. من به پیچه وانه ی توره موسیقاییه کی مه زنه لیده دا و
له ساتینکدا ده بایه بگه پیمه وه بو دواوه، ده بایه بيم به موسیقاریکی خراپ،
بوئه وه ی بژیم، ده بایه بژیم و زیندوو بيم... ژیان له موسیقا گرنگتره.

به غه میکه وه سه ری باداو گووتی: من له تو تیناگم، له تو تیناگم.
ده زمانى ئاسان نییه هه موو ئه و چیرۆکه دوورودریژه ی بو بگپرمه وه.
ئاسان نییه که باسی مردن و زیندوو بوونه وه ی خو می بو بکه م، هه ناسه یه کی
قوولم هه لکیشاو گووتم: ئاغای باران ئه وه چیرۆکیکی زور دوور و دریزه.
له و چیرۆکانه یه که تارپاده یه ک نامویی موسیقا و هونه رمان له سه ر ئه م
ئه ستیره یه بو ده گپرنه وه... به هه رحال له بیریکه، من ئیستا جه لادهت

ئیسماعیلم نہ وہک جہ لادہتی کۆتر. خۆ من یہ کہم مؤسیقاریش نیم لہ ناکاو ئہ و مہ شخہ لہی ناوم کوزا بیتہ و، دواتریش ئہ و ہ حیکایہ تیکی کۆنہ، کاتیکی بہ سہردا تینہ پریوہ، ئیستا زیاد لہ چوار سالہ مؤسیقار نیم، تہ نیا لاشہی مؤسیقاریکم و بہ سہر زہویدا دہرؤم. چاکتریش وایہ ہیچ کہس نہ زانیت من جہ لادہتی کۆترم...

جہ لیلی باران کہ میٹک ہیوردہ بوہ، بہ وردی سہیریڈہ کردم. نہ یدہ زانی چی بکات، باوہریم پیبکات یاخود نا؟ من بؤئہ وہی ئارامتری بکہ مہ وہ گووتم: پیویست ناکات دوو دل بیت، پیویست ناکات. ئہ و جہ لادہتی کۆترہی کہ تۆ ناوت بیستوہ کہ مؤسیقارہ کانی دی ناویان بیستوہ، ئہ و جہ لادہتہ مردوہ، لہ بہرئہ وہ چاکترہ وا تینہ گیت کہ من جہ لادہتی کۆترم... من ئیستا پیاوینکم بؤ ئیشیکی چکولانہ دہگہریم لینی بڑیم، حہ زدہ کہم ہندیجاریش دانیشم و بہ ئارامی گوئی لہ مؤسیقا بگرم... لہ وہ بترازیت ہیچم ناویت... چونکہ ژیانم پرہ لہ مۆتہ کہ و خہ یال و تارمایی. بہ شی ہموو ژیانم یادگارم لایہ کہ دہمہ ویت بؤیان بڑیم، سہرم پرہ لہ دہنگہ دہنگ و ہاوار، یہ کیٹک و ہک من سہری پر بیت لہ سٹیہری مہ خلوقاتی سہیر ناتوانیت زۆر بہ ئارامی و شاعیریانہ بیر لہ مؤسیقا بکاتہ وہ.

ہہ ستمکرد بہ گومانیکی زۆرہ وہ گویم لیدہ کریت، تۆزیک کورسییہ کہی لہ میزہ کہ دوورخستہ وہ و گووتی: کہ وایہ بؤ دہتہ ویت مؤسیقارہ کان بناسیت؟ چ کارت بہ مؤسیقارہ کان ہہیہ؟

بہ زہردہ خنہ یہ کہ وہ گووتم: دہمہ ویت جارچاریک ناوی جہ لادہتی کۆتر بیستہ وہ، ناوی سہرہنگ قاسم و ئیسحاقی لیوزیڑین لہ سہر زاری ئہم مؤسیقارانہ بیستہ وہ... ہہ ستدہ کہم ئہ وہ تۆزیک ژیانم ئاسانتر دہکات. پاشان راستہ ناتوانم مؤسیقا لیدہم، بہ لام لہ وانہ یہ بتوانم قسہ لہ مؤسیقا بکہم... من بہ خوشحالییہ وہ قسہ لہ مؤسیقا دہ کہم.

دہمزانی جہ لیلی باران دہیان پرسیاری لہ لایہ، بہ لام من پیمگووت:

جەللىلى باران، ژيانى جەلادەتى كۆتر لە بىركە، سوئندم بۇ بخۇ كە لە بىرىدەكەيت... خەيالى خۆت بەو پرسىيارەوہ سەرقال مەكە، بېرسىت: من كىم؟ من خۆشم نازانم كىم... شتىكى ھىند گرنكىش نىيە بزنامن من كىم. من ئىستا لە ژوورىكدام لە ناو ئاوارەكانداو ئاسوودەم... زۇر زۇر ئاسوودەم... ژيانم بەتال نىيە، شتى خۆم ھەيە بۇى بژىم. ھەندىجار سەرقالى ھەندىك پرسىيارو شتى ترم كە پەيوەندىان زۇر بە مۇسقىقارە نىيە، وەكو ئەوہى دەپرسم: عەدالت چىيە؟ نەمرى چىيە؟ پاكبونەوہ چىيە؟ حەقىقەت چىيە؟ ئەگەر پرسىيارىكى وەھا نرخیشى ھەبىت، ئەوا تەنيا لای خۆم نرخی ھەيە: جەلادەتى كۆتر كىيە؟ چى بەسەرھات؟ ئەوہ پرسىيارىكە دەبىت من بەدوای وەلامەكەيدا بگەپىم نەوہكو تۇ. نا جەللىلى باران باباسى من نەكەين... ھا بەلام تۇ پىت نەگوتم، چۆن رىكاي ئەم تىپەت دۇزىيەوہ؟

دوای بىدەنگىيەكى درىژ، گووتى: ئاە... ئەم تىپە، مەبەستت ئەم مۇسقىقارانەيە، ئىمە تىپ نىن، نازانم ئايا پۇژىك لە پۇژانىش دەتوانىن بىين بە تىپ، من محەمەدى فىردەوسىم دەناسى، ئەوم دەناسى، كۆن پىكەوہ لە قوتابخانەبووين، ئەو منى دۇزىيەوہ. پۇژىك ھات بۇلام و گووتى: ھا جەللىلى باران چىتە، بۇ مۇسقىقا لىنادەيت؟ ئىدى من ھەموو حىكايەتەكەم بۇگىزپايەوہ، ھەموو چىرۆكى خۆم بۇ گىزپايەوہ. ئەو ھەموو شتىكى لەسەر ئەو حالەتەي من دەزانى، خۆى پۇژىك لە پۇژان تووشى شتىكى وەھا بووبو. من و ئەو پىكەوہ بىرمانكردەوہ، كە تىپىك دروستبەكەين... ئىرە شوئىنكى تازەيە، زۇر كۆن نىيە، جارى من نازانم چى دەكەين.

لە دوای ئەو پۇقەيە، مۇسقىقارەكان بە ھىمنى ئامىرەكانىان كۆكردەوہو بەرەو ئەو سەر مىزە چكۆلانەيە ھاتن. خاوەنى ئەو ژىر زەمىنە محەمەدى فىردەوسى بوو، كورپىكى سىپىكەلانەي قز درىژ، وەك خۆى دەيگوت، لە مىزە شىعەر دەنوسىت، تەمەنى نىكى بىست و پىنج سال دەبوو، بىنكى قوول لاپوومەتى چەپى تەواو شىواندبوو، شوئىنى شەپەقۇيەكى پۇژانى

گهنجى بوو. پيشتر وهك كورپكى شهپانى ناسرابوو، تا گه شتتوبوه بيست سال له سهر شهپه چه قو چه ندين جار چووبووه به نديخانه، خه لكا نيك ناويانده نا محمه دى رامبو، دوا جار به هوى كچىكى ئيرانييه وه كه به ريكه وت له لاي خوشكى يه كيك له هاورپكانى ده بينيت، فيزى فارسى ده بيت، محمه دى فيردهوسى به جورىك شهيداي ئه و كچه ده بيت هموو ژيانى ده گورپت، واز له شهپه چه قو ده هينيت. به پاره يه كى زور ماموستايه كى فارسى ده گريت و له ماوه يه كى كورتدا هموو نامه دلدارييه كانى بو خانمى «مريه مى ناسرى» به فارسى يه كى بوخت و بيوتنه دنوسيت، تا بو كچه كى بسه لمينيت خوشه ويستى شتيكه موعجزه دروستده كات. كچه كه كه ئه و هموو پروكاره سه يرو ناكوكه ي محمه د شهيداي ده كات، له هه مانكاتدا چيروكى عه شقىكى نه ينى له گه ل كورپى يه كيك له سياسى يه ئيرانييه كانيشدا ده ژى. له ماوه يه كى كورتدا مريه مى ناسرى ده كه ويته نيوان به رداشى دوو عاشقه وه كه هه ردوو كيان وهك شيت خوشيانده ويت. مريه م كه له ناوه وه ده بيت به بوونه وريكى بريندارو پارچه پارچه، له ژير فشارى ئه و هموو خوشه ويستيه دا نه خوشده كه ويت. نه خوشيه كه ي به جورىكه بابى ناچار ده بيت، هه موو سامان و ده سلاتى خوى بخاته كار بوئه وه ي به فيزاي يه كيك له گروه ئيرانييه كانه وه بينيريت بو دره وه ي ولات. وهك ده گيرنه وه مريه مى ناسرى له فهره نسا له يه كيك له خه سته خانه ده رونيه كاندا هه ز له كورپكى ديكه ده كات به ناوى «سفين باسكال» ه وه. له گه ليدا له خه سته خانه ي ده رونى هه لدين و شوين و ناسه واريان و نده بيت و ئيدى هيج كه س شتيكيان ده رياره ناييستيه وه. دياره محمه د له ماوه ي چاوه پروانپكرنى مريه مى ناسريدا برپيارده دات هه موو ئه ده بيياتى فارسى له به ربكات، له ديوانه ديزينه كانه وه ده ست پنده كات، حافظو سه عدى ده ستيكىنى، به فيرده وسيدا ديت، ئه ديبانى سه رده مى مه شرووته هه موويان جيتليليت و ده گاته سهر ئه ده بيياتى نوي، ئه وه ي سه يره ئه و توانا گه وره يه يتى

لەسەر لەبەرکردن، بە جۆرىك دەتوانىت شاھنامە لەمسەر بۇ ئەوسەرى بەبى وەستان بلىتەوہ. دواى تىپەرىنى سالىك بەسەر سەفەرى مریەمى ناسرىدا، ھەتا بۇ یەكجاریش نامەیهكى بۇنانىرىت، محەمدى فیردەوسى بریاردەدات لە ئىرانەوہ پروبكاتە فەرەنسائو لەوى مریەم بدۆزیتەوہ، لەسەر سنوور بەر لەوہى پىخاتە ئىرانەوہ، نیگارکیشىك دەناسىت كە لەو سەر سنوورانە بە جووتىك جزمەوہ چیا بە چیا و ھەرد بە ھەرد دەگەپىت و تەنیا سروشت نیگارەدەكات. محەمدى فیردەوسى سەرسام لەو گەنجە كە داواى لىدەكات لەگەل ئەودا بىمىنىتەوہ و فیرى رەسم بىت، بە شىوہیەكى مندالانە تەسلىمى سىحرى ئەو نیگارەنە دەبىت كە ئەو كورپە لە پىشەمىدا نیگاربانەدەكات. محەمد كە لە قوولایى دلیدا دەزانىت گەران بە دواى مریەمى ناسرى ھىچ نىیە جگە لە گەران بە دواى وەھمىكى دووردا، لە نیگارەكانى ئەو گەنجەدا زەمىنىك و عەشقىك دەدۆزیتەوہ كە لای وایە لە خۇشەویستى مریەمى ناسرى قوولترو كوشندەترە، بۇ ماوہى مانگىك لەو چیا دوورانە، لە ناو دارستانەكاندا، لە ناو پاشماوہى گوندە وىرانەكاندا دواى ئەو كورپە دەكەویت، وەك ئەو جزمەكانى ھەلدەكىشیت، بە ناو سەنگەرى چۆل و چىای سووتاو كىلگەى فەرامۇشدا دەروات لە ماوہیەكى كەمدا دەتوانىت وىنەى درەختە سووتاوہكان، خاكە وىرانەكان و گوندە پوخاوەكان بكىشیت. ئەو كورپە گەنجەى كە فیرى نیگارکیشانى دەكات لە تواناكانى سەرسام دەبىت، دواى ماوہیەكى كورت دەتوانىت ھەر نیگارىكى بویت بىكىشیت. رۆژىك محەمدى فیردەوسى كە كورپى شارە نەوہك گوند لە ژيانى ناو شاخ و كىو بىزار دەبىت و بە كۆمەلىك تابلۆوہ كە لە پشتى ھىستىك باربانەدەكات، دەگاتەوہ گوندىكى نزیك شارو لەوئوہ تابلۆكان لە پشتى خۆى دەبەستىت و بە جزمە درىژەكانىیەوہ خۆى دەكاتەوہ بە مالدا. محەمد كە دواى لەبەرکردنى بۇ شاھنامە ھاورىكانى بە محەمدى فیردەوسى بانگىدەكەن، كورپى یەكىك لە مولكدارە گەورەكانە

که بابی چندها مال و زهوی و ریزه دوکانی ههیه. دواى مردنى باوکی ژمارهیهکی زور مال و زهوی و مولکی بهرهکهویت که یهکیکیان ئه و ژیر زهمینه نزم و تاریکهیه له ناوهراستی بازاردا. فیردهوسی ئه و ژیر زهمینه دهکاته نیشتهجی خوی و تهواوی مولک و بوماوهکانی رووبهرووی خوشک و براکانی دهکاتهوه و لهویکانه دا خوی بۆ نویسنی شیعوو دروستکردنی تابلۆ تهرخاندهکات.

من له سه ره تادا ههستم به نزیکیهک له گهل محهمه دی فیردهوسیدا نه کرد. کورپیکی داخراو هاته بهرچاوم که شتیکی زور له ئه رستوکراتیهی تی خیزانه که ی و غروری پوژانی چه قووه شینی تیماوه، وهک یهکیک هاته بهرچاوم خویندنه وهی زوری شیعیری کونی فارسی و عه شتیکی ناکام پیریانکردبیت. له و ژیر زهمینه دا وهک سه روکیک رهفتاریده کرد، به لام جهلیلی باران وهک «مروثیکی بیوتنه و شاعیریکی گه وره» باسیکرد. ئه و شه وه کیشه یهک له نیوان موسیقارهکاندا هه بوو من هیچی لی تینه گه یشتم، ئه و کیشه یه ههستی ئه وهی دا به من که میوانیکی ناوهخت و نابه جیم و له شویتنکاتیکی نالایه قدا گیرساومه ته وه. من قسه یهکی زورم له گهل ئه و موسیقاراندا نه کرد. که زوربه یان بیئه وهی قسه له گهل مندا بکن به تورپهی رویشتن. هه ندیکی دیکه شیان به ئارامی شته کانیا ن پتچایه وه و خودا حافی زیا نکرد. جهلیلی باران منی وهک کونه موسیقاریک به محهمه دی فیردهوسی ناساند، ئه و به ئارامی به خیرهاتنی کردم و به پله کانه یه کدا سه ری خستین و بردینی بۆ ژوو ریکی دی که به سه ره حه وشیکی سه وزدا دهیروانی، ژوو ره که گه له ک له و سالۆنه رو نا کتر و راخراوتر بوو، به فهرشی گه له ک جوان رازابوو وه، میزو کورسییه کی تیدا بوو پیشتر به دهگمه ن شتی وه ها جوانم بینیبوو. هه وای ژوو ره که و که لوپه له کانی ناوی بونی سه ره وت و سامانیکی سه یریا ن لیده هات. ئه وه یه که مجارم بوو له ژیا نمدا شویتنیک بینم بونی دهوله مهن دی و زهنگینی لیتیت... خۆتان دهزانن

من کوپی فەقیری بووم، ژیاننامەی من ریکەوتی وەهای تیدانەبوو، هەتا جاریکیش چییە رینگام نەکەوتبوو وە مالی خەلکانی زەنگین و پارەدار. سەیربوو بەلامو وە خەلکانیک پارە ی زۆریان هەبیت و کاتی خۆیان بە هونەر و ئەو جۆرە شتانە وە سەرفیکەن. من کۆمۆنیست نەبووم بەلام دەبیت بلیم، بەدریژایی ژیانم لە قوولایی دلە وە رقم لە خەلکانی دەولەمەند بوو، هەموو وەخت وە هابووم، بیرم نایەت پۆژیک وەها نەبووبم.

مەمەدی فیردەوسی دەیتوانی سەرسامی من لە چاواندا بخوینیتە وە، بە نەزاکەتە وە دەربارە ی رابوردوی من هەندیک پرساری سەرپنی کرد. من پرسیارەکانم وەلامدایە وە و ویستم راستە و خۆ دەربارە ی ئەو دێرە شیعەرە پرساری لیکەم کە لە خوارە وە لەسەر لوحیکی گەرە نوسرابوو: ئە ی بە لەمی بەفر... هەلمگرە بۆ شاریکی دوور... بۆ شاریک نە شەیتانی لیتە و نە خودا.. شاریک نیشتمانی ئەو مۆسیقارانە یە کە ناتوانن بمرن. من بە هیمنی لیم پرسی: کاک مەمەدی فیردەوسی ئەو دێرە مانای چی؟

کەمیک وەستاو گووتی: هیچ مانایەکی تایبەتی نییە، هیند هە یە کە هونەر بە گشتی وە ک بە لەمیک بە فر وایە، بە لەمیک نامانگە یتیتە هیچ جیگایە ک. بە لەمیک ئە گەر بیخەینە ناو قوولایی دەریاوە، لە ناو پاستدا دەتویتە وە و نوقمە بین. من ئەزموونی ئەم چەند سألەم لە گەل شیعرو نیگارکینشاندا پتە دە لیت هونەر جگە لە بانگە وازیکی قوول بەرە و مەرگ هیچی تر نییە. ملدانە بە سە فەر یک نامانگە یتیتە هیچ.

دەنگی دنیایی و برۆای تیدابوو، ئاشکرا بوو کە سیکە دەتوانیت قوولترو تیزتر لە وانی دی برۆانیت، کە لە ژوورە کە دا دەجولایە وە هە وای غروریکی برینداری لە گەل خۆیدا دەگێرا. ئیستیکیکرد و بە تیزمانە وە گووتی: وە ک ئە وە ی یە کیک بۆ دوور دوور بانگتبات، هاواریک لە و سەری ژیانە وە بیت و تۆ نەتوانیت وە لامیبەیتە وە. گەر وە لامیشدایە وە وە ک کویریکت لیدیت

که پندہخاتہ نیو جہنگہ لیکے چرو بیڑنگاو بینا و نیشانہ وہ۔

سمیٹیکے رہشی قہترانی و برویہ کی رہشترو کومہ لیک پیلوی رہشی دریژی ہہ بوو، بہ لام وہک سروشت بیہ ویت ناکوکیبہ کی جوان لہ روخساریدا دروستبکات، ریشی بہ جوریکی سہیر کال و مہیلہ و زہردبوو۔ کہ پوناکی چراکہ لئیدہ دا ہہ موو مووہ کانی دہ بریسکانہ وہ، ئہو برینہی سہر دہ موچا ویشی وہک نیشانہ یک بوو ہہ رجارہی بہ جوره مانایہک دہ درہوشایہ وہ، ہہ ندیجار کہ پروی گرژدہ کرد ئہو برینہ شیوہی قوربانیبہ کی غہ مگینی پندہ بہ خشی، کہ روخساریشی ئارام دہ بووہ وہ، ئہو برینہ وینہی دپندہیہ کی تیدا بہ رجہ ستہ دہ کرد۔ بہ لام لہ ناو ئہو ژوورہ خو شہ دا، لہ ناو ئہو ئہ ساسہ گرانہ ہایہ دا، لہ نیوان ئہو تابلویانہ دا کہ ہہ ندیکیان چتوہی زیرینیان ہہ بوو، وہک مہ خلوقیکے نامؤ دیار بوو، لہ جانہ و ہریکی کتوی دہ چوو خستیبیتتہ ناو قہ فہ زیکے ئالتونہ وہ، یان ہہ وریکی زور رہش لہ ئاسمانیکے سامالدا۔ ئہو تابلویانہی ہہ لیواسی بوون بہشی ہہرہ زوریان بہ دہست و پہنجہی خوی نیگار کرابوون، سہرہ تا من شتہ قہ شہنگہ کانی ژوورہ کہی سہرنجیان پاکیشام، جوانی و گرانہ ہایی فہرشہ فارسیہ نویکان سہر سامیان کردبووم۔ دؤلاییکے شوشہی ہہ بوو پربوو لہ پیکہری جورا و جور کہ زور بہ یان پیکہری جہنگا و ہرگہ لیک بوون بہ خوینہ وہ دہریشتن و سہیری ئاسمانیان دہ کرد۔ خوی بہ ئارامیبہ وہ فیگہرہ کانی وہک کومہ لیک پالہوانی ناو شاہنامہی فیردہوسی ناودہنا۔ لہ بہرئہ وہی من ہیچ زانیاریہ کم لہ سہر شاہنامہ نہ بوو تہنیا گویمدہ گرت و لہ وردہ کاری ہونہرہ کہی رادہ مام۔ کاتیک ئہو قسہیدہ کرد، من بہوردی تہ ماشای تابلوکانیم کرد، توندوتیژیہ کی ترسناک لہ تابلوکانیشیدا ہہ بوو، زور بہ یان نیگاری کور و کچی گہنجی مردوبوون، بہ لام ہہ رجارہی بہ شیوہیہک و لہ جیگاہیہ کدا۔ کورپی گہنج کہ لہ تہ نیشت دیواریکہ وہ کوژراون و بہ نیگا ہیشتا ہہر سہیری ئہستیرہ دہ کەن۔ کورپیکے دی کہ لہ سہر کورسیہ کی

زیرین دانیشتووه و یه کیتک گولله یه کی ناوه به نیوچاوانییه وه، به لام ئه و پیده که نیت. تیپیکی مۆسیقا که هه موویان به کومه لیک دره خندا هه لواسراون و هیشتا ئامیره کانیان هر به دهستیانه وه یه. کچیکی گه نچ له کراسیکی سووردا به لام به خه نجه ریکه وه چه قیو له ژیر مه مکی چه پیدا گورانی ده لیت. تابلوکانی محمه دی فیردهوسی هه موویان باسی مردن بوون... من له و تابلویانه وه تیگه یه شتم پیاویکه پره له نیگارو خه یالاتی مردن.

وهک بیه ویت توانای تیگه یه شتنی من تا قیبکاته وه، گووتی: جه لادهت به گ، تو پیت وانیه، مۆسیقاش زور له مردنه وه نزیك بیت؟

هه موو که سیکی به «به گ» بانگه کرد، دروست نه مده زانی ئه وه نیشانه ی ریزگرتنه، یا خود گالته پیکردن، یان جوړه عاده تیکه بوی ته رک ناکریت. به ئه سپایی گووتم: تو له شیعره که تدا باس له شاریک ده که ییت که مردنی تیا نییه، که واته مۆسیقا شتیکه پیچه وانیه مهرگ. به زهرده خه نه یه کی شه رانییه وه گووتی: هیچ شتیک پیچه وانیه مهرگ نییه، هیچ شتیک.

من به هیمنیه کی زوره وه، به سه بری پیاویکه وه بیه ویت وه لامیکی راسته قینه ی ده سته که ویت گووتم: به لام مردن ته نیا ئه وه نییه زه وی جیبه یلیت... مردن ته نیا مالاوایی نییه له م جیهانه به مانا مادیه که ی. وانیه؟ گووتی: هه موو مروفتیک تابلویه کی ناته واوه، هه موو ژیانیک تابلویه کی ناته واوه و به ناته واویش ده مینیته وه... هیچ که سیک، هیچ شتیک ناتوانیت ئه و تابلویه ته واوبکات که مروف به ناته واوی جیبه یلیت... ئه و شاره ش که من باسیده که م هیچ نییه جگه له شاریکی خورافی، شاریک مروف ناتوانیت به به له میک له به فر بیگاتی... ئیمه ش هیچ نین جگه له سه ر نشینانی به له میک له به فر، که ناگه یه ئه و شاره و نو قمه د بین.

وهک ئه وه بوو محمه دی فیردهوسی ناراسته و خو قسه له گه ل مندا بکات، وهک ئه وه بوو شتیک له سه ر من بزانت، یان خه یالم بخوینیته وه،

یان له سه فه ریک بمرستینیت که من مه حکوم بووم پینی. ئاوازی محمه دی
 فیردهوسی ئاوازیکی غه مگین بوو، هیند غه مگین بوو من لئیده ترسام.
 خو شحال بووم که دوا ی ئیستیک بابته که ی گۆری و له ژووریکی پشتوه
 مه رسه مه گه وره که ی نیشاندا یین، سالو نیکی گه وره بوو پر بوو له تابلوی
 ته واو نه کراو، ده یان تابلو که ده یگوت له یه ککاتدا کاریان له سه رده که م.
 پیم سه یربوو که دوا جار نیگار کیش و شاعیریک باوه شی بو موسیقاره کان
 کردۆته وه. به سه سه رته وه پرسیم: چما موسیقاره کان خو یان شوینیکیان
 نییه، وا هه موویان لای تو کۆده بنه وه؟ به هه مان زه رده خه نه ی شه رانییه وه
 گووتی: من و ئه م موسیقارانه له وه دا به شدارین که له بیته ده بییه کی
 هه می شه یدا یین، هه رچییه ک دروسته که یین به هونه ری نازانین، من هه ر
 نیگاریک ده کیشم، چه نده جوان بیت هیشتا ئه و گومانه له رۆحمدا یه که
 ئه مه هونه ر نییه، هونه ر شتیکی قوولترو سه یرتره، سیه راو یتره مانادا تره،
 ئه وانیش هه مان شیوه کۆمه لیک موسیقارن که ده یانه ویت بگه نه شتیک که
 نازانن چییه؟ جوانییه ک که ناو و سیفاتی نییه...

لیم پرسى: تو رات وایه، ئه و جوانییه ی بو ی ده گه رینیت بوونی نییه
 یاخود به پیچه وانه وه هه یه و ئیمه ده ستمان پینا ناگات؟
 به غه مگینییه وه گووتی: نازانم... نازانم، به لام دلنیام شوینیک هه یه
 له هونه ردا مرو ف له رینگایه وه ده ستی به موعجیزه دا راده گات. له ویا دا
 ئینسان ده رگای دونیا یه کی تری لیده کریته وه، له ویا دا رۆحی تیکه لاوی
 رۆحی بوونه وه ره کانی تر ده بییت.

من بو م ته واو کردو گووتم: ده بییت به بوونه وه رییک که ده که ویته
 ده ره وه ی جه بری زه مان، ده که ویته ده ره وه ی ئه و سنووره تاریک و
 ره شانیه ی شوین... جوانی ده بییت به پردیک حه قیقه ت و نه مری شان به
 شان یه که به سه ریدا ده رۆن.

محمه دی فیردهوسی که میک وه ستا، وه ک له شتیک بترسیت، وه ک

ئەوێ بزانیت، من باس لە زەووییەک دەکەم ئەو نایگاتێ، باس لە ھونەرێک دەکەم لای ئەو دەکەوێتە سەر سنووری ئەفسانە. کەمێک بە ترس و سلەوێ گوتی: تۆ دلدنیایت ئیمە پۆژیک لە پۆژان بگەینە ئەو شویتە.

گووتم: نازانم... چووژانم، منیش وەک تۆ لە هیچ دلدنیانیم. کەوام گووت ئەمدەزانی سالانیک دواتر محەمەدی فیردەوسی لەو تخبوبە ئەفسوناویانەدا وندەبیت و ئیتر ھەرگیز ناگەریتەو.

ئەو شەو تیکەیشتم کە ئەو دواھەمین دانیشتم نابیت لەگەڵ محەمەدی فیردەوسیدا، دلدنابووم ئیستا ئەو حەزەدەکات بزانیت من کیم و منیش حەزەدەکەم پتر ئەو بناسم، لە نزیکەو ئەو مۆسیقارانە بدوینم کە پیتیان وایە سوار بەلەمێک بوون لە بەفرو لە ناوھراستی ئاویکدا نوقمەبن. کە گەرماوە بۆ ئوتیلەکە لە سەرسامی و گیزییەکی کوشندەدا دەژیام. لە خۆم دەپرسی بۆ ئەمجۆرە مەرفانە دینە سەر ریگای من؟ بۆ لە ئیسحاقی لیوزیرینەو پەیتاپەیتا خەلکانیک دینە بەردەمی من کە دەیانەوێت ئەم ئەستیرەیه لە ریگای جوانییەو پزگاربکەن؟ بۆ ئەو کەسانە دینە ژیانمەو کە بە جۆریک لە جۆرەکان ھەموویان سەرقالی کۆمەلیک پرسیاری وەک یەکن؟ بۆ پەیوەندی ھونەر و مردن ئالۆزترین پرسیاری ئەم جیھانەیه؟ بۆ ئاخۆ لە بەرئەوێ دلدنیای ئیمە خالییە لە ھونەر و پەرە لە مردن؟ بۆ ھەموو عەودالی ئەوین بزانین، جوانی کە دەمریت، دەچیت بۆ کوێ؟ دەچیت بۆ ھەمان شار کە ھەموو مردووھەکان بۆی دەچن، یان دەچیت بۆ شوینیکی دی؟ ئەگەر جوانی و حەقیقەت یەک شت نین، بۆ من ھەستدەکەم ھاواریک لە گەرودایە خەریکە دەمخنکینیت ھاواریک ھاواری خۆم نییە بە تەنیا، ھاواریک ھاواری ئەوانەیه کە مردن و جینان ھیشتم؟ بۆ مەرفۆ ھەمیشە لە جیگایە کدا دەمریت کە ھیشتا پەیمای خۆی تەواو نەکردو؟ بۆ ئیسحاقی لیوزیرین و سەرھەنگ قاسم مردن و فەرمانیکی نھینیان ھەبوو تەواویان نەکرد؟ بۆ موسای بابەک مرد و سەردەمیکی

له گهل خويدا ناشت، ئيستا ئه و موزه خانه سهيره ي ئه و له كوئيه؟ ئه ي
 محمه دى فيرده وسى تا چند راسته كات، كه ده لئيت: ئيمه هه موومان
 تابلويه كى ناته واوين؟ ئه ي من به ره و كوئى ده رۆم... منيش چيم جگه له
 مؤسيقاريكى دۆراو كه ئيستا ئيشوكارم بووه به وه ي دهمه ويت بژيم؟ بۆ
 له شوينى خۆم ناجوليم؟ بۆ رۆژيك هه ستمده كرد من وهك پينغه مبه ره كان
 وه هام و ئيستا چاوه روانى شتيك ده كه م كه نازانم چييه؟ ده بيت ئيستا چي
 بكه م؟ ههنگاوى داها تووى من چييه؟

له ئوتيلى گيلاسى سه ي ساميرى بابلى خه وتبوو. من له بالكونه كه دا
 وه ستام و چاوه رپى ده ركه وتنى ئه و بالنده سپانه م ده كرد، به لام چه ندن
 رۆژ بوو نه داليا سيرا جه دين ديار بوو، نه ئه و بالنده سپيانه، نه ئه و
 هاواره قووله ي ناو تاريكى. من له و بالكونه وه ته ماشاى ئه و شارهم
 ده كرد، شارىكى سه ير بوو، هه موو ئه وانه ي ليره دا كه وره ده بوون
 دواتر عاتيفه يه كى سه ير يان بۆى هه بوو، به لام من نا... من ئه م شارهم
 خۆشنه ده ويست، له وانه يه سوچنك يان گوشه يه كيم خۆشويستيت، به لام
 ته واوى شاره كه، ته واوى ئه و روه به ره كونكريتتبه دلره قه، هه موو ئه و
 ديواره چيمه نتق و كۆله كه به ردين و ستوونه خه رسانه يبه ره قانه، هه موو
 ئه و روه به ره ناكوتايانه له به رد و خشت، نا ئه ستم بوو من شتى وام
 خۆشبويت... شارىك بوو هه ستى بالدارىكى تيا دروسته كردم له ناو
 گمۆكه يه كى ئاسنينا ونبوو بيت. ئه و چند رۆژه كه زۆر به دريژى به ناو
 شاردا ده كه رام له و ديواره چيمه نتقايانه ده ترسام كه له هه موو لايه كه وه
 ئابلوقه يان ده دام، به لام من جگه له م شاره و شارى سۆزانيه كان شوينيكي
 ترم نه بينبوو، له گهل ئه وه شدا پيموا بوو ئه و لم و ته پوتۆزه ي باشوور له و
 چيمه نتق و ديواره خواروخچ و به رزانه ي ئيره به ره حمتر بوون. شارىك بوو
 بۆ ئه وه دروستبوو بوو مروّف تيا بخنكيت، شه قامه باريك و ته سه كه گانى
 كه پر بوون له ماشين، له شوڤيرى توڤه، له دوكاندارى مۆن كه به رده وام

سەيرى دەغىلەكانيان دەكرد، كچان كە سەريان دادەخست و بئىئەوھى سەيرى ئەملاولاكەن، وەك تەنىكى قورمىشكراو بەيەك رىگادا دەھاتن و دەپۇيشتن، ژنانى عەبابەسەر كە سالانى دورودريژى مەحرومى وشەرم كاريكى پىكردبوون نەياندەتوانى قسەبكەن يان كە دەمياندهكردەوھ دەيان شيران. هيچ شتىك لەو شارەدا ئاسايى نەبوو، نە شەقامەكان، نە درەختە غەمگىنەكان، نە ئەو قەيسەرى و كۆگايانەى لە برى بۆنى عەترو كالا، بۆنى تەماحى دوكاندارەكانيان ليدەھات. لەو بالكونەدا وەستابووم و سەيرى ئەو چرا تاك و تەرايانەم دەكرد كە ليرەو لەوئ دەسووتان... شارىك بوو تارىك تارىك. من لەزەتتىكى زۆرم لە تارىكى دەبينى، چونكە بەردەوام سۆزو مېھرىكى بئويئەى بۆ روناكى تياروستدەكردم. لەو ساتانەدا من بە خۆم دەگوت: من پياويكەم لە تاريكيدا، بەلام بىر لە روناكى دەكەمەوھ. رستەيەكى بيمانا بوو، بەلام من زۆر پنى ئاسوودەدەبووم. ئەو شەوھ لە بالكونەكەدا سەيرى ئەو شارەم دەكرد، شارىك بوو بەبى مسقائىك لە شاعىرىيەت... لە تاريكيدا نەمدەتوانى ھەموو شوئىنەكان ببىنم، بەلام دەمتوانى بە خەيال ھەموو وئىنەكانم لە پىش چاوى خۆم دروستبەكەمەوھ، كۆشە ئەندازەيىبە تيزەكانى، ھاوپەنگى خانووەكانى، نارىكى كوچەكانى و پىچە لە ناكاوو چاوپرەواننەكراوھكانى. لە تاريكيدا دەمگوت: من پياويكەم لەم شارەدا، بەلام بىر لە شارىكى دى دەكەمەوھ. دەمگوت: بمبوره ئەى شار، من لە باوھشى تۆدام و بىر لە جىگايەكى تر دەكەمەوھ. دەمزانى ئەوھ چەند سەختە، وەك ئەوھبوو لە ئامىزى كچىكدا بىت و بىر لە كچىكى دى بكەيتەوھ. بەلام ھەستمدەكرد لەم شارە زياتر شوئىنى ترم نىبە بۆى برۆم، ھەستم بە قولاپىك دەكرد لە گەرومدا، قولاپىك بە كوچەكاندا رامدەكىشىت. سالانىك دواتر كە رۆمانى «پىرەمىرد و دەريا»م بە كوردى خوئىندەوھ، وامدەزانى باسى منە، وامدەزانى ئەو رۆمانە بىؤگرافىيائى تايبەتى منە، بەلام من سانتياگو نەبووم، من ماسىيەكە بووم، ئەو ماسىيە گەورە بەستەزمانە

بووم كه قولاپتيك مني به هموو زهريادا كيتشده كرد، دره ماسييه كان لتيانده خواردم، كاتيڪ دهگه يشمته لينوار زهرياش هيچ نه بووم جگه له په يكه ريكي گه وره، ته نيا ئيسك و پروسكه كه م دهمايه وه... ئه و شه وه بو يه كه مجار من ئه و هه ستم تيا دروستبوو كه من ماسييه كم و ئه م شاره زهريايه كي پر درنده يه، هه ستم كرد قولاپتيك له گه رومدايه ده مبات و ده مبات... راو كه ريكي به هيتز له سه ره وه را من را ده كيتشيت... گه ر بوه ستم ئه و قولاپه ده مكوژيت، گه ر نه شه ستم هه ر ده مكوژيت.

له و ماوه يه دا بپيارمدا خه يالي داها تووم بخمه سه ر «دادا گايي كردني» ساميري بابلي. هه ستم ده كرد يه كيڪ له ئه ركه گه وره كانى مرؤف به ديھتاني بپيڪ له عه داله ته، پيشمو ابوو هه ر مرؤفنيك له ئيمه له بپيكي ديار بركراو له عه داله ت به رپرسياره، عه داله ت وه ك ويته يه كي گه وره يه كه له چه نده ها پارچه ي بچوك بچوك دروستبووه، هه ريه كيڪ له ئيمه كه له دا يكد ه بين يه كيڪ له و پارچه بچوكانه ي ويته گه وره كه له ده ستماندايه، دواتر كه گه وره بووين ئيشي ئيمه ئه وه يه ئه و پارچه يه له عه داله ت له شويني راسته قينه ي خويدا له ناو تابلؤ كه دا دابنينين. مرؤفانيك هه ن ئه و پارچه چكولانه يه ي ناو مستى خويان فرامؤشده كه ن، كه سانتيكيش هه ن ده ستمه نينه ناو ئه و تابلؤ يه وه و تيكيده دن، به جوړنيك نارپيكي و ناته بايي ده خه نه نيگاره كه وه ده بيت ده يان سال دانيشين تا نه وه يه كي ديكه له دا يكد ه بيت و دووباره نيگاره كه دروستده كاته وه. دياره له و نيوه نده دا خه لكانيكي دي له دا يكد ه بن كه ده يانه ويت سه ر له نوي تابلؤ كه بشيوي ننه وه. به لام جاريكي دي خه لكانيكي دي دين ده يانه ويت ويته كه راستبكه نه وه، جاريكي ديش كه سانتيكي دلر ه ق دين و دووباره پارچه كان تيكه لده كه ن و ده يشيوي ننه وه... ئيدي له وانه يه ئه و

تابلۆیه پۆژیک له پۆژان ته‌واو نه‌بیت. ته‌واو بوونی وینه‌ی عه‌داله‌ت جگه له خه‌یال هه‌چی تر نییه، یان وه‌ک ده‌لێن یۆتۆپیا‌یه. به‌لام ئیمه‌ی ئاده‌میزاد ده‌بیت بزانی‌ن که له‌گه‌ل له‌دایکبوونماندا ب‌رێک له‌ به‌دیه‌یتانی عه‌داله‌ت له‌سه‌ر شانمانه، ده‌بیت ب‌ی هه‌چ دوودلییه‌ک به‌ره‌و پوی ئه‌و تابلۆیه ب‌رۆین و ئه‌و پارچه چکۆله‌یه‌ی خۆمان بخه‌ینه شوینی راسته‌قینه‌ی خۆی له‌ ناو وینه‌که‌داو نه‌ترسین، له‌وانه‌یه له‌و ساته‌دا که به‌ رینگاوه‌ین بۆ جینه‌جینکردنی ئه‌و ئه‌رکه له‌ دواوه بمانپێکن، له‌وانه‌یه ئه‌و پارچه‌یه‌ی که له‌ ده‌ستماندا‌یه بکه‌ویت و با بیبات، به‌لام دلنیا‌بن که ده‌ستیکێ تر هه‌یه له‌ دوور ئه‌و پارچه‌یه ده‌گرێته‌وه. له‌وانه‌یه ئه‌ویش بپیکریت، به‌لام مه‌ترسن و دلنیا‌بن که ئه‌و پارچه‌یه ده‌پوات و ده‌گاته ده‌ست یه‌کیکی دی، تا پۆژیک له‌ پۆژان یه‌کیک ده‌بیت ده‌ستی ده‌گاته ئه‌و تابلۆیه و ئه‌و پارچه‌یه داده‌نیت.

به‌لام مه‌سه‌له‌که هه‌ر ئه‌وه نییه مرۆف ده‌ستیگاته تابلۆکه، گ‌رنگ ئه‌وه‌یه ئه‌و پارچه‌یه له‌ جیگای راسته‌قینه‌ی خۆیدا دابنیت، چونکه دوا‌جار عه‌داله‌ت هه‌چ نییه جگه له‌ هارمۆنیا‌یه‌کی گشتی له‌ نیوان هه‌موو پارچه‌کاندا که پێکه‌وه دیمه‌نیک دروستده‌که‌ن. گه‌ر پارچه‌کان له‌ جیگای خۆیان نه‌بن، گه‌ر یه‌کیک یاری به‌ شوینه‌کانیان بکات، وه‌ک ئه‌وه‌یه یاری به‌ وینه‌ی عه‌داله‌ت و ماناکه‌ی بکات.

من هه‌ستمه‌کرد دادگاییکردنی سامیری بابلی ئه‌و پارچه بچوکه‌ی وینه‌که‌یه که ده‌بیت من بیخه‌مه ناو تابلۆکه‌وه، من تهم له‌ چاره‌نوسی خۆم ده‌کرد، هه‌ستمه‌کرد یه‌کیک له‌ ئالۆزتر و قورسترین پارچه‌کان به‌ر من که‌وتوو، به‌لام ده‌شمزانی که عه‌داله‌ت هه‌میشه تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی قولی مرۆف خۆیه‌تی. من پێویستیم به‌ یه‌کیک هه‌بوو پێنمایم بکات، به‌لام هه‌چ که‌س نه‌بوو... هه‌چ که‌س... دلنیا‌بووم گه‌ر دالیا سیراجه‌دینم له‌گه‌ل بایه نه‌یده‌هیشته‌ت بیر له‌ سزای سامیری بابلی بکه‌مه‌وه، ئه‌و کچه له‌وه ناسک‌تر بوو بیر له‌ سزای هه‌چ که‌س بکاته‌وه. به‌لام منیش دلنیا‌بووم که من به‌دوای

پاکبونه وهی ئه و پياوه دا دهگه پام... پاکبونه وهی ئه و به شیک بوو له و پيامه ئه ستم و نه کرده یه ی که ده بایه هه موومان له و سه رده مه دا بو ی بژین. وه ک شیت بریار مه ده دا سامیری بابلی دادگاییه که م... به لام چ دادگایه ک و چۆن؟ سیاسییه کان له وه پیسترن دادگا بۆ یه کتر دابنن، من بریار مه دا بو و میزبکه م به هه ر دادگایه کدا که سیاسییه کان بۆ یه کتری داده نین. میزبکه م به بریاری ئه و حاکمانه دا که له رۆژگاری ستم و زولمه دا وه ک مه پری گیتز فه رمانی زالمانیان جیبه جیتکردوه. من ئه و رۆژانه ی میرد مندالیک ی بیجینگا و پینگا بووم که براهه م و براژنه که م ده ریانه کرم، که له که لاهه کانه دا ده خه وتم، که روم له خانووی چۆل و کوختی پاسه وانه پیره کان ده کرد، هه ندیک شه و به سه ر سیاجی دادگای هه ره گه وره ی ناو شاردا بازمه ده دا و میزم به دیواره کانه دا ده کرد. من میزدمندال بووم که ده مگوت: گه ر تو مالی عه داله ت بیت، ئه و ا من میزت پیا ده که م. ئیستا دوای بینینی ئه و هه موو زولمه، نه ده بوو سامیری بابلی بده مه ده ست ئه وان، گه ر کاری وام بکر دایه وه ک ئه وه بوو ئه و پارچه وینه یه ی له مشتهدایه له جینگایه کی هه له دابنیم. رۆژیک هه ستمده کرد من ته نیا که سینک نیم له و شاره دا که ئه و هه ستم هه یه، جاریک بوو به لای بینای دادگادا رۆیشتم و بینیم یه کتیک به پارچه یه ک خه لووز له سه ر دیواره که ی نوسیوه «ئهی ئه وه ی بۆ عه داله ت ده گه رنیت، دوور که وه ره وه لیتره»... ساتیکی سه یر بوو، له و جۆره کاتانه ی شتیک له دلته ده هه ژیت، له و ساته دا ده مو یست ئه و که سه بناسم که جورئتی ئه وه ی کرده ئه وه بنوسیت، ده مه یتایه پیش چاوی خۆم که پارچه یه ک خه لوزی هینا وه به وه پری ترس و نا ئومیدییه وه ئه و رسته یه ی نوسیوه، ویستویتی پاسه وانه کان نه بینن، ویستویتی هه یج که س نه بینیت، له وانه یه ویستویتی ته نیا خودا، یان هه ر هینزیک ی هوشیاری دی که له مروؤف بالاتره سه یربیکات. به لام پیم حه یف بوو که چه ند مانگیکی دی زستان دیت، هه وره ره شه کان ده رده که ون، باران داده کات و ئه و نوسراوه

دهسپریتتهوه. ئیتر لهوانیه هیچ مرۆفینکی دی جاریکی دی جورتهت نهکات
ئوه بنوسیتتهوه.

من چهندهها شهو لهگهل سامیری بابلیدا باسی ئهو دادگایهه کرد.
دامهزاندنی ئهو دادگایه قورسترین شتی ژیانم بوو، سامیری بابلی له
رهوتی ژیانی خۆیدا لهو پازده سالهدا راستهوخو دهیهها کهسی کوشتبوو،
له شهرو شوپرو پاکسازییه گورهکانیشدا ناراستهوخو بهرپرس بوو له
مردنی دهیههای دیکه، له کوردستان و له ناوچه سنوورییهکانی ئیزاندا
چهندین جینگای خاپوورکردبوو. هاوړیکانی منی کوشتبوو، بهلام دواچار
ئهو پزگارکهری منیش بوو... بۆئوهی خۆی پاکیکاتهوه دهستی دابوو
چهک و لهگهل هاوړی کوشندهکانی دویندا کهوتبووه جهنگ. من شهوان
بهر له خهوتن به سامیری بابلیم دهگوت: پرتهقالی بابلی بیرت نهچیت
تو دیلی منیت. هه موو شهویک وام به سامیری بابلی دهگوت. شهویک
سامیر له ژیر به تانییه کهیهوه کهوته قسهکردن، پشتیکردبووه من و
روویکردبووه دیوارهکهو بهو به لاغهته جوان و کوشندهیه دهدوا که دهیزانی
من سهرسامدهکات، گووتی: ئهی مندالی به نهزاکهت، ئهی پۆحیک که لهو
ساتهوهی تۆم بینیه، دلنیام که ژیانم گوپاوه. من زۆر بیرم لیکردۆتهوه،
هه موو گوناھباریک به دوو ریگادا دهگاته پاکبوونهوه، دوو ریگای زۆر
جیاوان، ریگایهکیان ئهوهیه گوناھبار خۆی له ناوهوه له خۆی نهبوریت،
خۆی دلنیابیت که هیچ هیزیک نییه له گهردندا پاکیکاتهوه، هیچ دادگایهک
نییه پشیللی: برۆ تو بیگوناھیت. ریگای دووهمیش تۆلهی قوربانیهکانه.
له جیکاکهی خۆی ههستاو گووتی: من دادگاگان ئازادمبکهن یان
نا... ئازاد نابم. ئادهمیزادهکان لیمبورن یان نا... پاکنابهوه. مرۆف که
جاریک گوناھیکرد دهبیت تا کوتایی گوناھبار بیت، بهلام عهدالتهوهیه
قوربانیهکان وا بیرنهکهتهوه... عهدالتهوهیه تو کۆمهکم پینیکهیت
پاکبیمهوه، ههتا ئهگهر ئهو پاکبوونهوهیه ئهستهمیش بیت.

من که گویم لئیده بوو چوانم پرده بوون له فرمیسک، ده مگوت: پرته قالی بابلی، من چه زده که م تو بمیریت... چه زده که م له هقی گونا ه کانتدا بمیریت، له بهرئه وهی عداله ت وای ده ویت. به لام من رقم له تو نییه، ده مه ویت رقم لیت بیت، به لام رقم له تو نییه، تو دیلی منیت، من ده بیت به شه ره فه وه له گه لتدا بجولیمه وه.

له تاریکیدا سه یریده کردم و ده یگوت: من باوه یم به عداله تی تویه. تو له هه موو دادگا کانی تری دونیا عادیلتریت. به لام گهر مردم نامه ویت تو جه لادم بیت. جه لاده ت سویندم بو بخو تو حوکمی مردن نه دهیت به سه رمدا. من گونا ه کانم چه نده گهره بن نابیت تو حوکمی مهرگ بدهیت به سه رمدا... ده بیت لیمببوریت، نا له بهرئه وهی من پیوستیم به و لیبور دنیه، به پیچه وانه وه له بهرئه وهی تو پیوستیت به و لیبور دنیه. نه له بهرئه وهی شه و لیبور دنه پله و پایه ت له لای خودا به رزده کاته وه... به لکو شه و لیبور دنه ته نیا ریگایه که تو ده توانیت پیابرویت. نه له بهرئه وهی من شایسته ی لیبور دنم، به لکو له بهرئه وهی تو شایسته ی به خشنده بیت. جه لاده ت من ئیستا پایوکی بیثیمانم، به لام شه و روزهانی که خه لکم ده کوشت ئیماندار بووم، ده ستنویژم ده گرت و دواتر خه لکم ده کوشت. تا زیاتر شه و ئینسانه ی ناو خو م ده دوزیه وه زیاتر له خودا دور که وتمه وه، تا پتر شه و گورگه ی ناو خو م ده کوشت، خودا هه نگاو یک زیاتر جئیده هیتشم. جه لاده ت من پردیکم تو به سه ر مندا ده پویت بو شه و هی زیاتر له خو ت تیگه یت. من ته نیا به ویستی خو م له گه ل تودا نیم... شه مندالی نه جیب تو هیتشا له سه ره تادایت، ریگایه کی دریزت هه یه ده بیت ته و او بیکه یت... له هه ر شت گرنگتر شه و یه که تو وه ک فریشته کان به پاکی بمینیته وه، له بیرت نه چیت که تو شاهیدی شتیکی گهره تری.

من هیتشا چوانم پر بوون له فرمیسک، به ده نگیکی گریا وه وه گوتم: سامیری بابلی ته نیا قوربانیه کان ده توانن له تو بیورن، شه وانیش له دونیا یه کی ترن که من و تو ده ستان نایانگاتی. ئیستا تو ده بیت به ده ستی

خۆت ئەوانە ھەلبۇزىت كە دەپنەت ھوكمەتدەن، مەن بەلامەۋە گىرەنگ نىيە، چى لە وىژدانى تۇدا پۈودەدات. تۇ ھەست بە گوناھ بەكەيت يان نەيكەيت، ئازار بچىزىت يان نەيچىزىت... ئەۋە ھىچ شتىك لە ئىشى مەن كەم ناكاتەۋە. پرتەقالى بابلى مەن نامەۋىت گەر پۇژىك لە پۇژان مەردم و لە جىھانىكى تر ئىسحاقى لىۋىزىرەن و سەرھەنگ قاسمەم بىنى بلىم مەن ئاسۋود لەگەل بكوژەكانى ئىۋەدا خەتووم... تۇ دىلى مەنەت و تائەۋكاتەي قوربانىيەكان لىت دەبورن، بە دىلى دەمىنەتەۋە... سامىرى بابلى پىمبلى، كىن ئەوانەي قوربانى تۇن و زىندوون و نەمردوون، لە كوئىن؟ مەن دەپنەت لەوانە دەستەيەك دروستبەكەم كە ھوكمى تۇ بەدەن. گەر دەتەۋىت نەبم بەۋ جەلادە تاك و تەنبايەي لە جىاتى ھەموو قوربانىيەكان تۇ ھوكمەدات، يارمە تىمبەدە.

لەۋ شەۋەۋە سامىرى بابلى دەستىكرد بە چىكايەتە سامناكەكانى خۇي، لەۋ شەۋەۋە دەبايە دووبارە گوئ لە چىرۆكە ترسناكەكانى ئەۋ بگرم. چەندەھا شەۋە تكام تىا دەكرد بوەستىت، تىا دەپارامەۋە لەۋە زىاتر قسەنەكات. دەستم دەگرت بە سەر مەۋە و بە خىزايى لە پلەكە تارىك و نوتەكەكانى ئوتىلى گىلاسى سىپى دەھاتمە خوارى و پامدەكرد بۇ ناو تارىكى و دەگىرام.

لەۋ شەۋە دوورو دىژانەۋە، لەۋ چىرۆكە بىنكوتايىانەي مەردن و ئەشكەنجەۋە، سامىرى بابلى ھەر شەۋەۋە ناۋىكى لەسەر كاغەزىكى سىپى دەنوسى، ناۋى يەككىك لەوانەي كە ناۋو ناۋنىشانىانى لە بىر مابوۋ. يەككىك دەكرا مەۋف بچىتەۋە سەر شوئىنەۋارىيان و سۇراغىان پىرسىتەۋە. لە كۇتايىدا پتر لە دوازە ناۋمان لە بەردەستدا بوۋ، كە بەجۇرىك لە جۇرەكان لەم دەقەرەۋ دەقەرەكانى دەۋرۋبەردا دەژيان و دەكرا بىيانكەين بە دەستەيەكى داد بۇ دادگايىكرەنى پرتەقالى بابلى.

ئىشى مەن ئەۋە بوۋ ئەوانە بدۆزمەۋە، لەگەلىاندا بدۆيم و بىيانەتەم و دادگايەكىيان لىدروستبەكەم. ئىشىك دلىنباۋوم كاتىكى دىژ و زورى دەۋىت.

بهشى دووهه م

سى كهسى پر نهىنى

بهر له وهى ته واو دهستبكه م به خو ئاماده كردن بق دادگايي كردنى ساميرى بابلى كومه لىك شتى گرنگ پروياندا كه په يوه ندييه كى نه پساويان به ماناى هه موو چيرۆكه كهى منه وه هه يه. له ماوه يه كى كورتدا سى كهسى سه يرو ئالۆز له ژيانمدا دهركه وتن، سى كهس كه دهركه وتنيان هينده سه يرو كوتوپرو تهلېسماوى بوو، وهك ئه وه بوو بهر له دادگايي كردنى پرته قالى بابلى په له يان بيت دهركه ون و ره وتىكى تايبه تى و ئاراسته يه كى ديارى كراو بدن به رووداوه كان. سى كهس هه سته كه م، به خيرا ييه كى ترسناكى وهك ره شه با دینه ژيانمه وهو به هاوئا هه نكيه كى نهىنى، پىكرا من به ره و ئه و جىگايه ده بن كه ده بايه به ره و پرووى برۆم، سى پاله وان كه كه سى ان ئاگادارى ئه وى دى ان نييه، به لام گه ر به وردى پروانيت، هه سته كه يت به بنى هاوكارى هه ر يه ك له م سى انه له گه ل يه كدا چيرۆكى من چيرۆكىكى ناته واو ده مينى ته وه. يه كى كى له و پاله وانانه ئىوه له شارى ته پوتۆزه زه رده كانه وه ده يناسن، واته پيشتر ئاشنان پىنى، به لام لىره، له م شاره غه مگينه ي باكووردا به شى وه يه كى تر ده رده كه وى ته وه، به جوړى ك من ده بيت دووباره پىتاني بناستى مه وه، چونكه من باوه رم وايه هه ندى ك مه مخلوقات كه له جىگايه كه وه ده چن بق جىگايه كى تر، به جوړى ك ده گوړى ن ده بيت مرؤف سه ر له نوئ وى نه و نىگار يان له خه يالى خویدا دروستبكاته وه. دووانه كهى دى كه يان كه سانن كه نه من، نه ئىوه پيشتر ئاشنايان نىن، دهركه وتنيان له رى كه وت ده چى ت، به لام رى كه وتى ش نييه. من پىم وايه بق ئه وهى رووداوى كى گرنگ روودات، هه ميشه سه ره تاكانى وهك

پىكەوت دەردەكە ویت، ھەمیشە وادىيارە ۋەك ئەۋەى شتىكى راگوزەرۋ تىپەر لە ژىانتدا پرویدابیت، شتىكى بىنرخ و كەم بەھا كە كارىگەرىپپەكى راستەقىنەى لەسەر رەۋتى كۆى شتەكان نىپە. بەلام ھىندەى دەچىتەۋە بۆ دواۋە، دەبىنىت ژىان سەد دەر سەد لە شەترەنجىك دەچىت، ئەۋ سەربازە چكۆلەپەى لەسەرەتای يارىدا بى بىر كىردنەۋە دەپخەپتە سەر خانەپەك، لە كۆتايىدا ۋەك ئەۋ ھەلە كوشندەپە دەردەكە ویت كە تەۋاۋى عەرش دەروختىت.

سەرەتا من و سامىرى بابلى خانمى «شاناز سەلىم» مان بەۋجۆرە ناسى.

كەسى يەكەم

خانمى شاناز سەلىم و ھەزى بىسنوورى بۆ خەۋتن لە ئامىزى مەرگدا

ھەرچەند سامىرى بابلى دىلى من بوو، بەلام من كەسىك بووم نە زىندانم ھەبوو، نە زنجىر و نە كلىل و نە كەلەپچە. سامىرى بابلى دەيتوانى شەۋىك ھەستىت و پروبكاتە ھەر جىگاپەكى دىكەى ئەم دونىاپە، بىئەۋەى من بتوانم بىۋەستىتم ياخود پىنگاى لىنگرم. دەيتوانى بلىت «ئاغاي كۆتر، تۆ يارىپپەكەت ناخۇشكردۋە و من لىرەدا خوداھافىزىت لىدەكەم و دەپۆم، تۆش چ كارىك سەختەۋ لە ھەگبەتداپە برۆ بىكە» يان بلى «فەرموو، ۋا من دەپۆم و تۆ بازۆلەى خۆتم بۆ دەرخە». لە راستىدا من دلىياتان دەكەمەۋە كە لە جۆرە ھالەتتىكى ۋەھادا ھىچم بۆ نەدەكرا، جگە لەۋەى دەستبەكەم بە گرىيان و تىا بپارپىمەۋە نەپرات. من يەك شتم ھەبوو لە پىگاپەۋە سامىرى بابلىم بەستبۋەۋە، بەردەۋام دەمگوت: سامىرى بابلى

له بيرت نه چنت تو ئه سيري منيت. به يانيان كه له خو وه لده ستام ئه وه رسته يه م ده گوته وه، كه بهر چايمان ته واو ده كرد ئه وه رسته يه م ده گوته وه، كه ده رويشتمه ده ري بو پياسه يه كي ناو بازار، ئه وه رسته يه م ده گوته وه، ده هاتمه وه ده مگوته وه، نيوه پروان ده خه وتين و به دم خه وه وه ده مگوته وه، شه و بهر له وه ي بچينه ژير جيگاوه ئه وه رسته يه م دووباره و سه دباره ده كرده وه. سه ير بوو به لامه وه كه هيزي ئه وه رسته يه و تواناي به ستنه وه ي له هموو كوټ و زنجيره كانی دونيا به هيزتر بوو. ئه وه ماويه ساميري بابلي تووشي جوړه موته كه و خوليايه كي سه ير ده بوو، جوړه خه يالاتيك جياواز له و خه يالاته ي پيشتر له ژيانيدا بيني بووي، شه وانه به رده وام خه وي به باغچه يه كه وه ده بيني كه په يكه ري ئاسنيني خو ي و ژنيك له كه ناريايه تي، هه وژيكي كاشي قه شنگ له ناوه راستيايه تي، چه نده ها فواره ي چكولانه به چواره وريدا ئاو پرژينده كه ن. له خه وه كه ي ساميري بابليدا من له پال دره ختيكدا وه ستاوم و خوئين له برينه كانمه وه ديت... دره ختيك هه زاران بالنده ي سپي له سه ري كو بوته وه، كه نيوه يان كو تره و نيوه يان بالداريكي ئه فسانه يي نه ناسراو. له خه ونه كه ي ئه ودا من سه يري ئه وه په يكه ره ده كه م و خوئينم له بهر ده روا ت. سامير هه موو كات ئه وه خه وه ي ده بيني، له شه ودا، له روژدا، له كاتي وريادا، له كاتي زينده شه ودا... هه ردوو كمان ده مانزاني له داهاتوودا شتيك رووده دات، شتيكي ترسناك، به لام كه سمان نه مانده زاني ئه وه شته چييه و كه ي رووده دات. ترسناك ترين شت ئه وه يه دنيا ببيت شتيك رووده دات، به لام نه زانيت كه ي و له كويدا رووده دات، ئيتر به رده وام چاوه پرواني ئه وه شته يت، له مال ديته ده ري و له شه قامه كان ده ترسيت، له سه ري هه موو كوچه يه كدا چاوه پرواني شتيكي نه زانراو بيته ده ري و يه خه ت بگري ت، ده رو ي ت و ده لني ت ئه وه كاره ساته نه زانراوه له دواوه بو م ديت، دواتر ده لني ت نا نا له پيشه وه بو م ديت، دواتر ده لني ت نا له سه ره وه بو م ديت، به هه رحال ئه وه هه ستيكي هينده

زۆرۈ ترسناكە كە ھېچ ئادەمىزادىك نىيە ساتى وەھا نەژىيائىت، من ھەر كىتئىيىكەم خويىندىيىتە وە شتىكى وەھاى تىدابوۋە. ھەر مرقۇئىك جۆرە ترسىكى قول و بىچارەى تىاسەوز بوۋىيىت، ساتى وەھا دەژى، ھەر كىتئىيىكىش سەروكارى لەگەل ترسدا بىت، باسى ئەوجۆرە ھەستەى تىدایە.

سامىرى بابلى بە دەگمەن لەو ژوورە چكولەيەى «ئوتىلى گىلاسى سېى» دەجولا. كراسىكى شىنى ھەبوو، ھەندىك خەتى سېى زۆر بارىكى تىدابوو، گەر زۆر بجولابايە ھەندىك ئىوارەى فىتك ئەو كراسەى لەبەر دەكردو دوو سەد مەترىك لەولا ئوتىلەكە وە لە يەكىك لە محەلە بىخانەكان محەلە بىيەكى دەخواردو دەگەپايە وە. لەبەر ئەو بۇن پرتەقالە نەيدەتوانى زۆر بسوپىتە وە. بەراورد بە يەكەمىن جار كە من لە ژىر زەمىنى زامەكانى خۇمدا لە پرتەقالى سېى بىنىم سەرو پوخسارى گۇرابوو، ئىستا قزىكى لولى درىژى ھەبوو، لىوۋە عەرەبىيەكانى پەشترو وشكتر دياربوون، چاوانى وەك ھەمىشە لە چاوانى بالندەيەك دەچوو لە ژىر باراندا فرىيىت، بەلام دەنگى مردووتر و سەيركردنەكانى ناومىدترى بىئاسۆتربوون. ئەو شەوانەى داداگاكەمان دادەمەزرانى، لەو ھەموو گوناھە دەترسا كە بە كۆلىە وەيەتى. شەويكىان لىم پرسى: پرتەقالى بابلى لە مردن دەترسىت؟ گوتى: نا... جەلادەتى كۆتر لە مردن ناترسم، بەلام دەمەويت بەر لە وەى بمرم، بۇماوۋەيەكى كەمىش بووۋە ژىانىكى ئاساىى بژىم. واتە وەك ھەر مرقۇئىكى ئاساىى ژن بەنىم، مندالم بىيت، لە مالىكدا بژىم لەو مالانەى كە لە پەنجەرەى ئەم ئوتىلە وە دەيانىينىن، گەر كرا حەزەكەم ئىشىكىشم ھەبىت. پۇژىك ئەو پووداۋە پوويدا، كە بوو بەسەرەتاي بەگەپكەوتنى ئەو چەرخ و فەلەكە گەورەيە. ئىوارەيەكى درەنگ بوو، كە قرىشكە و ھاوارىكى سەير لەسەروو ئىمە وە لە قاتى حەوتدا بەرزبووۋە وە، كە چوۋىنە دەرە وە چاومان بە پوناكى ئاگرىكى گەورە كەوت. ژن و مندالىكى زۆر بە پرتاۋ لەو قاتە و قاتەكانى سەرووترە وە پاياندىكردە خوارى، بە ھات و ھاوار

هورژمیان دههینا، پیاوهکان کهمیک به ویقارتر و سهنگینتر دادهبهزین، هیچ کهس نهیدهویست وهک ترسنۆکینک دهرکهویت که له ئاگر رادهکات. دیاربوو یهکینک لهو تهباخه چکۆلاناڤهی چا که ههموو ئاوارهکان به کاریاندههینا له ناکاو گری گرتوووهو به خیراییهکی شیتانه ئاگرهکهی گهیشتۆته ههندیک نوین و کهلوپهل و له پر بووه به ئاگریکی گهوره. پیاویکی پیر که پیندهچوو له ههموومان بهغیرهتتر بیت، داوایدهکرد پانهکهین و چی ئاوینک له بهرهستماندایه سهری بخهین بو کۆژاندنهوهی ئاگرهکه، ههلبهت گه مژهیی بوو بیر له هاتنی ماشینهکانی ئاگرکۆژاندنهوه بکهین. لهو دهمه دا زۆربهی سیاسییهکان نهیاندنهزانی چند مانگ، چند سال شارهکانیان بهدهستهوه دهبیت، له سیاسهتیشدا گه یهکینک نهیزانی جیگایهکی چند بهدهستهوه دهبیت، ئیدی وهک مهلبهندی تالانی تهماشاییدهکات. ئیدی زۆربهی ئهو ماشینه سوور و جوانانه له پینگی سنوورهوه ئاودیوی ههندیک مهملهکهتی تر کرابوون، لهو پۆژگارهدا ئوتومییلی ئاگرکۆژاندنهوهکانی ئیمه له ولاتانی تر، ئاگری خهلکی تری دهکۆژاندنهوه. ئهو شهوهی له گیلایه سپی ئاگرهکهوتهوه، ئاوارهکان پینکرا به خیراییهکی گهوره زنجیرهیهکیان دروستدهکرد، تهنهکه له دواي تهنهکه ئاویان له تهنهکریکی گهورهوه دهردههیناو دهیانگه یانده قاتی حوت. من و سامیری بابلی لهوانهبووین که خۆمان کرد به ناو ئاگرهکه دا بوئهوهی ههندیک ژن و مندال پزگار بکهین که له ژوویریکی چکۆله دا لهوسه گیریان خواردبوو، ههندیک خه لکمان پزگار کرد و کهلوپهلی چه ندین مالمان داگرت و هینامانه لای خۆمان. شهو درهنگ ئاگرهکه کونترۆلکرا. له راستیدا قسهکردن لهسه زهره ر و زیانی زۆر قسهیهکی بیمانا بوو، چونکه له ئوتیلیکی سووتادا، له ناو کۆمه لیک ماله ئاواره دا که له بنه رهدا خۆیان جگه له ههندیک دۆشهک و لیفه و به تانی به ولاره هیچیان نه بوو، مرۆف ناتوانیت باس له زهره ربکات، به لام ههندیک کهس هه بوون وهک هه میسه

دەيانگوت، پارەيان ھەبوو ھە ژىر دۇشەكەكاندا سووتاو، ئالتونيان ھەبوو ونبوو، تاقمى زىر و زىويان ھەبوو ھە كەلكە وتوو. ئەو شەو ۋىمە كەلوپەلى ھەندىك خىزانمان ھىتايە لاي خۇمان. شتەكان سەرەتا ھە پارەو ھەكاندا كەلەكەبووبوون، ھەندىك ھە خاوەنەكانيان ھە ترسى ئاوو ئاگر تكانيان لىكرىدىن شتەكانيان لاي خۇمان بۇ ھەلگرىن. بۇ پۇژى دوايى ورتە ورتە خاوەن كەلوپەلەكان دەرکەوتنەو ھە كەلوپەل و كەرەستەي خۇيان ھەرگرتەو، ئەو ھەي ژيانى ئىمەي گۇپى دواھەمىن خانم بوو كە ھات دواھەمىن جانتا ھەرگرتەو. دوو جانتاي پەشى برىقەدار بوون كە ھەردووكيان ھە دوو سەرەو قفلكرابوون، ئەو خانمەش شاناز سەلىم بوو. خانمىكى بالابەرزى، سىنەپر، بەلام بە روخسارىكى مندالانەو. ھە شىكى پرى ھەبوو، بەلام ھەوانە نەبوو كە مروۇف پىيان بلىت قەلەو، بەلكو بە پىچەوانەو ئەستورى سىنەي ھاورى بوو بە كەمەرىكى بارىك، بە دوو لاقى درىژ و بەرن، بەلام پىر و گۇشتن، ھە پال ئەو سىقەتە ناوازانەدا، نىكاو تەماشاكردنەكانى سىخرو ئەفسونىكى ژانەي ئەوتويان پىبەخشىبوو، كە من بۇ چەند دەقىقەك ھە بەردەم جوانىيەكەيدا ھىند حەپەسام، نەمدەزانى دەلىت چى و بۇچى ھاتوو. ديارە من پىشتىر خانمى ھەھام ھە گىلاسى سىپى نەبىنىبوو، ژنىكى پۇشتەو پەرداخ بوو، ھە يەكىك نەدەچوو ئازارو دەرەسەرى ئاوارەيى چەشتىت. دواتر دەرکەوت، ئەم خانمە ناسياوى يەكىك ھە مالە ئاوارەكانى قاتى حەوتەمە، كە شەو ناسياو ھەكانى گەياندبوو ھە لاي خۇي و ئىستا ھاتبوو كەلوپەلەكانيان بۇ ھەرگرتەو. ھە يەكەمىن ساتەو ھەستمكرد من بە شتىكى گرنگ تەماشاناكات و ھە پىشتى منەو ھە بەسەر مندا پرووى دەمى كرده سامىرى بابلى. بەلام بابلى كوردىيەكى ئەوتوى نەدەزانى تىبگات. من كە زور باكم بەو نەدەھات ئافرەت بايەخم پىدەن يان فەرامۇشمىكەن، قسەكانى خانمەكەم بۇ بابلى ھەرگىزايە سەر ھەرەبى، شاناز سەلىم پىئەو ھە سەيرى من بكات، بە

عهره بيهه کي ساف گووتی: ئاها تو عهره بیت، نه مزانی عهره بیت. دیار بوو دلخوشه به وهی سامیری بابلی عهره به، من له وه دقیقه یه وه هه ستمکرد، نهو بۆن پرته قاله ی له بابلیه وه دیت به جوریک له جوره کان نهو خانمه ی گیزکردوه. نه وکات نه مده زانی که هه ندیک ژن هه ن له م شارهدا ده مرن بۆنه وهی له گه ل پیاوینکی عهره بی وهک سامیری بابلیدا بخه ون، نا تکاتان لیده که م، نه مه به شتیک وهرمه گرن که که رامه تی نه ته وه بیمان بریندار بکات، چونکه شته که دیارده یه کی ئاسایی بوو. عهره به کان نه ته وهی به هیتر بوون، فریوی جنسی پیاوانی نه ته وهی سه رده ست هه میسه له فریوی پیاوانی دی به هیتره، دوی نه وه له بیست سالی رابوردوودا، ژنانی ئیمه ژیانان له به رده م ته له فزیوندا بردبووه سه ر، ته له فزیون سه رچاوه ی پنه ره هکانی جوانی و ناشیرینی بوو، له ته له فزیونه کانیشه وه مرؤف نه یده توانی زور پیاوی کورد بینیت، کومه لیک موزیع نه بیت که هه ندیکیان به راستی هی نه وه بوون مرؤف بیانداته به ر شیطمی کولاو. ژنانی ئیمه ش چی پیاوینکی جوانان ده بینی له و فلیم و زنجیره عهره بیانه دا بوو که نهو خانمانه نیوه ی ژیانان به ته ماشاکردنییه وه له ده ستدا بوو. له به ره نه وه ئاسایی بوو یه کینکی وهک پرته قالی بابلی به و جوته چاوه وه که له چاوی بالنده یه ک ده چوو له ژیر باراندا فریبیت، نه ژنوی زور خانم شلبکات و وایان لیکات ده ست بخه نه سه ر دلیان و بلین «وییییی که قوزه».

نازانم نهو رۆژه له چیه وه هات که خانمی شاناز سه لیم بیته وهی بایه خیک بۆ بوون و نه بوونی من دابنیت، له سه ر تاکه ته پله کی چکولانه ی ژوره که م دانیشته و له گه ل سامیری بابلیدا که وته باسکردنی به غداد، باسکردنی نه بونه واس، شارع نهر، مه نسوور، شو ریجه، سوق الصفا فیر، مه یدان، که راده، به یاع نازانم کوئی. سامیر باسی هه ر شوینیکی ده کرد، شاناز خانم دهستی ده خسته سه ر دلی و خوی ده بورانده وه ده یگوت: ده مخوش، چه ند خۆشه نهو جینگایه، به و خوا گه وره یه شوینی وا خۆش

لە دنيادا نيبە... زور خۇشە... زور زور خۇشە.

كە باسى گەرە باغچە يەكيان لە بەغداد دەگرد، كە من ھەرگىز نەمبىنيبوو، شاناز خانم دەيگوت: جەنەتە، ھەي ئىتر يەنى جەنەت قابىلە چىيە. خۇشترىن پۇزى ژيانم ئەو پۇزە بوو كە چووم بۇ ئەو باغچە يە، لەويوھ چووم بۇ مەنسور، لەويوھ ھاتمەوھ بۇ كە پادە، لەويوھ چووين بۇ سوق ەرەبى، بەسە يارەكە پۇيشتىن بۇ ەزىريە.

كە پۇيشت من لە ناوھ پاستى ژوورەكە دا ەستام و بە پەستىيەكى زۇرەوھ كە وتمە لاسايگردنە ھەي، بەلام بە چى دەچوو، ھەتا سامىرى بابليش لەوئ نەبوو من ببىنت كە لاسايبدەكە مەوھ. ئەوكاتەي كە پۇيشت من ويستم جانتايەك لە دوو جانتاكەي بۇ ھەلگرم، بىئە ھەي سەيرمبكات، گووتى: تۇ نا، تۇ نا، خۇم ھەليدەگرم، ئەوي تريش ئەو كورە باشە ھەليدەگريت. ديارە من خەريكوو دلم بتەقى، يەكە مجاربوو لە ژيانمدا خانمىك وا تورەمبكات. كە سامىرى بابلى سەركەوتەوھ، بە زەردەخەنە يەكى مەكربازانەوھ كە پىشتر لە روخساريدا نەمبىنيبوو، لە نىوان دوو پەنجەيدا پارچە كاغەزىكى چكۆلەي نىشاندام و گووتى: سەيركە، ژمارە تەلەفونەكەي، دەشبيت بە خوا بە خوا بە خوا تەلەفونى بۇيكەم. كە دەيگوت «بە خوا بە خوا بە خوا» كەمىك ەك ئەو خۇي پادەوھ شاندى بۇئە ھەي دلنياىم كە ئەوھ قسەي خانمى شانازە. من بە جۇرىك بەربىنم گىرابوو قسەم بۇ نەدەكرا. لە راستيدا من پۇزانە كچانى گىلاسى سېي بە راستى و بە كالتە جىنئويان پىدەدام، بەلام پىم ناخۇش نەبوو، لە پرتەقالى سېي، دەيان ئافرەتى لەو جۇرە بەدترو نمايشبازترم ببىنيوو، كە چى لەبەر ھۇيەكى نەزانراو خانمى شاناز سەليم بىئەندازە پەستىگردم. بە تورە يىوھ گووتم: بەر لە ھەي فريابكە ويت ھىچ بكەيت، كاروبارى دادگايىبەكەت ھەمووي جىيە جىدەكەم. سامىرى بابلى بە زەردەخەنە يەكى پىسەوھ كە يەكە مجار بوو لە چاويدا ببىنم گووتى: باوھ پناكەم.

دوو رۆژ دواى ئه‌وه، نيوه‌رۆيه‌كى گهرم، دواى پياسه‌يه‌كى بيهوده‌ى ناو بازار گهرامه‌وه بۆ ئوتىلى گىلاسى سېي، كه گهرامه‌وه به‌رله‌وه‌ى بچمه ژوورئ گويم له دهنگى خانمىك بوو له ژووره‌كه ماندا به‌دهنگى به‌رز قسه‌يده‌كردو پنده‌كه‌نى، بيته‌وه‌ى په‌رده‌ى ژووره‌كه لابدهم زانيم خانمى شاناز سه‌ليمه. كه چوومه ژوورئ وهك نه‌وه‌بوو منى نه‌بينىيت، نه له‌قسه‌كردن وهستا، نه هه‌ستايه سه‌رپن، نه ته‌ماشايكردم، وهك ئه‌وه‌ى من هه‌وايه‌ك بم، شتىك بم كه نامىينيت و هه‌ستم پىناكات. ئه‌وه دواهه‌مين سه‌ردانى ئه‌و خانمه نه‌بوو، به‌لكو له‌و رۆژه به‌دواوه به‌رده‌وام ده‌هات بۆ گىلاسى سېي، شه‌وانه سامىرى بابلى له پيشدهم ده‌رگاي پۆسته‌وه ته‌له‌فونى بۆ ده‌كرد، كه ده‌گه‌رايه‌وه هيند مه‌ست بوو وهك ئه‌وه بوو يه‌ك له‌سه‌ر يه‌ك سى بوتل شه‌رابى فركدىيت. من هيجم نه‌ده‌گوت، شه‌ويكيان سامىرى بابلى زۆر دره‌نگ گه‌رايه‌وه، من له بالكونى چكولانه‌ى ئوتيله‌كه‌وه سه‌يرى ئه‌ستيره‌و مانگم ده‌كرد، كه له شه‌قامى به‌رابه‌ر ئوتيله‌كه‌دا، ماشىنىكى نوئى ئىجگار جوان وهستاو سامىرى بابلى لىي دابه‌زى. شاناز سه‌ليم خۆى ماشينه‌كه‌ى لىده‌خوړى. ئه‌و كات نزيكى سى هه‌فته به‌سه‌ر په‌يوه‌ندى سامىرى بابلى و خانمى شاناز سه‌ليمدا تىپه‌ريبوو. من ده‌مزانى بابلى به‌پنجه‌وانه‌ى منه‌وه ئىجگار له ژيانى ئه‌م ئوتيله بىزاره، به‌لام نه‌شىده‌زانى بچيت بۆ كوئ، ئه‌گه‌رچى من هه‌موو ئه‌و به‌لگه‌نامه پىويستانه‌م بۆ سازاندبوو كه له كاتى پشكنين و لىپرسينه‌وه‌دا ده‌ريده‌خستن، به‌لام هيشتا ترسىكى گه‌وره‌ى له‌ده‌روه هه‌بوو، ده‌يزانى ته‌نيا به‌كۆمه‌كى يه‌كىكى تر ده‌توانيت بژى. دلنيابوو من جگه له‌و دادگايه هيج رىگايه‌كى دى ناگرمه به‌ر بۆئه‌وه‌ى تۆله‌ى لىيكه‌مه‌وه، به‌لام ده‌ترسا يه‌كىك له‌ده‌روه بيناسيته‌وه و تىابچيت. ده‌بيت راستيتان پىيليم، سامىرى بابلى له مردن نه‌ده‌ترسا، ئه‌وه‌ى لامه‌به‌ست نه‌بوو بكوژريت، به‌لام دواچار له مردندا به‌ دواى مانايه‌ك ده‌گه‌را، ده‌يويست له رىگاي مردنه‌وه خۆى پاكبكاته‌وه، له گورگىك ده‌چوو له ناخى خۆيدا

بېرىارى داىىت نەھىلىت گورگەكانى تر بىخۇن، لە بەرئەوہ سووك و سادە چارەنوسى خۇى دابووه دەست كۆترىكى وەك من. نەيدەويست خۇى بۇ ھىچ دېندەيەكى تر شلىكات. دەىگوت: من تەنيا مەرگم بەدەستەوہ ماوہ. سەرەتا نەمدەزانى مەبەستى چىيە، بەلام ھىور ھىور تىگەشىتم مەرگ لای ئەو تەنيا رىگای پاكبوونەوہىەتى. من دلنابووم سامىرى بابلى لەم سەر زەمىنەو لەم دونىادا پاكناىتەوہ، نەشمەزانى مردن دەتوانىت چى بۆبكات، بەلام بەختەوہرى خۇى لەوہدا دەبىنى بەدەستى يەكىك لە قورىانىيە بىگوناهەكانى خۇى بمرىت، نەوہك لە شەرپو پىكداداندا. جارنىكان گوتى: من لە كىلگەى گورگەكانەوہ ھاتووم بۇ كىلگەى كۆتر. من دەمزانى ھاتووه بۇئەوہى بمرىت، لەوہ دەترسا كە بايەكى بەھىز بىت و بىگىزىتەوہ بۇ ناو گورگەكان، بۇ ناو شەرپ. ئەو ئوتىلەى بە جىگايەكى خراپ دەزانى، جىگايەك ناتوانىت بىپارىزىت. دەرکەوتنى خانمى شاناز سەلىم لای ئەو وەك دەرکەوتنى فرىشتەيەك وەھابوو كە دەتوانىت پزگارىبكات... دەيوىست لەسەرەتاوہ دەست پىبكاتەوہ. بىتتەوہ بە كورپىكى ھەرزەكار، عاشق بىت، ژن بەئىت، خىزان دروستبكات، مندال بخاتەوہ، ژيان لە پروەكەى ترىدا بژى، لە پروە سادە مرقۇانەكەيدا، بەلام زۆر درەنگ بوو... من پىموايە بۇ ئىمە ھەموو ئەوانەى لە سالانى ھەفتا و ھەشتاكانى سەدەى بىستدا لەو ولاتەدا ژىايىن، چ جەلاد بىن و چ قورىانى ناتوانىن ژىانىكى ئاسايى بژىن، ھەموومان يەك رىگامان لە بەردەمدايە ئەويش ئەوہىە زىندەكى ناناسايى خۇمان درىژە پىندەين، ژيانى سورىالى خۇمان نەچرىننىن، تەسلىمى بىن و بړوین. بىرکردنەوہ لە ئاسايىكردنەوہى ژيان ترسناكە، دەمانكات بە شىت يان گالتەجار يان پياوكوژ. بەلام سامىرى بابلى دەيوىست گەر بە خىزايەكى كوتوپرىش بوو، ھەموو ئەو قۇناغانە بېرىت و رىگای خۇى وەك مرقۇئىكى ئاسايى ئەزمونوبكات.

پىويستە راستگۆبم لەگەلتاندا، ئەوہ من نىم كە دەمەويست جورىك

له شاعیرییهت ببهخشم بهپیاویکی دپندهو جهلاد... سامیری بابلی خۆی لهو کهسانهبوو که له ناکاو فریشتهیهکی خهوتووی له ناخی خۆیدا دۆزیوهتهوه. بهلام پرسیاریکی گرنگ که لیرهدا دیته بهردهمان ئهوهیه: کاتیک فریشتهیهک له رۆحی جهلادیکدا دیته سهرکار و پاشماوهی عهرشیکی خویناوی وهردهگریته دتهوانیت چی بکات؟ ههلبهت ئهمه قورسترین پرسیاریکه مرۆف خهیالی بۆی بچیت. من که ئیستا بیر له سامیری بابلی دهکهمهوه، ههستهدهکه م ئهوه فریشتهیهی نیو رۆحی بابلی، فریشتهیهکی فیلبازو مهکربازبووه، واته به جۆریک له جۆرهکان له رۆحی بابلیدا تهنیا خهریکی پاککردنهوهی ویزدان نهبووه، بهلکو له ههمان کاتدا گهمهی خۆ رزگارکردنیشی دهکرد. واته فریشتهیهک بوو گهمهیهکی دزیوی دهکرد، گهمهیهک من پیموایه بهشیک بوو له وانهکانی شهیتان، گهمهی له بیرچوونهوه. خهونی سامیری بابلی خهونیککی ئهفسانهیی نهکردهبوو... پنیابوو دتهوانیت بهیانیهک له خهوهستیت و له گورگهوه بوو بیت به کوتر، یاخود پنیابوو ههستکردنی به گورگیتی خۆی ریناسانی بۆ دهکات بیت به کوتر. بهلام من لهسهر قانونیککی تر کارمهکرد، من رام وابوو گورگ نابیت به کوتر... ههتا ئهگهر ههموو کهلهکانی خوشی بشکینیت، پیستی خوشی بگۆریت. سامیری بابلی سووربوو لهسهر ئهوهی ئیمه نه گورگین و نه کوتر، ئیمه مرۆفین، عهقلمان ههیه، ویزدانمان ههیه، توانای گورانیتمان تیدایه، له بهرئهوه دهبیت جهلادهکانیش شانسیکی تریان ههبیت، دهبیت رینگایان پیندهین پاکبینهوه. کیشهکه ئهوهبوو من و ئهوه کهسمان ئیمانداری تهقلیدی نهبووین، واته نهماندهویست کیشهکه ببهینهوه بۆ بهردهم دادگایهکی ئیلاهی، تا خودا لهسهروههرا حوکم بدات. من دهمویست لیرهدا، له سهر زهوی، لهم کاتهدا که ئیمه تیا دهژین عدالهت بیتهدی. سامیری بابلی دهیگوت «ئهی مندالی خوشهویست، کۆری نهجیب. مرۆف لهسهرهتادا دپندهبووه، زۆر زۆری ویستووه تا ئهوه دپندهیهی ناو

خۇى رامبكات. ئىستاش كه له دايك دهيين، هه ندىكمان مرؤف و هه ندىكمان
 درندهين. گهر نه هيلين درندهكان بينه وه به مرؤف، وهك ئه وهيه هيزيك
 هه بيت له سه ره تاي خه ليقه ته وه، له به ربه يانى دروستبوونى مرؤفه وه،
 نه هيليت مرؤف له درنده وه بيت به مرؤف». نا وا تيمه گن وهك ئه وهى
 ساميرى بابلى له دادگا رابكات، من دلنيا بووم نايه ويت رابكات و ناشتوانيت
 رابكات، دلنيا بووم بشچيت بؤ ئه وسه رى زه مين هه ر ده گه رپته وه بؤ ئيره و
 له به رده م مندا ده وه ستيته وه. له راستيدا من با وه رېم به وه نه بوو، ليكه رپيت
 درنده يه ك ژيانىكى ساده و ئاسايى بژى، تا له رېنگاي تيكه لاوبوون و
 له زه تبردن له ژيان خۇيه وه بيتته وه به مرؤف. ئه و درندانه ي سياست
 دروستيانده كات جياوازيه يه كى زورىان له و جانه وه رو وه حش و دره ئاژه لانه
 هه يه كه سروشت خولقاندوونى، مه كرابازتر و خۇگورترن، ئاسانتر
 ده توانن شيوه ي فريشته يه كى پاك وه ربگرن، ده توانن له سه رده ميكه وه
 بؤ سه رده ميكى ديكه به بيكيشه و گريى گه رره هاتوچؤبكه ن. بؤ نمونه ئه و
 وه حش و دره ئاژه لانه ي سروشت دروستيانده كات، له گه ل گوراني سروشت
 و وه رگه ران له هه لومه رجه كاني ژينگه دا زوربه يان له نئوده چن، به لام ئه و
 حه يوانه دزيوانه ي سياست دروستيانده كات له گه ل لابه لابوونه وه ي بارى
 سياسيدا ده توانن به ده موچاويكى ديكه وه بينه وه سه ر شانؤ. له راستيدا
 من نه مده ويست رېگريم له نيوان ساميرى بابلى و هه ر هه وليكدا كه خۇى
 به باشى ده زانيت بؤ پاكبوونه وه، به لام دواشت به خه يالى مندا هاتبيت
 ئه وه بوو سامير بيه ويت له رېنگاي ئافره ت و خۇشه ويستيه وه بيتته وه
 به كه سيكى ئاسايى، له وه ش سه ختتر بؤ من تيكه يشتن بوو له و ئافره ته
 سه يرو پر نه نيتيه ي له ماوه يه كى كورتدا ده ركه وت و به خيزايى بوو به
 مه عشوقه ي ساميرى بابلى. ئه و شه وه كه ساميرى بابلى له ماشينه كه ي
 خانمى شاناز سه ليم دابه زى، سه رى به رزكرده وه و له بالكونه كه دا منى
 بينى. كه هاته سه رى من هيشتا له بالكونه كه دا سه يرى ئاسؤ دووره كانم

دەکردو چاۋەپوان بووم بالندە سىپىەكانم لە دوورەو دەربكەون. بىئەوھى
 بىتە بالكۆنەكەو، لە ژوورەو كراسە شىنەكەى داكەند و دىسداشە
 عەرەبىيە بۆرەكەى لەبەركرد و گووتى: ئەى مندالى نەجىب، دەمەويت ژن
 بەيئىم. بىئەوھى ئاۋرپى لىبەدەمەو، ھەر لە شوپىنى خۆمەو لە بالكۆنەكەدا
 گووتم: چى دەكەيت بىكە، بەلام بىرت نەچىت تۆ دىلى منىت.
 دواى ئەو من چەندىن سەعات بە پتوھ لە بالكۆنەكەدا وەك بت وەستام
 و سەيرى جىگايەكى ناديارم دەکرد.

* * *

زۆرى ويست تا توانىم زانىارى تەوا لەسەر خانمى شاناز سەلىم
 كۆيكەمەو. پىشەى پەيوەندىى نىوان غەريزە جنسىيەكانى و بۆنى
 پرتەقالەكانم پشكنى، لە ژيانى پىشىنەيدا قوول بوومەو. من دەمويست
 ئەو پۆژەى كە چووم تكاى لىبىكەم واز لە سامىرى بابلى بەيئىت، ھەموو
 ئەو زانىارىانەم بزانيبايە، بەلام ئەو پۆژە شتىكى ئەوتۆم پى نەبوو
 حوكمەكانى خۆمى لەسەر پىكبەيئىم. ئىستاش دەپرسم: چۆن خانمى شاناز
 سەلىم توانى بۆنى مردن بكات؟ چ غەريزەيەكى درى ھەبوو راستەوخو
 بەرەو ئامىزى كەسانى وەك بابلى پرايدەكىشا؟ ئەوانەى يارمەتى منيان
 دەدا، ھاۋرپى كچەكانى خۆى بوون، ئەو ژنانە بوون كە ھەموويان لەسەر
 يەك شت تەبابوون، ئەويش رقى ھاۋبەشيان بوو لە شاناز كە وەك ژنىك
 تەماشايانەدەرد لە ژىر دەمامكى بىگوناهى و پاكيدا، لە پشت دەموچاۋىكى
 مندالانەى جوانەوھە ژيانىكى پىر نەيئى و بىرەحم و ترسناك دەژى.
 باوكى شاناز سەلىم يەكىك بوو لەو بەلئىندەرانەى لە سالانى ھەشتادا
 خواردنى بۆ سوپا ئامادەدەكرد، بەلئىندەرى سەوزەو ميوەھات بوو بۆ
 ھەموو پاىگا سەربازىيەكانى دەوروبەرى شار، لە پشتى مالى خۆيانەوھە

ئەو مەخزەنە گەورەھەيان ھەبوو كە عەمبارى مېوھەت و سەوزەبوو، ھەندىك لە مېوھەت و سەوزە زىادەكان كە لە بېرى ديارىكراوى سوپا تىدەپەرىن لەو عەمارەدا كۆدەكرانەوھو بەنرخىكى ھەرزان بە ھەندىك فرۇشيارى دەستگىر دەفرۇشرانەوھ، ھەندىجار مېوھو سەوزەجاتى تازەو جوان بوون و ھەندىجارىش سىئو پرتەقال و كاھووى پزىو. سەلىم پۇستەم پەشىد كە بە «سەى سەلىمى سەى پۇستەم» بەناوبانگ بوو، پىاوينكى توندوتىژبوو، بەلام ۋەك ھەموو باۋكە توندوتىژەكان دواچار دوو كچى ھەبوو پەر لە ھەزى ژيان و لىوان لىو لە ئارەزوويەكى بىئۆنە بۇ شكاندىنى ھەموو لەمپەرە ھەرامەكان، دوو خوشك كە پىكەوھ سەر دەنىن بەسەرى يەكەوھو ھەمىشە كۆمەلىك پىلانى جەھەنەمىيان ھەيە بۇ گەشىتن بە ھەموو خۇشپىيە قەدەغەكان. ديارە كە باس لە خۇشى دەكەم، قسە لە ھەندىك لەزەتى كچانەى بچوك دەكەم، ۋەك چاوبازىيەكى بىنگونە، سەرەتاتكىيەكى كورت، گۆرىنەوھى نامە بۇ ماوھەيەكى كورت لەگەل كۆپىكدا دواتر نوسىنى نامەيەكى كورتى دابېران و مالاوايى بە بىانووى ھاتنى داواكارىكى ناوھختەوھ بۇ شووكرىن.

بەلام گومانى تىدا نىيە كە خانمى شاناز لە تەمەنى بىست سالىدا بۇ يەكەمجار بە تەواوھتى عاشق دەبىت، واتە ئەو عەشقى مروف بىنھۆشەكات، نەوھك ئەو عەشقى كچان بۇ پزگار بوون لە ترسى تەنھايى و ناشىرىنى و بىزارى خۇيانى تى فرىدەدەن، عەشقىكى راستەقىنە كە مروف تا مردن ھەر كاتىك بە ھەر زمانىك وشەى خۇشەويستى بىست يادىدەتەوھو دلى رادەچلەكىت و ئاھىكى قول لە سىنەيدا قەتەس دەبىت. ئەو كۆرەى «شاناز» خۇشىدەوئىت، دوو سال لە خۇى مندالترە، يارىكەرىكى باسكەيە كە ئوتومبىلىكى نوئى ھەيەو ژيانى بە سورانەوھ لە دەورى قوتابخانەكانى كچان بردۆتەسەر. كۆرى كابرەيەكى كوتالفرۇشە كە لە ناو قەيسەرىيەكاندا پزىك دوكانى جۇراوچۆرى ھەيە، لەو مندالە

پر نازو دهلانہ یہ کہ نگہر ٹہستیرہی ٹاسمان داواکات دہبیت بوی دابگیریت۔ وہک ہموو ٹہو کورہ جوان و دولہمہندانہی لہ ہموو دہورو زہمانیکدا دہردہکون، جوڑہ بیچمیکہ نیوہی کچان شیتی دہبن و نیوہکھی دی وہک شہیتان رقیان لیتہتی، ناوی «شاسوار خورشید» ہ۔ پیدہچیت نزدیکی ناوہکان لہ یہکتر ہویہکی گرنگی ٹہو کارہساتہ بیت۔ لہ راستیدا ہیچ کہسیک شوین و کاتی یہکتر بینینی شاناز سہلیم و شاسوار خورشید نازانیت، بہلام پیدہچیت یہکدی ناسینیکی عادہتی بیت، واتہ شاسوار چہند جاریک بہ ماشینہکھیوہ بہ دہوری شاناز دا دہسورپتہوہ، چہند جاریک سہیری یہکدی دہکن، چہند جاریک ٹاماڑہی بچوک بویکتر دہنیرن، دواچار لہ کولانیکی چولدا فرسہتیک دروستدہبیت کہ شاناز بتوانیت سوار ٹوتومبیلی کازانٹوفا بہدبہختہکہمان بیت۔ وادیارہ ٹہو دوو عاشقہ کہ پیدہچیت بہراورد بہ خہلکانی تری دہورو زہمانی خویان ٹہزموندارترو خاوہن پیشینہترین، زیادہرہویہکی گہورہیان لہ دووبارہکردنہوہی ژوان و یہکتر بینیندا کردبیت، بہ جوڑیک حیکایہتہکہیان لہ نیوان خہلکدا وہا زور بلاودہبیتہوہ، دہگاتہ دہم چہندہا ناحہز کہ رقیکی گہورہیان لہ ہردوو خیزانہکھیہ، بہ تاییہت ہردوولایان دوو خیزانی پارہدارو دہست پویشتون لہ سہردہمیکدا ہشی ہرہ زوری خہلک بہ کولہمرگی دہژین۔ یہکیک لہو دہستہ ناحہزانہ کہ پیدہچیت گہنجیکی عہقل مندال بیت، شہویک بہ قوتویہک بویہی سوورہوہ لہ سہر دیواری ہموو مالہکانی کولانہکہ، لہمسہر بوی ٹہوسہر دہنوسیت «شان + شاس = ♥»۔ باوکی شاناز ٹہگہرچی لہسہرتادا ہیچ لہ ماناو ہیتما شاردراوہکانی ٹہو نوسینہ تیناگات، پاش پوژیک خہلکانیکی خیرخوا لہ بہردہم لوربیہکانی خویدا دہیگرن و ہموو ٹہو ہاوکیشہ نہیتیہی بوی شیدہکہنہوہ کہ دواتر دہبیت بہ ہاوکیشہی مردن۔ پیناچیت سہی سہلیم ویستبیتی گہمہکہ بگہنینتہ ٹاستیکی کوشندہ، ٹہوانہی چیروکہکہیان بوی من گیرایہوہ، باسیان

لەوەكرد كە سەى سەلىم ئەگەرچى تاسەر ئىسقان برىنداربوو، ئەگەرچى تووشى سېبوون و بىدەنگىيەكى كوتوپر ھاتوو، بەلام جگە لەوہى كە بۇيەچىيەكى پىر دەگرىت تا تەواوى ئەو خەتە سوورانەى بۇ بسرىتەوہ ھىچى دى ناكات. بەلام چەند شەويك دواتر ھەمان دەست دووبارە ھەمان پستە بە كۆمەلىك ئاماژەى ناشىرىنترەوہ دەنوسىتەوہ. سەى سەلىم بە سەبرو ئارامى پياويكەوہ كە دەيەويت خۆى لە كارەساتىك لابدات، جارىكى تر ھەمان بۇيەچى پىر دەھىنيتەوہ دووبارە ھەموو نوسىنەكان دەسرىتەوہ. ئەم كارە چەند جارىك دووبارە دەيىتەوہ، شەويك لە شەوان ئەو دەستە فىتنەكارە دەگوازيتەوہ بۇ كۆلانەكانى پشتەوہش، دەپەرىتەوہ بۇ سەر جادەكان، دەگوازيتەوہ بۇ كۆلانە دوورەكان، بۇ سەر ديوارى مەكتەبەكانى كچان و كوپان... ھىدى ھىدى ئەو نوسراوہ دەروات، كەسانى تر كۆپىدەكەن و لەسەر ديوارى كەلاوہكان دەينوسن، لە ديوارى ئاودەستى مزگەوتەكان، ديوارى ئاودەستى قوتابخانەكان. شەويك يەككىك جورئەت دەكات و بە قوتويەك سېراى تايبەت لەسەر ھەموو لۆرىيەكانى سەى سەلىم ھەمان پستە دەنوسىتەوہ. لەو نىوہندەدا سەى سەلىم كە پياويكى فرەسەر و فرە دۆستە، دواى ئەوہى ھەر دوو كچەكەى لە قوتابخانە دەھىنيتەدەرى، بە تەواوہتى دەچىتە سۆراغى ھەموو شتىكى شاسوار خورشىد. شەويك ھەندىك خەلك رادەسپىزىت، ئەو كوپەى بۇ برفىنن و بە كۆتەوہ بىھىننە بەردەستى. ھەلبەت خەلكانىكى لىزان كە ئىشيان كوشتن و پفاندنە شاسوار لە بەردەركى مالى خۆياندا بە كلكە دەمانچە سوار ئوتومبىلىك دەكەن و دەيھىنن بۇ ئەو ەمبارە گەورەيەى سەى سەلىم ميوہاتە زيادەكانى خۆى تىاعەماردەكات. شەويكى درەنگ سەى سەلىم شانازى كچى لە ژوورەكەى خۆى دەھىنيتە دەرى و دەيىات بۇ ناو ەمبارەكە. لەوى شاناز دواى چەندىن ھەفتە دابران، شاسوار لە ناو سەدەھا سندوقە پرتەقالدا دەيىنيتەوہ. سەى سەلىم كە شەرەفى بەجۆرىكى

سەير ژاندهكات، كە ئابرووی وەك گورگىنگ دەلورنیت، دواى دەمه قالىتیهكى كورت لە نیتو سندوقە پرتەقالەكاندا بە دەستی خۆی شاسوار خورشید بە چەشنىكى دېرندانە دەكوژیت، ھەر بە ئوتومبیلەكەى خۆشى لاشەكە دەبات و لە بەردەركى مالى باوكیدا فریئیدەدات. لەو شەووە بۆنى مەرگ و بۆنى عەشق و بۆنى پرتەقال لە ژيانى شاناز سەلیمدا بە جۆرىك دەبیت بە یەك كە دواى دەسال لەو شەووە من دەرنجامی ئەو تىكە لاویبەم لە ئوتیلیكى غەمگیندا بینیبەو.

لەو شەووە شاناز سەلیم بە جۆرىكى دېرندانە حەز لە درەختى پرتەقال دەكات، حەز لە گەلای پرتەقال دەكات، حەز لە بۆنى پرتەقال دەكات... بەلام جگە لەو هەش حەز لە بۆنىكى دى دەكات «بۆنى مردن».

سەى سەلیمی سەى پۆستەم دواى ماوہیەكى زۆر كورت لە ناو لۆریبەكانى خۆیدا، ھاریكاریكى گەنجى خۆى دەیداتە بەر گوللە و دەكوژریت، لە پوداویكدا ئاشكرا دەستی «خورشیدی گول كەتان»ى لە پشته، باوكى شاسوار، ئەو پیاوہ دلشكاوہى دەیویست ئەستیرە بۆ كورەكەى دابگریت. لە دواى مردنى سەى سەلیم، كچەكانى و دایكىكى پیر سامانىكى گەرەیان بۆ دەمیتیتەو، بەلام شاناز سەلیم كە كچىكى وریاترو كراوہترە بە خیزاییكى بیوتنە ئەو بەشە سامانەى خۆى دەخاتە بواری عەقاراتەو، لە رێگای ھەندىك دەلالى تاییەتى زەوى و زارەوہ چەندەھا پارچە زەوى گرنگ دەكریت، كۆمەلیك خانوو دەكریت لەو خانووانەى خەلكى لێقەوماو لەو سەردەمى بێپارەییەدا تالانفرۆشیدەكن. لە ماوہیەكى كەمدا دەبیت بە خاوەنى ریزىك پەيوەندى سەیر لەگەل كۆمەلیك پیاو و خیزان و خەلكانى دەست پۆشتوو. ھەرگیز كەس شتىكى خراپ لەسەر شەرەفى نابیستیت، بەلام توانای سەیرى خۆنزیكردنەو لە خەلكى دەسەلاتدار، خۆنزیكردنەو لەسەر پەرشى بەرپوہ بەرایەتییە گەرەكان، پەيوەندییە ئالۆزەكانى لەگەل فەرمانبەرانى عەقارات و تاپۆ و باجدا بازنەیەكى سوور لەسەر ناوہكەى

دروستدەكەن. ۋەك ژنىكى پارەدار كە بە مارسىدسىكى سىببەۋە «كە لەو زەمانەدا بىۋىنەيە»، ئىۋاران لە شەقامە گىرنگەكاندا دەبىنرئىت. لە ئاھەنگەكانى نەورۇز و سەرى سالد، لە ئاھەنگە تايبەتئىبەكانى ژنەپئاندا ھەمىشە بە چەند كىلۋىەك ئالتونەۋە دەردەكەۋىت، ھەردەم كراسىكى پولهكەى تەنك بەسەر ژىركراسىكى سىپىدا لە بەردەكات، بەردەوام بىرىكى زورى سىنەى بەرپوتى و بەشىكى ستىانەكەى ديارە. لەو وئانەدا كە من لای ھاۋرئى دىزىنەكانى بىنىومە، ھەردەم بە زەردەخەنەيەكى رۇشنەۋە، ۋەك ئەسپە ژنىك بە جووتىك چاۋى سىحراۋىيەۋە سەيرى كامىزاكەى كردو، ۋەك ئەۋەى بە نىگا شتىكى ديارىكراۋ بۇ پاشەپۇژ بنىرئىت، ۋەك ئەۋەى بلىت «تۆ ئەى ئەۋەى كە دواتر سەيرى ئەم وئەيە دەكەيت، تا مردن ناتوانىت ئەم نىگا ئالۋوز سىحراۋىيەى من فەرامۇشبەكەيت». من ھەستدەكەم شاناز سەلىم بەۋ نىگا سەيرەيدا پەيامىكى بۇ رۇژگارە دوورەكان ناردوۋە. كارىگەرىيەكى دروستكردو، مرقۇف لە ناۋ ھەزار وئەندە، دەبىت وئەكەى جىباكاتەۋە و بېرسىت: ئەرى ئەم خانمە كىيە؟.

بەلام بە پىچەۋانەى ژنانى دەۋلەمەندەۋە كە ھەمىشە ھەزىان لە پىاۋانى ۋەك خۇيان پارەدارە، شاناز سەلىم ھەزى لە پىاۋانىكە كە بۇنى مەرگىان لىبىت. بۇنى مەرگ لای ئەۋ، بۇنى ئەۋ پىاۋانەيە كە دەمرن و مردنىش دروستدەكەن. سەرەتا خۇشى بەدروستى نازانىت بۇنى مەرگ چىيە، غەرىزەيەكى تايبەتى بەرەۋ ھەندىك پىاۋ رايەكئىشئىت، كە دەزانىت لە پىاۋانى تر ناچن، جۆرە نىگايەكى تايبەتئان ھەيە، شتىك لە چاۋياندايە كە مرقۇفى ئاسايى ھەستى پىناكات و شاناز سەلىم دەبىبىنئىت... تىكەلەيەكە لە غەم و دلپەقى، لە تەنھايى و ۋەحشىيەت، لە ترسىكى قوول و بوئىرىيەكى شىتانه. ناسىنەۋەى ئەۋ مرقۇفانە نەپنى ھەرە گەۋرەى شاناز سەلىمە، كە يەكجار سەيرى يەكئىك بكات، دەزانىت زوۋ دەمرئىت ياخود نا، پىاۋكوژە ياخود بىگوناه. پۇژئىك بە نەشمىلى سوبحان «كە سەردەمىك يەكئىك لە

هاورئ نزیکه کانی بو» ده لیت: «نه شه گیان، ئەم دنیا به له بهر چاوی من له قادرمه یهک ده چیت، هه ندیک له سه ره وه دینه خوارئ و ده چن بو ژیر زه مینیکی تاریک، ئەوانه مردووه کائن. هه ندیکی تریان چاوه کهم به پله کاندا سه رده که ون، سه رده که ون سه رده که ون. ئەوانه پیاو کوژه کائن... حه یاتم، هه ندیجار له و بهینه دا خه لکانیک ده بینیت گه یشتونه ته سه ری سه ره وه ی پله که که، گه یشتونه ته پله یه ک که نه شه گیان، ئیتر ناتوانن له وه زیاتر برۆن... ئیتر ده بینت دابه زن، له سه ر ئەو پله کانه یه ی دوا یی، یه عنی له و یادا ده بیت پینچکه نه وه، ئا له و یادا بو نی هه ر دوو جنسه که یان لیدیت، بو نی یه کینک که وه ستای مردن بو وه، بو نی یه کینکیش که خو ی ده مریت، ئیتر نه شنوشی گیان گله ییم لیمه که، پیاوان که ده گنه سه ر ئەو پله یه، من روحم بو یان ده رده چیت، بو نه که یان شه یتمه ده کات».

عه شقی یه که می له دوا ی شاسوار، کورپکی گه نجه که له سه ر کوشتنی دوو خوشکی بینگونا ه پو لیس به دوا یدا ده گه ریت، عه شقیکی کورت که دوا جار دوا ی ئەوه ی که سوکاری دوو قوربانیه بیخه تاکه، ماله و مال و سه ربانه و سه ربان به گولله هه لیده برن، به به ربوونه وه ی ئەو کوپه له سه ربانیکی به رزه وه دوا ییدیت. عه شقه که ی تری پیاویکی چکولانه ی سه ر سه پیه که پیشتر له شه سه کاندا ده ستیکی گه وره ی له کوشتن و سه ربین و سووتانی کو مونیسته کاندا هه بو وه. دوا ی ناسینی بو شاناز سه لیم به ماوه یه کی کورت، کوپه یه کینک له و قوربانیه دیربانه ی جارن، ده رده که ویت و دوا ی حه قده سال تو له ی باوکی لیده کاته وه له ناو مه حه له که ی خویدا، له ناو نه خشه ی خانوو و دو سییه ی عه قار و دو کو مینته کانی تا پو دا سه ری ده بریت.

شووی یه که می شاناز سه لیم به کورپکی سمیل ره شی برو قه ترانییه که سه رده مانیک مفه وزی پو لیس بو وه، به هوی دلره قیه کی بیوینه وه، به هوی کوشتنی بو چه نده ی دیل له ژیر تیه لدان و فه لاقه کردنی پو لیسخانه دا له پو لیس ده رده کریت. کاتیک شاناز سه لیم ده ی ناسیت بابایه کی بیئیشه

که له مه زاتخانه ی شار کاسیتی سبیل کان و مافی و ئیبراهیم تاتلیساز ده فرۆشیت و له ژیریشه وه بازارگانی به و فلیمه سینکسیانه وه دهکات که پیاویکی بسته بالای قه موور بۆی ده هینیت. کپیریاری فلیمه کانی ئه و زه ره نگه رو فه رشفرۆش و جومله چییانه ن که به رده وام به و یقاری فشه لی پشت قات و بۆینباخه کانیانه وه ده یگرن و لئیده پرسن: هیتی کورپی باش هیچی تازه مان بۆ نه هاتووه؟. شاناز سه لیم یه که مجار لای زه ره نگه ریک ده بیینیت، هه ره وئ یه کتری ده ناسن، پاش دوو مانگیش له و پۆژه کابرا میزه که ی خۆی له مه زاتخانه که ده فرۆشیت و به قات و بۆینباخیکه وه گرانه هاتر له قات و بۆینباخی بازارگانه هه ره ناسراوه کانی شار پرووده کاته کۆشکیکی گه و ره وه ره وئ ده بییت به یه که مین میردی خانمی شاناز سه لیم، که له یه که م ئیواره ی زه ماوه ندیانه وه وه ک شیت خۆی فریده داته ئامیزییه وه له کاتی پیکه وه خه و تندا هیند له بۆنی مردن نزیکه ده بیته وه وه ک خۆی ده لیت: وه ک ئه وه بوو مروّف ده سته بریت و له زه ریای مردندا دوورترین به رد له قوولترین جیگادا هه لگریت. له وه سه ره تایه وه شاناز تینه دکات که ئه وه کوشته ی بۆنیکی تاییه تییه، بۆنیکه له نیوان هه موو عاشقه کانیدا هاوبه شه... جار دوا ی جار له گه ل ئه وه میرده گه نه جیدا ده خه ویت و هه ست به دابه زینیکی زیاتر دهکات به ره و بنکی خه رهندیکی نادیار. به ره و جیگایه کی کوشنده که هه سته مروّف له گه لیدا به تاریکی گه و ره تر و گه و ره تر ده بییت. دوا ی سی مانگ له زه ماوه ندیان، شاناز سه لیم بیته وه ی هیه شتیک له ئاره زوه تاریکه کانی مردبییت، بیته وه ی له هاوسیتی مردن تیربوو بییت، بیته وه ی بتوانیت غه ریزه ره شه کانی له باوه شی ئه وه له زه ته سهیره جیابکاته وه که له زه تی تیکه لاوبوونی مردن و ژیانه، به یانییه ک دوا ی شه وینکی دریزی له زه ت که ده کریت مروّف به شه وی ته قینه وه ی بورکانه کانی دۆزه خ ناوزه دیبکات، هه لده سیت و ئه وه پیاوه چاوپه شه له جیگای خه و تنه ئاوریشمییه که یدا به مردوویی ده بیینته وه.

نامه‌ویت زور له چیرۆکه‌کانی خانمی شانازدا قوولبیمه‌وه، ته‌نیا ده‌مه‌ویت
 ئه‌وه‌تان بۆ بسه‌لمینم که ئه‌و ژنه پر نه‌ینیه، ئه‌و خانمه‌ی که پارچه‌یه‌که
 عیشوه‌و جوانیه، هه‌میشه هیلکی سه‌یرو نه‌یتی هه‌یه، به‌ ریواره‌کانی
 ریگای مه‌رگه‌وه گریی ده‌داته‌وه. ژنیکه له دوورپانکی گه‌ورده‌ا وه‌ستاوه،
 باوه‌ش بۆ ئه‌و پیاوانه ده‌کاته‌وه که له‌سه‌ره‌وه وه‌ک پیاوکوژان دین و
 له‌سه‌ره‌وه وه‌ک لاشه تیده‌په‌رن. له‌م ریگاو ده‌ین و مردن له‌ دوا‌ی خویان
 جیده‌هیلن و له‌و ریگاو ده‌رۆن و خویان بوونه‌ته مردوو. شاناز سه‌لیم
 له‌ ژنیکه ئه‌فسانه‌یی ده‌چیت که له‌ پیش ده‌رگای دۆزه‌خدا وه‌ستا‌ییت
 و وه‌زیفه‌که‌ی ئه‌وه‌بیت له‌گه‌ل ئه‌و پیاوانه‌دا بخه‌ویت که به‌ر له‌ مردن
 پیوستیان به‌ باوه‌شی ژنیکه تا له‌ له‌زه‌تی ژیان و زولماته‌کانی تیگه‌ن.
 به‌رله‌وه‌ی خانمی سه‌لیم جیه‌هیلیم پیوسته پیتان بلیم که ئه‌م ژنه
 شووده‌کات به‌ سامیری بابلی و دواتر رۆلکی ترسناک له‌ چاره‌نوسی
 مندا ده‌بینیت، من دواتر دوا‌ی دوو سال له‌ سه‌فه‌ری هه‌ره گه‌وره‌ی ژیانم،
 له‌ ئاهه‌نگی موسیقیدا بینمه‌وه، له‌ پیشی پیشه‌وه دانیشتبوو. یه‌که‌مجاری
 بوو ته‌ماشامبکات، پیشتر هه‌رگیز ته‌ماشای نه‌کردبووم، هه‌تا ئه‌وجاره‌ش
 که چووم بۆ لای و تکام لیکرد واز له‌ سامیری بابلی به‌ینیت، راسته‌وخۆ
 ته‌ماشای نه‌کردم، که قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردم روویده‌کرده تابلۆیه‌کی گه‌وره
 که پرپوو له‌ وینه‌ی دره‌ختی پرته‌قال. من ئه‌و رۆژه که بینیم وام ده‌زانی
 نامناسیته‌وه. دوا‌ی ئاهه‌نگه‌که ویستی به‌ بیده‌نگی له‌ هۆله‌که بجیته‌ده‌ری،
 من له‌ ناو قه‌ره‌ب‌الفیه‌کی گه‌ورده‌ا دوا‌یکه‌وتم، له‌ ناو ئوتومبیله‌کاندا گرتم
 و لیم پرسى: شاناز سه‌لیم، بۆ وات لیکردم؟ بۆ ویستت بمکوژیت؟ من چ
 شتی‌کم نه‌کرده‌ دژی ویژدان و عه‌داله‌ت بیت. وه‌ک ئه‌کته‌ریک رۆلی خوی
 له‌ شانۆگه‌رییه‌کی ترسناکدا ته‌واوکر دیت، ده‌رگای ئوتومبیله‌که‌ی کرده‌وه‌و
 سواریبو، په‌نجه‌ره‌که‌ی دادایه‌وه‌و بیئه‌وه‌ی وه‌لاممبده‌ته‌وه‌ رویشت و ئیدی
 هه‌رگیز نه‌مبینیه‌وه.

کهسی دووهم

شاروخی شاروخ و دووهمین ده‌رکه‌وتنی له باغیکی غه‌مگیندا

من ده‌مزانی لیره‌یه، ده‌مزانی یه‌کیکیان لیره‌یه، ده‌مزانی جگه له دالیا سیراچه‌دین یه‌کیکی تر هه‌یه که له تاریکی و پوناکییه سه‌یره‌کاندا سه‌یرمه‌کات و بانگمه‌کات. هه‌ندیک شه‌و هه‌لده‌ستام و هه‌ستم پیده‌کرد له ژووره‌که‌دایه، ده‌مزانی یه‌کیکه دۆستی منه، پۆحیکی گه‌پۆکه، که‌سینکه سنووری نیوان ژیان و مه‌رگ نازانیت. نا هاورپیان من هیچ چیرۆکیکی تایبه‌تیتان له‌سه‌ر خێوو تارمایی پیشکه‌ش ناکه‌م، من باس له‌خه‌لکانیک ده‌که‌م که دیارنه‌ماون، به‌لام گه‌ر به‌قوولی ناو تاریکی بگه‌پین، به‌قوولی ناو پۆحی خۆمان بگه‌پین ده‌یاندۆزینه‌وه، له‌جیگایه‌کدان نزیکه له‌ئیمه‌وه، له‌شاریکی تردان له‌ناو شاره‌کانی خۆماندایه، له‌مالیکی تردان که هه‌ر له‌ناو ماله‌کانی خۆماندایه، له‌باغچه‌یه‌کی تردان که له‌ناو باغچه‌کانی خۆماندایه. کۆمه‌لیک پۆحن ئیشیان ئه‌وه نییه باسی جیهانیکی غه‌ببیمان بۆیکه‌ن، ئیشیان ئه‌وه نییه بلین ته‌ماشاکه‌ن له‌م دیو ئه‌م ژیانه‌وه ژیانیکی تریش هه‌یه، به‌پنجه‌وانه‌وه ئیشیان ئه‌وه‌یه که یارمه‌تیمان بده‌ن ئه‌م زه‌وییه جوانتر ببینن. تیبگه‌ین له‌ناو ئه‌م شارو باغ و شه‌قامانه‌دا، له‌ناو ئه‌م کۆلان و کوچانه‌دا، له‌نیو هه‌ندیک له‌م مرۆف و بوونه‌وه‌ره پراگوزه‌رانه‌دا، له‌نیوان هه‌ندیک له‌م ئاواز و نوسین و تابلۆیانه‌دا، شتیکی هه‌یه که سه‌ر به‌م جیهانه‌ ساویله‌که‌و یه‌ک دیوه نییه، شتیکی هه‌یه ده‌توانیت ده‌نگی مرۆف سافترو پوونتر له‌سه‌ر ئاستی وجود به‌رجه‌سته‌بکات. من له‌ئه‌زموونی خۆمه‌وه پیتان ده‌لیم، له‌ناو هه‌موو مرۆفه‌کاندا شتیکی هه‌یه که نامریت، له‌ناو هه‌ر باغیکدا هه‌ندیک گول هه‌ن جاویدن، له‌ناو هه‌ر شاریکدا هه‌ندیک شت هه‌ن که ته‌نیا له‌گه‌ل ژیانی پۆژانه‌دا قسه‌ناکه‌ن،

به لكو له گهل ئەبەدییەتدا قسە دەكەن. دلنایام هەمووتان ئەو هەستە ژیاون، هەمووتان پوژانە ئەو هەستە دەژین... دەچیتە شاریکەو بە شەقام و کوچەکانیدا دەگەریت، بەلام بەردەوام هەستیکی نادیارت هەیە وات لیدەكات هەستبکەیت ئەو شارەت نەبینو، زۆرجار هەموو ئەو شارە دەگەریت بەلام هەستدەکەیت چەقیکی دیاریکراو هەیە، خالکی نادیار هەیە تۆ بۆی دەگەریت و نەتدۆزیو تەو، لەوانە یە تۆ هەرگیز ئەو چەقە نەدۆزیتەو، بەلام دەزانیت خالکی وەها هەیە، پنتیکی وێل و نەدۆزراو هەیە. دەچیتە مالتیکەو تا نەگەیتە سەر پنتیکی دیاریکراو، تا نەگەیتە خالکی نەیتی، پنت وایە هەرگیز ئەو مالت نەبینو، هەندێجار هیندە پتدەخەیت ئەو شوینەو هەستدەکەیت مالی تۆیە، هەستدەکەیت تۆ توانیوتە ئەو جیگایە بکەیتە ئاشنای خۆت، بەلام هەندێجار ئەو پنتەت لە مالی هەرە دیرنە ی خۆشتدا لی وندەبیت و دەبیت بۆی بگەریت، دەچیتە ژووری و ئەو پنتەت و نکرده، بوویت بە غەریبیک کە هەرگیز ئەو مال و مەنزلهی نەبینو. بۆ مرقیش وەهایە... بۆ مرقیش پنتیک هەیە دەبیت بیدۆزیتەو، گەر ئەو پنتە نەدۆزیتەو هەتا هەتا یە ئەو کەسە لای تۆ غەریبەو غەریبەو هەر بە غەریبی دەمینیتەو... ئەو خالە دەرگای ئیمە یە بۆ گەیشتن بە نەیتی دونیا، بۆ پەرینەو لە نیکارە سادەکان و ئامادەگییە سادەکان و پەیوەندییە سادەکان، لەو بەر ئەو خالەو جیهانیکی تر دەست پتدەكات، ئەو پنتە ئەو پنتە یە کە لە شارەکاندا نامریت، لە باغەکاندا جاویدەو لە مرقدا ئەبەدییە. شەویکیان گویم لە دەنگی بوو... لە بالکۆنە کەدا دانیشتبوو و چاوەروانی بالندەکانم دەکرد، لەو مەخلوقاتانە وردەبوومەو کە دەمتوانی لە تاریکیدا بیانینم، لەبەردەم ئەو باغچە بینازەدا دەرکەوت کە راستەوخۆ لەو بەر ئوتیلە کەو بوو، بە هیمنی هات و لە بەر ئوتیلە کەدا وەستا، جلیکی سپی لە بەردابوو، جانتایەکی سپی بە شانەو بوو، لە جانتا سپییە کەو سەری فلوتیکی سپی هاتبوو دەری. بە هیمنی لە ژیر بالکۆنە چکۆلە کە ی مندا

وهستاو و سه‌ریکی به‌رزکرده‌وهو ته‌ماشایکردم. ئه‌و شه‌وه وهک ریئواریک هاته به‌رچاوم که شه‌و دره‌نگ له مال هاتوته‌دهر بۆئه‌وه‌ی به‌ربه‌یان زوو بگاته هه‌واری خۆی. به‌لام ئه‌وه به‌که‌مین و دواه‌مین ده‌رکه‌وتنی نه‌بوو، چه‌ند شه‌ویک دواتر کاتیک له‌لای محه‌مه‌دی فیرده‌وسی ده‌گه‌رامه‌وه، به‌نیو قه‌یسه‌رییه‌کی چۆلدا ده‌رۆیشتم، بازاریک بوو تا ئه‌وکات پر له ته‌پوتۆزی رۆژ، له بۆنی کالای نوێ، له جریوه‌ی ئه‌و بالداره بچوکانه‌ی به‌دهم خه‌وه‌وه له نیوان شیلمانی ژه‌نگاوی سه‌قفه‌کاندا ده‌فرین. له ناکاو له‌وسه‌ری قه‌یسه‌رییه‌که‌وه بینیم، هه‌مان که‌س، به‌هه‌مان جلی سپیه‌وه، به‌هه‌مان کۆله‌ پشته‌وه، به‌لام ئه‌مجاره‌ش نه‌متوانی روخساری به‌روونی بینیم، ده‌رکه‌وت و ونبوو. نه‌مه‌ه‌زانی ئاخۆ به‌کیکه ده‌یه‌ویت خۆی نیشانی من بدات، یان ریئواریکی راگوزه‌ره‌و به‌رێگای خۆیدا ده‌رپوات، به‌لام دلنیا‌بووم هه‌ر دوو جاره‌که له تاریکیدا له منی روانی، هه‌ر دوو جاره‌که ئیستیکتی کرد و سه‌ری هه‌لبه‌ری و بۆ ساتیک ته‌ماشایکرد و تیپه‌ری، به‌لام هه‌ر دوو جاره‌که به‌مه‌ودایه‌کی هیند زۆر لیم دوور بوو نه‌متوانی قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م. هه‌ر دوو جاره‌که شه‌و بوو، هه‌ر دوو جاره‌که من ته‌نها‌بووم، هه‌ر دوو جاره‌که له من دوور‌بوو. هه‌ندیک شه‌و ئیدی من به‌ته‌نها ده‌هاتمه‌ده‌ری، خۆم ده‌کرد به‌ناو کۆلانه‌کاندا، ده‌چوومه‌ناو بازاره‌ خالییه‌کانه‌وه، ده‌ستمه‌خسته‌ناو گیرفانه‌کانی چاکه‌تیکتی سپی درێژه‌وه‌و وهک له‌قله‌قیکی نه‌خۆش چاوه‌کانم کزده‌کرده‌وه‌و بیئه‌وه‌ی بیر له‌هیچ بکه‌مه‌وه ده‌که‌وتمه‌پشکینی تاریکی. من بست به‌بست تاریکیم بۆ شتیک ده‌پشکنی، بۆ ده‌روازه‌یه‌کی نه‌ینی، بۆ رێگایه‌که که ئاده‌میزاده‌کانی تر نایدۆزنه‌وه‌و ناتوانن پیا‌به‌رۆن، به‌لام من ده‌مویست بیدۆزمه‌وه‌و پیا‌به‌رۆم. له‌وه‌ه‌وانه‌دا چاوه‌رێمه‌کرد ده‌رکه‌ویت، به‌لام نا... له‌وه‌شه‌وه تاریکانه‌دا، من رێگام که‌وته‌سه‌ر رێگای پیاویکی تر که جه‌مسهره له‌یه‌کتر از‌اوه‌کانی دوو دونیای بۆ من به‌یه‌که‌وه‌گریدا، له‌وه‌ه‌وانه‌دا من مسته‌فای شه‌ونم

ناسی که چوارهمین و دواهمین مرؤقی راسته‌قینه و گوره‌یه من له‌سه‌ر
 ئەم ئەستیره‌یه دیبیتم، له‌گه‌ل ئیسحاقی لیوزیرین و دالیا سیراجه‌دین و
 دکتۆر بابە‌کدا ئەو چوارگۆشه‌ گوره‌یه دروسته‌کات که من له ناویدا
 خالێکی چکۆله بووم و بانگه‌وازه دوورو له‌یه‌کترازاوه‌کانیانم پێکه‌وه
 گریده‌دا... به‌لام بوه‌ستن، به‌ر له‌وه‌ی دریزه‌ به‌ باسی نه‌ینیه‌ گوره‌کان
 بده‌م ده‌پرسم : ئیوه‌ که‌ستان ئەو یاریه‌تان کردوه که وینه‌یه‌ک به
 له‌یه‌کدانی کۆمه‌لیک خال دروستبکن، نیگاریک وه‌ک ئەو نیگارانه‌ی له
 کۆفاری مندالاندا هه‌یه، کۆمه‌لیک پنتت هه‌یه هه‌ر یه‌که‌یان ژماره‌یه‌کی
 له‌سه‌ره، ئیشی تۆ نه‌وه‌یه که ئەو پنتانه به‌یه‌کدی بگه‌ینیت تا دواچار
 وینه‌یه‌کت بۆ ده‌ربجیت؟. دلنیام زۆربه‌تان له‌ مندالی یان گوره‌یدا ئەو
 وازیه‌تان کردوه. من ژیانم وه‌ک شتیکی وه‌ها دیته پێش چاو، نازیزان،
 په‌نگه‌ یه‌کتیک بلێت ئەمه وینه‌یه‌کی کۆن و ته‌قلیدییه بۆ ژیان، به‌لام من
 ئیستاش هه‌روا ده‌بینم، من خۆم وه‌ک ئەو هیله‌ ده‌بینی که ئەو خاله
 دوورو له‌یه‌کترازاوانه به‌یه‌کده‌گه‌ینیت... به‌لام جیاوازی هه‌ره گوره‌ی ئەم
 یاریه‌ له‌سه‌ر کاغه‌ز له‌گه‌ل ژياندا نه‌وه‌یه، له‌سه‌ر کاغه‌ز هه‌موو خاله‌کان
 ژماره‌یان له‌سه‌ره، تۆ له‌یه‌که‌وه ده‌چیت بۆ دوو، له‌ دووه‌وه ده‌چیت بۆ
 سێ و تا کۆتایی، به‌لام له‌ ژياندا خاله‌کان ژماره‌یان له‌سه‌ر نییه، تۆ
 نه‌خشه‌یه‌کت له‌ به‌رده‌مدايه پره له‌ پنتی په‌راگه‌نده، پره له‌ هه‌زاران خال،
 له‌ هه‌موو پنتیکدا تۆ ده‌بیت به‌ زه‌حمه‌تیکی زۆر، به‌ ئەگه‌ر کاریه‌کی
 ناکۆتا بگه‌يته ئەو بریاره‌ی دواتر بۆ کۆچ ده‌چیت. هه‌ندیک مرؤف هه‌ن
 هه‌رگیز خاله‌کان پێکه‌وه گرینده‌ن، له‌ جیگای خۆیاندا نه‌وه‌ستن و پێیان
 وایه ئەو وه‌ستان و پامانه هه‌موو زینده‌گییه و که‌مالی که‌ماله. هه‌ندیکیش
 به‌شیکی نیگاره‌که ته‌واوده‌کهن و ده‌وه‌ستن، هه‌ندیکیش به‌ پێگایه‌کی هه‌له‌دا
 ده‌پۆن و هه‌رگیز ئەو وینه‌یه‌یان بۆ دروستناکریت که ده‌بیت دروستیکهن،
 به‌لکو له‌ نێو خه‌تی ئالۆزو به‌یه‌کداچوودا ونده‌بن. به‌لام من پام وابوو

ھەر يەككەك لىھ ئىمە لىھ ژياندا دەبىتت وىنەيەك دروستبكات، كۆمەلىك خال بەيەكەوۋە گرىبىدات و لىھو خالانە نىگارلىكى تايبەتى بكىشىت، وەلى ئىجگار كەمن ئىھو مرقانەي تا كۆتايى لىھەل نىگارەكەدا دەپۇن، ئىجگار كەمن ئىھوانەي وىنەكە. تىھو اودەكەن... مەن كە تىھو اوستەفای شىھونم ناسى، دلنباووم تىھوانىومە دوو خالى گرىگ پىكەوۋە گرىبەمەوۋە، وەك ئىھوۋەي وىنەي مانىكىكى گەورەت ھەبىت و تۇ دوچار خالەكانى ئەمسەرەوسەرى كەوانەكەت دۆزىبىتەوۋە، ئىھو دوو پنتەت دۆزىبىتەوۋە كە جەوھەرىن لىھ دروستكردى ھەموو نىگارەكەدا. بەلام ئىھو شىھوانەي كە بەدوۋى ئىھو كوپرە سىپىپۇشە دەكەوتم، نەمدەزانى چى دەكەم، نەمدەزانى مەن لىھ نىوان ھىلەكان و خالەكاندا ونبووم ياخود بەپىگا راستەكەدا دەپۇم؟.

بە پىچەوانەي چاۋەروانى مەنەوۋە، سىپەمىن چار ئىھو كوپرەم لىھ نىوۋەپۇيەكى گەرمدا، لىھ خراپترىن و ناشىرىنترىن شىۋىنى شاردا بىنىپەوۋە، ئىھو سەردەمەبوو كە سەراف و پارەفرۇشەكان نىوۋە ئىشەكانى خۇيان دابوۋە دەست ھەندىك مندال كە بە سەفتە پارەي زۆرەوۋە لىھسەر شىۋستەكان دەھاتنە بەر لووتت و داواياندەكرد پارەكانت بگورپتەوۋە. ئىھو پۇژە مەن ژنىكى ئاوارە تكاى تىاكردم، لىھ بازار پىرسىارى بۇ بىكەم سەد ماركى ئەلمانى چەند دىنار دەكات. دەبىت پىتان بلىم كە مەن لىھ شت زىاتر رىقەم لىھ ناۋى پارەبوو، نازانم لىھ بەر ھەر ھۆيەك بىت ناۋى ئىھو دراۋە سەيرانەم وەك ناۋى جىنۇكەو جىروجانەوۋەر دەھاتە بەر گوئ «غلىن، پاۋەن، دراخما، پىزۇ، شىخىل». بە نارەھەتىپەوۋە پىوومكردە ئىھو ژىتر زەمىنە تارىكەي سەدان كەس لىھوئىدا بۇگەنى رۇچ، بۇگەنى دەست، بۇگەنى ھەناسەو بۇگەنى پاشەلىان تىكەلكردبوو. مەن لىھو جەنجالىپەدا لىھ بەردەم بوو كەسدا وەستابووم، كە لىھ دوو فەردەي گەورەوۋە سەفتەي پىنچ دىنارىان دەردەھىناو بە خىزىپەكى سەرسورپىنەر دەيانژمارد. مەن خەرىكى پىرسىاركردن بووم كاتىك ئاۋرەمدايەوۋە لىھنەزىكەوۋە لىھسەر

پله که کان بینیمه وه، سهره تا ئه و چوار دلۆپه خوینهم بینیمه وه که له سهر لاملی بوو. له سهر وه سهیریکردم و به هیواشی دهستی بهرزکرده وه و سلاوینکی لیکردم، ئیستا دهمتوانی به رۆشنی بیینم، خۆی بوو، شاروخی شاروخ بوو ئه و سهر بازه بوو که شهوینکی ره شهبا و ته پوتۆز دوی کۆتاییهانتی جهنگی ئیران له شاری ته پوتۆزه زهرده کاندا بینیم، ئه و بوو به چاوه شینه کانییه وه، به سهره سفره که یه وه، به فلوته که یه وه، به هارمۆنیکا بچوکه که یه وه له گیرفانی چه پیدا. له سهره خۆ له پله که کانی ئه و بازاری ئه هریمه نه دابه زی، مه وای نیوانمان زۆر گه و ره نه بوو، به لام له نیوان من و ئه ودا بیتشومار خه لک هه بوون، دهیان سهراف به چاوی پر ته ماحه وه، دهیان میزدمندال به فهرده ی گه و ره ی پاره وه، دهیان کپیار به چاویلکه ی ره شه وه، دهیان خه لکی گیرفان به تالیش که هاتبوون ته نیا بۆنی پاره بکه ن. من به ره و رووی رۆیشتم و وام هه سته کرد ئه ویش به ره و رووی من دیت. به لام له چاوتروکانی کدا له ناو جه نجالییه که دا ونبوو. من هاوارم لیکرد: برای من، شاروخی شاروخ، کاک شاروخ، ئاغای شاروخ... به لام وه ک ئه وه ی زهوی قووتییدات له ناو قه ره بالغییه که دا دیارنه ما... به لام دلنیا بووم بینومه، دلنیا بووم خۆی بوو، شاروخی شاروخ بوو، خاوه نی هه مان ئه و چاوه شینه غه مبارانه بوو که له وه بهر بینیبووم. من هه موو ئه و بازاری به دوا دا گه رام و نه مبینییه وه، هه ر که سیک جلی سپی له بهر دابایه ده مگرت و ته ماشامده کرد و ئه و نه بوو. دوی ئه وه سه ی پۆژ له سهر یه ک گه رامه وه بۆ ئه و بازاره و هیه چ ئاسه واریکی نه بوو. دوا جار ئیواره یه کی درهنگ له چایخانه یه کی چکۆلانه دا دانیشتبووم، له شوینیکی غه مگیندا. من دوا هه مین که س بووم که چایچییه که چاوه پروانیده کردم هه ستم و ئیدی دره گای چایخانه که ی دابخات و بپواته وه بۆ ناو مال و مندالی خۆی، هیدی هیدی گلۆپی شه قامه کانی ئیواری داده گیرسان. بازار به ره و هیمنی و شه قامه کان به ره و خامۆشی ده رۆیشتن. چیشته خانه و چایخانه و فروشیاره کانی

دهوربه‌رمان زۆربه‌ی داخرا‌بوون و ئەوانی دیش که مابوون خەریکی کۆکردنەوه‌ی شتەکانیان بوون، لەو ساتەدا لەو بەری شەقامەکه‌وه دەرکەوت، هەر دوو‌کمان یەکتەرمان بینی، هەر دوو‌کمان سەیری نیوچاوی یەکیدیمان کرد، بە‌دهست ئاماژە‌یه‌کی بۆ کردم وەک ئەوه‌ی بلیت دوامبکە‌وه. من پارە‌ی چاکە‌ی خۆمدا و بە‌پە‌له‌ چوومە‌دەرێ، وەک ئەوه‌بوو بە‌یە‌ک‌جار شە‌و دا‌هاتی‌ت، بە‌یە‌ک‌جار لە‌ چاو‌تروکانیکدا شە‌قامە‌کان خالی و کوچە‌کان خامۆش بووی‌تن، هە‌ستم‌کرد جگە‌ لە‌ سە‌نگینی شە‌و که بە‌خێ‌راییه‌کی ئە‌فسوناوی دە‌یدا بە‌سەر شاردا هیچ شتێکی دی نابینم، هە‌ستم بە‌ تاریکیه‌کی کوشنده‌ دە‌کرد، تاریکیه‌کی قوول و بی‌سنوور که تە‌نیا پوناکی هە‌ندیک گۆپی زە‌رد دە‌یشکاند. وامدە‌زانی ئە‌و‌جارە‌ش و‌نم‌کرد‌وه، وامدە‌زانی یاریه‌کی دزیوی دەرکە‌وتن و خۆ‌شاردنه‌و‌م لە‌گە‌لدا دە‌کات، بە‌لام بی‌نیمه‌وه لە‌وسە‌ری شە‌قامە‌که‌وه وە‌ستا‌بوو، بە‌ تە‌نیا... من جگە‌ لە‌و کە‌سی دیکە‌م لە‌و شە‌قامە‌دا نە‌بینی، هیچ کە‌سی دیکە‌، وەک ئە‌وه‌ی لە‌ نا‌کاو هە‌موو زە‌مین بۆ ئە‌و یە‌ک‌تر بی‌نینه‌ی من و ئە‌و چۆ‌ل بووی‌ت، هە‌موو زە‌مین تە‌نیا بۆ ئە‌و چاوپێ‌کە‌وتنه‌ سێ‌حراوییه‌ی من و ئە‌و خۆ‌ی ئامادە‌کردی‌ت. من نە‌مدە‌زانی ئاخۆ بە‌ راستی لە‌ نا‌کاو شە‌قامە‌کان و کوچە‌کان لە‌ نیوان من و ئە‌ودا چۆ‌ل بوون، یاخود ئە‌وه‌ منم که هە‌ست بە‌ دوورکە‌وتنه‌وه‌یه‌کی ئە‌وتۆ دە‌کە‌م لە‌ دونه‌یا کە‌س نابینم. بە‌لام گرنگ ئە‌وه‌ بوو ئە‌و لە‌وێ بوو، لە‌ ژێ‌ر گۆپی‌ن‌کدا وە‌ستا‌بوو، بۆ ئە‌وه‌ی باش بی‌بینم، لە‌دوورە‌وه‌ بە‌ هە‌مان شیوه‌ی یە‌کە‌م‌جار دە‌ستی بۆ بە‌رزکردمه‌وه و بانگی‌کردم. من دوا‌ی کە‌وت‌م و ئە‌و پ‌ژو‌یشت، نە‌مدە‌زانی دە‌یه‌و‌یت بگە‌ین بە‌ کوێ، بە‌لام بە‌ ئاراسته‌ی ئوتی‌له‌ سووتاو و غە‌مگینه‌کە‌ی من دە‌جولا. گرنگ ئە‌وه‌بوو من جگە‌ لە‌و هیچی دیکە‌م نە‌دە‌بینی. لە‌ نا‌کاو ماشینه‌کان و پاسه‌ چکۆ‌له‌کانیش نە‌ما‌بوون، شە‌قامە‌کان بە‌ شە‌قامی نیو شارێکی خاپوور دە‌چوون، شارێک ئافاتیکی کوت‌پ‌ر‌ووی تی‌کردی‌ت، لە‌ دوور با‌یه‌ک دە‌هات یاری بە‌ پاشماوه‌ و پی‌سی تو‌ر‌دراوی

سەر جادهكان دهکرد، من دواى دهکه وتم و گرنگ نه بوو بهلامه وه بۆ کوئ دهچیت، گرنگ نه بوو بایه یاخود نا، پروناکیه یان زولمهت، گهرده لولو له یان ئارامی، گرنگ نه وه بوو من ده مینى... دوا جار خوئ کرد به و باغچه زهردهدا که دهکه وته به رابه ر ئوتیله سووتاهه که ی منه وه، باغیک بوو چۆل و تاریک. یه که مجارم بوو بچمه نه و باغه وه، نازانم له بهر ههر هۆیه ک بیت وه ک باغ سه یرم نه ده کرد. زیاتر له شوینیکى له بیرکراو ده چوو، له گورستانیک ده چوو مردوه کان جینانهیشتیت، له شوینیک ده چوو که خه لک هه موو ده زانن هه یه، به لام نازانن بوچی هه یه. خه لک له و شارهدا بۆ باغچه نه ده که ران، که پرویان له و باغچه یه ش ده کرد بۆ شتیکی تر بوو. خه لکی نه م شاره هه موو شتیکیان ده زانی نه وه نه بیت بتوانن بۆ سه عاتیک به تنها له سه ر کورسییه ک دانیشن و ته ماشای سه وزی و درهخت و گول بکه ن. سه عاتیک به ئارامی له ناو درهخته کاندایا چاوا لیکتین و لیکه رین ده نگه کانی سه روشت بچیته رۆحیانه وه، من پیمابوو سال دواى سال نه و باغچه یه خوئى له یادیکردبوو که باغچه یه، وه ک به شیک له و جیهانه کونکریتییه ته ماشای خوئى ده کرد. من له وه وه بهر بهردهوام له بالکونه که ی خو مه وه ته ماشامده کردو ده مزانی نازانیت باغچه یه. هه ندیجار ده مویست خه به ریکه مه وه، ده مویست پینیلیم، هه سته له خه و تۆ باغچه یه، به لام هه موو جاریک په شیمان ده بوومه وه، هه ستمده کرد گهر بیریکه ویته وه باغچه یه خه فته زۆر ده خوات، به تایبهت هه موو رۆژیک ده بیت ئاواره کان له ئوتیله سووتاهه که دا ببینیت، ده بیت نه و کچه شه رمن و ترسنۆکانه ببینیت که ناتوانن بچن بۆ باغچه، ده بیت نه و پولیسانه ی بهر ده رکی نیشته جنى حکومییه کانی نه و بهر ببینیت، نه و که بابچییه ی کوچه که ی پشته وه که جگه له خواردنی گوشت له ژیانیدا بیرى له هیچی دی نه کردۆته وه، زۆر خه فته ده خوات که نیوه روان نه و هه موو پیاوه برسویه له بهردهمیدا راده که ن بۆ چیشته خانه پیسه کانی ناو بازار و کهس ئاور له و ناداته وه، کهس پینالیت

باغچە تۆگەرما تە يان نا؟. نا وامەزانن من زۆر شاعىرى و شتى وام، بهلام ھەر كەس وەك من ماوہىەكى درىژ لە بالكونى ئوتىلى ئاوارەكانەوہ سەيرى ئەو باغچەيەي بگردبايە سووك و ئاسان ئەو حەقىقەتەي دەبىنى... من حەزمەدەكرد شاروخى شاروخ بچووباىە بۆ ھەر جىگايەكى دى و نەچووباىە بۆ ئەو باغچەيە. بەلام بچووباىە بۆ دۆزەخىش ھەر بە دوايدا دەچووم. كە چوومە ئەو باغچەيەوہ بايەكى سەير ھات، پەربو و لە خەفەتى درەختەكان، شاروخى شاروخ لە نيوان دوو سەنەوبەرى بەرزدا وەستابوو. من پىمگوت: ھاوپىم ئىدى مەپۆ، بوەستە. ئەو بەرابەرم وەستاو بە زەردەخەنەيەكەوہ گووتى: ھىوادارم تۆ ھەموو شتىكت لە بىر بىت و ژيانى پىشووئى خۆتت فەرامۆش نەكردىت. من لىرەم بۆئەوئى لەگەلتدابم. لىرەم بۆ ئەوئى يارمەتت بەدم، ئەو پۆژانەي لە بەردەم تۆدان سەخت و گەورەن... من دەبىت لەگەلتدابم. تۆ لە من زياتر ھىچ يارمەتدەرىكى تەرت نىيە، من چەند پۆژە لەم شارەدا دەسوپىمەوہ، لىم مەترسە و ننام. من چەندىن پۆژە دوور بە دوور ئاكام لە تۆيە، بەلام دروست نازانم لە چ ئان و ساتىكدا دەبىت تۆ پزگار بەكم... ھەموو مۇسقىقارىكى گەورە فرىشتەيەكى ھەيە منىش فرىشتەي تۆم.

من لىنى نزيك دەبوومەوہ دەمگوت: كى تۆئى ناردووہ بۆ لاي من، خودا يان شەيتان؟ تۆ فرىشتەي كىتت و دەتەويت چىم بۆبەكەيت؟ بە ھىمنى دەيگوت: من نە خودا ناردومى، نە شەيتان... من ھىچ نىم جگە لەو مۇسقىقا خەتووہى ناو خۆت، تۆ لە بىرت چۆتەوہ مۇسقىقارىك لە ناوتدايە و كوژراوہ. من ھاوپىئى ئەو مۇسقىقارە مردووہى ناوخۆتم كە بە ناوى ھەموو مۇسقىقارە مردووہكانەوہ ھاتووم، من مۇسقىقارە مردووہكان نارديوانم، ئەو ھاوپىئى دىرىنانەي خۆت نارديوانم، ئەو كوژراوانە نارديوانم كە تۆ تاكە شاھىدەيت كە لە بىبايانەكاندا كوژراون... تۆش پەوانەكراوى ئەوانىت. تۆ پەوانەكراوى مۇسقىقارە مردووہكانىت، من لەلاي خوداوہ

نه هاتووم بۆ لاي تۆ، له لاي ئه وان هه وه هاتووم كه خودا فه رامۆشيكردون. جه لاده تي كۆتر نامه يه ك هه يه ده بيه ته بگات، تۆ هه لگري ئه و نامه يه يت. من ده مپرسی: شاروخي شاروخ ئه و نامه يه چيه، له كوويه، من له كئي وهرده گرم و ده يده م به كئي؟

زهرده خه نه يه كي ده گرت هه موو تاريكي پۆشنده كرده وه: تۆ ته نيا هه لگري نامه يه ك نيت، تۆ پۆسته چييت، پۆسته چييت له نيوان ئيمه و ئه واندا... منيش كۆمه كت ده كه م. جه لاده تي كۆتر، نابيت منداليكي وا ساويلكه بيت، تۆ پۆسته چييه ك نيت له بابه تي پۆسته چييه ئاساييه كان. من نازانم تۆ ده بيه ت چي بگوازيته وه، به لام ده زانم شتيك ده هينيه ته وه كه دونيا پيوستي پينه تي.

تا ده هات باغچه كه تاريكتر ده بوو، من و ئه و شان به شاني يه ك به ناو دره خته كاندا ده رۆيشتين، ده مگوت: چ جۆره نامه يه كه دونيا پيوستي پينه تي؟ شاروخي شاروخ من هيشتا زيندووم، تۆ پيمبلي مردووه كان چيان هه يه، ئيمه پيوستمان پينه يت؟

شاروخي شاروخ ده يگوت: موسيقايان هه يه... موسيقا... سه يركه جه لاده تي كۆتر. مردن هه ميشه كاتيک ديته مرؤف هيشتا كارو قسه ي خۆي ته واو نه كرده، گرنگ نيه مرؤف كه ي ده مریت و له كوئ ده مریت، گرنگ ئه وه يه مرؤف هه ر كاتيک بمریت هيشتا قسه يه كي ماوه بيكات، هيشتا ئاوازيك ماوه بيژه نيت، هيشتا نامه يه ك ماوه بينوسيت. هيج ئاده ميزاديك نامریت و سه ر ميزه كه ي خالي بيت. به لام جه لاده تي كۆتر، بمانبوره ئيمه نه وه ي جه نگين، كه مردين ئاوازه كان هه مووي له سه ري په نجه ماندا بوون، موسيقاكان هيشتا له هه ناسه ماندا بوون، چه رفه ساواكان له گه روماندا بوون. تۆ له و سه رۆكي ئۆركسترايه ده چيت كه له شويني خۆته وه هاواره ناته واوه كانی ئيمه ته واو ده كه يت...

من دەمگوت: من خودا نيم تا ئەو بەكم... خودا نيم.
 شاروخى شاروخ دەستە سىپپەكانى دەخستە سەر شانم و دەيگوت:
 پىويست ناكات خودا بيت تا ئەو بەكەيت، دەبيت مرؤف بيت، مرؤفنىك بيت
 بە ھەموو لاوازى و خەوشەكانى مرؤفەو. پىويست ناكات خودا بيت تا
 ئاوازيكى من تەواوبكەيت، ھىندەت دەويت بە وردى گوى لە سۆزم بگريت.

من بە ترسەو دەمپرسى: بەلام ئەو كات من دەيم بە چى، دەيم بە
 خزمەتچى مردن يان ژيان؟

بە ئامادەگى پياويكەو بە خۆى بۆ ھەموو پرسىيارىك ئامادەكردو،
 گوتى: تۆ دەبيت بە پىغەمبەرى مۇسقىقارە مردووەكان، دەبيت بە كەسيك
 ژيان پىويستى پىتەتى، ژيان كە زورجار قسەى خۆى ناكات و دەمرىت،
 تۆ مردووەكان زىندووناكەيتەو، تۆ ژيان تەواو دەكەيت. زىندووبوونەو
 مردووەكان درۆيە، بەلام ئەو ھەموو مەخلوقىك مافى ئەو ھەبيت
 پستەى راستەقىنەى خۆى تەواوبكات، دەنگىك ھەبيت بۆى تەواوبكات،
 مافى ھەموو پۇخلەبەرىكە. تۆ ھەستناكەيت ئىمەى مرؤف لەسەرمانە ژيان
 تەواوبكەين... ژيان بەو مانا گەورەيەى كە شتىكە لەسەر و جەستەى من
 و تۆو، شتىكى گەورەترو بەرىنترە لە من و تۆ، وەك ئاگرىك وەھايە
 كە من بەشىكى لە دلى خۆمدا ھەلدەگرم، ئاگرىك كە من دەپۆم و زەوى
 جىدەھىلم ھىشتا برىكى ھەر دەسووتىت، وەك مەشخەلىك كە ھەتا ھەتايە
 لە دوورەو دەسووتىت. جەلادەتى كۆتر، قەدەرى تۆ ئەو ھەبەى لە برى
 ھەموومان بژىت. تۆ نوپنەرى ھەموومانى لەسەر زەوى...

بە ئەسپايى دەمگوت: بەلام بۆ من؟ بۆ من بە تەنيا؟

بە سەرسامىيەو دەيگوت: لە بەرئەو ھەبەى ئەو مۇسقىقارە مردووەى
 ناو تۆ، ئەو شاعىرە كوژراو ھەى ناو ناخت، ئەو جوانىيە زىندەبەچالکراو ھەى
 نىو دلت، بەشىكە لەو مۇسقىقا كوژراو ھەى ناو من، بەشىكە لەو ئاوازە

کوژراوانه‌ی مؤسیقاره گوره‌کانی دونیا نه‌یاننوسیوه، به‌شیکه له‌و جوانییه جاویدانه‌ی که له‌گه‌ل جوانییه‌کانی تردا به‌دریژی میژوو کوژراون.
 به‌ترس و گومانی یه‌کیکه‌وه که له‌هیچ‌تینه‌گات، ده‌مگوت: به‌لام‌خو من‌ته‌نیا که‌سیک‌نیم مؤسیقاریکی کوژراوم له‌دلی‌خومدا هه‌لگرتییت، ته‌نیا که‌سیک‌نیم پرېم له‌جوانی کوژراو، پرېم له‌ئاواز که‌رؤش‌نایان نه‌بینیوه.

شاروخی شاروخ سه‌یری دره‌خته به‌رزه‌کانی ده‌کردو ده‌یگوت: کی ده‌لیت تو به‌ته‌نیایت؟ کی ده‌لیت به‌ته‌نیایت؟ له‌م‌ساته‌دا که‌من و تو قسه‌ده‌که‌ین، ده‌شیت یه‌کیکی تری وه‌ک من، پیاویکی سپیپوشی تر، به‌کتیپیکه‌وه له‌جانتاکه‌ی پشتیدا، له‌باغچه‌یه‌کی تردا، یان له‌کتیپخانه‌یه‌کدا له‌کتیپخانه‌غهمگین و فه‌رامؤشکراوه‌کانی سه‌رزه‌وی، له‌گه‌ل مروؤفکی تردا قسه‌بکات، هه‌ولبدات ئه‌و شیعرا نه‌به‌نیته‌وه زمان که‌ده‌بایه بنوسرابانایه، ئه‌و وشانه زیندووبکاته‌وه که‌خویان زیندوون و ده‌رفه‌تیان نه‌بووه له‌دایکین. له‌وانه‌یه له‌مه‌رسه‌میکی بچوکدا له‌م‌شاره‌دا، یاخود له‌شاریکی تردا نیگارکتیشیکی مردوو، له‌گه‌ل ئه‌و هونه‌رمه‌نده کوژراوه‌ی ناو که‌سیکدا قسه‌بکات تا ئه‌و نیگارانه بکتیشیت که‌هه‌رگیز نه‌کتیشراون... جه‌لاده‌تی کۆتر تو به‌ته‌نیا نیت. زۆرجار مروؤف ده‌نوسیت، مؤسیقا لیده‌دات، نیگارده‌کتیشیت، بیئه‌وه‌ی بزانییت که‌له‌راستیدا ئه‌وه‌ی ده‌یکات ته‌واوکردنی ئیشیکه به‌ر له‌وه‌ی شوین و زه‌مانیکی تردا ده‌ستی پیکردوه. مروؤف هه‌مووی ته‌واوکه‌ری یه‌که.

من ده‌مپرسی: به‌لام من که‌ی ده‌ست پیده‌که‌م، کی ئه‌و کارانه‌م پی راده‌سپیزیت که‌ده‌بییت بیکه‌م؟

شاروخی شاروخ ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی کۆتر تو ئیستا ده‌ستت پیکردوه، تو له‌میژده‌ستت پیکردوه، من لیزه‌م بوئه‌وه‌ی له‌گه‌لتدابم، ته‌نیا بوئه‌وه‌ی له‌گه‌لتدابم، من له‌جیهانیکی تره‌وه هاتووم تا له‌بری هه‌موو هاورپیکانت،

لە برى ھەموو ئەوانەى پىئوستيان بە تۆيە. جەلادەتى كۆتر من لىرەم،
من لەم شارەدام، لەم باغچەيەدام، شەوانە لىرەو ە مۇسقىقا لىدەدەم. ئەم
باغچەيە مالى منە.

من باوہشم پىادەکردو دەمگوت: شاروخى شاروخ تۆ چىيت؟ تۆ
مردويت يان زىندوويت، پىمبلى؟

چاوه شىنەكانى لە تاريكىدا دەدرەوشانەو ە دەيگوت: تۆ دەبىت
و ەلامى ئەو پرسىيارە بزانيت، ئىستا دەبىت بىزانيت، من نەزىندووم نە
مردووم جەلادەتى كۆتر، ھىچ كەسىك لەم شارەدا نەزىندوو ە نە مردو،
و ەك چۆن ئەم شارە پرە لە خەلكى مردو ە وادەزانن زىندوون،
گورستانەكانىش، گورەپانەكانى جەنگىش پرەن لە خەلكى زىندو ە كە خەلكى
وادەزانن مردوون. من چەند سالىك لەمەوبەر ئەو ە ەلامەمدايەو ە، چەند
سالىك لەو ەوبەر، بەلام من خەلكى ئەم شارە نىم، من لىرە غەرىيم، من لە
ھەموو شارەكانى دونيا غەرىيم، ئىشى من ئەو ەيە ئەو جوانىيە تىكشكاو ە
بەيەكەو ە بنىمەو ە. ئەو جوانىيەى مردن پچراندويتى. بەلام دەبىت بزانيت
من خەلكى شارىكى ترم...

و ەك يەكىك ئارامى لەبەربراىت گوتم: دەزانم چ شارىك دەلىت،
شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان، وانىيە؟ تۆ لەويو ە ھاتوووتەو ە، لەو شارەو ە
گەراويتەو ە، تۆ لەو شارەو ە ھاتوووت.

بە ئارامى دەستى خستە سەر شانم و گووتى: جەلادەتى كۆتر، من و تۆ
ناىت زۆر قسەبكەين، تۆ دەبىت پشووبدەيت، من ھەمىشە لەم باغچەيەدام،
ئىرە مالى منە. تۆ ژيانى خۆت دەژىت و ەك ئەو ەى منت نەبىنىت، بەلام
شەوان لەم باغەدا قلووت لىدەدەم، ئاوازيك تەنيا تۆ لەسەر ئەم ئەستىرەيە
دەبىيىستىت، ئەو ە زمانى نەينى من و تۆيە، لەم شەو ەو ە من تەنيا بە
مۇسقىقا قسەت لەگەلدا دەكەم... ناىت ئەو ەت بىرىچىتەو ە كە مۇسقىقا زمانى
من و تۆيە... جەلادەتى كۆتر، تۆ ژيانى خۆت دەژىت، من لەگەلدام، لەم

باغچه يه وه له گه لئدام... تا کوتايي.

واي دهگوت و به خيزاييه كي گه و ره لئيم دوورده كه وته وه، من دهستم دهبرد بيگرم به لام نهمده تواني، له چاو تروكانيكدا له پينچاو پينچي ئه و باغو له ناو درهخته پيره كانيدا ونده بوو.

من له يادم نيبه ئه و شه وه چون گه رامه وه بو گيلاسي سبي، له يادم نيبه چون خه وتم، به لام كه به ياني به ئاگا هاتمه وه دلنيا بووم ئيدي من به شيكم له دونيا يه كي ناديار نه زانراو...

كهسي سيههم

مسته فاي شه ونم... ئه و پياوه ي له شه ويكي تاريكدا بالنده كاني بيني

له و شه وه دوورو دريژانه دا كه من به دواي شاروخي شاروخدا ده گه رام، ريگام كه وته سهر پياويكي سهر. شه ويكي بيوتنه بوو له و شه وانهي بالنده سببيه كان دروستيان كرد، هينده ي له ئوتيلي گيلاسي سبي دابه زيم، ده يان بالدار له چوارده ورم كه وتنه فرين، ده رويشتم و ئه وان به سهر سهرمه وه وهك چه تريكي سبي وه هابوون، ده يان بالنده ي نه سهره وت كه هه نديچار له سهر شانم ده نيشتنه وه، له سهر دهستم ده وه ستان، به نزميه كي سهر كه وهخت بوو باليان دهيدا له زه وي ده فرين. من به و بالندانه وه به هه موو قه يسه رييه كاندا رويشتم و كه سم نه بيني، چوممه ناوه راستي شار و هيچ كهس ديار نه بوو، له فولكه كه ي ناوه راستي شاردا وه ستام، ئه و فولكه يه ي هه ميشه پولي سيكي خه والووي هاتوچو تيا ده وه ستا، كه له ئاميريك ده چوو خراب قورميشكرا بيت، به ئاره زووي خوي فيكه ي لينده داو به ئاره زووي خوي ده ستى ده جولاند. له و فولكه يه وه هه ستم كرد ئه و بالدارانه ده يانه ويت من به ره و جيگايه كي تايه تي بهن، پيشتر كاتيكي وا زور و مه ودايه كي وا

درىژ ھاۋرى لەگەل مندا نەفرىبوون، ھەندىجار ھەستمدە کرد بە شەقامىكى تايبەتيدا دەمبەن، بە ئاراستەيەكى ديارىكرائو رامدەكىتشن. خۆشحالبووم ئەو بالدارە سەيرو سېپىيانەى خۆم ھەيە، من پياۋىك بووم ھىچ شتىكم نەبوو، نەمال، نە دەستگىران، نە پارە، نە ئىش، نە بەھرەيەك بتوانم بىخەمەكار، بەلام شتىكم ھەبوو كە كەس نىيەتى، كۆمەلىك بالندە كە ھەندىجار بەسەر سەرمدا دەفرن... نا ھىچ كەسى تر لە دونيادا ئەو ھى نەبوو، ھىچ پاشايەك لە ھىچ سەردەمىكدا نەيتوانىو سەيرى ئاسمان بكات و بە پۆلىك بالدارى ويل و كىوى بلىت ئەوانە بالندەى منن، بەلام من دەمتوانى... كاتىك ئەو بالندانەم دەبىنى خۆم بە دەولەمەندترىن پياۋى دونيا دەزانى، چونكە دەمزانى من تاكە مرقۇتىكم لەسەر زەوى پۆلىك بالندەى خۆى ھەبىت.

ئەوان دەفرىن و من بەدواياندا دەرۋىشتم، من دەرۋىشتم و ئەوان بە دوامدا دەفرىن. كوچە لە دواى كوچە و شەقام لە دواى شەقام. شار سەرتاپاى نوقمى تارىكى بوو، لە ھىچ جىگايەكدا گلۇپ نەدەسووتا، بەلام من دەمتوانى لە تارىكىدا بالندەكانى خۆم ببىنم. ھىدى ھىدى ھەستمكرد بە رىگايەكى تايبەتيدا بەرەو شەقامىك دەرۋم كە پىشتەر تەنيا چەند جارىكى كەم پىيدا رۋىشتبووم، شەقامىك بوو پر لە كوشكى گەورە گەورە. لەوسەرى ئەو شەقامەو بە بنارىكى پر درەختدا سەردەكەوتىت و دەگەيشىتتە سەر يالىكى بەرز، لەوئو دەتوانى بەسەر بەشىكى دىكەى شاردا بېروانىت كە دەكەوتە پشت ھەندىك بەرزايى بچكولەو. من دەمويست بگەمە سەرەو، لەوئىدا پاشماو ھى دىوارىكى كۆن ھەبوو، سال دواى سال داچووبوو، ھەر ماو ھىو زەوى چىنىكى خواردبوو، تا وای لىھاتبوو مرقۇف دەيتوانى وەك بەستىكى نزم بۇ دانىشتن بەكارىبېنىت. ئەو شەو دەمويست لەسەر ئەو بەستە دانىشم و كەمىك بىر بگەمەو. كە گەيشتمە سەرەو ھەموو بالندە سېپىھكان لەسەر ئەو درەختە بەرزانە نىشتەو. لەويكانەدا چلە بەرزەكان و لقە شىتەكانيان بە جۆرىك تىكەلاۋى يەك بووبوون، دىمەنى دارستانىكى

شەيتانيان بەخەشىبوو بەو شوينە. مەن لەسەر لىنوارى ئەو دىوارە دانىشتەم و سەيرى شەقامىكى دوورم دەکرد كە جار جار ماشىنىك بەخىزايى پيا تىدەپەپى، هەند بىدەنگ بوو، مەرۆف دەيتوانى گويى لە ھەوا بىت كە بەسەر كە لاكاندا دەپوات. لەگەل ئەو ھەشدا مەن گويم لە دەنگى پىي مستەفای شەونم نەبوو كە لە نزيكەو دە دانىشت و گووتى «چ شەويكى فېنك و خۆشە». مەن كە دەنگى كوتوپى ئەو پياو ھەراچلەكاندم، بە ترسەو ھەلام كەردەو ھەلامى راستى خۆمەو ھە سىبەرى جەستەيەكى زەبەلاحم بىنى، جەستەيەك دوو جار لە مەن گەورەتر، هەند تاريك بوو نەمدەتوانى ھەموو وردەكارىيەكانى روخسارى بىنىم، بەلام پياويكى پان و پۆرى گەورە بوو، بە ناوشانىكى پان و قژىكى كەمىك درىژەو ھەستەمكرد ئەويش لە تاريكىيەكەدا دەيەويت مەن بىنىت. بەلام ئاشكەرابوو چاوى لە مەن كەترە. سەرھەتا ترسىكى گەورەم لىنىشت، بە قەدو قەوارەدا كەسىك نەبووم بىتوانم لە وىزەي بىم، بەلام بە جەلەكانىدا، بەو چاكەت و پانتۆلەي بەرىدا لە پياوخراپىكى شەوگەر نەدەچوو، كە بەدواي نىچىرىكدا كوچەكان تەبىكات. مەن بە پەشۆكانەو ھە گووتم: ھا بەرئىز مەنت ترساند، لە راستىدا شەويكى فېنك و خۆشە، بەلى، بەلى شەوانى ھاوينى ئەم شارە ھەمىشە خۆش بوو، ئەم شارە ھىچ شتىكى نىيە شەوانى ھاوين نەيىت، ئەو ھەي لىدەريھىنە و باقىەكەي فرىدەرە جەھەنمەو ھە زەرەر ناكەيت. بە ئەدەبەو پرسى: دەتوانم دابنىشم؟ گەر روخسەت ھەبىت؟ گووتم: بىگومان دەتوانىت، مەن يەكەمجار مە بىم بۆ ئەم جىگايە، ھەزمكرد لىرەو ھە سەيرى ئەو ئوتومبىلانە بكەم كە لە دوور بەسەر ئەو شەقامەدا دەپۆن... بە دواي ھاورپىيەكىشدا دەگەرئىم كە تەنيا بە شەو دەردەكەويت.

لە تەنىشتەو دە دانىشت و گووتى: بەلام ئەو بەلندە سىپىيانە بەلندەي تۆن، وا نىيە لەگەل تۆدا بوون؟ سەراسىمە ئاورم لىدایەو ھەو بە قولى تەماشامكرد و ھىچ نەگووت. كەس لەو ھەو بەر ئەو بەلندە سىپىيانەي نەبىنىبوو،

من به پۇژى روناك له گهل ئو بالنداندا به بازاردا دەسورامەو و كەس نەيدەبىنن. شتىكى سەيربوو له شەوئىكى ئەنگوستەچاودا يەككىك له تاريكىدا دەرگەويت و پرسىياري ئو بالدارانەم لىيكات كە لەسەر درەختەكان ئارام ھەلنىشتبوون. كە زانى من بىدەنگ دەبم گووتى: دلنىام ئەوانە بالندەي تون. كەمىك پىش ئىستا من له سەربانى مالەكەي خۆمەو تەماشاي دەرەو ھەم دەکرد و تۆم لەگەل بالندەكاندا بىنى، من شەو زۆر كەم دەخەوم، شەوان لە سەربان تا بەيانى دىم و دەچم، ھەندىجار زۆر دەرەنگ خۆم دەگۆرم و دىم بۇ ئىرە، دىمە سەر ئەم بەستەو دادەنىشم، گەر كارەبا ھەبىت، شار لىرەو ھەمەنىكى قەشەنگى ھەيە، بە تايبەت بەرى خۆرئاوا. من حەزم لەسەيرکردنى گلۆپى شارە گەورەكانە لەشوينىكى بەرزەو، ئەو ھەش نەبىت ئىرە شوئىنىكى باشە بۇ بىرکردنەو... من بەردەوام لىرەدا دادەنىشم و بىردەكەمەو.

گوتم لە خىزەي سنگى بوو كە قسەيدەکرد، لەو پياو ھەوانەبوو كە دواي چەند رستەيەك ھەناسەيان سواردەبىت. من بۆئەو ھەي باسى بالندەكان نەكەم، گوتم: بىر لە چى دەكەيتەو؟ ھەناسەيەكى قولى ھەلكشاو گووتى: زۆر بىر لە تەنھايى دەكەمەو. زۆر جار بىر لە خودا دەكەمەو. ھەلامەكەي گەلىك كورت و ئالۆزبوو بۇ من، ھەك ئەو ھەي خۆي بزائىت چ ھەلامىكى سەيرى داو ھەو گووتى: بىر لە شتى تىرش دەكەمەو، زۆر شتى تىرش، بەلام لە ھەرشت زياتر بىر لە تەنھايى دەكەمەو، مەرف تا نەزائىت بۇ تەنھايە نازائىت بۇ دەژى. تۆزىك ھەستاو گووتى: من ناوم مستەفای شەونمە. مالم لەسەر ئو شەقامە گەورەيە، برايەكى بچوكترم ھەيە، پىكەو دەژىن.

ھەناسەيەكى ھەلكشاو گووتى: بەلام دەبىت پىتبلیم، ئو بالندانە منيان بەرەو لای تۆ ھىنا.

من گوتم: منيش ناوم جه لادەت ئىسماعيله، له ئوتىلى ئاوارەكان دەژيم. له ژورىكى بچوكدام له قاتى شەش.

كه ناوى خۆم پىگوت دووجار دووبارهى كرده وه و گووتى: جه لادەت ئىسماعيل و كۆترەكان، جه لادەت ئىسماعيل و بالندەكان. نەمزانى مە بەستى چييه، بەلام هەستم كرد بىر له شتىك دەكاتە وه، بە دلته نگیه وه پرسى: بەلام پیت نە گوتم، ئەو بالندانە بالندەى تۆن يان نا؟

من گوتم: له وانە يە بالندەى من بن، له وانە يە، منيش نازانم، دلنيانيم، بەلام هەستدەكەم بالندەى منن.

بەسەرساميه وه گووتى: من پيم سەيره كۆمەلێك بالندە هۆگرى مرۆفیکى وهك تۆ بن. هۆگرى يەكێك بن له ئوتىلى ئاوارەكان بژى. هەستم بە بريندارى كرد و گوتم: دەتەويت بليت چى، دەتەويت بليت ئاوارەكان جنسىكى نزمترن له مرۆف يان چى؟

بە سەرساميه وه گووتى: نا..نا.. بەهيچ جۆرىك، بەلام بۆ ئەو بالندانە لە دەورى تۆ دەفەرن. تۆ كينيت و له كۆيوه هاتوويت؟

من باسى ئەو ئوردوگا چكۆلە يەم بۆ كرد كه شەويك چوو بۆ ئاسمان، گوتم، من پاشماوهى ئەو ئاوارانەم، هاوړيكانم ئىستا له ئاسمانن، ئەو بالدارانەش هاوړينى ئەو پۆزانەن كه دەزانن من ئاوارە يەكى هەميشە ييم.. دواچار گوتم: هەست ناكەيت، بالندەكانيش وهك من وهان، ئاوارە يەكى هەميشە يين؟ هەتا هيلانەكانيشيان وەرزييه، نيشتيمايان نيه، خەلكى هيچ شارېك نين.

ئەوه تەفسيريكى كوتوپر بوو بۆ پەيوەندى من و بالندەكان كه له و ساتەدا بە خەيالدا هات. هەستم كرد بە قولى سەيرمەدەكات، گووتى: تۆ له ئاوارە يەكى ئاسايى ناچيت، نازانيت ئەو بالندانە چييان له تۆ دەويت؟ بەسەرساميه وه گوتم: بىگومان هيچيان له من ناويت، هيچ شتيكيان ناويت. كه تۆ گولێك له باغچەكە تەدا دەروينيت و گەورە دەبيت، گولەكان

چیپان له تۆ دهویتی؟ ئەوانه گولی تۆن و ته‌واو. سروشت هیچ مروئیک به ته‌نهایی دروستناکات، تۆ گووتت تۆ زۆر بیر له ته‌نهایی ده‌که‌یته‌وه، به‌لام من رام وایه، گهر زۆر ورد بروانیت تیده‌گه‌یت مروؤف هه‌میشه هاورپییه‌کی هه‌یه. له‌وانه‌یه دره‌ختیک بیئت، کینگه‌یه‌ک بیئت، نه‌سیمیک بیئت که هه‌ندیچار له نزیکته‌وه تیده‌په‌ریت، من خانمیکم ده‌ناسی هه‌ندیک فریشته‌ی چکۆله چکۆله‌ی خۆی هه‌بوو، من هه‌رگیز لیم نه‌پرسی: ئەو فریشتانه چیپان له تۆ دهویتی.

که من قسه‌مه‌کرد، مسته‌فای شه‌ونم هه‌ناسه‌ی له خۆی ده‌بهری و گوئی ده‌گرت، منیش ئەو ده‌رده کوشنده‌یه‌م له‌گه‌لدا‌بوو، که بمزانیایه‌یکت گویم لیده‌گریت، نه‌مه‌ده‌برپییه‌وه. له‌سه‌ری رۆیشتم و گووتم: سالیک پیاوینکم بینی، دوو پشیله‌ی هه‌بوو که به‌رده‌وام به‌دوایه‌وه بوون، به‌لام که‌س لیتی نه‌پرسی: کابرا، ئەو پشیلانه چیپان له تۆ دهویتی؟

مسته‌فای شه‌ونم گووتی: به‌لام بالنده‌کان شتیکی ترن، بالنده‌کان به پۆل دوا‌ی هیچ ئاده‌میزادیک ناکه‌ون، مه‌گه‌ر خۆی رۆحی بالداریکی هه‌بیئت، یه‌عنی رۆحیکی هه‌بیئت له یه‌ک کاتدا بتوانیت له‌سه‌ر زه‌وی و له ئاسمانیشدا بیئت. چونکه من ده‌زانم بالنده‌کان ته‌نیا دوا‌ی که‌سیک ده‌که‌ون که ده‌توانیت بفریت... من ده‌پرسم: تۆ ده‌توانیت بفریت؟

من به پیکه‌نینه‌وه گووتم: بیگومان ناتوانم بفرم، به‌و مانایه‌ی بال راوه‌شیتم و له‌سه‌ر زه‌وی به‌رزبیمه‌وه... نا، بیگومان من ناتوانم بفرم. به‌لام من زۆرچار ئەو هه‌سته‌م هه‌بووه که له ئاسمانم... فرین ئەوه‌یه ئەو هه‌سته‌ت هه‌بیئت که له ئاسمانیت.

له تاریکیدا ده‌ستی گرتم و ته‌وقه‌یه‌کی توندی له‌گه‌لدا کردم و گووتی: بیگومان، منیش باسی ئەوه‌ت له‌گه‌لدا ناکه‌م که بالت راوه‌شینیت، باسی ئەوه‌ت له‌گه‌لدا ده‌که‌م، ئایا هه‌ستت‌کردوه له ئاسمان بوویت؟
ده‌ستیکی گه‌وره‌و قورسی هه‌بوو که بق ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌ستم به

ئازارنىكى كورت و تىپەپ كورد. دواتر بۆم دەر كەوت، ھەر رىستە يەك خەيالى بوروزاندایە دەستى درىژدە كورد و تەوقەى لە گەلدا خاوەنە كەيدا دە كورد. من سەيرىكى ئاسمانم كوردو گووتم: فرىن چىيە؟ ھەموو بەرزبونە و ھەيەك بەسەر شتە سادەو ئاساييە كاندا فرىنە، مۇسىقاي جوان فرىنە. دەزانىت من كەى لە ئاسمان بووم... دەزانىت كەى؟ ئەو كاتانەى گوئى لە مۇسىقارە مەزنىە كان دەگرم.

بە ھەماسى مندالىكەو ھە گووتى: جەلادەت ئىسماعىل منىش لە ئاسمان بووم. زۆر جار لە ئاسمان بووم، كە بىردەكە مەو ھە لە ناكاو خەيالىكى جوانم بۆ دىت، كە سەيرى فلىمىك دەكەم و لە ناويدا وندەبم، كە كىتىنىك دەخوئىتمەو ھە پەيوەندىم بە دونياو دەپچرىت... منىش زۆر زۆر لە ئاسمان بووم... من خۇشچالم بە ناسىنىت... زۆر زۆر خۇشچالم بە ناسىنىت. من لەم شارەدا زۆر گەراوم يەكىك بدۆزمەو ئەوئىش لە ئاسمان بووبىت، فرى بىت، لە گەل مۇسىقادا، لە گەل وشەدا، لە گەل وئىنەدا، لە گەل ھەستەكانى خۇيدا، بەلام خەلك تىمناگەن... تىدەگەيت. لەوانە يە كەسانىك ھەك شىت سەيرىمبەكەن. من زۆر جار لە خەلكم پرسىو ھە: ھاوئىم تۆ قەت لە ئاسمان بووبىت. بەلام كەس تىنەگەيو ھە ئاسمان كوئىە.

من بە كەمىك تىفكرىنەو ھە گووتم: بەلام ھەموو مرفىنىك دەتوانىت لە ئاسمان بىت، وانىيە.

بە غەمىكەو ھە كە ھىشتا سىبەرى ئەو جۆش و خرووشەى پىنشوروى پىو ھەبوو، گووتى: بەلام بالندەكان نابن بە ھاوئىي ھەر كەسىك كە لە ئاسمان بووبىت... تۆ دەئىت چى؟

من گووتم: بەلام مستەفای شەونم تۆ دەتوانىت بالندەكان ببىنىت، دەتوانىت ببانىنىت. لە كاتىكدا ھىچ كەسىكى تر ئەو بالدارانە نابىنىت. گووتى: لە بەرئەو ھە بالندەى تۆن. بەلام بە راستى تۆ كىت... تۆ تەنبا كەنجىكى ئاوارە نىت لە ئوتىلىكى سووتاودا... وانىيە... تۆ كىت.

من گووتم: نازانم چیت پنبلیم، راستیت دهویت من زورجار ئه و پرسیاره‌م له خوّم کردوه به‌لام بیهوده بووه، من ژیانیکی که‌میک ئالۆزو نابه‌جیم هه‌یه، زور شتی تیا‌یه مایه‌ی شهرمه، به‌رینز مسته‌فای شه‌ونم ئه‌که‌رچی من و ئیوه هیشتا‌یه کتری نانسین، به‌لام چه‌زده‌که‌م به‌ به‌رینزان بلیم، من نه مندالیم مندالییه‌کی ئاسایی و نه که‌نجیشم که‌نجیتییه‌کی ئاساییه... کیشه‌که‌ش ئه‌وه‌یه، زورجار خوّم واهه‌ستده‌که‌م شایسته‌ی ئه‌و جۆره ژیا‌نه نابه‌جییه‌م.

هه‌ستمکرد تو‌زیک ورکی جولاند و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و گووتی: ژیا‌ن کوا به‌ گویره‌ی شایسته‌و ناشایسته‌و حو‌کمه‌دات. من به‌ پیچه‌وانه‌ی تو‌وه هه‌ستده‌که‌م ژیا‌ن له‌وه زیاتر شتی پینه‌خشیوم که‌ شایسته‌م. خه‌فت مه‌خو من له‌و باوه‌ره‌دام پاشه‌رۆژ باشتر ده‌بیته. که‌میک وه‌ستاو به‌ لاقرتییه‌وه گووتی: من وایبرده‌که‌مه‌وه له‌ پینچ شه‌ش سالی داها‌تو‌دا ولاتی ئیمه‌ ده‌بیته به‌هه‌شت.

من به‌ ده‌نگیکی زور جیدییه‌وه گووتم: من ئاواره‌یه‌کم له‌ جۆریکی تر، من له‌ جۆریکی ترم. به‌رینز مسته‌فای شه‌ونم ئیوه خۆتان ده‌زانن ئه‌که‌ر زه‌ویش بیته به‌ به‌هه‌شت، هه‌ندیک له‌ موسیقاره‌کان، هه‌ندیک له‌ شاعیره‌کان واهه‌ستده‌که‌ن هه‌ر له‌ دۆزه‌خدا ده‌ژین. من نه‌ شاعیرم و نه‌ موسیقاریکی باشیشم، به‌لام ده‌توانم بلیم، له‌ توخمی ئه‌و مرۆفانه‌م. من له‌و بال‌دانه‌م ئه‌که‌ر هی‌لانه‌شم بده‌یتی نازانم چی لیبکه‌م. ئه‌که‌ر کوشکیکی خو‌شیشم هه‌بیته، چه‌زده‌که‌م برۆمه‌وه بو‌ئو ئوتیله سو‌وتاوه، له‌ بال‌کونه چکولانه‌ی ژووره‌که‌مه‌وه له‌ قاتی شه‌شه‌وه دونیا‌بیینم، هه‌ستده‌که‌م له‌ویوه دونیا جوانتر ده‌بیینم.

له‌ تاریکییه‌که‌دا به‌ترسیکه‌وه گووتی: که‌واته تو‌ ئاواره‌یه‌کی به‌خته‌وه‌ریت. من به‌ که‌میک نا‌ره‌حه‌تییه‌وه گووتم: نا... نا. هی‌نده هه‌یه من له‌ کاره‌سات پاناکه‌م، خه‌لکی له‌ کاره‌سات راده‌که‌ن و من به‌ پیچه‌وانه‌وه خو‌می

تيفرپڙيدهدم. خه لڪي دواي ماوهيه ڪي ڪم هه موو شتيڪ له بيرده ڪهن. به جورتيڪ رهفتارده ڪهن وهڪ نه وهي هيچ نه بوو بيت، به لام من دهسته ده مه وه ناو خوله ميتشه ڪه وهو دهگه پيم، دهگه پيم، تا دوا پشڪوي ترازيدياڪه به دهست دهگرم.

مسته فاي شهونم گووتی: چهنده نهو بالدارانه هاوپریتن... ماوهيه ڪي دريژه؟ وانبيه... ماوهيه ڪي دريژه؟

من گووتم: نا... ماوهيه ڪي دريژه نييه، ماوهيه ڪي زور کورته.

ڪه ميڪ هه ناسه ي له خوي بري و پاش ئيستيڪ وهڪ يه ڪيڪ شتيڪي ترسناڪي له دهروني خويدا گرتييت و له ناڪاو به ره لاييڪات، گووتی: تو يه ڪه مين ڪه س نيت من له گهل بالنده ڪاندا بيبيمن... تو يه ڪم ڪه س نيت... پيش تو نهو بالنده سپيانه بالداري «هاوپرئ قودسي» بوون، ڪه من ناومنا بوو «هاوپرئ بالنده سپيه ڪان».

من گووتم: به يارمه تي خوت ده توانم هاوپرئ قودسي بناسم. ده توانيت پيم بناسينييت.

بو يه ڪه مجار به دهنگي به رز پيڪه ني، دواتر وهڪ هه ستيڪات پيڪه نينه ڪه ي لايه ق نييه، ڪوتوپر وهستاو گووتی: هاوپرئ قودسي له پازده سال له مهو به ره وه مردوه. نه وهي من بوٽ باسده ڪم پيش هه ژده سال له وهو بهر بوو. نهو پرؤزگارهي هاوپرئ پرؤزهيه ڪي هه بوو هه موو شار بڪات به يه ڪ تابلوي گه وره... هه موو شار له مسهر بوٽه وسهر به هه موو ديوارو شه قام و گوره پان و سه ربانه ڪانه وه، دهيويسست ديواري هه موو ماليڪ بڪات به به شيڪ له تابلويه ڪ به جورتيڪ گهر له دووره وه ته ماشا تڪرد هه موو ماله ڪان وهڪ يه ڪ نيگاري ته واوڪار واين. نيگاري شاريڪي هيمن و سيحراوي ڪه مليونه ها بالنده ي سپي به سهريدا دهفرن. ده زانم بيرؤڪه ڪه خوي شيتييه ڪي ته واو بوو، پرؤزهيه ڪي خورافي بوو، خوشي دهيزاني ڪه هه رگيز ناتوانييت ته واويڪات، به لام گرنگ نه بوو به لايه وه ته واوده بيت

یاخود نا... دلنیا بوو پوژنیک یه کینک دیت دواى خۆى ته واویده کات... شیتی بوو، من پیته دلیم شیتی ته واو بوو، به لام ئەو خۆى وای ههستده کرد ئیشى نیگار کیشیتی تر ته واو ده کات، ئیشى یه کینکی تر که شه ویک له شه وه تاریکه کان له باغیکدا بینیبووی و پیی گووتبوو که له شاریکی تره وه هاتوو تا داواى لیتکات ئەو ئیسهی بو ته واو بکات. من یه که مجار هاوړی قودسیم لیره دا ناسی، پیش هه ژده سال له مه وه بهر... له سه ره ئەم بهسته، له شه ویکى تاریکدا، به خۆى و کۆمه لیک بالنده وه.

که قسه کانی ته واو کرد خه ریک بوو ده خنکا، ههستم کرد له گه ل دوا رسته یدا منیش هه ناسه م بو نادریت. تا ئەو کاته وام ههستده کرد سه ره تاي ئەم چیرۆکه ی من ده که پیته وه بو دهنگی ئەو مۆسیقا نادیاره ی له ناکاو له ژبانی سامیری بابلیدا سه ری هه لدا بوو، به لام ئیستا هیدی هیدی شته کان ئالوز تر ده بوون... ئەوه یه که مین جارم بوو ههستبکه م، ئەم چیرۆکه نه سه ره تاي هه یه و نه کوتایی، به لکو وه ک باز نه یه کی گه ردونی وه هایه، که تا ناکوتا به ده وری چه قینکی نادیاردا ده سو پیته وه.

مسته فای شه ونم دواى ئیستیک له تاریکیدا سه یریکردم و گووتی: بو بیده نگیت؟

به دهنگی یه کینک که خه ریکه ده خنکیت، گووتم: له به ره ئه وه ی نازانم چی بلیم.

پاش پشوو یه کی دی، مسته فای شه ونم له شوینی خۆى هه ستاو گووتی: شه ویک هاوړی قودسی، هاوړی بالنده سپیپهکان، له ناوه راستی شاردا، کاتیک خه ریکی دروستکردنی به شیک بوو له نیگاره که ی خۆى، مه فره زه یه کی عه سه کهری ته قه یان لیکرد و له سه ره په ژه که ی خۆى خستیانه خواره وه و مرد. من له و کاته وه به رده وام ده بیینم... هه ر کاتیک دیم بو ئیره و داده نیشم ده بیینم... بمبوره کاک جه لاده ت ئیسماعیل، هیوادارم

تینگهیت بۆچی من بهم تاریکییه به دواى تۇدا هاتم، هیوادارم لیمبوریته... من ده بیته برۆم... ههستده کهم ههله بووم، ههستده کهم ئه و بالدارانه منیان به ههله دا برد. نه ده بایه بهاتمایه.

دهستی درێژکرد و تهوقه یه کی سهیری له گه لدا کردم، وهک عهزیزیکی خۆی به خۆیه وه بنوسیتیت منی به خۆیه وه نوساند و گووتی: بمبوره، باشتر وایه برۆم... نامه ویت دنیا پوناک بیته وه. له وانه یه پوناکی بمانکاته هاوپی یهک. من یادگاری تالم له م جیگایه دا ههیه... یادگاری تال به پهله له و یاله دابه زى و لیم دوورکه وته وه. له دووره وه هاوارم لیکرد: به ریز... به ریز... قوربان، جه ناب، کاک مسته فا... ده توانم بزانه کامه یه مالی ئیوه؟

بیته وهی وه لاممباته وه له تاریکییه که دا ونبوو.

ئه وه یه که مین یه کدی بینینی کورت و ترسناکی من بوو له گه ل مسته فای شه ونمدا، ئه و پیاوهی دواى گه رانه وهی من له گه شتی دوورودریژی خۆم له شارو گونده کانی کوردستاندا ده رکه وته وه و دووباره سه رتاپای دونیای منی دایه وه به یه کدا. مسته فای شه ونم، ئه و پیاوهی له ساتیکدا ده رکه وت که زیانه م به رگه ی نه سیمی نه ده گرت، که چی ئه و گه رده لولوی بۆ هینا.

بهشى سېهههه

دادگا

خۆتان دهزانن بېنېنى من بۇ شاروخى شاروخ چەند پوژىك دواى
ئەو چاوپېكە وتتە سەيرو ئالۆزو پرمانىە بوو لەگەل ئەو پياوۋە قەلەۋەدا
كە بە زەحمەت دەيتوانى ھەناسە بەدات. دواى دەر كە وتتى شاروخى شاروخ
شتەكان لاي من ئاشكراتر بوون. دەمتوانى سېبەرى ھېلىكى ديارىكراو
لە بەرچاوى خۆم بېينم، دەمزانى لەيەككائدا لە دوو جېھاندام، جېھانىك
ئەو دونيا سادەو ساكارەيە كە ھەموومان تيا دەژىن، جېھانىكى تىرىش
دونيايەكى ترە، دونيايەك تا ئەو كاتە نەمدەتوانى وردەكارىيەكانى باسبەكەم،
نەمدەتوانى باس لە چۆنىتى و دروستبوونى بەكەم. جېھانىك بوو لە
سەرەتاۋە روخسارى خۆى نىشان دەدام و وندەبوو. لە دوورگەيەك دەچوو
لە ناۋەپاستى دەريايەكدا كە مەلەۋانىكى ماندوو بەرەو پوۋى مەلەدەكات،
دورگەيەك كە ھەندىجار لە پېشچاۋى وندەبېت و ھەندىجار دەردەكەۋىت،
ھەندىجار نزيك دەكەۋىتەۋە و ھەندىجارىش دەبېت بەسەرەب. نامەۋىت
پېش وردەكارىيە ئالۆزەكانى حكاىەتەكە بەكەم، بەلام من دلنېام ھەموو
ژيانىك دوو ديۋى ھەيە، ديۋىكى بېنراۋ لەگەل ديۋىكى نەبېنراۋدا، ھەموو
شارىك دوو ديۋى ھەيە ديۋىكى بېنراۋ لەگەل ديۋىكى نەبېنراۋدا، ھەموو
چرەكەساتىكى مېژوو دوو ديۋى ھەيە، ديۋىكى بېنراۋ لەگەل ديۋىكى
نەبېنراۋدا، ھەموو مەرگىكىش دوو ديۋى ھەيە ديۋىكى بېنراۋ لەگەل ديۋىكى
نەبېنراۋدا. كىتەشى ھەرە گەرەى مەرۋف ئەۋەيە كە زۇرجار ئەم دوو
ديۋە ئاگادارى يەكتر نېن، لەبەرئەۋە جېھان ھەمىشە ۋەك شوپىنىكى ئالۆزو
پرنھىنى دەمىنېتەۋە، ۋەك جىگايەك كە تەنيا يەكجۆر حەقىقەت و يەكجۆر

لۆژیک ده‌بیات به‌رپوه. من ئیستا واده‌بینم که هه‌ندیک له‌وانه‌ی ده‌مرن ده‌توانن نیوه‌یه‌کی زیندووی خۆیان له‌سه‌ر زه‌وی جیبه‌یلن. به‌لام نیوه‌یه‌کی خه‌وتوو... دیاره‌ له‌م خاله‌دا ده‌بیت زۆر وریابن، من باس له‌ خه‌وتن ناکه‌م، به‌و مانایه‌ی که ئه‌میره‌یه‌ک ده‌خه‌ویت و دواتر که‌سیک دیت به‌ ماچ له‌ خه‌وی هه‌له‌سه‌ستینی، نا‌خه‌و لیره‌دا مانایه‌کی ته‌واو جیاوازتری هه‌یه، من باس له‌و زینده‌گییه‌ خه‌وتوو ده‌که‌م وه‌ک خه‌ونی پارچه‌یه‌ک مؤسیقا به‌رله‌وه‌ی به‌کینک لیببات و بیهیتته‌وه‌ قسه‌. کاتیک مؤسیقا ونه، که ئامیریک و په‌نجه‌یه‌ک نییه‌ له‌ خه‌وی هه‌سه‌ستینی، ئه‌وه به‌و مانایه‌ نییه‌ که له‌ ناو هه‌ر ئامیریکدا هه‌زاران پارچه‌ مؤسیقای خه‌وتوو بوونی نییه. ئیمه ئیستا که گوی راده‌دیرین، جگه‌ له‌ هه‌ژه‌ی بیده‌نگی هه‌چی تر نابیه‌ستین، گویمان له‌ مۆزارت نییه، به‌لام ئه‌مه مانای ئه‌وه نییه مۆزارت نییه. مۆزارت له‌ دیوه نه‌بینه‌راوه‌که‌ی جیهاندایه. زۆرجار که شیعریک ده‌خوینینه‌وه، هه‌سته‌که‌ین پیه‌ستر ئه‌و شیعه‌ له‌ ناوماندا بووه، به‌جۆریک له‌ جۆره‌کان له‌سه‌ری زمانماندا بووه یاخود راستتروایه‌ بلیم له‌ به‌رده‌رگای رۆحماندا وه‌ستاوه. له‌و کاتانه‌دا که‌ر بتوانین له‌گه‌ل ئه‌و شیعه‌دا بدوین، هه‌قمانه‌ لئی په‌رسین: ئه‌ی شیعری جاویدو جوان تو چهند وه‌خته له‌ کوی؟ بیگومان ئه‌و شیعه‌ نه‌یسته‌جی هه‌ریمیکی دیکه‌بووه، هه‌ریمیک ئیجگار نزیکه‌ له‌ ئیمه‌وه، به‌لام سووک و ئاسان له‌ ئاسته‌ نه‌بینه‌راوه‌که‌ی وجودایه... من هه‌ر وه‌ختیک مؤسیقای جوانم لیداییت، هه‌ستمکرده‌ دوا‌ی بیده‌نگبوونی ئامیره‌کان، دوا‌ی خامۆشبوونی ده‌نگی ئاوازه‌کان، هه‌میشه به‌شیک ئه‌و مؤسیقایه‌ به‌ زیندوویی له‌ هه‌وادا ماوه‌ته‌وه، وه‌ک چۆن زۆرجار پوژ ده‌بیتته‌وه، به‌لام تا ماوه‌یه‌کی درێژ هه‌شتا هه‌ر گویمان له‌ هه‌ناسه‌ی شه‌وه له‌ ناو کوچه‌کاندا، چۆن زۆرجار له‌ ناوه‌راستی پاییزدا چاو لیکده‌نین و له‌ناکاوه‌ له‌ ناو پوچی دره‌خت و خه‌زان و خه‌زه‌لوه‌ردا سه‌وزیه‌کی کوتوپر ده‌بینن. من هه‌میشه له‌ خۆم په‌رسیوه که پاییز دیت به‌هار ده‌چیت بۆ کوی؟ له‌ خۆم په‌رسیوه

كە مردن دیت ژیان دەچیت بۆ كوئى؟ كە ئەم شارە ئاسنین و دلتهنگانە دین، شارە جوان و ئەفسانەییەکان دەچن بۆ كوئى؟ ئیستا دلنیام وەك چۆن پاییزان بەهار سووک و ئاسان بازەداتە دیوہ نەببناوہكەى وجود، وەك چۆن كە ببەنگى دیت، مۆسیقا بازەداتە دیوہ نادیارەكەى وجود، ئاواش كە مردن دیت مرؤف بازەداتە دیوہ نادیارەكەى وجود.

لەسەرەتاوہ من ئەو بیروكە سەیرانەى خۆم لە دەفتەریكى شەست پەرەى كۆندا كە لە ناو تۆزو خۆلى ئوتپەكەدا دۆزیمەوہ تۆماردەكرد. لە راستیدا من ھەمیشە دەفتەریكم دەدۆزییەوہ شتەكانى خۆمى لەسەر تۆماربەكم، بەدریژایى ئەو چەند سالە، بەر لە دەرکەوتنى عەلى شەرەفیاریش بیرم نایەت دەفتەرم كرى بیت، ھەمیشە دەفتەرەكانى خۆم یان لە خۆلدا دەدۆزییەوہ یان لە بادا دەمگرتنەوہ. ھەندىجار لە رەشەباكاندا دەوہستام و دەفتەریكى وىلم دەببى با لە دوورەوہ دەبھینا و من دەستم درىژ دەكرد و دەمگرتەوہ. لە ماوہیەكى كورتدا دەیەھا دەفتەرى تۆزاویم ھەبوو كە ھىچ ئادەمیزادىكى تر نەیدەتوانى بیانخوینیتەوہ. شیوہى نوسىنى من وەك ئەو ھەبوو رەشەبا یارى بە ھەرفەكان كرىت، گەردەلوولى بەھىز چى لە شۆرەببى دەكات، بىر كرنەوہى لە ناكاو و خەيالاتى سەیر وایان لە وشەكانى من دەكرد. گەر ئەو دەفتەرە دپاوانە نەبانایە ئەستەم بوو دواتر خەيالات و بیروكە سەیرەكان و ئیشراقاتە كوئوپرەكانى خۆم بېرىتەوہ. من لەو كاتەوہ كە لە شاری سۆزانییە غەمگینەكان گەپابوومەوہ، لەو كاتەوہى كە تەواو فلووتەكەم توردابوو و چیتەر مۆسیقای خراپم پى نەدەژەن، لە بەلكونەكەدا دەوہستام و ئیشراقاتى ناوہكى رۆشنىدەكردمەوہ. من كە ژیانم بېماناترین و ناچیزترین رەوتى ھەبوو، دەمتوانى وەك خانمى ھەتاهەتایى خەونەكانم «دالیا سیراجەدین» ژیانى خۆم وا نیشانبەم كە قوولاییەكى نھىنى ھەیە. كە شاروخى شاروخ لە باغچەكەى ئەو بەردا مۆسیقای لیدەدا من پردەبووم لە نورىكى ناوہكى، پردەبووم لە خەيالاتى جوان، پردەبووم

له ئاره زوويه کی کوشنده بۆ بیرکردنه وه و نوسین و موسیقا لیدان. به لام ههستمده کرد هه موو ئه و جوانییانه له جیگایه کی عاسی ناو پۆحدان که نایه نه ده ری. ده بیته بزانه که ئه وه چ خه میکی قورس بوو بۆ من، که ماوه یه کی درێژ بوو و امده زانی هه موو ده رگا داخراوه کانی پۆحی خۆم خستۆته سه ره پشته، ههستمده کرد بووم به بالنده یه که به جووتی چاوی دیکه و به خه یالیکێ تره وه، به لام ئیستا که گویم له و موسیقا نادیاره ی شاروخی شاروخ ده گرت، دووباره ئه و پرسیاره ئه زه لیبیه ی من سه باره ت به پۆح له خه یالدا داده گیرسایه وه، ده مزانی پۆح بیثومار ده رگای هه یه که هیچ کهس ناتوانیت تا کۆتایی هه موویان بکاته وه، که مرۆف ده شکاته سه ر دوا ده رگا نازانیت له پشت ئه وه وه چه ندی دی هه یه که ناگاته به رده میان. هه ندیک شه و که شاروخی شاروخ ئاوازه سیحراوییه کانی خۆی لیده دا، من له ئوتیله که داده به زیم و ده چووم بۆ ناو ئه و باغه یه، هه موو شوینیک، هه موو قوژبنیک ده گه رام، به لام هیچ که سم نه ده بیینی... من ده یه ها شه و ئه و کاره م کرده، ده یه ها شه و به خێراییه کی شیتانه له و پله کانه دابه زیوم و روومکردۆته ئه و باغه و که سم نه بینیوه، ده یه ها شه و هاوارم کرده «شاروخی شاروخ ده مه ویته بتبینم، ده مه ویته قسه ت له گه لدا بکه م». به لام له موسیقا زیاتر وه لامیکم نه بیستوه، موسیقایه که هیدی هیدی منی راده هینایه وه بتوانم ته نیا به موسیقا قسه بکه م، ته نیا موسیقا له بری هه ناسه وه رگرم، ته نیا موسیقا له بری ژیان بژیم. من که په نجه کانه م ره ق بوو بوون که وام لیهات بوو له ته ماشاکردنی فلووت ده ترسام، له بری موسیقا ئیشراکه نه یینییه کانی ناو پۆحی خۆم ده نوسییه وه، له و قوناغه دا نوسییه وه ی ئه و تیکسته سه يرانه ی پرپوون له ته فسیری شیتانه ی پیاویک که له نیو دنیا جیاوازه کانه و نبوو بوو، شتیوازی قسه کردنی من بوو له گه ل شاروخی شاروخدا که له جیگایه کی نادیاره ی ئه و باغه یه دا، له دیوه نه بیتره وه که ی باغه دا به ئاواز قسه ی له گه لدا ده کردم.

لە دواى شەوى يەكدى بېنىمانەو، تا ئەو پۇژەى مېخەكانى لە سەر سېنەم دەرھېتا، ھەموو شەوئىك من و شاروخى شاروخ قسەماندەكرد، ئەو بە مۇسقىقاو من بەو تېپىنى و ئىشراقانەى لەسەر دەفتەرە تۇزاوى و دپاوەكانم دەمنوسىن. من ئەو ماوھىە بېئەوھى ھېشتا جورئەتېكەم دەست بۇ ئەو ئامېزانە بەرم كە زۇرجار لە ژېرزەمېنەكەى محەمەدى فېردەوسېدا بانگياندەكردم، ئەو ھونەرە فېربوومەوھە كە لە مندالىمەوھە دەمزانى، ھونەرى قسەكردن لەگەل جېھاندا بە مۇسقىقا.

لە دواى بېنىنى شاروخى شاروخەوھە ژيانى پۇژانەو ژيانى شەوانەى من دوو كەرتبوونىكى ترسناكى تېكەوتەوھە، شەوان كە ھەموو ئادەمېزادەكان دەخەوتن من لە بالكۆنەكەدا گويم لە مۇسقىقا دەگرت و قسەم لەگەل باو ئەستېزە و بالئندەكاندا دەكرد، يان لە ژوورەوھە لەسەر پۇشنابى مۇمىكى كز، ئەو دەفتەرانەم دەنوسى و وشەكانم وەك ئەسرىنى مندال درېژدەبوونەوھە. بەلام بە پۇژ ژيانىكى ئاسابى دەژيام، بەيانيان لەبەردەم ئوتېلەكەدا دەوھەستام و يارمەتى ئەو مالە ئاوارانەم دەدا كە كەسىكى بە تواناو گەنجيان نەبوو، بارىكى قورسىيان بۇ سەربخات، ھەندىك ئىشى بچوكى بازارم بۇ ھەندىك پېرېژن و پېرەمېردى پەككەوتە دەكرد، نەوتم بۇ پەيدادەكردن، پلېتەى چرام بۇ دەگورېن، ئاردم بۇ دەگويزانەوھە، وەرەقەى شەكروچام بۇ سەرفدەكردن. گەر كارىكى لەوچۆرەشم نەبايە وەك ھەمىشە دلى كچانم بە قسە خۆشەدەكرد، بە ھەموو مرقۇئىكم دەگوت: تۇ جوانى. بە شېتەكانم دەگوت: ئىتوھ عاقلن. بە پياوھ تەنياكانم دەگوت: خەم مەخۇن، پۇژىك دەبېت ھەموو دونيا دەبېت بە ھاوپىتى ئىتوھ.

ئالەو پۇژانەدا سامېرى بابلى بېريارىدا بە جېم بھېلېنت. پەيوھەندى نىوان شاناز سەلېم و پرتەقالى بابلى گەيشتىبووھە ئاستىك چىدى بوارى پاشەكشى و گەرانەوھى تيانەبوو، من ھەولمدا ئەو پەيوھەندىيە بېچرېنم، لە بەرئەوھە نا

که سامیری بابلی له ماوه‌ی دیلیتی خویدا لای من مافی ژنه‌یانی نه‌بوو، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌ترسام مندالیک له‌و په‌یوه‌ندییه دروستبیت و دواتریش ئه‌و منداله مه‌عسوم و بیخه‌تایه به‌بی باوک گه‌وره‌بیت. من ئیواره‌یه‌ک چووم بۆ لای شاناز سه‌لیم که له‌ کوشکیکی بیۆینه‌دا ده‌ژیا، هه‌موو ئه‌و نه‌یینه‌م بۆدرکاند که نه‌ده‌بایه بیاندرکینم، باسی رابوردوی سامیری بابلیم بۆ کرد، باسی ئه‌وهم بۆ کرد که پۆلی له‌ کوشتنی ده‌یان مروّفی بیگوناها هه‌بووه، هه‌موو ئه‌گه‌ره کوشنده‌کانی داها‌تووی ئه‌و پیاوه‌شم خسته به‌رده‌ستی. ئه‌و به‌ دریزایی دانیشته‌که سه‌یری منی نه‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌بوو هه‌موو ئه‌و شتانه بزانی‌ت، من پیمگوت: من کاریکم به‌وه‌وه نییه ئیوه بین به‌ هاوسه‌ری یه‌کتر یاخود نا، به‌لام ده‌ترسم مندالیکان ببیت و دواتر به‌ هه‌تیوی گه‌وره ببیت. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئه‌هریمه‌نانه‌وه سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی کرد و گوتی: خیرت بنوسیت، به‌لام مه‌ترسه من مندالم نابیت. که وای گوت، من به‌ حورمه‌ته‌وه هه‌ستام و بیئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی ئه‌وتوی تر بکه‌م ماله‌که‌م به‌جیه‌یشت.

شاناز سه‌لیم خوی شته‌کانی جیه‌جیکرد، کاروباری دادگا، کاروباری ته‌ندروستی، ئاماده‌کردنی سامیری بابلی و هه‌موو شتیکی دی. ئه‌و ماوه کورته‌ی که‌وته نیتوان بریاری هاوسه‌ری و زه‌ماوه‌نده‌وه، ژوره چکۆله‌که‌ی ئیمه به‌ جوړیکی دی پازایه‌وه، ئیواره‌یه‌ک گه‌رامه‌وه و بینیم، قه‌ره‌ویله‌یه‌کی نوی، فهرشیکی نوی و قه‌نه‌فه‌یه‌کی مه‌خه‌لی ره‌نگاوپه‌نگ، له‌گه‌ل کۆمه‌لیک ئاویته‌ی قه‌راغ زیر له‌ ژوره‌که‌مدایه. ژوره‌که‌ به‌ جوړیک بچوک بووبووه‌وه دۆشه‌ک و به‌ تانییه شه‌ره‌که‌ی من به‌زه‌مه‌ت له‌ کونجیکدا جیگیان ده‌بووه‌وه. شاناز سه‌لیم به‌ سه‌خواه‌تیکی بیۆینه‌وه پاره‌ی له‌ سه‌ر قات و بۆینباخ و جلی ئاغای بابلی سه‌رفه‌کرد. ئیواره‌یه‌کیان سامیری بابلی ده‌ستیگرده ملم و گوتی: ئه‌ی مندالی نه‌جیب، من هه‌موو شتیکم له‌گه‌ل شانازدا بریوه‌ته‌وه، من به‌و مه‌رجه زه‌ماوه‌ندی له‌گه‌لدا ده‌که‌م که

تۆلەگەلمدا بۇيت، دەبىت تۆش لەگەلمدا بگۇزىتەوہ.
 من دەمزانى پرتەقالى بابلى راستدەكات، دەمزانى يەكىك لە ھەرە
 مەرجه سەختەكانى سامىر ئەوہبوو، منىش لەگەلىدا بگوزامەوہ و پىكەوہ
 بچىنە مەنزىلىكى تازە. وارپىكەوتىوون شوينىكى تايبەتى بۇ من چاكبەن
 كە بە جۇرىك بىت، من ئازاد و سەرورە لەوئى بۇيم. لە دلەوہ سوپاسى
 پرتەقالى بابلىم كىردو گووتم «تا ئەم ئوتىلە ھەبىت، من ناتوانم ئاوارەكان
 بەجىبىلەم... من لىرەدا ژيانىكى خۇش و بەختەوہر دەژىم، ھىچ بەھانەيەكىش
 شك نابەم، ژيانى خۇم تىكبدەم. من پىاوونكى بىكەلكم، سوودىكم بۇ ئەم
 سەر زەويىبە نىيە، ھىچ نەبىت لىرەدا دەتوانم يارمەتىيەكى پىرەكان بدەم
 كە ھىچ ئادەمىزادىكى تر نىيە يارمەتەيان بدات، پاشان لىرەوہ ھەندىجار
 تارمايى دالىا سىراجەدىن دەبىنم، لىرەوہ بالئندەكان دىن بۇ لام، لىرەوہ
 شەوان گويم لە مۇسقىقايەكى نەينى دەبىت كە كەسى تر گوئى لى نىيە».
 سامىرى بابلى زۆر ھەولىدا و بىسوود بوو، دواچار بەرلەوہى بىروات
 لىستى ھەموو ناوہكانى دامى و گووتى: ئەى مندالى خۇشەخت، تۆكەى
 منت بانگكرد، من ئامادەم لە بەردەمتدا بوەستم. من تا كۆتايى چاوەروانى
 ئەو دادگايەم كە تۆ دايدەنىت.

دوازە ناو و ناونىشان بوون كە خۇى بە خەتىكى جوان نوسىبوونى.
 كاغەزەكەم خستە گىرفانم و گووتم: پرتەقالى بابلى، دلئىابە بە زووترىن
 كات دەست پىدەكەم، ھىوادارم تا ئەوكات ژيانىكى خۇش بۇيت.
 ئەو رۆژەى كە رۇيشت، بە جۇرىكى سەير خۇى گۇپىبوو، كامەران
 نەبوو، بەلام وەك كەسىك كە دەيوست سەرەتايەكى تازە بۇى جۇرىك
 لە گەشانەوہو ئارامى پىئوہ دىاربوو. ديارە شاناز سەلىمىش خانمىك نەبوو
 مرؤف بە دلى تەنگەوہ لەگەلىدا بخەويت، ژنىك بەو جوانى و زمان لوسىيە،
 بەو ھەموو سامان و نكىنەوہ، گەر يەكىك ھەموو نەينىيەكانى نەزانىيايە
 نەيدەتوانى لە ئەفسوونى دەربازبىت. سامىرى بابلىش خۇى ژيانىكى

هيند دزيو ناشيريني هه بوو، گوناھى هه كه سيكت به گوناھه كانى ئو به راورد بگردبايه دهبوو به فريشته، له بهر ئوه بيمانا بوو خراپه كانى خوى به خراپه كانى شاناز به راورد بكات. ده شيويست بهر له مردن راست يا خود درو قوميك ئه فین بنوشيت. منيش و ئه ويش ده مانزاني عه دالهت ئه وهيه تا بريارى دادگا درده چيت كه ميگ به ئاسوده گى بزي، ئه وه به شيك بوو له عه دالهت كه من بو هه موو گوناھباريكي زيندوو قبولم بوو. من تكام له ساميرى بابلى كرد بهر له وهى بپروات فهرش و قهره ويله و قه نه فه و ئاوينه كانى خوى بپاته ده ري، چونكه من ژووره كه م وهك ژووريكي خالى ده ويست، ژوورى ئاواره كه كه له برى ئه وهى له بهر باو باران بخه ويت له و ئوتيله دا گير ساوه ته وه. سامير كه له جله نويكانيدا به زحمهت ده ناسرايه وه، دوو كه نجى كو لگيشى هينا و شته كانيان به خشى به دوو سى خيزانى ديكه كه به خوشحالييه وه وهريانگرت. دوو پوژ دواى ئه وه شاناز سه ليم و پرته قالى بابلى زه ماوه نديانكرد. زه ماوه نديكي چكولانه كه هه نديك هاوري و دوستى شاناز خوى داوه تگرا بوون، هه لبهت من يه كيگ بووم له داوه تگراوه كان، به لام دواى ئه و ميژووه له جه فاو ساردى له كه ل خانمى شانازدا، سونگه يه كم نه بوو بچم بو جوړه ئاهه نديكي وه ها.

به ياننيه كه له خه وه ستام و بريارمدا به دواى يه كه مين شاهيدا بپوم، يه كيگ بوو جودا له وه كه سانه ي پرته قالى بابلى خوى ده ستنيشانى كريد بوون، ته نيا شاهيديك بوو من هه لمبزار دبیت. يه كه مين شاهيدى من، باوكى سه رهنگ قاسم بوو كه ده بايه له و دادگايه دا ئاماده بيت. له و پوژه وهى من كه رابوومه وه بو شار، چه ند جاريك به به رده مى ماله كه ياندا تپه رپيووم و هيچ جاريك جوړه تم نه كريدوو بچمه ژووري، نه مده زانى ئاخو دايك و باوكى سه رهنگ هيچ درباره ي كوژراني كوره كه ي خويان له بيابانه كانى باشووردا ده زانن يان نا. خو تان ده زانن پووبه رووبوونه وهى وه ها چه ند تاله. به لام نه دهبوو تا هه تاهه تايه لنى رابكه م. به دريژايى پوژ بيرم له وه

دهکردهوه چی دهکه م و چون باسی مردنی سهرهنگ قاسم دهکه م، چون باسی دواهمین رۆژهکانی ژیان و هاوپیتی خۆمان دهکه م، دهمه و ئیواره بهر له وهی تاریک دابیت، به ترسیکی گه وره وه، به جووتی ئه ژنۆی له رزیوو لئیویکی وشکه وه له ده رگامدا. دایکی ده رگاکه ی کرده وه، من ئه وکات بوو بووم به کورپیکی که له گه تی ریشن، که بهرده وام به جووتیک چاوی غه مگینه وه، له چاکه تیکی سپی دریژ و پانتۆلیکی کاوبۆی کۆندا ده سورامه وه، کراسیکی ره شم له بهردابوو که مانگی به کجار دهمشت. دایکی سهرهنگ قاسم نهیتوانی من بناسیته وه، ئه و سهرده مانیک منی بینی بوو که من هیشتا گهنجیکی ناکاملی غه مگین بووم، به فلووتیکی سپییه وه ده هامم و له گه ل کورپه که یدا خۆمان فیری مۆسیقا ده کرد، نازاریکی گه وره بوو بو من پنیان بلیم، کورپه تاقانه که ی ئیوه کوژراوه و من زیندووم، به لام به دهنگیکی له رزیوه وه پرسیم: کاک قاسمی برینپیچ له ماله؟ ژنه که ی وه ک خانمیکی به ئسول فهرمووی لیکردم، تیپه پینی سالان باوکی سهرهنگی په کخستبوو، بوو بوو به پیره میزدیک که به زحمهت چاوی ده بینیت. له سه ر فهرشیکی ئیرانی دانیشتبوو، گوئی له ده نگوباس ده گرت. که منی بینی به زحمهت له شوینی خوی هه ستاو فهرمووی لیکردم. من که میک له بهرده میدا وه ستام و گوتم: کاک قاسم، کاک قاسم منت له بییره؟... هیوادارم منت له بیرینت، من جه لاده تم، جه لاده تی کوتر، ئه و کورپه ی سهرده میک هاوپیتی سهرهنگی کورپه ی ئیوه بوو. که وامگوت، ئه و پیاوه به سته زمانه به شیوه یه ک راجه نی وه که ئه وه ی هیزیکی نادیار له دواوه پالی پیوه بنیت، شتیکی سه یربوو که بینیم باوه شی پیاکردم، ماچیکردم، گریا. ده یزانی کورپه که ی مردوه، دلنیا بوو که کورپه که ی نه ماوه. من پیموایه دایکان و باوکان راداریکی نهینی له دلیندایه، ئه و حیکایه تانه یان بو ده گوازیته وه. که توزیک فرمیسه کهانی نیشته وه گووتی: پیمبلی، جه لاده تی کوتر، پیمبلی، چون بوو، نازاریان زوردا، یان به ئاسووده یی مرد؟. من ئه وکات به گه رمی ده گریام. گوتم:

مردنی ئاسوده کوا ههیه، مرؤف له م ولاته دا له کوئ مردنی ئاسودهی دهسند هکه ویت؟ دهگریام و قسه م دهکرد، بهجۆریک دهگریام هه رستهیه کم دهگوت و رستهی پیشووترم له بیرده چوووه، هه ندیجار هه ندیک رسته م دهیه ها جار دووباره دهکرده وه. چیم دهزانی بی درق بۆم گێرانه وه، باسی ئه و ریکه وته م بۆکردن که منی هیشته تته وه، گووتم گه ر له و زیله دا له بری من سه رهنگ موسیقای لێدایه، ئیستا ئه و زیندووبوو من مردوو، گووتم: بۆ من زۆر ئاسوده تر بوو بمردبامایه، من بیکه سیکی بیکه لکم، نه دایکم ههیه نه باوک، بوون و نه بوونم له سه ر ئه م ئه سته ریه وه ک یه که. باوکی دهیگووت: وامه لئ، ئه وه حیکمه تی خوای گه وره یه، حیکمه تی باری ته عالا یه، که من و تۆ تینا گه ین، ئه وه قیسه مه تی ئه وه، کئی بویت دهیمرینیت و کئی بویت زیندوویده کاته وه. بهرماله که ی داده خست و دهگریا، دایکی چای بۆ من تیده کرد و دهگریا، من پیاله که م وه رده گرت و دهگریام، ئه وه یه که مجار بوو هه ستمکرد فرمیسک له هه ر شتیگ زیاتر ده توانیت مرؤفه کان بکات به هاوړی و نزیک یه ک، سی که س که پیکه وه دهگرین، فرمیسه که کانیا ن وه ک حه رفی ناو په یمانیکی رۆحی وه هایه که هه یج هه یزیک نایشکینیت.

سالیگ له وه وه به ر دایک و باوکی سه رهنگ قاسم پرسه یان بۆ دانا بوو، چیرۆکی جیاواز جیاواز و خورافات جیاوازیان له سه ر شوین و شیوه ی مردنه که ی بیستبوو، پیده چیت به شی هه ره زۆری ئه و چیرۆکانه له ناو موسیقاره کان خۆیا نه وه هاتیت. ده رکه وتنی من و راستکردنه وه م بۆ هه موو حیکایه ته کان مایه ی دلنای ی و ئاسوده یی بوو. من پیمگووتن که یه کێک له بکوژه کانی سه رهنگ قاسم یه کێک له و ئه فسه رانه ی له شه وی مردنی سه رهنگدا به شدار بووه ئیستا لیزه یه و چاوه روانی دادگا ده کات، دیاره من له هه ر شتیگدا درۆم بکر دایه نه ده کرا له وه دا درۆبکه م، من راشکاوانه گووتم، من باوه ڕم به و دادگایانه نییه که سیاسییه کان بۆ یه کتری داده نین، باوه ڕم

به حاکمه‌کانی ئەم ولاته نییه، باوەڕم به پاریزه‌ره‌کانی ئەم هه‌ریمه نه‌ماوه، هیچ یه‌ک له‌وانه ناتوانن عه‌داله‌ت بۆ مرۆف ده‌سته‌به‌ریکه‌ن. عه‌داله‌ت گه‌ر هه‌بێت که‌سانیک دروستیده‌که‌ن که‌ خۆیان قوربانی راسته‌وخۆن. باوکی سه‌ره‌نگ برینپنچیکی پیربوو، به‌لام ده‌یزانی باسی چی ده‌که‌م، خۆشحال بوو که‌ من به‌دوای مافی سه‌ره‌نگه‌وه‌م و بۆ پۆژیکیش خوینی ئەوم له‌ بیر نه‌کردوه. وه‌ک یه‌کێک له‌ مانای قوولی پشت هه‌موو قسه‌کانم تییگات گووتی: چ شتیک رۆحی سه‌ره‌نگ ئاسووده‌ده‌کات ئه‌وه بکه‌. ده‌ستیم ماچکردو گووتم: هه‌ر پۆژیک له‌ دادگای گه‌وره‌و راسته‌قینه‌ نزیکبووینه‌وه من ئاگادارنده‌که‌مه‌وه، ده‌بیت تۆ له‌وئ بیت، ده‌بیت تۆ ویژدانی خۆت بکه‌یته‌ مه‌حه‌ک و حوکه‌م بده‌یت... تۆ و دایکی له‌ هه‌ر که‌س زیاتر ئازارتان چه‌شتوه.

ئهو شه‌وه که‌ له‌ مالی سه‌ره‌نگ قاسم هاتمه‌ده‌ره‌وه، له‌ به‌رده‌رگا که‌ وه‌ستام و ده‌ستمکرد به‌ گریان، ده‌ستم خستبووه‌ چاکه‌ته‌ سپیبه‌که‌مه‌وه و ده‌گریام، که‌ گه‌رامه‌وه بۆ گیلای سپی، دوا‌ی ماوه‌یه‌کی دریز تارمایی دالیا سیراجه‌دینم بینی له‌ به‌رده‌رگای ئوتیله‌که‌ چاوه‌پوانمه‌ده‌کات. ده‌رکه‌وتنی دالیا وه‌ک ده‌رکه‌وتنه‌کانی تری بیده‌نگ و خیرا بوو، وه‌ک هه‌میشه‌ چۆن به‌سه‌ر پله‌کانه‌کانی پرته‌قالی سپیدا سه‌رده‌که‌وت، به‌سه‌ر پله‌کانه‌کاندا سه‌رکه‌وت و له‌ شوینیکدا له‌ نیوان قاتی پینچ و شه‌شدا ونبوو. من بۆ یه‌که‌مه‌جار پر به‌ ئوتیله‌که‌ هاوارمکرد: دالیا سیراجه‌دین مه‌رۆ، دالیا وه‌ره. به‌ جوژیکی هیند بلند هاوارمکرد، ته‌واوی ئوتیله‌که‌ خه‌به‌ری بووه‌وه. هه‌ندیک وایان ده‌زانی من سه‌رخۆشم و مه‌ستی خه‌یالی مه‌حبوبه‌یه‌کی کۆنی هیناوه‌ته‌وه سه‌رم، به‌لام بیته‌وه‌ی گوێبه‌مه‌هه‌ر که‌س له‌سه‌ر پله‌کانه‌کان دانیشتم و گریام. له‌ یادمه‌ هه‌ندیک ده‌ستی نه‌ناس هه‌لیانگرتم و بردیانمه‌وه ژووره‌که‌ی خۆم. ده‌بیت بزانی من ئه‌و تارماییه‌ی دالیا سیراجه‌دین چه‌ند ئازاری ده‌دام، دالیا له‌ بوون و ونبوونیدا خه‌ونیککی ئەسته‌م بوو، ئه‌و شته‌ بوو که‌ هه‌میشه‌ نزیکه‌و

همیشه نايگه يتي. ئو له نيوان شاره كان و قوناغه كاندا هاوپي من بوو، هه نديك شهو هه لده ستام و هه ستمده كرد فريشته كانى ئو له ژوره كه دان، به لام خه يال بوو، هه مووى و پينه و خه يالى سه رى خوم بوو... له گه ل ئه و شدا له گه لمدا بوو، به رده وام ئه و ناماژه كورت و بچوكانه ي دهمانى كه له گه لمدايه. ناماژه كانى وهك هه ميشه ناماژه ي كچيكى دلره ق بوو، كه هه موو جاريك كورت خوى نيشانى عاشقه كه ي ده دات، بؤئه وه ي هه رگيز برينه كانى ساپژنه بيت. ده ركه و تنه سه يره كانى داليا هيچ نه بوون جگه له ناماژه يه ك بؤ ئه وه ي كه هيشتا ليتره يه، هيشتا له ناو گه مه كه دايه، هيشتا شتيكى گه و ره هه يه من و ئه و پيكه وه ده به ستيته وه، واته هيشتا خاليكه كه له جينگايه كى ترى و ينه كه دا ده رده كه و ينه وه، به لام كه ي و له كوئى؟. من بيته وه ي بير له وه لامى ئه و پرسيا ره بكه مه وه، به و سؤزه ترسناك و قوله ي خومه وه ده گريام.

رينگايه كى زور دريژ له به رده ممدا بوو، سه خت بوو بؤ پياويكى بيتاره ي وهك من دادگايه كى وه ها گه و ره ريكبخت، به لام هيچ هيزيك نه بوو من په شيمانبكاته وه. ئه وه به شى من بوو له گيزانه وه ي جوانى و مانا بؤ سه ر زهوى، من ئه و كاغه زه ي پرته قالى بابليم ده ره يتاو خويندمه وه. دوازه ناو نيشان، له دوازه شوينى جياوازا، له گونده دووره كانى گه رميانه وه ده يگرته وه تا ده گاته هه نديك لادى بچوكى ناو چياكانى سه ر سنوورى توركيا.

ناوى يه كه م «كه ريمى خه زين» بوو. باوكييك كه ساميرى بابلى، هه ر دوو ده ستى به گوولله شكاندبوو، له پيش چاوى خوى سه ربازه كانى به ردا بووه دوو كچه كه ي تا ئه تكيانبكه ن، پاش ئه وه ي شه ويك به دريژي سه ربازه درنده كانى پرته قالى بابلى ده سترىژى له كچه كانى ده كه ن، به يانى به دوو دره ختا هه ليانده واسن و ليده گه رين باوكى ته ماشاى لاشه كانيان بكات. ناوى دووهم «مه ريوانى كو كوختى» بوو، كو پيكي قوتابى كه ساميرى

بابلی و سه‌ربازه‌کانی چاویان دهره‌ینابوو و خستبوویانه گیرفانییه‌وه. «خالق مه‌حمود» بوو ئه‌و ماسیگره‌ی زه‌که‌ریان بریپوو و کردبوویان به‌قولاپنکه‌وه بو ئه‌وه‌ی ماسی پیئگیریت. «نه‌سرین غه‌فور» بوو که هه‌فته‌یه‌ک به‌رووتی له‌گۆره‌پانی مه‌شقی تیپیککی مغاویردا ده‌بییه‌ستنه‌وه و دواتر هه‌ر ده‌په‌نجه‌ی به‌ته‌ور ده‌قرتینن. «ئه‌میری گوله‌باغ» بوو که لووتی ده‌بهرن بو ئه‌وه‌ی نه‌توانیت بۆنی گوله‌کانی خۆی بکات. «سواره فه‌تحولا» بوو که وه‌ک ماسی له‌له‌وحنیکی ده‌به‌ستن و له‌سه‌ر ئاگریکی هیمن ده‌یکه‌ن به‌مه‌سگوف، به‌لام نامریت. «حه‌لیم شیواز» بوو که پیستی نیوه‌ی ده‌موچاوی لیده‌که‌نه‌وه‌و چه‌ناگه‌ دریزه‌که‌ی به‌مشاریکی کاره‌بایی بوو راسته‌که‌نه‌وه. «سه‌بری شیخانی» بوو که هه‌ر دوو مه‌مکی ده‌بهرن و به‌شیشیکی سووره‌وه‌کراو پاکیزیتی لیده‌ستینه‌وه. «سه‌ردار بابا که‌ریم» بوو که یه‌کیک له‌مغاویره‌کان هه‌ردوو گونی به‌قه‌پال دهرده‌هینیت و ده‌یخوات. «په‌پوله‌جه‌مال» بوو که دوا‌ی ئه‌وه‌ی براکه‌ی راده‌کات، ده‌یگرن و به‌شیشیکی که‌رم له‌سه‌ر نیوچاوانی ده‌نوسن «قه‌جه‌». «سوزان مه‌غدید» بوو که له‌گه‌ل خوشکه‌که‌یدا «سازان مه‌غدید» ده‌یانگرن و تا یه‌کیکیان ده‌مریت زیخی گه‌رمیان دهرخوارد ده‌دن. «ئه‌رده‌لان سو‌فی» بوو که کچه‌بچوکه‌که‌ی له‌به‌رچاوی خۆی هه‌لده‌واسن و تا لاشه‌که‌ی وشک نه‌کاته‌وه‌ دایناگرن.

ئه‌و ناوانه‌ بوون که ده‌بایه‌ بیان‌دۆزمه‌وه. من به‌یانیه‌که‌ هه‌ستام و سه‌فه‌ری دریزی خۆم ده‌ست پئیکرد. له‌راستیدا ده‌بیت بزائن که من پارهم نه‌بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ به‌یانیه‌که‌ به‌بن‌پاره‌هاتمه‌ده‌ری و بریارمدا بیته‌وه‌ی گوینده‌مه‌کات و ماندوو‌بوون ده‌ستبکه‌م به‌سه‌فه‌ریکی دوورو دریز به‌ولاتیکی وێراندا بو دۆزینه‌وه‌ی شاهیده‌کانی خۆم، ده‌مزانی حکومه‌ته‌کان ده‌یان سالیان ده‌وینت بو جیبه‌جیکردنی عه‌داله‌تیکی له‌وجۆره‌ی من ده‌مه‌وینت. ئه‌و رۆژه‌ی که له‌به‌رده‌رکی گیلای سیپیه‌وه‌ به‌ره‌و نادیار

دهرچووم، پيشتر ژوره کهم به ئەمانهت سپارد بوو به دراوسيهکم، نهوک يه کينکی دی بيگريت. به خوّم و کولیکي چکولانهی پر له نانه رهق و خورمای وشکهوه، به شهروالیکي کورت و جامانه يه کی کۆنه وه له ملامدا به رینگايه کی سهختدا به رهو دهره وهی شار که وتمه رڤئ. بيئه وهی بير له هيچ شتیک بکه مه وه، وهک ناميریک خوئی بو رويشتن ته رخانکرديت، سه رم دانه وانديبوو و دهرويشتم. هه نديجار دهستم له هه نديک پيکاب و تاکسی و جيبی راگوزهر رادهگرت به لکو هه لمگرن، به لام کهس له سه رم نه وهستا. ده مه و ئنوارڤ له کاتیکدا سيبه ريکی فيتک بالی به سه ر زه ويذا دهکيشا، که من له فيکری ئەوه دا بووم بو شه و جيگا خه ويک خو ش بکه م، موعجيزه يه کی گهره روييدا، موعجيزه يه ک چاوه روانم نه ده کرد، له کاتیکدا له بن درهختیکدا دانيشتبووم و سه يری دارستان و چياو پنده شته کانم ده کرد، له ناکاو له رینگايه کی خو له وه که له قوولایي چيايه ک له چياکانی ئەوبه ره و به ره و ناو دۆليک شو رده بيته وه، ئەو ئەسه په سپيه م بينيه وه، ئەو ئەسه په ی شه ويک منی له باشووره وه به ره و باکوور هه لگرت و به ناو هه موو رینگا پر مه ترسی و دوورودريژه کانی ولاتدا منی گه يانده وه کوردستان، هه مان ئەسپ بوو، هه مان نيگای هه بوو، هه مان يالی ئاوريشمی، هه مان سمکولکردن، هه مان رهوت، هه مان سه پتي خوداييانه که پنده چوو به تۆزی هيچ زه مينیک گهره نه گريت. ئەو ئەسه په ی وهک له دونيايه کی تره وه هاتبيت کۆمه ک به من بکات، له دووره وه به غار هات و له پيشده ملامدا وهستا. من به دريژايی ئەو شه وه به رینگاوه بووم، له و شه وه سه يرانه بوو که تييدا مرؤف هه ست به باله ئەفسانه ييه کانی خوئی ده کات، هه سته دکات نيوه ی سه ر به زه مينیکی تره، وهک بوونه وه ريک نيوه ی نوقمی ئاگر بيت و نيوه ی نوقمی ئاو. که دنيا ته واو تاريک بوو بالنده سپيه کانيشم دهرکه وتن، ئەو بالنده قه شه نگانه ی وهک به سه ر ئەميريکدا بفرن به سه ر سه رمدا ده فرين، به دريژايی شه و، وهک مه خلوقتيک به بۆنی زه مينیکی سيحراوی خوماربيت،

ئاوھامەست بە سەر ئەسپەكەي خۇمەوۋە بە زەويدا تىدەپەپرېم. ئەسپېك دەيتوانى لەبېرىنى لەمپەرەكانى شوپىن و كاتدا يارمە تىمبىدات. لەسەر ئەو ئەسپەوۋە دەمتوانى نىشتىمان جواتر بېينىم، وام ھەستدەكرد ئەسپېكە لە قولايى ئەفسانەكانەوۋە ھاتۇتەدەرى، بەلام چاوپكى پوونترو پوچىكى ساقترى پىدەبەخشىم، تەنيا منى بە ئەستىزە دوورەكانەوۋە گرېنەدەدا، بەلكو منى توند بە زەوېشەوۋە دەنوساند، ھىمايەكى گەردونى لە پەوتكردن و غاردانەكەيدا ھەبوو، بە ئەسپېك دەچوو كە پىغەمبەرىك لە جىگايەكەوۋە ببات بۇ جىگايەكى دى، بەلام من پىغەمبەر نەبووم، من تەنيا پەيامھىنىكى بچوكى جوانى بووم شەويك بە سوار ئەسپېكەوۋە دەچووم بۇ گوندىكى دوور تا شاھىدىكى فەرامۇشكراو بدۆزمەوۋە. ئەو ئەسپە ئەو ھەستەي دەدامى كە من بەشىكم لە جىھان. ھەستىكى سەيربوو كە من لە ئوتىلى گىلاسى سېي ونمكردبوو. من لەو ئوتىلەدا، ئەگەرچى تا دوا ئەندازە لە ناو شتە پوژانەكاندا نوقم بووم، ئەگەرچى خۇم بە پياوئىكى تەبا دەبىنى لەگەل كۆي ئىقاعى بووندا، بەلام ھەمىشە ئەو ھەستە قولەم ھەبوو كە ئەز ئادەمىزادىكم دەركرائ لە دونيا. لەسەر ئەو ئەسپەوۋە پوونترو دەمتوانى جىھان لە ھەموو دەموچاۋە جياۋازەكانىدا بېينىم، جىھان ۋەك بالدارىك كە ھەر ساتەي بە جۆرە بالىك بە ناو جۆرە ھەورىكى جياۋازدا دەفرىت. جىھان لە شارى تەپۇتۆزەكان، جىھان لەم شارە پىر غرورەي ئىستادا، جىھان لە ئوردوگاي ئاۋارەكان، جىھان لەو باغچە غەمگىنەدا بەرابەر گىلاسى سېي... ھىچيان لە يەك نەدەچوون. من ھەمىشە چەندە سەرسامم بە جياۋازى مرقۇقەكان ھىند سەرسامم بە جياۋازى شوپىنەكان. لەوانەشە دواچار ھەر خودى ئەو سەرسامىيە منى بەرەو ئەو ھەموو شوپىنە جياۋازانە بردىت، چونكە مرقۇف بەبى سەرسامى ۋەك ماسىيەكى كوئىرى لىدىت كە دەپرات و ئاۋ نابىنىت. من ھەمىشە بەر لەوۋەي بگەمە دوا مەنزل لەدەرەوۋەي شارەكان، لەدەرەوۋەي گوندەكان، لە دەرەوۋەي ھەر ئاۋەدانىيەك كە مرقۇقى

لئیہ، دہوہستام و لہسہر ئو ئہسپہ دہہاتمہ خواری. ہەر کات دہگہرامہوہ
 ئو ئہسپہ لہ ہہمان جیگادا چاوہپوانیدہکردم. من یہک لہ دواى یہک
 ئو پڑحہ زامدارانہم دؤزییہوہ، ہہندیچار ئاسان و ہہندیچار زؤر بہ
 زہحمت، ہہندیچار دہبایہ چہندین شارو گوندی دیکہ بگہریم تا شوین
 پنیان ہلہدہگرم و دہیاندؤزمہوہ. کؤمہلیک مرؤف بوون لہ پەراویزی ئہم
 گہردونہدا لہ تاریکییہکی ترسناکدا دہژیان، لہو جؤرہ قوربانینیانہ نہبوون
 کہ ئالؤگؤری سیاست و میژوو ہہلیان بستینیتہوہ، بہلکو ہہموویان لہو
 قوربانینیانہ بوون کہ مرؤف دہتوانیت بلیت گہر جاریک بوونہ قوربانى
 ئیدی بؤ ہہتا ہہتایہ قوربانین. کہریمی خہزینم لہ ناو دارو پەردووی
 گوندیکدا بینییہوہ کہ جگہ لہ خؤی ہیچ کہسی تری تیدا نہدہژیا. بہ
 پەنجہ ماندوہکانی ئہو دارہی نیشاندام کہ سامیری بابلی کچہکانی
 پیاہہلؤاسیبوو، دہستہ شکاوہکانی خؤی نیشاندام، پیاویکی چکؤلانہ بوو
 کہ ہہموو سہر نشینانی گوندہکەى کوزرابوون، ئیستا دہبویست بہ تہنیا
 ئہو گوندہ دروستبکاتہوہ. کہ من ناسیم لہسہرہتای ئہو پڑوژہ سہیرہدا
 بوو، پای وابوو کہ پڑحی ہہموو کوزراوہکان دہگہرینہوہ بؤ ئہو جیگاہیو
 دہبیت مالکیان ہہبیت، من میژووی ئہو دادگاہیہم بؤ داناو ناونیشانی
 خؤم دایہو ماللاواییم لیکرد. دواى ئہو پەپولہ جہمالم دؤزییہوہ، کچیکی
 جوان کہ بہردہوام ناوچاوانی بہ پەپڑیہکی سپی بہستبوو، ئہو کچہی
 لہ خہویدا ہہموو شہویک فریشتہکان دہہاتن و دہستیان بہ نیوچاوانیدا
 دہہیناؤ چاکیاندہکردہوہ، لہ مالى کورپی پوریکی دہژیا کہ شہوان بہزؤر
 پەپڑ سپییہکہ لہ ناوچاوانی لادہبرد و لاقہیدہکرد. پەپولہ جہمال یہکہمین
 ناو بوو کہ نہیدہتوانی بیت بؤ دادگاکہى من، یہکہمین قوربانى بوو
 کہ گووتی «کورپی پورہکەم ناہیلیت لیرہ بچمہدہری...». مرؤقینک بوو
 مہحکوم بہ زیندانییہکی ئہبەدی، لہو کہسہ بہدبہختانہی ہیچ ئادہمیزادیک
 ناتوانیت ہیچیان بؤبکات، دین و وەک نہفرہت لیکراویک لہسہر زہوی

دەژىن و دەپۇن، نە خۇدا سەبۇورىيان دەداتى و نە مەرۇف. دواى پەپولە، ئەمىرى گولەباغم دۇزىيەو، ئەو پىاۋە بى لوتەى بۇئەوھى كەس نەبىننىت بووبوو بە پاسەوانى شەوانەى باغىك. من لە تارىكە شەوى شارۇچكەيەكى نووردا لە ناو گولەباغەكاندا دۇزىمەو، وەك ھەمىشە خۇى بە ئەمىرى گولەكانى دونيا دەزانى، لە ناو گولەكاندا دەوھستاو باسى سىحرى بۇنەكەيانى دەكرد، كە من لىم دەپرسى: گەلۇ تۇ بە چى بۇن دەكەيت، بەو زمانەى كە تىكەلەيەك بوو لە دىالكتىكى ناۋچەىى و شىۋە نوتقىكى تايبەت بە خۇى بە شانازىيەو دەىگوت «خارۇزاگان، من بە بىنن بۇنى گورەكان دەكەم»، من دەمگوت: گەلۇ بەلام شەو، تۇ نايىننىت شەو و دونيا تارىكە. بە زەردەخەنەيەكەو كە ناشىرىنى ئەو لوتە براوھى نەيدەتوانى جوانىيەكەى بشارىتەو، دەىگوت: پىسام، خۇدا عافوتكا، ئى خۇ من بە چاروم نايىنم، من بە درم دەبىنم.

كە ئەو پلانەم بۇ باسكرد، بە غەمگىنىيەو گوتى: كورى پلك، ئەدى ھەندىك پىۋىستىيان ھەر بە دادگاي نىينە، چاترە لە باغىكدا وەكى بىل بەرىاندەى، لىگەپى تا رۇح لە قەلبىاندا دەمىن سەىرى گوران بكن، ئەدى كو، يەكىك بىزى نەبى و شىرى داكى بە ھەرار مژى بى، سەىرى گور لەھەر چتەك زاتر مەرۇف لە پىسى و فەصاد پەشىماندەكاتەو.

ئەمىرى گولەباغ پەيمانى دامى، كە رۇژىك پىش دادگا دىت بۇ گىلاسى سى و ھەر شتىك من فەرمائىشتى بدەم، «دەىكاتن».

ھەلىم شىۋازم لە ھەورەبانىكى تارىكدا دۇزىيەو، لە ژوورىكدا شەش سال بوو پەردەكانى لانەبراپوون، شەش سال بوو لە ھاورپىيەكى نىكى خۇى و خوشكەكانى زىاتر كەسى تر نەدەچوو بۇلاى. پىاۋىك بوو شەرمى لە رۇخسارى ناشىرىنى خۇى دەكرد. سەرەتا يەكىك بوو لە ھەرە كورە جوانەكان، بەلام وەك جانەوهرىك نىوھى رۇخسارى خواردبىت، ئىستا نىوھى دەموچاۋى نەمابوو، كە قسەى لەگەلدا دەكردم ھەمىشە

دەستیکی لەسەر ئەو بەشە فەوتاوێی پوخساری بوو. پێش کارەساتەکه تەنیا ئەدەبیاتی مارکسی دەخویندەوێ، لە دواى ئەوێ ئەوێ ژیاى خۆى بۆ خویندەنەوێ هەموو کتیبەکانى دۇنیا لەسەر جوانى تەرخاندەکات. ئەو دەیکووت: هەلەى هەرە گەورەى مارکس ئەوێهە که پێش ئەوێ بزانیىت جوانى چییە، بیری لە گۆرپى جیهان کردۆتەوێ. مەزۆف بەرلەوێ بزانیىت عەدالەت چییە، دەبیىت بزانیىت جوانى چییە. کتیبىکی پێشاندام و گووتى: هەمیشە ئەم کتیبە دەخوینمەوێ. «وێنەى دۆریان گرای» ئۆسکار وایلد. من هیچ دەربارەى ئەو کتیبە نەبیستبوو. بیئەوێ زۆر لەسەرى بڕۆم داوام لیکرد لەو ژوورە بیئەدەرى و لە دادگایکردنى سامیری بابلیدا بەشداربیىت، بەلام پێشتر کەس نەیتوانیبوو لەو ژوورە بیئەیتەدەرى. بیئاکانە گووتى: بەدریژایى میژوو زۆرداران دین و دەپۆن و کەس سزایان نادات، تۆ دواى سەراب کەوتوویت، وادابنى ئیمە سامیری بابلیشمان کوشت، ئەوێ هیچ لە دۇنیا دەگۆرپیت؟ ئاخۆ من دەتوانم جارێکی تر بیئەدەرى و دەموچاوى خۆم دەرخەم... ها دەتوانم؟ من پێمگووت: هەموو کەس دەزانیىت تۆ پۆحیکى بیگوناھیت... هەموو کەس دەزانیىت، هەمووان پێزى ئەوێ دەگرن که تۆ قوربانیهکی لە قوربانیهکانى ئەم دەولەتە دەرندەیه.

گووتى: راست نییە، ئەو قسانەى تۆ هیچى راست نیین، تۆ زەلامیکى خەو دەبینیت، شیتیکى هیشتا نازانىت شیتیت، تۆ هیند بیئەماغیت شایەنى ئەوێنیت مەزۆف گووت لیبگریت، بابایەکی شیتیک لە دلدایەو دەتەویت بە هەر نرخیک بووێ جیبەجیبیکەیت. من لەم ژوورە نایەمە دەرى لەبەرئەوێ خەلکم خۆشەدەویت، سبەینى گەر بیئەدەرى چى پوودەدات؟ ها، هیند بیئەشکیت وادەزانیىت من حەزم لەدەرەوێ نییە، وادەزانیىت نامەویت ئەو پەردەیه بکەمەوێ سەیری خۆر بکەم؟... گەر بیئەنگ بیىت من حالیتدەکەم، گەر گوینبگریت من شتیکت تێدەگەینم، هەرچەند بەدریژایى ژیانم گومانم

ھەبۈۋە خەلكى ۋەك تۇ گۈييان ھەبىت. سەبەئى من دىمەدەرى و خەلك بەو چاۋە دزىۋو بىرەھمانە سەيرمەدەكەن. ئەۋانەشى كەدەزانن من زولم و ناھەقى ۋاى لىكردوم، پاش ماۋەيەك بىريان دەچىتەۋەو بەس ناشىرىنىيەكەم دەبىنن. ۋام لىدىت ۋەك شىت پەلامارى ئەۋانە بدەم كە سەيرمەدەكەن... شىتى ۋام لىدەكات لە خەلك بىرسەم بۇ ۋا لىم دەروانن؟ بۇ لىناگەرېن بە رىگادا بىرۇم؟. ھا... تۇ پىمبلى، ۋايە ياخود نا؟... ھا چەند سالىكى دى، كى ئەۋەى بىر دەمىتت كە دەۋلەتتىكى خراپ ھەبوو، كۆمەلىك ئەفسەرى خراپى ھەبوو، پۇژىك خەلكانى بىگوناھيان دەگرت و دەموچاۋيان دەشتواندن و بەرەلاياندەكردن... چۈن ئەۋە لە مندالان تىدەگەئىتت؟ ھا... ھەى بىمىشك... چۈن ئەۋە لە مندالان تىدەگەئىتت. ھەى گەمژە... ھەى گوئدرىز.

من ھەرگىز لە جىئەكانى ھەلىمى شىۋاز تورپەنەبووم، بە ھىمنى گويم لىگرت و سەرم بۇ لەقاندو بەو زمانە لووسەى خۇم گووتم: ھەلىمى شىۋاز تۇ كەفى خۇتە، لەۋانەيە من گەمژەبەم، بەلام لەم دونيا ھىچ و پوچەدا بەس خودا خۇى دەزانىت كى گەمژەيە و كى عاقلە، بەلام دلنىام گەر كەرىكى لە من گەۋرەتر ھەبىت، ئەۋا تۆيت، تۇ بارگىرىكى بىۋىنەيت. من بەزەيم بە تۇدا نايەتەۋە، من دلنىام تۇ جوانىت، تۇ لەبەرچارى من كورپكى قۇزىشىت، ناۋەۋەشت پەرە لە جوانى...

ۋىستەم دىرژە بەقسەكانم بدەم، دەستى بەرزكردەۋەو گووتى: ھەر تۇم بىنى، زانىم پىاۋىكى دىرۇزىت، تۇ ناشىرىنترىن دىرۇزى من بىنىيىتم. دەزانم ئىستا باسى شتىكم بۇدەكەيت لە سوكرات و ئەفلاتونى ھەكىم كۆنترە، باسى جوانى ناۋەۋەو دەرەۋە، ئەۋ دىرۇ سەخىفە دەكەيت كە ھەموۋان دەيكەن، ئەۋانەى دەلېن، جوانى يەئنى جوانى ناۋەۋە. پىمبلى تۇ پىاۋىت يان نا؟

من سەرم لەقاندو بە گومانىكەۋە گووتم: نازانم، ۋابزانم پىاۋم... ئەگەر دىرۇم نەكردىت، چۈنكە خۇت دەزانى پىاۋ پىئاسەى جۇراۋجۇرى ھەيە.

بیٹہ وہی دستہی لہ سہر دہ موچاوی لابیات گوتی: ئە گەر پیاوبیت، دہ زانیت ئیمہ ھەموومان لە نیتوان کچیکی جوانی بیئەقل و کچیکی ناشیرینی بلیمەتدا، ھەمیشە جوانە گەمژەکە ھەلدەبژیرین... ھیچ پیاویک نییە وانەبیت... ھیچ پیاویک نییە لەسەر ئەم ئەستیرەھە وانەبیت.

ویستم ناپەزایی خۆم دەربرم، نەبەیتشت قسەبکەم و گوتی: ھەموو ژنانی سەر ئەم ئەستیرەھەش وەھان... جوانی دەرەوہ ھەمیشە و ھەمیشە لە جوانی ناوہوہ گرنگتر بوو، ھەموو میژروی مرۆف ئەوہیە. ئەم دونیایە دونیای دۆریان گرایە نەوہکو دونیای کازیمۆدۆ... تیدەگەیت ھەئە گەمژە، جاری دہ زانیت کازیمۆدۆ کئیە؟ نازانیت، ھیوادارم حیکایەتی قەموورەکەئە ئۆتەردامت بیستیت، ئەو قەموورە ناشیرینەئە زەنگەکان لیدەدات، ئەوہ کازیمۆدۆیە.

من سەرم بۆ لەقاندو گوتم: بەرێز فلیمەکەیم بینوہ.

بە قیزیکەوہ سەیریکردم و گوتی: گەر ئەوہت بینیت دہ زانیت، جوانیکی گەمژە ھەزارجار لە ناشیرینیکی بلیمەت خۆشبەختتر دہژی... برۆ میژوو بخوینەوہ... ئەوہ سەدجار باشترە لەوہی خۆت بۆ کۆمەلێک قسەئە قۆر تەرخانبکەیت و بەم خەیاڵە قۆرانەوہ زەوی بگەریت و لات و ابیت سوارچاکیکی خۆت بۆ عەدالەت تەرخانکردوہ. تۆ لە باشترین حالەتدا ھیچ نیت جگە لە مەخلوقیکی دەجار لە دۆنکیشۆت گەمژەتر. دەجار... بەلایەنی کەمەوہ دەجار.

کە دواتر پۆمانی «وینەئەئە دۆریان گرای» ئۆسکار وایدلم خویندەوہ، تەواو لە ھەموو قسەکانی تیگەیشتم. من شەویک بە درێژایی لە گەلیدا مامەوہ، زۆرجار وام ھەستدەکرد لە ناوہ پراستی قسەکردندا ھەزەدەکات بە پال لە ژوورەکەئە بمکاتە دەرەوہ، لەدوای دالیا سیراجەدینەوہ کەس ھیندەئە ھەلیم شیواز بە منی نەگوتبوو گەمژە، لە گەل ئەوہ شدا دلنیا بووم،

دهرکه و تنی من شتیکی تازهبوو له ژیانیدا، دواچار وای ههستده کرد که که سیتیکی دۆزیوه ته وه قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات. که به جیمه‌تشت دلدیانه بووم ئاخۆ دیت بۆ ئه و دادگایه یاخود نایهت، به‌لام ههستم به دوو فرمیسیکی زیوین کرد له چاویدا، فرمیسیکی پیاویک که له هیزی ته‌نیایی زیاتر هیزیکی دیکه‌ی نییه.

چهند پۆژیک له ناو چیاو گوندو دارستانی چرپا ونبووم تا «مهریوان کوکوختی» م دۆزییه وه ئه و قوتابییه کویره‌ی له‌گه‌ل مه‌فره‌زه‌یه‌ک گومرگی سه‌رسنوودا ئیشی ئه وه‌بوو گوئی به زه‌وییه‌که وه بنیت و به پۆلیسه‌کانی گومرگ بلیت، قاچاغچییه‌کان له چ ریگایه‌که وه ده‌په‌ر نه وه. له ژووریکیی بلۆکدا له ژیر به‌تانییه‌کی ئیرانییه وه ده‌رمه‌ینا که وینه‌ی پلنگیکی له‌سه‌ر بوو، ژووریکیی سارد له نزیک چیایه‌ک که هاوینانیش به‌فری ناتویته وه. ئیشه‌که‌ی له وه ترسناکتر بوو که من تیده‌گه‌یشتم، به دزییه وه به منی گووت: ئه‌گه‌ر تا پۆژی دادگا بمینم باشه. من به‌راستیمه، قسه‌کانم به کالته وه‌رمه‌گره، لیره کومه‌لیک هه‌ن ده‌یانه‌ویت بمکوژن، خۆت ده‌زانیت، به‌رپه‌سه‌کانی گومرگ له‌گه‌ل قاچاغچییه‌کاندا شه‌ریکن، نه‌وه‌لا گالته‌ت به‌قسه‌که‌م نه‌یه‌ت. هه‌فته‌ی پیشوو زۆر له نزیکه وه دوو گولله‌یان به په‌نا گویدا ته‌قانم، ده‌زانم، ئه وه ئاگادار کردنه وه بوو. یه‌کێک به‌رده‌وام به شه‌و دیت و به گویمدا ده‌چپینیت و ده‌لینت: مهریوان زۆر مه‌رۆ. نایناسم، نازانم کیه، به قه‌بری باوکم نازانم کیه. پینمه‌لین: سه‌به‌ی شه‌و سه‌عات ده کاروانیک له پشته‌وه ده‌رده‌چیت، تو خۆت ده‌که‌یت به که‌ر، تیده‌گه‌یت، به که‌رو کویر. ها... منیش ئه‌م ئیشه نه‌بیت له برسا ده‌مرم. ناغا گیان به‌قوربانی دلت بم، نازانم چی بکه‌م، ده‌مینم نامینم خودا ده‌زانیت، گه‌ر مام مامۆستا گیان، به‌سه‌رچاو تو چیم پینلینیت، فه‌رمایشتی جه‌نابته، به‌قوربانی دلت بم... به‌لام وه‌زعه‌که وایه.

هه‌ندیچار چهنده‌ها شه‌و به‌سه‌ر ئه وه ئه‌سه‌په وه ده‌رۆیشتم، هه‌ستمده‌کرد

ئەو ئەسپە بەشیکە لە خۆم، بەشیکە لە تواناکانی خۆم، هیچ نییە جگە لە بالیکى خەيالى که هەميشه لە خۆمدا شاردمو تەو. من لەسەر ئەو ئەسپەو جاريکی تر کوردستانم دەبينیوه، ئەو نيشتمانم دەبينیوه که پربوو لە مرقى ئاساي جوان، زه مينيکی بيوينه لە پاکيدا که ئەوانه‌ی داگريانکردوه ئەتکيانکردوه، ئەوانه‌ش که ويستويانه پزگاريبکه‌ن هەر ئەتکيانکردوه. نيشتمانیک لە کچیک دەچیت ديويکی زل و ناشيرين پفاندبیتی و جوانی ژاکانديت، سوارچاکیکیش هاتیت پزگاريبکات، بەلام شه‌هوتي ئەو سوارچاکه بۆ لاقه‌کردن و ئەتکردنی ئەو کچه که متر نییە لە شه‌هوتي ديوه‌کان.

لەسەر ئەو ئەسپەو هەندیچار بەو ریگاوبانانەدا دەپۆشتمه‌وه که هیشتا بونی نیشحاقی لیوزیرین و سەرهنگ قاسمیان لیده‌هات. هەندیک شه‌و لە ئەسپه‌که‌م داده‌به‌زیم و لە بن دره‌ختیکدا بارگه‌م لیده‌خست، چرایه‌کی چکۆله‌م به‌دره‌ختیکدا هەلده‌واسی و لە یه‌کیک لە ده‌فته‌ره‌ دراوه‌کانمدا یاداشته‌کانی ئەو گه‌شتم تو‌مارده‌کرد، قسه‌ی شاهیده‌کان، نیشانه‌و نازاره‌کانیان.

خه‌فته‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئەو سه‌فه‌ره‌م ئەوه‌بوو که زانیم «سواره‌ فه‌تحو‌لا» لە راپه‌ریندا شه‌هیدبووه. وینه‌یه‌کیم لە یه‌کیک لە دۆسته‌کانی وه‌رگرت و خسته‌م ناو یه‌کیک لە ده‌فته‌ره‌کانمه‌وه، دوا‌ی خوی ته‌نیا برایه‌کی چکۆله‌ی جیه‌تشتبوو، که بۆ کریکاری چوو‌بوو بۆ ئیران. زۆرم هه‌ولدا که‌تالیک بدۆزمه‌وه له‌ریگایه‌وه بگه‌م به‌ براهه‌ی، به‌لام بیه‌وده‌ بوو. لە ده‌ستچوونی هەر شاهیدیک که‌لینیکی ده‌خسته‌ ئەو عه‌داله‌ته‌وه که من بۆی ده‌گه‌رام. سواره‌ فه‌تحو‌لا تا‌قانه‌ ونبووی من نه‌بوو. گه‌شته‌کانم ئەوه‌شیان بۆ ده‌رخستم که‌ گه‌ران به‌دوا‌ی سۆزان مه‌غدیدی‌شدا گه‌رانه‌ به‌دوا‌ی سه‌رابدا، سۆزان مه‌غدیدی‌ش له‌ کاتی ره‌وه‌که‌دا له‌ نیوان دوو شاردا له‌ ئیران ونده‌بیت و هیچ که‌س دواتر هه‌والی نازانیت، له‌ده‌ستدانی

ئەو دوو شاهیدە گورزینکی کوشندەبوو بۆ من که هەندێجار هەستەدەکرد
 ونبوونی هەر شاهیدیک مردنی بەشتیکی گەورە یەدەاله‌تە.
 من لە هەموو جینگایە کدا تووشی شتیکێ چاوەرواننە کراو دەبووم،
 زۆربە ی ئەو کەسانە ی تا ئەو کات بینبووم ئەو دادگایە یان وەک
 مەسەلە ی گەورە ی ژانیان تەماشانە دەکرد، زۆربە یان بە ئازارە کانی
 خۆیان راها تبوون، زۆربە یان ئەو هەولە ی منیان وەک شتیکێ خە یالی و
 بیمانا سە یردە کرد، هەندیکیان دە ترسان ئەو دادگایە تووشی دە رده سە ری
 گەورە تریان بکات. تاکە کە سێک کە خواستیکێ جە هە نە می بۆ تۆ لە تێدابوو
 نە سرین غە فوور بوو کە ژنی پێشمەرگە یە ک بوو، کە پاش ئە تکر دنی
 ئە ویش تە لاقیدە دات و ژنیکێ تر دە هینیت. ژنیک بوو دە بووایە بە بی دە ست
 جگە لە خۆ ی دوو برازای هە تیویش پە روو رده بکات، تاکە سە رچاوە ی دارایی
 کە رویشک و هیلکە ی مریشک بوو، دە یگوت: مامۆستا، گەر کە رویشک
 زۆر زاو زینان نە کردایە، عە یامینک بوو لە برسە فە وتمان کردبوو. خۆ ی
 لە گە ل دوو برازا چکۆ لە کە ی سە دان مریشک و کە رویشکیان بە خێودە کرد.
 دوو مندالی چکۆ لە بوون کە هە ندێجار هەر سینکیان بە سە عات دوا ی
 کە رویشکێک دە کە وتن تا دە یانگرت. کە من چیرۆکی بابلیم بۆ گێرا یە وە،
 دە یویست هەر ئەو شە وە لە گە لمدابیت و سامیری بابلی بخنکینیت.
 دە یگوت: پێمگوت، سە یدی، بمرۆژە و ئە تكممە کە، سە یدی شە رە ف
 عە زیزە، سە یدی. سە یدی من حورمە م بە حورمە یی خۆ م لە گە لدا بکە، وە لا
 سە یدی زە عیفە م خیرت دە گات، بە لام بە سە گە کانی گووت، پرووت و قووتی
 بکە نە وە، من گووتم سە یدی مە عز بۆ خوا، مە عز بۆ پێغە مبەر، مێردە کە م
 دە مکوژیت و مندالە کانیشم هە تیو دە کە ون، خوا قبوولی نییە. سە یدی دوا یی
 تا دە مر م پێم دە لێن ئە وە ئەو ژنە یە کە ئە وە نده عە رە ب سواری بوون
 لنگی بۆ جووت نا کریت... سە یدی. سە یدی بە قوربانی قۆنەرە کانت بـ...
 سە یدی حە یا و حورمە تم دا پۆشە ... سە یدی ئەو پێلاو تە ما چدە کە م، سە یدی

ئەتککردم دە واز لە دەست و پەنجەم بێنە، سەیدی بمکوژە، رەحمەت لە گوڤی دایک و باوکت بمکوژە، سەیدی عینسان لەم دنیاوەدا بە دوو شت دەژی، بە دەستەوپەنجەو بە حەیاو حورمەت، یەکیکیانم بۆ دانئ، سەیدی بەساقەئ سەگەکانت بم، یەکیکیان ت برد ئەوی تریشیان مەبە.

نەسرین غەفوور کە قسەیدەکرد دووبارە ترس و هاواری ئەو ساتە هەمووی دەژیایەو. ژنیکی دلێربوو، لەو ژنە مەزنانەئ کە ئەم ئەستێرەئ دەبیت شانازیان پێوہبکات، لەو ژنە کوردانەئ مەزنتربوو لە هەموو ئەو وەسفە ئینشائئ و بێمانایەئ ئەدیبە پلە دەکانئ کورد لە وەسفی ژندا دەیاننوسی و دواتر من لە پۆژنامەکاندا دەمخویندەو، مەزنتر بوو لەو ژنە پڕ ئەتەکتانەئ سالانئ دواتر دەبوون بە وەزیرو بەپێوہبەر و ئەندام پەرلەمان، لەوانەئ بە ناوی پزگارکردنئ ژنی کوردەو دەبوون بە عەبدی وەزیرو سەرۆک وەزیرو سەرۆک حیزبەکان. ژنیکی بوو لە بەرچاوی من گەرەتر لە هەموو ئەو سیاسییە فەشلانەئ ئەو سەدەئ بەرھەمیھێنابوون. کە من پۆیشتم ئەو ملی ماچکردم و گووتئ: کەس نەئە بۆ ئەو دادگایە من دیم، ئەو ژیانئ منە کوڤم، تۆ فرسەتێکم ئەئەیتئ مەگەر خودا بە گەرەئیی خۆئ بە عینسانئ بدا.

ژنیکی نەخویندەوار بوو، بەلام من لەبەردەمیدا نوشتامەو، لەبەردەمیدا دانەویم و گووتم: خوشکی گەرەم، هەموو پاکی ئەم ئەستێرە کوڤکەئەو بەقەد دامینئ ئەو کراسە دراوہئ تۆ پاک نیبە. هەموومان بەسەرئەکەوہ بەقەد تۆ شەریف نین، ئیمە هەموو مرؤفین بەو مانایەئ کە ئەم زەمینە دروستیکردوین، بەلام تۆ مرؤفی بەو مانایەئ کە خودا دروستیکردو.

من لە ئیرادەئ ئەو ژنەدا هینزئ پالەوانە ئەفسانەئییەکانم بینیبەو، راستگۆییەک لە چاویدا بوو، لە هەمان ئەو راستگۆییە دەچوو کە جارێک لە چاوی ئوم فەزڵدا بینیبووم. من لە رینگای ئەو دوو ژنەو تینگەیشتم کە ژنان نیشتمانیان نیبە، نیشتمانی راستەقینەئ ئەوان، نەتەوہئ راستەقینەئ

ئەوان ژيان خۇيەتى. لەو ساتەدا گرنىگ نەبوو بۇ من نەسرین غەفوور
يان ئوم فەزل كورده يان عەرەب. ھەر دووكيان مەخلوقاتى ئەفسانەيى
مەزن بوون، لە تراژىدىيائى ژنىتى خۇيانەو موعجىزەيەكيان دروستكردبوو
كە ئىمەي پياو لەبەردەمىدا ھىچ نىن جگە لە ھەندىك جوجەلەي ترستۆك.
«سەبرى شىخانى» لە كىژەكانى تر بەختەو ەرتەر بوو، دواچار كورپىكى
ھىمن و شەرمى دۆزىبوو ەو، كە پياوئىكى بە شەھامەت بوو، ھەرگىز ئەو ەي
بۇ گرنىگ نەبوو ژنەكەي مەمكى نىيە. سەبرى خۇي ھەموو چىرۆكەكەي
بۇ گىزپابو ەو، بەر لەو ەي مارەبىكات، پىنگووتبوو، كە ئەو ژنىكە ناتوانىت
لەزەت لە پياو ببىنىت، چونكە سووك و ئاسان ديوارەكانى پەحمى ھەموو
سووتاون، بەلام لە جنس بترازىت دلئىكى گەورەي ھەيە كە دەتوانىت
بىسنور عاشق بىت. ديارە كەم پياو ھەن ھەزبەن ژيانيان لەگەل ژنىكدا
بژىن، كە تەنيا رۆحەو جەستەي نىيە. وەلى بۇ مىردەكەي ئەو، بۇ ئەو كورپە
گەنجەي كە لە خۇشەويستى زياتر بۇ ھىچى تر نەدەگەرا، ئەو ساتانەي
كە بە ماندوويى لە بازار دەگەرايەو ە سەبرىيە چكۆلى دەگرتە باو ەش
جوانترىن و خەيالوويترىن ساتەكانى دونيابوون، ئەو ساتانەي ماچ كە لە
ناو يەكدا دەتوانەو، لە ھەموو چىژە گەورەكانى ترى لەش شىرىنترىبوو
كە سەبرى لە زۆر بەيان بىيەش بوو. ژن و مىردىكى ناسك و فرىشتە
ئاسابوون كە من ئىوارەيەك لەسەر مىزەكەيان برنج و تاسكە بابىيەك
خوارد، خۇشترىن خواردنىك بوو تا ئەو كاتە لە ژيانمدا خواردىيتم، چونكە
تامى خۇشەويستى دەدا. من لە ژيانمدا كەمجار سفەرم بىنى بوو تامى
عەشق بدات. بەلام ئەو جارە، لەو شارۆچكە چكۆلە و غەمگىنەي باكوردا،
من ناننىكم خوارد پىبوو لە خۇشەويستى. كە من چىرۆكى خولياي خۇم
بۇ گىزپانەو، برىنەكانى سەر سىنەي خۇم نىشاندان، باسەم لەو دادگايەكرد
كە پىيارە حوكمى سامىرى بابلى بدات، مىردەكەي سووربوو لەسەر
ئەو ەي سەبرى بىت و قسەي خۇي بكات، بەلام سەبرى شىخانى بەردەوام

ده‌گوت: چه زده‌کم رابوردوم بیربچیت‌ه‌وه، نامه‌ویت بیر لیکه‌مه‌وه. سه‌بری ده‌ترسا کردنه‌وه‌ی ده‌رگای رابوردوو، له‌گه‌ل خۆیدا ره‌شه‌بای ئه‌وتۆ به‌ینیت ژبانی ئیستاشی ویرانبکات. دوا‌ی شه‌ویکی ته‌واو بیرکردنه‌وه، ئه‌و کوپه‌ هیمن و پر میه‌رو وه‌فایه، له‌به‌رچاوی من باوه‌شی به‌سه‌بریدا کردو فرمیسکه‌کانی بۆ سه‌ری و گوتی: نابیت بترسیت، نابیت له‌هیچ بترسیت، من له‌گه‌ل تۆدام، هه‌قی خۆت له‌هه‌موو شتیک گه‌وره‌تره... که ئینسان عاشق بوو، ده‌بینت له‌هه‌قی خوشی نه‌بوریت.

به‌یانی که ئه‌و ماله‌م جیه‌بیشته‌ دلنیا‌بووم دین بۆ دادگا‌که، می‌زده‌که‌ی ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانم و گوتی: بیخه‌م به، ئیمه‌ له‌وئ ده‌بین، دلنیا‌به له‌وئ ده‌بین.

ئیه‌وه نازانن چهند له‌وه‌سه‌فه‌ره‌م کامه‌ران و دل‌رازی بووم؟ سه‌فه‌ریک بوو به‌ناو رۆحی شار‌دراوه‌وه نادیا‌ری ئه‌و مه‌مله‌که‌ته‌دا. من نازانم ئه‌و سه‌فه‌ره‌م چه‌ندی خایاند، هه‌تا پێش گه‌شته‌که‌شم په‌یوه‌ندییه‌کی ئه‌وتۆم به‌کاته‌وه نه‌ما‌بوو، پچرانی په‌یوه‌ندی به‌کاته‌وه یان نیشانه‌ی مردنه یان نیشانه‌ی سه‌فه‌ریکه به‌ناکو‌تادا. من به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو مردوم یان بووم به‌ریبوا‌ری سه‌رزه‌مینی ئه‌به‌دییه‌ت، ده‌رۆیشتم و بیرم له‌لای هه‌فته‌وه مانگه‌کان نه‌بوو، به‌لام دوا‌جار ده‌بایه می‌ژوو به‌کم بۆ ئه‌و دادگایه دابنایه، من رۆژی ۱۵ ی شه‌شی سالی ۱۹۹۳ م وه‌ک می‌ژووی ته‌واوه‌تی ده‌ستپیکردنی ئه‌و دادگایه ده‌ستنیشانکرد. ده‌بایه ئیواره‌ی رۆژی ۱۴ ی شه‌ش هه‌موو شاهیده‌کان له‌وئ بن. ده‌بایه تا ئه‌وه‌کات من هه‌موو شتیک ئاماده‌بکه‌م. شته‌کان جوان و ساده ده‌هاتنه به‌رچاوم. ئیدی به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌رۆیشتم و خوشحاله‌نه گۆرانیم ده‌گوت، زۆربه‌ی کات ئه‌و گۆرانیه‌ عه‌ره‌بیانه‌م ده‌گوت‌ه‌وه که کچانی پرته‌قالی سپیان به‌یادا ده‌هینامه‌وه، ئه‌و کچه عه‌ره‌به جوان و دلسافانه‌ی هه‌رگیز هه‌ندیکیانم له‌بیرناچیت‌ه‌وه. ئیواره‌یه‌ک به‌ده‌م گۆرانی گوتنه‌وه گه‌یشتمه‌ شاریکی چکۆله له‌تخوبه‌کانی گه‌رمیان، ئه‌و

ھەرىمەي كە پىموابوو خالى بەيەككە يىشتى دۆزەخ و بەھەشتە. گەرميان خاكىكە تىيدا دۆزەخ و بەھەشت بە جۇرىكى سەير لە يەكدى نىك دەبنەو، گەر پىوانەيەك ھەبايە مرؤف دەيتوانى لەويكانەدا بە ئاسانى نىكتىر دوو خال بېتويت كە تىيدا دۆزەخ لە بەھەشت نىك دەبىتەو. لە گەرمياندا ئازارە جەستەيىھكانى مرؤف، ئەو بۆن غەمەي لە خۆل و داروبەردى رىگاكەن دەھات، ھەموو ئامازەبوون بۆ ئەو نىكىيە سەيرە لە دۆزەخ. بە ئاراستەيەكى تردا، پۇخى ساف و ئاوينەيى مەخلوقاتەكان، نىگا ناسك و پۇشنەكانيان، سەيركردنە پوون و بىگرىكەيان، ئەو جوانىيە سەيرەي كە دپى بە ئازار دەداو لە پۇخەو دەھاتەدەرى، ئەو دلىيايە قولەي مرؤف لە بەرامبەر ئەواندا ھەستى پىدەكرد، ئاوازيكى بەھەشتى تيا دەبزواندىت. ئەوھى خوداو سىياسەت لەو ھەرىمەيان ھەرامكردبوو، مرؤف بەدەستەكانى خۆي دروستىدەكردەو، ئەو ئازارانەي سروشت و دەولەت زەمىنى ئەو دەقەرەيان پىخىكاندبوو، جووتيارەكان، كرىكارە ماندووەكان، ژنە بىكەسەكان بە ئىرادەي خۆيان ھەناسەيان دەھىتايەو بەر. من لەو گەشتە سەيرەمدا بەسەر ئەسپىكى سېپىھو لە ھاوينىكى گەرمدا رىگام كەوتە ناو خەلكىك كە دواتر چەندەھا جارى دىش بە ناوياندا سەفەردەكەم و دەگەرېمەو، خەلكىك سىمايان ھەك سىماي ئەو مرؤفانە بوو كە شەوانىكى ترسناك لە باشوور، لە قەراغى شارى سۆزانيە دىپاكەكان بىنيبوون. ئەو مرؤفانەي زەوى قووتىدەدان، ئەو پىاوانەي گەردەلوول جامانە خويناوېيەكانى دەبردىن، من لەوئى لە ئىوارەكانى ئابدا ئەسپەكەم دەوہستان و سەيرى ئاسمانم دەكرد، ھەزاران لەچكى سېي و جامانەم دەبىنى بە ئاسماندا دەفرىن... سەيرمەدەكردو تا جىگايەك كە جىگاي بەيەككە يىشتى سنوورى زەمىنە لەگەل بەھەشت و دۆزەخدا شتى چكۆلەم دەبىنى بە ئاسمانەو مارشەدەكەن. بىشكەي مندالم دەبىنى ھەك بەلەمى چكۆلە بە ئاسماندا دەفرىت، شەربەي چكۆلانەم دەبىنى بۆ كۆمەلىك تىنووى نادىيار لە ئاسمان

وهستابون. نانم دهبینی که وهک بالنده دهفرین. زهوی ئه وهدهره له هندیگ جینگادا وهک خوین بدلهینی وههابوو، گهر لهویکانه مشتیک خۆل بگریت بهدهستهوهو بۆنییکهیت، دلنیا به بۆنی مه رگی لیدیت، مه رگیگ که پیدهچیت له دیر زهمانه وه به شتهکانه وه گریدرابیت. گهر ورد سهیری ئاسمانیش بکهیت تیدهگهیت دلرهقی مانای چی، تیدهگهیت خالی بوونهوهی گهردون له رهمهت مانای چی، تیدهگهیت بیباکی خودا چی دهردیگ بهسه زهمیندا دههینیت. له وهدهره دا بالنده سهپیهکان لیم جیانه دهبوونهوه، ههستمرکد ژماره ی ئه بالنده به جوریکی سهیر له زیادبووندان، له ناکاو بالندهکان دهبوونه ههزاران، بۆ هه ر کوی دهچووم به دوامه وه بوون له هه ر گوندیک لام بدایه له سه ر هه موو سه ربانهکان ده نیشه وه دوور به دوور چاوه دیزیانده کردم. له گوندیکی گهرم و چکوله و بیئاودا ئه رده لانی سو فیم له دوکانیکی چکوله دا دۆزیه وه، هه ندیک که لوپه لی ناچیزی دانابوو بۆ فرۆشتن، رۆخساری زۆر پیرتر له ناوه که ی دهینواند. کۆنه فهقی و مه لایه ک بوو که سه رده مانیک دیانه تی به دهرس خویندبوو، به لام ئه مرۆ پیاویک بوو ناویان نابوو «راوکه ری با»، چونکه که تاریک دادهات، له وه پیده شته پر مه ترسیانیه ی گهرمیاندا به دوا ی ره شه باکانی شه ودا رایده کرد، ئه وه به دوا ی ئه وه پۆخانه دا ده گه را که له باکاندا دهیینین. ئه وه به منی گووت «من رۆحی که چه کم له گه ل خۆمدا دههینم بۆ ئه و دادگایه، رۆحی که چه کم. گهر تۆ رازی بیت». من وام دهزانی لاقرتیم پیدهکات، به لام به راستی بوو. ئه وه شهوانه دهچووه رپوتهن و دهشتهکان و له ژیر تریفه ی مانگه شهوی گهرمیاندا که چه که ی له وه دیو شورایه کی نادیاره وه دهبینی له گه ل کۆمه لیک مندالی تردا یاریدهکات. که من ئه رده لان سو فیم ناسی، ههستم به نزیکیه ک کرد له نیوان خۆم و ئه ودا، که باسی ئه وه شورایه ی بۆ کردم که ئه وه له مدیویه وه دهوستیت و مردووهکان له و دیویه وه دهبینیت، وهک ئه وه بوو حیکایه تی هه مان ئه وه شهوانه بۆ من بگپێته وه که من

و دالیا ده‌وه‌ستاین و له نیوجهرگه‌ی تاریکیدا مردووه‌کانمان ده‌بینی. من باوهرم به‌و پیاوه‌کرد کاتیک چیرۆکی خۆی له‌گه‌ل رۆحه‌سه‌رگه‌ردانه‌کاندا گێرپایه‌وه، کاتیک به‌منی گووت، ده‌توانیت مردووه‌کان ببینیت، ده‌توانیت شه‌وانه‌کچه‌که‌ی بانگبکات و سلاو له‌یه‌ک بکه‌ن. به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر دلنیا‌بوو که ده‌توانیت وابکات رۆحی کچه‌بچکوله‌که‌ی له‌دادگا ئاماده‌بینت. پیاویک بوو خه‌لکی وه‌ک شیت سه‌یریانده‌کرد، بیته‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌بچوکه‌ بزانی که ئه‌و مروفیکه‌خاوه‌نی چاویکی تره، ده‌توانیت دیویکی تری دنیا ببینیت که بۆ که‌سانی ساده‌عاسی و ناگوزهر دیته‌به‌رچاو.

له‌گه‌رانه‌وه‌مدا له‌پێده‌شته‌کانی گه‌رمیانه‌وه، له‌یه‌کیک له‌شیرینترین شاره‌کانی کوردستاندا، له‌سه‌ر ده‌ریاچه‌یه‌کی چکوله‌خالق مه‌حمودم له‌ناو ئه‌و ماسی فرۆشانه‌دا دۆزییه‌وه که ماسیه‌تازه‌کانیان له‌ده‌ریاچه‌که‌ ده‌رده‌هیناو له‌سه‌رجاده‌گشتیه‌که ده‌وه‌ستان و به‌شۆفیرو پیاواره‌کانیان ده‌فرۆشته‌وه. زۆر گه‌رام تا دۆزیمه‌وه، که ده‌مگوت «خالق مه‌حمود» که‌س نه‌یده‌ناسی، دواچار مندالیک زانی من باسی کی ده‌که‌م و گووتی: مامۆستا تو باسی «خه‌لقه‌بی کیر» ده‌که‌یت، ملی جاده‌بگه‌ره‌وه له‌ماسیگره‌کان به‌رسه، ئه‌وان نیشانته‌ده‌ن. هه‌موو هاو‌پیکانی به‌و جۆره‌بیته‌زه‌ته‌بانگیانده‌کرد. ئه‌وانه‌ی که شه‌رمیانده‌کرد به‌وچه‌شنه‌ناوی به‌هین ناویکی کورتتر و پر نه‌هینتیریان به‌سه‌ریدا بریوو پیمان ده‌گووت «بی زه‌که‌ر». خالق مه‌حمود که له‌سه‌ر ته‌شتیکی نایلۆنی سوور و به‌دیار میزیککی ئاسنی ژه‌نگاوییه‌وه وه‌ستابوو، هاو‌پیکانی ده‌یانگووت، له‌زگی ماسیه‌که‌کاندا بۆ زه‌که‌ری ونبووی خۆی ده‌گه‌ریت. کوپیککی گه‌نج بوو که دوو سالی ره‌به‌ق له‌ئیران پزیشکه‌کان گه‌رابوو به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی یه‌کیک ده‌رمانی بدات و ده‌عبا خۆشه‌ویسته‌که‌ی به‌رویته‌وه. دواچار پیریژنیکی داروساز له‌وانه‌ی له‌گژوگیای کتیی ده‌رمانده‌گرنه‌وه، په‌یمانی ده‌دات به‌رابه‌ر پارهی‌کی زۆر و مۆل، وای لیبکات زه‌که‌ری سه‌ه‌وزبیته‌وه، خه‌لقه‌بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و پاره‌

زوره په يدايکات، به تفهنگيکه وه ده چيته روو تکر دنه وهی هه نديک کار وانچی، به وه دا دزيکی ليها توو شاره زا نيه هه ر يه که م شه و به ده ست ده گيريت و ده ينيرن بؤ پؤلي سخانه، له وئی که شه روا له که ی داده که نييت و خوئی نيشانی مفه وه زه که ده دات، کابرا ده لييت: وه لا برا باشه له دا خدا هه موومان ناکوژيت، من ئه وه م پتوه نه بييت، قافله ی خوسره وشاشی بؤ روو تده که مه وه، خوايه گيان هه زار همدو شوکور گهر من وه ک تو بامايه، ده بوويه تاده مر م لای خه لفه شه ريف برنج و شله بخؤم چونکه دايکی منداله کان هه ر نان و قوزه لقورتي ده دامی.

که من خالق مه حمودم بينی و باسی چيرو که که م بؤ کرد، گووتی: من هيچ توله يه کم له و سه گبا به ناو يت، ئه وه نه بييت له بن دا زه که ری بېر مه وه، ده بييت ئه و چی له من کرد، منيش وای لي بکه م. کاتيک دلم ئيسراحه تده کات، يان ئه م دوا برا وهی خو م سه وز بيته وه يا خود دوا برا وه که ی ئه و بکه م به قول په وه و ده ر خوار دی ماسييه کانی بده م. ئاخر مامؤ ستا گيان تو خودا ناهه قمه؟.

دلنباوو خالق مه حمود ئيواره ی روژی چوارده ی شه ش ئاماده ده بييت. که به جيم هيشت ده ست يکرده ملم و گووتی: به ساقه ی دلت بم مامؤ ستا، من به س ئه و کوته گوشته يم ده و يت، باقبييه کی بؤ خو ت.

ئه و سه رده مه ی من ده ستمدايه دادگاييکردنی ساميري بابلی، ولاتی ئيمه به ره و کوتايی سه رده ميک ده چوو، که ده توانم به کوتايی سه رده می پاله وانان ناوی بنيم. له دواي راپه رينه وه ئيتر ولاتی ئيمه هيچ پاله وانيتک به ماناکه ی جار ان به ره مناهي نييت، نه وه يه کی تر له قاره مانی نوئ له دايکه بن که له سه ر زه وی ئيشنا که ن، به لکو به پيچه وانه ی هه موو چاوه روا نييه که وه له سه ر عموود ئيشده که ن، هه لبه ت مه به ستم کريکاره به سته زمانه کانی کاره بایه، له سه رده ميکا شه وانه ده يان محه ويله ده ته قيتنه وه، قاچاغچييه کان

هیلهکان دهپچرن، تلهکان دزدن، عموودی نیوان شارهکان دهبرنهوه، تاوهرهکان دهخن، کیتلهکان پارچهپارچهدهکن، لهسهردهمیکی ئاوا تاریک و بی پۆشناییدا، چهند تپینکی چکولانهی کارهبا، به کومه لینگ که رهستهی زۆر سه رهتاییهوه، شهوو پۆژ له شهردان لهگهله مافیاکانی دزین و جهرده رهسمییهکانی ناو بازاردا، لهگهله نه زانینی خه لک و بی رهحمی ئه و بهرپرسه که مزانهی سه ره فیده رهکاندا که به هۆی بیئاگایی ئه وانهوه ههفتانه کریکاریک به سه ره عمووده کانهوه دهسووتیت. من ئیوارهیهکی فینک «سه ردار بابا که ریم» م به سه ره یه کیک له و په یژانهوه دۆزییهوه، که خه تی دزراوی نیوان دوو شارۆچکه یان راده کیتشایهوه. که بینیم له سه ره یه کیک له عمووده کانهوه عارهقی دهردابوو و جنتیوی به ژنی به پێوه بهری کارهبا دها، جنتیوی به خوشکی قایمقام دها، له پوری مودیر ناحییه کهی دهربد، سویندی دهخوارد هه موو لهگهله تهل دزهکاندا شه ریکن، به لام لهگهله ئه وه شدا به سه برو هیمه تیکی بیوتنهوه ئیشیده کرد، دلای ئه وه بوو که قوتابخانه کرایهوه مندالان له بهرچی دهرس و دهوره که یان بخوینن، ده یگوت کارهبا که نه بیت، خه لکی هه ژارو ره شوپووتی ئه و هه ریمه، ده بیت نیوهی پاروپولیان بدن به نهوت و بللوری چراو پلیته. که دابه زی من لینی نزیکبومه وه و ناوی خۆم پیگوت و ایده زانی داوای لیده که م خه تیکمان بو بیه سستیه وه، یان محه وله یهکی سووتاو مان بو چاکبکات، گووتی: باوه رت بیت له به یانییه وه نام نه خواردوه، ئه وهندهی من ئه مرۆ به سه ره ئه م عموودانه وه بووم، خوا به قوربانی بم، تاقه تی نییه ئه وهنده له سه ره عهرشی خۆی دانیشیت. من به هیمنی تیمگه یاند که من چیرۆکیکی ترم هه یه، من دهمه ویت باسی ئه و کاره ساته ی لهگه لدا بکه م که کاتی خۆی نه قیب سامیر زوهیر بابلی به سه ریدا هیناوه. که وامگوت: به خیرایی منی له هه موو هاو پیکانی جیا کرده وه گووتی: نابیت هیچ شتیک بلنیت، هیچ شتیک، تکایه با که س نه زانیت، بزائن له دائیره دهرمه کهن. من به سه رسامییه وه گوتم: بو

دہر تده که ن؟ تو کریکاریکی چاپوکی، قاره مانیکی راسته قینهیت، راست دہویت، ئیوه ئیستا تاکه پالہوانی راسته قینهی ئم ولاتہن، دواى ئہوہ چ پہیوہندیہک له نیوان حالہتہکےى توو کارہبادا ہہیہ.

به که میک بیزارییہوہ گووتی: خو من نالیم، عہیب نہ بیت کارہباکہ بہو شتہی منہوہ بہ ستراوہ، بہ لام من کچیک له وئی دایناوم، تیدہگہیت کچیک حہزی لیمہ، دہیہویت بیہینم، ئیستا ہر کہ سیک بہو حیکایہتہ بزانیئت، دہگاتہوہ دہمی ئہویش و ئیتر بہس خوا دہزانیئت چی روودہدات، دہبیت من بوہستم تا رۆژیک خوا دہروویہک دہگاتہوہ... ئیستا ئہو کچہ بہ چیرۆکہ کہ بزانیئت، دہرمدہکەن... دوو برای بچکولہم ہن له مہکتہبن، گہر من پارہ پەیدا نہکەم، دہکەونہ سہرجادہ.

من ئارامکردہوہو گووتم: سہردار بابا کہریم، ہیچ کہس نازانیئت، ہیندہ ہہیہ ئیستا تو دہتوانیئت مافی خوٓت بہ کاربہینیئت، دہتوانیئت لہ سامیری بابلی ببوریئت و دہتوانیئت داواى سزادانیشتی بکہیئت.

سہردار بابا کہریم گووتی: ہاوپریم، دہبیت بیرى لیکہمہوہ، لہ راستیدا من ئہوہندہ ماندوودہبم، ئیستا کاتی ئہوہم نہماوہ بیر لہوہ بکہمہوہ عہیب نہبیت لہ رووتا ئہو جووتہ ہیلکہیہم ہہیہ یان نا، لہ راستیدا من زۆریشم پیناخۆش نییہ کہ نیمہ، چونکہ خہلکیکی زۆر لہم ولاتہ ہہیانہ و وہک ئہوہیہ نہیانبیئت، مامۆستا گیان راست دہویت، عہیب نہبیت، لہم ولاتہدا دوو شت ببین و نہبن ہیچ لہ ہیچ ناگۆرن، ئہو ہیلکانہ و عہقل، بہ تایبہت مامۆستا ئہوانہی من.

سہیریوو من ئہو سہفہرہ دریژ و پر ئہفسانہیہم بہو رستہ سہیرانہی سہردار بابا کہریم تہواودہکرد. کہ مالاواہیم لہ سہردار بابا کہریم کرد، ئہو لہگہل دوو کریکاری تردا پەیزہیہکی ئاسنی دریژیان لہ پال

عه‌موودیکه‌وه ده‌گواسته‌وه بۆ بن‌عه‌موودیکى دى. من له وه‌ردیکى نزیکدا سوار ئه‌و ئه‌سه‌په سېپپه ده‌بوومه‌وه و به‌هه‌موو پښگادا وهک یه‌کیتک له دیرینترین سوارچاکه‌کانى ئه‌م ده‌فهره ده‌هاتم. سۆزو ئیشتیاقینکى قولم بۆ گیلایى سېپى هه‌بوو، بیری پیریزن و پیره‌میزده ئاواره‌کانم ده‌کرد، بیری ئه‌و بالکۆنه‌م ده‌کرد که له‌ویوه شه‌وان سه‌یری تاریکى شارم ده‌کرد. بیری ئه‌و فلوته سېحراوییه‌ی شاروخى شاروخم ده‌کرد، که له دیویکى نه‌ینى باغچه‌دا بۆ من و بۆ هه‌موو دونیا جیاوازه‌کان مۆسیقای لیده‌دا.

شه‌ویکى دره‌نگ ده‌گه‌یشتمه‌وه گیلایى سېپى، ده‌چوومه‌وه ژوورئ. بنه‌مۆمیکى چکۆلانه‌م ده‌دۆزییه‌وه، دیاربوو دواى من هېچ مه‌خلوقیتک نه‌چۆته‌وه ئه‌و ژووره، دۆشه‌ک و به‌تانییه‌که‌مم راده‌خست، نه‌مه‌دزانی چهند پۆژ، چهند هه‌فته، چهند مانگه‌ من به‌پتوهم؟ هه‌ناسه‌یه‌کى دلنایم هه‌لده‌کینشا، بۆ یه‌که‌مجار له‌ژيانمدا هه‌ستمه‌کرد شتیکی گه‌وره‌م کردوه، هه‌ستیک بوو پر له‌کامه‌رانى له‌وه‌سته سه‌یرانه‌ی مرۆف ته‌نیا له‌پښگای مۆسیقاوه تیندا دروسته‌بیت، هه‌ستمه‌کرد پښگای ژيانیکم هه‌لبێزاردوه له‌گه‌ل هه‌موو سه‌ختییه‌کاندا په‌شیمانى هه‌لناگریت. بیته‌وه‌ی بزائم سه‌به‌ی چی چاوه‌روانه‌ده‌کات، ده‌خه‌تم و خه‌وم به‌دالیا سیراچه‌دینه‌وه ده‌بینی.

مۆزارت و باغیکى جاویدان

له‌دواى گه‌رانه‌وه‌م دوو پۆژ نه‌چوومه‌وه‌رئ، هه‌ندیچار ئه‌و ئاره‌زووه شه‌یتانییه له‌پۆحمدا سه‌وزده‌بوو که له‌شوینى خۆم دانیشم و روونه‌که‌مه هېچ جڭایه‌کى دیکه، ئه‌و درده ئافه‌تیکى کۆن بوو که له‌شارى ته‌پوتۆزه‌کانه‌وه له‌گه‌لمدا بوو، زۆرجار هه‌زمه‌کرد ماوه‌یه‌کى دریز له‌ژووره‌که‌ی خۆمدا دانیشم و نه‌چمه‌ده‌رئ، دیاره ئیستا هه‌ندیک ده‌لین،

یه کیتک گەر خاوهنی ئاره زوو یه کی وه ها بیت، چون ده توانیت خۆی به ئاواره ناوبنیت؟ له راستیدا ئاواره یی هه ندیجار ئه وه نییه مالت نه بنیت، به لکو ئه وه یه نه زانیت بچیت بۆ کو، له په نجه ره که وه سه یرده که یت و هه سته ده که یت ده بایه تۆ له جیگایه کی تر بایتایه، ئه وه ئاواره ییه. منیش له بالکونه که دا ده وه ستام و هه ستمده کرد نازانم بچم بۆ کو. له راستیدا من نه هاوړیم هه بوو، نه که سیکم ده ناسی ده رگای مالی خۆیم بۆ بکاته وه، نه جوانیه کیشم له و شاره دا ده بینی له شوینه کانم نزیک بکاته وه. سیهه م پوژ، دوانیوه پۆیه کی گهرم له جیگا که مدا خه وتبووم که ده ستیک به هیمنی له شان وه جولاند می و گووتی: جه لاده ت، هه سته ... جه لاده ت. که چاوم هه لبری محمه دی فیرده ووسی و جه لیلی بارانم بینی. به و نیوه پۆ گهرمه ها تبوون بۆ ئه وه ی مژده م بده نی که کاریکیان بۆ دۆزیومه ته وه. له راستیدا من زۆر به په رۆشه وه چاوه روانی ئیشم ده کرد، ئه و شته که مه ی به حیسابی ئاوارانه وه رنده گرت، به زحمه ت به شیده کردم، لیقانی ناشارمه وه زۆر شه و به برسیتی ده خه وتم. به لام دواچار جه لیلی باران ئیشیکی بۆ دۆزیبومه وه و ها تبوو پیمبلیت. کاتیک ژیانی منیان بینی، سه ریان له هه ژاری و په پوتی حالم سورما، که سیان له و باوه ره دا نه بوون له جیگایه کی ئاوها و یراندا بژیم. خه لکی ئه و شاره که سیان نه یانده زانی ژیانی ئاواره کان له گیلایه سیی چۆنه، زۆر به شیان نه یانده ویست بزانه چۆنه. به لام بهر له وه ی باسی ئه و کاره تان بۆ بکه م، ده بنیت باسی ئه و ئیواره یه تان له گه ل محمه دی فیرده ووسی و جه لیلی باراندا بۆ بکه م. هۆی سه ره کی سه ردانه که ی محمه دی فیرده ووسی و جه لیلی باران ته نیا ئه وه نه بوو مژده ی ئیشیکم پێیده ن، به لکو هه ولئیکی نزیک بوونه وه و ناسین و پشکنینی ناوه وه ی من بوو. پرسیا ری گهره ی ئه وان ئه وه بوو: ئاخۆ من جه لاده تی کوترم، یان جه لاده تی کوتر نیم؟ پرسیا ریک من نه مده توانی وه لامییده مه وه. محمه دی فیرده ووسی ده یویست دلنیا بنیت من جه لاده تم

ياخود نا، چونكە گەر من جەلادەت بم، گەر ئەم پىياوۋە مردوۋە بىرپۇج و بىداهىتئانە كە لە ژوورىكى پىسو پۇخلى ئوتىلى ئاۋارەكاندا دەژى جەلادەتى كۆتر بىت، كەۋاتە ھەموو تىورەكەى ئەو لەسەر ھونەر، ۋەك بەلەمىكى بەفر راست دەردەچىت. بۇچوونى سەرەكى مەمەدى فېردەوسى لەسەر ھونەر ئەۋەبوو كە رېگايەكە لە خۇۋىرانكرنددا دواىدەت. ئەو رۇژە كاتىك مەمەدى فېردەوسى دەستى بە قسەكرن كرد، راي وابوو من دەبىت خۇم بۇ دونيا ئاشكرابكەم، دەبىت ھەموو مۇسقىقارەكان بزانن من جەلادەتى كۆترم، دەبىت بە ھەموو داھىنەرەكانى ئەم شارە بلىم: تەماشابكەن، ھونەر دواجار ھىچ نىبە جگە لە جۇرىك لە مردن و رىسوابوون. لە راستىدا من ئارەزوۋىەكم نەبوو شتىكى وابكەم، باۋەپىشم بەۋە نەبوو ھونەر جۇرىك بىت لە جۇرەكانى خۇۋىرانكرن. بە توندى ھەموو ئەو تىورەيەم قبول نەبوو، پىموابو ژيانى من ھونەر واى لىنەكردوۋ، بەلكو بە پىچەۋانەۋە رام وابوو ھونەر تاكە رېگاي زىندووبوونەۋەيە. من گووتم: ھونەر ئەو كاتە وىرانماندەكات كە بە رېگايەكى ھەلەدا پىا دەروىن، كە نايدۇزىنەۋە، كە جەۋھەرەكەى وندەكەين... كە خىانەتى لىدەكەين. من بە نىگەرانىبەكى زۇرەۋە دەمگوت: ھونەر سەر كىشان نىبە بە دىۋارىكى رەقدا، خەلكانىك ھەن رېگاي ھونەريان بۇ نادۇزىتەۋەۋ خۇيان دەدەن بە دىۋارە رەقەكاندا، پىيان واىە ئەو خۇكىشانە بە دىۋارە رەقەكاندا رېگايان بۇ دەكاتەۋە، ھونەر رېگايەكى كراۋەيە، تا ناكوتا كراۋەيە، بەلام رۇشىتن بەو رېگايەدا پىۋىستى بە شفرەيەكى تايبەتى ھەيە، ھەندىك ھەن ھەموو ژيانىان لە خۇرا سەرفدەكەن و ئەو شفرەيە نادۇزىنەۋە، خەلكانىك ھەن لە ساتىكدا ئەو شفرەيە دەدۇزىنەۋە و دواتر وندەكەن، خەلكانىك ھەن لە بەرچاۋى دونيا، لە بەرچاۋى خەلكى سادە وا نىشاندەدەن كە ئەو شفرەيەيان دۇزىۋەتەۋە بىتەۋەى ھىچ شتىكىان دۇزىبىتەۋە، كەسانىكىش ھەن بىئاگايى كۆپرىاندەكات و لە كوچەيەكى تارىكدا گىردەخۇن و پىيانوايە

ئەو کۆیرییه پوانین و دۆزینەوہیە. ھەر شتیک ھونەر نەبیت و مرۆف بە ناوی ھونەرەوہ پیشکەشی دونیای بکات، وەک ئەوہ وایە ژەھرێک بە ناوی ئاوی زولالەوہ بفرۆشیت. محەمەدی فیردەوسی ئەوہ ھونەر نییە کە ئێمە ویزاندەکات، بەلکو ئەو ژەھرەیە.

محەمەدی فیردەوسی وەک بالندەھیەکی بریندار لە ژوورەکەمدا دەسوراپیوہ، نەیدەزانی لە کویدا دابنیشیت و دەیکووت: بەگم، کە مرۆف نەزانیت ھونەر چییە دەکریت ھەموو شتیک ھونەر بیت. کیشەکە ئەوہیە کە تۆ ھەرگیز دلنیانابیت ئایا ئەو شفرەیت دۆزیوہتەوہ یاخود نا... لە بەرئەوہ دەمریت و نازانیت چیت کردوہ. دەگەرئیت و دەگەرئیت بەلام نازانیت چیت دۆزیوہتەوہ... ئێمە ھەموومان لە راوکەریکی کۆیر دەچین کە تیریک دەھاوین و نازانین بەرچی کەوتوہ... وەک تۆ جەلادەتی کۆتر، وەک ئەو تیرەئە تۆ کە ھاویشتت و ئیستا ھیچ مرۆفیک نازانیت لە کوئ گیرساوہتەوہ.

من بە زەردەخەنەھیەکی مندالانەوہ دەمکووت: من دەزانم لە کوئ کەوتۆتەوہ، لایەنیکەم دەزانم لە کوئ کەوتۆتەوہ. گوئیگرە سوپاستدەکەم کە تۆ باسی ئەو راوکەرەت بۆ من کرد، بەلام ھەرچی پەیوہندی بەو تیرەوہ ھەبیت دەبیت مرۆف بوہستیت و تەماشابکات، تیری راوکەرە راستەقینەکان دوورتر دەپرات، تێدەگەیت دوورتر لەم جیھانە چکۆلەو ناچیزە دەپرات، دەچیتە شوپنیکەوہ پیشتر نە عەقل نە چاو بە جوانییەکانی پانەھاتوون. دەبیت بزانیت ئەو تیرە ویرانمانناکات، بەلام پێویستە دواي بکەوین... ئەو ھیژە بگرین و دواي بکەوین، بۆئەوہی بگەینە ئەو شارەئە کە تۆ دەلئیت مۆسیقارەکان تیا نامرن.

محەمەدی فیردەوسی دەیکووت: نا، جەلادەتی کۆتر، ئێمە جار دواي جار تیر دەھاوین و نازانین گەیشتوہ یاخود نا، تیر دەھاوین و دەوہستین.

تير دەھاوین و دەوہستین، بەلام هیچ دەنگیک. هیچ ئاماژەیک لەوسەرەوہ نایەتەوہ. لە ساتیکدا مرؤف تیدەگات ھەموو ئەم ئیشە پووچ و بیئوہدەیک، لەو کاتەدا دەزانیت تەنیا مردن لەو گەرانە بیئوہدەیک رزگارتدەگات. ھونەر خۆویرانکردنە، چونکە لەسەرئیکەوہ دەبیت باوہرمان بەوہبیت کە ئیمە لەسەفەرداین لەسەرئیکیشەوہ دەبیت باوہرمان بەوہبیت کە ناگەینە هیچ. من توزیک دەوہستام و دوای کەمیک تیفکرین چیرۆکیکم دروستدەکرد، چیرۆکیک کومەکمبکات، بۆچوونەکانی خۆم لەسەر جوانی بۆ محەمەدی فیردەوسی و جەلیلی باران پوونبکەمەوہ، من بە پامانەوہ دەمگوت: کوئیگرن ئازیزان، ھەبوو نەبوو دوو پیاو لە شاریکی زۆر دووردا ھەبوون، ھەردووکیان گولیان دروستدەکرد و بە ژنان و پیاوانی دەولەمەند و زەنگین دەیانفرۆشتتەوہ. یەکیکیان رۆژیک بریاریدا بچیت بە سۆراغی گولە دیزینەکانی خۆی، واتە کەوتە گەشتیکی بچوک بەشاردا بۆ مالی کریارە کۆنەکان، دەیویست بزانیت دوای ئەو چەند سالە گولەکانی چیمان بەسەرھاتوہ، ژاکاون، ماون، بە حورمەتەوہ ھەلگیراون یان فەرامۆشکراو و بیرکراون؟ لە دوای تەواوبوونی گەشتەکەى بۆی دەرکەوت ئەو لە ماوہی ئەو چەند سالەدا ھەرچییەکی کردوہ بە ھەدەر پۆیشتوہ، گولەکانی ئەو لە ھەر مائیکدا بانایە، تەپوتۆز خنکاندبوونی. کە گولفرۆشە بەستەزمانەکە گەرپایەوہ بۆ مالی، دەیزانی گولەکانی لە کوئی گیرساونەتەوہ، دەیزانی ئەوہی ئەو دروستیکردوہ هیچ نەبووہ جگە لە خۆراکیکی بچوک بۆ مردن. ھەر ئەو شەوہ بریاریدا بچیت بۆ لای گولسازەکەى ھاوڕێی تا چیرۆکەکەى بۆ بگێریتەوہ. گولسازەکەى دۆستی کەمیک بە عەقلى پیکەنى و گووتی: گرنگ ئەوہیکە من گولی خۆم دروستبکەم و پارەى خۆم وەربرگم و بزیم، ئیدی گولەکان چیمان بەسەردیت کاری من نییە. ھاوڕیکەى ئیمە ناموراد و پرمەراق ھاتە دەرئ و دلنیاوو ئەو چەندین سالە تەنیا خۆراکی بۆ بیرچوونەوہ و مردن دروستکردوہ. دەبوایە شتیکی جاوید بخولقتنیت،

گولیک مرؤف نه توانیت فه راموشیبات، گولیک نه سووتیت و نه ژاکیت، گولیک مرؤف بتوانیت له یاده و هری خویدا هه لیگریت، هه ساتیک ویستی بونی پیوه بکات، نه که ویته دهست ئه و که سانهی که نایناسن. هاویری غه مگینه که مان بریاریدا باغیکی خه یالی دروستبکات، باغیک هیچ مه خلوقیک ری تی نه که و تبیت، رۆژیک ده رگا و په نجه ره ی گولسازییه که ی خوی داخست و له و دیوه وه که و ته دروستکردنی ئه و باغه خه یالییه، باغیک بوو ته نیا به خه یال، شه و رۆژ له گه ل گه لا و گوله خه یالییه کانیدا خه ریک بوو، هیدی هیدی له گه ل دروستکردنی باغچه خه یالییه که ی خویدا ده روات، هیدی هیدی ئه و زه مین و مه و دایه ی باغه که ی ئه و داگیریده کات گه و ره ده بیت، تا وای لیدیت به زه حمه ت بتوانیت به هه موو باغه که دا سه فه ربکات. رۆژیک له گه شتی باغه که یدا ریگای ده که ویته گۆشه یه که وه، هه سته دکات ئه و گولانه ده ستردی خوی نین، گولی قه شه نگ و بیوتنه ن به لام خوی دروستی نه کردون، به شیکن له باغیکی تر. له و گۆشه یه وه ده روات و ده روات پیده خاته سه ر زه مینی که سانی تر، پیده خاته ناو باغیکی بیگوتاییه وه، باغیکی مه زن که نه سه ره تای هیه و نه کوتایی. سه فه ریکی دریژ به و باغه گه و ره یه دا ده کات، که ده یه ویت بگه ریته وه بو ناو گوله کانی خوی، ده یه ویت باغچه که ی خوی بدۆزیته وه، نازانیت چۆن، نازانیت کوامه یه گوله کانی ئه و له ناو ئه و باغه جاویده دا، ساتیکه هه سته دکات ئه و باغه هه مووی ئه و دروستیکردوه، ئه و به شیکه له باغیکی گه و ره که به شه کانی یه کتر ته واوده که ن. باغی یه ک که س نییه، به لکو باغیکی جاویده که به ر له وه ی مرؤف بیگاتی، که س نه ده زانیت هیه و نه ده زانیت له کو ییه.

من ده وه ستام و هه ناسه یه کم هه لده کیشا، بو ساتیک سه رسام ده بووم به توانای خۆم له سه ر دروستکردنی حیکایه ت، به لام سه رسامییه که م ته نیا له ئاسته نگ توانای حیکایه تخوانی خۆمدا نه بوو، به لکو دلنیا بووم له وه ی حه قیقه تم گووتوه، دوودل نه بووم له وه ی ئه و باغه ی من باسیده که م درۆ

و ئۇفسانە نىببە، دەمزانى ئۇو باغە ھەيە، باغىكە شاعىر و مۇسقىقار و شىئوھكارەكان دروستىدەكەن، لە جىنگايەكى دونىادايە. باغىكە مروۇف لەويدا ھەموو جوانىبە خنكاوھكان دەدۆزىتەوھ، ھەموو ئۇو شتانە دەدۆزىتەوھ كە مروۇف دەكەن بە شاھىد لەسەر ئۇم گەردونە، لەسەر جوانىبەكانى، لەسەر ناشىرىنىببەكانى، لەسەر خۇشىببەكان و ئازارەكانىشى. من بە مھەمدى فىردەوسىم گوت: ھونەر دەشىت بۇماوھىك مروۇف ونبكات، دەشىت تۇ بۇماوھىك نەزانىت چى دروستدەكەيت، دەشىت ببىت بەو گولسازەى تەنبا گول بۇ مردن دەسازىنى، گولگەلىك ناچنە ناو ئۇو باغچە جاويدانەوھ، ھونەر تەنبا لەو ساتانەدا دەبىتە ژەھرىكى كوشندە كە دەزانىت سەنەتەى تۇ ھىچ نىببە جگە لە خۇلەمىش، جگە لە غوبار و تەپوتۇز. ببەئىننە پىشچاوى خۇتان گەر ئۇو گولفرۇشە پىنگايەكى ترى تاقىنەكردبايەتەوھ، چى بەسەر دەھات؟ ببىگومان دەمرد، ببىگومان مەراقىكى گەورە دەيكوشت. ئەوكاتە گول دەبوو بەو خەنجەرەى كە دلى ئۇو پىاوى ھەلاھەلادەكرد... ھونەر كاتىك دەمانكوزىت كە دەبىت بەدەرگايەكى داخراو و كەچى مروۇف ھەر سەرى پىادەكىشىت.

جەلىلى باران، توند دەستى دەگرم و دەىگوت: جەلادەتى كۆتر، تۇ ھەرگىز لەو باغەدا بوويت، ھەرگىز پۇژىك گەىشتوىتە ئۇو باغە؟ من دەستم دەخستە سەرشانى جەلىل و دەمگوت: جەلىلى ئازىز زۇرجار ھەستمكردوھ كە لەو باغە نىككەوتومەتەوھ، بەلام ئۇو باغە شتىكە مروۇف بۇى ناگەرپىت، مروۇف ئىشى خۇى دەكات و لە ناكاو خۇى لەوىكانەدا دەدۆزىتەوھ، پىنگايەك نىببە مروۇف نەخشەى بۇ بكىشىت و نىشانى ئەوانى ترى بدات، گەران بەدواى ئۇو باغەدا سەنەتەىك نىببە مروۇف خەلكى تر فىترىكات، ھەر مروۇفەو بەرىنگاى خۇى دەگاتە ئۇو باغە، ئۇو پىنگايەى مروۇفىك دەىگرىتە بەر بۇ گەىشتن بەو سەرزەمىنە جارىكى دى دووبارە نابىتەوھ.

جھليلی باران که چيروکه کهى من سه رسامی کردبوو، نيوه گيژ ده پيرسى:
 به لام جه لادته چون مرووف بزانتت که ئه و باغه ی دوزيوه ته وه.
 دهستم ده خسته سه ر دلی جه لیل و ده مگووت: دهنگیک هه یه، دهنگیک
 لیره وه هه لده قولیت، ئاماره یه ک هه یه، که سانیکی تر هه ن له و باغه وه
 بانگنده کهن، نامه ت بؤ ده نیرن، تۆ ده بیت توانای گرتنه وه ی ئاماره کانت
 هه بیت، ده بیت توانای تیگه یشتنت له ئاماره کان هه بیت. ئه و باغه شتیگه له
 ناو هه موو موسیقاریکی وه ک تۆدا خه وتوو، دلی تۆ ئیستا پره له هاواری
 موسیقاره کانی تر که به ره و لای خو یان ده تبه ن... جه لیلی باران، موزارت
 و شکسپیر و فیرده و سی و گو ران و مه حوی له و باغه دان... په یامه یته کانی
 ئه و باغه شه و و پوژ به زه ویدا سه فه رده کهن، خه لکانیکن دین و نه ته وه
 نانسن، ته نیا جوانی ده ناسن، جوانی و حه قیقه ت.

مه مه دی فیرده و سی و جه لیلی باران ئیستا دلنیا بوون من جه لادته ی
 کوترم، به لام من سووربووم له سه ر ئه وه ی جه لادته له ریگای خویدا
 بؤ ئه و باغه مردوو، من ته نیا سیته ری ئه وم، جه سته ی ئه وم، دهنگی
 ئه وم که له سه ر زه مین جیماوم و چاوه پروانی ئاماره یه کی تاییه تیم تا
 به ره و جیگایه ک بجولیم که نازانم کوئییه. مه مه دی فیرده و سی تیوره که ی
 منی به جوان ده زانی، به لام پنیو ابوو ئیمه هه موومان، هه موو خه لکی ئه م
 شاره، هه موو موسیقاره کان و شاعیره کان و نیگارکیشه کانی ئه م ولاته
 له وانه ین که له ریگادا ده کوژریین، یه کی شتیگ هه یه له بؤسه ماندا بیت و
 نه هیلیت بگه ینه ئه و باغه. ئه و ده یگووت: ئیمه هه موومان ده ست و قاچمان
 به ستراره ته وه، چون برۆین و ده ستمان پره له زنجیر؟ چون برۆین و
 قاچمان به کوته وه یه؟ کوئی هه موو شته ناشیرینه کان، کوئی ئه و پیاوانه ی
 ده تبه ستنه وه بؤئه وه ی نه رۆیت، زنجیری ئه و ژاننه ی ژانته و ویرانده کهن و
 سه رت پرده کهن له خه یالی نه خووش، پیوه ندی ئه و سیاسیانه ی راتده گرن،

پئوهندی ئەوانەى ھونەریکی نزمى لىنداوا دەكەن كە غەریزه بچوك و عەقلە بچوكە كانیان پئویستی پئیه تی.

محەمدى فیردەوسى لەسەر ھەق بوو، بەلام من رام وابوو لە ھەموو سەزدەمەكانى دۇنیادا، لە ھەموو شارەكاندا پئگایەك ھەیە دەچیتەوھ سەر جوانییە جاویدانەكان. من دەمگوت: جوانى دواچار لەو شەرەدا دروستدەبیت، پئگای مەرۆف بۆ ناو ئەو باغە پئگایەك نییە مەرۆف تەنیا لە خەیاڵدا ببیریت، بەلكو پئگایەك بە ناو ھەموو ژیاندا تیدەپەریت. پئگایەكە مەرۆف بە عەقل و بە ویژدانى دەیدۆزیتەوھ، نەوھك تەنیا بە ھەستەوھەكانى.

من دەستم دەخستە سەر دەستی محەمدى فیردەوسى و دەمگوت: ھاوڕیم، تۆ دەبیت بە ناو جەھەنەمدا برۆیت، گەر بە جەھەنەمدا نەرۆیت ناگەیتە ئەو باغە، دوو جۆر باغ لە دۇنیادا ھەن، ئەو باغانەى دین و دەژاكین و با جوانییەكانیان دەبات، لەگەل باغێكدا گولەكانى لە ئازاردا سەوزبوون، گولەكانى بە دۆزەخدا تێپەریبون، بۆئەوھى بزانیك گولێك لە گولێك جیابەگەیتەوھ، دەست بخەرە سەر گەلاكانى و دەزانیت بە دۆزەخدا تێپەریوھ یاخود نا. گولێگرە محەمدى فیردەوسى من دلنایام مەرۆف لەو باغەدا تەنیا پارچە موسیقا قەشەنگەكان نادۆزیتەوھ، تەنیا شیعرە جوان و نەمرەكان نادۆزیتەوھ، لە كوچەو كۆلانەكانى ئەو باغەدا تەنیا مۆزارت و شكسپیر و گۆران نابینیتەوھ، تەنیا ھاوڕی داھینەرەكانى خۆى نابینیتەوھ، بەلكو ئەو مەرۆقەنەش دەبینیتەوھ كە ھەلگری ئازارى گەورەن، ھەلگری خۆزگەى كوژراون، ھەلگری خەونى گەورەن... چونكە ناكړیت مەرۆفە بریندارەكان، خۆزگە كوژراوھەكان لە باغى جوانى دەربكەین... ئەو باغە تەنیا شوینی ئەو ژیان و ئازارانە نییە كە بوون بە ھونەر، بەلكو شوینی ھەموو ئەوانەشە كە دەبایە ببن بە ھونەر و نەبوون... شوینی ئەو موسیقاییانەى كە لە دایك نەبوون، شوینی پالەوانى ئەو چیرۆكانەى كە

نه بوون به پالھوان. باغي جواني باغيڪ نيهه ته نيا فيردهوسي و بيتهوئن و
 فان کوخي تيا بزين، به لکو هه موو ٿو ٽا زاره گه ورانهي مروفيشي تيا دهڙي
 كه چاوي ٿيمه تا ٿيستا نه بيبيووه... محهمه دي فيردهوسي يهڪ شت هه يه
 ده بيت بيزانيت... يهڪ شت. هه ر ٽا واتيڪي خنڪاو، هه ر خو شه ويستيهه كي
 كوڙراو، هه ر ناکاميهه كي قولِي ٿينسان چاوه روانه يهڪيڪ بيڪات به
 هونه ر... لهو باغه دا دهه وستيت و سهيرماندهه كات. ٿو باغه ته نيا باغي
 ٿو جوانيانه نيهه كه دروستمانگردون، به لکو باغي ٿو جوانيانه شه كه
 چاوه پيماندهه كن دروستيانكه ين.

كه له قسهه كانم ده بوومه وه، نه مده زاني ٿو چيروكه پيشبينييهه كي
 ترسناكه به پاشه پوڙ، به لام دلنيا بووم بؤ هه تاهه تايه دوو هاو پتي گه ورهم
 ده سٽكه و توه... دوو كهس لهم بيكهه سييهه دا پيوستيم پتيان بوو. محهمه دي
 فيردهوسي كه له به رده ممددا ده نوشتا يه وه ده يگوت: جه لاده تي كو تر،
 من نازانم تو چه ند راستيت يا خود هه له، به لام پيشتر كه سيڪم نه بيبيووه،
 وهك تو قسهه بيڪات. زماني تو زماني خه لڪيڪ نيهه له سهه ر ٿم ٿه سٽيرهه
 بووييت، يان تو رڄيڪيٽ له جيگايهه كي تره وه هاتووييت؟

بيٽه وهي وهه لامبيدهه مه وه، هه ناسه يهه كي پر مه راقم هه لدهه كيشاو دهه مگوت:
 عه زيزم، ٿيستا ٿو هه تا دهه ميينيت، من پيوستيم به ٿيشيڪه بؤ ٿه وهي بڙيم،
 پيوستيم به كه سيڪه دهه سٽمبگريٽ.

بهه ره وهي برون تكام تيا كردن، من به ناوي جه لاده تي كو تر به كهس
 نه ناسيٽن، نا له به ره وهي من ٿو نيم، به لکو له به ره وهي به قوناغيڪي
 سهيرو ٽالوڙي زياندا تيدهه پهه رم كه نازانم دهه مگه ٿينتيهه گوڻ. لهو ساهه دا
 وام هه سٽگرد هه ر دوو كيان به ٿه ندازهه يهڪ ريزمدهه گرن، هيچ داوايهه كم
 پهه تناكه نه وه.

ئەو ماوہیہ چەندین ئیشی جۆراوجۆرم تاقیکردەوہ. ماوہیہکی کەم لای مریشک فرۆشیک ئیشمکرد، دواتر بەرابەر گسکدانى حەوشى قوتابخانەيەک ھەندیک پارەم پەیداکرد، ماوہیەک لەبری کورپىكى پاسەوان کە خۆى تاقەتى ئیشى نەبوو ئیشکم گرت، ھەفتەيەک لەبری ھەندیک فەرمانبەر کە دەبايە لە دائىرەکان خەفەربانايە خەفەرييم کيشا... ھەموو ئیشەکانم ئیشبوون لە برى خەلکى تر، سەردەميکى سەيربوو ھەموو کەس دەيتوانى يەکتک بکاتە وەکیلى خۆى، من لەو ماوہیەدا بەو کالەت کەناس بووم، فەراش بووم، حەسحەس بووم، فەرمانبەر بووم، کرىکارى کارگە بووم، ھەتا جارىکيش بۆ شەويک بووم بە قايمقام، ئیشەکەم ئەو بوو گەر ژنىک تەلەفونى کرد، تۆزىک دەنگى خۆم بگۆرۆم و بلیم: وەى نەجیبە گيان بىرتدەکەم، بمبوره بمبوره، ئىجتىماعم ھەيە، دواتر تەلەفوننت بۆدەکەم. دواتر دەبوويە تەلەفون بۆ قايمقام بکەم لە مالیکى تر و پىيلیم: جەناب، نەجیبەخان تەلەفونى کرد، بەلکو لوتف بفرمبون و تەلەفونى بۆبکەنەوہ. ھەلبەت لە برى نەجیبەخان ژنىكى تر تەلەفونىکرد، من و ئەو دوو سەعات قسەمانکرد، ژنىكى زۆر قسەخۆش بوو، دياربوو زۆر بيتاقەتە، ھەرچى نوکتە خراپەکانى ئەو بىست سالى رابوردو ھەيە بۆى گيرامەوہ، ئەو نوکتانەى کە من پوومنايەت بيخەمە ئەم کتیبەوہ، وەک نوکتەى ئەو ژنەى کە شتى خراپ دەکات و دواى ھەموو کارىک دەنکىک فاسۆليا دەخاتە ناو تەنەکەيەکەوہ و دوايى ژنەکە نەخۆشەدەکەوئیت و لەسەرە مەرگدا مێردەکەى بانگدەکات و مێردەکەى دەحەپەسىت کە دەبينت تەنەکەکە پربووە لە فاسۆليا و ئیتر نازانم چى و شتى تری زۆرى لەو بابەتە. ژنەکە دواچار گووتى بۆ نايەيت بۆ مالمان، ئىستا من کەسم لانییە، مێردەکەم شو نايەتەوہ. ديارە ئەو وایدەزانى کە لەگەل قايمقامدا قسەدەکات، بەوردى پىگووتم سەيارەکەم لە کوئیدا بوەستینم و چۆن بپوہستینم و بە کوئیدا

برۆم. به لّام من بۆ ئیستیک بیرمچووه وه که قایمقامم، گووتم: عه زیزم تۆ شیت بوویت، بابایه کی وهک من، له ئوتیلیکی سووتاویدا ده ژیم، سالیکی زیاتره تیر زگی خۆم نانم نه خواردوه، سه یاره ی چی؟ من له هه موو ژیاندا پشت سوکانم نه بییوه، سه یاره م له کوئی بوو؟. که وامگووت ژنه که به جۆریکی سه یر په شوکاو گووتی: تۆ کینیت، که قایمقام نییت بۆ ئه وهنده بیته خلاقیت قسه ناکه یت؟. من هیچ چاره یه کم نه ما، گووتم: خانم خه تای من نییه، تۆ ژماره که ت هه له لیداوه، من کۆنه جابی پاس بووم، ئیستا هاوینان شووتی ده فرۆشم و زستان له کۆنه که باله هه لده وه شینم. که وامگووت گووتی: گوو به پریشی باوکت، منیش له به یانییه وه واده زانم له گه ل قایمقامدا قسه ده که م. وایگووت و ته له فوونه که ی داخست.

ئیشه کانی من هه مووی پچرپچر بوون، چند شه ویک یان ئه وپه یری هه فته یه کیان ده خایه ند. به لّام من له زه تیکی زۆرم لیده بیی، سنی پۆژ له بری عه تر فرۆشیک له کوگایه کدا عه ترم فرۆشت، دوو پۆژ له سینه مایه کدا بلیتم ده بری و دوایی سه یری قلیمه که شم ده کرد، پۆژیک له بری پاقله فرۆشیک پالم به عه ره بانه ی پاقله وه نا، سنی شه و له بری پۆلیسیکی نه خووشی هاتوچۆ له فولکه یه کی چۆل و هۆلدا وه ستام، پۆژیک لای جگه رچییه ک پیاز و ته ماتم ده جنی، سنی پۆژ له گه ل بازرگانیکی دۆلاردا دوو عه لاگی ره شم هه لده گرت و له پیتشییه وه ده پۆیشتم، عه لاگه کان پر بوون له سه فته وه ره قه ی سه یی، کابرا ده یویست بزانییت ئاخۆ دوژمنی هه یه و که س بۆپاره که ته قه مان لیده کات. دیار بوو ئیشیکی زۆر خه ته ره، چونکه گه ر یه کینک ته قه ی لیبکر دبا مایه، من به کومه لیک وه ره قه ی سپیه وه به خۆرا ده کوژرام. له ماوه ی دوو مانگدا زۆربه ی ئه و ئیشانم تاقیکرده وه که له و ولاته دا هه یه، هه تا پۆژیکیش له شانۆگه ربیه کدا چوومه سه ر سه حنه و له بری کۆمبارسیکی نه خووش که نه هاتبوو ده وریکی بچوکم بیی، ده وریکی بیمانا بوو ده بایه رووبکه مه بینه ران و بلیتم: ئیوه ده لێن چی؟ ئاخۆ فه رهاد

دهگه پېته وه بۆلای شیرین؟. شانۆگه رېپه کی هیند خراب بوو دواى نه وه سى
 رۆژ نه خووش كه وتم. كه چى هه موو رۆژىك له كوئاييدا خه لك هه لدهستان و
 چاره كىك چه پله يان لنده دا.

هه ر جارىك له ئىش ده هاتمه وه داليا سىراجه دىنم له سه ر قادرمه كانى
 كىلاسى سى دىبىنى، وهك كچىك له خووشه وىستىيه كى بېنوده رابكات،
 هه مىشه له من رايده كرد. من زورچار له سه ر پلىكانه كان ده وه ستام و
 ده گرىام و ده مگوت: داليا سىراجه دىن به جىم مه هپله. وهك باران فرمىسك
 له چاوم ده هاته خواری و ده مگوت: داليا، مه رۆ. واى لىهاتبوو زوربهى خه لك
 ناوى منيان نابوو «ئهو پىاوهى له سه ر قادرمه كان ده گرى». له و ماوه يه دا
 سامىرى بابلى چه نده ها جار هات بۆلام، ژيانىكى ئاسووده و به ختیارى
 له گه ل شاناز سه لىمدا ده برده سه ر. شاناز به هۆى په يوه ندىيه كانى خو يه وه
 كۆمه لىك هاوپى زۆرى بۆ سامىرى بابلى دروست كرديو، له ماوه يه كى
 كورتدا سامىر توانىبووى بىت به هاوپى هه ندىك له سه ركرده كان، دۆستى
 له هه موو حىزه كان په يداكرديو، رۆژىك به منى گوت: جه لاده تى كۆتر
 گه ر تۆ ئازاد تكردم، حىزىك دروستده كه م و دژى دىكتاتور خه باتده كه م،
 ده گه رىمه وه بۆ باشوور، رىكخراوىكى نه پىنى دروستده كه م و ده مىنى
 ده توانم گورزى كوشنده له دىكتاتور بوه شىنم.

من زور به جىدىيه ته وه گوتم: سامىرى بابلى ئه م ولاته به كه سانى
 وهك تۆ ناگورپىت، تكات تىا ده كه م، بىر له وه مه كه ره وه ئىوه دىكتاتور
 بىرخىن، تكات تىا ده كه م... من ئازادتكه م يان نا، واز له پاشه رۆژ به پىن،
 ئىوه ده ست له پاشه رۆژ مه دن.

سامىرى بابلى به غه مگىنىيه وه ده يگوت: پاشه رۆژ مولكى هه موومانه،
 ئهى مندالى نه جىب، پاشه رۆژ مولكى هه ر هه موومانه.

من ده مگوت: پرته قالى بابلى، نازانم پاشه رۆژ مولكى كىنه، نازانم،

بەلام تكتاتان تيا دەكەم، واز لە پاشەپوژ بەهینن، چونكە گەر واز لە پاشەپوژ نەهینن كەس نازانیت ئەم ولاتە چی بەسەردیت.

سامیری بابلی زورجار بە دلیکی شكاووه لای من دەپویشت، دلیابووم شاناز سەلیم پیندەلێت، خۆی لە من دووربخاتەوه. دیاربوو سامیری بابلی گەر بیهویت دەتوانیت بە ئاسانی من لە ناو بیات، من چۆلەكەیهکی بیدیفاع بووم، هیچ بوونەوه رێك نەبوو لەم دونیایەدا لە من لاوازتر، هەتا ئاوارەکانی تر لە من پشت و پەنایان زیاتر بوو، من دەمزانی قسەکانی حەلیم شیواز هەمووی راستە، من مەخلوقێك بووم دەجار لە دۆنكیشۆت گەمژەتر. بەلام دلیابووم سامیری بابلی شتی واناکات، بابلی دلیابوو دەبیت بەم رینگایەدا بڕوات، ئەم رینگایە تەنھا رینگا و دوا رینگای ئەو بوو، دلیابوو كە دیلە و ئازادبوونیشی ئاسان نییە. من هەموو شتیكم بە سامیری بابلی گووت، باسی سەفەرە دووردریژەكەیی خۆم كرد، باسی ئەو ئەسپە سپییەم كرد كە منی بە كوردستاندا گێرا. چەندەها جار لە كاتی گێرانەوهی چیرۆكەكاندا پیمگووت: تۆ جانەوه رێکی بیویژدانی كە شایستەیی مردنیت. پیمگووت: هیچ هیزێك نییە درندەیی وەك تۆ پاكبكاتەوه. بەلام بابلی سەری دادەنەواند و هیچی نەدەگووت.

من ئەو ماوهیە بڕیارمدا خۆم كەمێك لە پرتهقالی بابلی دووربخەمەوه، نەمدەویست دۆستایەتیم بۆ ئەو كاریکی لەسەر رەوشی دادگاییەكە هەبیت، كە لای من دەرگای هەرە گەورەیی پاشەپوژ و مانای هەرە بالای ژیانم بوو.

ئەوكات هینشتا نەمدەزانی ئاخۆ بیروبۆچوونەكانم لەسەر هونەر چەند كاریگەریان لەسەر محەمەدی فیردەوسی جێهێشتوو، ئێوارەیهك منیان داوه تكدرد بۆ باغە چكۆلەكەیی خۆیان، هەموو مۆسیقارەکانی تیبی «بەلەمی بەفر» لەوی بوون. چیمەنیکی سەوز و چكۆلانەبوو كۆمەلێك كورسی تیدا دانرابوو، مایك بوو لە ناوهراستی شاردا، لە

ناو پىچاوپىچى بازار و قەيسەرىببەكاندا، لە ھەر چوارلاوھ بە كۆلانى تەسك و گوزەرى پىچاوپىچ ئابلۇقەدرابوو. دياربوو بەبى ناونىشان ھەتا بالندەش ناتوانىت رىنگاى بگەوئتە ئەو چىمەنەوھ كە لە باغىكى ئەفسانەبى داخراو دەچوو. محەمدى فىردەوسى بە خۆى و ئەو رىشە زەرد و برۆ رەشانەوھ پىشوازىكردم، ئاسەوارى ئەو چەقۆبەى سەر رووى، بە جۆرىكى سەير خوئىناوى و تازە دەينواند. مۇسقىقارەكان وەك ئەوھى يەكدى ناسىنى پىشووئىان يادچووئىتەوھ، بە ھىمنى و شەرمەوھ تەوقەئىان لەگەلدا كردهوھ. بە خۆئىان و ئامىرەكانى دەستىانەوھ لە تىبىك دەچوون لەسەر سەحنە چاوەرپوانى دەرگەوتنى گورانىبىزىك بگەن. كە ھەموومان دانىشتىن محەمدى فىردەوسى دانىشتنەكەى بەوجۆرە كردهوھ كە ئەمە كۆبوونەوھەكە بۆ ئەوھى ھەر يەكە و لەسەر ئەزموونى خۆى قسەبكات. دياربوو رىكەوتوون مانگانە دانىشتىنكى لەوجۆرە بگەن، من نەمدەزانى بۆ داوھتكرام. سەرھتا مۇسقىقارەكان بە باسى خۆئىان دەستىان پىكرد. زۆرەئىان گومان ھىنابوونى بۆ ناو ئەم تىبە، ئەو بېروايەى كە دەرەوھ ھونەرى لى نىبە. ئەو شارە لای ئەوان چالىكى قول بوو، خودا ئەوانى بۆ سزا فرىدابووھ ئەو شوئىنەوھ، ئەوئى نىشتىمانى مۇسقىقائى نارىك و شىعرى دزىو و سىياسەتمەدارى دلرەق و ھونەرمەندانى بىبەھرە بوو. نىشتىمانى پەشەبا و تەپوتۆز. ھەموو بەو راچەئىنە سەبىرەدا تىبەرىبوون، ھەموو باوھىيان وابوو كە ساتىك لە ساتەكان نىشانە و ئامازەبەكەيان بىبىوھ و پىنگووتوون كە دەبىت رىگايەكى تر بگرنەبەر. بەلام پىئىان وابوو خودى ئەم شارە شوئىنكى نەفرەت لىكراوھ كە تا ھەتاھەتايە دوور لە جوانى و لەزەتبرىدن لە مۇسقىقائى راستەقىنە دەژى، رايان وابوو كە گەورەترىن سزايەك خودا نەتەوھەكەى پىن سزا بدات ئەوھەبە لە مۇسقىقا و ھونەرى مەزن مەحرۇمىاندەكات، خەلكىك دەكات بە رابەر و رىئىشاندەريان كە ھىچ شتىك لە جوانى و مۇسقىقا نازانن. «ئارىيانى مانى» كە كورنىكى

ره‌شتالهی دلته‌نگ بوو، به نیگایه‌کی غه‌مگینه‌وه گووتی: گه‌وره‌ترین کاره‌سات تووشی میله‌تیک بییت ئه‌وه نییه خاکه‌که‌ی داگیربکریت، ئه‌وه‌یه سه‌رۆکه‌کانی گوئیان له مۆزارت نه‌گریتیت. ئه‌و رسته‌یه‌ی ئاریانی مانی هه‌موو گفتوگو‌که‌ی به‌ره‌و ئه‌و ئاراسته‌یه‌ی پراکتیسا که هه‌موو به‌شداربووان بپرسن: گه‌وره‌ترین کاره‌سات چیه‌ی میله‌تیک تووشی بییت؟. من گووتم: هاو‌پریان چه‌نده کاره‌ساته‌سیاسه‌تمه‌داره زۆر به‌پریزه‌کانی ئیمه، که دیاره خه‌لکیکی زۆر حورمه‌تیان بۆیان هه‌یه، به‌لام من خۆشبه‌ختانه له‌و که‌سانه نیم، من زیان فیریکردوم ته‌نیا حورمه‌تی ئه‌و شتانه بگرم که به‌پاستی جاوید و ناکو‌تان و په‌یوه‌ندیان به هه‌ست و نه‌سته زۆر به‌رزه‌کانه‌وه هه‌یه، چه‌ند کاره‌ساته‌ دوژمنه‌که‌ت گوئی له مۆزارت نه‌گریت، ئه‌وه‌نده‌ش کاره‌ساته‌ ئه‌وه‌ی پرگارته‌ده‌کات گوئی له مۆزارت نه‌گریت... وانیه به‌پریزه‌... من گومانم له‌م راستیه‌ نییه، به‌لام دوا‌جار کاره‌ساتی هه‌ره گه‌وره‌ی میله‌تیک ئه‌وه‌یه که سنووری راسته‌قینه‌ی نیوان کاری بچوک و کاری مه‌زن نه‌مینیت... ها‌عه‌زیزان من راشکاوانه پیتان ده‌لیم کاره‌ساتی هه‌ره گه‌وره‌ی میله‌تیک ئه‌وه نییه ئاخۆ چه‌نابی سه‌رۆک گوئی له مۆزارت ده‌گریت یان نا، به‌چه‌ه‌نم چه‌نابی سه‌رۆک گوئی له مۆزارت ناگریت، حیمایه‌کانی گوئی له مۆزارت ناگرن، مه‌کته‌بی سیاسییه‌که‌ی به‌ دیار مۆزارته‌وه ناگرین. کاره‌ساتی له‌وه گه‌وره‌تر ئه‌وه‌یه که له نیوان مۆزارت و ئه‌و موسیقاره‌ بینه‌هره و بچو‌کانه‌دا جیاوازییه‌ک نه‌مینیت، کاتیک شار گوئی به‌ موسیقای دزیو قانده‌دریت هه‌ستی راسته‌قینه‌ی موسیقا ونده‌کات، کاتیک موسیقاره‌ بچوک و بینه‌هره‌کان خویان لیده‌بییت به‌ مۆزارت. کاتیک هه‌موو مروفه‌ بینه‌هره و بچو‌که‌کان ها‌وپه‌یمانییه‌تیک دروستده‌کن. برایان کیشه‌که‌ی ئیمه ئه‌وه نییه که سه‌رۆک گوئی له مۆزارت ناگریت، به‌لکو ئه‌وه‌یه ئیمه له شاریکداین گه‌ر مۆزارتیسی لیتییت، نه‌ خۆی نه‌ هیچ که‌سی دیکه نازانیت که مۆزارته‌... گه‌ر مۆزارتیسی لیتییت ده‌که‌ویته ناو به‌ر‌داشیکه‌وه له‌وسه‌ره‌وه

وەك مرقۇئەتكە لە خۆل و خاشاك دیتەدەری.

مەمەدی فیردەوسی جگەرەیهکی دریزئی بەدەستەو بوو، دەستی بەرزکردەو و گووتی: نازانم کاک جەلادەت چۆن لەمە تینگەم، ئیمە شاریکمان هەیه هونەرکوژ، چۆن لە شوینتیکێ وەك ئەم شارەو مرقۇف دەگات بە جاویدان..

من دەمزانی مەمەدی فیردەوسی جارێکی دی دەیهوویت من بەرەو ئەو جوغزە پاکیشیت، هونەر وەك رینگای مردن وینابکەم، بەلام بەبی وەستان گووتم: با وادابنیتین مۆزارت دیت بۆ ئەم شارە، وا دابنیتین کە چاوساغەکانی سەرۆک کەسیان مۆزارت نانسەن و لە بری ئەم بلیمەتە بەدبەختە مۆسیقاریکی ئیفلیج و بێبەهرە دەگرن و دەبیەن بۆ لای سەرۆک و دەلێن «جەنابی سەرۆک ئەمە مۆزارتە»، وادابنیتین کە ئەوان ئەو پیاو ئیفلیجە بە ناوی مۆزارتەو پیتشکەشی خەلک دەکەن، وادابنیتین سەدان کۆدەبنەو و چەپلە بۆ ئەو مۆزارتە درۆزنە لیدەدەن، وادابنیت کە پۆرنامەنوسە ئیفلیج و بێبەهرەکانی دەقەری ئیمە کە بێبەهرەترین خەلکی سەر ئەم ئەستێرەین، ئەو هیان لیدەبیتە راست. وادابنیت مۆسیقارو نوسەر و شاعیرە دوو پوو و درۆزنەکان هەموو گەمە کە تا کوتایی بە بێدەنگ دەبەن بەرپۆه، کەسیان غیرەتی ئەو هیان نییە لە شوینتی خویان هەستن و بلین ئەمە مۆزارت نییە و تری کەریش نییە.

لەو کاتەدا جەلیلی باران دەنگی بەرزکردەو و گووتی: وادابنیت، وادابنیت چی؟ ئەو حەقیقەتە، ئیمە پۆرزانە ئەو دەزین، پۆرزانە نمونەکانیان دەبینین. من دەستم بەرزکردەو و گووتم: بمبوره زۆر بەرێز جەلیلی باران... بمبوره، باقسە کەم تەواویکەم... پرسیارە کە ی من ئەو یە ئاخۆ مۆزارتی راستەقینە چی بکات؟ لەم حالەتەدا کە تۆ شاریکت هەیه ناتوانیت داھینەریک و دەجالیک لەیەکتر جیا بکاتەو، چی پوودەدات؟ چاری مۆزارتی بەستەزمان چییە کە بێچارە دەبیت بە شەقامەکاندا بسورپیتەو و هەموو

ئازارى درۆكە بچىزىت... گەر بچىتە ناوەرەستى شەقامەكان و ھاواربكات من مۇزارتى راستەقىنەم كەس گويى لىدەگرىت؟ ھا... برايان كەس گويى لىدەگرىت، بىگومان نا... گەر ئالەتەكەى ھەلگرىت و بەشەقامەكاندا بسوپىتەو و ەزفبكات، كەس دەزانىت كە ئەم بەرپىزە كاك مۇزارتە، بىگومان نا، چونكە دواچار شارىكە گويچكەكانى بوو بە بەرد. من پىموايە مۇزارتى راستەقىنە نە غەم دەخوات، نە قەھرى دەبىت، چونكە ئاوازي نەمر پىسايەكى ترى ھەيە، پىگايەكى ترى ھەيە، بە شوپىنىكى تردا دەپرات، بەرپىز مەھمەدى فىردەوسى ھىچ پارچەيەك مۇسىقا ناگەرپىتەو بۆ لاي پاشا و حاكەمەكان، ناگەرپىتەو بۆ لاي بەرپوۋەبەرى رادىو و تەلەفزيۇنەكان روخسەتيان لىوەرگرىت بۆئەوۋى نەمرى بەدەستبەئىت، ئەو بەرپوۋەبەرانەى رادىو و تەلەفزيۇن كە جياوازيەكيان نىيە لەگەل قەشەى دەمارگىرى زەمانى دادگاكانى تەفتىشدا، مۇزارتى ھاورپىمان ناچىت بۆ لاي ئەو رۆژنامەنوسە پىتويزدان و كویرانەى لە فەسىلى تىربارانكردى جۋانى دەچن. مۇسىقا پىتوېستى بە پاشاكان و نۆكەرەكانيان نىيە بۆئەوۋى نەمرىت... مۇزارت پىتوېستى بە ھىچ بەكىك لەوان نىيە بۆئەوۋى بۆى. جاويدانەكى لەسەرى نەقامەكانەوۋە دەست پىناكات، بەلكو لەسەرى ئەواندا دەمرىت. مۇزارت بە بىدەنگ وەك فەرھادىكى زامدار ئىشەكەت... ئىشەكەت، خوینی خۆى دەكات بە ئاواز، چونكە جگە لەوۋە پىگايەكى ترى نىيە. مۇزارت دەزانىت كورپى باغىكى جاويدانە، كورپى مەملەكەتتىكى ترە، براى ئەو رۆخانەيە كە مۇسىقا لە ئەبەدىيەتدا پىكەوۋە گرىپىداون. مۇزارت بەلايەوۋە گرنگ نىيە پادشاكان چى دەلىن، بەلايەوۋە گرنگ نىيە ئەمرۆ قەبىلەى رۆژنامەنوس و نوسەرە درۆزەنەكان لەسەر سەحنە چەپلە بۆ كى لىدەدەن، ئەوۋى بەلاوۋە گرنگە كارىك بكات، لەسەر دەمىكى تردا، لە جىھانىكى تردا، لە شارىكى تردا سەدای ئىمە بەرىت بەرەو ئەبەدىيەت و دەنگى ئەبەدىيەت بەئىتەوۋە بۆ ئىمە.

يەككىك لە مۇسقىارەكان دەنگى بەرزكردەوہو پىيىپىم و بە گومانەوہ كووتى: بەرىز، كەواتە تۆ پىتوایە مۇسقىا پەيوەندى بە خەلكەوہ نىيە. دەرڤەتىكى باش بوو بۆئەوہى جارىكى تر دەنگ بەرزبەكەمەوہ و بۆچوونەكانى خۆم بلیم و گووتم: ئازىزى من، شارىك كە گورستانى مۇسقىايە، كە گورستانى شىعەرە، كە گورستانى جوانىيە، گورستانى مرؤڤىشە. مۇسقىا هېچ نىيە جگە لە دەنگى پەھاي مرؤڤ، دەنگى مرؤڤ بەو جۆرەى كە لەسەرۈو زمان و سەرۈو زەمان و سەرۈو شوینەوہیە، بەلام مرؤڤىك نا كە ئازارەكانى خۆى بىرچۆتەوہ، تراژىدىاكانى خۆى بىرچۆتەوہ. خەلك... بەرىز تۆ مەبەستت چىيە لە خەلك، ها... من حورمەتم ھىە، رىزى ھەموو بۆچوونىك دەگرم، بەلام ئىنسان لە تىكەلاوبوونى دوو ھىزى گەورە دروستبووہ، ھىزى جوانى و ھىزى ئازار... بەلام گەر مەبەستت لە خەلك ئەو كەسانەيە كە لە جوانى و ئازار تىناگەن ئەوا مۇسقىا كارىكى بەوانەوہ نىيە.

گفتوگوگويەكى سەيربوو، مۇسقىارەكان ھەموو رايان وابوو بەوہدا مرؤڤ داواى شتىكى ئەستەم لە مۇسقىا دەكات، ھەرگىز ناكاتە ئەنجام... پرسیارو گومانەكانى ئەوان، ھەمان پرسیارو گومانە دىرینەكانى خۆم بوون سەردەمىك كە ھىشتا قوتابىيەكى ناكامل بووم. ھەموويان بە شىۋەيەكى سەير لە ژىر كارىگەرى محەمدى فیردەوسىدا بوون. ئەویش ھونەر و مردنى وەك يەك تەماشادەكرد. مۇسقىارەكان لەو جىگايەدا خۆيان وانىشانەدا كە خۆيان لە جۆرە ھونەرىكى پىس دەپارىزن، كە دەترسن دواچار ماناي ھونەر لە بەر دىدەيان بشىۋىنىت. بەلام ئەو ترسەيان بووبوو بە ترس لە ھەموو دونيا، بووبوو بە زىندانىك كە چەندەھا دىۋارى بۆ دروستكردبوون. من لە كۆتايى دانىشتنەكەدا ھەستى ئەوہم ھەبوو ئەوان لە زىندانان، مۇسقىايان كەردبووہ بەندىخانەيەكى ترسناك،

پٽيانوابو و موسيقي جان ته نيا له نائوميديدا ته او وده بيت.

من ټو و ټو ټو به غمگيني گه پامه وه بو گيلاسي سپي، هه ستمکرد له نيوان من و موسيقاره کاني به له مي به فردا شتيکي ټو تو دروست ناييت بيته کومه کيکي ټو ټو گه وره، من به ره و موسيقي رابکيتشيته وه. دلته نگ بووم که ټو هه موو نائوميدييه م ده بيني، به لام دلنيا بووم ټو ټو ټو ديت من له گه ل ټو ټو ټو ټو به خته وه ره ده بم... دلنيا بووم.

* * *

ټو ټو ټو ټو ټو و بالنده کانم به ناو يه کيک له قه يسه رييه کاندا تيده په پرين. بازار هيند جه نجال بوو به ده گمن مروف بيتوانيا به چه ند مه تريک ټو لاي ټو ټو بييت، من به خته وه و بيياک به ناو بازار پدا ده ټو ټو ټو و سه يري ده موچاوي ټو ده ميزاده کانم ده کرد. تاکه له زه ټو ټو پياويکي بييتش و بي پاره بتوانيت بيچي ټو ټو، سه يرکردني ده موچاوي خه لکي تره، منيش ده مويست تا ټو ټو ټو ټو ټو سوود له و له زه ته ټو ټو ټو وه ربگرم. له گه رمه ي ټو ټو ټو ټو و خه يالاتدا بووم ده ره ق به و سه روسيمايانه ي ده بينين، يه کيک له کتي فروشييه کي نزیکه وه بانگي ليکردم «کاک جه لاده ت، کاک جه لاده ت فره موو فره موو باله خزه تدا بين». له راستيدا من نه مزاني کي بانگمه دکات... چوومه کتي بخانه که و چاوم گي ټو ټو هيج که سم نه بيني، به و هه موو بالنده وه سه خت بوو ماوه يه کي دري ټو له کتي فروشييه کدا بمينه وه هه تا ټو گه ر ټو بالنده نه شينرين و که سيش هه ستين پينه کات. له پشته وه پياويکي ټو ټو قه له و خه ريکي ته ماشا کردني هه نديک گو ټو ټو و ټو ټو نامه بوو. يه که مجارم بوو به ټو ټو و بالنده کانمه وه بچه ناو کتي فروشييه کي ټو ټو وه، بو ټو وه ي هه موو ميوانه کاني کتي بخانه که گو ټو ټو لييت، به ده ننگي به رز له خاوه نه که يم پرسي: به ټو ټو يه کيک لي ره وه مني بانگ کرد، نازانيت

کی بوو؟. که وام گووت پیاوه قه‌له‌وه که سه‌سامانه سه‌ری به‌رزکرده‌وه و سه‌یری سه‌قفی کتیتفرۆشییه‌که‌ی کردو و گووتی: خودای گه‌وره، ئه‌م هه‌موو بالنده‌یه چیه‌؟. خۆی بوو «مسته‌فای شه‌ونم» بوو. خه‌لکانی ده‌وروبه‌رمان هه‌موو ئاوپراندایه‌وه و سه‌یری سه‌قفه‌که‌یان کرد و هیچیان نه‌بینی. مسته‌فای شه‌ونم که پیده‌چوو بینینی من و بالنده‌کان ته‌نگه‌نه‌فه‌سیان کردینت، به‌سه‌رسامیه‌وه سه‌یری فرینی خیراو بیسه‌روتی مه‌له‌ شیت و ویته‌کانی منی کردو گووتی: جه‌لاده‌ت ئیسماعیل... جه‌لاده‌ت ئیسماعیل. ئه‌و بالنده‌ان لیره‌ ببه‌ره‌ ده‌ری و بابروین. من چاوه‌پروانمه‌کردیت، دوو پوژه‌ چاوه‌پروانته‌که‌م.

بالنده‌کانی من هه‌راوزه‌نایه‌کی بیسه‌روبه‌ریان له‌ ناو کتیتفرۆشییه‌که‌دا دروستکردبوو.

من هه‌ر پوخساری ئه‌و پیاوه‌م بینی زانیم مسته‌فای شه‌ونمه‌.

پیاویکی قه‌له‌و به‌ تیشیرتیکی هاوینه‌ی سبیه‌وه، مووه‌ سبیه‌کانی به‌ چرییه‌کی زۆر له‌ ملوانی تیشیرته‌که‌وه هاتبوونه‌ ده‌ری، چاکه‌تیکی ره‌شی ئه‌ستووری له‌به‌ردابوو، که‌ به‌ جوړیکی ئاناسایی دوو سنی ریز قۆپچه‌ی له‌ چاکه‌تی ئاسایی زیاتر بوو، چاکه‌ته‌که‌ی وه‌ک پالتۆی ده‌ریاوانه‌ پوسه‌کان تا سه‌ره‌وه‌ داخرابوو، به‌لام به‌وه‌دا یه‌خه‌یه‌کی کراوه‌ی هه‌بوو نه‌یتوانی بوو ملوانی تیشیرته‌که‌ی داپۆشن، قژیکی ره‌ش و دریزیی هه‌بوو، ده‌موچاویکی پفکردوی سوور به‌ جووتیک چاوی کال و زۆر گه‌وره‌وه. به‌لام له‌ یه‌که‌م نیگاوه‌ دیاربوو ترسیک و شه‌رمیک له‌ پوخساریا‌یه‌تی، که‌ پیموایه‌ سیفته‌ی زۆربه‌ی ئه‌و پیاوه‌ قه‌له‌وانه‌ن که‌ هه‌موو ژیانیان له‌ هه‌ولی ئه‌وه‌دان به‌ جوړه‌ جل و به‌رگینکی تایبه‌ت ئه‌و گوشته‌ زیاده‌ داپۆشن که‌ داناپۆشریت. که‌ پیده‌که‌نی به‌ جوړیکی سه‌یر ده‌گه‌شایه‌وه و خوین ده‌زایه‌ سه‌ر کولمه‌کانی، که‌ په‌ستیش ده‌بوو غه‌میکی قوول قوول ده‌که‌وته‌ سه‌ر پوخساری که‌ ئه‌سته‌مه‌ مرۆف به‌ وشه‌ وه‌سفیکات. پانتۆلیکی ره‌شی

له بهردابوو، جووتیک پیتلاوی بویاخکراوی رهش که به جوریکی سهیر دهبریسکانهوه، پوژنامهیهکی له بندهستدا بوو. که گیشستینه دهرهوهی کتیفروشییهکه گووتی: دهمزانی لیرهدا یهکتر دهبیننهوه، دهمزانی.

بۆن کۆلونیایهکی زور تیزی لیدههات، ههستندهکرد ئیستا له پیش تاشین و خوشتن تهواوبوو. دهستی منی گرت و گووتی: ههژده سال له مهوبهر هاویری قودسیم لیرهدا بینیهوه، ههر وهک تو وهها بوو، به بالندهکانییهوه خوی کرد بهم کتیفروشییهدا و گووتی یهکینک بانگیکردوم، وهک تو دهنگی بهرزکردهوه و گووتی: بهپیزان یهکینک لیرهوه منی بانگکرد. من دهمزانی ههمان شت دووبارهدهبیتتهوه.

لهگهلهوهیهکهشیدا به خیرایی دهروی، منی داوهتی چیشتهخانهیهک کردو گووتی: لهسهر نانخواردن قسهدهکهین. منی برد بۆ چیشتهخانهیهک له چیشتهخانه پیسو پۆخلهکانی ناو شار. مستهفای شهونم دهیگوت، سهیری کورسی و میزه ژهنگاویهکهی مهکه، سهیری چلکاوی سهه ژهزکه مهکه، چاوت بنوقینه و تامی برنجهکهی بکه. من کابرایهک نهبووم زور خواردنم بۆ گرنگ بیت. به دریزایی ژیانیشم زور له نهداریبیدا نهبوومایه به زهحمهت قهبولمدهکرد یهکینک شتیکم بۆ بکریت، لهدوای پازده سالییهوه تاکه کهسیک کۆمهکم لی قهبولکردبوو، ئهستیزه ون و نادیارهکهی ژیانم «دالیا سیراجهدين» بوو، لهبهرئهوه به ئهدهبهوه گووتم: سوپاس من برسیم نییه، پاشان بهپیز من به دهگهن نانی دهرهوهش دهخۆم. مستهفای شهونم به حورمهتهوه وازی لیهینام و گووتی: من بهیانیش نام نهخواردوو، ئایا دهتوانم من نان بخۆم و قسهبکهین؟. پیاویک بوو لهوانهه لهسهه نانخواردن زور چهزیان له قسهکردنه. من ئهوجوره ئهخلاقم تهنیا له نیو پیاوه قهلهوهکاندا بینیبوو، بهر لهوهی بهرابهرم دانیشیت و دهستبکاته خواردن، جوره نیگاریکم له خهیالی خۆمدا بۆکیشابوو، بهلام ههر دانیشت تهواوی سهیرکردنهکانم بۆی گۆرا. نالهو پیاوه قهلهوانه نهبوو که به

جۆریکی ناپیک و شپرزە دەخۆن، بەلکو لە شوپنیککی تایبەتیدا دانیشت و بە پینچەوانەیی زۆر لە کپیاریهکانی ترهوه خزمەتچییەکان بپوینە حورمەتیان لیکرت. من وامدەزانی ئەو پیاوانەیی که زۆر بە پەلە بە رینگادا دەپۆن زۆر بە پەلەش نان دەخۆن، بەلام مستەفای شەونم وانەبوو، زۆر لەسەرەخۆ نانی دەخوارد، هەندیجار چاوی دەنوقاند و لەزەتیکی زۆری لە تامی خواردنەکه دەبینی. من نەمدەزانی منی بۆچییه. سەرەتا گووتی: بمبوره ئەو شەوه بەوجۆره بەجیمهیشتی. من لیت ناشارمەوه پیاویکی ترسنۆکم... من زۆر لە یادگارە ناخۆشەکان دەترسم. زۆرجار وا بەخەلکی دەلیم. بەلام زۆر بەیان باوهریان وایه لە بەرئەوهی من قەلەوم ئیدی یادگاری تال و ناخۆشم نییه. بەلام ئەو شەوهی که لەسەر بەستەکه بەجیمهیشتی و پویشتم لە یادگارە تالەکانی خۆم هەلدەهاتم، لە پوخساری هاوڕی قودسی هەلدەهاتم. مرۆف دەبیت رابکات... من وهک تۆ نیم، من ناتوانم خۆم فریبدهمه ناو تراژیدیاهه تا پشکوکان بەدەست بگرم، نا... بیرته... بیرته جەلادەت وات بە من گووت، من که خەلکی ئازا دەبینم شەرمدهکه... لە رهوهکهدا لە پیشی پیشی هەموو میللهتهوه رامدهکرد، سەرکردهکان نەبیت کهسی تر لە پیش منەوه نەبوو.

وایدهگووت و پینکەنینیکی سەیر پیندهکهنی، هەستمدەکرد ئەو پینکەنینە زۆر بەر سنگی دەگریت، منیش لەگەلیدا پینکەنیم.
که هیتمن دەبووهوه، بەو دەسته گەورهیهی شانی رادهتهکاندم و دهیگووت: حەیفدهکهیت ناخۆیت، حەیفدهکهیت...
دواتر بە جیدییهتیکی سەیرهوه دهیگووت: تۆ چۆن لە بالندهکان تپدهگەیت، تەفسیرت چییه بۆیان؟

لەو ساتەدا بالندهکانی من بە ناو هەموو چیشتخانه گەورهکهدا دەفرین، بە ناو خەلکدا گوزەریاندهکرد، دەچوونه سەر میزهکان و هەلدەستانهوه. من

گووتم: دنیا به زیاد له زمانیک قسه دهکات، ئه و بالئدانه کومه لیک حه رفن، کومه لیک وشه ن، رسته ی دونیا یه کی ترن، مرؤف ده بیئت له لؤژیکی زمانی ئه و دونیا یه ی تر بزانیئت ئه و سا ته و او تیده گات ئه و بالئدانه چیین، من تا ئیستا ئه و زمانه به ته و او ی نازانم.

مسته فای شه ونم پارچه یه ک مریشکی به دهسته وه بوو، به که میک تیفکرینه وه گووتی: ئم ئم، وانیه... جه لادهت ئیسماعیل، ئه وان وشه نین، وا سه یریان مه که، ئه وان وه ک ده لیل وه هان، تیده گه یت وه ک ده لیل وه هان، ئه وان هیچیان نییه پیت بلین، به لکو ئامارهن.

ئینجا که میک دهنگی کز کردو گووتی: هه ر که سیک ئه وان بیینیئت یه عنی له بازنه که دایه.

من به سه رسامیه وه پرسیم: بازنه ی چی؟

به قوولی سه یری چاوی کردم و به ترسیکه وه گووتی: نازانم، به لام ده زانم بازنه یه ک هیه... بازنه یه ک هیه، بازنه یه کی له من و تو گه وره تر، له وانه یه بازنه یه کی گه ردونی بیئت، من به رده وام هه ستم کردوه یه کی کم له بازنه که دا، هه ستم کردوه شتیکی گه وره هیه و من به شیکم له و شته، به لام تا ئیستا به ته و او ته ی نازانم وه زیفه که م چییه. به رده وام چاوه پروانده که م، من به رده وام چاوه پریده که م یه کیک بیئت و پیمبلیت: من وه زیفه م چییه.

هه ستم کرد درؤ دهکات. من بیئه وه ی خووم ئاشکرا بکه م، پالمدا به کورسییه که وه و گووتم: تو له و باوه رهدایت من بتوانم یارمه تیت بدهم، له و باوه رهدایت که من ئه و که سه م که ده زانم تو ده بیئت چی بکه یت و چی نه که یت؟

بیئه وه ی راسته وخو سه یری چاوم بکات، گووتی: له وانه یه، له وانه یه تو بزانیئت.

تیگه یشتم بو شتیکی ده گه ریت، بو نه ئینییه ک ده گه ریت. من به غه میکه وه گووتم: راستیت پیده لیم، من هیچ نازانم... له وانه یه ئه و بازنه یه هه بیئت،

بازنەيەك كە لە من و تۇ گەورەترە، بەلام من نازانم تۇ دەبىت چى بگەيت. لە راستىدا نازانم من خۇم بەتەواوتى دەبىت چى بگەم، بەلام ھەستدەكەم جۆرە بازنەيەكى و ھاھاھەيە. لەوانەيە ھەبىت، لەوانەيە نەشەبىت. مستەفای شەونم بە ھىمنى لەسەر خواردن بەردەوامبوو، چىشتخانەكە بە جۆرىكى سەير پېرېووبوو لە پىاوى برسى، زۆرەبەيان ئۇو فیتەر و پەنچەرچىيانە بوون كە لەو دەوروبەرە كارىاندەكرد، بە جۆرىكى سەير و پەلە نانىان دەخوارد، دووان لە تەنىشتمانەو بە دەنگى بەرز جىنۆيان بە كابرايەكى تر دەدا، يەكتىيان دەيگوت «كەللەچى وا چىبە تۇ دەم دەخەيتە دەمى. ئەوسالە كە خوشكەكەيان ھەلگرت، بۇ بەيانى دەستى خستبوو بەر پشەتینەكەى و لە بەر چاىخانەكەى رەوفدا چاى دەخواردەو، نەبای دى بوو نە باران... من بە عائىلە دەيانناسم، قسەم پىمەكە... دەستت ماچدەكەم قسەم پىمەكە، چۆلەكەى گويسەبانەكانىشيان تەواو نىبە، من لە نزىكەو دەيناسم، بابەگيان... تۇ سەيرىت، تۇ كەى رەفقى ئۇويت». مستەفای شەونم بىئەوہى خەيالى لای دوو فیتەرەكەى تەنىشتمان بىت، كەمىك تىفكرى و گووتى: جواتترىن شت لەم بالئندانەدا فرىنيانە، ھەستدەكەم فرىنيان لە فرىنى ھىچ بالئندەيەكى تر ناچىت، فرىنيان مۇسقىاى تىدايە. سەيركە جەلادەت ئىسماعىل، من وا ھەستدەكەم فرىنيان لەسەر ئىقاعى سەمفونىيەك بىت... ئاھ لەوانەيە گەر ئىنسان زۆر لە ئىقاع شارەزا بىت، بزائىت لەسەر ئاوازى چ سەمفونىايەك دەفرىن.

من سەرم لى نزيكردەوہو بە ئەسپايى گووتم: دەمخۇش مستەفای شەونم، ئۇو بالئندانە مۇسقىان... مۇسقىان لە ھەوادا، ئەوانە نۆتەى گەردونىن. بەلام مۇسقىايەكن كەس نايىبىستىت، وەك ھەزاران ھەزار پارچە مۇسقىاى نەپتى كە لە گەردوندا ھەيە، پىمبلى مستەفای شەونم تۇ حەزت لە مۇسقىايە؟

لەو كاتەدا دوو فیتەرەكە بە ئەسپايى ھەندىك شتىان چپاند بە گوئى

یہ کدا و قاقا پیکہ نین، مستہ فای شہونم به و یقاری پاشایہ کہ وہ کہ جبہ و سہولہ جانہ کہی لیکہ و تیت، به چاوه زور گہورہ کانی سہیریکردم و گووتی: حہزم له ہہموو ہونہریکہ، ہونہر دابہ شناکریت۔ ہونہر ہہرگیز دابہ شناکریت... ہہموویان پیکہ وہ مانایان ہہیہ۔ بہ لام من زیاتر لہ سہر نیگار کیشان وہ ستاوم... له مندالی و گہنجیما نیگار کیش بووم، تا ئو شتہ پرویدا.

من به فزولیکی زورہ وہ پرسیم: چی پرویدا مستہ فای شہونم؟
 به غہمیکہ وہ تہ ماشایکردم و گووتی: تا خیزانہ کہم، تایہ فہ کہم، عہ شرہ تہ خوشہ ویستہ کہم، باوکم، براکانم، ئاموزاکانم، لیتیان قہدہ غہ کردم پہ سمبکہ م.
 دوو فیتہرہ کہی تہ نیشتمان کہ ئیستا دہ میان پربوو له برنج سہرلہ نوئی دہ ستیان کردہ وہ بہ قسہ کردن بہ دہنگی بہرز، یہ کیک له خزمہ تجیبہ کان بہ سینیبہ کی زور گہورہ وہ، کہ تا ئو کات گہورہ ترین سینی بوو من له ژیانمدا دیبیتم، بہ پلیکہ کاندہ سہر کہوت، دہیہا قاپہ خواردنی لہ سہر بوو، دہرؤیشت و لہ گہ لیشیدا پرب بہ ہہموو چیشتخانہ کہ ہاواریدہ کرد «قہیسیبہ کہ بؤ کئی بوو؟» «عہوازہ کہ بؤ ئو سہر» «فاسؤلایاہ بؤ ژیر کوپہ کہ» «مریشکہ کہ بؤ مامؤستا» «بامیتیک بؤ غہ فور دیشلیی».
 دہنگہ دہنگیکی ہیند ترسناک بوو، من حہزمدہ کرد برؤینہ جینگاہہ کی دی و قسہ بکہین، بہ لام پیدہ چوو مستہ فای شہونم زور خوشبہخت بیت۔ کہ زانی من کہ میک له وہ ہہموو دہنگہ دہنگہ نارہ حہتم گووتی: نارہ حہت مہ بہ، ئیرہ شوینیکی خوشہ، ئہمہ ئو شارہی من و تویہ۔ لہ چیشتخانہ زیاتر ہیچی تیانیہ.

بہ سووکی سہری له گویم نزدیک کردہ وہ و گووتی: گہر خہلکی ئہم شارہ ئہم نانہ نہ خون، نہ کہسیان ئیشدہ کات، نہ کہسیان سیاسہت دہکات، نہ ہیچ.

پاش توزیک بیدہنگی گووتی: لہ وانہیہ تہنیا یہ کتری بکوژن.

خۇي راسىتىكىدە ۋە بە زەردەخەنەيەكى گەورەۋە گوتى: ئەم چىشتاخانە كۆلەكەي ئاسوودەكى ئەم شارەن. مروف لە ۋلاتەكانى تردا بىيەۋىت ساتىكى ئاسوودەكى بىزى دەچىت بۇ سەر دەريا، دەچىت بۇ كۆنسىرتىك، بۇ مۇزەخانەيەك، بۇ تياترىك، يان سەفەردەكات بۇ ۋلاتىكى تر، لىرە ھىچ شىتىكى لى نىيە چىشتاخانە نەبىت. گەورەترىن خۇشەختى ئەم مروفانە ئەۋەيە كە نىۋەرۇ دىن ۋ ناندەخۇن... ئەم چىشتاخانە نەبىت مروف شىت دەبىت، لەمنى بىيىستە، گەر ئەم خواردەنە بايە من نەمدەزانى چى بىكەم. شىت دەبووم.

فىتەرەكانى تەنىشتەمان گەرەنەۋە بۇ باسى ئەۋ پىۋاۋەي كە لەسەرەتاۋە جىنۋىيان پىندەدا، بەلام من ھەۋلەمدا تۈزىك خۇم كۆبىكەمەۋە ۋ گوتىم: جەنابى كاك مستەفا، من تىنەگەيشتم تۇ بۇ ۋازت لە ھونەر ھىنا، چى ۋاىكىرد ۋاز لە نىكاركىشان بەئىت:

بەھىمنى كەمىك سەر پەنجەكانى بە دەسرىكى سىي سىرى ۋ دەستىكىدەۋە بە خوارىن ۋ گوتى: ھم، من پىمگوتى، خىزان، باۋىك، خوشكەكانم، مىردى خوشكەكانم، ژنى براكانم... ھەموويان.

ھەستىمكىرد تا زىاتر دەخوات پىرىش ھەناسەي سوار دەبىت، دەترسام لە ساتىكىدا نەتوانىت قسەبكات. بى سەبر گوتىم: بەلام بۇ؟

مستەفا بە كەمىك تىرامانەۋە گوتى: چىكايەتىكى درىژە، من پۇژىك بىرىارمدا ئىدى رەسم نەكەم، ھەموو تابلۇكانى خۇم سىۋوتان. لەسالى ۱۹۷۴ تۇ مىندال بوۋىت، من ئەۋ كات رەسىمدەكىرد، پىۋاۋىكى ۋا قەلەۋ نەبووم، ھىشتا كۆپىكى زۆر گەنج بووم، گەنج ۋەك تۇ، كە شۇرش دەستى پىكىردەۋە من ۋەك ھەمىشە لە پىش ھەموو مىللەتەۋە رامكىرد، چووم بۇ ئىران، ئەۋسا كاسكىتىكىم دەكىردەسەرم ۋ رەفتەيەكى زەردم ۋەك بۇنىباخى ھونەرماندەكان دەكىردە ملىم. كارەساتى من ئەۋكات دەستى پىكىرد كە لە ئوردوگاي پەناھەندەكاندا ھەزم لە ژنىك كىرد. سەرەتا نەمدەزانى كە

ژنه، له كچيكي پاكيز دهچوو كه هيچ مهخلوقيك په نجهى بؤ نه برديت. لاي من شتيكى ئاسمانى بوو، كچيك بوو له وانهى راسته وخؤ خواى گه وره بى يارمتهى هيچ فريشته يه كى نه زان دروستيكردون. جه لادته من بهر له وهى ئه و بناسم، ته نيا درهخت و جؤگه له و گوند و گولدام دروسته كړد، ئيشه كانم زؤرى بوون... ئيشه كانم زؤرى...

مسته فای شه ونم به شيوه يه كى كوتوپر وهستا، رهنگى گؤراو هه ناسه ي سوار بوو، په رداختك ئاويخوا ده وه و وهك يه كيك مردبيت به و چاوه گه وره و جوانانه ي خويه وه، نيگاي خاليكى ناديارى كړد، ماوه يه ك هيچى نه گووت، نه جولا، من سهرم به رزده كړده وه و بالنده كانم له هه وادا ده بينى به هيمنى ده فريښ. ده ستى مسته فای شه ونم گرت و گووتم: كاك مسته فا نه خوښ نيت؟ هه موو شتيك باشه، يان نا، بچين بؤ خهسته خانه يان چى؟

وهك ئه وهى لاي من نه بيت، وهك به دهم خنده يه كى نه نيينيه وه مردبيت، نه ده جولا. پاش ئيستىكى دريژ، به ئاگاهاته وه وهك ئه وهى هيچ نه بوويت، ده ستى خسته ژير گوپه خره گه وره كانيينه وه و گووتى: ئيشه كانم زؤرى له سهر سروشت بوون... له سهر ژيانى ناوشار، له سهر كريكار و جووتيارانى كورد.

وچانيكى ترى دا و به نيگايه كى ئالوزو غه مگين سه يريكردم و گووتى: ئه و ژنه منى له جوانى مرؤف ئاگادار كړده وه، من هيچ نه بووم جگه له غافلئى خه وتوو كه ئه و هوشى كړده وه به به رمدا. پؤژيک له ژير خه يمه كه ي خؤمدا دانيشتووم، له گه ل ژنيكى تر دا هاتن بؤلام و به شهرمه وه داوايانكرد په سميانبكه م. له وه و بهر من په سمى زؤر خه لكى ترى ناو ئوردوگا كه م كړدبوو، پؤرتريته كانم جوان بوون، به لام جوانترين كارى من دروستكردنى پؤرتريت نه بوو. دهمه و ئيواره يه كى حوزه يرانى سالى ۷۴ له شوينئى كدا له ده ورو به رى نه غه ده پؤرتريتى يه كه مم بؤ دروستكرد، كاريكى وها جوان بوو، مه پرسه، خوښم عاجباتيم ليده هات. بهر له وهى

تەواۋىم و پۇرتىتەكەى بدەمە دەست، لىم پىرسى خانم ناوت چىيە؟ بە زەردەخەنەيەكى ئەفسوناۋىيەو ە گووتى: ناوم ەەر چىيەكە گىنگ نىيە، تۇ لە ژىرىدا بنوسە لەيلاى نىلۇفەر. من عادەتم نەبوو ناوى كەس بنوسم، بەلام دەمويست ناوى بزاتم، بە خەتىكى پوون لە ژىر وىنەكەدا نوسىم: لەيلاى نىلۇفەر. من تكام تىاكرد جارىكى تر بىتەو ە چونكە دەمەويت كارىكى تايبەتى بۇيكەم و بۇ خۇم ەلىكرم. دلنابووم پىتى خۇشە... ئىۋارىيى پۇژى دواتر لە جلىكى جۋانتردا بەتەنيا گەرايەو ە لەبەردەمدا دانىشت و بىتەو ەى كەسمان ەىچ بلىت، من دەستمكرد بە تابلۇيەكى زەيتى گەورە، تابلۇيەك دەمويست ەموو ەونەرى خۇمى بۇ بخەمەكار. ئەو پۇژە ەندىك كارمكرد، بەلام تابلۇكەم تەواۋنەكرد، ئەو پىيگوتم: لە بەر قسەى خەلك دەبىت لە جىگايەكى تر يەك ببىنين و تابلۇكە تەواۋبەين، چونكە ناتوانم ەموو پۇژىك بەبەرچاۋى ئوردوگاكەو ە بىم بۇلات. دواى دوو پۇژەت و ناۋنىشانى مالىكى ئىرانى دامى لە شارىكى نىزىك لە ئوردوگاكەمانەو ە. مالى ژنە ناسىاۋىكى خۇى بوو.

من لەو ساتەدا وا بە خەيالمدات ەت كە ناوى لەيلاى نىلۇفەرم بىستوۋە، بەلام لە بەر ەەر شتىك بىت بەيادمدا نەھاتەو ە كەى و لە كوئى ئەو ناۋم ببىنوۋە. زۇر درەنگ زانىم كە پۇژىك لە پۇژان خودى ئەو تابلۇيەم لە مۇزەخانە نەننىيەكەى موساى بابەكدا ببىنوۋە. ناشكرابوو يادگارەكان زۇر ئازارىدەدەن. كە گەيشتە ئەو شوينە كەۋچكەكەى داناۋ گووتى: خۇشەويستى و ەھات ببىنوۋە، ئەو ەموو سالە لە خوئىنى مروۇف دەرئەچىت، لە خەيالى دەرئەچىت؟

بە خەسرەتەو ە گووتم: ببىنومە ھاۋرىم ببىنومە.

و ەك ئەو ەى يادگارەكان ەند تال بن بەبى زەردەخەنە نەگىردىرئەو ە. خەندەيەكى گرت و گووتى: من چووم بۇ ئەو شارە، چووم بۇ ئەو مالى، سندوقى وىنەكىشان و بۇيەكانم پىبوو. ژنەكەى ھاۋرىيى لەگەل دايكى

و دوو برآى چكولانه‌دا له مالئكى گه‌وره‌ى خوئشدا ده‌ژيان، خانوويه‌ك به‌دهستوورى ئيزانييه‌كان رازابووه‌وه، پرپوو له نه‌خش و زه‌خه‌فه. ئه‌و‌يش خانمئىكى جوان بوو. خوئى له ژوورئىكى پشته‌وه‌دا چاوه‌روانئده‌كردم، جئئىكى سبئى له‌به‌ردابوو، له ژئئىك ده‌چوو ئه‌و ساته له هه‌وره‌وه دابه‌زئبئت. نه‌ده‌كرا مرؤف شه‌رم له‌و هه‌موو جوانئيه نه‌كات. من ئه‌وسا وه‌ك ئئستا شه‌رمن نه‌بووم، به‌لام ئه‌و هئنده جوان بوو، نه‌مه‌توانئى سه‌يرئبكه‌م. دواى سه‌عاتئىك ئئشكردن... دواى سه‌عاتئىك ئئشكردن..

دئسانه‌وه وه‌ستائه‌وه و وه‌ك مرديئت بئجوله‌كه‌وته نئىكاردنئى شوئئئىكى ناديار. من دووباره ده‌ستم له‌ده‌ستئدائه‌وه و گووتم: كاك مسته‌فا، كاك مسته‌فا باشئت؟ هه‌موو شئئىك باشه، نه‌خوئش نئت؟

پاش وچانئىك به‌پئىكه‌نئنه‌وه گووتئى: دواى سه‌عاتئىك ئئشكردن هاته ته‌نئشتمه‌وه و فلچه‌كه‌ى لئوه‌رگرتم و گووتئى: من بؤيه تؤم هئناوه بؤ ئئره، بؤئه‌وه‌ى به‌يه‌كه‌وه بخه‌وئن. خوئى جله‌كانئى خوئى داكه‌ند و به‌رئوتئى له به‌رده‌مدا وه‌ستاو گووتئى. به‌رله‌وه‌ى ره‌سمم بكه‌ئت، ناته‌وئت بزائئت من كئيم و چئيم؟.

نازانم ئه‌و رؤژه چهند جار پئىكه‌وه خه‌وتئن، نازانم چهند جار پئىكه‌وه چووئنه‌وه بؤ ئه‌و ماله، نازانم چهند تابلؤم بؤ كئئشا

هه‌ناسه‌ى سوارده‌بوو، وه‌ك ئه‌وه‌ى ئئستا ئه‌و ژنه به‌رئوتئى له به‌رده‌مئى خوئدا ببئئئت، ده‌ستئى درئژده‌كرد و ده‌ئىگووت: جه‌لادته ئئسماعئل، هه‌ستئى ئه‌وهم هه‌بوو، وه‌ك نئىكاركئئشه گه‌وره‌كانئى دونئا وه‌هام، هه‌ستمده‌كرد من گزئام، رئئنوارم، مؤدئانئيم. ئه‌و جه‌سته قه‌شه‌نگه كه هه‌موو عاجباتئيه‌كانئى خودائى له خوئى گرتبوو، ئئستا مولكى من بوو، جه‌سته‌ئيه‌ك بوو بؤ من بوو... نه‌مه‌دزائئى ژئئى كئئيه، ئه‌و پئئى نه‌گووتم كه ژئئى كئئيه، منئئش نه‌مه‌دوئست بزائم، پئئوئستئيم به‌وه نه‌بوو بزائم، به‌لام دياربوو ژئئى پئئاوئئىكى ده‌وله‌مه‌نده. هه‌موو هه‌فته‌ئيه‌ك تابلؤئيه‌كئى زه‌ئئئى گه‌وره‌م بؤ ته‌واوده‌كرد.

به دريژايي سالي ۷۴ و زستاني سالي ۷۵ يش له گه لندا بوو. هه موو شتيكمان كرد بۆئه وهى ئاشكرانه بين. كه شوړش هه ره سېپهنا، من و تابلوكانم گه رايڼه وه بۆ شار. هه ره س هيند كتوپر بوو، بواري ئه وهى نه دام له شهوى باركردن و كوچكردنى ئه ودا بيپينه وه، به دريژايي ئه و ساله بيرمان له وه نه كرد بوو وه كه شوړش روخا چى بكه ين. نه من و نه ئه و كه سمان شوړشگير نه بوو ين، هيچمان له سياست نه ده زانى، شهوى هه ره س مژده كهى له جيپيكدا ديت و هه ليده گريت و ده گه رينه وه بۆ ولات. من زور له دووى گه پام و نه مدؤزييه وه. ئه و ماوه دوورودريژه هه رگيز ليم نه پرسى بوو خه لكى كوښيت، له كوښ ده ژيت؟. كه گه رامه وه وه ك ديوانه له سه رجاده كاني ئه م شاره ده سورامه وه، تووشى دالغه و خه يالى خوكوشتن بووم. زور پوژ له به يانيه وه تا ئيوارى من له سه ر پوښنى يادگار هكانم ئه و خانم م نيكار ده كرد. له مالى خومان ژير زه مينه كه م كرد به مه رسه م. به لام نيكاره كانم شه رم و خه ياي تيا نه بوو، وينه كانم هه موو له شى فريشته ئاساى «له يلاى نيلوفر» بوو. ئه وكات باوكم مابوو، بينينى نيكارى ئه و ژنه پووته، ژنى براكانمى تووشى توپه يى و هيستريايه كى گوره كرد بوو، هيدى هيدى براكانم و ژن و منداله كانيان پينان له مالى ئيمه برى. خوشكه كه كانم نه ده هاتن، زور پوژ وه ك شيت به ريشيكى دريژه وه به شاردا ده رويشتم، ديوانه يه كى بيچاره بووم كه له هه موو ئافره تيك ورده بوومه وه، به لكو له يلا غه مگينه كهى خوم بدوزمه وه، دواچار يه كيك له هاوريكانم پنيگوتم، گه ر ده ته ويټ دووباره ئه و ژنه بدوزيته وه ده بيت پيشانگايه ك بكه يته وه و نيكاره كاني نيشانده يت، دلنيا به له بن زه ويشدا بيت سه رده رده هينته وه.

به جوړيک هه ناسه ي ليرپا، ده سته سه ره كهى گرت به ده مييه وه و له كه پوويه وه هه وايه كى قوولى هه لمژى، روومه ته كاني سوور هه لگه رابوون. كه ميک وه ستاو گووتى: بمبوره ده بيت هه موويت بۆ بگيرمه وه، هه مووشتيك،

له وانیه له جیگایه کدا نهیینه ک هه بیت من و تو پیکه وه گرییدات. دوو فیتیره که به دهم جنیودانه وه بهو کابرا نادیار و نه ناسراوه که هه رچی سیفتهی ناشیرین هه بوو خستیانه پالی، ههستان و رۆیشتن. به قسه کانیاندا دیاربوو له گهل کابرادا له سه رخری هه ندی پارچهی ئوتومبیل ریینه که وتوون. چیشتهخانه که تاده هات جه نجالترده بوو، مسته فای شه ونم بانگی هه ندیک خواردنی تری کردو پالیدا به کورسییه که وه، که چاوی ده نو قاند شیوهی له مؤمیای ئیمپراتۆریکی کۆن ده چوو. و چانه کانی تاده هات دریز ترده بوون، هه ندی جار هه ستمده کرد نایه ویت بهرده وامییت، به لام هه میشه جوله یه کی ده کردو چاوه کانی ده کرده وه و بهرده وام ده بوو، گووتی: له ئەیلولی سالی ۱۹۷۵ دا، دونیا رهنگیکی تری هه بوو، ئاه، جه لادهت ئه و کات دونیا شتیکی تر بوو، هه رهس هه موومانی ویران کردبوو، به لام هیوا هه بوو. من له یه کیک له چاپخانه کان ئاگادارییه کی گه وره م چاپکرد، له هه موو شاره کانی کوردستان بلازم کرده وه. هۆلی یه کیک له قوتابخانه کانم گرت و هه ندیک له تابلۆکانم هه لواسی. هه موو تابلۆکانم نیگاری ئه و خانمه بوون، ئه وهی یه کجار ئه و ژنه ی دیبیت دهیزانی نیگاره کانم نیگاری ئه ون. دوو هه فته چاوه پروانم کرد، بيشومار خه لک هات، من بهرده وام له بهرده رگا که ده وستام و سه یرمه ده کرد، هه موو دونیا هات و ئه و نه هات. به زه حمه تیکی زۆر توانیم هه فته یه کی سیهه م پیشانگا که م دریزبکه مه وه. کاره کانم له پرووی هونه رییه وه شایسته ی ستایش بوون، هونه رمه نده کان زۆر به یان حورمه تیکیان بۆی هه بوو... هه فته ی سیهه میش خه لکیک هات ئه هلی هونه ر بوون. دوا هه مین رۆژ که ده رگای پیشانگا که مان داخست و تابلۆکانمان کۆ کرده وه، هاوړپیه کم ته واوی تابلۆکانی برده وه بۆ ماله وه و من به هیمنی به ره و بازار که وتمه پئی. سه د مه تر له ولا پیشانگا که وه چاوه پروانیده کردم، چاوانی پرپوون له فرمیسک، عه بایه کی به سه ره وه بوو، هاته بهرده مم و گووتی: چۆن شتی وام به رامبه ر ده که ییت... چۆن؟. من

بۇ ئىستىك نەمدەزانى چى بلىم، نەمدەزانى راستمكردوہ ياخود ھەلە. بە
 پەلە وەك شىت حىكايەتى ئازارەكانى ئەو شەش مانگەى خۆم گىزايەوہ،
 پىمگوت، گەر نەزانم لە كوئىيە، چى دەكات، چۆن دەزى شىتدەبم. دەمزانى
 منى خۆشدەوئىت، ئەو دواھەمىن ئافرەتى دونيابوو كە منى خۆشويست،
 دەمزانى دواچار منى دۆزيوہتەوہ، راستى نەدەكرد، ئەوہى لا گرنگ نەبوو
 ھەموو دونيا بزانت ئەوانە نىگارى ئەون، دەمتوانى سوئندبخۆم كە لەو
 ساتەدا دەتوانت لە ناوہراستى پىشانگاكەدا بوہستت و بلىت من ئەوم، من
 پالەوانى راستەقىنەى ئەو تابلۇيانەم. وەك دواى پىيگوتم، فرمىسكەكانىشى
 فرمىسكى فىراق و دوورى بوون نەوہك فرمىسكى تورپەى. گرنگ ئەوہبوو
 من و ئەو يەكترمان بىنييەوہ، دەيانجارى تر بەيەكەوہ خەوتىن، شىتى
 يەك بووين... مىردەكەى لە ماوہيەكى كورتدا بەو پارەو چەكانەى دواى
 شۆرش فروشتبوونىيەوہ بووبووہ پياويكى زەنگىن، وەك ھەمىشە ئاگاي
 لە ژنەكەى نەبوو، پياويكى كەچەلى بارىكى رەنگزەردبوو، كە لەيلا وەك
 سەگ تەماشايەدەكرد. من رۆژىك لە مەحەلەكەى خۇيدا لە بازار بىنيمەوہ.
 من و ئەو ژنە نەماندەزانى دەگەينە كوئى، نەماندەزانى تا كەى دەتوانىن
 وا بژىن. من تابلۇكانى ئەوم لە مەرسەمەكەدا ھەلواسىبوو، ھىدى ھىدى
 ھەموو شىئوہكارەكان چىرۆكەكەى منيان دەزانى، ھەندىكيان ئەو ژنەيان
 دەناسى، بەلام من لەو خەيالەدا نەبووم كەسىان خيانەتم لىيكات، من
 بەردەوام ئەو شىعەرەى رامبۆم دەگووتەوہ كە دەلىت: شاعىران ھەموو
 بران. من پىمابوو نىگار كىشەكانى دونيا ھەموو بران.

كەمىك پاليدايەوہو دەستىكردەوہ بە خواردن، چەند جارىك سەيرىكردم
 و گووتى: حەيف ناخۆيت... بەراستى حەيف. دەيزانى چىرۆكەكە گەيشتوتە
 جىگايەك كە من بەشەوقەوہ دەمەوئىت بزائم چى بەسەردىت. جارىكى تر
 دەمى سەرى و وچانىكى تەرى گرت و گووتى: ئىستا پىمبلى چەند شاعىر لەم
 شارەدا ھەن باوہريان وەھابىت كە شاعىران ھەموو بران، چەند شىئوہكار

هەن وا بلین. کەس نییە، کەس نییە وابلیت، بەلام من ئەوکات وامدەگووت و ئیستاش هەر وادەلیم.

شەویکی شوباتی سالی ۱۹۷۶، من لەمالی خۆمان لە قاتی سەرەوێه نوستبووم، هەموومان نوستبووین، بەرەبیان لەسەر خەویکی ناخۆش بە ئاگاهاتمەوێه، ئیستا خەوێه کەم بێرنەماوێه، بەلام دەزانم خەویکی سامناک بوو، هاتمە خواری، بچمە مەرسەمە کەم، بەفریکی زۆر دەباری، لەسەر بەفرە کە شوین پێی دوو کەسم بینی کە بە تەنیشت یە کەوێه رۆیشتبوون، دواتر یە کێکیان گەرابووێه. من بە رۆییکی زستانە ی ئێستووێه و دابەزیم. دەرگای مەرسەمە کەم کرابووێه و گۆپە کەشی دەسووتا. وەلی دانیابووم ئیوارە کە هاتمە دەرێ دەرگا کەم داخست و گۆپە کەم کوژاندەوێه، بیتی کردنەوێه دەرگا کەم کردەوێه و چوومە ژوورێ، ئەو پیاوێه کە چەلە، لوتدیریژە، رەنگزەردەم بینیوێه و لە ناوێه راستی مەرسەمە کە دا وەستاوێه تەماشای نیگارەکانی ژنە کە ی دەکات. بەر لەوێه هیچ بلیم، دەمانچە یەکی لە ژیر پشستینە کوردییە کە ی دەرھینا و گووتی: کورپی قەحبە... کورپی قەحبە، کەس هە یە وا بە حەیا و حورمەتی خەلک بکات. من لە دوا ی ئەوێه وێه هیچ لە یاد نییە، چەندین سال بێرم لێ کردۆتەوێه، بەلام هیچ لە یاد نییە... هیچ یە کە مجار دوا ی ئەوێه لە خەستە خانە بە ئاگا هاتمەوێه، پینچ گولەم پێوێه بوو، بەلام هیچیان شوینی زۆر کوشندە ی نە گرتبوو. کە من بە ئاگا هاتمەوێه شار هەمووی خرۆشابوو، کەس هیچی پێنە دەگووتم... باوکم نە بییت زۆر بە ی کە سوکارم نە دەهاتن بۆلام، دوا جار یە کێک لە هاوڕیکانم پیتی گووتم لە یلای نیلۆفەریان کوشتووێه، هەر ئەو شەوێه ئێویشیان کوشتبوو. من وەک شیت بە برینداری لەسەر قەرەوێلە کەم دابەزیم و دەمو یست برۆم، دەمو یست لەو خەستە خانە یە دەرچم، بە هەموو دکتۆرو برینپیچ و سستەرەکان منیان بۆ نە دەگیرا. ناچار دوو هەفتە منیان بە زنجیر بەو قەرەوێلە یەوێه بەستەوێه. کە لە خەستە خانە هاتمە دەرێ و بۆ یە کە مجار سەیری شەقام و درەخت و

ئاسمانی ئەم شارەم کرد، زانیم ئیدی من تا هەتا هەتایە تەنهام. من لەو پۆژەوه تەنهام، لەو پۆژەوه تا قیامەت، تا کۆتایی دونیا.
من بە غەمیکەوه لیم پرسی: بەلام مستەفای شەونم بۆ وازت لە پەسم هینا، بۆ بەردەوام نەبوویت؟

گووتی: کە لە خەستەخانە گەرامەوه، هەموو تابلۆکانی خۆم سووتاند، دەفتەری سکیچ و هیلکارییەکانم دراند، ئاگرم لە پەسمەکانی لەیلای نیلۆفەریش بەردا. دواي ئەو هەموو کارەساتە، دواي ئەوێ من و کەسوکارم بووبووین بە حیکایەتی هەرە گەورەي شار هیچ کەس لە خیزانە کەمدا پازی نەبوو من جاریکی تر پەسمبکەم. من خۆشم لە دواي ئەووه ئارەزوویەکم نەمابوو، هەتا قەدەغەشمکرد کەس هیچ وینەیک بە دیوارەکاندا هەلواسیت. هیدی هیدی پیم لە ناو هونەر مەندانیش بری، بە تاییبەت کە زانیم ئەوێ ئەو پیاوێ هینا بۆ ئەو مەرسەمە هاوڕینیکی خۆم بوو. جەلادەت ئیسماعیل، من زۆر ماندوو بووم تا پەسمم لە بیرچوووه، تا چەند سالیکیش بە رینگادا دەڕۆیشتم و هەر بە خەیاڵ پەسم دەکرد، بەلام دواجار لە ناو ئەم بازار و چیشتخانانەدا لەنگەرمگرت. لێرەدا بەردەوام دەمخوارد... جەلادەت من چەندین سالە دەخۆم بۆ ئەوێ بیر لە پەسم نەکەمەوه، بیر لە هەموو شتەکانی دونیا دەکەمەوه، تەنیا بۆ ئەوێ بیر لە پەسم نەکەمەوه، ئێرە نیشتمانی منە، ئەم چیشتخانانە نیشتمانی من، ئەم بۆنە نیشتمانی منە... دەزانی چەند ماندوو بووم تا پەسمم لە بیرچوووه؟ چەند ئازار و ئەشکەنجەم چەشت تا ئەو نیگار کیشەي ناو خۆم کوشت؟ دەزانیت؟

پالیدیایەوه گووتی: لە دواي ئەووه یەک تابلۆ هاتۆتە مالی من، یەک تابلۆ، یەک تابلۆی سەیر، کە شەویکی بەفرانباری شوبات، وەک هەمان ئەو شەوێ تیییدا بریندار کرام، خانمیک لە دەرگای داو ئەو تابلۆیەي دایە دەستم و بە پەله پۆی، خانمیک بوو لە تاریکیدا دەموچاویم نەبینی.

تابلوییه‌کی سه‌یربوو، له‌و کاته‌وه جگه‌ له‌و تابلوییه‌ ناهیلیم نیگاری تر بیته‌ ماله‌که‌م... ده‌زانیته‌ ئه‌و تابلوییه‌ ناوی چییه‌؟
 من له‌و کاته‌دا هه‌موو گیانم ده‌له‌رزی، وه‌ک مردووه‌کان هه‌ناسه‌م له‌
 خۆم بری و به‌ پرونی گویم لیوو که‌ گووتی: جه‌لاده‌ت ئیسماعیل، ئه‌و
 تابلوییه‌ ناوی «شاری مؤسیقاره‌ سپییه‌کان» بوو.

ئۆقیانوسی هاوار و ئاشکرا بوونی حه‌قیقه‌تی مسته‌فای شه‌ونم

هه‌ندیك سات هه‌ن له‌ ژيانی مرۆفدا، ساتی ونبوونی گه‌وره‌ن،
 ساته‌وه‌ختی ویلبوونن له‌ ناو چه‌نده‌ها ریگاو چه‌نده‌ها پردو چه‌نده‌ها
 ده‌روازه‌دا، ساتیکه‌ نازانیت له‌ کویدا وه‌ستاویت، وینه‌ بچوکه‌کان به‌ جوړیک
 ده‌ترفینن وینه‌ گه‌وره‌که‌ت له‌ یاد ده‌به‌نه‌وه، ساتیکه‌ نازانیت له‌سه‌ر چ
 خه‌تیکیت و له‌ کوینوه‌ هاتوویت و ده‌بیت بچیت بۆ کوئی. پیشتر پیتوایه
 شتیک له‌سه‌ر نیگاره‌که‌ ده‌زانیته‌، شتیک له‌ نه‌خشه‌که‌ تیگه‌یشتوویت، به‌لام
 ساتیک دیت هه‌موو ئه‌و تیگه‌یشتنه‌ ده‌ره‌ویته‌وه‌و دانیاده‌بیت تۆ هیچ
 نازانیت... تۆ وه‌ک به‌له‌میک ونبوویت و نه‌ده‌زانیته‌ به‌ره‌و پینش برۆیت و
 نه‌ده‌شزانیته‌ به‌ره‌و دوا بگه‌ریتته‌وه. ئه‌و ساته‌ی مسته‌فای شه‌ونم باسی
 تابلوی شاری مؤسیقاره‌ سپییه‌کانی کرد له‌و ساتانه‌ بوو. ساتیک بوو
 من ئاره‌زوویه‌کی قوولم تیدابوو تا کۆتایی له‌گه‌ل سه‌فه‌ری ته‌لیسمه‌کاندا
 برۆم و نه‌وه‌ستم، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ئاره‌زوویه‌کی دژ و کوشنده‌شم
 تیدابوو واز له‌ هه‌موو ئه‌و گه‌مه‌یه‌ بێتم و برۆم بۆ جیگایه‌ک، له‌ هه‌موو
 ئه‌م بازنه‌یه‌ دووربگه‌ومه‌وه. له‌و ساتانه‌ بوو که‌ ده‌بایه‌ دووباره‌ به‌سه‌ر
 هه‌موو ته‌فسیره‌کاندا بچمه‌وه. که‌ من ناوی شاری مؤسیقاره‌ سپییه‌کانم
 بیست بیته‌وه‌ی هیچ بلیم، بیویستی خۆم هه‌ستام و بی خودا‌حافیزی

پۆیشتم. مسته‌فای شه‌ونم بانگی‌کردم و من نه‌گه‌رامه‌وه، هه‌ستمکرد دواى ئه‌و رسته‌یه‌ى مسته‌فای شه‌ونم پێیوستیم به‌ پشوو و بیرکردنه‌وه‌یه‌کى درێژ هه‌یه، به‌ په‌له‌ به‌ هه‌موو بالنده‌کانمه‌وه گه‌رامه‌وه بۆ گیلایى سبى و وه‌ک یه‌کینک له‌رزوتایه‌کى خراپى هه‌بیت خۆم خزانه‌ ژیر به‌ تانییه‌که‌مه‌وه و ده‌ستمکرد به‌ گریان. من ئه‌و ماوه‌یه‌ زۆر ده‌گریام، له‌ خۆمه‌وه ده‌گریام. پۆژى دواتر ئیواره‌یه‌کى دره‌نگ مسته‌فای شه‌ونم هات بۆ گیلایى سبى، چاره‌پوانى ئه‌وه نه‌بووم ئه‌و پیاوه، به‌وه هه‌موو گوشته‌وه بتوانیت ئاسان شه‌ش قات سه‌رکه‌ویت، به‌لام که‌ گه‌یشه‌ لای من جگه‌ له‌ رومه‌ته هه‌میشه سووره‌کانى ئاسه‌وارى هیلایى پێوه دیار نه‌بوو. نازانم بۆ له‌و ساته‌دا وا هاته به‌رچاوم که‌ مسته‌فای شه‌ونم پیاویکه‌ ده‌توانیت بفریت، بینه‌وه‌ى کاتم هه‌بیت زۆر بیربکه‌مه‌وه مسته‌فای شه‌ونم گووتى: ده‌بووايه تۆ بدۆزمه‌وه، نازانم بۆ به‌و جووره جيته‌یشتم... بۆ؟. من ده‌مزانی من و مسته‌فای شه‌ونم له‌ بازنه‌که‌داين... ده‌مزانی ده‌بیت یه‌کتر بناسین، ده‌مزانی هه‌یچ چاریک نییه ئه‌وه نه‌بیت که‌ هه‌موو چیرۆکى خۆمى بۆ بگێرمه‌وه، چیرۆکینک هه‌یچ که‌س پێشتر به‌و ورده‌کارییه نه‌یبیستبوو. ئیستا تیده‌گه‌یشتم بۆ مسته‌فای شه‌ونم ده‌بایه بالنده‌کان ببینیت، گه‌ر بالنده‌کانى نه‌بینایه ئیمه یه‌کدیمان نه‌ده‌ناسى. مسته‌فای شه‌ونم له‌سه‌ر هه‌ق بوو ده‌بووايه ژيانى خۆمان بۆ یه‌کتر بگێرینه‌وه تا له‌ جینگایه‌کدا ئه‌و خاله‌ نه‌ینییه بگرین که‌ له‌ یه‌کدیمان نزیکه‌کاته‌وه، ئه‌و پنته نه‌ینى و چکوله‌یه بدۆزینه‌وه که‌ من و مسته‌فای شه‌ونم تیکه‌لاوى یه‌کتر ده‌کات. ژيان هه‌یچ نییه جگه‌ له‌ کیمیايه‌ک که‌ کومه‌لیک نه‌ینى زۆر قوول له‌ ژیره‌وه ده‌يجولینیت، مروّفه‌کان به‌ چنده‌ها توپى سه‌یر پێکه‌وه گریده‌دات که‌ مروّف ده‌بیت هه‌موو هه‌سته‌وه‌ره‌کانى خۆى تیزبکاته‌وه بۆئه‌وه‌ى له‌ ماناكانى تینگات. من ئه‌و ئیواره‌یه نه‌ختیک به‌فرم له‌ دراوسینه‌کمان قه‌رزکردو به‌فراویکمکردو به‌ مسته‌فای شه‌ونم گووت: به‌پێزم دانیشه، ئیستا کاتى ئه‌وه‌یه من ژيانى خۆمت بۆ بگێرمه‌وه،

كاتى ئەو ھەيەتتە بىزنىڭ مەن كىم، كە مەن تەوا بولۇپ، ئىدى باشقا دەتوانىن
 لە يەككە تىڭگەين، باشقا دەتوانىن بىزنىڭ مەن و تۇ دەيىت چى بگەين.
 مستەفائى شەونم بە گۈپە سوورە پەكردە كەننەيە، بە بىرۇ بارىكانە ھە
 كە لە دوورە ھە نە دەيىنران، بە ھە موو سەپانەي سەرسنگى و ئەو قىزە
 رەشە دىزە ھە ھە، دىاربوو نە دارى مەن و فەقىرى زوورە كەم توشى
 پامان و بىر كەرنە ھەيەكى زورى كەردە. مەن لە دۆشەك و بە تانىيەكى كۆن،
 لە كارتۇنىكى گەورە و ھەندى زەخىرەي كەم و دوو قاپ و دۆلكە يەك
 و پەرداخىك و كۆمەلىك مۇم بە ھەلاو ھىچى تەرم نە بوو، ھەلبەت لە
 بالكونە كەش تەباخىكى چكۆلەو جلىكانىك نە وتم ھەبوو... ئەو ھەموو مالى
 مەن بوو، ھەموو دارو نە دارم بوو. دىاربوو ئاغاي شەونم ھەرگىز لە
 شوپىنى ھەھا خالى و پەپوتدا نە ماو تەو، ھەك نە تەوانىت بە ھەموو
 وىقار و گۆشەتە ھەسەر نۆيەكانى مەن دانىشىت، گوتى: ئەي ناتوانىن
 بچىنە جىگايەكى تەر؟ مەن گوتم: نا بەرپىز مستەفائى شەونم، دانىشەو
 گويىگرە. سەيربوو يەككىكى ھەك مەن بە ھە جە شەر و پەپوتانەي خۆمە ھە،
 فەرمان بۇ پىاويكى وا بە وىقار دەردە كەم كە كورپى يەككىكى لە ھەرە
 دەولە مەنترىن خىزانەكانى شاربوو. ھەندىك كەس بە «مستەفا بەگى
 شەونم» بانگىانە كەرد، نازناوى شەونم شتىك بوو لە باپىرە گەورە
 گەورە كەيانە ھە بۇي مابو ھە ھە كە دەيگوت: لە سەر كەشتىيەكانى
 سولتانى عوسمانى كارىكردە و ناخودايەكى بىيۆنە ھە بەرەزم بوو، كە
 دواجار لە ناو ھەراستى دەرياي سەپىدا عاشقى خۇرىيەك دەيىت، خۇي ئەو
 خۇرىيە ناودەنەيت «شەونم»، خۇرىيەكى راستەقىنەي دەريا كە لەگەل خۇيدا
 دەيىنەيت بۇ كوردستان و لەسەر زىي گەورە كوشكىكى بۇ دروستدەكات.
 مستەفائى شەونم كە خۇي بە نە ھەي ئەو خۇرىيە جوانەي دەريا دەزانى،
 لەو زوورە پەپوتەي مەندا كەمىك دلتەنگ و نارەھەت بوو. دىاربوو لە
 مېزە لەسەر ئەرز دانەنەشتو، بەلام لەوساتەدا مەن ئارەزوويەك نە بوو

بېرۆمه ده‌رئ، له راستیدا پاره‌شم پئ نه‌بوو داو‌ه‌تی چای‌خانه‌یه‌کی بکه‌م،
 قه‌بوو‌لېشم نه‌ده‌کرد ئه‌و وه‌ک میوانی‌ک من داو‌ه‌ت‌بکات. له‌به‌رئ‌ه‌وه پیم‌گووت:
 مسته‌فای شه‌ونم بمبوره ده‌زانم ژووره‌که‌م لایه‌قی جه‌نابتان نییه، ده‌زانم،
 به‌لام لیتره باش‌ترم نییه. لیتره خوش‌ترم نییه، عه‌فوومبکه له ئاوی ساردیش
 زیاتر شتی‌کم نییه پیش‌که‌شتیبکه‌م. به شه‌رمیکه‌وه گووتی: نا... نا، جه‌لاده‌ت
 ئیسماعیل، ئاوی سارد زۆر باشه، هیچ عه‌یبی نییه، هیچ عه‌یبی نییه، من
 زۆر حه‌زم له ئاوی سارده. هیند هه‌یه، من له‌و باوه‌ره‌دام که چاک‌تره
 شوینیکی تر بدۆزیته‌وه، ئیره شوینیکی باش نییه، دل‌تیا‌به ئیره شوینیکی
 باش نییه.

من بیته‌وه‌ی گوئی بده‌مه قسه‌کانی مسته‌فای شه‌ونم ده‌ستم‌کرد به
 گێزانه‌وه‌ی چیرۆکی خۆم، هه‌موو ئه‌و چیرۆکه‌م به هه‌موو ورده‌کاریه‌کانییه‌وه
 به هه‌موو نازاره‌کانییه‌وه، به هه‌موو په‌شیمانی و برینه‌کانییه‌وه بۆ گێزانه‌وه،
 ئه‌وه یه‌که‌مجارم بوو ژیانم به‌ته‌واو‌ه‌تی بۆ که‌سیک بگێرمه‌وه. بئ پچراندن،
 بئ درۆکردن... مسته‌فای شه‌ونم گوئیگریکی زۆرباش بوو، له‌که‌لمدا گریا،
 له‌که‌لمدا پیکه‌نی، له‌که‌لمدا غه‌می خوارد، پرس‌یاری زۆری لیک‌ردم، وه‌سفی
 من بۆ جوانی دالیا سیرا‌جه‌دین سه‌رسامی‌کرد، وه‌سفی من بۆ شاری
 سۆزانییه‌کان دلی پر‌کرد له‌ گریان، هه‌موو شتی‌ک له‌ نیوان من و ئه‌ودا
 ئاسایی بوو، هه‌موو شتی‌ک به هینمی پو‌شیت، تا که‌یشتمه ئه‌و شوینه‌ی
 ناوی موسای بابه‌کم هینا، تا به‌وه‌سفی‌کی دریز باسی ئه‌و دک‌توره‌م کرد،
 که که‌یشتمه سه‌ر ئه‌و بره‌گه‌یه‌ی چیرۆکه‌که‌م هه‌ستم‌کرد مسته‌فای شه‌ونم
 هه‌وای پیتامینیت، که‌رووی ده‌گیریت، روومه‌ته‌کانی سوورده‌بنه‌وه و نیگای
 به چه‌شنیکی نانا‌سای ده‌رده‌په‌رئ، وه‌ک نه‌توانیت قسه‌بکات چه‌نده‌ها‌جار
 سه‌ری بادا و گووتی: ناییت، ناییت. من باسی ئه‌و ژیرزه‌مینه خورافییه‌م
 بۆ کرد که پر‌بوو له هه‌زاران تابلۆ، به‌رله‌وه‌ی بکه‌مه سه‌ر باسی تابلۆی
 شاری مۆسیقاره سېپپه‌کان، به ده‌نگی به‌رز وه‌ک هاواربکات گووتی: که‌واته

تۆ ئەۋىت، جەلادەتى كۆترى راستەقىنەيت، من بە ھەلەدا نەچووبووم، تۆ ئەۋ كەسەي كە ھەموومان بەدواتا دەگەرپىن، تۆ ھاورپىي مامۇستا گەرەكەمانى، ھاورپىي موساى بابەكيت... تۆ جەلادەتى كۆترىت، نەۋەك جەلادەت ئىسماعىل، تۆ ئەۋىت.

من لەويادا ۋەستام و گوتتم: ھاورپىي تۆ؟ موساى بابەك ھاورپىي تۆ بوو، چۆن موساى بابەك ھاورپىي تۆ بوو، چۆن؟

مستەفای شەۋنم بە دەنگىكى خنكاو گوتتى: من يەككىم لەۋانەي تابلۇم بۆ موساى بابەك كۆدەكردەۋە، من لەۋ تۆرە گەرەيەدام، من لە بازنەكەي ئەۋدام، يارىدەدەرى موساى بابەكم. من لە سالى ۷۹ ۋە يارىدەدەرى ئەۋم. من نەمدەزانى چى بگەم، ۋەك شىت بازمدايە سەر مىلى مستەفای شەۋنم و گوتتم: مستەفای شەۋنم تۆ درۆدەكەيت، درۆدەكەيت، درۆدەكەيت... تۆ پوژىك لە پوژان دكتور موسات نەبىنيوۋە، تۆ پياۋيكي سىحربازىت، دەبوۋايە يەكەمىن شەۋ بزمانىايە، تۆ دەجالىكى لە جلىكى رەشدا بەم شارەدا دەسورپىيتەۋە، لەۋانەيە پياۋكوژىش بىت، من چوزانم؟ تۆ كىتت و چىت لە من دەۋىت؟

مستەفای شەۋنم چاۋەپوانى ئەۋ قسانەي نەدەكرد، خۆي راپسكاندو سەيرىكى جەلە رەشەكانى خۆي كرد و بە ھەپەسانىكى سەيرەۋە گوتتى: جەلادەتى كۆتر تۆ دەلىتت چى؟ دەلىتت چى؟ من پياۋكوژ نىم... بەراستى بىتدەلىم من پياۋكوژ نىم.

پىشتەر كەس ئەۋجۆرە قسانەي پىنەگوتتوۋ، من بە ھۆي سەرسامى و پەشۇكانەۋە نەمدەزانى دەلىم چى، لە دلەۋە دلنىابوم مستەفای شەۋنم، لەۋ قەلەۋە ئىسك سووكانەيە كە ھەرگىز درۆناكات، بەلام دەمويست باۋەرپنەكم، نەمدەويست لەم شارى ئاۋارەيىدەدا ھەمان ئەۋ تەلىسمانە سەر ھەلبدەنەۋە كە لە شارى سۆزانىيەكاندا جىمھىتتوۋن، بە دلرەقىيەكى سەيرەۋە گوتتم: دەجالىكى جەل رەش، بە چاۋى سىحربازىكەۋە كە

خەياللاتى خەلك دەخوئىتتەۋە، ھا... دلى خەلك دەخوئىتتەۋە، فالچىيەك بە قژىكى درىزەۋە كە رۆحمان دەپشكىت و دەزانىت چۆن ئازارمان بدات. مستەفای شەونم بىچارە سەپرىدەكردم و دەىگوت: جەلادەتى كۆتر، تۆ دەلىت چى... دەلىت چى... من دەجالىكى جەل رەش نىم، من سىحرباز نىم، قەت ناتوانم خەيالى خەلك بخوئىتمەۋە، ناتوانم.

من لە ناوہ پراستى ژوورەكەدا دەۋەستام و دەمگوت: چۆن بزنام تۆ پراستەكەيت، چۆن؟ چۆن بزنام تۆ دەجالىكى جەل رەش نىت؟ ئەو گوتى: بەر لەۋەى ۋەلامتېدەمەۋە، پىمبلى بۆ ئەو رۆزە كە من ناوى تابلۆى مۆسىقاره سېپهكانم ھىئا، تۆ ھەستايىت و پۆشىتت... بۆ پۆشىتت... بۆ؟

من بى بىرکردنەۋە گووتم. لە بەرئەۋەى منىش تابلۆيەكى ۋەھام ھەيە... تابلۆيەكم ھەيە كە ھەمان ناوى ھەيە، ئەو تابلۆيەى دكتور بابەك ئىستا لای مە... تۆ بەچىم تىدەگەيت؟ من تۆ نىم من لە زۆر شت مەحروم بووم، ھەندىچار ۋەك گەمزەيەكى گەۋرە ۋەھام كە نازانىت ئىشى لەسەر ئەم ئەرزە چىيە... بۆ ھەموو دەتانهۋىت من عاقل بىم، لە كاتىكدا دەزانن من ناتوانم لە زۆر شت تىبگەم.

بىئەۋەى بپەشۆكىت يان سەرسام بىت گوتى: جەلادەتى كۆتر دەبىت ئەو تابلۆيە بىينم، دەبىت بىينم... ھەر ئىستا.

من لە بنى ئەو كارتونە گەۋرەيەدا تابلۆكەم بۆ دەرھىئا، بەرگەكەيم لىكردەۋەو دامە دەستى و گووتم: فەرموو، تۆ ۋادەزانى تەنيا تۆ ئەو تابلۆيەت ھەيە، منىش ئەۋەتا تابلۆيەكى ۋەھام ھەيە... ئىستا پىمبلى تەفسىرى تۆ چىيە؟

زۆر بە وردى تەماشايكرد، بە چاۋى يەككىك كە ھەموو نەينى ئەو تابلۆيە بزانىت ماۋەيەكى درىز سەپرىكرد. دواتر بە ھىمنى تابلۆكەى بىچايەۋەو دەستىكردە مىلى من و گوتى: تۆ ئەۋىت، جەلادەتى كۆتر، تۆ

ئەوئیت، ئیمە چەندین مانگە بەدواتدا دەگەرئین.

من بە پەشوکانەوہ پرسیم : ئیوہ کین؟

مستەفای شەونم وەلامی نەدامەوہو گووتی: جەلادەت هەستە، هەستە ئیستا دەبیت بیت لەگەڵمدا، منیش نەینییەکی گەورەم هەیە نیشانەت بەدەم. پێکەوہ لە گیلای سەبی چووینە خوارئ، بیئەوہی هیچ بلیت، بە دەموچاویکەوہ کہ لە هەلچوون و پەشوکاندا سوورەلگەر ابوو پێشمکەوت، منی سوار ماشینیکی سووری تازە دەکرد، لە پشت سوکانەکوہ لە هەر ساتیکی تر زیاتر ویقاری دەبینرا، بەدریزایی رینکا هیچی لەگەڵدا نەگووتم. هەستمکرد دەستی دەلەرزیت، گویم لە لیدانی دلی بوو، کہ هیند بەرزبوو لە دەنگی مستیکی ترساو دەچوو لە شەویکی تاریکدا لە دەرگایەکی داخراو بدات، بەلام وەک هەمیشە هەناسەیی خۆی گرتبوو. دواي سنی چارەک لیخوورین گەیشتینە جیگایەکی چۆل، شوینیک بوو لە پاشماوہی کارخانەییەکی کۆن دەچوو، شوینیک بوو خالی، من ئاسەواری هیچ رۆحەبەریکم نەدەبینی، سببەریکی سەنگینی ئیوارئ کہ پربوو لە هەناسەیی پێشینی شەو لەو جیگایەدا نیشتبوو، شوینیک بوو پەر لە دەرک و گزۆگیای مردوو. چەند ژووریکی بلۆکی فەرماؤشکراو بوو، دیاربوو یەکتیک دەرگاو پەنجەرەکانی دەرھیناوە، دیاربوو دەستیک ویستویتی سەقفەکەیی تینکبدات و بۆی نەکراوە لە پشت ئەو ژوورانەوہ چەندەھا سالۆنی گەورە گەورەم دیبەوہ، نەمدەزانی ئەم شوینە کوئیە، زۆر زەحمەت بوو بە شیوہی خانووبەرە و دابەشبوونی هۆل و بیناکاندا تیگەیت ئەم جیگایە بۆچی کراوە، ئاخۆ بنکەییەکی سوپابووە، کارخانەبووە، مەخزەن بوو یان چی؟. مستەفای شەونم لە ناکاو لە ناوہراستی ئەو شوینە خاپوورەدا وەستاو گووتی: گەر ئەو تابلۆیە نەبایە تۆ بۆ هەتاھەتایە وندەبوویت.

من لیم پرسی: مستەفای شەونم بۆ گویم دەبیت؟ ئەم جیگایە کوئیە؟

گووتی: پەلەمەکە ئیستا خۆت هەمووشتیک دەبینیت.

منى بىردە ناو يەككىك لە سالۇنە زۆر گەورەكانەو، پۇژ خەرىك بوو ئاوادەبوو، لە ھۆلەكەدا چەند جارېك بە وردى چاوى گىنرا، لە ھەندى شوئندا چەند جارېك بە پىلاوھكانى تەپە تەپى كرد، دواچار دەستىبرد و لە شوئنىكى ديارىكراودا، سەرقاپىكى نەبىنراوى بەرزكردەو و دەروازەى ژىر زەمىنىكى تارىكى دەرخست و بە منى گووت: جەلادەتى كوتر، بەخىربىت بۇ نەئىتتىن مۇزەخانەى سەرزەوى، بۇ شارى ئەو تابلۇيانەى لە مردن پزگار بوون. بۇ ولاتى نىگارە نەئىتتەكان.

ژىر زەمىنىكى قول و تارىك بوو، لە ناو ئەو تارىكىيەدا زياد لە سەد مەتر بە كوئىرى رۇيشتىن، لە دىوارىكى دىكەدا دەرگايەكى چكولە و نەئىتى دىكەى كردەو، لەوئوھ چووئىنە ناو ھۆلىكى گەورەو، ھەك ھەمان ئەو ھۆلەى كە پۇژىك لە پۇژان لە شارى تەپوتۇزە زەردەكان لەگەل موساى بابەك پىم تىخست. من بە جۇرىك سەرسام بووم، زمانم گۆى نەدەكرد، يەككىك بوو لەوساتانەى دەكەوئتە دەرەوھى تىگەيشتن و تواناى تەفسىرى مرقۇھەو، پىشانگاىەك بوو بە ھەمان پىكھاتەى پىشانگا ئەفسانەيىەكەى موساى بابەك، ھەمان پىچاوپىچى و ئالۇزى، ھەمان پارەوى سەيرو ناكۇتا، ھەمان سروشتى رىكخستن و ھەمان شىوازى روناككردنەو، تەنبا شتىكى جىواز، ئەو تابلۇيانە بوو كە لىرەدا ھەلواسرابوون، تابلۇكان ھەمان ئەوانە نەبوون كە لە مۇزەخانە نەئىتتەكەى موساى بابەكدا بىنىبووم. مستەفاى شەونم دەيزانى من چەند سەراسىمەو گىژ سەيرى دىمەنەكە دەكەم، بەلام بەسەبرەوھە گووتى: جەلادەتى كوتر، ھىچ شتىك لە ژياندا ھەك دۇزىنەوھى رابوردوو ماىەى سەرسامى نىيە. تۇ خۇشبەختى كە ساتىكى وھا دەژى، زۇربەى جارەكان رابوردوو كە وندەبىت جارىكى تر ناگەرپتەوھ.

من كە خەرىك بوو دەخنكام، گووتم: بەلام چۇن، مستەفاى شەونم چۇن؟

مستەفاى شەونم لە ژىر روناكى گلۇپەكاندا رەنگى ھەك جاران سوور

نه‌بوو، به‌لکو له مه‌خلوقیتیکی بیزه‌نگ ده‌چوو که له ده‌ورو زه‌مانیکی تره‌وه هاتییته، ده‌یزانی ئه‌مه له‌و ته‌لیسمانه‌یه که مرؤف شیتده‌کات، کورسی و میزیکی چکولانه له سوچیکی هۆله‌که‌دا بوو وه‌ک په‌لی مندالیک بگریته، ده‌ستی گرتم و منی له‌سه‌ر کورسییه‌که دانیشاند و خۆی به‌ پیوه‌که‌وته قسه‌کردن و گووتی: به‌ر له هه‌شت مانگ، من له کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ی «پاسه‌وانانی جوانی» دا به‌شداربووم. من ده‌زانم دکتۆر موسای بابه‌ک باسی هیچ شتیکی بۆ نه‌کردویت، چونکه نه‌ده‌بایه باسییکات، ته‌نیا ئه‌وانه بۆیان هه‌یه نه‌ینی پاسه‌وانه‌کان بزائن که خۆیان ده‌بن به پاسه‌وان، ته‌نیا ئه‌وانه‌ش ده‌بن به پاسه‌وان که ژیا‌نی خۆیان بۆ پرگارکردنی هونه‌رو حه‌قیقه‌ت ته‌رخانده‌که‌ن، دکتۆر موسا له‌سه‌ره‌تاوه ده‌یزانی که تۆ یه‌کیکی له‌وانه‌ی پۆژیک له‌ رۆژان ده‌بیت به پاسه‌وان، به‌لام ته‌نیا له سنووریکی دیاریکراودا بۆی هه‌بوو شته‌کانت بۆ باسبکات، له سنووری پیشانگا‌که‌ی خزیدا، له سنووری ئه‌وه‌ی گه‌ر هاتوو پۆژیک شتیک ئاشکرابیت ته‌واوی ئه‌م جیهانه نه‌که‌ویتته به‌ر مه‌ترسییه‌وه، چونکه ئه‌مه جیهانیکه هیچ ئاده‌میزادیک بۆی نییه بیخاته ژیر مه‌ترسییه‌وه.

مسته‌فای شه‌ونم ئیستا له‌و پیاوه نه‌ده‌چوو که له‌ده‌ره‌وه دوا‌ی چه‌ند پرسته‌یه‌ک هه‌ناسه‌ی سواره‌بیت و قسه‌ی بۆ ناکریت، به‌لکو که وچانی ده‌گرت بۆ ئه‌وه‌بوو بیربکاته‌وه، باشتر پرسته‌کانی ریکبخات و وشه‌کانی هه‌لبژیریت. که‌میک له‌ میزه‌که‌ دوورکه‌وته‌وه و توزیک دوگمه‌کانی چاکه‌ته‌که‌ی توند کرد و گووتی: یه‌که‌مجار ناوی تۆم له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا بیست، له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا پیمان گووترا که ده‌بیت هه‌مۆمان بۆ جه‌لاده‌تی کۆتر بگه‌رین، بۆ کوریک که تابلوی «شاری مؤسیقاره سپیه‌کان» ی پییه، هه‌موو ده‌مانزانی دۆزینه‌وه‌ی تۆ ئاسان نییه، به‌لام ده‌شمانزانی دوا‌جار نیشانه‌یه‌ک، هه‌والیک، رووداویک کۆمه‌کمانده‌کات و تۆ ده‌دۆزینه‌وه. من به‌سه‌رسامیه‌وه پرسیم: منتان بۆچی بوو، من کیم تا ئیوه له‌ دوام

بىگەرېن، ھا بابايەكى ئاوارە... بۇ لە دوام دەگەرېن؟

مستەفای شەونم گووتى: دكتور موسای بابەك دەيەوئیت تۆ ببینیت،
دكتور موسا خۆی.

من که خۇشییەكى بیئینه پەپیبووہ پۇحمەوہ ھاوارمکرد دكتور موسای
بابەك ماوہ؟ دكتور موسای بابەك دەڑی؟

مستەفای شەونم بە زەردەخەنەيەكەوہ گووتى: دكتور موسای بابەك
چاوہرۋانى تۆ دەكات، ئیستا لە جىگايەكى دوورى دونیادا، لە شوئینىكدا
لەسەرى ئەو سەرى ئەم ژیر زەمینە، لە خالیكى تری ئەم تونپتە ناکوتايەدا
چاوہرۋانى تۆ دەكات.

بەسەرسامییەوہ گووتم: بەلام چۆن؟ چۆن؟ من ھەموو ئەو شارەم
بىنى دەبیتە خۆلەمیش، ھەموو ئەو شارەم بىنى زەوى قووتیدەدات.

مستەفای شەونم گووتى: ناتوانم وەلامى ئەو پرسىارەت بەدەمەوہ، من
شتىكى زۆر لەسەر ئەو چىرۆكەى ئیوہ نازانم. بەلام خۇشبەختم بەوہى
ئەو بالندانە بەو جۆرە كۆمەکیانکردم. من زۆر جار ھەستدەكەم پیاویكى
زۆر بەختەوہرم.

بیئەوہى لەسەر من بوەستیت، بیئەوہى چاوہرۋانى ھیچ قسەيەكى
من بکات، گووتى: جەلادەتى كۆتر، من و تۆ دەبیت ئەمشەو بکەوینە
سەفەرىكى دوورو دريژ، لەم ژیر زەمینەوہ و بە تونپتىكى ناکوتادا، تونپتىك
نە ئەمسەرى ھەيەو نە ئەوسەر، بە ھەموو خۇرھەلاتدا تیدەپەریت. ئیستا
وہزىفەى منە تەواوى ئەم یاریبەت بۇ پوونبکەمەوہ، بەرلەوہى دەستبکەین
بە سەفەر دەبیت گویم لىبگريت، دەبیت بە وردى گویم لىبگريت.

من لە بەختەوہریدا نەمدەتوانى لەسەر كورسییەكە ئارامبگرم گووتم:
گەر تۆ دەمبەیت بۇ لای دكتور بابەك، ئامادەم ھەموو عومرم گویت
لىبگرم... ھەموو عومرم.

مستەفای شەونم بە ھىمنى دەستىکرد بە گىرانەوہى حىكايەتى ئەو

جيهانه، من حيكايه ته كه تان به و شيوه يه بؤ دنوسمه وه كه ئاغاي شه ونم
گيژايه وه، من به جوړيک له جوړه كان باوه پرم به و حيكايه ته كرد، دواتريش
هرگيز له كه سى ديكه نه پرسى، نايا ئه و چيروكه راسته يا خود هه له،
له و چيروكانه بوو كه مروث يان باوه پ به هه مووى دهكات يا باوه پ به
هيچ شتيكى ناكات. مسته فای شه ونم به مجوره قسه يکرد:

«جه لاده تي کوتر، ئه و پيشانگا چکولانه يه ي که تو له شاری سؤزانبييه كان
بينيت و ئه م پيشانگايه ي که ئیستا ليره دا ده بينيت، به شيکن له جيهانكي
گوره تر... دوو خالی بچوکن له سهر نه خشه يه کی گوره، که له وانه يه
ته اووی ئه و نه خشه راسته قينه لای هيچ که س نه بيت. له ژير هه موو
شاريکی ئه م دونيا يه دا، له ژير هه ر جيگايه کدا که هونه ر هه بيت، پيگايه کی
نه پنی و باريکيش هه يه که من ناوی ده نيم پيگای جوانی. جه لاده تي کوتر
حيكايه ته که به مجوره يه که هه زاران سال له مه و بهر، له سهر ده می پادشايه کی
زالمدا هيزيکی چکولانه دروسته بيت که ناویان هيزی پاسه وانانی جوانبييه،
وهک ده زانيت پادشاکان پقيکی کويرو بينيان له هونه رو جوانی هه يه، ئه و
پادشا زالمه ي ئه و سهر ده مه فه رمانره وای زه مين بوو، سالاری هه موو ئه م
ده فهره بوو که له چين و ماچينه وه تا سهر ده ریاى سپی دريژبوته وه حز
له خانميک دهكات، دياره پادشاکان که عاشقيش ده بن خو شه ويستيشيان
پره له شه رانگيزی و خراپه، پره له ويستی کويژ بؤ زه ليلیکردنی مروث.
ئه و پادشا به دناو و بيژه حمه په يکه رتاش و نهقاشيکی هه يه که پياويکی
دهست رهنگينه، مامؤستايه کی بيوتنه ي هونه ره و له مسره و سهری
دونيawe خه لک دين تا به هره له هونه ری ئه و وه رگرن. وهک که چه میری
زور له حيكايه ته کؤنه كان، خانمی ئه و چيروکه دلی له شاهه نشا به قينه و
شهيدای ئه و په يکه رتاشه ده بيت، ئه و سه نعه تکاره بيوتنه يه ي قولنگی جوانی
له هه موو دهشت و ده ريکدا ده نگيدا وه ته وه، دواچار شاهي دلره ق له تولی
ناکامبييه که ی خویدا بريارده دات که نه وهک ئه و په يکه رتاشه خو ی به لکو

ھونەر لەسەر پۈۋى زەۋى بىسرىتەۋە. جەلادەتى كۆتر، لەو سەردەمەدا پادشا ھىزەكانى دەنرىت لە ھەموو دەقەرەكانى ئەو شاھنشىنە بىسنور و بىتخوبەدا چى كارىكى نەقاشى ھەيە، چى نەقاشىك و چى پەيكەرتاشىك ھەيە، چى شاعىرىك و چى نوسەرىك ھەيە، چى كىتىك و چى كىتىخانەيەك ھەيە بىسووتىن. لە زۆرى شارو ھەرىمەكاندا ھونەرمنەدەكان دەگرن و بە زىندوۋى دەيانسووتىن، نە دەشت و نەدەر، نە چىاو نە سەحرا پەناگايەك نابەخشەن ئەو پۇجە ناسكانەي بەسەر زەمىنى ئەم دەقەرەدا ئاۋارەدەبن، بىھودە لەم شارەۋە ھەلدەن بۇ ئەو شار. ۋەك چىكايەتەكە دەگىرىتەۋە زەمىن بە جۆرىك لە پۈۋى شاعىرو شىۋەكارو ئەھلى فەنتازىادا تەسكەبىتەۋە، دواجار زۆر لە ھونەرمنەدەنى زەمان. لە نەقاشان و ئەھلى وشە لە شوپىنكدا كۆدەبنەۋەو بىراردەدەن سوپايەك دروستبەكەن ناۋى سوپاي پاسبەوانانى جوانى لىبىن، سوپايەكى نەپنى كە ئىشى ئەۋەيە خەزەكانى ئەدەب و ھونەر بپارىزىت، توحفەكانى جوانى ھەلگىرىت، لە مەترسى بىانپارىزىت. سوپايەك ئىشى ئەۋەيە تەنيا ھەشارگەيىك سەلامەت بۇ ھونەر دروستبەكە، كىتەب ھەلگىرىت، دەستنوسەكان لە سووتان و فەوتان رزگاربەكەت. لەو پنتەۋە كە ھونەرمنەدان تىادەۋەستەن، لە ناۋەراستى ئەو بازەنەيەۋە كە لەدەۋرى كۆبۈنەتەۋە دەستدەكەن بەدروستكردنى تونىلىكى بىنچاۋبىنچى مەزن، ئاخۇچ ھىزىك ھەبۈۋە يارىدەي ئەۋانەي داۋە بتوانن ئەو تونىلە درىز و بىۋىنەيە دروستبەكەن، چ سىچرىك و چ ئىلھام و چ توانايەك؟. بەلام جەلادەتى كۆتر، دواجار كە سەيرى گەۋرەيى ئەم تونىلە دەكەيت و بە تواناي مرقۇف بەراوردىدەكەيت، شتىكى ئاسايى دىتە بەرچاۋت. من كە سەيرىدەكەم ۋەك شتىك لە جۆرى شوراي چىن، بەلام لە ژىر زەۋىدا دىتە بەرچاۋم، شورايەك كە ھونەرمنەدان لە برى ئەۋەي بۇ دىفاع لە پادشاكان دروستبەكەن بۇ بەرگرى لە خۇيان دروستيانكردۈ، شورايەكى گەۋرە لە ژىر زەۋىدا، لە دىۋىكى نادىارى دۇنيادا بە ناۋ سەردەمەكان و

پوژگار هکاندا دیت و له کونه‌وه تا ئه‌مرۆ به نهینی ماوه‌ته‌وه و تا قیامه‌تیش هر به نهینی ده‌مینیت‌ه‌وه. پنده‌چیت پوژ له دواى پوژ و سال له دواى سال، شار به‌دواى شار و پادشا له دواى پادشا ئه‌م تونيله گه‌وره‌بووبیت. له‌سه‌رده‌مى جیاواز جیاوازی ئه‌م خوهره‌لاته‌ی من و تودا پادشاى دیکه دروستده‌بیت که چه‌زیان له خاپوورکردنى هونه‌ره، هونه‌رمه‌ندانى دیکه دروستده‌بن، پاسه‌وانانى تر دروستده‌بن که ئه‌وانیش بیئاگا قموچی خویان دروستده‌کن و خه‌نده‌کى نهینی خویان له ژیر زه‌وییه‌وه راده‌کیشن، له‌گه‌ل تیپه‌رینی زه‌ماندا ئه‌م تونيله دوورو جیاوازه‌ه‌موو ده‌گه‌نه‌وه به‌یه‌ک، به‌شیک له‌م خه‌نده‌کانه راستین و به‌شیکى مرؤف ته‌نیا به‌کومه‌کى فه‌نتازیا ده‌توانیت پیکه‌وه‌گریانبدا، ته‌نیا که‌سانیک ده‌توانن به‌م تونيله دوورو دریزانه‌سه‌فه‌رکه‌ن که پاسه‌وانى هونه‌رو ئه‌میری فه‌نتازیان... له‌گه‌ل دروستبوونی هه‌موو شاریکدا، رینگایه‌کى شاردراره‌وه نهینی لیده‌که‌وتیه‌وه که رینگای هه‌له‌هاتنى جوانیه له فه‌وتان، له گه‌مژه‌یه‌ی. جه‌لاده‌تى کوتر، هونه‌ر به‌دریزایی ده‌یه‌ها سه‌ده له‌م سه‌ر زه‌میندا له راکردنیکى بیچاندايه. ته‌نیا له پادشاکان و جه‌لاده‌کانیش راناکات، له گه‌مژه‌کانیش راده‌کات، به‌تایبه‌ت ئه‌وه گه‌مژه‌وه ده‌جالانه‌ی جلی هونه‌رمه‌ندو شاعیر له‌به‌رده‌کن، له‌وه هونه‌رمه‌ندانه راده‌کات که مانای جوانى خاپوورده‌کن و له قوولایی خو‌ی به‌تالیده‌که‌نه‌وه. جه‌لاده‌ت هونه‌ر بالداریکى ئه‌فسانه‌ی نه‌بیراوه، که ته‌نیا ئه‌وانه ده‌بیینن که چاویکی تر له ناویاندايه... ئه‌م تونيله‌ش تونیلکی نهینی و نه‌بیراوه ته‌نیا ئه‌وانه سه‌فه‌رى پیاده‌کن که جوانیه‌ک له دلاندايه و به‌ره‌وه جاویدان ده‌رۆن، هاواریک له دلاندايه و له مردن راده‌کن، مرؤف یان ده‌بیت پاسه‌وانى جوانى بیت یاخود له مردن رابکات ئه‌وسا ده‌توانیت بیه‌ ئه‌م مه‌مله‌که‌ته نه‌بیراوه گه‌وره‌یه‌وه... له ژیر هر شاریکى ئه‌م ولات و سه‌رزه‌میندا کومه‌لێک پيشانگای ئاوها نهینی و کتبخانه‌ی نهینی هیه، که ته‌نها ریبواره راسته‌قینه‌کان ده‌توانن بیگه‌نن، ئه‌م به‌ره‌مانه له

پۇژگارى ئاسوودەيى و ئاشتيدا دېنە دەرەوہ و دەبن بە مولک و مالى ھەموومان، لە پۇژگارانى تریشدا دەچنە ژیرەوہ و وندەبن و دەوہستەن تا لەسەردەمىكى تردا وەك خۇيان يان بەشنيوہى تر دېنەوہ دەرى. تەمەنى پاسەوانانى جوانى و تەمەنى ئەم خەرەندە لەوہ دېرىنترە كەس بزانیت چەندە يان بتوانیت بیپۆیت، خودى پاسەوانانى جوانیش، ئەگەرچى ھەریەكەيان دەزانن بەشیکن لە سوپایەكى گەرەتر، بەلام زۆربەى كات بە تەنیا ئیشدەكەن. زۆربەى جاریش بە تەنیا دەست پیدەكەن. ھەریەكەيان ژیر زەمینىكى نەینى بۇ خۇى دروستدەكات و دواتر سەیردەكات ئەوہى ئەو دروستیکردوہ بەشیکە لە رېگایەكى گەردونى گەرەتر، خالیکە لەسەر تۇرپىكى نەینى. زۆرجار مرؤف چەندەھاسال ئیشدەكات ئەوسا یەكینك لە پاسەوانە راستەقىنەكان دەدۆزیتەوہ، لەوانیە چەندین سەدە بیت و بروات پاسەوانىكى راستەقىنە دروستنەبیت كە رزگارکردنى ھونەر بكات بە ئیشى خۇى. لەوانیە یەكینك چەندەھا سال كاربكات و ئاگای لە پاسەوانەكانى تر نەبیت. جەلادەت مرؤف ھەرگیز ناتوانیت ھەموو جوانى رزگاربكات، ھەمیشە بەشیک لە راستى و جوانى دەپوات و پروودەكاتە جینگایەكى نادىارى تر... تۇ ئیستا بۇیە لیرەیت تا كۆمەكمان بكەیت. لیرەوہ لەم ژیر زەمینەوہ رېگایەكى دوور و دریز دەپوات كە من ھەرگیز نەگەیشتومەتە كۆتایى، من و تۇ ئەمشەو لیرەوہ بەریدەكەوين».

دوای ئەوہى كە ئەو بەشەى چیرۆكەكەى تەواوكرد، كەمىك ماندوو بەرابەرم وەستا و گووتى: دەزانم ھیتشتا زۆر پرسىار ماوہ وەلامبیدەمەوہ، من ئیشم ئەوہیە تا ئەو شوینەى ئاگادارم ھەموو شتىك روونبەكەمەوہ، ھەموو دەزانین تۇ سەفەرىكى زۆر دریزترت لە بەردەمدایە. سەرەتا حەزدەكەم لە پەيوەندى خۆم و دكتور موسای بابەكەوہ دەست پیکەم. من دوای كوژرانى لەیلای نیلۆفەر، چەند سالىك لە ھەموو شتىك دابرام،

وہک پیاونیکی مہئوس و بیھیوا ژیانم له چیشتخانہکاندا دہبردهسہر، من ئیستاش ہہر ناؤمیدم و ہہر له نیوان چیشتخانہ و جگہرخانہ و چایخانہ قہبزو تاریکہکانی ئہم شارہدا دہژیم، بہلام جہلادہتی کوتر شتیکم ہہیہ زور لہو بیتاقہتی و نارہحہتیہم کہمدہکاتہوہ، ئہو رۆژہ بۆم باسکردیت کہ دواى لهیلا من تابلۆکانی خۆم سووتاند، له راستیدا دواى لهیلای نیلوقہر نہمدہویست پھیوہندیہکم بہ ہونہرو نہقاشیہوہ بمینیت. دیارہ ہہندیک ئیشم ہہبوو لیترہو لہوئ، لای ہاورئ و ناسیاو و برادہرانى دوورو نزیک کہ دەستم پیناندا نہدہگیشت، بہلام ہیدی ہیدی ہہموویانم بیرچوہوہ. جہلادہتی ئازیز دواى سئ سال له مردنى لهیلا بۆ یہکہمجار چوومہوہ، ئہو چایخانہ چکۆلانہیہی کہ شتوہکارو ہونہرمہندہکان لینی کۆدہبوونہوہ، وہک دەستیکى نہینی بہرہو ئہو جیگایہ بمبات، دەستیک له من گہورہتر، شتیک له من بہہیزتر، چاویک له ناوہوہ دادہگیرسیت و تینت دەداتى و ناچار تہدہکات برۆیت. لہو چایخانہیہدا گہنجیکی چکۆلانہی شہرمم ناسی، کورپیکی رہشتالہی قژدریژ ناوی «سہفا تہیفوور» بوو، من وہک تۆ داوہتی چیشتخانہیہکم کرد و لہسہر خواردنہکہ باسی ژیانى خۆی بۆکردم، دواچار کہزانى مالیکی گہورہم ہہیہ، داواى لیکردم تابلۆکانى بۆ ہہلگرم، چونکہ سہفہریکی دریژی له بہردایہ، سہفہریکی دوور و دریژ. من ئہوکات سویندم خواردبوو نہہیلم ہیچ تابلۆیہک روو له مالْم بکات، سویندیک تہنیا یہکجار شکاندم و جاریکی دیش نایشکینمہوہ. بہلام چاوی غہمگینی ئہو کورہ، ئہو سہفہرہ نادیارہی کہ له بہردہمیدا بوو وای لیکردم بیر له چارہیہک بکہمہوہ، ئہوکات باوکم بیرى لہدروستکردنى چہند مہخزہنیکی زور گہورہ دہکردہوہ، چہند مہخزہنیک دەستبدات مرؤف گہنم و جۆو ئارد، توتن یاخود شہکری تیا کۆبکاتہوہ، بہوہدا مولکہکانى ئیمہ زۆربہی لہدہرہوہی شاربوون، ئہم زہویانہش ئہوکات پارہیہکی ئہوتویان نہدہکرد، لہبہرئہوہ خہلک زیاتر رووی لہوہ بوو مہخزہنیان تیا

دروستېكات، بيانكات بە كىلگەي بە خىتوكردنى مريشك و شتى لەو بابەتە. من ئەوكات بەشىك لەو پروژەيەم سەرپەرشتىدەكرد، واھات بە خەيالمدە كە دەتوانم تابلۇكانى سەفا تا لەسەفەر دیتەوہ لە يەكىك لەو ژوورە خالىيانەدا ھەلگرم. بۇ پروژى دوايى لەگەلیدا رېكەوتم و چووم بۆسەيى ئىشەكانى، كورپىكى بىئەندازە بەھرەمەندبوو، كە كارەكانىم بىنى سەرەتاي دەرکەوتنى بلىمەتېكى نىگاركىشتم تيا بىنيپەوہ، چەشنى نىگارو سروسىتى ھىمنى خۇى زياتر وای لىكردم كونجىك چۆلېكەم و ئىشەكانى لە شوئىنكى گونجاودا بپارىزم. جەلادەتى كۆتر، ئەو بىنا كۆن و پوخاوانەى سەرەوہ پاشماوہى ئەو مەخزەنە گەورانەن كە دەبايە پروژىك ببوونايە بە عەمبارى توتن و دانەويئە، بەلام قەدەر واىكرد بىن بە بەشىك لە زەويپەكى خەيالى كە لەبرى بەروبوومى زەوى، بەروبوومى پۇج دەپارىزن. ئەو پروژەى كە تابلۇكانمان گواستەوہ بۇ ئىرە ئەوہ دواھەمىن پروژ بوو كە من سەفا تەيفوورم تيا بىنى. سەفا روئىشت، بوو بە پىشمرگە و لە دوازەھەمىن پروژى پىشمرگايەتيدا شەھيد بوو، بەلام ئىشەكانى بوون بەسەرەتاي دروستبوونى پنتىكى دىكە لە ئوقيانوسى ھاوارەكان. ئا، جەلادەت بىرم چو و پىتېلېم كە ئىمە بەم تونىئە درىژە دەلئىن «ئوقيانوسى ھاوار». ئەوہ وشەى نھىنى نىوان ئەوانەيە كە پاسەوانى جوانىن، ھىچ كەس بۆى نىپە ئەو وشەيە بزائىت تا نەبىتە باوہرپىنكراوى گەورەى ئىمە، ئىستاش تۆيەكىكىت لە ئىمە، يەكىكى لە بازنەكەدا. لە بەرئەوہ گەر نەزائىت «ئوقيانوسى ھاوار» گوزارەى نھىنى نىوان پاسەوانەكانە، ناتوانىت بەم ديوہ خەيالىپەى دونيادا بگەرئىت. من پىتدەلېم زورجار گەر لە شوئىنكىدا دەرگاكان نەكرانەوہ، گەر يەكىك لىتى پرسىت «تۆ لە كويۇہ ھاتوويت؟» گەر نەلئىت من لە «ئوقيانوسى ھاوار» وە ھاتووم كەس دەرگات لى ناكاتەوہ. ئوقيانوسى ھاوار نازانم چىپە، وىزانم ناوى تابلۇپەكە، ياخود لەوانەيە ناوى شىعەرىك بىت، يان كىتېپىك، من واھەستدەكەم ئەو وشەيەم زور بەرچاوكەوتووہ،

بەلام گرنگ نىيە، دىنە دىرىنەكان بەشىك لە دۆزەخيان ناودەنا ئوقيانوسى ھاوار، مەرۆف زۆرجار دلى خوى ناودەنىت ئوقيانوسى ھاوار. بەلام كاكى كۆتر، ئەم ئوقيانوسى ھاوارەى ئىرە مانايەكى ترى ھەيە... بەدرىژايى مېژوو ھونەر ھەولداوھ شتىكى ئارام بىت، بەشىك بىت لە تىرامان و بىدەنگى، كەچى ھەمىشە زالمەكان، دىكتاتورەكان، بكوژانى جوانى ھونەر ناچارەكەن خيانەت لە بىدەنگى و رامان بكات و بىتە ھاوار.

دواى شەھىدبوونى سەفا تەيفوور، من لەو چايخانە چكۆلەيەدا سەدان شاعىرو ھونەرمەندم ناسى، ھەندىكيان ماون، ھەندىكيان مردن، ھەندىكيان رۆيشتن و ئىشەكانى خويان بۆ من بەجىھىشت، ھەندىكيشيان وازيان لە ھونەر ھىناو بە بىدەنگى دەژىن. پۆژ لە دواى پۆژ تابلوى نىكاركتىشى غەمگىن و نەناسراو لەو خانوبەرە خامۇشەدا كۆبووھە، مانگ لە دواى مانگ ھونەرمەندى بىجىگا و بىپاشەرۆژم ناسى كە لەسەر ئەم زەوييە ھەك ئاوارە دەژيان. كەسانىك ئىشەكانى خويان دەھىنا بۆ من بۆيان ھەلگرم، من زۆر شەو تابلۆكانم دەردەھىنا و سەيرمەكردن، دەمزانى ھەندىك لەو ھونەرمەندانە نابىنمەھە، دەمزانى ھەندىكيان جارىك نىكاركتىكان دروستكردوھە ساتىك بوون بە ھونەرمەندو ئىدى گەراونەتەوھ بۆ ناو ئىقاعى ئاسايى ژيان، ھەندىكيان ھەك من ھىزىكى گەورەتر، ترسىكى قوولتر لە ئىرادەى خويان ھونەرى بىربردبوونەھە. سالى ١٩٧٩ ئەو سالەى دىكتاتور بە تەواوى دەسەلاتى گرتە دەست، كەوتە گرتن و كوشتنى شىوعىيەكان، من لەو سالەدا سەدان تابلۆم كۆكردوھە كە زۆربەيان ئىرسى ئەو ھونەرمەندە كۆمۇنىستانە بوون كە بەعس لە ناوى بردن، ھەر لەو سالەدا من دكتور موساى بابەكم ناسى، رۆژىكيان چووم بۆ چايخانە و پىاوئىكى سەرسپىم بىنى، بە جووتىك چاوى كزەوھ لەگەل نىكاركتىشىكى ناسىاودا تاوولەيدەكرد، ھەموو جارىك زارەكانى ھىند توند ھەلەدا ھەكەوتە دەرەھەى تەختەكە و ھەموو جارىكىش ھەر دووكيان

هیند توند پئیده که نین چاخانه که دهله ریبه وه. هه موو چاخانه که له دهوری میزه که یان کوبوبووه وه، که من چوموه ژووری موسای بابک پر به چاخانه که دهیگوت «ئیکی بیر». هاوریکه ی دهیگوت «به یه که چه هارو بیژ قاپووتیکی وات بۆ ده درووم، سولتان عه بدولحه مید له بهری نه کردبیت». موسای بابک پئیده که نی و دهیگوت «من ئه و زاره بناسم، چه هارو بیژی تیا نییه». من پیشتر موسای بابک نه بیینی بوو، تا ئه و کات دکتوریکیشم نه بیینیوو بیته ئه و چاخانه یه وه. به فزولیکه وه له هاوریکه کم پرسى: ئه م پیاوه کتیه؟ گووتى: دکتوریکى به غدادیه، کوردی به غدایه، ده لیت گه له ریبه کی هیه وه هاتووه کومه لیک تابلو بکریت. ده یه ویت له سه ر میژووی هونه ری نیگارکیشان له م بیست ساله ی دوا ییدا کتینیک بنوسیت. پیاویکی سه یره بهر له تو له ناوه راستی چاخانه که دا باسی ئوپرای «هۆله ندی بالدار» ی فاگنهری بۆ کردین، حیکایه تی ئه و پیاوه ی ته نیا عه شق له له عه نه تیکی دریز ئازادیده کات.

که له یاریبه که یان بوونه وه، وه ک یه کینک وینه ی منی نیشاندابیت، پروی تیکردم و گووتى: کاک موسته فا، من یه کینک له نیگاره کانی تۆم بینیوه، حه یفه تۆ ره سم ناکه یت.

من له و باوه رده دا نه بووم که سیک له بییری مابیت من پۆژیک له پۆژان نیگارکیش بووم. وه ک ئه وه ی هه موو شتیکی له سه ر من بیستیت، به چاوه کزه کانی سه یریکردم و گووتى: من ناوم موسای بابکه، حیکایه تی تۆم بیستووه، پۆرتریتیکی تۆم هیه، پۆرتریتی خانمیکه له ژیریدا نوسراوه له یلای نیلۆفه ر.

به سه رسامی سه یرمکردو پرسیم: به ریز ئه و پۆرتریته ت له کوئ ده سته که وتووه؟

سه یریکردم و گووتى: بهر له دوو سال له تابلو فرۆشیکی عه ره بم کړیبه وه.

موساي بابەك ھەموو چيرۆكى من و نيلۆفەرى دەزانی، وەك ئەو ھەبوو بەدوای چيرۆكى ئەو تابلۆيەدا گەرابیت، فریوی ئەو نیکا سىحراویيەى لەیلای خواردبیت. گەپیدەيەکی سەیربوو، بەدوای یەکیکدا دەگەر تابلۆی بۆ کۆبکاتەو، تا لەگەلیدا دانەنیشتم و بەوردی قسەمان نەکرد نەمزانی مەبەستی چییە؟. کە پیمگوت، من سەدان تابلۆم ھەيە بۆ سەیریان ناکەیت؟. وەك ئەو ھەبوو چاوەروانی ئەو ساتەى کردبیت، گووتی: راستیت دەویت من بۆ سەیرکردنی ئەو تابلۆیانە ھاتووم.

جەلادەتی کۆتر ھەموومان لەسەر ھەتاو ھەسەوانی جوانی بووین بیئەو ھەى بزانی. مەرۆف ناتوانیت ھیچ نەبیت و ببیت بە پاسەوانی جوانی، مەرۆف یان وەك پاسەوان دیتە ئەم دونیایەو ھەخود ھەرگیز نابیتە پاسەوان. ئەمە وەزیفەيەك نییە مەرۆف خۆی تیدا بدۆزیتەو، حیرفەيەك نییە فیریبیت.

ئەو پۆژەى موساي بابەك ئەو ژیر زەمینەى دروستکرد ھیچی لەسەر ئەم ئوقیانوسە نەدەزانی، ئەم ئیشە بە پیچەوانەى ھەموو ئیشەکانی دونیاو، مەرۆف دەبیت خۆی بى ھیچ کۆمەك و بى ھیچ مامۆستایەك فیریبیت. ھیند ھەيە مەرۆف پۆژیک دەستدەبات تابلۆيەك ھەلواسیت، لەو ساتەدا کە خەریکی داکووتانی بزماریکە دەرگایەکی نھیتی لە بەردەمیدا دەکریتە بەرھو ئەو جیھانە دەبیات. سەرھەتا دەپرات و دەپرات و نازانیت بۆ کوئ دەچیت، لەوانەيە چەندە ھا شەو و چەندەھا پۆژ پرات تا دەگاتە یەكەمین بنگە، تا تیدەگات ئەو بەشیکە لە تۆپیکى مەزن، گەپیدەيەكە بە پینگای کەسانیکى تردا دەپرات کە پیشتەر لیرەو پۆشتوون.

موساي بابەك سالی ١٩٧٩ کە ھات بۆ ئەمشارە، چەندین سال بوو لەو ئوقیانوسەدا دەژیا. ئیشی ئەو ھەبوو بۆ پاسەوانی نوئ بگەریت، بتوانیت زۆرتەری کاری ھونەرى رزگاریکات، ئەو سەردەمە سەردەمی سەرھەلدانی دیکتاتورەکان و جەنگەکانیان بوو. ئەوسالانە بوو موساي بابەك بە ھیمەتیکى بیونینەو کاریدەکرد، لەو سالانەدا دەیان ھەزار تابلۆی لە فەوتان

رەزگار كەرد، لە ھەموو شارەكاندا تۆرىكى گەورەى دروستكرد، چەندەھا بنكە و رىگاي تازەى كەردەوہ. ئەو نەخشەى ئەم ژىر زەمىنەى بۇ من ھىنا. سەرەتا دوودل بوو لەوہى ھىچم بۇ باسبكات، دوودل بوو لەوہى پىاويكى قەلەو كە بەزەحمەت دەتوانىت ھەناسەبات، ئاخۇ دەتوانىت بىت بە پاسەوان ياخود نا. تا رۆژىك ھات بۇ مالم و ئەو تابلۆيەى بىنى، تابلۆى شارى مۇسقىقارە سىپپىھكان. ئەو تابلۆيەى كە رەدىف و ھاوشىوہى ئەو تابلۆيەى خۇى بوو كە ئىستا تۇ دەپپارىزىت، ئەو تابلۆيەى كە مرؤف دەبىت بىپارىزىت چونكە ھاوارى دونىايەكى ترە. كە ئەو تابلۆيەى بىنى روخا، دەستىكردە ملم و گووتى: مستەفای شەونم ئەو نەئىنى ھەرە گەورەى ژيانمە. لەو ساتەدا ئىدى من بووم بە يەكىك لە پاسەوانەكان. بەلام ئەو كاتىش لەسەر ئەم تۆرە گەورەى ھىچى نەگىراپەوہ، ھىند ھىە پىشنىارى بۇ كەردم ئەو تابلۆيانەى من پاراستووم لە شوپىنىكى مەحكەمتردا بپارىزىم تا رۆژىك دىت مۇزەخانەىك دەكەينەوہ و ناويدەننن مۇزەخانەى مستەفای شەونم. باوہرى وابوو رۆژىك دىت سەرزەوى پردەبىت لە مۇزەخانەى گەورە گەورە كە ئىشى ئەو كەسانە نىشانەدات كەسەردەمانى ترس و مردن ھونەريان پاراستووہ. ئەو كات من قوتابىيەكى ئەوبووم، چەندىن جار لەسەفەرە خىراو نەئىيەكانىدا شەو لەلاى من ماپەوہ، ھەمىشە بۇ يەك شەو دەھات و دەپروىشت. من لەسالانى ھەرە سەختى شەردا لەو ژىر زەمىنەدا كارمەكەرد، بە رۆژ بەدواى تابلۆدا دەگەرەم و بە شەو لە ناو نىگارو وىنەو دەرياي رەنگەكاندا وندەبووم. جەلادەتى كۆتر، مرؤف بەر لەوہى ئەو دەرگا نەئىيە بدۆزىتەوہ كە بە ھەموو ئوقيانوسى ھاواردا دەبىيات، ئەو رىگايە لە رۆحى خۇيدا دەبىنىت، ھىند لە رەنگ و نىگاردا نوقمەدەبىت شەپۆلەكان دەبىەن، رۆژىك تىدەگات كە لە شوپىنىكى ئەو ژىر زەمىنەدا دەرگايەك ھەيە كە بەسەر ھەموو گەردوندا دەكرىتەوہ، تىدەگات سەفەرى جوانى لەوہ گەورەترە لە نىگارنىكد، لە پىشانگايەكد، لە

شارىكىدا، لە رۆژگار يىكدا دىل بىيىت... مرۆف ھەندىجار خۆى دەبىت بەتەنيا ئەو رىگايە بىرپىت، ھەندىجارىش دەبىت شاىستەى ئەو ەبىت لەگەل يەككىك لە پاسەوانەكانى جوانىدا بىروات تا ھەموو نەيتىيەكانى بۆ رۆونبكاتەوہ... جەلادەتى كۆتر، تۆ ئەمشەو لەگەل مندا ئەو سەفەر دەكەيت، ئەمشەو من و تۆ پىكەو ەكەوینە رى.

من ھەستم بە خۆشىيەكى گەورە دەكرد، ھەستى ئەو ەى دواچار بەرەو ناو ەراستى ئەو گەردەلۇولە سەفەر دەكەم كە لە مېژە چاوەرۋانى بووم. من لە مستەفای شەونم زىاتر پەلەم بوو بکەوینە رىگا.

رىگای ئەو گەشتەمان لە ھىچ رىگايەكى دى نەدەچوو كە مرۆف لە ژياندا دەىگرىتەبەر، كە لەو ژىرزەمىنە چوونەدەرى ماو ەيەك بە تونىلنىكى تارىك و بىتروسكەدا رۆيشتىن، دواى ماو ەيەك زەمىننىكى روناكتر ھاتە بەردەممان، بۆ يەكەمجار ھەستمكرد، لە برى ئەو ەى بە تونىلنىكدا بۆم بە خەندەكىكى شوشەدا دەرۆم، ئاسمان لە ژور سەرمانەو ە پرىو لە ئەستىرە، بەلام جۆرە ئەستىرەيەك جىاواز لە ئەستىرەكانى دى، ئەستىرەى پرىشنگدارو نزم، وەك ئەو ەى مرۆف لە تابلۇيەكدا بىانىنىت، ھەوا بە جۆرىك ساف بوو لە ھەواى سەر زەمىن نەدەچوو، ئىمە بۆچان دەرۆيشتىن و ماندوو نەدەبووین، گەشتىكى دىكەبوو لەو گەشتانەى من ھەرگىز لە يادىناكەم، لەدوورەو ە سىبەرى شارەكانم بىنى، چرای گوندەكان و لوورەى گياندارە كىويىبەكان، من و مستەفای شەونم لە دوو رەبەن دەچووین كە بەرەو دەىرىكى دوور كەوتىنە رى، من بەو چاكەتە سىبىيە كۆن و رىشە درىژ و نىگا سەرسامەى خۆمەو ە، مستەفای شەونم بەو قەدوقامەتە بەرز و چاكەتە رەشە گەورەيەو ە، بە قژىكى درىژەو ە لە نامەبەرى يەككىك لە پاپاكان دەچوو بۆ سولتاننىكى خۆرەلەت. يەكەمىن وىستگەى ئىمە لە ئوقيانوسى ھاوارەكاندا پىشانگايەكى دىكە بوو، پىشانگايەكى سەىر پرىو لە وىنەى كرىكارانى نەوت، سەدان تابلۇم بىنى

كە خەلگانىك دروستيانكردبوون نزيكبوون لە نازارى ئەو كرىكارانەو، لەو شەو دا بە چەندەھا وىستگەدا تىپەپىن، بە ناو دەيەھا كىتبخانەى نەيتى و پىشانگاي نەيتى و مۇزەخانەى ژىرزەمىنىدا كە زۆربەيان لە خەلك و پاسەوان خالى بوون، من لەو گەشتەدا ئىرسىكى دوورودرىژى كىتەب و تابلۆ پەيكەر و توحفەى دىرىن و نويم بىنى كە سەدە لە دواى سەدە دروستكرايوون و شاردرابوونەو، سەدە لە دواى سەدە دروستكرايوون و دەرفەتيان بۆ نەخولقابوو بىنەدەرى. مستەفاى شەونم لە ھەندىك شويندا دەوەستاو ھەندىك تابلۆى نىشانەدام، ھەندىك پەيكەرى كۆن و نوئ، بەرھەمگەلىك كە لە پۆزگارى سۆمەرىيەكانەو تا ئەمەرق درىژەيان ھەبوو. مستەفا دەيگووت «جەلادەت ھونەر تەنيا لە دىكتاتورەكان راناکات، لە چەند وەحشىيەكى وەك ئاغاي سەرەك كۆمار ھەلنايەت، زۆرجار ھونەر و كىتەب و جوانى ناچار دەبن لە ترسى جەھل خۇيان بشارنەو، ئەو بىنەر و خوينەر و پەخنەگرانەى لە جوانى تىناگەن و حوكمى بەسەردا دەدەن، ترسناكترن لەو پۇلىس و سەربازانەى ناگريان تىبەردەدەن. ھەندىچار سەدەيەك تىدەپەرىت و پۇچىك سەرھەلنادات بە قولى لە ماناي ھونەر تىبگات، لە شارستانىيەتى ئىمەدا، سالان دىت و دەپوات، ھونەر لەگەلىدا تەنيا وەك ھەتپوئىكى بىكەس لەدايكەبىت و بىردەچىتەو... ھاوارەكان لەم ئوقيانوسەدا وندەبىت، جەلادەت ھەر ھەرىمىك بتوانىت دىكتاتورو جەلاد زۆر بەرھەمبەيتىت، لەگەلىشياندا ھونەر مەندى درۆزن، پەخنەگرى گەمژە، بىنەرى كوئىر زۆر بەرھەمدەھىتەت».

ئىستا بەتەواوەتى نازانم چەند بە پىگاوەبووين، من ھەستدەكەم بە ديوئىكى ترى كات و بە پووئەكى ترى شويندا سەفەرمەدەكرد، ھەرگىز بۆم گرنگ نەبوو چەند دەپۆم و بە كوئىدا دەپۆم، لە ھەندى شوين ھەندىك پاسەوانمان بىنى، لە ھەندىك جىگادا پاسەوانەكان ناوى خۇيان نابوو كىلىدار يان زىوان، لە بەر ھەندىك دەرگادا دەنگىك لىدەپرسىن «لە كوئىو

هاتوون؟» ئىمەش دەمانگوت «لە ئوقيانوسى ھاوارەو». زۆر بەيان
 مستەفای شەونمیان دەناسى. من نەمدەزانی چەند شو و ھەلھاتوو و چەند
 رۆژ ئاوابوو، ھەندىجار بەسەر لم و ھەندىجار بەسەر گىاي بەھشتىدا
 دەرۆيشتىن، دىواری شوشەيى خەندەكەكان و یتەيەكى رەنگىنى دونىيان
 پىشكەشەدەکرد. دواجار شەويكى تاريك گەيشتىنە بەر دەروازەيەك و
 لە تونىلىكى تەسكەو بەرەو نىو سەردايىكى گەرە پەرىنەو، مستەفای
 شەونم خۆي كىلىكى تايبەتى پىبوو كە دەيتوانى ئەو دەرگايانە بكاتەو كە
 ناکرىنەو، سەردايىكى پەر تابلۆو پەر نىگار كە بە خىزايى برىمان و بەرەو
 ناو مالىكى خالى سەرکەوتىن. من چاوەروانمەدەکرد دكتور موسای بابەك
 لەو مالىدا بىنم، چاوەروان بووم وەك جارەن لە ھەيوانىكى خالىدا لە
 دەرپەي و فانىلەيەكى سىپىدا بىيىنمەو، يان بىيىنم بە خۆي و كەمانەكەيەو
 لە باغىكدا خەوتىت، بەلام دكتور بابەك لەوئى نەبوو، مالىكى چۆل بوو
 لە شارىكى گەرەدا، ئىستا دلنابووم دكتور بابەك لەم شارەدايە، لەو
 كاتەوئى چووبووينە ناو كوچەكانى ئەو شارە مستەفای شەونم قسەي
 نەدەکرد، شارىكى گەرەو گەرە، من پىشتر ھەرگىز شارى وا گەرەم
 نەبىيىبوو. سەربوو لە شەويكى و ھا تاريكدا ھەزاران ئوتومىيل بە
 خىزايەكى شىتانە دەرۆيشتن و بە دەگمەن رىكەوتى رىوارىكى پىادەت
 دەکرد. من و مستەفای شەونم پتر لە چوار كىلۆمەتر رۆيشتىن، دواجار
 گەيشتىنە بىنايەك بە قەد گىلاسى سىي بەرزبوو بە پىلكانەيەكى پىچاوپىچدا
 سەرکەوتىن، بىدەنگىيەكى ترسناك بالى بەسەر ئەو بىنايەدا كىشابوو. من
 ھەر شتىكم لە مستەفای شەونم دەپرسى، ئەو بەردەوام بە دەنگىكى نزم
 دەيگوت: بە كوردى قسەمەكە، باش نىيە. دواجار لە قاتى چوار ئەو
 لەوحەيەم بىيىنەو. ھەمان دەستوخەت كە لە شارى تەپوتۆزەكان لەسەر
 لەوحىك نوسىبووى «الطبيب الاخصائى - موسى سليم بابك». ھەمان
 دەستوخەت لەسەر لەوحىكى جوانتر و پاكتر لە دارگويزى ئەسپرتۆكراو

هه‌مان گوزاره‌ی نوسیویو. که له‌ده‌رگاماندا موسای بابەک کردییه‌وه، ئەو پیاوه کردییه‌وه که من پیمابوو زه‌وی قووتیداوه. بۆ ئیستیک منی نه‌ناسییه‌وه، چاوی زۆر له‌جان کزتربوویو. من باوه‌شم پیاکردو گریام... نه‌مه‌توانی قسه‌بگه‌م، دکتۆر بابەک وه‌ک هه‌میشه‌ ئامیزه‌ باوکانه‌که‌ی خۆی بۆ کردمه‌وه و گووتی: جه‌لاده‌تی کۆتر خۆش‌حال‌م، خۆش‌حال‌م که سه‌لامه‌تی. به‌گریانه‌وه گووتم: نا دکتۆر سه‌لامه‌ت نیم، من بیکه‌ستهرین که‌سی دونیام. ژیانم له‌ژیانی سه‌گ خراپ‌تره‌.

دکتۆر ده‌یزانی بیکه‌سی و بییاوکی و ژیان‌ی سه‌خت وا له‌من ده‌کات، له‌به‌رده‌میدا منداڵ ببه‌وه، من تاماوه‌یه‌کی دریز ژیرنه‌ده‌بوومه‌وه. توژیک هیتور ده‌بوومه‌وه دواتر که ده‌مویست قسه‌بگه‌م ده‌مدایه‌وه پهره‌ی گریان، له‌راستیدا من نه‌مه‌زانی بۆ وام لینه‌اتوه، به‌لام له‌و ئیواره‌یه‌وه که چووم بۆ مالی سه‌ره‌نگ قاسم ئەو ده‌رده‌م له‌خۆمدا دۆزییه‌وه، ده‌ردی گریان‌ی ببه‌رانه‌وه، گریان وه‌ک منداڵ، ئینجا له‌نیوان فرمیسه‌که‌کاندا دووباره‌کردنه‌وه‌ی یه‌ک وشه‌ بۆ ده‌یان جار. هه‌تا مسته‌فای شه‌ونم له‌و باوه‌رده‌نا نه‌بوو من ئاوه‌ها به‌وجۆره‌ منداڵانه‌یه‌ بگه‌رم، له‌راستیدا گریان‌که‌م له‌بری ئەوه‌ی له‌فرمیسه‌کی پیاویکی پۆمانسی به‌ویقار بچیت، له‌گریانی منداڵیکی گه‌رۆز ده‌چوو. من ئەو کاته‌ی دکتۆر بابەکم بینی هه‌موو ئاسه‌واری ئەو گه‌شته‌ پۆحی و ئاسمانییه‌م له‌یادچووه‌وه، بوومه‌وه به‌و بوونه‌وه‌ره‌ پوخاو و بیته‌نگه‌ره‌ی وه‌ک ئاواره‌یه‌کی چلکن له‌سه‌ر زه‌وییه‌کی ئالۆز ده‌ژی و قه‌ده‌ر فرییداوه‌ته‌ ناو کۆمه‌لیک هاوکیشه‌وه که ناتوانیت تینانبگات.

یه‌که‌م پرسیار له‌دکتۆر بابەکم کرد گووتم: دکتۆر پیمبلی، دالیا سیراجه‌دین ماوه یاخود نه‌ماوه؟ دکتۆر که‌میگ چاوی کزکردوو و گووتی: پرسیاره‌که ئەوه‌یه ئاخۆ ئیمه‌ خۆمان ماوین یان مردوین؟

به‌هیمنی ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانم و گووتی: دواتر هه‌موو شتیکت پیده‌لیم. هه‌موو شتیگ، هه‌موو شتیگ. ئیستا گه‌نگ ئەوه‌یه من تووم

دۆزىيەو.

دكتور بابەك بە جۆرىكى سەير پىربووبوو، دەستى گرتم و گووتى: جەلادەتى كۆتر ئىمە ئەو ماوئىيە ھەموو شارەكان بۇ تۇگەراين، خۇم بە تايىت سەردانى ھەندىك شوينم كرد، بەلام ھەوالىكى تۇمان دەست نەكەوت...

مستەفای شەونم گووتى: دكتور دۆزىنەوئى ئاسان نەبوو، گەر بالندە سىپىيەكان نەبانايە نەمدەدۆزىيەو، ئەو لە ئوتىلى ئاوارەكان، لە ناو دەيان مالا ئاوارەدا لە ژوورىكى چكۆلانەدا دەژى.

موساى بابەك ھەناسەيەكى ھەلكىشاو دەستى خستە سەر دلى و گووتى: جەلادەتى كۆتر لە ناو ئاوارەكاندا چى دەكەيت؟ بۇ لەوئى دەژىت؟ من گووتم: دكتور لە كوئى بژىم؟ من ئاوارەم... شوينم نىيە تيا بژىم، شوينىشم نىيە بوى بجم. دكتور عەفوومبەكە، بەلام پىدەچىت تۆ لە بىرت چووبىتەو ەكە من بابەيەكى بىكەسم.

وەك عادەتى خۇى، بە ژوورەكەدا دەسورايەو، دەستى بە سەرى خۇيدا دەھىنا، چاوى كزەكرد، دەستى دەخستە سەر دلى. گووتى: تۆ ئىتر پاسەوانى جوانىت... بمبورە من ئەو ھەموو سالە راستىم نەگووت، چونكە ئەوكات ئىمە لە شوينىكى ترسناك و پر مەترسىدا دەژىاين. ئىستا تۆ يەكىكى لە ئىمە، ئىتر كاتى ئەو ھاتوو تۆ كلىلەكانت پىنىت. ئىتر ھەزاران كتىبخانەو پىشانگای نەينى لە بەردەستى تۆدان. ئىتر ئىشى تۆيە بە دواى جوانىدا بگەرىت و بىدۆزىتەو ەو نەھىلىت بمرىت. جەلادەتى كۆتر من رۆژىك پەيمانى ئەو كلىلەم پىدايت، بەلام تۆ ھەرگىز لە منت نەپرسى كام كلىلە، ھەمىشە واتدەزانى مەبەستم ئەو كلىلە بچوك و ناچىزەيە كە دەرگای دەرەوئى سەردابە نەينىيەكەى خۇمانى پىدەكەينەو، نا كورى خۇم... مەبەستم ئەو كلىلانە بوو كە پاسەوانە گەورەكان وەرىدەگرن، ئەو كلىلانەى كە دەرگای جوانىيە كوژراوەكان دەكاتەو، ئەو جوانىيانەى

ناتوانن به ئازادی له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ناسه بده‌ن.

هه‌مان ئه‌و جله‌ کۆنانه‌ی له‌به‌ردابوو که پو‌خساری پیاویکی قه‌دیمیان پینده‌به‌خشی، پو‌خساری یه‌کیک هه‌سته‌که‌یت له‌ سه‌ده‌یه‌کی دووره‌وه، بۆ جیبه‌جیکردنی کارێک یان ته‌واوکردنی فه‌رمانێک گه‌راوته‌وه. نیشته‌جی تازه‌که‌ی عیاده‌یه‌کی پزیشکی گه‌وره‌ بوو، هه‌چی له‌و بیمارستانه‌ گه‌وره‌یه نه‌ده‌چوو که له‌ شاری ته‌پوتۆزه زه‌رده‌کان تیندا ده‌ژیا، پهبوو له‌ مۆبیلی تازه، نیگاری تازه، هه‌ندیک تابلۆ که ئاماژه‌یه‌کی تایبه‌تیان نه‌ده‌دا، مرقوف لیوه‌ی ئه‌و ده‌ره‌نجامگیریه‌ بکات که ئه‌م پیاوه سه‌روکاری له‌گه‌ل هونه‌ردا هه‌یه. مسته‌فای شه‌ونم له‌ ناوه‌پاستی ژووره‌که‌دا پۆژنامه‌یه‌کی گرتبوو به‌ده‌سته‌وه‌و سه‌یریده‌کرد، دکتۆر بابک ده‌ستی گرتم و برده‌یه‌ ژووریکێ تر. ژووریکێ چکۆلانه‌بوو، هه‌ندیک ئامیری نویی پشکنین و دۆسییه‌ی بۆر له‌سه‌ر میزیک بوون، په‌یکه‌ریکی گه‌وره‌ی ئیسک له‌ ناوه‌پاستی ژووره‌که‌دا بوو. کورسییه‌کان زۆربه‌یان به‌ کتیب، جل، ئامیر، به‌روانکه‌ی پزیشکی و ماسکی نه‌شته‌رگه‌ری گیرابوون. دکتۆر بابک کورسییه‌کی بۆ دانام و گووتی: عه‌زیزی من، کورپه‌ ویله‌که‌ی دکتۆر بابک به‌خیرینیته‌وه. که‌وای گووت من خه‌ریک بوو ده‌سته‌بکه‌مه‌وه به‌ گریان. گووتی: ده‌زانم په‌رۆشی ئه‌وه‌ی هه‌موو حیکایه‌ته‌که‌ له‌ ده‌می منه‌وه ببیستیت. ده‌ته‌ویت بزانیته‌ دالیا سیراجه‌دین چی لیتهات، پرته‌قالی سپی چی لیتهات، شاری ته‌پوتۆزه زه‌رده‌کان و سه‌ر نشینانی چییان لیتهات. جه‌لاده‌تی کۆتر له‌دوای تیکشکانی راپه‌پین گاردی کۆماری چوونه‌ ناو هه‌موو شاره‌کان، هه‌موو شاره‌ راسته‌قینه‌ و خه‌یالییه‌کان، سه‌دان هه‌زار مرقوفیان سه‌ربری. سه‌دان هه‌زاریان به‌ زیندووی زینده‌به‌چالکرد، ده‌یه‌ها جینگای دیرینی که‌له‌پوریان پو‌خاند، ده‌یه‌ها کتیبخانه‌یان گرتیبه‌ردا، سه‌دان مزگه‌وتی دیرینیان ته‌ختکرد، چه‌نده‌ها شاریان له‌سه‌ر پووی زه‌مین سه‌ریه‌وه، ده‌یه‌ها سه‌رچاوه‌ی ئاویان وشک کرده‌وه، ملیۆنه‌ها دره‌خت و بالنده‌یان کوشت. به‌لام پیت

سەيرنەبىت گەر بلېم شارى تەپوتۆزە زەردەكان لەو مېحنەتە دەرچوو...
 جەلادەتى كۆتر شارەكان توانايەكى سەيران تىدايە لەسەر دەرچوون لە
 مېحنەت. ئەزموونى من پىمدەلەيت، هېچ كارەساتىك ناتوانىت ئاسەوارى
 شارىك لەسەر زەوى بسرپتەو. تاكە شتىك لەسەر ئەم ئەستىرەيە لە
 قەقنەس دەچىت شارەكانن، ئا كورپى خۆم، كورپى وىلم... شارەكان تاكە
 شتىك دەسوتىن و لە خۆلەمىشى خۆياندا دروستدەبنەو. زۆر كەم ئەو
 شارانەى بپياردەن بمرن، شار مەخلوقىكە ھەرگىز مرۆف ناتوانىت بە
 گوللە بىكوژىت، جياوازى نىوان شارو مرۆف ئەو، مرۆف ناتوانىت لە
 خۆلەمىشى خۆيدا دروست بپتەو بەلام شارەكان دەتوانن دروستبپنەو.
 شارەكان كۆچدەكەن، لە جىگايەكەو دەچن بۆ جىگايەكى دىكە بەلام نامرن.
 تۆ دەزانىت شارى تەپوتۆزە زەردەكان، شارىكى ئاوينەيى بو. كورپى من
 شارى ئاوينەيى تەنيا ئەو شارە نىيە كە وەك سەراب جار دواى جار خۆى
 لە ناو وىنەكانى خۆيدا دووبارەدەكاتەو. بەلكو شارىكە ھەمىشە نىوہى
 لە راستى و نىوہى لە وەھمدايە، ئاوينە برىتييە لە كەرتبوونى مەخلوق
 لە نىوان خۆى و وىنەكەيدا، ھەر كاتىك شارە راستەقىنەكان نغرۆبوون،
 وىنەكان لەدەرەو، لەسەرى ئىمەدا وەك خۆى دەمىنپتەو لەسەر ئەو
 نىگارە دووبارە شارەكان دروستدەكرىنەو. ئەوى شارىك بو دەيتوانى
 بچولەيت، بە سەر زەوى و بە ناو زەمانىشدا. جەلادەت من كە ئەو پۆزە
 شارى تەپوتۆزەكانم جىھىشت، ئىدى نەگەرەمەو، بەلام دەزانم كە ئىستا
 ھەمان شارى كەرۆك، ھەمان شارى سەرابى، بە كۆمەلىك مەخلوقاتى
 دىكەو بەم زەوييەدا دەگەرپت، تىكەل بە شارەكان دەبىت و جىادەبىتەو،
 كەرتدەبىت و يەكدەگرىتەو، بچوكدەبىتەو گەرەدەبىت. من نەگەرەمەو
 بۆ ئەو شارە لە بەرئەوہى ھەستدەكەم ژيانىكى كەم لە پىشەمدايە،
 دەمەويت دواچار ژيانم بۆ ئەو تەرخانىكەم، دواى مردنم ئوقيانوسى
 ھاوار نەكەويتە مەترسىيەو، دەبىت بەرلەوہى مالاوايىكەم و بەجىتانبەلیم،

کۆمه‌لئیک که‌سی شایسته جیبه‌ئیلیم که بتوانن پاسه‌وانی ئه‌و ئیرسه‌ گه‌وره‌یه بن. جه‌لاده‌ت له‌ شاری ته‌پوتۆزه زه‌رده‌کان تابلۆمان زۆر فه‌وتا، ئه‌و شه‌وه به‌ر له‌ سووتان و نغروبوونی ئه‌و شاره‌ خه‌لکیکی زۆرمان به‌و تونیله‌دا ده‌ربازکرد، هه‌موو که‌سینک ده‌بایه‌ چه‌ند تابلۆیه‌ک له‌گه‌ل خۆیدا پزگاربات، که‌ دواچار ئه‌و جیگایه‌شمان به‌جیه‌ئیشته‌ هیشته‌ خه‌زنه‌یه‌کی گه‌وره‌ی نیگار مابوو که‌ به‌ ئاسانی بۆمان نه‌ده‌گویزرایه‌وه. جه‌لاده‌تی کۆتر من بیست و هه‌شت سال بوو کارم له‌و مۆزه‌خانه‌یه‌دا ده‌کرد. به‌عسییه‌کان وه‌ک چۆن له‌وه‌وبه‌ر هه‌موو ئیسه‌کانیان سووتاندم جارێکی دی دابه‌زینه‌ ئه‌و ژیر زه‌مینه‌ و سه‌ر له‌نوی ره‌نجی عومری منیان هه‌موو سووتاندا... رقم لێتانه جه‌لاده‌ت، رقیکی گه‌وره‌... به‌لام با باس له‌وه نه‌که‌ین، باباسی شتیکی تر بکه‌ین»

وه‌ستاو ده‌ستی به‌سه‌ریدا هینا، که‌میتک یه‌خه‌ی کراسه‌ سپییه‌که‌ی چاککرد، مووه‌کانی هیند سه‌ی و پاکبوون له‌ مووی پیاویک ده‌چوون له‌ به‌هه‌شت پیربووبیت. ده‌ستی خسته‌ سه‌ر دلی و به‌ ته‌واوه‌تی چاوی نوقاند و گووتی: ده‌ته‌ویت بزانیته‌ دالیا سیراجه‌دین چی لێهاته‌؟. دالیا ده‌ژی، دالیا نه‌مردوه‌، خۆشه‌ختانه‌ توانیم هه‌موویان پزگاربه‌که‌م، من له‌ هه‌موو ژیانمدا پێشتر به‌ ئەندازه‌ی ئه‌و شه‌وه‌ ژیانم پزگار نه‌کردبوو، به‌لام تۆ ده‌بایه‌ رینگای خۆت بگریته‌، جه‌لاده‌ت تۆ ئیسی زۆر گه‌وره‌ت له‌ پێشه‌، من ده‌زانم تۆ سه‌فه‌ری گه‌وره‌ت له‌ پێشه‌... رینگای تۆ له‌ رینگای هیچ که‌سیکی تر ناچیت، جه‌لاده‌ت تۆ ئه‌و شتانه‌ ده‌هینیته‌وه‌ که‌ ئیمه‌ نه‌مانتوانی پزگاربه‌که‌ین.

من بیئه‌وه‌ی تیبگه‌م یاخود به‌لامه‌وه‌ گرنگ بیته‌ تیبگه‌م لیم پرسی:
دکتۆر دالیا سیراجه‌دین له‌ کوێیه‌؟

دکتۆر گووتی: له‌ راستیدا نازانم، دوا‌ی ئه‌و شه‌وه‌، هه‌ردووکه‌مان پێکه‌وه هاتین بۆ ئیره‌، سه‌ی مانگ پێکه‌وه‌ بووین، پێکه‌وه‌ ئه‌م عیاده‌یه‌مان دامه‌زراند،

رۆژيک هه واليکی بيست که تارمايي باسم جه زائيري له شارتيکی باشوور بينراوه، هاوړييه کی ديري ني خوی ئه وه والهي بۆهينا، ئيدي رۆيشت و نه گه رايه وه، پيموايه ئيستاش له شاره جياواز و جيگا جياوازه كاندا هر به دواي سؤراغي ئه وه تارماييه دا ده گه پريت.

له و ساته دا خه يالي بينين و دۆزينه وه ي داليا سيراچه دين له هر شتيکی دی له ژيانمدا گه وره تر بوو. له و ساته دا برياري هه ره گه وره ي خۆمندا که له دواي دادگاييکردني ساميري بابلي، دواي داخستني دۆسيه ي ئه وه هاوړي زالمه ي خۆم، ژيانم بۆ دۆزينه وه ي داليا ته رخانکه م. پيموا بوو له و ساته دا ئيدي ره وتي ژيانی من بي هيچ گري کويره يه کی راسته قينه، له بهرده ممدا والاو کراويه، هيله سه ره کييه کاني ديارو فه رمانه کاني منيش روون و ئاشکرا بوون. ژيانم عه بيبيکی نه بوو، مۆسيقاريکم هه يه له باغچه يه کدا مۆسيقام بۆ ليده دا، ئۆقيانوسيکی گه وره ي هونه ر و کتبيش له بهرده ستمدايه که له گه ل سه دان رۆحي جوان و غه ميگيني ديکه دا ده بم به پاسه واني. عه شتيکی ناکام و سه راييشم هه يه تا قيامت دواي ده که وم... ژيانتيک بوو له هه موو گوشه و جه مسه ره کانيدا ميعماريکی ته واري هه بوو، ئه گه رچي به روکesh پوچ و ناچيز ده هاته به رچاو، به لام له جه وه ردا ژيانتيکی کامل و پرمانا بوو.

* * *

ئه و چهند رۆژه ي لاي موساي بابک برده مسه ر خۆشترين رۆژه کاني ژيانم بوون، ئه و چهند رۆژه بوو که به رۆژ له ژوورتيکی عياده که دا داده نيستم و له بهرده م په نجه ره يه کی بچوکه وه ته ماشاي شه قاميکی جه نجالم ده کرد، ته ماشاي ئه و خانمه سفورانه م ده کرد که به يانيان به عيشوه و نازيکی تايه تيبه وه ده چوون بۆ کارو ئيواران به ماندووي ده گه رانه وه، سه يري ئه و

پاکه تفرۆشه بچکۆله‌یه‌م ده‌کرد که خۆشی جگه‌ره‌ی ده‌کیشا. سه‌یری ئه‌و دوکانی زه‌رپه‌نگه‌ره‌م ده‌کرد که له‌گه‌رمه‌ی نیوه‌پواندا ژنیکی گه‌نج ده‌چپوه ژووری بۆ لای خاوه‌نه‌ پیره‌که‌ی و ماوه‌یه‌کی زۆر درێژ ده‌مایه‌وه و له‌وسه‌ر به‌ شه‌مزاوی ده‌هاته‌ده‌ری. سه‌یری ئه‌و پاسه‌گه‌ورانم ده‌کرد که سه‌دان که‌س سواریان ده‌بوون، ئه‌و مندا له‌ دلته‌نگانه‌ی به‌ کتیبی مه‌کته‌به‌وه له‌ شه‌قامه‌که‌ ده‌په‌رینه‌وه، ئه‌و شیرینی فرۆشه‌ی «زنود الست»ی به‌ گه‌رمی ده‌فرۆشت، ئه‌و پۆژنامه‌فرۆشه‌ی هه‌موو به‌ یانییه‌ک پیاویک ده‌هات تیفکی ده‌کرده‌ ده‌موچاوی و بیته‌وه‌ی هیچ بلیت ده‌پۆی، پیاوه‌که‌ش له‌ سه‌رخۆ تفه‌که‌ی ده‌سپری و هیچی نه‌ده‌گوت، ئیوارانیش به‌رله‌وه‌ی پۆژنامه‌کان کۆیکاته‌وه‌ هه‌مان پیاو ده‌هات و به‌ هه‌مان شیوه‌ تیفکی دیکه‌ی ده‌کرده‌ ناوچاوانی و بیته‌وه‌ی حه‌رف بلین ده‌پۆیشت. من نه‌مه‌دزانی ئاخۆ جگه‌ له‌ من که‌سی تر ئه‌و دیمه‌نه‌ ده‌بینیت. به‌لام هه‌ستمکرد له‌م شه‌قامه‌ شیتهدا، هه‌میشه‌ چهند چاویک هه‌یه‌ چاوه‌دیتری دیمه‌نه‌کان ده‌کات، به‌رده‌وام دوو سه‌ن که‌سم ده‌بینی که‌ ئیشیان ته‌نیا ئه‌وه‌بوو سه‌یری هه‌موو شتیکی شه‌قامه‌که‌ بکه‌ن، هه‌ندیچار وام هه‌سته‌کرد دینه‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی منیش و به‌ گومانه‌وه‌ سه‌ر به‌رزده‌که‌نه‌وه‌و ته‌ماشامده‌که‌ن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دلنیا‌بووم له‌و شه‌قامه‌ شیتهدا که‌س گومان له‌ پیریکی وه‌ک دکتۆر بابه‌ک ناکات که‌ هه‌ندیچار داده‌به‌زی و له‌ سه‌مونخانه‌یه‌کی نزیک به‌ کۆمه‌لیک سه‌مونی ئیجگار به‌ تامه‌وه‌ ده‌گه‌رایه‌وه، یان به‌رده‌وام ده‌چپوو لای پۆژنامه‌فرۆشه‌که‌ کۆمه‌لیک پۆژنامه‌ی ده‌هینا و له‌سه‌ر هه‌ندیک میزی عیاده‌که‌ دایده‌نا تا نه‌خۆشه‌کان له‌ کاتی چاوه‌پوانیدا بیخویننه‌وه. سه‌یربوو به‌لامه‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌رچی دکتۆر بابه‌ک پزیشکی مندا لان نه‌بوو، به‌لام نه‌خۆشه‌کانی زۆری مندا ل بوون، دکتۆر خۆی ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی برام، خه‌لکی ئه‌م ولاته‌ ده‌ستیان له‌ ژیا‌نی خۆیان شتووه‌، خه‌لک هه‌ولده‌دن مندا له‌کان پزگار بکه‌ن. من و دکتۆر بابه‌ک شه‌ویک چووین بۆ ناو ئوقیانوسی هاوار، دکتۆر

له‌ویکانه‌دا سه‌دان تابلۆی ناوازه‌ی نیشاندام، که هونه‌رمه‌ندانى ئهم ده‌قه‌ره له ماوه‌ی سه‌د سالی رابوردوودا نیگاریانکردبوو، سه‌دان په‌یکه‌ر که پێده‌چوو جگه‌ له پاسه‌وانه‌کان چاویکی دیکه‌ نه‌بیینیبتن، له پێگای ئه‌و تابلۆیان‌وه مەرۆف هه‌موو سه‌رده‌مه‌کان و شوینه‌کان و کاره‌ساته‌کانی ده‌بیینییه‌وه. له زۆر شوینی ئه‌و ئۆقیانوسه‌دا زیوانی دلسۆزمان بینی که شه‌و و رۆژ به‌ پاککردنه‌وه و پاراستنی تابلۆکانه‌وه خه‌ریکبوون. هه‌ندیکیان جلی هونه‌رمه‌ندی نوێ و هه‌ندیکیان جلی ره‌به‌نی کۆنیان له به‌ردابوو، من ده‌یه‌ها سه‌عات گویم له مانا و ته‌فسیرو میژووی هه‌ندیک له‌و تابلۆیان‌ه گرت، له زۆربه‌ی جیگاکاندا میوانداری پادشاهانه‌یان بۆ ده‌ره‌خساندین، هه‌ندیک له‌و گالێری و مۆزه‌ هونه‌رییان‌ه له ئه‌شکه‌وتی زۆر دیزین ده‌چوون، هه‌ندیکیان وه‌ک کۆشکی کریستال وه‌هابوون، له زۆر جیگادا مۆزه‌مان بینی وه‌ک باغیکی ناکوتا و پێچاوپێچ دروستکراوون، پرپوون له ئینجان‌ه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی گول، پرپوون له جۆگه‌ی ده‌ستکرد، موسیقای ئاسمانی و نه‌بیستراو له رپواقه‌کانیاندا ده‌زرینگایه‌وه. به‌ هه‌ندیک رێگادا رۆیشتین له بری تابلۆ هه‌ندیک ده‌نگی سېحراوی ته‌نیا شیعریان ده‌خوینده‌وه، شیعریکی جاویدو بیبرانه‌وه. ئۆقیانوسی هاواره‌کان سه‌رزهمینی هه‌موو هونه‌ریکی کۆژراو بوو، سه‌رزهمینی هه‌موو هاواریک بوو که ناگاته دیدی که‌س و ناگاته بیستی که‌س. زیوان و کلێلداره‌کان زۆربه‌یان ناوی منیان ده‌زانی، پێده‌چوو هه‌موویان له هه‌موو شاره‌کانی دونیادا بۆ من گه‌رابیستن. وه‌ک ئه‌وه‌بوو سه‌فه‌ری من بۆنه‌یه‌کی خورافی بێت که ده‌بیت هه‌موو زیوان و پاسه‌وانه‌کان ئاهه‌نگی بۆ بکه‌ن، له زۆر شویندا سه‌رده‌که‌وتین بۆ ناو شاره‌کان و وه‌ک ئه‌وه‌ی له ئاهه‌نگی شیتانه‌دا بێن کوجه‌ و کۆلانه‌کانمان پرده‌کرد له‌ گۆرانی. من موسای بابه‌کم به‌وجۆره‌ به‌ختیار نه‌بیینیوو، له پێچاوپێچی شارو شه‌قامه‌ نه‌زانراوه‌کاندا، له باغی ئه‌و هونه‌رمه‌ندان‌ه‌دا که خۆیان به‌سه‌ر تابلۆکانیان‌وه ده‌خه‌وتن ئاهه‌نگمان ده‌گێتێرا، دکتۆر بابه‌ک

گۇرانى دەگوت، دەستى بەسەرى خۇيدا دەھىنا و سەمايدەكرد، وەك كوردە چىانشىنەكان ھەلپەركىتتەكى شىتەنى دەسازاند، ھۆسەى دەنايەو، چەپى ھەلدەپەرى و سەرچۇپى دەگرت. من ھەمىشە دەوہستام و بە زەردەخەنەيەكى گەورەو سەيرى ئەو ھەموو خۇشەختىيە كتوپرەم دەكرد. ھەندىجار وام ھەستدەكرد ئىمە چەندىن ھەفتەيە بە رېگاۋەين، ھەندىجارىش پىموابو ئەم سەفەرە تەنيا چاوتروكانىكى كورته و شادىيەكەى راگوزەرە. زۇرجار و ھا راست و سەنگىن بوو لەسەر دلم وەخت بوو لە ھۆش خۇم دەچووم، ھەندىجارىش و ھا خەنواۋى و پىر تەلىسم بوو لە و ھەمىكى ترسناكى دەكرد كە بەرەو مردن دەمبات. من لەو داۋەت و ئاھەنگە سەيرانەدا دەيەھا شارم بىنى كە باسكردىيان كىتتىكى گەورە گەورەى دەويت، دەيەھا ھونەرەندى غەمگىنم بىنى چاۋەرۋانى موعجىزەيەك بوون خۇيان و ھونەرەكەيان رزگاربات، من لەگەل ھەموياندا دانىشتم، بەپىچەوانەى عادەتى خۇمەو لەگەلياندا مەست بووم، بەدەنگى بەرز حىكايەتەكەى خۇم دەربارەى ئەو دوو گولفروشە بۇ گىزانەو كە يەككىيان دەچىت بۇ باغىكى جاويد و يەككىيان لە دروستكردنى گولە ژاكاۋەكانى خۇيدا بەردەوام دەبىت. بەدەنگى بەرز لەسەر پۇلى ھونەر لە ئازادكردنى مرقۇدا قسەمكرد. زۇرشەو كە لەو شارانەدا بىزاردەبووين و دەگەراينەو بۇ ئوقيانوسى ھاوار، من ھىندەم قسەكردبوو دەنگم نوسابوو. دكتور بابەك ھەمىشە بەسەرسامىيەو سەيرىدەكردم و باۋەرەى نەدەكرد ئەو كورە ھەقدە سالىھى چەند سالىك لەو ھەبەر لە ژىرزەمىنىكى تارىكدا لە مردن رزگارىكرد بىتوانىت ئەمرۇ وا ساف و زولال قسە لە جوانى بكات. كە گەراينەو بۇ عىادەكە، ھەستم وابوو دكتور بابەك شادومانترىن مرقۇشى سەر ئەم ئەستىزەيە، ئەو بەدرىژاىى ژيانى كارىكى زۇر مەزنى ئەنجامدابوو، ئوقيانوسى ھاۋارى پىر رېكخستبوو، گەورەى كىردبوو، پاسەوانەكانى زياتر بە يەكدى ناساندبوو، بەلام شانازى بە ھىچ شتىكەو

نەدەکرد بەو ئەندازەيەي کە شانازی بە منەو دەکرد.

دوای گەرانه وەمان لەوسەفەرە گەرەيە بە دەريای جوانيیە کوژراوێ کانداندا. دکتۆر بابەک چەند شەویەک منی برده سەر پووباریکی گەرەو لە پوخی ئەو پووبارەدا سەیری مانگمان کرد و قسەمانکرد. لە یەکیک لەو شەوانەدا من و دکتۆر بە کۆرنیشینکی درێژدا پیاسەمانکرد، لە لیواری ئەو ئاوەدا دەیهەا پەیکەری گەرەو گەرەو جوانم بینی، پەیکەری پادشا و ژەنرال و ئەمیر و سەرۆکە جیاجیاکان، کۆرنیشینکی درێژ بوو، پەیکەرەکانی لە ژێر پوناکی مانگەشەویدا دەدرەوشانەو، ئاشکرا بوو ئەو پەیکەرەنە لە کاتی جیاواز جیاوازا کراون، جوانيیەکی سەیریان تێدابوو، جوانيیەکی ترسناک. ئەو یەکەمین جار بوو من لە بەردەم هونەردا بلەرژیم و بترسم. دیاربوو دکتۆر بابەک بە مەبەستیکی تاییبەتی منی هیناوە بۆ ئێرە، وەک ئەو بوو دکتۆر داوايەکی هەبیت و تا ئیستا لە دلی خۆیدا شارديتییهو. دکتۆر سەیری ئەو ئاوە غەمگینەي کرد و گووتی: جەلادەت حەزەدەکەم مانای قوول و راستەقینەي ئەو ئوقیانوسە گەرەيەت بۆ باسبکەم. تۆ ئیستا پاسەوانیت، دەبیت وەک هەر پاسەوانیکی دی مانای ئەم دەریا گەرەيە بزانییت. لە راستیدا هەموو پاسەوانیک لە گوشەيەکی تاییبەتییهو سەیری ئەم ئوقیانوسە دەکات، هەموو پاسەوانیک فەلسەفەيەکی تاییبەتی هەيە بۆ ئەم دەریایە. جەلادەت زۆرجار ئیمە دەبیت هونەر پرگاربکەین، نە لە بەرئەوێ تەنیا ترسمان لەو یە کە یەکیک بیت و کارەکان بسوتینیت. یەکیک بیت و پەیکەرەکان بشکینیت و تابلۆکان بسوتینیت، یەکیک بیت و ئاگر لە کتیبەکان بەربدات و ئامیزەکانی موزیک قەدەغەبکات... نا، جەلادەت بە پیچەوانەو، هەندیجار تەواو بە پیچەوانەو، دەبیت هونەر بشارینەو تەواو حوکمراو و پادشا و فیرعەونەکان نەیکەن بە مولکی خۆیان. بە درێژايی میژوو حوکمراوێ کاندان چەند لە ریگای سووتان و شکاندن و حەرامکردنەو هونەر دەکوژن، دەهیندەش لە ریگای خوشەویستییهو دەیکوژن. جەلادەت

تر، چونکہ چاوی تر لہ دایکدہ بن و بہ نیگای تر تہ ماشایدہ کن، ٹہوہی کہ نامریت و ٹہ بہ دیہ تہ نیا جوانی ناو تابلوکانہ۔ تو پیت وایہ ٹیمہ ٹہ مرؤ کہ سہیری پورتریتیکی ٹان کوخ دہکین، سہیری ٹان کوخ خوی دہکین؟ پیت وایہ کہ سہیری تابلویہ کی ناپلیون دہکین، سہیری ناپلیون دہکین، بیگومان نا... ٹیمہ سہیری جوانیہک دہکین کہ تہ واو لہ ناوی کارہ کتہرہ کان جیابوتہ وہ۔ ٹاخو ٹہو کیڑہ ٹہ سمہرانہی گوگان لہ دوورگہ درو کیویہ کانی دہریای کاریبیدا نیگاریکردون، ناویان چی بووہ؟ ٹاخو کہس ناویان دہزانتیت؟... ٹاخو کہس بہ لایہ وہ گرنگہ فیکہرہ کانی مؤدلیانی کین و ناویان چیہ؟ ہا... کہس بہ لایہ وہ گرنگ نیہ چونکہ ٹیمہ ٹیستا تہ نیا سہیری جوانی دہکین... میڑوو تہ نیا جوانی ہلدہ گریٹ... جوانی و ہیچی تر۔ من و تو کہ سہیری پیکہریکی بودا دہکین، تہ ماشای نیگاری خودا یان روضحساری پیغہ مہریک ناکہین، بہ لکو سہیری جوانی دہکین لہو پیکہرانہ دا، جوانی و ہیچی تر۔ سہیرکہ جہ لادہت، سہیری ٹہم پیکہرانہ بکہ... سہرتاپای پیکہری جہ نرال و سہرہنگ و سہر کردہ کانی سوپان، سہدان سالی تر خہلک ناوی ہہموو ٹہ مانہ یان یاددہ چیتہ وہ، بہ لام گہر جوانیہ کی جاوید لہ یہ کیک لہم پیکہرانہ دا ہہ بیت دہژی و سہدہ لہ دوی سہدہ خہلک سہر سامدہ کات۔ زورجار ہونہر مہندہ کان دہ بن بہ شہریکی پیاو کوڑہ کان، بہ لام جہ لادہت گہر ہونہر بیاریزین، سال دوی سال ٹہو جوانیہ خوی لہ ہہموو ٹہو میڑووہ دزیو و ناشیرینہ جیادہ کاتہ وہ، سال لہ دوی سال لہ مانا دزیو و نامرؤ فانہ کانی خوی دووردہ کہویتہ وہ۔ سال لہ دوی سال میڑووہ رہشہ کہی دہمریت و دہ بیت بہ ژیرہ وہو جوانیہ نہیٹیہ کانیسی سہردہ کون و دہ گہرینہ وہ۔ جہ لادہت ٹیمہ پاسہ وانی جوانیہ نہمرہ کانی، پاسہ وانی ٹہو بہ شہین لہ جوانی کہ ٹہ مرؤ دہ کوڑریت و سبہی زیندو دہ بیتہ وہ۔ من یہ کہم شہو پیمگووتی کہ شارہ کان و ہک قہقہس وان لہ خولہ میٹسی خویاندا ہلدہ ستتہ وہ، جوانیش ہمان شیوہ

دەبىت بە ئاگردا بېرات و لە ناو خۆلەمىشى خۇيدا ھەستىتەۋە، جەلادەتى كۆتر تۇش ئەو كەسەيت، ئەو قەقنەسەيت كە بە ناو ئاگردا دەپۇيت و لە خۆلەمىشى خۇتدا ھەلدەستىتەۋە. تۇ لە خۆلەمىشى خۇتدا زىندوودەبىتەۋە. من ئەمشەو جەلادەت دەمەۋيت پىتېلىم كە تۇ چىتر ناوت جەلادەتى كۆتر نىبە، تۇ ناوت جەلادەتى قەقنەسە، ئەو ناۋى راستەقىنەى تۇبە، لە مېرۇ بەدواۋە پاسەوانەكانى ئەو ئۇقىانوسە تۇ بەو ناۋەۋە دەناسن، چونكە تۇش مېرۇقىكى زىاد لە جارىك دەسۋوتىت و لە خۆلەمىشى خۇتدا ھەلدەستىتەۋە. جەلادەت ئەو بالندانەى ھاۋرېت، شاھىدن لەسەر ئەۋەى تۇ قەقنەسەيت. من ئەۋكات لە تەۋاۋى قسەكانى تىنەگەيشتەم، بە ئىنشاىەكى قەشەنگم زانى، بەلام دىيارە رۇزگارېك ھاتە پىشى من لە ھەموو ئەو قسانە تىگەيشتەم، راستتر وايە بلىم دەبايە ئەو ھەموو سەفەرە دورو درىژەم بکردبايە تا تىببەگەم.

ئەو شەۋە كە دكتور موسا ئەو قسانەى پىگوتەم، بەلامەۋە گىرنگ نەبوو ناوم جەلادەتى كۆتر بىت ياخود جەلادەتى قەقنەس، جەلادەتى مېراۋى يان جەلادەتى سىمورغ، جەلادەتى شاھىن يان جەلادەتى تىترۋاسك. درەنگ تىگەيشتەم كە ژيانى من لە شارى تەپوتۇزە زەردەكان، مردن و زىندوۋونەۋەم لەسەر دەستى سامىرى بابلىدا، ھەستانەۋەم لەسەر دەستى دكتور بابەكدا، عەشقم بۇ دالىا سىراجەدىن و تارمايەكانى، بىنىم بۇ ئەۋانەى لە گۆرە دەستەجەمىيەكاندا نىژران، ژيانى من لەو ئوتىلە سوۋتاۋەدا ھەموۋىان پىكرا كۆمەلىك ئاماژەن بۇ مردىكى ترسناك كە چاۋەرۋاىى خۇم دەكات، ۋەك ئەۋەى ھەموو ئەو زنجىرە دورودرىژەى تەلىسم و ئازار ئامادەكردىكى رۇحى و جەستەيى بىت، تا من ۋەك بالدارىك بچمە ناو ئاگرەۋەو گىرگىرم و لەوسەر بە ساغى بىمەۋە دەرى... پىكرا كۆمەلىك ئاماژەبن كە دواتر من لە برى جەلادەتى كۆتر دەبم بە جەلادەتى قەقنەس.

ئەو شەو لەو دەچوو دکتۆر بابەک بزانی ت کە من دەمرم، بەلام لە بری ئەو هی وەک پزیشکیک مشورم بخوات، وەک پەبەنیک کە لە پووی پوچییه وە بۆ مردن ئامادەم دەکات قسەیدەکرد. بە درێژی ئەو شەو باسی لەو دەکرد کە مردووکان زۆر جار پەيامیکی جاویدیان هەیه و ئەو پەيامە لە دواى خۆیان دەبیت بگەریتەو بۆ ژیان، چونکە گەر ژیان بە تەنیا مولکی مرۆف بیت، ئەوا پەيامەکانی مرۆف، جوانییه قوول و شاردر او هکانی، هاوارە گەرەکانی مولکی هەموو زیندوو هکانن. هەندى جار لە سەر دەم و پوژگارە تاريکەکاندا، لە سەر دەمی پەشە کوژی و گوپی بە کۆمەل و قرانکردنی مرۆفدا، دەبیت یه کیک هەبیت لە بری هەمووان هەستیت و ئەو هاوارە زیندوو بکاتەو. یه کیک کە وەک قەقنەس دەسووتیت و لە خاکی مردنەو جوانییه کوژراو هکان دەگیریتەو... جوانی کوژراوی خوی و جوانی کوژراوی هەموو دونیا.

سەیربوو هەندى جار قسەکانی بۆ من لە قسەکانی شاروخی شاروخ دەچوو، لە کوی ئەو دەرسە جیاوازانە دەچوو کە من لە دەمی کەسانی جیاوازەو دەمیست و دەمیستەو، وەک ئەو هی پیکرا لە ئیسحاقی لیوزیرینەو تاسەر مستەفای شەونم بەشیک بن لە کۆرالیکی گەردونی کە وەزیفەیان ئەو هیە ئەو سرودە بە گوپی مندا بخوینن.

دەبیت بایم لەگەل ئەو هی سەردانە کەم بۆ لای موسای بابەک گرنگترین پوداوی ژیانم بوو، بەلام سەرەتای گەشتە کەم لە کۆتاییه ئالوزو پر هیماو سمبولە کەى خۆشترو ئاسوودە تر بوو. من سەرەتا زۆر بە دلناییه وە هاتم و پیمابوو ئیستا ئیدی بەرەو ناو هراستی گەردەلوولە کە دەپۆم و چیتەر زۆر بەی نهینییه کان لە بەرچاوم پوونبوونەتەو، بەلام قسەکانی دکتۆر بابەک دەربارەى سووتان و هەستانەو، دەربارەى مردن و زیندوو بوونەو، دەربارەى مەسیح و گەرانه وەى، منیان گنپایه وە بۆ سەرەتا، شتەکانیان

گىزپايەوہ سەر خانەى چاوەرۋانىيەكى دورودرىژ. بەلام جگە لەوہى
 كە بووم بە پاسەوانىكى نوئ، جگە لەوہى كۆمەلىك كلىلم وەرگرت كە
 دەمتوانى بە ھۆيانەوہ لە ئوقيانوسى ھاواردا سەفەربكەم، بوومە كەسىكىش
 كە چاوەرۋانى مردنىكى نزيك دەكرد. دەبىت بلیم من باوەرم بەو كەسانە
 نىيە كە لە مردن ناترسن، لەو باوەرەدام كە مەسىحىش زۆر لە مردن
 ترساوہ، ديارە ترس بەو مانايە نا كە دەرۆيت و ناگەرپىتەوہ، بەو مانايەش
 نا كە زىندوونايىتەوہ، بەو مانايەش نا كە بىبەن بۆ بەھەشت و سەد ھەزار
 سال بە ديار جۆگەيەكەوہ داتنين و دوو سى كەس مېشت لىدەربكەن
 يان بىبەن بۆ دۆزەخ و تا قىامەت شىشى سوورەوہكراو بكن بە شوئى
 خراپىدا. بەلكو بەو مانايەى ھەندىك شتى بچوكت لە كىسدەچىت كە لەم
 دونيا خۆشتەوین و تەنيا لەم دونيايەشدا ئەو شتانە روودەدەن، وەك
 بىننى مندالان لە سەر قادرمەكانى گىلاسى سېي، وەك قەرزكردنى بەفر لە
 ھاویندا لە دراوسىكەتان، وەك داگرتنى بىشكەيەكى شكاو بۆ ژنىكى ئاوارە
 لە قاتى ھەشتەوہ تا خوارەوہ، وەك بىستنى ئەو جىنوانەى دوو فیتەر لە
 چىشتخانەيەكدا دەيدەن بە ھاوړىيەكى خويان، وەك گريانىكى بە كۆل لەگەل
 باوكى سەرھەنگ قاسمدا. من كە بىرمەكردەوہ نە لە بەھەشت ئەم شتانەى
 تىدايەو نە لە دۆزەخ. راستان دەويت من ئەھلى ئەو كەيف و سەفایە
 نەبووم كە لەسەر بەھەشت دەيانگىزايەوہ، نە ئەھلى حۆرى بووم و نە
 ئەھلى غىلمانىش، بەدرىزايى ژيانىشم عەقلم زۆر نەخستبووہ سەر خواردن
 و خواردنەوہ و شەراب و مەزەو ئەو شتانە لە بەرئەوہ بەراستى نەمدەزانى
 گەر بمنيەن بۆ بەھەشت چىبەكەم، بەھەشتى من ئەو ساتە كورتانە بوو كە
 داليا سىراجەدىنم دەبىنى و رامدەكرد بە دوايدا و نەمدەگرت... بەھەشت و
 دۆزەخ لای من زۆر لە يەكترى نزيك بوون، ھەردووکیان دوو جىگابوون
 نەخشەيەكى ديارىكراوى خۆشى و ناخۆشيان تىدابوو، ھەردووکیان پىكەوہ
 لەسەر كۆمەلىك قانونى ئاسنين دەچوون بەرپوہ.

جياکردنەوئى پەھاي خۇشى لە ئازارو ئازار لە خۇشى لاي من لە ئىشى خودا ناچىت، چونكە خودا دەزانىت خۇشى تەنيا لەگەل كەمىك ئازاردا ماناي ھەيە، ئازارىش تەنيا لەگەل كەمىك خۇشىيدا دەبىت بە ئازار، لە بەر ئەو وئىنەي بەھەشت و دۆزەخ دوو وئىنەي كاريكاتىرى وجودن كە من نەمدەزاني چيان لىبكەم... ترسى گەورەم لە مردن ئەو بوو بگەم بە زەويىك خۇشى و ئازار ھىند لە يەكجيا بووئىتنەو دوو جوړ مەخلوقيان دروستكرديت يەككيان تەواو خۇشى لە بيرچووئىتنەو و بووئىت بە درنەيەكى بريندار كە تەنيا دەنالئىت، ئەوى دىشيان مەخلوقىك ئازارى لە يادنەمايىت و بوو بىت بە بوونەوهرىكى گەمژە كە تەنيا پىدەكەئىت. من بەو خەيال و خولياو ترسانەو لە ئوقيانوسى ھاوار گەرامەو.

دكتور بابەك و مستەفای شەونم ئىوارەيەك داوئىتىكى قەشەنگى منيان كرد، سفريەكى سەيريان پازاندەو و لە ئاھەنگىكى چكۆلەدا من كلىلى ئوقيانوسى ھاوارم وەرگرت. ھەر لەو ئاھەنگە چكۆلەيەدا كە لە چىشتخانە و بارىكى چكۆلانەي سەر كۆرنيشدا پرويدا سەرلەنوئى منيان بە ناوى جەلادەتى قەقنەسەو ناوناىەو. مستەفای شەونم وەك ھەمىشە خواردنى دەخوارد و قسەيدەكرد، يادگارەكانى سالى ٧٤ى لە كامپىكى ئاوارەكاندا نزيكى نەغەدە گىزايەو. زۆرچار بىدەنگ دەبوو، دەبايە من زوو زوو دەستى بچولنىم و بلىم «مستەفای شەونم، ھەموو شتىك باشە، نەخۇش نىت؟» ئىنجا دەجولا و دەستيدەكردەو بە گىزانەوئى حىكايەتى خۇي لەگەل لەيلاي نىلۇفەردا. من لەو شەوئى بووم بە جەلادەتى قەقنەس، تا ئەوكات بە پرونى ديارنەبوو بوچى من ناوم قەقنەسە، چى دەبىت و چى دەكەم؟ دكتور موسا دەيگوت: پەلەمەكە، زۆرچار دەبىت سالاھى سالا چاوەروان بىت تا دەزانىت چى دەكەيت، بەلام كاتىك ئەو ساتە دىتە پىشنى كە دەبىت تۆ تىيدا شتىكى گرنگ ئەنجامدەيت دەبىت ئامادەبىت.

شەوى دواتر سەفەرەكەمان لە ئوقيانوسى ھاواردا كۆتايىھات، دواى

گریانیکی زور، دواى باوه‌شینیکی زور، دواى شه‌وی که برپارماندا له
 نزیکترین فرسه‌تدا په‌کتر ببینینه‌وه، خوداحافیزیمانکرد. دکټور تا شه‌و ماله
 خالیبه له‌که‌لماندا هات، خوئی ده‌رگای ژیر زه‌مینه‌که‌ی بټو کردینه‌وه، به
 ناو هټلیکی گه‌وره‌ی پر نیگاردا ئیمه‌ی بردو له شوینتیکی دیاریکراودا
 شه‌و رویشت و ئیمه‌ش به‌ه‌مان پرگادا به‌ره‌و شوینی خو‌مان له باکوور
 گه‌راینه‌وه. به‌لام موسای باب‌ک په‌یمانی دامی که شه‌ستیره ونه‌که‌ی ژیانم،
 خانمی هه‌تا هه‌تایی خه‌ونه‌کانم «دالیا سیراجه‌دین» م بټو بدو‌زیته‌وه.

که گه‌یستمه‌وه «گیلاسی سپی» تا چه‌ندین هه‌فته مسته‌فای شه‌ونم
 نه‌ببینیه‌وه، چه‌ند جاریک له‌که‌ل مؤسیقاره‌کانی تپیی به‌له‌می به‌فردا دانیشتم،
 به درټیزی باسی مؤسیقاو نه‌مریمان کرد، چه‌نده‌ها شه‌و شاروخی شاروخ
 فلوته‌قه‌شه‌نگه‌که‌ی خوئی بټو لیدام، چه‌نده‌ها شه‌و رامکرده ناو باغچه‌که‌وه
 بټو شه‌وی بیگرم و نه‌متوانی. چه‌ندین هه‌فته وه‌ک شه‌وه و ابوو زه‌وی له
 سو‌راندنه‌وه وه‌ستابیت، جگه له‌وه‌ی جاریک سامیری بابلی هات بټو لام و
 باسی ژیانی نارام و ئاسووده‌ی خوئی بټو کردم هیچی دی رووینه‌دا.

من له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌بایه شوینتیک دابینکه‌م بټو دادگاییکردنی سامیری
 بابلی، ژووره‌که‌م له‌و ئوتیله سووتاو‌ده‌دا له‌وه بچو‌کتر بوو بتوانیت شه‌و
 میوانانه کټوکاته‌وه. ده‌بایه هه‌ول‌بدهم میوانه‌کانم دابه‌شبه‌که‌م و شوینتیکی
 نه‌نیش بټو شه‌و دادگایه بسازینم بتوانیت ته‌واوی ئیشه‌که له خوئی بگریت.
 نازانم چ شتیک خستییه خه‌یالمه‌وه که ده‌توانم سوود له‌و مه‌خزه‌نه
 فه‌رامټوشکراوانه‌ی مسته‌فای شه‌ونم ببینم، گهر وا نه‌بایه من ده‌بایه سوود
 له‌و خه‌یمه کټوانه وه‌رگرم که هه‌ندیک له ئاواره‌کان له ژیرزه‌مینی ئوتیله‌که‌دا
 فریتیاندا‌بوو. ده‌بایه برټوم و له ده‌شتیکدا چادره‌کانم به‌رزبکه‌مه‌وه و نوینی

پئويست په يدا بکه م و ته و اوی کاره که له ویدا نه نامبدم.

روژیک به خوّم و بالنده سپیبه کانم و ه له دریزترین شه قامی شار ده په پرمه و، که من ده و ه ستام بالنده کان به سه سه رمه و ه ده و ه ستان که ده پویشتم له که لمدا ده پویشتن. مسته فای شه ونم له به ردم که بابخانه یه کی سه ر نه و شه قامه دا به خوئی و بابوله یه کی دریزه و ه له به ردم و ه جاعی چایچه کی ده سنگیزدا به گوپی پره و ه بانگی کردم «چه لادات... چه لادات». و هک هه همیشه چاکه ته ره شه دریزه کی و فانیله سپیبه کی له به ردا بو. هیچی له و مروّقه نه ده چوو که من سه فه ریکی نه فسوناویم له که لمدا کرد بو. دهستی گرتم و گووتی «با شاره فم که پاپی ده خوئی». من به بیزاریی ه و ه پیمگووت: مسته فای شه ونم تو هر بیر له خواردن ده که یت ه و ه، من نه نینییه کی که وره م هیه که هیشتا تو نایزانیته، پئويستیم به یارمه تی تو یه. منی راکتشیایه ناو که بابخانه که و ه بیته و هی تیکه که ی قووتداییت گووتی «چه لادات... مه شالا چیه؟». من تکام تیا کرد تیکه که ی قووتداییت تا بتوانین قسه بکه یین و له یه کتر تیگه یین. له ته نکه ریکی فافوئی چکولانه که میک ناوی خوارده و ه و به ته نگه نه فه سپیبه کی زوره و ه که نیشانه ی زورخواردنیکی به رده و امبوو، گووتی: ئیستا ته و او قسه بکه.

من نه و روژه چیروکی ژیانی خوّم بو مسته فای شه ونم ته و او کرد، تا که یشته سه ر دادگاییه که ی سامیری بابلی، تاکه شتیک که باسم نه کرد، شارندنه و ی نه و نه خشانه ی بابلی بوو که نه ده بایه هیچ روّطه به ریک بیزانیته. که چیروکه که م ته و او کرد، مسته فای شه ونم به چاوی نه بله ق و ه ه ناسه ی تونده و ه گووتی: و او کوپی ئاسمان، تو خه ریکی چییت، نه مه بیان زور شتیکي ترسناکه.

من پیمگووت: گه هه ست نه که م شتیکم له داد و عه داله ت بو ژیان گنپراوه ته و ه ئیشی من و هک پاسه وانیکي جوانی نرخی نییه... سوودی چیه مروّف هه موو جوانی دونیا بیاریزیت به لام له ماناکانیان تینه گات، جوانی

چىيىھە گەر مەرۇف شەرەفى ئەوھى نەبىت ئىشى بۇ بىكات. دەبىت سامىر لە بەردەم دادگايەكى راستەقىنەدا بوھستىت، دەبىت بوھستىت، لە بەر مەن و تۇ نا، لەبەر قوربانىيەكان نا، بەلكو لە بەر خۇى.

رومەتەكانى سووربوو بوونەوھ و بە ئەسپايى گووتى: واو... واو كوپرى خوا دەتكورن. حىزبەكانى ئىرە دەتكورن، سىياسىيەكانى ئىرە سەرتدەبەرن و لاشەكەت فرىدەدەنە ھەر ئاويكەوھ. تۇ كىت بەوان بلىت ئىوھ داتپەرورە نىن؟ كىت بەوان بلىت ئىوھ خۇتان گوناھبارن و گوناھبار بۇى نىيە دادگا بۇ گوناھبار دابىت؟ وھ لا مەن سىياسىيەكى لووت قولاپى دەناسم، بارىكىكى قزپەشە كە قسەدەكات دەنگى لە دەنگى قەحبە دەچىت، ئەوھ پىت بزانىت دەتكورىت. تۇ كىت پىيان بلىت، تا ئىستا يەك قوربانىش لە رىنگاي ئىوھوھ مافى خۇى وەرەگرتوھ؟ تۇ كىت بەو سەركرەدە گەررەنە بلىت كە خۇيان وھك قارەمانى ئەفسانە كۆنەكان تەماشادەكەن، ئىوھ تا ئىستا گوناھبارىكتان نەھىناوھ بەرابەر قوربانىيەك بوھستىت و رووبەر روو بەرابەر يەك و بەرابەر ھەموو دونيا قسەبەكەن؟ ھا جەلادەت تۇ كىت... تكام وا يە لىت تىكەنەچىت، ئەوھى تۇ لە ئوقيانوسى ھاواردا شتىكى گرنىت، ماناى نىيە وا تىگەيت لە ژيانى راستەقىنەشدا يان لەم شارەدا تۇ شتىكىت، ئەوھى كۆمەلىك بالندەى سىپىت ھەيە، خۇت لىنەگورپىت، ئەم سىياسىيانە بالندەو شتى وا نابىنن... سەيرمەكە، مەن ھەموو خەلك وھك گەمژەيەك سەيرمەدەكەن، وھك كابرايەك كە ھەموو ژيانى ھەر خەرىكى پركردنى ورگىتى. مەن پىتدەلەيم خەلكىك ھەيە بە مەن دەلەت: مانگاي چىشتخانەكان.

ھىند ھەناسەى سووربوو بوو، لە شوينى خۇى وھستاو دەستىكرە بە كۆكەكۆكىكى زور. لە ناو كۆكەكاندا گووتى: تۇ نازانىت مەن لەم شارەدا ناوم مانگاي چىشتخانەكانە؟ باش دەزانىت، دەشزانىت خەلك لەو شارە وادەزانن موسى بابەك تەنيا دكتورىكى پىرو پەككەوتەيە كە بە پارەيەكى كەم نەخۇش تىماردەكات. تۇش تۇش لە بەرچاوى ئەوان ئاوارەيەكى رووت و برسىت.

تۆزیک ھاتەو ھەسەر خۆی، من ئەو و چانەم قۆستەو ە و گووتەم: مستەفای شەونم، من ھەرگیز خۆم بە شتیکی گرنگ نەزانێو، بەلام دەزانم گەر سامیری بابلی بەدەمە دەست ئەم سیاسەتمەدارە کوردانە ئازادیدەکەن، یان بی هیچ دادگاییەک دەیکوژن یان دەیفروشنەو ە بەعس و پارەکەشی دەنیتە تەنکە ی باخەلیان. ئەو ە ی من دەکوژیت و غەرقی ئازارم دەکات ئەو ە یە، دواجار سیاسیەک لەگەل دوو ھاورپی خۆیدا لە ژووریکدا دادەنیشن، پیدەکەنن، ناندەخۆن، نوکتەدەکەن، باسی قەحبەدەکەن، دوایی ھەر لە کاتی ئەو قسانەدا لە جیاتی من، لە جیاتی ئیسحاق، لە جیاتی سەرھەنگ قاسم، لە جیاتی نەسرین غەفور و پەپولە جەمال بڕیار لەسەر چارەنوسی سامیر دەدەن... من دەمرم و ناھیلەم شتی وا رووبدات. عەدالەت ئەو ە یە ئیمە بڕیار بەدەین نەو ە ک ئەوان.

مستەفای شەونم بەردەوام دەیکووت: من نازانم، قەقنەسی بڕام، بەلام رەنگە سامیری بابلی و ە ک گەنجینە یە ک و ەھا بێت، رەنگە شوینی چەکە نەنێیەکان بزانیت، رەنگە کۆمەلێک زانیاری لە لاییت کە شارەدەو ە ی ئەو زانیاریانە شتیکی باش نەبێت. دوایی بەو ە گوناھبارتەدەکەن کە نەینی گەورەت شارەدۆتەو ە، کە خیانەتت کردو ە، دوایی دەتکوژن، لاشەکەت فریدەدەنە سەر جادە یە ک و تەواو... تۆ کینیت، بابایەکی بیکەس، تا ئەم یارییە بکەیت؟

من دەمویست بزاتم یارمەتیم دەدات یاخود نا. پێشتر مستەفام و ەھا سوور نەبینیبوو، چەند جارێک تقی قووتداو گووتی: یارمەتی چیت لە من دەویت؟

بە دەنگیکی ھێمن گووتەم: شوینیکم دەویت بۆ دادگاگە، بۆ خەوتنی ئەو ە ە ی ئەو ە حوکمی پرتەقالی بابلی دەدەن. با دادگاگە لەو مەخزەنە کۆنانە ی تودا بێت، شوینیکی چەپەکە، دوور دەستە، دوور ە لە چاوەدیری

و چاوی هه موو که سیک. شوینیکه ده توانین به ئازادی تیندا قسه بکهین و بیربکهینه وه. خۆت ده زانیت من شوینم نییه.

ماوهیهکی دریز وهستا، چایهکی تری بانگکرد و دواى بیرکردنه وهیهکی دریز گووتی: به مەرچی یارمه تیتده ده، من له مهسه له که ده ریکهیت، هه رچییهک بوو منی تیدا نیم، من کارم زوره، وامه که په شیمانیمه وه له وهی شهویک له تاریکیدا ئه و بالداره سببیه نه سره وتانهی تۆم بینى، من ده ترسم، قه قه سى برام ده ترسم، له گه ل هاوړی قودسیشدا هه مان شت بوو، پۆژیک هات بۆ لام و گووتی دوو هاوړی برینداری ههیه که دهیه ویت بیانشاریته وهو تیماریان بکات، من مه خزهنیکی کونی خۆمانم دایه، دواتر دواى چه ندین مانگ یه کیک له براکانم که ئاگای له مهسه له که نه بوو گیرا، باوکم به دهیه ها هه زار دیناری ئه و سهرده مه ئازادیکرد، وهخته بوو ته وای سهروهت و سامانه که مان بروات. خۆت ده زانیت ئیمه له ولاتینکی ترسناکداین. ئیستاش گهر شتیکی وه ها رووبدات، دینه سهرم، هه موویان ده زانن من پاره دارم، من مولکیکی زۆرم ههیه، هه موویان ده زانن، به شیک له وان چاویان له سهر ئه و ئه رزانهی منه... تیده گهیت، جه لاده تی قه قه س تیده گهیت... گهر شتیک رووبدات به فرسه تی ده زانن بمخه نه ژیر فشاره وه تا ئه و مولکانه م له ژیرده ست ده ربهینن، تۆ نایانناسیت، ئه م حکومه ته تازهیه شتیکی تره، مه سهئوله کانی جۆره زهوقینکی تریان ههیه، ئه م سیاسه تمه داره پاکوته میزانهی من و تۆ چه زیان له زهوییه، شیتی خانووبه ره و سامانن، شیتی ئه وه ن دار و به ردی ئه م ولاته هی ئه وان بیت. گوینگره گه مژه، ئه مان گهر ئه و پرته قاله ی هاوړی تۆ پاره نه کات گهر نیوهی دونیاشی کوشتییت به پولینکی قه لب نایکهن و سهری خۆیانی پیوه نایشینن، له وانیه سامیری بابلیان به لاره گرنگ نه بیت، به لام زهوییه کانی منیان به لاره گرنگه.

ئه وه یه که م جار بوو مسته قای شه ونمیش به من بلیت گه مژه، بۆ هه ر شوینیک ده چووم یه کیک هه بوو پیمبلت گه مژه، چونکه له زور شت

تینہ دہ گے شتم۔ من رام وابو و ئوہی حہماسہ تی بق جوانی ہہ بیت، دہ بیت، دہ ہمان سوزو شہوقہ وہ بق دادپہرہ و ہریش ہہ ولبدات۔ مستہ فای شہ ونم چند جاریک دہستی بہ ناوچاوانیدا ہینا، قزہ رہشہ دریزہ کہی بہ پہنچہ شانہ کردو گووتی: ہا، قہقنہسی ئاوارہ۔ من یارمہ تیتدہ دہم، بہ لام ہہرچیہک پرویدا نابیت من ناوم بیت... ہہرچیہک پرویدا من و تو یہ کتر نانسین، تو خوت ئو مہ خزہ نہ بہ تالانہت دوزیوہ تہ وہ، خوت میوانہ کانی خوت داوہتی ئو جینگاہ کردوہ، خوت بیناگای ہیچ مروفیتی تر ئو دادگاہت دامہ زاندوہ۔

من بن ہیچ بیرکردنہ وہیہک گوتم: دلنیا بہ مستہ فای شہ ونم، دلنیا بہ۔ مستہ فای شہ ونم لہ چاکہ تہ رہشہ گہورہ کہیدا لہ دہریاوانیک دہ چوو لہ بہ ندہریک لایدابیت، تا ہہ ندیک کہ لوپہلی ناو بازار بکریت و دواتر بہ کاوہ خو بگہریتہ وہ بق سہر کہ شتیہ کہی۔ چہند جاریک بہ پیکہ نینہ وہ گووتی: چون دلنیا بم، چون؟ ئو ئیوارہیہ منی تا گیلای سہی گہ یاندہ وہ و پیمانای دامی خوی لہ دہرفہ تیکدا نوین و راخرو شتی پیویست بیات بق ئو مہ خزہ نہ خالیانہ۔

دوای چہند روتیک ئیوارہیہک ہات بہ دوامدا و منی لہ گہل خویدا برد بق مہ خزہ نہ کان۔ سہرسام بووم لہ وہی بہ وجورہ بیرری لہ ہہ موو شتیک کردوتہ وہ۔ نوین و یاتاخی پتر لہ پازدہ کہس لہ دوو شوینی جیاوازدا دانرابوون، نازوقہ و تہ باغ و نہوت، پازدہ کورسی و میزیکسی چکولانہ، دہفتہرو پینوس و ہہ موو شتیکسی دی۔ من بیئہ ندازہ سوپاسم کردو گوتم: لیرہ وہ ئیتر تو کاریکت نہ بیت، تو بہ زیادہ وہ کومہ کی منت کرد، ئیتر تو بکشی داوہ و ئوہی دہمینیتہ وہ کاری منہ۔

ئو ئیوارہیہ بہ گہرمی خودا حافی زیمان لہ یہ کدی کرد، باوہشی پیاکردم و گووتی: قہقنہسی ئہ زیزم، کوتری برام ئاگاداری خوت بہ۔ من چاوہ پرواندہ کہم۔

منیش گووتم: ئاغای شه‌ونم، تا دیدار.

له‌و ساته‌دا بالنده سپییه‌کان به جوریکی شیتانه به‌سه‌ر سه‌رماندا ده‌فرین. وه‌ک ئه‌وه‌ی دلنیا بن ئیدی من و مسته‌فای شه‌ونم تا زیاد له‌ دوو سالی دیکه‌یه‌کتیری نابینینه‌وه.

* * *

شاناز سه‌لیم ته‌نیا خانمیک نه‌بوو که کوشته‌ی خه‌وتن بوو له‌ ئامیژی مردندا، به‌لکو خانمیکیش بوو بۆنی مردنیشی ده‌کرد، هه‌فته‌یه‌ک به‌ر له‌ ده‌ستپیکردنی دادگاکی سامیری بابلی، به‌یانییه‌ک تازه چاوم کردبووه‌وه، خانمی شاناز به‌هه‌موو جوانی خۆیه‌وه هه‌لیکووتایه‌ ناو ژووره‌که‌م. هاتنی به‌ جۆریک کوتوپر و سه‌یربوو تا ماوه‌یه‌ک خۆم بۆ کۆنه‌کرایه‌وه، هیند جوان بوو که ده‌تینی هه‌رچییه‌ک بایتایه‌ نه‌تده‌توانی سه‌رسام نه‌بیت، نه‌تده‌توانی له‌ شوینی خۆت نه‌وه‌ستیت و تف قووت نه‌ده‌یت. له‌و جوانییانه بوو بۆ ئیستیک هه‌موو که‌سیکی ئیفلجده‌کرد.

خۆی زۆر نه‌رازانده‌بووه‌وه، هه‌ندیک قسه‌ی ره‌قی له‌گه‌ل مندا هه‌بوو، هاتبوو بیکات و بروت. من به‌ئه‌ده‌به‌وه فه‌رمووم لیکرد له‌سه‌ر دۆشه‌که‌که‌م دانیشیت. دیاره فه‌رموویه‌کی ببحورمه‌تانه بوو، به‌لام نه‌مه‌دزانی چیتیش بکه‌م، چونکه‌ له‌و دۆشه‌که‌ زیاتر شوینی ترم نه‌بوو فه‌رمووی لیکه‌م. بیئه‌وه‌ی سه‌یرمبکات گووتی: فه‌رمووی چیم لیده‌که‌یت، من له‌سه‌ر دۆشه‌که‌ چلکنی تۆ دانانیشم، هاتووم پیتبلیم هه‌موو شتیک له‌سه‌ر نیازی تۆ ده‌زانم، هه‌موو شتیک، سامیری بابلی می‌ردی منه، ئه‌گه‌ر شتیک لیتیت لیت ناگه‌ریم به‌ ئاسووده‌یی بژیت.

من بیناکانه وه‌لاممدایه‌وه: سامیری بابلی می‌ردی تویه یان می‌ردی هه‌ر شه‌یتانیک تره‌ گرنگ نییه، گوینگره‌ من له‌وانه نیم که به‌ بۆنی کراسه‌کانت

گیزمبکه‌یت، من پیاویکم ده‌توانم ناو تاریکی ببینم، پوختیکم وهک قه‌قنه‌س وه‌هام ده‌سووتیم و زیندووده‌بمه‌وه، عاشقیکی راستگوشم که ژنانی عه‌یارو ده‌ستبری وهک توّم لا گرنگ نییه، سامیری بابلی گهر میردی تویه، دیلی منه .

ده‌زمانی شاناز سه‌لیم فیری ئه‌و جوّره قسه‌کردنه نه‌بووه، به‌دریژیی ژیانی پیاوان له به‌رده‌میدا خویان بچوکرده‌بووه‌وه، لوتف و ئه‌فینیان باراندبوو، نه‌زاکه‌ت و نه‌جیبیان نیشاندا‌بوو. به‌توره‌بیه‌وه گووتی: گویگره هه‌ر شتیک پووبدات توّ به‌پررسی. من هه‌موو شتیک ده‌زانم، هه‌موو شتیک ده‌براره‌ی ژیانی توّ ده‌زانم، سامیر حیکایه‌تی توّی بۆ گپراومه‌ته‌وه، رابوردووت، ژیا‌نت له ناو سۆزانییه‌کاندا، ئه‌وه‌ی حه‌زت له قه‌حبه‌یه‌که ناوی دالیا سیرا‌جه‌دینه، ده‌توانم تووشی به‌لای گه‌وره‌ت بکه‌م. گهر توّ پیتوایه له تاریکی‌دا ده‌بینیت، بزانه منیش بۆنم له بۆنی گورگ تیژتره، ده‌زانم، دلم پیمده‌لێت که توّ چیت ده‌ویت. هه‌موو شتیکیش ده‌که‌م سامیر سه‌لامه‌ت بیت، به‌تویت و نه‌ته‌ویت ئه‌وه میردی منه و به‌ئاسانی وازی لیتا‌هیتم.

ئه‌که‌رچی به‌دریژیی ژیانم ته‌نیا ستایشی خانمانم کردبوو، ته‌نیا وه‌سفی جوانی و ژنی‌تی و عی‌شه‌وه و یقاریانم ده‌زانی، هه‌رگیز پوژیک له پوژان به‌خانمیکم نه‌گووتبوو توّ ناشیرینیت، هه‌ر کاتیکیش ده‌رفه‌تم بوو‌بیت ناسکترین وه‌سغم دابووه پال ناشیرینترین کیژ، به‌لام ئه‌وه‌ی شاناز سه‌لیم وهک په‌رۆیه‌کی پی‌س ته‌ماشای منی ده‌کرد، لای ئه‌و من هیچ نه‌بووم جگه له هه‌تیوه ئاواره‌یه‌کی چلکن، زۆر برینداریده‌کردم. ده‌زمانی بریندارکردنی شاناز سه‌لیم وهک بریندارکردنی پلنگیکی برسی وه‌هایه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا وهک ئه‌وه‌ی خو‌ش‌حال بم به‌وه‌ی بچمه شه‌ریکه‌وه له‌گه‌ل پلنگیکی برینداردا، به‌تو‌نیک‌ی تاریک و په‌ش که دووربوو له ده‌نگی راسته‌قینه‌ی خو‌م، وهک ئه‌وه‌ی شه‌یتانیکی شار‌دراوه له پو‌حی مندا هاتیبته‌سه‌ری و له جستوجوی شه‌ریکی کوشنده‌دا بیت گووتم: توّ درۆده‌که‌یت، خاتوو شانازی به‌ریز، توّ

ھېچ نیت جگە لە عاشقیکی بېشەرم و بېحەيای مردووەكان، ھەرکەسێک لە رینگای مردندا بېت تۆ پەلی دەگریت و راپدەكیشیتە سەر سېسەمەكەى خۆت، ژن ھەيە حەزبان لە پياوی بەھینز و پەر لە ژيانە، تۆ لەوانەیت كە حەزت لە پياوی مردووە، تۆ لەيەكەم رۆژووە كە ھاتیتە ئێرە دەزانیت سامیر پياویكە بۆنى مردنى لیدیت، دەزانیت، بەلام ئیستا دەتەویت بۆ خۆتى بسەلمینیت كە عاشقیت، كە لە پیناوی خۆشەويستیدا شەردەكەیت، لە كاتێكدا تۆ دەزانیت كە گەر سامیر بۆنى مردنى لى نەھاتبايە تۆ نەتدەويست، تۆ ھېچ نیت جگە لە قەلەرەشێك كە لە بەرگی ژنیكى بە نازو عیشوودا خۆى گۆرپووە، لە كاتێكدا خانم تۆ بالدارىكى شوومیت، ھەموو شار دەزانیت كە تۆ لە ھەر كەس نزیك بېتەو ھەيكوژیت.

لام وابوو پەلامارم بدات، بەلام دانى بە خۆیدا گرت و بە رقیكى زۆرەو ھە بێرەحمیەكى ئیجگار گەورەى تىدابوو گووتى: من بالدارىكى شووم نيم، گەر مێردەكانى پېشوووم مردبن گوناھى من نېيە، خۆ من نەمكوشتوون. بەلام دەبیت بزانیتم من كەسێكم دەتوانم ھەر ئەمشەو وابكەم تا دەمريت لەو قسانەى خۆت پەشیمان بېت. تەنيا لە بەر خۆشەويستى بابلى لە تۆ دەخۆمەو، بزانه گەر رۆژێك بابلى بمریت تۆش لەگەلیدا دەچیت بۆ جەھەنەم، من ئەوھندە بە تۆ دەلیم سامیر بە تەنيا ناچیت بۆ جەھەنەم. وەك چۆن پېكەو ھەرانەو ھە بۆ ئەم شارە، وەك چۆن سوار ئەسپە سېپهكان بوون ئاوەھا لەگەل ئەودا سوار يەك ئەسپ دەبن و بەيەكەو دەچن بۆ جەھەنەم، گەر نیازت لە پرتهقالى بابلى خراپە بزانه كە ئەو بە تەنيا نامریت. من بە دەنگىكى بەرز كە پېمابوو ھەموو دراوسى ژوورەكەم دەبېستىن گووتم: مردن خانم؟ من لە مردن ناترسم، دەزانم تۆ بۆيە رقیشت لە منە لە بەرئەوھى من بۆنى مردنم لیتايەت، گەر بۆنى مردنم لیتايەت ئەوا حيكايەتەكە سەرتاپای دەگۆرا.

شاناز كە تەواو تىدەگەيشت من دەلیم چى، گووتى: تۆ وەك سەگىكى

بەسفەت وایت، مێردەكەى من تۆى لە مردن پزگار كرد، وانىيە بۆ كەمىك بېرناكەيتەو.

گووتم: خانم مێردەكەى بەرپزتان هاوڕى منە، هېچ نيازىكى خراپم نىيە، ئەگەر هاتووشىت من بترسىنىت، ئەوا خۆت ماندوودەكەيت، چونكە من شتىكم نىيە لىي بترسم. گەر بشچم بۆ جەهەنەم خراپ نىيە، لەسەر يەك ئەسپ لەگەل ئاغای بابليدا خۆمان بكەين بە جەهەنەمدا، خۆمان بكەين بە ناو ئاگرو پشكۆ و بلىسەكاندا، بەلام خانم وەك من بىستوومە خەلك لەسەر ئەسپ ناچن بۆ جەهەنەم.

چوو بەردەرگاكو و گووتى: نەهاتووم دەمەدەمت لەگەلدا بكەم، هئىند هەيە پىتدەلئىم گەر سامىرى بابلى شتىكى لىيىت، ناهىلم لە دۆزەخيشدا پشووبدەيت.

من بەردەوامبووم لە لاقرتىكاندا و گووتم: ئەها خانم، بەلام نازانم تۆ خۆت چۆن دىيت بۆ جەهەنەم، تۆ چۆن دوامان دەكەويت، بە ماركسىدس يان بەجۆرە ماشىنىكى تر، وابزانم خانم خەلك لە جەهەنەم ئىجازەيهكى تايبەتى شۆفىريان دەويت، كەوەرگرتنى كەمىك سەختترە لەم ئىجازەيه كە تۆ بە شتىك پارە لای پۆلىسەكانى هاتوچۆ كرىوتە.

شاناز سەلیم بىئەوئى وەلاممبدا تەو، بىئەوئى سەيرمبكات گووتى: هيوادارم لە قسەكانم تىگەيشتىت.

واى گووت و لە ژوورەكە چوو دەرى.

دەمزانى شاناز سەلیم ژنىكى ترسناكە، بەلام من لەو دەماوتربووم هەرپەشەو شتى و بترسىنىت، دواچار كە مرقوف هېچى نەبوو لە هېچيش ناترسىت. من دلنيابووم ئەو هەرپەشانەى شانازيش بەشىكن لە يارىيەكە، دلنيابووم شاناز بىئەوئى ئاگادارىيت يەكىكە لە بازنەكەدا. من دەمزانى ئەو بىئەوئى ئاگادارىيت هەمان ئەو يارىيەدەكات كە من چاوەروانمەكرد.

سەفەرىڭ بە رۆحى نەقىب سامىرى بابلىدا

شەوى سىياز دەى حوزەىرانى سالى ھەزارو نۆسەد و نەو دەو سى، واتە دوو شەو بەر لە دادگا گەورەكەمان، سامىرى بابلى ھات بۆلام و دەستى گرتەم و گووتى: جەلادەتى كۆتر، سەىرى چاوم بەكە.

چاوانى لە چاوى تەرى بالندەيەك دەچوون بە ژىر باراندا فرىبىت. ئەو چاوه سەىرانە بوو كە پراستەوخۆ دەروازەى رۆح بوون. بە غەمىكى قوولەوہ گووتى: بەر لە مردن حەزەكەم تۆ ناو رۆحەم بىنىت. ئەى مندالى نەجىب دەمەوئىت تۆ پىمبلىئىت من كىم؟ دەنگى ھىند قوول و سىحراوى و سەىر بوو دەىتوانى خەوم لىخات. ھەستم بە تەزووئەكى سەىردەكرد لەسەرى پەنچەكانىيەوہ دىتە ناو لەشم، ئىستا من و ئەو لە دوو دوژمن نەدەچوون، بەلكو لە دوو سۆفى دەچوون كە لەيەك خەلوەتدا پىكەوہ دەسورپىنەوہ و پىكەوہ ھەمان ئاگر و ھەمان پوناكى و ھەمان ئىشراق دەبىنن. قاتىكى جوانى لەبەردابوو، بۆىنباخىكى سوور لەسەر كراسىكى سى، لە چاوتروكانىكدا ھەستمكرد من و ئەو پىكەوہ سەمادەكەين. ساتىكى بىھۆشى و نوقمبوون بوو، وەك ئەوہى دەروازەى ژوورىكى تارىكم لىكراىتەوہ، يان بە خاكىكدا برۆم پىنشتەر ھىچ ئادەمىيەك پىتى تىنەناوہ، گەردەلوولىك بمبات پىنشتەر بەر لەشى ھىچ مرقۇنىك نەكەوتوہ. ئاگانار بووم سامىرى بابلى دەستى گرتبوو و دەىگووت: ئەى مندالى نەجىب تۆ لە رۆحى مندائىت، تۆ ئىستا بە قوولايى ژيانى مندا سەفەردەكەيت. من لىمدەپرسى: سامىرى بابلى رۆح چىيە؟ ئەو دەىگووت: رۆح ئاوينەى ئەو ئىشانەيە كە بەدەستەكانمان دەيكەين، پىرە لە سەدائى ئەو ھاوارانەى لە زارماندا دەوہستىت، مالى ئەو نىگارانەيە كە بە دىدەمان دەبىنن.

ئەو وايدەگوت و من وەك يەكئىك خەوم لىبخات ھەستەمدەكرد لە شۆينىكدام پەرە لە كاتژمىرى گەورە گەورە، زەوييەك ھەزارەھا كاتژمىرى گەورەى تىدايە، كاتژمىر لە سەر بورجەكان، لەسەر ترۆپكەكان، لەسەر دىوارى شەقامەكان، لە ناو قەدى درەختەكان، لە ناو سنگى بالندەكان. لە ناو غونچەكان و ژىر ئاوى كانياوھەكان و ژىر كاشىيە شوشەيىھەكاندا. كاتژمىرى شكاو، كاتژمىر كە ھىچ ساتىك و ھىچ پۆژىك و ھىچ سەردەمىك نىشاناندەنەوھ. من سەيرى ئەو كاتژمىرانەم دەكردو دەمزانى ئەوان ھىمايەكم سەبارەت بە مردنى كات دەدەنى. من دەمگوت بىرۆ سامىرى بابلى بىرۆ. دەكەوتىنە ناو باغىكى ناكۆتاي پرتەقالەوھ، دەكەوتىنە زەوييەكەوھ لەگەلماندا پرتەقال خلدەبوونەوھ، ئەو پرتەقالانەى دەبوون بەسەرى مەرۆف و دەبوونەوھ بە پرتەقال، دەبوون بە زارىكى كراوھ بۆ ھاوار و بە نىگايەكى كراوھ بۆ فرمىسك، راماندەكردو پرتەقالەكان لەگەلماندا خلدەبوونەوھ، سەرى مەرۆفەكان لەگەلماندا خلدەبوونەوھ، بۆنى پرتەقال و بۆنى خوين لەگەلماندا دەھاتن، پەنگى شەربەت و پەنگى خوين لەگەلماندا دەپژان. ئاھ پرتەقالى بابلى، بىرۆ... بىرۆ. بە زەوييەكدا دەپۆيشتىن سەرتاپاي دوكل بوو، مەرۆفمان دەبينى وەك ستوونى ئاگر لە پىگاكاندا سەيرىاندەكردىن، مەرۆفمان دەبينى بە ئاگرەوھ دەفەرن، مندالى خۆلەمىشىمان دەبينى لە ئاسمان دەكەونە خوارى و لە پىگادا دەبنە تۆز، گورگمان دەبينى نىچىرى سووتاويان بەدەمەوھى، بالندەمان دەبينى ميوھى پشكويان بە دەنووك دەگواستەوھ. دەچوونە جىگايەك پەر لە ستوونى مەرەپ كە دەبوون بە ھەلم و دروستدەبوونەوھ، پەر لە كۆشك كە دەبوون بە غوبارو ھەلدەستانەوھ، پەر لە بورج كە دەبوون بە تۆز و يەكياندەگرتەوھ، من لە پۆحى سامىرى بابلىدا ئەو كاروانى ئادەمىزادانەم دەبينى كە لە قەفەزدا بە پىگايەكى خۆلەمىشىدا بەرھو شۆينىكى ناديار كۆچياندەكرد، ئەو ژنانەم بينى كە لە شۆينىكدا ھەراجدەكران، ئەو پياوانەى لە قەفەزەكاندا

وهک مه‌یمون سه‌مایانده‌کرد، ئه‌و منداله‌ بچوکانه‌ی به‌ تەنافیکی گه‌ردونیدا هه‌لواسرابوون و هه‌ور به‌ ناویاندا ده‌رۆیشت. لمم ده‌بینی په‌پوله‌ی ره‌شی لیدیته‌ده‌ری، هه‌زاران به‌یداخم ده‌بینی قه‌له‌ره‌شه‌کان له‌سه‌ر ستوونه‌کانیان نیشتوونه‌ته‌وه، سه‌ربازم ده‌بینی به‌ شمشیزی سېپیه‌وه له‌ زه‌لکاوی ره‌شدا مارشده‌که‌ن، لاشه‌ی کچم ده‌بینی که‌ نێوان مه‌مکیان بووبوو به‌ کانی و بالداری نه‌ناسراو لێیان ده‌خواردوه، سه‌گم ده‌بینی له‌ مانگیکی کوژراو ده‌خۆن، چه‌قل که‌ به‌ دوا‌ی سه‌رابی مراوییه‌کدا راده‌که‌ن. که‌وتنه‌ خواره‌وه‌ی ئه‌ستیره‌م ده‌بینی به‌سه‌ر گول و پاساری ترسنۆکدا، زنجیرم ده‌بینی به‌دوا‌ی دره‌ختی ترساودا رابیده‌کرد، ئاومده‌بینی سه‌ره‌وژوور به‌قینه‌وه به‌ره‌و خۆی ده‌گه‌رايه‌وه، مرۆقم ده‌بینی له‌گه‌ل نیگاره‌ ئاوینه‌یه‌یه‌کانی خۆیدا شه‌پیده‌کرد، مرۆقم ده‌بینی دابه‌شده‌بوو و له‌گه‌ل هه‌ر دابه‌شبوونیکیشیدا پارچه‌کانی ده‌که‌وتنه‌ جه‌نگه‌وه له‌گه‌ل په‌کدا.

برۆ سامیری بابلی برۆ... ده‌چووینه‌ سه‌ر خاکیکی به‌یار، ده‌په‌رینه‌وه بۆ ناو وشکانیه‌کی ترسناکتر و چۆلتر، سه‌ر پێده‌شتیکی ناکوتای ته‌پوتۆز که‌ جگه‌ له‌ هه‌ندیک مزگه‌وتی سه‌رابی و مناره‌ی خه‌یالی هه‌چی دیکه‌ی تیانه‌بوو، ده‌چووینه‌ شاریکی بیده‌نگ که‌ مرۆقه‌کانی پیکرا له‌سه‌ر شوسته‌کان نوێژیان بۆ خودایه‌کی نه‌ناسراو ده‌کرد، گۆره‌کان بۆنی پرته‌قالیان لیده‌هات، به‌ کوچه‌ی باریکدا ده‌رۆیشتین و مردوو‌ه‌کان پرته‌قالیان ده‌داینی، ده‌چووینه‌ ناو بورجی به‌رزتر له‌ بورجه‌ دیرینه‌کانی بابل کچی پروتمان ده‌بینی بانگیانده‌کردین، شه‌یتانمان ده‌بینی به‌ ده‌نگی په‌رییه‌ک قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردین و په‌ریمان ده‌بینی به‌ ده‌نگی شه‌یتانیک ده‌یدوانین. مندالمان ده‌بینی به‌ ده‌نگی پیره‌میرده‌کان بانگیانده‌کردین و پیرمان ده‌بینی وه‌ک زارۆ ده‌گریان، سه‌ری کچی ئیجگار جوانمان بینی به‌ له‌شی پیاوی ئیجگار دزیوه‌وه، له‌شی پیاوی ئیجگار به‌ هه‌زمان بینی به‌ سه‌ری کچی ئیجگار ناسکه‌وه. سه‌ره‌و‌خواربوونه‌وه‌ی ئینسان و شاره‌کانمان بینی، مانگمان بینی

به دیوه هه لگه راوه کهیدا، تیشکمان بینی به پرووه نهینیه کهیدا. به کوچه یه کدا
 رۆیشتین په یکه ره کان بانگیانکردین و مرۆفه کانیش له بیده نگیه کی ئه به دیدا
 نو قمیوو بوون. به ره و مه مله که تی ئه و تو هه نگاومان نا سه رتا پای ئا زاوه بوو،
 به لام دۆزه خیشمان ته یکرد نو قم له گولاوی به هه شتدا، له کینگه یه کی خالیدا
 بالدارمان بینی له فرینی خویان په شیمانده بوونه وه و دهگه رانه وه، ئینسانمان
 بینی له رۆیشتنی خویان زویرده بوون و دهگه رانه وه. ئیدی به هه ر لایه کدا
 ده رۆیشتین ده رگا کان داخرا بوون، من هاوارمه کرد سامیری بابلی برۆ...
 سامیری بابلی برۆ، به لام جگه له کومه لیک په یکه که هه موویان ده موچاروی
 سامیری بابلیان هه بوو هیچی دیکه م نه ده بینی، من وهک پلنگیکی بریندار
 له ده رگا کانم ده داو هیچیان نه ده کرانه وه، به پله کانه یه کی ره شدا داده به زیم
 و جگه له تاریکیه کی قوول و بیقه رار به ولاوه هیچی ترم نه ده بینی،
 ده چورمه خورای و له تاریکیه کی ره هاو بیسنور به ولاوه هیچی تر
 نه بوو... هاوارمه کرد «سامیری بابلی رۆحی تو له تاریکیه کی بیسنوردا
 کوتاییدیت» به لام ئه و گویی له من نه بوو، به قادرمه کاندای سه رده که وتمه وه
 و وهک ریبواریکی ترسنوکی ناو تونینیکی دریز له پینچاوپینچی کوشکیکی
 کونکریتی ره شدا ونده بووم شوینیک به بی ده رگا، شوینیک به بی ریگا که
 مرۆف تا کوتای پی پاده کات و ناگاته هیچ... هاوارمه کرد «سامیری
 بابلی: رۆحی تو ناگاته هیچ... رۆحی تو ریگای تیا نییه پیابرۆم»، به لام
 ئه و گویی له من نه بوو.

ههستم به دهستی ده کرد له سه ر دهستم، ههستم به قاچی خۆم ده کرد
 که راده کات و سه ماده کات، راده کات و سه ماده کات، ههستم به دهستی
 سامیری بابلی ده کرد له هه وای ژووره که مدا هاوارده کات و سه ماده کات،
 هاوارده کات و سه ماده کات... وهک له بنی گۆمیکی تاریک بیتمه ده ری و به ره و
 روناکی سه ره که وم. دهستم دریزده کردو ده مگوت سامیری بابلی، سامیری

مرۆف، سامیری هاوړیم، ده‌ستم بده‌ری بایکه‌وه برۆین و له‌م تاریکیه
 ده‌رچین، سامیر ئاوړی له‌و شارانه ده‌دایه‌وه که به‌جیمان هیشتبون،
 ئاوړی له‌و نیگاره ترسناکانه‌ی خوی ده‌دایه‌وه و ده‌وه‌ستا و ده‌یگوت:
 هاوړیم تو برۆ... تو برۆ. من ده‌مگوت: سامیری برام، ئه‌ی پرته‌قالی
 غه‌مگین له‌و ئاشووبه ترسناکه‌ی پوخت وهره‌ده‌ری. سامیر ده‌یگوت «ئه‌ی
 مندالی نه‌جیب برۆ، برۆ، من به‌پیتی تو له‌م باغه‌دا ده‌رناچم، من ناتوانم
 به‌ بالی بالنده‌یه‌کی نه‌جیبی وه‌ک تو بفېرم». من ده‌وه‌ستام و فلووتیکی
 دریزم بۆ سامیر رایه‌لده‌کرد، فلووتیکی دریزتر له‌ کوله‌که‌یه‌کی زیرین که
 مه‌له‌کوتی راگرته‌بیت. سامیر فلووته‌که‌ی ده‌گرت و له‌ دووره‌وه ده‌یگوت:
 ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ئه‌م فلووته‌م بده‌ری با له‌گه‌ل خۆمدا بیبه‌م بۆ نیو
 تاریکی، به‌لکو له‌وئ یارمه‌تیمبدات، ئه‌ی مندالی نه‌جیب مه‌گه‌ر ئه‌م فلووته
 له‌ تاریکیدا یارمه‌تیمبدات» (من ده‌ستم له‌و ئامیره‌ به‌رده‌داو وه‌ک هه‌وایه‌کی
 خیرا هه‌لمگریته به‌ تونیلکی پوناکدا به‌ره‌و ئاسمانیکی شین سه‌رده‌که‌وتم،
 سامیر به‌ خوی و فلووتیکه‌وه به‌ره‌و ناو زولماتیکی بین ده‌رۆی... من
 له‌وسه‌ری ئاسمانه‌وه بانگم لیده‌کردو ئه‌و له‌وسه‌ری تاریکیه‌وه نه‌یده‌توانی
 وه‌لاممبداته‌وه.

هه‌موو شته‌کان به‌وجۆره‌ پویاندا که من بۆم گیرانه‌وه، ده‌بیت باوه‌رم
 پیتکه‌ن، ده‌بیت بزانه‌ن من یه‌کێکم له‌ فانه‌تیکه‌کانی حه‌قیقه‌ت، رابوردووم
 وه‌ک وه‌سفبازیکی درۆزن نابیت ئه‌وه‌تان لئ تیکبdat که من له‌ گیرانه‌وه‌ی
 «راستیدا وه‌کو خوی» که‌سیکی سه‌رسه‌خت و ده‌مارگیرم، دیاره‌ له‌وانه‌یه
 ئه‌و پۆژه‌ی ئه‌م کتیبه‌ چاپده‌بیت من لێره‌نه‌بم، له‌وانه‌یه‌ نه‌توانم تا ده‌گه‌ینه

سەر دواھەمین وشە و دواھەمین چاپ ھەموو شتیک چاوەدیزیکەم، بەلام دلبایب ئیوھ دواجار لەم کتیبەدا ھیچ شتیک ناخویننەوھ گەر جەلادەتی کۆتر خۆی نەیبینییت و نەیزانییت. ئیشی ئاغای عەلی شەرەفیار ئەوھیە چیرۆکەکە بکاتە تیکستیکی جوان، ئیشی ئەو لەوھ زیاتر نییە، دەزانم کە دواجار تیکستەکە دەخوینمەوھ، لە نیوان خویندەوھی من و چوونیدا بۆ چاپخانە ماوھەکی درێژ ھەیە. دەشزانم ئەو وەک من حەقیقەت پەرست نییە، چیرۆکنوسەکان لە بواری حەقیقەتدا کلۆل و دەستکورتن. تۆ حەقیقەتیکیان دەدەیتی و سەیردەکەیت دوای دە دیر بە جوړیک شاخ و گوێیان لێرواندووھ مرۆف لێدەتۆقیت. ھەولەدەن بەردەوام خورافەتیک بلاوبکەنەوھ کە گوايە چیرۆک لە ژیان سەیرترە، بەلام ھیچ وەخت چیرۆک لە ژیان سەیرتر نەبووھ، ھەمیشە ژیان لە چیرۆک سەیرترە. ئاغای شەرەفیار لە میژە لەو ھەولەدایە کە من بەھینتە سەر ئەو رایەیی چیرۆک ھەمیشە شتیک سەیرتری لە ژیان پیتیە. پۆمانی «سەفەرەکانی گیلغەر» م دەداتی بیخوینمەوھ، «دکتۆر جیکل و مستەر ھاید» م دەداتی، «ئەلیس لەسەر زەمینی عاجباتییەکاندا»، پۆمانەکانی جۆل فێرن، ھەندیک چیرۆکی ئادگار ئالان پۆ و کافکا. من ھەرچارێک یەکیک لەوانە دەخوینمەوھ دواتر ھەستدەکەم ژیان من و ژیان ئەو کەسانە دەیانناسم سەد جار لەو چیرۆکانە سەیرترن. ھەتا ژیان پیریژنەکانی گیلاسی سەد جار لە ژیان ئاغای گیلغەر و خانمی ئەلیس و کەرویشکە سپییە گەمژەکی سەیرترە. من ھەمووچارێک بە حەسرەتەوھ دەمگوت، گەر من لە پۆژگاری جەنابی جۆناسان سوێفت یان پۆبەرت لویس ستیفنسندا بژیاوامایە، گەر پۆژیک ریکەوتی بەریژیکی وەک لویس کارۆلم بکردبایە، تەواوی ئەو بۆچوونانەم لەلا ھەلدەوھ شاندنەوھ کە لەسەر پەیوھندی حەقیقەت و خەیاڵ لە ئەدەبدا دروستیانکردوھ.

عەيبەكە لە مندايە، ھەر كات گويم لە مۇسقا دەگرت بىرم لە حەقىقەت نەدەكردەو، گويم لە شيعر دەگرت بىرم لە حەقىقەت نەدەكردەو، سەيرى نىگارى شىوھكارەكانم دەكرد بۆم گرنگ نەبوو حەقىقەتە ياخود نا، بەلام كە حىساب دەھاتە سەر چىرۆك، كە دەمبىنى چىرۆكنوسان بۇ نىشاندانى شتى سەير خۇيان وا نىشاندەدەن پەريونەتەو بۆئەبەرى حەقىقەت، من وەك فائەتيكىكى حەقىقەت دەمگوت: بەريزم بوەستە، بوەستە، من شتى لەو سەيرتەرت لە ژياندا نىشاندەدەم كە بەسەر خۆمدا ھاتو، ئا... گەر بەسەر يەككىكى تردا بەھاتبايە عەيبى نەبوو تۆ پىمبلىيت، قوربان يەككىك كلاوى ناوھتەسەرت و درۆى بۆ كرديويت. بەلام شتىك كە بەسەر خۆندا بىت كى دەتوانىت ئاواھا سووكايەتت پىبكات و بلى مامۇستا تۆ درۆدەكەيت.

من دەزانم ھەركات دەگەيشتمە ئەو بەشەى باسى سەفەرى خۆم بە پۇحى سامىرى بابليدا دەكرد، باسى ئەو شارە پىر ئاشووب و بالندە پەشىمان و ستوونە خۆلەميشانەم دەكرد، ئاغاي شەرەفيار بە گومانەو سەيريدەكردم و دەيگوت: پىشتىر ئەدەب شتى واى تيانەبوو يەككىك بە پۇحى يەككىكى تردا سەفەرىكات، ئەمەيان نايتت. بە گومان بوو لەوھى كە دەمگوت. زەمەن لە پۇحى بابليدا وەستابوو، واتە كاتژمىركان نەياندەويست چىتر بەوجۆرە بپۆن كە لە ژيانى بابليدا پۆيشتبوون. كە دەمگوت: پۇحى بابلى پىرە لە پەشىمانى، لە دەرگاي داخراو، لە پلەكانەى دوورودريژ كە تا ھەتاھەتايە بەتاريكىدا دادەبەزىت و ناگاتە ھىچ.

بەلام شتەكان بەوجۆرە بوون، من پۆژىك چوومە ناو پۇحى بابلى و دواى ئەوھى فلووتىكم لەلا بەجىھىشت ھاتمەدەرى.

ئەو پۆژە كە من و سامىرى بابلى بە ئاگاھاتىنەو ھەردووكمان بىھۆش لەسەر زەوييەكە كەوتبووين، جلە جوانەكانى وھا تۆزاوى بووبوو من لەو شەوھدا ھەموو گەردو غوبارى سەر چاكەتەكەيم دەبىنى، شەويكى

درهنگ بوو، کارهبا له هه موو شاردا کوژابوووه، ههتا چرایه کیش نه ده سووتا، به لام مانگ هیند نزیك بوو وامدهزانی گهر سه رکهوم بو قاتی ههوتهم و له بالکونه که وه توژیك خۆم دریژبکه م به دهست دهیگرم. بابلی وهك شیئ خوی ته کاند و گووتی: خودایه چی بوو، ئه ی مندالی نه جیب چی بوو. یه که م جار بوو ئاها بترسیت. من چومه بالکونه که وه هیچم نه گووت. وهك یه کیک به ده م خه وه وه قسه بکات گووتی: په یکه ری ناو باغه که، په یکه ری من و شاناز بوو، شاناز سه لیم که دواتر بوو به ژنی من.

نه مزانی له گه ل کیندا قسه ده کات. به ده نگیکی ترساوتر له به رخۆیه وه گووتی: ئه وه ی ده مینیته وه له وه خه وه جه لاده تی کوتره له پال دره ختیکندا به خوینیکی زۆره وه. قسه یده کرد و له ژوره که دا به دوای جزدان و زنجیرو سه عاته که یدا ده گه را که پیده چوو له کاتی سه ما کردندا ونیکر دبیتن، سپیهره تاریکه که یم ده بیینی له ژوره که دا هه لده سو را له پیاویک ده چوو له گه رده لولویکی سامناک رایکر دبیت، به په لکووتان شته کانی دۆزییه وه وه گووتی: درهنگه... درهنگ. ئیستا چاوه ر وانمده کات.

بیته وه ی خودا حافیزیبکات له ژوره که چوو ده ری و گویم له هه نگاهه خیراو کویره کانی بوو له سه ر پلیکانه کانی گیلایه سپی، چاوم لیبوو وهك سه رخۆش به شه قامه چۆل و تاریکه که ی خواره وه دا ده پروات و ده که ویت به ملالوادا. که میك دور که وته وه و به ده نگیکی سه یر پر به شه، پر به خامۆشی، به عه ره بییه ک که هه موو گیلایه سپی له خه وه هه ستان هاواریکرد: ئیستا فلووتیکم هه یه... فلووتیکم هه یه... فلووتیک... فلووتی... فلووت... فلووووو.

شەوی حیساب

هۆلیکی چۆلانەبوو، تیشکی خۆرئاوایان لە هەموو پەنجەرە غەمگینەکانییەو دەهاتە ژووری. بایەک مۆژدەیی هاوینی پێبوو بەهیمنی هەلێدەکرد. سامیری بابلی بەر لە چەند ساتیک گەیشت، بەشەرمیکی گەرەووە سەیری قوربانییەکانی خۆی کرد، بیئەوێ هیچ یەکیکیان قسەبکات ئەو یەک بە یەک بە ناوی خۆیانەووە سلاری لیکردن، تەنیا باوکی سەرھەنگ قاسمی نەناسی، من بە دەنگیکی غەمگین بەیەکیدیم ناساندن. دەستیم گرت و لەسەر کورسییەکی تاییەتی دامنا، هەستمکرد دەستی دەلەرزیت. بۆئەوێ ئارامیکەمەووە دەستم خستەسەرشانی و پێمگوت: مەترسە. زەرەخەنەییەکی پەشوکاوی بۆ گرتم و گووتی: ناترسم. بیئەنگییەکی کوشندە بآلی بەسەر هەمووماندا کێشابوو، هەموو سەیری منیان دەکرد و منیش سەیری پرتهقالی بابلیم دەکرد. هەموو لە پەنجەرەکانەووە خۆرمان دەبینی ئاوادەبیت. تیشکی خۆرئاوایان لە پشتەووە دەیدا لە سامیری بابلی و شەبەنگیکی خۆینی لە دەوری دروستدەکرد. کراسیکی سپی لەبەردابوو. جەکانی لە هەموومان نویتەر و پاکتربوو. دەستەسپریکی سپی پێبوو کە دەریهینا و ناوچاوانی پێسری. من کەمیک میزەکەم نزیککردەووە گەرەمەووە بۆ پشتەووە، لەوێ ترمۆزیکی گەرەووە چام هینایە پێشی و زەرەخەنەییەکی بچووک بۆ هەموویان گرت. دەبایە یەکەمین کەس بێ کە قسەدەکەم، پێشتر قسەکانی خۆم ئامادەکردبوو تا سروشتیکی رەسمیانەیی هەبیت و لەسەرەتاوە کەشووہوای دادگا بەسەر تەواوی پڕۆسیسەکەدا بسەپینیت. بە ویقاریکەووە چوومەسەر میزەکە، دوای ئەوێ شوینی خۆم چاککرد گووتم: ئەمڕۆ پازدەیی شەشی سالی هەزارو نۆسەدو نەوہد و سییە. ئیمە دە کەس لێرەدا بەنھینی کۆدەبینەووە بۆئەوێ

بېرىرىكى گرىنگ لەسەر چارەنوسى ھاۋلاتىيەكى ئەم ۋلاتەبدەين كە بە جۆرىكى راستەوخۇ لە ئازارو ئەشكەنجهى ئىمەدا بەشداربوو. بەداخوۋە تەنيا كەسىك لەم داداگايە دواكەوت خانمى پەپولە جەمال بوو، كە ھىندەى من بزىنم، لە ھەلومەرچىكى زىندەگى ھىند سەختدايە دەرەفەتى بەشدارى پىنادات. ھەمووتان لەو ھەوبەر ھاۋلاتى سامىر زوھىرتان ناسىو. ھاۋلاتى سامىرى بابلى كە نەقىيىكى سوپاى عىراق بوو، لە پلەوپايەى سەربازىدا تا روتبەى عەقىد سەركەوتوو ۋ جارىكى تر بەھۆى ھەندىك سەرىپچىيەو ە دابەزىنراو ەتەو ە بۇ نەقىيى. ئىمە لىرەدا تەنيا نمونەيەكى قوربانىيەكانى گوناھبار سامىرى بابلىين، كە لەماوہى كارى خۇيدا لە كوردستان ۋ لە باشوورى ۋلات ۋ لە بەرەكانى جەنگدا بىشومار قوربانى لەدوای خۇى جىھىشتوو. ئىمە تەنيا دەستەيەكى چكولانەى قوربانىيەكانى نەقىب سامىرى بابلىين، واتە كە بىردەكەينەو ۋ بېرىدەدەين دەبىت لە بىرمان بىت كە ئىمە لە برى ھەموو بىگوناھانى دى بېرىدەدەين. لەبرى سەدان قوربانى كە ئەمرو لىرە نىن. دەبىت بزىنن ئىمە ئەو گروپە خۇشەختەين كە نەمردوین، ئەو گروپەين كە ئەگەرچى بە شىواوى دەژىن، بەبرىندارى دەژىن، بەكەمئەندامى دەژىن، بەلام دەيانى دىكە ھەن كە مردوون ۋ ئەمرو ئىمە لەبرى ھەموو ئەوانىش بېرىدەدەين... ئەمە تەنيا دەرەفەتمانە شتىك لە دادپەرورەى بۇ ژيان بگىرپىنەو، سبەى گەر دىكتاتورىش بېرات، كەس كەسانى ەك سامىرى بابلى ناداتە دادگا، لەوانەيە سەرۆكە گەرەكان سزابدەن، بەلام كەسانى ەك سامىرى بابلى خۇيان تىكەلاومانەكەنەو، لە شەقامەكاندا بەلاماندا دەرپۇن، لە چىشتخانەكاندا بەرامبەرمان دادەنىشن، لە باغەكاندا پىياسەمان لەگەلدا دەكەن ۋ كەس نازانىت كە ئەوانە چ گوناھىكان كىردو.

ئىستىكەمكىردو سەيرىكى سامىرى بابلىم كىرد كە بە چاۋە تەرەكانى خۇيەو «چاۋى بالندەيەك كە لە ژىر باراندا فرىبىت» سەيرىدەكىردم.

ساتىك بوو نەمدەويست بەزەيى و سەرسامى يان كينە و تۆلە بىمگريت. ئەو رۆژمە ھاتەو ە ياد كە لەگەل پرتەقالى بابليدا بەسوار دوو ئەسپى سىپپىو ە گەيشتىنەو ە ئەم شارە و لەبەردەم دەروازەكانى شاردا گووتم: ساميرى بابلى تۆ دىلى منيت. بۆئەو ەي ئەو وىنە بروسكە ئاسايە بكوژم گووتم: ئازيزانم دەبىت بزاتن ساميرى بابلى خۆى دانى بە ەموو گوناھەكانى خۆيدا ناو، ئىمە ئىشمان ئەو ەيە بپريارى مردن يان پاكبوونەو ەي ساميرى بابلى بەدين. ئىو ە يان لە ساميرى بابلى دەبورن ياخود نا. من دلنيا تان دەكەمەو ە كە عەدالەت لە دادگاكانى دەولەتدا نىيە، گەر بمزانيايە حاكمەكانى دادگاي شار لە ئىو ە عادىلانەتر حوكم دەدەن دەچووم بۆ لاي ئەوان، ئىو ە ئىستا لىرەن تا خۆتان داد و ناداد لە يەكدى جيا بگەنەو ە و بپريار بەدن.

دەو ەستام، ەناسەيەكى قولم ەلدەكيتشا، ەسره تىكى خوينىم لە دلى خۇمدا سۆراغ دەكرد و بە ئەفسوسىكى بەرينەو ە دەمگووت: ئازيزان كامە دادگا لە ئازارەكانى ئىو ەي پرسىيەو ە؟ كامە حاكم و كامە دادو ەر؟ كامە دادگا لەسەر ئەم ئەستىزەيە لە منى پرسى جەلادەتى كۆتر كوا ھاوپرىكانت؟ كوا سەرھەنگ قاسم و ئىسحاقى لىوزىپرىن؟ كامە دادگا گووتى: جەلادەتى كۆتر ئەم برىنە گەورانە چىيە بە لەشتەو ە؟ كامە دادگا پرسى: جەلادەت كى ئەو مۇسقىقارە چكولانەيەى ناوتى كوشت؟. برايان و خوشكان ەقمانە بپرسىن: ئەمانە چ قازى و چ دادگاو چ پارىزەرو داواكارىكى گشتىن لەم ولاتەدا كە تا حىزب و سەرۆك فەرمانىيان پىن نەكات قوونى خۆيان ناجولتىن. من مۇسقىقارىكى چكولانەبووم، پۆژىك لە پۆژان شەپم لەگەل ەيچ كەسىكدا نەبوو ەسەر ئەم ئەستىزەيە، پۆژىك لە پۆژان ئازاو ەم نەناو ەتەو ە. بەلام ئەمانە چ جۆرە حاكمىكن ەموومان دەبىنن دەكوژرىن و چاو ەپرىن لەسەر و خۆيانەو ە فەرمانىيان بەدننى تا باو ەر بە چاوى خۆيان بگەن؟. مەعاشە چلكنەكەى خۆيان لە عەدالەت بەلاو ە گرنگترە. ھا ئىو ە

پىتمبلېن ئەمانە چ حاكىمىكن؟... من هېندە تورپەم لەو حاكمانە ئامادەم بىئەوھى شەرم لە هېچ بگەم لە ناوہراستى شاردا مىزىبگەم بەسەرياندا، كى لە ئىوہ دادگاكان لە زامى پرسىنەوہ... ھا.. كى لە ئىوہ؟. بەيانىش گەر سامىرى بابلى بدەينە دادگانى ئەم شارە، بىدەين بە دادگاكانى ئەم ولاتە، كەس ئىمە لە دەرگاكانەوہ ناكاتە ژوورئ تا برىنەكانى خۆمان نىشانبدەين. قازىيەكى گىژ لە سالۆنىكى ساردو بىرپۇجدا، لەبەردەم ھەندئ خەلكى عەبابەشانى تردا كە وەك من و ئىوہ ئازارىيان نەچەشتوہ، ئەوانە برىاردەدەن سامىرى بابلى گوناھبارە يان نا، گەر لەسەروو خۆيانەوہ گووتيان سامىرى بابلى بكوژە... دەيكوژن، گەر گووتيان ئازادىبگە، ئازادىدەكەن. ئىمەش تا قىامت لەدەرەوہ ھاواربگەين... ئەى ئىمە... ئەى ئىمە... ئەى ئىمە. كەس دەرگامان لى ناكاتەوہ.

زۆر بە ويقارەوہ قسەمدەكرد، دەنگىكى گرو كارىگەرم بەكاردەھىنا، تۆنم لەسەر پلەيەكى ديارىكراو كۆكردبوو و نەمدەگوپى. گووتم: مرؤف عەدالەت لە كىتتەكانى قانونەوہ فىرنايت، لە فەلسەفەكانەوہ فىرنايت، بەلكو عەدالەت لە ئازارو گوناھەكانى خۆيەوہ فىردەبىت. بۆيە كە برىاردەدەن ئەوہشتان بىرنەچىت كە سامىرى بابلى بەويستى خۆى ھاتۆتە بەردەم ئەم دادگايە، سامىرى بابلى لەساتىكدا خۆى تەماشاي دەستى خۆى كردوہ، تەماشاي ژيانى خۆى كردوہ، گوپى لە ھاوارى قوربانىيەكانى خۆى بووہ... پۇژىك دەگاتە ئەو شوينەى كە ئىدى دەبىت بگەرپتەوہ، ھەستدەكات ژيانى ئەو كەلەكەردنى تاوانە لەسەر يەك، ئەو ئەمرؤ لىرەدا ژيان و مردنى خۆى دەخاتە بەردەستى ئىمە. ئەم دادگايە تەنيا بۆ وەرگرتنەوہى مافى ئىوہ نىيە، تەنيا بۆ تۆلەكردنەوہ نىيە، بەلكو بەشىكى گرنكى سەفەرى سامىرى بابلىيشە بەدواى پاكبوونەوہدا.

دەمزانى شەويكى زۆر درىژمان لە بەردەمدايە، دەمزانى پوخسارەكانى بەردەمم ھەموو قسەى خۆيان ھەيە، گووتم: عەدالەت وادەخوازىت من

وہک کہ سینگ کہ ٹہم دادگایہم رینکخستووہ، ٹہگہرچی قوربانییہ کم لہ قوربانییہ کانی بابلی، بہ لام کہ سینگیشم بابلی فریاد پرہسم بووہ، ہاوپریم بووہ، شہریکی سفہرم بووہ، رچی خوی نیشانی من داوہ... لہ بہرٹہوہ من بریاری مان و نہمانی ٹہو بو ٹیوہ جیدہ ہیٹم. ٹیوہ کہ ماوہیہ کی دریزتان ہہ بووہ تا بیربکہ نہوہ، سہیری رچ و ویژدانی خوتان بکہن و بریاربدن: ٹایا دہ توانن لیبیورن یا خود نا؟ دہ تانہ ویت چیت رزانتان لہ سہر ٹہم ٹہستیرہیہ لہ گہ لدا بہ شبکات یا خود نا؟ دہ تانہ ویت بڑی یا خود نا؟ من دوی کومہ لیک قسہی دی دہوہ ستام، دیمہ نی خورٹاوابوون لہ پہنجرہ کہوہ مہستیدہ کردم، سہیری دہ موچاویانم دہ کرد و بیدہ نگییہ کی قولم تیادہ خویندہوہ، وام ہہستکرد دوی من ہیچ کہس نایہ ویت قسہبکات، سہرم بہرزدہ کردہوہو لہ سہ قفہ کہ دا ٹاسہ واری گہردہ لولولیکم دہ بینی، بوٹہوہی سہیری بابلی نہ کہم خوم بہ تہ ماشا کردنی ہیٹہ سہیرو ٹالوزہ کانی ٹہو گہردہ لولوہ خہ یالییہوہ سہر قالدہ کرد کہ با لہ سہر سہ قفہ کہ ہہ لیکہ ندبوو، کہ چاوم داگرت دہستی ٹہمیری گولہ باغم بینی کہ گووتی: ماموستا، خودا عہ فووتکا قسانم لڑہیہ؟.

«ٹہمیری گولہ باغ» بہ خوی و باندجہ سپییہ کہی سہر کہ پوویہوہ بہ شہرمیکہوہ ہاتہ سہر میزہ کہو پرویکردہ سامیری بابلی و دوی تہ ماشایہ کی بیدہنگ و دریز گووتی: برای خوم، برای خوم، تو لو وہہات لہ من کرد. لہ فیکرت دی گووتیت: من ٹہو ہہفتہیہ ہہر کہ پوویانی قرت دہ کہم. گووتیت: و خودای عہزیم قیامت دہ سازینم و شاریکتان لی خہلق دہ کہم سہر تاپا بہ نیایہ می بیکہ پوو... ٹی لو کورم لو؟. کہ پووی من چ دہردیکی لہ تو دابوو. خودا عہ فووت بکا... خو کہ پووش نہ بیتن، بہ نیایہم بہ دری خوی، بہ قہربی، بہ عہ قری دہ توانیتن بونی گورہ باغان بکا. ٹہدی من ہہنووکہ لہ زاری ماموستای دہ بیسم کہ تو ٹہو ہہمی خہرک و عارہمہت خستوتہ بہر ہہراکت.. ٹی لو کورم لو؟ ٹہوی عارہمی بہستہ زمان نانیک

نیینه بیخاطن، تۆچ دهرده ئاوه‌ای به‌و هه‌ژار و نه‌داره‌ی ده‌که‌ی. یه‌کیکت بئ که‌پووی کردیه، یه‌کیکت بئ گونی کردیه، یه‌کیکت وه‌لا نازانم بئ چی کردیه. ئن خودا پو‌حمت پیتی‌کات، سزا تازهی به‌ نه‌فعی چیه؟ وه‌را سزای من لۆ تۆ، ئه‌وه‌یه‌ وه‌کی ته‌یر له‌ قه‌فه‌زیک‌که‌م، به‌ دره‌ختیک‌دا هه‌رتواسم و تا دونیا ئاخیره‌تی دیتی له‌و قه‌فه‌زه‌دا به‌خه‌یرری به‌ جوانی ببه‌یتن، تۆ قه‌ربت به‌ دیدو دیمانی به‌نیا‌یه‌م تیک‌ده‌چیتن. من له‌ باغی‌کت ده‌که‌م هه‌ر به‌نیا‌یه‌می جوان ببینیت و پر به‌ قه‌ربت غه‌م بخۆی.

من چوومه‌ نزی‌ک بابلییه‌وه‌و هه‌ندێ‌جار قسه‌کانم بو‌ ده‌کرده‌ عه‌ره‌بی. ئه‌میری گوله‌باغ هه‌ر خه‌یالی لای سزایه‌کی شاعیریانه‌ بو، سزایه‌ک سامیری بابلی فیری ته‌ماشاکردنی جوانی بکات، هه‌ستمکرد قسه‌کانی ئه‌میری گوله‌باغ، که‌ریم خه‌زینی تورپه‌کرده‌ که‌ گووتی: مامۆستا به‌ ئی‌جازه‌ت ئه‌وه‌ په‌تی سه‌برم پسا، ئه‌و براهه‌ چی ده‌لیت، بولبولی چی و قه‌فه‌زی چی. پیاو ده‌توانیت له‌ که‌پووی خۆی بگوزه‌رئ، بلیت قه‌یدی چیه‌ که‌پووی باوه‌حیز بانه‌بئ، به‌لام به‌شه‌ر هه‌یه‌ له‌ ژبانی تولفی خۆی بگوزه‌رئ؟ ها... به‌شه‌ر هه‌یه، ئه‌م باوه‌حیزه‌ شه‌وی‌ک به‌دریژی دوو تولفی به‌سته‌زمانی منی خسته‌ ژیر سه‌ربازه‌کانی خۆی، هه‌ردوو ده‌ستی به‌ گولله‌ شکاندم. دوو مندالی کوشتم، هه‌ر دووکیان وه‌ک تۆپه‌گول وابوون... گوندیک‌ی پر له‌ تولفی سه‌وزوسووری بارکرد و بردنی و که‌س تا‌قی نه‌ببینه‌وه... مامۆستا دادگای چی، باوه‌حیزی وا هه‌رچی دادگای عه‌رزوئاسمانه‌ حوکمی لیبات هه‌شتا هه‌ر که‌مه. من ناگه‌رپه‌مه‌وه‌ تا به‌ته‌ور پارچه‌پارچه‌ی نه‌که‌م.

من ده‌ستم به‌رزکرده‌وه‌و گووتم: ئازیزان، هه‌ر حوکمیک‌ بده‌ین ده‌بیت به‌ هه‌منی بیت. کاک که‌ریمی زۆر خۆشه‌ویست، دو‌اب‌پیار ب‌پیری زۆرینه‌یه، هه‌موو گوی له‌ ب‌پیری زۆرینه‌ ده‌گرین. ئیمه‌ له‌ دادگادین ب‌پیری تۆله‌مان نه‌داوه. ده‌بیت هه‌مووان قسه‌بکه‌ن... ئا ئه‌زیزم... ئا ئه‌زیزم باشه‌ گوی له‌ یه‌ک بگرین

ئەردەلانی سۆفی، راوکەری بێپشووێ با، ئەو پیاوێ خەیاڵاوییهی دەیکووت: پۆحی کچەکەم لەگەڵ خۆمدا هێناو، لە شوینی خۆی هەستاو بێتەوهی پرسیم پێنکات هاتە مەر میژەکە، کەمیک گوینی رادێراو بەزەر دەخەنەیهکی مندالانەوه گووتی: گویتان لێیه؟ گویتان لێیه؟.

مەریوانی کوکوختی کەچاوی نەیدەبینی و پەسپۆری بیستن بوو، لەشوینی خۆیهوه گووتی: من گویم لێیه؟ گویم لێیه؟.

منیش گویم لێبوو، دەنگی راکردنی مندالیک بوو بە زەوی مەخزەنەکەدا، دەنگی کردنەوهی دەرگایەک بوو، دەرکەوتنی تارماییهکی چکۆلهبوو لە بەردەم پەنجەرەیی ژوورەکەدا، ئەردەلان بە غەمگینی سەیری هەموومانی کردو گووتی: ئەوه دەنگی ئەوه، دەنگی ئەوه، من لەگەڵ خۆمدا هێناو، ئێستا لێزەیه، جەنابی سامیری بابلی دەیبینیت، ئەوتە، ئەوتە، ئەوتە لە پەنجەرەکەدا، سامیری بابلی ئاوڕیدایەوهو تارمایی ئەو کچە چکۆلانەیهی بینی، چاوانی کە پەربوون لە ترس و سەرسامی نیشانەیی ئەوهبوو کە بینویتی. کێزەکە لە ناو پەنجەرەکەدا دانیشتبوو و سەیری خۆرئاواو بوونی دەکرد. ئەردەلانی سۆفی گووتی: من کەسی ترم نەبوو، سامیری بابلی کەسی ترم نەبوو. دەزانی کوشتنی مندالیک لە چی دەچیت؟ لە کوشتنی خودا دەچیت. شەش سالا بەردەوام بێر لەوه دەکەمەوه کوشتنی مندال یەعنی چی؟ کوشتنی مندال یەعنی چی؟ شەوو پۆژ بە رەشەباکاندا رادەکەم و دەلیم: کوشتنی مندال یەعنی چی؟. لە رێیوارەکان دەپرسیم کوشتنی مندال یەعنی چی؟ لە کرایاری دوکانە بچوکهکەم دەپرسیم: کوشتنی مندال یەعنی چی. ئێستا جەنابی نەقیب تۆ پێمبلی: کوشتنی مندال یەعنی چی؟.

سامیری بابلی لە شوینی خۆی سەری داخستبوو. زۆر بە نزمی گووتی: من نەقیب نیم.

ئەردەلانی سۆفی دەستی دا بە میژەکەداو بە تورەیییهوه گووتی: کوشتنی مندال یەعنی چی... ها.. کوشتنی مندال یەعنی چی؟.

ئینجا سهیری هه موو دانیشتوووهکانی کردو بههیننیهکهوه که زور له توپهبوونی پیشووی جیاوازبوو گووتی: ئیوه کهستان دهزانن کوشتنی مندال یه عنی چی؟.

من گووتم: یه عنی گوینهدان به هیچ شهریهتیک.
به ئارامیهوه گووتی: نا، مامۆستا نا...

ئینجا دهنگی نزمکردهوهو وهک ئهوهی نهیننیهک به چرپه بدرکینیت گووتیهوه: یه عنی کوشتنی خودا، کوشتنی سپی خهلق. من فهقی بووم، دینم خویندوووه، مه لایه تیم کردوه. له بهرئهوه دلنایم... کوشتنی خالق جیایهو کوشتنی مهخلوق جیایه، کوشتنی مندال دهچپته خانهی کوشتنی خالقهوه وهک بچپته خانهی کوشتنی مهخلوقهوه.

هه موومان بهوریایی گویمان دهگرت. نه مدهزانی قسهکانی تا چ ئەندازهیهک قسهی پیاویکی عاقله. سهیری منی کردو زهردهخه نهیهکی گرت که بو ئیستیک زور ترسناک و شیتانه هاته بهر دیدهم. گووتی: مامۆستا وادهزانی شیتیم؟ من شیت نیم، بهراستی ماوهیهکی درێژ علموی دینی و ئیلاهیاتم خویندوووه. گهر تو من بکوژیت، مهخلوقهکهی ناوم دهکوژیت، دهشیت پقت لهو کوردهی ناو من بیت، ههزبکهیت ئهوه گهرمیانهی ناوم تهفروتونا بکهیت، چارههی ئه م مرقهت نهویت که منم. بهلام که دهسته بهیت و من دهکوژیت مهخلوقیک دهکوژیت، مهخلوقیک که پهنگ و پوخساری ئینسانی گرتوووه، ئه م ئهردو ئاسمان و ههوایه شتیکیان لیدر وستکردوه، بوته بوونه وهریک سیفاتی ههیه، مامۆستا ئینسان که مهخلوقیک دهکوژیت، سیفاتهکانی دهکوژیت، که تو عاره بیک دهکوژیت ئینسانی موجه رهد ناکوژی، قهتلهکه بو ئهوه عاره بهیه که له نیویایهتی. بهلام مندال، مندال که هیشتا به حال زاری پزاوه، نوتقی کامیل نه بووه، هیشتا نه بوته ئینسانی کامل، ئهوه هیشتا پارچهیه که له زاتی ئیلاهی، مندال پارچهیه که له خودا، بهشیکه له زاتی موبارهکی تهعالا جه له جه لالوهو.

پاستبۆتووه و ههستاوه تهوه سه ره پێ، جاری واش بووه به نی ئاده م م بینوه به زیخیک پۆخی ده رچوووه. هه یچ کهس له حکمه تی ئیلاهی تیناگات، هه یچ کهس. له هه موو موسیبه تینکا ئینسان ده بیئت بۆ مه غزای ئه و حکمه ته بگه پێت، په رسیت: تۆ ئه ی راگری ئه رزو ئاسمان، ده ته ویت چ ده رسیکی من دا بده ییت، ده ته ویت چ وانه یه کم فیر بکه ییت؟. له وانه یه خودای ته باره ک وه ته عالا بیه ویت ئیمه تاقیبکاته وه، بیه ویت توانای ئیمه له سه ر په حم و مه غفه ره ت تاقیبکاته وه... له وانه یه که ئیمه لیره دا خو مان لێ هه لختوووه و لامان وایه سزای گونا هباریک ده ده یین، له وانه یه ئه م قسه یه لای ته باره ک وه ته عالا هه ر کاو با بیئت، له وانه یه گه ر ئیمه ئه م پیاوه بکوژین، ئه وه بیته په حمه تینکی گه وروه به سه ریدا بیاریت. کو رپم وه ک چون پا دا شته کانی ئینسان بۆ ئینسان کاو بایه، وه ک چون شکوو شه وکه تی ئه م به نی ئاده مه به قای نییه، سزاش هه روایه... سزای ئینسان چیه له چا و سزای خودادا، له حزه یه کی کو رته، تۆ گولله یه ک ده نیت به یه کینکه وه و ده یکو ژیت، سزای ئینسان بۆ ئینسان له له حزه یه ک ته جا وه ز نا کات، به لام سزای په ب العالمین «خوا تۆ به» تا ئه به دل ئا بدینه. گه ر ورد له حکمه تی ئیلاهی پروانیت، ده بینیت مه غفه ره تی ئیمه بۆ ئه م زالمه زیاتر له خودامان نزیکه خاته وه، ئینسان له قو دره تیدا نییه سزای گه و ره بدات، ئه وه به س خودای غه فوو رو په حیمه ده توانیت سزای وه هایدات.

حه لیم شیواز تا ئه وکات به بیده نگی دانیشتبوو، دوا ی چه ندین سال ئه وه یه که مجاری بوو له کو بوونه وه یه کی وه هادا دانیشیت، چا که تینکی ره ش و کراسینکی سه وزی له به ردا بوو، ده ستی به جو رینکی سه یر خستبووه سه ر جیگا برینه کانی ده مو چاوی. به هیمنی ده ستی به رز کرده وه و گووتی: به ریز به رپۆه به ری دادگا منیش قسه م هه یه.

چا وه پروانی ئه وه نه بووم به و ریزو حورمه ته قسه م له گه لدا بکات. منیش به هیمنی گووتم: فه رموو کا ک حه لیم ئیستا سه ره ی تۆ به.

بیٹھوہی ہستیت یان لہ جیگای خوی بجولیت، بہ چاویکی غمگین سہیریگردم و گووتی: منیش لہوانہم کہ دہمہویت دلی سامیری بابلی خوشبکہم، من ہاتووم تا بجمہ ریزی ئہوانہی داوای نازادکردنی سامیری بابلی دہکن. چاوپروانی ہیچ مہغفرہتیک نیم، تکاش لہو دوو سنی بہریزہ دہکم خودا مہہیننہ ئہم مہسہلہیہوہ، خودا دوور رابگرن. لہ بہرئہوہی ہر لہسہرہتاوہ خودا خوی لہ مہسہلہکہدا نہبووہ، خودا کاریکی بہوہوہ نییہ ئیمہ بریاری چی دہدہین.

لہو کاتہدا کہریم خہزین و باوکی سہرہنگ پیکہوہ گووتیان :
ئہستہغفرولا.

حلیم شیواز کہمیک بیدہنگ بوو، دواتر کہمیک دہنگی بہرزکردہوہو گووتی: نازانم خودا کہ لہ کاتی تاوانہکہدا نامادہنہبوویت بؤدہبیت لہ کاتی سزاکہدا نامادہبیت؟

بہ تورہبییہوہ سہیری ئہردہلانی سوئی کردو گووتی: ئہو کاتہی مندالہکہی تو کوژرا خودا لہ کوئی بوو. من ناپرسم: خودا ہہیہ یان نییہ. ہر ئادہمیزادہ و خوی سہرپشکہ لہوہی چی جہوابی خوی دہداتہوہ، بہلام دہزانم خودا کاریکی بہ گوناہہکانی ئیمہوہ نییہ و کاریکی بہ سزاکانیشمانہوہ نییہ. ئہگہر خودا ہہبیت، ئہوا زور سوپاسمان دہکات لہم بابہتہدا خومان نہخہلہتینین و ئہو تووشی ہیچ دہردیک نہکہین.

ئہردہلانی سوئی لہوساتہدا وہک کونہ قوتابیہکی زانستہ دینیہکان، بہ ئہرکی خوی دہزانی دہنگ بہرزبکاتہوہو بلی: خودا لہ ہہموو شتیکدایہ، بہ زاتی خوی نا، بہ جہستہی خوی نا، بہلام بہ روکنہکانی، بہ ئہمرو نہہییہکانی. ئہوہ ئیشی رہب العالمین نییہ دہستی پیاوکوژیک بگریت و نہہیلیت کہس بکوژیت. ئیشی ئینسانہ.

حلیم شیواز بہ پشوکانہوہ سہیریکی ئہردہلانی کردو گووتی: بہلام

بىمبلى بۇ خودا لە رۆژى تاوانەكەدا پشت لە قوربانىبەكان ھەلدەكات؟ ئەى
بۇ دواتر رۆژى سزا دەرەكە ویتەو؟

باوكى سەرھەنگ قاسم گووتى: بۆئەوھى تاقيمانبكاتەو؟ بۆئەوھى
بزانتىت ئىمە تۆانامان ھەيە لە حىكمەتى ئىلاھى تىبگەين؟ ئەوھشت
بىرنەچىت، خودا لە ئىنساندا ھىزو جوانى و حىكمەتى خۆى تاقيدەكاتەو،
لە قوربانىبەكان تەحەمول و لە ئىمەش مەغفەرەتى دەوئت... كورم.

ھەلىم شىواز گووتى: من چەندە خۆم بە چارەنوسى مېرولەيەكەو
خەرىك دەكەم خوداش ئەوھندە خۆى بە چارەنوسى منەو خەرىك دەكات.
ئەردەلانى سۆفى وەك يەككىك شىعرو ئىمانى بۇ لەيەكتر جيانەكرىتەو
گووتى: خودا كاتى بۇ من و بۇ مېرولەيەكەش ھەيە، بەرئى عەزىزم
كاتى خودا وەك كاتى ئىمە نىبە، ئەو خۆى كاتەو ئەبەدىيەتىشە. تەنيا لە
ئەبەدىيەتدا ماناى عەدالەتى ئىلاھى تەحقىق دەبىت. پىوھرى ئىنسانى بۇ
عەدالەت پەيوەندىيەكى بە پىوھرى ئىلاھىيەو نىبە. بەلام ئەمە بەو مانايە
نىبە كە خودا پىوھرى بۇ عەدالەتى ئىنسانى دانەناو... خودا نەيفەرمووھ
زەوى بەكەنە سەحرانى سەتەم و لە ئەبەدىيەتدا عەدالەتتىكى تر ھەيە ھەقتان
بۆدەكاتەو. عەدالەتى سەر ئەرزىش بەشېكە لە عەدالەتى ئاسمان.

ھەلىم شىواز ھەر دوو دەستى خستبووھ سەر دەموچاوى و
گوئىدەگرت: دواتر دەستىكىانى لاداو گووتى: ئەمە چ عەدالەتتىكە، لە ناو
ھەزاران گوناھباردا، سزاي يەككىك بەدەت. ئەگەر باوھەرتان بە عەدالەتى
ئىلاھى ھىند بەھىزە بەجىببەئىلن بۇ خودا ئەو لە برى ھەموومان سزاي
دەدات، ئەگەر باوھەرىشتان بە عەدالەتى سەرزەوييە، لە مېژە عەدالەت
لەسەر زەوى مردووھ. ھەزاران سالە زالمەكان دىن و دەپۆن. لىگەپىن
ئەوئش بروت... عەدالەت بە دانانى دادگا بۇ تەنيا گوناھبارىك سازناپت.
من لە جىگاي خۆم ھەستام و گووتم: بەلام ئەى ئەگەر ھىچ نەكەين،
ئەى ئەگەر لە شوئنى خۆمان دانىشىن و تەماشاي گوناھباران بەكەين

عه‌دالەت دیتەدی؟

حەلیم شیواز بە شیوەیەکی دل‌رەقانە لە ژێرەووە سەیریکردم و بە قینیکی شاردراوووە گووتی: پرسیاریکی بێمانام لێدەکەیت؟ تۆ پرسیارەکە بە ڕینگایەکی تردا دەبەیت... ئایا خەونی عادیلەکان چییە، ها تۆ پیمبلی، خەونی عادیلەکان چییە؟ ها... تۆ ناتوانیت وەلاممبەیتەو، لە بەرئەووی جەلادەتی کۆتر تۆ گەمژەیت. هیچ شتیک لە خەونی عه‌دالەت ترسناکتر نییە... هیچ شتیک.

لەو ساتەدا تەماشای سامیری بابلیم کرد و بێنیم بە وریاییەووە گوێدەگریت. حەلیم شیواز بێئەووی بچوولیت، وەک ئەووی پەیکەرێک بێت و دەستیکی خستبیتە سەر دەموچاوی گووتی: هەمووتان دەزانن کە خولیا ی عه‌دالەت ئەووی گوناھبارەکان بگریت و سزایان بدات، بەلام گەر عه‌دالەت بەوردی جیبەجیبەکەین، مانای ئەووی دەبیت هەموو گوناھباران سزابدەین، دەبیت بۆ هەموو گوناھیک سزایەکمان هەبیت. بەلام ئینسان بەردەوام گوناھدەکات... هیچ مەژۆتیک نییە شایستە ی سزا نەبیت. هەموو شایستە ی سزاین. بەڕیزی عه‌دالەتی راستەقینە ئەم سەر زەمینە دەگوریت بۆ جەهەنەم. هیچ شتیک وەک ئەم وشە یە زەوی پرنەکردووە لە ئافات، عه‌دالەت ئینسان دەگیریتەووە بۆ وەحشییەت. عه‌دالەتە وادەکات ئیشی ئینسان لەم سەر ئەستێرە یە بێتە سزادان... سزادان... سزادانیک بیکۆتایی. سزابدربیت و سزابدەیت، ئەووی عه‌دالەت. بەلام ئینسان دەبیت لە شوێنیکدا بوەستیت و چیتەر بیر لە عه‌دالەت نەکاتەو. من بە ئێوە دەلیم، کوشتنی ئەم پیاووە چ ئاسوودەگییەک بۆ سەر ئەم ئەستێرە یە دەهینیت؟ ها... بۆ ئێوە ئاسوودەدەین گەر بیکۆژن؟ مردنی ئەم برینی چ یەکیک لە ئیمە سارێژدەکات؟ مردووی چ یەکیک لە ئیمە زیندوودەکاتەو؟ ئەووی ئێوە ناویدەنن عه‌دالەت، ئەووی ئێوە بە ناوی خوداوە جیبەجیبەدەکن، تەنیا تینوویتی خۆتانە بۆ تۆلە. من پێتان دەلیم گەر دەتانەوینت ئاسوودەین بیر

لە دوو شت مەكەنەو، بىر لە عەدالەت و قولە مەكەنەو. لىگە پىن ئو
پىاوه بىرۋات... پىنى بلىن : ئوۋە دەرگاگە بە كراۋەبى لە بەردەمئادىو بىر
مالاۋا. من پىتان دەلىم گەر بىكوژن لەوانەبە تا مردن بتلىنەو... لە بىر
خوتانى بەرنەو.

سەبرى شىخانى ۋەك ئەكتەرىك لە ناكاو بازىداتە سەر سەحنە ھاتە
پىشى و بىئەوۋە سەبرى كەس بىكات گووتى: من ئەم پىاۋەم لە دلى
خۇمدا كوشتووم، لە خەيالى خۇم دەر كىردو. بەلامەۋە گىرنگ نىبە زىندو
يان مردو... گىرنگ ئەۋەبە لە رۇخى خۇمدا كوشتوومە. گەر بىكوژن
لە رۇخدا زىندوۋدەبىتتەۋە، دەترسم گەر ئىۋەش بىكوژن لە رۇخى مندا
زىندوۋ بىتتەۋە... لەبەرئەۋە ۋازى لىبەتتەن بىرۋات... ۋازى لىبەتتەن.

مەريوان بە تورەبى ھەستاۋ گووتى: خانم تۆ دەتوانىت ۋازى لىبەتتەن،
بەلام من ئەۋە دەھرىكە كوئىرم و لە تارىكىدام، بە ھەر لايەكدا سەبىردەكەم
ھەر تارىكەبە. پىنج سالە لە تارىكىدا تەنبا ئەۋ كابرابە دەبىنم. بەرلەۋەبى
كوئىرم ھەزەمە كىرد دايكەم بىبىنم، ھەزەمە كىرد بابم بىبىنم، پىر بە دل ئىشتىاقى
خوشكە چكۆلەكەم ھەبوو، بەلام ئەم جانەۋەرە ھاتە بەردەم و گووتى:
سەبىرەكە... جوان سەبىرەكە، من دواھەمىن شتم لەم دونىبى رۇشەندا
دەبىبىت. سى رۇژ لە سەبىرەك ۋاى پىگووتەم، ئىنجا كوئىرىكردم. من شەۋ
رۇژ لە گومىرگ كاردەكەم، گوئىدەنەم بە ئەرزەۋە، ۋەك سەگ بۇن بەبارە
قاچاغەكانەۋە دەكەم، بەلام ھەرچىبەك دەكەم ئەۋ پىاۋە دىتتەۋە بەرچاۋم...
بەعزى شەۋ لە ترسى ئەۋ بە كوئىرى رادەكەم و دەكەۋمە كەند و كەندەلانى
قولەۋە، تا ئىستا دوچار بە ھۆى ئەۋە دەستەم شكاۋە، دوچار... من
ھەقم بە عەدالەتەۋە نىبە، بابتۇپىت بەلكو من تۇزىك پىشۋوبدەم، ھەزەكەم
سەربخەمەسەر سەبىرەكەۋە دلەم مورتاح بىت ئەم ناچسەنە نايەتەۋە خەۋم.
ھەلىم شىۋاز بە جۆرىكى سەبىر دەستى خىستبوۋە سەر بىرەكانى
خۆى، دەستى چەبى لە پىشتەۋە ھىتابوۋ و خىستبوۋە سەرلاى راستى

و دەستی راستیشی دابوو بەسەریدا، بە دەنگە گەرم و قوولەکەى خۆى، دەنگى پیاویکى خۆیندەوار کە کارەسات لە خەلکى دوورخستۆتەووە گووتى: ئەو زالمە هەر دیتەووە خەوت، ئەو نامەردە تازە واز لە کەسمان ناهینیت، لە تۆوايە من نازانم خراپەکانى چیین. پوژیکى رەبەق منیشی بەرامبەر ئاویتەیهک دانا و گووتى: سەیرى خۆت بکە... جوان سەیرى خۆت بکە، ئەمرو ئاخیرین پوژتە خۆتى تیدا دەبینیت، ئیتر تا پوژى حەشر چاوت بە دەموچاوى خۆت ناکەویتەووە. تۆ لە من خۆشەختتر و بەختەوهرتریت، تۆ کویریت و خۆت نابینیت، من خۆم دەبینم. دوو سالى رێک نەمدەهیشت کەس ئاویتە بەهینیتە ژوورەکەمەووە، بەلام لە تۆ وایە کە ئینسان سەیرى ئاویتەى نەکرد خۆى نابینیت، من سەیرى ئاویتەشم نەدەکرد و خۆشم دەبینى، وەک تۆ کە کویریت و هەموو شتیکیش دەبینیت. ئیوەلاتان وایە تەنیا کوشتن سزایە... ئیوە بە هەلەداچوون، جەلاد وای لە ئیوە کردووە وەک ئەو بیریکنەووە، ئیوە ئیستا حاکی دادگان نەووەک جەلاد، ئیوە باس لە عدالەت دەکەن، من پیمگووتن من بروام بە عدالەت نییە، بەلام گەر مەسەلەکە عدالەتیش بیت دەبیت وەک جەلاد بیریکنەووە و بۆ شەویک ببنە داوهریکى عادیل... بەرەلایبکەن بابروات، ئەم پیاووە پیاوکوژیکە نەیتوانیوە هیچ شتیک بکوژیت... ویستی جوانى لە مندا بکوژیت، بەلام من دەمەویت پیتیپیم: سەیرمکە... سەیرمکە... سامیرى بابلی سەیرمکە، من لە تۆ دەبورم کەواتە هیشتا جوانم، سەیرمکە تۆ نەتوانى جوانى من بکوژیت. تۆ مەریوانى کوکوختى، ویستی کویرت بکا، پیتی بلى: سەیرمکە من هیشتا دەبینم. تۆ بەرپز ئەردەلانى گەرمیانی، ویستی کچەکەت بکوژیت، بەلام ئەووە کچەکەتە، ئەووە پوختى لەگەلماندا. تۆ باوکى سەرھەنگ قاسم: پیتی بلى تۆ سەرھەنگت کوشت، بەلام سەرھەنگ لە شوینیکى جاویداىە لە دلمدا. تۆ نەسرین غەفور ویستی تۆ بییتە ژنیکى بیئیش و بیئشەرەف، ئەمرو تۆ ئیشکەرترین ژن و بەشەرەفترین ژنى سەر ئەم عەرەدیت. تۆ

خالق مه محمود ویستی تو له گهل هیچ کچینکا نه خه ویت، تو به فه نتازیاکانت، به خه یالت له گهل هه موو حۆریه کانی ئاودا ده خه ویت... ئەم پیاوه نه یقوانی هیچمان لیبکات. ئیوه واده زانن من ده لیم چی؟ من ده لیم هیشتا بریک جوانی له ئیمهش و له ویشدا ماوه با ئه وه نه کوژین. شهش ساله ته نیا بیر له جوانی ده که مه وه. ده لیم شتیک له جوانی له منیشدا ماوه با نه یکوژم... شتیک جوانی له سامیری بابلیدا ماوه... ئەگەر شتیک له جوانی تیدا نه مایه نه ده هات بۆ ئەم دادگایه، با ئەو جوانییه که مه ی ناو رۆحی نه کوژین... لیبیرسن بۆ گۆرا، بۆ ئەم پیاوه له ناکاو گۆرا، بۆ شه ویک دهستی برد و به کیک له قوربانیه کانی خۆی رزگار کرد... بۆ؟ من پیتان ده لیم. چونکه جوانییه کی شاردراره له دلیدا بووه و نه بیینیوه، ته نیا شتیک وای لیکردوه بیینیت... شتیک... شتیک.

من له به ره وه قسه کاتم بۆ سامیر وهرده گێرایه سه ره عه ره بی. له و کاته دا بابلی به ئەسپای گوتی: موسیقا... موسیقا.

دهنگی هیند نزم بوو، هه ستمکرد هیچ کهس گویی لئ نییه.

نه سرین غه فوور که تائه وکاته هه ره سه یریده کرد به په شوکانه وه گوتی: ته نیا شه ره ف نه بییت، ته نیا شه ره ف نه بییت. عینسان له دهستی ده بوریت... له قاچی ده بوریت، له چاو ده بوریت، به لام عینسان له شه ره ف نابوریت. هه مووتان وه ک برام وان و هه مووتان عه زیزمن... ماموستا گیان به ساقه وبم، چی بۆ ئەو سه گه ته رجومه ده که ییت، هیچی بۆ ته رجومه مه که. عینسان له وانیه به کویری له دایک بییت، له دایک بییت و لووتی نه بییت، له دایک بییت و له و لیتی قرتابن... ره ب العالمین سه د هه زار نه وه دردی لایه. عینسان تووشی حادیه سه یه ک دیت، ئیفلجده که ویت، قاچیکی ده برنه وه، به لام مه گه ره به ئیسی فاسقیکی بیته ره فی وه که ئەمه شه ره فی له ده سته دا. کهس به بیته ره فی له دایک نابیت، له وانیه عینسان به که ری یان کویری له دایک بییت، به لام کهستان بیستوهه عه یب نه بییت له دامینی دایکیه وه

بیشه رەف بیت.. کەستان بیستوو بە حادیسە یەکی عوتومبیل بیشه رەف بیت. ئەم سەگە بە خۆی و توتکەکانی حەوت شەو و حەوت پوژ تەعادایان لیکردم ئینجا هەر دوودەستیان بپریم، حەوت شەو حەوت پوژ... ئیووش هەموو برامن. بەلام حەوت شەو حەوت پوژ من ناوی خوامدان، هانام بو عەولیاو عەنیبا برد هەر وازیان نەهینا... حەوت شەو حەوت پوژ... ئیووش وەک برام وان... ئیووش کەسی منن... بە سەد نیرە کەر تەعەدایانکرد. هیچ شەریعەتیک لە زولمی و خۆشناویی.

نەسرین غەفور دەیویست نەگری، بەلام چاوانی پڕبوو بوون لە ئاو. بوئەوێ نەداتە پرمەیی گریان لە شوینی خۆی دانیشتەو و سەری داخست. من فرمیسکەکانیم بینی تکانە ناو کۆشی. گویم لە باوکی سەرھەنگ بوو گووتی: لا حەولە وەلا قووتە ئیلا بیلا

خالق ئەو بیدەنگییە قوول و لە ناکاوەی بەفرسەت زانی و پرسى: خالق مەحمود قسەبکات؟

من بە دەنکیکی زۆر کز گووتم فەرموو، فەرموو چیت دەوێت بیلێ. دەستی بو حەلیم شیواز درێژکردو گووتی: ئەم کابرایە لە خۆیەو دەلێت من لەگەڵ حۆری و شتی وادا دەخەوم. خۆشی دەزانیت من ئەسلەن ئەو شتەم هەر نییە.

سەیریکی حەلیم شیوازی کرد و بەردەوامبوو:

تۆ راستە دەموچاوت نییە، بەلام خۆ دەتوانیت منداڵت ببیت. دەتوانیت ژنیک بەهینیت و دواى خۆت وەچەو وەچەزا بخەیتەو، من چی؟ من دەلێتی پراوکەریکی ماسیم کە پوژ تا ئیوارە قولاپ هەلەداو هیچ ناگری، من وام مامۆستا گیان، تۆ خۆت منت بینی، خۆت بە چاوی خۆت منت بینی. ئینسان ئەو شتەى نەبیت هەموو پەنجی زایەیه. مەگەر هەر قولاپ لە ئاو گیربکات. تازە قولاپی من لە حەياتی ماسی ناگریت... لە حەياتی. من ئەم کابرایە چۆن عەفووبکەم... مامۆستا قابیلە خۆ تفتیکی تینەکردوم بلیم

قهیناكا، شه‌پازله‌یه‌کی لیته‌داوم بلیم قیروسیا، ئاخیر ئینسان هر ده‌ست و چاو نییه، من ئه‌و رۆژه چووم بۆ ریکخراوی که‌مه‌ندامه‌کان، مامۆستا له‌ویش وه‌ریاننه‌گرتم، وتیان بابه‌ تو که‌مه‌ندام نیت، برۆ به‌رینی خۆته‌وه خوا بتداتئ. مئیش شه‌رواله‌که‌م بۆ به‌رپوه‌به‌ری ریکخراوه‌که‌ داکه‌ندو گووتم: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌م ده‌بوو، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌م ده‌بوو حیزباب. ئیستا ده‌مزانی ده‌یکه‌م به‌ کویتا.

بۆ ساتیک هه‌موو دامانه‌ قاقای پیکه‌نین. ئه‌و به‌ غه‌مگینی سه‌یری هه‌موومانی کرد و گووتی: هه‌تا ئیوه‌ش پیم پیده‌که‌نن. ئیوه‌ هه‌مووتان ده‌توانن به‌ شانازییه‌وه‌ بلین: سه‌یرکه‌ن ئیمه‌ له‌ پیتاوی کوردا وامان لیتاوه‌وه، به‌لام من چی... من هه‌تا ناشتوانم وابلیم. ها... من له‌و مه‌نتیقه‌یه‌ی خۆمان که‌ ماسی داده‌نیم، هه‌ر کچ و ژنه‌ و دین به‌لامدا ده‌رۆن و عه‌باکه‌یان ده‌خه‌نه‌ ده‌میان‌وه‌ و قریو و هوپ پیم پیده‌که‌نن. به‌عزێ ژن و شت بۆئه‌وه‌ی شعورم بروشینن، به‌لایه‌کی چاو سه‌یرمه‌ده‌که‌ن و ده‌لین: وای باوکه‌ گیان، سه‌یری ئه‌و شته‌زله‌ له‌ شه‌رواله‌که‌یدا. وه‌لا ئینسان بکوژریت باشته‌ره‌ له‌وه‌ی ئاوا بییت به‌ مه‌خسه‌ره‌. مامۆستا هه‌موو دنیا عه‌فوویکات، من عه‌فووی ناکه‌م.

سه‌یری ده‌ره‌وه‌م کرد، هه‌ستمکرد له‌ میژه‌ دونیا تاریک بووه، هه‌مووان به‌رده‌وامبوون له‌ باسکردنی ئازاره‌کانی خویاندا. هه‌ندیجار ده‌چوومه‌ده‌ری و هه‌وایه‌که‌م هه‌لده‌مژی و ده‌گه‌رامه‌وه، یه‌ک دوو پشووی کورتمان وه‌رگرت، هه‌موو پیکه‌وه‌ چامان خواره‌وه‌. له‌ کاتی پشووه‌کاندا سامیری بابلی له‌ جیگای خۆی هه‌لنه‌ستا، له‌ بیده‌نگیه‌کی قولدا نوقمبوو. لیم پرسی: سامیری بابلی بیر له‌ چی ده‌که‌یته‌وه‌؟ به‌ ئه‌سپایی گووتی: بیرناکه‌مه‌وه، چاوه‌روانده‌که‌م. شه‌رمیکی قولم له‌ چاویدا بینی، شه‌رمیک هه‌ستمده‌کرد هیچ له‌م جیهانه‌ ناگوڤریت، هیچ له‌ ئازاری ئه‌م مروڤه‌ بریندارانه‌ ناگوڤریت، که‌ هه‌ندیجار ده‌که‌ونه‌ شه‌ری ئه‌وه‌ی ئازاری کامیان له‌ ئازاری ئه‌وی

دییان گه وره ترو کوشنده تره. له قوناغیکی دادگا که دا هموو قسه کان له نینوان حالیم شیواز و ئرده لانی سو فیذا بوو، که ریم خه زین زووزوو هه لده ستاو باسی ته وره که ی خوی ده کرد، نه سرین غه فور له جیگایه کدا په لاماری سامیری بابلی دا و له جیگایه کی تر دا په لاماری حالیم شیواز، هه ردوو چاره که به زحمه ت شته کانم نارام کرده وه. سه ردار بابا که ریم تاکه که سیکیان بوو که بیلا یه ن ده یواند، چه ندین جار ده یگوت: چی لیده که ن ئاره زوی خوتانه. گه ر ده یکوژن هه ر باشه، گه ر ئازادیشیده که ن هه ر باشه. من ده بووایه نه هاتمایه. هه سته که م له ئیوه سه لامه تر ده رچووم. ئیستا تا ئه ندازه یه ک شته کان روشن بوون، هه ریه ک له ئه میری گوله باغ و باوکی سه رهنگ و حالیم شیواز و سه بری شیخانی دژی کوشتنی سامیری بابلی بوون، به لام مه ریوانی کوکوختی، ئه رده لانی سو فی، که ریم خه زین، نه سرین غه فور، خالق مه حمود ده یانویست ئه مشه و تا به یانی هه موو شتیک ته واو بیئت. که بیرم له وه ده کرده وه سامیری بابلی ده کوژریت تووشی ترسیکی گه وره ده هاتم. سه ره تا وامده زانی که ته نیا که ریم خه زین ته وریکی له گه ل خویدا هیناوه، که زانیم هه ریه ک له ئه رده لانی سو فی و خالق مه حمودیش ده مانچه یان پیته، ترسیکی کوشنده دایگرتم. هه موو هیوام ئه وه بوو که سه ردار بابا که ریم بوچوونی خوی بگوریت و بیئت به نه یاری سزادانه که تا بتوانم شتیک بکه م، تا هه ولبدم له دوا ساتدا ژیانی سامیری بابلی پرگار بکه م.

له ناکاو په شیمانیه کی قوول په ریه پوحمه وه، له ناکاو له هه موو شتیک دوو دل و په شیمان بووم، له خوم، له هه لهاتم له شاری سو زانیه کان، له گه رانه وم، له ئه سیرکردنی سامیری بابلی، له دادگا، له عه داله ت، له هه موو شتیک. له سه عات ده ی شه و دا ده بایه ده ستمانبکر د بایه به ده نگدان، به لام به وه دا من له قوولایی دل وه له ده ره نجامه که ی ده ترسام، ده رگام بو سو پیکی دی له قسه کردن کرده وه، به ئومیدی ئه وه ی په کینک بوچوونی

خۆی بگۆریت. به‌لام وه‌ک هه‌میشه له هه‌مان بازنه‌دا ده‌سوراپینه‌وه، کاک قاسم و هه‌لیم شتیواز دیسانه‌وه باسی ئه‌وه‌یان کرد که مرۆف له ریگای سزاوه دونیا به‌ره‌و شه‌ویکی تاریکتر راده‌کیشیت، ئه‌رده‌لانی سوؤفی باسی ئه‌وه‌ی کرد که سزای گونا‌ه‌باران واجبیککی ئیلاهییه، مه‌ریوانی کوکوختی باسی ئه‌وه‌ی کرده‌وه که تا سامیری بابلی نه‌مریت ئه‌و ئاسووده ناخه‌ویت. نه‌سیرین غه‌فوور گووتی: ده‌ست له شه‌ره‌فی خۆی هه‌لناگریت. هه‌موو شتیک سو‌رانه‌وه‌یه‌کی ره‌ش بوو به‌ده‌وری مردنیککی ترسناکدا که له تاریکیدا به دوو چاوی خۆینینه‌وه سه‌یریده‌کردین. ئه‌و منداله چکولانه‌یه‌ی ئه‌رده‌لانی سوؤفی زوو زوو له په‌نجه‌ره‌که‌دا ده‌رده‌که‌وت و دلی هه‌موومانی راده‌چله‌کاند. ئه‌رده‌لان زووزوو ده‌یگوت: رۆحی ئه‌و منداله مه‌عسومه داوای هه‌قی خۆی ده‌کات. له یازده‌ی شه‌ودا به ناچاری ملمدا بۆ کوکرده‌وه‌ی ده‌نگه‌کان، به تاییه‌ت داوای ئه‌وه‌ی ئه‌رده‌لانی سوؤفی پتیگوتم: مامۆستا شه‌و ده‌روات و تۆ ده‌ته‌ویت هیچ حوکمیک بۆ ئه‌م پیاوه ده‌رنه‌که‌ین. من له دوا هه‌ولمدا ویستم سامیری بابلی قسه‌بکات، گووتم: رۆکنیک له رۆکنه‌کانی دادپه‌روه‌ری ئه‌وه‌یه که گوئ له گونا‌ه‌بار بگرین، به‌لام سامیری بابلی وه‌ک له کورسیه‌که‌ی خۆیدا مردبیت هیچی نه‌گووت. منیش دلنیا‌بووم قسه‌کردنی سامیر هیچ مانایه‌کی نییه، پیاویک بوو نه‌یده‌ویست داوای لیبوردن بکات، چونکه تاوانه‌کانی له‌ده‌ره‌وه‌ی توانای لیبوردنی مرۆفدا بوون. له‌به‌رئه‌وه هه‌وله‌کانی من بیتمایه‌ مانه‌وه، سامیر وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاگای له ئیتمه نه‌ماییت وه‌ها‌بوو، پیده‌چوو زۆر زووتر سه‌فه‌ری خۆی له زه‌مینی مه‌رگدا ده‌ست پینکردبیت. من له‌و ساته‌دا سه‌یرم لیده‌هات بۆ بابلی خۆی ئه‌م ناوانه‌ی دا به‌من، بۆ ئه‌مانه‌ی هه‌لبژارد، هه‌ستمده‌کرد به‌جۆریک له‌جۆره‌کان دلنیا‌بوو له‌م دادگایه‌ ده‌رناچیت. له ساتینکدا وا‌هاته به‌رچاوم که سامیری بابلی له‌و پۆژه‌وه‌ی که له سه‌حراکانی باشووردا منی دا‌بوو به‌شانیدا ده‌یزانی ده‌گاته کوئ. وه‌ک ئه‌وه بوو هه‌نگاو هه‌نگاو هه‌موو شتیککی بینیبیت. وه‌ک

ئەو ھەبوو خۆی مردنی خۆی ھەلبژاردبیت.

ئەگەرچی من ئەوکات ھەستیکی زۆر لاوازو کەم بە کات ھەبوو، بەلام ھەموو ساتەکانی ئەو پوداوەم لە بیربوو. لە سەعات یازدەو چارەکی پوژی یازدەوی شەشی سالی «ھەزارو نۆسەد و نەو دەوسی» دا، لە مەخزەنکی خالیدا لە پیندەشتیکی چۆلدا کە تەنیا ریگایەکی گل بە نیویدا گوزەریدەکرد. لە نزیک یەکیک لەدەروازەکانی ئوقیانوسی ھاوارەو، پینچ کەس بېریاریندا «بۆ بەرقەراربوونی عەدالەت» سامیری بابلی بەر لە ھەلھاتتی خۆر بمریت. چوارکەس سامیریان بەخشییەو بە ژیان «تا شتیک رەحمەت لە زەویدا بمریت»، یەکیکیش وازی لەو ھینا ھیچ ھوکمیک بەسەر ئەو ئەفسەرەدا بەدات کە دەیکووت: ھیندەوی تاوان ھەیە شایستەي ژیان نییە، ھیندەش پەشیمانە شایستەي مەرگ نییە. من دەترسام، نەمدەویست ئەو شەو دەمەوبەیان ھیچ کەسێک بمریت. ویستم بیانخەم سەر ئەو خەیاڵی ئەمشەو واز لە جیبەجێکردنی ھوکمەکە بەینن. سویندم بۆ خواردن کە سامیری بابلی ھەک پیاویکی مەحکوم بە مەرگ لەلای من دیل دەبیت، تا جاریکی تر ھەمووان بەسەر بیرکردنەوی خۆیاندا دەچنەو، تا قوولترو پوونتەر بیر لە بېریاری خۆیان دەکەنەو. بەلام سامیری بابلی خۆی بۆیەکەمجار قسەیکردو گوتی: نا، جەلادەتی کۆتر، نا ئەي مندالی نەجیب. من دەبیت ئەمشەو بمرم... ئەمشەو بەر لەو ھەوی خۆری بەیان بکەویت و کەلەشیری سوپە بخوینیت و غوباری شەو لەسەر گولەکان بتهکیت.

سەرسانانە سەیری چاویم کردو لیم پرسی: سامیری بابلی بۆدەتەویت

بمریت؟

داوای لیکردم لە شوینیکی چۆلدا دووقۆلی دواقسەکانی خۆمان بکەین. من داوام لە ھەموو ھەیتەتەکە کرد کە چەند ساتیک کاتمان بەدەنی تا دواقسە لەگەل سامیری بابلیدا بکەم. کە رەزامەندی ئەوانم وەرگرت لە ژوورەکە ھاتینەدەری، لەبەر دەرگای ژوورەکەدا ھەردوو کمان پۆچی ئەو

کچه چکولانه‌یامان بینی له په‌شه‌باکاندا پاده‌کات. ده‌شتیکی به‌رین بوو، بیویستی خۆم گووتم: سامیری بابلی رابکه... رابکه. شه‌و تاریکه‌و چاو چاو نابینیت... ده‌توانیت ده‌ربازبیت.

دیاره ده‌مزانی چ قسه‌یه‌کی بیماناده‌که‌م، من خۆم ئەو دادگایه‌م دامه‌زراندبوو، خۆم پیکم‌خستبوو، خۆم دروستم‌کردبوو، ئەو هه‌موو ماوه دریزه‌ چاوه‌روانم‌کردبوو، هه‌فته‌و مانگ به‌ سامیرم گووتبوو، تۆ دیلی منیت. ئیستاش ده‌مگوت: سامیری بابلی رابکه. سامیر گووتی: نا. جه‌لاده‌تی کۆتر راناکه‌م. ئەگه‌ر ده‌ته‌ویت پاکبمه‌وه ئەمه‌ ته‌نیا رینگایه‌ پیا برۆم. له‌م رینگایه‌ زیاتر رینگای تر نییه. دوا‌ی ئەوه ئیستا من فلووتیکم هه‌یه، فلووتیکم هه‌یه ده‌توانم له‌ مردندا له‌گه‌لمدا بیت.

وا‌ی گووت و له‌ژیر چاکه‌ته‌که‌یه‌وه فلووتیکی سپی ده‌ره‌یتا. هه‌مان ئەو فلووته‌ی من بوو که شه‌وی مردنم له‌ بیابانه‌کانی باشووردا له‌ده‌ستم چوو، هه‌مان ئەو فلووته بوو که له‌ مندالییه‌وه له‌گه‌لمدابوو، ئەو فلووته‌ی له‌گه‌ل ئیسحاقی لیوزیرین و سه‌ره‌نگ قاسمدا زه‌ویم پیوه‌ ته‌یکردبوو. سامیری بابلی وه‌ک مندالیک فلووته‌که‌ی نا به‌ سنگیه‌وه و گووتی: تۆ ئەم فلووته‌ت دا به‌ من، له‌ بیرته تۆ ئەم فلووته‌ت له‌ پۆحمدا به‌جیه‌یت... ئە‌ی مندالی نه‌جیب، له‌و شه‌وه‌دا له‌ سه‌حرا ته‌قه‌م له‌ تۆ کرد ئیتر ئەم ئامیره‌م هه‌لگرت، له‌و ساته‌دا تۆم فریدایه‌ چالیکه‌وه ئەم فلووته‌ت لیکه‌وت و من هه‌لمکرته‌وه. دوا‌ی ئەوه‌ی گه‌رامه‌وه تۆ رزگاربه‌که‌م له‌ ئوتومیله‌که‌مدا به‌جیم هه‌یت، ماوه‌یه‌کی دریز له‌ ئوتومیله‌که‌مدا بوو، شه‌ویکیان له‌ لاریگایه‌کی تاریکدا وه‌ستام و ده‌رمه‌یناو ده‌ستم‌کرد به‌ موسیقا لیدان. ئە‌ی مندالی نه‌جیب، من هه‌ستم پیکرد ئاوازم بۆ لیده‌دا، ئاوازی سیحراوی. لیوم ده‌نا به‌و فلووته‌وه‌و ئاوازی سیحراوی و سه‌یر ده‌هاتنه‌ده‌ری. ده‌مزانی ئەوه‌ من نیم ئەو ئاوازه‌ لیده‌ده‌م، من نیم... ئیستا ئەم فلووته‌ هی منه، تۆ له‌ پۆ‌حی مندا جیه‌یت، تۆ به‌خشیت به‌ من، جه‌لاده‌تی کۆتر ئیستا

گولستانه که دا فرییدات، نه با له چاوتر و کانیکدا بکه و یتنه ئاگرستانه که وه. له وساته وهی فه رمانی مردنی درابوو ئاسووده بوو... ئیستا تیده گم ئه و دادگایه پلانیککی خوی بوو بۆئه وهی بمریت.

که چووینه وه ژووری، بیویستی خۆم چاوم پرپوو بوو له فرمیسک. ده مزانی ده بیته سامیری بابلی بمریت، له مردن به ولاره ریگایه کی دیکه ی نه بوو. ده بایه بمریت... له بهر ئیمه، له بهر قوربانیه کان، له بهر خوی. دوا هیوای بابلی ئه وه بوو به مردن ئازاد بیت. ئیستا مۆسیقاریکیشی له خویدا دۆزیوو وه، مه بهستی بوو بهر له وهی خه یال و خولیاکانی به تال بینه وه له پیستی ئه و مۆسیقاره دا مالاوایمان لیبکات. دهنگی ئه و مۆسیقایه ی ساله های سال راوی نابوو، ساله های سال له شوین و کاتی جیاوازا ده رکه وتبوو، ئارامی لی هه لگرتبوو، تووشی غه م و هیستریای کردبوو، ئه و مۆسیقایه که ئیستا له دوا ساته کانی ژیانیدا به ته واوه تی تیده گه یشته هیچ نییه جگه له ئاوازو سینه ری مۆسیقاریکی خه وتووی ناو پۆحی خوی.

که گه راینه وه ژووری هه موو تهماشای فرمیسکه کانی منیان ده کرد. من به گریانه وه چوومه سه ر کورسییه ک و گووتم: سامیری بابلی ئاماده یه، هیند هیه که س بۆی نییه ئه و فلووته ی لیبستینی.

حه لیم شیواز به قیزیکه وه سه یری هه موومانی کردو دهستی خسته وه سه ر پوخساری و چوو ده ری، بهر له وهی پر واته ده ری هاته بهر ده مم و رووی تیکردم و به رقیکی ئه ستوره وه گووتی: هه میشه جوانی روکesh به سه ر جوانی قولدا، هه میشه راستی روکesh به سه ر راستی قولدا سه رده که ویت... هه ی گه مژه.

که س تینه گه یشته ئه و رسته ئالوزو سه یره ی حه لیمی شیواز له و ساته دا مانای چی. من ده گریام، به لام دلنیا بووم حه لیم شیواز نازانیت راستی چیه. مردنی سامیری بابلی سه رکه وتنیکی گه وره ی جوانی بوو، به لام له ریگای مردنه وه.

دوای ئه و باوکی سه ره ننگ قاسمیش به ئه فسوسیتکی قووله وه هه ستاو
گووتیه وه: لاهوله وه لاقوته ئیلا بیلا. من ده پۆم... کوپم من ئه مشه و لیره
نامیتمه وه، ده چمه سه رجاده که و سۆراغی سه یاره یه که ده که م و ده که پیمه وه.
بۆ ماوه یه که هه موومان بیده ننگ بووین، هه موومان، هه موومان.

له دووری هه زارو پینچ سه د مه تر له مه خزنه کانه وه بیستانیککی گه وره
هه بوو به سه ره شه قامه گشتیه که دا ده پروانی، ئه و پینچ که سه ی که ده یانو یست
سامیر بکوژن بریاریندا بییه ن بۆ ناو ئه و دره ختانه و ریکه وتن یه کی یه که
گولله ی پتوه بنین، نه سرین غه فوور له بهر بیده ستی نه یده توانی، له بهر ئه وه
سامیری بابلی خۆشبه ختانه فیشه کتکی بۆ ده که رایه وه. سه عات یه کی شه و
چاوی سامیری بابلیان به سه ته وه، ده ستیان به سه ته وه و دایانه پینش خۆیان.
له و چاکه ته ره شه دا له نه قییکی سوپا نه ده چوو، به لکو له مامۆستایه کی
قوتابخانه ده چوو یه کتیک به هه له گرتبیتی. پینچ قوربانی غه مگین، پینچ که س
که هیچیان پیاو کوژ نه بوون، هه رگیز که سیان نه کوشتبوو، هه رگیز ئازاری
چۆله که یه کیان نه دابوو، به لام پینچ رۆحی بریندار که ئازاریکی دوورودریژ،
برینیکی قوول ئه و توانایه ی تیا دروستکردبوون ئه مشه و بتوانن مرقۆتیک
بکوژن بهرپرسی هه موو ئازاره کانیان بوو. بهرله وه ی چاوی بیه سه ته وه و من
بۆ دوا جار سهیری چاویم کردو به فرمیسه که وه گووتم: پرته قالی بابلی،
هاوریم، له و باوه ره دایت که دادگایه کی عادیلانه بوو، له و باوه ره دایت؟.

دوو فرمیسه کی زۆر گه وره له چاویدا بوو، دوو گه وره ترین فرمیسه کی
تا ئه و کاته من له ژیاندا دیبیتم به هیمنی گووتی: غه م مه خۆ، غه م بۆ
من مه خۆ. دادگایه کی عادیلانه بوو. هیچ شتیک به ئه ندازه ی مردنی من
عادیلانه نییه.

به جۆریک ده ستیان به سه ته وه بتوانیت فلووته که ی بخاته سه ره سنگی
و بینووسینیت به خۆیه وه. به دریزایی رینگاکه له نزیک سامیری بابلییه وه،
ده پۆیشتم، هه سه تمکرد بوونی من دلنیایی زیاتری پیده به خشیت، له رینگا

چەند جارېك پىرسى: ئەى مندالى نەجىب لەگەلمدايت؟ من ھەموو جارېك دەمگوت: پىرتەقالى بابلى من لەگەلتدام، لەگەلتدام. بەر لەوھى بگەينە ناو دارەكان لىپىرسىم: ئەى مندالى نەجىب تۇ داليا سىراجەدىنت خۇشمدەوىست؟ من گوتىم: پىرتەقالى بابلى خۇشمدەوىست، تا مردنىش خۇشمدەوىت. گوتى: منىش خۇشمدەوىست، بەلام بە ئەندازەى تۇ نا. گوتىم: پىرتەقالى بابلى، دەزانىت داليا سىراجەدىن ماو، داليا سىراجەدىن ھىشتا دەۋى. بە زەردەخەنەى پىپاۋىكى كۆپرەو گوتى: كە بىنىت سىلاۋى لىپكە.

من وامدەزانى تەنيا بۆئەوھى ترس و سامى ئەو چىركەيە لە دلى خۇيدا بىرەۋىنىتەوھە باسى داليا سىراجەدىن دەكات، بەلام گوتى: جەلادەت دەزانى داليا بە منى گوت: ئەوھى بىتوانىت گوتى لە مۇسقىقا بگىرىت، دەتوانىت گوتى لە پىغەمبەرەكان نەگىرىت. چۈنكە ئەوھى خودا دەيەۋىت بە مرۇقى بلىت لە ناو مۇسقىقاشدا ھەيە. من كە لە ژىرەوھە دەگىرام گوتىم: راستدەكەيت، پىرتەقالى بابلى راستدەكەيت، داليا ئەو جۆرە قىسانەى ھەبوو.

لەوساتەدا ھەستىمكرد ئەو بۇن پىرتەقالەى لە سامىر دىت ھىدى ھىدى زىاتىر و زىاتىر دەبىت. بە دەنگىكى بەرز گوتى: داليا سىراجەدىن پىتگوتىم كە ھەموو مۇسقىقارە راستەقىنەكان دەچىن بۇ بەھەشت.

من كە ئەو بۇن پىرتەقالە مەستىدەكردم بە دەم ھەنسكەوھە گوتىم: ئا مۇسقىقارە راستەقىنەكان دەچىن بۇ بەھەشت يان لەوانەيە بچىن بۇ جىگايەك لە بەھەشت بچىت، يان لەوانەيە... يان لەوانەيە... يان لەوانەيە.

من لەبەر ھەنسك بۇم تەواۋنەكرا. ئەو بۇى تەواۋكردم و گوتى: يان لەوانەيە بەھەشت بچىت بۇ لاي ئەوان.

پاش ئىستىكى كورت گوتى: جەلادەتى كۆتر تۇ دەلىت من دەچىم بۇ جەھەنەم يان كوتى؟

بەگىرەنەوھە گوتىم: نازانم... نازانم... چۈن بزانم. بەدەنگىكى بەرز پىنكەنى و گوتى: ئەگەر شەيتانىش بىكۆزىت تۇ ھەر

بۆی دەگریت. بەلام من دەزانم دەچم بۆ کوێ، جەلادەتی کوتر، دەزانم دەچم بۆ کوێ. من دەبم بە دوو بەشەو، بەشینکم دەچیت بۆ بنی دۆزەخ، بەشینکیشم دەچیت بۆ بەهەشت. تۆ بۆ ئەو نیوہیەم دەگری که دەچیت بۆ بەهەشت، ئەوانیش ئەو نیوہیەم دەکوژن که دەچیت بۆ جەهەنەم. بەلام من خۆم کامەیانم، کام بەشەیانم، ها کامەیانم؟ نازانم. ئەی مندالی نەجیب هیزی ژیان لەوہدایە ئەو دووبەشە هیند تیکەلاوی یەکدەکات لە یەکدی جیا نابنەو، بەلام هیزی خوداش لەوہدایە دەتوانیت ئەو دووبەشە لە یەکتر جیا بکاتەو. خودا دەتوانیت ئەو بەکات، تەنیا خودا دەتوانیت بەو جوړە جوانی و ناشیرینی، چاکە و خراپە تیکەلبکات و لەیەکیان جیا بکاتەو. من لە ژیانمدا ژۆر باوہرەم بە عەدالەتی ئیلاھی نەبوو، بەلام خۆت دەزانی من عەرەبم، کیشە ی عەرەبیش ئەوہیە هەتا شەیتانەکانیشمان باوہریان بە خودایە، ئەگەر لە ژیانیشدا باوہرمان پیتی نەبیت ئەوا لە مردندا باوہرمان پیتیەتی...

کەمیک بیدەنگ بوو و دواتر گووتی: هیچ کەس هەموو گیانی، هەموو رۆحی ناچیت بۆ جەهەنەم، هەمیشە بەشینکمان تیدایە بەر بەهەشت دەکەویت. خودا هەرگیز نیوہ جوانەکەمان ناسووتینیت... چونکە خودا خۆی بەشدارە لە گەمەکەدا، ئیرادە ی خەتاو خراپە هەرچیەک بیت دوا جار لە خزمەتی ئیرادە ی چاکەو جوانیدایە. جەلادەت جیہان وەک داشمالیکی شەترەنج وەہایە کە لەسەرێکی داشمالەکە خودا یاریدەکات و لەسەرەکە ی تریشی شەیتان. ئیمەش هەموومان داشە بچوکەکانین، داشەکان لە جەوہەردا وەکو یەکن، سەرباز یان قەلا یاخود فیل لە بەرە ی شەیتان یاریبکەن یاخود لە بەرە ی خودا وەکو یەک وان. وەک چۆن لە شەترەنجدا هەموو یاریبەکە تەنیا بە گەمەو جولە ی هەر دوو گەمەچیەکە دروستدەبیت، لە ژیانیشدا خودا بەبێ شەیتان ئەو یەکانگیری و تیکەلی و هاوسەنگیە سەیرە ی بۆ دروستناکریت، ئەی مندالی نەجیب هەر کات خودا هەنگاویک

دەچىتە پېتىش دەۋەستىت تا شەيتان دەجولت، تا شەيتان داشىكى خۇي نەجولتت خۇدا داشىكى خۇي ناباتە پېتىش، چونكە ئەۋە ئەۋ دەستورە ئىلاھىيە كە خۇي بۇ تەۋاۋى ئەم ژيانەى داناۋە. لەم گەمەيەدا ياساكان ۋەكو يەكن، ھەردوۋ گەمەكەرەكە بەيەك جۆر كەرەستە يارىدەكەن، خۇدا بۇئەۋەى ھىزو زىرەكى و بەھىزى خۇي دەرېخات لە جەنگى خۇيدا لەگەل شەيتاندا ھەمان فرسەت و كەرەستەى بەخشىۋە بە شەيتانىش. مرؤف نازانئەت لەسەر داشمالەكە سەر بە چ تىپىكە تىپى خۇدا ياخود شەيتان، ئىمە ئەۋ داشانەين كە ناتوانين سەر بەر زىكەينەۋە بزائين ئەۋەى يارىمان پىدەكات خۇدايە يان شەيتان... ھەرگىز نازانين.

من دەمگوت: پرتەقالى بابلى، دەشىت دونىاي ئىمە داشمالىكى شەترەنج بىت، دەشىت من و تۆ نەزائين ئايا لە بەرەى خودادايان يان شەيتان، بەلام خۇدا و شەيتان لەسەر يەك رېسا يارى ناكەن... تۆ خۆت دەزانئەت ەدالەت چەند گرنگە بۇ ماناي ژيان و جوانى.

پرتەقالى بابلى دەيگوت: ئەى مندالى نەجىب بەر لەۋەى بمرم دوا ئامۇزگاريم بۇ تۆ ئەۋەيە بزانه، ھىچ شتىك لە دونيادا ۋەك خۇدا و شەيتان پىكەۋە ئىشناكەن، شەيتان ھىچ نىيە جگە لە شەرىكىكى گەمزە كە خۇدا دروستىكردوۋە بۇئەۋەى گەمەى لەگەلدا بكات و لىبباتەۋە. شەرىكىك كە جار دواى جار لىدەباتەۋە و بەزۆر دەيھىنئەتەۋە سەر داشمالەكە. ئەۋە خۇدايە مىلى شەيتان دەگرىتەۋە بۇ ناۋ ئەم يارىيە، بەلام ھەموو بردنەۋەكانى خۇدا دواجار لەسەر حىسابى ژيان و ئازارو خويىنى ئىمەيە، لە بەرئەۋە دەبىت قەبوولېكەين... ئەمشەۋ ھەموومان لەسەر ئەۋ تەختى شەترەنجەين. مردنى ئىمە داش بەداشىكە خۇدا و ئەھرىمەن لەگەل يەكدا دەيكەن.

من ھىچم نەگوت، نەمدەزانى چى بلىم، ھەندىجار ھەندىك بۇچوون لەۋە قورسترن مرؤف بتوانئەت ھىچيان دەر بارە بلىت. پاش تۆزىك

چاوه پروانى گووتيه وه: گهر داليا سیراچه دینت بینى سلاوى لیتکه. زور به هینى ده پویشست و قسه دیده کرد، له که سیک نه ده چوو بییهن بؤ مرگ، بؤن پرته قاله که ی هه موو ئه و ریگایه ی پرکردبوو. که گه یشتینه ناو باغه کان دونیا به جوریکى سهیر کش و مات بوو، هه زاران ئه سستیره ده دره وشانه وه. له سهه به ردیکى چکولانه به روکارى جاده که دا دایاننا، چوار پیاو بوون هیچیان پیاو کوژ نه بوون، که سیان مروئیکیان نه کوشتبوو، جوتیاریک، قوتابییه کی زانسته دینییه کان، ماسیگریک و کویریک. خالق مه محمود یه که مین کهس بوو که ویستی ته قه ی لیتکات، ده مانچه کی چکولانه ی پیوو، من ده ستیم بینى له تاریکیدا دهله رزیت، ده ستیم بینى ده یه ویت به رزبیته وه و نیشانه له پرته قالى بابلی بگریته وه و ناتوانیت، به زحمهت یه که مین گولله ی ته قاند، به لام بهر سامیری بابلی نه که وت. سامیر به دهنگیکى به رز گووتی: جه لاده تی کوتر، من هیشتا ماوم. پیمان بلئ من نه مردووم. یه که مین فیشهک ئه رده لانی سو فی پیوهینا، من پشتم تیکرد و گووتم: هاوار... هاوار. گویم له خوړه ی خوینه که ی بوو، گویم لیبوو به دهنگیکى کز گووتی: ئه ی مندالی نه جیب، ئیستا ته واوه، ئیستا ده مرم. من دهستم خستبووه سه رچاوم و گویم له گریانى سه یری ئه و منداله ش بوو که له نیو دره خته کانداییده کرد. بؤنى ئه و پرته قاله م ده کرد که دهشت و ده ری پرکردبوو. دووه مین فیشهک که ریم خه زین پیوهینا، سامیری بابلی به خیزه خیزیکى سامناکه وه گووتی: مردن ئاوه هایه... مردن ئاوه هایه. ئه وه دواه مین وشه ی بوو، له ناو قولپه قولپى خویندا، ویستی هه ندیک شتى تر بلیت، به لام من تینه گه یشتم. ده گریام و نه مده توانی سه یری بیکه م. گویم لیبوو مریوان گووتی: نا، من نا، من نا، من ته قه ی لیتاکه م، من نایبینم، ته واو مرد، من ته قه له مردوو ناکه م. گویم لیبوو، که ریم خه زین ده یگووت: من ده ستت ده گرم، بابه، من ده ستت ده گرم، هیشتا نه مردووه، هیچ نییه... مه ترسه. مریوان به ترسیکه وه ده یگووت: تازه مرد، مرد، من ته قه له

مردوو ناکه‌م. ئه‌رده‌لانی سۆفی له نزیك سامیری بابلییه‌وه ده‌یگوت: مرد... وازی لیبهینه با ته‌قی لینه‌کات، یه‌کیتکان بین با تا سه‌ر جاده‌که هه‌لیگرین... ره‌ب العالمین ئه‌م بۆن پرته‌قاله‌ چیه‌ له‌م کابرایه‌ دیت. با بیه‌ینه پال جاده‌که، لیره‌دا بۆگه‌نده‌کات و که‌س نایبینیت، خودای گه‌وره ئه‌وه‌یانی به‌ هه‌ق نییه... با سه‌به‌ی موسلمانیک بینیزیت.

من وه‌رگه‌رام و له‌سه‌ر چۆک دانیشتم و ده‌گریام. هه‌ستمده‌کرد زۆر قسه‌م له‌گه‌ل سامیری بابلیدا هه‌یه‌ هه‌شتا نه‌مکردون، گوتم: بیه‌نه‌ پال جاده‌که و فلووته‌که‌ بخه‌نه‌ سه‌ر سنگی. فلووته‌که‌تان بیرنه‌چیت.

به‌هه‌ر چواریان هه‌لیانگرت و له‌ به‌رزاییه‌که‌ بردیانه‌ خواری، نه‌سهرین غه‌فووریش ده‌گریا، ده‌هاته‌ ته‌نیشی منه‌وه‌و ده‌گریا. من ویستم بۆ دواچار سه‌یرییکه‌م به‌لام نه‌متوانی، نه‌مه‌توانی سامیری بابلی به‌ مردویی بیینم ئه‌و پیاوه‌ی که‌ ده‌یگوت: ژیانی خۆی له‌گه‌ل ژیانی مندا گۆریوه‌ته‌وه. فرمیسه‌که‌کانم و شکرده‌وه‌و هه‌ستم، تاکه‌ پرسیاریک له‌و ساته‌دا له‌ دلمدا بوو ئه‌وه‌بوو: ئاخۆ ئیستا رۆحی ئیسحاقی لیۆزیرین و سه‌ره‌نگ قاسم ئاسووده‌ن؟ ئاخۆ کوشتنی سامیری بابلی زه‌مینی جوانتر کردوه‌ یاخود نا؟

له‌ سه‌عات هه‌شتی به‌یانیدا لاشه‌که‌ی سامیری بابلی به‌ فلووتیکی سپیه‌وه‌ گه‌یشه‌ بیمارستانی گه‌وره. فلووتیک هه‌چ هه‌زیک نه‌یده‌توانی له‌ده‌ستی ده‌ریبه‌نیت. سه‌عات نو و ده‌ ده‌قیقه‌ مفه‌وه‌زیک‌ی خه‌والووی پۆلیس گه‌یشه‌ سه‌ر لاشه‌که‌و که‌میک سه‌یریکردو هه‌ندێ تییینی بچوکی کۆکرده‌وه‌و رۆیشت. سه‌عات ده‌و پینچ ده‌قیقه‌ هه‌ندیک دکتۆر هاتن و ویستیان فلووته‌که‌ی له‌ده‌سته‌که‌نه‌وه‌و نه‌یانتوانی. سه‌عات یازده‌ و چاره‌ک شاناز سه‌لیم به‌ چاوی پر فرمیسه‌که‌وه‌ گه‌یشه‌ سه‌ر لاشه‌که‌و بیئه‌وه‌ی

به دهنگی بهرز بگری، بیٹھوہی خوی دست له مردووه که بدات هه ندیک نوسراوی تایه تی ئیمزاکردو هه ندیک تله فونی کردو چاره کینک له گهل مفه وهزه خه والوو هه که دا دانیشست و به نیگایه کی تورهو ئالۆزه وه هاته ده ری. سه عات سن و نیو مردووشو ریک سامیری بابلی به فلووته که ی منه وه له سه رتاته شو ریکی کۆن شت. نزیکی سه عات چوارو نیوی دوانیوه رۆ ژماره یه کی نه زانراو له کهس و ناسیاوانی شاناز سه لیم و دراوسیگانی له یه کینک له مزگه وته کانه وه سامیری بابلیان له داره مه یتیکدا برد بۆ گورستان و به فلووته که وه ناشتیان.

من سه عات چوارو نیوی به یانی له گهل هه موو ئه وانی دیکه دا به پاسیکی شر که سه ردار بابا که ریم لێیده خو ری گه یشته مه وه قه راغ شار، تا شه شی به یانی له دوو نه قلیاتی جیاوازا دا مالاوا ییم له هه موو ئه وه یه ته کردو یه که یه که ده ستمکرده ملیان و ئومیدی ئاسووده گیم بۆ خواستن. له سه عات هه وتدا من له گیلایه سی بیرم له وه شه وه ده کرده وه وه ده که و تمه چاوه پروانیه کی دریزه وه. ئه وه سه ره تای چاوه پروانی روادو یکی گه وره بوو، به دریزایی رۆژ له ژووره که ی خۆم له گیلایه سپیدا له بالکونه که دا ده وه ستام و سه یری بالنده سپییه کانم ده کرد که به هه زاره ها له ده وری ئه وه ئوتیله سووتا وه کۆده بوونه وه، شه ویک رابوردوو هیچ پروینه دا، ئه وه شه وه شاروخی شاروخ به جو ریکی بیترانه وه تا ده مه وه به یان ئاوازی بۆ لێدام، به یانی بالداره کان به جو ریکی سه یرترو ئاهه نگاو یتر له ئاسماندا ده فرین، له کۆمه لیک بالداریی ده ریایی ده چوون به سه ر که شتییه کی مه ستدا بفرین. ئه وه رۆژه تا ئیوارئ من چاوه پروانم کرد، ده مه وه ئیواره چومه ده ره وه وه شتیکی که مم خوارد، گه رامه وه وه خه وتم. له سه عاتیکی نه زانراوی شه ودا وه ک چاوه پروانمه کرد شته کان ده ستیان پیکرد، بۆ یه که مجار ره وره وه ی ئه وه ئامیره زه به لاهه ی که ده می بوو چاوه پروانمه کرد بجولیت یه که م ته کانی راسته قینه ی خوی خوارد. له وه شه ودا چوار پیایه نه ناس، هاتنه

ژوررەكەمەو، ھەليانستانم، چاويان بەستەمەو، دەستيان بەستەمەو، بە سوار ماشىنىك برديانم بۇ جىگايەكى نەزانراو، دەزانم لە ماشىنەكەدا لە ھۆش خۆم چووم، دەزانم لە ژوررىكى چكولانەى تاريكدا بە ئاگاھاتمەو. بۇچى لە ھۆش خۆم چووم نازانم، ئەم جىگايە كوئى بوو نازانم، لە دوور دەنگى رادىيويەك دەھات كە گۆرانى كوردى پەخشدەكردەو. ھەستمكرد لە سەرھو دەنگى ژن و مندال دىت، دەنگى ماشين دىت، دەنگى پاكەپاكە دىت. ھەك ئەو بوو لە ژىر زەمىنى تاريكى مالىكدا دىلبم، بە ھاوار ھاوارو دەنگەدەنگى سەرھو ھەدا پىدەچوو پوژبىت، بەلام دەنگەكان ھىندە سەيرو كپ دەھاتنە گويم ھەك ئەو بوو لە ژىر ئاودابم، يان پىدەچوو چەند قاتىك لە ژىر زەويدابم. لە شوينى خۆم ھەستام و چاوم نەيدەبىنى، ئەگەرچى من ميژوويەكى دريژم لەگەل روانين و بينىنى ناو تاريكدا ھەبوو، بەلام ھىچم نەدەبىنى، بەقەد ديوارەكاندا دەستم كوتا بۆئەو ھى دەرگايەك بدۆزمەو، بەلام دەرگام نەبىنى، لەسەريشەو ھىچ دەلاقەيەكم چاؤ نەكەوت. دەستم بە زەوى ژوررەكەدا خشاند و لە سوچىكدا قاپىكى بەتالم دىبەو، زەوى ژىر زەمىنەكە بە جۆرىكى ترسناك شىدارو سارد بوو. چەند جارىك ئەو قاپە بەتالم ھەلدا بۇ سەرھو، دواچار ھەستمكرد بەر دەلاقەيەكى مەعدەنى دەكەويت. بە شىوئەيەكى ئائاسايى سەرمام بوو، ھەلدەلەرزىم، برسيتىيەكى كوشندە گىنگلى پىدەدام، يەك لەسەر يەك ئەو قاپەم ھەلدەدا و بەر ئەو دەلاقە مەعدەنىيە دەكەوت، دەمويست يەككىك بزانتىت كە لىترەم و ھۆشم ھاتۆتەو خۆم، لەو دەترسام يەككىك بە مردووم تيگەيشتيت و منى فرىدايىتە ئەويو بۇ ئەو ھى بۆگەن بكەم و دواچار ئىسقانەكانم بكاتە تورەكەيەكەو ھو فرىيدات... ئازارىكى ترسناك لە پشتى سەرمدابوو، ھەك ئەو بوو يەككىك بە پارچە ئاسنىك يان كوتەككىكى گەرە دايتى بە پشتى ملىدا. بەلام ھەموو شتىكم لە بىر بوو، ھەموو پوداوەكانم لە بىر بوو، دەمزانى دواچار چى پوويداوە. وام ھەستكرد كە شاناز سەلىم

منى پفاندووه، به دهنگىكى نوساو هاوارمكرد «خانمى شاناز سهلىم، من نه مردووم، لىره دهرمبهينه». به لام كهس گوئى لى نه بوو. نازانم چند پوژى تر بى نان و ئاو له و ژير زه مينه دا مامه وه. جگه له دهنگى كاسيتىكى كوردى، دهنگى كومه لىك ژن و مندا ل هيجى دى نه ده هات. من نه مده توانى كات بژميرم، زولمه تى په ها كوئيرى كردبووم، له هوش خوجوون و خه به جورىكى سهير له لام تىكه لاوبوون. برسيتى خستبووميه سهير و پينه... سهعات دواى سهعات په يوه نديم به دونيا وه دهچرا، به جورىك كه بوئه كه مجار ده لاقه كه يان كرده وه و بانگيان كردم «جه لاده تى كوتر، ماويت، هيشتا زيندوويت». من توانام نه بوو وه لامبده مه وه.

ده لاقه يه كى چكوله بوو له سه قفىكى ئىجگار ئىجگار به رزدا، سه قفه كه بو من كه له خواره وه ته ماشامده كرد وهك ئه وه بوو مروف له ژيره وه سهيرى ده مى بيرىك بكات... به ئه سته م چاوم بو هله ده هات، نازانم ئاخو توانيم قسه بكه م يان نا، به لام ته قيه كم له قابه كه وه هينا بو ئه وهى بزائن ماوم. به لام جارىكى تر سهيرى ده رگا كه يان داخسته وه. چند سه عاتىك دواتر دهنگه دهنگىكى زور له سهير ده لاقه كه دروستبوو، دوو پياوى پوشته له سهيره وه را سهريان شوپكرده وه، ئه گه رچى له سهيره وه پوژ بوو فانوسىكى داگيرساويان پىبوو، يه كى كيان په يژه يه كى ئاسنينى شوپكرده وه، كه دريژترين په يژه يه ك بوو تا ئه و كات من له ژيانمدا دبىتم. دواى چند ده قيه يه ك ههردووكيان به فانوسىك و سى كورسييه وه له خواره وه بوون. من نه مزانى چون دابه زيوون، پنده چوو له نيوان بينينى په يژه كه و دابه زينى ئه واندا من بو ئىستىكى زور كورت له هوش خو چووم. دوو پياوى بالابه رزيوون، ههردووكيان جلى شالى خاكيان له به ردا بوو، ههردووكيان برؤ رهش و سميل رهش بوون، قزيان به جورىكى سهير هله دابووه بو سهيره وه، يه كى دوو قوچه ي سهيره وه ي كراسه كانيان ترازابوو و سنگىكى توكن و ئه سمهريان ده رخست بوو، ههردووكيان ده سته سريكى سپيان

خىستىبۇۋە بەر پىشىنەكەيان، بۇن عەترىكى بازارى كوشىندەيان لىدەھات، بۇنىكى سەير كە منى زىاتىر برسىدەكرد، بالايان بە قەد يەك بوو، ۋەك يەك دەستيان دەجولاند، بەلام يەككىيان دەموچاۋىكى خىرو جۋانتىرى پىۋەبوو، بەراۋرد بەۋى دىكە كەپوۋىيەكى چكۆلەترو ناسكتىرى ھەبوو، دەنگىشيان زۇر جىاۋاز بوو، كۆرپە دەموچاۋ خىرەكەيان دەنگىكى ناسكتىرو شاعىرانەى ھەبوو، لە كاتىكىدا دەموچاۋ درىژەكەيان دەنگى لە دەنگى قاچاغچىيەك دەچوو من لە كەمپى ئاۋارەكان بىيىنىبووم، دەنگىكى گىر كە لە لووتىكى زل و منگنەۋە دەھاتەدەرىئ. ھەر سى كورسىيەكەيان دانائو منىشيان خىستە سەر كورسىيەك و فانۇسەكەيان خىستە ناۋەرپاستەۋەو يەككىيان گووتى: جەلادەتى كۆتر ھىوادارم پىشۋىيەكى باشت دابىت. من گووتم: برسىمە، ئەگەر ۋا بىروات دەمرم. يەككىيان گووتى: پىمگووتوون ئىستا خوارىدنت بۇ بانگدەكەن. چەند پۇژە لىژەيت؟. من بەدەنگى يەككىك كە توۋشى دەردىكى پىس بوۋىت لە سىنگىدا گووتم: نازانم... نازانم چەند پۇژە لىژەم، لەم كۈنە سەگەدا كى شەۋپۇژى بۇ لەيەك جىادەكرىتەۋە.

كۆرپە ناسكەكەيان گووتى: ئەمىرۇ پىنچەمىن پۇژە، بىورە كارمان زۇرپوو، ھەردوولامان كارمان زۇرپوو.

پرسىم: ئىۋە كىن؟ بۇ منتان فرىداۋەتە ئىرە. ئىرە لە زىندان ناچىت، ۋانىيە لە زىندان ناچىت... ئىۋە سەر بە چ حىزىتىكن... چىن؟. دەمەۋىت بزنام لای كى گىراوم... ھەقى ئەۋەم ھەيە بزنام..

لووت درىژەكەيان لەسەرلا لە گورانىيىتىكى مىللى دەچوو لەۋانەى لەۋ ۋەرزەدا بەتەپل و جووزەلەۋە لەسەر تەلەفىزىۋن دەردەچوون، خالىكى شىنىشى ھەبوو لە سەر چەناگەى كە لە بەر پۇشناى فانۇسەكەدا رەشباۋ دەينۋاند، گووتى: سەر بە چ حىزىتىكىن گىرنگ نىيە، بۇ تۇ ھىچ ناگۇرپىت. ھىچ ناگۇرپىت.

ئەۋى تىريان گووتى: تۇ كارت بەۋ حىكايەتە نەيىت. گىرنگ ئەۋەيە ئىمە

بزائين په يوه ندى تو به ده زگا نه منييه كاني دهوله ته وه چى بووه؟

من به دهنگيكي نوساوه وه كه به ئاسته م دهاته دهرى گووتم: من
پوژيک له پوژان كارم به ده زگا نه منييه كانه وه نه بووه، من مؤسيقارم. ئيوه
ليتان تينكووه.

كوږه ناسكه كه يان كه خوئينده وارتر دياربوو گووتى: په يوه ندى تو به
سامير زوهه ير سه عدانه وه چييه، تو ماوه يه كى زور له بورجى ئاواره كان
پنكه وه له گه ل نه و پياوه دا ده ژيايت. چ شتيك توى له گه ل نه و دا كوږده وه؟
نه وه يه كه مجار بوو بزائم كه سانيك هه ن به گيلاسى سپى ده لئين
بورجى ئاواره كان. من گووتم: من مؤسيقار بووم، له گه ل دوو هاوپيما
گيرايين به زيل برديانين بؤ باشوور، له وئ دوو هاوپنكه ميان كوشت، نه م
نه فسه ره منى به بريندارى پزگار كرد، له ماليكدا كه كچى كاولى و شتى
تيدابوو منى شارد وه، كه راپه رپينه كه بوو، نه م له گه ل شيعه كاندا بوو، كه
هه موو شتيك ته واوبوو، نه سپ و شتى هيناو گه راپينه وه بؤ كوردستان...
له به رنه وه ي شوينمان نه بوو نه و ژووره مان لاي ئاواره كان وه رگرت.

هه ر پسته يه كم به ئازارو ژانكيكي گه وروه بؤده گووترا، كه قسه مده كرد
هه ستمده كرد گه رووم پارچه پارچه ده بيت. لووت دريژه كه يان گووتى: يه عنى
تو ده لئيت نه و ماوه يه ي كه سامير سه عدان ليره بوو هيچ په يوه ندييه كى به
ده زگا نه منييه كاني پايته خته وه نه بوو، نه وان بؤ گيره شويونى نه ياننارد بوو.
من گووتم: ساميرى بابلى، له سالى ٨٩ دا به شدارى كوږديتايه كى كرد بوو،
نه وكات چل نه فسه رى گه وراهى سوپا تيرباران كران، نه و ته نيا كه سيك
بوو دهرچوو. ته نيا كه سيك بوو... چهنده وخته ده ولت به دوايدا ده گه ريت.
لووت زله كه يان دواى بيركردنه وه يه كى كه ميك دريژ، پرسى: كه واته بؤ
كوشتت؟ له سه رچى كوشتت؟.

من گووتم: من نه مكوشتووه، ئيوه به هه له دا چوون. ساميرى بابلى بهر
له وه ي له ده ولت ياخى بيت ده ستى له ئازاردانى خه لككيكي زوردا هه بووه،

ئەوان دادگايان بۇ دانا، دادگايەكى عادىلانە.

گەنجەكە بە تورپەيى و بىزارىيەوۈ گوتى: چۈن خەلك لە سنوورى دەسلەلاتى ئىمەدا، بىئاگادارى ئىمە دادگا دادەنئىن. چۈن؟
 من پرسىم: ئىوۈ كىن تا دادگا بۇ سامىرى بابلى دابنئىن. ئىوۈ كىن، ئىوۈ ھەقىكتان نىيە كەس دادگايىبىكەن، ئەوۈتا ئىوۈش ۈك چۈن سامىرى بابلى خەلكى ئازار دەدا، من ئازار دەدەن؟.

ھەردووكيان لە جىگاي خۇيان ھەستان و بىئەوۈى ھىچ بلئىن،
 فانۆسەكەيان ھەلگرت و رۇيشتن، بەلام پەيزەكەيان لە دواى خۇيان
 رانەكىشايەوۈ و دەرگاگەشيان بە كراوۈيى بەجىھىشت، دواى ماوۈيەك
 كورپىكى گەنج كە شەپوالىك و كراسىكى رەشى لە بەردابوو سىنىيەك
 خواردىنى بۇ ھىنام، بوتلىك ئاو و گوتى: ئاۈكە ھەمووى مەخۇرەوۈ،
 خودا دەزانىت چەند رۇژى تر لىترە دەبىت.

ئىوارە دوو كەسى دىكە ھاتن، يەكىك جلى سەربازى لە بەردابوو،
 يەكىكى دىش جلىكى خاكى، يەكىكىيان زۇر درىژ بوو ئەوۈ دىكەشيان
 زۇر كورت. درىژەكەيان پىر بوو ئەوۈ دىكەيان گەنج. درىژەكەيان لەسەر
 كورسىيەك بەرامبەرم دانىشت و گوتى: ھىوادارم ئىستا پشووۈيەكى باشت
 دابىت.

من گوتىم: بەرىز من نەخۇشم گەر دەتەنەوۈت نەمرم بمكۆيزنەوۈ بۇ
 جىگايەكى باشتىر.

ۈك ئەوۈى لەو جىگايەوۈ دەست پىيكاتەوۈ كە دوو ھاورپىكەى
 تياۈستابوون، گوتى: ئىستا ئىوۈ راتان وايە ئىمە بۇمان نىيە خەلك
 بەدەينە دادگا.

من بېيارمدابوو لىيان نەترسم، گوتىم: ئىوۈ كىن، بۇ ھاورپىكانى
 پىشسووتان نايەنەوۈ خوارى.

بچوکه که یان به پیکه نینه وه گووتی: ئیستا ده زانین سامیر سه عدان له
دوای دادگایه ک کوژراوه، چه زده که یین پیمان بلیت کئی کوشتی، واته کئی
فهرمانه که ی به سه ردا دا... تو بوویت یا خود به کیکئی تر.

من سه یرم کردو بیته وه ی بیربکه مه وه، گووتم: به پیز من بووم، به لی
من بووم، ده ته ویت چیم لیکه ییت؟

دریژه که یان به که میک تیفکرینه وه گووتی: خیزانه که شی هر رای وایه.

من لیم پرسینه وه: ئیوه کین؟ سه به چ گروهیکی سیاسین؟

بیته وه ی وه لاممبده نه وه، بچوکه که یان گووتی: جه لاده تی کوتر، چه زده که م
راستییه کت پیلیم نه ئیمه و نه موچه قیقه کانی ئه ولا، ئه وه مان به لاوه گرنه
نییه سامیر سه عدان تو کوشتوته یان نا. سامیر سه عدان لای ئیمه نرخی
قوونه سیفاریکی نییه، ئه وه یان موشکیله ی ژنه که یه تی، تو ژنه که ییت بینیه وه،
ها... شتیکی جوانه وانیه؟

هاوریکه ی پیکه نینکی دریژ پیکه نی، وه ک ئه وه ی له ئه شکه وتیکی قولدا
بیت قاقا کانی شه پۆل شه پۆل ده نگیانده دایه وه. که ته ماشای روخساریت
ده کرد، له وه ئالۆزتره سه یرتربوو پیکه نینیکی وه ها ژنانه ی هه بیت. ئینجا
گووتی: ژنیکی به وبقاره. به راستی به وبقاره، چه یف شووی به وه ره به
کردوه. بچوکه که شیان له گه لیدا دایه قاقای پیکه نین، پیکه نینی ئه ویش له گه ل
روخساریدا نه ده گونجا، هه ندیجار له پیکه نینی دیوئیک ده چوو توژیک باریکت
کرد بیته وه. هه ندیجاریش گرده بوو، وه ک پیکه نینی ئه کتاره کورده کانی
لیده هات کاتیک له سه ر شانۆ ده وری پادشایه ک یان ئاغای گوندیک ده بینن.
گووتی: ژنیکی نه جیبه، تا بلئی چاکه، به فه زل و ئیحسانه.

دریژه که یان له منی پرسی: تو بینیه وه... بینیه وه؟ له به یینی خو ماندا بیت
چۆنه؟

من که پیام ده بیننی به وچۆره بیمانایه باسی ئافره ت ده که ن، رشانه وه م
ده هاتی. بیته وه ی سه یریان بکه م گووتم: نازانم چۆنه، به لام ده زانم ئه و

منی به گرتداوه.

بچوکه که یان ههستاو که میک به ژووره که دا سوپرایه وه و گووتی: هۆ جه لاده تی کوتر، مه سه له که وا به قورسی مه گره، تو میوانی ئیمهیت، به شهرفم تو میوانی ئیمهیت.

دریژه که شیان ههستاو بیئه وهی سهیری من یان هاوړیکه ی بکات، وهک ئه وهی پرۆفه ی پیکه نین بکات، به کومه لیک دهنگی جیاواز پیکه نی و دوایی به هاوړیکه ی گووت: سه بیئی له ته له فزیۆن چاوپیکه وتنم ههیه، تو ده لیتت کام پیکه نینه یان باشه. له گه له مه ستولیکی ئه ولادایه له سه ر ئه منی قهومی. هاوړیکه ی دووباره پیکه نینه کانی پی دووباره کرده وه و گووتی: هیچیان به که لک نایه ن، بو سومعه ی حیزب خراپه تو وا پیکه نیت، محاوله بکه هیچ پینه که نیت، به یقاره وه دانیشه و قسه ی خۆت بکه.

ئه و ماوه یه وهک ئه وه بوو منیان بیرچوو بیته وه، به دووقولی له سه ر کومه لیک بابته قسه یان کرد که من له هیچیان تینه گه یستم، قسه کانیا ن پر بوو له ناوی خه لک و شوین و ده زگای سهیره ی که پیشتر نه مبیستبوون، له سه ر هه ر که سیک ده وه ستان به ورده کارییه کی بیۆینه قسه یان ده رباره ی هاوړیکان و پاره کان و شه ریکه نه ئینییه کانی ده کرد، دواتر که له و باسانه ته واوده بوون ده که وتنه سه ر باسی ژن و خوشک و کچه کانیا ن، پیکه وه به جوړیکی هیستری پیده که نین، قسه کانیا ن ده چوه ناو ورده کاری زۆر بیته ره مانه وه. بچوکه که یان زۆر وردتر باسی هه ندیک چیرۆکی خۆی ده کرد، زۆر جار دریژه که یان ده یکیشا به شانیدا و ده یگووت: درۆمه که، به شهرفم، من ده یناسم، تو هه ر به پیاو نازانیت، ده لیتت: تو پیاو نیت. بچوکه که له پیکه نیندا وهک مزراح ده خولایه وه و دهستی ده گرت به زگیبیه وه و ده یگووت: من پیاو نیم... پیاو نیم؟ ئای باوکه پۆ، تو شه رفهت وای به من گووت.

من نازانم چەند سەعات بەردەوامبوون، لەساتینکدا هەستمدەکرد ئەمجۆرە سەربوردو پێکەنین و خۆ نیشاناندانە شیوەیەکی تازەیه لە ئەشکەنجەدان کە پێدەچوو من یەکیەک بۆم لەوانە ی لەسەرەتاوە ئەو میتۆدەم لەسەر تاقیدەکەنەوه.

دواجار گەرانهوه بۆ سەر من و گووتیان : جەلادەتی کۆتر، بە شەرەفم سامیر سەعدان نرخێ سەرەسۆدەیهکی لای ئێمە نییه، عەرەبیکی باوەحیز تۆ کوشتوتووە یان نەتکوشتوو موشکیلە ی ئێمە نییه. هەزار سامیر سەعدان و سەلکە توریک لای ئێمە وەکو یەکن. ئێمە یەکشتمان لە تۆ دەوێت، پێمان بڵێ : نەخشەکان کوان... ها... نەخشەکان کوان. ئەگەر بە پیاوەتی دەماندەیتی باشە، بە پارە دەیفروشیتهوه چەند دەلییت پارە دەتدەینی، ئەگەر نا ئەوا بە شەق لەورگتی دەردهینین. بەلام دەبیت بیدەیت بە ئێمە، دەبیت بیدەیت بە ئێمە، نەیدەیت بە موخەقیقەکانی ئەولا... تینگەیشتی.

دیاره هەرەشەکانی سەختتر و دزیوتر و پڕجینۆتربوون لەوهی من لێردا دەینوسمەوه، بەلام بۆ ساتیک راوەستام و لە چاوتروکانیکی کورتدا لە زۆر شت تینگەیشتم. بە ئەسپایی گووتم: نەخشە ی چی؟

دریژەکەیان شەقیکی لە کورسییەکەم هەلداو گووتی: تاقەتی تۆم نییه، درۆودەلەسەم بۆ مەکە، من لەوسەرەوه دیمەوه، سامیر سەعدان پیش مردن هەموو شتیکی بۆ ژنەکە ی باسکردوه، کاغەزیکی بەدەست و خەتی خۆی نوسیوه، باسی ئەو نەخشانە ی تیاکردوه کە تۆ تەنیا کەسیت کە شاردوو تەوه، گوئیگرە ئەوه لەخەیاڵی خۆت دەرکە بە تەنیا بیفرۆشیتهوه. ئەو نەخشانە گرنگن... ئیتر نامەوێت گویم لە یەک درۆ بیت، تاقاتم لە درۆ چوو، شەش مانگە بووم بە موخەقیق زەلامم نەبینی راستی بلیت، یەک کەسم نەبینی خۆی وەک پیاو بیته پیشی و راستی بلیت... هەمووتان هەر دەبیت بە شەق شتەکانتان لە ورگ بهینینه دەری، بەراستی حەوسەلەم نییه.

من دەمزانى ئىدى لىرەو شتەكان دەچنە قۇناغىكى ترسناكتىر. بەلام
بىئەوھى باكم ھەبىت گوتىم: نازانم باسى چى دەكەيت.
بچوكەكايان بە دەموچاوىكى زۇر مۇنەوھە ھاتە پىئىشى و گوتى: دەبىت
بزانىت، چارى تىرت نىيە.

گوتىم: بەلى چارى تىرم ھەيە.

بەسەرسامىيەوھە گوتى: چىيە؟

گوتىم: ئەوھە بىرم و ھىچتان بى نەلىم

ھەر ئەو شەوھە منيان گواستەوھە بۇ جىگايەكى دى، نىوھەشەوئىكى تارىك
منيان لەو چالە ھىتايە دەرى و بردىانم بۇ شوىنىكى نەزانراوى دىكە، كاتىك
سەركەوتىم و سەرم ھەلبىرى تىگەيشتم من چەند رۇژە لە مالىكى چكولانەى
دوور دەستدا دىلم، شەوئىكى ئىجگار جوان بوو، وام ھەستىرد ئاسمان پىرە
لە ئەستىرەى رەنگاوپرەنگ، نەمزانى دەمبەن بۇ كوئى، بەلام دواى ئەوھى
چاويان بەستەوھەو دوو سى سەعات لە ئوتومىلنىكدا رۇيشتىن، لە جىگايەكى
تىر دايانگىرتىم و خىستىمانە ژوورىكى تارىكى دىكەوھە كە پەنجەرەكانى
لەدەرەوھە بە بلۇك ھەلچىرابوون. ژوورىكى چكۆلەبوو، تەوالىتىكى زۇر
پىسى لەسەر بوو. لەو ژوورەدا دوو پىاوه سمىل رەشەكەى يەكەمىن جار
گەرانەوھە يەكىكى تىريان لەگەلدابوو ناوى سەى سەيفە بوو. پاش كەمىك
خۇيان رۇيشتىن و منيان بۇ سەى سەيفە بەجىھىشت كە شارەزايەكى
بىوتىنەى ئەشكەنجەبوو. باسى ئازارەكانى خۇم ناكەم، باسى ئەو چەند
رۇژە لە لىدان و برسىتى ناكەم، من كەسىك نىم شارەزاي گىرەنەوھى
ھىكايەتى ئازارەكان بىم، ئەگەر چىرۇكنوسىشباىم تەنبا لە نوسىنەوھى ساتە
ئاسايىەكانى ژياندا دەستىرەنگىن دەبووم. لەو مالە تازەيەدا سەروسەكووتى
دوو پىاوه كورت و درىژەكە ونبوو و تەنبا موھەقىقە سمىل رەشەكان
دەھاتنەلام و دەياندووانم، لە نەخشەكان بەولاوھە ھىچى دىكەيان نەدەويست.

من برپارمدا بوو تا بتوانم بهرگه بگرم، تا بتوانم ئه و نه خشانه نه دهم به هيچ
 پوخله بهريک. به لام به ئه ندازه يهک لاواز بوو بووم هيدي هيدي دهسه لاتم
 بهسه رهش و بيرکردنه وهی خو مدا ونده کرد. من ناگادار نه بووم له دهره وه
 چ تورپکی سهيري مملانی و شه پ له دوری من پرووده ات، به شيوه يهکی
 زور نهيني گوازارا بووم وه بو ئه و زيندانه تا هيچ کهسی دی دهستی نه گاته
 من و دهستی نه گاته نه خشه کان که خه لکانتيکی زور دهيانويست بيکن
 به بابتهی گه مه يهکی سياسي و ئالوگوري سهدان هه زاری لهسه ره کرا.
 له شه ويکی تاریکی ديکه دا دواي شه ره ته قه يهکی که م کومه ليک چه کدار
 خويان کرد به زيندانه که مداو به نيوه مردويی منيان رفاند، ديسانه وه
 له جينيکی بچوکدا منيان گواسته وه بو شوپينيکی ديکه. دواي چه ند
 سه عاتيک من خوم له ژوورپکی ديکه دا بينيه وه، له ماليکی چولدا، سه ير
 ئه وه بوو ئه مجاره پياوه کورت و دريژه که به خويان و پيکه نينه کانپانه وه
 دهرکه وتنه وه له هه مان جیگاوه دهستيان پيکرده وه که له دوا دانيشتندا
 کوتاييمان پيه نايبوو. ئه وانيش پسپورپکی تاييه تی ئه شکه نجه يان هه بوو،
 کورپکی گه نج بوو به مه لا جه لالی ته ور بانگيانده کرد. مه لا جه لالی ته ور
 چه ند قاتيک له سهی سه يفه درنده تر بوو، که تاقه تی نه بایه لي مبددا چيرۆکی
 ئه و که سانهی بو ده گيرامه وه که به دريژايی ژيانی به ته ور کوشتونوی،
 هه نديچار بو قوربانپيه کانپيشی ده گريا، که ته واوده بوو سه ری ماچه کردم
 و ده يگوت: به قوربانتم بم، به خوا زور ئه زيه تمدايت. هه نديچارپيش له
 ناوه راستی ليدانه که دا چه يزه رانه که ی داده ناو دهستی ده کرد به گريان و
 ده يگوت: باوکه رو من چه ند عاتيفيم. دياره زور بهی وهخت به جورپکی
 ئيجگار بيزه حمانه ليده دام. هه نديچار له مردن نزیک ده بووم وه. هه نديچار
 ده ستمده کرد به گريان، له هوش خوم ده چووم ئه وسا وازی ليده هينام.
 چه ند هه فته يهک له و ماله دا مامه وه، شه ويک ديسانه وه بووه هه راو
 زه نايه کی که وره، کومه ليک چه کدار که هه موويان سه روچاوی خويان

بهستبوو، هاتنه ژورره کهم و منیان وهک په پړۆ کونیک دا به شانی خویاندا و پفاندیانم بۆ جیگایه کی دی، له وی دیسانه وه دوو پیاره سمیل ره شه که ده رکه وتنه وه، سهی سهیغه به خوی و داره که یه وه گه رایه وه ویزه م... من هیدی هیدی له شته کان ده گه یستم. دوو گروهی جیاواز منیان له یه کتر ده پفاند، هر دوو کیان مه بهستیان بوو من به زیندوویی بگرن و نه و نه خشانه یان بۆ خویان دهست بکه ویت. من له و ماوه یه دا چه نده هاجار پفندرام، ده یه ها به ندیخانه ی جیاوازم بینی، چه نده ها جار نه و موحه قیقانه م بینیه وه، له سه فه ریکی دریتژا که پیمو بوو زور شارو شارو چکه و گوندی گرتوته وه، له زور به ی جیگاکانی نیشتیماندا نه شکه نجه درام، زور جار له ماشینی داخراودا به پښگای چه ندین سه عاتیدا ده یان بردم بۆ شوینی دوور. هه ندی جار له ژیر په پړۆی چاوبه سته که مه وه ناو دارستان و سه ر چیاو دامینی نزارانم ده بینی که ماشینه کان ته ییانده کردن. له مسه ری کوردستانه وه ده یان پفاندم بۆ نه وسه ر و له وسه ره وه ده یان نه یئامه وه، له هه ندیک جیگادا گویم له خه لکانیک ده بوو به کرمانجی قسه یانده کرد، هه ندی جار ییش چه رانی خو شناوه تیم ده بیست. له سه ر ده میکی زیندانیه که مدا دلنیا بووم له هه ورامان دیلکراوم، چونکه هه میشه له دۆلکی نزیکدا گویم له سیاچه مانه بوو. له و ماوه یه دا چه ند موحه قیقیکی جیاوازم بینی، هه ستم کرد گروپی ترو هیزی سیاسی تر هاتوونه ته ناو گه مه که وه، من عینادییه کی کوشنده م نیشانده دا، له بهر نه وه ی ده مزانی له و ساته دا که نه خسه کانیا ن ده سته که ویت ده مکوژن. ته نیا شتیک له ماوه ی نه و مانگ و سالانه دا هه ستم پیده کرد، خو شه ویستی ژیا ن بوو، له و ماوه دوور د ریژه ی زیندان و نه شکه نجه دا که پتر له دوو سالی خایاند، دالیا سیراچه دین نه بیست هیه شتیکم یاد نه بوو. که ده بوورامه وه به رده وام دالیا سیراچه دین به ئاگای ده هیتامه وه، له و ماوه یه دا هه ندی جار هه ستم ده کرد له جیگایه کی دووره وه بانگمه دکات، من هه میشه سه رم به ر زده کرده وه، به لام نه مده بینی. زور شه و وام هه ستمه کرد

که گویم له موسیقا که ی شاروخی شاروخه، به لام پیموایه ته نیا خه یالیک و ورپنه یه کی عه قلی بوو هیمه تی دهادامی و له مردندا زیندوویده کردمه وه. به جوریکی شیتانه حهزم له ژیان بوو، بیرری بالکونه که ی گیلایه سیپیم ده کرد، حهزه کهم به ئەندازه یه ک بوو کومه کیکی گه وره ی پیده کردم نه مرم... به لام لای زیندانه وانه کانم خۆم واپیشانده دا که باکم به مردن نییه. له و ماوه یه دا قوناغی زۆر ترسناکی برسیتیم چه شت. هه ندیجار له بهر لاوازی و که مخوینی ده بایه وازم لئیهینن تا که میک دیمه وه سه ر خۆم و بهرگه ی ئەشکه نجه ده گر مه وه. له و سه فره تاریکه دا دوو جار پزیشکیان بۆ هیتم تا نه هیلت بمرم. من دهمزانی له هه ر جیگایه ک بم زۆر نامینمه وه و چه ند رۆژیک نابات هیزیکی دیکه دهمرفینت بۆ ده قهریکی دیکه. ئەو دوو ساله که جگه له برسیتی و لیدان هیچی تری تیدانه بوو وه ک مه شق و ناماده کردنیکه جه ستیی بوو بۆ له دایکبوونی مرفوئیکی دیکه، مرفوئیک موسای بابه ک ناوی نابوو جه لاده تی قه قنه س. من درنده یم له هه موو گروه سیاسیه جیاوازه کان بینی، ئەشکه نجه ی بریکی زۆر له جه لاده کانی نیشتمانیشم تاقیکرده وه، وه ک ئەوه بوو میژووی ئەم مهمله که ته به هه موو ده ستوخه ته جیاوازه کانی خۆی له سه ر له شی من حکایه تی خۆی بنوسیت، له شم سه رتا پا زام بوو. جار دوا ی جار موحه قیقه کان دلره قتر و ناؤمیدتر ده بوون، به لام جار دوا ی جار توانای بهرگری من لاوازتر ده بوو، هیدی هیدی ئەشکه نجه دهره کانم شاره زاترو درتده بوون، ئازاری کوشنده تریان ده دهادام، ئیشی وه هایان تیا ده وروژاندم له سه روو تواناو تاقه تی مرفوئه وه بوو بهرگه ی بگریت. به لام من دوا جار به ئەندازه یه ک عاشقی ژیان بووم که دلنیا بووم نامرم. شه ویکیان تیگه ی شتم ئەم گه مه یه گه ر من کوتایی بۆ دانه نیم له وانیه تا هه تا هه تایه بخایه نیت، دوا ی تپه رین له پرۆقه یه کی دوورودریژ ده بایه جورئه تبکه م و یه که مین قاچم بخمه سه ر زه مینی مردن تا کوتایی به م یارییه بهینم که پیده چوو یارییه کی نه بر او ه بیت. ئیستا دوا ی

ئەو سەفەرە دورودریژە کاتی ئەوەبوو بچمە ناو مەرگەووە و پووبەرۆو سەیریبیکەم. شەوئیکیان دواى ئەشکەنجەدانیکى وەحشى روخام و گووتم: نەخشەکان لای منن، چیتەر ناتوانم بەرگەى لیدان بگرم، هیچ زیندانیک نییە دوو سال بەرگەى ئەشکەنجەى بەردەوامى گرتینت.

کەوامگوت دلدنیابووم دەمکوژن. من لەسەرەتاو دەمزانى ئەو نەخشانە ناگەنە دەست خەلک، ناگەنە بەرچاوی جیهان، دەمزانى ئەو نەخشانە دەبنە کالایەک هیزیک دەیفروشینتەو بە هیزیک و حیزینک دەیکاتە کەرەستەى فشار بۆ سەر ئەوی دی. من تاکە دەلیلی زیندوو و بیلايەن بووم لەسەر بوون و نەبوونی ئەو نەخشانە. دواى ئەو سەفەرە دورودریژەش هەموو هیزەکانى کوردستان دەیانزانى چ مەخلوقیکى کەلەرەق و سەروشکم، لەو دوو سالەدا زیندانى هەموو حیزبەکانى کوردستانم بینی، ئیستا هەموو دەیانزانى گەر نازادمبکەن چیرۆکەکەى من، چیرۆكى پیاویک دوو سال هیزە جیاوازه‌کان لە دەستی یەکتەر دەیرفینن و لە هەموو کونج و کەلینیکى ولاتدا ئەشکەنجەى دەدن، چ ئابرووچوونیکى بەدواوایە. بەلام منیش دەمزانى جاریکى تر نایەمەو دەری، دلدنیابووم بەرماندەن، دەمزانى پوژیک لە یەکیک لە زیندانەکاندا پوچم دەردەچیت و فریەدەدەنە کەندەلانیکەو یان لە بن بەردیکى دوردا دەمنیژن و لەگەل مردنى منیشدا ئەو نەخشانە بۆ هەتا هەتایە و نەدەبن. دواچار هیوايەکی کەم هەبوو نەخشەکانیان بەدەمی و نەفەوتیت، بەلکو پوژیک لە پوژان بکەویتە دەست سیاسییەکی شەریف و بیخاتە بەردەستی جیهان، من دەمزانى دەمکوژن، بەلام لایەنیکەم دواى مردنى من دەبایە نەخشەکان ژیانیکى تریان هەبیت، دەبایە رینگایەکی تر بگرنە بەر بەلکو پوژیک لە پوژان دەستیک بیانھینیتەو بۆ بەر پوناکی. ئەوشەوہی کە بردمن بۆ سەر شوینی نەخشەکان، دەمزانى شەوی مردنى منە، شەوی مردنى جەلادەتى کوترە. چەند سەعاتیک بەر لەوہی پوژین زیندانەوانەکەم کاغەزیکى چکووانەى دامى، ئەو یەکەمجار بوو

دوای دوو سال هه والیکى دهره وهم بۆ بیت، به دریزایی ئه و دوو ساله له وهه موو شارو شاروچکه و گوندانه جگه له موحه قيقه کان و ئه وانهى که لیتانده دام ههچ کهس قسه ی له گهل نه ده کردم. نامه یه کی چکوله بوو، دست و خه تیکى زۆر جوان له سه رى نوسی بوو «مالاوا جه لاده تی کۆتر، پیمگو تی سامیری بابلی به ته نیا نامریت. باوه رت پی نه کردم. ئه مشه و جه هه نه م به چاوی خۆت ده بینیت».

له خواره وه به و یقاری ئافره تیکه وه که شانازی به تۆله ی خۆیه وه ده کات، ناوی شاناز سه لیمم خوینده وه. ئیستا ئاشکرابوو شاناز سه لیم ئاگاداری به شیکى جه ره یانه که یه، خه لکانیکى هه یه به رده وام شوین و هه والی منی ده ده نی، دیاره به شیوه یه کی گشتی یارییه که له شاناز سه لیم گه وره تر بوو، به لام دلنیا شم شاناز ده ستیکى گه وره ی له دارشتنی سیناریۆی مردنی مندا هه بوو، چونکه بهر له مردنم بینیم له نزیک دره ختیکه وه عه بایه کی دابوو به شانیدا و ته و قه یه کی سه ی به قژی وه به ستبوو و گوئی له هاواره کانی من ده گرت، له نیو بلێسه کاندایه رو به روو سه یری چاوی کردم و گوئی لیبوو که ده لیم: هاوار... هاوار.

ئه و ئیواره یه که منیان برد نه خشه کانیان بده می، تاکه ئیواره یه ک بوو چاویان نه به ستمه وه، ئه وه یه که مجار بوو دوای دوو سال به چاوی کراوه وه رو ناکیم ده بینى، جیهانم ده بینى، رینگام ده بینى. به دریزایی ئه و دوو ساله گه ر شتیکم بدیبایه له ژیر چاوبه سته که وه بوو. ئه گه رچی ده مزانی ده مرم به لام دلّم به درهخت و ئاسمان و ئه ستیره کان خو شبوو، سه یربوو تا دوا ئه ندازه حه زمه ده کرد له زهت له شته کان بینم.

ئیستا دوای دوو سال زیندان بوو بووم به مه خلوقیکى لاواز که ته نیا پیسته که م مابوو وه، به زه حمهت ده متوانی به پیوه بوه ستم، که نه فته و ئاماده بۆ مه رگ ده گه رامه وه بۆ شوینی ئه و ئۆردوگا کۆنه ی ئاواره کان که شه ویک له بهر چاوی من و سامیری بابلی فره ی بۆ ئاسمان، نه مه زانی

بەتەواۋەتى چ مانىكىكە، بەلام زەن و سەلىقەى خۆم پىندەگوتەم لە نىوان
 كۆتايى ئاب و سەرەتاي ئەيلولداين، ھەوا بە جۆرىك خۆشبوو منى
 شەيدادەکرد. شوين كەمپى ئاۋارەكان ۋەك ھەمىشە خاكىكى فەرامۆشكراو
 بوو كە بە پوئى و دېك و گىاي كىوى داپۆشراپوو، پىنچ كەس لەوئى
 چاۋەپروانى من و پاسەوانەكانيان دەکرد، ھەر پىنجيان كلاشيان لە
 پىابوو، دەمانچەيان پى بوو، لە دوور دوو سى ماشىنم بىنى، ھەستەمكرد
 ھىزىكى زۆر لەسەر قووتەو يال و لووتكەكانى دەوروبەر دامەزراون.
 لەوئىوە من پىشيانكەوتەم بۆ بن ئەو بەردە گەورەيە، نىشانمدان كە لە
 كۆيوە زەويىيەكە ھەلدەكەنن، دووان لە پاسەوانەكان زەويەكەيان ھەلكەند
 و دووانى تر خۆلەكەيان دوورخستەو، دواچار ئەو سندوقەيان دەرھىنا
 كە بە چەرمىكى رەش داپۆشراپوو، يەكىيان بە قەمە تەقەلە پوكاۋەكانى
 لىكردەو، سندوقە ئەلەمنىۆمەكەى دەرھىنا، موشەماى سەر جانتاي يەكەمى
 دېرى، موشەماى سەر جانتاي دوۋەمى لىكردەو ۋەو دواى كەمىك زەحمەت،
 ھەموو نەخشەكانى ۋەك خۆى بە تازەيى گرت بەدەستىەو ۋە دايە دەست
 پىاويكى لاجان سېى كە بە جووتىك كلاشەو ۋە لە نرىك مەنەو ۋەستابوو.
 كە نەخشەكانيان دەستكەوت، پىاۋەكان رۆيشتن و تەنيا پاسەوانەكان لەلاى
 من مانەو. پاش دە دەقىقە ئەو پىاۋە لاجان سىپىيە لەگەل سى كەسى
 دىكەدا گەرايەو ۋە پىگوتەن: لەسەر درەختەكە، دەزانن كام درەخت دەلېم؟
 مازوويەكى گەورەيە بە دىوى «سەرئاشان» دا دەرۋانئىت، ھا سالاكە
 لەويا شەرىفى خەلەچەوتە تەقەى لە كورەكەى كەرىم عوزىر كىرد. ئالەويادا،
 ۋەكو پىمگوتەن، دەوروبەرى دارەكە پىپووشە، نەختىك چىلكە ۋە چەويلىشى
 لىكۆبەنەو، شوينەكە تادل ھەزكات خۆشگرە، ئاسان دەسووتىت... دەى
 بەساقەتانىم، ئاگاتان لە خۆتان بىت، دوايى ۋەرنەو ۋە مالى گول ۋەزىر،
 دەزانن كى دەلېم، دراوسىي كابرانى ۋەرازى... دەى سا بەساقەى ھىمەتتان
 بىم. من لەوئى چاۋەرپىتاندەكەم.

من ته‌او تینه‌گه‌یشتم ده‌یانه‌ویت چیم لینکه‌ن، به‌لام به‌چار که‌س
 منیان دایه‌ پیش‌خویان، من‌ده‌مزان‌ی ده‌مکوژن، به‌لام جگه‌ له‌سه‌یرکردنی
 ئەستیره‌ بیرم له‌هیچی تر‌نه‌ده‌کرده‌وه، ئەوه‌ ئاموژگارییه‌کی منه‌ بۆ‌تۆ
 گەر‌ پۆژیک‌ کۆمه‌لیک‌ خه‌لک‌ تویان‌ دایه‌ پیش‌خویان‌ بۆ‌ئه‌وه‌ی‌ بتکوژن،
 مه‌ترسه‌و‌ خۆت‌ مه‌بوورینه‌وه، چونکه‌ ئەو‌ شتانه‌ هیچی‌ سوودی‌ نییه‌،
 ئەوانه‌ی‌ که‌ ده‌یانه‌ویت‌ بتکوژن‌ له‌زه‌ت‌ له‌وه‌ ده‌بینن‌ تۆ‌ بترسیت، به‌لام‌ تۆ
 هیچ‌ مه‌که‌، وابزانه‌ ده‌چیت‌ بۆ‌ بازار‌ یان‌ شوینیکی‌ تر، گەر‌ شه‌وبوو‌ خۆت
 به‌ته‌ماشاکردنی‌ ئاسمانه‌وه‌ سه‌رقال‌ بکه‌، ئاسمان‌ هه‌میشه‌ جوانه‌، گەر
 هه‌ور‌ بیت‌ و‌ گەر‌ سایه‌قه‌، گەر‌ ته‌پوتۆزبیت‌ و‌ گەر‌ سامال، هه‌میشه‌ شتیکی
 تیندایه‌ نه‌مری‌ و‌ قوولی‌ و‌ بیسنووریت‌ بیرده‌خاته‌وه‌، گەر‌ سه‌وزاییت‌ لێوه
 نزیک‌ بوو‌ سه‌یری‌ سه‌وزاییه‌که‌ بکه‌، گەر‌ گول‌ بیت‌ باشتره‌، به‌لام‌ گەر
 گول‌ نه‌بوو‌ ئەوا‌ هه‌ر‌ دره‌ختیک‌، گه‌لایه‌کی‌ سه‌وز‌ بدۆزه‌ره‌وه‌ ته‌ماشایه‌که‌،
 گەر‌ ئەوانه‌ش‌ نه‌بوو‌ سه‌یری‌ هه‌ر‌ شتیکی‌ بکه‌ که‌ مروّف‌ دروستیکردوه‌،
 وه‌ک‌ ئەوه‌ی‌ سه‌یری‌ دیواریک‌ یان‌ شتیکی‌ وه‌هابکه‌یت‌ که‌ لیت‌ دیاره‌، بیر
 له‌و‌ پۆژه‌ بکه‌ره‌وه‌ که‌ ئەو‌ دیواره‌ دروستکراوه‌، وه‌ستایه‌ک‌ هاتووه‌ به‌
 دل‌ به‌رده‌کانی‌ داناوه‌ و‌ یستویتی‌ جوان‌ ده‌رچیت، کریکاریک‌ بلۆکه‌کانی‌ بۆ
 هه‌لگرتووه‌ و‌ له‌ کاتی‌ پشووه‌کاندا‌ نان‌ و‌ ماستاویکی‌ خواردوه‌، بیر‌ له‌
 کیسه‌ی‌ خواردنی‌ کریکاره‌که‌ بکه‌ره‌وه‌، بیر‌ له‌وه‌ بکه‌ره‌وه‌ که‌ به‌یانی‌ زوو
 هه‌ستاوه‌و‌ شته‌کانی‌ کۆکردۆته‌وه‌، بیر‌ له‌ به‌فری‌ ناو‌ ماستاوه‌که‌ی‌ بکه‌ره‌وه
 که‌ ده‌سووریته‌وه‌و‌ ده‌سووریته‌وه‌ تا‌ نامینیت، وه‌ک‌ ژیان‌ خۆی‌ که‌ له‌و‌ ساته‌دا
 له‌ پارچه‌ سه‌هۆلیک‌ ده‌چیت‌ له‌ ده‌فریکی‌ ئاودا‌. گەر‌ ئەواته‌ش‌ نه‌بوون‌ چاو
 لینکنی‌ و‌ بیر‌ له‌ پۆژیکی‌ خۆش‌ بکه‌ره‌وه‌ له‌ ژیانی‌ خۆت، یان‌ له‌ جیگایه‌کی
 دیاریکراو، وه‌ک‌ ئەوه‌ی‌ بیر‌ له‌ پۆلی‌ یه‌که‌می‌ خویندنت‌ بکه‌یته‌وه‌، هه‌ولبده‌یت
 دیواره‌کان‌ و‌ ته‌خته‌په‌شه‌که‌و‌ په‌نجه‌ره‌کانت‌ بیربکه‌ویته‌وه‌، له‌وکاته‌دا‌ که‌ تۆ
 سه‌رقالی‌ ئەو‌ بیرکردنه‌وانه‌یت‌ له‌ نا‌کاو‌ شته‌کان‌ ده‌پچریت، وه‌ک‌ فلیمیک

له ناوه‌پاستدا بوه‌ستیت و په‌رده‌که ره‌شبیبت، ئیتر تو هبجت بیرنامیتیت،
ده‌مریت بیته‌وه‌ی به ترسناکترین قوناعی مردندا رویشتیبت که ترسه له
مه‌رگ.

تکایه ئەم ئاموژگاریانەم به ئاموژگاری یه‌کینک وه‌رمه‌گرن که دانیشتووه‌و
چیرۆکینک ده‌نوسیت، ئه‌وه وانه‌ی راسته‌قینه‌ی منه که ئەزموونیک‌ی دریزم
له‌گه‌ل پووبه‌پوو وه‌ستاندا به‌رابه‌ر مردن هه‌یه... مردن هیچ نییه جگه له‌و
ترسه‌ی که پیش مه‌رگ هه‌راساننده‌کات، گه‌ر ئه‌و ترسه ببیریت دلنیا‌به
ئیدی مه‌رگ بوونی نییه.

من ئه‌و پوژه ده‌مزان‌ی ده‌مرم، به هیمنی پیش بکوژانم که وتم و
سه‌یری ئەستیره‌م ده‌کرد. منیان له‌و دره‌خته نزیک‌کرده‌وه، دار مازوویه‌ک
بوو به لاپالیک‌ی پووته‌وه، به‌رابه‌رم به سه‌د مه‌تر دره‌خت و چرستانیک‌ی
دیکه ده‌ستی پیده‌کرد، به‌لام له‌ نیوان دره‌خته‌که‌ی من و داره‌کان‌ی دیکه‌دا
رینگایه‌کی باریک هه‌بوو. که له‌وانه‌یه ته‌نیا چاوی من بینیبیتی که چاویک
بوو هیشتا هه‌ر تیزبوو، هیشتا له‌ تاریک‌یدا ده‌یتوانی هه‌موو ورده‌کارییه‌کان
بینیت. شوینی دره‌خته‌که‌ی من پووته‌ن و به‌رین بوو، دیاربوو هه‌موو
ئه‌و هاوینه‌که‌س له‌و دره‌خته ته‌نیا‌به نزیک نه‌بوته‌وه، چرو زه‌به‌ندیک‌ی
سه‌یر له‌ پوش و په‌لاش له‌ده‌وری دره‌خته‌که‌بوو، دووان له‌ پاسه‌وانه‌کان
کوومه‌لنک چیلکه‌و چه‌ویلی تریان کوکرده‌وه، دوو پاسه‌وانه‌که‌ی دیش منیان
برده به‌ر دره‌خته‌که، دره‌ختیک‌ی سه‌وزو گه‌وره‌بوو، ئیجگار گه‌وره‌بوو، دوو
په‌لی گه‌وره‌ی لی جیا‌بوو‌بووه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه بو له
خاچدان‌ی یه‌کینک به‌و چه‌شنه‌ خۆی کردبیته‌وه. یه‌کیکیان له‌ توره‌که‌یه‌کی
سپی چه‌کوشیک و هه‌ندیک شتی دیکه‌ی ده‌رهینا که تائه‌وکات من
نهمده‌زان‌ی ئه‌و میخانه‌یه که منی پی هه‌لده‌واسریم، دووانیان سه‌رکه‌وته
سه‌ر دره‌خته‌که‌و دوو گوریسیان ره‌هین‌کرده‌ خواره‌وه، سه‌ره‌تا وامده‌زان‌ی
ده‌مخکینن، دووانه‌که‌ی دی له‌ خواره‌وه گوریسه‌کانیان له‌ قۆلم هه‌لکیشا و

هر چواريان پيگرا بهرزيانكردمهوه بو سهرهوه، كه دهستم گهيشته ناستي دوو لقهكه لهويادا وهستان و لهسهرهوهپرا گوريسهكهيان له چلهبهرزهكاني تر بهست و من به ئاسمانهوه مامهوه، تا ئهوكاته بكوزهكانم هيچيان نهگوتبوو، لهويادا دووانهكهي سهرهوه دابهزين و يهكيكي بچوكيان به پهله سهركهوته سهرهوهو له خوارهوه ئهوه چهكوشه زه بهلاحي بردهسهرئ و بهواني ديكهي گووت: ميخهكانم بهئي. يهكيك ميخهكاني دايه دهست و ئهوه گووتي: يهكه... يهكه.

گوريسهكان منيان بهجوريك بهدرهختهكهوه چهسپكردبوو، ئهوه پياوهي سهرهوه زهحهتيكي زوري نهبوو، دهستم بهولقهوه بنوسينييت كه خوي لهسهرئ وهستابوو، ئهوه يهكه مين ميخي بهدهسته چهپمدا داكوتا. من ئازاريكي زورم ههبوو، بهلام هاوارم نهكرد، هيند ههيه سهيري ئهستيزهكانم كردو بهدهنگيكي غهگين گووتم: هاوار... هاوار. كه ميخهكهيان لهدهستي دووههمدا رادا، من ههستمدهكرد خهريكم بيهوش دهيم، له نيوان ژيان و مردندا بيرم له داليا سيراچهدين كردهوه، بيرم لهو كچه دلگهورهيه كردهوه كه مني له مردن رزگار كرد، دهمزاني گهر بزانيت وام ليدهكهن ههموو شتيك دهكات بوئهوهي رزگارمبكات، دهمزاني مني خوشناوييت، بهلام دهمزاني ئيستا له هر شوينيكي دونيادا بيت فريشتهكاني پييدهلين كه من دهمرم، دلي پئي دهليت من دهمرم. لهوساتهدا خهفتهم لهوه دهخوارد كه داليا سيراچهدين رۆژيك له رۆژان دهزانيت كه بهوشيوهيه كوشتويانم و دهليت: كورئ پور بو وايان ليكرديت. من لهوكاتهدا هيزيكي گهورهه دايه خووم بوئهوهي به هوشياريبهوه بچمه ناو مهرگهوه. له راستيدا مهرج نيبه ههموو كهسيك برياربات كه دهبيت به هوشياريبهوه بچيته ناو مهرگهوه. بهلام من تهكانيكم دايه خووم و گووتم: هاوار... هاوار. ههستمكرد ئهوه دوو وشهيه خه بهرمدهكه نهوهو تينم دهدهني. لهوكاتهدا بينيم دهست له سهر سنگي چهپم دهدهن، ههستمكرد يهكيك به هيزيكي ئهفسانهيي ئهوه

میخه به‌ناو گوشت و خوین و دهماره‌کانی سنگمدا ده‌باته ژووری، میخیکی دریز که به‌شی ئه‌وه‌ده‌کات له سینه باریکه‌که‌ی منه‌وه ده‌رچیت و له دره‌خته‌که‌ش بچه‌قیت. ئا له‌ویادا گویم له فلووته‌که‌ی شاروخی شاروخ بو‌وه‌وه، ئاله‌وساته‌دا سه‌یرمکرد و شاناز سه‌لیمیشم له ناو دره‌خته‌کاندا بینی له تاریکی‌دا سه‌یرمه‌کات. وه‌ک چاوه‌پوانمه‌کرد نه‌بوورامه‌وه، وه‌ک چاوه‌پوانمه‌کرد نه‌مردم، شتیک له هۆشم تیدابوو، ته‌میکی سپی له به‌رچاوم ده‌هات و ده‌چوو، ئازاریک که پیشتر شتی وه‌ها کوشنده‌م نه‌بینبوو سه‌ری پرده‌کردم له هاوار، له‌وساته‌دا هیچ له نالین و نه‌نالینی خۆم تینه‌ده‌گه‌یشتم، به‌لام گویم له فلووته‌که‌ بوو نزیکه‌بیته‌وه، دلنیا‌بووم شاروخی شاروخ لیمه‌وه نزیکه. ئا‌گادارنه‌بووم که میخی چواره‌میان به‌ لای راستمدا داکوتا، به‌لام له‌وساته‌دا که ئاگریان له ژیر دره‌خته‌که‌دا کرده‌وه و گریان له پوش و په‌لاشه‌که به‌ردا تامن و ئه‌و دره‌خته پیکه‌وه بسووتین له ناو ئاگره‌که‌دا شاناز سه‌لیم بینی به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی یه‌کیکه‌وه شه‌پیکی گه‌وره‌ی بردیته‌وه سه‌یرمه‌کات. که له هۆش خۆم چووم ته‌ماشای چاوه‌عیاره‌کانی شاناز سه‌لیم ده‌کرد، ئه‌و کیژه‌ی به‌ له‌زه‌تیکی گه‌وره‌وه سه‌یری مردنی منی ده‌کرد.

دواتر من شاروخی شاروخ بینی به‌ ناو ئاگره‌که‌دا دیت، ئه‌وم بینی میخه‌کان له ده‌ستم ده‌رده‌هینیت، میخه‌کان له‌سه‌ر سنگم ده‌رده‌هینیت، ده‌مخاته‌سه‌ر ده‌ستی خۆی، به‌ ناو ئاگره‌که‌دا تیده‌په‌ریت و ده‌لایت: جه‌لاده‌تی کۆتر ئیستا کاتی ئه‌وه‌یه پیکه‌وه بچین بۆ شاری موسیقاره سپیه‌کان. ئیدی ته‌واو، ئیدی هه‌موو شتیک ته‌واو، تۆ له‌گه‌ل مندا ده‌پۆیت بۆ ئه‌وی، بۆ سه‌یرترین شاری دنیا... له‌وی ئوقیانوسی جوانیه‌کان چاوه‌پوانته‌کات.

دوا کتیب

(به حیكایه تی عه لی شه ره فیار)

مالاوايى لهقهقنهس

چهند ساليك دواتر من و جهلادهتى كوتر پيكنه وه گهراينه وه بؤ ئه و نزاره و ئه و درهخته سووتاوه مان بينييه وه، ئه و لاپاله گه ورهيه مان بينييه وه كه پييدهچوو دواي ئه و ئاگره هيچى ديكه ي تيا سهوز نه بووييت. ئه و پوژه جهلادهتى كوتر شويني ميخه كوشندهكاني له سهر درهخته كه نيشاندام، ئه و لقه سووتاوه ي نيشاندام كه له سهرى سهروه وه هيشتا پارچه گوريستك به بهرترين چلييه وه ره شه با يارى پييده كرد. شويني وه ستانى شاناز سهليمى نيشاندام له ناو دارهكاني ئه و بهر دا، شويني وه ستانى بكوژهكاني، ئه و جيگايه ي شاروخى شاروخ پيا پويشتبوو. هه موو شتيكى له بيربوو، چاوى دنوقاند و ته واوى ورده كاربييه كاني ئه و شه وه ي له بهر ده گووته وه. له راستيدا جهلادهتى كوتر ئاره زويه كى نه بوو ئه و جيگايه نيشانى من بدات، به لام ئه و ئاره زوو زوره ي من بؤ شه وه ي له پال ئه و درهخته دا وينه يه كى فوتوگرافم هه بيتت جهلادهتى نه رمكرد و له گه لمدا گه رايه وه ئه و جيگايه. هه ر به و بؤنه يه وه شويني كامپى ئاواره كان و جيگاي شارده نه وه ي نه خشه كانيشى نيشاندام. له ژير ئه و درهخته دا دووباره حيكايه تى په رينه وه كه ي خوى و ئيسحاق و سه ره نكي له و زى شوومه گيترايه وه كه له وه و بهر چهندين جارى دى بؤ هه موومانى گيترابوو وه، گه رانه وه ي خوى و داليا سيرا جه ديني بؤ شارى ته پوتوزه زه رده كان دووباره كرده وه، مه نه لوگه دريژه كاني خوى گووته وه، سه فه رى خوى به ئوقيانوسى

دوو ئه سې سې چاوه پوانياندهكات، دوو ئه سې كه به رهو زهمينيكي ترو دونيايه كي تر ده يانبه ن. به ريگايه كي دريژدا كه تهنيا به ناو ميترگ و سه وزايي و ده رياچه ي سه ير سه ير دا ده پوات. زه وييه ك زه ميني راستي نيه و زه ميني خه ياليش نيه، سه ر به زه مين نيه و سه ر به غه يبيش نيه. شاروخي شاروخ به دريژايي ريگا ئه و ئاوازانه ي بو لينده دا كه پوچ به به ري مردووه كاندا ده كه نه وه، كه زام چاكده كه نه وه. له و ريگايه دا بويه كه مجار جه لادته دواي چه ندين سال پييده خسته وه سه ر خاكي موسيqa، له ويادا دنيا بوو پني خستوته زه ويه كي دييه وه كه جوگرافيايه كي تري هه يه. زامه كانى له ويادا هيدى هيدى ونده بوون، نازاره كانى هتورده بوونه وه، ده يتوانى روناكي رۆژگارو سه رده ميكي ديكه ببينيت، به ديژايي ريگا بالنده سه پيه كانى خوى ده بينيه وه دووباره به سه ر سه ريدا ده فرن، دوو سال بوو بالنده كانى خوى نه بينيوو، دوو سال بوو تهنيا له خه ودا ئه و بالداره سه پيه انه ي ده بينى كه پيشه نكي ده ركه و تنى ئه رديكي ديكه بوون... ئيستا به هه زاره ها به سه ر سه ريدا ده فرين. شاروخي شاروخي پييده گووت: جه لادته ي كوتر ئه وه بالنده كانى تون، ئه وه بالنده كانى تون له پيشمانه وه ده رون بو شاري موسيقاره سه پيه كان. جه لادته ئيستا ده يتوانى له سه ر ئه سه كه ي دابه زيت و له و كانيه سيحراوييانه دا ئاويكي نوي بخواته وه، برينه كانى بشوات، چاوبنو قينيت و له زه ت له موسيqa ببينيت. شاروخي شاروخ وه ك هه ميشه پتر له وه ي به قسه بوى بدويت، به موسيqa له گه ل جه لادته دا ده واد. ده رويشتن و ده رويشتن و ئاوازه جاويدان و پر ئه فسونه كه ي شاروخ هه ستي ونبوون و نو قمبوون يكي قولى له ئه به دييه تدا تيا دروستده كرد. شه ويكيان هه ر دووك له سه ر ئه سه كه انيان ده رويشتن، دواي كو مه ليك ئاوازي سيحراوي جه لادته ي كوتر له شاروخي شاروخي پرسى: هاوپيم ئه و شه وه ي من توم له شاري ته پوتوزه زه رده كانى باشووردا بينى، تو ده ترانى من ده بينيت يان نا؟ چي توى له شاري موسيقاره سه پيه كانه وه

هینایه‌وه بۆ لای من؟ شاروخی شاروخ به خنده‌وه گووتی: جه لاده‌تی برام، من ده‌زانم تو ئیستا شوینه‌کان و ئاراسته‌کان نانا سیتیه‌وه، به لام ئه‌ی دۆستی ئه‌زیزم، شاری موسیقاره سپیه‌کان به شیکی تایبه‌تی هه‌موو شاره‌کان و شوینه‌کانی دونیایه، وه‌ک شاری سۆزانییه‌غه‌مگینه‌کان که ئه‌ویش دیویکی تری هه‌موو شاره‌کان بوو، جه لاده‌ت له ناو هه‌موو شاریکدا چه‌ندین شاری دیکه هه‌یه که مرۆف له پۆژه ئاساییه‌کاندا نابینیت، ئه‌وانه‌ی چاویکی ساده و پۆحیکی ساده و خه‌یالیکی ساده‌یان هه‌یه نابینن. من و تو له بنه‌ره‌تدا خه‌لکی یه‌ک شارین، هه‌ردوو‌کمان خه‌لکی شاری موسیقاره سپیه‌کانین، ئه‌و شاره‌ی که شاری جوانییه‌ مردووه‌کانه، ئه‌و جوانییه‌ جاویدانه‌ی چاوه‌پروانی گه‌رانه‌وه ده‌که‌ن. من له هه‌ر شاریکی دونیادا بم هه‌ر له شاری موسیقاره سپیه‌کانم، چونکه هه‌یچ شاریک نییه له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه پرنه‌بیت له جوانی کوژراو، هه‌یچ شاریک نییه پر نه‌بیت له ئاوازی کوژراو، له شیعری کوژراو، له تابلوی خنکینراو. هاوولاتیانی ئه‌و شاره له هه‌ر کوئی زه‌مین بن یه‌کتري ده‌ناسنه‌وه، چونکه شاریکه له‌یه‌ککاتدا له هه‌موو جیگایه‌که، هه‌ر که‌سه و له مالی خۆی و شوینی خۆیه‌وه ده‌توانیت ببینیت، گرنگ نییه تو خه‌لکی چ کیشوه‌ریکی گرنگ ئه‌وه‌یه که گه‌ر بیستت شاری موسیقاره سپیه‌کان ببینیت ده‌ببینیت، ده‌کریت دوو مرۆف یه‌کیکیان له‌سه‌ری زه‌مین بیت و ئه‌وی تریان له‌سه‌ری زه‌مین، به لام له‌هه‌مان کاتدا هه‌ردووکیان له شاری موسیقاره سپیه‌کاندا بن. شاری موسیقاره سپیه‌کان ئه‌و غونچانه له نیویدا ده‌کرینه‌وه که به‌ر له گه‌شانه‌وه‌یان له‌سه‌ر زه‌وی ده‌ژاکین، ئه‌و باغچانه‌ی تیدایه که له‌سه‌ر زه‌وی سه‌وز نه‌بوون، ئه‌و کتیانه‌ی تیدایه که نه‌نوسراون یان نه‌خوینراونه‌ته‌وه. ئه‌و نامانه‌ی تیا به که نه‌گه‌یشتون به‌خاوه‌نه‌کانیان. هه‌ندی‌ک که‌س هه‌ن هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه ده‌زانن که ئه‌وان خه‌لکی شاری موسیقاره سپیه‌کانن و هه‌ندی‌کیش هه‌ن نازانن. من که له به‌ره‌کانی جه‌نگ هه‌ستامه‌وه ده‌مزانی ده‌چم بۆ کوئی، ئه‌و کات منیش وه‌ک

تۆ شاری مۇسقىقارە سېپىيەكانم نەبىنيبوو. بەلام جەلادەت دەبىت بزانىت ئەم شارە مۇسقىقارى گەپۇكى لەسەر ھەموو ئەم ئەستىرەھەھە، من يەككىم لەوانەى دەگەرېم و نىشتەجىكانى ئەو شارە لە زەوى دەدۆزمەو، ئەو كەسانە دەدۆزمەو كە دەتوانن جوانى كوژراو لە دلى خۇياندا ھەلگرن و لەسەر زەوى زىندووېيگەنەو.

جەلادەتى كۆتر لە ھاورېكەى دەپرسى: شاروخى شاروخ ئەمشارە لە كەيەو ھەھە؟

شاروخى شاروخ بەسەر ئەسپەكەيەو پېش دەكەوت و دەيگوت: ئەم شارە لەگەل لەدايكبوونى مروڤەو لەسەر زەمىن بوونى ھەبوو، تا مروڤ پتر لە جوانىيەكانى خۇى دوورېكەوئىتەو زياتر لە شارى مۇسقىقارە سېپىيەكانىش دوور دەكەوئىتەو... كەمتر دەبىنيت، كەمتر ئامازەكانى دەناسىتەو. تا زياترېش لە جوانىدا نوقم بىت، زياترېش لە دەرگاكانى ئەم شارە نزيك دەبىتەو. ئەو شەوھى من بەرەو شارى مۇسقىقارە سېپىيەكان بەرېو ھەبووم، ئەو تەنيا من نەبووم كە تۆم بىنى، بەلكو تۆش منت بىنى... تۆ كە ئىشتياقئىكى قوولت تىدايە بۆ يەكگرتنەو لەگەل زەرياي جوانىيەكاندا، تۆ كە لە قوولايى رۆختدا، لە قوولايى خەونەكانتدا ئىشتياقئىكى قوولت تىدايە بۆ دۆزىنەوھى جوانىيە ونبووھكانى خۆت. جەلادەت ئەو تۆى ئەو مروڤانە دەدۆزىتەو كە يارمەتيت بەدن بگەيتە شارى مۇسقىقارەكان، تۆ بوويت منت دۆزىيەو، تۆ بوويت منت والىكرد بگەرېمەو بەدواتدا. ئەو مۇسقىقارە مردووهى ناو تۆ بوو، منى بانگكرد، من بەدەنگ ئەو مۇسقىقارە مردووهى ناو تۆو ھاتبووم... تۆ دەبىت بىت بۆ شارى مۇسقىقارە سېپىيەكان و پاسپاردەھەك وەرگريت و بىگەئىتەو دەنيا... ئىتر ئەم رېگايە رېگاي ھەمىشەى تۆ دەبىت، كە من تەنيا وەك دەليل و يارىدەدەر لەگەلتدا دېم و دەچم. من دەليلى تۆم جەلادەتى كۆتر... دەليلى تۆم.

شارى مۇسقىقارە سېپىيەكان شارىكە تا مروڤ نەچىتە ناوى

نازانیت چپپه، شاریکی سېی بیسنووره که مرؤف هرگیز نازانیت له چ دروازیه‌که وه ده‌چپته ژووری، له نیو دریایه‌کی به‌ریندایه له گیای سه‌وز، مرؤف ده‌توانیت ئه‌و شورا سېپپه گه‌وره‌یه ببینیت که له‌هر چوارلاوه ئابلوقه‌یداوه، شورایه‌کی ناکوتایه که چنده به‌ناو شویندا ده‌روات هینده‌ش به‌ناو کاتدا تیده‌په‌ریت، شورایه‌کی بیپرانه‌وه که هیچ بوونه‌وه‌رینک و مرؤفینک و بالنده‌یه‌ک ناتوانیت به‌چوارده‌وریدا بسورپته‌وه، گهر یه‌کینک بتوانیت به‌ناقاری شورا‌که‌دا ب‌روات وه‌ک ئه‌وه‌یه به‌ناقاری ئه‌به‌دییه‌تدا ب‌روات، گهر یه‌کینکیش بتوانیت هه‌موو ئه‌و شاره بگه‌ریت وه‌ک ئه‌وه‌وایه به‌ناو خه‌ون و جوانی و نازاره کوژراوه‌کانی مرؤفدا به‌دریژیایی میژوو بگه‌ریت. هر که‌سینک به‌سوار ئه‌و ئه‌سه‌په سېپپانه‌وه بگاته ئه‌و شاره سه‌ره‌تا ده‌بیت له یه‌کینک له‌و به‌رزاییه بیثوماران‌ه‌ی ده‌ورو به‌ریه‌وه سه‌ره‌که‌ویت و له‌سه‌ره‌وه‌پا سه‌یری رووبه‌ری ناکوتای ئه‌و شاره‌بکات که له‌هه‌موو شاره‌کانی تری دونیا گه‌وره‌تره، شاریکه مرؤف ده‌توانیت سه‌ره‌تا‌که‌ی ببینیت، ده‌توانیت به‌رده‌مه‌که‌ی ببینیت به‌لام هرگیز ناتوانیت بزانتیت له‌کویدا ته‌واوده‌بیت. زه‌ریایه‌کی سېپپه که تا به‌ره‌و ئه‌وسه‌ری ب‌رؤی دریژترده‌بیت‌ه‌وه، نیگاره‌کانی کالترده‌بنه‌وه‌و هیدی هیدی له‌ته‌میکی سېی سپیدا نوقمه‌دن که ته‌می بیتوانایی ئینسانه له‌سه‌ر تیگه‌یشتن له‌مانای هه‌موو جوانییه‌ک و حالیبوون له‌قوولایی هه‌موو نازاریک. جه‌لادت له‌یه‌کینک له‌و به‌رزاییانه‌وه بؤ یه‌که‌مجار ئه‌و ئوقیانوسه سېپپه‌ی بینی که له‌یه‌ک کاتدا ده‌یان هه‌زار بالداری سېی به‌ئاسمانه‌کانیدا ده‌فرین. شاریک وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌هیمنی هه‌لمیکی ئه‌فسوناوی لیه‌ه‌ستیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌روه‌یه‌کی فینک له‌ویوه له‌گه‌ل خؤیدا مۆسیقایه‌کی قه‌شه‌نگ به‌هه‌وادا به‌پینیت وه‌هابوو. بینینی ئه‌و شاره به‌سه‌بوو مرؤف هه‌ست به‌سه‌ره‌لدانی جوړه خرؤشیکی گه‌وره له‌رؤحی خؤیدا بکات، هه‌ست به‌گیزیییه‌ک بکات و پییوابینت له‌و ساته‌وه که خانووبه‌ره‌و شه‌قام و کوچه‌کانی ئه‌و شاره

دهبينيٽ ئىدى به مهستى به سهر زميندا دهروات.

چوونه ناو ئهو شارهوه وهك چوونه ناو بههشت وههابوو، شارىك بوو هيچ فريشتهيهكى تيا نه بوو، مروّف خوى ته نيا فريشتهى ئهو شاره بوو. كه له دهروازهكان چوون به وديودا، جهلادته جله دراو و كوئنهكانى داكه ندو دهستىك جلى سېي له بهر كرد. ئىستا بهراستى له بالندهيهكى سېي دهچوو، له چوونه ناوه ودها جهلادتهى كوئر ئهو باله خانه سېبيه قه شهنگانهى بينى كه له هيمنى و ناراميهكى قولدا نوقمبوو بوون، سهره تا له ناو باغه سهوزه كاندا تىپىك ئه نذازيارى بينى كه به جله سېبيه كانيانه وه له دروستكردى كوشكىكى تازه تيده فكرين، كه مىك دوورتر له باغىكدا ئهو فوارانهى بينى كه له گهل هه لقولانيناندا مؤسقا دههاته دهري. شاروخى شاروخ گووتى: جهلادتهى كوئر به خيربىٽ بو شارى مؤسقا ره سېبيه كان. ئيره شارى ئهو جوانيانيه كه ژيان له وه بچوكر بووه جىگايانباكته وه مردنيش له وه لاوازتره له باوه شيان بگريت. ئىستا مامؤستا كه مان چاوه رواننده كات. ده بىٽ بلىم ئهو منى نارد به دواى تودا، ئهو منى پاسپارد بيم و تو بدؤز مه وه. جهلادته بىٽه وهى هيچ بلىٽ ته نيا سهيرى ئهو هه وه جوانانهى ده كرد كه به نزمى به سهر سهريدا دهرويشتن، سهيرى ئهو كچه مؤسقا رانهى ده كرد كه له هه وادا ده فرين، سهيرى ئهو په پولانهى ده كرد كه له دلى په يكه ريكي سېي دههاتنه دهري و له ده لاقه يهكى ديكه وه دهچوونه وه ژوورى. سهيرى ئهو كوئترانهى ده كرد كه به جوړىكى بازنه يى به دهورى درهختىكدا دهسورانه وه له ناو گه لاكانيدا ونده بوون و له وسهر له كه ليتىكى ديه وه دههاتنه دهري. پاش كورته رپيهك چوونه بهردهم كوشكىكى سېي، به هيمنى به سهر پله كه يه كدا سهركه وتن، هه موو شتىك بؤنى ئاسووده يى و هيمنى و نارامى لندههات، بىدنهگييهكى ئاسمانى كه بىدنهگى ئهو رۆحه جوانانه يه كه له مؤسقا دا مه له ده كه ن هه موو شتىكى داپؤشيبوو. جهلادتهى كوئر، پرسى: هاوړيم ئه م مامؤستايه ناوى چييه.

شاروخى شاروخ جەلادەتى بىردە ژوررىكەوۋە لە بەر ئاۋىتەيەكدا رايگىرت، جەلكانى بۇ چاككىردو قىزى بۇ داھىنا و بەدەم ئەو شىتانەوۋە گووتى: ئىستا دەيىنىت و خۇى ناۋى خۇيت پىدەلەيت، دەبىت و رىابىت... دەبىت زۆر و رىابىت و بە ئارامى گوۋى لە قسەى مامۇستاكەت بگىرت. من تا ئىرە دەللىلى تۇ بووم ئىشى من ئەوۋەيە لە نىوان شارى مۇسقىقارە سىپىھەكان و مەملەكەتى خۇتدا بىتەنىم و بىتەم، تا رۇژىك دەتوانىت بىن هىچ كۇمەكىك لە نىوان ئەم جىھانانەدا ھاتۇچۇبەكەيت. من يارىدەدەرى تۇم، بەلام لىرە لە شارى مۇسقىقارە سىپىھەكاندا مامۇستا گەورەكان خۇيان لەگەل قەقنەسەكاندا دەگەرپىن، ئەوۋە ئىشى ئەوانە، ئەوان دەبن بە دەللىلى تۇ. من لىرەوۋە تا رۇژى گەرەنەوۋەت چاۋەرىدەكەم و قلوۋتەكەم لىدەدەم، بەلام لە گەرەنەوۋەتدا مىنىش راسپاردەيەكى بچوكم ھەيە كە پىتى دەسپىزم. بىرت نەچىت مىخەكانىشت لاي منن، مىخەكانى تۇ، ئەو مىخانەى كە دەبىت ۋەك شاھىدىكى مەرگ ھەلىانگىرت.

جەلادەتى كۆتر ھىشتا لە گوگىرتن و سەيركىردنى ئەو دۇنيا بىدەنگە سەرسام بوو كە جگە لەو جوانىيە قوول و نەنىيەى لە ھىچى تر ھالى نەدەبوو. پىكەوۋە لەگەل شاروخى شاروخدا چوونە بەر دەرگايەكى سىپى، شاروخ بە ھىمنى لەدەرگايداۋ پاش ئىستىك دەنگىك لەو دىو دەرگاگەوۋە گووتى: با جەلادەتى كۆتر بىتە ژوررى.

لەويادا شاروخى شاروخ ماچىكىردو گووتى: ھاورپى خۇشەويستم، بە زووترىن كات يەكترى دەيىنىنەوۋە. وايگوت و ۋەك ئەمىرىكى بە وىقار مىلى بە دلۇپە خۇينەكانى خۇيەوۋە دانەواند و گووتى: تا دىدار ئەى دۇستى ئەزىز. جەلادەتىش بە ھىمنىيەوۋە گووتى تا دىدار و بە ھىمنى دەرگاگەى كىردەوۋە.

ژوررىكى گەرە بوو، پەنجەرەكانى بەسەر باغىكى سەوزدا دەيانرۋانى. لەوۋى بوو، بە ھەمان نىگاي غەمگىنەوۋە، بە ھەمان پوانىنى سەيرەوۋە بۇ

ئاسۆيەكى دوور... خۆى بوو، لەگەل دواھەمىن ئىوارەو دواھەمىن شەوى
 مردنيدا جياوازيبەكى ئەوتۆى نەبوو، جگە لە زەردەخەنەيەكى غەمگىن
 ھىچ نىشانەيەكى دىكە لەسەر پوخسارى نەبوو. ئىسحاقى ليوزيرپىن بوو،
 ئەو مامۆستايەى دەبايە جەلادەت شەويك لە شەوان لەگەلیدا بمردبايە،
 بەلام ئىستا ھەردووکیان لە جىنگايەكى دىكەدا يەكتريان دەبينىيەو. لەسەر
 کورسىيەكى سېى دانىشتبوو، کە جەلادەتى کۆترى بينى ھەستاو گووتى:
 خۆشحالم کە دەتېنمەو، من پەيمانم دايتى کە يەکتەر دەبينىنەو، دەمزانى
 چەند سال بېرات، چەند ديوار لە نيوانماندا بيت، چەند شارو چەند زەمىن
 لە يەکتەرمەن دووربخاتەو ئەيمە دووبارە يەکتەر دەبينىنەو.

ھەستاو باوھشى پياکردو گووتى: جەلادەتى کۆتر ھىشتا بۆنى ئەو پۆژە
 دىزىنەت لىدیت کە ھىدى ھىدى يادگارەکانيان لە خەيالى مندا کالەبىتەو.
 جەلادەت باوھشى بە مامۆستاکەيدا کرد. چاوەروانى ئەو نەبوو لە
 بەر دەرگاگانى ئەم شارەدا ئىسحاق بدۆزىتەو. ئىسحاقى ليوزيرپىن ئەو
 پياوھى ھەمىشە لە خەيالیدا زىندووبوو. ھەرگىز لە پۆچيدا نەمردبوو.
 پاش ئىستىكى سەرسورمان لەسەر دوو کورسى بەرابەرى يەك دانىشتن
 و جەلادەت گووتى: مامۆستام، من ھەرگىز تۆم فەرامۆشنەکرد، ھەرگىز،
 بۆ ھەر جىنگايەك چووبم، ھەرچىيەكم کردىت، ھەر ژيانىك ژيايتىم، تۆم
 يادنەکردو. من لە شارى تەپوتۆزە زەردەکان تۆم لە خەيالدا بوو، لەو
 پۆژانەدا کە سامناکترىن جەنگ لەسەر زەوى دەستى پىکرد بە ناو تارمايى
 و ترس و تەنھايدا دەسورامەو تۆم دەبينى، ھەتا بەر لە نغۆببونى
 ئەو شارەش لە خەراباتى پرتەقالى سېيدا تۆو سەرھەنگ قاسم بينى، من
 يادگارەکانى تۆم لەگەل خۆمدا برد بۆ کەمپى ئاوارەکان، يادگارەکانى تۆم
 لەگەل خۆمدا برد بۆ ئوتلىكى سووتاو، مامۆستا من قوول شەرمەزارى
 تۆم، من شايستەى ئەو نىم کە پووم بەرابەر تۆ ھەلپىم و چاوم بەرابەر
 تۆ بەرزىکەمەو، من ھەموو ئەو زانست و زانىارى و جوانىيانەم لە خۆمدا

كوشت كه تو فيرتكردم، من ئىستا هيچ نيم جگه له مۆسيقارىكى ئيفليج. شه رمده كه م كه رهنجى توم به بادا، به لام ته نيا شتېك له ژياندا جورئته و هيزى ئه ووم ده داتى قسه بكم ئه و هيه كه هرگيز له و كه سه م نه بورى كه ئيوه ي كوشت... وهك هر رۇحېك كه مۆسقا فترى عداله تى كر دبېت، ده رهق به گوناوه بيشوماره كانى لاواز نه بووم. ئه و خوى دادى خوى كرد و جه زاي خوى بېنى. به لام ماموستا له و ساته وهى كه تو منت جيهتشت زنده گيم ته لىسمىكى بيوتنه يه، ژيانم له و وېته ئالوزه ده چنت كه نوخته له دواى نوخته هيله كانى ده گه ينمه وه به يهك و جار دواى جار سه يرتر دېته بهرچاوم. ئازارى گه ره و دورو دريژم بېنى، دوا جار من وهك دزه پرووت و پوجال و پيسواكان له گه ليه كى دوردا له خاچياندام، ميخه كانم، ميخى سه ر سېنه و سه ر ده ستم لاي ئه و مۆسقا ره يه كه يارمه تيدام بگه مه لاي ئيوه، من راسته و خو له مردنه وه به ره و لاي تو هاتووم... بېئه وهى بزائم له كويم، بېئه وهى بزائم زيندووم يان مردووم، بېئه وهى بزائم من چيم يان ده بم به چى؟

جه لادته وهك هه ميشه له به ردم ئيسحاقدا قوتابيه كى چكولانه بوو. ئيسحاقى ليوزيڤرين به هه مان زمانى سىحراوى خوى كه وته قسه، وهك ئه وه بوو له قوولايى راپوردوى جه لادته وه هاتبېته ده رى و بدويت، وهك ئه وه بوو چه ندين سالبېت له جيگايه كى ديكه وه خه به ردارى هه موو ژيانى ئه م قوتابيه غه مگينه بېت كه ئىستا به زامدارى ده گه رايه وه، گووتى: جه لادته تو ئىستا زور شت ده زانېت، له زور نه ينى تيگه يشتوويت. تو له مندالييه وه بو ئه وه له داىكوويت كه رۇژېك بگه يته ئه م شاره. سه رتاپاي ژيانى تو چيروكى سه فه رى تو يه بو گه يشتن به م سه رزه مينه. ئه و ريگايه ي تو پيايدا تېپه رپويت، ئه و شه قامه پىچاوپىنچه ي كه توى به ره و ئيره هېنا، ته نيا ريگايه ك بوو كه ده بايه به هه موو لاريكانيدا تېپه رپيت تا ده گه يته وه لاي من. هه موو ئه و شوينا نه ي تو به ناويدا گوزه رتكردوه، به شىكى بچوكى

ئەم شارە بوون، دەروازەيەك و پىگايەك بوون تەرىب بەم ھەرىمە. تۆ كاتىك لە شارى سۆزانیيەكاندا ونبوويت، لە بەشىكى بچوكى ئەم شارەدا ونبوويت، لە شوپىنكىدا ونبوويت بىئەوھى مرقۇنكى يان پۇخلەبەرىك بزانیت پىگايەكى بارىك بەم شارەو دەپپەستىتەو، شارى سۆزانیيە ئاومىدەكان، شارى مۇسقىقارە كوژراوەكان، ئەو پارچە زەوييەى من و تۆ لەسەرى كوژراين، پىگايەكە مرقۇف گەر بىهويت دەتوانىت لەويو بەگاتە شارى مۇسقىقارە سىپپىەكان. گرنىگ نىيە ئاخۇ سەرنشىنانى ئەو شارە دەزانن ياخود نا. گرنىگ ئەوھى ئەو شارە چكۆلە تۇزاوييە شوپىنى كۆبوونەوھى ئومىدو خەونە كوژراوەكانى مرقۇف بوو، شوپىنى ھەلھاتنى مرقۇف بوو لە مردن، شوپىنى ئەو مۇسقىقارانە بوو كە لەويدا مۇسقىقارەكانى ناو خۇيان دەكوشت، شوپىنى ئەو كچانەبوو لەويدا پاكى خۇيان دەكوشت. شتىك جەلادەتى كۆتر كە تۆ ھەرگىز لە شارى سۆزانیيەكان نەتپىنى ئەوھبوو كە دەستبەرداربوونى كچان لە پاكى خۇيان، كوشتنى كچان بۆ فرىشتەكانى ناو خۇيان، ھەك دەستبەرداربوونى تۆ وابوو لەو مۇسقىقارەى ناو پۇخت. تۆ دەتتوانى فرىشتەكانى دالىا سىراجەدىن بىپىنىت، چونكە فرىشتەكانى ناو دالىا ھەمىشە زىندووبوون، ھەك چۆن ئەو مۇسقىقارە راستەقىنەيەى ناو تۆ ھەرگىز نەمردو، ھەرگىز فرىشتە پاكەكانى ناو دالىاش نەمردبوون، لەبەرئەو تۆ دەتتوانى بىپىنىت، ئەويش دەيتوانى تۆ بىپىنىت. جەلادەتى كۆتر، پىت سەير نەپىت كە تۆ لەويدا شاروخى شاروخ دەناسىت، دەبايە لەويدا بىناسىت چونكە دەبايە شاروخى شاروخ لەويو بىت. ھەك چۆن تۆش لەويو ھاتى، ھەك چۆن تۆ لە ھەمان شارو ھەمان زەمىنى سەرابى و ئاوينەپىدا بۆ يەكەمجار پىت خستە سەر يەكەمىن گوزەرى ئۇقىانوسى ھاوارەكانەو. جەلادەتى كۆتر. ئۇقىانوسى ھاوارەكانىش بەشىكە لەم شارە، بەشىكە لە شارى مۇسقىقارە سىپپىەكان بەلام لەسەر زەوى، ئەوانەى لە ئۇقىانوسى ھاوارەكاندا ئىشەكەن ھىچ نىن

جگه له به‌شیک له تۆرینکی مه‌زن که ته‌واوی خه‌ون و ئومیدو جوانییه به‌باچوو‌ه‌کانی مروّف به‌دریژایی میژوو پیکه‌وه گریده‌داته‌وه، تۆرینک که شاری موسیقاره سپییه‌کان به‌شیکیتی، ئوتیلی گیناسی سپی به‌شیکیتی، باغچه چکولانه‌و غه‌مگینه‌که‌ی به‌راه‌به‌ر به‌گیناسی سپی به‌شیکیتی، شاری زه‌ردی سۆزانییه‌کان به‌شیکیتی، ئوقیانوسی هاواره‌کان به‌شیکیتی. به‌لام چهند شاری واهیه، چهند ریگای واهیه مروّف ده‌توانیت لیه‌وی به‌ره‌و شاری موسیقاره سپییه‌کان بکه‌ویته‌په‌ر؟ ئه‌وه‌یان هیچ مروّفیک نازانیت. وهک چۆن هیچ مروّفیکیش نازانیت شاری موسیقاره سپییه‌کان خۆی چهند گه‌وره‌یه.

جه‌لاده‌ت که به‌سه‌رسامییه‌وه گوئیده‌گرت، ئیستا له‌به‌ر رۆشناییه‌کی تازه‌دا‌ه‌موو ژیا‌نی خۆی ده‌بینی، ده‌پرسی: ئه‌ی نه‌یتی ئه‌و تابلویه چیه‌؟ نه‌یتی تابلوی شاری موسیقاره سپییه‌کان؟

ئیسحاق ده‌یگوت: هه‌موو شتیکی زیندوو هاواره‌کات، هه‌موو شتیکی زیندوو که ژیا‌نی تیدا‌یه‌و ده‌یه‌ویت بژی ده‌بیت هاواربکات. هاوار ئه‌و سیفه‌ته سه‌یره‌یه که ژیا‌ن له‌مردن جیا‌ده‌کاته‌وه، مروّف له‌وساته‌وه که له‌هاوارکردن ده‌ه‌ستیت، مردوو. ئه‌و تابلویانه‌هاواری ئه‌م شاره‌ن، شاریک له‌میژه‌ چۆته شه‌پیکی گه‌وره‌وه له‌گه‌ل مردندا. تابلوی شاری موسیقاره سپییه‌کان بانگه‌وازی جوانییه‌کانه، نیشانه‌یه‌که له‌و نیشانه‌ی هه‌ندیچار قه‌قنه‌سه‌کان ده‌یبه‌ن تا ئه‌و تۆره‌ گه‌وره‌یه بچنن که به‌سه‌ر شوین و زه‌ماندا بازده‌دات و هه‌موو پاسه‌وانه‌کانی جوانی به‌یه‌که‌وه گریده‌دات، عاشقه‌ لیکدا‌براوو خوشه‌ویستییه‌ کوژراوه‌کان پیکه‌وه گریده‌دات، ئه‌و تابلویه به‌شیکه له‌ریگایه‌کی ئالۆز، هه‌ر قه‌قنه‌سیک لی‌ره‌وه ده‌گه‌رپته‌وه ده‌بیت ئه‌و تابلویانه‌بگه‌ینیت، ده‌بیت شه‌ویک له‌تاریکیدا له‌ده‌رگای پاسه‌وانه‌کانی پاشه‌پوژ بدات و ئه‌و تابلویانه‌به‌ریت. ئه‌م تابلویه ده‌بیت ته‌نیا ده‌ستیکی عاشق دروستیبات. ده‌ستی مروّفیکی پر هیوا که باوه‌ری

به‌یه‌گرتنه‌وه‌هه‌یه، جه‌لادته ئیره‌ته‌نیا‌شاری‌جوانیبه‌کوژراوه‌کان‌نییه، به‌لکو‌شاری‌ئو‌مرو‌فانه‌شه‌که‌باوه‌ریان‌به‌هیواکانی‌خویانه. سه‌یرکه‌ئو‌تابلو‌چکولانه‌یه‌ی‌تو‌که‌دهستی‌کچیک‌له‌«شه‌قامی‌خانمه‌عاشقه‌کان»‌دروستیگردوه، له‌یه‌ککاتدا‌تو‌و‌موسای‌بابه‌ک‌و‌مسته‌فای‌شه‌ونم‌و‌چه‌ندانی‌دیکه‌ش‌پیکه‌وه‌گریده‌داته‌وه، گریه‌ک‌له‌سنوره‌کانی‌کات‌و‌به‌رسته‌کانی‌شوین‌قایم‌تره. ئو‌تابلویه‌بوو‌توی‌به‌ئاگاهیتنایه‌وه، به‌توی‌گووت‌ئمه‌رینگای‌خاکیکی‌تره‌پیاوه‌رپویت، ئمه‌بونی‌سه‌رزه‌مینیکی‌تره‌تو‌لینی‌نزیکه‌دیه‌ته‌وه، ئمه‌ئو‌توره‌مه‌زنه‌یه‌که‌سه‌رتاپا‌ئیمه‌پیکه‌وه‌گریده‌دات.

جه‌لادته‌و‌ئیسحاقی‌لیوزیرین‌سه‌یری‌یه‌کیان‌ده‌کرد، پیده‌چوو‌هه‌رگیز‌له‌یه‌کدی‌جودا‌نه‌بوو‌بیتنه‌وه، وه‌ک‌ئوه‌ی‌به‌دریزایی‌ئو‌چهند‌ساله‌ئیسحاق‌له‌ناو‌جه‌لادته‌ی‌کو‌تردا‌ژیابیت، هه‌موو‌شتیکی‌له‌سه‌ر‌ژیانی‌جه‌لادته‌و‌هسته‌کانی‌ده‌زانی. وه‌ک‌ئوه‌ی‌ئیسحاق‌و‌ئهم‌شاره‌هه‌مووی‌به‌شیک‌بن‌له‌نه‌ینی‌خوی، له‌قوولایی‌بینی‌خوی‌که‌جه‌لادته‌له‌جیگایه‌کی‌دیکه‌دا‌و‌به‌جو‌ریکی‌دی‌ده‌یدوزینه‌وه... جه‌لادته‌وه‌ک‌یه‌کیکی‌مه‌ست، وه‌ک‌رۆحیک‌ئو‌هه‌موو‌بۆنه‌به‌هه‌شتیه‌ی‌دره‌خت‌و‌گوله‌کانی‌ده‌وروبه‌ر‌خوماریان‌کردبیت، ده‌پیرسی: مامۆستام، من‌ده‌مه‌ویت‌له‌هه‌موو‌شتیک‌تینگه‌م، ده‌زانم‌مروؤف‌هیچ‌کاتیک‌له‌هه‌موو‌شتیک‌تیناگات، به‌لام‌مامۆستام‌بیوره‌که‌من‌تا‌ئوستا‌هه‌ر‌وه‌ک‌قوتابیه‌ک‌پرسیاره‌که‌م، ئه‌ی‌مامۆستای‌ئوزیم، قه‌قنه‌س... قه‌قنه‌س‌چییه، بۆ‌ده‌بیت‌من‌قه‌قنه‌س‌بم، بۆ؟

ئیسحاق‌به‌هه‌مان‌نیگای‌پر‌نه‌ینییه‌وه‌ده‌یگووت: جه‌لادته‌تو‌ده‌بیت‌له‌هه‌موو‌شتیک‌تینگه‌یت، تو‌ته‌نیا‌که‌سیت‌که‌ده‌بیت‌هه‌موو‌ئهم‌چیرۆکه‌بگیریته‌وه، تو‌مه‌حکومی‌به‌وه‌ی‌ئهم‌چیرۆکه‌بگیریته‌وه، یه‌کیتک‌له‌وه‌زیفه‌کانی‌تو‌ئوه‌یه‌حه‌قیقه‌ت‌بزانیته. قه‌قنه‌س‌که‌سیکه‌له‌نیوان‌مردن‌و

ژیاندا یاریده‌کات، که‌سیکه ده‌توانیت بیت بۆ شاری مۆسیقاره سببیه‌کان و بگه‌پیته‌وه، رۆحیکه له نیوان جوانییه کوژراوه‌کان و دونیادا هاتوچۆده‌کات. قه‌قنه‌س هه‌یه ته‌نیا وه‌کو رۆحیکى ویلگه‌رد ده‌گه‌پیت و جوانی خه‌وتوو ی ناو مۆقه‌کان به‌ ئاگا دینیته‌وه، ئه‌و جوانیانه زیندووده‌کاته‌وه که شه‌رو خراپه‌و ناشیرینی له مۆفدا کوشتونى، قه‌قنه‌سیش هه‌یه ته‌نیا کومه‌ک به‌وانی دیکه ده‌کات، ئه‌و چیرۆکه داده‌پیت و ده‌ینوسیت که ئه‌وانی تر پیوستیان پیته‌تی، ئه‌و پێگایانه پیکۆله‌کات که ئه‌وانی تر ده‌بیت پیابرون. جه‌لاده‌ت وه‌زیفه‌ی تویه بریک له جوانییه کوژراوه‌کان، له ئاوازه کوژراوه‌کان، له کتیبه کوژراوه‌کان، له تابلۆ کوژراوه‌کان بگپیته‌وه بۆ جیهان. به‌لام قه‌قنه‌س ته‌نیا مۆسیقا و شیعر ناباته‌وه، ئه‌و بالنده‌یه نییه که ته‌نیا جوانی ده‌باته‌وه، به‌لکو تۆ هاواری ئه‌و کوژراوانه‌ش ده‌به‌یته‌وه که لیره چاوه‌پوانتده‌کن، شاری مۆسیقاره کوژراوه‌کان ته‌نیا شاری جوانییه کوژراوه‌کان نییه، به‌لکو شاری هه‌موو حه‌قیقه‌تیکى کوژراوه، هه‌موو ده‌نگ و هاواریکی کوژراوه، هه‌موو پاکیه‌کی کوژراوه. جه‌لاده‌تی کۆتر چه‌نده‌ها سال جاریک قه‌قنه‌سیک دیت بۆ ئه‌م شاره، رۆحیک پاسه‌وانه‌کانی جوانی په‌روه‌رده‌یده‌کن، یه‌کتیک له نیوان هه‌زاران رۆحدا بۆئه‌وه له دایکه‌بیت که مۆسیقا، شیعر، حه‌قیقه‌ت رزگاربات. خۆت ده‌زانیت که زه‌وی پره‌ له پاسه‌وانی دلسۆز بۆ مۆسیقا و تابلۆ جوانی، تۆ خۆت به‌ر له دوو سال به‌ ئوقیانوسی هاواره‌کاندا سه‌فه‌رتکرد، که‌نجینه نه‌یتی و هه‌لگیراوه‌کانی جوانیت له‌و ولاته‌دا بینى. جه‌لاده‌ت به‌لام هه‌ندیک ئاواز هه‌یه زه‌وی پیوستی پیته‌تی، هه‌ندیک کتیب هه‌یه ئینسان له‌ گه‌شتی خۆیدا له‌سه‌ر زه‌وی ناتوانیت ده‌ستبه‌رداری بیت، حه‌قیقه‌ت هه‌یه گه‌ر ونیت مانای ژیان ده‌که‌ویتته مه‌ترسییه‌وه. پاسه‌وانه‌کانی جوانی ناتوانن هه‌موو شتیک رزگاربه‌کن، من که هاتم بۆ ئیره هیشتا هه‌زاره‌ها ئاواز له دلمدا بوو، تۆ که مۆسیقات له بیرخۆت برده‌وه په‌ربوویت له مۆسیقایه‌کی نه‌مر،

سەيركە جەلادەت ئەمشارە سەپپە پەرە لە ئاواز كە هەيچ كەس نەيتوانىوھ
 پزگار يانېكات، پەرە لە شەير كە هەيچ كەس نەيتوانىوھ دەستبەرىت و لە
 مەرگ دەريانبەيتت. پەرە لە تابلۇ كە دەيتت ھەندىكيان بگەرىنەوھ بۇ سەر
 زەوى. بەلام جگە لەوانە، ئەم شارە پەرە لە قوربانى بىگونە، جەلادەت
 مەرۇف خۆى گەورەترين و پاكترين جوانى كوژراوھ، ئىشى قەقنەس ئەوھ
 ھاواری ئەوانە، دواھەمىن قەسەيان، دواھەمىن نامەيان بباتەوھ بۇ جىھان.
 بەر لە چەند سال خانمىك قەقنەس بوو، خانمىك بە شەوانى تارىك
 تابلۇى «شارى مۇسىقارە سەپپەكان» ى دەبرد بۇ خواوھنەكانيان، يان
 تابلۇكانى دەخستە سەر ئەو رىگايەى دواى تىپەرىن بە گمۇكەيەكى ئالوزدا
 دەگەيشتنە دەست ئەو كەسەى عاشقىتى. نامەى مەرۇفە كوژراوھكانى
 دەبرد، بەلام جەلادەتى كۆتر لە مېژە لەم شارەوھ پەيامنېرىك نەكەوتوتە
 رىگا، بۇئەوھى لىرەوھ، لەم سەر سنوورە ناسكانەى نىوان ژيان و لە
 ناوچوونەوھ حەقىقەت بباتەوھ. هەيچ كات لە مېژووى ئەم ھەرىمە گەورەيەدا
 كە ئىمە تياژياین بە ئەندازەى پازدە سالى رابوردوودا جوانى نەكوژراوھ،
 مەن دەزانم ئەركىكى چەندە سەختە، ئەركىكى چەندە كوشندەيە مەرۇف لە
 نىوان مردن و ژياندا ھاتوچۇبكات، تا لە ساتىكدا ئىتر وندەبەيت و رىگاكان
 نادۆزىتەوھ، بەلام ھەزاران مەرۇف لىرە چاوھەوانى تۆن ھاوارەكانيان
 بىبەيتەوھ، نامەكانيان بىبەيت بۇ ھاورىكانيان، بۇ دۆستە نزيكەكانيان، دەيان
 مۇسىقار چاوھەوانن تۇ ئاوازە كوژراوھكان بگىرپتەوھ بۇ جىھان، دەيان
 تابلۇى جاويدان چاوھەوانتدەكەن، دەيان شەير كە تۇ دەستنوسەكانيان
 دەبەيتەوھ بۇ ئوقيانوسى ھاوار، بۇ شوينىكى ئەمىن لەسەر زەوى تا
 رۆژىك دىت ھەموو مەرۇفایەتى، ھەموو رۇخلەبەرە ھوشيارو جوانناسەكان
 دەبىينن. لەم شارە سەپپەدا، شارىك كە پاكىيە جاويدان و ھەمىشەبىيەكەى
 مەرۇفى ھەلگرتووه، ئەو كەسانە چاوھەوانتدەكەن كە لە بەرچاوى تۇ لە
 بىبابانەكاندا زىندەبەچالكران، ئەو سەربازانە چاوھەوانتدەكەن كە بەر لەوھى

دوا نامەى خۇيان بنىرن بۇ ژنەكانيان كوژران... تو پەيامنىرى ھەموومانىت،
تو جارىك لە برى ھەموومان گەراپتەو ھو ئىستاش لە برى ھەموومان
دەرپۇتەو ھو بۇ ژيان.

* * *

شەكان لەسەرەتاو ھە تا كوئايى لە خەون دەچوون، بەلام من رام واىە
ھەموو ژيانىك لە خەون دەچىت. ھىچ ژيانىك نىيە لە خەون نەچىت، ھىند
ھەيە دەبىت چاۋ لىكبنىن و بە وردى تەماشاي ئەو رىگا سەيرەبەكەين
كە برىۋىتى. جەلادەتى كوئر لە شارى مۇسقىقارە سىپىھكاندا لە كەسىك
دەچوو لە ناو خەونىكى قوولى خۇيدا ونبووبىت، دواتر بە رىگاۋبانى ئەو
ونبوونەدا بچىتە ناو خەونىكى ترەو، لەویشدا دىسانەو ھو ونبىت و خۇى
لە خەونىكى تردا بدۇزىتەو ھە كە ئەویش جارىكى دى ونبەكات، بە جۇرىك
دوچار نازانىت لە چ دەرگاىەكەو ھە دەتوانىت بگەرپتەو ھو جەقىقەت، چونكە
ھىندەى لە خەونىك دەچىتە دەرەو ھە خۇى لە خەونىكى تردا دەدۇزىتەو ھە.
گەر ژيان خۇى خەون بىت، بىگومان تەواۋى سەفەرى مرۇف دەبىتە
جۇلانى لە ناو كۆمەلىك خەوندا كە سەرەتا مرۇف لە ھەر يەككىكاندا
پىنواىە جەقىقەتى دۇزىو ھەو ھە ئىسحاقى لىۋزىرپىن راي وابو كە سەفەرى
جەلادەت لە شارى مۇسقىقارەكاندا شتىكە لەو جۇرەيە، واتە ھەك ئەو ھە
لە ناو كۆمەلىك ژوردا ونبووبىت، كە لە سەر ھەر دەرگاىەكان نوسراىىت
جەقىقەت، ھەلى ھەر كاتى دەرگاى ئەو ژورە دەترانىت و دەچىتە ناۋى
دەبىنىت جۇرىكە لە خەون. ئەگەر يەككىك لەو ژورانە ژيان خۇى بىت،
ئەو شارى مۇسقىقارە سىپىھكان ژورىكى ترە، ئەو مردن ژورىكى ترە،
ئەو دۇزەخ يان بەھەشت ژورىكى ترن، بىشەو ھە مرۇف ھەرگىز بتوانىت
دلىابىت لە كام يەك لەم ژورانەدا لە ناو جەقىقەتداىە.

ئەو دەمەي ئيسحاقى ليوزيرين جه لادەتى كۆترى برد بۇ بينىنى شارى
 مۇسيقاره سېپپهكان، جه لادەت له كه سېك نه دەچوو تەنيا له نيوان زيان و
 مردندا ونبووبيت، بهلكو له بالداريک دەچوو له نيوان حەقيقەت و خەيالدا
 قەتيس مابيت. شارى مۇسيقاره سېپپهكان، شارىک بوو وهك خەون پر
 له شەقامى پۇشن كه هەرگيز خۆر تيدا ئاوا نه دەبوو، پر له كوچەي
 تەسكيش كه شەويان كۆتايى نه دەهات، پر له درەخت كه له به هاريكى
 جاويداندا نوقمبوون، پريش له درەخت كه له گيژەنى پايزيكي هەميشەي
 دەر نه دەچوون. هەندىجار جه لادەت گەردە لولولى گولى سېي دەبينى
 له ئاسماندا و هەندىجاريش به سەر شەقاميکدا تيدە پەرى تا ناکوتا به
 هەوردا تيدە پەرى. شەقامەكان هەموو ناوى سەيريان هەبوو كه ئيسحاقى
 ليوزيرين دەيگوت: ئەم ناوانه ناوى منن، هەموو مروفيک ليتره خۆي به
 ويستى خۆي، شوينهكان و شەقامەكان و باغچهكان ناودەنيت، هەتا ناوى
 «شارى مۇسيقاره سېپپهكان» يش ناويکه دەكریت مروف دەستبەردارى
 بيت و ناويكى ديکەي ليتنيت كه خۆي دەيهويت، مروف ليتره ئازادە چۆن
 درەختهكان بانگدەكات و به چ زمانىک قسەدەكات، ئازادە چ ناويک بۇ خۆي
 و شتەكان هەلدەبژيريت.

پيکه وه دەکه وتنه ئەو گەشتەي دەرەق به حەقيقەت جه لادەتى
 قەنەسى دەگە يانده يەقین. له شەقامى «فرميسكى كه مانچه» دا جه لادەت
 دەيان كه مانچه ژەنى غەمگينى بينى له پەنجەرەي ماله كانيانه وه سەريان
 دەرەيتابوو كه مانيان دەرەند، دەيان مۇسيقارى بينى له بالكۆنه كانى
 خۆياندا چووبوونه سەر ميژه كانيان و به جلى سېپپه وه خومارى ئاوازي
 خۆيان بوون، هەنديكيان وهك پەيکەر وه ستابوون و مۇسيقايان ليدەدا، به
 دەيان بەرابەر يەك له سەر شوستهكان به دەم ئاوازه وه سەيرى ئاسمانيان

دەكرد و دەپۇيشتن، ھەندىكىيان دەيانتوانى بفرن و بنىشنەو، ھىچ كەسنىك سەيرى ئەوى دىكەى نەدەكرد. ھەر مۇسىقارەو شتىكى دەژەند جىاواز لەوى دىكە، ھەر مۇسىقارەو لە جىھاننىكدا مەلەيدەكرد لە جىھانى ئەوانى دى نەدەچوو. لەگەل ئەو ھشدا جەلادەت دەيتوانى گوىى لە ئاوازەكانيان بىت، دەيتوانى دەنگى ھەر ئامىرەو لەوى دى جىابكاتەو، بەلام ئەو ھى لای جەلادەت نەينى بوو ئەو ھارمۇنىيەتە سەيرە بوو كە تەواوى ئاوازە جوداكان پىكەو دەروستياندەكرد.

ئىسحاقى لىوزىرپىن بە جەلادەتى دەگوت: بچىت بۇ ھەر شوپىنىك، بە ھەر شەقامىكدا بپۇيت، ئەو تۇيت بپىاردەدەيت چ ئاوازيك ھەلگرىت و بىيەيتەو بۇ زەوى.

جەلادەت گوىى دەگرت و لە كۇتايى شەقامەكەدا دەگريا، ئاوپرى لەو ھەموو ئاوازە جاويدانە دەدايەو ھو دەيزانى ھىچ پۇچىك نىيە بىت بە ھەلگرى ئەو ھەموو جوانىيە، لە كۇتايى يەكەم شەقامدا دەيزانى توانى مروف لەسەر تىگەيشتن و پزگاركردى ئاوازە نەمرەكان ھەمىشە و ھەمىشە بچوكتەرە لە گەرەيى ئۇقيانوسى جوانىيەكان. مروف ھەرچىيەك بكات ناتوانىت ھەموو شتىك پزگار بكات. قسەكانى موساى بابەكى دەھاتەو ياد دەربارەى پەشەبايەكى ترسناك كە ھەلدەكات و كارە مەزنەكانى مروف بەرەو مەرگ و لە يادچونەو دەفرىنىت، دەيزانى ئىستا ئەو لەو پراوكرە دەچىت كە يەكىك ناردىبىتى بۇ دور، بۇ جىگايەك كە دەستى ھىچ زىندوو يەك ناىكاتى تا لەوئو ھە جوانىيەكان بەننىتەو، لە پياويك دەچىت لە پەشەباكاندا ھەستاو ھو دەست درىژ دەكات جوانىيە پفنىندراو ھەكان لە چنگى مردن دەربەننىت، بەلام ھىستا لەم دورىيەش ناتوانىت ھەموو شتىك بگرىتەو. ئەو ئىستا نوئەرىكى غەمگىنى ئۇقيانوسى ھاوارەكان بوو بۇ دەروەى سنوورە جوگرافىيەكانى ژيان و خەون، ئىستا تىدەگەيشت بۇ لەسەرەتاو ھەمووان ھەك پىغەمبەر سەپرىاندەكرد، ئىستا تىدەگەيشت

کئی بوون ئه و موسیقارانہی دہاتنہ سہر پئیگای سامیری بابلی و ئه و
 رۆحہ دزیوو کوشندہیان پاکدہ کردہوہ، ئیستا تیدہگہ یشت بۆ دہبایہ
 دالیا سیراجہ دین لہ و شارہدا چاوہ پروانیبکات، بۆ دہبایہ خوشیویت، بۆ
 دہبایہ موسای بابہک ئه و ژیرزہمینہی نیشاندات، ئه و تابلۆ سپییہی
 پیشکە شبکات. ئه و ئیستا بہ شیک لہ و ئیشہی تہواودہ کرد کہ پاسہوانہکانی
 جوانی لہ سہر زہوی نہ یانتوانیبوو تہواویبکەن. ئیستا دہیزانی ئه و ژنہ
 کئی بووہ کہ شہوئیکی تاریک ناویشانی کیومہرسی یہزدانی خورہمی
 بردووہ بۆ موسای بابہک، ئه و ژنہ کئی بووہ ہمان تابلۆی بردووہ بۆ
 مستہفای شہونم، دہیزانی ئه و تابلۆیہ ہیچ نییہ جگہ لہ کۆدیکی نہینی
 کہ جوانپہرستہکان لہ دواي خۆیان جیئدہہیلن تا لہ دہرفہت و ریکہوتہ
 سہیرہکانی ژیاندا یہک پئیگای ئه و ی تر بدۆزنہوہ، دہیزانی ئه و تابلۆیہ
 ہیچ نییہ جگہ لہ دہلالہتیک جوانی جیئدہہیلن تا لہ یہکدیمان نزیبکاتہوہ.
 ئیستا سہرتاپای ژیانی خۆی، سہرتاپای تہلیسمہ سہختہکانی نیو ئه و
 تہمنہ کورتہی خۆی بہ کراوہیی دہبینی.

لہگہل ئیسحاقی لیوزیریندا شہقامی «تیترواسکی بہیانیان» تہیدہ کرد،
 شہقامی «جازی زیوین»، شہقامی «بیانۆی با»، شہقامی «شعیری
 ئەستیرہ فرۆشہکان» شہقامی «شاعیرانی جہہنہم» تادہگہ یشتنہ
 کوچہیہک بہ ناوی کوچہی «فلووتی سہی». ئیسحاق دہیگوت: جہلادہت
 گہر تۆ قہقنہس نہ بایتایہ مالی تۆش لیژہدا دہبوو، لہ بہر پہنجہرہیہ کدا
 دہیوہستان و دہیگوت: جہلادہت ئەمہ مالی منہ، ئەمہ ئه و گۆشہیہیہ کہ
 من لیئیدہوہستم و تا ناکوٹا، تا ہتا ہتایہ موسیقایی تیا لیئیدہدم.

لہ و کوچہیہدا سہدان عازیفی فلووتی دہبینیہوہ، لہ و کوچہیہدا
 مامۆستا سہرمہدی لہ نیوان موسیقارہکاندا دہبینی، لہ سہر کورسییہکی
 بچوک لہ ژیر درہختیکی گہورہدا دانیشتبوو موسیقایی لیئیدہدا، سہرہنگ
 قاسمی دہبینی بہرابہر بہ ہوریک و ہستاوہ و عہزفدہکات، ئه و موسیقارہ

مندالانەى بىننىيەوہ كە چەندىن سال لەوہوبەر پىكەوہ لە پاسىكدا مردبوون، فەمى بەسرى دەبىننىيەوہ بە خۆى و گەردنىكى برىندارەوہ لەسەر مېزىك وەستاوہو بەلندەكان لەدەورى سەمادەكەن و عەزفدەكات. كەسىان جەلادەتى كۆترىان نەدەبىنى، ھەموو بە ئەندازەيەك نوقمى ئەو مۆسىقا ئاسمانىيەى خۆيان بوون نەياندەتوانى لىي جىابىنەوہ. ئىسحاق دەيگوت: مرؤف لىرە بە مۆسىقا دەژى، ھىچ كەسىك ئەوى دى ناناىتەوہ، جەلادەتى كۆتر ھىچ كەسىك تۆ ناناىتەوہ. تۆ دەتوانىت تەنيا ئاوازەكان پزگاربەكەيت، نەوہك مرؤفەكان، پەنگە زۆر كەس لىرەوہ بنالنىت و داواى فرىادەسىك بەكات، بەلام مرؤف بەدرىژاى مېژوو تەنيا تانوىتتى مۆسىقا و ئاواز و شىعر لە مەرگ پزگاربەكات، ھەرگىز مرؤف لەم شارەوہ مرؤفى بۆ پزگارناكرىت. ھىچ كەس لە مانە جىھانىان يادنەچۆتەوہ، بەلام ھەموويان تەنيا لە پىگاي مۆسىقاوہ دەتوانن لەگەل دۇنيادا بدوين.

جەلادەت لە گەشتىكى سەيردا، بە ناو دەيەھا كوچەدا، سەدان ئاوازی كوئ لىدەبوو، سەدان مېلودى سىحراوى لە پۆحى خۇيدا دەنوسىيەوہ، كوچە لە داواى كوچە دەگەرا، شاعىرەكانى دەبىنى لەسەر بەستەكان وەستاون و شىعر دەخویننەوہ، نىگاركىتەشەكانى دەبىنى لە نىو شەپۆلى پەپولەدا وەستاون و نىگار دەكىشن، شارىكى ناكوتا، ھەزارەھا كوچەى بىسنور لە ناو يەكدا، ھەزاران گوزەر كە مرؤف نەيدەزانى لە كوئوہ دىن و دەچنەوہ سەر كوئ، لە ھەر كوچەيەكدا جۆرە مرؤفىك و جۆرە ئازارىكى دەبىنى، ھەندىك لە شەقامەكان تا ناكوتا درىژدەبوونەوہ، ھەندىكىيان لە ناو سىبەرى درەختە سەوزەكاندا خەوتبوون و ھەندىكىيان لە ناو بايەكى پايىزىدا نوقمىبون كە خەزانىكى ئەبەدى دروستكردبوو. ھەندىك لە شەقامەكان ھىند درىژبوون ھىچ مرؤفىك نەيدەتوانى تەوايانبەكات. ئىسحاقى لىوزىرەن دەيگوت: جەلادەت ھەندىك لەم شەقامانە لە ئەبەدىيەتدا تەواودەبىت، زۆر مۆسىقار دىت و دواچار لە ناو ئەو تەمە دوورەدا وندەبىت كە ھىچ مرؤفىك دەستى

ناگاتن. چی له وسهری ئەم شه قامه وه ههیه هیچ که سیک نازانیت، هه
یه کیک له ئیمه پۆژیک له پۆژان ده پۆین و لهو ته مه دا و نده بین و هه رگیز
ناگه پیننه وه بۆ کوچه و گوزهری جارانی خۆمان.

ئیسحاق شه قامی ئەو کیزانه ی نیشاندا که بیوچان سه ماده کهن،
شه قامی ئەو پیاوانه ی بهرده وام هه موو ژیانیا یه ک کتیب ده خویننه وه.
شه قامی ئەو ته مبوور ژه نانه ی له سه ر لکی دره خته به رزه کان سه یری مانگ
ده کهن و ته مبوور ده ژهنن. شه قامی ئەو کچه عاشقانه ی ئیشیا ن ئەوه بوو
ته نیا تابلۆی شاری موسیقاره سپیه کان دروستبکه ن، له ویا دا ئیسحاق ی
لیوزتیرین سه لوا طحانی پیشاندا که له کراسیکی ته نکدا له نیوان کۆمه لیک
شۆپه بیدا، له نابهین دوو فواره ی گه وره دا ستان دیک ی گه وره ی ره سمکردنی
دانابوو و به هیمنی و سه بریکی گه وره وه ئەو تابلۆیه ی دروستده کرد،
تابلۆی شاری موسیقاره سپیه کان، ئەو تابلۆ سیراو ییه ی هه قنه سه کان
به زه ویدا دابه شیانده کرد. ئەو تابلۆیه ی ته واو وه ک هه مان ئەو تابلۆیه
بوو که ئەو له شاری ته پوتۆزه زه رده کاندا بینییوو ی. جه لاده ت ده ستی
ده خسته سه ر تابلۆکان و ده پۆی، هه زیده کرد له گه ل ئەو کچه دا قسه بکات،
هه زیده کرد باسی دکتۆر باه کی بۆبکات، به لام ئەو جگه له ده ليله که ی
خۆی نه یده توانی قسه له گه ل هیچ مه خلوقیکی دیکه دا بکات، له غه واسیک
ده چوو گه نجینه یه کی له ژیر ده ریادا دۆزیبیته وه، له هه موو چیگایه کدا
ده ستی بۆ به نرخترین مرواری ده برد و هه لیده گرت. ئاو ریده دایه وه بۆ
یه که مجار پاسه وانیکی سپی بیده نگ ی ده بین ی له پشتیا نه وه هه موو ئەو
تیکست و کتیب و تابلۆیا نه هه لده گری ت که ئەو ده ستیا ن ده خاته سه ر و له
گالیسیکی گه وره دا ده یا نخاته سه ر یه ک... هه ر جوانییه ک جه لاده ت ده ستی
بخستایه ته سه ر ده بوو به مولکی ئەو. ئیستا نه یده زانی چه ند وه خته
به ریکاه ون، زه مه ن له شاری موسیقاره سپیه کان مانای نه بوو، شه و
پۆژ هیچ نه بوون جگه له دیکۆریک که شه قامه کان خۆیا ن هه لیانده بژارد،

شەقامىك ھەبوو شەوبوو، بەلام شەقامىكى دىكەي تەنىشتى رۆژ. شەقامىك ھەبوو ھەتاو و شەقامىك ھەبوو پەر لە گەلای خەزان، كوچەيەك پەربوو لە بالندەو كوچەيەك پەربوو لە ماسى سېپى كە بە ھەوادا دەفەين. بەلام ھەموو جىگاكان سېپى بوون، ميعمارى خانووەكان مەلەكوتى دەھىنايە پىنش چاوى مرۆف.

لە شەقامىكدا گوويان لە دەنگى ئەو گۆرانىيژانە بوو كە دەيانتوانى مرۆف بە جۆرىك مەستبەكەن نەتوانىت لە شوينى خۆى بېرات. ئىسحاق دەيگوت: ئەمە يەككە لە پەر مەترسىترىن كوچەكان، چونكە گۆرانىيژەكان دەتوانن بە جۆرىك كۆتتەكەن بە ئاگا نەيەيتەو. دەتوانن تا ئەبەد بتوەستين و ناچارتبەكەن گويبگرىت. دەرچوون لە شەقامى گۆرانىيژەكان وەك پەرينەو ھەبوو لە دەريايەكى ترسناك. جەلادەت لە ئىسحاقى دەپرسى: مامۆستام، بۆ كۆيم دەبەيت، بۆ كوئى؟ ئىسحاقى لىوزىرپىن گوتى: بەرەو شەقامى «فريشتەكانى لم» بەرەو ئەوئ، ئەو ھەو دوا سنوورى ئەم شارەيە، من بتوانم بىگەمى، دوا سنوورىتى كە تۆ دەتوانىت بىگەيتى، لەو بەر ئەو شەقامەو ھەردەمى دىكەو خەلكى دىكەو قەقنەسى دىكە ھەن كە من و تۆ نايانىينىن و ناياناسين.

لە شەقامى «فريشتەكانى لم» دا، جەلادەت ھەموو ئەو مرۆفانەى دۆزىيەو كە لە شەو ھەردوور دىژەكانى بىباندا مردن. ئەو كوردە غەمگىنانەى بىنيەو كە لە لمستانەكانى باشووردا لم خنكاندبوونى. ھەمووان لەسەر درەخت و شوستەو بالكۆنى شەقامىكى ئاكوئا دانىشتبوون و نامەيان دەنووسى. ھەزارەھا مرۆف كە لە دىژىترىن كوچەى دونيادا دانىشتبوون، لە بالكۆنە سېپىھەكانىانەو ھەستابوون و سەيرى ئەستىرەيان دەكرد. لەسەر پەلى درەختە گەورەكان دانىشتبوون و ھەك عاشقە دىزىنەكان باسى مردنى خۆيان دەخستە سەر كاغەزىكى سېپى، ھىندەى تەواودەبوون دەياندايە بەر باو دووبارە دەستيان دەدايەو قەلەم و بە جۆرىكى دى

و بە دارشتنیکى دى هەمان حىکایەتیان دەگیرایەو. سەروەیهکی فینک لە نادیارەو دەهات و کاغەزەکانی دەفراندن، ئاسمانی ئەو کوچەیه پڕ بوو لەو نامانەى «با» لەگەل خۆیدا بەرەو شوپینیکى نادیار دەبیردن. ئەو نامانەى دەبایە قەقنەسیک بێت و لە هەوادا هەندیکیان بگریتهو و بیباتەو و بۆ جیهان. هەزارەها پۆحى غەمگین بوون لە ژێر سێبەرى ماله سپییهکانى خۆیاندا، لەسەر میزى سپى، لە سەر زەمینیکى سپى، لە نزیک ئاویکەو و کە وەک چورپى شیر سپى بوو، هاوارى خویان دەنوسى، ناوینشانى ئازیزەکانیان دەخستە سەر پشتى کاغەزەکەو دەیاندا بە «با». شەقامیک بوو گەرم وەک پۆژیکى مردن لە بیاباندا، جەلادەت دەستی دەخستە سەر خشته سپییهکان و هەستى بەو گڕەیه دەکرد کە لە پۆحى داروبەردى ئەو کوچەیهو هەلدهستى، گەرمایەک وەک گڕەى بیابان. بۆ یەکەمجار دەستی دەدا لە نیوچاوانى ئەو نامەنوسانەى کە هەستیان بە دەستى ئەو نەدەکرد، بەلام ئەو هەستى بە تاي شەوى مردنیا دەکرد، هەستیدەکرد ئیستاش دلیان بە هەمان ترس لێدەدا.

دەووستاو بە چوار دەورى خۆیدا دەپروانى، ئەو مەروغانەى دەبینى لە پەنجەرەى مالهکانیانەو سەر دەر دەهێنن و نامەکانیان دەدەنە دەم باو دەگەرێنەو ژوورئى. ئەوانەى دەبینى لە ناو چیمەنە سەوزەکاندا پالکەوتوون و لە ئەبەدییەتى هاوارەکانى خۆیاندا ونبوون. هەندیکیانى دەبینى بەر لەوہى دووبارە دەستبکەنەو بە نوسینى نامەیهکی نوێ، کەمیک بەدواى نامە کوئەکانیاندا رادەکەن و دواتر بە هێمنى دەگەرێنەو سەر قەلەم و کاغەزەکیان.

ئیسحاق دەیکووت: ئیشى تۆیە ئەو نامانە بگەننیت، ئیشى تۆیە کە یەکەیهکە گوندو پێدەشتهکان تەبیکەیت و ئەم نامانە بەدیتە دەست خاوەنەکانیان.

هەزاران نامە کە هەر یەکەو ناوینشانى گوندیک و ئاویک و شاریکیان

له‌سه‌ر بوو، جه‌لادەت نامە‌یه‌کی له‌هه‌وادا ده‌گرته‌وه‌و ده‌وه‌ستاو ده‌یخوینده‌وه، نامە‌یه‌ک بوو له‌سه‌ر لم، له‌سه‌ر مردن، له‌سه‌ر خنکان له‌ژیر ئە‌ستیره‌دا، له‌سه‌ر بیده‌نگی. نامە‌یه‌ک بوو به‌ناوی پیاوکوژە‌کانه‌وه، به‌کات و شوینی‌مردنه‌وه، به‌باسی دووردریزی تینویتی و گه‌رماوه، به‌وه‌سفی نیگای ئە‌فسه‌ره‌عه‌ره‌به‌کانه‌وه، به‌وه‌سفی رینگاکان و شاره‌کان و ئوردوگاکانی مردنه‌وه، به‌وه‌سفی سات دوای ساتی پۆ‌حکیشان، وه‌سفی لم که‌ده‌چیته‌گه‌رووته‌وه تا چیت‌ه‌ناسه‌نه‌ده‌یت، وه‌سفی فیشه‌ک که‌یه‌ک له‌دوای یه‌ک له‌دواوه‌به‌ر سه‌رت ده‌که‌ون، ئە‌وه‌سته‌ی له‌نیوتدا دروسته‌بیت ساتیک ده‌زانیت ده‌مریت و نازانیت سه‌یری ئە‌ستیره‌بکه‌یت یاخود ته‌ماشای لوله‌ی تفه‌نگی پاسه‌وانه‌کان؟ نازانیت بیر له‌مردنی خۆت بکه‌یته‌وه‌یان له‌مردنی منداله‌که‌ت؟ بیر له‌تینویتی بکه‌یته‌وه‌یان له‌هاواری ئە‌فسه‌ریک که‌له‌پشته‌وه‌را بو‌مردن ریزته‌ه‌کات؟

هیچ ئاده‌میزادیک نه‌بوو بتوانیت هه‌موو ئە‌وه‌نامانه‌بگه‌یتیت.

جه‌لادەت نه‌یده‌زانی ده‌ستی له‌چه‌ند نامە‌داوه، به‌دوای چه‌ند نامە‌دا رایکردوه، چه‌ند سه‌عات یان چه‌ند رۆژ له‌کوچه‌دریزه‌دا سوپاوه‌ته‌وه. جه‌لادەت بیئاگای خۆی به‌کوچه‌دریزه‌دا ده‌رۆیشت، هه‌ستیده‌کرد که‌وتۆته‌ناو ته‌میکي سبی و چره‌وه، له‌وسه‌ر له‌ناو ته‌مه‌که‌دا هه‌ستیده‌کرد روخساری پیاویکی قژلول به‌فلوتیکه‌وه‌ده‌بینیت، روخساری پۆ‌حیکی غه‌مگین که‌له‌نیو ته‌میکي چرپا ته‌ماشایده‌ه‌کات و دوورده‌که‌ویته‌وه، تارماییه‌ک بوو له‌سامیری بابلی ده‌چوو، پیده‌چوو ئە‌وه‌بیت و له‌ناو قوربانیه‌کانی خۆیدا به‌فلوتیکه‌وه‌ونیووبیت. وه‌ک پۆ‌حیک شه‌رمبکات بچیته‌ئە‌وه‌شه‌قامه‌وه، وه‌ک دلێک رووی نه‌یه‌ت که‌س ته‌ماشاییکات له‌وه‌مه‌دا خۆی به‌ته‌واوه‌تی ئاشکرانه‌ده‌کرد. جه‌لادەت ده‌یویست دوایکه‌ویت، ده‌یویست دلنایبیت ئاخۆ ئە‌وه‌ی بینویتی سامیری بابلیه‌یان یه‌کیکی

ديکيه. بهلام ئيسحاقى لئوزيرين له ئاست درهختيکى بهرزدا دهيوهستان و دهستی دهخسته سهرشانی و دهیگوت: جهلادتهى کوتر ليرهوه دهبيت بگهريينهوه، ئهमे دوا سنوورى ئيمهيه، ئهमे يهکهمين سهفهرى تويه، گهليک سهفهرى توت له بهردهمدايه، چهندهها جارى تر دبيت بو شارى مؤسيقاره سپيهکان، ئيستتا تو بهشى چهندهها مانگ کارت ههيه، ليرهوه تو دهگهريتهوه بو دواوه و له شارى مؤسيقاره سپيهکان دهردهچيت. دهگهريتهوه بو نيشتمانى خوټ.

جهلادته و هک بالداريک له خهونيکى تهماويدا ونبوويت، وهردهگهرا و به هيمنى به هموو کوچه سهيرو پر ئهفسونهکانى شارى مؤسيقاره سپيهکاندا دهگهرايهوه، له گهرايهوهدا جگه له تهماشاگردنى ئه و بالداره سپيانهى بهردهوام بهسهر سهريدا دهفرين سهيرى هيجى ترى نهدهکرد، تا زياتر له دهروازهى شار نزيک دهبووهوه کوچهکان کالترو کالترو دهبوونهوه، و هک ئهوه بوو له گهله هموو ههنگاويکى ئه ودا ته ميکى قورس و سپى شتهکان دابؤشيت، و هک ئه وهى گهرايه وهى ئه و پاگردن بيت له تونليکى سپى خه يالى که تونلى مردنى خو يه تى. له جيگايه کدا ده وهستا و ئاوپرى ده دايه وه دلنابوو ئه و شاره جيگاي مردنى خو يه تى... ئه و شاره هيج نيبه جگه له نيشتمانى مردنى خو ي.

به ناو کومه ليک هه ورو ته مى سپيدا ده گهرايه وه بو ناو ئه و ژووره ي يه که مين جار له ويدا يه کديان بينى، له وئ ئيسحاق پا که تيکى چکولانه ي ده دايه ده ست، با وه شى پياده کردو ده يگوت: جهلادته له بيرت نه چيت، من چاوه پروانته که م.

جهلادته دواتر جگه له وينه ي ئيسحاق که له ته ميکى سپيدا وه ستاوه و به کاوه خو ونده بيت هيجى ترى ياد نه بوو.

که ده رگا که ي ده کرده وه، شاروخى شاروخ چاوه پروانده کرد، هه مان ئه و

پاوه‌ستان و سه‌یرکردنه‌ی هه‌بوو که به‌ر له خودا‌حافیزی بینیبووی، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌دریژایی ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی ئه‌و، شاروخ له شوینی خۆی نه‌جولابیت، به‌لام که ئه‌وی ده‌بینی به‌خنده‌یه‌که‌وه پ‌ربوو له سۆزی فریشته‌گه‌وره‌کان ده‌ستی ده‌گرت و به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ پ‌رایده‌کیشاو ده‌یگوت: هاو‌پ‌یم ئیستا تو ده‌توانیت ژیان پ‌ربکه‌یت له موعجیزه.

بیته‌وه‌ی بزانیته‌ مه‌به‌ستی چیه، ده‌ستی ده‌گرت و به‌همان پ‌نگادا ده‌گه‌رانه‌وه، به‌لای هه‌مان ئه‌و تاقمه‌ ئه‌ندازیاره سبیه‌دا تیده‌په‌پین که نه‌خشه‌ی شه‌قامی دیکه‌یان ده‌کیشا. له به‌ر ده‌رگا‌کان جه‌لاده‌ت ده‌یتوانی پ‌تر له شورای دوورو دریژی ئه‌و شاره‌ رابمیت، له‌و نه‌خش و هه‌لکولینه نه‌یتیانه وردبیتته‌وه که تهنیا به‌ته‌ماشاکردنی دوورو‌دریژ مرؤف ده‌یبینن. نه‌خشی سه‌رده‌مه هه‌ره‌ دیزینه‌کان، زه‌خره‌فه‌ی رۆژه ساده‌و سه‌ره‌تاییه‌کانی له دایکبوونی مرؤف له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه، شفه‌ی خیله‌ به‌راییه‌کان، نوسینی سه‌ر له‌وجه سۆمه‌رییه‌کان، نه‌خشی ئاسوری، زه‌خره‌فه‌ی ئه‌که‌دی، ئه‌سه‌په‌کانی نه‌ینه‌وا، شیزه‌کانی بابل. بۆئه‌وه‌ی له ناو وینه‌و زه‌خره‌فه‌کاندا نو‌قم نه‌بیت شاروخی شاروخ پ‌رایده‌کیشاو ده‌یگوت: ده‌بیت برۆین. ئه‌سه‌په سبیه‌کان چاوه‌روانیانده‌کردن، چه‌نده‌ها ئه‌سپی سه‌پی که هه‌موو ئه‌و باره قورسه‌یان له پشت بوو که جه‌لاده‌ت له‌گه‌ل خۆیدا ده‌یه‌یتایه‌وه، ئه‌و ئه‌سه‌پانه‌ی موسیقاو کتیبی نه‌یتی و تابلۆو نامه‌یان بارکردبوو. جه‌لاده‌ت ئیستا له کاروانچیه‌که ده‌چوو که له پشتیه‌وه ریزیکی دریژ ئه‌سپ قه‌تاره‌یان ده‌به‌ست. شاروخی شاروخ له دوا‌ی قافله‌که‌وه ده‌پۆیشت و جه‌لاده‌ت له پیشه‌وه، ئه‌مجاره وه‌ک ئه‌وه بوو به‌ده‌وری بازنه‌یه‌کی گه‌وره‌دا بسورپینه‌وه، به ناو کومه‌لیک پیده‌هستی سه‌یردا، به ناو زنجیره‌ چیا‌ی به‌رزدا، به ناو هه‌ریمی به‌فر و کیلگه‌ی بورکانی و دۆلی گه‌وره‌ گه‌وره‌دا پۆیشتن که پ‌ربوون له ته‌م، له غوباریکی ئه‌زه‌لی که له‌سه‌ره‌تای له دایکبوونی زه‌وییه‌وه تا ئه‌مرۆ نه‌په‌ویوه‌ته‌وه. به ناو چه‌نده‌ها جه‌نگه‌ل و کتو و

خاکی ئەفسانەیییدا دەگەرانه‌وه بۆ دنیا، ئیوارەیه‌کی درەنگ دەگەشتنە سەر ئاوی دەریاچەیه‌کی گەورە، دەریاچەیه‌ک مانگ لە ناوەرەستیدا مەلەیدەکرد، تیشک لە نینوان نەرمە شەپۆلەکانیدا بازنەیی زێڕینی گەورە گەورەیی دەخولقاند. جەلادەت وەک لە تەلیسمیک وردبیتتەوه لەو ئاوه‌ پر لە تیشکەیی دەروانی. شاروخی شاروخ لەسەر ئەو دەریاچەیه دەیوەستان، بەستەیه‌کی پێچراوه‌یی دەدایە دەست و دەیگوت: جەلادەتی کۆتر، لێرەوه سنووری من تەواو دەبیت، لەم دەریاچەیه بە‌ولاوه نایەم لەگەڵتدا، من لەم رۆخەدا دەمیتنەوه، هەر کاتیک گەراییتەوه بۆ شاری مۆسیقارە سپییەکان من لێرەم، لە ناو ئەم دارانەدام، لە رۆخی ئەم دەریاچەیه‌دام، من بە شەو وەک رۆحیکی سەرگەردان بەسەر ئاوه‌کاندا دەروم و چاوه‌پێتدەکم. تەنیا شتیک بە ناوی منەوه بیگێزیتتەوه بۆ دنیا ئەم زەرەفە چکۆلەیه‌یه، لەم زەرەفەدا میخەکانی خۆت هەن، ئەو میخانەیی من لە دەست و سینەت دەرمه‌یتان، لەگەڵ هەندیک شت بۆ کچیک بە ناوی رەوشەنی مستەفا سەقزی. قوتابی مۆسیقایە، کۆمەلێک مۆسیقای تاییەتی خۆم بۆ ناردووه. ئەو من دەناسیت پێیلی: ئەمە دیاری شاروخی شاروخە. ئەو خۆی من دەناسیت، ئەو دەتوانیت دواتر زۆر کۆمەکت پێیکات.

* * *

هەموو شتەکان خێراو کورت و کوتوپر‌بوون، من چاوه‌روانی زیاترم دەکرد، دەمویست جەلادەت شەقام لە‌دوای شەقام بۆم باسبکات، دەمویست گوزەر بە گوزەر هەناسەو هەوای ئەو شارەم بۆ بیگێزیتتەوه... هەر چاریک جەلادەتی کۆتر دەیویست باسی شاری مۆسیقارە سپییەکانم بۆ بکات، هەستەدەکرد ناتوانیت لە‌وه زیاتر فشار بۆ یاده‌وه‌رییەکانی خۆی به‌یتت، رستەکانی خێراو کورت بوون، یاده‌وه‌رییەکانی تەماوی بوون.

جەلادەت نەیدەتوانی هەندیک لە وردەکارییه‌کان بگێریتەو، دەیزانی لەو کوچە سپییانەدا ژیاو، دەیزانی ئیسحاق هەموو نەینییەکی ئەو شارە پینگوتوو، بەلام دەشیزانی ئەستەمە بتوانیت بەوردی باسی هەموو شتیک بکات. بەرای جەلادەت نەینی قوولی ئەو شارە، وەک نەینی جوانی شتیکە وەسف ناکریت. مەرۆف دەتوانیت وێنەیکە لەسەر دروستبکات، بەلام ناتوانیت دەستبختە سەر دوا ماناو دوا جەوھەری.

لەو پۆژە سەیرانەدا کە من و ئەو پێکەو بۆ نووسینی ئەم کتێبە بردمانە سەر. جەلادەت بەدریژی باسی کوچەکانی دەکرد، باسی پوخساری کەمانچەژەنەکان، پوخساری ئەو کیژە عاشقانە لە شەقامیکی دووردا بەردەوام تابلۆی «شاری مۆسیقاره سپییه‌کان» دروستدەکن، وەسفی جەلەکان و نیگیانی دەکرد. بەوردی باسی ئەو شاعیرانە بۆ دەکردم کە تا هەتاھەتایە شیعر دەنوسن و دەیدەنە دەم با، باسی ئەو شەقامانە بۆکردم کە ئاسمانەکانیان پرە لە ئاوازی باپردوو، بەلام دەیزانی نەینییەکی ون هەیە ناتوانیت بیدرکینیت، نەینییەک دەکەوێتە دەرەوی سنووری زمان. بەکورتی لای جەلادەت مەرۆف بۆئەوێ لە شاری مۆسیقاره سپییه‌کان تیبگات و دەست بختە سەر نەینییە قوولەکە دەبیت لەوێ بژی. بەدریژی ئەو ماوہیە فشاری گەورەم دەخستە سەر قوولترو قوولتر بە ناو یادەوہرییەکانیدا بچیتە خواری، بەلام ئەو دەیکوت: نەینی ھەرە گەورە شاری مۆسیقاره سپییه‌کان، لە شەقامەکان و کوچەکان و گەرەکە بەرینەکانیدا نییە، بەلکو ئەو نەینییە لە مۆسیقاکان و تابلۆو نامەکاندا یە کە لەوێو دەگەرینەو بۆ جیھان.

ئەو ماوہیە زۆر گویم لە مۆسیقاکانی جەلادەت دەگرت، زۆر تەماشای هەندیک لەو کتێبە سەیرانەم دەکرد کە ئەو لەو شارە دوورەو دەبەیتانەو، دەمزانی تامی جوانی و جاویدانگی تەنیا لە یەک تیکست یان یەک ئاوازدا نییە، مەرۆف دەبیت قووم لە دوا قووم بە ھێمنییەکی گەورەو

بینوشیت تا شتیک له ماناکه‌ی تیده‌گات. شه‌ویکیان جه‌لادت پنیگوت‌م: علی شه‌ره‌فیار تو پیاویکی نوسه‌ریت، چیرۆکنوسیکی به‌هره‌مهنیشی، به‌لام من یه‌ک شتت پیده‌لیم هه‌رگیز فه‌رامۆشی مه‌که، هیچ جوانییه‌ک نییه بتوانیت له خۆیدا هه‌موو جوانییه‌کان کۆبکاته‌وه، ئه‌وه‌ی هه‌یه و نییه توپیکی گه‌وره‌یه که جوانییه جیاوازه‌کان به‌یه‌که‌وه گریده‌داته‌وه، توپیکی گه‌ردونی که هه‌موومان پیکه‌وه ده‌به‌ستیت. ئه‌وه‌ی هه‌یه و نییه ئه‌و هه‌سته قوله‌یه به‌یه‌کیتی که له نیتو جوانییه جیاوازه‌کاندا هه‌یه.

من لیم پرسى: جه‌لادت ئه‌ی خودا، ئه‌ی خودا ئه‌و جوانییه گه‌وره‌یه نییه که هه‌موو جوانییه‌کان پیکه‌وه کۆده‌کاته‌وه.

به‌غمگینی سه‌یریکردم و گووتی: له هه‌موو سه‌فه‌ره‌کاندا بۆ شاری مۆسیقاره سپییه‌کان زۆر به‌دوای خودا گه‌رام، به‌لام ئه‌وم له هیچ شوینیک نه‌بینی. شاری مۆسیقاره سپییه‌کان جگه له مرووف که‌سی تری لى نییه.

به‌تيفكرينه‌وه لیم پرسى: جه‌لادت تو پیت وایه گه‌ر خودا له شاری مۆسیقاره سپییه‌کان نه‌بیت... مانای ئیدی خودا بوونی نییه؟

بیئنه‌وه‌ی بوه‌ستیت به‌و چاوه گه‌وره‌و سه‌رسامانه‌ی خۆیه‌وه سه‌یریکردم و گووتی: ده‌بیت خودا کاری به‌ شاری مۆسیقاره سپییه‌کان چی بیت؟ خودا جوانییه‌کی نییه بکوژریت، هیچ هیزیک نییه بتوانیت ئه‌و مۆسیقاره‌ی ناو خودا بکوژیت. خودا ئیمه‌و مردنی به‌رابه‌ر یه‌ک داناوه‌و سه‌یرمانده‌کات، له‌وانه‌یه سه‌یریشمان نه‌کات. ئاغای شه‌ره‌فیار من به‌رله‌وه‌ی بچم بۆ ئه‌و شاره کاتیک گویم له مۆزارت ده‌گرت، کاتیک گویم له فلووته سیحراویه‌که‌ی ئیسحاقی لیوزیپین ده‌گرت، که کاسیتیکم داده‌ناو ده‌نگی مه‌له‌کووتی گۆرانییژیکی وه‌ک خالقیم ده‌بیست، هه‌ستمده‌کرد خودا خۆی راسته‌وخۆ له‌و جیگایانه‌وه روخساری پر سیحری خۆی بۆ ئیمه ئاشکراده‌کات، پام وابوو خودا له‌رێگای مروقه‌وه زۆر له‌ئه‌فسون و جوانی خۆی ئاشکراده‌کات. به‌لام ئیستا دلنیا‌م ئه‌و جوانییه‌ ته‌نیا و ته‌نیا جوانی

مرۆف. ئەگەر ئەو ھەموو جوانییانە دەستکردی خودان بۆ دەبیت بە سەفەریکی وا تاریک و بە ئازاریکی وا ناکوژادا بپۆن تا خۆیان لە مردن بپاریزین؟ بۆ ھیند زەحمەتە جوانیە کوژاوەکان زیندووبکەینەو، بۆ ھیند سەختە جوانیەکان و تواناکان و پاکی خۆمان بپاریزین؟ گەر جوانیەکانی ئیمە بە شیک بانایە لە جوانیەکانی خودا، گەر حەقیقەتەکانی ئیمە بە شیک بانایە لە حەقیقەتی خودا بۆ ھەردەم لە ترسی مردن و یادچوونەو ھەدا دەژین؟ ھەر شتیک بە شیک بیت لە خودا، بە شیکیشە لە جاویدانەگی، بەلام ھەر شتیک بە شیک بیت لە مرۆف بە زەحمەت دەتوانیت شەر لە گەل مردندا بکات، ھەموو شتیکی مرۆف دەبیت لە شەردا لە گەل مردندا فیری زیندوویی و ژیان ببیت، لە کاتیکدا ھیچ شتیکی ئیلاھی لە جەنگی مردندا قال نەبوو. مرۆف لە یەک خالدا لە خوداگان قوولتر دەروانیت، مرۆف شتیکی ھەیە کە خودا نییەتی، ئەزموونیک دەناسیت کە خودا نایناسیت، ئەویش مردنە، خودا نامریت و مرۆف دەمریت. مردن وا لە مرۆف دەکات بوونەو ھەریکی بە ھیزترینت لە ھەموو بوونەو ھەرەکانی تر. عەلی شەرەفیار دەبیت خودا کاری بە شاری مۆسیقاره سپییهکان چی بیت، کە شاری ھەلھاتنی جوانیەکانی مرۆفە لە مردن.

ئەگەرچی سەفەری جەلادەت بۆ شاری مۆسیقاره سپییهکان گەورەترین ویستگە ی ژیانی بوو، بەلام ھەستدەکەم لە گێرانەو ھە ی چیرۆکی خۆیدا ترسیکی قوولی لە باسکردنی ئەو شارە ھەبوو، وەک باس لە بنی دەریایەکی دووربکات، ئاوا باسی شەقامەکانی دەکرد. ترسی قوولی لە ھووە دەھات ئەو شارە ی وەک ھێمایەک بۆ تەنھایی و بیکەسی مرۆف لە سەر ئەم ئەستێرە سەیردەکرد. کاتیک بۆ یەکەمجار لەو ئوتیلە سووتاو ھەدا ناسیم، لە میژبوو لە ھاتوچۆی ئەو شارەدا دەژیا، ھیدی ھیدی پیتوابوو گەیشتوتە ئەو شوینە ی دەبیت تەواوی حیکایەتەکە ی خۆی بۆ دنیا ئاشکرا بکات. لە یەکێک لە سەفەرەکانیدا ئیسحاقی لیوژیرین پیتگووتبوو کە دەبیت ئەم

چیرۆکه بگێڕیتەوه، چونکه ئەو تەنیا شاهیدی راستەقینەی سەر سەردەم و جیگایەکه که جگە لەو هیچ کەسی دی ئاواها لە ناو کارەسات و نەهێنیەکانیدا نەژیاوه. من دەمزانی لەگەڵ خۆیندنهوهی دوا لاپەرەیی ئەم کتێبەدا ئیدی دەپوات و ناگەریتەوه. ئەو کاتەیی من ناسیم بەدوای نوسەرێکی شایستەدا دەگەرا لەگەڵیدا ئەم چیرۆکه بگێڕیتەوه. ئەو کات که من شاروخی شاروخم لە فرۆکه خانەیی سخیپهۆل بینی، نەمەمزانی سەرۆکارم لەگەڵ یاریدەدەرێکی جەلادەتدایە که لە جیگایەکی هێند دوورەوه سەر دەرەهێنیت و من بەرو ئەو ئاراستەدەکات، لەسەرەتاوه شاروخی شاروخ که خۆینەرێکی دیرینی کتێبەکانی من بوو، منی وهک تەنیا حیکایەتخوانی راستەقینەی ئەو سەربورده دەستشیشانکردبوو. بەوهدا من لە شوێنێکی دووردا دەژيام، دەبووایە بەجۆریک ئاراستەمبکەن خۆم بە پیتی خۆم دوای نەهینی ئەم مۆسیقارە بکەوم. سەرەتا ئەو برینە سەیرانەیی سەر دەست و سینەیی سەرنجی ڕاکیشام، سەیربوو لەلام مەرقۆتیک بەو هەموو برینەوه زیندووینت، بەلام سەختی مەرجهکانی، دەستوەردانی بەردەوامی لەوهی من هیچ دەستیکی خەيالی لەم حیکایەتە وەرندەم توپەیدەکردم. ئەو ئیوارەیی که بە هاوڕێکانی جەلادەتم گووت: لەوه بیتواناتم ئەم چیرۆکه بگێرمەوه. دەمزانی راست ناکەم، دەمزانی سەحریک لەو گەنجەدا هەیه لەگەڵ خۆیدا دەمبات، هەر بەشینی ژيانی وهک گریهک بوو لە تەلیسمیکی گەورەتر، دەیزانی چۆن دێر لە دوای دێر بمخاتە دوای حیکایەتەکهی خۆی، دەیزانی لە کویدا جلهوی حیکایەتەکان وەرەگریت و لە کویدا قەلەمەکهی دادەنیت و من دەکات بە حیکایەتخوانی خۆی. هەندێجار وام هەستدەکرد لەزەتێکی زۆر لەوه دەبینیت ئازارمیدات. من ئەو ماوهیه وازم لە هەموو پڕۆژەکانی خۆم هینا، بەپێچەوانەیی بەرنامەکانی خۆمەوه نەگەرمامەوه بۆ خۆرئاوا، سەرتاپا ژيانی خۆم گۆپی تا لە تەلیسمی ئەم قەقنەسە بگەم، کێشەیی ژنەکهەم لە بیرکردو ژيانی مندالەکانم فەرامۆشکرد. زۆر شوو وهک شیت بە دەفتەرو

دەستتوسەكانمەۋە بەسەر پىپلەكانەى ئەو ئوتىلە سووتائوۋەدا سەردەكەۋتم
 ۋ لە بەر بالكونەكە رامدەكيشايە ژوورئ ۋ پىمدەگوت: جەلادەت قسەبەكە،
 چىرۆكى ژيانى خۆتم بۆ تەۋاۋىكە، دۋاى ئەۋەى بوۋى بە قوتابى ئىسحاقى
 لىۋىزىرىن چى ۋوۋىدا؟ جەلادەت كە فرىشتە چكولەكانى دالىات بىنى
 ھەستت بەچى كرد؟ جەلادەت چۆن مۇسقىقات لە يادچوۋەۋە؟ چۆن لە
 شارى سۆزانىيەكاندا لەگەل ھىچ كچىكدا نەخەۋتت؟ چۆن؟ چۆن؟ چۆن؟
 ھەزارەھا پرسىيارم ھەبوۋ. ئەو بەردەوام لە يەك خالدا دەيوەستاندم ۋ
 بىرىدەكردەۋە، ھەندىچار ۋامدەزانى دەيوەتت ئىشتىقائىكى كوشندەم تىا
 دروستىكات تا جىئىنەھىلم، بەلام ھەندىچار دلنباۋوم كە خۆى لە كاتى
 گىرآنەۋەدا بىر دەكاتەۋە، زۆر خالى تارىك ھەبوۋن بۆ خۆشى پۆشن
 نەبوۋن. ھەندىچار ھەستمدەكرد ۋەك پىاۋىكى ۋىل لە نىۋان ژيان ۋ
 مردندا لە ھەردوۋ لاۋە كۆمەلىك كەلىنى قوول ۋ سەير لە يادەۋەرىدا
 دروستبوۋە، ھەندىچار چەندىن شەۋ لەسەرىەك تەنىا يەك بەشى ئەم
 چىرۆكەى دەگىزايەۋە، چار دۋاى چار دوۋبارەيدەكردەۋە، ۋەك شىتتىك
 چاۋى لىكەناۋ ھەندىك تىكستى ناۋ ئەم كىتەبى لەبەر دەگوتەۋە، كە لە
 بەشىكەۋە دەچوۋىنە سەر بەشىكى دىكە، بە شىۋەيەكى سەير بەشەكانى
 پىشۋى لەبەربوۋ، شەۋانىش ھەبوۋ ئامادەنەبوۋ ئەم چىرۆكە بگىرپتەۋە،
 ۋەك شىت دەچوۋە بەر بالكونەكەۋ دەگىريا. ماناى شتەكان لای ئەۋ پىچەۋانە
 دەكەۋتتەۋە، ھەموو شتىك لای ئەۋ رابوردوۋبوۋ. دۋاى شارى مۇسقىقارە
 سېپىكان سەرتاپاى ژيانى بوۋبوۋ بە رابوردوۋ، ھەتا مىنش بەشىك
 بوۋم لە رابوردوۋ، پاشەپۆژى خۆشى بەشىك بوۋ لە رابوردوۋ. چارىك
 بە غەمگىنىيەۋە گوتى «عەلى شەرەفىار، من تەنىا مرقىكىم پاشەپۆژم
 نىيە». خۆى دەيزانى ئەۋ مۇسقىايانەى دەيژەنىت مۇسقىقاي رابوردوۋن،
 ئەۋ نامانەى دەيانگۋىزىتەۋە نامەى رابوردوۋن، ئەۋ گەشتانەى دەيانكات
 گەشتن بەرەۋ رابوردوۋ.

له دوی گه پانه وهی جه لادته له شاری موسیقاره سپیبه کان. دوی مالواییکردنی له شاروخی شاروخ له سهر ئه وه دهریاچهیه، به خۆی و کاروانه گه وره که یه وه گه رایه وه به ره و شار، ته نیا جیگایه که له خه یالیدا بوو ئه وه مه خزنه دوورو فه رامۆشکراوانه ی مسته فای شه ونم بوو. دوی چند سعات رۆیشتن ده مه وه به یانییه که هیتشتا جیهان بولیل بوو، گه یشته وه عه مباره کۆنه کان، له ویکانه دا ئاسه واری خه راباتیککی گه وره ی به چاوی خۆی بینی، شوینه واری جه نگیکی گه وره ی پینشچاو که وت که به شی هه ره زۆری خانوبه ره وه عه مبارو سالۆنه گه وره کانی پوخاندبوو، سهر دیواره کان پرپوون له شوین گولله، زۆر له سه قفه کان به کاریگه ری زیاد له خومپاره یه که هه لته کییوون، دیاربوو پۆژیک له وه ده قه ره دا جه نگیکی ترسناک و خویناوی روویداوه. به لام له زۆر جیگادا هیتشتا هه ندیک سه قف و ژیرخان سه لامه ت مابوون، جه لادته ی کۆتر باره کانی خۆی له ئه سه په کان داگرت و له کونجیککی گونجاوی یه کیک له عه مباره کاندای خستنییه سهر یه که و ئه سه په کانی یه که یه که ماچکردو به ئاراسته ی شاری موسیقاره سپیبه کان ئازادیکردن، له وه ساته دا که ئه سه په کان وه که با به ره وه نادیار غاریان ده دا، جه لادته له وه عه مباره دا که پیشتر مسته فای شه ونم دهرگای ئوقیانوسی هاواره کانی بو خستبووه سهر پشت، به قاچ ده که راو ده می ئه وه دهرگا ئاسنییه ی ده دۆزییه وه، ده یویست دهرگا که بکاته وه، به لام نه یده توانی، دوی دوو سال زیاتر له گیران، دوی به سه بردنی کاتیکی نادیار له شاری موسیقاره سپیبه کان، ئیستا له چاره نوسی ئه وه کلپه دلنیا نه بوو که له گه ل هه موو شتیکی دیکه دا له وه ژووره ی خۆیدا له گیلایه سپی جینه یشتبوو. دوو سال بوو ژووره که ی له گیلایه سپی چۆل بوو، له وه نیوه دا هیدی هیدی ده بایه هه موو ماله کان ئه وه ئوتیله چۆلکه ن تا سهر له نوئ له سهر خاشاک و خۆله میشه که ی کۆشکیکی نوئ هه ستیته سه ره یی. ئه وه کات که من له خۆرئاوا گه رامه وه، چند مانگیکی که می مابوو تا به ته واوه تی ئه وه

ئوتیلە چۆلبکات، دەیویست بەرلەوہی ئەو ژوورہی خۆی پی چۆلبکەن
 ھەموو ئەم چیرۆکە تەواوبکەین، تا دواجار لەویوہ بەرہو نادیار بکەویتەبری.
 ھەمیشە ئەو ساتەمی لەبیربوو کە دواي ماوہیەکی وەھا دریز گەرایەوہ
 بۆ گیتلاسی سپی. بەر بەیانیکی فیتک و سیراوی بوو، ھەموو ئاوارەکان
 خەوتبوون، بە پلیکانەکاندا سەرکەوت، ھیتستا ئەو جلانەمی لەبەردابوو کە
 لە شاری مۆسیقاره سپیەکان کردبوویە بەری، لە قاتی شەش ژووریکی
 خالی و بیدەنگ چاوہروانیدەکرد، دیاربوو لە دواي گیرانی ئەو، جگە لە با
 ژوورەکەمی میوانیکی دیکەمی نەبووہ. ریک لەسەر زەویە پەقەکە، لە ناو
 بۆماوہمی پەشەبای دوو سالدا پالکەوت، ئیستا ئەو ژوورە لەبەر دیدی ئەو
 یەکەمین و دواھەمین بەھەشتی دونیابوو. لەویادا خەوت و دواي دوو رۆژ
 خەبەری بووہوہ، کە بە ئاگاھاتەوہ تازە خۆری بەیانییەکی نوئی ھەلدەھات،
 چووہ بەر بالکونەکەو دەستی لە دەموچاوی خۆی دا، دەستی لەو پێشە
 دریزەمی داکە دوو سال پتربوو نەیتاشیبوو، دەستیدا لە برینەکانی، لە دلی...
 لە ھەر ساتیکی تری ژیانمی زیاتر دلنیاوو کە زیندووہ. لە بالکونەکەدا
 چاوی لیکناو بە ھیمنی گووتی: من دەژیم... دەژیم... دەژیم.

ھەمان رۆژ مستەفای شەونمی لە یەکیک لە چیشخانەکاندا دۆزیوہ.
 مستەفا بە چاکەتیکمی قاوہیمی زۆر گەورەوہ لەسەر میزیکمی گەورە
 دانیشتبوو، زۆر لەو کاتە قەلەوتربوو کە بینیبوو، بەتەنیا لە قاپیکمی
 گەورەدا تشریبی دەخوارد، وەک ھەمیشە قژیکمی دریزمی ھەبوو، سەرھەتا
 جەلادەت لە تەنیشتیوہ دانیشت و ھیچی نەگووت، ئەو وەک ھەمیشە بە
 لەزەتیکمی بیوتنەوہ کولیرەمی دەگووشییە ناو لەگەنیکمی تاییەتی گەورەوہ
 بەدەست تێدەنیشت، ھەندیجار پەرداخیکمی ئاوی دەکرد بەسەر تیکەکاندا،
 لە وچانەکاندا کەمیک چاوی لیکدەنا و سەری بەرز دەکردوہ تا زیاتر لە
 لەزەتی خواردنەکە تیبگات. جەلادەت بیئەوہمی خۆی ئاشکراکات، بە ھیمنی
 لە تەنیشتیوہ گووتی: ھەبوو... نەبوو... کوپیک ھەبوو ناوی جەلادەتی

کۆتر بوو، کۆمه‌لیک بالدارى هه‌بوو، بالنده‌کانى سېى سېى بوون. پوژنیک ئەهریمه‌نه‌کان جه‌لاده‌تى کۆتریان رفاندو ئىدى نه‌گه‌رايه‌وه، پوژان هات و پوژان پۆى، جه‌لادەت لەم زیندانه‌وه ده‌چوو بۆ ئەو زیندان، لای ئەم جه‌لاده‌وه ده‌چوو بۆ لای ئەو جه‌لاد، تا هه‌موو زیندانه‌کانى بینى، تا بوو به‌هاورپى هه‌موو ئازاره‌کان. پوژنیک جه‌لاده‌کان بریاریندا جه‌لادەت له‌خاچ بدەن، جه‌لاده‌تیان به‌دره‌ختیکدا هه‌لواسى و کوشتیان، به‌لام جه‌لادەت نه‌مرد، هه‌ستایه‌وه به‌سوار ئەسپى سېى سېى چوو بۆ شارىكى دوور که‌ناوى شارى مۆسیقاره‌سپیه‌کان بوو. له‌وێ هه‌موو رابوردوى خۆى بینیه‌وه... له‌وێ بارىكى زۆر گه‌وره‌و ترسناكى هه‌لگرت و هاته‌وه بۆ ژيان، که‌گه‌رايه‌وه که‌وته گه‌ران به‌دواى هاورپیه‌كى دێزینى خۆیدا...

مسته‌فای شه‌ونم چاوى نوقاندبوو و گوینده‌گرت. له‌و ساته‌دا بیته‌وه‌ی چاو بکاته‌وه، قسه‌کانى له‌جه‌لادەت وه‌رگرت و گووتى: هاورپیه‌که‌ی پیاویكى قه‌له‌و قه‌له‌و بوو به‌قزىكى درێژه‌وه، ناوى مسته‌فای شه‌ونم بوو. مسته‌فای شه‌ونم پیاویكى زۆر خۆر بوو، ناویان نابوو مانگای چیشته‌خانه‌کان، هه‌ر که‌سێک بپووستایه‌ بیینیت ده‌بايه‌ چیشته‌خانه‌کانى به‌دوادا بگه‌ریت، پیاویک بوو له‌دواى پویشتنى جه‌لاده‌تى کۆتر ئازارى زۆرى چه‌شت، ئەشکه‌نجه‌ی زۆر بینى، به‌لام هه‌رچیه‌کیان لیده‌کرد هه‌ر قه‌له‌و ده‌بوو تا پوژنیک له‌پوژان له‌چیشته‌خانه‌یه‌کدا دانیشتبوو و ته‌شربى ده‌خوارد، له‌ناکاو ده‌نگیک له‌ته‌نیشتییه‌وه گووتى: هه‌بوو... نه‌بوو... کورپیک هه‌بوو ناوى جه‌لاده‌تى کۆتر بوو...

له‌و ساته‌دا مسته‌فای شه‌ونم چاویکرده‌وه‌و باوه‌شى به‌جه‌لاده‌تدا کردو پیکه‌وه‌ دايانه‌ قاقای پیکه‌نین. ئەوه‌یه‌کێک بوو له‌خۆشترین ساته‌کانى ژيانى هه‌ردووکیان.

له‌سه‌ر ئەو میزه‌به‌دریژیى حیکایه‌تى خۆیانیا بۆیه‌کتر گێرايه‌وه. مسته‌فای شه‌ونم ده‌یگوت: دوو سه‌له‌ ئیمه‌ چاوه‌پێى تۆ ده‌که‌ین، دوو

ساله. من له گه پانه وهی تو ناٹومید بووم، ئای چهنده منت تووشی بیئومیدی کرد.

ئینجا به ئەسپایی پینده گووت: قهقنهس ئاغا من دەمزانى دەچیت بۆ شاری موسیقاره سپییهکان، به لام نەمدەزانى ئاوا درەنگ دەگەریتتە وه. مستەفای شەونم باسی ئەوهی بۆ کرد لەدوای گیرانی ئەو، ئیوارەیهک دەچیت بۆ گیتلاسی سپی، لەوئ ئاسایشەکان دەیگرن بە پارچە زهوی نەبیت بەهیچ شتیک لینی خوشنابن، زیاد لە شەش فەدان لە باشترین زهوییهکانی خۆی پیشکەش دەکات تا ئازادیدەکن، دوو فەدان زهوی زیاتر دەدات بۆ ئەوهی کللی ئوقیانوسی هاوارەکان و تابلۆی «شاری موسیقاره سپییهکان» و هەندیک دەفتەری دراوی دەستبکەوێتە وه که نازانیت سوودیان چیه. لە وه بترانیت هەموو کەلوپەلەکانی دیکە لای ئەوان دەمینیتتە وه. جەلادەت غەمگین لە فەوتانی ئەو فایله گەورەیهی باسمى جەزائیری، دەستدەخاتە سەر دەستی مستەفای شەونم و پینده لیت: نەوسنەکان خەلکی دەست و دل سافن، من لەم دوو سالەدا شتی ئەوتۆم دۆراندوو زۆر لە زهوییهکانی تو گرنگترن. هەستە ئیستا دەبیت راخەریک پەیدا بکەم، چونکە دوو سال زیاترە تەنیا لەسەر ئەرزى رەق دەخەوم.

مستەفای شەونم باسی رۆژە سەختەکانی شەری ناوخوای بۆ دەکات که یەکیک لە پیکدادانە خویناوییهکانی دەکەوێتە ناو مەخزەنە کۆنەکانی ئەوه وه، باس لە وه دەکات یەکیک لە خومپارەکان سەری ئەو ژیرزەمینە نهنییه هەلدەتە کینیت و گری تەقینە وه کهی دەرگای ناوه وهی سەردابە نهنییه که لە گریژەنە دەبات و بریک لە تابلۆکانی دەسووتین. باس لە وه دەکات لە گەرمەى شەردا کەس نایبەرژیتە سەر ئەو سەردابە و لەگەل شکانی پەیتاپەیتای هیزەکاندا هەردوولا ئەو مەخزەنانە بە خاپووری چۆلدەکن، بیئە وهی کەسیان زەفەر بە نهیتی ئوقیانوسی هاوارەکان بەرن.

ئەو ئیوارەیه پیکە وه دەچن بۆ ئەو مەخزەنە روخاوانە، لەوئ مستەفای

شہونم به چاوی خوی ئو باره ئفسانہیہ دہینیت کہ جہلادہت له شاری مؤسیقارہ سپیہکانہوہ ہیناویتی. سہرسام سہیری تابلوکان دہکات، به حہپہسانیکہوہ کہ روومہتہکانی وەک پشکو دادہگیرسینیت دہستدہبات و دہستنوسی ئو شیعرانہ دہخوینیتہوہ کہ بونی جیہانیکی تریان لیدیت. لهو شہوہدا مستہفای شہونم رووبہرووی دہیان تابلو دہوہسنتیت کہ ہموویان ناویان شاری مؤسیقارہ سپیہکانہ، ہر یہکہیان کچیکی عاشق له شہقامی عاشقہ غہمبارہکاندا دروستیکردوہ. ہر یہکہیان ناوینشانیکی لہسەرہ، ہر یہکہیان حیکایہتی خوشہویستیہکی کوژراو دہگیرنہوہ، بہلام ہمووشیان نیگاری تہنیا پیاویکن بہ کہمانچہیہکہوہ. مستہفای شہونم دہیزانی قہقنہس مانای چی، بہلام پیشتر له ژیانیدا قہقنہسیکی نہبینیوو، بہلام ئیستا کہ دہستی له جہلادہتی کوتر دہدا دہیزانی دہست له مہخلوقیک دہدات له خوئلہمیش، مروفتیکی سووتاو کہ بہ زیندوویی له ناگر ہاتوتہدہری. دہیزانی له بہردہم سہدان ئاواز و تابلوو کتیدایہ کہ له مہرگہوہ گہراونہتہوہ، ئو شہوہ جہلادہت بو یہکہمجار ئو پاکہتہی ئیسحاقی لیوزیرینی دہکردوہ کہ دیاربوو تا ئو کاتہ وەک ہر شتیکی تر خستبوویہ سہر باری ئہسپہ سپیہکان، لهو پاکہتہدا فلوتیکی نوئی دہردہہینا، بیئہوہی بیربکاتہوہ، بیئہوہی ہیچ شتیکی لہسەر ئو پوژانہ له بیربیت کہ مؤسیقای له بیرچووہوہ، لیوی دہنا بہ ئامیرہکہوہ و دوویارہ دواي چہندین سال یہکہمین ئاوازی سیحراوی خوی عہزفدہکرد، لهو شہوہدا جہلادہتی کوتر بو دووہم جار وەک مؤسیقار له دایکدہبووہوہ، لهو شہوہدا وەک شیت فلوتی لیدہدا، وەک شیت ئو پیاوہ قہلہوہی دواي خوی دہخست و بہو کیلگہو دہشت و باغاتہ پھژموردانہی دہوروبہردا بہ دہم ئاوازہوہ دہیسورانہوہ. ئیستا دلنیاوو کہ جاریکی دیکہ خوی دوزیوہتہوہ، دلنیاوو دہتوانیت ئو مؤسیقارہ له روچی خویدا ببینیت کہ چہندین سال لهوہوبہر له شاریکی پر تہپوتوزی باشووردا مردبوو.

ژيانى جەلادەتى كۆتر لەو شەوۋە ئىقاعىكى خىراتر وەردەگرىت. لەگەل مستەفای شەونمدا تابلۇكان و نامەكان و كىتپەكان دەخەنە نىو ئەو پىتشانگا نەئىنپىيەوۋە بە رىواقە سىحراوئىيەكانى ئۇقئانوسى ھاواردا سەفەرىكى درىژ بەرەو لای موساى بابەك دەكەن. جارىكى دى دەچنەوۋە ناو ئەو شارە جەنجالە، دەرگای ئەو عىادە كۆنە دەدۆزنەوۋە، لە زەنگەكە دەدەن، موساى بابەك دەيكاتەوۋە دواى لىدابرانىكى درىژى دىكە باوۋەش بەو كوپرە سەرسامەى خۇيدا دەكاتەوۋە كە بۇنى شارىكى لىئىت دەكەوئىتە ئەو دىو ژىانەوۋە. ئىستا موساى بابەك دلىئابوو ئەو پەيامنپىرەى لە ئۇقئانوسى ھاوارەكانەوۋە نارديوانە بۇ شارى مۇسقىقارە سىپپەكان بە سەلامەتى سەفەرى ئەفسونابوى خۇى جىئەجىكردوۋە. دلىئابوو ئەو مۇسقىقارەى ناوى جەلادەتە سورپىكى گەورەى ژيانى خۇى تەواوكردوۋە و بەدەورى ترسناكرىن بازنەيەكى دونىادا سورپاوتەوۋە گەراوۋەتەوۋە سەر ئەو خالەى لىوۋە دەستىپىكردوۋە. موساى بابەك ئىستا خولىايەتى بىرۋات و ئەو كىتپ و تابلۇيانە بىئىت كە جەلادەت لە مردن پزگارىكردون. لە شەوئىكى پەشدا پىكەوۋە سەمادەكەن، موساى بابەك كەمانچە كۆنەكەى دەردەھىئىت و ئاوازە غەمگىنەكانى خۇى دووبارەدەكاتەوۋە، جەلادەت بە فلوتەكەى پىشپان دەكەوئىت و وەك سى مەست بە شەقامە تارىكەكانى شەوئىكى پەشدا بەرەو ئەو دالانە نەئىنى و تونىلە پىر ئەستىزانە دەگەرىنەوۋە، باى تۆزىكى زىوئىن بەسەر سەرىاندا ھەلدەكات، مانگ لە سەقفە شوۋەشەيپەكانى ئەو رىگايەدا شەوئىان پەردەكات لە گەردىكى زىپىن كە وەك بارىنى پۆلەكە بەسەر دلىاندا دەبارىت. گولابى عەترىكى ئەبەدى لە رىگاكانددا بىھۆش دەيانخاتە دواى فرىوى باغىكى خەيالى، رىگاي وەھا تەيدەكەن كە پىرە لە تاقى گەورە گەورە كە سەرتاپايان بە چراى زىپىن و گولدانى بلوورىن گىراوۋە، بە ژىر كەوانەى زىر و تونىلى پەلكەزىپىنە و تاقى تەلادا گوزەردەكەن. لە ھەر وئىستگەيەك و پاسەوانىك دوايان دەكەوئىت،

دہپون و له هموو شوینیک هه والی گه پانه وهی قه قنهس بۆ پاسه وانه کان جیده هیلن، ئه و پاسه وانانهی که له هر جیگایه ک بن گوئیان له دهنگی فلوو ته کهی جه لاده تی کوتره که زه مین و زه مان ده پریت و ده رگایه کی تر له ناو پوچدا ده کاته وه. جه لاده ت هه ندیچار ئاورد ه داته وه و ئه و پاسه وانانه ده بینیت که پیکرا وه ک مه ست له دوایه وه ده پون، هه ندیکیان ده ناسیت و هه ندیکیان نانا سیت، سیمایان به سیمای مرۆفه ته نیاکانی سه ر شه قامه سپیه کانی ئه و شاره دووره ده چیت، که تا ئه و کات ها لوی ته م و غوباری تیشک و پرشنگی ساته سیحراوییه کانی له هه ناسه ی ئه ودا بوو. ئیستا ئه و له پیشه وه ده پویشت و ئه و له شکره له کاهینانی جوانی له دوایه وه بوون... مرۆفی ئاسایی بوون، له جلی ئاساییدا، له شاری زور ئاساییه وه هاتبوونه خواری و به م ریواقه دریزه ی ناو ئوقیانوسی هاواره کانددا ده هاتن تا سهیری جوانی بکه ن کاتیک له مردن ده گه ریته وه، سهیری مرۆف بکه ن که له خۆ له میتشی سووتانی خۆی هه لده ستیتته وه، گوئی له مؤسیقا بگرن که دوا ی کوژرانی مؤسیقاره کان زیندوو ده بیته وه.

دوا ی پیرۆشیتنیک دریز به نزیک چه نده ها شارو به ژیر چه نده ها ئاوه دانیدا گه یشتنه وه ئه و مه خزنه خاپوورانه، له ویکانه دا هه مووان بۆ یه که مجار سهیری ئه و باره گه وره یه یان کرد که پیاویک له سه ر کومه لیک ئه سپی سپی هیتابوویه وه بۆ دنیا، ده یه ها په روش و پاسه وان و شه ی دای جوانی بوون، یه که یه که تابلوکانیان ده رده هیتا و ته ماشایانده کرد، ئه و تابلویانه ی له بهر نیگای ئه وان جوانی بوو له سافترین و بیگه ردترین شیوه یدا. به ریز فیکه یان بۆ سیحریی ئه و نیگاران له نده دا که هر یه که یان نه یینییه کی قوولتری له نهینی تابلو ناو داره کانی دنیا تیدابوو، تابلوی ئه و دره ختانه ی له ئاسمانه وه که وتوونه ته خواری و ئه ستیره یان لیده باریت، ئه و گولانه ی گه شاونه ته وه و مندال له ناو شه ونمی سه ر گه لاکانیاندا خه وتوو، ئه و کتیبانه ی له که شتییه ک ده چن له ده ریایه کی توردها فریشته ی

ترساو دەپەرېننەو، ئەو مامۇستايەي لقتىك زەيتونى بەدەستەو، يەو سەيرى گۇمىكى خوينىن دەكات و قوتاببىيەكانىشى لە دوايەو تەماشاي ھەمان دىمەن دەكەن. دىمەنى شاعىرىك لە ساتى نوسىنى قەسىدەيەكدا دەستى وەك چنگى تورەيى گياندارىكى كىويى لىنھاتوو، پادشايەك لەسەر عەرشەكەي خەوتوو، يەك دلۇپ خوين لە چاوى ھاتوتەخوارى، تابلوى كۆمەلىك بالندەي بەردىن، كە لە ژىر ئاسمانىكى بەردىن و بەسەر زەويىيەكى بەردىندا دەفەرن. دىمەنى ھەورىك بەر ئاوينەيەك كەوتوو، خوى خوينى لىدىت و ئاوينەكەشى شكاندو. دوو بالدار يەكديان خواردوو، و جگە لە ئىسكەكانيان تەنيا دەنووكيان بە ساغى ماو، تەو، سى فرىشتە لە مەلەكوتەو، بۇ پرگاركردى پاسارىيەك دابەزىون.

ئەو تابلۇيانە دەھانتەو، تا لەم ئوقيانوسە گەورەيەدا بپاريزرىن، تا دەستى مرۇف بيانگاتى، تا چاوى مرۇف لەزەت لە جوانىيە قولەكانيان بىنىت، تا رۇژىك لە رۇژان بگەرېنەو، بۇ ناو پىشانگانان، بۇ مۇزەخانە گەرەكانى ھونەر و لە رىواق و دالانە ھىمەكانى ئەو سالۇنانەدا بۇ ھەتاھەتايە بژىن.

شەويك بوو لە شەو، ھەر جوانەكان، موساى بابەك لە ناو، پراستى ھەموو پاسەوانەكاندا بە سەرە سېي و برۇ سېي و چاو، كزەكانىيەو، دەو، سەتا، چاوى كزەكرى دەيگوت: ئىمە كۆمەلىك خەلكىن لە رۇژە سەختەكاندا دەستمانبرد و لە ناو ئاگرو خۇلەمىشدا جوانىمان پرگاركرى، بەلام تەنيا يەك كەس، يەك كەس لە ئىمە توانى شوراكانى مردن بىرپىت و بىروات لە پىشتەو، لە ناو زەرياي تارىكىدا، لەو شارە دورەي كە ئىمە تەنيا وەك سەرايىك ناوىمان دەبىست جوانىمان بۇ بەئىنتەو، من چەند سال لەو، و بەر كە لە شەويكى تارىكدا خانمىك ناوى كىومەرسى يەزدانى خورەمى بۇ ھىنام، ئەو ناو، منى لە پىچاوپىچىكدا وندەكرى تا دەيگەياندە سەر عەشقىكى كۆن و دەيخستە سەر دەركرىن بە نەئىيەك

به نادیاره‌وه گریتمده‌دات. ئەو کات من هیچ... هیچ شتیکم نه‌ده‌زانی، هه‌تا ناوی ئۆقیانوسی هاواره‌کانیشم نه‌بیستبوو، عاشقیکی جوانی بووم خه‌ونم به‌وه‌وه‌ده‌بینی پۆژیک مۆزه‌خانه‌یه‌کی هونه‌ری بۆ خۆم دروستبکه‌م ناوم بخاته‌میزووه‌وه. شه‌ویکیان له‌گه‌رمه‌ی هه‌لواسینی تابلۆیه‌کدا بووم، له‌ناکاو ده‌رگای ئەو ئۆقیانوسه‌سه‌یره‌م له‌سه‌ر کرایه‌وه، ده‌رگای ئەو پێگا دوورودریژیه‌ی منی ده‌به‌ست به‌هه‌مووتانه‌وه، ئێوه‌ی شه‌یداکانی هونه‌ر. ئەم ئۆقیانوسه‌ی که‌ نه‌ سنووری هه‌یه‌وه‌ نه‌ کوتایی، زه‌ریایه‌که‌ که‌ شه‌پۆل ده‌دات و ده‌روات، شه‌پۆل ده‌دات و ده‌روات. به‌ره‌و سنووری ئەودیه‌و ژیان و ئەو دیو مه‌رگ. ئاه... پۆژگارێک من شاری مۆسیقاره‌سپیه‌کانم به‌خووافه‌ت ده‌زانی، بیئه‌وه‌ی بزانه‌م که‌ هه‌موومان له‌سه‌ر پێگای ئەو شه‌اره‌دا وه‌ستاوین، هه‌موومان پهرین له‌ جوانی کوژراو، پهرین له‌ هاواری کوژراو. ئیستا بۆ یه‌که‌مجار من یه‌کتیک ده‌بینم له‌ویوه‌ ده‌گه‌رپته‌وه، تۆ ئە‌ی هاوپی ئازیزمان، ئە‌ی ئە‌وه‌ی که‌ له‌بری هه‌موومان پۆیشتی و له‌بری هه‌موو سه‌رنشینه‌کانی ئەو شه‌اره‌ هاتوووته‌وه‌ چیرۆکی خۆتمان بۆ بگێره‌وه‌وه، حیکایه‌تی ئەو شه‌ارمان بۆ بگێره‌وه‌وه‌ که‌ لێوه‌ی هاتوویت.

ئە‌و شه‌وه‌ جه‌لاده‌ت له‌ ناو پاسه‌وانه‌کاندا دانیشت و چیرۆکی خۆی گێرپه‌وه‌وه، چیرۆکی سووتان و هه‌ستانه‌وه‌کانی، چیرۆکی بینینی بۆ شوراکانی شاریکی سپی، پێشوازی ئیسحاقی لێوزپهرین، گه‌شتی دوورودریژی له‌ ناو شاریکدا که‌ هیچ مرقۆتیک، هیچ بالداریک ناتوانیت ئە‌مه‌سه‌ره‌و سه‌ری ته‌ییکات. پاسه‌وانه‌کان به‌ شه‌وقه‌وه‌ بۆ یه‌که‌مجار گوینیان له‌وه‌ قه‌قنه‌سه‌ گرت که‌ ده‌یگوت: جار دوا‌ی جار ده‌بیت برۆم و هیوا‌ی کوژراو به‌ینمه‌وه‌، حه‌قیقه‌تی یادکراو به‌ینمه‌وه‌.

پاسه‌وانه‌کان سه‌رسامانه‌ سه‌یریانده‌کرد، هه‌ندیکیان یه‌که‌مین جار بوو له‌ ژیا‌نانه‌دا قه‌قنه‌سیک بینن، هه‌ندیکیشیان پێشتر چه‌نده‌ها قه‌قنه‌سیان کۆنکردبوو. جه‌لاده‌ت فلووتی لێنده‌داو ئە‌وان به‌ مۆسیقاکه‌دا ده‌یانزانی ئە‌و

مؤسیقاری ههریمیکی جاویدانه. دکتور بابەک وهک سهرەک خیلێک تابلۆو کتیبه‌کانی به‌سه‌ر پاسه‌وانه‌کاندا دابه‌شده‌کرد، ههر یه‌که‌و ده‌بایه به‌شیک له‌و خه‌زنه‌ گه‌وره‌یه‌ بپاریزین، ئه‌و گه‌نجینه‌یه‌ مولکی یه‌ک شوین، یه‌ک جیگا، یه‌ک مرۆف نه‌بوو، مولکی ته‌واوی مرۆقه‌کانی ئه‌م دونیایه‌ بوو، ده‌بوایه‌ هه‌موو پاسه‌وانه‌کان پیکرا هه‌لیگرن و بپاریزن. ده‌بایه‌ له‌ یه‌ک کاتدا له‌ زۆر شوینی دونیادا دابه‌شیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و دابه‌شکردنه‌ له‌ ده‌ستووریکی نه‌ینیدا نوسرایت، که‌ له‌ میژه‌ شاری مؤسیقاره‌کان به‌م پۆحه‌ په‌رۆشانه‌ی جوانییه‌وه‌ گریده‌دات. ئه‌وه‌ی ده‌مایه‌وه‌ تابلۆی شاری مؤسیقاره‌ سپییه‌کان بوو که‌ قه‌قنه‌س خۆی ده‌بایه‌ دابه‌شییات، نامه‌کان بوو، نامه‌ی ئه‌و پۆحه‌ غه‌مگینه‌یه‌ جه‌لاده‌ت خۆی ده‌بایه‌ ده‌رگا به‌ ده‌رگا بیانبات.

پاسه‌وانه‌کانی جوانی به‌شی خۆیان ده‌برد و ده‌پۆیشن، ئه‌وه‌ی ده‌مایه‌وه‌ جه‌لاده‌ت و موسای بابەک و مسته‌فای شه‌ونم بوو که‌ ههر سینکیان پیکه‌وه‌ له‌و سه‌ردابه‌ نه‌ینییه‌ ده‌هاتنه‌ده‌ری و له‌ ئیوارینه‌کی دره‌نگدا بۆ پیاسه‌یه‌کی درێژ له‌ ماشینه‌که‌ی مسته‌فای شه‌ونمدا به‌و شاره‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌رده‌چوون، ئه‌و ئیواره‌یه‌ موسای بابەک شته‌کانی وه‌ها ته‌فسیره‌کرد که‌ کیومه‌رسی یه‌زدانی خوڤه‌م و سه‌لوا طحان دوو که‌سن له‌و بازنه‌ گه‌وره‌یه‌دا که‌ ده‌بایه‌ تابلۆی مؤسیقاره‌ سپییه‌کان به‌ ناویدا بسورپایه‌ته‌وه‌ تا ده‌گاته‌ ده‌ست ئه‌و، ئه‌و سوڤه‌ مه‌زن و بیپرا‌نه‌وه‌و ناکوتایه‌ که‌ له‌ پێگایه‌وه‌ هونه‌ر بی گویدانه‌ به‌ر به‌سته‌کانی کات و شوین ئاده‌میزاده‌کان پیکه‌وه‌ گریده‌داته‌وه‌.

به‌و شاره‌دا ده‌گه‌پان و موسای بابەک به‌ جوړیک سه‌رقالی ته‌فسیری نه‌ینییه‌ گه‌وره‌کانی ژیا‌نی خۆی بوو، هیچ شتیکی یادنه‌بوو... له‌و ئیواره‌یه‌دا زۆر دره‌نگ موسای بابەک له‌ پیشی ماشینه‌که‌دا نامه‌یه‌کی له‌ گیرفانی چاکه‌ته‌ کۆنه‌که‌ی ده‌رده‌هینا، چاوه‌کانی کزده‌کردو به‌ ده‌نگیکی نوساو،

دهنگی پوچیک له میژه نامادهیه بو مردن، دهیگوت: جهلادهتی کوتر، له میژه ئهه نامهیهی توم لایه، ئهه نامهی تویه، یهکیکی خوشهویست بو توی نویسه.

جهلادته نامهکهی وهردهگرت و دهیکردهوه، بهر له وهی حهرفی یهکهمی بخوینیتهوه، سهیری ژیرهکهی دهکردو ناوی دالیا سیراجه دینی دهبینی که به خهتیکی ورد له بن ناوهکهیهوه نویسیوی «کچی پوری خوت که دونیات به دوا دهگه پیت... تریفهی زستان».

دالیا سیراجه دین له نامه دریزه کهیدا نویسیوو «کوپی پوری نازیم بیرته کهم، هینده بیرته کهم، دهترسیم گه بیم بولات ریگاکان له ئیشتیا قدا بسووتین» ئهه میان پستهی خوته، بیرته وهک شیت دهوه ستایت و ئهه جوړه قسانهت پیده گووتم. کوپی پور تو له کویت، من هاتم، پوژیکی باران هاتم و ئهه ئوتیلهه دوزیه وه، ئهه ژورهم دوزیه وه، بهلام ژووریکی خالی بوو، پر بوو له سهرمای به جیماوی زستان. هه موو شتیکی لیوو تو نه بیت، تو کوپه پوره دروزنه کهم، من دواي تو له گهله موو لیقه و ماو برینداره کانداه تونیلیکی دریز و پر ئهستیره دا رویشتم، خوشحالم توانیم دهیان خه لک له مردن پرگار بکهه، لهه ریگایانه دا مندالم هه لگرت و پیرم له مردن پرگار کرد. له گهله دکتور بابه کدا چووم بو شاریکی گه و ره گه و ره له وئ کومه کم کرد، چه ندین مانگ له وئ ژيام، کوپی پورم پیده چیت باوه پنه کهیت، من نه مردم... نه مردم. دهزانم تو باوه پر به من ناکهیت، بهلام من چونت بو دهگیرمه وه ئاوه ابوو، دکتور بابه که عیاده یه کی هه بوو، من بیئیش بووم، شوینیکم نه بوو رووی تیکهه، توم نه بوویت، نه مده زانی کوپه پوره بیسه ته کهی خوم چی لیها توه، ئاه... دهزانم ئیستا ده لیت من

بېسەت نېم، دەزانم درۆدەكەيت، دەلئيت ھەموو شەويك منت لە خەوتدا بېنيو، دەلئيت تۆم لەسەر قادرمەكان دەبيني، تۆم لە بالكوني ئەو ئوتيلە سووتاووھە دەبيني. بەلام دەزانم تۆ درۆ دەكەيت، تۆ درۆزنترين كورئكي لە دونيادا بژى، ئىستا ھىچ كەسيكى تر لەسەر ئەم ئەستىزەيە لە تۆ درۆزنتر نيبە. قەيناكا، با من خراپ بىم، با ئەم كچە پورە بەدبەختەي خۆت خراپ بىت. رۆژيك بەدواي باسمى جەزائيريدا بەرەو شارەكانى باشوور كەوتمەوھە رى. ئىستاش دلئانيم ئاخۆ ماوھە يا مردوھە، دلەكەي من باوھەركە نازانم ئاخۆ باسەم لە دۆزەخە يان لە بەھەشت، لەسەر زەوييە ياخود لە ژىر زەويديە، لە مەلەكووتى خودادايە يا لە ژىرزەمىنە تاريك و نوتەكەكانى دەولەتدا، زۆرجار دلئادەبىم لە مردنى، ئاسوودە واز لە ھەموو شتىك دەھىنم و شەوان بە ئارامى لىي دەخەوم، ھەندىجارىش لە ناكاو سىپەرەكەي لە ژيانمدا دەردەكەوتتەوھە. نا جەلادەت دەزانم ئىستا پىم دەلئى كچىكى بىبەزەيى و دلرەقيت كە حەزت بە مردنى خۆشەويستەكەي خۆتە... كورە پورە بېشەرەكەي خۆم، كورە پورە بەدبەختەكەي خۆم، من بەزەيم بەودا دىتەوھە، بەزەيم بە ئازارو چاوھروانى و تەنھايەكەيدا دىتەوھە، من دواي ئەو ھەموو گەرانە، جاريكى ترىش، ساليكى پەبەقى دى شار بە شارو گوند بە گوندى باشوورى بە دوادا گەرام و نەمدۆزىيەوھە، بەلام وەك جاران تارمايەكەي دەبىنم... واى كورە پورە بىحەياو بېشەرەكەي خۆم، ھەتا باسمىش وەك جاران نيبە، ھەموو شتىك دەگۆرئيت، ھەتا تارمايەكانىش دەگۆرئىن، ئىستا سىپەرەكەي لە دوورەوھە تەماشامدەكات و دەروات و قسەم لەگەلدا ناكات. ئاي جەلادەت تۆ چەندە خەفەتت دامى، ھا پىمبلى دۆسيەكەت بۆ ھەلگرتووم يان نا؟. خودايە چەندە بىرتدەكەم. دەزانم ئىستا دەپرسىت: داليا پەريە چكولانەكانت ماون؟ نا جەلادەت نا، ئەو فرىشتانە دەمىكە وازيان لىھىناوم، رۆژيك ويستم سەرلە نوئ ئەو شارە بدۆزمەوھە، بچمەوھە بۆ پرتەقالى سېي، ھەموو بىابان گەرام،

سہرتاپای پینگاکانی خورٹاواى فوراتم تہ یکرد، لہ ہموو گوندو شاروچکہو
 ھوبہو دیاریکدا پرسىاری ئہو شارہم کرد، جگہ لہ حیکایہ تیکی سہیر
 ہیچی ترم نہ بیست، حیکایہ تی شاریک کہ وەک کہ شتیہ کی گہورہ بہ ناو
 لمدا سہفہردہکات، ھەندیجار دہردہکەوئیت و ھەندیجار وندەبیت. شاریک
 بەردەوام دەسووتیت، پەنگە جەلادەت ئیستا بەشیک لہ پوچی ئیمە لہ
 ناو ئہو شارەدا بیت و بسووتیت... ئہو شەوہی کہ فایلەکەم دا بە تو
 وامدەزانی دەمرم. لہ ھەموو دلەوہ ویستم بەلگەى بینگوناھى و مردنى
 ئہو کوپہ بەستەزمانە لای تو بیت، دەمگوت خودایە گەر پوژیک لہ
 پوژان چیرۆکی من و ئہوی گنپرایەوہ با ھەموو شتیکی لەلایت، بو وا
 ھەستدەکەم کہ تو پزگارماندەکەیت، نازانم... بو؟»

نامەیکى سہیر بوو، لہ پشت دێرەکانەوہ کاراکتەرى ئہو کچەم
 دەبینیہوہ کہ لہ یەککاتدا دەیتوانى زور شپرزەو زوریش بە یقار بیت.
 لہ خواری خواری نامەکەدا ناوی بنکەى ریکخراویکی بیانى ھەبوو کہ
 لہ ھەریمە شاخاوی و گوندنشینەکانى کوردستان خەریکی لیدانى بیر و
 کردنەوہى قوتابخانەو پەیداکردنى پەین و ئاموژگاریکردنى جووتیاران
 بوون. سہیربوو لەلام دالیا سیراجەدین راستەوخو بەوجۆرہ لہ باشوورەوہ
 فریبوو بو باکوور و لہو ریکخراوہ خیرخوازەدا بوو بوو بە وەرگێرى
 ئینگلیزى.

کہ موسای بابەک ئہو نامەيە دەدات بە جەلادەت وەک شیتی لیدیت،
 وەک جانەوہریکی لیدیت سالەھای سال لہ قەفەزدا بووبیت و لہ ناکاو
 دەرگای قەفەزەکە کرابیتەوہ. بە ھەموو ھیزی خوێ رادەکات، دەبیتە کلپەیک
 لہ بیسەبرى کہ چیتەر ناتوانیت ئارامبگریت. دەرگای ماشینەکە دەکاتەوہ
 و بیتالاوایى بە ھەموو چیاو پتدەشت و بەردەلانەکانى ئہو ھەریمەدا
 پروودەکاتە ئہو ناوینشانە، وەک جانەوہریک غەریزەکانى پیتشیکەون بە دۆل
 و سەختەنەکاندا ھەلدەگەپت. ھەموو شەو بە ریشیکی درێژو جەستەیکى

لاوازو دریزه‌وه وهک چهقلینکی تهنها به تاریکیدا ده‌روات، جگه له دالیا سیراجه‌دین ناتوانیت بیر له هیج شتیک بکاته‌وه، گیاکان و هه‌وره‌کان و ره‌شه‌بای دوور پیکرا ناوی دالیا ده‌ده‌نه‌وه به گویندا، شه‌پۆله شیته‌کانی هه‌وا و تریفه‌ی مانگ و جریوه‌ی ئه‌ستیره‌کان هه‌موو ناوی دالیایان ده‌هینا. دوا‌ی دوو پوژ رویشتی بیوچان نیوه‌پۆیه‌کی پاییز ده‌گاته ناوینشانی ئه‌و که‌مپه، له به‌رده‌رکی ریکخراوه‌که‌دا پاسه‌وانه‌کان پینده‌لین خاتوونی دالیا سیراجه‌دین له‌گه‌ل به‌پۆیه‌به‌ری گشتی پوژه‌کاندا که پیاویکی ئوستراییه، له گه‌شتیکی دریزه و تا هه‌فته‌یه‌ک ناگه‌پیته‌وه، جه‌لاده‌ت بیته‌وه‌ی ماندوو بییت به کیو و دارستانه چره‌کانی ده‌وری که‌مپه‌که‌دا هه‌لده‌گه‌ریت و له‌ویوه له‌سه‌ر دره‌خته‌کانه‌وه فلووته سیراویه‌که‌ی خۆی لیده‌دات، هه‌فته له دوا‌ی هه‌فته ده‌روات و دالیا ناگه‌پیته‌وه، پاییز تا دیت توندترو هه‌وا تابیت ساردتر و ئاسمان تابیت گرژتر ده‌بییت. هه‌موو شه‌ویک جه‌لاده‌ت له‌سه‌ر دره‌ختیکی به‌رز که ده‌که‌ویته سه‌ر یالیک به پشتی ئه‌و بنکه تایبه‌تییه‌وه که بیانیه‌کان بۆ کۆنترۆل‌کردنی ئیشه‌کانی خۆیان دروستیان‌کردوه، فلووت لیده‌دات. دوا‌ی بیست و شه‌ش پوژ له ساتیکدا وهک ده‌رویشیکی بیخه‌و و ماندوو ده‌یه‌ویت بچیته‌وه ئه‌و کونج و بنبه‌رده‌ی بۆ خه‌وی شه‌وانه‌ی خۆی خۆشیکردوه، گوینی له ده‌نگی دالیا ده‌بییت له تاریکیدا بانگیده‌کات «جه‌لاده‌تی کۆتر، تۆ له کویت، تۆ له کویت»... وهک دواه‌مین شه‌و که له شاری ته‌پوتۆزه سبیه‌کان بانگیکرد، وهک دواه‌مین شه‌و که له ناو زرمه‌و گرمه‌ی خومپاره‌و موشه‌که‌کاندا بانگیکرد کاتیک ده‌یزانی ئه‌و ده‌نگه ده‌نگی دالیایه، به‌لام وایده‌زانی له دونیایه‌کی تره‌وه دیت، له ئاسمانه‌وه داده‌به‌زیت، له شوینیکی نادیا‌ری ناو وجوده‌وه بانگیده‌کات. له‌و ساته‌دا. له نیوان ئه‌و دوو بانگه‌دا، که هه‌ر دووکیان یه‌ک بانگ بوون، یه‌ک هاواربوون هه‌ستیکرد ژیان چ سوپینکی مه‌زن و کوشنده‌ی خواردوه، هه‌ستیده‌کرد ئه‌وه‌ی زه‌مان بردویتی به یاده‌وه‌ری ناگه‌پیته‌وه. له ناو دره‌خته‌کاندا

به‌خۆی و فلووت‌که‌یه‌وه به‌ره‌و لای ئه‌و دهنگه رایکرد، دهنگی کچی‌ک له‌سه‌راب، کچی‌ک هه‌تا که باوه‌شیشی پیاکرد، کاتیک دوی ئه‌و هه‌موو لیکدا‌برانه‌ بۆ یه‌که‌مجار ئاوها له‌نزیکه‌وه ماچیکرد هیتشتا هه‌ر سه‌راب بوو و هه‌ر ته‌م بوو، هه‌ر خه‌یال بوو.

دالیا که له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی خۆیه‌وه گوی‌ی له‌ده‌نگی فلووت‌که‌ی بوو، بیته‌وه‌ی بیریکاته‌وه دلنیا‌بوو ئه‌وه موسیقای جه‌لاده‌تی کۆتره، هه‌مووی چه‌ند سه‌عاتیک بوو که‌را‌بووه‌وه بۆ که‌مه‌که، پانتۆلیکی کاوبۆی کۆن و تیشیزتیکی بیجی و کا‌په‌یه‌کی کچانه‌ی شینی له‌سه‌ردا بوو. که باوه‌شی به‌ جه‌لاده‌تا کرد هه‌ناسه‌ی وه‌ها توند‌بوو‌بوو قسه‌ی بۆ نه‌ده‌کرا، سه‌رکه‌وتن به‌و یاله‌ به‌رزهدا، گویگرتن له‌و موسیقایه، دوودلی و گومانی له‌ بینین و دوزینه‌وه‌ی جه‌لاده‌ت برستیان لیبری‌بوو. له‌ ناو دارودره‌ختی ئه‌و کتیه‌دا، له‌ ناو کزه‌بای شه‌ویکی دل‌ره‌قدا له‌ ئامیزی جه‌لاده‌تا وه‌ک مندالیکی چکۆله ده‌ستیکرد به‌گریان، ئه‌و چه‌ند سه‌اله‌ که‌میک پیری کرد‌بوو، به‌لام جه‌لاده‌ت له‌ ژیر شه‌وقی مانگه‌شه‌ودا جواتتر ده‌یبینی. جه‌لاده‌ت پینده‌گوت: من چه‌ند هه‌فته‌یه‌ لی‌ره‌م، ده‌یان شه‌وه‌ چاوه‌روانی تۆم. له‌و سه‌اته‌وه‌ی که‌ دکتۆر باب‌ه‌ک نامه‌که‌ی تۆی دامن، وه‌ک شیت رامکرد، دالیا ئه‌م هه‌موو سه‌اله‌ تۆ له‌ کویت، تۆ له‌ کویت، بۆ نه‌هاتی له‌گه‌لمدا، بۆ به‌جیته‌شتم؟

دالیا ده‌گریا، وه‌ک گریانه‌ هیستیری و بی‌برانه‌وه‌کانی خۆی، ئه‌و گریانانه‌ی سه‌الۆنه‌که‌ی تیاتری پرته‌قالی سه‌ی بیر جه‌لاده‌ت ده‌هتایه‌وه. دوی ئه‌و هه‌موو سه‌اله، ئازار و زیندان و سه‌ختی جه‌لاده‌تیان فی‌ری شتیک و یقارو سۆزی کورانه‌ کرد‌بوو، فرمیسکه‌کانی بۆ دالیا س‌ری و له‌ نیوان فرمیسکه‌کاندا گوی‌ی له‌و چیرۆکه‌ سه‌یرو دووردریزه‌ی دالیا گرت که تا قوولتر بیا‌یه‌ته‌وه، دهنگی دالیاش ئارام‌ترو سینه‌ی هیمن‌ترو فرمیسکه‌کانی که‌مترو دره‌وشاوه‌تر ده‌بوون.

دالیا هموو شتیکی له‌سه‌ر جه‌لادت ده‌زانی، له‌و کاته‌وه‌ی مسته‌فای شه‌ونم جه‌لادتی به‌موسای بابه‌که‌وه‌ گریدایه‌وه، له‌و کاته‌وه‌ دالیا عودالی جه‌لادت بوو. پوژیک دوا‌ی سه‌فه‌ریکی دریز له‌شاره‌ خاپووره‌کانی باشووردا به‌کزه‌ی زستانی بیابانه‌کانه‌وه‌ له‌له‌شیدا خوی ده‌کاته‌وه‌ به‌عیاده‌ چکوله‌که‌ی موسای بابه‌کدا، شه‌و یه‌که‌مین جار ه‌والی ده‌رکه‌وتنه‌وه‌ی جه‌لادتی ده‌داتی، ناو‌نیشانه‌که‌ی بۆ ده‌نوسی و له‌ماشینیکی تایبه‌تی و به‌شوفیزیکی ناسیاودا ده‌ینیزیت بۆ باکوور. که‌ دالیا ده‌کاته‌وه‌ شه‌و‌شاره‌ دیزینه‌ی خوی، شاری دلداریه‌ی کونه‌کان و شاری عه‌شقه‌ منداله‌کانی جارن، ه‌یشتا شه‌و ترسه‌ له‌ گیانیا‌یه‌تی که‌ چه‌نده‌ها سال له‌وه‌وبه‌ر تورپه‌یی براکانی له‌ دلیدا سه‌وزیانکردبوو، شه‌گرچی ده‌یزانی براهه‌کی مردوووه‌ براهه‌کی تری ئیفلیجی نیوجیکایه‌، به‌لام له‌هموو شتیکی شه‌و‌شاره‌ ده‌ترسا، له‌شه‌قامه‌کان، له‌کوچه‌ باریکه‌کان، له‌دره‌ختی نیوه‌گیانی سه‌ر پنگاکان، له‌دیواری به‌رزی قوتابخانه‌کان، له‌بۆنی چه‌ک له‌سه‌ر سوچه‌کان، ه‌الاوی باران له‌ه‌وادا، بۆنی ته‌پی کوتر له‌سه‌ر دره‌خته‌کان. ته‌نیا بۆ دوزینه‌وه‌ی جه‌لادت دیته‌ شه‌و‌شاره‌، راسته‌وخۆ پووده‌کاته‌ شه‌و‌ئوتیله‌، ده‌چیته‌ شه‌و‌باله‌خانه‌ سووتاو، پوژیکی ساردی زستانه‌، بارانیکی خو‌ر ده‌باریت، دالیا وه‌ک شیت ده‌گه‌ریت و جه‌لاده‌تیش له‌میژه‌ له‌نیوان زیندانه‌کاندا ه‌اتو‌چۆده‌کات. له‌قاتی شه‌ش که‌س نابینیته‌وه‌، دراوسینکانی ه‌والی گیرانی جه‌لادتی ده‌ده‌نی، به‌لام باوه‌ریان پیناکات. به‌و ترسه‌ قوله‌ی خویه‌وه‌ هموو‌شار ده‌گه‌ریت، له‌زور کوچه‌و کولاندا ه‌والی جه‌لادت ناویک ده‌پرسیت، به‌لام که‌س نابینیت وه‌ها ناویکی بیستیت. باران ته‌پیده‌کات و ده‌گه‌ریت، گه‌شتیکی دریز به‌بازارو کوچه‌کاندا ده‌کات، گه‌رانیکی شه‌پرزه‌ که‌که‌میک ترسی ده‌په‌وینیته‌وه‌. به‌رده‌وام باران ده‌باریت و بارانیش مندالی و گه‌نجی به‌یادا ده‌هینیته‌وه‌، ه‌یچ شتیک وه‌ک شه‌و‌بارانه‌ کاریگه‌ری له‌سه‌ر یاده‌وه‌ریه‌کانی نییه‌، تک‌تک باران به‌قزیدا دیته‌خواری، سه‌رتاپای

تہ پر دہکات، وہک شیت وازناہینیت، پیاوانی بازار و گہنجانی برسی ناو گوزرہ تہسکہکان سہیریدہکەن و دہزانن ہیچی لہ خانمہ بہ ویقارہکانی ئو شارہ ناچیت، کہ بہ پنی ئہندانہیہکی تایبہتی دہمیاندهکەنہوہ، دايدہخەن، ہنگاو دہنین، سہیری ئہملاولادہکەن، ہہتا لہ زہردہخەنہشدا بری ہہلبرین و دانانی لیو قانونی تایبہتی خوئی ہہیہ. کچانی ئہم شارہ خہلکینن ناہیلن باران لییان بدات و ناہیلن کراسہکانیان ہیند تہربیت ستیانہکانیان لہ ژیرہوہ دہربکہویت، بہلام دالیا ہیچی لہ خانمہ بہ حورمہتہکانی ئو شارہ ناچیت، شہرمناکات لہوہی بپرسیت کہ لہدوای کورپیکہ بہ ناوی جہلادہت ئیسماعیل، شہرمناکات باران و ہہا تہربیکات مہمکدانہ پەمہیہکەہی دیاربت کہ حہیاچوونیکہ گالتہی پیناکریت... پوژیک تا ئیواری بہ ژیر بارانیکی بیکوتایی زستاندا بہ کوچہو بازارپی ئو شارہدا ویل دہبیت و بینچارہ و بیدہرہنجام دہسورپیتہوہ، کہ دلنیاہبیت لہوہی وہک ہہمیشہ ریواریکی مایہپووجہ، ہہمان شوہ دہگہرپتہوہ بۆ لای دکتور بابہک، کہ تا ئہوکات ہہوالی گیرانی مستہفای شہونم و جہلادہتی نہیبستوہ.

دوای مانگیک لہو پوژہ شہویکی سارد، پیاویکی قہلہو بہ پالتویہکی دریز و کلپتہیہکی گہورہوہ کہ لہ کلپتہی سہرۆکە کۆمونیستہکان دہچوو لہدہرگا دہدات، ئو پیاوہ مستہفای شہونمہ کہ دوای حہوت مانگ ژیان لہ زینداندا بی تۆمہت و بی دادگا ہاتۆتہدہری. ئہوشہوہش کہ بہ قیافہتی دیکتاتوریکی رۆح سووکہوہ لہ دہرگای عیادہکەہی موسای بابہک دہدات پینجہم شہوی ئازادیہتی. بہلام لای دالیا سیراجہدین شہوی کرانہوہی نہینییہکانہ، کاتیک مستہفای شہونم چیرۆکی مردنی پرتہقالی بابلی دہگپرتہوہ، دالیا دہستدہکاتہ گریان، ہہر ئو شہوہ تا بہیانی ہہموو شتیک لہسہر ژیانہی ئو چہند سالہی جہلادہت دہزانیت. دلنیاہبیت جہلادہت ئیستا لہ زیندانیکی دووردایہ کہ دہبیت یہکینک دہربہینیت. ئیدی تیدہگات کہ ئو مہحکومہ تا کوتایی بہدوای دیلہکاندا بگہریت،

سەردەخاتە سەر سىنگى موساى بابەك و دەلىت «دكتۇر ئەمە چ ولاتىكە تاهەتاهەتايە دەبىت ژنان بەدوای پىاوه دىلەكاندا بگەرىن». بەلام وەك ھەر قەدەرىكى دىكەى رەش، دالىا بەرابەرى دەوەستىت. چۇن سالانىكى درىژ ژيانى خۇى بۇ گەران بەدوای باسمى جەزائىرىدا تەرخاندەكات، بىرپاردەدات بەدوای جەلادەتىشدا بگەوتتەرى. ئەو لە ناخى دلىدا دەزانىت ئەمە دووبارەبوونەوہى حىكايەتەكانە، ئەو دووبارەوہبوونە ترسناكەيە كە دالىا بەدرىژايى ژيانى لىى دەترسىت، دووبارەبوونەوہى ژيان وەك دووبارەبوونەوہى بىابان و لم و سەراب، وەك دووبارەبوونەوہى شارەكان و كوچەكان و درەختەكان. ئەو شەوہ موساى بابەك بىياك بە ژوورەكەدا پىاسەدەكات و پىئاندەلىت: ئىوہ ھىچ نازانن، جەلادەتى كۆتر، لە رىگادايە بۇ شوپىنىكى دوور، بۇ جىگايەك كە تەنبا قەقنەسەكان دەيگەنى.

چەند پۇژ دواتر دالىا لە پاسىكى گەورەدا بە ناو خالە بىكۆتايىەكانى كۆنترۇلدا، بە ناو بىكەى يەك لەدوای يەكى پىشكىندا، لە ناو دوكلەلى ترس و ھالايى جەنگە بىئوچانەكانى ناوخۇدا دەگاتەوہ كوردستان، شەوى يەكەم دەچىت بۇ لاي شاناز سەلىم، ئەو خانمەى مستەفای شەونم بە دوپىشكى ژەراوى ئەم چىرۇكە ناويدەبات. شاناز لە ژوورىكدايە پىرە لە وىنەى پرتەقال، بە غرورى ژنىكى دەولەمەندەوہ كە لەناو بۇنى پارەو بۇنى مردندا ونبووە پىئەدەلىت: من دەزانم تۇ كىتت. تۇ ئەو قەحبەيەيت، جەلادەت لە تياترۇخانەكاندا جوزەلەى بۇ لىدەدايت. چاكترە خۇت ماندوونەكەيت، درەنگ يان زوو جەلادەت بە مردنىك دەمرىت خراپتر لە مردنى ھەر سەگىك كە پىش مردنى وا رىسوادەبىت تواناى وەرپىنىشى نامىتت.

دالىا سەرسام لە كىنەو رقى ئەو ژنە دىتەدەرى و دوای سۇراغىكى درىژ يەكەمىن ھەوالى جەلادەتى لە بەرپرسىكى حىزبىيەوہ دەستدەكەويت كە پەيمانى دەداتى گەر لەگەلىدا بخەويت جەلادەتى نىشاندەدات، دالىا كە سوپىندى خواردوہ تا مردن لەگەل ھىچ پىاوىكدا نەخەويت، لەبرى لەشى

خۆی دواهمین ملوانکه‌ی زیرینی خۆی ده‌داتی و پییده‌لیت «من به که‌لکی تو نایه‌م، ئەم ملوانکه زیره‌ وەرگره، ئەمه بق تو باشتره، گەر بیفرۆشیته‌وه پاره‌که‌ی به‌شی ئەوه‌ده‌کات له‌گه‌ل ده‌ ئافره‌تی له‌ من که‌نجترو جوانتردا بخه‌ویت».

ئهو به‌ر پرسه‌ شه‌ویک له‌ شه‌وان دالیا سیراجه‌دین ده‌بات بق گوندیکی زۆر دور، له‌ مالیکی چکولانه‌دا، له‌ زیرخانیکی تاریکدا که‌ شوینی به‌ستنه‌وه‌ی ئەسپ و گوێره‌که‌و ئەو شتانه‌یه‌ له‌ درزیکه‌وه‌ جه‌لاده‌تی نیشاندهدات که‌ له‌سه‌ر زه‌ویه‌کی ته‌ر دانیشتوه‌وه‌ له‌ پشته‌وه‌ به‌ کۆله‌که‌یه‌کی که‌وره‌وه‌ به‌ستراوه‌ته‌وه‌. دالیا له‌و درزه‌وه‌ هاوارده‌کات جه‌لاده‌ت... جه‌لاده‌ت. ئەو بیه‌یزو نیوه‌گیان سه‌ره‌رزده‌کاته‌وه‌و نایبینیت.

دالیا ئەو شه‌وه‌ له‌ناو ره‌شه‌بای پاییزو له‌ ژیر ئەستیره‌ی سه‌رمابرده‌له‌و له‌ نابه‌ین که‌لای له‌رزبودا حیکایه‌تی خۆی بق جه‌لاده‌ت گێزایه‌وه‌ پیتیگوت: جه‌لاده‌ت ئەوه‌ دواهمین جارم نه‌بوو که‌ تۆم بینی، شه‌ویک من له‌گه‌ل ئەو پیاوه‌دا پلانمان دانا تو برفینین و گەر پلانه‌که‌مان سه‌ریگرت مل بق هه‌موو داوایه‌کی بده‌م. نه‌مه‌ده‌ویست تو به‌جوژه‌ ئازار بچیزیت، دواچار هه‌موو شتیگمان ریکخست، به‌ته‌مای شه‌ویکی تاریک بووین دابیت و ئازادتبه‌که‌ین، له‌و پلان و تیفکیرین و پامانانه‌دا بووین که‌ ده‌سته‌و تاقمیکی تر تویان پفاندو هه‌موو شتیگمان لیه‌له‌وه‌شا و هه‌رچی نه‌خشه‌یه‌که‌مان هه‌بوو پووچه‌ل بووه‌وه‌. به‌لام جه‌لاده‌ت، کوری پورم هه‌ر له‌ دوات بووم، کۆلم نه‌دا. له‌گه‌ل هه‌موو مه‌راق و ده‌ردیکدا هه‌ر له‌ دووت ده‌گه‌پام. ده‌مزانێ من چه‌ند به‌دبه‌ختم، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو غه‌م و به‌دبه‌ختیه‌کیشدا خۆم به‌ خۆشبه‌خت ده‌زانی، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا ئەم ئیسه‌م ده‌ستکه‌وت که‌ ده‌متوانی به‌ هۆیه‌وه‌

لە كوردستان بىمىنمەۋەۋە پىنى بژىم و بەدۋاى تۇشدا بگەرېم. بچوۋامايەتە ھەر گوندىكەۋە يەكەمجار دەمپىرسى ئاخۇ زىندانى تىدايە يان نا، يەكەمجار لە ژن و مندالەكان سۇراغمدەكرد، چونكە دەمزانى ئەۋان راستىم پىندەلېن، ئەى چۇن جەلادەت ھەموو وایاندەزانى من شتىكى گىنگم، شتىكم دەبىت ھەموو مرقۇتىك ھەموو شتىكم پىلېت. لەو سەفەرە درىژانەدا دووبارە دىلەكانم بىنىيەۋە، ناو زىندانەكانم بىنىيەۋە، خوین و برسیتى و رېسوای مرقۇقەكانم بۇنكرد، بەرلەۋەى جارېكى تر تۇ بىنىم سەدان زىندانم بىنى. ئازىزم بەردەۋام بىنانوۋىەكم دەدۆزىيەۋە خۇم بە بەندىخانەكاندا بگەم و سەىرېكەم بزانم كىتى تىدايە، بەخودا، چۇنت بۇ دەگىزمەۋە وابوو... جاتۇ ھەر باۋەرپمەكە، كەىفى خۇتە، تۇكەى باۋەرپت بە من كىردە. تادواچار شەۋىك لە گوندىك، مندالىك بەراكردن ھات و بەدەنگىكى مندالانە پىنگوتم «دالیا خان... دالیا خان، دىلىكى تازەيان ھىناۋە بۇ مەكتەبەكە، دىلىكى زۇر خەتەرە... زۇر زۇر... لە دىۋ خەتەرترە، نایىت كەس كەس بىىنىت».

كوپى پورى ئەزىزم، ۋاپىكەۋت باۋكى ئەو مندالە پاسەۋانى تۇ بوو، لە پەنچەرەكەۋە تۇى نىشاندام، لەسەر زەۋىيەكە بەدەستى بەستراۋە خەۋتبوۋىت، من بانگم لىكرىت جەلادەت... جەلادەت. تۇ سەىرتكردم و منت نەبىنى.

دالیا شاژنى ئەو كەمپەبوو، ئەو جەلادەتى كۆترى برد و لە ژوورىكى تايبەتىدا جىگای بۇ چاككرد، سەرماى دوورودرىژى شەۋگار تەزاندبوۋى، بىنىيەۋەى دالیا ۋەك جۆرە لە دايكبوۋىنىكى تازە وابوو، بەلام بە ئەندازەيەك لاۋزو ماندوۋبوو بە فلوتەكەى دەستىيەۋە لە سەر تەختىكى درىژ خەۋى لىكەۋت. دالیا دەرگاكەى لىداخست و لەۋدىو پەنچەرەكەۋە بە ئىنگلىزىيەكى ساف كەۋتە گىزانەۋەى چىرۆكى جەلادەت بۇ ئەۋ پىاۋە بىانىيانەى كەۋەك بۇ تەماشای مۇمىيايەكى كۇن ھاتىن، لە دەلاقەيەكى چكۆلەۋە سەىرىاندەكرد. يەكەمجار بوو لە كوردستان بەسەرھاتى مرقۇتىك بىىستن

بۆنى ئەفسانەيەكى خۆرھەلاتى دىزىنى لىيىت. بەپراي ئەوان كوردستان بە سروشته شاخاويىيە سەخت و خەلكە جووتيارو شارە غەمگىنەكانىيەو، شتىكى تىدانەبوو سىحرى سەربورده كۆنەكانى خۆرھەلاتى ھەلگرتىت، مرؤف لە ناو ئەو ھەموو شاخ و كۆوھدا ئاسەوارىكى كاراكتەرە گەورەكانى ئەدەبىياتى كۆنى خۆرھەلاتى نەدەبىيىيەو، پوخسارى ئەو ژنە جووتيارو پىاوە قاچاغچى و تفەنگ بەدەستانەى ئەمسەر بۆ ئەوسەرى كوردستانيان پركردبوو، شتىك لە يادگارى سەندباد، ەلى بابا، قمر الزمان يان بدر البورىان زىندوونەدەكردەو، بەشى ھەرە زۆرى خەلك لە مەلانەسرەدىن يان مەلاى مەزبور دەچوون لەو ھەرزىكدا نوكتەى بىرچوووتتەو. بىانيەكان سەرسام لەو چىرۆكە ەجىبەى داليا بۆى گىرانەو ەكەيەكە لەو پەنجەرە چكۆلەيەو لە برىنەكانى سەر دەست و سىنەى پادەمان. ئەو شەو داليا لەگەل سباستيان ميوولەردا لە سالدۆنى نانخواردنى كامپەكە بەدرىزى قسەيان لەحىكايەتى ئەم گەنجەكرد. «سباستيان ميوولەر» كەبەر لەو ەى لە ئىشەكەى دەر بگرت، مامۆستايەكى ناسراوى ئاركىئولۇژىاي زانكۆى ھايدلبىرگ بوو، لەو ماوہەدا يەكىك بوو لە دۆستە نزىكەكانى داليا، لە شارۆچكەيەكى خۆرئاواى راپنەو ھاتبوو، لە ھەمووان سەرسامتر گونى لە چىرۆكى جەلادەتى كۆتر گرتبوو، سالدانىك دواتر داليا لە نامەيەكى سەيرو پڤ نھىنىدا بۆ موساى بابەك باسى ئەو تەفسىرە سەيرانەى سباستيان ميوولەرى نوسىبوو. شەويك «ھىر ميوولەر» دواى ئەو ەى چەندەھاچار چىرۆكى جەلادەتى كۆتر دەبىستىت بەدەم خواردنەو ەى بوتلىك شەرابى سوورەو ەو گوتبوو: مسز سىراجەدىن، ساتىك سەبرم لىكە... ساتىك سەبر بابىرەكەمەو. ئۆ ە مسز سىراجەدىن، تۆ ئەم بوونەو ەرت چۆن لەو چىايە دەستەمۆكرد، ئەمە پەيوەندىيەكى بەتىنى بە خوداوەندەكانى سروشتهو ەيە. حىكايەتى ئەم پىاوە، بە جۆرىكى سەبر لەگەل چىرۆكى ھەندىك خوداوەندەكاندا تىكەلدەبىت و يەكترى دەپرىت. لەگەل

چیرۆکی خوداوه‌ند «پان» دا، له‌گه‌ل «کریشنا» دا، له‌گه‌ل «شیفا» دا. مسز سیراچه‌دین که سه‌یریده‌که‌م، شتیک له کریشنا‌ی تیا‌ده‌بینم به‌خۆی و فلووته‌که‌یه‌وه، فلووت ئامی‌ری خودا‌کان بو‌وه، به‌دریژایی میژوو، فلووت ئامی‌ری خه‌لیقه‌ت بو‌وه، وه‌ک شیفا که به‌خۆی و فلووتیکه‌وه به‌ده‌وری گه‌ردوندا سه‌ماده‌کات و جیهان دروسته‌کات. من پیتده‌لیم ئه‌وه‌ی فلووتیکی سیراوی به‌ده‌سته‌وه بیت ده‌توانیت جیهانیکی سیراوی دروستبکات. لای میسرپییه کۆنه‌کان ده‌نگی فلووت ده‌نگی ئیزیسی خوداوه‌ندی دایک بو‌وه. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌ش، مسز سیراچه‌دین، فلووت دیاری خودا‌کان بو‌وه بۆ ئاده‌میزاد، لای هیندییه‌کان فلووت دیاری کریشنا‌یه بۆ ئینسان، من له‌سه‌فه‌ری خۆمدا به‌هیندا سه‌رنجی ئه‌وه‌مدا کریشنا هه‌رده‌م به‌فلووتیک و په‌ریکی تاوسه‌وه ویتاده‌که‌ن. کریشنا به‌پنی ته‌فسیری زمانه‌وانی مانای «هیزی پاکیشانی خودایی»، فلووته‌که‌ی کریشنا په‌مزی ئه‌وه هیزه‌ی پاکیشانه‌یه، حیکایه‌تی کریشنا له‌گه‌ل کیزه شیردۆشه‌کاندا که به‌ئاوازی فلووته‌که‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌ک رایانده‌کیشیت و ده‌یانخاته سه‌ر سه‌ما، سه‌مبولی ئه‌وه توانایه‌ی فلووته که ژيانی تپه‌ر به‌ژيانی جاویدانه‌وه گریده‌دات.

سباستیان میووله‌ر قژیکی زه‌ردی دریژی هه‌بوو، به‌دریژایی ئه‌وه ماوه‌یه‌ی که له‌گه‌ل دالیادا کاریکردبوو ئاره‌زوویه‌کی عه‌جیبی هه‌بوو هه‌موو شتیک به‌ئه‌فسانه‌ دیرینه‌کانه‌وه گریده‌داته‌وه، سیاسه‌ت و دین و مملانی جیهانییه‌کان به‌چیرۆکی خودا گریکییه‌کان ته‌فسیره‌کرد. به‌ر له‌وه‌ی بیت بۆ کوردستان له‌که‌مبۆدیاو سریلانکا و بۆسنه کاریکردبوو. ئه‌وه شه‌وه یه‌ک له‌دوای یه‌ک جگه‌ره‌ی ده‌کیشا بۆ کورته‌ پیاسه هه‌لده‌ستا، له‌ سالۆنی بلیارده‌که‌وه ته‌پله‌که جگه‌ره‌که‌ی هه‌لده‌گرت و له‌یه‌خچاله‌که‌ ناوی ده‌رده‌هیناو میوه‌ی ده‌شته‌وه‌و چاویلکه‌که‌ی ده‌سپری و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا دریژه‌ی به‌قه‌سه‌کانی ده‌دا: مسز سیراچه‌دین، فلووت لای کریشنا سه‌مبولی ده‌ست به‌رداربوونی مروّقه له‌خودی خۆی بۆئه‌وه‌ی جیگا بۆ ئاوازی

مەزن و ئاسمانى بکاتەوہ. پوژىک لە پوژان رادھا خىزانى کرىشنا لىدەپرسى «خۆشەويستم، تۆ بۆ ئەم فلوتەت لە من زياتر خۆشەويت؟ ھەزەدەکەم ئەم نەيتىيەم لە زارى خۆتەوہ گوى لىبيت». کرىشنا دەلنت «ئەم فلوتەم خۆشەويت، چونکە زۆر سىفاتى قەشەنگى ھەيە، بىر لە خۆى ناکاتەوہ، ناوہوى خۆى خالىکردۆتەوہ بۆ ئەوہى جىگای ھەموو ئاوازيكى تىابىيتەوہ».

سباستيان ميوولەر کەمىک دەوہستاو دەيگوت: ھەستدەکەم، مستەر جەلادەتیش بەجۆرىک لە جۆرەکان وەک ئەو فلوتە وەھايە. کەستىکە خۆى لە ھەموو شتىک خالىدەکاتەوہ بۆئەوہى بىيتە ئەو فلوتە گەردونىيە کە ئاوازی ئەوانى تر لە خۆيدا کۆدەکاتەوہ.

«ھىر ميوولەر» سەيرى دالىاي دەکردو درىژەى بە خەيالەکانى دەدا و دەيگوت: مسز سىراجەدين، لەوانەيە ئەم کورپە کۆپىيەكى تازەى خوداوەند پان بىت، خودای ميگەل و ران، خودای شوانکارەکان و سروشت لای گرىکەکان، کورپى ھىرمس، کە نيوہى لەشى لە شىوہى ئادەمىزادايە و نيوہەكى تری لە پوخصارى بزنىكى کىويدايە. بەلام پان مەخلوقىكى زۆر ناشىرينە، ئا، ھاوړىم مسز سىراجەدين، ديارە ئەم کورپە لە شىوہدا ناچىتەوہ سەر پان چونکە مۆدىلنىكى تری ئەو مەخلوقە پەرئارەزووہيە، لە راستيدا گەر بگەرئىت زۆرو کەم لە نيوان ھەر يەکىک لە ئىمەو و خوداوەندە گرىکىيەکاندا کۆمەلنىک سىفاتى ھاوبەش ھەيە. مسز سىراجەدين بىرت نەچىت، پان ھەمىشە زۆرجار بە کاراکتەرى شەيتان لە ئەفسانە گرىکىيەکاندا تىکەلاودەکرىت، ھىند روخصارىكى ناشىرىنى ھەيە دايكى خۆى رەحمى ناچىتەسەر و لە خۆى دوور دەخاتەوہ. بەلام «پان» کە خوداوەندىکە بە فلوتىكى ھوت لوولەوہ کە ھەر بە ناوى خوداوەند پانەوہ بە «پان فلوت» دەناسرىت. ھىندەى رەمزی سروشت و مردن و ھەستانەوہيە، رەمزی خراپە نييە. فلوتەکەى پانىش بانگەوازيكى

خۆشەويستى و سەمبولنىكى ناكامى عەشقى، خۇدى پان و ئەو پياۋانەش
 كەدەكە ونە ژىر كەۋانى ئەۋەۋە جۆرە خەلكىكن ئافرەتان زۆر پىۋىستيان
 بە ۋەسەف و دلدانە ۋەكانيان ھەيە. پان نىرىكە زۆر دلى بە بىننى خانمان
 دەكرىتەۋە، كە بە زمانى ئەفسانە گرىكىيەكان «نېمى» ان پىدەلېن. رۇژىك
 پان دۋاى يەككىك لە نېمىپپەكان دەكەۋىت. كە لەترسى ئەۋ مەخلوقە
 شاخدارە، قاچ بزىنە دەپارىتەۋە بىتتە قامىش. ئاھ، مسز سىراجەدىن لە
 ھىچ كىننىكى دۇنيادا بە ئەندازەى كىتتەكەى ئۇقىد «مىتامۇرفىۋس» دۋعاى
 ئادەمى قەبۇل نابت، بەسە يەككىك دۋعاىكات و خوداۋەندىك لە خوداۋەندە
 زۆرەكان دۋعاكەى بۇ بەتتە دى. ھەلبەت سىستىمى فرە خوداىى ئەگەرچى
 زىانى زۆرە، بەلام ئەۋ قازانجە گرىگەشى ھەيە. ھەر ھىندەى ئەۋ نېمىپپە
 بەدەم راکردنەۋە دەگاتە سەر پووبارىك بە ناۋى «لادۇن» ۋەۋە دۋعاكەى
 قەبۇل دەبىت و كاتىكى پانى پىر شەھۋەت پردەھىننىت باۋەشى پىابكات،
 لەبرى لەشولارى كچىكى جوان قامىشىكى بۇش و بارىك لە ئامىزى خۇيدا
 دەبىننىتەۋە. پانى ناكام لە ھەسرەتدا قامىشەكە كەرتدەكات و قلوۋتە بە
 نىۋبانگەكەى خۇى لى دروستدەكات، كە ھىند فۋوى پىادەكات ھاۋارى
 عەشق و ئارەزۋوى لىدېتتەدەرى. بىرىشت نەچىت پان ئەۋ خوداۋەندەيە
 كە ھىندەى ھاۋاردەكات شوراي شاران لە بەردەم نەعرەتەيدا دەروخت.
 بەلام لە مانە سەپىرتىر، خانمى سىراجەدىن، ئەۋەيە كە پان لەسەرىكەۋە
 كورپى ھىرمسە كە خوداى رېنگاۋبانە، بەلى مسز سىراجەدىن، ھىرمس
 باۋكى پان يەككىكە لە كەسايەتتە قەشەنگەكانى مىتۇلۇگىيەى گرىكى، ھىرمس
 خوداۋەندى ئەۋانەيە كە سەفەردەكەن، يان ئاۋارەۋە گەپىدەن، خوداۋەندى
 بىرکردنەۋەيە، خوداۋەندى ھونەرى گۇرپان و قسەكردنە، ھىرمس لە
 ھەمانكاتدا كورپى زىۋسە، خوداۋەندى خوداۋەندەكان، كە زىۋس لەرېگى
 ئەۋەۋە لە خەۋتن و خەۋندا پەيامەكانى خۇى بۇ ئادەمىزادان دەنېرىت،
 لەبەرئەۋە گەر بەۋردى سەپىرىكەن پەگۈرپىشەى پان و قلوۋتەكەى

دهچیتہ وہ سہر خالیکی گرنگ کہ خالی بہریہ ککھوتنی مروٹہ لہ گہل خودا وہ ندا۔ بہ لئی مسز سیراجہ دین... بہ لام ئەمہ ہہموو حیکایہ تہ کہ نییہ... بوہستہ... بوہستہ، ئیستا بۆت تہ واودہ کہم۔

دہستی بہ قزیدا دہینا، تہ پلہ کی جگہ کہی خالیدہ کردہ وہو دہیگوت:
 ئەمہ یان زۆر عہجیبہ، زۆر عہجیبہ، لہ سہریکی ترہوہ پان باوکی سیلینۆس
 یان سایلینۆسہ کانہ، کہ جۆرہ مہ خلوقاتیکی تری سہیری گریکین، نیوہ یان
 ئەسپہو نیوہ یان مروٹ، بہ لئی پان باوکی ئەو بوونہ وەرہ عہجیبہ یہ کہ
 تیکہ لیککی سہیرہ لہ مروٹ و ئەسپ، کہ دواتریش دہبیت بہ مامۆستا
 «دیونیسۆس». ئەگەر لہ سہریکە وہ ہیزمس سہمبولی خەون بیت،
 سیلینۆسیش مہ خلوقیکہ بہردہوام مہستہو پەیوہندیہ کی زۆری بہ واقعہ وہ
 نییہ، کہ باس لہم «نیو ئەسپہ» دہکەین دہبیت زۆر بیر لہ حەقیقہت
 نەکەینہ وہ. مسز سیراجہ دین، رۆژیک میدیاس سیلینۆس دہگریت و دہیکاتہ
 بہندی خۆی، بہ لام دیونیسۆس کہ ہیشتا مہحہبەت و پیزی بۆ مامۆستا
 کۆنہ کہی خۆی زۆرہ، دہچیتہ سہر رینگای میدیاس و لئی دہپرسی «بہرابەر
 بہ ئازادکردنی سیلینۆس داوای چیدہ کات؟». ئەویش دہیہ ویت ببیتہ خاوەنی
 ئەو بہ ہرہ یہی ہەر شتیککی بہر چنگ کہوت ببیتہ زێر. داوایہ کی گہژانہ یہ
 کہ دہبیتہ مایہی نەگبەتی و کارہسات بۆ میدیاس، چونکہ نان و ئاوی لئ
 حەرآمدہ بیت و دہست لہ ہەر چیبہک دہدات دہبیتہ تہ لا.

دالیا لہو نامہ یہ دا رای وابوو گەر لئیکہ پایہ سباستیان میوولہر چہندہا
 تیورہی لاهوتی و میتۆلۆگی تری لہ سہر جہ لادەت دروستدہ کرد، بہ لام
 لیتان ناشارمہ وہ، من دواجار بہ تیکہ یشتنی ئەو پیاوہ ئەفسانہ ناسہ
 سہرسام بووم، بہ ئەندازہ یہک لہ یہ کینک لہ سہفەرہ کورتہ کانمدا بۆ
 ئەلمانیا، ویستم بیدۆزمہ وہو لہ سہر تہ واوی ئەو تہفسیرانہ قسہی
 لہ گہ لدا بیکہم. تہ ماشاکردنی جہ لادەتی کۆتر وەک وەچہ یہ کی نوینی کریشنا
 و پان یہ کینک بوو لہ تہفسیرہ سہیرہ کان کہ بہ داخوہ زۆر درہنگ دواي

دواھەمىن مالاۋايم لە جەلادەت بېستەم، كاتىك نامەيەكى داليا سىراجەدىنم لاي موساي بابەك دۆزىيەو. بەلام من ھەرگىز سىباستىيان ميوولەرم نەبىنى و ھەرگىزىش نايىنىم چونكە ئەو لە يەككىك لە گەشتەكانى ئەفرىقادا بە نەخۇشىيەكى نەناسراو و كوشندەو دەگەرپتەو بۇ ئەلەمانىاو بەر لەوھى من بېگەمى چوار مانگ پىشتەر لە خەستەخانەيەكى شارى تريردا دەمرىت. ئەوھى سەيرە سىباستىيان ميوولەرىش جەلادەت لە نىكەو ناناستىت. ئەو ماوھ كەمەى جەلادەت لەو كەمپە دەمىنپتەو، بەشى ئەو نىيە بىت بە ھاوپىتى كەس. جگە لە داليا ھىچ ئادەمىزادىكى تىرى بۇ گىرنگ نىيە. بەرۆژ كەمپەكە چۆل دەبىت و خۆى بە تەنبا لە ناو سالۆن و دالان و بىرۆ گەرەكاندا دەمىنپتەو، بەردەوام لە يەككىك لە پەنجەرەكاندا دەوستىت و قلووت لىدەدات. داليا بۇئەو ھەمىشە سەرايىكى دوور دەستە، كچىكە لە ھەر شىۋىنىك بىت بە جۆرىك لە جۆرەكان خەرىكى كاركردن و گەران و عەودالىيە بۇ بىرچوونەوھى رابوردو. بەلام بىننى داليا تەنبا شتىكىشە ھەستى زىندووتى تيا دروستدەكات، تەنبا ئەو كاتانە ھەست بە قوولايى ژيان دەكات كە لە تەنىشت دالياو دەوستىت، بىننى ئەو بەھەنايەكى قولە بۇ مانەو ھەك ميوانىكى ھەمىشەى لەسەر زەوى. چەند رۆژىك لەگەل تىپەكەيدا دەروات، كىلگە قەشەنگەكان دەبىنىت، سەيرى ئىشە سەيرەكانى ئەو رىكخراوھ دەكات، پىكەو قسە لە رۆژگارە دوورەكان دەكەن، بەسەر يادەوھرى و يادگارپىە بچوكەكانى خۆياندا دەچنەو، داليا داواى لىدەكات ھەمىشە لەگەلدا بىت، پەيمانى دەداتى كارى بۇ دەدۆزىتەو، كۆمەكىدەكات، بەلام ئەو دەزانىت ژيانىكى تر چاوەروانىدەكات، ئىشى دىكە چاوەروانىدەكات. كە دەگەرپتەو بۇ گىلاسى سېى، داليا ھەموو شتىكى بۇ داىندەكات، ئەو سەر لەنوى نوپىن و بەرگى تازەى بۇ دەكرىت، مېخەكانى بۇ زىركەفتدەكات، راخەرى نوپى بۇ دەھىنىت. ھەردووكيان دەيانەووت ھەمىشە لەيەكەو نىكبن، ھەردووكىشىان دەزانن پەيوەندىان لەگەل يەكدا ھەك

په يوه ندى مرقئتيك وايه له گهل خه ياله كانيدا، وهك په يوه ندى مؤسيقاريك وايه له گهل مؤسيقا كه يدا. هر يه كه يان بؤ ئه وى تر، نوينه رى هه موو شته ئه ستم و دوورده سته كانه، نوينه رى ئه و پروهى ژيانه كه تا لى نزيكيت، دوورتر ده نوينيت. جه لادته به داليا ده لى ت: كچى پور، من نازانم تا چهندى ديكه ليره ده مينمه وه، درهنگ يان زوو پؤژتيك دى ت كه ده پؤم و ئيدى ناگه پيمه وه، به لام تا ليره بم، تا ئه و كاته ي مه مخلوقتيكم ده بينريم و ده كريت ئاده ميزاده كانى تر قسم له گهلدا بكن، تو ليم دوورمه كه وه.

داليا سويندى بؤ ده خوات ئه مجاره تا زيندوويت به جى ناهى لى ت، هه موو خه ميكي ده خوات. كه جه لادته ده گه پيته وه بؤ شار، ده زانيت ده بيت ده سبتكات به سه فره دريژه كانى خوى، ده بيت به و پيگايه دا بروات كه به يه ك ئاراسته ده بيه ستيته وه به قولايى ژيان و مردنيشه وه. له و پؤژه سه ره تا ييانه ي ژيانى قه قنه سدا هه فته ي چند جار داليا ده بينيت، پي كه وه له بالكونه كه دا سه يرى ئه ستيژه ده كهن، سه يرى ئه و شاره ده كهن كه وهك هه موو شاره كانى ترى دونيا شوينتيكه بؤ ترس نه وهك جيگايه ك بيت بؤ دلنبايى. له يه كيك له ئيواره كاندا جه لادته ي كو تر يه كه مجار ره وشه نى مسته فا سه قزى ده بينيت، ره وشه ن كچيكي قز ره شه كه له تپيكي چكولانه دا كه مان ليده دات. چيروكى ره وشه نيش يه كيكه له سه ربورده سه يره كانى ئه م چيروكه. ئه و له سالانى هه شتادا كه ته مهنى هه شت ساله له كه مپيكي په ناهنده ئيرانيه كاندا دواى مردنى باوكى ته نهاى ته نها ده مينتيته وه، شاروخى شاروخ ئه وكات له گهل باوكيدا له سنورى ئوردونه وه پارچه ي يه دهك بؤ ئو توموبيله يابانيه تازه كان ده گويزنه وه. شه ويك ناسياويكى ديرينى بابى كه كورديكى به دبختى سه قزيه و هيشتا به گه رمای پړوكينه رى ئه و سه حرايه رانه اتووه، له سه ر پيگا ده يانگريت و كچيكي لاوازي هه شت سالانه يان ده داتى كه پيوايه گه ر له و گه رمايه دا بمينتيته وه ده مرى ت. كچيكي ترستوك و شه رمنه كه تا ده گه نه وه شار له پشتى پيكا به كه ياندا له ناو

کارتونی گه‌وره گه‌وردها وهک پشيله‌یه‌کی نه‌خوش خوی گرموله‌ده‌کات
 و هیچ نالیت. «مه‌هدی حه‌سه‌ن شاروخ» باوکی شاروخی شاروخ،
 پیاویکی هیند عاتیفییه، هیند کورد په‌روه‌ره، دیمه‌نی ئه‌و کچه‌و ژیانی
 به‌ده‌ردیکی وه‌های ده‌بات، وهک کچیک له‌کچه‌کانی خوی هه‌لیده‌گریته‌وه‌و
 هه‌رچی سۆزیکي باو‌کانه که ده‌یداته من‌داله‌کانی خوی ده‌یداته ئه‌و
 بیچ‌وه‌و پشيله‌ چا‌وره‌شه‌ش که سالانیکي دواتر که مانچه‌زانیکي وه‌های
 لیده‌رده‌چیت، مۆسیقاره‌کانی دیکه‌ی ئه‌م شاره به‌په‌نجه‌یه‌کیدا پاناگه‌ن.
 یه‌که‌مجار که ده‌یه‌یننه‌وه‌ بۆ مالی خویان، من‌دالیکي چکوله‌یه‌ جگه له‌ ناوی
 خوی «په‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزی» هیچی دیکه‌ ده‌رباره‌ی رابوردوی
 خوی نازانیت. به‌لام له‌و مال‌ده‌ده‌ست و دلی کراوه‌ی کومه‌لیک خوشک
 و باو‌کیکي به‌رحم و دایکیکي دل‌فراوان چا‌وه‌روانیده‌کات. له‌ هه‌موویان
 به‌ په‌حمتر شاروخه که وهک خوشکینکی چکولانه‌ی خوی سه‌ره‌تا‌کانی
 مۆسیقای فیرده‌کات. په‌وشه‌ن هه‌ستیکي مۆسیقی سه‌یرو گو‌یچکه‌یه‌کی
 هه‌ستیاربی بۆ ئا‌وازه‌کان هه‌یه، به‌رده‌وام له‌ سه‌ر کورسیه‌کی بچکوله
 داده‌نیشیت و له‌گه‌ل شاروخی برابدا گو‌ی له‌و سه‌مفونیاو سۆناتانه‌ ده‌گریت
 که شاروخ له‌سه‌ر زه‌بتیکي کۆن گو‌ییان لیده‌گریت. شاروخی برای په‌یمانی
 ده‌داتن، هه‌موو مۆسیقا خۆشه‌کانی دونیای بۆ په‌یدابکات، هه‌رگیز نه‌هیلیت
 له‌ شاکاره‌کانی ئا‌وازو مۆسیقای جوان داب‌یریت. که شاروخ له‌ جه‌نگدا
 ده‌کوژریت، ئه‌و حه‌سره‌ته‌ی له‌ دل‌دایه که ئیدی ناتوانیت ئا‌وازه‌ بلنده‌کان و
 نه‌غمه‌ سیحراوییه‌کان بۆ په‌وشه‌ون ئاماده‌بکات، به‌و حه‌سره‌ته‌وه‌ ده‌چیت
 بۆ شاری مۆسیقاره سېپه‌کان و هه‌ر به‌و حه‌سره‌ته‌شه‌وه‌ ده‌بیتته‌ ده‌لیلی
 جه‌لاده‌تی کۆتر به‌ره‌و سه‌ر زه‌مینی جوانییه‌ کوژراوه‌کان. که شاروخ
 ده‌کوژریت، په‌وشه‌ن ته‌مه‌نی یازده‌ساله، به‌لام شه‌ویک تیناپه‌ریت، بیته‌وه‌ی
 ئه‌و من‌داله‌ خه‌ون به‌ شاروخه‌وه‌ ببینیت، ئه‌و رۆژه‌ی جه‌لاده‌ت له‌ نیوان
 کومه‌لیک کوروکچی گه‌نجدا ده‌بیینته‌وه‌ خه‌ریکی فیربوونی مۆسیقایه،

سهرسام لهو دياريسی و ئاوازانهی له جيهانئیکي ترهوه بۆی هاتووه، به جهلادهت دهلئیت: بهرئیز تو شئیت بوویت، شاروخی شاروخ چهئدین سال لهمهوبهر له جهنگدا کوژراوه.

جهلادهت پئیدهلئیت: ههرکهسیک ئاوازی نهمر له دلئیدابئیت، نامرئیت. جوانی نامرئیت تهئیا له نیوان بوون و نهبووندا سهفهردهکات، له نیوان بیستن و بئیدهئنگیدا، له نیوان ههست و خاموشیدا.

رهوشهئنی مستهفاو هاوړئیکانی سهرسام لهو قسانه، بۆیهکهمجار گوئ له پارچهیهک فلووتی جهلادهت دهگرن که جوړئیک دهئانسئیرئینی شهو و رۆژ و راست و چهپی خوئیان وندهکهئ. لهو ساتهوهی رهوشهئنی مستهفا سهقزی گوئی له یهکه م ئاوازی جهلادهتی کوتر دهبئیت دهزانئیت له بهردهم کهسئیکدایه پهیوهئندییهکی ئاناسایی و قوولی به سهرچاوه ئهزهلبییهکانی جوانییهوه ههیه، جهلادهت مؤسئیقاکهی لئیدهءات و دهروءات، رهوشهئن له ئیوارهیهکی کوئایی پاییزدا له نیو شهسته بارانئیکي خوړدا دواى دهکهوئیت. له ژئیر باراندا دهیگرئیت پئیدهلئیت «کئ ئه و مؤسئیقایهئ فئیرکردوئیت؟ چون دهتوانم منئش فئیری مؤسئیقایهکی لهو چهشنه بئیم؟». ئهوه سهرهئای له دایکبوونی هاوړئیتی رهوشهئنی مستهفا سهقزی و جهلادهته، که له رۆژانی داهاتوودا لهگهل هاوړئیکانیدا «سئ کوړ و کچئیکي دیکهءا» بۆیهکهمجار سهردانی ئه و کوړه ئاوارهیه دهکهئ که له قاتی شهشی ئوتئئئیکي سووتاوودا به چیرۆکه سهیرهکانی، بهو جيهانه عهجیب و خهئالیانهئ، به مؤسئیقا سئحراوییهکهئ دهرگای سهرزهمئئیکي تریان لئیدهءکاتهوه، که پئش جهلادهت دلنئابوون ههیه بهلام دلنئانهبوون مرؤف له چ رئگایهکهوه بۆی دهروءات. بهر لهوهئ شاروخی شاروخ من وهک نوسهر و گئپررهوهئ ئه و کئئیه دهستئئشانبکات، رهوشهئنی مستهفا سهقزی یهکئیک له هاوړئ مؤسئیقارهکانی خوئ بهو ئئشه رادهسپئرئیت، یهکه م چیرۆک لهسه رزئانی جهلادهت له گوئارئیکي ئهدهبی ئه و زهماندا به ناوئئشانئ «نئوهشهوی

موسیقاریک» بلاووت‌ه‌وه، که قه‌له‌میکی گه‌نج سکینچیکی زور سهره‌تایی و خه‌یالی بۆ ژیانی که‌سینک کیشاوه له چیرۆکه‌که‌دا ناوی «جه‌مال کلارنیت» ه که نیوه‌شه‌وان سیم‌رغینکی سپی ه‌لیده‌گریت بۆ ولاتیکی تر و له‌وی له ناو کۆمه‌لیک موسیقاردا فیزی هونه‌ریکی بالاده‌بییت و دواچار خۆی هیند به‌ئاوازه‌کانی خۆی سهرسامده‌بییت عه‌قلی له‌ده‌ست ده‌دات و شه‌ویک له‌بالکۆنی شه‌شه‌مه‌وه له‌ئوتیلینکدا ناوی ئوتیلی «بوکی ناشتی» یه‌خۆی ده‌خاته‌خواری. چیرۆکیکی بیمانایه، که وه‌ک ئه‌ده‌بیاتی ئه‌و ده‌مه‌پره له‌هیمای نابه‌جی و ره‌مزی تیکشکاو بۆ شه‌ری ناوخۆو ئه‌و کیشه‌سیاسیانه‌ی تیندا جه‌مال کلارنیت وه‌ک قوربانیه‌ک نیشاندراوه.

به‌مانایه‌کی تر، هه‌ولی نوسینه‌وه‌ی ژیانی جه‌لاده‌تی کۆتر سهره‌تا بن‌هیچ پاسپارده‌یه‌کی ده‌ره‌کی، له‌لایه‌ن ره‌وشه‌نی سه‌قزییه‌وه ده‌ست پینده‌کات که ئه‌و کات کیزینکی قه‌شه‌نگه به‌نیگایه‌کی ته‌لیسماوی و ئاره‌زوویه‌کی بیوینه‌وه بۆ ئه‌ده‌بیات و موسیقا. ژیانی جه‌لاده‌ت چه‌شنی ره‌وشه‌ن سهرسامده‌کات پیموایه‌گر له‌و ده‌مه‌دا عاشقی کورینکی شاعیر نه‌بایه، که دواتریش شووی پینده‌کات، له‌وانه‌بوو شیفته‌ی جه‌لاده‌ت بییت که به‌پیکه‌نینه‌وه پینده‌لیت: ها نه‌سیحه‌ت بییت، خانمی سه‌قزی بۆ دل‌داری، گه‌ر مرۆف که‌مینک هۆشی هه‌بییت، عاشق نابیت به‌ریبواریی. منیش ریپوارینکی هه‌میشه‌یی سهر ئه‌م عه‌رده به‌رین و بیمه‌ودایه‌م که هه‌ر که‌سینک خوشیبویم تووشی ناکامی ده‌بییت. ها خانم بیرت نه‌چیت من ئاواره‌یه‌کی گه‌ردونیم. ناشکرایه‌ چیرۆکی «نیوه‌شه‌وی موسیقاریک» خه‌ونی ره‌وشه‌ن بۆ گێرانه‌وه‌ی ژیانی جه‌لاده‌ت ناهینیت‌ه‌دی، دواي چه‌ندین هه‌ولی دیکه ده‌گاته ئه‌و بڕوایه‌ی که ولاتی ئیمه‌ چیرۆکنوسینکی تیندا نییه‌ بتوانیت چیرۆکیکی وا فره‌جیهان و فره‌کاراکته‌ر بگێریت‌ه‌وه. سهرده‌میک جه‌لاده‌ت شتیکی ئه‌وتۆ له‌نیازو خواستی نه‌ینی ره‌وشه‌ن و هاو‌پیکانی نازانیت که تیبینکی نه‌ینی دروستده‌کن بۆ سۆراغی چیرۆکنوسینک ئه‌و حیکایه‌ته‌ ده‌ربازبکات

و بيكاته تىكستىكى نوئ و زىندوو. بۇ پىكەنن تىپەكەيان ناودەنن «تىپى پەوشەن بۇ پزگاركردنن ژيانى جەلادەتى كۆتر لە مردن و بىرچوونەو»، تىپىك دواتر لە كۆكردەنەوئى ھەندىك زانىارىدا لەسەر ژيانى جەلادەتى كۆتر كۆمەكى گەورە بە من دەكەن.

كاتىك ئىسحاقى لىوزىرپىن بە جەلادەت دەلئىت «دەبىت تۆ حىكايەتى ژيانى خۆت و ھەموومان بگىرپتەو». جەلادەت دلىنايە ھىچ مروفىك ناتوانىت ژيانى خۆى بەراستى بگىرپتەو، چونكە ھەر يەككە لە ئىمە پارچەيەكى گەورەى خۆى نابىنىت، وەك چۆن مروف پشتملى خۆى چاۋ ناكات، ھەرواش ناتوانىت حوكمىكى راستى لەسەر شىوئە ئاكارو كىردارى خۆى ھەبىت، ناشتوانىت شتگەلىكى زۆر لە ژيانى خۆيدا بىنىت. جەلادەت لە يەككە لە گەشتەكانىدا بۇ شارى مۇسىقارە سىپىھەكان بە شاروخ دەلئىت «مروف تاكە بوونەوئىكە كە نازانىت خۆى چىيە و بۇ ئەوئى خۆى بىنىت دەبىت سەبرى ئەوانى تر بكات». شاروخى شاروخ بەر لە كوژرانى لە جەنگدا پۇمانىك و دىوانىكى منى خوئىندبووئە، ئەو ساتەى لە بەرەكانى شەردا گوللەيەك دەبىكىت، دىوانەكەى من كە بە ناونىشانى «گوناه و ئاھەنگ» بوو لە كۆلەپشتمەكەيدا بوو. ئەو بە جەلادەت دەلئىت: ئاغاي قەقنەس من نوسەرىكت بۇ دەدۆزمەو، كۆمەكت پىكات، دواچار من يارىدەدەرى تۆم، كارى من ئەوئى ئەو شتاتەت بۇ ئاسانكەم كە لە توانى تۇدا نىيە ئەنجاميان بەدەت.

من دواى دەرچوونى دىوانى يەكەم تارادەيەك بووبووم بە نوسەرىك ھەندىك خوئىنەرم ھەبوو، بەلام وەك پىمگوتن ھەر كىتتىبىكم دەنوسى زىاتر لە دونيا زوىرو پتر گوشەگىر دەبووم، بە جۆرىك منىش ئەو بۆچوونە تەقلدىيەم لا گەورەدەبوو كە دەلئىت كىتتەكان وەك دىوار و ھەمان مروف لەدەورى خۆى ھەلىاندەچنىت تا كارىگەرى دەرەو لەسەر ژيان و پۇحى خۆى كەمبكاتەو.

یه که مجار جه لادت ناوی منی به رهوشه نی مسته فای سه قزی گووت. پنده چیت تا ئه و دهمه ناوی من لای رهوشه ن و هاورپیکانی مانایه کی ئه و توئی نه بوو بیت، پرسیاره که ی جه لادت پرسیاریکی ساده یه دهر باره ی راو بوچوونی رهوشه ن و مؤسیقاره کانی هاورپی له سر به ره مه کانی «علی شه ره فیار». رهوشه ن دواتر به هیمه تیکی بیوینه وه هه مو و تارو رومان و شیعره کانی من ده خوینتته وه. که ده گاته دوا لاپه په ی رومان «سیوئیک له وسه ری زه مین» که ئه و کات دوا هه مین کتیییک بوو من چاپم کرد بیت، به چاوی پر ئه سرینه وه راده کات بو ئوتیلی گیلای سی و ده لیت: خوای گه وره، له م خودانه ناسه زیاتر که سی تر نییه ئه م چیرۆکه ی تو بگێرته وه. ئه مه ئاده می نییه، هه یوانیکه خودا بو گێرانه وه ی حکایه ت دروستیکردوه.

له راستیدا پیناسه که ی رهوشه نی مسته فای سه قزی بوو من وه ک هه یوانیکی حکایه تخوان، له گه ل پیناسه ی راسته قینه ی مندا بوو مرۆف ته با بوو، که هه رده م پیناسه که ی ئه رستوم بوو مرۆف به هه له ده زانی که ده لیت «مرۆف ئازهلکی سیاسییه» و له بری ئه وه ده مگووت «ئازیزان، مرۆف هه یوانیکی حکایه تخوانه» دیاره ئه مه ته نیا بوچوونی من نه بوو، به لکو بوچوونی کومه لیک زاناو دانای سه رده م بوون که من بپوام به بیرو سه رنجیان هه بوو. من ده مگووت: هه زاران سال بهر له وه ی مرۆف سیاسه ت بکات، حکایه تی گێراوه ته وه... بهر له وه ی شار دروستبکات، شارستانییه ت دابه زرینتیت، ئیمپراتوریه ت پیکه وه بنیت بوونه وه ریکی حکایه تخوان بووه. کۆنترین ئیشیک دوا ی راو مرۆف کرد بیت حکایه ته. دینه کان له حکایه ته وه دروستبوون، فه لسه فه کان، شه ریعه ته کان له بنه په تدا هه موویان له ناو حکایه ته وه هاتوون... هه موو گه وره ییه کانی مرۆف و ده سته و ته کانی، هه موو به دبه ختی و دهرده کانیشی له وه وه هاتوون که مرۆف باوه پ به حکایه ته کانی خزی ده کات.

خۆی له‌وسهر ده‌ریای جوانییه کوزراوه‌کانه‌وه ده‌هاته‌وه، ئه‌و بالداریک بوو به‌سهر ئه‌و ئاوه‌دا فریبوو. من ئیستا که‌سیکم دلنیام له‌سهره‌تاوه خۆم ده‌رگیری شه‌ریکی دۆراو کرد، چونکه‌ چه‌ند له‌ گێرانه‌وه‌ی ژیا‌نی ئه‌و‌دا فه‌نتازیام ب‌ئواندایه‌، هه‌مووی ده‌بووه‌ شیواندن و تیکدان له‌ ریتمی فه‌نتازیایه‌کی گه‌وره‌تر، فه‌نتازیای پیاویک که‌ وه‌ک مایکۆفسکی ده‌لێت «هه‌وریک بوو له‌ پانتۆلیکدا».

له‌ کۆتاییه‌کانی سالی ۱۹۹۵ و سه‌ره‌تا‌کانی ۱۹۹۶ دا، جه‌لاده‌ت له‌ ناو ته‌پوتۆزی شه‌ری ناو‌خۆدا که‌شته‌ دووردریژ و ئه‌فسوناوییه‌کانی خۆی به‌ته‌واوی باشووری کوردستاندا ده‌ست پنده‌کات. هه‌یچ که‌س نازانیت جه‌لاده‌ت چۆن و له‌ کوی و لای کێ تابلۆی «شاری موسیقاره سپیه‌کان» جیده‌هه‌یلت، دابه‌شکردنی ئه‌و تابلۆیه‌ به‌شیک بوو له‌ نه‌ینییه‌ گه‌وره‌کانی خۆی. من دلنیام له‌ زۆر شوینی ئه‌م ولاته‌ی ئیمه‌دا، شه‌و و شه‌وگاریکی زۆر ئه‌و جو‌ریک خۆی گو‌ریوه‌ که‌س نه‌یناسیته‌وه‌، به‌ نه‌ینی سه‌ریکردوه‌ به‌ چه‌نده‌ها کوچه‌و گو‌زه‌ر و شه‌قامی تاریکی ئه‌م ولاته‌دا بۆئه‌وه‌ی له‌ ده‌رگای جیاواز جیاواز بدات و ئه‌و تابلۆیه‌ جیده‌یلت. جه‌لاده‌ت له‌و شه‌وه‌ سه‌یرانه‌دا وه‌ک قه‌قنه‌سه‌کانی پێش خۆی ده‌موچاوی ده‌شاریته‌وه‌، له‌ ده‌رگا‌کان ده‌دات، له‌ چه‌ندین شارو شاروچکه‌و گوندی ئه‌م ده‌قه‌ره‌دا ئه‌و مرۆفانه‌ ده‌دۆزیته‌وه‌ که‌ له‌ پاشه‌پۆژدا تو‌ریکی نه‌ینی و شاردراره‌وی دیکه‌ پێکیانه‌وه‌ ده‌به‌ستیت، که‌ تو‌ری هاواری جوانییه‌ کوزراوه‌کانه‌. له‌و شه‌وانه‌دا پالتۆیه‌کی ره‌شی دريژ له‌ به‌رده‌کات، کاسکیتیکی ره‌شی قه‌ترانی ده‌کاته‌ سه‌ری، ملبه‌یچیکی ئه‌ستوور ده‌کاته‌ ملی و چاویلکه‌یه‌کی ره‌شیش ده‌کاته‌ چاوی و به‌ خۆی و ئه‌و تابلۆیه‌وه‌ که‌ ته‌نیا ته‌ماشاکردنیکی مرۆف به‌ره‌و

دونيای جوانييه جاويدانه کان بانگدهکات دهکه ویتته پښ. تابلؤیه ک به سهر
 ټهو که سانه دا دهیبه شیتته وه، که هر یه کیکیان مؤسیقاریکی کوژراو یان
 نیگار کیشیکی شهید یان شاعیریکی خنکاو له پښاندایه، ټهو مروځانه ی
 به ترسه وه ده رگا ده که نه وه و به ترسه وه ده پرسن: تو کیتت؟ به ترسه وه
 ده پرسن: چیت ده ویت؟ به ترسه وه ټهو تابلؤیه وهرده گرن.

ټوانه ژماره یه ک خه لکن په روښ و شیفته ی جوانیین. هه نديکیان له
 تاریکیدا دواي جه لادته ده که ون و ناتوانن بیگرن... ټهو په یامهینی زمین و
 زه مانیکی تره، نامه یه کی نهینی پتیه، که دواي تپه پینی سالان و مانگانیکی
 زور ژماره یه کی که م ده توانن شفره کانی بشکینن و بگنه سهر نهینییه
 راسته قینه که ی و ببن به پاسه وان له زه ریای جوانييه کوژراوه کاندا.
 جه لادته ی کوتر دواتر ده یگوت: وهک ټهو بوو، شه تلی گولیکی ناوازه و
 ریزه پ له چه ندین کیلگه ی جیاو گلی جیاو که شی جیادا برویتم و ببینم
 چ پوژیک یه کیک دیت و له سهر نه خشه یه کی تایهت ټهو گوله ناوازانه
 پیکه وه گریده داته وه، که ی ریواریک دیت و ریکه وت ده یخاته سهر
 ریگایه ک بتوانیت له یه ک کاتدا ته فسیری ټهو گولانه و په یوه ندیان پیکه وه
 بدوزیتته وه. هر له وهرزه دا جه لادته ده ستیکرد به دابه شکردنی نامه کان
 به دونیادا. ټوانه ی منداله کانیان له گوږه گه وره کاندا ونکرده، ټوانه ی
 که سوکاریان له کوشتاره گه وره کاندا دؤراندوه، ټوانه ی له پوژگاری
 قران و سرپنه وه و له ناوبردنی به کومه لی مروځدا له و ده فهرانه میردو ژن
 و مندالیان تیاچوون، کوږو کچیان نه گه پراوته وه، باوک و برایان ونبووه،
 بوک و کوږه زایان فه وتاوه، له وهرزه دا ټهو نامه سهیرانه یان بو دیت
 که پیاویک به سوار ټه سپیکی سپی و پالتویه کی سپی دریز و کاسکیتیکی
 ره شه وه دابه شیانده کات. پوسته چیه کی بیناوه، هه میسه له گه رمیانه وه ده ست
 پنده کات و ده فهر له دواي ده فهره و ههریم له دواي ههریم تا ده گاته سهر
 مه رزه ناگراوییه کانی تورکیا له هه موو جیگایه کدا ده رده که ویت و له هه موو

جىگايەكدا ئەو ھاوارە جاويد و بىيرانەوہ و ناکوتايەى مرؤف دەگوازىتەوہ
 كە ھاوارى ئازىزەكانيانە. خەلكانى ئەو سەرزەمىنە لەو نامانەدا دەستوخەتى
 دۈست و كەسەكانى خۇيان دەناسنەوہ، ھاوارەكانيان دەناسنەوہ، وشە
 و ئازارى ئەوان دەرۋىننەوہ. كورپىكى گەنجە بەسوار ئەسپىكەوہ دىت و
 لەدەرگا دەدات، بىتەوہى قسەبكات نامەكان دادەنىت و بىتەوہى ھىچ بلىت
 دەروات. پۈستەچىبەكى بىدەنگ لە دونيايەكى ترەوہ ھاتووہ، ھىچ كەس
 وشەيەكى لى ناپىستىت، بە ئوردوگا زۆرەملىكاندا دىت، بە ناو ئاگرى
 شەرى ناوخۇدا دەروات، دەگاتە سەر ئەو سنوورانەى ھىشتا ھىزەكانى
 دەولەت لە پشت تەپۈلكە دەستكردەكانيانەوہ بە تەماحىكى گەرەوہ لە
 كوردستان دەروانن. نامەكان ھەلگرى ھاوارى ئەوانەيە كە لە دوورەوہ
 بانگ لە دۈستەكانيان دەكەن. ھەر نامەيە و حىكايەتى مردنى مرؤفنىكە،
 چىرۈكى كوژران و زىندەبەچالوونى يەككە، ياداشتى شەوئىكى ترسناكى
 گريانە كە ھىچ شاھىدىك لەسەر ئەم ئەستىزەيە نەبىبىنوہ. پۈستەچىبەك
 دەيگوازىتەوہ كە بە خۇى و پىشىكى درىژو نىگايەكى مردووہوہ دىت و
 سلاوناكات، دىت و وەك پەيامنبرى مردووہكان، وەك يەككە بۇ گەياندنى
 حەقىقەت ھاتىبىت خۇى ھىچ نالىت، حەقىقەتىكى كوشندەى بىتە كە ناكرىت
 ھىچ مرؤفنىك وشەيەكى بخاتە سەر، حەقىقەت بەو چەشنەى لە پۇخى
 قوربانىيەكانەوہ دىتەدەرئ كاتىك بىر لە مردنى خۇيان دەكەنەوہ.

ماوہيەكى درىژ لەو شارو شارۈچكانەدا كە مۈلكەى خەلكى لىقەوماو بوو،
 چىرۈكى ئەو نامانەى خەلك لە شەھىدەكانيانەوہ بۇيان دىت، لە كورپە
 بىنەروشوئىنەكانيانەوہ پىياندەگات، وىردى سەر ھەموو زارىكە، قسەى
 ناو ھەموو كۆرۈ كۆبۈونەوہيەكە. لە ماوہيەكى كەمدا ولات پردەبىتەوہ
 لە حەقىقەتى دۈزراوہ، لە ھاوارى ئەو مرؤفانەى لە تەپوتۈزى جەنگەكاندا
 خەرىك بوو ياددەچوونەوہ، كوچە و كوخت و كۆلىتى شارەكان، حەوش
 و بەر ھەيوانى غەمگىنى ئەو خىزانانەى لە خۇلەمىشى ئازارو فەرامۇشىدا

نوقمبوون، پردهبيتوه له يادگارى ئهو مرقانتهى له دورموه هاواردهكهن. نامهكان تهنيا هاوارى كومه ليك قوربانى نين كه داواى تولدهكهن، داوادهكهن له بيرنه چنه وه و فه راموش نه كرين، بهلكو بانگه وازى كه سانتيكه له دونيايه كى ديبه وه هيواكاني خويانمان بو دهگيرنه وه، جوانى خويانمان بو ناشكرادهكهن، ئهو پستانه مان بو دنيرن كه له سهر زهوى دهرفتهيان نه بووه پيمان بليتن. لهو ناماندا ئهو ژيانه دهژين كه گهر نه مردبانايه زهويان پى دهرازنده وه. ئهو جوانييانه دهژين گهر مهرگ نه بايه زهويان پى جوان دهكرد. جهلادته خوى له سهر ئهو نامانه ده يگوت: على شهرفيار، من زورجار به ريگاكاندا دهرويشتم و ئهو نامانه م دهخوينده وه، وهك چون شاههنگيكي موزارت مهستيده كردم، ئهو نامانه م مهستيانده كردم. نامهى گلهيى نه بوون، نامهى كومه ليك روقله بهر نه بوون كه ده يانه ويته به نازارهكاني خويان نازارمانبدهن و بمانترسين، بهلكو هاوارى جوانى بوون، كه وهك نالهى كه شتتبه كى خنكاو وابوو كاتيک له ژير ئاودا دهروات و بانگ له كه شتتبه كى ديكهى سهر ئاو دهكات. وهك هاوارى بالندهيهك وابوو كه له سهروو هه ورهكانه وه دهرپيت و بانگ له بالندهيه كى دى دهكات كه له ژير هه ورهكاندا دهرپيت، وهك هاوارى گهلايهك وابوو كه باي خهزان دهبيات بو گهلايه كى دوستى كه هيتشتا به لقه بهرزهكانه وه سه مادهكات.

جهلادته لهو نيونهندهدا چهندههاچار دهگه پيته وه بو شارى موسيقاره سپيهكان، چهندههاچار له قهراغ ئهو دهرياچه سىحراوييه شاروخى شاروخ ده بينيت، بيري دهكه ويته وه ئهو دهرياچهيه هه مان ئهو دهرياچهيهى گهنجيه كه بهر له ونبوونى له باشووردا له گهل ئيسحاق و سه رهنگ قاسمدا مهلهى تيداكردبوو، لهو دهرياچهيه وه سه فهرى دوورو دريژى ئهو به رهو ئهو شاره خه يالييه دهستى پيكردبوو. ئهو ئاوه پاكه سه رهتاي هه موو ئهو گه شته بوو كه جهلادتهى به زمينى جاويدان دهگه ياند، له سه فهره كانياندا له گهل

شاروخی شاروخ پېكەوہ تا بہر شورا ئەفسانەھییەكانی ئەو شارە سېپپە فلوتیان لیدەدا، ئاوازەكان پېكەوہ دەبیردن، ھەمان ئەو ساتە سېحراویانە دەژیایەوہ كە چەندین سال لەوہو بہر لەگەل ئیسحاقدا ژیاوو، لەو رینگا دوورودرێژانەدا ھەستیدەكرد گەشتە دوورودرێژەكانی لەگەل ئیسحاقدا پڕۆفەكردنی رینگایەك بووہ بەرەو ئەم شارە دوور دەستە. بەلام جەلادەت چەند بەو رینگایەدا بڕۆیشتبایە لە بەرچاوی تەلیسماویتەر دەبوو، چەند لە جوانییەكانیدا نوقمبایە، ھیزیکى گەورەتر و ناديارتر بەرەو شوینی دوورتر و قوولتر رايدەكیشا. ھەرگیز دووجار لە یەك رینگاوە نەیان دەتوانی بچنەوہ بۆ شاری مۆسیقا سېپپەكان. شاروخی شاروخ دەيگوت: نھینی گەورە ئەوہیە كە ھەرگیز دووجار بەیەك شیوہ ناتوانین ھەمان ئاواز دووبارەبکەینەوہ، جوانی بۆیە ئوقیانوسىكى بېسنووہ چونكە ھەر مەزۆفەو یەكجار دەتوانیت بە یەك رینگادا پیا تیبە ریت. ئەو كتیبەى یەكەمین خویندەنەوہ دەیناسیت و كامەرانتدەكات، لە دووہم خویندەنەوہدا كتیبىكى دیکەىو بە جۆرىكى دى پىنى شاد دەبیت... ئەو مۆسیقایەى یەكەمجار لەسەرى سەمادەكەیت، لە دووہمین عەزفدا مۆسیقایەكى دیکەىە. مەزۆف لەناو بچوكترىن تابلۇدا دەتوانیت گەورەترین زەریا بدۆزیتەوہ... گرنگ ئەوہ نییە چۆن دەتوانیت جوانی ببینیت، بەلكو گرنگ ئەوہیە چۆن لىی دىیتە دەرەوہ. چونكە ئەوانەى كە لە یەكەم شەپۇلدا دەخنكىن، ئەوانەن كە گەورەىى زەریاكە نابینن، بەندەرە دوورەكان نابینن، چارۆكەى كەشتیە ئەفسوناویەكانى تر نابینن كە لە شوپىنىكى نھینی ناو ئاودا چاوەروانماندەكەن.

ئیسحاقى لیوزی رېنىش لە یەكێك لە شەقامەكاندا پىنگوت: جەلادەت ئەوہى من دەتوانم لەم ئوقیانوسە نیشانى تۆى بەدەم تەنیا دلۆپىكە، ئەوہى پىغەمبەرەكان لەم شارە وە بردوویانەتەوہ بۆ ژيان، مۆسیقارە گەورەكان بردوویانەتەوہ، شاعیرەكان رزگاریانكردوہ، ھىچ نین جگە لە چەند دلۆپىك لە دەریای خەون و خەيال و خولیاكانى مەزۆف. مەزۆف خۆى تىپەرە، بەلام

جوانییەکانی ئەبەدیین. ئەبەدیەت شاریکی گەورەییە و ھەر یەکیک لە ئیمە کوچەییەکی لە کوچەکانی ئەو شارە، ئەوێ لەم شارەدا دەژی مەرۆف خۆی نییە بەلکو جەوھەری بوونیتی، جوانییەکانیتی، حەقیقەتە قوول و ناوازەکەییەتی کە لێرە لەسەر شوێستەکان پیاوسەدەکات.

جەلادەت ھەر کات قلووتی لێدەدا، ھەر کات ئەو تابلۆییە بەسەر ناوێشانەکانیدا دا بەشە کرد، ھەر کات نامەییەکی دەگواستەو ھەستیدە کرد ئەو لە ئەبەدیەتەو شتیکیان بۆ دەھینیت. ئەو ھەموو جەنگە کوشندەیی ئەو بینی بووی، ئەو ھەموو کوژراوانەیی لەو سەردەمەدا میژووی ئەم ولاتەیان پڕکردبوو، پووبەرە بیمە و داکانی خۆین، ھەموویان مەرۆقیان وا لێکردبوو پتر بە پووە جاوید و تینەپەرەکی خۆیەو بگیریستەو. ئیسحاقی لێوزیرین لە کوچە تەماوییەکانی ئەو شارەدا سنگی خۆی بۆ دەکردەو ھە برینەکانی شەوی مردنی خۆی نیشان دەداو دەیکووت «جەلادەتی کوتر لە ولاتیکدا کە دیوارەکانی نیوان مردن و ژیان دەپوخیت، بەر بەستەکان نامین و شوراگان ھەرسەدەھینن. نزیکیی لە مەرگەو دەبیت بە نزیکیی لە ئەبەدیەتەو... مردن ناتوانیت دیو ئەبەدیەتەمان بکوژیت، جەنگەکان ناتوانن پووکارە جاویدەکانمان بکوژن، تۆ شاھیدی ئەو حەقیقەتە سادەییەت کە دەبیت سال دواي سال و سەدە لە دواي سەدە مەرۆف بەرگری لێیکات، ئەویش ئەوێ کە ئینسان دەکوژریت، بەلام جوانییەکانی ئەبەدیین، تا مەرگ خیراترو توندتر بەسەر مەرۆفدا بروخیت، مەرۆف خیراترو توندتر دەبیت چاو لە جوانییە پاک و ئەبەدیەکانی خۆی بپریت، تا مەرگ بپەرھمانەتر شەپۆلەکانی بەرەو نیوجەرگەیی شارە غەمگین و تۆزای و تپەرەکانمان باژۆدات، دەبیت مەرۆف زیاتر ئیلام لە خەزینە قوولەکانی خۆی وەرگری. تا موسیقا زیاتر بکوژریت، تا ئامیرەکان زیاتر بشکین دەبیت ئیمە پتر لە ئەبەدیەتەو گەنجینەیی ئاوازە شاردراوەکانی خۆمان دەربەھیننەو، دەبیت زیاتر شارە نەرۆکانی موسیقا لە پۆحماندا زیندووبکەینەو، دەبیت خیراتر

بەرەو ئەو كوچانە بکەوینە پى كە مۇسقىا لەوى جەوھەرى ئىنسان لە بەرابەر مەرگدا زىندوو رادەگرىت و بلندىدەكاتەوہ».

* * *

ئەوكتەى من جەلادەتم ناسى دەيزانى پۇژىك دىت ئىدى ناگەپىتەوہ، دۇنيابوو جارىك لە جارەكان ئارەزووى نامىنىت و دەستبەردارى ھەموو ژانە قورسەكانى خوى دەبىت و ماللاوایمان لىدەكات، دەيزانى پۇژىك لە دىو شوراكانى ئەو شارە گەورەيەوہ دەبىتە ئەو مۇسقىارە غەمگىنەى لە دوورەوہ بىرمان لىدەكاتەوہ. ئەو گەشتە گەورانە لە نىوان دوو جىھاندا بە جۇرىكى كوشندە غەمیان دەدايە، سەفەرەكانى تىپەپىن بوون لە ناو نازارەكانى مرقۇدا، لە گەشتەكانىدا ھەزاران خىزانى بىنى بۇنى جۆرە كارەساتىكىان لىنھەلدەستا كە سال و وەرزو پۇژگار نانسىت، ئەو مرقۇدانى بىنى لە چاويانەوہ دوکەلى جەنگىك دەھاتەدەرى كەبە درىژايى پۇژەكانى تەمەن بەردەوامە. ئەو كچانەى بىنى لە شەوى تارىكدە مرقۇف دەيتوانى دلىان لە دوورەوہ ببىنىت دەسووتىت، بە زەرياي دلەشكاوہكاندا تىپەپى، بەحرى ئەو خانمە بىنگەسانەى بىنى ئىواران چاوەپروانى شتىكىان دەکرد كە ھەرگىز پرونادات، چووە گوندى ئەوتوۋە تەنيا مندالانى ھەتىوى تيا دەژيان، چووە شارى ئەو ژنە تەنيايانەى لە درزى دەرگاكانەوہ چاوەپروانى ئەوہيان دەکرد نامەيەكيان لە ئەبەدىيەتەوہ بۇ بىت. لە ھەندى جىگادا مندالان لە تەپوتۇزدا دواى دەكەوتن و داواى نامەى باوانيانان لىدەکرد، كچانى ئەسپ سوار دواى دەكەوتن و داواى نامەيان لە خۇشەويستەكانيانەوہ لىدەکرد، پياوان وەك جانەوہرى برسى دواى دەكەوتن و داواى نامەيان لە مندالەكانيانەوہ لىدەکرد. دەيان دەموچاۋ لە بەردەمىدا دەگريان، لە ھەر جىگايەكەوہ بپۇشستبايە، بە ھەر شارىكدە گوزەرى بگردبايە، بە ھەر

کوچه‌ی کدا تیپه‌پییاه، ئەو دەموچاوانه له باو باران و تەپوتۆزو هەتاودا دەرەکه‌وتن و بیئەوه‌ی داوای هیچ بکەن دەگریان.

دوای هەموو سەفەرێک دەگەراییه بۆ لای مستەفای شەونم، هەموو جارێک پێکه‌وه دەچوون بۆ لای ئەو پیره سەرسپییە لێ خەلۆه‌تی خۆی دەهاتە دەرێ و پاسەوانەکانی کۆدەکرده‌وه‌و بە مارشێکی درێژ بە پێگا دووردریژەکانی ئوقیانوسی هاواردا دەهاتنەسەر ئەو تابلۆ و کتیبانە‌ی جەلادەت لێ زەریای جوانییە کۆژراوه‌کانه‌وه دەیهێتانه‌وه، ئەوه‌ی لەو نێوه‌ندەدا شوینی سەرنج بوو ئەوه‌بوو جار دوای جار جەلادەت بیدەنگتر و سەپێ تر دەبوو، جار دوای جارێش دەنگی زینگە‌یه‌کی دوورتر و پۆحانیتر و قوولتری لێ خۆدەگرت.

کاتێک من ناسیم لێ چلەپۆپە‌ی ناوبانگیدا بوو، شتێک لێ بیناکی قوولی تیا دروستبوو، سەرەتا بیناکییە‌که‌یم وەک کەم‌تەر خەمی خەلکانێک بینی کە ناوبانگ پرسیار و فزولیان تیا دەکوژیت، بەلام دەرنگ تینگە‌ی شتم ئەو بیناکییە، دەرەنجامی ئەو هەموو سەفەرە درێژ و عاجباتیانە‌یه‌ کە ئەو بە ژیاندا کردویتی. ئەوکات وەک مۆسیقاریک کۆنسێرتە‌کانی لەسەر تاسەری ولاتدا دەنگیدا بوو. جەللیی باران دواتر بە‌دریژیی باسی دەرکە‌وتنی ئەو تیپە چکۆلانە‌یه‌ی بۆکردم کە پێشتر چەند جارێک بە‌حیکایە‌تی جەلادە‌تی کۆتر خۆی بیستبووم. ئەو ئیوارە‌یه‌ کە بە‌خۆی فلووتە‌که‌یه‌وه‌ خۆی کرد بە‌ لای محەمە‌دی فیردە‌وسی و مۆسیقارە‌کانی هاو‌پێیدا، ئیوارە‌یه‌کی میژوویی بوو. جەللیی باران حیکایە‌تی ئەو سەردە‌مه‌ سەیرە‌ی بە‌مجۆرە بۆ گێرامه‌وه و گووتی:

«عەلی شەرە‌فیار، ئیوارە‌یه‌کی سەیربوو، لەو ئیوارە‌یه‌وه‌ ژیا‌نی هەموومان گۆرا، تائەو ئیوارە‌یه‌ ئیمە کۆمە‌لێک منداڵ بووین تەنیا گە‌مە‌مان بە‌ ئامێرە مۆسیقییە‌کانمان دە‌کرد... لەو ئیوارە‌یه‌دا وەک تارماییە‌کی سەپێ لێ پالتۆ‌یه‌کی سەپێ درێژدا دەرکە‌وت و هە‌وای ئاوازیکی بۆ هێتاین بە‌ ئیمە نا‌ناشنا‌بوو.

ئیواریهکی سهیریوو تازه به تازه ههستمان به چنگه تیژهکانی بای زستان دهکرد. دوو سال و نیو زیاتر بوو بی سهرو شوین بوو. ونبوونی کوتوپری خهفهتیکی زۆری دایه من و محمهدی فیردهوسی، ئهو کات زۆر به دوایدا گهراین و دواچار بیستمان له زیندانی یهکیک له حیزبهکاندا به نهخۆشی مردوه. هاتنهوهی زۆر سهیرو ناوهخت بوو. من لیم پرسی: جهلادهت له کوئی بوویت، ئهم ههموو ماوه دریزه، چیت بهسههات؟ به نیگایهکی جوان و ئارامهوه پییگوتم «جهلیلی باران، له فرین بووم، له فرین بهسهر دهریای جوانییه کوژراوهکاندا». ئهو ئیواریه له ناوماندا دانیشت و بی هیچ تهکلیفیک تکای له محمهدی فیردهوسی و له ئیمهش کرد ناوی تیهکهمان بنیین «کهشتی سپی». بیئنهوهی هیچی دی بلیت، بیئنهوهی وهک جاران خۆی به تیورهکانهوه سهرقالبکات. فلوته سپییهکهی ههلگرت و ئهو مۆسیقایهی بۆ لیداین که ژبانی ئیمهی له بنهوه گۆری. من پیشتر باوهرم به تواناو موعجیزهی مۆسیقا ههبوو، بهلام تا ئهو ساته مۆسیقایهکی وههام نهبیستبوو که سهر له بهری سهیرکردن و تهماشاکردنت بۆ دنیا بگۆریت. تا ئهو ساته ههرچی مۆسیقایهکم لیدابوو، ههرچییهک فیربووبووم، ههرچییهک بیستبووم هیچ نهبوون جگه له کهفیکی سپی که شهپۆلی ئهو ئاوازانهی جهلادهت له گهل خۆیدا بردی و نهگهراوهوه. ئهو شهوه گهراوهوه بۆ مالی، وهک شیتیم لیهاتبوو، وهک ئهو شهوهم لیهاتبوو که له ناوهراستی ئاههنگیکدا ههستام و وازم لهو مۆسیقاره درۆزنانه هینا که ئیشیان تهنا شیواندنی گهورهی مۆسیقابوو، ئهو مۆسیقاره نزمانهیی له پشت لۆتی و گهژهکانی ولاتهوه پاندهبوونهوهو مۆسیقایهکیان لینهدا جیاوازی نهبوو له گهل دهنگی قوونی خۆیاندا. ئهو شهوه کاسیتهکانی خۆم شکاند، نۆتهکانی خۆم سووتاند، دوا بیستنی ئهو ئاوازه ده مویست بمرم... ههستمهکرد گهر مرۆف بیهویت تا ههتا ههتا به ئهو ئاوازه له خۆنیدا بیت و جینههیلیت ده بیت بمریت، دهترسام سبهی بچمهوه بۆ بازاری ئاسنگهران

و له‌ناو هه‌راوه‌وریای ته‌نه‌که‌چی و لووله‌سازه‌کاندا هه‌موویم بیربچیته‌وه... من بریارمدا ئه‌و شه‌وه بمرم بۆئه‌وه‌ی تا هه‌تاه‌تایه ئه‌و مؤسیقایه‌م له یادنه‌چیته‌وه. سه‌یربوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی بزانیته له‌چ حالیکدام، شه‌ویکی زۆر دره‌نگ له‌ده‌رگای دام، شه‌ویکی ناوه‌خت که کاتی میوان نه‌مابوو. زانیم خۆیه‌تی. تابلۆیه‌کی که‌وره‌ی پیبوو، له‌شتیکه‌وه پیچرابوووه‌وه و له‌سه‌ری نوسرابوو «شاری مؤسیقاره سپییه‌کان». ئه‌و شه‌وه نه‌یه‌ه‌شتت سه‌یری تابلۆکه بکه‌م، گووتی ئه‌وه ئه‌مانه‌تی منه لای تو، ئه‌وه شتیکی زۆر به‌ نرخه له‌مامۆستایه‌کی زۆر به‌ نرخه‌وه بۆم ماوه‌ته‌وه که له‌و شاره‌وه هیناومه که من و تو تیندا یه‌کترمان ناسی. ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و گووتی: له‌وانه‌یه‌ پۆژیک له‌ پۆژان ئه‌م تابلۆیه‌ بییت به‌ مولکی تو.

سه‌ری پێ به‌رزکردمه‌وه‌و زانی که‌ گریاوم. به‌ ئه‌سپایی گووتی: جه‌لیلی باران فلووته‌که‌ت هه‌لگره‌ و باب‌پۆین. شه‌ویکی توفان بوو، باران ده‌باری و با شیتانه به‌ هه‌ناوی ئه‌و شاره‌ خه‌تووهدا هه‌لیده‌کرد. من به‌ ته‌مه‌ن له‌و که‌وره‌تر بووم، به‌لام وه‌ک مندالیک دوا‌ی که‌وتم، له‌گه‌لیدا چوومه‌ ناو باران و په‌شه‌باو توفانه‌کان. ئه‌و فلووتی لیده‌دا و من به‌دوایدا ده‌پۆیشتم، نازانم له‌چ ساتیکدا جوړئه‌تمکرد و لێوم خسته‌ سه‌ر فلووته‌که‌م، دیاره نه‌مده‌توانی وه‌ک ئه‌و ئه‌فسونسازیم، به‌لام ئه‌و شه‌وه هه‌ستمکرد ئه‌و مؤسیقاره خه‌وتوو‌ه‌ی سه‌له‌های سه‌له له‌ پۆحمدا بۆی ده‌گه‌ریم له‌ خه‌و هه‌لده‌ستیت، ئه‌و مؤسیقاره‌ی له‌ ناومدا مردوو‌ه‌ راده‌په‌ریت، هه‌ستمده‌کرد دل و ده‌ست و پۆحم بۆ ده‌نگه‌ جیاوازه‌کانی ناو که‌ردون ده‌کریته‌وه، هه‌ستم به‌ با ده‌کرد تیکه‌ل به‌ ده‌روونم ده‌بیته‌ و ده‌بیته‌ به‌ مؤسیقا، هه‌ستم به‌ باران ده‌کرد ده‌دا به‌ فلووته‌که‌مدا و ده‌بیته‌ به‌ مؤسیقا، هه‌ستم به‌ شه‌و ده‌کرد له‌گه‌ل هه‌موو هه‌ناسه‌یه‌کی مندا ده‌بیته‌ ئاواز. بروسکه‌م ده‌بینی له‌ ژیر په‌نجه‌مدا ده‌بیته‌ مؤسیقا. علی شه‌ره‌فیار به‌دریژایی شه‌و به‌دوایدا ده‌پۆیشتم و نه‌مده‌زانی بوکویم ده‌بات، نه‌مده‌پرسی بۆ کویم ده‌بات، خۆیشی نه‌یده‌زانی ده‌چیت بۆ

کوی، زهوی هه مووی مالی ئیمه بوو، گهردون سه رتاپای سه حنه ی من و ئه و بوو. له و شه وه دا بۆ یه که مجار من بووم به مۆسیقار.

دوای ئه زمونی ئه و شه وه، وهک دهرویشیک دوای جه لاده تی کۆتر که وتم. رۆژی دوایی محمه دی فیرده وسیم له هه مان دۆخی رۆحی سه خندا بینیه وه، له دوای ئه و مۆسیقایه وه چیتر باوه ری به وه نه بوو هونه ر به له میکی به فر بیت که تا ناوه پراستی ده ریا ده مانبات و له وئ خۆی ده تویته وه و ئیمه ش ده خنکین. دوای ئه و مۆسیقایه دلنیا بوو مرۆف ده توانیت به هونه ر ئه و ده ریا به بپریت، ده یگوت: گه ر خۆشمان بخنکین، مۆسیقاکان و تابلۆکانمان له ده ریا ده په رنه وه.

له ئیواره ی دواتره وه جه لاده ت بوو به مامۆستای هه موومان، له و ژیر زه مینه دا ئه و مۆسیقاره خه وتوه ی ناو رۆحی هه موومانی له خه و هه ستان. ئه و ئاوازه ته لیسماویانه ی فیزکردین که مه ودای نیوان زه مین و ئاسمانیان کورته ده کرده وه، ئه و ئاوازه ی فپین و مۆسیقیان ده کرد به یه کیک و ئیستا و ئه به دییه تیان ده دا له یه ک. مۆسیقاره کانی دیکه ش وهک من دوای که وتن و برویان به هونه ر و موعجیزه کانی هیتا. پیکرا ئه و تیه مان دروستکرد که ئیمه له رینگای ئه وه وه به موعجیزه کانی مۆسیقا گه یشتین و ئه و له رینگای ئیمه وه ئاوازه نه مره کانی زیندوو کرده وه. سه ره تا تیه کی چکۆلانه بووین، له ته پوتۆزی شه ری ناو خۆدا هه ندیک کۆنسیرتی چکۆله مان پینشکه شکرد، جه لاده ت خۆی گروپه که مانی ده برده په ریوه، کاریگه ری کۆنسیرته کانمان سه یرو سیراوی بوو، مۆسیقاکانمان خه لکی نابینای چاکده کرده وه، باغی په ژموورده ی سه وزده کردو خاکی وشکی ده خسته وه بهر. له دوای چه ند کۆنسیرتیک جه لاده ت ده بوو به و مۆسیقاره سیراوییه ی ناوبانگی له هه موو ئه م ولاته دا ده بیسترا، جه لاده ت له سه ره تای هه موو ئه هه نگه مۆسیقیه کانماندا له به رده م ئاماده بوواندا ده نوشتایه وه و ناوی مردوویه کی ده هیتا و ده یگوت «به ریزان ئه وه ی ئه مرۆ ئیوه ده بیستن

مۇسقىقاي پۇحى ئەو پياوۋىيە كە من لە مەرگەوۋە بۇم ھىئاوئەتەو».

ھەموو واماندەزانى كە ئەو ەش جۆرە گەمەيەكى سىحراوى جەلادەتە كە ئاوازەكان بە ناوى ھەندىك مۇسقىقارى مردوۋەو ناودەنەت. ئىمە لە شارە گەرەكان و لە شارۇچكەكان و لە گوندەكاندا مۇسقىقامان لىندا، دەچوۋىنە ھەر شوپىنىك سەدان خەلك پىشوازيان لىدەكردىن و سەدان بە گريانەوۋە مالاواييان لىدەكردىن. سەردەمانىك وازمان لەو ھىئا ھۆل بگرين و خەلك كوكبەينەوۋە، بەلكو ۋەك گروپىك لە قەرەج بە خۇمان و ئامىرەكانمانەوۋە بەپىنى كەوتىنە گەشتىكى شىتانه بە ناو سروسشت و ئاۋەدانىيەكانى ولاتدا، لە ھەموو ئەو سەفەراندەدا مەمەدى فىردەوسىمان لەگەلدا بوو كە بە خۇى و فلچەكانىيەوۋە دەيوست مۇسقىقانى ئىمە رەسمبكات، دەيوست نىگارى ناو پۇحمان بكىشىت. لەو سەفەرە دوورو درىژانەدا ھىندەى لە ئاۋەدانى دەچوۋىن بەودىودا كۆمەلىك ئەسپى سىپى چاۋەروانىاندەكردىن كە ئىمەيان شارەو شارو ھەرىمەو ھەرىم ھەلدەگرت. لەو سەفەرەدا بە ناو دەيان گورستاندا گوزەرمانكرد، ھەموو بە چاۋى خۇمان ئەو مۇسقىقارانەمان بىنىيەوۋە كە لە گۆرەكان ھەلدەستان و دواماندەكەوتن، ئەو مۇسقىقارە مردوۋانەى سەدان سال بوو لە ژىر خاكدا بوون ھەلدەستانەوۋە لەگەلماندا مارشياندەكرد. لەگەلماندا مۇسقىقايان لىدەدا، پۇژىك ئاۋرەمدايەوۋە ھەزاران مۇسقىقارى مردووم بىنى لە دوامانەوۋە دەپۇن، ھەزاران ئاۋازى سەيرو سىحراۋىم بىنى كە لە پىشتى ئىمەوۋە تىپى ترو مۇسقىقارى تر دەيانزەند.... تا چاۋ بربكات مۇسقىقار بوو، تا چاۋ بربكات دەريايەك بوو لە مۇسقىقارى سىپى سىپى كە پىكرا زىندوۋبوۋبوۋنەوۋە ۋەك لەشكرىكى گەرە بە زەويدا دەپۇشىتىن. من ھەموۋىانم دەبىنى. لە شارە گەرەكاندا لەگەلماندا كۆرالىكى گەرەيان دروستدەكرد، كاتىك لە گەرەمەى سروود و گۆرانىيەكانىدا ئەو ھەزاران مۇسقىقارە لەگەلماندا ئاۋازەكانيان دەگوتەوۋە دەنگمان دەگەيشتە دەريا دوورەكان، دەگەيشتە خۇر، دەگەيشتە ئەو كانگا دوورانەى جوانيان

لىۋەدەيت. جەلادەت دىلنابوۋ من يەككىم لەو كەسە دەگمەنانەي ئەو ھەموو مۇسقىقارە مردوۋە دەيىنم كە لە پىشتمانەۋە زىندوۋبوۋنەتەۋە، ئەو سوپا مەزنىەي لەگەلماندا ئاۋازەكان دەژەنن و ۋادەكەن سەدای مۇسقىقارەمان ۋەك دەنگى ئەبەدىيەت ۋە ھابىت لەسەر زەۋى.

ناۋى تىپەكەمان «كەشتى سىپى» بە ھەموو زەمىندا بلاۋبوۋەۋە، لە شەپە گەۋرەكاندا بە ناۋ سەنگەرەكاندا مارشمانكرد، لە شارە چۆل و ھۆل و غەمگىنەكاندا كونسىرتى گەۋرەمان بۇ بىدەنگى و تارىكى و پەشەباي شەۋ سازكرد. ۋەرزىك بوۋ ئىمە بە مۇسقىقا مىژۋوى مردنى ئەو ھەرىمەمان دەگىزىپەۋە. لەو شارە چۆل و ھۆلانەۋە چوۋىنە ناۋ ھەرىمى ئەو تۆۋە دىلنابوۋم سەربەم ئەستىزەيە نىن، خاكى ئەۋتۆم بىنى كە سەرەتاي دەستپىكردنى كىشۋەرئىكى دىكە بوۋ لە پەنگ و نىگارو ھارمۇنىيەت. رۆژىك لە رۆژان محەمدى فىردەۋسىمان لەو خاكانەدا ۋنكردو نەماندۆزىيەۋە. پىمۋايە محەمدى فىردەۋسى بەدەم دروستكردنى نىگارەكانى خۇيەۋە ھىند دوور رۆى ئىدى چىتر لەو باغە جاۋىدان و قوول و ناكوتايەدا نەيتۋانى بگەپىتەۋە. دۋاي چەندىن مانگ كە گەپراينەۋە ئىمە بە ناۋبانگىرئىن تىپى مۇسقىقاي ئەو ھەرىمە بوۋىن كە لە پىشتمانەۋە كۆرالىكى گەۋرە ئاۋازەكانى دەگۈتەۋە، ئامىرى ھەر يەككىمان بگەۋتايە سەر نەغمە دەنگى ھەزار ئامىرى نەبىنراۋ لەگەلىدا ئاۋازيان دەژەند، ھەزاران قلووت لە رىگاي قلووتەكەي مەۋە زىندوۋدەبوۋنەۋە، ھەزاران كەمانچە لەناۋ كەمانچەكانى ئىمەدا ھاتبوۋنە زمان. لەو ماۋەيەدا زۇرجار جەلادەت جىيىدەھىشتىن و من لەبرى ئەو لە پىشى ئەو سوپا گەۋرەيەۋە بەرەۋ نادىار دەپۋىشتم. كە دۋاي ئەو ۋەرزە درىژە گەپراينەۋە جەلادەتى كۆتر پىيگۈۋتم: جەلىلى باران ئىستا كاتى ئەۋە ھاتوۋە سەيرى تابلۋى شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان بگەيت. لىرە بەدۋاۋە ئەو تابلۋىە مالى تۋىە. عەلى شەرەفىار كە من گەيشتەۋە مال و سەيرى تابلۋى ئەو شارەم كرد،

هەستەمکرد ھێزیکى تىدايە زۆر قوول من بەرەو خۆى رادەكىشىت». من لەو ماوەيەدا كە لە ولات بووم و سەرقالى ئامادەکردنى ئەم كەتیبەبووم لە دوو كۆنسىرتى ئەو تىپە چكۆلانەيدا ئامادەبووم. لە پشتهو ھەستم بەو شەپۆلە گەرەو بەھیزانەى مۇسقىا كرد كە وەك بايەك لە دوورەو ھەستى، ھەموو شتىكى لە ناخدا دەجولاند، دەمزانى ئەو چەند نامىزە بچكۆلەيەى دەستى ئەو مۇسقىارانە بە تەنيا ناتوانن شەپۆلى ھىند گەرە دروستبەكن، لە كۆنسىرتى دووھەمدا لەسەر كورسىيەكى چكۆلانە لە دواى دواو ھەستىبووم، لە تاو سىحرى ئەو مۇسقىايە نەمدەتوانى چا و ھەلجىرم، لە ناوھەستى كۆنسىرتەكەدا چاومكردەو ھەستىم ھەموو ئامادەبووان وەك من بە جۆرىك لە پۆحى خۆياندا قوول بوونەتەو ھەستىم كەسىان ناتوانن چا و بەرزبەكەنەو، ساتىك بوو ھەستم بە بايەكى بەھىزكرد، ھەستم بە شەپۆلەكى سىحراوى كرد... لە زولمەتى ھۆلەكەدا وەك پىاويكى مەست و خەوالوو تەماشامكردو ئەو دەريا بەرىن و بىسنوورەى مۇسقىارەكانم بىنى كە لە پشتى سەحنەكەو تا ئەوسەرى ئەوسەرى دۇنيا درىژبوو بوو ھەو، ھەزاران مۇسقىارى سىم بىنى بە ھەزاران كەمانچە و فلوت و چەلۆ و سەنتوورەو. سەرىكيان لە پشت جەلادەت و گروپەكەيەو دەستى پىدەكرد و كۆتايەكەسىان لە ناو ھەورو تەمىكى گەردونى سىپىدا ونبوو بوو. ئەو پۆزە لە دواى كۆنسىرتەكە باوھشم بە جەلادەتى كۆتردا كردو گرىام، ئەو لەگەلمدا نەگرىا، بە ئارامى باوھشى پىاكردمەو ھەو گوتى: من پىمگوتى، دەبىت ھەقىقەت بنوسى، ھەقىقەت و ھىچى تر.

لە يەكىنك لەو كۆنسىرتانەدا بوو كە جەلادەت شاناز سەلىمى لە رىزى پىشى پىشەو بىنى، ئەو ژنەى بە ترس و حىرەتىكى بىسنوورەو سەرىدەكرد و وەك باوھر بە گوچكەو چاوى خۆى نەكات، لەگەل ھەموو كىنەو رقى نۆچاويدا تا كۆتايى لە ناو كورسىيەكەى خۆيدا بە پىچەوانەى ھەموو جارەكانى ترەو بە سەرسامى تەماشايەدەكرد. كە من گەرامەو،

ماوهیهک بوو رهوشه‌نی مسته‌فا سه‌قزی و کچیکی دیکه ئه‌ندامی تپیی
 مؤسیقای که‌شتی سپی بوون. له کۆنسیرت‌ه‌کاندا له ته‌نیشته‌ جه‌لاده‌تی
 کۆتره‌وه ده‌وه‌ستاو به‌ پیوه‌ که‌مانی لینه‌دا. ئه‌و وینه‌کانی مندالی شاروخی
 شاروخی نیشاندام. ناسیمه‌وه، خۆی بوو هه‌ر ئه‌و که‌نجه‌بوو که‌ بۆ دوا‌جار
 له‌ فرۆکه‌خانه‌ی سخپۆل هاته‌پێگام و پاسپارده‌کانی خۆی دامی، ئه‌وه
 دوا‌هه‌مین ده‌رکه‌وتنی بوو. دوا ئه‌وه‌ جه‌لاده‌ت هه‌ر سه‌فه‌ریکی کردیته‌ به
 ته‌نیا به‌ره‌و شاری موسیقاره سپییه‌کان که‌وتوته‌پێ. جه‌لاده‌ت ده‌یگوت:
 هه‌موو قه‌غه‌سێک دوا‌هه‌مین ده‌رکه‌وتنی خۆی هه‌یه، پۆژیک دیت به
 کوچه‌کانی ئه‌و شاره‌ سپیه‌دا سه‌رده‌که‌وێت و ئیدی ناگه‌پیته‌وه، ئه‌وه ئه‌و
 ساته‌ وه‌ختانه‌یه‌ که‌ ئاره‌زووی مرۆف بۆ جوانی تیکه‌ل به‌ ئاره‌زووی
 ده‌بیته‌ بۆ مردن. له‌ ناو هه‌موو بانگه‌وازی‌کدا بۆ جوانی ئاره‌زوویه‌کی
 قوولی مردن هه‌یه و له‌ ناو هه‌موو ئاره‌زوویه‌کی مردنیشدا بانگه‌وازیکی
 که‌وره‌ی جوانی هه‌یه.

ئه‌و له‌وه‌ویه‌ر چه‌ندین جار مردبوو، ئاره‌زوویه‌کی نه‌بوو دووباره‌ به‌و
 ئه‌زمونه‌ تالانه‌دا تپیه‌پیته‌وه. ده‌یویست جارێک وه‌ک بالنده‌کان بمریته‌،
 بپوات و نه‌گه‌پیته‌وه. وه‌ک چۆن بالنده‌یه‌ک ده‌فپیت و له‌به‌رچاو ونده‌بیته‌،
 بفرپیت و که‌س نه‌زانیت به‌ چ ئاراسته‌یه‌کدا فرپوه. هه‌موو ده‌مانزانی ئه‌و
 پۆژه‌ی که‌ ده‌پوات و ناگه‌پیته‌وه زۆر نزیکه‌. تا ده‌هاته‌ سپی تر ده‌ینواند،
 ده‌نگی خۆی دوورتر ده‌هاته‌ گویم و مؤسیقا‌که‌ی ئاسمانیتر ده‌بوو.
 ئه‌و ماوه‌ درپژه‌ی پیکه‌وه‌ بردمانه‌ سه‌ر، ئه‌و پۆژانه‌ی پیکه‌وه‌ به‌سه‌ر
 ده‌ستتووسی ئه‌م کتیبه‌دا چووینه‌وه، وه‌ک یادگاری هه‌ره‌ که‌وره‌ی ژیانم
 ده‌میتنه‌وه. سه‌ده‌ها سه‌عاتمان پیکه‌وه‌ برده‌سه‌ر، زۆر‌جار به‌ جزمه‌یه‌کی
 درپژو پالتویه‌کی چه‌رمه‌وه‌ ده‌هاته‌ بۆلای من و پیکه‌وه‌ گویمان له‌ مؤسیقای
 کلاسیک ده‌گرت. هه‌ر‌جارێک ره‌شنوسیکی ئه‌م کتیبه‌م بده‌یه‌تی بۆئه‌وه‌ی
 بگه‌ینه‌ دوا‌دا‌رشتن، یان چه‌نده‌ها به‌شی لاده‌برد، یان چه‌ند به‌شیکی نوێی

بۆ زياده كرد. هه نديچار ده مگوت: جه لادته ئه م كتيبه هيند گه ورده بيت، خوينهري ولاتي ئيمه، كه به هه واليكي شهش ديري هه ناسه ي سواره بيت بۆ ناخوينريته وه.

ئو ده يگوت: عه لي شه ره فيار خويندنه وه ي كتيب شتيكي ئاسان نييه، هه نديك كتيب ده بيت سه دان سال چاوه پروانكه ن تا خوينه ريكي راسته قينه ده دۆزنه وه بيانخوينيته وه.

له و ماوه يه دا من پۆزي زياد له هه شت سه عاتم له و ئوتيله سووتاه دا ده برده سه ر كه هيدى هيدى هه موو ماله ئاواره كان چۆليانده كردو ده بووه خه راباتيني بيدهنگ، سى مانگ به ر له ده ستردن به پۆژه ي تازه كردنه وه ي ئو ئوتيله، له جه لادته به ولاوه هه چ كه س له و ئوتيله دا نه ده ژيا. ئو ماويه وهك شيت ده بايه كاربه كين بۆ ئه وه ي به ر له وه ي شوينه كه مان پيچۆلبكه ن هه مووشتيك ئاماده بيت. بوون و نه بوونى له م شاره دا به و جيگايه وه گريدر ابوو، ده مزاني ئو پۆژه ي پۆليه كان شته كانى فريده نه ده ري ئيدى ده روات و ناگه ريته وه.

به ر له رويشتنى به سى مانگ به جۆريكي سه ير به سه ر هه موو شتيكدا ده چووه وه، به لام دواچار به زهحمه تيكي زۆر مافى زياد كردنى هه نديك رسته و به شيكي كوتايى بۆ به جييه يشتم. هه ستمده كرد گيرانه وه ي به رده وامى ئو چيروكه ئازارى ده دات، ئه گه رچى تا ئه وكات له ناو هه نديك به ش و ديمه نى ئو روداوانه دا ده ژيا، به لام دلنيا بوو هه موو شتيك تپه رپه وه كوتايى هاتوه، گه ياندى ئو نامانه ي به گرنگيرين ئيشى ژيانى خۆى ده زانى، هه موو ئيواره يه ك جييده هيشتم و به ربه يان ده گه رايه وه، هه نديچار چه ندين پۆز و نده بوو و من ته نيا له سه ر ده ستنوس و تيبينى ناو ده فته ره شه ره كانى ئو ئيشمده كرد. كه ماندووده بووين تكام تيا ده كرد فلووتم بۆ لييدات، به ته نيا ده چووه پيشى ئو بالكونه به رزه و فلووته سحر او ييه كه ي خۆى لينده دا، ئيستاش دواى چه ندين سال كه به لاي

ئەو ئوتیلەدا دەپۆم بەردەوام سەر بۆ بالکونینکی چکۆلانە لە قاتی شەش بەرزەدەگەمەو دەیبینم لەویکانەدا وەک خودایەکی گریکی، وەک کریشنا لە بالکۆنەگەدا وەستاو و موسیقا لێدەدات. بەلام دواچار کە بە داوەتی یەکیک لە سیاسەتمەدارەکان چوومە ئەو ئوتیلە بەرزەووە کە کرابوو بە یەکیک لە مۆدیرنترین سەنتەرەکانی میوانداری ئەو ھەریمە، ھەستم بە ھیچ نەکرد، شوینیکی قەبز و ترسناک ھاتە بەرچاوم کە مرۆف تیندا دەخنکیت، من بەرابەر میوانەگەم دانیشتم و چاوم لێکناو گەپامەو بۆ ئەو پوژانەیی جەلادەت لەم ئوتیلەدا لەگەڵ ئاوارە پاگەکاندا دەژیا گویم لە دەنگی فلوتەتەکی بوو لە دیوینکی تاریک و نادیارای ئەم ئوتیلەدا بەردەوام، بەلام دەنگیک ھیچ کەسیک نەیدەیبیست من نەبیت.

ھەندیک پوژ لە کاتی نوسیندا جەلیلی باران و پەوشەنی مستەفا سەقزی دەھاتن بۆلام، ھەموو دەیانویست شتەکان بە ئیقاعیکی خاوەن بھوات، رایان وابوو مانەوێ جەلادەت لەم شارو دەورووبەردا بە نوکی قەلەمەگەیی منەو گرێدراو. بەلام دەمزانسی ئەم چیرۆکەش وەک ھەموو چیرۆکەکانی دیکەیی دنیا دەبیت تەواو ببیت. بۆ من جۆرە ھاوکیشەییکی ئەستم بوو، یەگەمجاربوو پێکەوئیت مانەوێ پالەوانەگەت لە ژیانی راستیدا بە ژیان و مانەوێ لە ناو چیرۆکیندا گرێبدریت. پینشتر من جۆرە حالەتیکیی وەھام لە ھەموو میژووی چیرۆکدا نەبینیوو. سەختبوو بۆ من کە دەمبینی کوتایی ئەم چیرۆکە کوتایی جەلادەتیشە لە نیوماندا، کوتایی گەشتەکانیتی بەرەو ئەو شارە سببیه، کوتایی سەفەرە ئەفسوناوییەکانیتی کە ئیستا وەک قەقنەسیکی شارەزا بە پێگاکانی عەدەمدا خۆی بێ ھیچ کۆمەک و یاریدەدەریک ئەنجامیدەدا. پیاویک بوو تا دەھات سبب دەبوو، دەترسام لە کوتاییدا وەک پەیکەریکی گەچ لەو بالکۆنەدا بوەستتیت و ئیدی نەجولیتەو. ئەوکات من لە ھەموو کەسی دیکەیی دنیا لێوێ نزیکتربووم. ئەو کاتە کەمەیی لە ناو ئیمەدا ماووی لەویدا سەرفیدەکرد موسیقا

سیحراوییه‌کانی خۆی، هونەرە خەیاڵییەکانی فیزی مؤسیقارەکانی «کەشتی سپی» بکات تا دواى خۆی ئەو نەغمانە وەک بەلنډە بە جیهاندا ئازادبکەن. دەبویست تا توانای هەیه نامەى کۆژراوەکان دابەشیکات. شەویکیان پینگوتەم: گەرەترین حەسرەتى ژيانم ئەو نەخشەیهیه، نەخشەى ئەو گۆرە دەستەجەمعیانەى پۆژیک لە نێو دەستەدا بوو و نەمتوانی بیپاریزەم. رای واپوو، لەبەرئەوهی گەرەترین نەینى دوانیا لە بن دەستیدا بووو. نەیتوانیوه بیپاریزیت، سزای ئەو گوناھە، دەبیت بپروات لە عەدەمەوه بەلگەکان بەینیتەوه. من هەموو جارێک دەستم دەخستە ناو دەستی و دەمگوت: جەلادەت، گوناھى تۆ نییە، تۆ ئامادەبوویت لە پیتاویاندا بمریت، هەتا مردنیشت بۆئەوه بوو ئەو نەخشانە رزگاربکەیت.

هەندیک شەو دەچوو بۆ لای دالیا سیراجەدین لەو کەمپە، ئەو شەوانە منیش پشووێکم وەرەگرت و دەچوو بۆ لای رەوشەنى مستەفا سەقزی کە لە باغەکەى مالی خۆیاندا بەرابەر «مەهدى شاروخ» ی پیر دادەنیشت و پڕۆفەیدەکرد. زۆر لەو شەوانە هاوڕێکانى پەیمانگای «رەوشەن» دەهاتن و دەبوو قەرەبالغییەکی گەرە. من لەگەل «مەهدى شاروخ» دا دەستیک تاولەم دادەمەزراند و لە قەرەغەوه گویم لەو چیرۆکانە دەگرت کە ئەو گەجانە دەیانگێرایەوه. لەو چیرۆکانەوه تیگەیشتم جەلادەتى کۆتر چەند بەناوبانگە، ناوو شوهرەتى لە ناوبانگى سیاسى و گۆرانیبیژەکانى ولات گەرەتر بوو، بیئەوهى خۆى بزانیەت. هەموو ئەو ماوەیهى من لەگەلیدا ژيام، هەستیکى قوولى بە بیکەسى و ئاوارەیی هەبوو کە بۆ ساتیکیش لە پۆچیدا ئاوانەبوو. کە بەو شارەدا دەگەرێ هێچ کەستیکى نەدەناسى، لە هەموو جینگاکاندا میوان بوو، لە هەموو شوینیکدا ریبوارو راکۆزەر بوو. هەر کات لای دالیا سیراجەدین دەگەراییەوه دەیکوت: شتیک تەواو نییە، شتیک هەیه هیشتا تەواو نییە. دەیزانى هیشتا ئیشیکى زۆر گەرەى ماوه

ئەنجامىبات، بەلام نەيدەزانى ئەو ئىشە چىيە.

پۇژىك لە دواھەمىن پۇژەكانى كاركردنمان، من و جەلادەت سەرگەرمانە خەرىكى چاككردنى ھەندىك بەشى ئەم ككتىبە بووين. ھەر دووكمەن بەسەر پەرە دەستتووسەكانماندا نوشتابووينەو، لە ناكاو پياويكى بارىكى پەنگ زەرد پەردەى ژوورەكەى لادا و بە پالتۇيەكى خۇلەمىشى درىژەو ھاتە ژوورئ، پياويكى تۇزاوى ماندوو كە سەرى خەرىكبوو تەواو سېپى دەبوو، دەستەكانى بە جۇرىكى سەير سووتابوون و لىوى سەرەوھى بە كارىگەرى برىنىكى كۆن ھەوى كرددبوو، تامىسكى بىخەوى و مۇتەكەو پراچلەكان دەم و لىويان وىزانكرددبوو. ھەر دووكمەن سەرسامانە سەيرمانكردو ئەوئىش بەسەرسامى سەيرىكردىن. بە ەرهەبىيەكى بازارپى لىپپەرسىن: كامتان جەلادەتن؟ جەلادەت گووتى: من جەلادەتم. كەمىك چاوى لىكناو پالىدا بە دىوارىكەوھو گووتى: بەرپىز جەلادەت، سلاوت لىبىت من «باسم ولىد صبحى الجزائى»م. لە باشوورەو بەپى ھاتووم و بەدواى تۇدا دەگەپىم.

* * *

ئەو ماوھەيە جەلادەت لە زىندان بوو مستەفای شەونم زۆر بەى كەلوپەلە گرنگەكانى ئەوى لە فەوتان پزگاركرد، بەلام دۇسىيەكەى باسمى جەزائىرى بەجۇرىكى سەير ونبوو. پاش گەرانەوھى جەلادەت و سۇراغكردنى، ئاشكرابوو مستەفای شەونم ھىچ شتىك دەربارەى چارەنوسى ئەو فايەلە گەرەيە نازانىت كە لە وىستگەيەكى نادىاردا، لە ھاتوچۇى نىوان حىزب و پۇلىس و ئاسايشدا فەوتابوو. دواى دەرگەوتنەوھى دالىا ھەولەكانى جەلادەت بۇ پەيداكردەوھى ئەو فايەلە بىئەنجام مانەو. پىدەچوو يەكىك ئەو دۇسىيەى بردىت و لەناو ئەرشىفىكى مەزندا كە تايبەتە بەو جۇرە دۇسىانە ھەلىگرتىت. پۇژگارى دواى پاپەپىن، سەردەمىك بوو پىبوو لە

چيرۆكى فايل و حيكايه تى ئەو دۆسيانهى خەلك له كونج و كه له بهرى دهزگاكاندا ده ياندۆزينه وه، لهو سهردهمه دا حيزبه كان گه نجينهى تايبه تيان بۆ ئەو فايلانه دروستكرد، هه نديك له حيزبه كان چى دۆسييه كيان هه بوو «دۆسييه كانى خۆيانى ليدەرچيت» له سەدان سندوقى گه و ره گه و ره دا سه فته يانكرد و فرۆشتيان به ئەمريكاييه كان، كه ئەو سهردهمه هه ر پارچه كاغه زيك له عيراقه وه به اتبايه، لاي ئەوان وهك دۆكۆميتنتىكى گرنج سهير ده كرا. مسته فای شه ونم راي وابوو كه دۆسييه كهى باسمى جه زائيرى يان به هۆى كه مته ر خه مى پاسه وانه كانه وه فه و تاوه، يا خود ئيستا له پيزى ئەو فايله گه و رانه دايه كه ته نيا خودا ده زانيت ئەمريكاييه كان له چ بنكه يه كى سه ر بازى، يا خود له چ پينگه يه كى سى ئاي ئيدا هه ليانگرتوو ه. به لام پيدە چیت ئەو فايله ژيانىكى دى ژيا بیت و نه كه وتيبتە بهر ئەو كرين و فرۆشتنهى لهو سهردهمه دا له بازاره كانى سياسه تدا باوبوو.

باسمى جه زائيرى دواى سالانىكى دريژ زيندانى و ئەشكه نجه، دواى ئەوهى چه ندين جار له ژير ئەشكه نجه دا ده مریت و زيندوو ده بيته وه، دوا جار كه فرمانى مردنى به سه ردا ده دن له بى رى ئەوهى وهك هه ر زيندانى به كى ديكه تير بارانى به كەن يان شه رافه تمه ندانه په تىك بخه نه مى و بيخنكىن، ده ينترن بۆ بنكهى تا قيردنه وهى چه كه به كتيري به كان تا له تا قىگه كانى ئەو بنكه يه دا وهك مشك ئە زمونى له سه ر به كەن. له دواى راپه رين خەلك له زيندانىكى پيسوپۆ خلدا، له ژيرزه مينىكى تاريكدا نيوه مردوو ده يدۆزنه وه. له دواى راپه رين راده كات بۆ ناو هۆره كان و له زۆنگاوه كانى باشووردا له گه ل هه نديك چه كدارى شيعه دا مه فره زه يه كى چكۆله دروسته كه ن كه به رۆژ خۆيان ده شارنه وه و به شه و له مه شحوفه كانياندا به ناو زۆنگاوه كاندا ده كه ونه گه ران، با سم بهر له وشكردنه وهى هۆره كان سه ير ترين سالانى ته مه نى خۆى له ناو قاميشه لان و زه لستان و ته رى و كۆليتى نه نى راونچيه كاندا ده با ته سه ر. له ویش بوونه وه رى كى غه ريبه كه ها و رى

ماندوونه ناس چاوه پروانی دهرکه وتنی مه هدی ده کهن خوی ده شاریته وه، له و سهرده مه دا که عه شقی حوسه یین کله پیکردووه باسم ناچاره خوی وه ک یه کیک له کفنپوشه کان نیشانبدات تا له نیو سوپای حوسه ییندا جیگای بیته وه. تارماییه کان دوایده که ون بۆ شارو له باغ و بنکه و شوینی نهینی فیداکارانی ئیمامه تیشدا ده بنه هاوړی. پوژیک له پوژان یه کیک له و تارماییانه فایلکی که وره ی بۆ ده هینیت، دوسییه کی سه نگین، له زهر فیکی بورد باه شیوه یه کی پاک هه لگراوه. موریکی ئاسایشی شاره که ی ئیمه ی پیوه یه و له سهره وه به خه تیکی ناشیرین، یه کیک نیمچه خوینده وار نوسیویتی «ئه غرازی جلا دات ئیسمعیل».

ئاشکرایه یه کیک له وانه ی به دوا ی فایلکی خویدا که راوه، به جوړیک له جوړه کان ئه و فایلکی باسمی له دولا به کانی ئاسایشدا به رده سته که وتوو و له گه ل خویدا بردویتی بۆ باشوورو له و ریگایه وه باسمی جه زائیری یه که مین سهره دوا ی به ره و رابوردووی خوی ده ست ده که ویت. من ته وای حیکایه ته که م له و نامه یه ی دالیاوه پیگه یشت که سالانیک دواتر له هه لومه رچیک سهره ی پر نهینیدا بۆ دکتور موسای باه کی نوسیوو. به لام ئه و پوژه ی که باسم جه زائیری حیکایه ته که ی بۆ ئیمه گنپرایه وه، شتیک ته وای جیا وازبوو. باسم باسی له وه ده کرد که به شیک فایلکی تایبه تی ئه و له یه کیک له پوژنامه کانی ئوپوزسیوندا بلا بوته وه، بۆ سو راغی ئه و فایلکی په یوه ندی به و باله تایبه ته ی نه یارانی پوژیمه وه کردوو و پینان راگه یاندوو که دوسییه که یان له ریگای هه واداریکی خویانه وه له ئاسایش ده سته که وتوو. دواتر جه لادته دوسییه که له وان وه رده گریته و ئه و موره ی ئاسایش و ئه و ناوه سهره ش ده خوینیته وه که له گوشه یه کی سهره وه ی به رگه که دا به خوارو خچی نوسراوه.

ئه و پوژه ی باسمی جه زائیری له قاتی شه شه می ئه و ئوتیله دا دهرکه وت، ئاگاداری ئه و په یوه ندیه دوورودریژه ی نیوان جه لادته تی کو ترو

دالیا سیراجه دین نه بوو، که تائه وکات کچیک بوو ته نیا له خهون و خه یال و فهنتازیاکانی خۆیدا بۆی ده گه را. جه لادهت وهک ریز له سولتانیک بگریت به و چه شنه حورمهت و جوامیری به رابه ر باسم نواند، که سالانی دورودریژی زیندان و مانه وهی زور له ژیر خوری باشووردا دالیا نه بیت هموو شتیکیان له یاده وه ریدا سرپیووه وه. له گه ل ده رکه وتنی باسما، جه لادهت هه ستیکرد هموو شتیک به ره و کوتایی ده پروات، من به وردی سهیری چاویم کردو ئه و تیشکه گه وره یه م تیدا بینی که به ده گمه ن له چاوانیدا ده رده که وت، تیشکیک به لگهی خۆشحالی یه کیک بوو، دلناییت په یامی خۆی به جیهیناوه. له و ساته دا وهک یه کیک هاته بهرچاوم که هه رچۆنیک ده جولیته وه موعجیزه کان دینه ریکای. به که سیک ده چوو که گه رداویکی پیچه وانه باژوده دات و هه رچییه ک شه رو کاره ساته کان دروستیان کردوه ئه و ساپیژیانده کاته وه. پیته چوو له سه ره تاوه بزانیته که قه ده ری ئه و ئه وه یه ریکایه ک بیت دالیا سیراجه دین و باسمی جه زائیری به نیویدا برۆن بۆئه وهی یه کدی بدۆزنه وه. ئه و پۆژه فرمیسیکی هیمن و سه یرم له چاویدا بینی، فرمیسی مروفیک مه حکومه جوانی و خۆشه ویستی رزگار بکات. باسمی جه زائیری باوه ری نه ده کرد که دالیا سیراجه دین ئاوها نزیکه، به جۆریک سه رسام گوئیده گرت، من ده ترسام تووشی ده ردیکی کوتوپر بیته و بمریت، به لام دواچار باوه شی پیاکردو گووتی: هاوړیم بمبه بۆ لای دالیا، بهر له وهی خور ئاوا بیت، بمبه بۆ لای دالیا، من هه سته ده کم زۆر بهی هه ره زوری روناکی رۆژمان بریوه و ته نیا شه ومان به ده سته وه ماوه، بهر له وهی ته واو تاریک بیته ده مه ویت دالیا ببینم.

جه لادهت هموو ژبانی چاوه پروانی ئه وهی ده کرد بهر له وهی بروات و به جیمان بهیلتیت دیارییه کی گه وره پتیشکه ش به دالیا بکات. من ده مزانی ئه و

ئىوارەيە چىرۆكىكى گەورە كۆتايى پىدئيت، زۆر تكام تياكرد لەگەل خۇيدا بمبات تا ئەو ساتە ببىنم كە تىيدا داليا و باسمى جەزائىرى باوہش بەيەكدا دەكەنەوہ. بەلام ئەو بىرەحمانە سەيرىكردم و گووتى: على شەرەفيار، ببىنى فلىمى خراپ و بىمانا عەقلىان تىكداوئيت. شتەكان بەوجۆرە نىن كە تۆ دەيھىنئيتە پىئش چاوى خۆت.

وہك ئەوہى بزائىت ئەو خۆشەويستىيە گەورەيە، ئەو عەشقە پاك و بىسنورە كە بەناو زىندان و كارەسات و تەپوتۆزى جەنگدا پۆيشتووہ، ھەمىشە خۆشەويستىيەكى نھىنيەو بە نھىئىش دەمىنئيتەوہ، وەك ئەوہى بىھوئت دالياو باسم لەو ھەرەشەو كارەساتە ناديارانەى دى بپارىزئىت كە دەشئت لە ھەموو جىگايەك و لە ھەموو دەورو زەمانىكدا تووشىبىن. نەيھىشت نە من، نە ھىچ پۇحلەبەرىكى دى كۆتايى ئەو چىرۆكە ببىنئيت. پىنگوتم: بمبورە على شەرەفيار، ئەم خۆشەويستىيە شتىكى دىكەيە، ئەمەيان خۆشەويستى كچىك نىيە بۇ پياويك، ئەمەيان لاي من خۆشەويستى مروڤە بۇ مروڤ، ئەمە لەسەروو ھەموو شتىكەوہ، تۆ نازائىت چەند ئەھرىمەن و جنۆكەو شتى ترسناكى تر ھەن دەيانەوئيت ئەوہ بكوژن، تۆ نازائىت... دەبئت ئەم خۆشەويستىيە لە شوئىنكى نھىندا ھەلگىرەن، لە جىگايەكى تردا كە ھىچ كەس دەستى نەيگاتى.

لەو ساتەدا ھەستمكرد جەلادەت نھىنى زۆر قوولتر دەزانئيت لەوہى كە ئىمە دەيزانين. وەك ئەوہوبوو برىارى دابئت، ئەو خۆشەويستىيە وەك پارچەيەك مۇسقىاي جاويدان، وەك تابلۆيەكى نەمر، بۇ ھەتاھەتايە لە جىگايەكدا ھەلگىرەت، دوور لە گەردى جەنگ و دوور لە دەردى زەمان. ئەو پۆزە لەگەل باسمى جەزائىرىدا پۆيشتن و دواتر من باسم نەبىنيەوہ. كاتىك چوونەدەرى باسم لە بەردەرگاكە ئاوپكى دايەوہو من سەيرى چاويم كرد، نەمدەزانى ئاخۆ باسم مروڤە يان تارمايەكە لە مەرگ گەراوہتەوہ، جەلادەت خۆى زىندووہ يان مردوو، داليا بوونەوہرىكى

پاسته قینه یه له گوشت و خوین یان ته نیا وه همیکه له وه همهکانی ناو ژیا نی ئیمه؟؟ بیته وهی له هیچ تیگه م، قه له مه که مم فریدا و ده ستمکرد به گریان.

دوای ئه و رۆژه هیچ شتیکم له سه ر ئه و دوو عاشقه نه بیسته وه، ئه و رۆژه که مانه ی دیکه ش که من له گه ل جه لاده تدا برده نه سه ر ئاماده نه بوو به هیچ جوریک له سه ر ئه و دوو دلداره بدویت که ده یگوت: له جیگایه کی ئه میندا، دریزه به خوشه ویستییه کی نهینی و جاویدان دهن. دوا شتیک له سه ر دالیا بینیبیتم ئه و نامه یه ی بوو که دوای جهنگی سیهه می که ندا و له عیاده که ی موسای بابه ک خویندمه وه، ئه و پیره ی پیده چیت ژیا نیکی جاویدان له سه ر ئه م ئه سستیره یه بژی و هه رگیز نه مریت. نامه یه کی سه یربوو، له و نامانه ده چوو که جه لاده تی کۆتر له شاری مؤسیقاره سپییهکانه وه ده بهینان، به یانییه ک دکتۆر بابه ک بی میژوو، بی ناو نیشان، له به رده م ده رگای عیاده که ی خۆیدا ده یدۆزیته وه.

رۆژانیک دواتر به دزی جه لاده ته وه بۆ سو راغی ئه و دوو عاشقه چووم بۆ ئه و که مپه دووره ی نیو چیاکان، له وئ له گه ل هه موو ستافه ئینته رناسیوناله که دا قسه مکرد، که تیکرا حایر له ونبوونی کتوپری دالیا خه یالیان لای ئه وه بوو هیزیکی سیاسی دالیای فراندبیت. له و ئیواره یه وه که جه لاده ت و باسم منیان جیهیتشت، دالیا سیرا جه دین به جوریکی کوتوپر دیار نه ما بوو. له پشوویه کدا له هاوکارهکانی جیا بوو بووه و مو ئیدی که س نه یبینیوو. ونبوونی دالیا و باسم یه کیکه له و نهینیا نه ی هه رگیز نه کرا په رده له رووی مه ته له که یدا هه لبرم و ته لیسه که ی بشکینم. من سال دوای سال له دوای ئامازه و نیشانه یه ک بمخاته سه ر رینگای حه قیقه ت، کۆتایی ئه م کتیبه م دوا خست، ماوه یه کی دریز چاوه پروان بووم که سینک له گو شه یه کی ئه م دونیا یه وه ده رکه ویت و هه والیکی ئه و دووانه ی پینیت، به لام چاوه پروانییه کی بیه وده و ئومیدیکی ساخته بوو.

ئەو پوژانەى دى جەلادەت تەنیا سەرقالى پىداچوونەوہى دەستتوسەكە بوو. بە جۆرىكى سەير لە ژیر فشارى كاتدا بووین. تەنیا هەفتەيەكمان ماپوو بۆئەوہى ئەو ژوورە چۆلبكەين و كرىكارەكان دەستبەكەن بە كارى تازەكردنەوہى ئەو ئوتیلە. من ئەو كات بە تەنیا لەو ئوتیلەدا خەرىكى دريژەدان بووم بە نوسین و چاككردن. زۆر ئىوارى پەوشەنى مستەفای سەقزى و ھاوړىكانى دەھاتن و لە بىدەنگى ئوتیلەكەدا ئاوازە سىحراويیەكانى خۆيان پڕۆفەدەكرد، ئەوان ماوہیەك بوو تەنیا لەو ئوتیلەدا پڕۆفەياندەكرد. ئىوارەيەكيان درەنگ جەلادەتى كۆتر گەرايەوہو پىكەوہ دەستمانكردوہ بە خويندەنەوہى دوا پەشەنوس. دواى دوو پوژى ئىشكردنى بەردەوام ئەو دەستتوسە ئامادەبوو كە جەلادەت دەيوست بىيەم بۆ چاپخانە. دەبىت بلیم كە ئەگەرچى ئەم كىتیبەى لىرەدا دەخويننەوہ هەمان ئەو دەستتوسە نيیە، بەلام جياوازيیەكى زۆر كەمى لەگەل ئەو دەستتوسەدا هەيە كە دواچار دەبايە بىكەم بە كىتیبەك شایستەى ئەوہ بىت ناوى عەلى شەرەفيارى لەسەر بىت. من چەند سالیك بلاوكردنەوہى ئەو كىتیبەم وەستان بۆئەوہى بتوانم زۆر شتى دىكەى بۆ زيادبكەم، بۆئەوہى لە بەرابەر زۆر كىشەدا بگەمە يەقین، بۆئەوہى بەسەر ئەو غەمە قوول و تالەدا سەرکەوم كە كۆچى جەلادەتى كۆتر لە دلمدا دروستىكرد، بەلام تىبەپىنى پوژان و مانگان و سالان هیچى لەو ئازارانە نەگۆرى. ئەو هەموو سالە چاوەپروانمكرد بۆئەوہى تەواوى ئەم چىرۆكە لە خەيالىمدا لە وێنە پاستەقىنەكانى جەلادەتى كۆتر و مستەفای شەونم و پەوشەنى مستەفای سەقزى و شاروخى شاروخ پاكبەكەمەوہ، بۆئەوہى خۆم لە دیمەنى ئەو مۆسىقارە مردووانە بەدوور بگرم كە پوژىك لە پوژان لە كونسىرتىكى تىبى كەشتى سپىدا لە دواى جەلادەتەوہ بىيەنم، بۆئەوہى خۆم لە ترسى ئەو ساتە پاكبەكەمەوہ كە كورپىكى ماندوو خۆى كرد بە ژوورەكەماندا و هەوالى جەلادەتى كۆترى پرسى. دەمويست دواچار ئەو هەستە قوولە لە خۆمدا بكورژم كە من حەقىقەت دەگىزەمەوہ

نەوەك رۇمان دەنوسم، بەلام نەمتوانى، ئەوۋە ھەسرەتتىكى قوۋلى لە دلدا دروستكردم كە ھەرگىز فەرامۇشى ناكەم. ئاخىر بىرتان نەچىت دواجار من رۇماننوسبووم نەوەك خزمەتكارى ھەقىقەت.

ئىۋارەيەك من و جەلادەتى كۆتر چوۋىن بۇ دوكانىكى كۆپى، دووجار ھەموو ئەم كىتپە گەورەيەمان كۆپىكردەوۋە، بە خەتى خۇى لەسەر يەكىك لە كۆپپىيەكانى نوسى «مستەفای شەونم» و لەسەر ئەۋى دىكەيانى نوسى «عەلى شەرەفىار» و نمونە نوسراۋەكەشى ھەلگرت بۇ خۇى. ھەر ئەو ئىۋارەيە داۋەتى منى كرد بۇ ئاھەنگىكى بچكۆلەى مالاۋايى كە دەبايە لە بەشىكى ئەو باغەدا سازىيەكەن كە دەكەوتە بەرابەر گىلاسى سېپى، ئەو باغەى رۇژىك لە رۇژان شاروخى شاروخ لەۋىۋە مۇسقىقايەكى نەمرى لىدەدا.

ئاھەنگى مالاۋايى ئىمە ھەمان ئەو رۇژەبوو كە دەبايە ئوتىلەكەشمان چۆلكردايە. سەر لە بەيانى ھەموو شتەكانى پىچابوۋەو، برىاربوو نوئىنەكانى بداتە كورپىك كە لە تىپى «كەشتى سېپى» سەنتورى لىدەدا، تەختى خەوتتەكەى كرىدبوۋە دىارى بۇ رەۋشەنى مستەفای سەقزى، كارتۇنى جەكانى و تەپلەكەكەى بۇ مستەفای شەونم، مېخەكانىشى بۇ من. ئەو مېخە زىكەفتانى خستمنە ناو سندوقى يادگارەكانم، جارىكى دىش جورئەتى ئەوۋەم نەكرد دەريانبەئىنم و تەماشايانبەكم.

كە لەدەرگاي ئەو ئوتىلە ھاتەدەرى چاۋانى پىربوون لە فرمىسك، دەيزانى جارىكى دى بەسەر ئەو پلىكانانەدا سەرناكەۋىتەو، كەپىشتەر ھەزاران جار پىياندا سەر كەوتبوو، شتى خەلكى گەياندبوۋە قاتە بەرزەكان، كەلوپەلى مالانى لە سەرەوۋە تا خوارەوۋە داگرتبوو، توانجى شىرىنى گرتبوۋە كچان، بەدۋاي تارمايىيە خەيالىيەكانى دالىاي سىراجەدىندا رايكردبوو. ئەو رۇژە لە بەر دەرگا خوداھافىزى لىكردىن و تكاى لىكردىن تا ئىۋارنى لىنگەرىپىن تەنھا بەو شارەدا پىياسەبكات. دواجار ئەۋى شارى مندالى خۇى بوو، ئەو

رۆژه گه پرايه وه بۆ كوچه كانى جاران، گه پرايه وه بۆ ماله كوئنه كهى منداليان، بۆ دزىنى نيگايه ك له حهوشه كوئنه كهى مالى ماموستا سه رمه د تاهير كه ئيستاستا پياويكى ده وله مند به حهوت كچى هه رزه كارو جوانه وه تيا ده ژيا، گه پرايه وه بۆ شوينى دوكانه كوئنه كهى ئيسماعىلى كوئر، له دووره وه سه يرى جه وده تى براى كرد كه به ديار ته رازوويه كى ژهنگاوى خواره وه پيربوو بوو. ئه و ريگا ديرينه ئه قوتابخانه ئه تى يكرده وه كه له كوچه كانيدا خۆى و سه رهنگ قاسم به ريگاوه فلووتيان ليدا بوو. دوا جاريش ده گه پرايه وه بۆ ئه و شوينه ئه له شه ويكى هاوينا مسته فائ شه ونى تيا ناسى، گه پرايه وه بۆ چيشخانه كان، بۆ گوزه رى ئاسنگه ران و باغه چكوله كه... له ئيواره دا كه گه يشته شوينى ئاههنگه كه پياويك بوو سڤى سڤى، كه ده ستم ليدا گريكى نهينى و ناوه كى سه ير له له شيدا ده سووتا، گري قه قنه سيك ده يزانى ئه مجاره دوا هه مين جاري تى ده سووتيت و ئيدى له خۆ له ميشه كهى خۆيدا هه لئاستيته وه.

ئيوارى هه موومان له و باغه دا به كديمان گرته وه، تىبى مۇسقىاى كه شتى سڤى هه موو ئاميره كانى خۆيان هيتا بوو. جه لىلى باران به پىكايىكى چكوله كۆمه لىك كورسى گواستبووه وه بۆ ناو باغه كه. ميژىكى پر خوار دنه وه وه ميوه له ناوه راستدا بوو، سندوقىك كۆلاى ئيزانى گه و ره له پشت ميژه كه وه دانرا بوو. من به خۆم و ده فته رى تىبىنييه كانمه وه له سه ر په ر دانىشتم و شته كانى ده و روبه رى خۆم تومار ده كرد، كۆى ئه و ورده كارييه بيمانا ئه ي رۆماننوسه بىبه هره كان لاپه ره ئى پى ره شده كه نه وه. به كه مينجار خۆى قسه يكرد، به بىدهنگى هاته پيشى، ده ستنوسى ئه م كتيبه له بنده ستيدا بوو، به سه رنجىكى غه مگين سه يرى هه موومانى كردو گووتى: ئيواره تان باش. ئيواره تان باش. ئازيزان. هه مووتان ده زانن ئه مشه و دوا هه مين شه وى منه، دوا هه مين جاره له گه لتاندا داده نيشم و مۇسقىا لىده ده م، دوا هه مين ئيواره يه پىكه وه له باغيكدا بگه ريئن. سه خته پىتان بلنم ده چم بۆ كۆى... من خۆشم

نازانم ناخو ئەمە ئەو کوتایبیه که هەموو چیرۆکیکی ئەم دونیایە پێویستی پێیەتی یان نا؟ کوتایبیهکی ناچارو سەپینراو که دەبیت هەموومان پیا برۆین، زیندوووەکان و مردوووەکان، ئەوانە ی پالەوانن و ئەوانە ی قەرەقۆزی چکۆلە ی ناو حیکایەتیکن.

دەستتوسەکه ی بەرزکردەوه و گووتی:

هەموو شتیکی ژیا نی من لێرەدایە، لەم کتیبەدایە، ئەو کتیبە ی هەموو نەیتیبە گەرەکانی منی تیدایە، هەموو پۆژە گرنەکانی ژیانم، ئەو دەستتوسە ی من لەگەل خۆمدا دەببەم بۆ جینگایەک که شوینی شتە جاوید و نەمرەکانە، کۆپییهکی ئەم کتیبە دەچیت بۆ ئوقیانوسی گەرە ی هاوارەکان ئەو ئوقیانوسی تەنیا ئەوانە دەزانن چیه که ئەم کتیبە دەخویننەوه، کۆپییهکیشی دەگەریتەوه بۆ دونیا، بۆ ناو تەفسیرو تیگەیشتن و خولیاکانی ئێوه، دەچیت بۆ چاپخانە.

ئێستیکێکرد و هەناسە یهکی هەلکیشاو گووتی:

وەزیفە گەرەکانی مرۆف هەرگیز تەواوانبن، بەلام من ئیستا لە ماسییهک دەچم لەقەرەغ دەریایهکی گەرە، ماسییهک تەنیا ئیسکهکانی ماوه تەوه.

وچانیکی دووردریزی گرت و سەیری هەموومانی کردو بە خەفەتیکەوه درێژەیدا بە قسەکانی: نازیزان، پۆژیک لە پۆژان وامدەزانی دەتوانم چی لە خەزینە ی جوانیه مردوووەکاندا یە بیهینمەوه، چی لە گەنجینه ی جوانیه کوزراوەکاندا یە بیهینمەوه بەلام ئیستا سەیرمبکەن من تەنیا ئیسک و پروسکی ئینسانیکم، خۆلە میتشیکم داناگیرسیتەوه. هەموو قەقنەسیک دواجار خۆلە میتشیک ی هیه که خامۆشبووهو بلیتسەناگریتەوه. دەبیت برۆم. تا تینی پۆیشتم تیدا ماوه دەبیت برۆم، گەر قەقنەسەکان درەنگ بسووتن ئیدی هەلناستتەوه.

دەوهستاو بە غەمیکەوه سەیری هەموومانی دەکردو دەیگووت: دەزانم

پۆژی ئەوە نییە لەسەر توانای خۆم قسەبکەم، پۆژی ئەوە نییە لەسەر لاوازی خۆم بدویم، پۆژی ئەوەیە پێکەوه دواھەمین مۆسیقا لێدەین، دواھەمین گەشتی مالاوایی بکەین، شتیکتان پێشکەش بکەم کە بیرتان نەچیتەوه. ھاوڕێتان لە مالاواییدا قسە مانای نییە، ھاوڕێ خۆشەویستەکانم با مۆسیقا لێدەین، با مۆسیقا لێدەین.

دەستتوسەکەى دانائو فلوتەکەى ھەلگرت و دەستیکرد بەو ئاوازه سىحراوییهى که شاهیدی سەیرترین خوداھافیزی دونیا بوو، ئەو شەوھە تا درەنگ مۆسیقای لێدا، تا درەنگ ھەموو مۆسیقارەکانی کەشتی سەپی لەگەلیدا بە چاویکی خەوالوو مۆسیقیان ژەند. ھەموومان مەستبووین. شەو درەنگ لەو باغەوھە ھەستاین و پێکرا بە شەقامی دوورودریژ و گەرەھى ئەو شارەدا کەوتینەپێ، بەدریژایی ئەو شەقامە کە ھەزاران پێوارو سەدان ئوتومیئل پیایدا تێدەپەپین، ئێمە لە ناو ئەو چراخانە درۆزنەدا چراخانسی پۆحیکى جاویدانمان داگیرساندبوو، بەدەم ئەو مۆسیقا خەیاڵیەوھە پۆیشترین و لە مەستیدا کەسمان نەدەبینی. من و مستەفای شەونم تاکە دوو کەسیک بووین ئامیری مۆسیقامان پێ نەبوو، بەلام لە ھەمووان مەستتربووین. زەحمەت بوو مرۆف بەرگەى ئەو ھەموو جوانییە بگریت. بەرەو پێدەشت و پێگا ئەفسوناوییەکانی دەرەوھى شار کەوتینە پێ، پێگایەکی درێژمان بە ناو شاخەکاندا بپێ، جۆریک لە مەستی ژیاين کە مەستی ئەو بوونەوھرانەى کە پێدەخەنە ئەودىو سنورە پێگا پێدراوھەکانى ژیانەوھ. مەستی لە یادچوونەوھى شوپۆن و زەمان، مەستی فەپین بە خاکیکدا کە سەر بە جوگرافیای ئاسایی ئەم دونیایە نییە. بەدەر لە حیسابی شەوو پۆژ دواى ئەو مۆسیقارانە کەوتین کە لەگەل خۆیاندا بردیانین، بەلای ئەو دەریاچە گەرەھىدا تێپەپین کە پۆژیک لەپۆژان لەویدا شاروخى شاروخ مالاوایی لە قەقنەس دەکرد، پێمانخستە خاکی عەدەم و ئەفسانەوھ، بە لەوھەرگا خورافییەکاندا تێپەپین

و بە كىلگە سەوزەكانى ئاورنگدا گوزەرمانكرد. قاچمان لە شەونمى سوبحە غەمگىنەكاندا نوقم بوو، بە سەر چىمەنى سارد و بەسەر گىاي تەلىسماويدا رابوردىن، پۇلە بالدارى سىپىمان بىنى مەستانە بەسەرماندا فرىن، كۆترمان بىنى بە ھەزاران بەرەو ئاسۆكان دەپۆىشتن و لە بازنەي گەورە گەورەدا بەرەو لاي ئىمە دەگەرانەو، تەمى بەرەبىان و غوبارى فىتكى ئىوارى ئامىزىيان پىاكردىن. بەسەر كردى سەوزو تەپۆلكەي پر رىواس و نزارى نىرگسدا سەرکەوتىن، پۆىشتىن و پۆىشتىن تا گەىشتىنە سەر گردىكى بەرن، جەلادەتى كۆتر لەويادا وەستاو وەك سەر لەشكرىك شوپىنى دوژمن نىشانى سوپاكەي بدات، بە دەستە سىپىيەكانى ئاماژەي بۇ شارىكى گەورە گەورەكردو گووتى «ئەو تە ئەو تە، ئەو شارى مۇسقىقارە سىپىيەكانە... ئەو يە».

من لەو يەو بۇ يەكەمجار زەريايەكى سپى گەورەم بىنى، شارىكى بىسنور كە تا چاوى ئادەمى بربكات بە ناو تەم و غوبارىكى جاويداندا كشابوو، شارىك تەمىكى سەنگىن و گەورەو سپى لەسەرى نىشتبوو. لە نەھەنگىكى خەوتوويى گەورە دەچوو كە زەريا بە خۆي نەگرىت. جەللىلى باران سەيرى كردو گووتى: خوداي گەورە، ھەموو شارەكانى دونيا بخەيتەسەر يەك بە ئەندازەي ئەم شارە گەورە نابن. رەوشەنى مستەفا سەقزىش گووتى: ھىند گەورەيە ھەتا لە خەونىشدا جىگاي نابىتەو.

جەلادەت ئىمەي تا سەر تخوبەكانى ئەو شارە برد، تاسەر ئەو گوردە ئەفسانەبىانەي بەسەر ئەو شارەدا دەيانرۋانى. ئەو گەورەترىن ديارى بوو ئەو لە مالاوايىدا پىشكەش بە ئىمەي كرد، ديارىيەك ھىچ يەك لە ئىمە تا مردن بىرمان ناچىتەو، نىگايەكى شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان لە دوورەو. لەويادا وەستاين و لەو دىمەنەمان رۋانى، مستەفای شەونم سەيرى ئەو ھەزاران بالندەيەي كرد كە بەسەر ئەو شارەدا دەفرىن و وەك ئەو يەي پاستىيەكى گەورە بدۆزىتەو گووتى: لەو نىگارە دەچىت كە پۆزىك

له پوژان هاوړې قودسى ويستى له سهر ديواره كانى ئهو شارهى ئيمه دروستيكاك.

به لام جه لادته به هيمنى پيگوت: مسته فای هاوړيم... هه ر يه كيک له ئيمه پوژيک له پوژان ئهم شارهمان له خهونه كانماندا بينيوه.

ئهو دواهمين ساته كانى مالاوايى بوو، ئيمه له وه زياتر نه مانده توانى برؤين، جه لادته ده يگوت: ئه وهى ليتره زياتر بروات به جوړيک له خهونه كانيدا ونده بيت جاريكى دى به ئاگانايه ته وه. يه كه يه كه باوه شى پياكردين، مؤسيقاره كانى ماچكرد، ئاميره مؤسقيهه كانى ماچكرد. كه گه يشته ئاستى مسته فای شه ونم گووتى: گه ر تۆ نه بوويتايه من جگه له ئاواره يه كى ئه به دى ئهو ئوتيله هيچى تر نه بووم. مسته فای شه ونم به دم فرميسكه وه گووتى: ئاه، جه لادته زور بيرتده كه م، زور بيرتده كه م، زور له ليلاي نيلوفه ر زياتر. كه گه يشته ئاستى جه ليلى باران وه ستاو به ئه سپايى كليلىكى له گه ردى خوى داكند و كرديه ملي جه ليل و گووتى: ئهم كليله پوژيک له پوژان ده رگاي ئوقيانوسىكى گه ورته بؤ ده كاته وه. به ئه سپايى ماچيكردو گووتى: ئهو ئيدى كليلى تويه، كليلى تۆ. هاته به رده مى من و هه ناسه يه كى هه لكيشاو گووتى: ده زانم ئهم چيروكه لاي تۆ هه رگيز كو تايى نايه ت. هه رگيز.

تا ده هات دهنگى دوورترو قولتر ده بووه وه، به زحمته دواهمين پسته كانى خوى گووت، جاريكى دى له پالتؤ سپيهه كيدا وهك ئهو نه وره سانه هاته به رچاوم كه له ده رياى باكوور بينيوومن. يه كه يه كه ده ستىكى چكوله ي دا له ده ستمان و پشتى تيكردين و به توله رييه كى سه وزدا رويشت، ئيمه له فينكى ئهو ئيواره غه مگينه دا هيچمان نه بوو بيلين، مه ستانه سه يرى ئه ومان ده كرد كه بيته وهى ئاورپداته وه ده ستنوسىكى گه وره و فلووتىكى له بنده ستدا بوو و به ره وه ئهو شاره سپيهه كه نيوهى له ژير خوړو نيوهى له ته مدا بوو مالاوايى ليكردين. ئاخؤ به ره و مردن

دهچوو؟ به رهو جاویدان دهچوو؟ به رهو زهمینیکی دیکه دهچوو که ئیمه هیچ له ماهییه ته که ی نازانین؟ نازانم.

بالندهکان به هموو ئه و پینگا ئه فسانه یییه دا پیتشانکه وتنه وه. به ته که ئه و ده ریایچه سیحراوییه دا رابوردینه وه که ده روزه ی هموو ئه م دونیایه بو. به دریزیای ئه و پینکایه وه که مه ستیک ده پویشتین و که سمان هیچمان له گه ل ئه وی دیدا نه گروت. له ده روزه کانی شاردا بیته وه ی مالاوایی له یه که یین جیابووینه وه. ئه وان دلنیا بوون که چیرۆکی راسته قینه ی جه لاده ت کۆتایی هاتوو، به لام من نا. که گه یستمه وه به رده م ئه و ئوتیله، که چومه وه بۆ ناو باغه که، که کورسییه جیماره کانی نیو چیمه نه که م بینى که پینه چوو چند پوژیک بیت له ویدا که وتبن، خولیایه کی رهش له سه رمدا بوو که جه لاده ت جاریکی دی دیته وه و له م باغه دا مۆسیقایه کی جاویدانمان بۆ لیده داته وه، خولیایه که چوار سال بیته وه دواى که وتم و له وسه ر به ناکامی هاتمه ده ری.

من ئه و په یمانه ی خۆم نه هیتایه دی که ده بایه ئه و کۆپییه ی له جه لاده تم وه رگرت راسته وخۆ بییه م بۆ چاپخانه. چاره پروانی ئه وم ده کرد جاریکی دی ده ربه که ویته وه و سه ر له نوی ئه و فلووته سیحراوییه ی ئه و بیستم. ئه و پوژیه ی که ده ستنوسه که م هه لگرت و گه راره وه بۆ ئەلمانیا، ده مزانی په یمانشکینیه کی گه وره ده که م. چوار سالی ره به ق ئه و ده ستنوسه م لای خۆم هه لگرت، به دریزیای ئه و چوارساله ره وشه نی مسته فای سه قزی نامه و هه ره شه و جنیوی بۆ ده ناردم، به لام من هه میشه چاره پروانی جه لاده تم ده کرد ده رکه ویته وه، چاره پروانی سه ره داوی تر و چیرۆکی تر و خه لکی ترم ده کرد تا زیاتر هه موو نه یییه کان رهوشنکه نه وه، چاره پروانی

دالیا سیراجه دینم ده کرد له شوینتکی ئەم دونیایه وه سەر هه لبداته وه و
 خۆی هه ندیک به شی تایه تی ئەم کتیبه بنوسیت. هه ر فرۆکه خانه یه ک
 ده چووم چاوه پروان بووم یه کیک بانگمبکات «مامۆستا... مامۆستا، به پریز،
 به لئ له گه ل تۆمه. تۆ مامۆستای نوسه ر عه لی شه ره فیاریت، وا نییه.. تۆ
 ئەو نیت؟». له هه موو وینستگه ی شه مه نده فه ره کانه ی دونیادا، له هه موو
 فرۆکه خانه کانه ی دونیادا بۆ شاروخی شاروخ گه پام و نه مدۆزییه وه. له و
 نیوه نده دا دوو جار به نه ینی گه پامه وه بۆ کوردستان، هه ر دوو جار هه که
 مسته فای شه ونم له چیشته خانه کاندا دۆزییه وه، جارێکیان چووین بۆ لای
 موسای بابه ک، جگه له و نامه سهیره ی دالیا سیراجه دین هیچ زانیارییه کی
 تازه یان نه بوو. سالان و مانگان پۆی و هیچ شتیکی دی پووینه دا.
 من له ئەلمانیا پۆژیک چوومه سهر گۆپی «سباستیان میولهر».
 ئەو پیاوه ی که ده بایه به زیندووی ببینم. بیدهنگی ئەبه دی ئەو لای
 من وه ک سمبولیکی گه وره ی بیدهنگی ئەبه دی نه ینییه کان و کوتایه
 سه رده می ئەفسانه کان بوو. ده کرا ئەو پیاوه گه له ک سه ره داوی دیکه م
 بۆ ئاشکرا بکات، گه له ک نیگای ترم بداتی و ده روازه ی ترم بۆ بکاته وه،
 به لام ئەو بیدهنگیه ترسناکه ی داوی پۆیشته ی جه لاده تی کۆتر هه موو
 شتیکی داگرت، بیدهنگیه کی سه رتاسه ریه ی بوو. ئەو له و که سانه بوو
 که له خۆیان زیاتر که سی دی نییه ته فسیریان بکات. ئەو پۆژه چه پکیک
 گولی چکۆله م خسته سه ر گۆپی سباستیان میولهر و له گه پانه وه مدا
 له دوکانیکی «هیندی» نزیک بانهۆفی دوسلدۆرف وینه یه کی گه وره ی
 کریشنام کری، هه ر ئەو پۆژه لای فۆتوگرافیک وینه یه کی جه لاده تی
 کۆترم به گه وره کردندا، به هه مان شیوه وه به هه مان قه واره ی وینه که ی
 کریشنا، وینه یه کی گه وره بوو، له یه کیک له کۆنسیرته کاندا گیرابوو،
 جه لاده ت له ویدا فلووته که ی به ده سته وه یه و ناوهری داوه ته وه و سهیره
 کامیرا که ده کات، ریشیکی دریز و نیگایه کی گه ش و جووتیک چاوی

سیحراوی هیه، له پشتییه‌وه چاوی ره‌وشه‌نی مسته‌فای سه‌قزی و به‌شیک له جه‌لیلی باران ده‌رکه‌وتووه. من ئه‌و دوو وینه‌گه‌وره‌یه به‌رابه‌ر یه‌کتری داده‌نیم و به‌رده‌وام سه‌یریانده‌که‌م، چهنده‌ سالیکی به‌ته‌نیا له قاتی سیازده‌ی خانوویه‌کی به‌رزدا له شه‌قامی «کونراد ئادنهاور» له کوپلن، له ژووریکدا که به‌سه‌ر رایندا ده‌روانیت ده‌مینمه‌وه‌و شه‌وو پوژ ئه‌م کتیبه‌ ده‌خوینمه‌وه، به‌رده‌وام سه‌یری چاره‌کانی جه‌لادته‌ ده‌که‌م. به‌رده‌وام سه‌یری یه‌کتری ده‌که‌ین، نه‌ من ده‌توانم هیچ به‌و بلیم و نه ئه‌و ده‌توانیت هیچ به‌ من بلیت، ئه‌و منی تا سه‌ر سنووری خه‌یالیتیرین شاری دونیا برده‌و من ده‌بیت ئه‌و به‌ره‌و سه‌ر زه‌مینی حه‌قیقه‌ت به‌رم، ئه‌و هه‌موو خه‌یالی قول و مه‌زنی خو‌ی دا به‌ من و ده‌بایه‌ من هه‌موو حه‌قیقه‌تی ئه‌و بنوسمه‌وه. هه‌ستمه‌کرد ئه‌و ده‌ستنوسه‌ی ئه‌و برده‌ی بۆ شاری مؤسیقاره سپییه‌کان، ئه‌و کوپیه‌ی مسته‌فای شه‌ونم له سه‌ر ره‌فه‌ی کتیبخانه‌یه‌کی ئوقیانوسی هاواردا هه‌لیگرت ته‌مه‌نیان له‌ته‌مه‌نی ئه‌م چیرۆکه‌ی من زیاتر ده‌بیت. وه‌ک چۆن یه‌کیک له‌ مردن ده‌ترسیت ئاوها له‌ چاپی ئه‌و کتیبه‌ ده‌ترسام. هه‌موو خولیا‌ی ئه‌و سالانه‌ی من ئه‌وه‌بوو ئه‌م تیکسته‌ بگه‌ینمه‌ ئه‌و جیگایه‌ی جه‌لاده‌تی کوتر باسیده‌کرد، تخوییک له‌ نیوان ژیان و مردندا، تخوییک بتوانیت له‌ویوه له‌ نیوان ئیستاو ئه‌به‌دییه‌تدا یاریکات. پوژیک له‌ پوژان دوا‌ی چوار سال له‌ ئیشکردنی به‌رده‌وام و چاره‌پروانی به‌رده‌وام بریارمدا که ئیدی هه‌رچییه‌ک بیت ده‌بیت ئه‌م تیکسته‌ بینه‌ده‌ری. ئه‌وکات دلنیا‌بووم هیچ حه‌رفیکی دیکه‌ی نو‌ی نایه‌ته‌ پیش تا بیخه‌مه‌ سه‌ر ئه‌م کتیبه‌، له‌ سه‌فه‌ریکی دیکه‌دا گه‌رامه‌وه بۆ ولات، به‌ر له‌وه‌ی به‌خۆم ده‌ستنوسه‌که‌وه بچم بۆ چاپخانه‌ له‌ ئاست ئه‌و ئوتیله‌ گه‌وره‌یه‌دا وه‌ستام، ئوتیلیکی تازه‌ و دره‌وشاوه‌ و گه‌وره‌ که‌ میوان له‌سه‌رتاپای دونیا‌وه‌ رویان تیده‌کرد. له‌وحیکی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر‌بوو که‌ به‌ گلۆپی ره‌نگا‌وره‌نگ ده‌دره‌وشایه‌وه، له‌سه‌ری نوسرابوو «سیتی

پالاس». به ئه سپای پارچه گه چیکی که وتووم له سهر شه قامه که ی پیشدهم هه لگرت و به خه تیکی زۆر گه وره له سهر دیواره تازه کهم نویسی «گیلاسی سپی». له و ساته دا جه زنده کرد هه موو موسیقارو شاعیره کان و نیگار کیشه کانی ئه م شاره بین و له یادی جه لاده تی کۆتردا له سهر هه موو دیواره کان و له هه موو لاکانه وه بنوسن «گیلاسی سپی»، خه ونیک بوو که هه رگیز نایه ته دی. بیئه وه ی که س بمیینیت به خۆم و ده ستنوسه که وه دوور که وتمه وه و چووم بو چا پخانه. له م دیو ده رگای چا پخانه وه به کتیک له دوور بانگی کردم: مامۆستا... مامۆستا، به ریز، به لئ له گه ل تۆمه، ئا به لئ جه نابت، به لئ، تۆ جه نابت مامۆستای نوسهر علی شه ره فیاریت؟ وا نییه.. تۆ ئه و نیت؟

کورپیکی سپیپۆشی گه نجه، به روخساریکی سپییه وه، به قژیکی دریز و چره وه. من ده لئیم: به لئ من ئه وم، من علی شه ره فیارم.
ئه و نامه یه کم ده داتئ و ده لئیت: به ریز ئه م نامه یه بو تۆیه. ده بیئت بیخوینیته وه، زۆر گرنگه بیخوینیته وه.
من نامه که وه ده گرم و ئه و ده روات.
نامه که ده که مه وه له خواره وه ناوی جه لاده تی کۆتر ده بینم.

من له بهر ده رگای ئه و چا پخانه یه ده وه ستم، نه ده توانم برۆمه دوا وه نه ده توانم بچمه پئیشن، ئیستیک ده که م و سهیری ئاسمان ده که م، چاو لیکه دنیم و هه موو شتیک به خیرایی به پیشده ممد تیده په ریت، بیئه وه ی ئه و نامه یه بخوینمه وه ده یخمه مه گیرفانم، ده زانم هه رگیز ئه و نامه یه ناخوینمه وه، هه رگیز، هه رگیز. به هیمنی ده چمه ناو چا پخانه که وه و کتیبه که م داده دنیم... دوا رسته ی ئه و له گویمدا ده زرنگیته وه که ده لئیت: ئه م چیرۆکه هه رگیز لای تۆ کوتایی نایه ت.

به لام... هه موو شتیک ته واو... هه موو شتیک ته واو...

كتىبه كەم دەخەمە سەر مېزى خاوەنى چاپخانىكە و لە برى سلاو
پىدەلېم: مالاوا ئەى قەقنەس... مالاوا. ئەو لىمدە پرسىت: مامۇستا دەلېت
چى؟. من بىئەوئى بزىنم چى وەلامبەدەمەو، وەك شىت دەلېم: نا، بەرېز
هېچ نىيە، هېچ نىيە... هېندە هەيە سەرەتاي گورانىيەكى كۆنم بىركەوتەو
كە دەلېت: مالاوا ئەى قەقنەس مالاوا... مالاوا ئەى قەقنەس مالاوا.. مالاوا...
مالاوا!!!

كتیبه چاپکراوهکانی ئەندیشه

ناوی کتیب	ناوی نووسەر	ناوی وەرگیر
۱. بنەرەتەکانی فەلسەفە	د. حمەید عەزیز	
۲. کورد لەدیدی		
رۆژەھەلاتناسەکانەو	د. فەرھاد پیربال	
۳. ریبازە ئەدەبییەکان	د. فەرھاد پیربال	
۴. نەتەووی زێرابەکان	جەبار جەمال غەریب	
۵. ناسیۆنالیزم و ناسیۆنالیزمی		
کوردی	د. جەعفەر عەلی	
۶. سۆفیزم و کاریگەری لەسەر		
بزوتنەووی رزگاری خوازی...	د. جەعفەر عەلی	
۷. مەحووی لەنیوان زاھیریەت		
و باتینیەت و ...	د. ئەحمەدی مەلا	
۸. نەینییەکانی ژیان	ئۆشۆ	ئازاد بەرزنجی
۹. کورتیلەیک لە	ستیفن ھۆوکینگ	حوسەین حوسەینی
میزووی کات	لیۆنارد ملۆدیتۆ	د. هیوا عومەر
۱۰. کۆشک	فرانتس کافکا	عەتا نەھایی
۱۱. فەصول مەقال	ئیبین ڕۆشد	مەریوان عەبدول
۱۲. شۆرشێ ئەیلوول لەبەلگەنامە		
نەینییەکانی ئەمریکادا	وریا ڕەحمانی	

۱۳. دهسه لآت و جياوازی مەريوان وريا قانيع
۱۴. له چ ئیستايه كدا ده ژين مەريوان وريا قانيع
۱۵. شوناس و ئالۆزی مەريوان وريا قانيع
۱۶. دين و دونيا مەريوان وريا قانيع
۱۷. سياسهت و دونيا مەريوان وريا قانيع
۱۸. كتيب و دونيا مەريوان وريا قانيع
۱۹. دواهه مين هه ناری دونيا به ختیار عهلی
۲۰. ئیواره ی په روانه به ختیار عهلی
۲۱. جه مشید خانی مامم به ختیار عهلی
۲۲. مەرگی تاقانه ی دووهم به ختیار عهلی
۲۳. كه شتی فریشته كان (۱) به ختیار عهلی
۲۴. كه شتی فریشته كان (۲) به ختیار عهلی
۲۵. شاری موسیقاره سپییه كان به ختیار عهلی
۲۶. سیوی سپیه م به ختیار عهلی
۲۷. له دیاره وه بو نادیار به ختیار عهلی
۲۸. وهك بالنده ی ناو به ختیار عهلی
- جهنگه له ترسناکه كان به ختیار عهلی
۲۹. چيژی مەر گدۆستی به ختیار عهلی
۳۰. ئەي بهنده ری دۆست، ئەي كه شتی دوژمن به ختیار عهلی
۳۱. مه عریفه و ئیمان به ختیار عهلی
- هیمن قه ره داخی
۳۲. دۆزی كورد له باز نه ی په یوه ندییه كانی ئەمريكاو...
۳۳. سه مه رقه ند (چ ۲) ئەمین مه علوف

۳۴. وېستگه يه ك له
گه شتيكي فله سفي
۳۵. نه خلاقناسي
فاروق ره فقيق
ته حسين حه مه غريب
۳۶. گه شه سه ندني رامپاري...
د. ك. پيسچاني
۳۷. ميژووي كوئي كورد (چ ۲)
د. جه مال ره شيد
۳۸. مندالاتي گه ره ك
د. فهوزيه ره شيد
۳۹. مروفي ياخي
هيووا قادر
ئه ليبر كامو
۴۰. په يوه ندييه سياسييه كاني
نيوان هه ريم و دهوله تاني...
هيرش جه وهه ره مه جيد
۴۱. ميژووي گورانكاري
كومه لايه تي و سياسي... (چ ۲)
فريشته نوراني
۴۲. سليماني
هه ورامان فه ريق كه ريم
۴۳. لنيوان سالاتي (۱۹۴۵-۱۹۵۸)
توانا ره شيد كه ريم
۴۴. شاري سليماني
۱۷-۱۹۵۸-۱۷ ته موزي (۱۹۶۸) هه وراز جه وهه ره مه جيد
۴۵. كتيبي په راويژنووسان
عها محه مه د
۴۶. فيكر و دونيا (به رگي ۱)
مهريوان وريا قانيع
۴۷. فيكر و دونيا (به رگي ۲)
مهريوان وريا قانيع
۴۸. دين و دونيا (چ ۲)
مهريوان وريا قانيع
۴۹. كتيب و دونيا (چ ۲)
مهريوان وريا قانيع
۵۰. كومه لگه ي رهش
د. عادل باخه وان
۵۱. زستانكي دريژ
كولم تويبين
۵۲. فرانسيسكو س قه ديسي من
نيكوس كانانتراكيس
۵۳. ناهه نكي ته گه كه
ماريو بار گاس يو سا
- دلاوه ره داغي
دلاوه ره داغي
جه ليل كاكه وهيس

كەرىم پەرەنگ	ئىرىش ماریا پىمارك	۵۳. شەۋى لىشۋنە
كارزان عەلى	ئەلبىرتۆ مۇرافىيا	۵۴. من و ئەو
سەباح ئىسماعىل	جان دۆست	۵۵. مىرنامە
رۇوناك شۋانى	لەتيفە	۵۶. رۇخسارە بەندكراۋە كەم
ھەورامان وریا قانع	مستەفا خەلىفە	۵۷. قەپىلك
		۵۸. خەۋنى پىاۋە ئىرانىيە كان
	ماردىن ئىبراھىم	كەۋتنى بۇرە قەلأ
خەبات عارف	پىر لاگەر كفىست	۵۹. گرگن
حەكىم كاكەۋەيس	جۇرچ ئۇرۇيل	۶۰. ۱۹۸۴
سىامەند شاسۋارى	ستاندال	۶۱. سوور و رەش
سىروان مەحمود	پاولۇكۇيلۇ	۶۲. دەستىنۋوسە دۇزراۋە كەى ئەكرا
	دلاۋەر قەرەداغى	۶۳. جادەى مىخەك (۱)
	دلاۋەر قەرەداغى	۶۴. جادەى مىخەك (۲)
خەبات عارف	پىر لاگەر كفىست	۶۵. ئىۋارستان
تارا شىخ عوسمان	ھاروكى موراكامى	۶۶. دارستانى نەروىجى
	بەختىار عەلى	۶۷. ئىۋارەى پەروانە (چ ۱)
	بەختىار عەلى	۶۸. شارى مۇسىقارە سىپىيە كان (چ ۳)
	بەختىار عەلى	۶۹. مەرگى تاقانەى دوۋەم (چ ۵)
	بەختىار عەلى	۷۰. كۇشكى بالندە غەمگىنە كان (چ ۲)
		۷۱. تا ماتەمى گۈۈل...
	بەختىار عەلى	تا خۈينى فرىشتە (چ ۳)
	بەختىار عەلى	۷۲. سىۋى سىپھەم (چ ۳)
	بەختىار عەلى	۷۳. ئاۋرەكەى ئۇرفىۋس
		۷۴. غەزەلنوس و
	بەختىار عەلى	باغەكانى خەيال (چ ۲)

۷۵. ئەي بەندەرى دۆست،
ئەي كەشتى دوزمن (چ ۲)
بەختيار ەلى
۷۶. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵)
بەختيار ەلى
۷۷. ئىمەي پەنابەر
كۆمەلى نووسەر
۷۸. گرەوى بەختى ھەلآلە (چ ۲)
عەتائەھايى
۷۹. عىراقىيەك لە پارىس
سەمۆئىل شەمعون
۸۰. جىھانى سۇفيا و
سەباح ئىسماعىل
- فەرھەنگى سۇفيا (چ ۴)
يۇستايىن گاردەر
۸۱. كچەي پرتەقال (چ ۳)
يۇستايىن گاردەر
۸۲. لە ئاوينەيەكدا،
لە نەينىيەكدا (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۳. كچى بەرپوئەبەرى سىرك (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۴. نەينى يارى كاغەز (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۵. مايا (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۶. ئىنسايكلوپىدىيەكى
مىژوويى ويئەدار
۸۷. كىشەي كورد لە
ھەورامان وريا قانع
- رۇژھەلاتى ناوہراستدا
د. حامد مەحمود عىسا
۸۸. دوالىزمى دژيەك لە ھۇنراوھلىرىكىيەكانى
مەولاناي رۇمى و مەولەوى تاوہ گۆزى دا لەھون قادر
۸۹. فەلسەفەى ئابىن (چ ۲)
ئازاد قەزاز
۹۰. ساىكۇپۇلىتىك (چ ۲)
ئازاد قەزاز
۹۱. خۇت بناسە
ئازاد قەزاز
۹۲. مەسىح لە
خاچ دەدەنەوہ (چ ۲)
نىكۇس كازانتزاكىس
- دلاوہر قەرەداغى

۹۳. قەدەغەشکینی (چ ۲) مهولود ئیبراهیم حەسەن

۹۴. گەران بەدوای نەمرییدا (چ ۲) مهولود ئیبراهیم حەسەن

۹۵. پیکهاتەئە فسانەئە کوردی (چ ۲) مهولود ئیبراهیم حەسەن

۹۶. فەلسەفەئە بوون د. محەمەد کەمال

۹۷. وەک رووبارە بەخوورە کە پاولۆ کۆیلۆ سیروان مە